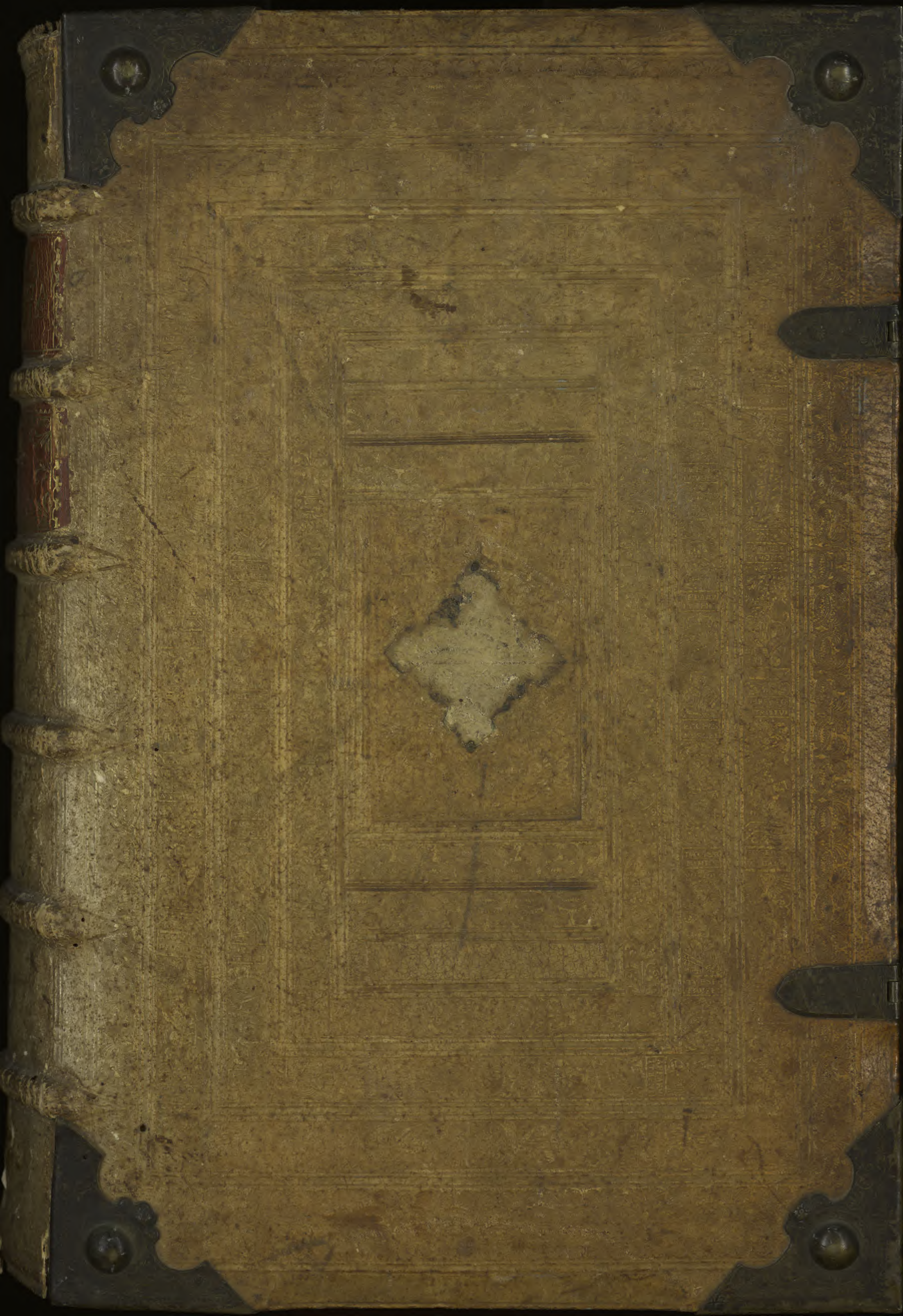






~~RES.~~
~~1350 A.~~

~~Billings~~
~~162 A~~
~~1023~~

Res
1350 A.

Hic Liber est Bibliotheca hujus Mo-
nasterii Lisbonensis Ordinis S. Pauli P. Eremitæ

Demandato N. R. m. f. Magistri, ac Docto-
ris Fr. Dionysii de Deo Rectoris Generalis em-
ptus anno 1779

~~A
17
3~~

Res.
1350 H.

SACRORVM
BIBLIORVM
TOMVS
TERTIVS.

שער בית יי שלישי

כתובים

כתובים

AΓΙΟΓΡΑΦΟΙ.

SANCTI LIBRI.

אלהים משפטיך למלך תוצדקתך לבן-מלך:

PSALMO LXXII.

Monasterii Lisbonensis Ordinis S. Pauli T. Crm.



PROLOGVS B. HIERONYMI
PRESBYTERI IN LIBRVM
ESDRÆ.



TRVM difficilius sit facere quod poscitis, an negare, necdum statui. Nam vobis aliquid imperantibus annuere sententia est; & magnitudo oneris impositi ita ceruices premit, vt antè sub fasce ruendum sit quàm leuandum. Accedunt ad hoc inuidorum studia, qui omne quod scribimus reprehendendum putant. Et interdum contra se conscientia repugnantè, publicè lacerant quæ occultè legunt; intantum vt clamare compellat & dicere: Domine libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa. Tertius annus est quod semper scribitis atque rescribitis, vt Esdræ librum & Esther vobis de Hebræo transferam: quasi non habeatis Græca & Latina volumina; aut quicquid illud est quod à nobis vertitur, non statim ab omnibus conspuendum sit. Frustra autem (vt ait quidam) niti neque aliud fatigando, nisi odium quærere, extremæ dementiæ est. Itaque obsecro vos mi Dommon & Rogatiane charissimi, vt priuata lectione contenti, libros non efferatis in publicum, nec fastidiosos cibos ingeratis, vitetisq; eorum supercilium, qui iudicare tantum de aliis, & ipsi facere nihil nouerunt, Si qui autem fratrum sunt quibus nostra non displicent, his tribuatis exemplar; admonentes. vt Hebræa nomina, quorum grandis in hoc volumine copia est; distinctè & per interualla transcribant. Nihil enim proderit emendasse librū, nisi emendatio librariorū diligētia cōseruetur. nec quēquam moueat qd vnus à nobis liber editus est: nec apocryphorū tertij & quarti libri somniis delectetur. quia & apud Hebræos Esdræ Nehemięq; sermones in vnū volumen coartantur: et quę nō habentur apud illos, nec de vigintiquatuor senibus sunt procul abiiciēda. Si quis autē septuaginta vobis opposuerit Interpretes, quorū exēplaria varietas ipsa lacerata & euersa demonstrat, nec potest vtiq; verū asseri quod diuersum est; mittite eū ad Euangelia, in quibus multa ponuntur quasi de veteri Testamēto, quæ apud septuaginta Interpretes nō habentur: velut illud, Quoniā Nazaręus vocabitur: &, Ex Ægypto vocaui filiū meū: & Videntur in quē cōpunxerunt: multaq; alia, quæ latiori operi reseruamus, & quęrite ab eo vbi scripta sunt. Cumq; proferre non potuerit, vos legite de his exēplaribus, quę nuper à nobis edita, maledicorū quotidie linguis cōfodiuntur. Sed vt ad cōpēdiū veniā, certè quod illaturus sum, equissimū est. Edidi aliquid quod non habetur in Græco, aut aliter habetur q̃ à me verum est. Quid interpretē laniant? interrogent Hebræos: & ipsis autoribus, trāslationi meę vel arrogant vel derogent fidē. Porro aliud est, si clausis, quod dicitur, oculis mihi volūt maledicere, & nō imitantur Gręcorū studium & beneuolentiā, qui post septuaginta trāslatores, iam Christi Euāgelio coruscāte, Iudeos & Hebionitas legis veteris interpretes, Aquilā videlicet et Symmachū, & Theodotionē, & curiosè legūt, & per Origenis laborē in Hexaplois, ecclesiis dedicarunt. Quantomagis Latini grati esse deberent, qd exultantē cernerent Gręciam à se aliquid mutuari. Primum enim magnorū sumptuū est & infinite difficultatis, exēplaria posse habere omnia: deinde etiam qui habuerint, & Hebręi sermonis ignari sunt, magis errabunt, ignorantes quis è multis veriūs dixerit. Quod etiā sapientissimo cuidā nuper apud Græcos accidit, vt interdum scripture sensum relinquens, vniuscuiuslibet interpretis sequeretur errorem. Nos autem qui Hebrææ linguæ saltem paruam habemus scientiā, & Latinus nobis vtcunque sermo non deest; & de aliis magis possumus iudicare, & ea quę ipsi intelligimus, in nostra lingua promere. Itaque licet hydra sibilet, victorq; Sinon incendia iactet; nunquam meum, iuuante Christo, filebit eloquium: etiam præcisa lingua balbutiet. Legant qui volūt: qui nolunt abiiciant. Euentilent apices, literas calumnientur. Magis vestra charitate prouocabor ad studium, quàm, illorum detractioe et odio deterrebor.

בשנת אחרת לכורש מלך פרס
לכלות דבר יהוה מפִּי ירמיה
העיר יהוה את רוח כורש מלך
פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם
במכתב לאמר:



* כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ
נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות
לו בית בירושלם אשר ביהודה:
* מי בכם מכל עמו יחי אלהיו עמו ויעל
לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי
ישראל הוא האלהים אשר בירושלם:
* וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם
ינשאוהו אנשי מקומו בכסף ובזהב ובכרוש
ובבהמה עם הנדברה לבית האלהים אשר
בירושלם: * ויקומו ראשי האבות ליהודה
ובנימן והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את
רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם:
* וכל סביבת יתם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב
בכרוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב:
* והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר
הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו:
* ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הנזבר
ויספרם לששכצר הנשיא ליהודה:
* ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי
כסף אלה מחלפים תשעה ועשרים:
* כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע
מאות ועשרה כלים אחרים אלה:
* כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע
מאות הכל העלה ששכצר עם העלור הנולד
מבבל לירושלם:

ב

* ואלה בני המדינה העליונים משבי הנולד
אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו
לירושלם ויהודה איש לעירו:
* אשר באו עם זרובבל ישוע נחמיה שריר
רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר
אנשי עם ישראל:

LIBER ESDRAE PRIMVS.

CAP. I.

AN anno primo Cyri regis
Persarum, vt compleretur
verbum Domini ex ore
Hieremiae, suscitauit Do-
minus spiritum Cyri re-
gis Persarum, & traduxit
vocem in omni regno suo, etiam per scri-
pturam dicens: * Hæc dicit Cyrus rex Per-
sarum: Omnia regna terræ dedit mihi do-
minus Deus cæli: & ipse præcepit mihi, vt
ædificarem ei domum in Hierusalem, quæ
est in Iudæa. * Quis est in vobis de vniuer-
so populo eius? sit Deus illius cū eo. Ascen-
dat in Hierusalē quæ est in Iudæa, & ædifi-
cet domū Dñi Dei Israel, ipse est Deus qui
est in Hierusalē. * Et omnes reliqui in cun-
ctis locis vbicunque habitant, adiuuent
eum viri de loco suo argento & auro, sub-
stantia & pecoribus, excepto quod volun-
tariè offerunt templo Dei quod est in Hie-
rusalem. * Et surrexerunt principes patrum
de Iuda & Benjamin, & Sacerdotes & Le-
uitæ, & omnis cuius suscitauit Deus spiri-
tum vt ascenderet ad ædificandum tem-
plum Domini, quod erat in Hierusalem.
* Vniuersique qui erant in circuitu, ad-
iuuerunt manus eorum in vasis argenteis
& aureis, in substantia, & iumentis, in su-
pellectili, exceptis his quæ spontè obtule-
rant. * Rex quoque Cyrus protulit vasa tē-
pli Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor
de Hierusalem, & posuerat ea in tem-
plo Dei sui. * Protulit autem ea Cyrus rex
Persarum per manum Mitridatis filij Ga-
zabar: & annumerauit ea Safabasar princi-
pi Iudæ. * Et hic est numerus eorum:
Phialæ aureæ triginta, phialæ argenteæ
mille, cultri viginti nouem, * Scyphi
aurei triginta, scyphi argentei secūdi, qua-
dringenti decem, vasa alia mille.
* Omnia vasa aurea & argentea, quinq;
millia quadringenta. vniuersa tulit Safa-
basar, cum his qui ascendeabant de trans-
migratione Babylonis in Hierusalem.

CAP. II.

ALI sunt autem prouinciæ filij qui ascen-
derunt de captiuitate quam transtule-
rat Nabuchodonosor rex Babylonis in Ba-
bylonem, & reuersi sunt in Hierusalem &
Iudæam vnusquisque in ciuitatem suam,
* qui venerūt cum Zorobabel, Iesua, Nee-
mia, Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan,
Mesphar, Beguai, Reum, Baana. Num-
rus virorum populi Israel.

ESDRAS PRIMVS.

CAPVT I.



ET in anno primo Cyri regis Persarum, ut compleretur verbum Domini ab ore Hieremie, suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum, et mandauit vocem in omni regno suo, etiam in scripto, dicens:

* Sic dixit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terre dedit mihi Dominus Deus celi. et ipse considerauit super me, ut edificarem ipsi domum in Hierusalem que in Iudea.

* Quis in vobis de vniuerso populo eius? et erit Deus illius cum eo, et ascendat in Hierusalem que in Iudea, et edificet domum Domini Dei Israel, ipse Deus qui in Hierusalem.

* Et omnis relictus ab omnibus locis ubi ipse habitat, ibi adiuuabunt eum viri loci sui in argento et auro, et in substantia, et in iumentis cum voluntario in domum Dei que in Hierusalem.

* Et surrexerunt principes familiarum Iuda et Benjamin, et Sacerdotes et Leuitæ, omnes quorum excitauit Deus spiritum eorum ut ascenderent ad edificandum domum Domini que in Hierusalem.

* Et vniuersi qui in circuitu eorum, confortauerunt in manibus eorum in vasis argenti, in auro, et in apparatu, et in iumentis, et in muneribus, præter ea que in voluntariis.

* Et rex Cyrus protulit vasa domus Domini que cepit Nabuchodonosor ab Hierusalem, et dedit ea in domo Dei sui.

* Et protulit ea Cyrus rex Persarum in manum Mithridatis Gazbarei. et numerauit ea Sasabasar principi Iuda.

* Et hic numerus eorum: Phiale aureæ triginta, et argenteæ phiale mille, mutatoria nouem et viginti.

* Chephori aurei triginta, et argentei duplicati quadringenti et decem: et vasa alia mille.

* Omnia vasa et auri et argenti, quinque millia quadringenta: vniuersa tulit Sasabasar cum ascensu transmigrationis ex Babylone in Hierusalem.

CAP. II.

ET hi filij provincie qui ascendunt de captiuitate transmigrationis, quam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem. et reuersi sunt in Hierusalem et Iudam vir in ciuitatem suam:

* Qui venerunt cum Zorobabel, Iesua, Neemias, Saraïas, Reelias, Mardocheus, Balasan, Massphar, Bague, Reum, Baana. numerus virorum populi Israel.

ESDRAS.

ΕΣΔΡΑΣ ΠΡΩΤΟΣ.

κεφ. α.



KΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ πρώτῳ κύρου βασιλέως περσῶν, τοῦ τελευτῶντος λόγον κυρίου ἀπὸ στόματος ἱερεμίου, ὃς ἔφηρε κύριος τὸ πνεῦμα κύρου βασιλέως περσῶν, καὶ παρήγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς, καὶ γε ἐν γραπτῷ λέγων. * οὕτως εἶπε κύρος ὁ βασιλεὺς περσῶν, πᾶσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέ μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ. καὶ αὐτὸς ἐπέσκεψάτο ἐπ' ἐμέ τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ.

* τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ πάντων τοῦ λαοῦ αὐτῆς; καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ ἀναβήτω εἰς ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ, αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν ἱερουσαλὴμ.

* καὶ πᾶς ὁ καταλιπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν ῥήπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ λήψονται αὐτῶν ἀνδρες τοῦ ῥήπου αὐτῶν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ὅτι ἐν ὑπαρξίᾳ καὶ ἐν κτήνεσι καὶ ἐν ἐκουσίῳ εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ.

* καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰουδα καὶ βενιαμίν, καὶ ἱερεῖς καὶ λαῖται πάντες ὧν ἔφηρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ.

* καὶ πάντες ὁ κυκλόθεν αὐτῶν ἐν ἰσχυρῶ ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύει ἀργυρίου ἐν χρυσῷ, καὶ ἐν ἀποσκευῇ, ὅτι ἐν κτιώεσι, καὶ ἐν ξενίοις, παρέξ τῶν ἐν ἐκουσίῳ.

* καὶ ὁ βασιλεὺς κύρος ἔβλεψεν σκεύη οἴκου κυρίου, ἀἔλαβε ναβουχοδονόρε ἀπὸ ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. * καὶ ἔβλεψεν αὐτῷ κύρος ὁ βασιλεὺς περσῶν ἐπὶ χεῖρα μυθεῖν αὐτοῦ γαζβαρέου. καὶ ἠεθμήσεν αὐτῷ τὸν βασιλεὺς ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἰουδα.

* καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν. ψυκτῆρες χρυσοῦ τετρακόντα, ὅτι ἀργυροῦ ψυκτῆρες χίλιοι, παρηλλαγμῆς ἐννέα καὶ εἴκοσι. * χέφοροι χρυσοῦ τετρακόντα, καὶ ἀργυροῦ διπλοῦ τετρακόντα καὶ δέκα. καὶ σκεύη ἕτερα χίλια.

* πάντα τὰ σκεύη καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου, πέντε χίλια τετρακόντα. τὰ πάντα δὴν ἄγαγε βασιλεὺς αὐτῶν τῆς ἀναβάσεως τῆς ἀποικίας ἐν βαβυλῶνι εἰς ἱερουσαλὴμ.

β.

* Καὶ οὗτοι ὅι οἱ τῆς χώρας ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας, ἧς ἀπώκισε ναβουχοδονόρε ὁ βασιλεὺς βαβυλῶν εἰς βαβυλῶνα. καὶ ἐπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἰουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν.

* οἱ ἦλθον καὶ ζορδαβέλ, ἰηθὺά, νεμίας, ζαχαρίας, ῥεελίας, μαρδοχαῖος, βαλασδύ, μάσφαρ, βαγούε, ῥεούμ, βαανὰ. ἀριθμὸς ἀνδρῶν λαοῦ ἰσραήλ.

A 3

* בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים :
 * בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים :
 * בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים :
 * בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה
 מאות ושנים עשר :
 * בני עילם אלף מאתיים חמשים וארבעה :
 * בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה :
 * בני זכישבע מאור וששים :
 * בני בני שש מאור ארבעים ושנים :
 * בני בכישש מאור עשרים ושלשה :
 * בני עוזר אלף מאתיים עשרים ושנים :
 * בני אדניקם שש מאור ששים ושלשה :
 * בני בני אלפים חמשים ושלשה :
 * בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה :
 * בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה :
 * בני בציי שלש מאות עשרים ושלשה :
 * בני יורח מאור ושנים עשר :
 * בני חשם מאתיים עשרים ושלשה :
 * בני גבר תשעים וחמשה :
 * בני בית לחם מאה עשרים ושלשה :
 * אנשי נטפה חמשים ושלשה :
 * אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה :
 * בני עזמור ארבעים ושנים :
 * בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאור
 וארבעים ושלשה :
 * בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד :
 * אנשי מבסם מאה עשרים ושנים :
 * אנשי בית אל והעי מאתיים עשרים ושלשה :
 * בני נבו חמשים ושנים :
 * בני מגביש מאה חמשים ושלשה :
 * בני עילם אחר אלף מאתיים חמשים וארבעה :
 * בני חרם שלש מאור ועשרים :
 * בני לך חריר ואנו שבע מאות עשרים וחמשה :
 * בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה :
 * בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים :
 * הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאור
 שבעים ושלשה :
 * בני אמר אלף חמשים ושנים :

3 * Filii Phares, duo millia centum sep-
 tuaginta duo.
 4 * Filii Saphatia, trecenti septuaginta
 duo.
 5 * Filii Area, septingenti septuaginta
 quinque.
 6 * Filii Phetmoab filiorum Iosue Ioab,
 duo millia octingenti duodecim.
 7 * Filii Helam, mille ducenti quinquaginta quatuor.
 8 * Filii Zethua, nongenti quadraginta
 quinque.
 9 * Filii Zachai, septingenti sexaginta.
 10 * Filii Bani, sexcenti quadraginta
 duo.
 11 * Filii Bebai, sexcenti viginti tres.
 12 * Filii Azgad, mille ducenti viginti
 duo.
 13 * Filii Adonicam, sexcenti sexagin-
 ta sex.
 14 * Filii Begui, duo millia quinquagin-
 ta sex.
 15 * Filii Adin, quadringenti quinquaginta quatuor.
 16 * Filii Ather qui erant ex Ezecia, nona-
 ginta octo.
 17 * Filii Befai, trecenti viginti tres.
 18 * Filii Iora, centum duodecim.
 19 * Filii Afem, ducenti viginti tres.
 20 * Filii Gebbar, nongenti quinque.
 21 * Filii Bethleem, centum viginti tres.
 22 * Viri Netupha, quinquaginta sex.
 23 * Viri Anathoth, centum viginti
 octo.
 24 * Filii Asmaueth, quadraginta duo.
 25 * Filii Cariathiarim, Cephira & Beroth,
 septingenti quadraginta tres.
 26 * Filii Rama & Gabaa, sexcenti vigin-
 ti vnus.
 27 * Viri Machmas, centum viginti duo.
 28 * Viri Bethel & Chai, ducenti vigin-
 titres.
 29 * Filii Nebo, quinquaginta duo.
 30 * Filii Megbis, centum quinquagin-
 ta sex.
 31 * Filii Helam alterius, mille ducenti
 quinquaginta quatuor.
 32 * Filii Arim, trecenti viginti.
 33 * Filii Lodadin & Ono, septingenti vi-
 ginti quinque.
 34 * Filii Hiericho, trecenti quadraginta
 quinque.
 35 * Filii Senaa, tria millia sexceti triginta.
 36 * Sacerdotes filij Iadaia in domo Iesue,
 nongenti septuaginta tres.
 37 * Filij Emmer, mille quinquaginta duo.

* Filij Phoros, duo millia centum septuaginta duo. 3
 * Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo. 4
 * Filij Ares, septingenti septuaginta quinque. 5
 * Filij Phaath-moab filijs Jესue Ioab, duo millia octingenti & duodecim. 6
 * Filij Elam, mille ducenti quinquaginta quatuor. 7
 * Filij Zethua, nongenti quadraginta quinque. 8
 * Filij Zacchaia, septingenti sexaginta. 9
 * Filij Banea, sexcenti quadraginta & duo. 10
 * Filij Babai, sexcenti viginti tres. 11
 * Filij Azigad, mille ducenti viginti duo. 12
 * Filij Adonicam, sexcenti sexaginta sex. 13
 * Filij Bague, duo millia quinquaginta sex. 14
 * Filij Addin, quadringenti quinquaginta quatuor. 15
 * Filij Ater Ezecia, nonaginta octo. 16
 * Filij Bassu, trecenti viginti tres. 17
 * Filij Jora, centum duodecim. 18
 * Filij Asum, ducenti viginti tres. 19
 * Filij Gaber, nonaginta quinque. 20
 * Filij Bethleem, centum viginti tres. 21
 * Filij Netophath, quinquaginta sex. 22
 * Filij Anathoth, centum viginti octo. 23
 * Filij Asmoth, quadraginta duo. 24
 * Filij Cariathiarim Chaphera & Beroth, septingenti quadraginta tres. 25
 * Filij Rama, & Gabaa, sexcenti viginti unus. 26
 * Viri Machmas, centum viginti duo. 27
 * Viri Bethel & Hai, ducenti viginti tres. 28
 * Filij Nabo, quinquaginta duo. 29
 * Filij Magbis, centum quinquaginta sex. 30
 * Filij Helam alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor. 31
 * Filij Eram, trecenti viginti. 32
 * Filij Lodadid & Ono, septingenti viginti quinque. 33
 * Filij Hiericho, trecenti quadraginta quinque. 34
 * Filij Senaa, tria millia sexcenti triginta. 35
 * Et Sacerdotes filij Iedua in domo Jესu, nongenti septuaginta tres. 36
 * Filij Emmer, mille quinquaginta duo. 37

* υἱοὶ φόρϑ, διχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. 3
 * υἱοὶ ζαφατία, τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. 4
 * υἱοὶ ἀρές, ἐπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε. 5
 * υἱοὶ φαάθ μωάβ τοῖς υἱοῖς ἰηθὺ ἐϊωάβ, διχίλιοι ὀκτακόσιοι καὶ δώδεκα. 6
 * υἱοὶ ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. 7
 * υἱοὶ ζαθουά, ἑννακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. 8
 * υἱοὶ ζακχαΐα, ἐπτακόσιοι ἐξήκοντα. 9
 * υἱοὶ βανέα, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα καὶ δύο. 10
 * υἱοὶ βαβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιτεῖς. 11
 * υἱοὶ ἀζιγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο. 12
 * υἱοὶ ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεξ. 13
 * υἱοὶ βαβέ, διχίλιοι πεντηκονταεξ. 14
 * υἱοὶ ἀδδίν, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. 15
 * υἱοὶ ἀτήρ τῶ ἐζεκία, ἑννενηκονταοκτώ. 16
 * υἱοὶ βασῶ, τετρακόσιοι εἰκοσιτεῖς. 17
 * υἱοὶ ἰωρά, ἑκατὸν δώδεκα. 18
 * υἱοὶ ἀθύμ, διακόσιοι εἰκοσιτεῖς. 19
 * υἱοὶ γαβέρ, ἑννενηκονταπέντε. 20
 * υἱοὶ βεθλεέμ, ἑκατὸν εἰκοσιτεῖς. 21
 * υἱοὶ νετωφάθ, πεντηκονταεξ. 22
 * υἱοὶ νηαθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. 23
 * υἱοὶ ἀσμώθ, τεσσαρακονταδύο. 24
 * υἱοὶ καριαθαρείμ χαφρηθ καὶ βηρώθ, ἐπτακόσιοι τεσσαρακοντατεῖς. 25
 * υἱοὶ τῆς ράμα καὶ γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς. 26
 * ἀνδρες μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. 27
 * ἀνδρες βαιθὴλ καὶ αἶ, διακόσιοι εἰκοσιτεῖς. 28
 * υἱοὶ ναβώ, πεντηκονταδύο. 29
 * υἱοὶ μαγβείς, ἑκατὸν πεντηκονταεξ. 30
 * υἱοὶ ἡλάμ ἐτέρου, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. 31
 * υἱοὶ ἡράμ, τετρακόσιοι εἴκοσι. 32
 * υἱοὶ λοθαδίδ καὶ ὠνώ, ἐπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. 33
 * υἱοὶ ἰερχώ, τετρακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. 34
 * υἱοὶ ζεναά, τετραχίλιοι ἑξακόσιοι τετράκοντα. 35
 * καὶ ὁ ἱερεὺς υἱοὶ ἰεδά τῶ οἴκῳ ἰηθὺ ἑννακόσιοι ἑβδομηκοντατεῖς. 36
 * υἱοὶ ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο. 37

* בני פֶּשֶׁחֹר אֶלֶף מֵאָתִים אַרְבָּעִים וּשְׁבַע־עָרָה :
 * בני חֹרם אֶלֶף וּשְׁבַע־עָרָה עֶשְׂרִי :
 * הַלְוִיִּם בְּנֵי־יִשׁוּעַ וְקַדְמִיאל לְבְנֵי הוֹדוּיָה
 שְׁבַעִים וָאַרְבָּעָה : * הַמְּשֻׁרִים בְּנֵי אֶסָּף מֵאָרֶה
 עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה : * בְּנֵי הַשְּׁעָרִים בְּנֵי־שָׁלוֹם בְּנֵי־
 אֲטֹר בְּנֵי־טַלְמֵן בְּנֵי־עֲקֹב בְּנֵי חֲטִישָׁא בְּנֵי שִׁבִי
 הֵכָל מֵאָרֶה שְׁלֹשִׁים וְתֵשְׁעָה :
 * הַנְּתִינִים בְּנֵי־צִיחָא בְּנֵי־חֲשׂוּפָא בְנֵי טַבְעוּרָה :
 * בְּנֵי־קָרם בְּנֵי־סִיעָהָא בְנֵי פֶדּוֹן :
 * בְּנֵי לִבְנָה בְנֵי־חֲגִבָא בְנֵי עֲקֹב :
 * בְּנֵי־חֲגֵב בְּנֵי־שִׁמְלִי בְנֵי חֲנָן :
 * בְּנֵי־גִדֵּל בְּנֵי־גַחַר בְּנֵי רֵאִיָּה :
 * בְּנֵי־רֵצִין בְּנֵי־נְקוּדָא בְנֵי גֹם :
 * בְּנֵי עֲזָא בְנֵי־פֶסַח בְנֵי בָסִי :
 * בְּנֵי־אֶסְנָרָה בְנֵי־מַעֲוִנִים בְנֵי נְפִי־סִים :
 * בְּנֵי־בִקְבוֹק בְנֵי־חֲקוּפָא בְנֵי חֲרָחֹר :
 * בְּנֵי־בַצְלוֹת בְנֵי־מַחֲיָדָא בְנֵי חֲרָשָׁא :
 * בְּנֵי־בִרְקוֹס בְנֵי־סִיסְרָא בְנֵי־תַמַּח :
 * בְּנֵי נְצִיחַ בְנֵי חֲטִיפָא :
 * בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְנֵי סֹטִי בְנֵי־הַסְּפָרָת בְנֵי פֶרֶדָא :
 * בְּנֵי־יַעֲלָה בְנֵי־דַרְקוֹן בְנֵי גִדֵּל :
 * בְּנֵי שַׁפְטִיָּה בְנֵי חֲטִיל בְנֵי פִכְרַת הַצְּבִים בְנֵי אַמִּי :
 * כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 תֵּשְׁעִים וּשְׁנָיִם :
 * וְאַלֶּהָה הָעוֹלָיִם מִתְּלַמְּלָה תֵּל חֲרָשָׁא כְּרוּב
 אֶדָן אֲמֹר וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד בִּירָתָא אֲבָתָם וְזִרְעָם
 אִם מִי־יִשְׂרָאֵל הֵם :
 * בְּנֵי־דָלִיָּה בְנֵי טוֹבִיָּה בְנֵי נְקוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת
 חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם :
 * וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים בְּנֵי חַבִּיָּה בְנֵי הַקּוֹץ בְנֵי בְרוּזִי
 אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרוּזִי הַגִּלְעָדִי אֲשֶׁר וַיִּקְרָא
 עַל־שֵׁמָם :
 * אֶלֶּה בִקְשׁוּ כְתָבָם הַמְּתִיחִשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ
 וַיִּנְאֻלוּ מִן־הַכֹּהֲנָה :
 * וַיֹּאמֶר הַתַּרְשָׁתָא לְהֵם אֲשֶׁר לֹא־יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ
 הַקֹּדֶשִׁים עַד עַמֹּד כְּהֵן לְאוֹרִים וּלְתַמִּים :

38 * Filij Pheffur, mille ducenti quadra-
 ginta septem.
 39 * Filij Arim, mille decem & septem.
 40 * Leuitæ : filij Iesue, & Cedmihel filio-
 rum Odouia, septuaginta quatuor.
 41 * Cantores. filij Asaph, centum vigin-
 ti octo.
 42 * Filij Ianitorum : filij Sellum, filij A-
 C ther, filij Thelmon, filij Accub, filij Athi-
 ta, filij Sobai, vniuerfi centum triginta
 nouem.
 43 * Nathinæi : filij Sia, filij Afupha, filij
 Thebboat.
 44 * Filij Ceros, filij Siaa, filij Phadon,
 45 * Filij Lebana, filij Agaba, filij Accub,
 46 * Filij Agab, filij Selmai, filij Anan,
 47 * Filij Gaddel, filij Gaer, filij Raahia,
 48 * Filij Rafin, filij Nechoda, filij Gazen,
 49 * Filij Azec, filij Phafea, filij Befee,
 50 * Filij Afemaa, filij Munim, filij Ne-
 phufim,
 51 * Filij Becbuc, filij Acupha, filij Azur,
 52 * Filij Besluth, filij Maida, filij Arfa,
 53 * Filij Bercos, filij Zizara, filij Thema.
 54 * Filij Nafia, filij Athupha.
 55 * Filij seruorum Salomonis, filij So-
 thei, filij Sophereth, filij Pharuda.
 56 * Filij Iala, filij Darcon, filii Gedeli,
 57 * Filij Saphata, filij Athil, filij Phocce-
 reth, qui erat de Afebaim, filij Amim.
 58 * Omnes Nathinæi, & filij seruorum
 Salomonis, trecenti nonaginta duo.
 59 * Et hi qui ascenderunt de Thelmala,
 Thelarfa, Cherub, & Don, & Mer, & non
 potuerunt indicare domum patrum suo-
 rum, & semen suum, vtrum ex Israel ef-
 sent.
 60 * Filij Dalaia, filii Thobia, filii Necho-
 D da, sexcenti quinquaginta duo.
 61 * Et de filiis Sacerdotum, filii Iobia, fi-
 lii Acos, filii Berzellai, qui accepit de fi-
 liabus Berzellai Galaaditidis vxorem, &
 vocatus est nomine eorum.
 62 * Hi quæsierunt scripturam genealo-
 giæ suæ, & non inuenerunt, & eiekti sunt
 de Sacerdotio.
 63 * Et dixit Athersatha eis, vt non come-
 derent de sancto sanctorum, donec surge-
 ret Sacerdos doctus atque perfectus.

* Filij Phasur, mille ducenti quadraginta 38
septem.

* Filij Charim, mille & decem & se- 39
ptem.

* Et Levitæ, filij Jesu & Cadmiel filius Oduia, 40
septuaginta quatuor.

* Cantores, filij Asaph, centum viginti 41
octo.

* Filij Janitorum, filij Sellum, filij Ater, fi- 42
lij Telmon, filij Acub, filij Atita, filij Sobai,
omnes centum triginta novem.

* Nathenai, filij Suaa, filij Asuphat, filij 43
Tabaoth,

* Elij Cores, filij Siaa, filij Phadon, 44

* Filij Balana, filij Agaba, filij Acub, 45

* Filij Agab, filij Sellami, filij Annan, 46

* Filij Gaddel, filij Gaer, filij Raia, 47

* Filij Rason, filij Necoda, filij Gazam, 48

* Filij Aza, filij Phasi, filij Basi, 49

* Filij Asena, filij Mounim, filij Ne- 50
phusim,

* Filij Bagbuc, filij Acupha, filij Arur, 51

* Filij Basaloth, filij Meida, filij Arsa, 52

* Filij Barcos, filij Sisara, filij Thema, 53

* Filij Nefia, filij Atipha, 54

* Filij servorum Salomon, filij Sotai, filij 55
Sephera, filij Pharuda,

* Filij Jela, filij Dercon, filij Geddel, 56

* Filij Saphatia, filij Attel, filij Phacerath, 57
filij Aseboim, filij Emei:

* Omnes isti Nathenai simul & filij ser- 58
vorum Salomonis, trecenti nonaginta duo.

* Et hi qui ascenderunt de Thelmelech, The- 59
larsa, Cherub, Edan, Emmer, & non potue-
runt indicare domum familiae suae, & semen
suum si ex Israel sunt.

* Filij Dalaia, filij Tobia, filij Necoda, sex- 60
centi quinquaginta duo.

* Et de filiis Sacerdotum, filij Obaia, filij Ac- 61
cus, filij Berzelai, qui accepit de filiabus Ber-
zelai Galaaditæ uxorem, & vocatus est in
nomine eorum.

* Hi quorum quæsierunt scripturam suam, 62
quærentes genealogiam, & non inventæ fue-
runt, & eiekti sunt de Sacerdotio.

* Et dixit Athersatha eis, ut non comede- 63
rent de sancto sanctorum, donec surgeret Sacer-
dos illuminantibus & perfectis.

38 * υἱοὶ φαβύρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρεσκονταεπτά.

39 * υἱοὶ χαρίμ, χίλιοι καὶ δεκαεπτά.

40 * καὶ ὁ λουῖται, υἱοὶ ἰησοῦ καὶ καδμιήλ τοῖς υἱοῖς ὡδεία
ἐβδομηκοντατέσσαρες.

41 * ὁ ἄδωντες, υἱοὶ ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ,

42 * υἱοὶ τῶν πυλωρῶν, υἱοὶ ζελλούμ, υἱοὶ ἀτήρ, υἱοὶ τελ-
μών, υἱοὶ ἀκῆβ, υἱοὶ ἀπτά, υἱοὶ ζωβαί, ὁ πᾶντες ἑκατὸν
τετρακονταεννέα.

43 * ὁ ναθιλωαῖοι, υἱοὶ θουαά, υἱοὶ ἀβουφάτ, υἱοὶ τα-
βαώθ,

44 * υἱοὶ κορέρ, υἱοὶ σιαά, υἱοὶ φαδών,

45 * υἱοὶ βαλανιά, υἱοὶ ἀγαβά, υἱοὶ ἀκῆβ,

46 * υἱοὶ ἀγάβ, υἱοὶ ζελλαμί, υἱοὶ δυνάν,

47 * υἱοὶ γεδδὴλ, υἱοὶ γαήρ, υἱοὶ ραϊά,

48 * υἱοὶ ρασών, υἱοὶ νεκωδά, υἱοὶ γαζάμ,

49 * υἱοὶ ἄζά, υἱοὶ φασί, υἱοὶ βασί,

50 * υἱοὶ ἀσενά, υἱοὶ μοκνίμ, υἱοὶ νεφεσείμ,

51 * υἱοὶ βαγβέκ, υἱοὶ ἀκκφά, υἱοὶ ἀργύρ,

52 * υἱοὶ βασαλώθ, υἱοὶ μεϊδά, υἱοὶ λρσα,

53 * υἱοὶ βαρκός, υἱοὶ πσάρα, υἱοὶ θαιμά,

54 * υἱοὶ νεσία, υἱοὶ ἀπφά,

55 * υἱοὶ τῶν δέλων θορμών, υἱοὶ ζωβαί, υἱοὶ ζεφρηά, υἱοὶ
φαρβυδά,

56 * υἱοὶ ἰελά, υἱοὶ δερκάν, υἱοὶ γεδδὴλ,

57 * υἱοὶ ζαφατία, υἱοὶ ἀτλήλ, υἱοὶ φαχεράθ, υἱοὶ ἀσε-
βωείμ, υἱοὶ ἡμεϊ.

58 * πάντες οὗτοι ὁ ναθιλωαῖοι ἅμα καὶ υἱοὶ δέλων θο-
ρμώντες τετρακόσιοι ἐννενηκονταδύο.

59 * καὶ οὗτοι ὁ ἀναβάντες ἀπὸ θελμελέχ θελαρησαί,
χερβύρ, ἡδαν, ἐμμήρ, καὶ οὗτοι ἡδαν ἠνέθησαν τοῦ δυνάστη-
λαοῖκον πατριάς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὴν ἰσ-
ραήλ εἰσιν.

60 * υἱοὶ δαλαία, υἱοὶ τωβίου, υἱοὶ νεκωδά ἑξακόσιοι πεν-
τηκονταδύο.

61 * καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ οὐβαία, υἱοὶ ἀκῆρ, υἱοὶ
βερζελαί, οὗς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων βερζελαί
τοῦ γαλααδίτου γυναικα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτῶν.

62 * οὗτοι ὧν ἐζήτησαν τὴν γραφὴν αὐτῶν ὁ γραματο-
γούμτες, καὶ οὐκ εὗρέθησαν, καὶ ἐξώθησαν ἀπὸ τῆς ἱε-
ρατείας.

63 * καὶ εἶπεν ἀθέρσαθα αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ
ἀγίου τῶν ἀγίων, ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς
τελείοις.

64 * כל הקהל כִּי אֶחָד אַרְבַּע רִבּוֹא אֲלֵפִים
שֶׁל־שָׁמֹות שָׁשִׁים:

65 * מִלְכָּד עֲבָדֵיהֶם וְאִמְהַתֵּיהֶם אֵלֶּה שְׁבַעַת
אֲלֵפִים שֶׁל־שָׁמֹות שָׁלֹשִׁים וְשֶׁבַעַת וְלֵהֶם
מִשְׁרָרִים וּמִשְׁרָרֹת מֵאֲתִים:

66 * סוּסֵיהֶם שֶׁבַע מֵאֹת שָׁלֹשִׁים וְשֶׁשָׁה פָּרָדִים
מֵאֲתִים אַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה:

67 * גְּמֻלֵּיהֶם אַרְבַּע מֵאֹת שָׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה חֲמִישִׁים
שֶׁשֶׁת אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאֹת וְעֶשְׂרִים:

68 * וּמִרְאֵשֵׁי הָאֲבוֹת בָּבוֹאִם לְבֵית יְהוָה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם הִתְנַדְּבוּ לְבֵית הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִידוֹ
עַל־מְכוֹנּוֹ:

69 * בְּכֹחַם נָתְנוּ לְאוֹצֵר הַמֶּלֶךְ אֶכָּה וְהָב דְּרָכְמוֹנִים
שֶׁשֶׁ רֶבְאֹת וְאַלְף וְכֶסֶף מִנִּים חֲמִשָּׁה אֲלֵפִים
וְכִתְנֹת כְּהֲנִים מֵאָרָה:

70 * וַיֵּשְׁבוּ הַכְּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּמִן־הָעָם וְהַמִּשְׁרָרִים
וְהַשּׁוֹעָרִים וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם וְכָל־יִשְׂרָאֵל
בְּעָרֵיהֶם:

71 * וַיָּבֶעַ הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים
וַיֵּאֲסֹפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־יְרוּשָׁלַם:

72 * וַיָּקָם יֵשׁוּעַ בֶּן־יֹצָדָק וְאֶחָיו הַכְּהֲנִים וְזִרְבָבֶל
בֶּן־שָׁאֲלִימָל וְאֶחָיו וַיָּבִנוּ אֶת־מִזְבֵּחַ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלֹת עָלָיו עֹלֹת כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים:

73 * וַיִּבְנוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־מְכוֹנָתוֹ כִּי בְּאִמָּה עָלִיהֶם
מִעַמֵּי הָאָרֶצוֹת וַיַּעַל עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה עֹלֹת
לְבָקָר וְלָעֶרֶב:

74 * וַיַּעֲשׂוּ אֶת־חֹג הַסְּכוּרָה כַּכְּתוּב וְעֹלֹת יוֹם בְּיוֹם
בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפַּט דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

75 * וְאַחֲרֵי־כֵן עָלְתָה תַּמִּיד וּלְחֻדָּשִׁים וּלְכָל־
מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמִּקְרָשִׁים וּלְכָל מִתְנַדֵּב נִדְּבָה
לַיהוָה:

76 * מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הֵחֵלּוּ לְהַעֲלֹת
עֹלֹת לַיהוָה וְהִיכַל יְהוָה לֹא יָסָד:

77 * וַיִּתְּנוּ כֶסֶף לְחֻצְבִּים וּלְחֻרָשִׁים וּמִאֲכָל וּמִשְׁתָּה
וּשְׁמֵן לְצִדְנִים וּלְצָרִים לְהַבִּיאַ עֲצֵי אֲרָזִים מִן־
הַלְּבָנוֹן אֶל־יָם יָפוֹא כְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס
עָלֵיהֶם:

64 * Omnis multitudo quasi vnus, qua-
draginta duo millia trecenti sexaginta.

65 * Exceptis seruis eorum & ancillis, qui
erant septem millia trecenti triginta sep-
tem: & in ipsis cantores atque cantatri-
ces ducenti.

66 * Equi eorum septingenti triginta sex,
muli eorum ducenti quadragintaquinque:

67 * Cameli eorum quadringenti triginta
quinque, asini eorum sex millia septin-
genti viginti.

68 * Et de principibus patrum cum ingre-
derentur templum Domini quod est in
Hierusalem, sponte obtulerunt in domum
Dei ad extruendam eam in loco suo.

69 * Secundum vires suas dederunt impé-
fas operis, auri solidos sexaginta millia &
mille, argenti minas quinque millia, & ve-
stes sacerdotales centum.

70 * Habitauerunt ergo Sacerdotes & Le-
uitæ, & de populo, & cantores, & ianito-
res, & Nathinæi in vrbibus suis, vniuer-
susque Israel in ciuitatibus suis.

CAP. III.

71 * Amque venerat mensis septimus, & erat
A filij Israel in ciuitatibus suis. Congrega-
tus est ergo populus quasi vir vnus in Hie-
rusalem: Nec. 3. a.

72 * Et surrexit Iosue filius Iosedech & fra-
tres eius Sacerdotes, & Zorobabel filius
Salathiel & fratres eius, & ædificauerunt
altare Dei Israel, vt offerrent in eo holo-
caustumata, sicut scriptum est in Lege Moy-
si viri Dei.

73 * Collocauerunt autem altare Dei su-
per bases suas, deterrentibus eos per cir-
cuitum populis terrarum, & obtulerunt
super illud holocaustum Domino manè
& vespère.

74 * Feceruntque solennitatem taberna-
B culorum, sicut scriptum est, & holocau-
stum diebus singulis per ordinem secun-
dum præceptum, opus diei in die suo:

75 * Et post hæc holocaustum iuge tam in
Kalendis quam in vniuersis solennitati-
bus Domini quæ erant consecratæ, & in
omnibus in quibus vltro offerebatur mu-
nus Domino.

76 * A primo die mensis septimi cœperunt
offerre holocaustum Domino. Porro tem-
plum Domini nondum fundatum erat.

77 * Dederunt autem pecunias latomis &
cæmentariis, cibum quoque & potum, &
oleum Sidoniis Tyriisque, vt deferrèt ligna
cedrina de Libano ad mare Ioppem, iuxta
quod præceperat Cyrus rex Persarum eis.

* Omnis autem conuocatio simul quasi qua-
ter decem millia duo millia trecenti sexa-
ginta:

* Absque seruis eorum & ancillis eorum.
isti septem mille trecenti triginta septem. et eis
cantores & cantatrices ducenti.

* Equi eorum septingenti triginta sex. muli
eorum ducenti quadraginta quinque.

* Cameli eorum quadringenti trigintaquin-
que. asini eorum sex millia septingenti vi-
ginti.

* Et de principibus familiarum cum ingre-
derentur ipsi in domum Domini quæ in Hieru-
salem, sponte obtulerunt in domum Dei ad ex-
truendam eam in preparationem eius;

* Quemadmodum potentia eorum, dederunt
in thesaurum operis, auri drachmas sex decem
mille & mille, & argenti minas quinque mil-
lia, & vestes Sacerdotum centum.

* Et habitauerunt Sacerdotes & Leuitæ,
& qui de populo, & cantores, & ianitores,
& Nathinæi in urbibus suis, & uniuersus
Israel in urbibus suis.

CAP. III.

ET præuenit mensis septimus, & filij Israel
in ciuitatibus suis, & congregatus est po-
pulus quasi vir unus in Hierusalem.

* Et surrexit Josue filius Josedec & fratres
eius Sacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel
& fratres eius, & edificauerunt altare Dei
Israel, ut offerrent in eo holocausta, sicut
scriptum est in lege Moyfi hominis Dei.

* Et parauerunt altare super preparationem
suam, quoniam in terrore super ipsos de populis
terrarum. & obtulerunt super illud holocau-
stomata Domino manè & in vesperam.

* Et fecerunt solennitatem tabernaculorum
secundum scriptum, & holocausta singulis die-
bus in numero ut iudicium, ratione diei in die
eius.

* Et post hoc holocaustum continui sacrificij,
& in neomenias, & in solennitates Domino
sanctificatas, & omni sponte offerenti volun-
tarium Domino.

* In die vno mensis septimi incæperunt of-
ferre holocausta Domino; & domus Domini
nondum fundata erat.

* Et dederunt argentum latomis & cemen-
tariis, & cibum & potum, & oleum Sidoniis
& Tyriis, ut deferrent ligna cedrina de Liba-
no ad mare Joppes, per sententiam Cyri regis
Persarum super eos.

* πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες
διχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα,

* χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδοποιῶν αὐτῶν· οὗτοι ἐπὶ αὐ-
τοῖς κίχλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά. ἐκ αὐτῶν ἀδόντες καὶ
ἀδελφαὶ διακόσιοι.

* ἵπποι αὐτῶν ἐπὶ τριακόσιοι τριακονταεξ. ἡμίονοι αὐτῶν
διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

* κάμηλοι αὐτῶν τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι
αὐτῶν ἐξακίχλιοι ἐπὶ τριακόσιοι εἴκοσι.

* καὶ ἀπὸ τῶν ἐρχόντων τῶν πατριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν
αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠκυσάσαν-
το εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ᾧ ἔφη τὸ ἐτιμασίαν
αὐτοῦ·

* ὡς ἡ διψάμις αὐτῶν, ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔρ-
γου, χρυσίου δραχμῶν ἐξ μυριάδας καὶ χιλίας, καὶ
ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ χιτῶνας τῶν ἱερέων
ἑκατὸν.

* καὶ ἐκάτισαν ἐἱρεῖς, καὶ ἐλθῖται καὶ ἀπὸ
τοῦ λαοῦ, καὶ ἀδόντες καὶ πωλοὶ, καὶ να-
θινᾶοι ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πό-
λεσιν αὐτῶν.

γ.

* Καὶ ἐφθασεν ὁ μὲν ὁ ἑβδομῆς, καὶ ἦσαν Ἰσραὴλ
ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ὅτις εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ.

* καὶ ἦν ἐν τῷ ἡμέρῳ τοῦ ἰωσεδέκ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ἐἱρεῖς, καὶ Ζοροβὰβὲλ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ ὠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον ᾧ ἔφη Ἰσραὴλ
ᾧ ἐνέεικα ἐπ' αὐτὰ ὀλοκαυτώσεις, καθὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

* καὶ ἠτίμασαν τὸ θυσιαστήριον ᾧ ἐτιμασίαν
αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν
Γαυῶν. καὶ ἀνέβιβασαν ἐπ' αὐτὰ ὀλοκαυτώσεις τὰς κυρίας
τοῦ πρῶτου καὶ εἰς ἑσπέραν.

* καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν καὶ τὸ γέγραμ-
μένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν δριτμῇ
ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

* καὶ μετὰ τὸ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ
εἰς τὰς νομικίας ἐκ τὰς ἑορτῶν τὰς κυρίας τὰς ἡγιασ-
μένας, καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένῳ ἐκείσιν τὰς κυρίας.

* ἐν ἡμέρᾳ τῇ μιᾷ τοῦ μὲν τοῦ ἑβδομοῦ ἤρξαντο
ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τὰς κυρίας, καὶ ὁ οἶκος τοῦ κυ-
ρίου ὅτε ἐτεμελιώθη.

* καὶ ἔδωκεν ἀργύριον τοῖς λατῦμοις καὶ τοῖς τέκτονι
ἐβρώσιν, ἐπόσιν, ἐἐλαιον τοῖς σιδωνίοις καὶ τοῖς τυρίοις, τοῦ
ᾧ ἐνέεικα ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν
ἰόππης, διὰ γνώμης κύρου βασιλέως περσῶν ἐπ' αὐτοῖς,

* ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים
לירושלם בחדש השני החלו זרובבל בן-
שאלתיאל וישוע בן-יוצדק ושאר אחיהם
הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם
ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת בית יהוה:

* ויעמד ישוע בןיו ואחיו קדמיאל ובניו בני-
יהודה כאחר לנצח על עשה המלאכה בבית
האלהים בני חננד בניהם ואחיהם הלויים:

* ויסרו הכהנים את היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בחצרות והלויים בני אסף
במצלותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך
ישראל:

* ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה
בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה:

* ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות
הזקנים אשר ראו את הבית הראשון כיסדו וזו
הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה
בשמחה להרים קול:

* ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול
בני העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול
נשמע על למרחוק:

ד

* וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה
בונים היכל ליהוה אלהי ישראל:

* וישאו אל זרובבל ואל ראשי האבות ויאמרו
להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם
ולא אנחנו זבחים מימי אסר הדן מלך אשור
המעלה אתנו פרה:

* ויאמר להם זרובבל וישוע ושאר ראשי האבות
לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו
כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר
צונו המלך כורש מלך פרס:

* ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים
אותם לבנות:

* וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי
כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס:

* Anno autem secundo aduentus eorū
ad templum Dei in Hierusalem mense se-
cūdo cœperūt Zorobabel filius Salathiel,
& Iosue filius Iosedech, & reliqui de fra-
tribus eorum Sacerdotes & Leuitæ, & om-
nes qui venerant de captiuitate in Hieru-
salē, & constituerunt Leuitas à viginti an-
nis & suprà, vt vrgerent opus Domini.

* Stetitque Iosue & filij eius, & fratres
eius, Cedmihel & filij eius, & filij Iuda
quasi vir vnus, vt instarent super eos qui
faciebant opus in tēplo Dei, filij Enadab,
& filij eorum, & fratres eorum Leuitæ.

* Fundato igitur à cæmentariis templo
Domini, steterunt Sacerdotes in ornatu
suo cū tubis, & Leuitæ filij Afaph in cym-
balis, vt laudarent Dominum per manus
David regis Israel. * Et concinebant

D in hymnis & confessione Domino, quo-
niam bonus, quoniam in æternum mis-
ericordia eius super Israel. Omnis quoque
populus vociferabatur clamore magno in
laudando Dominum, eo quod fundatum
esset templum Domini. * Plurimi etiam de
Sacerdotibus & Leuitis, & principes pa-
trum, & seniores qui viderant templum
prius cū fundatum esset, & hoc templū
in oculis eorum, flebant voce magna: &
multi vociferantes in lætitia eleuabāt vo-
cem: * Nec poterat quisquam agnoscere
vocem clamoris lætantium, & vocem fle-
tus populi. commixtim enim populus vo-
ciferabatur clamore magno, & vox audie-
batur procul.

CAP. IIII.

* Adierunt autem hostes Iudæ & Ben-
iamin, quia filij captiuitatis ædificarēt
templum Domino Deo Israel:

* * Et accedentes ad Zorobabel & ad prin-
cipes patrum, dixerunt eis: Ædificemus
vobiscum, quia ita vt vos querimus Deum
vestrum. Ecce nos immolauimus victimas
à diebus Assoraddam regis Assur, qui ad-
duxit nos huc.

* * Et dixit eis Zorobabel, & Iosue, & re-
liqui principes patrum Israel: Non est no-
bis & vobis vt ædificemus domum Deo
nostro, sicut præcepit nobis Cyrus rex Per-
sarum.

* * Factum est igitur vt populus terræ im-
pediret manus populi Iudæ, & turbaret
eos in ædificando.

* * Conduxerunt quoque aduersus eos
confiliatores, vt destruerent cōsiliū co-
rum omnibus diebus Cyri regis Persarum
& vsque ad regnum Darij regis Persarum.

* Et in anno secundo aduentus eorum in domum Domini Dei quæ in Hierusalem, in mense secundo incæpit Zorobabel filius Salathiel, & Josue filius Josedec, & reliqui de fratribus eorum Sacerdotes & Leuitæ, & omnes qui venerant de captiuitate in Hierusalem. & constituerunt Leuitas à viginti annis & suprâ, uturgerent super facientes opera in domo Domini.

* Et stetit Josue & filij eius, & fratres eius Cedmiel & filij eius filij Juda unanimiter uturgerent super facientes opera in domo Dei. filij Enadad, filij eorum & fratres eorum Leuitæ.

* Et fundauerunt qui edificabant ut edificarent domum Domini. & steterunt sacerdotes ornati in tubis, & Leuitæ filij Asaph in cymbalis ut laudarent Dominum per manus David regis Israhel.

* Et responderunt in laude et florilegio Domino, quoniam bonum quoniam in æternum misericordia eius super Israhel. & omnis populus vociferabatur voce magna in laudando Dominum pro fundatione domus Domini.

* Et multi de Sacerdotibus & Leuitis, & principes familiarum seniores qui viderunt domum primam in fundatione eius, & hanc domum oculis suis, flebant voce magna: et multi in iubilo cum letitia ad eleuandum vocem.

* Et non fuit populus cognoscens vocem significationis letitiæ à voce fletus populi: quoniam populus clamauit voce magna, & vox audiebatur usque à longè.

CAP. IIIL.

ET audierunt tribulantes Iudam & Beniamin, quod filij transmigrationis edificarent domum Domino Deo Israhel:

* Et accesserunt ad Zorobabel, & ad principes familiarum, & dixerunt eis: Edificemus vobiscum, quia sicut vos querimus Deum vestrum, & ipsi nos sacrificamus à diebus Assaradan regis Assur qui adduxit nos huc.

* Et dixit ad eos Zorobabel, & Josue, & reliqui principum familiarum Israhel: Non nobis & vobis ut edificemus domum Deo nostro, quoniam nos ipsi in idipsum edificabimus Domino Deo Israhel, sicut præcepit nobis Cyrus rex Persarum.

* Et fuit populus terræ dissoluens manus populi Juda, & impediabant ipsis edificationem:

* Et conducebant aduersus eos consiliatores, ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum, & usque ad regnum Darij regis Persarum.

ESDRAS.

* καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ τὸν ἐν ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβαβὲλ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ ἰηθὺς ὁ τοῦ ἰωσεδέκ, καὶ ὁ καταλείποντες τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἱερεῖς ὁ λαοῦται, καὶ πῶντες ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἔστησαν οὗτοι λαοῦται ἀπὸ εἰκοσάετις καὶ ἐπάνω τοῦ νικοποιεῖν ἐπὶ οὗτοι ποιοῦντες τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου.

* καὶ ἔστη ἰηθὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ κεδμιήλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ ἰούδα ὁμοθυμαδὸν τοῦ ἐπινικῶν ἐπὶ οὗτοι ποιοῦντες τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. υἱοὶ ἡναδάδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ὁ λαοῦται.

* καὶ ἐθεμελιώσθη ὁ οἰκοδομουῦντες ὁ οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον κυρίου. καὶ ἔστησαν ἱερεῖς ἐξολισμῶν ἐν σάλπιξι καὶ ὁ λαοῦται υἱοὶ ἀσάφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας δαυὶδ, βασιλέως ἰσραήλ.

* καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἰνῷ καὶ δὴ θολογήσει τὸ κυριῶν ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠλάλαξαν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῷ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου κυρίου.

* καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν λαοῦται ἐκ ἀρχόντων τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶδον τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον ὁφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ. καὶ πολλοὶ ἐν ἀλαλαγμῷ μετ' ἀφροσύνης τοῦ ὑψώσαι φωνὴν.

* καὶ οὗτοι ὁ λαὸς ἐπὶ γινώσκων τὴν φωνὴν σημασίας τῆς ἀφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκέρχυνται φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπομακρόθεν.

δι.

* Καὶ ἤκουσαν οἱ ἐλθόντες ἰούδαι καὶ βενιαμίν, ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ ἰσραήλ.

* καὶ ἤλθον πρὸς Ζοροβαβὲλ, καὶ πρὸς οὗτον ἀρχόντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς, οἰκοδομήσωμεν μετ' ὑμῶν, ὅπως ὑμεῖς ἐκζητῶμεν τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ αὐτὰ ἡμεῖς θυσιάσωμεν ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων βασιλέως ἀσῶν τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβαβὲλ καὶ ἰηθὺς ὅτι κατὰ λοιποὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ ἰσραήλ, οὐχ ἡμῖν ἐν ὑμῖν τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ ταυτὶ οἰκοδομήσωμεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἰσραήλ, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ βασιλεὺς περσῶν.

* καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ ἰούδα, καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοῖς τοῦ οἰκοδομεῖν.

* καὶ μισοῦντες ἐπ' αὐτοὺς συμβούλους τοῦ διασκεδάσαι τὴν βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας κύριον βασιλέως περσῶν, καὶ ἕως τῆς βασιλείας δαρείου τοῦ βασιλέως περσῶν.

B

* ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על-ישיבי יהודה וירושלם :

* ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדר
טבאל ושאר כנורו על-ארתחששתא מלך פרס
וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית :

* רחום בעל-טעם ושמי שפרא כתבו אנרא
חדא על-ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא :
* אדון רחום בעל-טעם ושמי שפרא ושאר
כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא
ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא :

* ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא
והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר-נהר
וכענת : * דנה פרשגן אנתא די שלחו עלוהי
על-ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר-נהר
וכענת : * ידיע להוא למלכא די יהודיא די
סלקו מן-לותך עלינא אתו לירושלם קריתא
מרדתא ובאוששתא בנין ושוריא שכללו ואשיא
יחיטו : * כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא
דך תתכנא ושוריא ישתכללון מנדה בלוהלך לא
ינתנון ואפתם מלכים תהנון :

* כען כל-קבל די מלח היכלא מלחנא וערו
מלכא לא-אריך לנא למחזא על-דנה שלחנא
והודענא למלכא :

* די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח
בספר דכרניא ורננדע די קריתא דך קריא
מרדא ומתנוקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין
בנוה מן-יומא עלמא על-דנה קריתא דך
החרבא :

* מהודעין אנחנו למלכא די הן קריתא דך
תתכנא ושוריא ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר
נהר לא איתי לך :

* פתנמא שלח מלכא על-רחום בעל-טעם
ושמי שפרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין
ושאר עבר-נהר שלם וכענת :

* נשתנא די שלחתון עלינא מפרשקרי קדמי
* ומני שים טעם ובקרוה שפחו די קריתא דך
מן-יומא עלמא על-מלכין מתנשא ומרד
ואשתדור מתעבר-בה :

6 * In regno autem Assueri, ipse est Artaxerxes: in principio regni eius scripserunt
accusationem aduersus habitatores Iudæ
7 & Hierusalem. * Et in diebus Artaxerxis scripsit Besellam Mitridates & Thabeel
& reliqui qui erant in consilio eorum ad
Artaxerxem regem Persarum. Epistola autem
accusationis scripta erat Syriacè, & le-
8 gebatur sermone Syro. * Reum Beeltheem
& Samfai scriba scripserunt epistolam v-
nam de Hierusalem Artaxerxi regi huius-
9 cernodi. * Reum Beeltheem, & Samfai
scriba, & reliqui consiliatores eorum, Dy-
10 neï & Apharsathæi, Therphaleï, Arphasæi,
Herchuæi, Babylonij, Sufannachæi, Dyçi,
11 & Elamitæ, * Et ceteri de gentibus quas
transfuit Assennaphar magnus & glorio-
sus, & habitare eas fecit in ciuitatibus Sa-
maria, & in reliquis regionibus trans flu-
12 men in pace. * Hoc est exēplar epistolæ
C quam miserunt ad eū. ARTAXERXI regi
serui tui viri qui sunt trans fluuium, salu-
13 rem dicunt. * Notum sit regi, quia Iu-
dæi qui ascenderunt à te ad nos venerunt
in Hierusalem ciuitatem rebellem & pes-
simam, quam ædificant, extruentes muros
eius, & parietes componentes.

13 * Nunc igitur notum sit regi, quia si ci-
uitas illa ædificata fuerit, & muri eius in-
staurati, tributum & vectigal, & annuos
redditus non dabunt; & vsque ad reges
hæc noxa perueniet.

14 * Nos ergo memores falis quod in pa-
latio comedimus, & quia læsiones Regis
videre nephas ducimus, idcirco misimus
15 & nunciauimus regi, * Vt recenseas in
libris Historiarum patrum tuorum, & in-
uenies scriptum in Commentariis, & scies
quoniam vrbs illa vrbs rebellis est, nocens
regibus & prouinciis, & bella concitantur
in ea ex diebus antiquis, quamobrem & ci-
uitas illa destructa est.

16 * Nunciamus nos Regi, quoniam si ci-
uitas illa ædificata fuerit, & muri ipsius
instaurati, possessionem trans fluuium nō
habebis. * Verbum misit rex ad Reum
17 Beltheem & Samfai scribam, & ad reli-
quos qui erant in consilio eorum habita-
tores Samarie, & ceteris trans fluuium sa-
lutem dicens & pacem.

18 * Accusationem quam misistis ad nos
19 manifestè lecta est coram me, * Et à me
præceptū est, & recensuerunt, inuenerunt-
que, quoniam ciuitas illa à diebus antiquis
aduersum reges rebellat, & seditiones &
prælia concitantur in ea.

* Et in regno Assueri, & in principio regni ipsius scripsit epistolam aduersus habitantes Judam & Hierusalem:

* Et in diebus Arthasastha scripsit in pace Mithridates, & Tabeel cum reliquis conseruis suis ad Arthasastha Regem Persarum, scripsit Tabellarius scripturam Syriacæ & interpretatam.

* Reum Belteem & Sampsa scriba scripserunt epistolam vnam aduersus Hierusalem Arthasastha regi.

* Hæc iudicauit Reum Belteem & Sampsa scriba & reliqui conserui nostri, Dinai, Arthasasthacai, Tarpallai, Arphasai, Archyai, Babylonij, Susanachai, Dauai, Elamitæ,

* Et reliqui gentium quas transtulit Assenaphar magnus & gloriosus, & habitare fecit eos in ciuitatibus Samariæ & in reliquum trās flumen.

* Hæc dispositio epistolæ, quam miserunt ad eum. Ad Arthasastha regem serui tui viri trās fluium.

* Et nunc notum sit Regi, quod Iudei qui ascenderunt à te ad nos, venerunt in Hierusalem ciuitatem rebellem & prauam, quam ædificant, & muri eius constructi sunt, & fundamenta eius erexerunt.

* Nunc igitur notum sit regi, quod si ciuitas illa reedificata fuerit, & muri eius instaurati fuerint, tributorum exactionem & vectigal non dabunt, & hoc reges malè afficit.

* Et nunc igitur sicut sal palatii saliti sumus, & turpitudinem Regis non licet nobis videre. propter hoc misimus, & notum fecimus Regi,

* Vt consideret in libro Historiarum patrum tuorum, & inuenies in libro Commentariorum; & cognosces quod ciuitas illa ciuitas rebellis, & quæ malè afficit reges & prouincias; & profugia seruorum fiunt in medio eius à temporibus antiquis: propter hoc ciuitas hæc destructa est.

* Notum facimus igitur nos Regi, quod si ciuitas illa edificata fuerit, & muri eius instaurati fuerint, ad hæc pars in eo quod trans fluium non erit tibi.

* Verbum quod misit rex ad Reum Belteem & Sampsa scribam, & reliquos conseruos eorum habitantes in Samaria, & ceteros trans fluium, pacem.

* Et ait: Tabellarius quem misistis ad nos, vocatus est coram me:

* Et à me posita est sententia, & considerauerunt, et inuentum est quod ciuitas illa à diebus antiquis aduersus reges attollitur, & rebelliones & profugia fiunt in ipsa:

ESDRAS.

* καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ ἀσσοῦρηθ, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἐγγράψεν Ἐπιστολὴν ἑπὶ οἰκουμέναις ἰουδαῶν καὶ ἱερουσαλήμ.

* καὶ ἐν ἡμέραις δαρθασαδὰ ἐγγράψεν ἐν εἰρήνῃ μεθιδάτης καὶ ταβέηλ σὺν τοῖς λοιποῖς σὺνδούλοις αὐτοῦ πρὸς δαρθασαδὰ βασιλέα περσῶν, ἐγγράψεν ὁ φοργλόγος τὴν γραφὴν συρίσι καὶ ἐρμενιδουμῶν.

* ῥεῦμ βελτεῦμ καὶ σαμψὰ ὁ γραμματεὺς ἐγγράψαν Ἐπιστολὴν μίαν καὶ ἱερουσαλήμ τῷ δαρθασαδὰ βασιλεῖ.

* ταῦτε ἐκέρνε ῥεῦμ βελτεῦμ καὶ σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ κατάλοιπος σὺνδούλοις ἡμῶν, δειναῖοι, ἀρφασαθαχαῖοι, τερφαλλαῖοι, δαρφασαῖοι, δαρχαῖοι, βαβυλώνιοι, συζαναχαῖοι, δαυαῖοι, ἐλαμίται,

* καὶ ὁ κατάλοιπος τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπώκισεν ἀσσηναφάρ ὁ μέγας καὶ τίμιος, καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῇ Ἀμαρείᾳ καὶ τῷ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ.

* αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς Ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. πρὸς δαρθασαδὰ βασιλέα ὁ παῖδες σου ἀνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.

* καὶ νῦν γινώσκον ἔσω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἡ ἰδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ τὴν πόλιν ἀποστάτην καὶ πονηράν, καὶ οἰκοδομοῦσι, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κατηρπισμῶν ἐσὶ, & θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν.

* νῦν οὖν γινώσκον ἔσω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρπιδῶσι, φόρων πλεονάζει καὶ σὺν τέλει οὐ δώσουσι, & τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ.

* καὶ νῦν οὖν καθὼς ἄλλας τοῦ ναοῦ ἡλισάμεθα, καὶ ἀχνημοσύνην βασιλείας οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν. διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ.

* ἵνα Ἐπισκέψῃ ἐν βίβλῳ ὑπομνηματισμάτων τῶν πατέρων σου, καὶ διρήσεις ἐν τῇ βίβλῳ τῶν μνημοσυῶν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτης, καὶ κακοποιούσα βασιλεὺς καὶ χώρας, καὶ φυγαδία δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰῶν, διὰ τοῦτο ἡ πόλις αὕτη ἡρήμω.

* γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρπιδῇ, πρὸς ταῦτα μέγας ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ οὐκ ἔσται σοι.

* τὸν λόγον οὖν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ῥεῦμ βελτεῦμ καὶ σαμψὰ γραμματεῖα καὶ τοὺς κατάλοιπους σὺνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκουμένους ἐν Ἀμαρείᾳ καὶ τοὺς κατάλοιπους πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνῃ.

* καὶ φησὶν, ὁ φοργλόγος οὖν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμμεν ἐμοῦ.

* καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη καὶ ἐπέσκέψαντο, καὶ διρέθη, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶν ἔπι βασιλεὺς ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδίες γίνονται ἐν αὐτῇ.

B 2

* ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושלטין בכל
 עבר נהרה ומדרה בלו והלך מתיב להון :
 * כען שימו טעם לבטל גבריא אלך וקריתא
 דך לא תבנא עד מני טעמא יתשם :
 * וזהירין הוו שלו למעבד על דנר למה ישנא
 חבלא להנזקת מלכין :
 * אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחשתא
 מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון
 אולו בבחילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו
 באדרע וחיל :
 * באדין בטלת עבדת בית אלהא די בירושלם
 והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך
 פרס :

ה

* והתנבין חני נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא
 על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה
 ישראל עליהון :
 * באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר
 יוצק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם
 ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון :
 * בה זמנא אתר עליהון תתני פחת עבר
 נהרה ושתר בזוני וכנותהון וכן אמרין להם מן
 שם לכם טעם ביתא דנר לבנא ואשרנא דנר
 לשכללה :
 * אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמחר
 גבריא די דנה בנינא בנין :
 * ועין אלהים הות על שבי יהודיא ולא בטלו
 המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתבון נשתונא
 על דנר :
 * פרשגן ארת די שלח תתני פחת עבר נהרה
 ושתר בזוני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על
 דריוש מלכא :
 * פתנמא שלחו עלוהי וכדנר כתיב בנח
 לדריוש מלכא שלמא כלמא :
 * ידיע להוא למלכא די אולנא ליהוד מדינתא
 לבית אלהא רבנא והוא מתבנא אבן גלל ואע
 מתשם בכתליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא
 ומצלח בידהם :

20 * Nam & reges fortissimi fuerunt in
 Hierusalem, qui & dominati sunt omni
 regioni quæ trans fluuium est. tributum
 quoq; & vectigal & redditus accipiebant.
 21 * Nunc ergo audite sententiam : Pro-
 hibeat viros illos vt vrbs illa non ædifi-
 cetur, donec si fortè à me iussu fuerit.
 22 * Videte ne negligenter hoc impleatis,
 & paulatim crescat malum contra reges.
 23 * Itaque exemplum edicti Artaxerxis
 regis lectum est coram Reum, & Samfai
 scriba, & consiliariis eorum. Et abierunt
 festini in Hierusalem ad Iudæos, & prohi-
 buerunt eos in brachio & robore.
 24 * Tunc intermissum est opus Dei in
 Hierusalem, & non fiebat vsque ad an-
 num secundum regni Darij Regis Per-
 sarum.

CAP. V.

1 P^Rophetauerunt autem Aggæus prophe-
 A ta & Zacharias filius Addo, prophe-
 tantes ad Iudæos qui erant in Iuda & Hie-
 rusalem, in nomine Dei Israel.
 2 * Tunc surrexerunt Zorobabel filius Sa-
 lathiel, & Iosue filius Iosedech, & cœpe-
 runt ædificare templum Dei in Hierusa-
 lem, & cum eis prophetæ Dei adiuuan-
 tes eos.
 3 * In ipso autem tempore venit ad eos
 Thantannai, qui erat dux trans flumen,
 & Starbuzanai & consiliarij eorum, sicq;
 dixerunt eis : Quis dedit vobis consilium
 vt domum hanc ædificaretis, & muros e-
 ius instauraretis?
 4 * Ad quod respondimus eis, quæ ef-
 sent nomina hominum auctorum ædifi-
 cationis illius.
 5 * Oculus autē Dei eorū factus est super
 B benes Iudæorum, & non potuerunt inhi-
 bere eos. Placuitque vt res ad Darium re-
 ferretur, & tunc satisfacerent aduersus ac-
 cusationem illam.
 6 * Exemplar epistolæ quam misit Than-
 tannai dux regionis trans flumen, & Star-
 buzannai, & consiliatores eius Aphar-
 thæi qui erant trans flumen, ad Darium
 regem.
 7 * Sermo quem miserant ei, sic scriptus
 erat: DARIO Regi pax omnis.
 8 * Notum sit Regi issē nos ad Iudæam
 prouinciam ad domum Dei magni, quæ
 ædificatur lapide imposito, & ligna po-
 nuntur in parietibus, opusque illud dili-
 C genter extruitur, & crescit in manibus eo-
 rum.

* Et reges fortes fuerunt in Hierusalem dominantes omni quod trans fluvium. & tributa exactionesque & vectigalia dantur eis.

* Et nunc ponite sententiam, ut prohibeatis viros illos, & ciuitas illa non edificabitur amplius. per me positum est edictum,

* Et attendite ne faciatis deceptionem circa hoc: ne fortè multiplicetur interitus in maleficium regibus.

* Tunc tabellarius Arthasastha regis legit coram Reum Belteem & Sampsa scriba & consensu suis. & abierunt festinanter in Hierusalem & in Iuda, & impediuerunt eos in equis & exercitu.

* Tunc quieuit opus domus Dei quod in Hierusalem. & erat quiescens usque ad secundum annum regni Darij regis Persarum.

CAP. V.

ET prophetauit Aggeus propheta & Zacharias filius Addo prophetiam ad Iudeos qui in Iuda et in Hierusalem in nomine Dei Israel super ipsos.

* Tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel & Iosue filius Josedec, & cæperunt edificare domum Dei quæ in Hierusalem. & cum eis prophetae Dei adiuuantes eos.

* In ipso tempore venit ad eos Thatthhanai dux trans flumen, & Sathrabuzanes & consensu eorum, & talia dixit eis: Quis posuit vobis consilium ut edificaretis domum hanc, & impensam hanc præpararetis?

* Tunc hæc dixerunt eis: Quæ sunt nomina virorum qui hanc ciuitatem aedificant?

* Et oculi Dei facti sunt super captiuitatem Iuda, & non inhibuerunt eos donec sententia ad Darium delata fuit. & tunc dat tabellario de hoc.

* Exemplar epistolæ quam misit Thatthhanai dux regionis quæ trans flumen, & Sathrabuzanes & consensu eorum Aphasarchai, qui in eo quod trans flumen, Dario regi verba miserunt ad eum:

* Et hæc scripta sunt in eo: Dario regi pax omnis.

* Notum sit Regi, quod inuimus in Iudeam prouinciam ad domum Dei magni, & ipsa edificatur in lapidibus electis, & ligna ponuntur in parietibus, & opus illud dexterum fit, & prosperatur in manibus eorum.

* καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐχρὸντο ἐπὶ τῆς ἱερουσαλὴμ ἐπικρατοῦντες παντὶ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ φόροι προΐξαι τε καὶ συντελέσματα δίδονται αὐτοῖς.

* καὶ νῦν θέτε γνώμην, κατὰργῆσαι τὸν δῶδε καίνοισι, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθή(ε) ἐπὶ δι' ἐμὲ ἐξετέθη τὸ δόγμα,

* καὶ προσέχετε τοῦ μὴ ποιῆσαι πῶδ' ἄλογον πρὸς τοῦτο. μήποτε πληθυνθῇ ἀφωτισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῶσι.

* τότε ὁ φορολόγος τοῦ δαδαζαδὰ βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον ῥεοῦμ βελτεέμ καὶ σαμφὰ γραμματέως καὶ συνδούλων ἑαυτῶν. καὶ ἐπορεύθησαν ἀποδοῆναι εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἰούδα, ἐκατήρησαν αὐτῶν ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει.

* τότε ἤργησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τὸ ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔως δαυτέρου ἔτους τῆς βασιλείας δαρείου βασιλέως περσῶν.

ε'.

* Καὶ παρεφῆθη ἐν ἀγγαίῳ ὁ παρεφῆτης καὶ zacharias ὁ τοῦ ἀδδῶ παρεφῆτης ἐπὶ τοῦ ἰουδαίου τοῦ ἐν ἰούδα καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῖς.

* τότε δυνέσθησαν ζορβαβέλ ὁ τοῦ σαλαθιὴλ ἐκ τῶν υἱῶν ἰωσεδέκ, καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ μετ' αὐτῶν ὁ παρεφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς.

* ἐν αὐτῇ τῇ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτῶν θαθθαναὶ ἑπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ σαθραβουζάνης ὁ συνδουλοὶ αὐτῶν καὶ τοιαύτα εἶπεν αὐτοῖς, τίς ἐθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τί πῶς χορηγίαν ταύτῃ κατὰρτίσασθε;

* τότε ταῦτα εἶπον αὐτοῖς, τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ταύτῃ τῶν πόλιν οἰκοδομούντων;

* καὶ ὁ φθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐχρὸντο ἐπὶ τῷ αἰχμαλωσίᾳ ἰούδα καὶ ἐκατήρησαν αὐτῶν ἕως ἰνῶμη τῇ δαρείῳ ἀπ' ἡνέχθη. καὶ τότε διδῶσι φορολόγῳ πρὸς τοῦτο.

* διαζάφησις ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλε θαθθαναὶ ὁ ἑπαρχὸς τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ σαθραβουζάνης, καὶ ὁ συνδουλοὶ αὐτῶν ἀφασδεχαῖοι ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, δαρείῳ τῇ βασιλείᾳ ῥήματα ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν.

* καὶ ταῦτα γέγραπται ἐν αὐτῇ. διδραῖω τῇ βασιλεῖ εἰρήνη πάσα.

* γνωστὸν ἔστω τῇ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτοὶ οἰκοδομεῖται ἐν τοῖς λίθοις ἐκλεκτοῖς καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὸ ἔργον ἐκείνο ἐπιδέξιοι ἵναι, καὶ διδοῖται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

B 3

* אָדִין שְׁאַלְנָא לְשִׁבְיָא אֵלֶךְ כְּנַמָּא אֲמַרְנָא לְהֵם
מִן־שָׁם לְכֵם טַעֲם בֵּיתָא דְנֹרָה לְמִבְנֵיהּ וְאֲשֵׁרְנָא
דְנֹרָה לְשִׁכְלָלָהּ :

* וְאַף שְׁמַהֲתֵהֶם שְׁאַלְנָא לְהֵם לְהוֹדְעוֹתֶךָ דִּי
נִכְתָּב שֵׁם־גְּבִרְיָא דִּי בְּרָאֵם שְׁהֵם :

* וְכְנַמָּא פִתְנַמָּא הִתִּיבֻנְנָא לְמַמְרָא אֲנַחְנָא הִמּוֹ
עֲבָדוּהִי דִי אֱלֹהֵי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וּבְנִין בֵּיתָא דִּי הוּא
בְּנָה מִקְדָּמַת דְנֹרָה שְׁנִין שְׁנִיָּאן וּמֶלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל רַב
בְּנֵהִי וְשִׁכְלָלָהּ :

* לְהֵן מִן־דִּי הִרְגִּזּוּ אֲכַהֲתֵנָּא לְאֱלֹהֵי שְׁמִיָּא יְהֵב
הִמּוֹ בִיד נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל כְּסִדִּיָּא וּבֵיתָא דְנֹרָה
סִתְרָהּ וְעַמָּהּ הִגְלִי לְבָבֶל :

* בְּרֵם בְּשַׁנַּת חֲדָה לְכוּרֶשׁ מֶלְכָּא דִּי בָבֶל כּוּרֶשׁ
מֶלְכָּא שָׁם טַעֲם בֵּית־אֱלֹהֵי דְנֹרָה לְבָנָא :

* וְאַף מֵאֲנִיָּא דִּי בֵּית־אֱלֹהֵי דִּי דִּהְבִּירָהּ וּכְסָפָּא
דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הִנְפִּק מִן־הִיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְהִיכְלָל
הִמּוֹ לְהִיכְלָא דִּי בָבֶל הִנְפִּק הִמּוֹ כּוּרֶשׁ מֶלְכָּא מִן־
הִיכְלָא דִּי בָבֶל וְהִיכְלָל שְׁבַצְרָא שְׁמָהּ דִּי פִחְרָא
שְׁמָהּ :

* וְאַמְרָ לְהֵ אֱלֹהֵי מֵאֲנִיָּא שְׁאֵל־אֲחֵרֵת הִמּוֹ
בְּהִיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם וּבֵית־אֱלֹהֵי יִתְבְּנָא עַל־
אֲתֵרָהּ :

* אָדִין שְׁבַצְרָא דִּךְ אֲתָא יְהֵב אֲשִׁיָּא דִּי־בֵירַת
אֱלֹהֵי דִּי בִירוּשָׁלַם וּמִן־אָדִין וְעַד־כַּעַן מִתְבְּנָא
וְלֹא שְׁלִים :

* וְכַעַן הֵן עַל־מֶלְכָּא טֵב יִתְבְּקַר בְּבֵית גְּנוּזֵיָּא דִּי־
מֶלְכָּא תִמָּה דִּי בָבֶל הֵן אִיתִי דִּי־מִן־כוּרֶשׁ מֶלְכָּא
שִׁים טַעֲם לְמִבְנָא בֵּית־אֱלֹהֵי דִּךְ בִירוּשָׁלַם וְרַעוּת
מֶלְכָּא עַל־דְנֹרָה יִשְׁלַח עֲלֵינָא :

1

* בְּאָדִין דְרִיוֹשׁ מֶלְכָּא שָׁם טַעֲם וּבִקְרוֹי בְּבֵית
סְפָרִיָּא דִּי גְנוּזֵיָּא מִהַחֲתִין תִּמְרָה בָבֶל :

* וְהִשְׁתַּכַּח בְּאַחְמֵתָא בְּבִירְתָּא דִּי בְּמִדֵּי מְדִינָתָא
מְגִלָּה חֲדָה וְכֵן כְּתִיב בְּגוֹה דְכְרוּנָהּ :

* בְּשַׁנַּת חֲדָה לְכוּרֶשׁ מֶלְכָּא כּוּרֶשׁ מֶלְכָּא שָׁם
טַעֲם בֵּית־אֱלֹהֵי בִירוּשָׁלַם בֵּיתָא יִתְבְּנָא אֲתֵרֵי־
דְבַחִין דְבַחִין וְאֲשִׁוְהִי מְסוּבְלִין רוּמָה אֲמִין שְׁתִּין
פְּתִיָּה אֲמִין שְׁתִּין :

* Interrogauimus ergo senes illos, & ita diximus eis: Quis dedit vobis potestatem vt domum hanc ædificaretis, & muros hos instauraretis? * Sed & nomina eorum quæsiuimus ab eis, vt nunciaremus tibi: scripsimusq; nomina eorum virorum qui sunt principes in eis.

* Huiuscemodi autem sermonē responderunt nobis, dicentes: Nos sumus serui Dei cæli & terræ. & ædificamus templum quod erat extructum ante hos annos multos, quodque rex Israel magnus ædificauerat & extruxerat.

* Postquàm autem ad iracundiam prouocauerunt patres nostri Deum cæli, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldæi: domum quoque hanc destruxit, & populum eius transtulit in Babylonem.

* Anno autem primo Cyri regis, Cyrus rex Babylonis proposuit edictum, vt domus Dei ædificaretur.

* Nam & vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo quod erat in Hierusalem, & asportauerat ea in templum Babylonis, protulit Cyrus rex de templo Babylonis, & data sunt Safabasar vocabulo, quem & principem constituit.

* Dixitque ei: Hęc vasa tolle & vade, & pone ea in templo quod est in Hierusalem, & domus Dei ædificetur in loco suo.

* Tunc itaque Safabasar ille venit, & posuit fundamenta templi Dei in Hierusalem: & ex eo tempore vsque nunc ædificatur, & necdum completum est.

* Nunc ergo si videtur regi bonum, recenscat in Bibliotheca regis quę est in Babylone, vtrumnā à Cyro rege iussum fuerit vt ædificaretur domus Dei in Hierusalem: & voluntatem regis super hoc remittat ad nos.

CAP. VI.

* Tunc Darius rex præcepit, & recensuerunt in Bibliotheca librorum qui erant repositi in Babylone:

* Et inuentum est in Ecbathanis, quod est castrum in Medena prouincia, volumen vnum, talisque scriptus erat in eo Commentarius:

* Anno primo Cyri regis, Cyrus rex decreuit, vt domus Dei ædificaretur quę est in Hierusalē, in loco vbi immolat hostias: & vt ponant fundamenta supportantia altitudinem cubitorum sexaginta, & latitudinem cubitorum sexaginta:

* Tunc interrogauimus seniores illos, & ita diximus eis: Quis posuit vobis sententiam, vt domum hanc edificaretis, & impensam hanc prepararetis?

* Et nomina eorum interrogauimus ab eis, 10
ut notificaremus tibi, ut scriberemus tibi no-
mina virorum principum eorum.

* Et tale verbum responderunt nobis, di-
centes: Nos sumus serui Dei cali & terræ: &
ædificamus domum quæ fuit ædificata ante hoc
annos multos, & rex Ifrael magnus ædificaue-
rat eam, & perfecit eam ipfis.

* Ex quo autem ad iracundiam concitave-
runt patres nostri Deum cæli, tradidit eos in
manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chal-
dæi; & domum hanc destruxit, & populum
transtulit in Babylonem.

* Sed in anno primo Cyri regis Babylonio-
rum, Cyrus rex posuit sententiam, ut domus
Dei hac edificaretur.

* Et vasa domus Dei aurea & argentea, 14
quæ Nabuchodonosor extulerat de domo quæ in
Hierusalem, & asportauerat ea in templum
Regis quod in Babylone, abstulit ea Cyrus rex
à templo quod in Babylone, & dedit ea Sasa-
basar thesauri custodi qui super thesaurum.

* Et dixit ei: Hæc vasa tolle, & vade, po-
ne ea in domo quæ in Hierusalem, & domus
Dei ædificetur in suo loco.

* Tunc Salsabasar ille venit, & dedit fun- 16
damenta domus Dei quæ in Hierusalem: & ex
tunc usque nunc edificatur, & nondum per-
fecta est.

* Et nunc si super Regem bonum, consideret 17
in domo diuitiarum Regis ibi in Babylone, ut
cognoscas quòd à rege Cyro posita fuit sententia
ut edificaremus domum Dei illam quæ in Hie-
rusalem. & cognoscens Rex circa hoc, mittat
ad nos.

CAP. VI.

Tunc Darius rex posuit sententiam, et con-
sideravit in Bibliothecis ubi diuitiae iace-
bant ibi in Babylone:

² Et inuentum est in Amatha ciuitate palatio Medorum ciuitatis capitulum unum, & hoc erat scriptum in eo Commentarium.

² In anno primo Cyri regis, Cyrus rex posuit sententiam circa domum Dei quæ in Hierusalem, domus edificetur, & locus ubi sacrificant sacrificia, & fundamenta ponantur crassa, altitudo cubitorum sexaginta, latitudo eius cubitorum sexaginta:

9 * τότε ἠρωτήσα μὲν αὐτὸν πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ ὕ-
πως εἶπο μὲν αὐτοῖς, τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον ὅ-
τιν οἰκοδομῆσαι, ἐπὶ πλὴν χορηγίδου ταύτης κατετίσσασθαι;
10 * καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσα μὲν αὐτὸν τοῦ γνω-
εῖσαι, ὥστε γράψαι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν
δεχόντων αὐτὸν.

καὶ τοῦτον ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες, ἡμεῖς
ἐσμὲν δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ἐξουθενῆσαι καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομεῖ-
μεν τὸν οἶκον ὃς ὑποκοδομηθήσεται παρὰ τοῦτου ἔτι πολλά,
καὶ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ μέγας ὑποκοδόμησεν αὐτόν, καὶ
κατηρτίσατο αὐτὸν αὐτοῖς.

12 * ἀφ' οὗτο ἡ παρώρμισαν. ¶ πατέρες ἡμεῖς τὸν θεὸν τοῦ
ἐρανοῦ, ἐδώκεν αὐτοῖς εἰς χεῖρας ναυαρχοδονότου βασιλέ-
ως βαβυλῶν. ¶ τοῦ χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυ-
σε, καὶ τὸν λαὸν ἀπέκτισεν εἰς βαβυλῶνα.

13 * ἀλλ' ἐν ταῖς ἔται ταῖς πρώταις κύρω τοῦ βασιλέως πάντων βαβυλωνίων κύρω ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γινώμειν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι.

14 * καὶ ταὶ σκιδῆ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ταὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ,
 ἃ ναβουχοδονόθρ ἐξέλυε καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν ἱερου-
 σαλήμ, καὶ ἐπλύε καὶ αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως
 τὸν ἐν βαβυλῶνι, ἐξέλυε καὶ αὐτὰ κύρως ὁ βασιλεὺς ἀπὸ
 ναοῦ τοῦ ἐν βαβυλῶνι, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ πρὸς σασαβασαὶρ πρὸς
 θεσσαυργφύλακι πρὸς τοῦ θεσσαυργφ.

15 * καὶ εἶπεν αὐτῷ, ταῦτα τὰ σκῆδη λάβε καὶ πόρου, καὶ
θεῖς αὐτὰ ἐν τῇ οἰκῇ σου ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ
οικοδομηθήτω εἰς τὴν αὐτὴν ῥῆον.

16 * ὅτε βασιλεὺς ἐκείνους ἦλθε καὶ ἔδωκε αὐτοῖς
μελίοις τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ ὅ-
τε ἕως τοῦ νῦν οἰκοδομεῖται, καὶ οὐκ ἔτετέλεσθη.

17 * καὶ νῦν εἰς τὴν βασιλείαν ἀγαθόν, ἐπισκοπεῖται
ἐν τῷ οἴκῳ τῆς χάριτος τοῦ βασιλέως ἐκεῖ ἐν βαβυλῶνι, ὅ-
πως γινῶς ὅτι διὰ τοῦ βασιλέως κύρις ἐτέθη γνώμη οἰκο-
δομησάτω τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ
γινῶς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου πεμφάτω πρὸς ἡμᾶς.

1 Τότε δαρῖθ ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμῃ καὶ ἐπέ-
σκέφατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις αἱ γὰρ ἐκεῖ ἐκείν
βαβυλῶνι.

2 * καὶ διέβη ἐν ἀμαθὰ πόλει ἐν τῇ βαρεὶ τῆς μέδων
πόλεως κεφαλῆς μία, καὶ τοῦτο ἔω γεγραμμένον ἐν αὐ-
τῇ τῷ ὑπόμνημα.

3 Ἐν ἔτει πρώτῳ κύρις βασιλείας, κύρις ὁ βασιλεὺς ἔ-
θηκε γνώμῃν περὶ οἴκου τῆς θεᾶς ἐν ἱερὸς σαλήμ, ὁ οἶκος
οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος ἔσθυσιαί ζώοντων καὶ θυσιασμάτων,
καὶ τὰ θεμέλια τεθήτω παχέα ὕψους πέντε ἐξήκοντα,
πλάτος αὐτῶν πηχέων ἐξήκοντα.

* נִדְבְכֵיךָ דִּי-אֶבֶן גִּלְלָה תִּלְתָּא וְנִדְבְכֵיךָ דִּי-אֶעֱחָדָת
וְנִפְקָתָא מִן-בֵּית מַלְכָּא תִּתִּיב :

* וְאַף מֵאֵנִי בֵּית-אֱלֹהֵי דְהִבְרָה וְכִסְפָּא דִּי
נְבוּכַדְנֶצַּר הִנְפִּק מִן-הֵיכַל דִּי-בִירוּשָׁלַם וְהֵיכַל
לְבָבֵל יִהְיֶיכוּן וְיִהְיֶה לְהֵיכַל דִּי-בִירוּשָׁלַם
לְאַתְרָהּ וְתַחַת בְּבֵית אֱלֹהֵי :

* כַּעַן תִּתְּנִי פָחַר עֲבַר-נְהַר־שָׁרָר בּוֹזְנִי
וּבְנוֹתָהוֹן אֶפְרַסְכִּיָּא דִּי בַעֲבַר נְהַר־רַחֲיָקִין הוּוּ
מִן-תְּמָרָה :

* שְׁבִקוּ לַעֲבִידַת בֵּית-אֱלֹהֵי דְךָ פָּחַת יְהוּדִיָּא
וּלְשִׁבֵי יְהוּדִיָּא בֵּית-אֱלֹהֵי דְךָ יִבְנוּן עַל-אַתְרָהּ :
* וּמִנִּי שֵׁם טַעַם לְמֵא דִי-תַעֲבִדוּן עִם-שְׁבֵי
יְהוּדִיָּא אֱלֹךְ לְמִבְנֵי בֵּית-אֱלֹהֵי דְךָ וּמִנְכִּסֵּי מַלְכָּא
דִּי מִדְרֵת עֲבַר נְהַר־אֶסְפָּרְנָא נִפְקָתָא תְּהוּוּ
מִתִּיבָא לְגִבְרִיָּא אֱלֹךְ דִּי-לֹא לְבַטְלָא :

* וּמָה חֲשָׁן וּבְנֵי תוֹרִין וְדַכְרִין וְאַמְרִין לַעֲלוֹן
לְאֱלֹהֵי שְׁמִיָּא חֲנֻטִין מִלַּח חֶמֶר וּמִשָּׁח כְּמֵאמֶר
כְּהִנִּיָּא דִּי-בִירוּשָׁלַם לְהוּא מִתִּיב לְהֵם יוֹם בְּיוֹם
דִּי-לֹא-שְׁלוֹ :

* דִּי-לֹא-חֲזִין מִהֶקְרִבִין נִיחוּחִין לְאֱלֹהֵי שְׁמִיָּא
וּמִצְלִין לְחַיֵּי מַלְכָּא וּבְנוֹהֵי :

* וּמִנִּי שֵׁם טַעַם דִּי כָל-אִנְשֵׁי דִי יִהְיֶינָא פִתְנָמָא
דְּנָרָה יִתְנַסַּח אַעֲמִן בֵּיתָהּ וּזְקִיָּא יִתְמַחָא עָלֶיהִי
וּבֵיתָהּ נִלּוּ וְיִתְעַבֵּד עַל-דְּנָרָה :

* וְאֱלֹהֵי דִי-שָׁכֵן שְׁמָהּ תִּמָּה יִמְנָר כָּל-מִלְךְ וְעַם
דִּי יִשְׁלַח יָדָהּ לְהַשְׁגִּיָּא לְחִבְלָה בֵּית-אֱלֹהֵי דְךָ
דִּי-בִירוּשָׁלַם אֲנָא דְרִיֹּשׁ שְׁמַת טַעַם אֶסְפָּרְנָא
יִתְעַבֵּד :

* אֲדִין תִּתְּנִי פָחַר עֲבַר-נְהַר־שָׁרָר שְׁתַּר בּוֹזְנִי
וּבְנוֹתָהוֹן לְקַבֵּל דִּי-שְׁלַח דְרִיֹּשׁ מַלְכָּא בְּנָמָא
אֶסְפָּרְנָא עֲבָדוּ : * וּשְׁבֵי יְהוּדִיָּא בְּנִין וּמִצְלָחִין
בְּנִבּוֹאֹת חֲנִי נְבִיאָה וּזְכָרִיָּה בֶר-עֲדוּא וּבְנֵי וְשִׁכְלָלוּ
מִן-טַעַם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם כּוֹרֶשׁ וְדְרִיֹּשׁ
וְאַרְתַּחשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס :

* וְשִׁיִּצִיָּא בֵּיתָהּ דְּנָה עַד יוֹם תִּלְתָּה לִירַח אֲדָר
דִּי-הִיא שְׁנַת-שֵׁת לְמַלְכוּת דְרִיֹּשׁ מַלְכָּא :

* וְעֲבָדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כְּהִנִּיָּא וְלִוִיָּא וְשָׂאֵר בְּנֵי-
גִלּוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית-אֱלֹהֵי דְנָה בְּחִדּוּרָה :

* Ordines de lapidibus impolitis tres, & sic ordines de lignis novis. Sumptus autem de domo regis dabuntur.

* Sed & vasa rempli Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo Hierusalem, & attulerat ea in Babylonem, reddantur & referantur in templum Hierusalem, in locum suum, quæ & posita sint in templo Dei.

* Nunc ergo Thantannai dux regionis quæ est trans flumen, & Starbuzannai, & consiliarij vestri Apharfathæi qui estis trans flumen, procul recedite ab illis:

* Dimittite fieri templum Dei illud à B duce Iudeorū & à senioribus eorū, & domus Dei illa ædificetur in loco suo.

* Sed & à me præceptum est quod oporteat fieri à presbyteris Iudæorum illis, vt ædificetur domus Dei, scilicet vt de arca regis, id est, de tributis quæ dantur de regione trans flumen, studiosè sumptus dentur viris illis, ne impediatur opus.

* Quod si necesse fuerit & vitulos, & agnos & hœdos in holocaustum Deo cæli, frumentum, sal, vinum & oleum secundum ritum sacerdotum qui sunt in Hierusalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia:

* Et offerant oblationes Deo cæli, orētque pro vita regis & filiorum eius.

* A me ergo positum est decretum, vt omnis homo qui hanc mutauerit iussuionem, tollatur lignum de domo ipsius, & erigatur & configatur in eo: domus autem eius publicetur.

* Deus autem qui habitare fecit nomē suum ibi, dissipet omnia regna & populū qui extenderit manum suam vt repugnet & dissipet domum Dei, illam quæ est in Hierusalem. Ego Darius statui decretum, quod studiosè implere volo.

* Igitur Thantannai dux regionis trans flumen, & Starbuzannai & cōsiliarij eius, secundū quod præceperat Darius rex, sic diligenter executi sunt. * Seniores autem Iudæorum ædificabant, & prosperabantur, iuxta prophetiam Aggæi prophetæ & Zacharię filij Addo. & ædificauerunt & construxerunt, iubente Deo Israel, & iubente Cyro & Dario & Artaxerxe regibus Persarum.

* Et compleuerunt domum Dei istam vsque ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus regni Darij regis.

* Fecerunt autem filij Israel Sacerdotes & Leuitæ, & reliqui filiorum transmigrationis dedicationē domus Dei in gaudio.

* Et domus lapidea fortes tres, & domum lignorum novorum unam. & sumptus de domo regis dabitur.

* Et vasa domus Dei aurea & argentea, que Nabuchodonosor abstulit de domo que in Hierusalem, & portavit in Babylonem, & dentur & referantur in templum quod in Hierusalem in locum suum, & ponantur in domo Dei.

* Nunc igitur Thathanæ dux eius quod trans fluvium, Sathrabuzanes & conserui eius Apharsachai, qui in eo quod trans fluvium longè existentes illinc:

* Et nunc dimittite opus domus Dei, duces Judeorum & seniores Judeorum, domum Dei illam edificent in loco suo.

* Et per me positum est edictum, ut faciant per seniores Judeorum illorum, ut edificetur domus Dei illa. & à substantiis regis tributorum trans flumen, studiosè sumptus sit datus viris illis, ne impediatur:

* Et quodcunque necesse fuerit. & filios boum & arietum, & agnos in holocaustis Deo calicis, frumentum, sal, vinum, oleum, secundum verbum Sacerdotum qui in Hierusalem, sit datum eis per singulos dies immutabiliter quodcunque petierint:

* Ut sint bonum odorem offerentes Deo cæli, & orent pro vita Regis, & filiorum eius.

* Et à me positum est decretum, quod omnis homo qui mutaverit verbum hoc, tolletur lignum de domo eius, & erectus configetur in eo, & domus eius erit in direptionem.

* Et Deus, cuius habitat nomen ibi, dissipet omnem regem & populum qui extenderit manum suam, ut mutet & dissipet domum Dei illam que in Hierusalem. Ego Darius posui decretum, accuratè fiat.

* Tunc Thathannai dux trans flumen, & Sathrabuzanes, & conserui eius, secundum quod misit Darius rex, sic diligenter fecerunt.

* Et seniores Judeorum edificabant, & prosperabantur in prophetia Aggae propheta, & Zachariæ filij Addo. & edificaverunt & construxerunt ex sententia Dei Israel, & ex decreto Cyri & Darij & Arthasastha regum Persarum.

* Et compleverunt domum istam usque ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus regni Darij regis.

* Et fecerunt filij Israel Sacerdotes & Leuitæ, & reliqui filiorum transmigrationis dedicationem domus Dei cum gaudio.

4 * καὶ δόμοι λίθινοι κραταίοι τρεῖς, ἐδόμον ξύλων καὶ ὡνεία. καὶ ἡ δαπάνη τοῦ οἴκου ἔβασιλέως δοθήσεται.

5 * καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρεῖα, ἀναβεχονόσθες ἐξ ἐλθέγκειν ἀπὸ τοῦ οἴκου ἔν ἐερὺ-
10 * καλῇ, καὶ ἐνόμισεν εἰς βαβυλῶνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀ-
15 * πελθέτω εἰς τὴν ναὸν τὴν ἐν ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ τεθήτω ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ.

6 * νῦν ἔν θαθαναῖε στρατηγὲς ἔπεραν ἔποταμὲς (α-
10 * θραβουζάνης καὶ σινδουλι αὐτῶν ἀφαρκαχαῖοι οἱ
15 * ἐν τῷ πέραν ἔποταμὲς μακρὰν ὄντες ἐκείθεν.

7 * καὶ νῦν ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου ἔθεξ οἱ ἀφηγούμενοι
10 * τῶν ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰουδαίων, οἴκον ἔθεος
15 * ἐκείνον οἰκοδομησάτωσαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

8 * καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα ἔποιῃσαι διὰ τῶν πρεσ-
10 * βυτέρων τῶν ἰουδαίων ἐκείνων ἔοικοδομηθῆναι οἴκον τοῦ
15 * θεοῦ ἐκείνον. καὶ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἔβασιλέως τῶν
20 * φόρων πέραν ἔποταμοῦ, ἐπιμελῶς δαπάνῃ ἐσω διδομέ-
25 * νη τοῖς ἀνδράσι ἐκείνοις ἔμηκα τὰ ῥήματα.

9 * καὶ ὁ αὐτὸς ἔρημα. καὶ ὑπὲρ βοῶν καὶ κριῶν ἐἀμνὲς
10 * εἰς ὅλα καὶ τῶς τῶν θεῶν τοῦ ἔθους, πυρρί, ἄλας, οἶνον,
15 * ἔλαιον, καὶ τῶν ῥήματων τῶν ἱερέων τῶν ἐν ἱερουσαλὴμ, ἐσω
20 * διδομένοι αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπαλλάκτως ὁ αὐ-
25 * αὐτῶν.

10 * ἵνα ὧσιν διωδίας παρφέροντες τῷ θεῷ τοῦ ἔθους,
10 * καὶ παρδύχωνται εἰς ζώην ἔβασιλέως καὶ τῶν υἱῶν
15 * αὐτῶν.

11 * καὶ ἀπ' ἐμὲ ἐτέθη γνώμη, ὅτι πᾶς ἀνὴρ ὅς ἀν-
10 * ἀλλάξῃ τὸ ῥῆμα τοῦτο, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν ἐκ τῆς οἰ-
15 * κίας αὐτῶν, καὶ ὠρῶμεν παγὴν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὁ οἶ-
20 * κος αὐτῶν ἔσται εἰς διαρπαγὴν.

12 * καὶ ὁ θεὸς οὗ κατὰ κλυοῦ τὸ ὄνομα ἐκεῖ, κατὰ πρέ-
10 * ψαι πᾶσι βασιλέα καὶ λαὸν ὅς ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα
15 * αὐτῶν, ἀλλάξαι καὶ ἀφαιρῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκείνον
20 * τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ. ἐγὼ δαρεῖν ἔδθηκα γνώμην, ἐπι-
25 * μελῶς γινέσθω.

13 * τότε θαθαναῖος ἐπαρχὸς πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ σα-
10 * θραβουζάνης καὶ οἱ σινδουλι αὐτῶν, καθ' ὅτι ἀπέστειλε δα-
15 * ρεῖν ὁ βασιλεὺς, ἕτως ἐπιμελῶς ἐποίησθω.

14 * καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰουδαίων ὠκοδόμησαν κατὰ
10 * θυμὸν ἐν παρρησίᾳ ἀγαθῇ τοῦ παρρητοῦ καὶ ζαχαρίας
15 * υἱὸς ἀδδῶ. καὶ ὠκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώ-
20 * μης θεοῦ ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ γνώμης κύριος καὶ δαρεῖς καὶ
25 * δαρεῖς ἀπὸ βασιλέων περσῶν.

15 * ἔτελεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μη-
10 * νὸς ἀδαρ, ὅ ἐστιν ἕως ἐκτὸς τῆς βασιλείας δαρείου τοῦ βα-
15 * σιλέως.

16 * καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαῖται, καὶ
10 * οἱ κατὰ λοιποὶ υἱῶν δι' οἰκίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
15 * μετ' εὐφροσύνης.

17 * והקריבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה
דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין
לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי
ישראל:

18 * והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון
על עבדת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה:
19 * ויעשו בני הגולה ארץ הפסח בארבעה עשר
לחדש הראשון:

20 * ביהטתרו הכהנים והלויים כאחר כלם טהורים
וישחטו הפסח לכל בני הגולה ול אחיהם הכהנים
ול להם:

21 * ויאכלו בני ישראל ורשבים מהגולה וכל
הנבדל מטמאת גויי הארץ אלהם לדרש ליהנה
אלהי ישראל:

22 * ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי
שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק
ידיהם במלאכת בירת האלהים אלהי ישראל:

1

1 * ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא
מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה:
2 * בן שלום בן צדוק בן אחיטוב:
3 * בן אמריה בן עזריה בן מריות:
4 * בן זרחיה בן עזי בן בקי:
5 * בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
הראש:

6 * הוא עזרא עלה מבבל והוא סופר מהיר בתורת
משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך
כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו:

7 * ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים
והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם
בשנת שבע לארתחשסתא המלך:

8 * ויבא ירושלם בחדש החמישי היום שנת
השביעית למלך:

9 * כי באחר לחדש הראשון הוא יסד המעלה
מבבל ובאחר לחדש החמישי בא אל ירושלם
כיד אלהיו הטובה עליו:

10 * כי עזרא הכין לבבו לדרש ארץ תורת יהוה
ולעשור וללמד בישראל חק ומשפט:

17 * Et obtulerunt in dedicatione domus
Dei vitulos centum, arietes ducentos, ag-
nos quadringentos, hircos caprarum pro
peccato totius Israel duodecim, iuxta nu-
merum tribuum Israel.

18 * Et statuerunt sacerdotes in ordinibus
suis & Leuitas in vicibus suis super opera
Dei in Hierusalem, sicut scriptum est in
libro Moyfi.

19 * Fecerunt autem filij transmigrationis
Pascha quartadecima die mensis primi.

20 * Purificati enim fuerant sacerdotes &
Leuitæ quasi vnus, omnes mundi ad im-
molandum Pascha vniuersis filiis transmi-
grationis, & fratribus suis sacerdotibus, &
fibi.

21 * Et comederunt filij Israel qui reuerfi
fuerant de transmigracione, & omnes qui
se separauerant à coinquinatione gétium
terræ ad eos vt quærerent Dominum Deû
Israel.

22 * Et fecerunt solennitatem azymorum
septem diebus in lætitia, quoniam lætifi-
cauerat eos Dominus, & conuerterat cor
regis Assur ad eos, vt adiuuaret manus co-
rum in opere domus Domini Dei Israel.

CAP. VII.

1 **P**ost hæc autem verba in regno Artaxer-
A xis regis Persarum, Esdras filius Saraïæ
filij Azariæ, filij Helchiæ,

2 * Filij Sellum, filij Sadoch, filij Achi-
tob,

3 * Filij Amariæ, filij Azariæ, filij Ma-
raioth,

4 * Filij Zariæ, filij Ozi, filij Bocci,

5 * Filij Abisue, filij Phinces, filij Eleazar
filij Aaron sacerdotis ab initio.

6 * Ipse Esdras ascendit de Babylone, &
ipse scriba velox in lege Moyfi quam Do-
minus Deus dedit Israel. Et dedit ei rex se-
cundum manum Domini Dei eius super
eum omnem petitionem eius:

7 * Et ascenderunt de filiis Israel & de fi-
liis Sacerdotum, & de filiis Leuitarum, &
de cantoribus, & de ianitoribus, & de Na-
thinæis, in Hierusalé, anno septimo Ar-
taxerxis regis:

8 * Et venerunt in Hierusalé mense quin-
to, ipse est annus septimus regis.

9 * Quia in primo die mensis primi cœ-
pit ascendere de Babylone, & in primo die
mensis quinti venit in Hierusalem, iuxta
manum Dei sui bonam super se.

10 * Esdras autem parauit cor suum vt in-
B uestigaret legem Domini, & faceret & do-
ceret in Israel præceptum & iudicium.

* Et obtulerunt in dedicationem domus Dei 17
huius vitulos centum, arietes ducentos, agnos
quadringentos, hircos caprarum pro peccato
pro omni Israel duodecim in numerum tribuum
Israel.

* Et statuerunt sacerdotes in diuisionibus 18
suis, et Leuitas in partitionibus suis, super ser-
uitutem domus Dei quæ in Hierusalem, secun-
dum scripturam libri Moysi.

* Et fecerunt filij transmigrationis Pascha 19
quartadecima mensis primi.

* Quoniam purificati fuerant sacerdotes 20
Leuitæ quasi unus omnes mundi. & immola-
uerunt Pascha vniuersis filiis transmigrationis
& fratribus eorum sacerdotibus & sibi.

* Et comederunt filij Israel Pascha qui ve- 21
nerunt à transmigratione, & omnis separatus
à coinquinatione gentium terræ ad eos, vt qua-
rerent Dominum Deum Israel.

* Et fecerunt solennitatem azymorum sep- 22
tem diebus cum letitia. quoniam letificauerat
eos Dominus, & conuerterat cor regis Assur
adeos, vt fortificaret manus eorum in operi-
bus domus Dei Israel.

CAP. VII.

ET post verba hæc in regno Arthasastha re- 1
gis Persarum, ascendit Esdras filius Saraia
filij Azariae, filij Celciae,

* Filij Sellum, filij Sadoc, filij Achitob,

* Filij Amariae, filij Azariae, filij Ma- 3
rioth,

* Filij Zaraia, filij Ozi, filij Bocci,

* Filij Abisue, filij Phinees, filij Eleazar, 5
filij Aaron sacerdotis primi.

* Ipse Esdras ascendit de Babylone, & ip- 6
se scriba velox in Lege Moysi, quam dedit Do-
minus Deus Israel. & dedit ei Rex, quoniam
manus Domini Dei eius super ipsum in omni-
bus quibus quæsiuit ipse.

* Et ascenderunt de filiis Israel, & de Sa- 7
cerdotibus & de Leuitis, & Cantores, & Ia-
nitores, & Nathinæi in Hierusalem in anno
septimo Arthasastha regi.

* Et venerunt in Hierusalem mense quin- 8
to, iste annus septimus Regi:

* Quia in una mensis primi ipse fundauit 9
ascensum qui à Babylone. in autem prima men-
sis quinti venit in Hierusalem, quoniam manus
Dei sui fuit bona super eum.

* Quia Esdras parauit cor suum vt quere- 10
ret legem Domini, & faceret & doceret in Is-
rael mandata & iudicia.

17 * καὶ προσέφεραν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
τούτου μόσχους ἑκατὸν, κίους διακοσίους, ἀγνούς τετρακο-
σίους, χίμαρας αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας ὑπὲρ πάντες Ἰσ-
ραὴλ δώδεκα εἰς δέκα τὸν φύλον Ἰσραὴλ.

18 * καὶ ἔστησαν οὗτοι ἱερεῖς ἐν διαίρεσιν αὐτῶν καὶ οὗτοι
λαβίταις ἐν μερισμοῖς αὐτῶν, ἐπὶ δουλείας οἴκου τοῦ θεοῦ
ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν γραφὴν βίβλου μουσῆ.

19 * καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας τὸ πάχα τῇ τέσσα-
ρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

20 * ὅτε ἐκαθάρθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαβίται ὡς εἰς
πάντες καθαροί. καὶ ἔσφαξαν τὸ πάχα τοῖς πάνσιν υἱοῖς
τῆς ἀποικίας, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱεροῦσι καὶ
ἑαυτοῖς.

21 * καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάχα, οἱ ἔξελθόν-
τες ἀπὸ τῆς ἀποικίας, καὶ πᾶς ὁ χωρίζομενος τῆς ἀ-
καθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς, τοῦ ἐκζητῆσαι
κύριον θεὸν Ἰσραὴλ.

22 * καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπὶ ἡμέρας
μετ' ὀφροσύνης· ὅτε ὕφρανον αὐτοὺς κύριος, καὶ ἐπέ-
σρεψε καρδίαν βασιλέως ἀσσύρου ἐπ' αὐτοὺς κραταῖωσαι
τάς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ.

ζ.

1 * Καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ βασιλείᾳ ἀρθασα-
δά βασιλέως περσῶν, ἀνέβη ἔσδρας υἱὸς ζαράϊς, υἱοῦ ἀ-
ζαρίου, υἱὸς χελκίς,

2 * υἱοῦ ζελλούμ, υἱὸς ζαδώκ, υἱὸς ἀχιτῶβ,

3 * υἱὸς ἀμαρίς, υἱὸς ἀζαρίς, υἱὸς μαριώθ,

4 * υἱὸς ζαράϊς, υἱὸς ὀζὶ, υἱὸς βοκκί,

5 * υἱὸς ἀβιθουέ, υἱὸς φινεές, υἱοῦ ἐλεάζαρ, υἱὸς ἀαρὼν τοῦ ἱε-
ρέως τοῦ πρώτου.

6 * αὐτὸς ἔσδρας ἀνέβη ἐκ βαβυλῶν, καὶ αὐτὸς
γραμματὸς ταχὺς ἐν νόμῳ μουσῆ, ὃν ἔδωκε κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεῖρ κυ-
ρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πάνσιν οἷς ἐζητεῖ αὐτός.

7 * καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ πάντων ἱε-
ρέων, καὶ ἀπὸ πάντων λαβιτῶν, καὶ οἱ ἀδόντες, καὶ οἱ πυλω-
ροί, καὶ οἱ ναθινᾶοι εἰς ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ
ἀρθασαδά τῷ βασιλεῖ.

8 * καὶ ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, ἔτ'
τὸ ἕβδομον τῷ βασιλεῖ.

9 * ὅτε ἐν μηνὶ τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν
ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ βαβυλῶν. ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς
τοῦ πέμπτου ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ, ὅτι χεῖρ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.

10 * ὅτε ἔσδρας ἠτίμασε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν
νόμον τοῦ κυρίου, καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ πο-
σάγματα καὶ κείμενα.

* וְזוֹת פִּרְשָׁן רִשְׁתָּן אֲשֶׁר נָתַן רֹמְלָךְ
 אֶרְתַּחֲשֶׁסְתָּא לְעֹזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֵפֶר דְּבֵרֵי מִצְוֹת
 יְהוָה וַחֲקִיּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל :
 * אֶרְתַּחֲשֶׁסְתָּא מֶלֶךְ מַלְכֵּיָא לְעֹזְרָא כְּהֵנָּא סֵפֶר
 דְּתָא דִּי־אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא נְמִיר וּכְעָנָר :
 * מִנִּי שֵׁם טַעַם דִּי כָל־מִתְנַדֵּב בְּמִלְכוּתִי מִן־
 עַמְּרֵי יִשְׂרָאֵל וּכְהֵנוּהִי וְלוֹיָא לְמַהֲךְ לִירוּשָׁלַם
 עִמָּךְ יִהְיֶה :
 * כָּל־קָבֵל דִּי מִן־קִדְּם מַלְכָּא וּשְׁבַעְרָא יַעֲטֹהִי
 שְׁלִיחַ לְבִקְרָה עַל־יְהוּד וְלִירוּשָׁלַם כְּדַת אֱלֹהֵךְ
 דִּי בִידְךָ :
 * וְלֹהֵיבִלָּה בְּסָף וְדִהֵב דִּי־מַלְכָּא וַיַּעֲטֹהִי
 הַתְנַדְּבוּ לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשָׁלַם מִשְׁכְּנָה :
 * וְכָל־בְּסָף וְדִהֵב דִּי תַּהֲשִׁכַּח בְּכָל מְדִינַת בָּבֶל
 עִם הַתְנַדְּבוּרָא עִמָּא וּכְהֵנִיָּא מִתְנַדְּבִין לְבִירָא
 אֱלֹהֵהֶם דִּי בִירוּשָׁלַם :
 * כָּל־קָבֵל דִּנְהָ אֶסְפְּרִנָּא תִקְנָא בְּכִסְפָּא דְנָה
 תּוֹרִין דְּכָרִין אֲמִרִין וּמִנְחָתָהוֹן וְנִסְכֵּי־זֶהוֹן וְתִקְרַב
 הַמּוֹעֵל מִדְּבַחָה דִּי בֵּית אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם :
 * וּמִרָה דִּי עֲלִידָא עַל־אֲחִיד יִיטֵב בְּשָׂאֵר כִּסְפָּא
 וְדִהֵבָה לְמַעֲבָד כְּרַעוֹת אֱלֹהִים תַּעֲבֹדוּן :
 * וּמֵאֲנִיָּא דִּי־מִתִּיהֲבִין לָךְ לְפִלְחָן בִּירָא אֱלֹהֵךְ
 הַשְׁלֵם קִדְּם אֱלֹהֵי יִרוּשָׁלַם :
 * וּשְׂאֵר חֲשָׁחוֹת בִּירָא אֱלֹהֵךְ דִּי יִפֹּל לָךְ לְמִנְתָן
 תִּנְתָן מִן־בֵּית גְּנוּזֵי מַלְכָּא :
 * וּמִנִּי אֲנִיָּא אֶרְתַּחֲשֶׁסְתָּא מַלְכָּא שֵׁם טַעַם לְכָל
 גְּזֻזְרֵיָא דִּי בְּעֵבֶר נִהְרָה דִּי כָל־דִּי וְשָׂאֵל נִכְּזֹן עֹזְרָא
 כְּהֵנָּא סֵפֶר דְּתָא דִּי־אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא אֶסְפְּרִנָּא
 יַתְעַבֵּד :
 * עַד־בְּסָף בְּכָרִין מֵאָה וְעַד־חֲנִטִין כּוֹרִין מֵאָה
 וְעַד־חֲמֹר בֵּתִין מֵאָה וְעַד־בֵּתִין מִשַּׁח מֵאָה וּמִלַּח
 דִּי־לֵא כְּתָב :
 * כָּל־דִּי מִן־טַעַם אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא יַתְעַבֵּד אֲדִרְזֵיָא
 לְבֵית אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא דִּי־לְמָה לְהוּא קִצְףָּא עַל מִלְכוּת
 מַלְכָּא וּכְהֵנוּהִי :
 * וְלָכֶם מִהוֹדְעִין דִּי כָל־כְּהֵנִיָּא וְלוֹיָא וּמִרְיָא
 תִּרְעִיָא נְתִינִיָּא וּפְלָחֵי בֵּית אֱלֹהֵי דְנָה מְנַה בְּלוּ
 וְהִלָּךְ לֹא שְׁלִיט לְמַרְמָא עֲלֵיהֶם :

* Hoc est autem exemplar epistolæ e-
 dicti, quod dedit rex Artaxerxes Esdræ sa-
 cerdoti Scribæ erudito in sermonibus &
 in præceptis Domini, & ceremoniis eius
 in Israel.
 * ARTAXERXES rex Regum, Esdræ
 sacerdoti scribæ Legis Dei cæli doctissi-
 mo, salutem.
 * A me decretum est, vt cuicumque pla-
 cuerit in regno meo de populo Israel &
 de Sacerdotibus eius, & de Leuitis ire in
 Hierusalem, tecum vadat.
 * A facie enim regis & septem consilia-
 torum eius missus es vt visites Iudæam &
 Hierusalem in lege Dei tui quæ est in ma-
 nu tua:
 * Et vt feras argentum & aurum quod
 rex & consiliatores eius spontè obtulerūt
 C Deo Israel, cuius in Hierusalem taberna-
 culum est.
 * Et omne argentum & aurum quod-
 cunque inueneris in vniuersa prouincia
 Babylonis, & populus offerre voluerit, &
 de sacerdotibus qui spōtè obtulerint do-
 mui Dei sui quæ est in Hierusalem,
 * Liberè accipe, & studiosè eme de hac
 pecunia vitulos, arietes, agnos, & sacrifici-
 a & libamina eorum, & offer ea super al-
 tare tēpli Dei vestri quod est in Hierusalē.
 * Sed & si quid tibi & fratribus tuis pla-
 cuerit de reliquo argento & auro vt facia-
 tis, iuxta voluntatem Dei vestri facite.
 * Vasa quoque quæ dantur tibi in mi-
 nisterium domus Dei tui, trade in conspe-
 ctu Dei in Hierusalem.
 * Sed & cætera quibus opus fuerit in do-
 mū Dei tui quantūcunq; necesse est vt ex-
 pendas, dabis de thesauro & de fisco regis,
 * & à me. Ego Artaxerxes rex statui atque
 decreui omnibus custodibus arcæ publi-
 cæ qui sunt trans flumen, vt quodcunque
 petierit à vobis Esdras sacerdos scriba Le-
 gis Dei cæli, absque mora detis, * vsque ad
 argenti talenta centum, & vsque ad fru-
 menti coros centum, & vsque ad vini ba-
 thos centum, & vsque ad bathos olei cen-
 tum, sal verò absque mensura. * Omne
 quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribua-
 tur diligenter in domo Dei cæli, ne fortè
 irascatur contra regnum regis & filiorum
 eius. * Vobis quoque notum facimus
 de vniuersis sacerdotibus & Leuitis & can-
 toribus & ianitoribus, Nathinæis, & mi-
 nistris domus Dei huius, vt vectigal, &
 tributum, & annonas non habeatis po-
 testatem imponendi super eos.

* Et hoc transumptum edicti, quod dedit Arthasastha rex Esdrae sacerdoti scribae Libri sermonum mandatorum Domini, et preceptorum eius super Israel.

* ARTHASASTHA rex Regum, Esdrae sacerdoti scribae Legis Dei cali perfectus est sermo & responsio.

* A me posita est sententia, quod omnis sponte volens in regno meo de populo Israel, & sacerdotibus & Levitis ire in Hierusalem, tecum vadat:

* Quoniam à facie Regis & septem consiliatorum eius missus es visitare in Iudeam & Hierusalem, & in Lege Dei ipsorum in manu tua,

* Ut feras & in domum Domini argentum & aurum, quod Rex & consiliatores sponte obtulerunt Deo Israel, in Hierusalem habitanti.

* Et omne argentum & aurum quodcumque inueneris in omni prouincia Babylonis cum voluntario populi, & sacerdotum sponte offerentium in domum Dei quæ in Hierusalem:

* Et omnem accedentem hunc promptè ordina in libro hoc vitulos, arietes, agnos, & sacrificia ipsorum & libamina eorum. & offeres ea super altare domus Dei vestri quod in Hierusalem.

* Et si aliquid super te & fratres tuos bene visum fuerit in reliquo argenti & auri facere, sicut placitum Deo vestro facite.

* Et vasa data tibi in ministerium domus Dei, trade in conspectu Dei in Hierusalem.

* Et reliquum necessitatis domus Dei tui, quodcumque apparuerit tibi dare, dabis de domibus gaze regis,

* Et à me. Ego Arthasastha rex statui sententiam omnibus gazis quæ trans flumen, quod omne quodcumque petierit à vobis Esdras sacerdos, & scriba Legis Dei cali, promptè fiat,

* Usque ad argenti talenta centum, & usque ad tritici coros centum, & usque ad vini batos centum, & usque ad olei batos centum, & sal cuius non est scriptura.

* Omne quod est in sententia Dei cali, fiat in domo Dei cali. Attendite ne aliquis conetur in domum Dei cali, ne fortè fiat iracundia super regnum regis & filiorum eius.

* Et vobis notum fuit in omnibus Sacerdotibus, & Levitis, cantoribus, ianitoribus, Nathinæis, & ministris domus Dei hoc, tributum & exactionem & vectigal non habere vos potestatem imponendi super eos.

* καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τοῦ διατάγματος, οὗ ἔδωκεν δατασάδᾳ ὁ βασιλεὺς ἔσδρα πρὸς ἱερεῖς καὶ γραμματεῖς βιβλίων λόγων ἐν τοῶν κυρίων καὶ πρεσβυτέρων αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἰσραήλ.

* δατασάδᾳ βασιλεὺς βασιλέων, ἔσδρα πρὸς ἱερεῖς γραμματεῖς νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ τετέλεσται λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις.

* ἀπ' ἐμῆ ἐτέθη γνώμη, ὅτι πᾶς ὁ ἐκστραζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ ἰσραήλ καὶ ἱερέων καὶ λαβιτῶν πορεύσονται εἰς ἱερουσαλήμ, μὴ ὅτι πορεύσῃτω.

* καθ' ὅτι ἀπὸ πρεσβυτέρων τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν ἐπιτάμβων αὐτῶν ἀπεστάλης σέβας ἐπὶ τὴν ἰουδαίαν καὶ ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν νόμῳ θεοῦ αὐτῶν ἐν χειρὶ σου,

* ἀπονεγκεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον κυρίου δαγγύριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκστράτευσαν πρὸς θεὸν τοῦ ἰσραήλ πρὸς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ ἰερουσαλήμ.

* καὶ πᾶν δαγγύριον καὶ χρυσίον ὃ, πᾶν δόρυς ἐν πάσῃ χώρᾳ βαβυλῶν μὴ ἐκστρατεύσῃ τῶν λαῶν, καὶ ἱερέων τῶν ἐκστραζομένων εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν ἱερουσαλήμ.

* καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέρων τοῦτον ἐτίμως ἐνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ μόσχους, κριοὺς, ἀμνοὺς, καὶ θυσιάς αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν. καὶ πρεσβύτεροι αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τῶν ἐν ἱερουσαλήμ.

* καὶ εἰ πρὸς ἐμὴν ἀδελφές σου ἀγαθὴν ἔν κατὰ λόγον τῶν δαγγυρίων καὶ χρυσίου ποιῆσαι, ὡς δαγγύριον πρὸς θεὸν ὑμῶν ποιῆσατε.

* καὶ ταῖς σκεύη ταῖς διδομέναις εἰς λειτουργίαν οἴκου θεοῦ, πᾶσα ἡ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν ἱερουσαλήμ.

* καὶ τὸ κατάλοιπον χρυῆος οἴκου θεοῦ σου, ὃ αὐτὸ φανήσεται, δώσεις ἀπὸ οἴκου γάζης βασιλέως.

* καὶ ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ δατασάδᾳ βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πᾶσι ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέτρᾳ τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ δὴ αἰτήσῃ ὑμεῖς ἔσδρα ὁ ἱερεὺς, καὶ γραμματεὺς τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἐτίμως γνώσω,

* ἕως δαγγυρίου ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυργῶν κόρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἴνου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἄλλας ὅσας ἔστι γραφή.

* πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν γνώμῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, γνώσω ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. πρεσβεῖτε μή τις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μή ποτε γήνηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν βασιλέων ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν.

* καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς λαβιταῖς, ἀδασί, πυλωροῖς, ιαθιναίοις, καὶ λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτου, τὸν φόρον καὶ πρᾶξιν καὶ ἀποφορὰν ὅσας ἔχουσιν ὑμεῖς ἐξουσίαν ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτοὺς.

25 * וְאַנְתָּ עֲזָרָא כְּחִכְמַת אֱלֹהִים דִּי-בִידְךָ מִנִּי שְׁפָטִין
וְדִינִין דִּי-לְהוֹן דְּאַנִּין לְכָל-עַמָּא דִּי בְעֵבֶר נְהָרָה
לְכָל-יִדְעֵי דְתִי אֱלֹהִים וְדִי לֹא יִדְעֵי תְהוֹדְעוּן:
26 * וְכָל-דִּי-לֹא לְהוּא עֲבָד דְּתֵא דִי-אֱלֹהִים וְדִתָּא
דִּי מַלְכָּא אֲסַפְרִנָּה דִּינָה לְהוּא מִתְעַבֵּד מִנְּהוֹן
לְמוֹת הֵן לְשִׁרְשׁוֹ הֵן-לְעֵנֶשׁ נִכְסִין וְלֹא סוּרִין:
27 * בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן כְּזֹאת בְּלִבְךָ
הַמֶּלֶךְ לִפְאֹר אֶת-בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם:
28 * וְעָלִי הִטָּה חֶסֶד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּזְעֲזֵנוּ וְלִכְלֹל-שָׂרֵי
הַמֶּלֶךְ הַנְּבָרִים וְאֲנִי הִתְחַזְקִיתִי כִיד-יְהוָה אֱלֹהֵי
עָלִי וְאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים לְעֹלֹת עִמִּי:

ח

1 * וְאַלְהֵי רָאשֵׁי אֲבֹתֵינוּ הִסְתִּיחַ שֵׁם הָעֲלִים עִמִּי
בְּמַלְכוּת אֶרֶת חֲשֵׁשְׁתָּא הַמֶּלֶךְ מִבְּבֵל:
2 * מִבְּנֵי פִינְחָס גֵּרֶשָׁם מִבְּנֵי אִיתָמָר דְּנִיָּאל מִבְּנֵי
דָּוִד חֲטוּשׁ:
3 * מִבְּנֵי שְׂכַנְיָה מִבְּנֵי פֶרֶעַשׁ זְכַרְיָה וְעִמּוֹ הִתִּיחַשׁ
לְזִכְרִים מֵאָה וְחֲמִשִּׁים:
4 * מִבְּנֵי פַחַר מוֹאָב אֱלִיהוּעִינִי בֶן-זֶרְחִיָּה וְעִמּוֹ
מֵאֲתִים הַזְּכָרִים:
5 * מִבְּנֵי שְׂכַנְיָה בֶן-יְחִזְיָאֵל וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הַזְּכָרִים:
6 * וּמִבְּנֵי עֲדִין עֲבָד בֶּן-יוֹנָתָן וְעִמּוֹ
חֲמִשִּׁים הַזְּכָרִים:
7 * וּמִבְּנֵי עִילָם יִשְׁעִיר בֶּן-
עֲתָלְיָה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים:
8 * וּמִבְּנֵי שְׁפָטְיָה
זְבַדְיָה בֶן-מִיכָאֵל וְעִמּוֹ שְׁמֹנִים הַזְּכָרִים:
9 * מִבְּנֵי יוֹאָב עוֹבְדִיָּה בֶן-יְחִיָּאֵל וְעִמּוֹ מֵאֲתִים
וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר הַזְּכָרִים:
10 * וּמִבְּנֵי שְׁלֹמִית בֶּן-יוֹסֶפֶה וְעִמּוֹ מֵאָה וּשְׁשִׁים
הַזְּכָרִים:
11 * וּמִבְּנֵי בְבַי זְכַרְיָה בֶן-בְּבַי וְעִמּוֹ עָשָׂר וּשְׁמֹנֶה
הַזְּכָרִים:
12 * וּמִבְּנֵי עֲזָרָה יוֹחָנָן בֶּן-הַקָּטָן וְעִמּוֹ מֵאָה וְעֶשְׂרִים
הַזְּכָרִים:
13 * וּמִבְּנֵי אֲדִנְיָקָם אַחֲרָנִים וְאַלְהָ שְׁמוֹתָם
אֱלִיפֶלֶט יַעֲזָאֵל וּשְׁמַעְיָה וְעִמָּהֶם שְׁשִׁים הַזְּכָרִים:
14 * וּמִבְּנֵי בְגוּי עוֹתִי וְזָכּוֹר וְעִמָּהֶם שִׁבְעִים הַזְּכָרִים:
15 * וְאֶקְבְּצָם אֶל-הַנְּהַר הַבָּא אֶל-אֱהוּא וְנִהְיָה
שֵׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וְאַבְיָנָה בָּעָם וּבִכְהֲנִים וּמִבְּנֵי לֵוִי
לֹא-מָצָאתִי שָׁם:

25 * Tu autem Esdra secundum sapiētiā
Dei tui quæ est in manu tua constitue iu-
dices & præfides, ut iudicent omni popu-
lo qui est trans flumen, his videlicet qui
nouerunt Legem Dei tui, sed & imperitos
26 docete liberè. * Et omnis qui non fece-
rit legem Dei tui & legem Regis diligen-
ter, iudicium erit de eo siue in mortem, si-
ue in exilium, siue in condemnationē sub-
stantiæ eius, vel certè in carcerem.

27 * Benedictus Dominus Deus patrum
nostrorum, qui dedit hoc in corde Regis,
ut glorificaret domum Domini quæ est in
28 Hierusalem: * Et in me inclinauit mise-
ricordiam suam coram Rege & consiliato-
ribus eius, & vniuersis principibus Regis
potentibus. Et ego confortatus manu Do-
mini Dei mei quæ erat in me, congregaui
de Israel principes qui ascenderūt mecum.

CAP. VIII.

1 **H**I sunt ergo principes familiarum, &
A genealogia eorū qui ascenderunt me-
cum in regno Artaxerxis regis de Babylo-
2 ne. * De filiis Phinees, Gersom. De filiis
Ithamar, Daniel. De filiis Dauid, Atthus.
3 * De filiis Secheniæ, & de filiis Pharos,
Zacharias, & cum eo numerati sunt viri
centum quinquaginta.

4 * De filiis Phetmoab, Elioenai filius Za-
reæ, & cum eo ducenti viri.

5 * De filiis Secheniæ, filius Ezechiel, &
cum eo trecenti viri.

6 * De filiis Addan, Nabeth filius Iona-
than, & cum eo quinquaginta viri.

7 * De filiis Helam, Esaias filius Achaliæ,
& cum eo septuaginta viri.

8 * De filiis Saphatiæ, Zebedia filius Mi-
chael, & cum eo octoginta viri.

9 * De filiis Ioab, Obedia filius Ichihel,
B & cum eo ducenti decem & octo viri.

10 * De filiis Selomith, filius Iosphiæ, &
cum eo centum sexaginta viri.

11 * De filiis Bebai, Zacharias filius Bebai,
& cum eo viginti octo viri.

12 * De filiis Ezeab, Iohannan filius Eze-
than, & cum eo centum decem viri.

13 * De filiis Adonicam qui erant nouis-
simi, & hæc nomina eorum, Helipheleth,
& Heihel, & Samaias, & cum eis sexaginta
14 viri. * De filiis Begui, Vthai & Zachur,
& cum eis septuaginta viri.

15 * Cōgregaui autem eos ad fluuium qui
decurrit ad Hana, & mansimus ibi tribus
diebus. Quæsiuimus in populo & in sa-
cerdotibus de filiis Leui, & non inueni
ibi.

* Et tu Esdra secundum sapientiam Dei quæ in manu tua, constitue Scribas & Judices, ut sint iudices omni populo qui trans flumen omnibus cognoscentibus legitima Dei tui, & non cognoscenti notificabis.

* Et omnis qui non fuerit faciens legem Dei & legem Regis, diligenter iudicium erit factum de ipso, siue in mortem, siue sit eradicare eum, aut castigare, aut condemnare substantiam, aut in carcerem claudere.

* Benedictus Dominus Deus patrum nostrorum, qui dedit in corde Regis sic, ut glorificaret domum Domini quæ in Hierusalem:

* Et super me inclinavit misericordiam in oculis regis & consiliatorum eius, & omnium principum regis potentium. & ego confortatus sum in manu Domini Dei mei bona super me, & congregavi de Israel principes ut ascenderent mecum.

CAP. VIII.

ET isti principes familiarum eorum et genealogia eorum qui ascenderunt mecum in regno Artahastha regis de Babylone.

* De filiis Phinees Gersom, de filiis Jthamar Daniel, de filiis David Attus:

* De filiis Sachania, de filiis Phoros Zacharias, & cum eo genealogia numerati sunt masculi centum quinquaginta.

* De filiis Phaath Moab, Elianai filius Saraie, & cum eo ducenti masculi.

* De filiis Sechenia filius Aziel, & cum eo trecenti masculi.

* De filiis Adin, Obed filius Jonathan, & cum eo quinquaginta masculi.

* De filiis Elam, Jsaia filius Athelia, & cum eo septuaginta masculi.

* De filiis Saphatia, Zabdias filius Michael, & cum eo octoginta masculi.

* De filiis Ioab, Abadias filius Ieiel, et cum eo ducenti decem & octo masculi.

* De filiis Selimuth filius Iosephia, & cum eo centum sexaginta masculi.

* De filiis Babi, Zacharias filius Babi, & cum eo viginti octo masculi.

* De filiis Afsad, Jonan filius Acatan, et cum eo centum decem masculi.

* De filiis Adonicam nouissimi, & hæc nomina eorum, Eliphalt, Ieiel & Samaia, et cum eis sexaginta masculi.

* De filiis Bague, Vthai & Zacchur, et cum eis septuaginta masculi.

* Et congregavi eos ad fluuium venientem ad Eui, & castrametati sumus ibi diebus tribus. & intellexi in populo & in sacerdotibus, & de filiis Levi non inveni ibi.

* καὶ σὺ ἔσδρα κτ' τὴν θφίδν τοῦ θεοῦ τὴν ἐν χειρὶ σου, κατὰ στήθιν θραμματαῖς καὶ κριταῖς, ἵνα ὥσι κρινόντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέραν τῷ ποταμῷ πᾶσι τοῖς εἰδόσι τὰ νόμιμα τῷ θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ εἰδὸς πγνωρίετε.

* καὶ πᾶς ὁς ἀν μὴ ἦ ποιῶν τὸν νόμον τῷ θεῷ καὶ τὸν νόμον τῷ βασιλέως Ἰπμελῶς, τὸ κῆμα ἔσαι γνώμῃον ἐξ αὐτῶ, ἐδύτε εἰς θάνατον, ἐδύτε ἢ ἐκελῶσαι αὐτὸν ἢ παιδοῦσαι ἢ ζημιῶσαι· ἀλλ' ἀπαρχοῦντα ἢ εἰς φυλακὴν ἐκλείσαι.

* ἀλλογητὴς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν ἱερουσαλήμ.

* καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτῶ, καὶ πᾶν τὸν δρχόντων τοῦ βασιλέως τῶν δυνατῶν. καὶ ἐγὼ ἐκράταιώθην ἐν τῇ χειρὶ κυρίου τοῦ θεοῦ μετ' τῇ ἀγαθῇ ἐπ' ἐμέ, καὶ σωῆξαι ἀπὸ ἰσραὴλ ἀρχοντας τοῦ δυνάμειναι μετ' ἐμῶ.

ἢ.

* Καὶ οὗτοι ἀρχόντες πατέρων αὐτῶν, καὶ ἡ γρεαλογία τῶν δυνάβαντων μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ δέστασα δὲ βασιλέως ἐν βαβυλῶν.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν φινέες γηρῶν. ἀπὸ υἱῶν ἰθάμαρ δανιήλ, ἀπὸ υἱῶν δανιδ αὐτῶς.

* ἀπὸ υἱῶν σαχανία, ἀπὸ υἱῶν φόρος ζαχαρίας, & μετ' αὐτῶ γρεαλογήθησαν ἀρσενες ἑκατὸν πενήτηκοντα.

* ἀπὸ υἱῶν φαάθ μωάβ, ἐλιαναὶ υἱὸς σαραία, καὶ μετ' αὐτῶ διακόσιοι τὰ δρχονικά. ἀπὸ υἱῶν σεχενίας υἱὸς αζιήλ, καὶ μετ' αὐτῶ τερακόσιοι τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀδιν ὠβήδ, υἱὸς ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτῶ πενήτηκοντα τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν ἐλαν ἰσαίας υἱὸς ἀθελία, καὶ μετ' αὐτῶ ἐβδομήκοντα τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν σαφατία, ζαβδίας υἱὸς μιχαήλ, καὶ μετ' αὐτῶ ὀγδοήκοντα τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰωάβ, ἀβαδίας υἱὸς ἰεῖήλ, καὶ μετ' αὐτῶ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν σελιμυθ υἱὸς ἰωσηφία, & μετ' αὐτῶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν βαβὶ ζαχαρίας υἱὸς βαβὶ, & μετ' αὐτῶ εἰκοσιοκτὼ τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀσάδ, ἰωνάν υἱὸς ἀκατάν, & μετ' αὐτῶ ἑκατὸν δέκα τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀδωνικάμ ἐχαταί, & ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἐλιφαλάτ, ἰεῖήλ καὶ σαραία, καὶ μετ' αὐτῶ ἐξήκοντα τὰ δρχονικά.

* ἀπὸ τῶν υἱῶν βαγῆ οὐθαὶ καὶ ζακχούρ, & μετ' αὐτῶ τῶν ἐβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά. καὶ σωῆξαι αὐτοὺς

πρὸς ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸ δά, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ ἡμέρας πρεῖς. & σωῆκα ἐν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἱεροῖσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν λαβὶ οὐχ εἶδον ἐκεῖ.

* וַיִּשְׁלַחְהוּ לְאֵלִיעֶזֶר לְאַרְיֵאל לְשִׁמְעִיָּה
 וּלְאֶלְנָתָן וּלְיֹרִיב וּלְאֶלְנָתָן וּלְזִכְרִיָּה
 וּלְמִשְׁלֵם רֹאשִׁים וּלְיֹרִיב וּלְאֶלְנָתָן מְבִינִים :
 * וַאֲצֵאָה אוֹתָם עַל אֲדוֹ הָרֹאשׁ בְּכִסְפֵּי הַמָּקוֹם
 וַאֲשִׁימָה בְּפִיהֶם דְּבָרִים לְדַבֵּר אֶל אֲדוֹ אֲחִיו
 הַנְּתוּנִים בְּכִסְפֵּי הַמָּקוֹם לְהַבִּיאֵם לָנוּ מִשְׁתֵּי
 לְבֵית אֱלֹהֵינוּ : * וַיָּבִיאוּ לָנוּ כִּיד אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹבָה
 עֲלֵינוּ אִישׁ שְׂכָל מִבְּנֵי מַחֲלִי בֶן-לֵוִי בֶן-יִשְׂרָאֵל
 וְשִׂרְבִּיָּה וּבְנָיו וְאֲחָיו שְׁמֹנֶה עָשָׂר : * וְאֶת-חֲשִׁבְיָה
 וְאֶת-יִשְׁעִיָּה מִבְּנֵי מֵרַי אֲחִיו וּבְנֵיהֶם עֲשָׂרִים :
 * וּמִן הַנְּתִינִים שְׁנַתָּן דְּוִיד וְהַשְּׂרִים לְעִבְדַת הַלֹּוִים
 נְתִינִים מֵאֲתִים וְעֲשָׂרִים כָּלָם נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת :
 * וַאֲקֹרָא שֵׁם צוֹם עַל-הַנְּהַר אֲחֻזָּה לְהַתְּעַנּוֹת
 לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָנוּ וּלְטַפְּנוּ
 וּלְכָל רִכּוּשֵׁינוּ : * כִּי בִשְׁתִּי לְשֹׂאֵל מִן-הַמֶּלֶךְ
 חֵיל וּפְרָשִׁים לְעֹזְרֵנוּ מֵאוֹיֵב בַּדֶּרֶךְ כִּי-אָמְרָנוּ לַמֶּלֶךְ
 לֵאמֹר יֵד-אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מִבְּקָשֵׁינוּ לְטוֹבָה
 וְעֹז וְאִפּוֹ עַל כָּל-עֲזָבֵינוּ :
 * וּנְצֻמָּה וּנִבְקֶשׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל-זֹאת וַיַּעֲתֵר לָנוּ
 * וַאֲבָדִילָה מִשְׁרֵי הַכְּהֲנִים שְׁנַיִם עָשָׂר לְשִׂרְבִּיָּה
 חֲשִׁבְיָה וְעַמְהֶם מֵאֲחֵיהֶם עֲשָׂרִים :
 * וַאֲשַׁקֹּלָה לָהֶם אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-
 הַכֵּלִים תְּרוֹמַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ הַהִרְיָמוֹ הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲצִיו
 וְשָׂרוּ וְכָל-יִשְׂרָאֵל הִנְמִצָּאִים :
 * וַאֲשַׁקֹּלָה עַל-יָדָם כֶּסֶף כְּכֹרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת
 וְחֲמִשִּׁים וְכָלִי כֶסֶף מֵאָה לְכְּכֹרִים וְזָהָב מֵאָה כְּכֹר :
 * וּכְפֹרִי זָהָב עֲשָׂרִים לְאֲדָרְכָנִים אֶלֶף וְכָלִי
 נְחֹשֶׁת מִצֶּהָב טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמֹדֶת כֹּזָהָב :
 * וַאֲמַרְהָ אֱלֹהִים אֲתֶם קֹדֶשׁ לִיהוָה וְהַכֵּלִים קֹדֶשׁ
 וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם :
 * שִׁקְדוּ וְשִׁמְדוּ עַד-תִּשְׁקְלוּ לִפְנֵי שְׂרֵי הַכְּהֲנִים
 וְהַלֹּוִים וְשְׂרֵי-הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם
 הַלְּשִׁבוֹת בֵּית יְהוָה :
 * וּקְבִלוּ הַכְּהֲנִים וְהַלֹּוִים מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
 וְהַכֵּלִים לְהַבִּיאֵם לִירוּשָׁלַם לְבֵית אֱלֹהֵינוּ :
 * וְנִסְעָה מִנְּהַר אֲחֻזָּה בְּשָׁנִים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַם וַיֵּד אֱלֹהֵינוּ הִתְּהַלֵּךְ עֲלֵינוּ
 וַיַּצִּילֵנוּ מִכַּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל הַדֶּרֶךְ :

16 * Itaque misi Heliezer, & Ariel, & Semeiā,
 & Helnathan Arib, & alterum Helnathā,
 & Nathan, & Zachariā, & Mosollam prin-
 17 cipes, Ioarib & Helnathan sapientes. * Et
 misi eos ad Heddo, qui est primus in Cas-
 phie loco, & posui in ore eorum verba que
 loquerentur ad Heddo, & ad fratres eius
 Nathinæos in loco Casphie, vt adduce-
 18 rēt nobis ministros domus Dei nostri. * Et
 adduxerunt nobis per manum Dei nostri
 bonā super nos, virum doctissimū de filiis
 Mooli filij Leui filij Israel, & Sarabiam, &
 19 filios eius, & fratres eius decē & octo, * Et
 Asabiam, & cum eo Esaiam de filiis Mera-
 20 ri, fratresque eius & filios eius viginti. * Et
 D de Nathinæis, quos dederat Dauid & prin-
 cipes ad ministeria Leuitarū, Nathinæos
 ducētos viginti. omnes hi suis nominibus
 21 vocabantur. * Et prædicaui ibi ieiunium
 iuxta fluuium Hana, vt affligeremur corā
 Deo nostro, & peteremus ab eo viam re-
 ctam nobis & filiis nostris, vniuersęq; sub-
 22 stantię nostrę. * Erubui enim petere regē
 auxilium & equites qui defenderēt nos ab
 inimico in via, quia dixeramus regi : Ma-
 nus Dei nostri est super omnes qui querūt
 eum in bonitate, & imperium eius & for-
 titudo eius, & furor super omnes qui de-
 23 relinquunt eum. * Ieiunauimus autē & ro-
 E gauimus Deum nostrū p hoc, & euenit no-
 24 bis p̄sperē. * Et separaui de principibus sa-
 cerdotū duodecim, Sarabiā & Asabiam, &
 25 cū eis de fratribus eorū decem. * Appēdiq;
 eis argentū & aurū, & vasa consecrata do-
 mus Dei nostri quæ obrulerat rex & consi-
 liatores eius & principes eius, vniuersūq;
 26 Israel, eorū q̄ inuenti fuerant. * Et appendi
 in manibus eorum argenti talēta sexcenta
 quinquaginta, & vasa argentea centū, auri
 27 verō centū talenta: * Et crateras aureas vi-
 ginti quę habebāt solidos millenos, & va-
 sa eris fulgētis optimi duo pulchra, vt au-
 28 rū. * Et dixi eis: Vos sancti Domini, & vasa
 sancta & argentū & aurum, quod spontē
 29 oblatū est Dño Deo patrū nostrorū. * Vi-
 gilate & custodite, donec appendatis corā
 principibus Sacerdotū & Leuitarū & du-
 cibis familiarū Israel in Hierusalē in the-
 30 sauris domus Dñi. * Susceperunt autem sa-
 cerdotes & Leuitę pondus argenti & auri,
 & valorū, vt deferrent Hierusalē in domū
 31 Dei nostri. * Promouimus ergo à flumine
 Hana duodecima die mensis primi, vt p-
 geremus Hierusalem. Et manus Dei no-
 stri fuit super nos, & liberauit nos de ma-
 nu inimici & insidiatoris in via.

* Et misi Eleazar Ariel Semeia, & Elina-
than, & Iareb, Eleathan, Nathan, Zacharia,
Messolam principes forib, et Elnathā sapientes.

* Et præcepi eis ad Adai principem de Cas-
phie loco, & posui in ore eorum verba ut lo-
querentur ad Addai & ad fratres eorum Na-
thineos qui in argento loci Casphie, ut adduce-
rent nobis ministros & cantores in domum Dei
nostri.

* Et venerunt nobis sicut manus Dei
nostri bona super nos, vir prudens de filiis Moo-
li filij Lewi filij Israhel: & Saruia & filij eius,
& fratres eius decem & octo:

* Et Asebia, & Esaia de filiis Merari, fra-
tres eius, & filij eius viginti.

* Et de Nathineis quos dedit David et prin-
cipes in servitutem Levitarum Nathinei duceti
viginti: omnes isti nominati sunt in nominibus.

* Et vocavi ibi ieiunium super fluvium A-
thue, ut humiliaremur in conspectu Dei nostri,
ut peteremus ab eo viam rectam nobis & fi-
liis nostris, & omni substantia nostra.

* Quoniam erubui petere à rege potentiam,
& equites ut saluarent nos ab inimico in via,
quia locuti sumus regi dicentes: Manus Dei no-
stri super omnes quærentes eum in bonum, &
fortitudo eius, & furores eius super omnes qui
derelinquunt eum.

* Et ieiunavimus, & quæsiuimus à Deo no-
stro pro hoc, & exaudivit nos.

* Et separavi de principibus sacerdotū duo-
decim, Saraia, Asebia, & cum eis de fratribus
eorum decem.

* Et commendavi eis argentum & aurum,
& vasa primitiarum domus Dei nostri, quæ
obtulit rex & consiliatores eius & principes e-
ius, & omnis Israhel qui inveni fuerant.

* Et commendavi in manus eorum argenti
talenta sexcenta quinquaginta, & vasa argen-
tea centum, & talenta auri centum:

* Et crateres aureos viginti drachmarū mil-
le, & vasa æris fulgentis boni diversa desidera-
bilia ut aurum.

* Et dixi ad eos: Vos sancti Domino Deo, &
vasa sancta, & argentum & aurum sponte
oblata Domino Deo patrum nostrorum:

* Vigilate & custodite, donec apponatis co-
ram principibus Sacerdotum, & Levitarum,
& principibus familiarum Israhel in Hierusa-
lem, in pastophoria domus Domini.

* Et susceperunt Sacerdotes & Levite pon-
dus argenti & auri & vasorum, ut deferrent
in Hierusalem in domum Dei nostri.

* Et promouimus à flumine Achua in duode-
cima mensis primi, ut veniremus in Hierusalem.
et manus Dei nostri fuit super nos, et liberauit
nos de manu inimici & hostis in via.

16 * καὶ ἀπέστειλα τῷ ἐλεάζαρ τῷ ἀριήλ τῷ Σεμεία, καὶ
τῷ ἐλινάθαν καὶ τῷ ἰαρέβ τῷ ἐλθαν τῷ νάθαν τῷ ζα-
χαρία τῷ μεσολάμ ἀρχόντας τῷ ἰωρεὺς & τῷ ἐλναθ δὲ
17 σωιστάς. * καὶ ἐνετείλαμιν αὐτοῖς πρὸς ἀδάϊ
τὸν ἀρχόντα ἐν κασφίε τοῦ τόπου, καὶ εἶπα ἐν σόμα παύ-
των λόβοις λαλῆσαι πρὸς ἀδάϊ καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
αὐτῶν & τὸν ναθινάϊοις & τὸν δρυεῖω & τοῖς κασφίε τοῦ
ἐνέκα καὶ ἡμῖν λειτουρῖας καὶ ἁδούτας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν.

18 * καὶ ἤλθον ἡμῖν ὡς ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡ ἀγαθὴ ἐφ'
ἡμᾶς, δυνὴς σωεῖς δὲ τὸν ὅλον μωσλαὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἰσραήλ.
καὶ ζαρουῖα καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς δεκα-
19 οκτώ. * καὶ ἀσεβία καὶ ἡ σαῖα δὲ τὸν ὅλον μεραῖ, ἀ-
δελφοὶ αὐτῆς καὶ υἱὸς αὐτῆς εἴκοσι.

20 * καὶ δὲ τῶν ναθινάϊων ὧν ἔδωκε δαυὶδ καὶ ὁ ἀρ-
χόντες εἰς δευτεῖαν τῶν λαβιτῶν ναθινάϊοι διακόσιοι εἴκοσι,
21 πάντες ἔτι ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόμασι. * καὶ ἐκάλε-
σα ἐκεῖνησιν ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀθῆς, τοῦ ταπεινωθῆναι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτῶν ὁδὸν δεικνύ-
μεν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν.

22 * ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῆς αἰτήσατο πρὸς τὸν βασιλέως δυνά-
μιν καὶ ἵππεῖς σώσαι ἡμᾶς δὲ τὸν ἐχθρὸν ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἰ-
πομεν τῷ βασιλεὶ λέγοντες, χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάν-
τας τοὺς ζήτουσας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν, καὶ κράτ' αὐτῶν,
καὶ θυμοὶ αὐτῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.

23 * καὶ ἐν τῇ δυνάμει καὶ ἐζητήσαμεν πρὸς τὸν θεοῦ ἡ-
μῶν πρὸς τούτου, & ἐπήκεσεν ἡμῶν. * & διέστειλα δὲ τὸν ἀρ-
χόντων τῶν ἱερέων δώδεκα, τῷ ζαρουῖα τῷ ἀσεβία, καὶ μετ'
24 αὐτῶν δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα. * καὶ ἔρησα αὐ-
τοῖς τὸ ἀργύριον & τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τῆς ἀπαρχῆς οἴκου
θεοῦ ἡμῶν, ἀ ἀφώρισεν ὁ βασιλεὺς & ὁ σύμβουλοι αὐτῶν,
καὶ ὁ ἀρχόντες αὐτῶν καὶ πᾶς ἰσραήλ ὁ δὲ οὐκ ὀκνητοί.

25 * καὶ ἔρησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυροὺς τάλαντα ἑ-
ξακόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν, & τάλαν-
26 τα χρυσοῦς ἑκατὸν. * καὶ χαφερὴν χρυσοῦς εἴκοσι δραχ-
μῶν χιλίων, καὶ σκεύη χαλκοῦ σιλβόντες ἀγαθὰ διάφο-
ρα ἐπὶ θυμῇ αὐτῶν ὡς χρυσίον.

27 * καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, ὑμεῖς ἄγιοι κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ
τὰ σκεύη ἄγια, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐκείνα κυ-
28 ρίω τῷ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν. * ἀγρυπνεῖτε καὶ τη-
ρεῖτε ἕως σήμετε ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν
λαβιτῶν & ἀρχόντων τῶν πατέρων τοῦ ἰσραήλ ἐν ἱερου-
29 σαλήμ, εἰς πασόφορα οἴκου κυρίου.

30 * καὶ ἐδίδωτο ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαβίτα τὸν σταθμὸν τοῦ
ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦς καὶ τῶν σκευῶν τοῦ ἐνεγκέν εἰς ἱε-
ρουσαλήμ εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

31 * καὶ εἰσῆλθον δὲ τὸν ποταμὸν τῶν ἀχῶν ἐν τῇ δωδε-
κάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ
χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐν χεῖρας
ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ.

* וַנָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַנֵּשֶׁב שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה׃
 * וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֵּלִים
 בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל יַד מְרֻמֹּת בֶּן-אֹרִיָּה הַכֹּהֵן וְעַמּוֹ
 אֶלְעָזָר בֶּן-פִּינְחָס וְעַמְּהֶם יוֹזָבָד בֶּן-יִשׁוּעַ וְנוֹעַדְיָה
 בֶּן-בְּנוֹי הַלְוִיִּם׃ * בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל לְכָל וּיְכַתֵּב
 כָּל-הַמִּשְׁקָל בַּעֲת הַהִיא׃
 * הַבָּאִים מֵהַשָּׂבִי בְנֵי-הַגּוֹלָה הִקְרִיבוּ עֹלוֹת
 לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פָּרִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 אֵילִים תְּשָׁעִים וְשֵׁשָׁה כִּבְשִׁים שִׁבְעִים וְשִׁבְעֹר
 צִפְרִי חֲטָאת שְׁנַיִם עֶשֶׂר הָכֹל עֹלָה לַיהוָה׃
 * וַיָּתֵנוּ אֶת-דָּתֵי הַמֶּלֶךְ לְאַחַשְׁדָּרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ
 וּפְחֹזֶרֶת עֶבֶר הַנָּהָר וַנִּשְׂאוּ אֶת-הָעֹס וְאֶת-בֵּית
 הָאֱלֹהִים׃

ט

* וּכְבָּלוֹת אֱלֹהֵי נַשְׂוֹ אֵלֵי הַשָּׂרִים לֵאמֹר לֹא-
 נִבְדְּלוּ הָעַם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מֵעַמֵּי
 הָאָרֶצוֹת כְּתַעֲבַתִּיהֶם לִבְנֵעֲנֵי הַחֲתִי הַפְּרוֹזִי הַיְּבוּסִי
 הָעַמִּנִּי הַמַּצְרִי וְהָאֲמֹרִי׃
 * כִּי-נִשְׂאוּ מִבְּנֵי הָעַם וּלְבְנֵיהֶם וְהַתַּעֲרָבוּ
 זֶרַע הַקֹּדֶשׁ בְּעַמֵּי הָאָרֶצוֹת וַיַּד הַשָּׂרִים וְהַסִּגְנִים
 הִיתָה בְּמַעַל הַזֶּה רָאשׁוֹנָה׃
 * וּכְשָׁמְעִי אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה קִרְעֹתִי אֶת-בִּגְדִי
 וּמַעֲלִי וַאֲמַרְטָה מִשְׁעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי וְאֶשְׁכַּר
 מְשֻׁמֶם׃ * וְאֵלֵי יֹאסֵפוּ כָּל חֵרֶד בְּדַבְרֵי אֱלֹהֵי-
 יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יֹשֵׁב מְשֻׁמֶם עַד
 לְמִנְחַת הָעֶרֶב׃ * וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב קָמְתִי מִתַּעֲנִיתִי
 וּבִקְרָעֵי בִגְדִי וּמַעֲלִי וְאֶכְרַעַה עַל-כִּרְכִּי וְאֶפְרָשָׁה
 כַּפִּי אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי׃
 * וְאָמַרְהָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וּנְכַלְמָתִי לְהָרִים אֱלֹהֵי
 פָנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲזַנְתִּינוּ רַבּוֹ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאֶשְׁמַתְנוּ
 גְּדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם׃ * מִיָּמֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 בְּאֶשְׁמָה גְּדֻלָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֲזֹנְתֵינוּ נִתְּנוּ אֲנַחְנוּ
 מַלְכֵינוּ כֹּהֲנֵינוּ בִּיד מַלְכֵי הָאָרֶצוֹת בַּחֲרֹב בִּשְׂבִי
 וּבִבְזָה וּבְכַשֶּׁת פָּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃
 * וְעַתָּה כְּמַעַט-רַגְעֵי הִיתָה תַּחֲנָה מֵאֵת יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלִיטָה וּלְתַרְתֵּנוּ יָתֵד
 בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ לְהַאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְרַתְּנוּ
 מִחֵירָה מֵעַט בְּעִבְדָּתֵנוּ׃

32 * Et venimus Hierusalem, & mansimus
 33 ibi tribus diebus. * Die autē quarta appen
 34 sum est argentum & aurum, & vasa in do-
 mo Dei nostri per manum Remmoth fi-
 lij Vriæ sacerdotis, & cum eo Eleazar filius
 Phinees, cumq; eis Iosabed filius Iosue, &
 35 Noadaiā filius Bennoi Leuitæ, * Iuxta nu-
 merū & pondus omnium. descriptum est
 36 omne pondus in tempore illo. * Sed & qui
 venerant de captiuitate filij trāsmigratio-
 nis obtulerūt holocaustomata Deo Israel,
 vitulos duodecī. pro omni populo Israel,
 arietes nonaginta sex, agnos septuaginta
 septem, hircos pro peccato duodecim, oīa
 in holocaustum Dño. * Dederunt autem
 edicta regis satrapis qui erant de cōspectu
 regis & ducibus trans flumen, & eleuaue-
 runt populum & domum Dei. CAP. IX.
 1 P OStquā autem hęc completa sunt, ac-
 A cesserunt ad me principes dicentes: Nō
 est separatus populus Israel & sacerdotes
 & Leuitæ à populis terrarum, & de abomi-
 nationibus eorum, Chananæi videlicet &
 Ethæi, & Pherezæi, & Iebusæi, & Ammo-
 nitarū, & Moabitarum, & Ægyptiorum &
 2 Ammoræorū. * Tulerūt enim de filiabus
 corū sibi & filiis suis, & cōmiscuerunt semē
 sanctum cū populis terrarum. manus etiā
 principū & magistratū fuit in transgres-
 3 sione hac prima. * Cūq; audissem sermonē
 istum, scidi pallium meum & tunicā, & e-
 uelli capillos capitis mei, & barbæ, & sedi
 4 mcerēs. * Conuenerunt autē ad me omnes
 qui timebant verbum Dei Israel pro trans-
 gressione eorum qui de captiuitate vene-
 Brant; & ego sedebā tristis vsque ad sacrifi-
 5 cium vespertinum. * Et in sacrificio vesper-
 tino surrexi de afflictione mea, & scisso pal-
 lio & tunica, curuauī gēua mea, & expan-
 6 di manus meas ad dñm Deum meum, * Et
 dixi: Deus meus, cōfundor & erubescō le-
 uare faciem meam ad te, quoniā iniquitates
 nostrę multiplicatę sunt sup caput nostrū,
 & delicta nostra creuerunt vsq; ad cælum,
 7 * à diebus patrum nostrorū. Sed & nos ipsi
 peccauimus grauiter vsq; ad diē hęc, & in
 iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi & re-
 ges nostri, & sacerdotes nostri in manū re-
 gū terrarū, & in gladiū, & in captiuitatē, &
 C in rapinā & in cōfusionem vultus, sicut &
 8 die hac. * Et nunc quasi ad parū & momē-
 tū facta est depcatio nostra apud Dominū
 Deū nostrū, vt dimitteretur nobis reliq̃a,
 & daretur nobis paxill⁹ in loco sancto ei⁹,
 & illuminaret oculos nostros Deus noster,
 & daret nobis vitā modicā ī seruitute nrā:

* Et venimus in Hierusalem, et sedimus ibi 32
diebus tribus.

* Et die quarta apposuimus argentum et au- 33
rum & vasa in domo Dei nostri super manum
Marimoth filij Uria sacerdotis, & cum eo E-
leazar filius Phinees, & cum eis Josabab filius
Jesu, & Noadia filius Baania Levita:

* In numero & in pondere omnia, & de- 34
scriptum est omne pondus. In tempore illo

* Qui venerunt de captivitate filij transmi- 35
grationis, obtulerunt holocaustomata Deo Israel,
vitulos duodecim pro omni Israel, arietes no-
naginta sex, agnos septuaginta septem, hircos
pro peccato duodecim, omnia holocausta Domino.

* Et dederunt edictum regis procuratoribus 36
regis & ducibus trans flumen. & eleuauerunt
populum & domum Dei.

CAP. IX.

ET postquam completa sunt hæc, accesserunt 1
ad me principes, dicentes: Non separati sunt
populus Israel & Sacerdotes & Levitæ a po-
pulis terrarum in abominationibus eorum, Cha-
nanæi, Ethihî, Pherezi, Jebusi, Ammoni, Moabi,
Mosri & Amorri:

* Qui acceperunt de filiabus eorum sibi & 2
filiis suis. & commixtum est semen sanctum in
populis terrarum. & manus principum & im-
peratorum in transgressione ista in principio.

* Et postquam audiui sermonem istum, scidi 3
vestimenta mea & tunicam meam, & euelle-
bam capillos capitis mei, & à barba mea, &
sedi quiescens.

* Et conuenerunt ad me omnis tremens ser- 4
monem Dei Israel in transgressione transmi-
grationis. & ego sedens quiescebam usque ad
sacrificium vespertinum.

* Et in sacrificio vespertino surrexi de af- 5
flictione mea. & cum scinderem ego vestimen-
ta mea & tunicam meam, & inclino super ge-
nua mea, & extendo manus meas ad Dominum
Deum meum:

* Et dixi: Domine, confusus sum, et erubui 6
leuare, Deus meus, faciem meam ad te: quoniam
iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super ca-
put nostrum, & delicta nostra creuerunt usque
ad calum: * A diebus patrum nostrorum su- 7
mus in delicto magno usque ad diem hanc. &
iniquitatibus nostris traditi sumus nos et reges
nostri, & sacerdotes nostri in manibus regū gen-
tium in gladio & in captivitate, in rapina et in
confusione vultus nostri, sicut dies hæc.

* Et nunc quasi parum mansuefactus est no- 8
bis Dominus Deus noster, ut dimitteret nos in
salutem, & daret nobis firmamentum in loco
sanctificationis eius, ut illuminaret oculos no-
stros, et daret vitam modicā in seruitute nostra:

ESDRAS.

12 * καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐκαθίσσαμεν ἐκεῖ
ἡμέρας τρεῖς. * καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τεταρτῇ ἐθήσαμεν
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐπὶ χεῖρας μαριμὸθ υἱοῦ οὐρίας τοῦ ἱερέως, καὶ μετ'
αὐτοῦ ἐλεάζαρ υἱὸς φινεές, καὶ μετ' αὐτῶν ἰωσαβὰβ υἱὸς ἰη-
34 σοῦ, καὶ νωαδία υἱὸς βαανία ὁ λευΐται, * ἐν δριμύτι
καὶ ἐν σαθμῶ τὰ πᾶντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σαθμός. ἐν
35 τῷ καιρῷ ἐκείνῳ * ὁ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας
υἱοὶ τῆς παροικίας, προσέβησαν ὁλοκαυτῶσαι τὰ θεῶ
ἰσραὴλ, μόχοις δώδεκα ὡς πάντες ἰσραὴλ, καὶ ἐν-
ννηκοντάξ, ἀμνοὶς ἐβδομηκονταεπτά, χίμαρος ὡς ἀ-
μδρετίας δώδεκα, τὰ πᾶντα ὁλοκαυτῶματα τὰ κύρια.

36 * καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς
τοῦ βασιλέως καὶ ἐπαρχοῖς πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἐδό-
ξασθον τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

§.

1 * Καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα, ἠγίσθην ὡς με ὁ ἀρχον-
τες λέγοντες· ὅτι ἐχωρίσθησαν ὁ λαὸς ἰσραὴλ καὶ ὁ ἱε-
ρεὺς καὶ ὁ λευΐται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν τοῖς βδελύγ-
μασιν αὐτῶν τοῦ χαναναίου, ὁ ἐθθί, ὁ φερεζί, ὁ ἰεβουσί, ὁ ἀμ-
2 μωνί, ὁ μωαβί, ὁ μωρεὶ καὶ ὁ ἀμορεὶ. * οἱ ἐλάβον ἀ-
πὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. καὶ συνε-
μίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν. καὶ χεῖς τῶν
ἀρχόντων ἐ τῶν στρατηγῶν ἐν τῇ αὐτοθεσίᾳ ταύτῃ ἐν δρι-
3 χῇ. * καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέρρηξα τὰ ἱμά-
τιά μου ἐ τὸν ὑποδύτιον μου καὶ ἐπὶ πλὸν τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην
4 ἡρεμάζων. * καὶ συνηχῆσθον ὡς με πᾶς ὁ ἐν τρε-
μῷ λόγον τοῦ ἰσραὴλ ἐπὶ αὐτοθεσίᾳ τῆς ἀποικίας.
καὶ ὡς καθήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς δυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

5 * Ἐν δυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ δυνέμην ἀπὸ τῆς ταπεινώσεώς
μου. καὶ ἐν τῷ διαρρήξαι με τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὸν ὑπο-
δύτιον μου, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετά-
ζω τὰς χεῖράς μου ὡς κύριον τὸν θεόν μου.

6 * καὶ εἶπα, κύριε ἡγαυώθην καὶ ἐνετραπίην τοῦ ὑψώ-
σαι θεέ μου τὸ πρὸσωπόν μου ὡς σέ, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡ-
μῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημ-
μέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλυνήσθων ἕως τοῦ οὐρανοῦ.

7 * ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμεν ἐν πλημμελείᾳ
μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ταῖς δυνάμεισι ἡμῶν
παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ὁ ἱερεὺς
ἡμῶν ἐν χερσὶ βασιλέων ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν αἰχ-
μαλωσίᾳ, καὶ ἐν ἀρπαγῇ, ἐν αἰχμῇ πρὸς ὅσους ἡμῶν,
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 * καὶ νῦν ὡς βεβαχὺ ἐπὶ καλίστα ἡμῖν κύριος ὁ θεός
ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμᾶς εἰς ζωπρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν
σημεῖμα ἐν τῷ πω ἀγασματος αὐτοῦ τοῦ φωτίσαι ὁφθαλ-
μοὺς ἡμῶν, καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν.

C 4

* כי עבדים אנחנו ובעבדותנו לא עזבנו אלהינו
ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיר
להחיים את בית אלהינו ולהעמיד את הרבתי
ולתת לנו נזר ביהודה ובירושלם :

* ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו
מצותיך :

* אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ
אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדרת
עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפרה
אל-פה בטמאתם :

* ועתה בנותיכם אל-תתנו לבניהם ובנותיהם
אל-תשאול לבניהם ולא-תדרשו שלמם וטובתם
עד-עולם למען תחזקו ואכלתם את-טוב הארץ
והורשתם לבניהם עד-עולם :

* ואחר-כל-הזבא עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדלה ביאתה אלהינו חשכת למטה
מעוננו ונתתה לנו פליטה בזאת :

* והנשוב לר-הפר מצותיך ולהר-חתן בעמי
התעבור האלה הלא תאנף בנו עד-כלה לאין
שאריה ופליטה :

* יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי-נשארו
פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו כי אין
לעמוד לפניך על-זאת :

יוד

* ובהתפלל עזרא ובהתודותו בכה ומתנפל לפני
בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד
אנשים ונשים וילדים כי-בכו העם הרבה
בכרה :

* ויען שכניה בן-יהואל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נבריות
מעמי הארץ ועתה יש-מקור לישראל על-
זאת :

* ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל-נשים
והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו
וכתורה יעשה : * קום כי-עליך הדבר ואנחנו
עמך חזק ועשרה :

* Quia serui sumus, & in seruitute nostra non dereliquit nos Deus noster, & inclinavit super nos misericordiam coram rege Persarum, ut daret nobis vitam, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, & daret nobis sapem in Iuda & Hierusalem.

* Et nunc quid dicemus Domine Deus noster post hæc? Quia dereliquimus mandata tua, * Quæ præcepisti in manu servorum tuorum Prophetarum, dicēs: Terra ad quam vos ingredimini ut possideatis eam, terra immunda est, iuxta immunditiam populorum cæterarumque terrarum abominationibus eorum, qui repleverunt eam ab ore usque ad os coinquinatione sua. * Nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum, & filias eorum ne accipiat filii vestri: & non queratis pacem eorum & prosperitatem eorum usque in æternum, ut confortemini & comedatis quæ bona sunt terræ, & hæredes habeatis filios vestros usque in seculum.

* Et post omnia quæ venerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberaisti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutem sicut est hodie:

* Ut non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum. Nunquid iratus es nobis usque ad cōsummationem, ne dimitteres nobis reliquias ad salutem?

* Domine Deus Israel iustus es tu, quoniam derelicti sumus qui saluaremur sicut die hac. Ecce coram-te sumus in delicto nostro. Non enim stari potest coram te super hoc.

CAP. X.

* Sic ergo orante Esdra & implorante eo, & A flente & iacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel coetus grandis nimis virorum & mulierum & puerorum. & fleuit populus multo fletu. * Et respondit Sechenias filius Iehihel de filiis Helâ, & dixit Esdræ: Nos præuaricati sumus in Deum nostrum, & duximus vxores alienigenas de populis terræ. Et nunc si est poenitentia in Israel super hoc, * Percutiamus foedus cum Deo nostro, ut proiciamus vniuersas vxores, & eos qui de his nati sunt. iuxta voluntatem Domini, & eorum qui tenent præceptum Dñi Dei nostri, secundum legem fiat. * Surge, tuū est discernere, nosque erimus tecum. confortare & fac.

* Quia serui sumus. & in seruitute nostra non dereliquit nos Dominus Deus noster: et inclinavit super nos misericordiam coram regibus Persarum, ut darent nobis vivificationem ut sublimarent ipsi domum Dei nostri, & erigeret desertum eius, & darent nobis sepem in Iuda & Hierusalem.

* Et nunc quid dicemus Deus noster post hoc? quoniam dereliquimus præcepta tua,

* Quæ dedisti nobis in manu servorum tuorum prophetarum, dicens: Terra in quam ingredimini ibi ut hereditetis eam, terra commota est in commotione populorum terrarum, abominationibus eorum, quibus repleverunt eam ab ore in os in immunditiis eorum.

* Et nunc filias vestras non detis filiis eorum, & à filiabus eorum ne accipiat filii vestris: & ne queratis pacem eorum & bonum eorum usque in æternum, ut confortemini & comedatis bona terræ, & per sortem diuidatis filii vestris usque in æternum.

* Et post omne quod venit super nos in operibus nostris pravis & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster leuavisti nostras iniquitates, & dedisti nobis salutem:

* Quod conuersi sumus dissipare mandata tua, & matrimonia iungere cum populis terrarum istarum. nunquid irritatus es in nobis usque in consummationem ne esset reliquum & saluum?

* Domine Deus Israel iustus tu, quoniam relictus sumus salui sicut dies hæc. Ecce nos omnes coram te in delictis nostris, quia non est stare coram te super hoc.

CAP. X.

ET postquam orauit Esdras, et postquam concionatus est plorans & cadens coram domo Dei, collecti sunt ad eum de Israel cætus multus nimis, viri & mulieres & adolescentuli. quia fletu magno fleuit populus.

* Et respondit Sechenias filius Jeiel de filiis Elam, & dixit Esdra: Nos præuaricati sumus in Deum nostrum, & duximus uxores alienas de populis terræ. & nunc est spes Israel super hoc.

* Et nunc percutiamus fœdus Deo nostro ad educendum omnes mulieres & genita ex eis in consilio Domini, & eorum qui timent in mandatis Dei nostri, & sicut lex, fiat.

* Surge: quia super te verbum, & nos tecum: confortare & fac.

* ὅτι δούλοι ἐσμὲν. καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐκτέλειπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων περσῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, & ἀναστήσαι τὰ ἔρημα αὐτῶν, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν ἰουδα καὶ ἱερουσαλήμ.

* καὶ νῦν τί εἵπομεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τούτου; ὅτι ἐγκατέλειπομεν τὰς ἐντολάς σου,

* ἃς ἐδώκας ἡμῖν ἐν χειρὶ τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν λέγων, ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν, γῆ μετὰ κινουμένη ἐστὶν ἐν μετὰ κινήσει λαῶν τῶν γαιῶν βδελύγμασιν αὐτῶν, ὧν ἐπλησαν αὐτὴν ἀπὸ σόματος Ἰππύσματος ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

* καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δώσητε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζητήσητε εἰρηνῶς αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνιχυσῆτε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κληροδοθήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

* καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἐδώκας ἡμῖν ζωοποιαν.

* ὅτι ἐπεσρέψαμεν διασκοπεῖν τὰς ἐντολάς σου, & Ἰππαμεβρούζαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν τούτων. μὴ πᾶροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλημμα, καὶ διασωζόμενον.

* κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθην μεν διασωζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ἰδοὺ ἡμεῖς πάντες ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι ἐκ ἔστιν ἑλῶσαι ἐνώπιόν σου Ἰππὶ τούτῳ.

* Καὶ ὡς παροξύνετο ἑσθρας καὶ ὡς ἐξηγόρευσε κλαίων & παροπίπτων ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ἰσραὴλ ἐκκλησία πολλὴ ἡφύδρα, ἀνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι. ὅτι κλαυθμῶ μεγάλῳ ἐκλαυσεν ὁ λαός.

* καὶ ἀπεκρίθη Σεχνίας υἱὸς ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν ἡλαμ, καὶ εἶπε τῷ ἑσθρα, ἡμεῖς ἡθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσταμεν γυναῖκας ἀλλοτρείας ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἐστὶν ἑλπίς τῷ ἰσραὴλ Ἰππὶ τούτῳ.

* καὶ νῦν διαδώμεθα διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἵνα ἵσταται πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἄνθρωπα ἐξ αὐτῶν ἐν βελῇ κυρία, καὶ τῶν τε ἐμόντων ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν, & ὡς ὁ νόμος, γρηθῇτω.

* ἀνάστητι. ὅτι Ἰππὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ κεραιουὶ καὶ ποιήσω.

* ויקם עזרא וישבע את שרי חכמים הלויים
 וכל ישראל לעשות כדבר הוזהר וישבעו:
 * ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל-
 לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא-אכל
 ומים לא-שתה כי מתאבל על מעל הגולה:
 * ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה
 להקבץ ירושלם:
 * וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת
 השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל
 מקהל הגולה:
 * ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם
 לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים
 בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים
 מרעידים על הדבר ומהגשמים:
 * ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם
 ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל:
 * ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם
 ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים
 הנכריות:
 * ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול בן כדברך
 עלינו לעשות:
 * אבל העם רבו והעת גשמים ואין כח לעמוד
 בחוץ והמלאכה לא-ליום אחד ולא לשנים כי-
 הרבינו לפשע בדבר הזה:
 * יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו
 ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם
 זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף-
 אלהינו ממנו עד לדבר הזה:
 * אך יונתן בן עשהאל ויהויה בן תקוה עמדו
 על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרום:
 * ויעשו בן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן
 אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות
 וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר:
 * ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד
 יום אחד לחדש הראשון:
 * וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים
 נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיר
 ואליעזר ויריב וגדליה:

5 * Surrexit ergo Esdras, & adiurauit prin-
 cipes Sacerdotum & Leuitarum & omne
 Israel, vt facerent secundum verbum hoc.
 6 & iurauerunt. * Et surrexit Esdras ante
 domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohā-
 nan filij Eliafib, & ingressus est illuc. Pa-
 né non comedit, & aquā non bibit. Iuge-
 bat enim transgressionem eorum qui ve-
 7 nerant de captiuitate. * Et missa est vox
 B in Iuda & in Hierusalem omnibus filiis
 transmigrationis, vt congregarentur in
 8 Hierusalem: * Et omnis qui non venerit
 in tribus diebus, iuxta consilium principū
 & seniorum, auferetur vniuersa substantia
 eius, & ipse abiicietur de coetu transmi-
 9 grationis. * Conuenerunt igitur omnes
 viri Iuda & Benjamin in Hierusalem tri-
 bus diebus, ipse est mēsis nonus vicesima
 die mēsis: & sedit omnis populus in pla-
 tea domus Dei, trementes pro peccato &
 10 pluuiis. * Et surrexit Esdras sacerdos, &
 dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxi-
 stis vxores alienigenas, vt adderetis super
 11 delictum Israel. * Et nunc date con-
 fessionem Domino Deo patrum vestro-
 rum, & facite placitum eius, & separami-
 ni à populis terre, & ab vxoribus alienige-
 12 nis. * Et respondit vniuersa multitudo,
 dixitq; voce magna: Iuxta verbum tuum
 13 ad nos, sic fiat. * Veruntamen quia po-
 pulus multus est, & tempus pluuiæ, & non
 sustinemus stare foris, & opus non est diei
 vnius vel duorū, vehementer quippe pec-
 14 cauimus in sermone isto: * Constituan-
 tur principes in vniuersa multitudine, &
 omnes in ciuitatibus nostris, qui duxerunt
 vxores alienigenas, veniāt in temporibus
 statutis, & cum his seniores per ciuitatem
 in ciuitatē & iudices eius, donec auerratur
 ira Dei nostri à nobis super peccato hoc.
 15 * Igitur Jonathan filius Aschel, & Iaa-
 zia filius Thecue steterunt super hoc, &
 Mosollam & Sebachi Leuites adiuerunt
 16 eos. * Feceruntque sic filij transmi-
 grationis. Et abierunt Esdras sacerdos, &
 C viri principes familiarum in domos pa-
 trum suorum, & omnes per nomina sua,
 & sederunt in die primo mēsis decimi vt
 quærent rem.
 17 * Et consummati sunt omnes viri qui
 duxerunt vxores alienigenas vsque ad diē
 primam mēsis primi:
 18 * Et inuenti sunt de filiis Sacerdotū qui
 duxerunt vxores alienigenas, de filiis Io-
 sue filij Iosedech & fratres eius, Maasia, &
 Eliezer, & Iarib, & Godolia.

* Et surrexit Esdras, & adiuravit principes Sacerdotum & Levitas & omnem Israel, ut facerent secundum verbum hoc. et iuraverunt.

* Et surrexit Esdras à facie domus Dei, & abiit in gazophylacium Joanan filij Elisub, & mansit ibi. Panem non comedit, & aquam non bibit; quoniam lugebat super transgressionem transmigrationis.

* Et miserunt vocem in Juda & in Hierusalem omnibus filiis transmigrationis, ut congregarentur in Hierusalem.

* Omnis qui non venerit in tribus diebus, quemadmodum consilium principum & seniorum, anathematizabitur omnis substantia eius, & ipse abijciatur de coetu transmigrationis.

* Et congregati sunt omnes viri Juda & Benjamin in Hierusalem in tribus diebus, ipse mensis nonus. in vicesima mensis sedit omnis populus in platea domus Dei in tremore pro verbo, & ab hyeme.

* Et surrexit Esdras sacerdos, & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis uxores alienas, ut adderetis super delictum Israel.

* Et nunc date laudem Domino Deo patrum nostrorum, & facite placitum coram eo, & separamini à populis terræ, & ab uxoribus alienis.

* Et responderunt omnis congregatio voce magna, & dixerunt: Juxta sermones tuos quos dixisti, sic faciemus:

* Sed populus multus, & tempus hyemale, & non est potentia stare foris. & opus non in diem unum neque duos, quoniam multiplicavimus iniuste facere in verbo hoc.

* Constituantur iam principes nostri uniuscuiusque multitudini, & omnibus qui in civitatibus nostris, qui duxit uxores alienas, veniant in temporibus à statutis: & cum eis seniores civitatis & civitatis iudices, ut auertant iram furoris Dei nostri à nobis pro verbo hoc.

* Veruntamen Jonathan filius Asael, et Iazias filius Thecue mecum, & Messolam & Sabathai Levites adiuvaverunt eos.

* Et fecerunt sic filij transmigrationis. & missi sunt Esdras sacerdos & viri principes familiarum domorum, & omnes in nominibus. quia reversi sunt in die una mensis decimi, ut quærerent verbum.

* Et finierunt in omnibus viris qui duxerunt uxores alienas, usque ad diem unam mensis primi.

* Et inuenti sunt de filiis Sacerdotum qui duxerunt uxores alienas, de filiis Jesu filij Josedec fratres eius, Maasia, & Eliezer, & Iarib & Gadalias.

5 * καὶ ἀνέστη ἔσδρας καὶ ὤρκισε τοὺς ἀρχοντας τῶν ἱερέων καὶ λευίτας καὶ πάντας ἰσραήλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ὤμωσαν.

6 * καὶ ἀνέστη ἔσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον ἰωθανὶ υἱοῦ ἐλισὺβ καὶ ἦν ἐκεῖ. ἀφ' οὗ οὐκ ἔφαγεν καὶ οὐδὲν ὅτι ἐπείκει ἐπὶ τῇ αἰσχυθείσῃ τῆς ἀποικίας.

7 * ἐπαρλύεισαν φωνὴν ἐν ἰσραὲλ καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, συναθροισθῆναι εἰς ἱερουσαλὴμ.

8 * πᾶς οὖν ἀνὴρ μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὥς ἂν ἡ βουλὴ τῶν διερχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεμαπότη (ἐ) πᾶσα ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διασαλήσῃ (ἐ) ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.

9 * καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες ἰούδα καὶ βενιαμὴν εἰς ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἔδει δὲ ὁ μὲν ὁ ἕνατος. ἐν τῇ εἰκάδι δὲ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου θεοῦ ἐν τρέμῳ καὶ ῥήματος, ἐκ δὲ χερμυλῶ.

10 * καὶ ἀνέστη ἔσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὑμεῖς ἡσυχασθήκατε, καὶ ἐκάθισατε γυναῖκας ἀλλοτείας, & προσελάμῃ ἐπὶ πᾶσι τῇς ἡμελείαις ἰσραήλ.

11 * ἐκ νῦν δότε αἰνεσὶν κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ δέσπον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διασαλήτε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ γυναικῶν τῶν ἀλλοτείων.

12 * καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπον, κατὰ τὰς λέξεις τοῦ θεοῦ ἔφησ' ὅτως ποιήσομεν.

13 * ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ καιρὸς χειμερινός, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στήναι ἔξω. καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν οὐδὲ δύο, ὅτι ἐπληθύνοντο ἀδικήσαντες ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ.

14 * στήτωσαν δὲ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν ἡμῶν, οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτείας, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν. ἐμετ' αὐτῶν δὲ πρεσβυτέρῳ πόλεως καὶ πόλεως καὶ τοῖς ἀποστέλλουσιν ὀργλῇ θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν καὶ ῥήματος τοῦτου.

15 * πλὴν ἰωνάθαν υἱὸς ἀσαήλ καὶ ἰαζίας υἱὸς θεκουὲ μετ' ἐμοῦ, καὶ μεσολάμ καὶ σαβαθαὶ ὁ λευίτης ἀντελάμβανοντο αὐτοὺς.

16 * καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας. καὶ διεσαλήσαντο ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἀρχοντες πατέρων τῶν οἰκῶν καὶ πάντες ἐν ὀνόματι. ὅτι ἐπέσρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ δὲ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

17 * καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτείας, ἕως ἡμέρας μιᾶς δὲ μηνὸς τοῦ πρώτου.

18 * καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτείας, ἀπὸ τῶν ἱερέων υἱοῦ ἰωσεδεκ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, μαασία καὶ ἐλιέζερ καὶ ἰαριβ καὶ γαδालίας.

- * ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל-צאן
 על-אשמתם :
 * ומבני אמר חנני וזבדיה :
 * ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל
 ועזריה : * ומבני פשחור אליועני מעשיה
 ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשר :
 * ומן הלויים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא
 פתחיה יהודה ואליעזר :
 * ומן המשרדים אלישיב ומן השערים שלם
 וטלם ואורי :
 * ומישראל מבני פרעש רמיה ויוזיה ומלכיה
 ומימן ואלעזר ומלכיה ובנייה :
 * ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי
 וירמות ואליה : * ומבני זתוא אליועני אלישיב
 מתניה וירמור וזבד ועזיזא :
 * ומבני בבי יהוחנן חננייה ובי עתלי :
 * ומבני בני משלם מלוד ועדיה ישוב ושאל
 ירמות : * ומבני פחת מואב עדנא וכלל בנייה
 מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה :
 * ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון :
 * בנימן מלוד שמריה : * מבני חשם מתני
 מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי :
 * מבני בני מעדי עמרם ואואל :
 * בנייה בדיה כלוהי :
 * וניה מרמור אלישיב :
 * מתניה מתני ויעשו :
 * ובני ובנוי שמעי :
 * ושלמיה ונתן ועדיה :
 * מכנדי ששי שרי :
 * עזראל ושלמיהו שמריה : * שלום אמריה
 יוסף : * מבני נבו יעאל מתתיה זבד ובינא ידו
 ויואל בנייה : * כל-אלה נשאי נשים נכריות ויש
 מהם נשים וישימו בנים :

- 19 * Et dederunt manus suas vt eiicerent
 vxores suas, & pro delicto suo arietem de
 ouibus offerrent.
 20 * Et de filiis Emmer, Annani & Zebedia.
 21 * Et de filiis Serim, Masia, & Helia, &
 Semeia, Ichiel, & Ozias.
 22 * Et de filiis Pheffur, Elioenai, Maafia,
 Hifnael, Nathanael, Iofabeth, & Helefa.
 23 * Et de filiis Leuitarum, Iofabeth, & Se-
 mei, & Celaia, ipse est Calitha, Phathaia,
 Iuda & Eliezer.
 24 * Et de Cantoribus, Elia sub, & de Iani-
 toribus, Sellum & Thelem & Vri.
 25 * Et ex Israel, de filiis Pharos Remeia,
 & Iezia, & Melhia, & Miamin, & Eliezer,
 & Melchia & Banca.
 26 * Et de filiis Helam, Mathania, Zacha-
 rias, & Ichihel, & Abdi, & Rimoth, &
 Helia.
 27 * Et de filiis Zethua, Elioenai, Eliafib,
 Nathania, & Hierimuth, & Zabeth, &
 D Aziza.
 28 * Et de filiis Bebai, Iohannan, Anania,
 Zabai, Athalai.
 29 * Et de filiis Beni, Mosollam, & Mel-
 luch, & Adaia, Iafub, & Saal, & Ramoth:
 30 * Et de filiis Phetmoab, Edna, & Cha-
 laal, Banaia & Maafias, Mathanias, Bese-
 lehel, Bennui & Manasse.
 31 * Et de filiis Erem, Eliezer, Iesue, Mel-
 chias, Semeias, Symeon,
 32 * Benjamin, Maloch, Samarias.
 33 * Et de filiis Afom, Mathanai, Mathet,
 Azabeth, Elpheleth, Iermai, Manasses, Se-
 mei.
 34 * De filiis Bani, Maaddi, Amra & Huel,
 35 * Baneas & Badaia, Cheliau,
 36 * Bannia, Marimuth, & Eliafib,
 37 * Mathanias, Mathanai & Iafi,
 38 * Et Bani & Bennui, Semei,
 39 * Et Salmias, & Nathan, & Adaias,
 40 * Mechnedabai, Syfai, Sarai,
 41 * Ezrel, & Selemau, & Semeria,
 42 * Sellum, Amaria, Ioseph.
 43 * De filiis Nebui, Ahel, Mathathias,
 Zabet, Zabina, Ieddu, & Iohel, & Banai.
 44 * Omnes hi acceperant vxores alieni-
 genas, & fuerunt ex eis mulieres quæ pe-
 pererant filios.

* Et dederunt manum suam ut eijcerent uxores suas, et delicti arietem ex ouibus pro delicto suo.

* Et de filiis Emmer, Anania & Zabdia.

* Et de filiis Eram, Maasia, & Elia, et Samaria, & Jeiel, & Ozias.

* Et de filiis Phasur, Elionai, Maasia, Ismael, & Nathanael, & Iozabad & Elasa.

* Et de Levitis, Jozabab, & Semei, & Colia, ipse Colitas, & Chetheia, & Iudas, & Eliezer.

* Et de Cantoribus, Eliasab, & de Janitoribus Solen, et Tellen et Urias.

* Et de Israhel de filiis Phoros, Ramia, & Azia, & Melchia, & Meimin, & Eleazar, & Melchias & Baneas.

* Et de filiis Elam, Matthanias, & Zacharias, & Jaiel, & Abdias, & Hierimoth, & Elia.

* Et de filiis Zathua, Elionai, Elisub, Matthanai, & Iarmoth, & Zabad & Oziza.

* Et de filiis Babi, Janan, et Anani, et Zabuth & Thali.

* Et de filiis Baani, Mosolam, & Maluc, et Adaias, et Iasub, et Saal, et Ramoth.

* Et de filiis Phaath-Moab, Edne, & Chalel, & Banai, & Maasias, & Matthanias, et Bessieleel, et Banui & Manasses.

* Et de filiis Eram, Eliezer, Jeseia, Melchias, Samai, Semeon,

* Benjamin, Meluch & Samari.

* Et de filiis Assem, Matthanai, Matthias, Zabad, Eliphalet, Hieremi, Manasses & Semei.

* Et de filiis Bani, Moodias, Amram, Vel,

* Banai, Badaias, Chelias,

* Vania, Marimoth, Eliasib,

* Matthanias & Matthani. & fecerunt

* Filij Bauni & filij Semei,

* Et Selemias, & Nathan, & Adaias,

* Et Machnada, & Sarua & Sefei.

* Et Esriel, & Selemias, & Samarias,

* Et Sellum, & Amarias, & Joseph.

* De filiis Nabu, Ieiel, Matthathias, Zabad, Zebenna, Jadaï, Joel & Banaïas.

* Omnes hi acceperant uxores alienas: & sunt autem ex ipsis mulieribus quæ genuerunt ex eis filios.

* καὶ ἔδωκαν χεῖρας αὐτῶν τοῖς ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν ἐκ πλημμελείας κερὸν ἐκ περσέων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν.

* καὶ ἀπὸ υἱῶν ἐμμέης, δνδνία & ζαβδία.

* καὶ ἀπὸ υἱῶν ἡράμ, μαασία, καὶ ἐλία & σαμαρία καὶ ἰεῖηλ, καὶ ὀζίας.

* καὶ ἀπὸ υἱῶν φαθούρ, ἐλιωναῖ, μαασία, ἰσμαήλ, & ναθαναήλ, καὶ ἰωζαβὰδ, καὶ ἡλαζά.

* καὶ ἀπὸ τῶν λευιτῶν, ἰωσαβὰδ, & σεμεεί, & κωλία, αὐτὸς κωλίτας, καὶ χεθεΐα, καὶ ἰζάας καὶ ἐλιέζερ.

* καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόντων, ἐλιασάβ. καὶ ἀπὸ τῶν θυρωρῶν θλλῶ καὶ τελλῶ & οὐρίας.

* καὶ ἀπὸ ἰσραὴλ ἀπὸ υἱῶν φόρος, ραμία καὶ ἀζία, καὶ μελχία, καὶ μεϊμίν, καὶ ἐλεάζαρ, καὶ μελχίας, καὶ βανέας.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἡλάμ, ματθανίας, καὶ ζαχαρίας, καὶ ἰαῖηλ, καὶ ἀβδίας, καὶ ἰερμώθ, καὶ ἡλία.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ζαθούα, ἐλιωναῖ, ἐλιθούβ, ματθαναῖ, καὶ ἰαρμώθ, & ζαβὰδ, καὶ ὀζιζά.

* & ἀπὸ τῶν υἱῶν βαβί, ἰαναν, καὶ ἀνανί, & ζαβ & θαλί.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν βαανί, μοσολάμ, & μαλούκ, καὶ ἀδαΐας, καὶ ἰαθύβ, καὶ ζαάλ καὶ ραμώθ.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν φαάθ μωάβ, ἐδνέ, καὶ χαλήλ, καὶ βδναῖ, καὶ μαασίας, καὶ ματθανίας, καὶ βεσσελεήλ, & βανουί καὶ μανασσῆς.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἡράμ, ἐλιέζερ, ἰεζεΐα, μελχίας, σαμαί, σεμεών,

* βενιαμίν, μελούχ καὶ σαμαρί.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀσήμ, ματθαναῖ, ματθαθὰ, ζαβὰδ, ἐλιφαλέτ, ἰερεμί, μανασσῆς καὶ σεμεί.

* καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν βανί, μοοδίας, ἀμερόμ, οὐήλ,

* βαναῖ, βαδαΐας, χελίας,

* οὐανία, μαριμώθ, ἐλιασίβ,

* ματθανίας καὶ ματθανί. καὶ ἐποίησαν

* υἱοὶ βαουνί, καὶ υἱοὶ σεμεί,

* καὶ σελεμίας, καὶ νάθαν, καὶ ἀδαΐας,

* καὶ μαχναδά. & ζαρουά, καὶ σεζεΐ

* καὶ ἐσεῖηλ, καὶ σελεμίας, καὶ σαμαρίας,

* καὶ σελλούμ, καὶ ἀμαρίας καὶ ἰωσήφ.

* ἀπὸ υἱῶν ναβού, ἰεῖηλ, ματθαθίας, ζαβὰδ, ζεβεννά, ἰαδαῖ, ἰωήλ καὶ βαναΐας.

* πάντες οὗτοι ἔλαβον γυναῖκας ἀλλοτερίας. καὶ εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν γυναικῶν αἱ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

ספר נחמיה

א

דבריו נחמיה בן חבליהויהי בחדש כסלו
שנה עשרים ואני הייתי בשושן הבירה:

* ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה
ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו
מן השבי ועל ירושלם:

* ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי
שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם
מפרצת ושעריה נצתו באש:

* ויהי בשמעני את הדברים האלה ישבתי
ואבכה ואתאבלתי ימים ואהי צם ומתפלל לפני
אלהי השמים:

* ואמר אנני יהודי אלהי
השמים האל הגדול והנורא שמר הבירי והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו:

* תהי נא אוני
קשבר ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך
אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על-
בני ישראל עבדיך ומתודות על חטאות בני
ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו:

* חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת
החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה
עבדך:

* וזכרנא את הדבר אשר צוית את
משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם
בעמים:

* ושבתם אלי ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים
משם אקבצם והבואתי אל המקום אשר
בחרתי לשכן את שמי שם:

* והם עבדיך
ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה:

* אנא אדני תהי נא אוני קשבת אל תפלת
עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את
שמי והצליתם נא לעבדך היום ותנהו לרחמים
לפני האיש הזה ואני הייתי משקור למלך:

ב

* ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא
המלך יון לפניו ואשאת הין ואתגרה למלך
ולא הייתי רע לפניו:

* ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך
חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד:

LIBER NEEMIAE.

CAPVT I.



Erba Neemiae filij Hel-
chia. Et factum est in mese
Calleu anno vicesimo, &
ego eram in Susis castro.

* Et venit Anani vnus de
fratribus meis, ipse & viri
Iuda. & interrogavi eos de Iudæis q̄ remā-
ferāt & superant de captiuitate & de Hie-
rusalē.

* Et dixerunt mihi: Qui remāserunt
& derelicti sunt de captiuitate ibi in puin-
cia, in afflictione magna sunt & in oppro-
brio, & murus Hierusalē dissipatus est, &
portæ eius cōbustę sunt igni.

* Cumq; au-
dissem verba huiuscemodi, fedi & fleui, &
luxi diebus multis, & ieiunabā & orabā āte
faciē Dei celi:

* Et dixi: Quæso dñe Deus
Celi, fortis, magne atq; terribilis, q̄ custodis
pactum & misericordiā cum his qui te di-
ligunt & custodiunt mādata tua:

* Fīat au-
res tuę auscultantes, & oculi tui aperti, vt
audias orationē serui tui quā ego oro corā
te hodie die & nocte pro filiis Israel seruis
tuis, & cōfiteor p̄ peccatis filiorū Israel q̄-
bus peccauerūt tibi. Et ego & dom⁹ patris
mei peccauimus:

* Vanitate seducti sumus,
& nō custodiuius mandatum tuū, & ce-
remonias & iudicia quę p̄cepisti Moyfi fa-
mulo tuo.

* Memento verbi quod mādisti
Moyfi seruo tuo, dicens: Cū transgressi
fueritis, ego disperdam vos in populos:

* Et si reuertamini ad me, & custodiatis
præcepta mea, & faciatis ea, etiam si abdu-
cti fueritis ad extrema celi, indē congrega-
bo vos, & reducam in locum quem elegi
vt habitaret nomen meum ibi.

* Et ipsi
D serui tui & populus tuus, quos redemisti
in fortitudine tua magna, & in manu tua
valida.

* Obsecro Domine, sit auris tua
attendens ad orationem serui tui, & ad o-
rationem seruorum tuorum qui volunt ti-
mere nomen tuum: & dirige seruum tuum
hodie, & da ei misericordiam ante virum
hunc. Ego enim eram pincerna regis.

CAP. II.

Factum est autem in mense Nisan anno
vicesimo Artaxerxis regis, & vinum e-
rat ante eum. Et leuaui vinum & dedi re-
gi: & eram quasi languidus ante faciem
eius.

* Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus
tristis est, cū te ægrotum non videam?
Non est hoc frustra, sed malum nescio
quod in corde tuo est. Et timui valdē ac-
nimis.

N E E M I A S.

CAP. I.

V Erba *Neemie filij Chalcie*. Et factum est in mense Chafeleb anni vicesimi, & ego eram in Susa in castro: * Et venit Anani vnus de fratribus meis, ipse & viri Iuda: & interrogavi eos de Iudeis saluatis, qui remanserant de captiuitate & de Hierusalem. * Et dixerunt ad me, quod residui qui remanserunt de captiuitate ibi in prouincia, in afflictione magna & in opprobrio, & muri Hierusalem dissipati, & porte eius combustae sunt igni.

Et factum est cum audirem ego sermones
istos, sedi et fleui et luxi diebus, & eram ieiunans & orans coram Deo cali.

** Et dixi: O iam Domine Deus cæli, fortis,
& magne & terribilis, custodiens pactum &
misericordiam amantibus eum, & custodien-
tibus mandata eius.*

* Sic iam auris tua attendens, & oculi tui
aperti, ut audias orationem serui tui, quam e-
go oro coram te hodie die & nocte pro filiis Is-
rael seruis tuis. & confiteor super peccatis filio-
rum Israhel quibus peccauimus tibi. & ego &
domus patris mei peccauimus.

* Dissolutione dissoluimus erga te, et non custodiimus mandata tua & precepta & iudicia, quæ precepisti Moyse seruo tuo.

Memento iam sermonis quem mandasti
Moysi seruo tuo, dicens : Si transgressi fueritis
vos, ego dispergam vos in populis.

Et si conuertamini ad me, & custodiatis
mandata mea & faciatis ea, et si fuerit disper-
sio uestra vsque ad extremitatem cali, inde con-
gregabo eos, & reducam eos in locum, quem e-
legeram ut habitaret nomen meum ibi.

* Et ipsi serui tui & populus tuus, quos re- 10
demisti in fortitudine tua magna, & in manu
tua valida.

** Iam Domine, sit auris tua attendens ad orationem serui tui, & ad orationem seruorum tuorum volentium timere nomen tuum. & dirige iam seruum tuum hodie, & da eum in miserationes coram viro hoc. & ego eram pincerna Regi.*

CAP. II.

ET factum est in mense Nisan anno vicesimo
Arthasastha regi, & erat vinum antecum,
& cepi vinum & dedi regi, & non erat alter
coram eo.

** Et dixit mihi rex: Quare vultus tuus tristis, tu autem non es egrotans? & non est hoc nisi pravitas cordis. & timui multum nimis.*

NEEMIAS.

N E E M I A Σ.

κεφ. α.

1 Ογοι νεεμίου υἱοῦ χαλκίου . καὶ ἐγχεῖται
 2 ἐν μίῳ χασελέβ' ἔτις εἰκοσού , καὶ ἐταῖ
 ἡμῶν ἐν θυσοῦν ἀδισραῖ * καὶ ἦλθεν
 ἀνάνι εἰς δὲ ἀδελφῶν μου , αὐτὸς καὶ
 δῶδρες ἰουδα , καὶ ἡρώπιστα αὐτοῦ παρὶ
 πάντων ἰουδαίων τῶν διασωθέντων , οἱ κατελείφθησαν δὲ ἀπὸ τῆς
 3 αἰχμαλωσίας καὶ παρὶ ἱερουσαλήμ . * καὶ εἶπον παρὸς
 με , ὅτι ④ ὑπολειμμένοι ⑤ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς
 αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ , ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ
 ἐν ὀνειδισμῷ , καὶ τὰ τείχη ἱερουσαλήμ καὶ θρηνηρία , καὶ
 πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήθησαν ἐν πυρὶ .

4 * καὶ ἔρχετο ἐν παύσει καὶ μετὰ λόγους τοῦτοῖς, ἐκά-
θισα ἔκλειψα καὶ ἐπλήθισα ἡμέρας, ἔτι μὲν νηστῶν
καὶ περισχυόμενῳ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

καὶ εἶπα, ὡς δὴ κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς καὶ
μέγας καὶ φοβερὸς, φυλάσσων τὴν διαθήκην ἐπὶ τὸ ἔλεος
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐ-
τοῦ. * ἔξω δὴ τὸ οὗς τοῦ παροσέχον, καὶ ὁ φθαλμοὶ
τοῦ λυέω γλυκοῖ, τοῦ ἀκούσαι παροδύχων τοῦ δούλου τοῦ,
ὡς ἐγὼ παροσείχομαι ἐνώπιόν τοῦ σήμερον ἡμέραν καὶ
νύκτα παρὶ ὑμῶν Ἰσραὴλ δούλων τοῦ. καὶ ἔξαγορεύω ἐπὶ
ἀμαρτίαις ὑμῶν Ἰσραὴλ αἷς ἡμαρτομυρίαις. καὶ εἶπὼς οὗ-
τος τοῦ πατρὸς μου ἡμαρτομύριαι.

7 * διαλύσει διεύζαμνον πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἐφυλάξω-
μιν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ περσάγματα καὶ τὰ κεί-
ματα, ἀ' ἐνετείλω πρὸς μαυροῦ παιδί σου.

8 * μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω μοῦσθῃ τῶ παιδί
 9 σου λέγων, ἐσὺ ἀσωθεῖσθε ὑμεῖς, ἐγὼ διασκορπῶ ὑ-
 10 μᾶς ἐν τοῖς λαοῖς. * καὶ ἐσὺ ἑπίστροφῇ με, ὡς
 11 φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσῃτε αὐτάς, καὶ ἐάν
 12 ἡ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἕως ἄκρου τῆ οὐρανῶν, ἐκείθεν συνά-
 13 ξω αὐτοὺς, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔξελεξά-
 14 μιν καὶ ἀπακλινώσας τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. * καὶ αὐτοὶ

παῖδες σου καὶ λαός σου, οὓς ἐλυτρώσῃ ἐν τῇ δυνάμει σου
τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ.

δὴ κύριε ἕως τῆς θου περσέχον εἰς τὴν περδου-
 χλὴν τῆς δόλου θου, καὶ εἰς τὴν περδουχλὴν παίδων θου πᾶν
 τελέοντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά θου. καὶ δούδων θου δὴ τῶν παι-
 δέ θου σήμερον, καὶ θός αὐτὸν εἰς οἰκπερμὴς ἐνώπιον τοῦ δού-
 δρὸς τοῦ θου. καὶ ἐγὼ ἡμῶν οἶνοχόθου τῶν βασιλεῖ.

 β' .

* Καὶ ἐχρέτο ἐν μύθῳ νισσὴν ἔτους εἰκοσθ' ἀρῶν σαοῦ ἀ
 βασιλεῖ, ἃ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον αὐτοῦ, ἃ ἔλαβον τὸν οἶνον, καὶ
 ἔδωκα πᾶσι βασιλεῖ· καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ.

2 * καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς, διὰ τί τὸ πρὸς σὺ πόνε; ἔμπο-
νηρὸν, σὺ δὲ ὅτε εἶ δούλος αὐτῶν; καὶ ὅτε ἔστι τοῦτο εἰμὴ πονη-
ρεία καρδίας. καὶ ἐφοβήθη πολὺ Ἐφὸδρα.

D 2

* ואמר למלך המלך לעולם יהיה מדוע לא-
 ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה
 ושעריה אכלו באש:
 * ויאמר לי המלך על מה זר אתה מבקש
 ואתפלל אל אלהי השמים:
 * ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב
 עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר
 קברות אבתי ואבננה:
 * ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי
 יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך
 וישלחני ואתננה לזמן:
 * ואמר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו
 לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר-
 אבוא אל יהודה:
 * ואגרות אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
 אשר יתן לי עצים לקרור את שערי הבירה
 אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו
 ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי:
 * ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתננה להם את
 אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים:
 * וישמע סנבלט החרני וטוביר העבד העמני
 וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש
 טובה לבני ישראל:
 * ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה:
 * ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי
 לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם
 ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב
 בה:
 * ואצאה בשער הנגה לילה ואל פני עין התנין
 ואל שער האשפור ואהי שבר בחומת ירושלם
 אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש:
 * ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין
 מקום לבהמה לעבר תחתי:
 * ואהי עלה בנהל לילה ואהי שבר בחומה
 ואשוב ואבוא בשער הנגה ואשוב:
 * והסגנים לא ידעו אנרי הלכתי ומר אני
 עשהו ליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים
 וליתר עשרה המלאכה עד כן לא הגדתי:

3 * Et dixi regi: Rex in eternū viue. Qua-
 re non moereat vultus meus, quia ciuitas
 domus sepulchrorum patris mei deserta
 est, & portæ eius combustæ sunt igni?
 4 * Et ait mihi rex: Pro qua re postulas?
 5 Et orauī Deum cæli. * Et dixi ad regem;
 Si videtur regi bonum, & si placet seruus
 B tuus ante faciem tuam, vt mittas me in Iu-
 dæam ad ciuitatem sepulchri patris mei,
 6 & ædificabo eam. * Dixitque mihi rex &
 regina quæ sedebat iuxta eum: Vsq̄ue ad
 quod tempus erit iter tuum, & quādo re-
 uertēris? Et placuit ante vultum regis, &
 misit me. Et constitui ei tempus:
 7 * & dixi regi: Si regi videtur bonum, epi-
 stolas det mihi ad duces regionis trans flu-
 men, vt traducant me donec veniam in
 Iudæam:
 8 * Et epistolam ad Asaph custodem saltus
 regis, vt det mihi ligna vt tegere possim
 portas templi, turres domus, & muros ci-
 uitatis, & domum quam ingressus fuero.
 Et dedit mihi rex iuxta manum Dei mei
 9 bonam mecum. * Et veni ad du-
 ces regionis trans flumen, dedi que cise-
 pistolas regis. Miserat autem rex mecum
 principes militum & equites.
 10 * Et audierūt Sanaballath Horonites, &
 Tobias seruus Amanites, & cōtristati sunt
 afflictione magna, quod venisset homo
 C qui quæreret prosperitatem filiorum Is-
 rael.
 11 * Et veni Hierusalem, & eram ibi tri-
 bus diebus.
 12 * Et surrexi nocte ego & viri pauci me-
 cum, & non indicaui cuiquam quid Deus
 meus dedisset in corde meo vt facerem in
 Hierusalem: & iumentum non erat mecū,
 nisi animal cui sedebam.
 13 * Et egressus sum per portam vallis no-
 cte, & ante fontem draconis, & ad por-
 tam stercoreis, & considerabam murum
 Hierusalem dissipatum, & portas eius cō-
 sumptas igni.
 14 * Et transiui ad portam fontis, & ad a-
 queductum regis, & non erat locus iumē-
 to cui sedebam vt transiret.
 15 * Et ascendi per torrentē nocte, & con-
 siderabam murū, & reuersus veni ad por-
 tam vallis, & redij.
 16 * Magistratus autem nesciebant quod
 abiissem, aut quid ego facerem. Sed & Iu-
 dæis, & Sacerdotibus, & optimatibus,
 & magistratibus, & reliquis qui facie-
 bant opus, vsque ad id loci nihil indica-
 ueram:

* Et dixi regi: Rex in æternum uiuat. quare non fiet tristis uultus meus, quia ciuitas domus monumentorum patrum meorum deserta est, & portæ eius exese sunt igni?

* Et ait mihi rex: Pro quo hoc tu postulas? & orauit ad Dominum Deum celi:

* Et dixi Regi: Si erga regem bonum, & si benignus uidebitur seruus tuus coram te, ut mittas eum in Iuda in ciuitatem monumentorum patrum meorum, & reedificabo eam.

* Et dixit mihi rex & concubina quæ sedebat coram eo: Usquequo erit iter tuum, et quando reuertèris? Et placuit ante regem, & misit me, & dedi ei terminum.

* Et dixi regi: Si erga regem bonum, det mihi epistolas ad principes trans fluuium, ut trāsducant me, donec ueniam in Iudeam.

* Et epistolam ad Asaph custodem saltus qui est regi, ut det mihi ligna ad tegendum portas turris domus, & in murum ciuitatis, et in domum in quam ingrediar ad eam. Et dedit mihi rex ut manus Dei bona super me:

* Et ueni ad præsides trans fluuium, & dedi eis epistolas regis. et misit mecum rex principes exercitus & equites.

* Et audiuit Sanabalat Aroni, & Tobias seruus Ammoni, & graue eis fuit. & contristati sunt quia uenit homo ut quæreret bonum filiis Israel.

* Et ueni in Hierusalem, & eram ibi diebus tribus.

* Et surrexi nocte ego & uiri pauci mecum, & non annunciaui homini quod Deus dat in cor meum ut facerem cum Hierusalem: & iumentum non est mecum, nisi iumentum quod ego ascendo super eum.

* Et egressus sum per portam uallis nocte ad os fontis draconis, & ad portam stercoris. & eram considerans muros Hierusalem dissipatos, & portas eius consumptas igni.

* Et transiui ad portam fontis, & in piscinam regis, & non erat locus iumento ut transiret sub me.

* Et eram ascendens per torrentem nocte. & eram considerans murum, & eram in porta uallis. & redij.

* Et custodes non cognouerunt ad quid abissem, & quid ego facerem. Et Iudeis, & Sacerdotibus, & optimatibus, & principibus, & reliquis facientibus opera, usque tunc non annunciaui.

* καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω. διὰ τί οὐ μὴ γῆν) πονηρὸν τὸ πρὸς ὥπλιόν μου, διότι ἡ πόλις οἶκθ' μνημείων πατέρων μου ἡρημώθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ.

* καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, πρὸς τὴν θ' τούτου σὺ ζητεῖς; καὶ προσευξάμενος πρὸς κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

* καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, εἰ ᾔπ' τὸν βασιλέα ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθωδῆσεν) ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν ἰουδαίᾳ εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν.

* καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐνώπιον αὐτοῦ, ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου, καὶ πότε ᾔπ' σρέψῃς; καὶ ἡγαθωδῆσεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, & ἔδωκεν αὐτῷ ὄρεον.

* καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, εἰ ᾔπ' τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω μοι ᾔπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπαρχοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πρᾶξαγαγεῖν με ἕως ἔλθω ᾔπ' ἰουδαίᾳ.

* καὶ ᾔπιστολῶν ᾔπ' ἀσάφ φυλάκα τοῦ πρᾶδεῖζου ὅς ἐστι τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναι μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας τῷ βαρέως τοῦ οἴκου, & εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, καὶ εἰς οἶκον εἰς ὃν εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὸν. & ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεῖρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ.

* καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπαρχοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ. & ἔδωκεν αὐτοῖς τὰς ᾔπιστολὰς τοῦ βασιλέως. καὶ ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς δρχηγὸς διωάμεως & ἱππεῖς.

* καὶ ἤκουσε σαβαβὰτ ὁ δρχωνὶ, καὶ τωβίας ὁ δοδλθ' ὁ ἀμμωνί, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο. καὶ ἐλυπήθησαν ὅτι ἦκει ἀνδρῶν θ' ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ.

* καὶ ἦλθον εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἦμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

* καὶ δυνέσω νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγειλα δυνάμειν ὅτι ὁ θεὸς διδῶν ἐν καρδίᾳ μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ κτλῶθ' οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτλῶθ' ὃ ἐγὼ ᾔπ' βαίνω ἐπ' αὐτῶν.

* καὶ ᾔπ' ἦλθον διὰ τῆς πύλης γαῖ' νυκτὸς πρὸς σόμα πυγῆς τοῦ δρχοντος καὶ εἰς πύλιν τῆς κορείας. καὶ ἦμεν κατανοῶν τὰς τείχεσιν ἱερουσαλήμ τοῖς κατεσπασμένοις, καὶ τοῖς πύλαις αὐτῶν τοῖς ἀνηλωμένοις πυρὶ.

* καὶ παρήλθον ᾔπ' πύλιν τῆς πηγῆς & εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως. καὶ οὐκ ἦν τῷ π' κτλῶν παρελθεῖν ὑποκάτω μου.

* καὶ ἦμεν ἀναβαίνων διὰ τοῦ χειμαρέου νυκτὸς. καὶ ἦμεν κατανοῶν τὰς τείχει, καὶ ἦμεν ἐν τῇ πύλῃ τῆς φάραγθ', & ἐπέστρεψα.

* καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύετο, καὶ τί ἐγὼ ποίω. & τοῖς ἰουδαίοις, & τοῖς ἱερεῦσι & τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ κατὰ λείπεις τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγειλα.

17 * ואמר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו
בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לנו
ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה:
18 * ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי
ואף דברי המלך אשר אמר לי ואמר נקום ובנינו
ויחזקו ידיהם לטובה:

19 * וישמע סנבלט החרני וטביה העבר העמוני
וגשם הערבי וילענו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מר-
הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם
מרדים: * ואשיב אתם דבר ואומר להם אלהי
השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום
ובנינו לכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

ג

* ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים
ויבנו את שער הצאן המר קדשוהו ויעמידו
דלתותיו ועד מגדל המאר קדשוהו עד מגדל
הננאל:

2 * ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנר זכור בן
אמרי:

3 * ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו
ויעמידו דלתותיו מנעוליו ובריחיו:

4 * ועל ידם החזיק מרמות בן אודיה בן הקוץ
ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיובאל
ועל ידם החזיק צדוק בן בענא:

5 * ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא-
הביאו צוֹרם בעבדוֹת אדניהם:

6 * ואת שער הישגה החזיקו וידע בן פסח
ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתותיו
ומנעוליו ובריחיו:

7 * ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידן המרנתי
אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנחר:

8 * על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפִּים ועל-
ידו החזיק הנגיה בן הרקחיים ויעזבו ירושלם עד
החומה הרחבה:

9 * ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך
ירושלם:

10 * ועל ידם החזיק ידיה בן חרומה ונער ביתו ועל-
ידו החזיק חטוש בן חשכני:

17 * Et dixi eis: Vos nostis afflictionem in
qua sumus, quia Hierusalem deserta est, &
portæ eius consumptæ sunt igni. Venite
& ædificemus muros Hierusalem, & non
18 simus ultra opprobrium. * Et indica-
ui eis manū Dei mei quod esset bona me-
cum, & verba regis quæ locutus est mihi.
& aio: Surgamus & ædificemus. Et con-
fortatæ sunt manus eorum in bono.

19 * Audierunt enim Sanaballath Hōro-
nites, & Tobias seruus Amanites, & Go-
sem Arabs, & subannauerunt nos, & de-
spexerunt: dixeruntque; Quæ est hæc res
quam facitis? nunquid contra regem vos
20 rebellatis? * Et reddidi eis sermonem,
dixique ad eos: Deus cæli ipse nos iuuat,
& nos serui eius sumus. surgamus & ædi-
ficemus. Vobis autem non est pars & ius-
titia & memoria in Hierusalem.

CAP. III.

1 **E**T surrexit Eliasib sacerdos magnus, &
A fratres eius sacerdotes, & ædificauerunt
portam gregis. ipsi sanctificauerunt eam,
& statuerunt valuas eius, & vsque ad tur-
rim centum cubitorum sanctificauerunt
eam vsque ad turrim Anachel.

2 * Et iuxta eum ædificauerunt viri Hie-
richo, & iuxta eos edificauit Zachur filius
3 Amri. * Portam autem piscium ædifica-
uerunt filij Asnaa: ipsi texerunt eam, & sta-
tuerunt valuas eius & seras & vectes.

4 * Et iuxta eos edificauit Marimuth filius
Vriæ filij Accus. & iuxta eum edificauit Mo-
B sollam filius Barachia filij Mesezebel, & iux-
ta eum edificauit Sadoch filius Baana:

5 * Et iuxta eum ædificauerunt Thecue-
ni. Optimates autem eorum non suppo-
suerunt colla sua in opere Domini sui.

6 * Et portam veterem ædificauerunt Io-
iada filius Phasea, & Mosollam filius Befo-
dia; ipsi texerunt eam, & statuerunt val-
uas eius & seras & vectes.

7 * Et iuxta eos ædificauerunt Melchias
Gabaonites, & Iadon Meronathites viri
de Gabaon, & Maspha pro duce qui erat
in regione trans flumen.

8 * Et iuxta eum ædificauit Ezihel filius
Araia aurifex. & iuxta eum ædificauit A-
nania filius pigmentarij: & dimise-
runt Hierusalem vsque ad murum plateæ
latioris.

9 * Et iuxta eum edificauit Raphaia filius
Ahur princeps vici Hierusalem.

10 * Et iuxta eum ædificauit Ioiada filius
Aromath contra domū suam. & iuxta eum
ædificauit Atthus filius Asebonia.

* Et dixi ad eos: Vos videtis afflictionem 17
hanc, in qua sumus in ea; quomodo Hierusalem
deserta, & portæ eius datæ sunt igni. Venite et
ædificemus murum Hierusalem, & non erimus
amplius opprobrium.

* Et annunciaui eis manum Dei quæ est bo- 18
na super me, & sermones regis quos dixit mihi.
& dixi: Surgamus & ædificemus. & fortifi-
catae sunt manus ipsorum in bonum.

* Et audiuit Sanabalat Oroni, & Tobias ser- 19
uus Ammoni, & Gesam Arabi. & subsan-
nauerunt nos, & despexerunt nos, & dixe-
runt: Quod verbum hoc quod vos facitis? nun-
quid in regem vos rebellatis?

* Et reddidi eis rationem, & dixi eis: Deus 20
celi ipse prosperabit nos, & nos serui eius puri:
& surgamus & ædificemus. & vobis non est
pars, & iustitia, & memoria in Hierusalem.

CAP. III.

ET surrexit Elias sacerdos magnus & fra- 1
tres eius sacerdotes; & ædificauerunt por-
tam ouinam. ipsi sanctificauerunt eam, & sta-
tuerunt valuas eius, & vsque ad turrem cen-
tum sanctificauerunt eam vsque ad turrem A-
naneel.

* Et ad manus eius ædificauerunt viri Hie- 2
richo, & ad manus eius ædificauit Zacchur fi-
lius Amari.

* Et portam piscariam ædificauerunt filij A- 3
sana, ipsi texerunt eam, & texerunt valuas e-
ius & seras eius & vestes eius.

* Et ad manus eorum occupauit Marimoth 4
filius Uria, filij Accos. & ad manum eorum
occupauit Mossolam filius Barachie filij Mase-
zabel. & ad manum eorum occupauit Sadoc fi-
lius Baana.

* Et ad manum eorum occupauerunt The- 5
coim. & fortes eorum non supposuerunt collum
suum in seruitutem Domini sui.

* Et portam veterem tenuerunt Oida filius 6
Phasec, & Mesulam filius Basodia, ipsi texerunt
eam, & statuerunt valuas eius, et seras eius,
& vestes eius.

* Et ad manum eorum tenuit Maltias Ga- 7
baonites et Aaron Meronothites, viri Gabaon,
& Maspha vsque ad solium principis trans
fluum.

* Et ad manum eorum firmauerunt Oziel fi- 8
lius Arachie probatorum. & ad manum eius
confirmavit Ananias filius Unguentariorum,
et statuerunt Hierusalem vsque ad murum latum.

* Et ad manum eorum firmavit Raphaïas fi- 9
lius Sur princeps dimidij vici Hierusalem.

* Et ad manum eorum tenuit Jedaias filius 10
Eromaph & eregione domus sua. et ad manum
eius tenuit Attus filius Asabania.

17 * καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν
ταύτην, ἐν ᾗ ἐσμὲν ἐν αὐτῇ, πῶς ἱερουσαλὴμ ἔρημη ἐστίν, &
αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ. ὁ δὲ ἔδωκε καὶ διοικοδομήσω-
μεν τὸ τεῖχος ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἐπ' ὄνειδος.

18 * καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἥ ἐστιν ἀ-
γαθὴ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἔδωκε λόγοις τοῦ βασιλέως ἕως εἶπέν μοι.
καὶ εἶπον, ἀνάσωμεν καὶ οἰκοδομήσωμεν. καὶ ἐκράταιω-
θησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν.

19 * καὶ ἤκουσε Σαναβαλάτ ὁ ὄρων, καὶ τῶβιᾶς ὁ δούλος
ὁ ἀμμωνι, καὶ γησαμὶ ὁ ἀραβί. καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ
κατεφρόνουν ἡμῶν, καὶ εἶπον, τί τὸ ῥῆμα ἐστὶν ὃ ὑμεῖς ποιεῖ-
τε, ἢ ἐπὶ τὴν βασιλείαν ὑμεῖς ἀποστατεῖτε;

20 * καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπον αὐτοῖς, ὁ θεὸς τοῦ
ἐργαζομένου αὐτῶν διδοῦσιν ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δεῖν αὐτῶν κατα-
εργί, καὶ ἀνάσωμεθα καὶ οἰκοδομήσωμεν. καὶ ὑμῖν οὐκ
ἐστὶ μερὶς καὶ δικαιοσύνη ἐν μνημόσυνον ἐν ἱερουσαλὴμ.

γ.

1 * Καὶ δούεξη ἐλίας τοῦ ὁ ἱερῶν ὁ μέγας καὶ ὁ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεῖς, & ὠκοδόμησαν τὴν πύλιν τὴν πρὸς
βαπκί. αὐτοὶ ἠγίασαν αὐτήν, καὶ ἐστησαν θύραις αὐτῇ,
καὶ ἔως πύργου τῶν ἑκατὸν ἠγίασαν αὐτὴν ἔως πύργου ἀ-
νανεήλ.

2 * καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ὠκοδόμησαν ἀνδρες ἱεραὶ, καὶ
ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ὠκοδόμησεν ζακχαρίας ὁ ἀμαρί.

3 * καὶ τὴν πύλιν τὴν ἐκ τῆς θύρας ὠκοδόμησαν οἱ ἀ-
σανά, αὐτοὶ ἐσέγασαν αὐτήν, καὶ ἐσέγασαν θύρας αὐ-
τῇ καὶ κλείδους αὐτῇ καὶ μοχλοὺς αὐτῇ.

4 * καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν κατέχευεν μαριμὸθ υἱὸς ὀριά,
ὑψίστης. καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν κατέχευεν μοσολάμ υἱὸς
βαραχίας υἱὸς μασεζάβηλ. καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν κατέ-
χευεν σαδὼκ υἱὸς βανὰ.

5 * καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν κατέχευεν ὁ θεοκείμ. & ἐργα-
ζομένη αὐτῶν οὐκ εἰσπύεγκαν τρεῖς χιλον αὐτῶν εἰς δεξιὰν &
κρεῖς αὐτῶν.

* καὶ τὴν πύλιν τοῦ ἱερῶν ἀνὰ ἐκράτη-
σαν οἱ ὀριά υἱὸς φασέκ, καὶ μεθολάμ υἱὸς βασιδία, αὐ-
τοὶ ἐσέγασαν αὐτήν, καὶ ἐστησαν θύρας αὐτῇ, & κλείδους
αὐτῇ, καὶ μοχλοὺς αὐτῇ.

7 * καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἐκράτησε μαλτίας ὁ γαβα-
νίτης καὶ ἀαρὼν ὁ μερωνωθίτης, ἀνδρες τῶν γαβαὼν καὶ τῆς
μασφά ἕως θρόνου τοῦ ἀρχόντος & πέραν & ποταμοῦ.

8 * καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἐκράταιωσαν ὁ ζιήλ υἱὸς ἀρα-
χίας πυρατῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἐκράταιωσεν δα-
νίας υἱὸς τῶν μυρεψῶν, & ἐστηκαν ἱερουσαλὴμ ἕως τῶν τε-
χοῦς τοῦ πλατέος.

9 * & ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἐκράταιωσεν ῥαφαῖας υἱὸς τοῦ
ἀρχὸν ἡμίθους πρὸς ἱερουσαλὴμ.

10 * & ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἐκράτησαν ἱεδαῖας υἱὸς ἐρωμάφ
καὶ κατάναντι οἰκίας αὐτῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἐκράτη-
σαν ἄττοις υἱὸς ἀζαβδία.

* מדה שנית החזיק מלכיה בן-חרם וחשוב בן-
 פחת מואב ואת מגדל התנורים: * ועל-ידו
 החזיק שלום בן-הלוחש שר חצי פלך ירושלם
 הוצא ובנותיו: * ארל שער הנביא החזיק חנוך
 וישבי זנוח המור בנזהו ויעמידו דלתתיו מנעליו
 ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפורה:
 * ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן-רכב שר
 פלך בית-הכרם הוא ובננו ויעמידו דלתתיו מנעליו
 ובריחיו: * וארל שער העין החזיק שלון בן-
 כל-חזרה שר פלך המצפורה הוא ובננו ויטללנו
 ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת
 השלח לגן-המלך ועד המעלות היורדות מעיר
 דרוד: * אחריו החזיק נחמיה בן-עזבוק שר
 חצי פלך בית-צור עד נגד קברי דוד ועד הברכה
 העשויה ועד בית הגבירים:
 * אחריו החזיקו הלויים רחום בן-בני על-ידו
 החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו:
 * אחריו החזיקו אחיהם בוי בן-חנדר שר חצי
 פלך קעילה: * ויחזק על-ידו עזר בן-ישוע שר
 המצפה מדה שנית מנדר עלת הנשק המקצע:
 * אחריו החזקה החזיק ברוך בן-זבי מדה שנית
 מן המקצע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול:
 * אחריו החזיק מרמות בן-אוריה בן-הקוץ מדה
 שנית מפתח בירא אלישיב ועד תכלית בירא
 אלישיב:
 * ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הכפר:
 * אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו
 החזיק עזריה בן-מעשיה בן-ענניה אצל ביתו:
 * אחריו החזיק בנוי בן-חנדר מדה שנית מבית
 עזריה עד המקצוע ועד הפנה:
 * פלל בן-אוזי מנדר המקצוע והמגדל היוצא
 מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו
 פדיר בן-פרעש:
 * והנתינים היו יושבים בעפל עד נגד שער המים
 למזרח והמגדל היוצא:
 * אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנדר המגדל
 הגדול היוצא ועד חומת העפל: * מעל שער
 הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו:

11. * Mediā partē vici ædificauit Melchias fili-
 Erē, & Asub filius Phetmoab, & turri fur-
 12 norū. * Et iuxta eos ædificauit Sellum filius
 Aloes princeps mediæ partis vici Hierusa-
 13 lē, ipse & filij eius. * Et portā vallis ædifica-
 uit Annū & habitatores Zanoē, ipsi ædifi-
 cauerunt eā, & statuerunt valuas eius & se-
 14 ras & vectes, & mille cubitos in muro vsq;
 ad portā sterquilini. * Et portā sterquilini
 15 D ædificauit Melchias filius Rechab princeps
 vici Bethacharē. ipse ædificauit eā, & statuit
 16 valuas eius & seras & vectes. * Et portā fon-
 tis ædificauit Sellū filius Colozai princeps
 pagi Maspha. Ipse ædificauit eā & texit, &
 statuit valuas eius & seras & vectes, & mu-
 ros piscinæ Siloe in hortū regis, & vsq; ad
 gradus qui descendunt de ciuitate David.
 17 * Post eū ædificauit Neemias filius Azboch
 princeps dimidiæ partis vici Bethsur, vsq;
 cōtra sepulchrū David, & vsq; ad piscinā
 quæ grādi opere constructa est, & vsq; ad
 18 domū fortium. * Post eū ædificauerunt Le-
 uitæ, Reum filius Bēni. post eum ædificauit
 Asebias princeps dimidiæ partis vici Ceilæ
 19 in vico suo. * Post eū ædificauerunt fratres
 E eorum Bechiu filius Enebad princeps dimi-
 20 diæ partis Ceilæ. * Et ædificauit iuxta eum
 Azer filius Iosue princeps Maspha mēsurā
 secundā, cōtra ascēsum firmissimi anguli.
 21 * Post eum in mōte ædificauit Baruch fili-
 Zachai mēsuram secundam, ab angulo
 vsque ad portam domus Eliasib sacerdotis
 22 magni. * Post eum ædificauit Merimuth fi-
 lius Vriæ filij Arthus mēsuram secundam,
 à porta domus Eliasib, donec extendere-
 23 tur domus Eliasib. * Et post eum ædifica-
 uerunt sacerdotes viri de cāpestribus Ior-
 24 danis. * Post eos ædificauit Benjamin, &
 Asub contra domum suam. Et post eos æ-
 25 dificauit Azarias filius Maasīæ filij Ananię
 contra domum suam. * Post eum ædifica-
 uit Bennui filius Ennada mēsuram secun-
 26 dam, à domo Azariæ vsque ad flexuram &
 vsque ad angulum. * Post eum ædificauit
 Phalel filius Ozi, cōtra flexuram & turrim
 quæ eminet de domo regis excelsa, id est,
 in atrio carceris. Post eum Phadaia filius
 27 Pheros. * Nathinai autem habitabant in
 Ophel vsque contra portam aquarum ad
 Orientem, & turrim quæ prominebat.
 28 * Post eos ædificauerunt Thecueni men-
 suram secundam è regione à turre magna
 G & eminenti, vsque ad murum templi.
 29 * Sursum autem ad portam equorum
 ædificauerunt sacerdotes vnusquisq; con-
 tra domum suam.

* Et mensuram secundam tenuit Melchias 11
filius Eram, & Asub filius Phaathmoab, et vsq;
ad turrim furnorum. * Et ad manum eius te- 12
nuit Sallum filius Saloes princeps dimidij vici
Hierusalem. ipse et filia eius * portam vallis te- 13
nuerunt. Annun & habitatores Zano, ipsi adi-
ficauerunt eam, & statuerunt valuas eius, &
seras eius, & vestes eius, et mille cubiti in mu-
ro vsque ad portam sterquilini.

* Et portam sterquilini tenuit Melchias fi- 14
lius Rechab, princeps vici Bethachcharan, ipse
et filij eius. & cooperuerunt eam, et statuerunt
valuas eius, et seras eius, & vestes eius.

* At portam fontis muniuit Solon filius Cha 15
lez, princeps partis Maspha: ipse edificauit
eam, & texit eam, & statuit valuas eius &
vestes eius. & murum piscine Siloa in hortum
regis, & vsque ad gradus qui descendunt de
ciuitate David.

* Post eum tenuit Neemias filius Ezbuch 16
princeps dimidij vici Bethsur vsque ad hortum
sepulchri David, & vsque ad piscinam quæ fa-
cta erat, & vsque ad domum fortium.

* Et post eum tenuerunt Leuita, Raum filius 17
Banea. ad manum eius tenuit Asabias princeps
dimidij vici Ceela in vico suo. * Et post eum 18
tenuerunt fratres eorum Babai filius Edanad,
princeps dimidij vici Ceela.

* Et tenuit ad manum eius Azur filius Jesu 19
princeps Maspha mensuram secundam e contra-
rio ascensus armorum coniungentis in angulum.

* Post in monte eius tenuit Baruch filius Za- 20
bu mensuram secundam ab angulo vsque ad por-
tam domus Elia sub sacerdotis magni.

* Et post eum tenuit Meramoth filius Vria 21
filij Accos mensuram secundam à porta domus
Elia sub vsque ad consummationem domus Elia-
sub. * Et post eum tenuerunt sacerdotes viri 22
Achechar.

* Et post eum tenuit Benjamin et Assub con- 23
tra domum suam. & post eos tenuit Azarias fi-
lius Maasea filij Anania iuxta domum suam.

* Et post eum tenuit Baani filius Ennadad 24
mensuram secundam, à domo Azaria vsque ad
angulum & vsque ad flexuram * Phalati filij 25
Vjai, contra angulum & turrim eminentem ex
domo regis excelsa atrij carceris. & post eum
Phadaia filius Phoros.

* Et Nathinai erant habitantes in Ophal vs- 26
que ad contra hortum portæ aquæ ad Orientem,
& turris eminens.

* Et post eum tenuerunt Thecoim mensuram 27
secundam eregione turris magnæ eminentis, &
vsque ad murum Aphla.

* Supra portam equorum tenuerunt Sacer- 28
dotes, vir contra domum suam.

11 * Ἐ μέτρον δδύτερον ἐκράτησεν μελχίας υἱὸς ἡράμ,
ἔ ἀβού υἱὸς φαάτ μωάβ, ἔ ἕως πύργου τῶν θαναρέμ.

12 * καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶ ἐκράτησε λαλῆμ υἱὸς σαλώης
ἀρχῶν ἡμίθις περὶ χώρου ἱερουσαλήμ. αὐτὸς καὶ αἱ θυ-
13 γατέρες αὐτῶ τὴν πύλιν τὴν φάραγγος ἐκράτησαν. οὐκ ἐν
καὶ ὁ κατικοῦντες ζωνῶ, αὐτοὶ ὠκοδόμησαν αὐτῶ, καὶ
ἐστησαν θύρας αὐτῶ, καὶ κλειῖθρα αὐτῶ, καὶ μοχλοὺς αὐτῶ,
ἔ χίλιοι πήχεις ἐν τῇ τείχει ἕως τῆς πύλης τὴν κορείας.

14 * καὶ τὴν πύλιν τῆς κορείας ἐκράτησε μελχίας υἱὸς
ρηχάβ, ἀρχῶν περὶ χώρου βηθαχχαράμ, αὐτὸς ἔ οἱ υἱοὶ
αὐτῶ. καὶ ἐσκήπασαν αὐτῶ, καὶ ἐστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ

15 κλειῖθρα αὐτῶ, ἔ μοχλοὺς αὐτῆς. * τὴν δὲ πύλιν τὴν πηγῆς
ἡσφαλίσατο θλών υἱὸς χαλεζέ, ἀρχῶν μέρεος τὴν μασφά,
αὐτὸς ἔσκηπασαν αὐτῶ καὶ ἐσκήπασαν αὐτῶ, ἔ ἐστησε
τὰς θύρας αὐτῶ καὶ μοχλοὺς αὐτῶ. καὶ τὸ τεῖχος τὸ κολυμ-
βήθρας ἔσπλωα εἰς τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν

16 βαθμῶν τῶν κατὰ βαυνόντων ἀπὸ πόλεως δαυίδ. * ὁπίσω
αὐτῶ ἐκράτησε νεεμίας υἱὸς ἔζβῆχ ἀρχῶν ἡμίθις περὶ
χώρου βηθούρ ἕως κῆπου τάφου δαυίδ, καὶ ἕως τὸ κολυμ-

17 βήθρας τῆς γεγονίας καὶ ἕως οἴκου τῶν διωατῶν. * καὶ
μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ὁ λαβύται, ῥαοὺμ υἱὸς βανέα. ἐ-
πὶ χεῖρα αὐτῶ ἐκράτησεν ἀσαβίας ἀρχῶν ἡμίθις περὶ

18 χώρου κηλὰ τὰ περὶ χώρῳ αὐτῶ. * καὶ μετ' αὐτὸν ἐ-
κράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν βαβαὶ υἱὸς ἡδανὰδ, ἀρχῶν ἡ-
μίθις περὶ χώρου κηλὰ. * καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα

19 αὐτῶ ἀζούρ υἱὸς ἰθὺδ ἀρχῶν τοῦ μασφά μέτρον δδύτερον
ἔξεναντίας δὲ ἀβασέως τῶν ὀπλῶν τῆς σιναπιδούσης εἰς

20 τὴν γωνίαν. * ὁπίσω εἰς τὸ ὄρος αὐτῶ ἐκράτησε βα-
εούχ υἱὸς ζαβού μέτρον δδύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως
21 θύρας οἴκου ἐλίαςθὺς τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. * καὶ μετ'

αὐτὸν ἐκράτησε μεραμὼθ υἱὸς οὐρία υἱὸς ἀκκὼς μέτρον
δδύτερον ἀπὸ θύρας οἴκου ἐλίαςθὺς ἕως σιναπιδούσης οἴ-
22 κου ἐλίαςθὺς. * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ὁ ἱερεὶς

23 οὐδρες ἀχεχαρ. * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε βου-
ιαμιν καὶ ἀσούβ κατὰ νῆαν τοῦ οἴκου αὐτῶν. καὶ μετ' αὐτῶ
ἐκράτησαν ἀζαρίας υἱὸς μαασέου υἱὸς ἀνάνιου ἐχόμενα

24 οἴκου αὐτῶ. * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε βαανὶ υἱὸς λω-
ναδὰδ μέτρον δδύτερον, ἀπὸ τοῦ οἴκου ἀζαρίου ἕως τῆς

25 γωνίας καὶ ἕως τῆς καμπῆς * φαλάλι υἱὸς οὐζαῖ,
ἔξεναντίας τῆς γωνίας καὶ τοῦ πύργου τοῦ ἔξέχοντος
ἐν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ἀνώτερος τῆς αὐλῆς τῆς φυ-

26 λακῆς. καὶ μετ' αὐτὸν φαδαία υἱὸς φόρ. * καὶ ὁ
ναθινάοι ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῇ ὠφάλ ἕως ἀπὸ νῆαν κῆ-
27 πος πύλης ἔξω εἰς δὲ ἀβασέως, ἔ ὁ πύργος ὁ ἔξέχων.

28 * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ὁ θεκωὶμ μέτρον δδύ-
τερον ἔξεναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἔξέχοντος,
καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ ἀφλά. * ἀνώτερον πύλης
τῶν ἵππων ἐκράτησαν ὁ ἱερεὶς, οὐδρες ἔξεναντίας οἴκου
ἑαυτοῦ.

29 * אחריו החזיק צדוק בן-אמר נגד ביתו ואחריו
 החזיק שמעיה בן-שכניה שמר שער המזרח:
 30 * אחריו החזיק חנניה בן-שלמיה וחנן בן-צלף
 הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן-ברכיה
 31 נגד נשכתו: * אחריו החזיק מלכיה בן-הצרפי
 עד-בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד
 32 עלית הפנה: * ובין עלית הפנה לשער הצאן
 החזיקו הצרפים והרכלים:

ד

* ויהי כאשר שמע סנבלט כי-אנחנו בונים את-
 החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על-היהודים:
 * ויאמר לפני-אחיו וחיל שמרון ויאמר מר-
 היהודים האמללים עשים היעזבו להם היוצחו
 היכלו ביום היחיד אר-האבנים מערמות העפר
 3 והמה שרופור: * וטוביה העמני אצלו ויאמר
 גם אשר הם בונים אם-יעלה שועל ופרץ חומת
 4 אבניהם: * שמע אלהינו כי היינו בונה והשב
 הרפתם אל-ראשם ותנם לבזה בארץ שביר:
 * ואל-תבס על-עונם וחטאתם מלפניך אל-
 5 תמחר כי הכעיסו לנגד הבונים:
 * ונבנה את-החומה ותקשר כל-החומר עד-
 6 חציה ויהי לב לעם לעשות:
 * ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערכים
 7 והעמנים והאשרודים כי-עלתה ארוכה לחמות
 ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד:
 * ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם
 8 ולעשות לו תוער: * ונתפלל אל-אלהינו
 9 ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם:
 * ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה
 10 ואנחנו לא נוכל לבנות בחומר:
 * ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא
 11 אל-תוכם והרגנום והשבתנו את-המלאכה:
 * ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם
 12 ויאמרו לנו עשר פעמים מכל-המקמור אשר-
 13 תשובו עלינו: * ואעמיד מתחתיות למקום
 מאחרי לחומר בצחחיים ואעמיד את-העם
 למשפחות עם הרבתיים רמחיהם וקשתיהם:

29 * Post eos ædificauit Seddo filius Em-
 mer contra domum suam. & post eum ædi-
 ficauit Semeia filius Secheniæ custos por-
 30 te Orientalis. * Post eum ædificauerunt A-
 nania filius Selemiæ, & Anon filius Selo-
 sextus, mensuram secundam. Post eum æ-
 dificauit Mesollam filius Barachiæ contra
 31 gazophylaciū suum. * Post eum ædificauit
 Melchias filius aurificis vsque ad domum
 Nathinæorum, & scruta vendentium cōtra
 portam iudicalem & vsq, ad cœnaculum
 32 anguli. * Et intra cœnaculū anguli in por-
 ta gregis ædificauerunt aurifices & nego-
 ciatores. CAP. IIIII.

1 Factum est autē cū audisset Sanabal-
 A lath quōd ædificaremus murum, iratus
 est valdē, & motus nimis subfannauit Iu-
 2 dæos. * Et dixit coram fratribus suis & fre-
 quentia Samaritanorum: Quid Iudæi fa-
 ciunt imbecilles? num dimittēt eos gētes?
 num sacrificabunt & cōplebūt in vna die?
 nunquid ædificare poterunt lapides de a-
 3 ceruis pulueris qui cōbusti sunt? * Sed To-
 bias Amanites proximus eius ait: Ædifi-
 cent. si ascenderit vulpes, transiliet murū
 4 eorum lapideum. * Audi Deus noster, quia
 facti sumus despectui. Conuerte opprobriū
 super caput eorum, & da eos in despectio-
 5 nem in terra captiuitatis. * Ne operias ini-
 quitatem eorum, & peccatum eorum cor-
 am facie tua non deleatur, quia irriferunt
 6 ædificātes. * Itaque ædificauimus murum,
 & coniunximus totum vsque ad partē di-
 midiam, & prouocatum est cor populi ad
 7 operandum. * Factum est autem cū au-
 disset Sanaballath, & Tobias, & Arabes, &
 B Ammonitæ, & Azotij quōd obducta esset
 cicatrix muri Hierusalem, & quōd cœpif-
 sent interrupta concludi, irati sunt nimis.
 * Et cōgregati sunt omnes pariter vt veni-
 8 rēt & pugnarent contra Hierusalē, & mo-
 9 lirentur insidias. * Et orauimus Deum no-
 strum, & posuimus custodes sup murū die
 10 ac nocte contra eos. * Dixit autem Iudas:
 Debilitata est fortitudo portātis, & hum⁹
 nimia est, & nos nō poterim⁹ ædificare mu-
 11 rum. * Et dixerunt hostes nostri: Nesciant
 & ignorent, donec veniamus in medium
 eorum, & interficiamus eos, & cessare fa-
 12 ciamus opus. * Factum est autem ve-
 nientibus Iudæis qui habitabāt iuxta eos,
 & dicētib⁹ nobis per decem vices ex om-
 C nibus locis quibus venerant ad nos:
 13 * Statui in loco post murum per circui-
 tum populum in ordinem cum gladiis
 suis, & lanceis, & arcub⁹.

* Et post eum tenuit Sadoe filius Emmer contra domum suam. & post eum tenuit Samaia filius Sechenia, custos portæ Orientis.

* Et post eum tenuit Ananias filius Sella, & Anon filius Seleph sextus mensuram secundam. & post eum tenuit Mesollam filius Barachie contra gazophylacium suum.

* Et post eum tenuit Melchias filius Sarephi, usque ad domum Nathinaeorum & negotiatorum contra portam considerationis, et usque ad ascensum flexuræ.

* Et intra ascensum portæ ovina, tenuerunt fabri & negotiatores.

CAP. IIII.

ET factum est quando audiuit Sanabalat quod nos edificaremur murum, & molestum fuit ei, & iratus est multum, et subsannabat in Judeos. * Et dixit coram fratribus suis & exercitu Samarie, & dixit: Quid imbecilles isti faciunt Judei? num dimittemus eos? nunquid sacrificant? nunquid poterunt? & hodie sanabunt lapides postquam pulvis facti sunt combusti?

* Et Tobias Ammanites prope eum: & dixit ad eos: Et isti edificant; nonne ascendet vulpes, & destruet murum lapidum eorum?

* Audi Deus noster quia facti sumus in subsannationem, & conuertere opprobrium eorum in caput eorum, & da eos in subsannationem in terra captiuitatis:

* Et ne operias in iniquitatem eorum, et peccatum eorum a facie tua non deleatur; quoniam irritauerunt coram edificantibus.

* Et edificauimus murum, & coniunctus est omnis murus usque ad medietatem suam, et factum est cor populi ut edificaret. * Et factum est cum audisset Sanabalat, & Tobias, et Arabes, et Ammanite, et Azotij, quod ascendit germen muris Hierusalem, quoniam incæperunt ciuitates obduci; et molestum eis visum fuit valde.

* Et congregati sunt omnes ad idem ut venirent & percuterent in Hierusalem, & facerent ei deceptionem. * Et orauimus ad Deum nostrum, & statuimus custodes super eos die et nocte a facie eorum. * Et dixit Judas: Contra est fortitudo inimicorum, & humus multa, et nos non poterimus edificare in muro.

* Et dixerunt tribulantes nos: Non cognoscent & non videbunt donec veniamus in medium eorum, & interficiemus eos, & sedabimus opus. * Et factum est ut venerunt Judei habitantes prope eos, & dixerunt nobis: Ascendunt ex omnibus locis, quoniam conuertistis super nos. * Et statui in infima loci post murum in absconditis, & statui populum per populos cum gladiis suis, & lanceis suis, & arcibus suis.

29 * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτισε Σαδὼκ υἱὸς Ἐμμήρ ἐξ ἐνδοτίας οἴκου ἑαυτοῦ. καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτισε Σαμαΐα υἱὸς Σεχενία φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς.

30 * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτισεν δανίας υἱὸς Σελλεμεία, & δανὼν υἱὸς Σελέφ ὁ ἕκτος μέτρον δούτερον. & μετ' αὐτὸν ἐκράτισε μεθολάμ υἱὸς βαραχίας ἐξ ἐναντίας τῆς οὐραίας λακίου αὐτοῦ.

31 * καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτισε μελχίας υἱὸς τοῦ σαρεφί ἕως οἴκου τῶν ναθιναίων & τῶν μεταβόλων ἀπέναντι πύλης τῆς ὑποπέφωτος, & ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς.

32 * καὶ ἀναμέθεν τῆς ἀναβάσεως τῆς πύλης τῆς περὶ βαπκῆς ἐκράτισαν ὁ χαλκῆς καὶ ὁ μεταβόλοι.

δι.

1 * Καὶ ἐγγύετο Ἰωάννα ἤκουσε Σαναβαλάτ ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν ἦν αὐτῷ, καὶ ὤργισεν Ἰππολύ, & ἐξεγέλα Ἰππὶ τῆς ἰουδαίους.

2 * καὶ εἶπεν ἐν ὄπῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ & τῆς δυνάμεως Σαμαρείας, καὶ εἶπεν, τί ὁ οὐδ' αμεινοὶ οὗτοι ποιοῦσιν ὁ ἰουδαῖοι; μὴ καταλείψουσιν αὐτοὺς; ἀλλὰ θυσιάζουσιν; ἀρα δυνήσονται; & σήμερον ἰάσονται ὅτι λίθοις μὲν τὸ χῶμα γρη῏ας καυθέντας; καὶ τωβίας ὁ ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡ αὐτοῖς οἰκοδομοῦσιν, οὐχὶ δυνάσιν; ἀλώπηξ, καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν;

3 * ἀκούθῃ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐγγύετο αὐτοῖς ἐκ μνηστεισμῶν, καὶ Ἰππὶς ρεψονοειδισμόν αὐτῶν εἰς κεφαλῶν αὐτῶν, & δὸς αὐτοῖς εἰς μνηστεισμόν ἐν γῇ αἰχμαλωσίας. * καὶ μὴ καλύψῃς Ἰππὶ ἀνομίαν αὐτῶν, & ἡ ἀμαρτία αὐτῶν ἐν πρὸς ὁποῦ τοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν, ὅτι παρώργισαν ἐναντίον τῶν οἰκοδομουμένων.

4 * καὶ οἰκοδομήσαμεν τὸ τεῖχος & σωθήσονται πᾶν τὸ τεῖχος ἕως ἡμεῖς αὐτοῦ, καὶ ἐγγύετο ἡ καρδία ἡ λαοῦ ὥστε οἰκοδομήσαι. * καὶ ἐγγύετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλάτ καὶ τωβίας καὶ ὁ ἀραβες καὶ ὁ ἀμμανίτης & ὁ αἰζώποι, ὅτι δυνήσῃ ἡ φυὴ τῆς τεύχεσιν ἱερουσαλήμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαλαὶ ἀναφράσεως, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφθνή σφόδρα.

5 * & σωθήσονται πᾶν τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν & παλάξας ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ ποιήσονται αὐτῶν πλάνησιν. * καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐξάμεθα πρὸς τὸν θεόν ἡμῶν, καὶ ἐσῃσάμεθα πρὸς φύλακας ἐπ' αὐτοῦ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ πρὸς ὁποῦ αὐτῶν.

6 * καὶ εἶπεν ἰσδὰς, συνετείθη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ χεὶρ πολὺς, καὶ ἡμεῖς ἐδυνήσομεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχῳ.

7 * καὶ εἶπον ὁ θλίβοντες ἡμᾶς, ἐγνώθησαν καὶ ὁ ψόν) ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν, καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον. * καὶ ἐγγύετο ὡς ἤλθον ὁ ἰσδαῖοι οἱ οἰκόντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἶπον ἡμῖν, ἀναβαίνουσιν ἐκ πόλεων τῶν ἑσθλῶν ὅτι ἐπεσρέψατε ἐφ' ἡμᾶς.

8 * καὶ ἐσησα εἰς ταὶ κατώτατα τοῦ ἔργου κατώπιθον τοῦ τεύχεος ἐν τοῖς σκεπλενοῖς, καὶ ἐσησα τὸν λαὸν καὶ δῆμους μὲν ῥομφαίων αὐτῶν καὶ τῶν δοράτων αὐτῶν, & τῶν ῥῥων αὐτῶν.

14 * וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים
ואל יתר העם אל תיראו מפניהם ארץ אדני
הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם
ובנתיכם נשיכם ובתיכם :

15 * ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש
אל מלאכתו : * ויהי מן היום ההוא חצי נערי
עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים
והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית
יהודה : * הבונים בחומה והנשאים בסבל
עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת
השלח : * והבונים איש חרבו אסורים על
מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי :

19 * ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם
המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על
החומה רחוקים איש מאחיו :

20 * במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה
תקבצו אלינו אליהנו ילחם לנו :

21 * ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים
ברמחים מעלור השחר עד צאת הכוכבים :
22 * גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו
בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום
מלאכה : * ואין אני ואחי ונערי ואנשי
המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו
איש שלחו המים :

ה

1 * ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם
היהודים : * ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו
אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה :

2 * ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב :

3 * ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך
שדתינו וכרמינו : * ועתה כבשר אחינו בשדתינו
כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת
בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל
ידינו ושדתינו וכרמינו לאחריים :

4 * ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת
הדברים האלה :

14 * Et perspexi atque surrexi, & aio ad opti-
mates & magistratus, & ad reliquam partē
vulgi: Nolite timere à facie eorum. Domi-
ni magni & terribilis mementote, & pu-
gnate pro fratribus vestris, filiis vestris &
filiabus vestris, & vxoribus vestris, & do-
mibus vestris. * Factum est autem cum au-
dissent inimici nostri nunciatum esse no-
bis, dissipauit Deus cōsiliū eorum. & re-
uerſi sumus omnes ad muros vnusquisque
ad op⁹ suum. * Et factum est à die illa, me-
dia pars iuuenum eorum faciebat opus, &
media parata erat ad bellum, & lanceæ, &
scuta, & arcus, & loricae, & principes post
eos in omni domo Iuda * ædificantium mu-
ros, & portantium onera & imponētium:
vna manu sua faciebat opus, & altera te-
nebat gladium. * Ædificatium enim vnus-
quisque gladio erat accinctus renes. & æ-
dificabant & clamabāt buccina iuxta me.
19 * Et dixi ad optimates & ad magistratus, &
ad reliquam partem vulgi: Opus grande
est & latum; & nos separati sumus in muro
procul alter ab altero. * In loco quocunque
audieritis clāgorē tubæ, illuc cōcurrite ad
nos. Deus noster pugnabit pro nobis: * Et
nos ipsi faciamus opus. Et media pars no-
strum teneat lāceas ab ascensu auroræ, do-
nec egrediātur astra. * In tempore quoque
illo dixi populo: Vnusquisque cum puero
suo maneat in medio Hierusalem, & sint
nobis vices per noctem & diem ad operā-
dum. * Ego autem, & fratres mei, & pueri
mei, & custodes qui erant post me, non de-
ponebamus vestimenta nostra. vnusquis-
que tantum nudabatur ad baptisimum.

CAP. V.

1 E T factus est clamor populi & vxorum
A eius magnus aduersus fratres suos Iu-
2 deos. * Et erant qui dicerent: Filij nostri &
filia nostra multe sunt nimis. Accipiamus
pro precio eorum frumentum, & comeda-
mus & viuamus. * Et erant qui dicerent: A-
gros nostros & vineas, & domus nostras
apponamus, & accipiamus frumentum in
4 fame. * Et alij dicebant: Mutuò sumamus
pecunias in tributa regis, demusque agros
5 nostros & vineas: * Et nūc sicut carnes fra-
trum nostrorum, sic carnes nostræ sunt, &
sicut filij eorum, ita et filij nostri. Ecce nos
subiugamus filios nostros et filias nostras
in seruitutem, & de filiabus nostris sunt fa-
mulæ, nec habemus vnde possint redimi;
et agros nostros et vineas nostras alij pos-
6 sident. * Et iratus sum nimis cum audissem
clamorem eorum secundum verba hæc:

* Et perspexi, & surrexi, & dixi ad opti-
mates & ad duces, & ad reliquos populi: Ne
timeatis à facie eorum. mementote Dei nostri
magni & terribilis, & pugnate pro fratribus
vestris, filiis vestris & filiabus vestris, &
uxoribus vestris, & domibus vestris.

* Et factum est cum audissent inimici nostri
quod notum fuit nobis, & dissipavit Deus con-
siliium eorum. & reuersi sumus nos in murum,
vir in opus suum.

* Et factum est à die illa medietas eorum qui
ordinati erant faciebant opus, & medietas eo-
rum resistebant, & lanceæ, & scuta, & arcus
& thoraces, & principes post omnem domum
Juda* edificantium in muro. et tollentes in hu-
meris armati. in una manu faciebat illic opus,
& in una tenebat iaculum.

* Et edificatores vir gladium suum accin-
ctus super lumbum suum, & edificabant. &
buccinans in cornea buccina prope me.

* Et dixi ad optimates, & ad principes, &
ad reliquos populi: Opus grande & latum, &
nos separamur super murum procul vir à fratre
suo. * Et in loco vbicunque audieritis vocem
buccinae, illuc concurrite ad nos, et Deus noster
pugnabit pro nobis.

* Et nos faciebamus opus. & medietas no-
strum tenentes lanceas ab ascensu auroræ usque
ad egressum stellarum. * Et in tempore illo
dixi populo: Unusquisque cum iuvene suo ca-
strametabitur in medio Hierusalem. & sit nobis
nox custodia, & dies opus.

* Et eram ego & fratres mei, & pueri, &
viri custodiæ post me: & non fuit ex nobis de-
nudans vir vestimenta sua. vir & arma eius
ad aquam.

CAP. V.

ET factus est clamor populi & mulierum eo-
rum magnus ad fratres suos Judeos.

* Et erant aliqui dicentes: In filiis nostris et
in filiabus nostris nos multi, & accipiemus fru-
mentum, & comedemus & viuemus.

* Et sunt aliqui dicentes: Agri nostri & vi-
neæ nostræ, & domus nostræ, nos promittemus,
& accipiemus frumentum & comedemus.

* Et sunt aliqui dicentes: Mutuo accepimus
argentum in tributa regis, agri nostri & vineæ
nostræ, & domus nostræ.

* Et nunc sicut caro fratrum nostrorum, ca-
ro nostra. sicut filij eorum, filij nostri. et ecce nos
subiugamus filios nostros et filias nostras in ser-
uos, & sunt de filiabus nostris subiugatae, &
non est potentia manuum nostrarum, & agri
nostri, & vineæ nostræ optimatibus.

* Et tristatus sum valde cum audiui clamo-
rem eorum & sermones istos.

N E E M I A Σ.

* καὶ εἶδον καὶ ἀνέστη καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἐντίμους, &
πρὸς τοὺς στρατηγούς, καὶ πρὸς τοὺς κατὰλοιπούς τοῦ λαοῦ,
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ πρὸς ὧν αὐτῶν. μνησθῆτε τοῦ θεοῦ ἡ-
μῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ πρὸς τὰς ἀδελφὰς
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν ὑμῶν, καὶ θυγατέρων ὑμῶν, καὶ
15 γυναικῶν ὑμῶν, καὶ οἰκῶν ὑμῶν. * καὶ ἐχρέτο ἡ λυγία

ἠκασταν ὁ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδακον
ὁ θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν. καὶ ἡπιστέψαμεν ἡμεῖς εἰς
16 τὴν τοῦ αἰῶνος εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν. * καὶ ἐχρέτο ἀπὸ τῆς

ἡμέρας ἐκείνης ἡμῖς τῶν ἐκτεταγμένων ἐποίομεν τὸ ἔργον,
καὶ ἡμῖς αὐτῶν ἀντείχομεθα, καὶ λόγχοι καὶ θυρεοὶ καὶ τό-
ξα καὶ θώρακες, καὶ ὁ ἀρχὸντες ὀπίσω παντὸς οἴκου ἐξέτα

17 τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῇ τείχει. & ὁ ἀφαιρῶντες ἐν τοῖς
δρετῆρσιν ἐνόπλιοι. ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτῶν τὸ ἔργον, καὶ ἐν
18 μιᾷ ἐκράτει τὴν βολίδα. * καὶ ὁ οἰκοδόμος δὴ ἦν

ρομφαίῳ αὐτῶν ἐξ ὧν ἡμῶν ἐπὶ τὴν ὀσφυῖν αὐτῶν, καὶ ὁ
κοδόμος. καὶ ὁ λαλῶν ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενά μου.

19 * καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἀρχόντας
καὶ πρὸς τοὺς κατὰλοιπούς τοῦ λαοῦ, τὸ ἔργον πολὺ καὶ
πλατὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τῶν τειχέων μακρὰν

20 δυνῆς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. * καὶ ἐν τῷ ὧν ἀκρί-
στητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς
21 ἡμᾶς, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει ὑμῶν πρὸς ἡμῶν. * καὶ ἡ-

μεῖς ἐποιήσαμεν τὸ ἔργον. καὶ τὸ ἡμῖς ἡμῶν κρατούμετες τὰς
λόγχας ἀπὸ δυνάστεως ὅσους ἦσαν ἐξ ὧν τῶν ἄσρων.
22 * καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ, ἕκαστος μετὰ
νεανίσκου αὐτοῦ ἀνελθὲν ἐν μέσῳ ἱερουσαλὴμ. καὶ
ἔσω ἡμῖν ἡ νύξ πρὸς φυλακὴν, καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον.

23 * καὶ ἡμῶν ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφοί μου καὶ τὰ παιδάκια,
καὶ ὁ δυνῆς τῆς πρὸς φυλακῆς ὀπίσω μου, καὶ ὁ λαὸς ὅς
ἡμῶν ἐκιδυσκόμην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐαυτοῦ. δυνῆς ὁ
πλὸν αὐτῶν εἰς τὸ ὕδωρ.

Ε.

1 * Καὶ ἐχρέτο ἡ κεραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν
2 μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἐαυτῶν τοὺς ἰσδαίτας. * καὶ ἡ-

σθὺ τινες λέγοντες, ἐν ὑοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατέρασιν ἡμῶν, ἡ-
μεῖς πολλοί, καὶ ληψόμεθα σῖτον καὶ φαγώμεθα καὶ ζή-
3 σόμεθα. * καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες, ἀφαιρῶντες ἡμῶν καὶ ἀμπε-

λωνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγυώμεθα ἐν ληψόμε-
4 θαι σῖτον καὶ φαγώμεθα. * καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες, ἐδα-

νεισάμεθα δρυμνίον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως, ἀφαιρῶντες ἡμῶν
5 καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν. * καὶ ὡς σαρξ

ἀδελφῶν ἡμῶν, σαρξ ἡμῶν. ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν. & ἰδοὺ
ἡμεῖς κατὰ δυνάστας δούλους τοῦ ὧν ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέ-
ρας ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν κα-

τὰ δυνάστας δούλους, καὶ ὅς ἐστι δυνάμεις χειρῶν ἡμῶν, καὶ
ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις.
6 * καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καὶ ὡς ἤκουσα τὴν κεραυ-
γὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους.

E

* וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואר-
 הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם
 נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה:
 * ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים
 הנמכרים לנו כרי כנו וגם אתם תמכרו את
 אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר:
 * ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלא
 ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו:
 * וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן
 נעזברו נא את המשא הזה:
 * השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמייהם
 זיתיהם ובתייהם ומארת הכסף והדגן התירוש
 והיצהר אשר אתם נשים בהם:
 * ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה באשר
 אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות
 כדבר הזה: * גם חצני נערתיו ואמרה ככר
 ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים
 את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככר יהיה נעור
 ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה
 ויעש העם כדבר הזה:
 * גם מיום אשר צוה אותי להיורס פחם בארץ
 יהודה משנרע עשרים ועד שנת שלשים ושתיים
 לארתחשסתא המלך שנים שתיים עשרה אני
 ואחי לחם הפחה לא אכלתי:
 * והפחות הראשונים אשר לפני הכבדו על-
 העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים
 ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא
 עשיתי כן מפני יראת אלהים:
 * וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדרה
 לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה:
 * והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים
 אלינו מן הגוים אשר סביבתינו על שלחני:
 * ואשר הירע נעשה ליום אחד שור אחד צאן
 שש ברור וצפרים נעשו ליובין עשרת ימים
 בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחור לא בקשתי
 כי כבדתי העבודה על העם הזה:
 * זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על-
 העם הזה:

7 * Cogitauitque cor meum mecum. & incre-
 pau optimates & magistratus, & dixi eis:
 Vsuras ne singuli à fratribus vestris exigi-
 tis? Et congregaui aduersum eos concione
 8 magnam: * Et dixi eis: Nos, vt scitis, rede-
 mimus fratres nostros Iudæos qui venditi
 fuerant gentibus secundum possibilitatem
 nostram. Et vos igitur vendite fratres ve-
 stros, & redimemus eos. Et siluerunt, nec
 9 inuenerunt quid responderent. * Dixi q; ad
 eos: Non est bona res quam facitis. qua-
 re non in timore Dei nostri ambulatis,
 ne exprobetur nobis à gentibus inimicis
 10 nostris. * Et ego & fratres mei & pueri mei
 commodauimus plurimis pecuniam & fru-
 mentum. non repetamus in cōmune istud.
 11 * Æs alienum concedamus, quod debetur
 nobis. Reddite eis hodie agros suos, & vi-
 neas suas, & oliueta sua, & domos suas. quī
 C potius & centesimam pecuniæ, frumenti,
 vini & olei quam exigere soletis ab eis, da-
 12 tepro illis. * Et dixerunt: Reddemus, & ab
 eis nihil quæremus, sicq; faciemus vt lo-
 queris. Et vocaui Sacerdotes, & adiuraui
 13 eos vt facerent iuxta quod dixeram. * In-
 super excussi sinum meum, & dixi: Sic ex-
 cutiat Deus omnem virum qui non com-
 pleuerit verbum istud, de domo sua & de
 laboribus suis, sic excutiat, & vacu⁹ fiat.
 Et dixit vniuersa multitudo: Amen. & lau-
 dauerunt Dñm. Fecit ergo populus sicut
 14 erat dictū. * A die autem illa qua p̄ceperat
 rex mihi, vt essem dux in terra Iuda, ab año
 vicesimo vsque ad annum tricesimum se-
 cundū Artaxerxis regis, p annos duodecim
 ego & fratres mei annonas, quæ ducibus
 15 debebāt, non comedimus. * Duces autē
 D primi qui fuerūt ante me grauauerunt po-
 pulum, & acceperūt ab eis in pane & vino
 & pecunia quotidie siclos quadraginta. sed
 & ministri eorum dep̄sserant populū. ego
 autem non feci ita propter timorem Dei.
 16 * Quin potius in opere muri ædificaui, &
 agrū nō emi, & omnes pueri mei cōgregati
 17 ad opus erant. * Iudæi quoq; & magistrat⁹
 centū quinquaginta viri: & qui veniebant
 ad nos de gentibus quæ in circuitu nostro
 sunt, in mensa mea erant.
 18 * Parabatur autem mihi per dies singu-
 los bos vnus, arietes sex electi, exceptis vo-
 latilibus, & inter dies decem vina diuersa,
 & alia multa tribuebam. Insuper & anno-
 nas ducatus mei non quæsiui. valdè enim
 19 attenuatus erat populus. * Memento
 mei Deus meus in bonum, secundū om-
 nia quæ feci populo huic.

* Et deliberavit cor meum apud me. & pug-
navi adversus optimates & principes, & dixi
eis: Repetitione vos repetetis vir fratrem suum,
quæ vos facitis? & dedi super eos concionem
magnam.

* Et dixi eis: Nos possedimus
fratres nostros Iudeos venditos gentibus, in vo-
luntario nostro. & vos venditis fratres ve-
stros, & vendentur nobis. & siluerunt, &
non inuenerunt sermonem.

* Et dixi: Non bonum verbum quod vos faci-
tis: non sic in timore Dei nostri redibitis ab op-
probrio gentium inimicorum nostrorum.

* Etiam ego & fratres mei & noti mei po-
suimus eis argentum & frumentum: reliqui-
mus iam repetitionem hanc.

* Reddite iam eis ut hodie agros suos, &
vineas suas, & oliueta sua, & domos suas, et
de argento frumentum, & vinum, & oleum
afferte eis.

* Et dixerunt: Reddemus, & ab eis non
quæremus: sic faciemus sicut tu dicis. Et voca-
ui Sacerdotes, & adiuravi eos ut facerent se-
cundum verbum hoc.

* Et vestem meam excussi, & dixi: Sic ex-
cutiat Deus omnem virum, qui non statuet ver-
bum istud de domo sua & de labore suo, & e-
rit sic excussus & vanus. Et dixit universa
ecclesia: Amen. & laudauerunt Dominum. &
fecit populus verbum istud.

* Etiam à die qua præceperat mihi ut essem
in principem eorum in terra Iuda, ab anno vi-
cesimo & usque ad annum tricesimum & se-
cundum Arthasastha regi annos duodecim, &
ego & fratres mei panem principatus mei non
comedimus.

* At duces qui ante me, gravauerunt super po-
pulum, & acceperunt ab eis in panibus & in
vino ultimum argentum siclos quadraginta. e-
tiam ministri eorum dominati fuerunt super po-
pulum, & ego non feci sic à facie timoris Do-
mini.

* Et in opere muri istorum tenui, agrum non
posse, & pueri mei, & omnes congregati ibi
propter opus.

* Et Iudæi & principes centum quinquaginta viri, & venientes ad nos de gentibus quæ
in circuitu nostro, in mensa mea.

* Et erat quod fiebat in diem unum, vitu-
lus unus & oves sex electæ et hircus erant mi-
hi. & inter duodecim dies in omnibus vinum
multitudine. & cum istis panem ducatus mei
non quæsiui, quoniam gravis servitus super po-
pulum istum.

* Memento mei Deus in bonum, secundum
omnia quæ feci populo huic.

7 * καὶ ἐβελύσατο καρδίᾳ μου ἐπ' ἐμέ. & ἐμαχισά-
μην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἀρχόντας, καὶ εἶπον αὐ-
τοῖς, ἀπατήσῃ ὑμεῖς ἀπατήσετε δὴ ἡ τὴν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
ἀ ὑμεῖς ποιεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν με-
γάλην.

8 * καὶ εἶπον αὐτοῖς, ἡμεῖς κεντήμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡ-
μῶν ἐκ δαίαις τοὺς πωλυμύτοις τοῖς ἐθνεσιν, ἐν ἐκκσίῳ
ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, καὶ περ-
θῇσονται ἡμῖν. καὶ ἡσύχαζαν καὶ οὐχ ὄνουν λόγον.

9 * καὶ εἶπον, ὅκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, εἴ
οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελθῶμεθα ἀπὸ ὀνειδισμῶν τῶν
ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

10 * καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελ-
φοί μου καὶ ὁ γνωστοί μου ἐθήκαμεν αὐτοῖς δρυμένον &
σίτον, ἐγκατελίπομεν δὲ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην.

11 * Ἰπὶς ρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν
καὶ ἀμπελώνας αὐτῶν, καὶ ἐλαιώνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐ-
τῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ δρυμένου τὴν σίτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἐ-
λαιον ἵξετε ἐν ἐκκσίῳ αὐτοῖς.

12 * καὶ εἶπον, ἀποδώμεν,
καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς συ-
λέγεις. & ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὠρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι
ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

13 * καὶ τὴν δυνάστω μου ἵξετε ἵνα ἴδῃ, καὶ εἶπον, οὕτως
ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πᾶντα δυνάστες, ὅς ἐσήσει τὸν λόγον τοῦτον
ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ & ἐν κόπῳ αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτε-
λεσθήσεται καὶ κενός. καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία, ἀμὲν·
καὶ ἦν ἡμεῖς τὸν κύριον. & ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

14 * καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς
ἀρχόντας αὐτῶν ἐν γῇ ἰούδα ἀπὸ ἐτοῦς εἰκοσὸς καὶ ἑως ἑτὸς
τετρακοσὸς καὶ ὀκτώτερον τὰ δρυμένα αὐτῶν τῷ βασιλεῖ ἐπι-
δώσκει, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφοί μου ἀρτόν τῆς ἡγεμο-
νίας μου ὅκ ἐφάγομεν.

15 * ὁ δὲ ἀρχόντες ὁ ἐμπεροσόν μου ἐβάρυναν ἐ-
πὶ τὸν λαόν, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἐν ἀρτίς καὶ ἐν οἴνῳ
ἐχάσαν δρυμένον σίκλοις τεσσαράκοντα. καὶ γὰρ τὰ παιδά
εἰς αὐτῶν ἐκτελείδουσιν ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ γὰρ ὅκ ἐποίησα
οὕτως ἀπὸ περὶ ὧν φόβος κυρίου.

16 * καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχεος τούτων ἐκρήτησα, ἀλθὲν ὅκ
ἐκτενέαμην καὶ τὰ παιδά μου καὶ πᾶντες ὁ σὺν ἡ-
μῖν ἐκτενέαμην διὰ τὸ ἔργον.

17 * καὶ ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἀρχόντες ἕκαστον πενήτηκοντα ἡν-
δρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ
ἡμῶν, ἵππὶ τράπεζῃ μου.

18 * καὶ ἡ γυνὴ μου εἰς ἡμέραν μίαν, μόχθῳ εἰς καὶ
πρὸς αὐτὰ ἐξ ἐκκλησίᾳ καὶ χίμαρῳ εἰνόντο μοι. καὶ ἀ-
ναμέσθον τῶν δώδεκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνῳ τῷ πλήθει. &
σὺν τοῖς ἀρτόν τῆς ἡγεμονίας μου ὅκ ἐζήτησα, ὅτι βα-
ρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαόν τοῦτον.

19 * μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα
τῷ λαῷ τούτῳ.

CAP. VI.

ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם
הערבי וליתר איבני בניתי את החומה ולא
נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתורה לא
העמדתי בערים:

וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה
יחדו בכפרים בבקעת אוננו והמה חשבים לעשות
לירעה: ואשלחה עליהם מלאכים לאמר
מלאכה גדלה אני עשה ולא אוכל לרדת למור
תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם:
וישלחו אלי בדבר הזה ארבע פעמים ואשיב
אותם בדבר הזה:

וישלח אלי סנבלט בדבר הזה פעם חמישית
את נערו ואגרת פתוחה בידו:

כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה
והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה
החומה ואתה הוה להם למלך בדברים האלה:
וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם
לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך בדברים
האלה ועתה לכו ונועצו יחדו:

ואשלחה אליו לאמר לא נהירך בדברים
האלה אשר אתה אומר כי מלבד אתה בודאם:
כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן
המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי:

ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל
והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך
ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך
ולילך באים להרגך:

ואמרתי האיש כמוני יכרה ומי כמוני אשר
יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא:

ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר
עלי וטוביה וסנבלט שברו: למען שכור הוא

למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם
רע למען יחרפוני: וזכרה אלהי לטוביה

ולסנבלט במעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה
וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי:

ותשלם החומה בעשרים וחמשה אלול
לחמשים ושנים יום:

Actum est autē cum audisset Sanabal-
lath, & Tobias, & Gosem Arabs, & cæ-
teri inimici nostriq; ædificassem ego mu-
rum, & non esset in ipso residua interrup-
tio: vsq; ad tempus autem illud valuas nō
posueram in portis: * Miserūt Sanaballath
& Gosem Arabs ad me, dicentes: Veni &
percutiamus fœdus pariter in vitulis in cā
po Ono. ipsi autem cogitabant vt facerent
mihi malum. * Misi ergo ad eos nuncios di-
cens: Opus grande ego facio, & non pos-
sum descendere, ne fortè negligatur, cum
venero & descendero ad vos. * Miserunt
autem ad me secundum verbum hoc per
quatuor vices, & respondi eis iuxta sermo-
nem priorē. * Et misit ad me Sanaballath
iuxta verbum prius quinta vice puerum
suum, & epistolam habebat in manu sua
scriptam hoc modo: In gentibus auditum
est, & Gosem dixit, quod tu & Iudæi cogi-
tetis rebellare, & propterea ædifices murū,
& leuare te velis super eos regem: propter
quam causam & prophetas posueris, qui
prædicent de te in Hierusalem, dicentes:
Rex in Iudæa est. Auditurus est rex verba
hæc. idcirco nunc veni vt ineamus consi-
lium pariter. * Et misi ad eos, dicens: Non
est factum secundum verba hæc quæ tu lo-
queris. de corde enim tuo tu componis
hæc. * Omnes enim hi terrebant nos,
cogitantes quod cessarent manus nostræ
ab opere & quiesceremus. quam ob cau-
sam magis confortauī manus meas.

Et ingressus sum domum Semaia filij
Dalaia filij Methabeel secretò. Qui ait:
Trahemus nobiscum in domo Dei in me-
dio templi, & claudamus portas ædis, quia
venturi sunt vt interficiant te, & nocte vē-
turi sunt ad occidendum te.

Et dixi, Num quisquam similis mei
fugit? & quis vt ego ingredietur templum
& viuet? Non ingrediar.

Et intellexi quod Deus non misisset
eum, sed quasi vaticinans locutus esset ad
me, & Tobias & Sanaballath conduxissent
eum. * Acceperat enim precium, vt ter-
ritus facerem & peccarem, & haberent ma-
lum quod exprobrarent mihi.

Memento mei Deus pro Tobia & Sa-
naballath, iuxta opera eorum talia, sed &
Noadia propheta & cæterorum prophe-
tarum qui terrebant me.

Completus est autem murus vicefi-
mo quinto die mensis Elul, quinquaginta
duobus diebus.

CAP. VI.

ET factum est ut auditum fuit Sanabalat, & Tobia, & Gesam Arabi, & reliquis inimicorum nostrorum, quod edificavi murum, & non relicta fuit in eo interruptio, etiam usque ad tempus illud, valvas non posueram in portis:

* Et misit Sanabalat & Gesam ad me dicentes: Veni & congregemur pariter in villis in campo Ono, & ipsi cogitantes mihi ut facerent malum.

* Et misi ad eos nuncios, dicens: Opus magnum ego facio, et non potero descendere, ne forte cesset opus: postquam utique finiero illud, descendam ad vos.

* Et miserunt ad me secundum verbum hoc quatuor vicibus, & misi eis iuxta sermonem hunc.

* Et misit ad me Sanabalat iuxta sermonem hunc quintum puerum suum, & epistolam apertam in manu eius.

* Et erat scriptum in ea: In gentibus auditum est, & Gesam dixit, quod tu & Judæi cogitatis rebellare: propter hoc tu edificas murum, & tu sis eis in regem:

* Et ad hæc prophetas statuisti tibi ipsi, ut prædicent de te in Hierusalem, dicentes: Quod regnasti in Judæa. & nunc nunciabuntur regi sermones isti, et nunc veni consulamus pariter.

* Et misi ad eum dicens: Non factum est ut sermones isti quos tu dicis, quoniam à corde tu mentiris eos.

* Quoniam omnes terrent nos dicentes: Solventur manus eorum ab opere isto, & non fiet. & nunc fortificaui manus meas.

* Et ego ingressus sum in domum Semei filij Dalaia filij Matabeel, & ipse retentus & dixit: Congregemur in domum Dei in medio eius, & claudamus ianuas eius, quoniam veniunt ut interficiant te, veniunt nocte ad occidendum te.

* Et dixi: Quis est vir qualis ego, fugiet? vel quis qualis ego qui ingredietur in domum, & viuet? non ingrediar.

* Et cognoui & ecce Deus non misit eum, quoniam prophetia sermo aduersus me. & Tobias & Sanabalat conduxerunt eum,

* Ut timerem & facerem sic & peccarem, & fierem eis in nomen malum, ut exprobrarent mihi.

* Memento Deus meus Tobia & Sanabalat secundum opera eorum hæc, & Noadia propheta & caterorum prophetarum, qui erant terrentes me.

* Et perfectus est murus quinto & vicesimo Elul mensis, in quinquaginta duobus diebus.

5.

* Καὶ ἐγγύετο καθὼς ἠκούσθη τῶν Σαναβαλατ καὶ τῶν τῶν εἰς, καὶ τῶν γησαμ τῶν ἄραβι, καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ὠκοδόμησα τὸ τείχος, & ἐκατελείφθη ἐν αὐτῷ διακοπή, καὶ γὰρ ἕως ἧς καίρου ἐκείνου, θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις. * καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλατ καὶ γησαμ πρὸς με λέγοντες, δῶρε καὶ συναχθῶμεν ἐπιθῶμεν ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ ὠνῶ, καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι μοι ποιῆσαι πονηρίαν.

* καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους λέγων, ἔργον μέγα ἐστὶν ποιεῖν, & οὐ δύνημαι καταβιῶμαι, μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον: ὡς δὲ τελειώσω αὐτὸ, καταβήθωμαι πρὸς ὑμᾶς.

* καὶ ἀπέστειλαν πρὸς με, ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο τέσσαρσι καθόδοις, & ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ τὸν λόγον τοῦτον.

* καὶ ἀπέστειλε πρὸς με Σαναβαλατ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸν πέμπτον παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ὡς ἐφ' ἡμῶν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. * καὶ ὡς γέγραμμένον ἐν αὐτῇ, ἐθνεσιν ἠκούσθη, καὶ γησαμ εἶπεν, ὅτι σὺ καὶ ἰουδαῖοι λογίζεσθε ἀποσταθῆσαι, διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τείχος, καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα. * καὶ πρὸς τοῦτο πρὸς τῶν ἐστησας σεαυτὰ κηρύσσειν πρὸς τὸν ἐν ἱερουσαλήμ, λέγοντας, ὅτι ἐβασίλευσας ἐν τῇ ἰουδαίᾳ. & νῦν ἀπαγγέλην τῶν βασιλεῶν οἱ λόγοι οὗτοι, & νῦν δῶρε βεβλυσώμεθα ἐπιθῶμεν.

* καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων, οὐκ ἐγγύετο ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ἐς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σὺ ψεύδῃ αὐτὸς. * ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες, ἐκλυθήσῃ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται. καὶ νῦν ἐκράταιώσαται αἱ χεῖρές μου.

* καὶ γὰρ εἰσῆλθον εἰς οἶκον σεμεί ὑψδαλαῖα ὑψματὰ βεήλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενοι καὶ εἶπε, Συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται φονεῖσαι ἡμᾶς, ἔρχονται νυκτὸς φονεῖσαι ἡμᾶς.

* καὶ εἶπον, τίς ἐστὶν ἀνὴρ οἷός ἐγώ, φείξεταί; ἢ τίς οἷός ἐγώ; εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον & ζήσεται; οὐκ εἰσελεύσεται.

* καὶ ἐπ' ἐγὼν & ἰδὼς ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμὸν. & τωβίας & Σαναβαλατ ἐμίσθωσαν αὐτὸν,

* ὅπως φοβηθῶ καὶ ποιῶ οὕτως καὶ αἰμαρτῶ, καὶ γῶμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρὸν, ὅπως ὀνειδίσωσί με.

* μνήσθητι ὁ θεὸς με τῶν τωβίας & τῶν Σαναβαλατ, ὡς ταῖς ποιήματά αὐτῶν ταῦτα, καὶ τῶν ναδία τῶν προφητῶν καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν προφητῶν, οἱ ἧσαν φοβερίζοντές με.

* καὶ ἐτελέσθη τὸ τείχος πέμπτῃ & εἰκάδι ἑξήκοντα ἡμερῶν εἰς πεντηκονταδύο ἡμέρας.

ויהי כאשר שמעו כל אויבנו ויראו כל הגוים
אשר סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת
אלהינו נעשתה המלאכה הזאת:

גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אנרותיהם
הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם:

כי רבים ביהודה בעלי שבעה לו כי חתן הוא
לשכניה בן ארח ויהונתן בנו לקח את בת משלם
בן ברכיה:

גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים
לו אנרות שלח טוביה ליראני:

ז

ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות
ויפקדו השוערים והמשררים והלויים:

ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה
על ירושלם כי הוא באיש אמת וירא את
האלהים מרבים:

ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם
השמש ועד חם עמרים יגיפו הדלתות ואחוזו
והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו
ואיש נגד ביתו: והעיר רחבת ידים וגדלה

והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים:

ויתן אלי אל לבי ואקבצה את החרים ואת
הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש
העולים בראשונה ואמצא כתוב בו:

אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם
וליהודה איש לעירו:

הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה
נחמני מרדכי בלשן מספרר בני נחום בענר
מספר אנשי עם ישראל:

בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים:

בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים:

בני ארח שש מאות חמשים ושנים:

בני פחר מואב לבני ישוע ויואב אלפים
ושמנה מאות: שמנה עשר:

בני עילם אלף מאתיים חמשים וארבעה:

בני זתוי שמנה מאות ארבעים וחמשה:

בני זכי שבע מאות וששים:

16 * Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, vt timerent vniuersas gentes quæ erant in circuitu nostro, & cõciderent intra semetipsos, & scirent quod à Deo factum est opus hoc.

17 * Sed & in diebus illis multæ optimatum Iudæorum epistolæ mittebantur ad Tobiam, & à Tobia veniebant ad eos.

18 * Multi enim erant in Iudæa habentes iuramentum eius, quia gener erat Secheniæ filij Iorei, & Iohannan filius eius acceperat filiam Mosollam filij Barachæ:

19 * Et laudabanteum coram me, & verba mea nunciabant ei. Et Tobias mittebat epistolas vt terreret me.

CAP. VII.

1 Postquam autem ædificatus est murus, & posui valuas, & recensui ianitores & cantores & Leuitas, * Præcepi Anani fratri meo, & Ananiæ principi domus de Hierusalem. ipse enim quasi vir verax & timens Deum plus cæteris videbatur.

3 * Et dixi eis: Non aperiatur portæ Hierusalem vsque ad calorem Solis. Cumque adhuc assisterent, clausæ portæ sunt & op pilatæ. Et posui custodes de habitatoribus Hierusalem, singulos per vices suas, & vnumquemque contra domum suam.

4 * Ciuitas autem erat lata nimis & grandis, & populus paruus in medio eius: & non erant domus ædificatæ. * Deus autem dedit in corde meo, & congregavi optimates & magistratus & vulgus, vt recensere eos. & inueni librum census eorum qui ascenderant primùm, & inuentum est scriptum in eo:

6 * Isti filij prouinciæ qui ascenderunt de captiuitate migrantium, quos trãstulerat Nabuchodonozor rex Babylonis, & reuerfi sunt in Hierusalem & in Iudæam, vnusquisque in ciuitatem suam: * qui venerant cum Zorobabel, Iosue, Neemias, Azarias, Raamias, Naamin, Mardocheus, Belsar, Mespharat, Beggoai, Naum, Baana. numerus virorum populi Israel. * Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo.

9 * Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo. * Filij Area, sexcenti quinquaginta duo. * Filij Phetmoab filiorum Iosue & Ioab, duo millia octingenti decem & octo. * Filij Helam, mille ducenti quinquaginta quatuor. * Filij Zethue, octingenti quadraginta quinque. * Filij Zachai, septingenti sexaginta.

* Et factum est cum audissent omnes inimici nostri, & timuerunt omnes gentes quæ in circuitu nostro, & cecidit timor magnus valde in oculis eorum, & cognouerunt, quod à Deo nostro factum est ut perficeretur opus hoc.

* Et in diebus illis à multis optimatibus Iuda epistola ibant ad Tobiam. & quæ Tobia, veniebant ad eos:

* Quoniam multi in Iuda habentes iuramentum erant ei, quia gener erat Sechenia filij Erai. & Jonan filius eius accepit filiam Mesulam filij Barachie in uxorem.

* Etiam vtilia ei dicebat coram me. & sermones meos erant proferentes ei: & epistolas misit Tobia ut terreret me.

CAP. VII.

ET factum est quando edificatus est murus, & posui valuas, & recensiti sunt ianitores, & cantores, & Leuitæ:

* Et præcepi Anania fratri meo, & Anania principi Bera in Hierusalem, quoniam ipse erat quasi vir verax, & timens Deum super multos.

* Et dixi eis: Non aperientur portæ Hierusalem usque ad simul cum Sole: & adhuc ipsis vigilantibus, claudantur portæ, & munitæ sint. & pone custodes habitantium in Hierusalem, vir in custodia sua, & vir contra domum suam.

* Et ciuitas ampla manibus & magna, & populus paucus in ea, & non erant domus edificatæ.

* Et dedit Deus in cor meum, & congregaui optimates & principes, & populum in comitatum. et inueni librum comitatus qui ascenderunt in primis. & inueni scriptum in eo:

* Ipsi filij provincie qui ascenderunt de captiuitate transmigrationis, quam transmigrare fecit Nabuchodonosor rex Babylonis, & reuerfi sunt in Hierusalem & in Iudam vir in ciuitatem suam,

* Qui venerunt cum Zorobabel & Iesue, & Neemia, Azaria, & Reemai, Nemani, Mardocheus, Balsan, Maaspharath, Boguia, Naum, Baana, & Maasphar, viri populi Iffrael.

* Filij Phoros, duo millia centum septuaginta duo.

* Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo.

* Filij Era, sexcenti quinquaginta duo.

* Filij Phaathmoab filius Iesue & Joab, duo millia octingenti decem & octo.

* Filij Elam, mille ducenti quinquaginta quatuor.

* Filij Zathua, octingenti quadraginta quinq;

* Filij Zacchu, septingenti sexaginta.

* καὶ ἐχρέτο λώϊκα ἠκούσαν πάντες ὁ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντες τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, & ἐγνώσαν, ὅτι ἔργον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκτελεσθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο.

* καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων ἰσδα ἔπιστολαι ἐπορεύοντο πρὸς τωβίαν. καὶ αἱ τωβία,

ἤρχοντο πρὸς αὐτοῦ, ὅτι πολλοὶ ἐν ἰσδα εὐορκοὶ ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς αὐτοῦ ἦν ἡ γυνὴ υἱοῦ ἡραΐ. & ἰωνῶν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν θυγατέρα μεθουλάμ υἱὸς βαρχίς εἰς γυναῖκα.

* καὶ γέγονε συμφέροντα αὐτῷ ἔλεγχον ἐνώπιόν μου. καὶ λόγοις μου ἦσαν ἐκφερόντες αὐτῷ. καὶ ἔπιστολας ἀπέστειλε τωβία φοβερίζων με.

Ζ.

* Καὶ ἐχρέτο λώϊκα ἀποδομήθη τὸ τεῖχος, καὶ ἐξηκαστὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν τὸν πυλῶνα, καὶ τὸν ἀδόντες καὶ λαοῖται.

* καὶ ἐνετείλαμην τῷ θανάτῳ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ τῷ θανάτῳ ἀρχόντι τῆς βιθλαϊκῆς ἐν ἱερουσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς αὐτῷ ὡς θῶν ἐλθὼν καὶ φοβερίζων τὸν θεὸν ὑπὲρ πολλοῖς.

* καὶ εἶπον αὐτοῖς, ὅτι ἀνοίγησιν τὰ πύλαι ἱερουσαλὴμ ἕως ἄμα τῷ ἡλίῳ. & ἐπὶ αὐτῶν γρηγορώτων, κλέψωσαν αἱ θύραι καὶ ἀσφαλιζέσθωσαν. καὶ ἦσαν πρεφυλακὰς οἰκουμένων ἐν ἱερουσαλὴμ, θῶν ἐν πρεφυλακῇ ἑαυτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἑαυτοῦ.

* καὶ ἡ πόλις πλατεῖα χερσὶ καὶ μεγάλῃ, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ ὅτι ἦσαν οἰκίαι ἀποδομηθεῖσαι.

* καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνεζήτησεν ἐντίμοις καὶ ἐδὼν ἀρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν εἰς συνεδίαν. καὶ ὄρεν βιβλίον τῆς συνεδίας οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις. καὶ ὄρεν γεγραμμένον ἐν αὐτῷ,

* οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας ὁ δυνάστης ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπώκισε ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς βαβυλωνίων, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς ἰσδα ἀνέστη εἰς πόλιν ἑαυτοῦ.

* ὁ ἐλθὼντες μὲν ζορβαβέλ, καὶ ἰησοῦ καὶ νεεμία, ἀζαρία, καὶ ῥεεμαΐ, ναιμανί, μαρδοχαῖος, βαλσάν, μααφραθ, βογαΐα, ναῦμ, βαθσα καὶ μαασφάρ, ἀνδρες λαοῦ ἰσραὴλ.

* υἱοὶ φόρ, διαχίλιοι ἑκατὸν ἐβδομηκονταδύο.

* υἱοὶ σαφατία, τετρακόσιοι ἐβδομηκονταδύο.

* υἱοὶ ἡραΐ, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

* υἱοὶ φααθμοάβ τοῖς υἱοῖς ἰησοῦ καὶ ἰωάβ, διαχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαοκτώ.

* υἱοὶ ἡλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

* υἱοὶ ζαθῦα, ὀκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

* υἱοὶ ζακχῶ, ἑκατόσιοι ἐξήκοντα.

- * בני בנאי שש מאות ארבעים ושמננה :
 * בני בכי שש מאות עשרים ושמננה :
 * בני עזר אלפים שלש מאות עשרים ושנים :
 * בני אדניקם שש מאות ששים ושמננה :
 * בני בני אלפים ששים ושמננה :
 * בני עדן שש מאות חמשים וחמשה :
 * בני אמר לחזקיה תשעים ושמננה :
 * בני חשם שלש מאות עשרים ושמננה :
 * בני בעי שלש מאות עשרים וארבעה :
 * בני חרף מאה שנים עשר :
 * בני גבעון תשעים וחמשה :
 * אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ושמננה :
 * אנשי ענתות מאה עשרים ושמננה :
 * אנשי בית עזמון ארבעים ושנים :
 * אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות
 ארבעים ושלשה : * אנשי הרמה וגבע שש
 מאות עשרים ואחד : * אנשי מכס מאה
 ועשרים ושנים : * אנשי בית אל והעי מאה
 עשרים ושלשה : * אנשי נבו אחר חמשים
 ושנים : * בני עילם אחר אלף מאתיים חמשים
 וארבעה : * בני חרם שלש מאות ועשרים :
 * בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה :
 * בני לד חדוד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד :
 * בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים :
 * הכהנים בני ירעיה לבית ישוע תשע מאות
 שבעים ושלשה : * בני אמר אלף חמשים
 ושנים : * בני פשחור אלף מאתיים ארבעים
 ושמננה : * בני חרם אלף שבעה עשר :
 * הלויים בני ישוע לקדמיאל לבני להודון
 שבעים וארבעה : * המשררים בני אסף מאה
 ארבעים ושמננה : * השערים בני שלם בני
 אמר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי
 מאה שלשים ושמננה : * הנתינים בני צחא
 בני חשפא בני טבעור : * בני קירס בני סיעא
 בני פדון : * בני לבנא בני חגבא בני שלמי :
 * בני חנן בני גרל בני גחר :
 * בני ראיה בני רצין בני נקודא :
 * בני גזם בני עזרא בני פסח :
 * בני בסי בני מעונים בני נפושקים :

- * Filij Bennui, sexcenti quadraginta octo.
 * Filij Bebai sexcenti viginti octo.
 * Filij Azgad duo millia trecenti viginti duo.
 * Filij Adonicam sexcenti sexaginta septem.
 * Filij Beguai duo millia sexaginta septem.
 * Filij Adin sexcēti quinquaginta quinque.
 * Filij Ather filij Ezechiae nongenti octo.
 * Filij Afem trecenti viginti octo.
 * Filij Befai trecenti viginti quatuor.
 * Filij Areph centum duodecim.
 * Filij Gabaon nonaginta quinque.
 * Viri Bethleem & Nethupha centum octoginta octo.
 * Viri Anathot centum viginti octo.
 * Viri Bethamoth quadraginta duo.
 * Viri Cariathiarim Cephira & Beroth, D septingenti quadraginta tres.
 * Viri Rama & Nebo sexcenti viginti vnus.
 * Viri Machmas centum viginti duo.
 * Viri Bethel & Chai, centum viginti tres.
 * Viri Nebo alterius quinquaginta duo.
 * Viri Helan alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor.
 * Filij Arem trecenti viginti.
 * Filij Hiericho, trecenti quadraginta quinque.
 * Filij Lodadin & Ono, septingenti viginti vnus.
 * Filij Senaa, tria millia nongenti triginta.
 * Sacerdotes: Filij Idaia in domo Iesua, nongenti septuaginta tres.
 * Filij Emmer mille quinquaginta duo.
 * Filij Pheffur, mille ducenti quadraginta septem.
 * Filij Arem, mille decem & septem.
 * Levitae: Filij Iosue & Cedmihel filiorum Oduiae, septuaginta quatuor.
 * Cantores: Filij Asaph, centum quadraginta octo. * Ianitores: Filij Sellum, E filij Ather, filij Thelmon, filij Accub, filij Athita, filij Sobai, centum triginta octo.
 * Nathinaei: Filij Soa, filij Asupha, filij Thebaoth, * Filij Ceros, filij Siaa, filij Phadon, * Filij Lebana, filij Agaba, filii Selmō,
 * Filii Anan, filii Geddel, filii Gaer,
 * Filii Raaia, filii Rafin, filii Nechoda.
 * Filij Iezen, filij Aza, filij Phasea,
 * Filij Befai, filij Muni, filij Nephufim,

* Filij Banui, sexcenti quadraginta octo. 15
 * Filij Bebai, sexcenti viginti octo. 16
 * Filij Asgad, duo millia trecenti vigin- 17
 ti duo.
 * Filij Adonicam, sexcenti sexaginta se- 18
 ptem.
 * Filij Bagui, duo millia sexaginta septem. 19
 * Filij Edan, sexcenti quinquaginta quin- 20
 * Filij Ater Ezecia, nonaginta octo. 21
 * Filij Esam, trecenti viginti octo. 22
 * Filij Besei, trecenti quinquaginta qua- 23
 tuor.
 * Filij Areb, centum duodecim. filij Afen, 24
 ducenti vigintitres.
 * Filij Gabaon, nonaginta quinque. 25
 * Filij Bethalem & Netophathi, centum 26
 octoginta octo.
 * Filij Anathoth, centum viginti octo. 27
 * Filij Azamoth, viri quadraginta duo. 28
 * Viri Cariathiarim Caphera & Beroth, 29
 septingenti quadraginta tres.
 * Viri Arama & Gabaa, sexcenti viginti 30
 unus.
 * Viri Machemas, centum viginti duo. 31
 * Viri Bethel & Ai, centum viginti tres. 32
 * Viri Nabab alterius, quinquaginta duo. 33
 * Filij Helam alterius, mille ducenti quin- 34
 quaginta quatuor.
 * Filij Eram, trecenti viginti. 35
 * Filij Hiericho, trecenti quadraginta 36
 quinque.
 * Filij Ladadi & Ono, septingenti viginti 37
 unus.
 * Filij Senaa, tria millia nongenti triginta. 38
 * Sacerdotes: filij Joiade in domū Jesu, non- 39
 genti septuaginta tres.
 * Filij Emmer, mille quinquaginta duo. 40
 * Filij Phascur, mille ducenti quadraginta 41
 septem.
 * Filij Eram, mille decem & septem. 42
 * Levitæ: filij Jesu Cadmiel filius Oduia, sep- 43
 tuaginta quatuor.
 * Cantatores: filij Asaph, centum quadra- 44
 ginta octo.
 * Ianitores: filij Sellum, filij Ater, filij Tel- 45
 mon, filij Acub, filij Atita, filij Sabi, centum
 triginta octo.
 * Nathenim: filij Sea, filij Asepha, filij Ta- 46
 baoth,
 * Filij Ceras, filij Siaia, filij Phadon, 47
 * Filij Labana, filij Aggaba, filij Selmei, 48
 * Filij Anan, filij Gadel, filij Gaer, 49
 * Filij Raaia, filij Rasson, filij Necoda, 50
 * Filij Gazem, filij Oza, filij Phefi, 51
 * Filij Besi, filij Meimon, filij Nephtai, 52

* υἱοὶ Βανυ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.
 * υἱοὶ Βηβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
 * υἱοὶ Ἀσγάδ, διχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.
 * υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταεπτά.
 * υἱοὶ Βαγεί, διχίλιοι ἑξηκονταεπτά.
 * υἱοὶ Ἠδδύ, ἑξακόσιοι πενηκονταπέντε.
 * υἱοὶ Ἀτῆς τῶ ἐζεκία, ἐννενηκονταοκτώ.
 * υἱοὶ Ἠσάμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
 * υἱοὶ Βεσεί, τριακόσιοι πενηκοντατέσσαρες.
 * υἱοὶ Δρήβ, ἑκατὸν δεκαδύο. υἱοὶ Ἀσέν, διακόσιοι εἰκο-
 σιτρῆς.
 * υἱοὶ Γαβών, ἐννενηκονταπέντε.
 * υἱοὶ Βαιθαλέμ καὶ νετωφαθί, ἑκατὸν ὀγδοηκοντα-
 οκτώ.
 * υἱοὶ Δυαθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
 * υἱοὶ Ἀζαμώθ, ἄνδρες τεσσαρακονταδύο.
 * ἄνδρες καριαθαρείμ, καφρηθὶ καὶ βηρώθ, ἐπτα-
 κόσιοι τεσσαρακοντατρῆς.
 * ἄνδρες Δραμά καὶ γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς.
 * ἄνδρες μαχεμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.
 * ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ αἶ, ἑκατὸν εἰκοσιτρῆς.
 * ἄνδρες ναβαῶβ ἐτέρου, πενηκονταδύο.
 * υἱοὶ αἰλάμ ἐτέρου, χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσ-
 σαρες.
 * υἱοὶ Ἠράμ, τριακόσιοι εἰκοσι.
 * υἱοὶ Ἰερὶχώ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
 * υἱοὶ λαδαδί καὶ ὠνῶ, ἐπτακόσιοι εἰκοσιεῖς.
 * υἱοὶ Συναά, τριχίλιοι ἐννακόσιοι τριακοντα.
 * ὁ ἱερεὺς υἱοὶ ἰωιαδὲ εἰς οἶκον ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἐβδο-
 μηκοντατρῆς.
 * υἱοὶ ἐμμής, χίλιοι πενηκονταδύο.
 * υἱοὶ Φασέες, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά.
 * υἱοὶ Ἠράμ, χίλιοι δεκαεπτά.
 * ὁ λουὶ υἱοὶ ἰησοῦ τῶ καδμιήλ τῶς υἱοῖς τῶ ὠδία,
 ἐβδομηκοντατέσσαρες.
 * ὁ ἄδωντες υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ.
 * ὁ πυλωροὶ υἱοὶ Σελλέμ, υἱοὶ Ἀτῆς, υἱοὶ τελ-
 μών, υἱοὶ ἀκῶβ, υἱοὶ ἀπτά, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν τριακοντα-
 οκτώ.
 * ὁ ναθνιείμ υἱοὶ σπᾶ, υἱοὶ ἀσφᾶ, υἱοὶ ταβαώθ,
 * υἱοὶ κηράς, υἱοὶ σιαία, υἱοὶ φαδών,
 * υἱοὶ λαβδνά, υἱοὶ ἀγλαβά, υἱοὶ Σελμεί,
 * υἱοὶ αἰδύ, υἱοὶ γαδὴλ, υἱοὶ γαῆς,
 * υἱοὶ ῥααία, υἱοὶ ῥασών, υἱοὶ νεκωδά,
 * υἱοὶ γαζήμ, υἱοὶ ὀζά, υἱοὶ φεσί,
 * υἱοὶ βησί, υἱοὶ μεϊνών, υἱοὶ νεφωζαί,

* בְּנֵי בֶקְכוּק בְּנֵי הַקּוּפָא בְּנֵי חֲרָחֹר : 53
 * בְּנֵי בִצְלִיָּה בְּנֵי מַחֲדָּה בְּנֵי חֲרָשָׁא : 54
 * בְּנֵי בֶרְקוּם בְּנֵי סִיסְרָא בְּנֵי תַמַּח : 55
 * בְּנֵי נֹצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא : 56
 * בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי סוּטִי בְּנֵי סַפְרָת בְּנֵי 57
 פְּרִידָא : * בְּנֵי יַעֲלָא בְּנֵי דִרְקוֹן בְּנֵי גִדְל : 58
 * בְּנֵי שְׁפֹטִיָּה בְּנֵי חֲטִיל בְּנֵי פִכְרַת הַצְּבִיִּים בְּנֵי 59
 אֲמוֹן : * כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שֶׁלֹּשׁ 60
 מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וּשְׁנָיִם : * וְאַלֶּהָה הָעוֹלִים מִתַּל 61
 מֶלֶח תַּל חֲרָשָׁא כְּרוּב אֲדוֹן וְאִמֵּר וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד
 בִּירַת אֲבֹתָם וְזִרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם :
 * בְּנֵי דְלִיָּה בְּנֵי טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוּדָא שֶׁשׁ מֵאוֹת 62
 אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם :
 * וּמִן־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בְרוּזִי אֲשֶׁר 63
 לָקַח מִבְּנוֹת בְּרוּזִי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקְרָאֶל שְׁמָם :
 * אֶלְיָה בְּקִשׁוֹ כִּתְבָם הַמִּתְיָחִשִּׁים וְלֹא נִמְצְאוּ 64
 וַיִּגְאֻלוּ מִן־הַכֹּהֲנִים :
 * וַיֹּאמֶר הַתִּרְשָׁתָא לְהֵם אֲשֶׁר לֹא יֵאָכְלוּ מִקֹּדֶשׁ 65
 הַקֹּדֶשִׁים עַד עֹמֵד הַכֶּהֶן לְאוֹרִים וְתַמִּים :
 * כָּל־הַקָּהָל כְּאֶחָד אַרְבַּע רִבּוֹא אֲלָפִים שֶׁלֹּשׁ־ 66
 מֵאוֹת וּשְׁשִׁים :
 * מִלְּבַד עֲבָדֵיהֶם וְאִמָּהֶתִּיהֶם אֶלֶּה שְׁבַעַת אֲלָפִים 67
 שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעַת וְלֵהֶם מְשָׁרִים
 וּמְשָׁרָיוֹת מֵאֵתִים וְאַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה :
 * סוּסֵיהֶם שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה פָּרִדֵּיהֶם 68
 מֵאֵתִים אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה :
 * גְּמָלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה חֲמֹרִים 69
 שֶׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים :
 * וּמִקְצֵת רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַנוּ לְמִלְאָכָה 70
 הַתִּרְשָׁתָא נָתַן לְאוּצֵר זָהָב דְּרַבְּמָנִים אֶלֶף מִזְרָקוֹת
 חֲמִשִּׁים כִּתְנוֹת כֹּהֲנִים שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת :
 * וּמִרְאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַנוּ לְאוּצֵר הַמִּלְאָכָה זָהָב 71
 דְּרַבְּמָנִים שְׁתֵּי רִבּוֹת וְכֶסֶף מְנִים אֲלָפִים וּמֵאֵתִים :
 * וְאֲשֶׁר נָתַנוּ שְׂאֵרֵי הָעָם זָהָב דְּרַבְּמָנִים 72
 שְׁתֵּי רִבּוֹא וְכֶסֶף מְנִים אֲלָפִים וְכִתְנַת כֹּהֲנִים
 שְׁשִׁים וּשְׁבַעַת :
 * וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְּשָׁרִים 73
 וּמִן־הָעָם וְהַנְּתִינִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם

53 * Filij Bechue, filij Acupha, filij Azur,
 54 * Filij Besluth, filij Maida, filij Arsa,
 55 * Filij Berchos, filij Zizara, filij Thema,
 56 * Filij Nafia, filij Atupha,
 57 * Filij seruorū Salomonis, filij Sothai,
 filij Sopherch, filij Pheruda.
 58 * Filij Iohala, filij Dercon, filij Iedel.
 59 * Filij Saphata, filij Athil, filij Phocce-
 reth, qui erat ortus ex Asbaim filio Am-
 mon.
 60 * Omnes Nathinæi & filii seruorum
 Solomonistrecenti nonaginta duo.
 61 * Hi sunt autē qui ascenderunt de Thel
 mala, Thelarsa, Cherub, Adon, & Em-
 mer: & non potuerunt indicare domum
 patrum suorum & semen suum, vtrum ex
 Israel essent.
 62 * Filij Dalaia, filij Tobia, filij Necho-
 da, sexcenti quadraginta duo.
 63 * Et de Sacerdotibus filij Iobia, filij Ac-
 Fcos, filij Berzellai, qui accepit de filiabus
 Berzellai Galaaditidis vxorem, & vocatus
 est nomine eorum.
 64 * Hi quæsierunt scripturam suam in cē-
 su, & non inuenerunt, & eieci sunt de sa-
 cerdotio.
 65 * Dixitque Atherfatha eis vt non man-
 ducarent de sanctis sanctorum, donec sta-
 ret Sacerdos doctus & eruditus.
 66 * Omnis multitudo quasi vir vn⁹ qua-
 draginta duo millia sexcenti sexaginta,
 67 * Absque seruis & ancillis eorum, qui
 erant septem millia trecenti triginta sep-
 tem: & inter eos cantores & cantatrices du-
 centæ quadraginta & quinque.
 68 * Equi eorum sexcenti triginta septem;
 G mulieorum ducenti quadraginta quinq;
 69 * Cameli eorum quadringenti triginta
 quinque, asini sex millia septingenti vi-
 ginti.
 70 * Nonnulli autem de principibus fa-
 miliarum dederunt impensas in opus. A-
 therfatha dedit in thesaurum auri drach-
 mas mille, phialas quinquaginta, tunicas
 sacerdotales quingentas triginta.
 71 * Et de principibus familiarum dede-
 runt in thesaurū operis auri drachmas vi-
 ginti millia, & argenti minas duo millia
 ducentas.
 72 * Et quod dedit reliquus populus, auri
 drachmas viginti millia, & argenti minas
 duo millia, & tunicas sacerdotales sexa-
 73 ginta septem. * Habitauerunt autem
 Sacerdotes & Leuitæ, & ianitores & can-
 tores, & reliquum vulgus, & Nathinæi,
 & omnis Israel in ciuitatibus suis.

* Filij Bacbuc, filij Achipha, filij Arur, 53
 * Filij Basaloth, filij Meida, filij Adasa, 54
 * Filij Barcue, filij Sisara, filij Thema, 55
 * Filij Nefia, filij Atipha, 56
 * Filij seruorum Salomonis, filij Sutei, filij 57
 Sapharat, filij Pherida,
 * Filij Jela, filij Dorcon, filij Gadael, 58
 * Filij Saphatia, filij Atil, filij Phacharath, 59
 filij Sabain, & filij Amon.
 * Omnes Nathenium & filij seruorum Sa- 60
 lomonis trecenti nonaginta duo.
 * Et isti ascenderunt de Thelmalech, Thela- 61
 sar, Cherub, Edan & Emmer. & non potue-
 runt annunciare domos familiarum suarum &
 semen eorum, si de Israel sunt.
 * Filij Dalaia, filij Tobia, & filij Necoda, 62
 sexcenti quadraginta duo.
 * Et de sacerdotibus filij Ebia, filij Accos, fi- 63
 lij Berzelei, qui accepit de filiabus Berzelei Ga-
 laaditidis uxorem, & vocatus est in nomine
 eorum.
 * Hi quaesierunt scripturam suam comita- 64
 tus, & non est inuenta; & eiekti sunt de sa-
 cerdotio.
 * Et dixit Arthasastha eis, ut non mandu- 65
 carent de sancto sanctorum, donec flaret sacer-
 dos illuminationibus & initiationibus.
 * Et facta est omnis multitudo unanimiter 66
 quasi quadraginta millia & duo millia trecenti
 sexaginta,
 * Absque seruis eorum & ancillis eorum. 67
 isti septem millia trecenti triginta septem. et can-
 tores & cantatrices ducenti quadraginta-
 quinque.
 * Equi septingenti triginta sex, muli ducen- 68
 ti quadraginta quinque.
 * Cameli quadringenti triginta quinque: a- 69
 fini sex millia septingenti viginti.
 * Et de parte principum familiarum dede- 70
 runt in opus Arthasastha in thesauru auri drach-
 mas mille, phialas quinquaginta, stolas sacer-
 dotum quingentas triginta.
 * Et de principibus familiarum dederunt in 71
 thesauros operis, auri numisma decem millia
 bis, & argenti minas duo millia ducentas.
 * Et dederunt reliqui populi auri drachmas 72
 bis decem millia, argenti minas duo millia, &
 stolas sacerdotum sexaginta septem.
 * Et sederunt Sacerdotes & Leuitæ, & fa- 73
 nitores & Cantores, & qui de populo, & Na-
 thenium, & omnis Israel in ciuitatibus suis.

53 * υἱοὶ βακβούκ, υἱοὶ ἀχιφά, υἱοὶ ἀρέρ, 53
 54 * υἱοὶ βασάλωθ, υἱοὶ μεϊδά, υἱοὶ ἀδάσα. 54
 55 * υἱοὶ βαρκουέ, υἱοὶ σισαρά, υἱοὶ θημά, 55
 56 * υἱοὶ νησιὰ, υἱοὶ ἀπιφά, 56
 57 * υἱοὶ δ' ἐλῶν θλομῶν τες, υἱοὶ θυτεῖ, υἱοὶ σαφαράτ, υἱοὶ 57
 φεριδά,
 58 * υἱοὶ ἐλά· υἱοὶ δωρκῶν, υἱοὶ γαδαήλ, 58
 59 * υἱοὶ σαφατία, υἱοὶ ἀτίλ, υἱοὶ φαχαράθ, υἱοὶ σαβαῖν, 59
 καὶ υἱοὶ ἀμών·
 60 * πάντες ὁ ναθυνειμ καὶ ὁ υἱοὶ δ' ἐλῶν θλομῶν- 60
 τες, τετρακόσιοι ἐννενηκὼν τετράδυο.
 61 * καὶ ὅτι ἐδέχθησαν ἀπὸ θελμαλέχ, θελάσαρ, χε- 61
 ρούβ, ἡδὼν καὶ ἡμμήρ. καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀπαγγέλλαι
 οἴκοις πατέρων αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ ἀπὸ ἰσραήλ
 εἰσιν.
 62 * υἱοὶ δαλαΐα, υἱοὶ τωβία, καὶ υἱοὶ νεκωδά, ἐξακόσιοι τεσ- 62
 σαρακὼν τετράδυο.
 63 * καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων υἱοὶ ἐβιά, υἱοὶ ἀκκώς, υἱοὶ βερζε- 63
 λεί, ὃς ἐλάβεν ἀπὸ θυγατέρων βερζελεί τοῦ γαλααδίτου
 γυναικα, ἃ ἐκλήθη ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν.
 64 * οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν ἑαυτῶν τ' στυοδίας καὶ ἐχ 64
 δὲ ῥέθη, καὶ ἀπάντησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
 65 * καὶ εἶπεν δὲ θασαδὰ αὐτοῖς, ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ 65
 τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως θύας ἢ ἱερῶς τοῖς φωτισμοῖς ἃ
 ταῖς τελειώσεσι.
 66 * καὶ ἐχρητέ παῖσα ἡ ἐκκλησία ὁμοθυμαδὸν ὡς τέσ- 66
 σαρες μυριάδες καὶ διχίλιοι τετρακόσιοι ἐξήκοντα·
 67 * παρέξ δ' ἐλῶν αὐτῶν ἃ παιδικῶν αὐτῶν. ὅτι ἐπὶ αὐ- 67
 χίλιοι τετρακόσιοι τετρακονταεπτά. καὶ ἄδοντες καὶ ἄδον-
 ται διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
 68 * ἵπποι ἐπὶ αὐτοῖς τετρακονταεξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσ 68
 σαρακὼν τετράδυο.
 69 * κάμηλοι τετρακόσιοι τετρακονταπέντε. ὄνοι ἐξακί- 69
 χίλιοι ἐπὶ αὐτοῖς εἴκοσι.
 70 * καὶ ἀπὸ μέρους δὲ χηγῶν τῶν πατέρων ἔδωκαν εἰς τὸ 70
 ἔργον τὰ δὲ θασαδὰ εἰς θησαυρὸν χρυσίς δραχμας χί-
 λίας, φιάλας πενήκοντα, σολας τῶν ἱερέων πενήκοντίας
 τετρακόντα.
 71 * καὶ ἀπὸ δὲ χηγῶν τῶν πατέρων ἔδωκαν εἰς θησαυ- 71
 ροῦς τὸ ἔργον, χρυσοῦ νόμισμα μυριάδας δύο, καὶ δὲ θυ-
 ρίς μνᾶς διχίλίας διακοσίας.
 72 * καὶ ἔδωκαν ὁ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίς δραχ- 72
 μας δύο μυριάδας, καὶ δὲ θυρῶν μνᾶς διχίλίας καὶ σολ-
 λας τῶν ἱερέων ἐξήκονταεπτά.
 73 * καὶ ἐκάθησαν ὁ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαοῦται, ἃ ὁ πυ- 73
 λωροί, καὶ ὁ ἄδοντες καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ναθη-
 νειμ ἃ πᾶς ἰσραήλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

CAP. VIII.

ח

וַיָּבֶעַ הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם׃
 * וַיֹּאסְפוּ כָל-הָעָם בְּאִישׁ אֶחָד אֶל-הַרְחֹב
 אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר
 לְהָבִיא אֶת-סֵפֶר-תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-
 יִשְׂרָאֵל׃ * וַיָּבִיֵא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת-הַתּוֹרָה
 לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לִשְׁמֹעַ
 בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃
 * וַיִּקְרָא בּוֹ לִפְנֵי הַרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם
 מִן-הָאוֹר עַד-מַחְצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים
 וְהַמְּבִינִים וְאֲזַנֵּי כָל-הָעָם אֶל-סֵפֶר הַתּוֹרָה׃
 * וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא הַסֹּפֵר עַל-מַגֵּדל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ
 לְדָבָר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מַתְתִּיָּה וְשָׁמַע וְעֲנִיָּה וְאוּרִיָּה
 וְחֶלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה עַל-יְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ פְּדִיָּה
 וּמִישָׁאֵל וּמִלְכִּיָּה וְחֶשֶׁם וְחַשְׁבַּדְנָה וְזַכְרְיָה מִשְׁלָם׃
 * וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָל-הָעָם כִּי-מַעַל כָּל-
 הָעָם הָיָה וּבִפְתָחוֹ עָמְדוּ כָל-הָעָם׃
 * וַיְבָרֶךְ עֹזְרָא אֶת-יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ
 כָל-הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
 לַיהוָה אֲפִים אֲרָצָה׃ * וַיִּשְׁוּעַ וּבְנֵי וְיִשְׂרָאֵל
 יָמִין עֲקֹב שְׁבַת יְהוּדִיָּה מַעֲשִׂיָּה קָלִיטָא עֲזַרְיָה
 יוֹזָבֵד חֲנַן פְּלִאִיָּה וְחֶלְוִים מְבִינִים אֶת-הָעָם לַתּוֹרָה
 וְהָעָם עַל-עֲמָדָם׃ * וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת
 הָאֱלֹהִים מִפֶּרֶשׁ וּשְׁשׁוֹם שֶׁכָּל וַיָּבִינוּ בְּמִקְרָא׃
 * וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה הוּא הַתַּרְשֶׁתָּא וְעֹזְרָא הַכֹּהֵן
 הַסֹּפֵר וְהַלְוִים הַמְּבִינִים אֶת-הָעָם לְכָל-הָעָם
 הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל-תִּתְּאָבְלוּ
 וְאַל-תִּבְכוּ כִּי בּוֹכִים כָּל-הָעָם כִּשְׁמֹעָם אֶת-דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה׃ * וַיֹּאמֶר לָהֶם לִכּוּ אֲכֹלוּ מִשְׁמְנִים
 וּשְׁתּוּ מִמֵּתִקִּים וּשְׁלַחוּ מְנוֹת לְאִין נִכְזֵן לוֹ כִּי-קָדוֹשׁ
 הַיּוֹם לְאֲדָנֵינוּ וְאַל-תַּעֲצֹבוּ כִּי-חֲדָרָת יְהוָה הִיא
 מֵעֹזְכֶם׃ * וְהַלְוִים מַחֲשִׁים לְכָל-הָעָם לֵאמֹר
 הִסּוּ כִּי-הַיּוֹם קָדְשׁ וְאַל-תַּעֲצֹבוּ׃
 * וַיִּלְכוּ כָל-הָעָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מְנוֹת
 וּלְעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְדוֹלָה כִּי הִבִּינוּ בְּדְבָרִים אֲשֶׁר
 חוֹדִיעוּ לָהֶם׃

ET venerat mensis septimus, filij autem
 A Israel erant in ciuitatibus suis.

1 * Congregatusque est omnis populus
 quasi vir vnus ad plateam quæ est ante por-
 tam aquarum: & dixerunt Esdræ scribæ vt
 2 afferret librum legis Moyfi, quam præce-
 perat Dominus Israeli. * Attulit ergo Ef-
 dras sacerdos Legem coram multitudine
 virorum & mulierum, cunctisque qui po-
 3 terant intelligere, in die prima mensis sep-
 timi. * Et legit in eo apertè in platea quæ
 erat ante portam aquarum de manè vsque
 ad mediam diem in conspectu virorum &
 mulierum & sapientium. & aures omnis
 4 populi erant erectæ ad librum. * Stetit
 autem Esdras scriba super gradum ligneū,
 quem fecerat ad loquendum, & steterunt
 iuxta eum, Mathathia, & Semeia, & Ania,
 & Vria, & Bechia, & Maasia ad dexteram
 eius, & ad sinistram Phadaia, Mifael, &
 Melchia, & Asum, & Asaphdana, Zacharia
 5 & Mosollam. * Et aperuit Esdras librum
 B corâ omni populo. super vniuersum quip-
 pe populum eminebat. Et cùm aperuisset
 6 eum, stetit omnis populus. * Et benedi-
 xit Esdras Domino Deo magno. & respon-
 dit omnis populus, Amen, amen, eleuans
 manus suas. & incuruati sunt & adoraue-
 runt Dominum proni in terram. * Porro
 7 Iosue, & Baani, & Serabi, Iamin, Accub,
 Sebthai, Odia, Maasia, Celita, Azarias, Io-
 zabet, Anani, Phalaia, Leuitæ silentium fa-
 ciebant in populo ad audiendam legem.
 Populus autem stabat in gradu suo.

8 * Et legerunt in libro legis Dei distin-
 ctè & apertè ad intelligendum, & intelle-
 9 xerunt cùm legeretur. * Dixit autem
 Neemias, ipse est Atherfatha, & Esdras sa-
 cerdos & scriba, & Leuitæ interpretantes
 vniuerso populo: Dies sanctificatus est
 Domino Deo vestro. Nolite lugere & no-
 lite flere. flebat enim omnis populus, cùm
 10 audiret verba Legis.

10 * Et dixit eis: Ite comedite pinguia, &
 bibite mulsum, & mittite partes eis qui
 non præparauerunt sibi, quia sanctus dies
 Domini est, & nolite contristari. Gaudiū
 etenim Domini est fortitudo vestra.

11 * Leuitæ autem silentium faciebant in
 omni populo, dicentes: Tacete, quia dies
 12 sanctus est, & nolite dolere. * Abiit ita-
 que omnis populus vt comederet & bi-
 beret, & mitteret partes, & faceret læti-
 tiam magnam, quia intellexerant verba
 quæ docuerat eos.

CAP. VIII.

ET praeuenerat mensis septimus, & filij Israel in ciuitatibus suis:

* Et congregati sunt omnis populus quasi vir vnus ad plateam quæ ante portam aquæ. et dixerunt Esdræ scribæ, vt afferret librum Legis Moyfi, quam præceperat Dominus Israel.

* Et attulit Esdras Sacerdos Legem coram multitudine à viro vsque ad mulierem, & omnis intelligens ad audiendum in die vna mensis septimi.

* Et legit in eo contra plateam quæ ante portam aquarum, ab hora illuminationis Solis, vsque ad medietatem diei, in conspectu virorum & mulierum, & ipsi intelligentes. & aures omnis populi in librum Legis.

* Et stetit Esdras scriba super gradum ligneum quem fecerat ad concionandum, & steterunt iuxta eum Matthathias, & Semeias, & Ananias, & Urias, & Chelcias, & Maasias à dextris eius; & à sinistris Phadaias, & Misael, & Melchias, & Ason, & Asabdana, et Zacharias, & Mesollam.

* Et aperuit Esdras librum coram omni populo, quoniam ipse erat supra populum. & factum est cum aperuisset eum, stetit omnis populus.

* Et benedixit Esdras Domino Deo magno. & respondit omnis populus et dixerunt, Amen, amen: eleuantes manus suas, inclinauerunt & adorauerunt Dominum in faciem super terram.

* Et Iesue, & Baneas, & Sarabias, & Jammin, & Acub, & Sabbathheus, & Oduias, et Maasias, & Callitas, & Azarias, & Josabed, & Anan, & Phalaïas, & Leuitæ erant instruantes populum in Legem, & populus in statione sua.

* Et legerunt in libro Legis Dei, & docuit Esdras. & distinxit in scientiam Domini. & intellexit populus in lectione.

* Et dixit Neemias qui est Atarsatha, et Esdras sacerdos & scriba, & Leuitæ instruantes populum. & dixerunt omni populo: Dies sanctus est Domino Deo nostro, ne lugeatis neque fleatis, quoniam flebat omnis populus vt audiuit sermones Legis.

* Et dixit eis: Ite & comedite pinguia, & bibite mulsa, & mittite partes non habentibus. quia sanctus est dies domino Deo nostro. et ne concidatis, quia gaudium Domini, hæc est fortitudo nostra.

* Et Leuitæ filere faciebant omnem populum dicentes: Tacete, quia dies sanctus, & non decidatis.

* Et abiit omnis populus vt comederet & biberet, & mitteret partes, & vt faceret letitiam magnam, quia intellexerant in verbis quæ docuerant eos.

η.

Καὶ ἔφθασεν ὁ μὲν ὁ ἔβδουμος, ὃς ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς τὴν πλατείαν τὴν ἐμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπον τῷ ἔσδρα τῷ γραμματεῖ, ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου μουσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰσραὴλ.

* καὶ ὡς ἐγκεν ἔσδρας ὁ ἱερὸς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, καὶ πᾶς ὁ σωματὶς ἀκέειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μὲν ὁ ἔβδουμος.

* ὃς ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ ἀνδρὸς τὴν πλατείαν τὴν ἐμπροσθεν τῆς πύλης τῶν ὕδατων ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως μεθύσης τῆς ἡμέρας, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ σωματίζοντες. καὶ ὡς πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

* καὶ ἔστη ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου ὃ ἐποίησεν εἰς τὴν δημηγορίαν, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ ματθαίας, καὶ სამეიას, καὶ ანანίας, καὶ იესუას, ὃς χελκίας, καὶ მასიას ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἔξωθεν φαδαίας, καὶ მისაჲლ, καὶ მელქიას, καὶ ასან, καὶ ასაბდანა, καὶ ჯაქარიას καὶ მესოლამ.

* καὶ ὡς ἔκρινεν ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἐπὶ τὸν λαόν. καὶ ἐχρυσέτο ὡς ἡμεῖς ὡς αὐτὸς, ἔστη πᾶς ὁ λαός.

* καὶ ὡς ὁ λόγος ἐσδρας κυρίου τὸν θεόν τὸν μέγαν. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπον, ἀμὲν ἀμὲν, ἐπαράντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἔκυσαν καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τῷ γένει.

* καὶ ἰησοῦς, καὶ βανέας, καὶ სამეიას, καὶ იესუას, καὶ აკებს, καὶ სამათათა, καὶ ანანίας, καὶ მასიას, καὶ კალისტას, καὶ ასარίας, καὶ იოსაბედ, καὶ ასან, καὶ ფალაიას, καὶ ὃς ὁ λουῖται ἦσαν σωματίζοντες τὸν λαόν εἰς τὸν νόμον, καὶ ὁ λαός ἐν τῇ σάσει αὐτοῦ.

* καὶ ἀνέγνωσαν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐδίδασκον ἔσδρας. καὶ διέσειλεν ἐν τῇ πρῶτῃ κυρίως. καὶ σωματίζον ὁ λαός ἐν τῇ ἀναγνώσει.

* καὶ εἶπε neemias, ὃς ἐστὶν ატარსათა, καὶ ἔσδρας ὁ ἱερὸς ὃς ὁ γραμματεὺς καὶ ὃς ὁ λουῖται ὃς σωματίζοντες τὸν λαόν. καὶ εἶπον παντὶ τῷ λαῷ, ἡμέρα ἀγία ἐστὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε, μὴ ᾄδῃτε κλαίετε. ὅτι ἔκλαιε πᾶς ὁ λαός ὡς ἡκουσε ὁ λόγος τοῦ νόμου.

* καὶ εἶπον αὐτοῖς, πορεύεσθε & φάγετε λιπάσματα, καὶ πίετε γλυκασματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἐχουσιν. ὅτι ἀγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν. καὶ μὴ διαπέσσετε, ὅτι ἡ χαρὰ κυρίου, αὕτη ἐστὶν ἡμεῖς ἡμῶν.

* καὶ οἱ λουῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαόν λέγοντες, σιωπάτε, ὅτι ἡμέρα ἀγία, καὶ μὴ καταπίπτετε.

* καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀποστείλιν μερίδας, καὶ ποιῆσαι διφροσυλίαν μεγάλην, ὅτι συνήκον ἐν τοῖς λόγοις οἱς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.

F

13 * וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם
הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל
אל דברי התורה:

14 * וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד
משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש
השביעי:

15 * ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל עריהם
ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי
עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עברת
לעשת סכות ככתוב: * ויצאו העם ויביאו ויעשו

16 להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות
בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער
אפרים: * ויעשו כל הקהל השבים מן השבי

17 סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון
בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה
מאד: * ויקרא בספר תורה האלהים

18 יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון
ויעשו חג שבועת ימים וביום השמיני עצרת
במשפט:

ט

1 * וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו
בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם:

2 * ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכרי ועמדו ויתודו
על חטאתיהם ועונות אבותיהם:

3 * ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה
אלהיהם רביעית היום ורביעית מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם:

4 * ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קרמיאל
שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם:

5 * ויאמרו הלויים ישוע וקרמיאל בני שבניה
שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה
אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם
בבדק ומרומם על כל ברכה ותהלה:

6 * אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא
השמים לך משתחווים:

13 * Et in die secundo congregati sunt
principes familiarum vniuersi populi, Sa-
cerdotes & Leuitæ ad Esdram scribam, vt
interpretaretur eis verba Legis.

14 * Et inuenerunt scriptum in Lege præ-
cepisse Dominum in manu Moyfi, vt ha-
bitent filij Israel in tabernaculis in die so-
lenni mense septimo: * Et vt prædicent &
diuulgent vocem in vniuersis vrbibus suis
D & in Hierusalem, dicentes: Egredimini in
montem, & afferte frondes oliuæ, & fron-
des ligni pulcherrimi, & frondes myrti, &
ramos palmarum, & frondes ligni nemo-
rosi, vt fiat tabernacula sicut scriptum est.

16 * Et egressus est omnis populus; & at-
tulerunt: feceruntque sibi tabernacula v-
nusquisque in domate suo, & in atriis suis
& in atriis domus Dei, & in platea portæ
aquarum, & in platea portæ Ephraim.

17 * Fecit ergo vniuersa ecclesia eorum, qui
redierant de captiuitate, tabernacula; &
habitauerunt in tabernaculis. Non enim
fecerant à diebus Iosue filij Nun talia filij
Israel, vsque ad diem illum. & fuit lætitia

18 magna nimis. * Legit autem in libro
Legis Dei per dies singulos, à die primo,
vsque ad diem nouissimum. Et fecerunt
solennitatem septem diebus, & in die octa-
uo collectam iuxta ritum.

CAP. IX.

1 IN die autem vicesimo quarto mensis hu-
A lius conuenerunt filij Israel in ieiunio, &
in faccis, & humus super eos.

2 * Et separatim est semē filiorum Israel
ab omni filio alienigena. & steterunt &
confitebantur peccata sua & iniquitates
patrum suorum. * Et surrexerunt ad
standum. & legerunt in volumine Legis
Domini Dei sui quater in die, & quater
confitebantur, & adorabant Dominum

4 Deum suum. * Surrexerunt autem su-
per gradum Leuitarum Iosue, & Bani, &
Cedmihel, Sabania, Bani, Sarebias, Bani &
Thanai, & clamauerunt voce magna ad
Dominum Deum suum.

5 * Et dixerunt Leuitæ, Iosue, & Cedmi-
hel, Bonni, Asebia, Serebia, Odaia, Sebna,
Phataia, Surgite, benedicite Domino Deo
vestro ab æterno vsque in æternum. & be-
nedicant nomini gloriæ tuę excelsio in om-
ni benedictione & laude. * Tu ipse Do-
mine solus, tu fecisti cælum & cælum cæ-
lorum, & omnem exercitum eorum, ter-
ram & vniuersa quæ in ea sunt, maria &
omnia quæ in eis sunt. & tu viuificas om-
nia hæc, & exercitus cæli te adorat.

* Et in die secundo congregati sunt principes familiarum uniuerso populo Sacerdotes & Leuitæ ad Esdras scribam, ut statueret ad omnes sermones Legis.

* Et inuenerunt scriptum in Lege quam præcepit Dominus Moysi, ut habitent filij Israel in tabernaculis in solennitate in mense septimo:

* Et ut significant in tubis in omnibus urbibus suis & in Hierusalem. Et dixit Esdras: Egredimini in montem, & afferte frondes oliue, & frondes lignorum cupressinorum, & frondes myrti, & frondes palmarum, & frondes ligni densi, ut faciant tabernacula secundum scriptum.

* Et egressus est populus, & attulerunt & fecerunt sibi tabernacula: vir in domate suo, et in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, et in plateis portæ aquarum, & in plateis portæ Ephraim.

* Et fecerunt omnis ecclesia qui redierant de captiuitate tabernacula, et habitauerunt in tabernaculis. quoniam non fecerant à diebus Iesue filij Naue sic filij Israel usque ad diem illum. & fuit letitia magna nimis.

* Et legit in libro legis Dei per singulos dies, à die primo usque ad diem nouissimum: & fecerunt solennitatem septem diebus. et die octauo exodium secundum iudicium.

CAP. IX.

ET in die vicesimo & quarto mensis huius conuenerunt filij Israel in ieiunio, et in saccis, & pulueribus super caput eorum.

* Et separati fuerunt filij Israel ab omni filio alieno. & steterunt & confessi sunt peccata sua, & iniquitates patrum suorum.

* Et steterunt in statione sua, & legerunt in libro Legis Domini Dei sui quater in die. & erant confitentes Domino quater in die, et adorantes Dominum Deum suum.

* Et stetit super ascensum Leuitarum Iesue, & filij Cadmiel, Sachanias filius Sarabia filij Chanani. & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum:

* Et dixerunt Leuitæ Iesue, & Cadmiel, Bonnias, Sarabias, Sobanias, Oduias, Sechenias, Pheffias, Surgite, benedicite Domino Deo nostro ab æterno & usque in æternum. & benedicent nomini glorie tue, & exaltabunt in omni benedictione & laude. Et dixit Esdras:

* Tu es ipse Dominus solus, tu fecisti calum & calum cali, omnes exercitus eorum, terram & omnia quotquot sunt in ea, maria & omnia que in eis: & tu viuificas omnia, & te adorant exercitus calorum.

NEEMIAS.

13 * καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἀρχόντες τῶν πατρῶν τὰ παντὶ λαῷ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ λαῖται πρὸς ἔσδραν τὸν γραμματέα, ἵπστησαν πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

14 * καὶ διὲν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως κατεκλήρωσιν ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ ἐν σκιμαῖς ἐν ἐορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ,

15 * καὶ ὅπως σημεύωσιν ἐν ῥάμπιξι ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ εἶπεν ἔσδρας, ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλλα ἐλαίας, καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισίνων, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλου δασέως, ποιῆσαι σκη-

16 νὰς κτ' τὸ γεγραμμένον. * καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς ὁ νεγκδν, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς σκιμαῖς. ἦν δὲ ἡμερὰ αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν αὐλαῖς οἰκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως τῶν ὑδάτων, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως ἐφραΐμ.

17 * καὶ ἐποίησαν πάντα ἡ ἐκκλησία οἱ ἵπστησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκιμαῖς, ὅτι ἐκάθισαν ἐν σκιμαῖς ὅτι οὕτως ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν ἡμερῶν υἱοῦ ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. καὶ ἐγένετο διφροσύνη μεγάλη ῥόδρα.

18 * καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμερᾶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑχαίτης, καὶ ἐποίησαν ἐορτὴν ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρας. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἑξόδιον κτ' τὸ κείμεν.

9.

1 * Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τεταρτῇ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηθείᾳ καὶ ἐν ῥάμποις, καὶ κόνις ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν.

2 * καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου. καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευον τὰς αἰμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ὁμομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.

3 * καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ γαστρὶ αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν τετάρτον τῆς ἡμέρας. καὶ ἦσαν ἑξαγορεύοντες τὰς αἰμαρτίας τῆς ἡμέρας, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς τὰς αἰμαρτίας αὐτῶν.

4 * καὶ ἔστη ἡ δαβὰς τῶν λαῖτων ἡ θὺς, ὁ υἱὸς καδμὴλ, ῥαχανίας υἱὸς ῥαββία υἱὸς χανανί. καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν.

5 * καὶ εἶπον οἱ λαῖται ἡ θὺς καὶ καδμὴλ, βορνείας, ῥαββίας, ῥαββίας, ὠδούας, ῥαχονίας, φεστίας, δαβὰς τε διλογεῖτε τὸν κύριον θεὸν ἡμεῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ὁ ὅτι ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ διλογεῖτε τὸ ὄνομα δόξης σου, καὶ ὑψώ-
6 σουν ἐπὶ πάντῃ διλογία καὶ αἰνέσει. καὶ εἶπεν ἔσδρας,

6 * σὺ εἶ αὐτὸς κύριος μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰς διωάμεις αὐτῶν, τὸ γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσ-
7 σας ὁ πᾶς ὁ ἐν αὐταῖς. καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα καὶ οἱ πρὸς σου αἰσθεταὶ τῶν οὐρανῶν

F 2

* אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם
 והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם:
 * ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו חברית
 לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי
 והגרנשי לתת לזרעו ותקם את דברך כי צדיק
 אתה: * ותרא את עני אבותינו במצרים
 ואת זעקתם שמעת על ים סוף:
 * ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
 עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש להם
 שם כהיום הזה:
 * והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה
 ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים
 עדים: * ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש
 לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה:
 * ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן
 להם משפטים ושרים ותורות אמת הקים
 ומצות טובים:
 * ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים
 ותורה צוית להם ביד משה עבדך:
 * ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע
 הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת
 את הארץ אשר נשאת את ירך לתת להם:
 * והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא
 שמעו אל מצותיך:
 * וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית
 עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב
 לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון
 ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם:
 * אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהינו
 אשר העלך מצרים ויעשו נאצות גדולות:
 * ואתה ברחמך הרבים לא עזבתם במדבר את
 עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחותם
 בדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת
 הדרך אשר ילכו בה:
 * ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת
 מפייהם ומים נתתה להם לצמאם:
 * וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו
 שלמתייהם לא בלו ורגליהם לא באקו:

7 * Tu ipse Domine Deus qui elegisti Abrahā,
 B & eduxisti eum de igne Chaldæorum, &
 8 posuisti nomen eius Abraam: * Et inueni-
 sti cor eius fidele coram te: & percussisti cū
 eo fœdus, vt dares ei terram Chananæi, E-
 thæi, & Amorræi, & Pherezæi, & Iebuzæi,
 & Gergefæi, vt dares semini eius. & imple-
 9 sti verba tua, quoniam iustus es. * Et vidi-
 sti afflictionem patrum nostrorum in Æ-
 10 gypto, clamoremque eorum audisti super
 mare rubrum: * Et dedisti signa atque por-
 tenta in Pharaone, & in vniuersis seruis e-
 ius, & in omni populo terræ illius. cognouisti
 enim quia superbè egerant cōtra eos,
 & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die.
 11 * Et mare diuifisti ante eos, & transierunt
 per medium maris in sicco. Persecutores
 autem eorum proiecasti in profundū qua-
 12 si lapidem in aquas validas. * Et in colum-
 na nubis ductor eorum fuisti per diem, &
 in columna ignis per noctem, vt appare-
 13 ret eis via per quam ingrediebantur. * Ad
 montem quoque Synai descendisti, & lo-
 cutus es cum eis de cœlo, & dedisti eis iudi-
 14 cia recta, & legem veritatis, ceremonias &
 præcepta bona. * Et Sabbatum sanctificatū
 tuum ostendisti eis, & mandata & cere-
 monias, & Legem præcepisti eis in manu
 15 Moyfi serui tui. * Panem quoque de cœlo
 dedisti eis in fame eorum, & aquam de pe-
 tra eduxisti eis sitientibus. & dixisti eis vt
 ingrederentur & possiderent terram super
 quam leuasti manum tuā, vt traderes eis.
 16 * Ipse verò & patres nostri superbè egerūt,
 & indurauerunt ceruices suas, & non au-
 17 dierunt mandata tua, & noluerunt audi-
 re, & nō sunt recordati mirabilium tuorū
 quæ feceras eis. & indurauerunt ceruices
 suas, & dederunt caput vt conuerterentur
 ad seruitutē suam quasi per cōtentionem.
 D Tu autem Deus propitijs, clemens & mise-
 ricors, longanimis & multæ miserationis,
 18 non dereliquisti eos. * Et quidē cū fecissent
 sibi vitulum conflatilē, & dixissent, Iste est
 Deus tuus qui eduxit te de Ægypto, fece-
 19 runtque blasphemias magnas: * Tu autem in
 misericordiis tuis multis nō dimisisti eos
 in deserto. colūna nubis nō recessit ab eis
 p diē, vt duceret eos in viā, & colūna ignis
 p noctē, vt ostēderet eis iter p quod ingre-
 20 deretur. * Et spiritum tuū bonū dedisti qui
 doceret eos, & manna tuum nō phibuiisti
 ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti.
 21 * Quadraginta ānis pauiisti eos in deserto,
 nihilque eis defuit. Vestimēta eorū nō inue-
 terauerunt, & pedes eorū non sunt attriti.

* Tu es Domine Deus, tu elegisti Abram, & eduxisti eum de regione Chaldaeorum, & imposuisti ei nomen Abraam: * Et inuenisti cor eius fidele coram te. & disposuisti ad eum fœdus, ut dares ei terram Chananaeorum, et Chetæorum, & Ammorraeorum, & Pherezæorum, & Iebuseorum, & Gergeseorum, et ut dares eam semini eius. & statuisti verba tua, quoniam iustus tu. * Et uidisti humilitatem patrum nostrorum in Ægypto, et clamorem eorum audisti super mare rubrum.

* Et dedisti signa & portenta in Ægypto in Pharaone & in omnibus seruis eius, et in omni populo terre illius, quoniam cognouisti quod superbiauerant super eos, & fecerunt tibi ipsi nomen sicut dies hæc:

* Et mare diuisisti coram eis, & transierunt in medio maris in sicco. & persequentibus eos proiecasti in profundum, tanquam lapidem in aqua valida.

* Et in columna nubis duxisti eos die, & in columna ignis nocte, ut illuminares eis viam, in qua ibunt in ea. * Et super montem Sinai descendisti, & locutus es ad eos de celo, & dedisti eis iudicia recta, & leges veritatis, præcepta, & mandata bona.

* Et Sabbatum tuum sanctum notificasti eis, mandata & præcepta, & legem præcepisti eis in manu Moysi serui tui.

* Et panem de celo dedisti eis in cibum eorum, & aquam de petra eduxisti eis in sitim eorum. & dixisti eis ut ingrederentur ad hereditandum terram in quam extendisti manum tuam, ut dares eis. * Et ipsi & patres nostri superbierunt, & indurauerunt ceruicem suam, et non audierunt mandata tua. * Et renuerunt ut audirent, & non recordati sunt mirabilium tuorum quæ feceras in eis. & indurauerunt ceruicem suam, & dederunt principium ut conuerterentur in seruitutem suam in Ægypto. & tu Deus dimittens peccata, misericors et clemens, longanimis & multa miserationis, et non dereliquisti eos. * Adhuc autem et fecerunt sibi vitulum conflatile, et dixerunt: Isti dei qui eduxerunt nos de Ægypto. et fecerunt irrationes magnas.

* Et tu in misericordiis tuis magnis non dereliquisti eos in deserto: columnam nubis non declinasti ab eis die, ut duceret eos in viam, et columnam ignis per noctem, ut illuminaret eis viam in qua ibunt in ea. * Et spiritum tuum bonum dedisti, ut prudentes faceret eos. & manna tuum non prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti eorum. * Et quadraginta annis pauxisti eos in deserto: non defuit eis quicquam. vestimenta eorum non inueterauerunt, & calciamenta eorum non interrupta sunt.

NEEMIAS.

7 * σὺ εἶ κύριε ὁ θεός, σὺ ἐξελέξω ἀβραὰμ & ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν χαλδαίων, καὶ ἐπέθηκες αὐτῷ ὄνομα ἀβραάμ. * καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου. καὶ διεθεσάμενος αὐτὸν διαθήκην, δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν χαναανίων, & χετταίων, καὶ ἀμμορραίων, & φερεζαίων, καὶ ἰεβουσαίων, & γεργεσαίων, & δοῦναι αὐτῷ τὴν πατρίδα αὐτοῦ. καὶ ἐσησας σὺ λόγους σου ὅτι δίκαιος σὺ. * καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἡκούσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν. * καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν αἰγύπτῳ ἐν φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, & ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔγνωσεν ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν σε αὐτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. * καὶ τὴν θάλασσαν διέρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρήλθον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ. & σὺ κατεδίωκοντας αὐτοὺς ἐρριψας εἰς βόθρυον, ὥστε λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶς. * καὶ ἐν σύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν σύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα, τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ. * καὶ ἐπὶ ὄρεος σινᾶ κατέβης, & ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ, & ἔδωκας αὐτοῖς κεῖματα διθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, περὶ σάββατος & ἐντολὰς ἀγαθὰς. * καὶ τὸ λαββατὸν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολὰς & περὶ σάββατος & νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ μου σὺ τὸ δούλου σου. * καὶ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοσίαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν. καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου, δοῦναι αὐτοῖς. * καὶ αὐτοῖς & πατέρες ἡμῶν ὑπερηφάνησαν, καὶ ἐσκήρυναν τὴν τρεχίλην αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου. * καὶ ἀνέδυσαν τοῖς εἰσακούσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐσκήρυναν τὴν τρεχίλην ἑαυτῶν, & ἔδωκαν δρεχλὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν αἰγύπτῳ. καὶ σὺ ὁ θεὸς ἀφίων ἡμαρτίας, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς. * ἐπὶ δὲ καὶ ἐποίησας ἑαυτοῖς μόχλον χωνδυτὴν, καὶ εἶπαν, οὗτοι & θεοὶ & ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ αἰγύπτου. καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. * καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὴν σύλῳ τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὁδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ τὴν σύλῳ τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, φωτίζεις αὐτοὺς τὴν ὁδόν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ. * καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας ἐνετίσαι αὐτοῖς. καὶ τὸ μῆνός σου οὐ κατέσβεσας ἀπὸ σώματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῇ δίψῃ αὐτῶν. * καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέτρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ ὑπέμεινεν αὐτοῖς οὐδὲν. ἡ μάπα αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ ὑποδήματα αὐτῶν οὐ διεσπράγηντο.

וַתֵּן לָהֶם מַמְלָכוֹת וְעַמִּים וַתַּחֲלֶקֶם לַפָּאָה
וַיִּרְשׁוּ אֶת-אֶרֶץ סִיחֹן וְאֶת-אֶרֶץ מֶלֶךְ חֲשֹׁבוֹן וְאֶת-
אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן :

וּבְנֵיהֶם הָרַבִּית כַּכְּבִּי הַשָּׁמַיִם וַתְּבִיֵּאם אֶל-
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-אָמַרְתָּ לְאַבְתִּיהֶם לָבוֹא לְרִשְׁתָּהּ :

וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים וַיִּרְשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ וַתִּכְנַעַל לִפְנֵיהֶם
אֶת-יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִים וַתִּתְּנֵם בְּיָדָם וְאֶת-
מַלְכֵיהֶם וְאֶת-עַמְמֵי הָאֶרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרָצוֹנָם :
וַיִּלְכְּדוּ עָרִים בְּצוּרָה וְאֶדְמָה שְׂמֹנֶה וַיִּרְשׁוּ
בָתִּים מְלָאִים כָּל-טוֹב בָּרוּר חֲצוּבִים כְּרָמִים
וְזֵיתִים וְעֵץ מֵאֵל לֶרֶב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂמְנוּ
וַיִּתְּעַדְנוּ בְּטוֹבָה גְּדוֹלָה :

וַיִּמְרוּ וַיִּמְרְדּוּ בְךָ וַיִּשְׁלְכוּ אֶת-תּוֹרַתְךָ אַחֲרֵי גֻם
וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ אֲשֶׁר-הָעִידוּ בָם לְהִשָּׁבֵם אֵלֶיךָ
וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוּר גְּדוֹלָה :

וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרִיהֶם וַיִּצְרוּ לָהֶם וּבְעַר צָרָתָם
יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמָע וּכְרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרִיהֶם :
וּכְנֻחַ לָהֶם יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רָע לִפְנֵיךָ וַתַּעֲזֹבֵם
בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיִּצְעֲקוּךָ וְאַתָּה
מִשְׁמַיִם תִּשְׁמָע וַתַּצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עֵתִים :
וַתַּעַד בָּהֶם לְהִשָּׁבֵם אֶל-תּוֹרַתְךָ וְהִמָּה הִזִּידוּ
וְלֹא-שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ בָם אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה אֲדָם וְחַיָּה בָהֶם וַיִּתְּנוּ כְּתָף סוּרָתָה וְעַרְפָּם
הִקְשׁוּ וְלֹא-שָׁמְעוּ :

וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים רַבּוֹת וַתַּעַד בָּם בְּרוּחְךָ
בְּיַד-נְבִיאֶיךָ וְלֹא-הִאֲזִינוּ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי הָאֶרֶץ :
וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא-עָשִׂיתָם כָּלָה וְלֹא-עֲזַבְתָּם
כִּי אֶל-חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד אֶל-יַמְעַט לִפְנֵיךָ אֶת-כָּל-
הַתְּלָאָה אֲשֶׁר-מָצְאָתָנוּ לְמַלְכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וּלְכַהֲנֵינוּ
וּלְנְבִיאֵינוּ וְלְאַבְתֵּינוּ וְלָכָל-עַמְּךָ מִיְּמֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה : * וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל-הַבָּנִים
עֲלֵינוּ כִּי-אָמַת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

* וְאַתָּה מַלְכֵנוּ שָׂרֵינוּ כַּהֲנֵינוּ וְאַבְתֵּינוּ לֹא עָשׂוּ
תּוֹרַתְךָ וְלֹא-הִקְשִׁיבוּ אֶל-מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲדוּתֶיךָ אֲשֶׁר-
הָעִידָתָ בָּהֶם :

¹² * Et dedisti eis regna & populos, & partiti⁹
es eis sortēs. & possederūt terrā Seō, & ter-
²³ rā regis Efebō, & terrā Og regis Basān. * Et
multiplicasti filios eorū sicut stellas celi, &
adduxisti eos ad terrā de qua dixeras patri-
bus eorū, vt ingrederētur & possiderēt eā.
²⁴ * Et venerūt filij & possederūt terrā. & hu-
miliaſti corā eis habitatores terræ Chana-
næos, & dedisti eos in manu eorū, & reges
eorū & populos terræ, vt facerēt eis sicut
²⁵ placebat illis. * Ceperunt itaq; vrbes mu-
E nitas, & humū pingue, & possederūt do-
mos plenas cunctis bonis, cisternas ab eis
fabricatas, vineas, & oliueta, & ligna po-
mifera multa. & comederunt & saturati
sunt, & impinguati sunt, & abūdauērunt
²⁶ deliciis in bonitate tua magna. * Prouoca-
uerūt autē te ad iracundiā, & recesserunt à
te, & piecerunt Legē tuā post terga sua. &
pphetas tuos occiderūt, q̄ contestabantur
eos vt reuerterentur ad te. fecerūtq; blas-
²⁷ phemias grandes. * Et dedisti eos in manū
hostiū suorū, & afflixiērunt eos. & in tēpore
tribulationis suæ clamauerunt ad te, & tu
de cælo audisti, & secundū miserationes
tuas multas dedisti eis saluatores, q̄ salua-
²⁸ rēt eos de manu hostiū suorū. * Cūq; reque-
uissent, reuerſi sunt vt facerēt malū in con-
spectu tuo, & dereliq̄ſti eos in manu inimi-
corū suorū, & possederūt eos. Cōuerſiq̄ue
F sunt & clamauerūt ad te. Tu autē de cælo
exaudisti, & liberaſti eos in misericordiis
²⁹ tuis multis tēporib; * & cōtestat⁹ es eos vt
reuerterētur ad legē tuam. ipsi verò supbē
egerūt, & nō audierūt mādata tua, & in iu-
diciis tuis peccauerūt, quē faciet homo &
viuet in eis. & dederūt humerū recedentē,
& cervicē suā indurauerūt, nec audierunt.
³⁰ * Et p̄traxisti sup̄ eos ānos multos, & cōte-
staturus es eos in spiritu tuo p̄ manū p̄phe-
tarū tuorū, & nō audierūt, & tradidisti eos
³¹ in manū populorū terrarū. * In misericor-
diis autē tuis plurimis nō fecisti eos in cō-
sumptionē, nec dereliq̄ſti eos, quoniā De⁹
³² miserationum & clemēs es tu. * Nunc itaq;
Deus noster, magne, fortis & terribilis, cu-
stodiēs pactū & misericordiā, ne auertas à
facie tua oēm laborē qui inuenit nos, reges
nostros, principes nostros, & sacerdotes no-
stros, & p̄phetas nostros, & patres nostros;
& omnem populum tuum, à diebus regis
³³ Assur vsq; in diem hanc. * Et tu iustus es
G in omnibus quæ venerunt super nos, quia
veritatem fecisti nobis, nos autem impiē
³⁴ egimus. * Reges nostri, principes nostri,
sacerdotes nostri, & patres nostri, non fe-
cerunt Legem tuam, & non attenderunt mandata tua, & testimonia tua quæ testificatus es in eis.

* Et dedisti eis regna, et populos partitus es eis, 22
 & hereditauerunt terram Seon regis Essebō,
 & terram Og regis Basan. * Et filios eorum mul- 23
 tiplicasti sicut stellas cæli. & adduxisti eos in
 terram quam dixisti patribus eorum ut ingre-
 derentur & hereditarent. * Et ingressi sunt filij 24
 eorum, & hereditauerunt terram, & contri-
 uisti coram eis habitantes terram Chananeorū,
 & dedisti eos in manus eorum, et reges eorum
 & populos terræ, ut facerent eis ut placitum
 coram eis. * Et ceperunt ciuitates excelsas, & 25
 humum pinguem: & possederunt domos plenas
 omnibus bonis, cisternas fabricatas, vinea, &
 oliueta, & omne lignum fructiferum in multi-
 tudine; & comederunt & impleti sunt et im-
 pinguati sunt, & delictati sunt in bonitate tuā
 magna. * Et mutauerunt & recesserunt à te, et 26
 proiecerunt Legem tuam post corpus suum. Et
 prophetas tuos occiderunt, qui contestabantur
 in eis ut reuerterentur ipsi ad te. & fecerunt
 irrationes magnas. * Et dedisti eos in manu 27
 affligentium eos, & afflixerunt eos. & clama-
 uerunt ad te in tempore tribulationis suæ: et tu
 de cælo tuo audisti, & in miserationibus tuis
 magnis dedisti eis saluatores, & saluasti eos de
 manu affligentium eos. * Et postquam quieue- 28
 runt, reuersi sunt ut facerent malum coram te.
 & dereliquisti eos in manus inimicorum suo-
 rum, & dominati sunt in eis. et rursus clama-
 uerunt ad te, & tu de cælo exaudisti, & libe-
 rasti eos in misericordiis tuis multis, & in tem-
 poribus * contestatus es eos, ut conuerterentur 29
 ipsi in Legem tuam. ipsi verò superbierunt, &
 non audierunt mandata tua, & in iudiciis tuis
 peccauerunt: quæ cum fecerit ea homo, uiuet in
 eis. et dederunt humerum inobedientem, et cer-
 nicem suam indurauerunt & non audierunt.
 * Et longanimis fuisti super eos annis multis, & 30
 protraxisti super eos annos multos. et contesta-
 tus es eos in spiritu tuo in manu Prophetarum
 tuorū, et non auribus perceperunt, et dedisti eos
 in manu populorū terræ. * Et tu in misericordiis 31
 tuis plurimis, non fecisti eos in cōsumptionē, &
 nō dereliquisti eos, quoniam fortis es, et misericors
 et clemēs. * Et nūc Deus noster fortis, magne, po- 32
 tēs et terribilis, custodiēs pactū tuū et misericor-
 diā tuā, ne diminuatur corā te omnis labor qui
 inuenit nos, et reges nostros, et principes nostros
 et sacerdotes nostros, et prophetas nostros, et pa- 33
 tres nostros, & in oī populo tuo, à diebus regis
 Assur et vsq; in diē hāc. * Et tu iustus es in oībus 34
 ueniētib; super nos, quia ueritatē fecisti, et nos
 peccauimus. Et reges nostri, et principes nostri,
 et sacerdotes nostri, et patres nostri, non fecerūt
 Legem tuam, & non attenderunt mandata tua
 & testimonia tua, quæ testificatus es eis.

22 * καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, & λαοὺς διμερίσας
 αὐτοῖς, & ἐκκληρονόμησας τὴν γῆν πρὸν βασιλείας ἑσέ-
 23 βων, καὶ τὴν γῆν ὧν βασιλείας τὸ βασίλειον. * καὶ οὖν υἱοὺς
 αὐτῶν ἐπλήθυνσας ὥς οὖν ἄς ἔρρας & οὐρανὸν. καὶ εἰσήγαγες
 αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατέράσιν αὐτῶν & εἰσελ-
 24 θῆν καὶ κληρονομήσαι. * καὶ εἰσήλθον υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐκκλη-
 ρονόμησαν τὴν γῆν, καὶ ἔξερψαν ἐνώπιον αὐτῶν οὖν καὶ
 τοικῶντας τὴν γῆν τῶν χαναναίων, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς
 τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ οὖν βασιλεῖς αὐτῶν & οὖν λαοὺς τὸ
 25 γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς δῶρεσόν ἐνώπιον αὐτῶν. * καὶ κατε-
 λάβοντο πόλεις ὑψηλὰς & γῆν πλῆνην. & ἐκκληρονόμησαν
 οἰκίας πλήρεις πρὸν αἰθῶν, λάκκοις λελατομημένους,
 ἀμπελωνας, & ἐλαιωνας, & πρὸν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆ-
 26 θος, καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήθησαν καὶ ἐλιπιδύθησαν, καὶ ἐ-
 τρυφῆσαν ἐν ἀγαθοσύνῃ σου ἡμετέραν. * καὶ ἠλλαξαν καὶ
 ἀπέστησαν ἀπὸ σου, καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώ-
 ματος αὐτῶν. καὶ οὖν παροφῆτας σου ἀπέκτειναν οἱ διημαρ-
 τύραντο ἐν αὐτοῖς ὅπως ἔβλεπον αὐτοῖς πρὸς σέ. καὶ ἐποί-
 27 ησαν παροργισμοὺς μεγάλους. * καὶ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν χει-
 ρὶ θλιβόντων αὐτοῖς, καὶ ἐθλίψαν αὐτοὺς. καὶ ἀνέβόησαν
 πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν. καὶ σὺ ὅς οὐρανὸν σου
 ἤκουσας, & ἐν οἰκπρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς
 28 ζωτῆρας, καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτοῖς.
 * καὶ ὡς ἀνέπαυσαντο, ἐπέρριψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώ-
 πιον σου. & ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν,
 καὶ κατήρξαν ἐν αὐτοῖς. & πάλιν ἀνέβόησαν πρὸς σέ, &
 σὺ ὅς οὐρανὸν εἰσήκουσας καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν οἰκπρμοῖς
 29 σου πολλοῖς, & ἐν καιροῖς. * ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ὅπως ἔβλε-
 ψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου. αὐτοὶ δὲ ὑπερηφανεύσαντο,
 καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἐν τοῖς κρίμασί σου ἡ-
 30 μαρτον, ἀποιήσας αὐτὰ ὡς θρῶπος, (ἡσέ) ἐν αὐτοῖς. & ἔ-
 δωκαν νότον ἀπὸ φθίνεσθαι, & τράχηλον αὐτῶν ἐσκλήρυναν &
 31 οὐκ ἤκουσαν. * καὶ ἐμακροθύμησας ἐπὶ αὐτοῖς ἔτι πολλὰ &
 εἰλκυσας ἐπὶ αὐτοῖς ἔτι πολλὰ. καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν
 πνύματί σου ἐν χειρὶ παροφῆτῶν σου, καὶ οὐκ ἐνωτίσαντο,
 32 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν χειρὶ λαῶν τὸ γῆς. * καὶ σὺ ἐν οἰκπρ-
 μοῖς σου τοῖς πολλοῖς, οὐκ ἐποίησας αὐτοῖς εἰς συντέλειαν,
 καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ
 33 οἰκίρμων. * καὶ νῦν ὁ θεὸς ἡμεῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταῖος
 & φοβερός, φυλάσων τὴν διαθήκην σου & τὸ ἔλεός σου, μὴ
 ὀλιωθῇ τὸ ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς ὄρεον ἡμᾶς, & τὰς
 βασιλεῖς ἡμεῶν, & τὰς ἀρχοντας ἡμεῶν, καὶ οὖν ἱερεῖς ἡμεῶν,
 καὶ τὰς παροφῆτας ἡμεῶν, & τὰς πατέρας ἡμεῶν, καὶ ἐν παντί τῶν
 34 λαῶν σου, ἀπὸ ἡμερῶν βασιλείας ἀσά & ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. * & σὺ δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς,
 ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας, καὶ ἡμεῖς ἐξημαρτόμεν. * & οἱ βασι-
 λεῖς ἡμεῶν & οἱ ἀρχόντες ἡμεῶν, & οἱ ἱερεῖς ἡμεῶν, & οἱ πατέ-
 ρες ἡμεῶν, οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου, & οὐκ ἐπείσθεν τὰς ἐν-
 35 τολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ἀδιμαρτύρω αὐτοῖς.

והם כמלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם
ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא
עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים:

הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת
לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו
עבדים עליה: ותבואתה מרבה למלכים
אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתנו
משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדלה אנחנו:
ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל
החתום שרינו לוינו כהנינו:

יור

ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה
וצדקיה: שריה עזריה ירמיה:
פשחור אמריה מלכיה: חטוש שבניה מלוד:
חרם מרמות עבדיה: דניאל גנתון ברוך:
משלם אביה מימן: מעזיה בלגי שמעיה
אלה הכהנים: והלויים וישוע בן אוניה בנוי
מבני הנדר קדמיהל: ואחיהם שבניה הודיה
קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשבירה:
זכור שרביה שבניה: הודיה בני בנינו:
ראשי העם פרעש פחת מואב עילם ותוא בני:
בני עזנר בכי: אדניה בני עדין:
אטר חזקיה עזר: הודיה חשם בצי:
חריף ענתות נובי: מנפיעש משלם חזיר:
משויבאל צדוק ידוע: פלטיה חנן עניה:
הושע חנניה חשוב: הלוחש פלחא שובק:
רחום חשבה מעשיה: ואחיה חנן ענן:
מלוד חרם בענרה:

ושאר העם הכהנים הלויים השוערים
השררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות
אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל
יודע מבין:

מחזיקים על אחיהם אדריהם ובאים באלה
ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד
משה עבד האלהים ולשמור ולעשות ארץ כל
מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו:
ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם
לא נקח לבנינו:

35 *Et ipsi in regnis suis bonis, & in boni-
tate tua multa quam dederas eis, & in ter-
ra latissima & pingui quam tradideras in
conspectu eorum, non seruiert tibi, nec
reuerfi sunt à studiis suis pessimis.

36 *Ecce nos ipsi hodie serui sumus, & ter-
ra quam dedisti patribus nostris, vt come-
derent panem eius, & quæ bona sunt eius,
& nos ipsi serui sumus in ea.

37 *Et fruges eius multiplicantur regibus
quos posuisti super nos propter peccata
nostra, & corporibus nostris dominantur,
& iumentis nostris secundum voluntatem
suam, & in tribulatione magna sumus.

38 *Super omnibus ergo his nos ipsi percu-
timus fœdus, & scribimus, & signat prin-
cipes nostri, Leuitæ nostri, & Sacerdotes
nostri.

CAP. X.

1 Signatores autem fuerunt, Neemias A-
A therfatha filius Achelai, & Sedechias,

2 *Saraïas, Azarias, Hieremias,

3 *Pheffur, Amarias, Melchias,

4 *Accus, Sebenia, Melluc,

5 *Maarem, Merimuth, Obdias,

6 *Daniel, Genthon, Baruch,

7 *Mosollam, Abia, Miamin,

8 *Mazia, Belga, Semeia. hi Sacerdotes.

9 *Porro Leuitæ, Iosue filius Azariæ, Bê-

10 nui de filiis Enadad, Cedmihel, & fratres
corū, Sechenia, Odeuia, Celita, Phalaia, E-

11 nan, *Micha, Roob, Affebia,

12 *Zachur, Serebia, Sabania,

13 *Odia, Bani, Baninu.

14 *Capita populi, Pheros, Phetmoab, E-

15 lam, Zethu, Bani, *Bonni, Azgad, Bebai,

16 *Adonaia, Beggoai, Adin,

17 *Ather, Ezechia, Azur,

18 *Odeuia, Asum, Befai,

19 *Areth, Anathot, Nebai,

20 *Mechphia, Mosollam, Azir,

21 *Mefizabel, Sadoch, Ieddua,

22 *Phelthia, Anan, Ania, *Ofec, Ana-

23 nia, Afub, *Alocs, Phaleam, Sobech,

24 *Reum, Afebna, Maasia, *Ethaia,

25 Hannan, Anan, *Mesluch, Aram, Baa-

26 na, *Et reliqui de populo. Sacerdotes, Le-

27 uite, ianitores, & catores, Nathinei, & oēs

28 qui se separauerunt de populis terrarū ad

B legē Dei, vxores corū, filij corū & filia co-

29 rum, & omnes q poterant sapere *respon-

dentes p fratribus suis optimates corū, &

qui veniebant ad pollicendū & iurandum

vt ambularent in lege Dei quam dederat

in manu Moyfi serui sui, vt facerent & cu-

stodirent vniuersa mandata Domini Dei

nostri, & iudicia eius, & ceremonias eius.

30 *Et vt non daremus filias nostras populo terræ, & filias eorum non acciperemus filiis nostris.

* Et ipsi in regno tuo, & in bonitate tua multa, quam dedisti eis, & in terra lata & pingui, quam dedisti coram eis, non seruiert tibi, & non reuerſi sunt à studiis suis prauis. * Ecce sumus hodie serui, et terra quam dedisti patribus nostris vt comederent fructum eius & bona eius, & ecce sumus serui in ea: * Et fructus eius multi facti sunt regibus, quos dedisti super nos in peccatis nostris, & in corporibus nostris dominantur et in iumentis nostris, vt placitum eis, & in tribulatione magna sumus.

* Et in omnibus istis nos disponimus fidem, & scribimus, & sigillant principes nostri, Leuita nostri, Sacerdotes nostri.

CAP. X.

ET in sigillantibus Neemias Artasastha filius Achalia, Sedecias * filius Araia, Azarias, Hieremias, * Phasur, Amarias, Melchias, * Attus, Sabani, Eram, Maluch, * Meramoth, Abdia, * Daniel, Gannathon, Baruch, * Mesulam, Abia, Miamin, * Maazias, Belgai, & Samaias. hi Sacerdotes.

* Et Leuita, Jesue filius Azania, Baneas de filiis Enadad, Cadamiel, * Et fratres eius, Sabanias, Aduias, Calitan, Phelia, Anan,

* Micha Roob, Efebias, * Zacchur, Sarabias, Sebanias, * & Odua. Filij Banne,

* principes populi, Phoros, Phaathmoab, Elam, & Saththua. filij * Baani, Asgag, Bebai, * Adonias, Bagoi, Adin,

* Ater, Ezecias, Aszur, * Oduia, Assom, Besi,

* Ariph, Anathoth, Nobai, * Magab, Mesulam, Ezer,

* Meszebel, Saduc, Jedduas, * Phaltias, Anan, Anaia,

* Osee, Ananias, Asub, * Aloes, Phalai, Sobec,

* Raum, Efebana, Maasias, * Aia, Ainan, Enan,

* Maluch, Aram, Baana, * Et reliqui populi. Sacerdotes & Leuita,

Ianitores, Cantores, Nathiniim. & omnes separati à populis terræ ad Legem Dei, uxores eorum, filij eorum, filia eorum, omnis qui sciuit & intellexit,

* Spondebat super fratribus suis, & maledixerunt eis, & ingressi sunt in execratione & in iuramento, vt ambularent in lege Dei, quæ data fuit in manu Moyſi serui Dei, vt custodirent & facerent omnia mandata Domini Dei nostri, & iudicia eius, & præcepta eius,

* Et vt non daremus filias nostras populis terræ, & filias eorum non acciperemus filiis nostris.

35 * καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθοσυνῇ σου τῇ πολλῇ, ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, & ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρᾷ, ἣν ἔδωκας ἐνώπιον ἀνδρῶν, ὅτε ἐδούλωσάν σου, καὶ ὅτε ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιπορευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν.

36 * ἰδοὺ ἐσμὲν σήμερον δούλοι, & ἡ γῆ, ἣν ἔδωκας τοῖς πατέράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὴν καρπὸν αὐτῆς & τὰ ἀγαθὰ αὐ-

37 τῆς, ἰδοὺ ἐσμὲν δούλοι ἐπ' αὐτῆς, * καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς πολλοὶ ἐγγύοντο τοῖς βασιλεύσιν, οὓς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς ῥώμασι ἡμῶν ἔξουσία-

ζουσι, καὶ ἐν κτιλίῃσιν ἡμῶν, ὡς ὄρεσιν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλί-

38 ψει μεγάλῃ ἐσμὲν. * καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἡμέτεροις διαπρέμεθα πίστιν καὶ γράφομεν, & ἐπισφραγίζουσιν ἀρχόντες ἡμῶν, λουῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

1. * Καὶ ἐπὶ πάντων σφραγίζοντων νεεμίας δόξα καὶ δα-

2 υῶς ἀχαλία, Σεδεκίας * υῶς ἀραία, ἀζαρίας, ἱερε-

3 μίας, * φαθύρ, ἀμαρίας, μελχίας, * ἀττοῖς, Σεβανί, ἡράμ, μαλούχ, * μεραμώθ,

4 * ἀβδία, * θανιήλ, γανναθών, βαρούχ, * μεθουλάμ, ἀβιά, μιαμίν, * μααζίας, Βελ-

5 γαί, καὶ Σεμαίας. οὗτοι ἱερεῖς. * καὶ λουῖται, ἰηθὺς υῶς ἀζανίου, Βανέας ἀπὸ υῶν ἡ-

6 ναδάδ, καδμυήλ, * καὶ ὁ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σεβα-

7 νίας, ἀδούας, καλιτθώ, φελιά, θωθώ, * μιχαρόωβ, ἡσεβίας, * Ζακχούρ, Σεραβίας,

8 Σεβουίας, * καὶ ὠδουά. υῶι Βανουνέ * ἀρχον-

9 τες τοῦ λαοῦ, φόρρς, φααθμωάβ, ἡλάμ καὶ Σεθθαι ἰα. * υῶι * Βανού, ἀσγαγ, ἡβαί, * ἀδονίας, Βελ-

10 γοί, ἀδίν, * αἰτήρ, ἐζεκίας, ἀσζούρ, * ὠδουία, ἀσούμ, Βησί, * δρίφ, θωαθώ, νωβαί,

11 * μαγαβ, μεθουλάμ, ἡζήρ, * μεθζεβηλ * Σεδούκ, ἰεδδούας, * φαλτίας, ἀναν, ἀναία,

12 * ὠσπé, ἀνανίας, ἀβούβ, * ἀλλωῆς, Φαλαί, Σεβήκ, * ῥαούμ, ἐζεβανά, μαασίας,

13 * αἰά, αἰνδύ, ἰωάν, * μαλούχ, δρήμ, Βανανά, * & ὁ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ. ἱερεῖς καὶ λουῖται, ὁ πυ-

14 λωργί, οἱ ἀδόντες, οἱ ναθινιίμ. καὶ πάντες διαχωρίζον-

15 τες ἀπὸ πάντων λαῶν τῆς γῆς πρὸς τὸν νόμον τοῦ θεοῦ, Γευαῖτες αὐτῶν, υῶι αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν, πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ σιωπῶν,

16 * ἐν ἰσχυρῷ ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ κατηγό-

17 σαντο αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν ὁρκῷ τοῦ πορεύε-

18 σθαι ἐν νόμῳ τοῦ θεοῦ, ὅς ἐδόθη ἐν χειρὶ μουσῆ θούλου τοῦ θεοῦ, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάντα τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ τὰ περ-

19 σάγματα αὐτοῦ, * καὶ τοῦ μὴ δεῖναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐλθόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν.

31 * ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל-
שבר ביום השבת למזור לא נקח מהם בשבת
וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא
כל יד:

32 * והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית
השקל בשנה לעבד בית אלהינו:

33 * ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולות
התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית
אלהינו:

34 * והגדלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים
הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו
לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה
אלהינו בכתוב בתורה:

35 * ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי
כל עץ שנה בשנה לבית יהוה:

36 * ואת בכורת בנינו ובתותינו כבכורת
בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא
לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית
אלהינו:

37 * ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ
תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכורת בית
אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים
המעשרים בכל ערי עבדתנו:

38 * והלוי הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר
הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר
לבית אלהינו אל הלשכורת לבית
האוצר:

39 * כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי
את תרומת הדגן התירוש ויצהר ושם כלי
המקדש והכהנים המשרתים והשוערים
והמשרתים ולא נעזב את בית אלהינו:

י

* וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו
גדלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם
עיר הקדש ותשע הידורות בערים:
* ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת
בירושלם:

31 * Populi quoque terræ qui important
venalia & omnia ad vsum per diem Sab-
bati vt vendant, non accipiemus ab eis in
Sabbato & in die sanctificato. Et dimitte-
mus annum septimum, & exactionem v-

32 niuersæ manus. * Et statuemus super
C nos præcepta, vt demus tertiam partem si-
cli per annum ad opus domus Dei nostri.

33 * Ad panes propositionis, & ad sacrifi-
cium sempiternum, & in holocaustu sem-
piternum, in Sabbatis, in Kalendis, in so-
lennitatibus, & in sanctificatis pro pecca-
to, vt exoretur pro Israel, & in omnem v-

34 sum domus Dei nostri. * Sortes ergo
misimus super oblationem lignorum in-
ter Sacerdotes, Leuitas, & populum, vt in-
ferrentur in domum Dei nostri per dom⁹
patrum nostrorum per tempora à tempo-
ribus anni vsque ad annum, vt arderent
super altare Domini Dei nostri, sicut scri-

35 ptum est in Lege Moyfi. * Et vt affer-
remus primogenita terræ nostræ, & primi-
tiua vniuersi fructus omnis ligni, ab anno
D in annum, in domo Domini.

36 * Et primitiua filiorum nostrorum, &
pecorum nostrorum, sicut scriptum est in
Lege, & primitiua boum nostrorum & o-
uium nostrarū, vt offerantur in domo Dei
nostri Sacerdotibus qui ministrant in do-

37 mo Dei nostri. * Et primitias ciborum
nostrorum & libaminum nostrorum, &
poma omnis ligni, vindemiæ quoque &
olei afferemus Sacerdotibus ad gazophy-
lacium Dei nostri, & decimam partem ter-
ræ nostræ Leuitis. Ipsi Leuitæ decimas ac-
cipient ex omnibus ciuitatibus operum

38 nostrorum. * Erit autem Sacerdos fi-
lius Aaron cum Leuitis in decimis Leui-
tarum, & Leuitæ offerent decimam par-
tem decimæ suæ in domo Dei nostri ad ga-
zophylacium in domo thesauri.

39 * Ad gazophylacium enim deportabūt
filij Israel & filij Leui primitias frumenti,
vini & olei, & ibi erunt vasa sanctificata,
& Sacerdotes, & Cantores, & Ianitores,
& ministri, & non dimittemus domum
Dei nostri.

CAP. XI.

A * Habitauerunt autem principes populi
in Hierusalem. reliqua verò plebs mi-
sit sortem vt tolleret vnam partē de decem
qui habitaturi essent in Hierusalem ciui-
tate sancta, nouem verò partes in ciuita-
2 tibus. * Benedixit autem populus om-
nibus viris qui se spontē obtulerant vt ha-
bitarent in Hierusalem.

* Et populi terræ ferentes venalia, & om- 31
nem venditionem in die Sabbati ut ven-
dant; non ememus ab eis in Sabbato & in die
sanctificato. & ascendere faciemus annum se-
ptimum, & exactio uniuersæ manus.

* Et statuemus super nos præcepta, ut de- 32
mus super nos tertium sici per annum in serui-
tutem domus Dei nostri;

* Ad panes faciei, & sacrificium continui- 33
tatis, et ad holocausta sempiterna Sabbatorum,
kalendarum; ad solennitates, & ad ea quæ pro
peccato, ut exorent pro Israel, & ad opera do-
mus Dei nostri.

* Et sortes misimus pro donis portationis 34
lignorum, Sacerdotes & Leuitæ & populus,
ut inferrentur in domum Dei nostri, ad do-
mos familiarum nostrarum, ad tempora à tem-
poribus, annum secundum annum, ut arde-
rent super altare Domini Dei nostri, sicut scri-
ptum est in Lege.

* Et afferremus primogenita terræ nostræ, 35
& primitiua fructus uniuersi ligni, annum se-
cundum annum in domum Domini.

* Et primogenita filiorum nostrorum & iu- 36
mentorum nostrorum, sicut scriptum est in Le-
ge, & primogenita bouum nostrorum & gre-
gum nostrorum, ut offerrentur in domum Dei
nostri, Sacerdotibus qui ministrant in domo
Dei nostri.

* Et primitias ciborum nostrorum & pri- 37
mitias nostras, & fructum omnis ligni, vini,
& olei, afferemus Sacerdotibus in gazophy-
lacia domus Dei nostri, & decimas terræ nostræ
Leuitis. & ipsi Leuitæ decimas accipientes in
omnibus ciuitatibus seruitutis nostræ.

* Et erit Sacerdos filius Aaron, cum Leuitis 38
in decima Leuitarum. & Leuitæ offerent de-
cimam decimæ in domum Dei nostri in gazophy-
lacium domus thesauri.

* Quia in thesauros deportabunt filij Israel, 39
& filij Leui primitias frumenti, & vini, &
olei, & ibi vasa sanctificata, & Sacerdotes
ministri, & fanitores, & Cantores; & non
dimittemus domum Dei nostri.

CAP. XI.

ET habitauerunt principes populi in Hieru- 1
salem. & reliqui populi miserunt sortes ut
tollerent unum de decem ut habitaret in Hieru-
salem ciuitate sancta, & nouem partes in ci-
uitatibus.

* Et benedixit populus omnibus uiris, 2
qui spontè offerunt ad habitandum in Hieru-
salem.

31 * καὶ λαοὶ τῆς γῆς ὧ φέροντες ὅν ἀγορασμοίς,
καὶ πᾶσαν πρῶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδίδωται,
ὅκ ἀγοράσῃ παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ
ἀγίᾳ. καὶ ἀναθήσονται τ' ἐτ' ὅ τ' ἐβδόμενον, καὶ ἀπαίτη-
σις πάσης χειρὸς.

32 * καὶ ἐθήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς
τρίτον τοῦ διδραχμοῦ κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν.

33 * εἰς ἀρτίους τοῦ προσώπου, ὅς θυσίαν τοῦ ἐνδεδεχισ-
μοῦ, ὅς εἰς ὅλον καὶ τῶμα διαπαντὸς τῶν σαββάτων, τῶν
νομικῶν, εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τὰ περὶ ἀμαρτίας,
ἐξιλιάσασθαι περὶ ἰσραήλ, καὶ εἰς ἔργα τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν.

34 * καὶ κλήροισι ἐβάλομεν περὶ τῶν δώρων ξυλοφο-
ρίας, ὧς ἱερεῖς καὶ ὧς λαῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς οἶ-
κον θεοῦ ἡμῶν, εἰς οἴκοις πατρῶν ἡμῶν, εἰς καὶ εἰς ἀπο-
χρῶν, ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐκκαῖσαι ἐπὶ τῷ θυ-
σιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ.

35 * ὅς ἐνέγκαι τὰ πρῶτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν. ὅς πρῶ-
τογενήματα καρπὸς πάντος ξύλου, ἐνιαυτὸν καὶ ἐνιαυτὸν
εἰς οἶκον κυρίου.

36 * καὶ τὰ πρῶτογενήματα τῶν κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέ-
γραπται ἐν τῷ νόμῳ, ὅς τὰ πρῶτογενήματα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ
ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῶσι τοῖς
λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν.

37 * καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς
ἡμῶν, καὶ τὸν καρπὸν πάντος ξύλου, οἴνου καὶ ἐλαίου, οἶ-
σιν τοῖς ἱερεῶσι εἰς τὰ γαζοφυλάκια οἴκου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, καὶ δουλκῆς γῆς ἡμῶν τοῖς λαῖταις. καὶ αὐ-
τοὶ ὧς λαῖται δουλκῶντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλεί-
ας ἡμῶν.

38 * καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ ἀρῶν, μετὰ τῶν λαῖταιν ἐν τῇ
δουλκῇ τῶν λαῖταιν. καὶ ὧς λαῖται ἀντίθουσιν τὴν δέ-
κάτην τῆς δουλκῆς εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς γαζοφυλάκιον
οἴκου τοῦ θησαυροῦ.

39 * ὅτι εἰς ὅν θησαυροὺς εἰσέλθουσιν ὧς ὑποῖσραήλ, καὶ
ὑποῖ τοῦ λαοῦ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, ὅς τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐ-
λαίου, ὅς ἐκείνη τὰ ἀγία, ὅς ἱερεῖς ὧς λειτουργοὶ ὅς
ὧς πυλωροὶ ὅς ὧς ἄδοντες, καὶ ὅκ ἐγκαταλείψομεν τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ιδί.

1 * Καὶ ἐκείνησαν ὧς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν ἱερουσα-
λήμ. ὅς οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλον κλήροισι ἐνέγκαι
εἰς ἀπο τῶν δέκα καδίσας ἐν ἱερουσαλήμ τῇ πόλει τῇ
ἀγίᾳ, ὅς ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσι.

2 * καὶ ἀνέστη ὁ λαὸς πᾶς ὅς ἀνδρας ὅς ἐ-
κουσιαζομένοις, κατίσαι ἐν ἱερουσαλήμ.

* ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם
 ובְּעָרֵי יְהוּדָה יִשְׁבּוּ אִישׁ בְּאַחֲזוֹתָיו בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
 הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִיִּם וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה:
 * וּבִירוּשָׁלַם יִשְׁבּוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בְנִימִן
 מִבְּנֵי יְהוּדָה עֲתִיָּה בֶן-עֲזִיָּה בֶן-זְכַרְיָה בֶן-אֲמַרְיָה
 בֶן-שַׁפְּטִיָּה בֶן-מַחֲלֵלָאֵל מִבְּנֵי פֶרֶץ:
 * וּמַעֲשִׂיָּה בֶן-בְּרוּךְ בֶן-כָּל-חֹזֶה בֶן-חֲוִירָה בֶן-
 עֲדִיָּה בֶן-יִירִיב בֶן-זְכַרְיָה בֶן-הַשְּׁלָנִי:
 * כָּל-בְּנֵי-פֶרֶץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם אַרְבַּע מֵאוֹת
 שָׁשִׁים וּשְׁמֹנֶה אֲנָשֵׁי-חֵיל:
 * וְאֵלֶּה בְּנֵי בְנִימִן סֵלָא בֶן-מִשְׁלֵם בֶן-יֹעָד בֶן-
 פְּדִיָּה בֶן-קֹלִיָּה בֶן-מַעֲשִׂיָּה בֶן-אִיתִיָּאֵל בֶן-יִשְׁעִיָּה:
 * וְאַחֲרֵיו גְּבִי סִלִּית שֶׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה:
 * וַיֹּאֵל בֶּן-זְכַרְיָה פֶקִיד עֲלֵיהֶם וַיְהוֹדֶה בֶן-
 הַסְנוּאָה עַל-הָעִיר מִשְׁנֶה:
 * מִן-הַכֹּהֲנִים יִדְעִיָּה בֶן-יִירִיב יִכִּין:
 * שְׂרִיָּה בֶן-חֶלְקִיָּה בֶן-מִשְׁלֵם בֶן-צְדוֹק בֶן-מְרִיּוֹת
 בֶן-אַחִיטוֹב נָגֵד בֵּית-הָאֱלֹהִים:
 * וְאַחֵיהֶם עָשִׂי הַמֶּלֶאכָה לְבֵית שְׁמֹנֶה מֵאוֹר
 עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם וְעֲדִיָּה בֶן-יֶרֶחַם בֶן-פִּלְלִיָּה בֶן-אֲמָצִי
 בֶן-זְכַרְיָה בֶן-פֶּשְׁחֹר בֶן-מִלְכִּיָּה:
 * וְאַחֵיו רָאשִׁים לְאַבֹת מֵאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם
 וְעַמְשָׁסִי בֶן-עֲזַרְאֵל בֶן-אַחֲזִי בֶן-מִשְׁלֵמוֹת בֶן-אֲמֹר:
 * וְאַחֵיהֶם גְּבִרֵי חֵיל מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה וּפְקִיד
 עֲלֵיהֶם זְבַדְיָאֵל בֶּן-הַגְּדוֹלִים:
 * וּמִן-הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶן-חֲשׁוּב בֶן-עֲזַרְיָקָם בֶן-
 חֲשִׁבְיָה בֶן-בֹּנִי: * וּשְׁבַתִּי וַיִּזְבֹּד עַל-הַמֶּלֶאכָה
 הַחִיצוֹנָה לְבֵית הָאֱלֹהִים מִרָאשֵׁי הַלְוִיִּם:
 * וּמִתְנִיעָה בֶן-מִיכָאֵל בֶּן-זְבַדִּי בֶן-אַסָּף רֹאשׁ
 הַתְּחִלָּה יְהוּדָה לְתַפְלָה וּבִקְבָקְיָה מִשְׁנֶה מֵאַחֲיוֹ
 וְעַבְדָּא בֶן-שְׁמוּעַ בֶּן-גָּלָל בֶּן-יִרְיָח:
 * כָּל-הַלְוִיִּם בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ מֵאֵתִים שְׁמֹנִים וְאַרְבָּעָה:
 * וְהַשּׁוֹעֲרִים עֲקֹב טַלְמוֹן וְאַחֵיהֶם הַשְּׁמֵרִים
 בְּשַׁעֲרֵים מֵאָה שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם:
 * וְשָׂאֵר יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל-עָרֵי יְהוּדָה
 אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ:
 * וְהַנְּתִינִיִּם יֹשְׁבִים בְּעַפְלָא וְצִיחָא וְגִישְׁפָּא עַל-
 הַנְּתִינִיִּם:

* Hi sunt itaque principes prouinciæ
 qui habitauerunt in Hierusalem & in ci-
 uitatibus Iuda. Habitauit autē vnusquis-
 que in possessione sua in vrbib⁹ suis Israel,
 Sacerdotes, Leuitæ, Nathinæi, & filij ser-
 uorum Salomonis. * Et in Hierusalem ha-
 bitauerunt de filiis Iuda & de filiis Benia-
 min. De filiis Iuda Athaias filius Aziam, fi-
 lij Zachariæ, filij Amarię, filij Saphatiæ, fi-
 lij Malalehel. De filiis Phares, * Hismaafia,
 filius Baruch, filius Coloza, filius Azia, fi-
 lius Adaia, filius Ioarib, filius Zacharię, fi-
 lius Silonites. * Omnes hi filij Phares, qui
 habitauerunt in Hierusalem, quadringen-
 ti sexaginta octo viri fortes. * Hi sunt au-
 tem filij Benjamin. Sellum filius Mosollā,
 filius Ioed, filius Phadaia, filius Colaia, fi-
 lius Masia, filius Erheel, filius Esaia.
 * Et post eum Gebbai, Sellai, nongenti
 viginti octo. * Et Iohel filius Zechri præ-
 positus eorum, & Iudas filius Sennua su-
 per ciuitatem secundus. * Et de Sacerdoti-
 bus; Idaia, filius Ioarib, Iachin, * Saraia fi-
 lius Helchiæ, filius Mosollam, filius Sa-
 doch, filius Meraioth, filius Ahitob, prin-
 cipes domus Dei; * & fratres eorum facien-
 tes opera templi, octingenti viginti duo.
 Et Adaia filius Ieroam, filius Pheleia, fi-
 lius Amfi, filius Zacharię, filius Pheffur, fi-
 lius Melchiæ. * Et fratres eius principes
 patrum, ducenti quadraginta duo. Et A-
 mafai filius Azrihel, filius Azi, filius Mo-
 sollamoth, filius Emmer.
 * Et fratres eorum potentes nimis, cen-
 tum viginti octo, & præpositus eorum
 Zabdiel filius potentium.
 * Et de Leuitis, Zebenia filius Asoph,
 filius Azaricam, filius Asabia, filius Bonni,
 * Et Sabathai & Iosabeth super omnia
 opera quæ erant forinsecus in domo Dei
 à principibus Leuitarum.
 * Et Mathania filius Micha, filius Zebe-
 Cdaei, filius Asaph princeps ad laudandum
 & ad confitendum in oratione, & Beche-
 tias secundus de fratribus eius, & Abda fi-
 lius Samuha, filius Galal, filius Ydithun.
 * Omnes Leuitæ in ciuitate sancta, du-
 centi octoginta quatuor.
 * Et ianitores, Accub, Telmon, & fra-
 tres eorum qui custodiebant ostia, cētum
 septuaginta duo.
 * Et reliqui ex Israel Sacerdotes & Le-
 uitæ in vniuersis ciuitatibus Iuda, vnus-
 quisque in possessione sua:
 * Et Nathinæi qui habitabant in O-
 phel, & Syaha, & Gaspha de Nathineis.

* Et hi principes prouinciæ qui habitauerunt in Hierusalem & in ciuitatibus Iuda. habitauerunt vir in possessione sua in ciuitatibus suis Iffrael. Sacerdotes, & Leuitæ, & Nathinai, et filij seruorum Salomonis.

* Et in Hierusalem habitauerunt de filiis Iuda & de filiis Benjamin. de filiis Iuda Athee filius Ozia, filius Zacharias, filius Samaria, filius Saphatia, filius Maleliel, et de filiis Phares

* Malia filius Baruch, filius Chalaza, filius Ozia, filius Adaia, filius Ioarib, filius Zachariæ & filius Seloni,

* Omnes filij Phares qui habitant in Hierusalem, quadringenti sexaginta octo viri fortitudinis.

* Et hi filij Benjamin, Selon filius Mesolam, filius Joad, filius Phadaia, filius Colia, filius Maasia, filius Ethiel, filius Jessia.

* Et post eum Gebue Seleci, nongenti viginti octo.

* Et Ioel filius Zechri episcopus super eos. & Iuda filius Asam super ciuitatem secundus.

* De Sacerdotibus & Iadiah filius Ioarib, Iachin,

* Sareas filius Elchia, filius Mesulam, filius Adoc, filius Marioth, filius Achitob dux domus Dei.

* Et fratres eorum facientes opus domus, Ettingenti viginti duo. & Adaia filius Hieroam filij Phalalia, filij Namasi, filij Zacharia, filij Phasur, filij Melchia,

* Et fratres eius principes familiarum ducenti quadraginta duo. & Amasai, filius Esriel, filij Sacchie, filij Masalimoth, filij Emmer,

* Et fratres eius potentes in acie centum viginti octo. & speculator super eos Zechriel filius magnorum.

* Et de Leuitis, Samaia filius Asub, filij Esriam, filij Asabia, filij Bonna,

* Et Sabbathæus, et Iosabad super opera domus Dei forinsecus. & de principibus Leuitarum,

* & Matthanas filius Micha, filius Zechri, filij Asab, princeps ad laudandum, & Judas ad adorandum, & Bocchias secundus de fratribus eius, & Abdias filius Samaia, filij Galel, filij Jdithun.

* Omnes Leuitæ in ciuitate sancta, ducenti octoginta quatuor.

* Et Janitores, Acub, Telamin, & fratres eorum custodientes in portis, centum septuaginta duo.

* At reliquum Iffrael, & Sacerdotes et Leuitæ in uniuersis ciuitatibus Iuda vir in hereditate sua.

* Et Nathinai qui habitauerunt in Ophla, & Siax, & Gesphas de Nathinæis.

N E E M I A S.

* καὶ οὗτοι ὧν ἀρχόντες τῶν χωρῶν οἱ ἐκάθισαν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν ἰσραὴλ. ἐκάθισαν δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαῖται, καὶ οἱ ναθιναῖοι, καὶ οἱ δούλων θεσμωντων.

* καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ τῶν ἰουδα καὶ ἀπὸ τῶν βενιαμιν. ἀπὸ τῶν ἰουδα, ἀπὸ τῶν ὀζια, ἀπὸ τῶν χαριας, ἀπὸ τῶν ζαμαρια, ἀπὸ τῶν ζαφατια, ἀπὸ τῶν μαλελιηλ. καὶ ἀπὸ τῶν φαρης,

* μαλια ἀπὸ βαρχ, ἀπὸ χαλαζα, ἀπὸ ὀζια, ἀπὸ αδαία, ἀπὸ ιωαρεβ, ἀπὸ ζαχαριου, καὶ ἀπὸ σπλωνι.

* πάντες οἱ φαρης καὶ τῶν ἱερουσαλὴμ, τετρακόσιοι ἐξηκοντα οκτώ ἀνδρες δυνάμεως.

* καὶ οὗτοι ὧν βενιαμιν, σπλωνι ἀπὸ μεθλαμ, ἀπὸ ιωαδ, ἀπὸ φαδαία, ἀπὸ κωλεία, ἀπὸ μαασίου, ἀπὸ ἐθιήλ, ἀπὸ ἰεσεία.

* καὶ ὁπίσω αὐτῶν γενοὺς σπλεεί, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτώ.

* καὶ ἰωήλ ἀπὸ ζεχει ἑπισκοπὸς ἐπ' αὐτοῖς. καὶ ἰσάαμ ἀπὸ τῶν πόλεως δούτερος.

* ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἰαδεία ἀπὸ ιωαρεβ, ἰαχίν,

* ζαρέας ἀπὸ ἐλχία, ἀπὸ μεθλαμ, ἀπὸ ἀδάκ, ἀπὸ μαελά, ἀπὸ ἀχτάβ ἡγούμενος οἴκου τοῦ θεοῦ.

* καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιουντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου, οκτακόσιοι εἰκοσιδύο. καὶ ἀδαία ἀπὸ ἱερσαμ ἀπὸ φαλαλία, ἀπὸ ναμασί, ἀπὸ ζαχαρία, ἀπὸ φαθύρ, ἀπὸ μελχία.

* καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἀρχόντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο, καὶ ἀμασαι, ἀπὸ ἐσρήλ, ἀπὸ ζακχίου, ἀπὸ μασαλιμώθ, ἀπὸ ἐμμήθ,

* καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν δυνάται τῶν ἔργων τοῦ οἴκου οκτώ. καὶ ἑπισκοπὸς ἐπ' αὐτοῖς ζεχειήλ ἀπὸ τῶν μεγάλων.

* καὶ ἀπὸ τῶν λαϊτῶν ζαμαία, ἀπὸ ἀσέβ, ἀπὸ ἐσρεκάμ, ἀπὸ ἀσαβία, ἀπὸ βορνά,

* καὶ ζαββαθαί, καὶ ἰωζαβαδ ἑπιστάται τῶν ἔργων τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ζωῶτος. καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν λευιτῶν.

* καὶ ματθανίας ἀπὸ μιχα, ἀπὸ ζεχει, ἀπὸ ἀζάβ, ἀρχὼν τοῦ αἵνου, καὶ ἰουδας τῶν περσυχῆς, καὶ βοκχίας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ ἀβδίας ἀπὸ σαμαίθ, ἀπὸ γαλέλ ἀπὸ ἰδιθου.

* πάντες οἱ λαῖται ἐν τῇ πόλει τῇ αἰγία διακόσιοι ὀγδοηκοντα τέσσαρες.

* καὶ οἱ πυλωροὶ, ἀκούβ, τελαμίν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ φυλάσσοντες ἐν ταῖς πύλαις ἐκὰς ἐκδομῆς τοῦ οἴκου.

* τὸ λοιπὸν τοῦ ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαῖται ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῆς ἰουδαίας ἀνὴρ ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ.

* καὶ οἱ ναθιναῖοι οἱ κατῴκησαν ἐν ὀφλά, καὶ σιαῶ, καὶ γεσφας ἀπὸ τῶν ναθιναίων.

G

* ופקיד הלויים בירושלם עזי בן-בני בן-חשביה
 בן-מתניה בן-מיכא מבני אסף המשרדים לנגד
 מלאכת בית האלהים: * כי-מצות המלך עליהם
 ואמנה על-המשרדים דבר-יום ביום:
 * ופתחיה בן-משיבאל מבני זרח בן-יהודה
 ליד המלך לכל-דבר לעם: * ואל-החצרים
 בשדות מבני יהודה ישבו בקרית הארבע
 ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה:
 * ובישוע ובמלרה ובבית-פלס:
 * ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה:
 * ובצקלג ובמכנה ובנתיה:
 * ובעין רמון ובצערע ובירמור:
 * וזנח עדלם וחצריהם לכיש ושרתיה עזקרה
 ובנתיה ויחנו מבאר-שבע עד-גיא הנגס:
 * ובני בנימן מגבע מכמש ועיא ובית-אל ובנתיה:
 * ענתות נב-ענניה: * חצור רמה גתים:
 * חרד צבעים נבלט: * לד ואונו גי-החרשים:
 * ומן-הלויים מחלקור יהודה לבנימין:

יב

* ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרובבל
 בן-שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא:
 * אמריה מלוד חטוש: * שכניה רחם מרמת:
 * עדוא גנתוי אביה: * מימין מעדיה בלגה:
 * שמעיה ויוריה ידעיה: * סלוע מוק חלקיה
 ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע:
 * והלויים ישוע בני קדמיאל שרביה יהודה
 מתניה על-הידות הוא ואחיו: * ובקבקה וענו
 אחיהם לנגדם למשמרות: * וישוע הוליד את-
 ויקים ויוקים הוליד את-אלישיב ואלישיב
 הוליד את-יודע: * ויודע הוליד את-יונתן
 ויונתן הוליד את-ידוע: * ובימי ויקים היו
 כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה:
 * לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: * למלוד
 יונתן לשבניה יוסף: * לחרם עדנא למריות
 חלקי: * לעדיא זכריה לגנתון משלם:
 * לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי: * לבלגה
 שמוע לשמעיה יהונתן: * וליוריה מתני לידעיה
 עזי: * לסלי קלי לעמוק עבר:

* Et episcopus Leuitarum in Hierusa-
 lem, Azi filius Baani, filius Afabiæ, filius
 Mathaniæ, filius Michæ. De filiis Afaph
 Cantores in ministerio domus Dei.

* Præceptum quippe regis super eos e-
 rat, & ordo in cantoribus per dies singu-

los: * Et Phathaia filius Mesezebel de filiis
 Zara filij Iuda in manu regis, iuxta omne

verbum populi, * Et in domibus per om-
 nes regiones eorum. De filiis Iuda habi-

tauerunt in Cariatharbe & in filiabus eius,
 & in Dybon & in filiabus eius, & in Cap-

feel & in viculis eius, * Et in Iesue, & in
 Molada, & in Bethphalet, * Et in A-

ferfual, & in Bersabee & in filiabus eius,
 * Et in Sicelech, & in Mochona & in fi-

liabuseius, * Et in Remmon, & in Za-
 ra & in Hierimuth, * Zonoa, Odol-

lam & in villis earum, Lachis & in regio-
 nibus eius, Azecha & in filiabus eius. Et

manserunt in Bersabee vsque ad vallem
 Hennom. * Filij autem Benjamin, A-

geba, Mechmas, & Hai, & Bethel & filia-
 buseius, * Anathot, Nob, Anana,

* Afor, Rama, Gethai, * Madid,
 * Seboim, Neballath, * Et Ono valle

artificum: * Et de Leuitis portiones
 Iudæ & Benjamin. CAP. XII.

* Hi sunt autem Sacerdotes & Leuitæ qui
 ascenderunt cum Zorobabel filio Sa-

lathiel, Iosue, Saraia, Hieremias, Esdras,
 * Amaria, Melluch, Acchus, * Seche-

nias, Reum, Merimuth, * Addo, Gen-
 thon, Abia, * Miniamin, Madia, Belga,

* Semeia, & Ioarib, & Idaia,
 * Sellum, Amoch, Elceia, Adaia. Isti

principes Sacerdotum & fratres eorum in
 diebus Iosue. * Porro Leuitæ, Iesua, Ben-

nui, Cedmihel, Sarabia, Iuda, Mathanias,
 super hymnos ipsi & fratres eorum:

* Et Beebecia atque Ethanni & fratres
 eorum, vnusquisque in officio suo.

* Iosue autem genuit Ioachim, & Io-
 achim genuit Eliasib, & Eliasib genuit Io-

iada, * Et Ioiada genuit Jonathan, & Iona-
 than genuit Iedda. * In diebus autem Io-

achim erant sacerdotes & principes fami-
 liarum Saraie, Maaria, Hieremie, Anania,

* Esdra, Mosollam, Amarie, Iohannan,
 * Milico, Jonathan, Sebenia, Ioseph,

* Aram, Edna, Maraioth, Elci,
 * Adaiæ, Zacharia, Genthon, Mosollá,

* Abia, Zechri, Miamin, et Moadia
 Phelthi, * Belgæ, Sammua, Semeie Ioathá,

* Ioarib, Mathanai, Iodaiæ, Azzi,
 * Sellaia, Celaia, Mochober,

* Et episcopus Leuitarum in Hierusalem O-
zei filius Bani filij Sabia, filij Matthanias, filij
Micha. de filiis Asaph cantoribus ante opus do-
mus Dei, * quoniam preceptum regis super
eos. & expectabat in fide in cantoribus, ratio
cuiuscuiusque diei in die sua, * Et Phathaia
filius Massazabel. de filiis Zara filij Juda ad ma-
num regis in omne verbum populo:

* Et ad suburbia in agro eorum. & de filiis
Juda habitauerunt in Cariatharbog & in filia-
bus eius, & in Debon & in filiabus eius, & in
Cabseel & in viculis eius,

* Et in Iesue, & in Molada, & in Beth-
phalat, * Et in Afersoal, & in Bersabee
& filiabus eius, * Et in Secelag, & in

Mabne, & in filiabus eius,

* Et in Remaon, & in Sara, & in Hier-
muth, * Et in Zannoa, & Odollam &
suburbis earum, & in Lachis & agris eius,
& in Azeca & in filiabus eius. et castrametati
sunt in Bersabee vsque ad vallem Ennom.

* Et filij Benjamin à Gabaa & Magmas e-
tiam & Bethel & filiabus eius.

* Et in Anathoth, Nob, Ania,

* Afor, Rama, Getthaim,

* Adod, Seboim, Nabalat,

* Lydda & Onogearasim.

* Et ex Leuitis partes in Juda et Benjamin:

CAP. XII.

ET hi Sacerdotes & Leuitæ qui ascenderunt
cum Zorobabel filio Salathiel & Iesue, Sa-
raia, Hieremias, Esdras,

* Amarias, Maluch, Attus,

* Sechenias, Reum, Marimoth,

* Adaias, Genathon, Abias,

* Miamin, Maadias, Belgas,

* Semeias, Joarib, Jdeias,

* Salu, Amuc, Chelcias, Oduias. isti princi-
pes Sacerdotum et fratres eorum in diebus Iesue.

* Et Leuitæ Iesus, Banui, Cadmiel, Sarabias,

Jodae, & Matthanias super confessiones ipse et

fratres eius, * Et Bachacias, & Anai, fratres

eorum ante eos ad vices. * Et Iesue genuit Joa-

cim, & Joacim genuit Eliaseb, & Eliaseb ge-

nuit Jodae, * Et Jodae genuit Jonathan, &

Jonathan genuit Addu.

* Et in diebus Joacim erant sacerdotes &

principes familiarum, Saraia, Amarias, Iere-

mias, Ananias, * Esdra, Mesulam, Ama-

ria, Ionan, * Amaluch, Jonathan, Seche-

nia, Ioseph, * Ares, Ednas, Marioth, Elce,

* Et Addai, Zacharias, Ganathon, Mesolam,

* Abia, Zechri, Miamin, Maadai Pheleti,

* Balgas, Samue, Semeia, Jonathan,

* Joarib, Mathanai, Idio, Ozi,

* Salai, Callai, Amuc, Abed,

* καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Λευιτῶν ἐν ἱερουσαλὴμ ὁ Ζεὶ υἱὸς
βανὶ υἱοῦ σαβία, υἱοῦ μαθθανίας, υἱοῦ μιχα. ἀπὸ υἱῶν ἀσάφ
τῶν ἀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ, * ὅτι ἐν τῇ
τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτοῖς. καὶ διέμενον ἐν πίσει ἔτι τοῖς ὡ-
δοῖς, λόγῳ ἑκάστης ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ,

* καὶ φαθαία υἱὸς μασιζαβήλ. ἀπὸ τῶν υἱῶν ζαρε
υἱοῦ ἰσάα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν λόγον τῶν

λαῶν. * καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῶ αὐτῶν. καὶ
ἀπὸ υἱῶν ἰούδα, ἐκάθιστον ἐν καριαθαρβὼν καὶ ἐν ταῖς
θυγατράσιν αὐτῶν, καὶ ἐν δαιβὼν καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν
αὐτῶν, καὶ ἐν καβσεὶλ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν.

* καὶ ἐν ἰηθὺ, καὶ ἐν μωλαδά καὶ ἐν βηθφαλάτ,

* καὶ ἐν ἀσερσωάλ, & ἐν βηρσαβεαὶ καὶ ταῖς θυγατράσιν

αὐτῆς, * καὶ ἐν σκελάγ, καὶ ἐν μαβνὴ καὶ ἐν ταῖς

θυγατράσιν αὐτῆς, * καὶ ἐν ῥεμαῶν, καὶ ἐν ζαρά καὶ ἐν

ἱερμῶν, * καὶ ἐν ζωνοά, καὶ ὁδολλάμ καὶ ταῖς ἐ-

παύλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν λαχεῖς καὶ τοῖς ἀγροῖς αὐτῆς, & ἐν

ἀζηκά καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς. καὶ παρενέβαλον

ἐν βερσαβεαὶ ἕως φάραγθ' ἐν νόμῳ. * καὶ υἱοὶ βεν-

ιαμὶν ἀπὸ γαβαά καὶ μαγμάς καὶ ἱε καὶ βαϊθὴλ & τῶν

θυγατέρων αὐτῆς. * καὶ ἐν ἀναθῶθ, νόβ, ἀνία,

* ἀσῶς, ῥαμά, γεθθαῖμ, * ἀδῶδ, ζεβωείμ, ναβαλάτ,

* λύδδα καὶ ὀνωθ παρὰ σείμ. * καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν

μερίδες ἐν τῷ ἰούδα καὶ βενιαμίν.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

ἱε.

* לחלקיה חשביו לידעיה נתנאל: ²¹
 * הלויים בימי אלישיב יודעו ויוחנן וידוע כתובים ²²
 ראשי אבות והכהנים על מלכות דרוש הפרסי:
 * בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי ²³
 הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב:
 * וראשי הלויים חשביו שרביה וישוע בן ²⁴
 קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצור
 דויד איש האלהים משמר לעמר משמר:
 * מתניה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקוב ²⁵
 שמרים שוערים משמר באספי השערים:
 * אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי ²⁶
 נחמיה הפחה ועזריה הכהן הסופר:
 * ובחננת חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל ²⁷
 מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה
 ובתורות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנורות:
 * ויאספו בני המשררים ומן הכבד סביבות ²⁸
 ירושלם ומן חצרי נטפתי: * ומביר הגלגל ²⁹
 ומשרות גבעוע ומות כי חצרים בנו להם המשררים
 סביבות ירושלם: * ויטהרו הכהנים והלויים ³⁰
 ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה:
 * ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמירה ³¹
 שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה
 לשער האשפת: * וילך אחריהם הושעיה וחצי ³²
 שרי יהודה: * ועזריה עזריה ומשלם: ³³
 * יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה: ³⁴
 * ומבני הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן ³⁵
 שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף:
 * ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ³⁶
 ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים
 ועזריה הסופר לפניהם:
 * ועל שער העין ונגדם על מעלות עיר דויד ³⁷
 במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים
 מזרח: * והתודה השנית ההולכת למואל ואני ³⁸
 אחריה וחצי העם מעל לחומה מעל למגדל
 התנורים ועד החומה הרחבה:
 * ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל ³⁹
 שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער
 הצאן ועמדו בשער המטרה: * ותעמדה שתי ⁴⁰
 התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי:

²¹ * Elchia, Asebia, Idaia, Nathanahel.
²² * Leuita in diebus Eliafib, & Ioiada, &
 Ionan, & Iedboa scripti principes fami-
 liarum & sacerdotes in regno Darij Perse.
²³ * Filij Leui principes familiarum scripti in
 libro verborum dierum, & vsque ad dies
²⁴ Jonathan filij Eliafib. * Et principes Leui-
 taru Asebia, Serebia, & Iesue filius Cedmi-
 B hel, & fratres eorum per vices suas, vt lau-
 darent & cofiterentur iuxta preceptu Da-
 uid viri Dei, & obseruarent æque per ordi-
²⁵ nem. * Mathania, & Bechetia, & Obedia,
 Mosollam, Thelmon, Accub, custodes por-
²⁶ tarum & vestibulorum ante portas. * Hi in
 diebus Ioiachim filij Iosue filij Iosedech,
 & in diebus Neemie ducis & Esdræ sacer-
²⁷ dotis scribaq; * In dedicatione autem mu-
 ri Hierusalem, requisierunt Leuitas de om-
 nibus locis suis, vt adducerent eos in Hie-
 rusalem, & facerent dedicationem & læti-
²⁸ tiam in actione gratiarum & cantico, & in
 cymbalis, psalteriis & citharis. * Cõgregati
 sunt autem filij Cantorum de capestribus
²⁹ circa Hierusalẽ, & devillis Netuphati, * &
 de domo Galgal, & de regionibus Geba
 & Asmaueth: quoniã villas ædificauerunt
³⁰ sibi cantores in circuitu Hierusalem. * Et
 mundati sunt Sacerdotes & Leuite, & mu-
 dauerunt populum, & portas & murum.
³¹ * Ascendere autem feci principes Iuda su-
 per muru, & statui duos choros laudantiu
³² magnos. & ierut ad dexterã sup muru ad
 portã sterquilini. * Et iuit post eos Osaia
³³ & media pars principu Iuda. * Et Azarias,
³⁴ Esdra & Mosollã, * Iuda et Benjamin, & Se-
³⁵ meia & Hieremia. * Et de filiis Sacerdotu
 in tubis, Zacharias filius Ionathã, filius Se-
³⁶ meie, filius Mathanie, fili' Michaiæ, filius
 Zechur, fili' Afaph, * Et fratres ei' Semeia,
 & Azarel, Malalai, Galalai, Maiai, Natha-
³⁷ nael, & Iuda, & Anani in vasis cãtici David
 viri Dei, & Esdras scriba ante eos * in porta
 fontis. Et cõtra eos ascenderunt in gradibus
 ciuitatis David in ascensu muri super dor-
³⁸ mũ David & vsque ad portã aquarum ad
 Orientẽ. * Et chorus secundus gratias refe-
 retiũ ibat ex aduerso, & ego post eũ, & me-
³⁹ dia pars populi sup muru & sup turri fur-
 norum, & vsque ad murum latissimum,
 & super portam Ephraim, & super portam
⁴⁰ D antiquã, & super portam piscium, & tur-
 rim Ananehel, & turrim Emath, & vsque
 ad portam gregis, & steterunt in porta cu-
 stodia. * Steteruntque duo chori lau-
 dantium in domo Dei, & ego & dimidia
 pars magistratuum mecum.

* Elcia, Afabia, Oduia, Nathanael. 21
 * Et Leuite in diebus Eliafeb, foada, et foa, 22
 Ioanan, & Idua, scripti principes familia-
 rum & Sacerdotes in regno Darij Persæ.
 * Filij autem Leui principes familiarum scri- 23
 pti in libro verborum dierum, et vsque ad dies
 Ionan filij Eliafub.
 * Et principes Leuitarum Afabeas, & Sa- 24
 rabias & Iesue. & filij Cadmiel et fratres eo-
 rum ante eos, ut laudarent & confiterentur
 in præcepto David regis hominis Dei per vices
 ad vices. * Maththanias & Bachacias, 25
 Abdias, Mosolam, Telmon, Accub, custodientes
 ianitores custodie cum congregare ego ianitores.
 * Isti in diebus Joacim filij Iesue filij Josedec. 26
 & in diebus Neemia principis, & Esdras sa-
 cerdotis & scriba, * Et in dedicationibus 27
 muri Hierusalem, quæsierunt Leuitas in locis
 suis, ut adducerent eos in Hierusalem, ad faci-
 dum dedicationem, & letitiam, & in laude et
 in canticis pulsantes cymbala, & psalteria &
 in citharis. * Et congregati sunt filij Can- 28
 torum de regione circa Hierusalem, & de sub-
 urbiis Netophati, * Et in Bethgalgal, & de 29
 agris Gabeæ & Asmoth: quoniam villas edifi-
 cauerant sibi Cantores in circuitu Hierusalem.
 * Et mundati sunt Sacerdotes & Leuitæ, et 30
 mundauerunt populum, & portas & murum:
 * Et ascendere fecerunt principes Juda su- 31
 pra murum, & statuerunt duos de laude mag-
 nos. & ierunt à dextris super murum porta
 sterquilini. * Et iuit post eos Asaias & me- 32
 dietas principum Iuda, * Et Azarias, Esdras 33
 & Mesulam, Judas, & Benjamin, & Sa-
 maias & Hieremias. * Et de filiis Sacerdo- 34
 tum in tubis, Zacharias filius Jonathan, filij Sa-
 maia, filij Matthanias, filij Machaia, filij Zac-
 chur, filij Asaph. * Et fratres eius, Samaias 35
 & Ezriel, Gelolai, Maia, Nathanael, & Ju-
 das & Anani, ut laudarent in vasis cantus
 David hominis Dei. & Esdras scriba ante eos
 * In porta fontis contra eos, ascenderunt 36
 in gradibus ciuitatis David in ascensu muri
 super domum David, & vsque ad portam a-
 que ad Orientem.
 * Et de laude secundus procedebat obuians 37
 eis. et ego post eum. et medietas populi super mu-
 rum super turrim furnorum, & vsque ad mu-
 rum latum,
 * Et super portam Ephraim, & super por- 38
 tam antiquam, & super portam piscariam, &
 turrim Anameel. & à turri Mea & vsque ad
 portam gregis:
 * Et steterunt super portam custodie, et ste- 39
 terunt duo laudis in domo Dei, & ego et dimi-
 dia pars magistratum mecum.

* τῶν ἐλκία, τῶν ἀσαβία, τῶν ὀδουία, ναθαναήλ. * καὶ 21
 λουῖται ἐν ἡμέραις ἐλιασθήβ, ἰωάδα, καὶ ἰωά, καὶ ἰωανάν,
 καὶ ἰδουά, γεγραμμένοι ἀρχόντες πατρῶν ἐς ἱερεῖς ἐν βα-
 22 σιλείᾳ δαρεῖς τοῦ πέργου. * οἳ δὲ λουὶ ἀρχόντες τῶν πα-
 23 τριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν, ἐς ἑως
 24 ἡμερῶν ἰωνῶν υἱοῦ ἐλιαθύβ. * καὶ οἱ ἀρχόντες τῶν λουιτῶν
 ἀσαβίας, καὶ σαραβίας, καὶ ἰηθός. καὶ 25 οἱ υἱοὶ καδμιήλ
 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατενόησαν αὐτῶν εἰς τὸ αἰνεῖν καὶ ἑξο-
 26 μολογᾶν ἐν ἐντολῇ δαυὶδ βασιλέως δαυὶδ τοῦ θεοῦ
 27 ἐφ' ἡμερῶν πρὸς ἐφ' ἡμερῶν. * μαθθανίας ἐς βακβακίας,
 ἀβδείας, μοθλάμ, ἱελμύρ, ἀκκούβ, φυλάσοιτες πυλω-
 28 ροὺ φυλακῆς ἐν τῇ κυριαγαγεῖν μετὰ τὸν πυλωρῶν.
 29 * οὗτοι ἐν ἡμέραις ἰωακείμ υἱοῦ ἰηθὺ, υἱοῦ ἰωσεδέκ. καὶ ἐν
 30 ἡμέραις νεεμῖα τοῦ ἀρχόντος, καὶ ἐσδρας τοῦ ἱερέως καὶ
 31 γραμματέως, * καὶ ἐν ἐγκαίνιοις τείχεος ἱερουσαλήμ
 ἐξήτησαν μετὰ λουῖτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐ-
 32 τῶν εἰς ἱερουσαλήμ ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ διφροσύνῃ,
 καὶ ἐν αἰνέσει, ἐν ᾧ αὐτοὶ κυμβαλίζοντες, ἐς ψαλτήρια
 33 καὶ ἐν κινύραϊς. * ἐς σωήχθησαν 2 οἱ υἱοὶ τῶν ἀδόντων ἀπὸ
 34 τῶν περὶ τὸν κύκλον ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ ἐπαυλῶν
 35 τοῦ νετωφατί, καὶ ἐν βαυθγαλγὰλ, καὶ ἀπὸ ἀγρῶν γα-
 36 βεῶν καὶ ἀσμῶν. ὅτι ἐπαύλεις ὠκοδόμησαν ἐαυτοῖς 2
 37 ἀδόντες περὶ κύκλῳ ἱερουσαλήμ. * καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαόν, καὶ τὰς
 38 ἱερεῖς καὶ 2 λουῖται, ἐς ἐκαθάρισαν τὸν λαόν, καὶ τὰς
 39 πύλας καὶ τὸ τεῖχος. * καὶ δυνάμεισαν μετὰ ἀρχόντας ἰου-
 40 δα ἐπὶ τῶν τείχεος, καὶ ἔστησαν δύο περὶ αἰνέσεως με-
 41 γάλους. καὶ διήλθον ἐν δεξιῶν ἐπὶ τῶν τείχεος τῆς πύ-
 42 λης τῆς κοπρίας. * καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῶν ἡ αἰείας ἐς
 43 ἡμισὺν δρχόντων ἰουδα, * καὶ ἡ αἰείας, ἔσδρας καὶ
 44 μεθουλαμ, ἰουδάς, καὶ βενιαμίν, καὶ σαμαΐας, καὶ ἱε-
 45 ρεμίας. * καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν σαλπιγγί, ζα-
 46 χαρίας υἱὸς ἰωνάθαν, υἱὸς σαμαΐα, υἱὸς ματθανία, υἱὸς
 47 μαχαΐα, υἱὸς ζακχούρ, υἱὸς ἀσάφ. * καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν,
 48 σαμαΐας, καὶ ἐζερίλ, γελωλαΐ, μαΐα, ναθαναήλ,
 καὶ ἰουδάς καὶ δαυὶδ, τοῦ αἰνεῖν ἐν σκεύεσιν ᾧ δαυὶδ
 49 αὐτῶν τοῦ θεοῦ. καὶ ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐμπροσ-
 50 θεν αὐτῶν. * ἐπὶ πύλης τῆς πηγῆς κατενόησαν αὐτῶν, αἰέ-
 51 σθον ἐπὶ τοῖς βαθμοῖς πόλεως δαυὶδ ἐν δυνάμει
 52 τοῦ τείχεος ἐπαύλθον τοῦ οἴκου δαυὶδ καὶ ἑως πύλης τοῦ
 53 ὕδατος κατὰ δυνάμεις. * καὶ περὶ αἰνέσεως ἡ δευτέρα
 54 ἔξεπορεύετο σιμωντῶρα αὐτοῖς. καὶ ἐγὼ ὀπίσω αὐτῆς.
 55 καὶ τὸ ἡμισὺν λαὸν ἐπὶ τῶν τείχεος ὑπερῶν ἐς πύ-
 56 ρου τῶν θυμωρέμ, καὶ ἑως τοῦ τείχεος τοῦ πλατέος,
 57 * καὶ ὑπερῶν τῆς πύλης ἐφραΐμ. καὶ ἐπὶ τῇ πύ-
 58 λει τῇ εἰσιεῖ, καὶ ἐπὶ τῇ πύλει τῇ ἐκ θυμωρέμ, καὶ
 59 πύργον δυνάμει. καὶ ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ μεῖα, καὶ ἑως τῆς
 60 πύλης τῆς περὶ τὴν πύλιν. * καὶ ἔστησαν ἐπὶ πύλιν τὸν φυ-
 61 λακῆς, καὶ ἔστησαν αἱ δύο τὸ αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, καὶ
 ἐγὼ καὶ τὸ ἡμισὺν τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ.

* והכהנים אליקים מעשיה מנימן מיכיה
 * אליועני זכריה חנניה בחצצרות:
 * ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזריה וחנן ומלכיה
 * ועילם ועזר ושמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד:
 * * ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי
 * האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים
 * והילדים שמחו ותשמע שמחה ירושלם עד-
 * מרחוק: * * ויפקדו ביום ההוא אנשים על-
 * הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות
 * לכונוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים
 * וללויים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים
 * העמדים: * * וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת
 * הטהרה והמשררים והשערים כמצות דוד שלמה
 * בנו: * * כי בימי דוד ואסף מקדם ראש
 * המשררים ושיר תהלה וחודות לאלהים:
 * * וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים
 * מניית המשררים והשערים דבר יום ביומו
 * ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן:

יג

* ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם
 * ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמוני ומואבי
 * בקהל האלהים עד עולם:
 * * כי לאקדמו את בני ישראל בלחם ובמים
 * * וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו את-
 * הקללה לברכה:
 * * ויהי בשמעם את התורה ויבדילו כל ערב
 * מישראל: * * ולפני מזה אלישיב חכהן נתון
 * בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה:
 * * ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפניו נתנים
 * את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן
 * התירוש והיצהר מצורת הלויים והמשררים
 * והשוערים ותרומת הכהנים:
 * * ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים
 * ושתיים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך
 * ולקץ ימים נשאלתי מן המלך:
 * * ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה
 * אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית
 * האלהים:

* Et Sacerdotes Eliachim, Maasia, Miamin, Michea, Elieonai, Zacharia, & Anania in tubis, * Et Maasia, & Semeia, & Eleazar, & Azi, & Iohannan, & Melchia, & Elá & Ezer. & clarè cecinerunt Cantores, & Iezraia præpositus. * Et immolauerunt in die illa victimas magnas, & lætati sunt. Deus enim lætificauerat eos lætitia magna. sed & vxores eorū & liberi gauisi sunt, & audita est lætitia illa Hierusalem pcul.
 * Recensuerunt quoque in die illa viros super gazophylacia thesauri, ad libamina, & ad primitias, & ad decimas, vt introferrent per eos principes ciuitatis in decore gratiarum actionis Sacerdotes & Leuitas, quia lætificatus est Iuda in Sacerdotibus, & Leuitis assistantibus.
 * Et custodierunt obseruationem Dei sui, & obseruationem expiationis, & Cantores, & Ianitores, iuxta præceptum Dauid & Salomonis filij eius: * Quia in diebus Dauid & Asaph ab exordio erant principes constituti Cantorum in carmine laudantium & confitentium Deo.
 * Et omnis Israel in diebus Zorobabel & in diebus Neemiæ dabant partes Cantoribus & Ianitoribus per dies singulos, & sanctificabant Leuitas, & Leuitæ sanctificabant filios Aaron.

CAP. XIII.

IN die autem illo lectum est in volumine A Moyfi audiente populo. & inuentum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites & Moabites in Ecclesiam Dei vsque in æternum: * Eo quod non occurrerint filiis Israel cum pane & aqua: & conduxerunt aduersum eos Balaam ad maledicendum eis; & conuertit Deus noster maledictionem in benedictionem.
 * Factum est autem cum audissent Legem, separauerunt omnem alienigenam ab Israel: * Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat præpositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobie. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & vasa, & decimam frumenti, vini & olei, partes Leuitarū & Cantorum, & Ianitorum, & primitias Sacerdotales. * In omnibus autem his non fui in Hierusalem, quia in anno tricesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem. & in fine dierum rogavi regem, * & veni in Hierusalem. & intellexi malum quod fecerat Eliasib Tobie, vt faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei.

* Et Sacerdotes, Eliachim, Maassias, Miniam, Michaias, Elionai, Zacharias, Ananias in tubis,

* Et Maassias, & Semeias, Eleazar, Ozi, Ioanan, Melchias, Elam, & Iezur. & auditi fuerunt Cantores & Iesrias prepositus.

* Et sacrificauerunt in die illa victimas magnas, & letati sunt, quoniam Deus letificauit eos letitia magna; & uxores eorum & liberi eorum gauisi sunt. & audita est letitia in Hierusalem procul.

* Et constituerunt in die illa viros super gazophylacia, thesauris, primitiis, & decimis ut introferrent in eis ab agris ciuitatum partes Sacerdotibus & Levitis. quia letitia erat in Iuda, & super Sacerdotes & Levitas stantes.

* Et custodierunt obseruationem Dei sui, & obseruationes expiationis, & Cantores, & Fanitores, ut praecepta David & Salomonis filij eius.

* Quia in diebus David & Asaph ab exordio primus Cantorum, in hymnum & laudem Deo.

* Et omnis Iffrael in diebus Zorobabel, & in diebus Neemie, dantes partes Cantorum & Fanitorum, per rationem diei in die suo, & sanctificantes Levitas, et Levitae sanctificantes filios Aaron.

CAP. XIII.

IN die illa lectum est in libro Moysi in auribus populi: & inuentum est scriptum in eo, quod non ingrederentur Ammanitae & Moabite in Ecclesiam Dei usque in aeternum.

* Quia non occurrerunt filius Israel in pane & aqua, & conduxerunt aduersum eos Balaam ad maledicendum eis; & conuertit Deus noster maledictionem in benedictionem.

* Et factum est ut audierunt Legem, & separati sunt omnis mixtus in Israel.

* Et ante hoc Eliazeb Sacerdos habitans in gazophylacio domus Dei nostri proximus Tobia.

* Et fecit sibi gazophylacium magnum, & ibi erant prius dantes sacrificium, & thus, & vasa, & decimam frumenti, & vini, & olei, mandatum Levitarum, & Cantorum, & Fanitorum, & primitias Sacerdotum.

* Et in omni istorum non fui in Hierusalem, quia in anno tricesimo & secundo Arthasastha regis Babylonis veni ad regem, & post finem dierum petij a rege:

* Et veni in Hierusalem, & intellexi in nequitia quam fecit Eliazeb Tobia, ut faceret ei gazophylacium in aula domus Dei:

* καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλιακίμ, μαασίας, μιχαίμ, μιχαίας, ἐλιωναί, ζαχαρίας, ανανίας ἐν σάλπιγγιν,

* καὶ μαασίας, καὶ σεμείας, ἐλεάζαρ, ὀζὶ, ἰωανάν, μελχίας, αἰλάμ, καὶ ἰεζούρ. καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἀδόντες καὶ ἰερείας ἰπισκοπῇ.

* καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγάλα, & διέφραν θυσίαν ὅτι ὁ θεὸς διέφραγεν αὐτοὺς διέφραγεν μεγάλη, καὶ αἱ θυαῖναι αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν διέφραν θυσίαν καὶ ἠκούσθη διέφραγε ἡ ἐργασίη μακροῦ.

* καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρες ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θυσιαροῖς, τοῖς ἀπαρχαῖς, καὶ τοῖς δοκταῖς ὅτι συναγαγεῖν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς λουῖταις. ὅτι διέφραγε ἡ ἐργασία ἐν τῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ καὶ ὁ θεὸς λουῖτας ἐστῶτας.

* καὶ ἐφύλαξαν φυλακὴν τὸ θεοῦ αὐτῶν, & φυλακὰς τὸ κατὰ νόμον, καὶ ἐστῶτας, καὶ ἐστῶν πυλωροὺς, ὡς ἐν βιβλίῳ δαυὶδ καὶ βιβλίῳ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

* ὅτι ἐν ἡμέραις δαυὶδ καὶ ἀσάφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἀδόντων, εἰς ὑμῖν & αἰνεῖσιν τῷ θεῷ.

* καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ζορβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις νεεμίου, διδόντες μερίδας τῶν ἀδόντων & τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτῇ, καὶ ἀγαθόντες τοῖς λουῖταις, & οἱ λουῖται ἀγαθόντες τοῖς υἱοῖς ἀαρῶν.

17.

* Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέγνωσθαι ἐν βιβλίῳ μουσῆ ἐν ὧσι τὸ λαοῦ. καὶ διέγνω γέγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν ἀμμωνῖται καὶ μοαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶν.

* ὅτι οὐ συνώμισαν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν ἀρτῷ καὶ ὕδατι, καὶ ἐμίσθωσαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν βαλαάμ καταράσασθαι αὐτοὺς, καὶ ἐπέσρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν καταράσιν εἰς διλογίαν.

* καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἰσραὴλ.

* καὶ περὶ τούτου ἐλιασὴβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίᾳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγένων τὰ τωβία.

* καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον μέγα, καὶ ἐκείνησαν περὶ τὸν διδόντες τὴν θυσίαν καὶ τὴν λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δολικὰν & σίτον καὶ τὸ οἶνον καὶ τὸ ἐλαίον, ἐν τῇ τῶν λουῖτῶν καὶ τῶν ἀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, & ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων.

* καὶ ἐν παντὶ τούτων ὅτι ἡμεῖς ἐν ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν ἔτει τριακῶν & δευτέρῳ τοῦ δαυὶδ βασιλέως βαβυλωνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, & μετ' ἐτέλει τῶν ἡμερῶν ἡ ποσὶς τῶν βασιλέως.

* καὶ ἦλθον εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ συνῆκα ἐν τῇ πόλει ἡ ἐποίησεν ἐλιασὴβ τὰ τωβία, ποιῶσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ οἰκᾷ & θεῶ.

* וירע לי מאד ואשליכר את כל כלי בית
 טובי החוץ מן השכר:
 * ואמרה ויטהרו השכר ואשיבה שם כלי
 בית האלהים את המנחה והלכונר:
 * ואדעה כי מניורי הלויים לא נתנה ויברחו
 איש לשדהו הלויים והמשרדים עשי המלאכה:
 * ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית
 האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם:
 * וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש
 והיצהר לאוצרות:
 * ואוצרו על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק
 הסופר ופדיה מן הלויים ועל ירם חנן בן זכור בן
 מתניה כי נאמנים נחשבו עליהם לחלק לאחיהם:
 * זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר
 עשיתי בבית אלהי ובמשמריו:
 * בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתור
 בשבת ומביאים הערמות ועמקים על החמרים
 ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים
 ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציר:
 * והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר
 ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם:
 * ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר
 הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום
 השבת: * הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו
 עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם
 מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת:
 * ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת
 ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום
 עד אחר השבת ומנערי העמדות על השערים לא
 יבוא משא ביום השבת:
 * וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם
 פעם ושתים:
 * ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים
 נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העיר
 היום לא באו בשבת:
 * ואמרה ללויים אשר יהיו טטהרים ובאים
 שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת
 זכרה לי אלהי וחוסר עלי כרב חסדך:

* Et malum mihi visum est valde & p-
 ieci vasa Tobiae foras de gazophylacio.
 * Præcepique, & emundauerunt gazo-
 B phylacium. & retuli ibi vasa domus Dei,
 10 sacrificium & thus. * Et cognoui quod par-
 tes Leuitarum non fuissent datæ, & fugif-
 set vnusquisque in regionem suam de Le-
 uitis & Cantoribus, & de his qui ministra-
 11 bant. * Et egi causam aduersum magistra-
 tus, & dixi: Quare dereliquimus domum
 Dei? Et congregaui eos, & feci stare in sta-
 12 tionibus suis. * Et omnis Iuda appor-
 tabat decimam frumenti, vini & olei in
 13 horrea. * Et constituimus super horrea
 Selemiam sacerdotem, & Sadoch scribā,
 & Phadaiam de Leuitis, & iuxta eos Anā
 filium Zachur, filium Mathaniæ, quoniā
 fideles comprobati sunt, & ipsis creditæ
 14 sunt partes fratrum suorum. * Memen-
 to mei Deus meus pro hoc, & ne deleas
 miserationes meas, quas feci in domo Dei
 mei, & in ceremoniis eius.
 15 * In diebus illis vidi in Iuda calcantes
 torcularia in Sabbato, portantes acervos
 & onerantes super asinos vinum, & vuas,
 & ficus, & omne opus, & inferetes in Hie-
 C rusalem die Sabbati. Et contestatus sum
 eos, vt in die qua vendere liceret vende-
 16 rent. * Et Tyrij habitauerunt in ea, in-
 ferentes pisces & omnia venalia. & ven-
 debant in Sabbatis filiis Iuda & Hieru-
 17 salem. * Et obiurgaui optimates Iuda,
 & dixi eis: Quæ est hæc res mala quā vos
 facitis, & prophanatis diem Sabbati?
 18 * Nunquid non hæc fecerunt patres ve-
 stri, & adduxit Deus noster super nos om-
 ne malum hoc, & super ciuitatem hanc?
 & vos additis iracundiam super Israel, vio-
 19 lando Sabbatum. * Factum est autem
 cum quieuisent portæ Hierusalem in die
 Sabbati, dixi, & clausurunt ianuas, & præ-
 cepti vt non aperirent eas vsque post Sab-
 batum. & de pueris meis constitui super
 portas, vt nullus inferret on^o die Sabbati.
 20 * Et manserunt negociatores & vendē-
 tes vniuersa venalia foris Hierusalem se-
 21 mel & bis. * Et contestatus sum eos, & dixi
 eis: Quare manetis ex aduerso muri? Si
 secundo hoc feceritis, manum mittam in
 vos. Itaque ex tempore illo non venerunt
 22 in Sabbato. * Dixique Leuitis vt
 mundarentur, & venirent ad custodien-
 das portas, & sanctificandam diem Sab-
 bati. Et pro hoc ergo memento mei Deus,
 & parce mihi secundum multitudinem
 miserationum tuarum.

* Et malum mihi visum est valdè. et proieci
omnia vasa domus Tobia foras de gazophylacio.

* Et dixi: & mundauerunt gazophylacia.
& retuli ibi vasa domus Dei, sacrificium &
thus.

* Et cognoui quòd partes Leuitarum non
datae fuerunt: & fugerunt vir in agrum suum;
Leuita & Cantores & facientes opus.

* Et pugnavi cum imperatoribus, & dixi:
Quare derelicta est domus Dei? & congregavi
eos, & stare feci eos in statione sua.

* Et omnis Iuda attulerunt decimam tritici
& vini & olei ad thesauros:

* Et præcepi ad manum Selemia sacerdotis,
Sadoc scribæ, & Phadaia de Leuitis; & ad
manum eorum Anan filius Zacchur filij Mat-
thania: quoniam fideles existimati sunt super
eos, ut diuidant fratribus suis:

* Memento mei Deus in hoc, & ne deleatur
misericordia mea quæ feci in domo Domini Dei
mei, & in custodiis eius.

* In diebus illis vidi in Iuda calcantes tor-
cularia in Sabbato, & ferentes manipulos &
onerantes super asinos, & vinum & uvam,
& ficus & omne onus, & ferentes in Hieru-
salem in die Sabbati. & contestatus sum in die
venditionis eorum, quòd vendebant cibaria

* Et Tyrj: & habitauerunt in ea ferentes
piscis, & omnem venditionem vendentes in
Sabbato filiis Iuda & in Hierusalem.

* Et veni in iudicium cum ingenuis Iuda. et
dixi eis: Quis sermo iste malus quem vos faci-
tis? & prophanatis diem Sabbati?

* Nunquid sic fecerunt patres vestri? &
adduxit super eos Deus noster & super nos
omnia mala hæc & super ciuitatem hanc? vos
additis iram super Israel ad prophanandū Sab-
batum.

* Et factum est, cum quieuerunt portæ in
Hierusalem ante Sabbatum, & dixi, & clau-
serunt portas. & dixi, quòd non aperirentur
ipsæ, usque post Sabbatum. & ex pueris meis
constitui super portas, ut non eleuent onera in
die Sabbati.

* Et manserunt omnes institores; & fece-
runt venditionem extra Hierusalem semel &
bis.

* Et contestatus sum eos, & dixi ad
eos: Quare vos manetis ex aduerso muri? si
secundo feceritis, extendam manum meam in
vos. à tempore illo non venerunt in Sabbato.

* Et dixi Leuitis qui erant mundi, & ve-
nientes ad custodiendum portas, ut sanctificent
diem Sabbati. ad hæc memento mei Deus meus,
& parce mihi secundum multitudinem mise-
ricordiae tuæ.

* καὶ πονηρὸν μοι ἐφάνη σφόδρα. καὶ ἔρεψα πάντα
τὰ σκεῦη οἴκου τῶν ἐξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου.

* καὶ εἶπα, καὶ καθαρίσω τὰ γαζοφυλάκια. ἔπει-
σεψα ἐκεῖ σκεῦη οἴκου & θεῶν τὴν θυρίαν καὶ τὴν λίθινον.

* καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν λειτῶν οὐκ ἐδόθησαν. ἔ-
φυγον ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν ἑαυτοῦ. ἡ λειτῶν καὶ οἱ ἀδόντες
καὶ ποιοῦντες τὸ ἔργον.

* καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπον, διατί
ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτοὺς,
καὶ ἔστησαν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ σάσσει αὐτῶν.

* καὶ πᾶς ἰουδαῖς λῦγον δέκατον τοῦ πυροῦ καὶ τῆς
οἴνου καὶ τῆς ἐλαίου εἰς τὸν θησαυρὸν.

* καὶ ἐνεψλάμην ἐπὶ χεῖρας σελεμίας τῆς ἱερέως, σα-
δὸκ τῆς γραμματέως, καὶ φαδαία ἀπὸ τῶν λειτῶν. ἔπειτα
χεῖρας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὕψους ζακχάρη υἱοῦ ματθανίου, ὅτι πιστοὶ ἐ-
λογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν.

* μνησθήτω μου ὁ θεὸς ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθῇ
τὸ ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τῷ θεοῦ μου καὶ ἐν
ταῖς φυλακαῖς αὐτοῦ.

* ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν ἰουδα παῖδας
λιωοὺς ἐν σαββάτῳ, καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπι-
γεμίζοντας ἐπὶ τοῖς ὄνοις, καὶ οἶνον, καὶ σαφυλὴν καὶ σῦ-
κα καὶ πᾶν βασάνημα, καὶ φέροντας εἰς ἱερουσαλὴμ ἐν
ἡμέρᾳ σαββάτου. ἔπειτα μαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πρᾶσεως
αὐτῶν, ὅτι ἐπώλυν ἐπιπαισμον καὶ οἱ τύριοι, καὶ ἐκάθισαν
ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθυὲς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλῆντες ἐν
τῷ σαββάτῳ τοῖς ἰουδαῖς καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ.

* καὶ ἐκρίθην ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων ἰουδα. καὶ εἶπα αὐ-
τοῖς, τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε; καὶ βε-
βηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

* οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ λῦγον
ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πᾶσι ταῖς κακὰ ταῦ-
τα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε ὁργὴν
ἐπὶ ἰσραὴλ βεβηλώσαί τὸν σαββάτον.

* καὶ ἐχρέτω λίθινά καταέστησαν πύλαι ἐν ἱερουσαλὴμ
πρὸς τὸν σαββάτον, καὶ εἶπα, καὶ ἐκλείσαν τὰς πύλας. καὶ εἶπα,
ὥστε μὴ ἀνοίγῃ αὐτάς, ἕως ὁπίσω τῆς σαββάτου. καὶ ἐκ
τῶν παιδάρων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας, ὥστε μὴ αἶρειν
βασάνημα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

* καὶ ἠυλίσθησαν πάντες οἱ μεταβολοὶ, καὶ ἐποίησαν
πρᾶσιν ἐξω ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δις.

* καὶ διεμαρτυράμην αὐτοῖς, καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς,
διατί ὑμεῖς ἀνίσθετε ἀπὸ τῶν πύλων καὶ ἐκεί-
στε, ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ πόλει. ἀπὸ τῆς καὶ οὐκ ἐκεί-
νου οὐκ ἔλθον ἐν σαββάτῳ.

* καὶ εἶπα τοῖς λειτοῖς οἱ ἡσθον καθαρίζοντες, καὶ ἐρ-
χόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἀγάζοντες τὴν ἡμέραν
τῆς σαββάτου. πρὸς ταῦτα μνησθήτω μου ὁ θεός μου, καὶ φεί-
σαί μου καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐλεῶν σου.

* גַּם בַּיָּמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת־הַיְּהוּדִים הַשִּׁיבֹו
 נָשִׁים אֲשֶׁר דִּוְרֹת עֲמֹנִיּוֹת מוֹאֲבִיּוֹת:
 * וּבְנֵיהֶם חָצִי מְדַבְּרֵי אֲשֶׁר דִּוְרֹת וְאִינֶם מְבִירִים
 לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכָל־שׁוֹן עִם וְעִם:
 * וְאֶרֶיב עִמָּם וְאֶקְלָלֵם וְאֶכְרֹם־מֵהֶם אֲנָשִׁים
 וְאֶמְרָטֵם וְאֶשְׁבִּיעֵם בֵּאלֹהִים אִם־תִּתְּנוּ
 בְּנֵיכֶם לְבָנֵיהֶם וְאִם־תִּשְׁאוּ מִבְּנֵי־הֶם לְבָנֵיכֶם
 וְלִכְם:
 * הֲלוֹא־עַל־אֱלֹהֵי חֲטָא־שְׁלֵמָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 וּבְנוֹיִם הַרְבִּים לֹא־הָיָה מֶלֶךְ כְּמָהוּ וְאֶהוּב לֹא־הָיָה
 הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אוֹתוֹ
 הֶחֱטִיאוּ הַנָּשִׁים הַנִּכְרִיּוֹת:
 * וְלִכְם הַנְּשָׁמַע לַעֲשֹׂת אֶת־כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
 הַזֹּאת לַמַּעַל בֵּאלֹהֵינוּ לְהַשִּׁיב נָשִׁים נִכְרִיּוֹת:
 * וּמִבְּנֵי יוֹדֵעַ בֶּן־אֱלִישִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל חָתָן
 לְסַנְבַּלֵּט הַחֹרֶנִי וְאֶבְרִיחֵהוּ מַעֲלִי:
 * זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גִּאֲלֵי הַכְּתָנָה וּבְרִית
 הַכְּתָנָה וְהַלִּוִּים:
 * וְטַהֲרֵתִים מִכָּל־נֶכֶד וְאֶעֱמִידֵם מִשְׁמֹרֶת
 לְכֹהֲנִים וְלִלְוִיִּם אִישׁ בְּמַלְאכְתּוֹ:
 * וְלִקְרֹבֵן הָעֲצִים בְּעֵתִים מְזֻמָּנוֹת וּלְבִכּוּרִים
 זָכְרָה לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

23 * Sed & in diebus illis vidi Iudæos du-
 D centes vxores Azotidas, Ammonitidas, &
 Moabitidas.

24 * Et filij eorum ex media parte loque-
 bantur Azoticè, & nesciebant loqui Ju-
 daicè: & loquebantur iuxta linguam po-
 puli & populi.

25 * Et obiurgavi eos & maledixi. & ceci-
 di ex eis viros, & decaluavi eos, & adiura-
 ui in Deo, vt non darèt filias suas filiis eo-
 rum, & non acciperent de filiabus eorum
 filiis suis, & sibimetipsis, dicens:

26 * Nunquid non in huiusmodi re pec-
 cavit Salomon rex Israel? & certè in gen-
 tibus multis non erat rex similis ei, & di-
 lectus Deo suo erat, & posuit eum Deus
 regem super omnem Israel. Et ipsum ergo
 duxerunt ad peccatū mulieres alienigenæ.

27 * Nunquid & nos inobedientes facie-
 mus omne malum grande hoc, vt præua-
 ricemur in Deo nostro, & ducamus vxo-
 res peregrinas?

28 * De filiis autem Ioiada filij Eliasib sa-
 cerdotis magni, gener erat Sanaballath
 Horonitis, quem fugavi à me.

29 * Recordare Domine Deus meus ad-
 uersum eos qui polluant Sacerdotiū, ius-
 que Sacerdotale & Leuiticum.

30 * Igitur mundaui eos ab omnibus alic-
 nigenis, & constitui ordines Sacerdotum
 & Leuitarum vnumquemque in ministe-
 rio suo,

31 * Et in oblatione lignorum in tempo-
 ribus constitutis, & in primitiis. Memen-
 to mei Deus meus in bonum.

תם ספר נחמיה

נִקְרָא וּמוֹנָה עִם רַב עֵיּוֹן עַל יְדֵי בְּנֵי־כֶטוֹס אֲרִיאֵשׁ מוֹנִטְנוֹס מְמוֹנָה עַל הַמְּלָאכָה
 הַזֹּאת בְּמִצּוֹר פִּילִיפּוֹס מֶלֶךְ סַפְרָד מֶלֶךְ טוֹב וִירָא הָאֱלֹהִים עַל
 כָּל־אֲשֶׁר־הֵם קוֹרְאִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

ז' א' מ'

* Et in diebus illis vidi Judæos qui duxerunt uxores Azotidas, Ammanitidas, Maobitidas:

* Et filij eorum ex media parte loquuntur Azoticè, & non sunt cognoscentes loqui Iudaicè, sed iuxta linguam populi & populi.

* Et pugnavi cum eis, & maledixi eis. & percussi in eis viros, & decalcani eos, & adiuravi eos in Deo, Si dederitis filias vestras filiis eorum, & si acceperitis de filiabus eorum filios vestros & sibiipsis.

* Nunquid sic peccavit Salomon rex Israel? & in gentibus multis non erat similis ei rex, et dilectus Deo erat: & dedit eum Deus in regem super omnem Israel. & hunc inclinaverunt mulieres alienæ:

* Et vos nunquid audierimus facere pravitatem hanc? ut prauaricemur in Deo nostro, & ducamus uxores alienas.

* Et de filiis Joiada filij Elia sub Sacerdotis magni gener Sanabalat Uranita, & fugavi eum à me.

* Recordare eorum Deus meus pro appropinquatione Sacerdotij, & testamenti Sacerdotum & Levitarum.

* Et mundaui eos ab omni alienatione; & constitui vices Sacerdotibus & Levitis, vir quemadmodum opus eius.

* Et ad donum lignorum in temporibus à temporibus, & in primitiis memento mei Deus noster in bonitatem.

23 * καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδὼν οὖν ἰουδαίοις οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀζωτίας, ἀμμανίτιδας, μαωβίτιδας.

24 * καὶ ὁ υἱὸς αὐτῶν ἡμῶν λαλοῦσιν ἀζωπσί, & οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν ἰουδαίσι, ἀλλὰ καὶ γλώσσῃ λαοῦ καὶ λαοῦ.

25 * καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρασάμην αὐτοῖς. καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἀνδρας, & ἐμαδάρωσα αὐτοὺς, & ὥρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ θεῷ, ὡς δώτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ εἰ λήψετε τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐαυτοῖς.

26 * οὐχ' οὕτως ἡμαρτε θεομὼν βασιλὸς ἰσραὴλ; καὶ ἐν ἐθνέσι πολλοῖς οὐκ ἦν ὅμοιος αὐτῷ βασιλὸς, & ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν. & ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλείαν ἐπὶ πᾶσι ἰσραὴλ. καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριοι.

27 * καὶ ὑμῶν μὴ ἀκούσωμεν ποιήσασθαι τὸ πονηρὸν τούτων, ἀσυνετηῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ εἰσαγαγεῖν γυναῖκας ἀλλοτρίας.

28 * καὶ ἀπὸ τῶν ἰωαδὰ τοῦ ἐλιαθὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου γαμβροῦ τοῦ σαναβαλάτ τοῦ οὐρανήτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ.

29 * μνήσθητι αὐτοῦ ὁ θεός μου ἐπὶ ἀρχιερεῖς ἱερατείας, καὶ τὸν διαθήκην τῶν ἱερέων & τῶν λευιτῶν.

30 * καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀλλοτρίωσης, καὶ ἐσηγά, ἐφημερίας τοῖς ἱεροῦσι καὶ τοῖς λευίταις, ὡς τὸ ἔργον αὐτῶν.

31 * καὶ εἰς τὸ δώρον τῶν ξύλων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς πρῶτοις χρονήμασι μνήσθητί μου ὁ θεός ἡμῶν εἰς ἀγαθοσύνην.

FINIS LIBRI NEHEMIAE.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probavit.

B. Arias Montanus

LIBER ESDRAE TERTIVS.

CAP. I.



ET fecit Iofias Pascha in Ierosoly-
mis Domino, & immolauit Pha-
se quartadecima luna primi men-
sis, *statuens sacerdotes per vices
dierum stolis amictos in templo
Domini: * & dixit Leuitis sacris
seruis Israel, vt sanctificarent se Domino in posi-
tione sanctæ arcæ Domini, in domo, quam ædi-
ficauit Salomon filius Dauid rex. * Non erit
vobis tollere super humeros eam. Et nunc de-
seruite Domino vestro, & curam agite gentis il-
lius Israel, ex parte secundum pagos & tribus
vestras * secundum scripturam Dauid regis Is-
rael, & secundum magnificentiam Salomonis
filius eius, omnes in templo, & secundum particu-
lam principatus paternam vestram eorum qui
stant in conspectu fratrum filiorum Israel. * Im-
molate Pascha, & sacrificia parate fratribus ve-
stris, & facite secundum præceptum Domini
quod datum est Moyfi. * Et donauit Iofias in
plebem quæ inuenta est, ouium, agnorum, & B
hædorum, & caprarum triginta millia, vitulos
tria millia. * hæc de regalibus data sunt secun-
dum promissionem populo: & sacerdotibus in
Pascha, oues numero duo millia, ac vituli cen-
tum. * Et Iechonias, & Semeias, & Nathanael
fratres, & Hafabias, & Oziel, & Coraba in Pha-
se, oues quinque millia, vitulos quingentos.
* Et hæc cum fierent eleganter, steterunt sa-
cerdotes & Leuitæ habentes azyma per tribus.
* Et secundum partes principatus patrum, in con-
spectu populi offerebant Domino, secundum ea
quæ in libro Moyfi scripta sunt: * & assauerunt
Phase igni prout oportebat: & hostias coxerunt
in * emolis, & in ollis cum beneuolentia: * & at-
tulerunt omnibus qui erant ex plebe: & post hæc
parauerunt sibi & sacerdotibus. * Sacerdotes e-
nim offerebant adipem, vsque dum finita esset ho-
ra: & Leuitæ parauerunt sibi, & fratribus suis, fi-
liis Aaron. * Et sacri cantores filij Asaph erant per
ordinem secundum præceptum Dauid, & Asaph,
& Zacharias, & Ieddimus, qui erat à rege. * Et
ostiarij per singulas ianuas, ita vt non præuarica-
retur vnusquisque suam: fratres enim illorum pa-
rauerunt illis. * Et cōsummata sunt quæ pertine-
bant ad sacrificium Domini. * In illa die egerunt
Phase, & offerebant hostias super Domini sacri-
cium, secundum præceptum regis Iosia. * Et ege-
runt filij Israel, qui inuenti sunt in tempore illo,
Phase: & diem festum azymorum per dies septē:
* & non est celebratum Phase tale in Israel, à tem-

poribus Samuelis prophetæ: * & omnes reges
Israel non celebrauerunt tale Pascha quale egit
Iofias, & sacerdotes, & Leuitæ, & Iudæi, & omnis
Israel, qui inuenti sunt in commoratione Ieroso-
lymis. * Octauo decimo anno, regnante Iosia ce-
lebratum est Phase. * Et directæ sunt opera Iosia
in conspectu Domini sui in corde pleno * metuen-
tis: * & quæ circa illum quidem conscripta sunt
in pristinis temporibus de eis qui peccauerunt,
qui que irreligiosi fuerunt in Dominum præ om-
ni gente, & qui non quæsierunt verba Domini
super Israel. * * Et post omnem actum hunc Io-
sia, ascendit Pharaos rex Ægypti, veniens in
Charcamis ab itinere super Euphraten, & exijt
obuiam illi Iosias. * Et misit rex Ægypti ad Iosia,
dicens, Quid mihi & tibi est rex Iudæ? * Non
sum missus à Domino vt pugnem contra te: super
Euphraten enim bellum meum est, festinans de-
scende. * Et non est reuersus Iosias super currum:
sed expugnare eum conabatur, non attendens
verbum prophetæ ex ore Domini: * sed consti-
tuit ad eum bellum in campo Mageddo. Et de-
scenderunt principes ad regem Iosiam. * Et dixit
rex pueris suis, Amouete me à prælio, infirmatus
sum enim valde. Et statim amouerunt eum pueri
ipsius de acie. * Et ascendit super currum secun-
darium suum: & perueniens Ierosolymam, vita
functus est, & sepultus est in paterno sepulchro.
* Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: & qui præsi-
debant, cum vxoribus lamentabant eum vsque
in hunc diem. Et datum est hoc fieri semper in
omne genus Israel. * Hæc autem præscripta sunt
in libro historiarum regum Iudæ: & singula ge-
sta actus Iosia, & eius gloria, & intellectus eius in
lege Domini: quæq; gesta sunt ab eo, & quæ non
scripta sunt in libro regum Israel & Iudæ. * * Et
assumentes, qui erant ex gente, Iechoniam filium
Iosia, constituerunt regem pro Iosia patre suo,
cū esset annorum trigintatrium. * Et regnauit
super Israel mensibus tribus. Et amouit eum
rex Ægypti, ne regnaret in Ierosolymis: * &
multauit gentem argenti talenta centum, &
auri talentum vnum. * Et constituit rex Ægy-
pti Ioacim fratrem ipsius, regem Iudæ & Ie-
rusalem: * & alligauit magistratus Ioacim; &
Zaracelem fratrem suum, & apprehendens re-
duxit in Ægyptum. * Annorum erat Ioacim
vigintiquinque, cū regnare cōpisset in terra
Iuda & Ierusalem: & fecit malum in conspe-
ctu Domini. * Post hunc autem ascendit Nabu-
chodonosor rex Babylonis, & alligans eum in

ereo vinculo ; perduxit in Babyloniam : * & 41
sacra vasa Domini accepit Nabuchodonosor , &
tulit & consecrauit in templo suo in Babylonia.

* Nam de immunditia illius & irreligiositate 42
scriptum est in libro temporum regum . * Et 43
regnavit Ioachim filius eius pro eo. Cum autem F
constitutus esset rex , erat annorum * decem &
octo . * Regnavit autē menses tres , & dies decem 44
in Ierusalem , & fecit malum in conspectu Domi-
ni : * & post annum mittens Nabuchodonosor , 45
transmigrauit eum in Babyloniam simul cum sa-
cris vasis Domini . * Et constituit Sedeciam re- 46
gem Iuda , & Ierusalem , cum esset annorum vi-
ginti vnus : regnavit autem annis. vndecim.

* Et fecit malum in conspectu Domini , & non 47
est veritus à verbis * quæ dicta sunt ab Ieremia
propheta ex ore Domini : * & adiuratus à rege 48
Nabuchodonosor , periurans discessit : & indu-
rata ceruice sua , & corde suo , transgressus est le-
gitima Domini Dei Israel . * Et duces populi 49
Domini multa iniquè gesserunt , & impiè ege-
runt super omnes immunditias gentium : & pol-
luerunt templum Domini , quod sanctum erat
in Ierosolymis . * Et misit Deus patrum ipso- 50
rum per angelum suum reuocare eos , propter
quod parceret illis , & tabernaculo suo . * Ipsi 51
verò subsannabant in angelis suis : & qua die lo-
cutus est Dominus , erant illudentes prophetis
eius . * Qui vsque ad iracundiam concitatus est 52
super gentem suam propter irreligiositatem suā ,
& præcepit ascendere reges Chaldaeorum . * Hi 53
occiderunt iuvenes eorum in gladio , in circuitu
sancti templi eorum , & non pepercerunt iuveni ,
& seni , & virgini , & adolescenti : * sed om- 54
nes traditi sunt in manus ipsorum : & omnia sa-
cra vasa Domini , & regales apothecas resumen-
tes , tulerunt in Babyloniam , * & incenderunt 55
domum Domini , & demolierunt muros Ieru-
salem : & turres eius incenderunt igne , * & con- 56
summauerunt omnia honorifica eius , & ad ni-
hilum redegerunt , & reliquos à gladio duxerunt
in Babylonem . * Et erant serui illius vsque 57
dum regnarent Persæ * in repletionem verbi Do-
mini in ore Ieremiæ : * quousque benignè age- 58
ret terra sabbatha sua , omni tempore desertio-
nis suæ sabbathizauit in applicatione annorum
* septuaginta septem .

Ier. 25. 6.
17. & 29.
c. 10.
Dan. 9.
b. 12.

septua-
ginta 9.

CAP. II.

Regnante Cyro rege Persarum in consumma-
tione verbi Domini in ore Ieremiæ , * su- A
scitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum ,
& prædicauit in toto regno suo simul per scrip-
turam , * dicens , Hæc dicit Cyrus rex Persarum .
Me constituit regem orbi terrarum Dominus Is-
rael , Dominus excelsus , * & significauit mi-

a. Par.
3. d. 22.
2. Efd. 1.
a. 1. & c.
6. a. 3.
Ier. 26.
c. 12. & c.
29. c. 10.
Dan. 9.
b. 3.
3. Efd. 1.
g. 17 & c.
2. 21. & c.
6. c. 2. 4.

hi ædificare domum sibi in Ierusalem , quæ est
in Iudæa . * Si quis est ex genere vestro , do-
minus ipsius ascendat cum eo in Ierusalem.

* Quotquot ergo circa loca habitant , adiuuent
eos qui sunt in loco ipso in auro & argento , * in
dationibus cum equis & iumentis , cumque alijs
quæ secundum vota apponuntur in ædem Do-
mini quæ est in Ierusalem . * Et stantes prin-
cipes tribuum , pagorum , & Iudææ ex tribu
Ben-iamin , & sacerdotes , & Leuitæ , quos exci-
tauit Dominus ascendere , & ædificare domum
Domini quæ est in Ierusalem , & qui erant in cir-
cuitu eorum , * adiuuerunt in omni auro & ar-
gento eius , & iumentis , & votis compluribus
multi quorum sensus excitatus est . * Et Cyrus
Brex protulit vasa sacra Domini , quæ transtulit
Nabuchodonosor rex Babylonis ex Ierusalem ,
& consecrauit ea idolo suo . * & proferens ea
Cyrus rex Persarum , tradidit Mithridato , qui
erat super thesauros ipsius . * Per hunc autem
tradita sunt Salmanasaro prædidi Iudææ.

* Horum autem hic numerus : Libatoria ar-
gentea duo millia quadringenta , athiscæ argen-
teæ triginta : phialæ aureæ triginta , item argen-
teæ duo millia quadringentæ , & alia vasa mille.
* omnia autem vasa aurea & argentea * quinque
millia octingenta sexaginta . * Et enumerata
sunt Salmanasaro simul cum his qui ex captiui-
tate Babylonis venerant in Ierosolymam . * In
Artaxerxis autem regis Persarum temporibus
scripserunt ei de his qui habitabant in Iudæa &
Ierusalem , Balsamus , & Mithridatus , & Sabel-
lius , & Rathimus , Balthemus , Samelius scriba ,
& reliqui habitantes in Samaria , & cæteris lo-
cis , subiectam epistolam regi Artaxerxi.

* DOMINE , pueri tui Rathimus ab accidenti-
bus & Sabellius scriba , & reliqui curiæ tuæ iu-
dices in Coelesyria et Phœnice . * Et nunc no-
tum sit domino regi , quoniam Iudæi qui ascen-
derunt à vobis ad nos , venientes in Ierusalem
ciuitatem refugam et pessimam , ædificant furnos
eius , et statuunt muros , et templum suscitant.

* Quod si ciuitas ista , et muri cōsummati fue-
rint nō tantum tributa nō sustinebunt pendere ,
sed etiam regibus resistent . * Et quia id agitur
circa templum , rectè haberi arbitrati sumus non
despicere hoc ipsum : * sed notum facere domi-
no regi , vt si videbitur , rex , quærat in libris pa-
trum tuorum , * & inuenies in admonitionibus
scripta de his , et scies quoniam ciuitas ista fuit re-
fuga , et reges , et ciuitates concutiens , * et Iu-
dæi refugæ , et prælia cōmittentes in ea ab æterno ,
ob quam causam ciuitas ista deserta est . * Nunc
ergo notū facimus , domine rex , quoniā si ciuitas
hæc ædificata fuerit , & huius muri erecti fuerint ,
descensus tibi non erit in Coelesyriam & Phœni-
cem

quæ
millia
quadri-
genta
sexago-
ta no-
uem .
1. Efd. 4.
b. 1.

cem. * Tunc scripsit rex Rathimo, qui scribebat
accidentia, & Balthemo, & Sabellio scribæ, & D
ceteris cōstitutis, & habitatibus in Syria, & Phœ-
nice, ea quæ subiecta sunt. * LEGI epistolam 26
quam misistis mihi. Præcepi ergo inquiri, & in-
uentum est quoniam ciuitas illa est ab æuo regi-
bus resistens, * & homines refugæ, et prælia 27
in ea efficientes, et reges fortissimi erant in Ie-
rusalem dominantes, et tributa exigentes à Cœ-
lesyria et Phœnice. * Nunc ergo præcepi pro- 28
hibere homines illos ædificare ciuitatem, & pro-
hibere ne quid vltra hæc fiant: * sed nec proce- 29
dant in plurimum, ex quo sunt malitiæ, ita vt
regibus molestia importetur. * Tunc recitatis 30
his quæ à rege Artaxerxe scripta fuerant, Rathi-
mus, & Sabellius scriba, & qui cum his consti-
tuti erant iungentes festinanter venerunt in Ie-
rusalem cū equitatu, & turba, & agmine: * cœpe- 31
runtque ædificantes prohibere, & vacabant ab
ædificatione templi in Ierusalem, vsque secundo
anno regni Darij regis Persarum.

CAP. III.

Rex Darius fecit cenam magnā omnibus ver- 1
naculis suis, & omnibus magistratibus Mediæ A
& Persidis: * & omnibus purpuratis, & prætori- 2
bus, & consulibus, & præfectis sub illo ab India
vsq; Æthopiam, centum viginti septem prouin-
ciis. * Et cū manducassent, & bibissent, & sa- 3
tiatione reuerterentur, tunc Darius rex ascēdit in cu-
biculum suum, & dormiuit, & expergefactus est.
* Tunc illi tres iuuenes corporis custodes, qui cu- 4
stodiebant corpus regis, dixerunt alter alteri,
* Dicamus vnusquisque nostrum sermonem qui 5
præcellat: & cuiuscunq; apparuerit sermo sapi- B
entior alterius, dabit illi rex Darius dona magna,
* purpura cooperiri, & in auro bibere, & super au- 6
rum dormire, & currum aureo fræno, & cydarim
byssinam, & torquem circa collum: * & secun- 7
do loco sedebit à Dario propter sapientiam suam,
& cognatus Darij vocabitur. * Tunc scribentes 8
singuli suum verbum signauerunt, & posuerunt
subtus ceruical Darij regis, * & dixerūt, Cū surre- 9
xerit rex, dabimus illi scripta nostra: & quodcūq;
iudicauerit rex è tribus, & magistratus Persidis,
quoniam verbum eius sapientius est, ipsi dabitur
victoria sicut scriptū est. * Vnus scripsit, Forte est 10
vinum. * Alius scripsit, Fortior est rex. * Tertius 11
scripsit, Fortiores sunt mulieres: super omnia autē 12
vincit veritas. * Et cū surrexisset rex, acceperunt 13
scripta sua, & dederunt illi, & legit. * Et mittens 14
vocauit omnes magistratus Persarum, & Medos, C
& purpuratos & prætores, & præfectos: * & se- 15
derunt in concilio, & lecta sunt scripta coram ip-
sis. * Et dixit, Vocate adolescentes, & ipsi indica- 16
bunt verba sua. Et vocati sunt, & introierunt.
* Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ scripta 17

sunt. Et cœpit prior, qui dixerat de fortitudine
18 vini, * & dixit, Viri, quā praualet vinum om-
nibus hominibus qui bibunt illud? seducit men-
19 tē. * Itemq; regis & orphanis facit mētem vanam.
20 Item serui ac liberi, pauperis ac diuitis, * & omne
D mentem conuertit in securitatem & iucunditatē,
& non meminit omnem tristitiam & debitum,
21 * & omnia præcordia facit honesta, & non memi-
nit regem, nec magistratum, & omnia per talen-
22 ta loqui facit, * Et non meminerūt, cū biberūt,
amicitiā, nec fraternitatem: sed non multum
23 post sumunt gladios. * Et cū à vino merferint
& surrexerint, non meminerunt quæ gesserunt.
24 * O viri, num præcellit vinum? quis sic cogitat
facere? Et tacuit hoc dicto.

CAP. IIII.

Et inchoauit sequens dicere, qui dixit de forti-
tudine regis. * O viri, num præcellunt homi-
2 A nes, qui terram & mare obtinent, & omnia quæ
3 in eis sunt? * Rex autē super omnia præcellit, &
dominatur eorum: & omne quodcunq; dixe-
4 rit illis, faciunt. * Et si miserit illos ad bellatores,
vadunt, & demoliuntur montes, & muros, & tur-
5 res. * Iugulantur, & iugulant, & regis verbum
non prætereunt. nam si vicerint, afferunt regi
6 omnia quæcunq; prædati fuerint. * Similiter
& alij omnes, & quotquot non militant, nec pu-
gnant, sed colunt terram: rursus cū fuerint
7 metētes, afferunt tributa regi: * & ipse vnus solus
si dixerit occidite, occidunt: dixerit remittite,
8 remittunt: * dixerit percutite, percutiunt: dixe-
rit exterminate, exterminant: dixerit ædificate,
9 ædificant: * dixerit excidite, excidunt: dixerit
10 plantate, plantant: * & omnis plebs, & virtu-
tes eum obaudiunt, & super hoc ipse recumbit,
11 & bibit, & dormit. * Hi autem custodiunt
B in circuitu eum, & non possunt ire singuli, & fa-
cere opera sua, sed in dicto obaudientes sunt
12 ei. * Viri, quomodo non præcellit rex qui sic
13 diffamatur? Et tacuit. * Tertius qui dixerat de
mulieribus & veritate, hic est Zorobabel, cœ-
14 pit loqui. * Viri, non magnus rex, & multi ho-
mines, nec vinum præcellit. Quis est ergo qui
15 dominatur eorum? * Nōne mulieres genue-
runt regem, & omnem populum, qui domina-
16 tur mari & terræ: * et ex illis nati sunt, et ipsæ
educauerunt eos qui plantauerunt vineas ex
17 quibus vinum fit? * Et ipsæ faciunt stolas om-
nium hominum, & ipsæ faciunt gloriam homi-
nibus, & non possunt homines separari à mulie-
18 ribus. * Si congregauerint aurum & argen-
tum, & omnem rem speciosam, & viderint mu-
19 lierem vnam bono habitu & bona specie, * om-
nia hæc relinquentes in eam intendunt, &
aperto ore conspiciunt, et eam alliciunt magis
quā

quàm aurum & argentum, & omnem rem pretiosam. * Homo patrem suum relinquit qui ē-
 nutrijt illum, & suam regionem, & ad mulie-
 rem se coniungit. * Et cum muliere remittit ani-
 mam: & neque patrem meminit, neque matrem,
 neque regionem. * Et hinc oportet vos scire, quo-
 niam mulieres dominantur vestri. Nōne dole-
 tis? * Et accipit homo gladium suum, & vadit in
 viam facere furta, & homicidia, & mare nauigare
 & flumina, * & leonem videt, & in tenebris in-
 greditur: & cū furtum fecerit & fraudes, & ra-
 pinas, amabili suā affert. * Et iterum, diligit ho-
 mo uxorem suam magis quàm patrē aut matrem.
 * Et multi dementes facti sunt propter uxores
 suas, & serui facti sunt propter illas: * & multi
 perierūt & iugulati sunt, & peccauerunt propter
 mulieres. * Et nunc credite mihi, quia magnus
 est rex in potestate sua: quoniam omnes regio-
 nes verentur tangere eum. * Videbam tamen
 Apemen filiam Bezacis, mirifici concubinam re-
 gis sedentem iuxta regem ad dexteram, * & aufe-
 rentem diadema de capite eius, & imponentem
 sibi, & palmis cædebat regem de sinistra manu.
 * Et super hæc aperto ore intuebatur eam: & si
 arriserit ei, ridet. nā si indignata ei fuerit, blandi-
 tur, donec reconcilietur in gratiam. * O viri, cur
 non sunt fortiores mulieres? Magna est terra, &
 excelsum est cælū: * quis ista agit? * Et tunc rex, &
 purpurati intuebantur in alterutrū. Et inchoavit
 loqui de veritate. * O viri, nōne fortes sunt mu-
 lieres? Magna est terra, & excelsum est cælum:
 & velox cursus solis conuertit in gyro cælum in
 locum suum in vna die. * Nōne magnificus est
 qui hæc facit, & veritas magna & fortior præ
 omnibus? * Omnis terra veritatem inuocat, cæl-
 um etiam ipsam benedicit, & omnia opera mo-
 uentur, & tremunt eam, & non est cum ea quic-
 quam iniquum. * Vinum iniquum, iniquus rex,
 iniquæ mulieres, iniqui omnes filij hominum, &
 iniqua illorū omnia opera, & non est in ipsis ve-
 ritas, & in sua iniquitate peribunt: * & veritas
 manet, & inualefcit in æternum, & vivit, & obti-
 net in secula seculorum. * Nec est apud eam acci-
 pere personas, neque differentias: sed quæ iusta
 sunt facit omnibus, iniustis ac malignis, & om-
 nes benignantur in operibus eius. * Et non est
 in iudicio eius iniquum, sed fortitudo, & regnum
 & potestas & maiestas omnium æuorum. Bene-
 dictus Deus veritatis. * Et desiit loquendo. Et
 omnes populi clamauerunt, & dixerunt, Magna
 est veritas, & præualet. * Tunc rex ait illi, Pete, si
 quid vis amplius, quàm quæ scripta sunt, & dabo
 tibi, secundum quod inuentus es sapientior pro-
 ximis, & proximus mihi sedebis, & cognatus
 meus vocaberis. * Tunc ait regi, Memor esto voti
 tui, quod vouisti, ædificare Ierusalem, in die qua

quæ ista
agunt. d.

44 regnum accepisti: * & omnia vasa quæ accepta
 sunt ex Ierusalem, remittere, quæ separauit Cy-
 rus, quando mactauit Babyloniam, & voluit re-
 mittere ea ibi. * Et tu vouisti ædificare templum,
 45 F quod incenderunt Idumæi, quando exterminata
 46 est Iudæa à Chaldæis. * Et nunc hoc est quod
 postulo Domine, & quod peto, hoc est maiestas
 quod à te postulo, vt facias votum quod vouisti
 47 regi cæli ex ore tuo. * Tunc surgens Darius rex,
 osculatus est illum: & scripsit epistolas ad omnes
 dispensatores, & præfectos & purpuratos, vt de-
 ducerent eū, & eos qui cū illo erant, omnes ascen-
 48 dentes ædificare Ierusalē. * Et omnibus præfectis,
 qui erant in Syria, & Phœnice, & Libano scripsit
 epistolas, vt traherent ligna cedrina à Libano in
 49 Ierusalē, vt ædificarent cū eis ciuitatem. * Et scri-
 psit omnibus Iudæis qui ascendebant à regno in
 Iudæam pro libertate, omnem potentē, & magi-
 stratum, & præfectum non superuenire ad ianuas
 50 ipsorum, * & omnem regionem quā obtinuerāt
 immunem esse eis, & Idumæi relinquant castella
 51 quæ obtinent Iudeorum, * & in structurā tem-
 pli dare per singulos annos talenta viginti, vsque
 52 dum perædificaretur: * & super sacrarium holo-
 cautomata vltulare quotidie, sicut habent præ-
 ceptum: alia talenta decē offerre per singulos an-
 53 nos, * & omnibus qui procedūt à Babylonia cō-
 dere ciuitatem: vt esset libertas tam ipsis quàm
 filiis eorum, & omnibus sacerdotibus qui præce-
 54 dunt. * Scripsit autem & quantitatem, & sacram
 G stolam iussit dari, in qua deseruirent, * & Leuitis
 55 scripsit dare præcepta, vsque in diem qua cōsum-
 56 mabitur domus, & Ierusalem extruetur: * & om-
 nibus custodientibus ciuitatem, scripsit dari ei
 57 sortes & stipendia. * Et dimisit omnia vasa quæ-
 cunq, separauerat Cyrus à Babylonia, & omnia
 quæcunq, dixit Cyrus, & ipse præcepit fieri, & mit-
 58 ti Ierusalem. * Et cū processisset ille adolescens,
 eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regē cæli,
 59 * & dixit, Abs te est victoria, & abs te est sapientia
 60 & claritas. Et ego seruus tuus sum. * Benedictus es
 qui dedisti mihi sapientiā, & tibi confitebor Do-
 61 mine Deus patrū nostrorū. * Et accepit epistolas,
 & profectus est in Babyloniam. Et venit, & nū-
 tiauit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Ba-
 62 bylonia: * & benedixerunt Deum patrum suo-
 rum, quoniam dedit illis remissionem & refrige-
 63 rium, * vt ascenderent & ædificarent Ierusalē, &
 templum vbi nominatum est nomen eius in ip-
 so, & exultauerunt cum musicis & lætitia diebus
 septem.

CAP. V.

1 **P**ost hæc autem electi sunt, vt ascenderent prin-
 A cipes pagorū per domos, & tribus suas, & vx-
 res illorum, & filij & filia eorum, & serui & an-
 2 cillæ ipsorum, & pecora eorum. * Et Darius rex
 misit

misit vnà cum eis equites mille, donec deduce-
rent eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis
& cum tympanis & tibijs: * & omnes fratres e-
rant ludentes, & fecit eos ascendere simul cū eis.

* Et hec sunt nomina virorum, qui ascenderunt
per pagos suos in tribus, & in partem principa-
tus ipsorum. * Sacerdotes: Filij Phinees, filij Aarō,
Iesus filius Iosedec, Ioacim filius Zorobabel filij
Salathiel de domo Dauid, ex progenie Phares, de
tribu Iuda, * qui locutus est sub Dario rege Per-
sarum sermones mirificos in secundo anno regni
ipsius mense Nisan primo. * Sunt autem hi, qui

ascenderūt ex Iudæa de captiuitate transmigra-
tionis, quos transmigrauit Nabuchodonosor
rex Babylonie in Babylonē, & reuersus est in Ie-
rusalem. * Et requisit partē Iudæe vnusquisq;
in ciuitatem suam, qui venerunt cum Zoroba-
bel & Iesu, Nehemias, Arcores, Elimeo, Emma-
nio, Mardocheo, Beelsuro, Mechpsatochor,
Olioro. Emonia vnus de principibus eorū. * Et
numerus à gentilibus eorum, ex præpositis eorū
filij Phares, duo millia centū septuagintaduo:

* filij Ares, tria millia centum quinquagintasep-
tem: * filij Phæmo, centum quadraginta-
duo: in filiis Iesu & Ioabes mille trecentiduo: B

* filij Demu, duo millia quadringēti septuaginta: 12
filij Choraba, ducēti quinque: filij Banica, centū
sexaginta octo. * filij Bebech, quadringenti tres: 13

filij Archad, quadringenti viginti septem: * filij 14
Chā, trigintaseptē: filij Zoroar, duo millia sexa-
gintaseptē: filij Adin, quadringenti sexaginta v-

nus: * filij Aderectis, centū octo: filij Ciaso & Ze- 15
las, centum septē: filij Azoroc, quadringenti tri-
gintanouē: * filij Iedarbone, centū trigintaduo: 16

filij Ananix, centum triginta: filij Asoni, nona-
ginta. * filij Marfar, quadringenti vigintiduo: 17
filij Zabar, nonagintaquinque: filij Sepolemō,

centū viginti tres: * filij Nepopas, quinquagin- 18
taquinque: filij Hechanatus, centū quinquaginta-
octo: filij Ceberthamus, centū trigintaduo: * filij 19

Crearpatros, qui Enocadies, & Modie, quadrin-
gēti vigintitres: qui ex Gramas & Gabea, centū
viginti vnus. * qui ex Besselo, & Ceagge, sexagin- 20

taquinque: qui ex Bastaro, centū vigintiduo. * Qui 21
ex Bechenobes, quinquagintaquinque: filij Liptis,
centum quinquagintaquinque: filij Labonni, tre-

centi quinquagintaseptē: * filij Siche, trecenti 22
septuaginta: filij Suadon, & Cliomus, trecenti
septuaginta octo: * filij Ericus, duo millia centū 23

quadragintaquinque: filij Anaas, trecenti septua-
ginta. * Sacerdotes: filij Ieddus, filij Euther, filij 24
Eliafib, trecenti septuagintaduo: filij Emerus,

ducenti quinquaginta duo: * filij Phasurij, tre- 25
centi quinquagintaseptem: filij Caree, ducenti
vigintiseptem. * Leuitæ: filij Iesu in Caduhel, & 26

Bamis, & Serebias & Edias, septuagintaquatuor.

omnis numerus à duodecimo anno, triginta mil-
lia quadringenti sexagintaduo. * filij, & filix, &
vxores, omnis cōputatio, quadraginta millia du-

centi quadragintaduo. * Filij sacerdotū, qui psal-
lebant in tēplo: filij Asaph, centum vigintiocto.

* Ostiarij verò: filij Esmenni, filij Azer, filij Amō,
filij Accuba, Topa filij Tob, omnes centū trigin-

tanouem. * Sacerdotes seruientes in tēplo: filij
Sel, filij Gaspha, filij Tobloch, filij Cariæ, filij Su,

filij Hellu, filij Labana, filij Armacha, filij Accub,
filij Vtha, filij Cetha, filij Aggab, filij Obai, filij

Anani, filij Canna, filij Geddu, * filij An, filij Ra-
din, filii Defanon, filii Nachoba, filij Cassaba, filii

Gaze, filij Ozui, filii Sinone, filij Attre, filij Hastē,
filii Afiana, filii Manei, filii Nasissim, filij Accusu,

filij Agista, filij Azui, filii Fauon, filii Phasalon,
* filij Meedda, filij Phusa, filii Caree, filij Barcus,

filij Saree, filii Coesi, filii Nasith, filij Agisti, filii
Pedō. * Salomō filij eius filii Asophot, filii Phasi-

da, filij Celi, filij Dedō, filij Gaddahel, filij Sephe-
gi, * filii Aggia, filij Sachareth, filii Sabathē, filii

D Caroneth, filii Malsith, filii Amæ, filii Sasus, filii
Addus, filii Suba, filii Eura, filii Rahotis, filii Phaf-

phat, filii Malmon. * omnes sacro seruientes, &
pueri Salomonis, quadringēti octogintaduo. * Hi

sunt filij qui ascenderunt à Thel-mela, Thel-
harfa: principes eorū, Carmellā, & Careth: * & nō

poterant edicere ciuitates suas, & progenies suas,
quemadmodum sint ex Israel. Filij Dalari, filij

Tubal, filij Nechodaici, * ex sacerdotibus, qui
fungebantur sacerdotio: & non sunt inuenti filii

Obia, filii Achisos, filii Addin, qui accepit vxorē
ex filiabus Phargeleu: * & vocati sunt nomine e-

ius, & horum quæsitæ est generis scriptura in præ-
datura, & nō est inuenta, & prohibiti sunt sacer-

dotio fungi. * Et dixit illis Nehemias & Astha-
ras, Ne participantur sancta, donec exurgat pon-

tifex doctus in ostensionem & veritatem. * Om-
nis autē Israel erat exceptis seruis & ancillis, qua-

dragintaduo millia trecēti quadraginta. * Serui
horum & ancillæ, septem millia trecēti triginta-

septem. Cantores & cantatrices, ducenti sexagin-
taquinque. * Cameli, quadringēti trigintaquin-

E que. Equi, septem millia triginta sex. Muli, du-
cēta millia quadragintaquinque. Subiugalia, quin-

44 q, millia vigintiquinque. * Et de præpositis ipsis per
pagos, dum venirent in templum Dei, quod erat

in Ierusalem, innouare & suscitare templum in
loco suo, secundum suā virtutem: * & dari in tē-

plum thesaurum operum sacrum auri mnas duo-
decim millia, & mnas argenti quinque millia, &

46 stolas sacerdotales centum. * Et habitauerunt sa-
cerdotes, & Leuite, & qui exierant de plebe in Ie-

rusalem & in regione, & sacri cantores, & ostia-
rij, & omnis Israel in regionibus suis. * Instāte au-

47 tē septimo mēse, cumq; essent fili Israel vnusquis-
que

que in suis rebus, cōuenerunt vnanimēs in atriū,
quod erat ante ianuam orientalem. * Et stantes
Iesus filius Iosedec, & fratres eius sacerdotes, &
Zorobabel filius Salathiel, & huius fratres, pa-
rauerunt altare, * vt offerrent super illud holo-
cautomata, secundū quæ in libro Moyſi hoīs
Dei scripta sunt. * Et conuenerunt ibi ex alijs na-
tionibus terræ, & erexerunt sacrariū in loco suo
omnes gentes terræ, & offerebāt hostias, & holo-
cautomata Domino matutina. * & egerūt sceno-
pegiam, & diem solennem, sicut praeceptum est
in lege: & sacrificia quotidie, sicut oportebat:
* & post hæc oblationes institutas, & hostias sab-
bathorum, & neomeniarum, & dierum solen-
nium omnium sanctificationum. * Et quotquot
vouebāt Domino à neomenia septimi mēsis, cœ-
perunt hostias offerre Deo, & templum Domini
nondum erat ædificatum. * Et dederunt pecu-
niam lapidarijs & fabris, & potum & pabula cū
gaudio. * Et dederunt carrā Sidonijs, & Tyrijs,
vt transfuerent illis de Libano trabes cedrinās,
& facerent rates in Ioppe portu, secundū decre-
tum quod scriptum erat eis à Cyro rege Persa-
rum. * Et in secundo anno venientes in templū
Dei in Ierusalem, mense secundo inchoauit Zo-
robabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, &
fratres ipsorum, & sacerdotes & Leuitæ, & om-
nes qui venerant de captiuitate in Ierusalem:
* & fundauerunt templū Dei nouilunio secundi
mensis secundi anni, cū venissent in Iudæā &
Ierusalem. * Et statuerūt Leuitas à viginti annis,
super opera Domini: & stetit Iesus & filius eius,
& fratres omnes Leuitæ conspirantes, & executo-
res legis, facientes opera in domo Domini. * Et
steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis:
& Leuitæ filij Asaph, habentes cymbala * collau-
dantes Dominū, & benedicentes secundū Dauid
regem Israel. * Et cantabant canticum Domi-
no, quoniam dulcedo eius, & honor in secula su-
per omnem Israel. * Et omnis populus tuba ce-
cinerunt, & proclamauerūt voce magna, collau-
dantes Dominum in suscitatione domus Domi-
ni. * Et venerunt ex sacerdotibus & Leuitis, &
præsidentibus secundū pagos senioribus, qui vi-
derant pristinā domum: * & ad huius ædifica-
tionem cum clamore & planctu magno, & multi-
cum tubis & gaudio magno: * in tantū vt popu-
lus non audiret tubas propter planctum populi.
Turba enim erat tubis canens magnificē, ita vt
longè audiretur. * Et audierūt inimici tribus Iu-
dæ, & Ben-iāmin, & venerunt scire quæ esset vox
tubarum. * & cognouerunt quoniā qui erant ex
captiuitate, ædificāt templū Domino Deo Israel.
* Et accedentes ad Zorobabel & Iesum, præpo-
sitos pagorum, dixerunt eis, Ædificabimus vnā
vobiscum. * Similiter enim audiuius Dominū

vestrū, & ipsi pariter incedimus à diebus Asba-
zareth regis Assyriorum, qui transmigravit nos
huc. * Et dixit illis Zorobabel, & Iesus, & princi-
pes pagorum Israel, * Non est nobis & vobis æ-
dificare dominū Dei nostri. nos enim soli ædifica-
bimus Domino Israel secundū ea quæ praecepit
nobis Cyrus rex Persarū. * Gentes autē terræ in-
cumbentes his qui sunt in Iudæa, & leuātes opus
ædificationis & insidias, & populos adducentes,
prohibebant eos ædificare, * & aggressuras ex-
ercentes impedierunt, ne consummaretur ædifi-
cium omni tempore vitæ Cyri regis, & protraxe-
runt structuram per biennium vsque ad Darij
regnum.

CAP. VI.

IN secundo autē anno regni Darij prophetauit
Aggæus, & Zacharias filius Addin propheta
apud Iudæam & Ierusalem in nomine Dei israel
super eos. * Tunc stans Zorobabel filius Sala-
thiel, & Iesus filius Iosedec, inchoauerūt ædifica-
re domū Domini, quæ est in Ierusalem: * cū ad-
essent eis propheta Domini, & adiuuarent eos. In
ipso tempore venit ad illos Sisennes subregulus
Syriæ, & Phœnicis, & Satrabuzanes, & sodales
eius: * & dixerunt eis, Quo præcipiēte vobis do-
mū hanc ædificatis, & tectum istud, & alia omnia
perficitis? Et qui sunt structores qui hæc ædificāt?
* Et habuerunt gratiam visitatione facta super
eos, qui erant ex captiuitate à Domino seniores
Iudeorū, * & nō sunt impediti ædificare, donec
significaretur Dario de omnibus istis, & respon-
sum acciperetur. * Exemplum epistolæ, quā mi-
serunt Dario: **S**ISENNES subregulus Syriæ, &
Phœnicis, & Satrabuzanes, & sodales eius in Sy-
ria, & Phœnice præsides, regi Dario salutē. * Om-
nia nota sint domino regi, quod cū venissemus
in regionem Iudææ, & introissemus in Ierusalem,
inuenimus ædificantes domum Dei magnam:
* & templum ex lapidibus politis, & magnis &
pretiosis materiis in parietibus, * & opera illa in-
stāt fieri, & suffragare, & prosperare in manibus
eorum, & in omni gloria quā diligentissimē
perfici. * Tunc interrogauimus seniores, dicentes,
Quo permittente vobis ædificatis domum istam,
& opera hæc fundatis? * Ideo autem interroga-
uimus eos, vt notum faceremus tibi homines &
prepositos, & nominum scripturam prepositorū
postulauimus illos. * At illi responderunt no-
bis, dicentes, Nos sumus serui Domini, qui fe-
cit cælum & terram, * & ædificabatur hæc do-
mus ante annos istos multos à rege Israel magno
& fortissimo, & consummata est. * Et quoniam
patres nostri exacerbantes erant & peccauerunt
in Deum Israel, tradidit eos in manus Nabucho-
donosor regis Babylonis, regis Chaldeorum,
* & domum istam demolientes incenderunt,

& populum captiuum duxerunt in Babylonem. *In primo anno regnante Cyro rege Babylonie, 17 scripsit Cyrus rex domum hanc edificare: * & 18 illa sacra vasa aurea & argentea quę extulerat Nabuchodonosor de domo quę est in Ierusalem, & consecrauerat ea in suo templo, rursus protulit ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonia, & tradita sunt Zorobabel, & Salmanasar subregulo. * & pręceptum est eis vt offerrent 19 hæc vasa, & reponerent in templo, quod erat in Ierusalem, & ipsum templum Dei edificare in loco suo. * Tunc Salmanasar subiecit fundamenta domus Domini, quę est in Ierusalem: & exinde vsque nunc edificatur, & non accepit consummationem. * Nunc ergo si iudicatur a te 21 o rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis quę sunt in Babylonia: * & si inuentum 22 fuerit consilio Cyri regis cęptam esse structuram domus Domini, quę est in Ierusalem, & iudicatur a Domino rege nostro, scribat de his nobis. * Tunc Darius rex pręcepit inquiri in bibliothecis, & inuentus est in Ecbathanis oppido, quod est in media regione locus vnus in quo scripta erant ista. * ANNO primo regnante Cyro, 24 rex Cyrus pręcepit domũ Domini quę est in Ierusalem edificare, vbi incendebant igni assidue, * cuius altitudo sit cubitorum decem, & latitudo 25 cubitorum sexaginta, quadratum lapidibus politis tribus, & meniano ligneo eiusdem regionis, & meniano vno nouo, & impendia dari de domo Cyri regis: * & sacra vasa domus Domini tam 26 aurea quàm argentea, quę extulit Nabuchodonosor in domum Domini, quę est in Ierusalem vbi erant posita, vt ponantur illic: * & pręcepit 27 curam agere Sisennem subregulũ Syrię, & Phœnicis, & Satrabuzanem, & sodales eius, & qui ordinati erant in Syria & Phœnice præsides, vt abstinerent se ab eodem loco. * Et ego quoque pręcepi in totum edificare: & prospexi, vt adiuuent eos qui sunt ex captiuitate Iudæorum, donec consummetur templum edis Domini: * & a vexatione 29 tributorum Cœlesyrię & Phœnicis, diligenter quantitatem dari his hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel præsecto, ad tauros & arietes, & agnos; * similiter autem & frumentum, & 30 fal, & vinum, & oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Ierusalem, dictauerunt consumi quotidie sine vlla dilatione, * vt offerantur libationes summo Deo pro rege 31 & pueris eius, & orent pro ipsorum vita: * & denuntietur, vt quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quę scripta sunt, aut spreuerint, accipiat lignum de suis proprijs, & suspendantur, & bona ipsorum regi ascribantur. * Propterea & 33 Dominus, cuius nomen inuocatum est ibi, exterminet omnem regem & gentem, qui manum suã

extenderit prohibere, aut malè tractare domum Domini illã quę est in Ierusalem. * Ego Darius rex decreui quàm diligentissimè secundum hæc fieri.

CAP. VII.

Tunc Sisennes subregulus Cœlesyrię & Phœnicis, & Satrabuzanes, & sodales obsecuti 1 his, quę a Dario rege erant decreta, * insistebant sacrosanctis operibus diligentissimè, cooperantes cum senioribus Iudæorum principibus 2 Syrię: * & prosperata sunt sacrosancta opera prophetantibus Aggæo & Zacharia prophetis. 3 * Et consummauerunt omnia per pręceptum Domini Dei Israel, & ex cõsilio Cyri, & Darij, & 4 Artaxerxis regis Persarũ. * Et consummata est domus nostra vsque ad tertiam & vicesimam diem 5 mēsis Adar, sexto anno Darij regis. * Et fecerũt filij Israel & sacerdotes & Leuitę, & cæteri qui erant ex captiuitate, qui apppositi sunt secundum ea quę 6 scripta sunt in libro Moyfi. * Et obtulerunt in dedicationem templi Domini, tauros centum, 7 arietes ducetos, agnos quadringentos, * & hœdos pro peccatis vniuersi Israel duodecim, secundum numerum tribuum Israel. * Et steterũt sacerdotes & Leuitę amicti stolis per tribus super 8 omnia opera Domini Dei Israel secundum librũ 9 Moyfi, & ostiarij per singulas ianuas. * Et egerũt filij Israel cum his qui erant ex captiuitate illud 10 Phase quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitę. * Omnes 11 filij captiuitatis non sunt simul sanctificati, quia Leuitę omnes simul sanctificati sunt. * Et im- 12 molauerunt Phase vniuersi filij captiuitatis, & fratribus suis sacerdotibus, & sibimetipsis. * Et manducauerunt filij Israel, qui erant ex captiuitate omnes qui remanserant ab omnibus execrationibus gentium terrę quærentes Dominum. 13 * & celebrauerunt diem festum azymotũ septem 14 diebus epulantes in cõspectu Domini: * quoniã conuertit consiliũ regis Assyriorum in eos, confortare manus eorũ ad opera Domini Dei Israel.

CAP. VIII.

ET post hunc regnante Artaxerxe Persarum 1 rege accessit Esdras filius Azarię, filij Helcię, 2 filij Solome, * filij Sadoc, filij Achitob, filij Amēri, filij Azahel, filij Bocci, filij Abisue, filij Phinees, 3 filij Eleazari, filij Aaron primi sacerdotis: * hic Esdras ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus in lege Moyfi, quę data est a Domino 4 Deo Israele docere & facere. * Et dedit ei rex gloriam, quod inuenisset gratiam in omni dignitate 5 & desiderio in conspectu eius. * Et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israel, & sacerdotibus, & Leuitis, & sacris cãtoribus templi, & ostiariis, & 6 seruis tēpli in Ierusalē. * Anno septimo regnante Artaxerxe in quinto mense, hic annus septimus

est regni, exeuntes de Babylonianouilunio quin-
ti mensis, *venerunt Ierosolymam iuxta præce-
ptum illius secundum prosperitatē itineris à Do-
mino ipsorum datam eis. *In his enim Esdras
magnam disciplinam obtinebat, ne prætermitte-
ret quicquam eorum, quæ essent ex lege Domi-
ni & præceptis, & docendo vniuersum Israel om-
nem iustitiam & iudicium. *Accedentes autem,
qui scribebant scripta Artaxerxis regis, tradide-
runt scriptum quod obuenerat ab Artaxerxe rege
ad Esdram sacerdotem, & lectorem legis Domi-
ni, cuius exemplum subiectum est. *Rex Artaxerxes
Esdrae sacerdoti & lectori legis Domini salutem.
*Humanior ego iudicans in beneficijs, præcepi
eis qui desiderant ex gente Iudæorum sua sponte,
& ex sacerdotibus, & Leuitis, qui sunt in regno
meo, comitari tecum in Ierusalem.

*Si qui ergo cupiunt ire tecum, conueniant,
& proficiantur sicut placuit mihi & septem
amicis meis consiliarijs, *vt visitent ea quæ a-
guntur secundum Iudæam & Ierusalem, obser-
uantes sicut habes in lege Domini, *& ferant
munera Domino Deo Israel, quæ voui ego &
amici Ierusalem, & omne aurum & argentum,
quod inuentum fuerit in regione Babylonie
Domino in Ierusalem cum illo, *quod est do-
natum pro ipsa gente in templum Domini co-
rum quod est in Ierusalem: vt colligatur hoc au-
rum & argentum ad tauros, & arietes, & agnos,
& hœdos, & quæ his sunt congruentia, *vt offe-
rant hostias Domino super altare Domini ipsorum
quod est in Ierusalem. *Et omnia quæcunq; vo-
lueris cum fratribus tuis facere auro & argento,
perface pro voluntate tua secundum præceptum
Domini Dei tui: *& sacrosancta vasa, quæ data
sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui, quæ est
in Ierusalem: *& cætera quæcunque tibi subue-
nerint ad opera templi Dei tui, dabis de regali
gazophylacio: *cùm volueris cum fratribus tuis
facere auro & argento, perface secundum volun-
tatem Domini. *Et ego quidem rex Artaxerxes
præcepi custodibus thesaurorum Syriæ & Phœni-
cis, vt quæcunque scripserit Esdras sacerdos, & le-
ctor legis Domini, diligenter detur ei vsque ad ar-
genti talenta centum, similiter & auri: *& vs-
que ad frumētī modios centum, & vini ampho-
ras centum, & alia quæcunque abundant sine ta-
xatione. *Omnia secundum legem Dei fiant Deo
altissimo, ne fortè exurgat ira in regno regis, & fi-
lij, & filiorum eius. *Vobis autem dicitur, vt om-
nibus sacerdotibus, & Leuitis, & sacris cantori-
bus, & seruis templi, & scribis templi huius
nulum tributum, neque vlla alia indictio irrogetur,
nec habeat quisquam potestatem obijcere eis quic-
quam. *Tu autem Esdra secundum sapientiam
Dei constitue iudices & arbitros in tota Syria &

Phœnice: & omnes qui legem Dei tui non no-
uerunt, doce: *vt quotquot transgressi fuerint
legem, diligenter plectantur siue morte, siue cru-
ciatu, siue etiam pecuniæ multatione vel abdu-
ctione. *Et dixit Esdras scriba, Benedictus Deus
patrum nostrorum, qui dedit hanc voluntatem
in cor regis, clarificare domum suam quæ est in
Ierusalem, *& me honorificauit in conspectu re-
gis, & consiliariorum, & amicorum, & purpura-
torum eius. *& ego constans animo factus sum
secundum opitulationem Domini Dei mei, &
congregaui ex Israel viros, vt simul ascenderent
mecum. *Et hi sunt præpositi secundum suas
patrias, & principatus portionales eorum qui
mecum ascenderunt de Babylonia in regno Ar-
taxerxis. *Et ex filijs Phares, Gersomus: ex fi-
lijs Siemarith, Amenus: filiorum David, Acchus
filius Scecilæ: *ex filijs Phares, Zacharias, & cum
eo reuersi sunt viri centum quinquaginta: *ex
filijs ductoris Moabilionis Zaraci, & cum ipso
viri ducenti quinquaginta: *ex filijs Zachues,
Iechonias Zechoeli, & cū ipso viri ducenti quin-
quaginta: *ex filijs Sala, Maasias Gotholiæ, & cū
ipso viri septuaginta: *ex filijs Saphatiæ, Zarias
Micheli, & cum ipso viri octoginta: *ex filijs
Iob, Abdias Ieheli, & cum ipso viri ducenti duo-
decim: *ex filijs Baniæ, Salimoth, filius Iosaphiæ,
& cum ipso viri cētum sexaginta: *ex filijs Beer,
Zacharias Bebei, & cum ipso viri ducenti octo:
*ex filijs Ezead, Iohānes Eccetan, & cum ipso viri
centum decem: *ex filijs Adonicam ipsis postre-
mis, & hæc sunt nomina eorum, Eliphalam, filius
Gebel, & Semeias, & cū ipso viri septuaginta. *Et
congregaui eos ad fluuium qui dicitur Thia, &
metati fuimus illic triduo, & recognoui eos. *Et
ex filijs sacerdotum & Leuitarum non inueni il-
lic. *Et misi ad Eleazarum, & Eccelon, & Masmā,
& Maloban, & Enaathan, & Samea, & Ioribum,
Nathan, Enuagam, Zachariam, & Mosolamum
ipsos ductores & peritos: *& dixi eis vt venirent
ad Loddeum, qui erat apud locum gazophyla-
cij. *Et mandaui eis vt dicerent Loddeo & fra-
tribus eius, & illis qui erant in gazophylacio, vt
mitterent nobis eos qui sacerdotio fungerentur
in domo Domini Dei nostri, *& adduxerunt no-
bis secundum manum validam Domini Dei no-
stri viros peritos: ex filijs Moholi, filij Leui, filij
Israel, Sebebian, & filios & fratres, qui erant de-
cem & octo: *Asbiam & Amin ex filijs filiorum
Chananæi, & filij eorum viri viginti. *Et ex his
qui templo seruebant, quos dedit David, & ipsi
principes ad operationem Leuitis templo ser-
uientium ducenti viginti. Omnia nomina signi-
ficata sunt in scripturis. *Et voui illic ieiunium
iuuenibus in conspectu Dei, vt quærerem ab eo
bonum iter nobis, & qui nobiscum erāt, & filijs,
& peccato-

& pecoribus propter insidias. *Erubui enim pe-
 52 tere à rege pedites & equites in comitatu, tutelæ
 gratia contra aduersarios nostros. *Diximus e-
 53 nim regi quoniam virtus Domini erit cū eis qui
 inquirunt eum in omni affectu. *Et iterum de-
 54 precati sumus Dominum Deum nostrum secun-
 dum hæc: quem & propitium habuimus, & com-
 potes facti sumus Deo nostro. *Et separaui ex
 55 plebis præpositis, & sacerdotibus templi viros
 duodecim, & Sedebiam, & Asannam, & cum eis
 ex fratribus eorum viros decem. *& appendi eis
 56 aurum & argentum, & vasa sacerdotalia domus
 Dei nostri, quæ donauerat rex, & consiliarij eius,
 & principes, & omnis Israel. *Et cū appendis-
 57 sem, tradidi argenti talenta cētum quinquagin-
 ta, & vasa argentea talentorum centum, & auri
 58 talenta centum, & vasorum aureorum septies
 viginti, & vasa ærea de bono æramento splenden-
 tia, duodecim, auri speciem reddentia: *& dixi
 59 eis, Et vos sancti estis Domino, & vasa sunt sancta,
 & aurum, & argentum votum est Domino Deo
 patrum nostrorum. *Vigilate & custodite, do-
 60 nec tradatis ex plebis præpositis, & sacerdotibus,
 & Leuitis, & principibus ciuitatum Israel in Ie-
 61 rusalem, in pastophorio domus Dei nostri. *Et
 hi qui susceperunt sacerdotes & Leuitæ aurum
 & argentum & vasa, intulerunt in Ierusalem in
 templum Domini. *Et promouimus à fluuio
 62 Thia, die duodecima mensis primi, vsque quo in-
 troiuimus in Ierusalem. *Et cū factus fuisset
 63 tertius dies, quarta autem die ponderatum aurū,
 & argentum traditum est in domo Domini Dei
 nostri Marimoth filio Iori sacerdoti: *& cum
 64 ipso erat Eleazar filius Phinees: & erant cum ipsis
 Iosadus filius Iesu, & Medias, & Banni filius Le-
 uitæ ad numerum, & ad pondus vniuersa. *Et
 65 scriptum est pondus ipsorum eadem hora. *Qui
 66 autem venerunt ex captiuitate, obtulerunt sacri-
 ficiū Domino Deo Israel, tauros duodecim pro
 omni Israel, arietes octoginta sex, *agnos septua-
 67 gintaduos, hircos pro peccato duodecim, & pro
 salute vaccas duodecim, omnia in sacrificiū Do-
 mini. *Et relegerunt præcepta regis regalibus
 68 dispensatoribus, & subregulis Cœlesyriæ, & Phœ-
 nicis: & honorificauerunt gentem, & templum
 Domini. *Et consummatis his, accesserunt ad
 69 me præpositi, dicentes, Non segregauerunt ge-
 nus Israel, & principes, & sacerdotes, & Leuitæ, F
 *& alienigenæ gentes, & nationes terræ immun-
 70 ditias suas à Chananeis, & Hethæis, & Pherezeis,
 & Iebuzeis, & Moabitis, & Ægyptijs, & Idumeis.
 *coniuncti enim sunt filiabus eorum & ipsi, & fi-
 71 lij eorum: & mistum est semen sanctum alienige-
 nis gentibus terræ: & participes erant præpositi,
 & magistratus iniquitatis eius ab initio ipsius re-
 gni. *Et mox vt audiui ista, conscidi vestimenta

& sacram tunicam: & lacerans capillos capitis &
 72 barbam, sedi dolens & mœstus. *Et conuenerūt
 quotquot tunc mouebantur in verbo Domini
 Dei Israel ad me lugētem super iniquitatem istā,
 & sedebam tristis vsque ad sacrificium vesperti-
 74 num. *Et consurgens à ieiunio, conscissa habens
 vestimenta & sacram tunicam, ingeniculans, &
 75 extendens manus ad Dominum, *dicebam, Do-
 mine confusus sum, & reueritus sum ante faciem
 76 tuam. *Peccata enim nostra multiplicata sunt
 super capita nostra, & iniquitates nostræ exaltatæ
 77 sunt vsque ad cælum, *quoniam à temporibus
 patrum nostrorum sumus in magno peccato vs-
 78 que ad diem hunc. *Et propter peccata nostra, &
 patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus
 nostris, & cum sacerdotibus nostris regibus terræ
 in gladium & captiuitatem, & depredationem cū
 79 confusione vsque in hodiernum diem. *Et nunc
 quantum est hoc quod contigit nobis misericor-
 dia abs te Domine Deus, & relinque nobis radi-
 80 cem, & nomen in locū sanctificationis tuæ, *de-
 tegere luminare nostrum in domo Domini Dei
 nostri, dare nobis cibum in omni tempore serui-
 81 tutis nostræ. *Et cū seruiremus, non fuimus de-
 relictī à Domino Deo nostro: sed constituit nos
 in gratia, ponens nobis reges Persarum dare ci-
 82 bum, *& clarificare templum Domini Dei no-
 stri, & ædificare deserta Sion, dare nobis stabili-
 83 tatem in Iudæa & Ierusalem. *Et nunc quid di-
 G cimus Domine habentes hæc? Transgressi enim
 sumus præcepta tuā, quæ dedisti in manus puero-
 84 rum tuorum prophetarum, dicens, *Quoniam
 terra in quam introistis possidere hereditatem
 eius, terra polluta est coinquinationibus alieni-
 85 genarum terræ, & immunditiæ illorum repleue-
 runt eam totam immunditia sua. *Et nunc filias
 vestras non coniungetis filiis eorum, & filias eo-
 86 rum non accipietis filiis vestris, *& non inquire-
 tis pacem habere cum illis omni tempore, vt in-
 ualescentes manducetis optima terræ, & heredi-
 87 tatem distribuatis filiis vestris vsque in eum.
 *Et quæ contingunt nobis, omnia fiunt propter
 opera nostra maligna, & magna peccata nostra.
 88 *Et dedisti nobis talem radicem, & rursus reuer-
 si sumus transgredi legitima tua, vti commiscere-
 mur immunditiæ alienigenarum gentium terræ
 89 huius. *Nōne irascēris nobis perdere nos, quo-
 ad vsque non relinquatur radix & nomen no-
 90 strum? *Domine Deus Israel verax es. Derelicta
 91 est enim radix vsque in hodiernum diem. *Ecce,
 nunc sumus in cōspectu tuo in iniquitatibus no-
 92 stris. Non est enim adhuc stare ante te in his. *Et
 cū adorādo cōfiteretur Esdras flens, humi pro-
 stratus ante templum, congregati sunt ante eum
 ex Ierusalem turba magna valde, viri & mulieres
 & iuuenes & iuuenculæ. Fletus enim erat magnus

in ipsa multitudine. * Et cum clamasset Iechonias Icheli ex filiis Israel, dixit Esdras, Nos in Dominum peccauimus, quod collocauimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terræ. * Et nunc es super omnem Israel. In his ergo sit iusiurandum à Domino expellere omnes uxores nostras quæ ex alienigenis sunt cum filiis earum. * Sicut tibi decretum est à maioribus secundum legem Domini exurgens explica. * Ad te enim spectat negotium, & nos tecum sumus. viriliter fac. * Et exurgens Esdras adiurauit principes sacerdotum & Leuitas, & omnem Israel facere secundum hæc, & iurauerunt.

CAP. IX.

ET exurgens Esdras ab ante atrium templi, abiit in pastophorium Ionathæ filij Nasabi: * & hospitatus illic non gustauit panem, nec aquam bibit super iniquitatem multitudinis. * Et facta est prædicatio in omni Iudæa, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in Ierusalem congregati; * ut quicumque non occurrerit biduo vel triduo diei secundum iudicium assidentium seniorum, tollerentur facultates suæ, & ipse alienus iudicaretur à multitudine captiuitatis. * Et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iuda, & Ben-iamin in tribus diebus in Ierusalem, hic mensis est nonus, dies mensis vicesimus. * Et sedet omnis multitudo in area templi tremantes, propter hyemem præsentem. * Et exurgens Esdras dixit illis, Vos iniquè fecistis collocantes vobis in matrimonium uxores alienigenas, ut adderetis ad peccata Israel. * Et nunc date confessionem, & magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum: * & perficite voluntatem ipsius, & discedite à gentibus terræ, & ab vxoribus alienigenis. * Et clamauit omnis multitudo, & dixerunt voce magna, Sicut dixisti, faciemus. * Sed quoniam multitudo magna est, & tempus hybernum, & non possumus in subsidium stare: & hoc opus non est nobis vnius diei, neque bidui: multum enim in his peccauimus: * stent præpositi multitudinis, & omnes qui nobiscum inhabitant & quotquot habent uxores apud se alienigenas, * & assistant accepto tempore ex omni loco presbyteri, & iudices, usquequo soluant iram Domini negotij huius. * Ionathas autem filius Ezeli, & Ozias Thecam susceperunt secundum hæc: & Bosoramus, & Leuis, & Sabbathæus simul cooperati sunt cum illis. * Et steterunt secundum hæc omnia vniuersi qui erant ex captiuitate. * Et elegit sibi viros Esdras sacerdos principes magnos de patribus eorum secundum nomina: & confederunt nouilunio mensis decimi examinare negotium istud. * Et determinatum est de viris qui habebant uxores alienigenas, usque ad neomeniam primi mensis: * & inuenti sunt ex sacerdotibus permisti qui habebant alie-

nigenas uxores. * Ex filiis Iesu filij Iosedec, & fratribus eius: Maseas, & Eliozerus, & Ioribus, & Ioadeus, * & iniecerunt manus ut expellerent uxores suas: & ad litandum in exorationem arietem pro ignorantia sua. * & ex filiis Semmeri, Maseas, & Effes, et Ieelech Azarias. * Et ex filiis Fosere: Limosias, Hismaenis, & Nathancee, Iufsio, Reddus, & Talsas. * & ex Leuitis, Iorabbus, & Semeis, & Colnis, et Calitas, & Facteas, & Coluas, & Elionas. * & ex sacris cantoribus, Eliasib, Zaccarus. * & ex ostiariis, Salumus, & Tolbanes. * & ex Israel ex filiis D Foro, Ozi, & Remias et Geddias & Melchias & Michel, Eleazarus & Iamebias & Bannas: * & ex filiis Iolaman: Chamas & Zacharias & Iezrelus, & Ioddius, & Erimoth & Helias. * & ex filiis Zathoim: Eliadas & Liasumus, Zochias & Lari-moth & Zabdis & Tebedias. * & ex filiis Zebes: Iohannes & Amanias & Zabdias & Emeus. * & ex filiis Bani: Olamus & Maluchus & Ieddeus & Iasub & Azabus & Ierimoth. * & ex filiis Addin: Naathus & Moosias & Cale, & Raanas, Maseas, Mathathias & Beseel et Bonnus & Manasses. * & ex filiis Nuac: Noneas & Afeas et Melchias & Sameas & Simon, Bè-iamin & Malchus et Marras. * et ex filiis Asom: Carianeus, Mathathias & Bannus & Eliphalach et Manasses & Semei. * et ex filiis Banni: Ieremias & Moadias & Abramus & Iohel et Baneas & Pelias et Ionas & Marimoth et Eliasib et Mathaneus & Eliasib et Orizas et Dielus et Semedius et Zambris et Iosephus. * et ex filiis Nobei: Idelus et Mathathias E & Sabadus et Zecheda, Sedmi et Iessei, Baneas. * omnes isti coniunxerunt sibi uxores alienigenas, et dimiserunt eas cum filiis. * Et inhabitauerunt sacerdotes, et Leuitæ: & qui erant ex Israel in Ierusalè, et in tota vna regione nouilunio mensis septimi. Et erant filij Israel in comorationibus suis. * Et congregata est omnis multitudo simul in aream, quæ est ab oriente portæ sacræ: * et dixerunt Esdras pontifici, et lectori, ut afferret legem Moysi, quæ tradita est à Domino Deo Israel. * Et attulit Esdras pontifex legem omni multitudini eorum à viro usque ad mulierem, et omnibus sacerdotibus audire legem nouilunio mensis septimi. * Et legebat in area, quæ est ante sacram portam templi, à prima luce usque ad vesperam coram viris et mulieribus. Et dederunt omnes sensum ad legem. * Et stetit Esdras sacerdos, & lector legis super ligneum tribunal quod fabricatum erat. * Et steterunt ad eum Mathathias, et Samus, Ananias, Azarias, Vrias, Ezechias, et Balsamus ad dexteram: * et ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abusthas, Sabus, Nabadias, et Zacharias. * Et assumpsit Esdras librum coram omni multitudine: præsidebat enim in gloria in conspectu omni-

nium. * Et cū absoluiſſet legem, omnes erecti 46
ſteterunt: et benedixit Eſdras Dominum Deum
altiffimum, Deum Sabaoth omnipotentem.

* Et reſpondit omnis populus, Amen. Et e- 47
leuatis ſurſum manibus procidentes in terram,
adorauerunt Dominum. * Ieſus & Banaeus & 48
Sarebias et Iaddimus & Accubus & Sabbathæus
& Calithes & Azarias & Ioradus & Ananias &
Philiſ Leuitæ, * qui docebant legem Domini, 49
& in multitudine legebant legem Domini, &
preferabant ſinguli eos, qui intelligebant lectio-
nem. * Et dixit Atharathes Eſdræ pontifici, & 50
lectori, & Leuitis, qui docebant multitudi-
nem * dicens, Dies hic ſanctus eſt Domino. 51

52 Et omnes flebant, cū audiſſent legem. * Et
dixit Eſdras, Digreſſi ergo manducate pinguiſ-
ſima quæque, & bibite dulciſſima quæque, &
53 mittite munera hiſ qui non habent. * Sanctus
enim eſt hic dies Domini, & nolite mœſti eſſe:
54 Dominus enim clarificabit vos. * Et Leuitæ de-
nuntiabant in publico omnibus, dicentes, Dies
55 hic ſanctus eſt, nolite mœſti eſſe. * Et abierunt
omnes manducare, & bibere, & epulari, & da-
re munera hiſ qui non habebant, vt epularen-
tur. Magnificè enim ſunt exaltati verbis quibus
56 edocti ſunt. * & congregati ſunt vniuerſi in Ie-
ruſalem celebrare lætitiā, ſecundū testamen-
tum Domini Dei Iſrael.

LIBER ESDRÆ QVARTVS

CAP. I.



LIBER Eſdræ prophetæ ſecūdus, 1
filij Sarei, filij Azarei, filij Hel- A
ciæ, filij Sadaniæ, filij Sadoch,
filij Achitob, * filij Achiz, filij 2
Phinees, filij Heli, filij Ameriæ,
filij Afiei, filij Marimoth, filij Arna, filij Oziæ,
filij Borith, filij Abiſei, filij Phinees, filij Elea-
zar, * filij Aaron ex tribu Leui, qui fuit captiuus 3
in regione Medorum, in regno Artaxerxis regis
Perſarum. * Et factum eſt verbum Domini ad 4
me, dicens, * Vade, & nuntia populo meo faci-
nora ipſorum, & filijs eorum iniquitates, quas in
me amiſerunt, vt nuntient filijs filiorū: * quia 6
peccata parentū ipſorum in illis creuerunt. Ob-
liti enim mei ſacrificauerunt dijs alienis. * Nón- 7
ne ego eduxi eos de terra-Ægypti de domo ſerui-
tutis? Ipſi autē irritauerunt me, & conſilia mea
ſpreuerunt. * Tu autem excute comam capitis 8
tui, & proiice omnia mala ſuper illos: quoniam
non obedierunt legi meæ. Populus autē eſt indi-
ſciplinatus. * Vſquequo eos ſuſtinebo, quibus 9
tanta beneficia contuli? * Reges multos propter 10
eos ſubuerti. Pharaonem cum pueris ſuis, & om- B
nem exercitum eius percuſſi. * Omnes gentes à 11
facie eorum perdidi, & in oriente prouinciarum
duarum populos Tyri & Sidonis diſſipauī, &
omnes aduerſarios eorum interfeci. * Tu verò 12
loquere ad eos, dicens, Hæc dicit Dominus:
* Nempe ego vos per mare tranſineauī, & plateas 13
vobis initio munitas exhibuī: ducem vobis dedi
Moysen, & Aaron ſacerdotem: * lucem vobis per 14
columnā ignis præſtiti, & magna mirabilia feci
in vobis: vos autem mei obliti eſtis, dicit Domi-
nus. * Hæc dicit Dominus omnipotens: Co- 15
turnix vobis in ſigno fuit, caſtra vobis ad tutelā
dedi, & illic murmuraſtis: * & non triumphatiſ 16
in nomine meo de perditione inimicorū veſtro-

rum, ſed adhuc nunc vſq; murmuraſtis. * Vbi
ſunt beneficia, quæ præſtiti vobis? Nónne in de-
18 ſerto cum eſuriretis, proclamaſtis ad me, * dicē-
tes, Vt quid nos in deſertum iſtud adduxiſti in-
19 terficere nos? melius nobis fuerat ſeruire Ægyp-
tijs, quā mori in deſerto hoc. * Ego dolui ge-
20 mitus veſtros, & dedi vobis manna in eſcam. Pa-
nem angelorū manducaſtis. * Nónne cū ſiti-
21 retis, petram excidi, & fluxerunt aquæ in ſaturi-
C tate? propter æſtus folijs arborū vos texi. * Diuiſi
vobis terras pingues: Chananæos, & Pherezæos,
22 & Philithæos à facie veſtra proiei: quid faciam
vobis adhuc, dicit Dominus? * Hæc dicit Do-
minus omnipotens, In deſerto cū eſſetis in flu-
23 mine Amorrhæo ſitientes, & blaſphemantes no-
men meum, * non ignem vobis pro blaſphemijs
24 dedi, ſed mittens lignum in aquam, dulce feci
flumen. * Quid tibi faciā Iacob? Noluisti obe-
25 dire Iuda. Transferam me ad alias gentes, & dabo
eis nomē meū, vt cuſtodiāt legitima mea. * Quo-
niam me dereliquiſtis, & ego vos derelinquam.
26 Petentibus vobis à me miſericordiam, non miſe-
rebor. * Quando inuocabitis me, ego non ex-
audiam vos. Maculaſtis enim manus veſtras ſan-
27 guine, & pedes veſtri impigri ſunt ad commit-
28 tenda homicidia. * Non quaſi me dereliqui-
ſtis, ſed voſipſos, dicit Dominus. * Hæc dicit
Dominus omnipotens, Nónne ego vos rogauī,
29 vt pater filios, & vt mater filias, & vt nutrix par-
uulos ſuos, * vt eſſetis mihi in populū & ego vo-
30 bis in Deum: & vos mihi in filios, & ego vobis in
D patrem? * Ita vos collegi, vt gallina pullos ſuos
31 ſub alas ſuas. Modò autē quid faciā vobis? proiici-
ciam vos à facie mea. * Oblationem cū mihi
attuleritis, auertam faciē meā à vobis. Dies enim
32 feſtos veſtros, & neomenias & circunciſiones re-
pudiaui. * Ego miſi pueros meos prophetas ad

vos

ſap. 16.
c. 20.
Num.
20. b. 17.
Eſai. 5.
24.

Exo. 15.
d. 25.

Exo. 17.
b. 1.

Exo. 17.
d. 15.

Mat. 23.
d. 37.
Eſai. 66.
2. 5.

vos, quos acceptos interfecistis, & laniastis corpora eorum quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens, 33 Domus vestra deserta est. Proiciam vos sicut ventus stipulam, * & filii procreationem non facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, & quod malum est coram me, fecerunt. * Tradam 35 domos vestras populo venienti, qui me non audientes credunt: quibus signa non ostendi, facient quæ præcepi. * Prophetas non viderunt, & memorabuntur iniquitatum eorum. * Testor populi venientis gratiam, cuius paruuli exultant cum lætitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi. * Et nunc frater aspice, 38 quæ gloria: & vide populum venientem ab oriente, * quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, & Iacob & Osee, & Amos, & Michææ, & Ioel, & Abdiæ, & Ionæ, * & Naum, & Habacuc, Sophonia, Aggæi, Zachariæ, & Malachiæ, qui & angelus Domini vocatus est.

CAP. II.

Hæc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. * Mater quæ eos genuerunt dicit illis, Ite filij, quia ego vidua sum & derelicta. * Educaui vos cum lætitia, & amisi vo scum luctu & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum est coram eo fecistis. * Modò autem quid faciam vobis? Ego vidua sum & derelicta: ite filij, & petite à Domino misericordiam. * Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare, * ut des eis confusionem, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat. * Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur à terra: quoniam spreuerunt sacramentum meum. * Væ tibi Assur, qui abscondisti iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ & Gomorrhæ, * quorum terra iacet in piceis glebis & aggeribus cinerum. sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. * Hæc dicit Dominus ad Esdram: Nuntia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus eram Israel. * Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ præparaueram illis. * Lignum vitæ erit illis in odore vnguenti, & non laborabunt, neque fatigabuntur. * Ite, & accipietis. Rogate vobis dies paucos, ut immorentur. Iam paratum est vobis regnum: vigilate. * Testare cælum & terram. Contriui enim malum, & creavi bonum, quia vivo ego dicit Dominus. * Mater amplectere filios tuos, educa illos cum lætitia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi dicit Dominus. * Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de

monumentis educa illos, quoniam cognoui nomen meum in Israel. * Noli timere mater filiorum, quoniam te elegi dicit Dominus. * Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam & Ieremiã, ad quorum consiliū sanctificaui, & paravi tibi arbores duodecim grauatas variis fructibus, * & totidem fontes fluentes lac & mel: & montes imensos septem, habentes rosam & liliū, in quibus gaudio implebo filios tuos. * Viduam iustifica, pupillo iudica, egenti da, orphanum tuere, nudum vesti, * confractum & debilem cura, claudum irridere noli, tutare manum, & cæcum ad visionem claritatis meæ admittete. * Senem & iuuenem intra muros tuos serua: * mortuos ubi inueneris signans commenda sepulchro, & dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea. * Pausa & quiesce populus meus, quia veniet requies tua. * Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pedes eorum. * Seruos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet. eos ego enim requiram de numero tuo. * Noli fatigari. Cum enim venerit dies pressuræ & angustiarum, alij plorabunt & tristes erunt: tu autem hilaris & copiosus eris. * Zelabunt gentes & nil aduersus te poterunt, dicit Dominus. * Manus meæ tegent te, ne filii tui gehennam videant. * Iucundare mater cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. * Filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educa de lateribus terræ, & misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens. * Amplectere natos tuos usque, dum venio, & præstem illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet. * Ego Esdras præceptum accepi à Domino in monte Oreb, ut irem ad Israel: ad quos cum venire, reprobauerunt me, & respuerunt mandatum Domini. * Ideoque vobis dico gentes, quæ auditis, & intelligitis, Expectate pastorem vestrum, requiem æternitatis dabit vobis: quoniam in proximo est ille qui in fine seculi adueniet. * Parati estote ad præmia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per æternitatem temporis. * Fugite umbram seculi huius: accipite iucunditatem gloriæ vestræ. Ego testor palam salutorem meum. * Commendatum donum accipite & iucundamini, gratias agentes ei qui vos ad cælestia regna vocauit. * Surgite, & stete, & videte numerum signatorum in conuiuio Domini. * Qui se de umbra seculi transtulerunt, splendidas tunicas à Domino acceperunt. * Recipe Sion numerum tuum, & concludere candidatos tuos qui legem Domini compleuerunt. * Filiorum tuorum quos optabas plenus est numerus. Roga imperium Domini ut sanctificetur populus tuus qui vocatus est ab initio. * Ego Esdras vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, & omnes canticis collaudabant Dominum. * Et in medio eorum erat iuuenis statura celsus, eminentior

Mala. j. a. 1.

Gen. 19. a. 2.

Exo. 17. d. 17.

Tob. 14. 11.

Apoc. c. 9.

eminentior omnibus illis, & singulis eorum capitibus imponebat coronas, & magis exaltabatur. Ego autem miraculo tenebar. * Tunc interrogavi angelum, & dixi, Qui sunt hi Domine? * Qui respondens dixit mihi, Hi sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, & immortalem sumpserunt, & confessi sunt nomen Dei. Modò coronantur, & accipiunt palmas. * Et dixi angelo, Ille iuuenis quis est, qui eis coronas imponit, & palmas in manus tradit? * Et respondens dixit mihi, Ipse est filius Dei, quem in seculo confessi sunt: ego autem magnificare eos coepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt. * Tunc dixit mihi angelus, Vade, annuntia populo meo, qualia & quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

CAP. III.

A Nno tricesimo ruinæ ciuitatis eram in Babylonē, & conturbatus sum super cubiculo meo recubens, & cogitationes meæ ascendebant super cor meum: * quoniam vidi desertionem Sion, & abundantiam eorum qui habitabant in Babylonē. * & ventilatus est spiritus meus valde, & coepi loqui ad Altissimum verba timorata, * & dixi, O dominator Domine, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc solus, & imperasti populo, * & dedisti Adam corpus mortuum: sed & ipsum figmentum manuum tuarum erat, & insufflasti in eum spiritum vitæ, & factus est viuens coram te, * & induxisti eum in paradiso, quem plantauerat dextera tua antequam terra adueneret. * Et huic mandasti diligere viam tuam, & præteriuit eam, & statim instituisti in eo mortem, & in nationibus eius, & natæ sunt gentes, & tribus, & populi, & cognationes quarum non est numerus. * Et ambulauit vnaquæque gens in voluntate sua, & mira agebant coram te, & spernebant præcepta tua. * Iterum autem in tempore induxisti diluuium super inhabitantes seculum, & perdidisti eos. * Et factum est in vnoquoque eorum, sicut Adæ mori, sic his diluuium. * Dereliquisti autem vnum ex his Noë cum domo sua, & ex eo iusti omnes. * Et factum est cum coepissent multiplicari, qui habitabant super terram, & multiplicauerunt filios & populos & gentes multas: & coeperunt iteratò impietatem facere plus quàm priores. * Et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi virum ex his cui nomen erat Abraham. * Et dilexisti eum & demonstraisti ei soli voluntatem tuam: * & disposuisti ei testamentum æternum, & dixisti ei vt non vnquàm derelinqueres semen eius. Et dedisti ei Isaac, & Isaac dedisti Iacob, & Esau. * Et segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. Et factus est Iacob in multitudo magna. * Et factum est cum educeres semen eius ex Ægypto, adduxisti super montem Sina. * Et inclinasti celos, & statuisti terram, & commouisti orbem, & tremere fecisti

abyssos, & conturbasti seculum, * & transiit gloria tua per portas quatuor ignis & terræ motus, & spiritus, & gelu, vt dares semini Iacob legem, & generationi Israel diligentiam. * Et non abstulisti ab eis cor malignum, vt faceret lex tua in eis fructum. * Cor enim malignum baiulans primus Adā transgressus & victus est, sed & omnes qui de eo nati sunt. * Et facta est permanens infirmitas, & lex cum corde populi, cum malignitate radicis, & discessit quod bonum est, & mansit malignum. * Et transierunt tempora, & finiti sunt anni: & suscitasti tibi seruum nomine Dauid, * & dixisti ei ædificare ciuitatem nominis tui, & offerre tibi in eadē thus & oblationes. * & factum est hoc annis multis, & deliquerunt qui habitabant ciuitatem, in omnibus facientes sicut fecit Adam & omnes generationes eius. vtebantur enim & ipsi corde maligno. * Et tradidisti ciuitatem tuam in manibus inimicorum tuorum. * Nunquid meliora faciunt, qui habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur Sion? * Factum est cum venissem huc, & vidissem impii-
D pietates quarum non est numerus: & delinquentes multos vidit anima mea hoc tricesimo anno, & excessit cor meum: * quoniam vidi quomodo sustines eos peccatores, & pepercisti impiis agentibus, & perdidisti populum tuum, & conseruasti inimicos tuos, & non significasti. * Nihil memini quomodo debeat derelinqui via hæc. Nunquid meliora facit Babylon quàm Sion? * aut alia gens cognouit te præter Israel? aut quæ tribus crediderunt testamentis tuis, sicut Iacob? * Quarum merces non comparuit, neque labor fructificauit. Pertransiens enim pertransiui in gentibus, & vidi abundantes eas, & non memorantes mandatorum tuorum. * Nunc ergo pondera in statéra nostras iniquitates, & eorum qui habitant in seculo: & non inuenietur nomen tuum, nisi in Israel. * Aut quando non peccauerunt in conspectu tuo, qui habitant terram? aut quæ gens sic obseruauit mandata tua? * Hos quidem per nomina inuenies seruasse mandata tua, gentes autem non inuenies.

Ier. 10.
d. 25.

CAP. IIII.

E T respondit ad me angelus, qui missus est ad me, cui nomen Vriel, * & dixit mihi, Excedens excessit cor tuum in seculo hoc, & comprehendere cogitas viam Altissimi. * Et dixi, Ita Domine meus. Et respondit mihi, & dixit, Tres vias missus sum ostendere tibi, & tres similitudines proponere coram te. * de quibus mihi si renuntiaueris vnā ex his, & ego tibi demonstrabo viam quam desideras videre, & docebo te, vnde sit cor malignum. * Et dixi: Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi flatum venti, aut reuoca mihi diem præteritum. * Et respondi, & dixi, Quis natorum poterit facere

Gen. 3.
29.Gen. 3.
29.Gen. 6.
2.12.Gen. 7. b.
10.1. Pet. 3.
20.Gen. 12.
2.1.Gen. 21.
2.1.Rom. 9.
b. 7.Gen. 25.
d. 21.

Exod. 19. 2. 1.

Deu. 4.
b. 10.

facere, vt me interrogas de his? * Et dixit ad me, 7
Si essem interrogans te, dicens, Quantæ habita-
tiones sunt in corde maris, aut quantæ venæ sunt
in principio abyssi, aut quantæ venæ sunt super
firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi: * di- 8
ceres mihi fortassis, in abyssum non descendi, ne-
que in infernū adhuc, neque in cælum vnquam
ascendi. * nunc autem non interrogaui te, nisi 9
de igne, & vento, & die, per quem transisti, & à
quibus separari non potes: & non respondisti
mihi de eis. * Et dixit mihi, Tu quæ tua sunt, te- 10
cum coadulescentia, non potes cognoscere: * & 11
quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viā,
& iam exterius corrupto seculo intelligere corrup-
tionem euidentem in facie mea? * Et dixi illi, 12
Melius erat nos nō esse, quā adhuc viuentes viue-
re in impietatibus, & pati, & non intelligere de
qua re. * Et respondit ad me, & dixit, Profici- 13
scens profectus sum ad syluam lignorum campi,
* & cogitauerunt cogitationem, & dixerunt, Ve- 14
nite & eamus, & faciamus ad mare bellum, vt re-
cedat corā nobis, & faciamus nobis alias syluas.
* Et similiter fluctus maris & ipsi cogitauerunt 15
cogitationē, & dixerunt, Venite ascendentes, de-
bellemus syluas campi, vt & ibi consummemus
nobismetipsis aliam regionem. * Et factus est 16
cogitatus syluæ in vanum. venit enim ignis, &
consumpsit eam. * Similiter & cogitatus flu- 17
ctuum maris. stetit enim arena, & prohibuit eos.
* Si enim esses iudex horum, quem inciperes iu- 18
stificare, aut quē condemnare? * Et respondi, & 19
dixi, Vtriq; vanam cogitationē cogitauerunt. terra
enim data est syluæ, & mari locus portare fluctus
suos. * Et respondit ad me, & dixit, Bene tu iudi- 20
casti, & quare nō iudicasti tibi metipsi? * Quēad- 21
modum enim terra syluæ data est, & mare flucti-
bus suis: sic qui super terram inhabitat, quæ sunt
super terram intelligere solummodo possunt: &
qui super cælos, quæ super altitudinem cælorum.
* Et respondi, & dixi, Deprecor te Domine, vt 22
mihi detur sensus intelligendi. * non enim volui
interrogare de superioribus tuis, sed de his quæ 23
pertranseunt per nos quotidie. propter quid Is-
rael datus in opprobriū gentibus, quem dilexisti
populum, datus est tribubus impiis, & lex patrū
nostrorum in interitum deducta est, & dispositio-
nes scriptæ nusquam sunt: * & pertrāsiuimus de 24
seculo, vt locustæ, & vita nostra stupor & pavor,
& nec digni sumus misericordiā consequi. * Sed 25
quid faciet nomini suo quod inuocatū est super
nos? & de his interrogaui. * Et respondit ad me, 26
& dixit, Si fueris plurimū scrutatus, frequenter
miraberis: quoniam festinans festinat seculū per-
transire, * & non capit portare quæ in futuris 27
temporibus iustis repromissa sunt: quoniam ple-
num iniustitia est seculum hoc & infirmitatibus.

Iud. 9. b.
8. 2. Pa.
25. c. 25.

28 * De quibus autem interrogas, dicam: seminatū
enim est malum, & necdum venit destructio ip-
29 sius. * Si ergo non inuersum fuerit quod semina-
tum est, & discesserit locus vbi seminatum est ma-
30 lum, non veniet vbi seminatum est bonū. * Quo-
niam gramen seminis mali seminatum est in cor-
de Adā ab initio: & quantū impietatis generauit
31 vsq; nunc, & generat vsque cū veniat area? * Æ-
stima autem apud te gramen mali seminis, quan-
32 tum fructum impietatis generauit, * quando se-
cata fuerint spicæ, quarum non est numerus, quā
33 magnam aream incipient facere? * Et respondi,
& dixi, Quomodo, & quando hæc? Quare mo- 34
dici & mali anni nostri? * Et respondit ad me, &
dixit mihi, Non festines tu super altissimum. Tu
enim festinas inaniter esse super ipsum. nam ex-
35 cessus tuus multus. * Nonne de his interrogaue-
runt animæ iustorū in promptuariis suis, dicen-
tes, Vsquequo spero sic? & quando veniet fructus
36 areæ mercedis nostræ? * Et respondit ad ea Iere-
miel archangelus, & dixit, Quando impletus
fuerit numerus feminum in vobis, quoniam in
37 statéra ponderauit seculum, * & mensura mensu-
rauit tempora, & numero numerauit tempora, &
non commouit, nec excitauit vsquedū impleatur
38 prædicta mensura. * Et respondi, & dixi, O Do-
minator Domine, sed & nos omnes pleni sumus
39 impietate. * Et ne fortè propter nos non impleā-
tur iustorū areæ, propter peccata inhabitantiū su-
40 per terram. * Et respondit ad me, & dixit, Vade, et
interroga prægnantē, si quando impleuerit nouē
41 menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere
partum in semetipsa? * Et dixi, Non potest Do-
mine. Et dixit ad me, In inferno promptuaria ani-
42 marum matrici assimilata sunt. * Quemadmo-
dū enim illa festinat quæ parit, effugere necessi-
tatem partus: sic & hæc festinat reddere ea quæ
43 cōmendata sunt. * Ab initio tibi demonstrabitur
44 de his quæ cōcupiscis videre. * Et respondi, & dixi,
Si inueni gratiam ante oculos tuos, & si possibile
45 est, & si idoneus sum, * demonstra mihi, si plus-
quam præteritum sit habet venire, aut plura per-
46 transierunt supra quā futurum est. * Quid per-
47 transiuit, scio: quid autem futurū sit, ignoro. * Et
dixit ad me, Sta super dexteram partē, & demon-
48 strabo tibi interpretationem similitudinis. * Et
steti, & vidi: & ecce fornax ardens transiit coram
me. & factum est, cū transiret flamma, vidi: &
49 ecce superauit fumus. * Post hæc transiit coram
me nubes plena aquæ, & immisit pluuiā impe-
tu multam. & cū transisset impetus pluuiæ, su-
50 perauerunt in ea guttæ. * Et dixit ad me, Cogita
tibi, sicut crescit pluuiā amplius quā guttæ, &
ignis quā fumus: sic superabundauit quæ tran-
siuit mensura. Superauerunt autem guttæ, et fu-
51 mus: * & orauī, & dixi, Putas viuo vsque in
diebus

diebus illis: vel quid erit in diebus illis? ⁵² Respon-
dit ad me, & dixit, De signis, de quibus me in-
terrogas, ex parte possum tibi dicere, de vita autē
tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

CAP. V.

DE signis autem: ecce dies venient, in quibus
apprehendētur qui inhabitant terram in cen-
su multo: & abscondetur veritatis via: & sterilis
erit à fide regio: ² & multiplicabitur iniustitia
super hanc quam ipse tu vides, & super quam au-
disti olim: ³ & erit impositio vestigio quam nūc
vides regnare regionem, & videbunt eam deser-
tam. ⁴ Si autē tibi dederit Altissimus viuere, vi-
debis post tertiā tubam, & relucescet subito sol
noctu, & luna ter in die, ⁵ & de ligno sanguis stil-
labit, & lapis dabit vocē suā, & populi comoue-
buntur: ⁶ & regnabit, quem non sperant qui in-
habitāt super terram, & volatilia commigratio-
nem faciēt: ⁷ & mare Sodomiticū pisces reiciet,
& dabit vocem noctu, quā non nouerant multi.
omnes autem audient vocem eius, ⁸ & chaos fiet
per loca multa, & ignis frequenter remittetur,
& bestię agrestes transmigrabūt & mulieres mē-
struatā pariet mōstra, ⁹ & in dulcibus aquis sal-
sæ inuenientur, & amici omnes semetipso expu-
gnabunt: & abscondetur tunc sensus, & intelle-
ctus separabitur in prōptuariū suū: ¹⁰ & quære-
tur à multis, & nō inuenietur: & multiplicabitur
iniustitia, & incontinētia super terrā. ¹¹ Et inter-
rogabit regio proximā suā, & dicet, Nūquid per-
re pertrāsiit iustitia iustū faciens? Et hoc negabit.
¹² Et erit in illo tēpore, & sperabunt homines, &
nō impetrabunt: laborabunt, & nō dirigētur viā
corū. ¹³ Hęc signa dicere tibi permissum est mihi:
& si oraueris iterū & ploraueris, sicut & nunc, &
ieiunaueris septem diebus, audies iteratō horum
maiora. ¹⁴ Et euigilaui, & corpus meum horruit
valde: & anima mea laborauit, vt deficeret: ¹⁵ & B-
tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in
me, & confortauit me, & statuit me super pedes.
¹⁶ Et factū est in nocte secunda, & venit ad me Sa-
lathiel dux populi, & dixit mihi, Vbi eras? & qua-
re vultus tuus tristis? ¹⁷ An nescis, quoniā tibi cre-
ditus est Israel in regione transmigrationis corū?
¹⁸ Exurge ergo, & gusta panē, & non derelinquas
nos, sicut pascor gregē suum in manibus luporū
malignorum. ¹⁹ Et dixi ei, Vade à me, & non ap-
propies ad me. Et audiuit, vt dixi: & recessit à
me. ²⁰ Et ego ieiunavi diebus septē vlulans & plo-
rans, sicut mihi mādaui Vriel angelus. ²¹ Et factū
est post dies septem, & iterū cogitationes cordis
mei molestæ erant mihi valde. ²² & resumpsit a-
nima mea spiritum intellectus: & iterum cœpi
loqui coram Altissimo sermones, ²³ & dixi, Do-
minator Domine ex omni sylua terræ, & omni-
bus arboribus eius, elegisti vineam vnicam: ²⁴ Et

ex omni terra orbis, elegisti tibi foueam vnam:
& ex omnibus floribus orbis elegisti tibi lilium
²⁵ vñ: ²⁶ & ex omnibus abyssis maris, replesti tibi
riuum vñ: & ex omnibus edificatis ciuitatibus,
²⁷ sanctificasti tibi metipso Siō: ²⁸ & ex omnibus crea-
tis volatilibus, nominasti tibi columbā vñ & ex
omnibus plasmatis pecoribus, prouidisti tibi ouē
vnam: ²⁹ & ex omnibus multiplicatis populis,
acquisiisti tibi populum vnum: & ab omnibus
probatā legem donasti huic, quē desyderasti po-
³⁰ pulo. ³¹ Et nunc Domine, vt quid tradidisti vñ
pluribus? Et pręparasti super vnam radicē alias,
³² & disperdidisti vnicū tuum in multis: ³³ & con-
culcauerunt eū, qui contradicebant spōsionibus
tuis, quique tuis testamentis nō credebant. ³⁴ Et
si odiens odisti populū tuum, tuis manibus de-
bet castigari. ³⁵ Et factū est, cū locutus essem ser-
mones, & missus est angelus ad me, qui antē ve-
nerat ad me pręterita nocte, ³⁶ & dixit mihi, Audi
me, & instrua me: & intende mihi, & adiciam
corā te. ³⁷ Et dixi, Loquere Domine meus. Et di-
xit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es pro
Israel: an plus dilexisti eū, quā qui eū fecit? ³⁸ Et
dixi ad eum, Non Domine, sed dolens locutus
sum. Torquent enim me renes mei per omnē ho-
rā, quārentē apprehendere semitam Altissimi, &
³⁹ inuestigare partem iudicij eius. ⁴⁰ Et dixit ad me,
Nō potes. Et dixi, Quare Domine? Ad quid na-
scebar, aut quare nō fiebat matrix matris meę mi-
hi sepulchrū vt non viderē laborē Iacob, & de-
⁴¹ fatigationē generis Israel? ⁴² Et dixit ad me, Nu-
mera mihi quæ necdum venerāt, & collige mihi
dispersas guttas, & reuivida mihi aridos flores,
⁴³ & aperi mihi clausa prōptuaria, & produci mihi
inclusos in eis flatus, demōstra mihi vocis imagi-
nē: & tunc ostendam tibi laborē quem rogas vi-
⁴⁴ dere. ⁴⁵ Et dixi, Dominator Domine, quis enim est
qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus ha-
bitationem nō habet? ⁴⁶ Ego autem insipiens, &
quomodò potero dicere de his, quibus me inter-
⁴⁷ rogasti? ⁴⁸ Et dixit ad me, Quomodò non potes
facere vnum de his quæ dicta sunt: sic nō poteris
inuenire iudicium meum, aut in fine charitatem,
⁴⁹ quā populo promisi. ⁵⁰ Et dixi, Sed ecce Domine
tu propē es his qui in finem sunt: & quid facient
D qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos?
⁵¹ Et dixit ad me, Corone assimilabo iudiciū meū.
Sicut non nouissimorum tarditas, sic nec priorū
⁵² velocitas. ⁵³ Et respondi, & dixi, Nec poteris fa-
cere eos qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri
sunt, in vnum, vt celerius iudicium tuū ostēdas?
⁵⁴ Et respondit ad me, & dixit, Non potest festina-
re creatura super creatorem, nec sustinere secu-
⁵⁵ lum eos qui in eo creandi sunt in vnum. ⁵⁶ Et
dixi, Quomodo dixisti seruo tuo, quoniam viui-
ficans viuificasti à te creatam creaturā in vnum,
&

& sustinebat creatura: poterit & nūc portare præsentes in vnum. * Et dixit ad me, Interroga matricem mulieris, & dices ad eam, Et si paris, quare per tēpus? Roga ergo eam, vt det decē in vñ. * Et dixi, Non vñq; poterit: sed secundū tēpus. 47
 * Et dixit ad me, Et ego dedi matricem terræ his 48
 qui seminati sunt super eā per tempus. * Quem- 49
 admodū enim infans nō parit ea, quæ senū sunt: sic ego disposui à me creatū seculum. * Et interro- 50
 gaui, & dixi, Cū iā dederis mihi viā, loquar corā te: nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis est: iam senectuti appropinquat. * Et re- 51
 spōdit ad me, & dixit, Interroga eam quæ parit, & dicet tibi. * Dices enim ei, Quare quos pepe- 52
 risti, nunc non sunt similes his qui ante te, sed minores statura? * Et dicet tibi & ipsa, Alij sunt qui 53
 in iuuentute virtutis nati sunt: & alij qui sub tēpore senectutis, deficiente matrice sunt nati. * Cō- 54
 sydera ergo & tu, quoniā minori statura estis præsentes qui ante vos: * & qui post vos, minori quā- 55
 vos, quasi iam senescentes creaturæ, & fortitudinem iuuentutis prætereuntes. Et dixi, Rogo Domine, si inueni gratiā ante oculos tuos, demonstrā seruo tuo, per quem visites creaturam tuam.

CAP. VI.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis, & antequā 1
 estarent exitus seculi, & antequam spirarent A-
 conuentiones ventorū, * & antequā sonarēt vo- 2
 ces tonitruum, & antequam splenderent nitores
 coruscationū, & antequam confirmarentur fun-
 damenta paradisi, * & antequam viderentur de- 3
 cori flores, & antequam confirmarentur motæ
 virtutes, & antequam colligerentur innumerabi-
 les militiae angelorum. * & antequā extollerentur 4
 altitudines aeris, & antequam nominarentur
 mensuræ firmamentorum, & antequam æstua-
 rent camini in Sion, * & antequam inuestigarēt- 5
 tur præsentes anni, & antequam abalienarentur
 eorū qui nunc peccant ad inuentiones, & confi-
 gnati essent qui fidē thesaurizauerūt: * tūc cogi- 6
 tauī, & facta sunt per me solum, & nō per alium:
 & finis per me, & non per alium. * Et respondi, 7
 & dixi, Quæ erit separatio temporum? aut quan-
 do prioris finis, & sequentis initium? * Et dixit 8
 ad me, Ab Abrahā vsq; ad Isaac, quando nati sunt
 ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab ini-
 tio calcaneū Esau: * finis enim huius seculi Esau, 9
 & principium sequentis Iacob. * Hominis ma- 10
 nus inter calcaneum & manum. Aliud noli quæ-
 rere Esdra. * Et respōdi, & dixi, O dominator Do- 11
 mine, si inueni gratiā ante oculos tuos, * oro vt 12
 demonstrēs seruo tuo finē signorū tuorū quorum
 partem mihi demonstrasti nocte præcedenti. * Et 13
 respondit, & dixit ad me, Surge super pedes tuos,
 & audi vocem plenissimam sonitus. * Et erit si- 14
 cut commotio, nec commouebitur locus, in quo

15 stes super eum. * Ideo cū loquitur, tu non ex-
 paueas, quoniam de fine verbum & fundamentū
 16 terræ intelligitur, * quoniam de ipsis sermo tre-
 B miscit & commouetur. scit enim quoniam finem
 17 eorum oportet cōmutari. * Et factum est, cū
 audissem, surrexi super pedes meos, & audiui: &
 18 ecce vox loquens, & sonus eius sicut sonus aqua-
 rum multarum, * & dixit, Ecce dies veniunt, &
 19 erit quando appropinquare incipiam, vt visitem
 habitates in terra: * & quando inquirere inci-
 20 piam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua,
 & quando suppleta fuerit humilitas Sion. * & cū
 super signabitur seculum quod incipiet pertran-
 21 sire, hæc signa faciam, Libri aperientur ante faciē
 firmamenti, & omnes videbunt simul, * & anni-
 22 culi infantes loquentur vocibus suis, & prægna-
 tes immaturos parient infantes trium & quatuor
 23 mensium, & viuent, & fuscitabuntur. * Et subi-
 24 tō apparebūt seminata loca non seminata, & ple-
 na promptuaria subito inuenientur vacua: * &
 tuba canet cum sono, quam cū omnes audie-
 25 rint, subito expauescent. * Et erit in illo tempo-
 re, debellabūt amici amicos vt inimici, & expaue-
 26 scet terra cum his: & venæ fontium stabunt, &
 non decurrēt in horis tribus: * & erit, omnis qui
 derelictus fuerit ex omnibus istis quibus prædixi
 tibi, ipse saluabitur, & videbit salutare meum,
 27 & finem seculi vestri. * Et videbunt qui recepti
 sunt homines, qui mortē non gustauerunt à na-
 tiuitate sua, & mutabitur cor inhabitantium, &
 28 conuertetur in sensum alium. * Delebitur enim
 malum, & extinguetur dolus. * Florebit autem
 29 fides, & vincetur corruptela, & ostendetur veri-
 tas quæ sine fructu fuit diebus tantis. * Et factū
 est, cū loqueretur mihi, & ecce paulatim intue-
 30 bar super eū ante quem stabā, * Et dixit ad me
 hæc, Veni tibi ostendere tempus venturæ noctis.
 31 * Si ergo iterum rogaueris, & iterum ieiunaueris
 septem diebus, iterum tibi renuntiabo horum
 32 maiora per diem quā audiui. * Audita est enim
 C vox tua apud Altissimum. Vidit enim fortis dile-
 ctionem tuam, & prouidit pudicitiam, quam à
 33 iuuentute tua habuisti: * & propter hoc misit me
 demonstrare tibi hæc omnia, & dicere tibi: Con-
 34 fide, & noli timere, * & noli festinare cum prio-
 ribus temporibus cogitare vana, vt non prope-
 35 res à nouissimis temporibus. * Et factum est post
 hæc, & fleui iterum: & similiter ieiunavi septem
 36 diebus, vt suppleam tres hebdomadas, quæ di-
 ctæ sunt mihi. * Et factū est in octaua nocte, &
 37 cor meum turbabatur iteratō in me, & coepi lo-
 38 ritus meus valde, & anima mea anxiabatur. * &
 dixi, O Domine, loquens locutus es ab initio
 39 creaturæ in primo die dicens, Fiat cælum & ter-
 ra: & tuum verbum opus perfectum. * Et erat
 tunc

tunc spiritus, & tenebræ circumferebantur, & silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te. * Tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumē 40
luminosum, quo appareret opus tuum. * Et die 41
secundo creasti spiritum firmamēti, & imperasti ei vt diuideret & diuisionem faceret inter aquas, vt pars quædā sursum recederet, pars verò deorsum maneret. * Et tertia die imperasti aquis cōgregari in septima parte terræ: sex verò partes siccasti & conseruasti, vt ex his sint coram te ministrantia seminata à Deo, & culta. * Verbum 43
enim tuum processit, & opus statim fiebat. * Processit enim subito fructus multitudinis 44
immensus, & concupiscentiæ gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odori menti inuestigabilis. & die tertia hæc facta sunt. * Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarū dispositionē. * Et imperasti eis, vt deseruirent futuro plasmato homini. * Quinto autem die dixisti septimæ parti, 47
vbi erat aqua congregata, vt procrearet animalia, & volatilia, & pisces: & ita fiebat. * Aqua 48
muta, & sine anima quæ Dei nutu iubebantur, animalia faciebat, vt ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. * Et tunc conseruasti duas animas: 49
nomen vni vocasti Henoch, & nomen secundæ vocasti Leuiathan, * & separasti ea ab alterutro. 50
Non enim poterat septima pars, vbi erat aqua congregata, capere ea. * Et dedisti Henoch vnam partem, quæ siccata est tertio die, vt habitet in ea vbi sunt montes mille. * Leuiathan autem dedisti septimam partē humidam, & seruasti eam, vt fiat in deuorationem quibus vis, & quando vis. * Sexto autem die imperasti terræ, vt crearet coram te iumenta, & bestias, & reptilia: * & 54
super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemque elegisti populū. * Hæc autem 55
omnia dixi corā te Domine, quia propter nos creasti seculū. * Residuas autem gētes ab Adam, 56
natas dixisti eas nil esse, & quoniam saluæ assimilatæ sunt, & quasi stillicidium de vase similasti abundantiam eorū. * Et nunc Domine, ecce, 57
istæ gentes, quæ in nihilum deputatæ sunt, cœperunt dominari nostri, & deuorare: * nos autē 58
populus tuus quem vocasti primogenitum vni-genitum æmulatorem tuum, traditi sumus in manibus eorum: * & si propter nos creatum 59
est seculum, quare non hæreditatem possidemus cum seculo? Vsq̃ue quo hæc.

CAP. VII.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, ¹
missus est ad me angelus qui missus fuerat ad A
me primis noctibus, ² & dixit ad me, Surge Es-
dra, & audi sermones quos veni loqui ad te. ³ Et
dixi, Loquere Deus meus. Et dixit ad me, Mare

positum est in spatioſo loco, vt eſſet altum &
4 immenſum: * erit autem ei introitus in anguſto
5 loco poſitus, vt eſſet ſimilis fluminibus. * Quis
enim volens voluerit ingredi mare, & videre eū,
vel dominari eius: ſi non tranſierit anguſtum, in
6 latitudinē quomodō venire poterit? * Itē aliud,
Ciuitas eſt ædificata, & poſita in loco campeſtri:
7 eſt autem plena omnium bonorum. * introitus
eius anguſtus & in præcipiti poſitus, vt eſſet à
8 dexteris quidē ignis, à ſiniſtris aqua alta: * ſemita
autem eſt vna ſola inter eos poſita, hoc eſt, inter
ignem & aquam, vt non capiat ſemita, niſi ſo-
9 lummodō veſtigium hominis. * Si autē dabitur
ciuitas homini in hereditatem, ſi nunquam an-
tepoſitum periculum pertranſierit, quomodō
10 accipiet hæreditatē ſuam? * Et dixi, Sic Domine.
11 Et dixit ad me, Sic eſt & Iſrael pars. * Propter
eos enim feci ſeculum: & quando tranſgreſſus
eſt Adā cōſtitutiones meas, iudicatum eſt quod
12 factum eſt. * Et facti ſunt introitus huius ſeculi
anguſti, & dolentes, & laborioſi: pauci autem &
mali, & periculorū pleni, & labore magnopere
13 ſulti. * nā maioris ſeculi introitus ſpatioſi & ſe-
14 curi, & faciētes immortalitatis fructū. * Si ergo
ingredientes non fuerunt ingreſſi qui viuunt,
anguſta & vana hæc: non poterunt recipere quæ
15 ſunt reſoſita. * Nunc ergo quare tu conturba-
ris, cū ſis corruptibilis? & quid mouēris tu, cū
16 ſis mortalis: * Et quare non accepisti in corde
tuo quod eſt futurum, ſed quod in præſenti?
17 * Reſpōdi & dixi, Dominator Domine, ecce diſ-
poſuiſti lege tua, quoniā iuſti hæreditabunt hæc,
18 impij autē peribunt. * Iuſti autem ferent angu-
ſta, ſperantes ſpatioſa. qui enim impiē geſſerunt,
& anguſta paſſi ſunt, & ſpatioſa non videbunt.
19 * Et dixit ad me, Nō eſt iudex ſuper Deum, neq;
B intelligens ſuper Altiffimum. * Pereunt enim
20 multi præſentes, quia negligitur quæ antepoſita
21 eſt Dei lex. * Mandans enim mandauit Deus ve-
nientibus, quādo venerunt, quid facientes viue-
22 rent, & quid obſeruātes nō punirentur. * Hi au-
tē nō ſunt perſuaſi, & contradixerunt ei, & cōſti-
23 tuerunt ſibi cogitāmē vanitatis, * & propoſue-
runt ſibi circunventiones delictorū, & ſuperdi-
xerunt Altiffimo nō eſſe, & vias eius nō cogno-
24 uerunt, * & legem eius ſpreuerūt, & ſponſiones
eius abnegauerūt, & in legitimis eius fidem non
25 habuerūt, & opera eius nō perfecērunt. * propter
26 hoc Eſdra vacua vacuis, & plena plenis. * Ecce
tempus veniet, & erit quando venient ſigna quæ
prædixi tibi, & apparebit ſponſa, & appareſcens
27 oſtendetur quæ nunc ſubducitur terra: * & om-
nis qui liberatus eſt de prædictis malis, ipſe vide-
28 bit mirabilia mea. * Reuelabitur enim filius
meus I E S V S cum his qui cum eo ſunt, & iu-
cundabuntur qui relictī ſunt in annis quadrin-
gētiſ.

gentis. * Et erit post annos hos, & morietur fi-
lius meus CHRISTVS, & omnes qui spiramen-
tū habent homines: * & cōuertetur seculum in
antiquū silentium diebus septē, sicut in priori-
bus iudiciis, ita vt nemo derelinquatur. * Et erit
post dies septem, & excitabitur quod nondum
vigilat seculum, & morietur corruptū, * & terra
reddet quæ in ea dormiunt & puluis qui in eo
silentio habitant, & promptuaria reddent quæ
eis commendatæ sunt animæ. * Et reuelabitur
Altissimus super sedem iudicij, & pertransibunt
misericordiæ, & longanimitas congregabitur. * Iu-
diciū autem solum remanebit, veritas stabit &
fides conualefcet, * & opus subsequetur, &
merces ostenderetur, & iustitiæ vigilabunt, & in-
iustitiæ nō dominabuntur. * Et dixi, Primus A-
brahā propter Sodomitas orauit, & Moyſes pro
patribus qui in deserto peccauerunt, * & qui
post eum pro Israel in diebus Achaz, & Samue-
lis: * & Dauid pro confractiōe, & Salomon pro
eis qui venerunt in sanctificationem, * & Elias
pro his qui pluuiam acceperunt, & pro mortuo
vt viueret, * & Ezechias pro populo in diebus
Sennacherib, & multi pro multis. * Si ergo mo-
do quando corruptibile increuit, & iniustitia
multiplicata est, & orauerunt iusti pro impiis:
quare & nunc sic non erit? * Et respondit ad me,
& dixit, Præſens seculum non est finis, gloria in
eo frequens manet: propter hoc orauerunt pro
inualidis. * Dies enim iudicij erit finis temporis
huius, & initium temporis futuræ immortalita-
tis, in quo transiit corruptela: * soluta est in-
temperantia, abscissa est incredulitas: creuit au-
tē iustitia, orta est veritas. * tunc enim nemo po-
terit saluare eum qui periit, neq; demergere qui
vicit. Et respondi, * & dixi, Hic est sermo meus
primus & nouissimus, quoniam melius erat non
dare terrā Adam, vel cū iam dedisset, coercere
eum vt non peccaret. * Quid enim prodest ho-
minibus in præſenti viuere in tristitia, & mor-
tuos sperare punitionem? * O tu quid fecisti
Adam? Si enim tu peccasti, non est factus solius
tuus casus, sed & noster qui ex te aduenimus.
* Quid enim prodest nobis si promissum est nō-
bis immortale tempus: nos autē mortalia opera
egimus? * Et quoniam prædicta est nobis perennis
spes: nos verò pessimi vani facti sumus. * Et quo-
niam reposita sunt nobis habitacula sanitatis &
securitatis: nos verò malè cōuersati sumus. * Et
quoniam reposita est gloria Altissimi protegere
eos qui tardè conuersati sunt: nos autē pessimis
viis ambulauimus. * Et quoniam ostēdetur paradi-
sus, cuius fructus incorruptus perseuerat, in quo
est securitas & medela: * nos verò non ingredie-
mur in ingratum enim locis cōuersati sumus. * Et
quoniam super stellas fulgebunt facies eorū qui D

Gen. 18.
c. 23.
Exo. 32.
c. 11.
2. Re. 24.
c. 17.
3. Par. 6.
c. 14.
3. Re. 17.
d. 21 &
28. d. 25.
4. Re. 19.
c. 15.

Rom. 1.
c. 2.

abſtinentiam habuerunt: nostræ autem facies
super tenebras nigræ. * non enim cogitauimus
viuentes quando iniquitatem faciebamus, quod
incipiemus post mortem pati. * Et respondit,
& dixit, Hoc est cogitamentum certaminis quod
certabit qui super terram natus est homo, * vt
si victus fuerit, patiat quod dixisti: si autem
vicerit, recipiet quod dico: * quoniam hæc
est vita quam Moyſes dixit, cū viueret, ad po-
pulum, dicens, Elige tibi vitam, vt viuas. * Non
crediderunt autē ei, sed nec post eum prophetis:
sed nec mihi qui locutus sum ad eos. * quoniam
non esset tristitia in perditionem eorum, sicut fu-
turum est gaudiū super eos, quibus persuasa est
salus. * Et respondi, & dixi, Scio Domine, quo-
niā vocatus est Altissimus misericors in eo quod
miseretur his qui nondū in seculo aduenerunt,
* & quod miseretur illis qui cōuersionem faciunt
in lege eius: * & longanimis est quoniam longani-
mitatē præstat his qui peccauerunt quasi suis
operibus: * & munificus est, quoniam quidem do-
nare vult pro exigentiis: * & multæ misericordiæ,
quoniam multiplicat magis misericordias his qui
præſentes sunt, & qui præterierunt, & qui futuri
sunt. * Si enim non multiplicauerit misericor-
dias suas, non viuificabitur seculum cum his qui
inhæreditabāt in eo. * Et donat: quoniam si nō
donauit de bonitate sua, vt alleuentur hi qui
iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non
poterit decies millesima pars viuificari hominū.
* & iudex si non ignouerit his qui curati sunt
verbo eius, & deleuerit multitudinē contentio-
num: * non fortassis derelinquerentur in innu-
merabili multitudine, nisi pauci valde.

CAP. VIII.

ET respondit ad me, & dixit, Hoc seculum fe-
cit Altissimus propter multos, futurum au-
tem propter paucos. * Dicam autem coram te
similitudinem Eſdra. Quomodo autē interro-
gabis terrā, & dicet tibi, quoniam dabit terrā mul-
tam magis vnde fiat fictile, paruum autē puluerē
vnde aurum fit: sic & actus præſentis seculi.
* Multi quidem creati sunt, pauci autē saluabun-
tur. * Et respondi, & dixi, Absorbe ergo anima
sensum, & deuora quod sapit. * conuenisti enim
obaudire, & prophetare* volens. Nec enim tibi
datum est spatium, nisi solummodò viuere.
* O Domine, si non permittes seruo tuo, vt ore-
mus coram te, & des nobis semen cordi, & sen-
sui culturam, vnde fructus fiat, vnde viuere
possit omnis corruptus, qui portabit locum ho-
minis? * Solus enim es, & vna plasmatio nos
sumus manuum tuarum, sicut locutus es: * &
quomodo nunc in matrice plasmātū est corpus,
& præstas membra: conseruatur in igne & aqua
tua creatio: & nouem mensibus patitur tua
plasmatio

plasmatio tuam creaturam quæ in ea creata est: * ipsum autem quod seruat, & quod seruatur, v-
traque seruabuntur: seruataq, quandoque iterum
reddit matrix, quæ in ea creuerunt. * Impera-
sti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis præ-
bere lac fructui mamillarum, * vt nutriatur id
quod plasmatum est vsque in tēpus aliquod, &
postea disponas eum tuæ misericordiæ. * Enutri-
sti eum tua iustitia, & erudisti eum in lege tua, &
corripuisti eum tuo intellectu: * & mortificabis
eum, vt tuam creaturam: & viuificabis eum, vt
opus tuum. * Si ergo perdidideris eum qui tantis
laboribus plasmatus est: tuo iussu facile est ordi-
nari, vt & id quod fiebat seruaretur. * Et nunc
Domine dicā, de omni homine tu magis scis: de
populo autem tuo, ob quē doleo: * & de hæredi-
tate tua, propter quam lugeo: & propter Israel,
propter quē tristis sum: & de Iacob, propter quē
doleo: * ideo incipiam orare corā te pro me, &
pro eis: quoniam video lapsus nostros qui inha-
bitamus terram. * Sed audiui celeritatem iudicis
qui futurus est. * Ideo audi vocem meam, & in-
tellige sermonem meum, & loquar coram te. Ini-
tiū verborū Esdre priusquam assumeretur: * &
dixi, Domine, qui inhabitas seculum, cuius oculi
eleuati in superna & aëre: * & cuius thronus
inestimabilis, & gloria incōprehensibilis cui astat
exercitus angelorum cum tremore, * quorum
seruatio in vento & igni conuertitur: cuius ver-
bum verum, & dicta perseverantia: * cuius ius-
sio fortis, & dispositio terribilis: cuius aspectus
arefacit abyssos, & indignatio tabescere facit mō-
tes, & veritas testificatur: * exaudi orationem
serui tui, & auribus percipe precatōne figmenti
tui. * Dum enim viuo, loquar: & dum sapio, re-
spondebo, * nec respicias populi tui delicta, sed
qui tibi in veritate seruiunt. * Nec intendas im-
pia gentiū studia, sed qui tua testimonia cum do-
loribus custodierunt. * Nec cogites qui in con-
spectu tuo falsè conuersati sunt, sed memorare
qui ex voluntate tua timorem cognouerūt. * Ne-
que volueris perdere, qui pecudum mores ha-
buerunt: sed respicias eos qui legem tuam splen-
didè docuerunt. * Nec indigneris eis qui bestiis
peiores iudicati sunt: sed diligas eos qui semper C
in tua iustitia confidunt, & gloria. * Quoniam
nos & patres nostri talibus morbis languemus:
tu autem propter nos peccatores misericors vo-
caberis. * Si enim desyderaueris vt nostri mise-
rearis, tunc misericors vocaberis, nobis autem nō
habentibus opera iustitiæ. * Iusti enim, quibus
sunt opera multa reposita, ex propriis operibus
recipient mercedem. * Quid est enim homo, vt
ei indigneris: aut genus corruptibile, vt ita ama-
rus sis de ipso? * In veritate enim nemo de geni-
tis est qui non impiè gessit, & de confitentibus

qui non deliquit. * In hoc enim annunciabitur
iustitia tua, & bonitas tua Domine, cum miser-
tus fueris eis qui non habent substantiam bono-
rum operum. * Et respondit ad me, & dixit,
Rectè locutus es aliqua: & iuxta sermones tuos
sic & fiet. * quoniam non verè cogitabo super plas-
ma eorū qui peccauerunt ante mortē, ante iudi-
cium, ante perditionem: * sed iucundabor super
iustorū figmentum, & memorabor peregrinatio-
nis quoque, & saluationis & mercedis receptio-
nis. * Quo modo ergo locutus sum, sic & est.
* Sicut enim agricola serit super terram semina
multa, & plantationes multitudinis plantat, sed
non in tempore omnia quæ seminata sunt, saluā-
tur, sed nec omnia quæ plantata sunt radicabunt:
sic & qui in seculo seminati sunt, nō omnes salua-
buntur. * Et respondi, & dixi, Si inueni gratiam,
loquar. * Quo modo semen agricolæ si non as-
cenderit aut non acceperit pluuiam tuam in tē-
pore, aut si corruptū fuerit multitudine pluuiæ,
sic perit: & similiter homo qui manibus tuis
plasmatus est, & tu ei imago nominatus: quoniam
simulatus es ei, propter quem omnia plasmasti,
& similasti semini agricolæ. * Non irascaris su-
per nos, sed parce populo tuo, & miserere hære-
ditati tuæ. Tu autem creaturæ tuæ misereris.
* Et respondit ad me, & dixit, Quæ sunt præsen-
tia præsentibus, & quæ futura futuris. * Multum
enim tibi restat, vt possis diligere meam crea-
turam super me: tibi autem frequenter & ipsi
proximaui, iniustis autē nūquam. * Sed & in hoc
mirabilis es corā Altissimo, * quoniam humi-
liasti te sicut decet te: & non iudicasti te, vt in-
ter iustos plurimum glorificeris. * Propter quod
miseriæ multæ, & miserabiles efficientur eis qui
habitant seculum in nouissimis: quia in multa
superbia ambulauerunt. * Tu autem pro te in-
tellige, & de similibus tuis inquire gloriam.
* Vobis enim apertus est paradysus, plantata est
arbor vitæ, preparatum est futurum tempus, præ-
parata est abundantia, ædificata est ciuitas, pro-
bata est requies, perfecta est bonitas & perfecta
sapientia. * Radix mali signata est à vobis: infir-
mitas, & tinea à vobis absconsa est: & in infer-
num fugit corruptio in obliuione. * Transie-
runt dolores, & ostensus est in fine thesaurus im-
mortalitatis. * Noli ergo adicere inquirendo
de multitudine eorum qui pereunt. * Nam &
ipsi accipientes libertatem, spreuerunt Altissi-
mum, & legem eius contempserunt, & vias eius
dereliquerunt. * Adhuc autem iustos eius con-
culcauerunt, * & dixerunt in corde suo non esse
Deum: & quidem scientes quoniam moriuntur.
* Sicut enim vos suscipient quæ prædicta sunt:
sic eos sitis & cruciatus, quæ præparata sunt. non
enim voluit hominem disperdi. * Sed & ipsi

Gen. 4.2.

Mat. 13.
24. & 26
b. 16.Psal. 13.
2. 1. &
32. a. 1.

qui creati sunt, coinquinauerunt nomē eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui pręparauit eis vitam. * Quapropter iudicium meū modò appropinquat. * Quę nō omnibus demonstraui, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi, * Ecce nunc Domine, demonstraſti mihi multitudinem signorum, quę incipies facere in nouissimis: sed non demonstraſti mihi quo tempore.

CAP. IX.

ET respondit ad me, & dixit, Meriens metire tempus in semetipſo: & erit cū videris, A quando tranſierit pars quędam signorum quę prędicta sunt, * tunc intelliges quoniam ipſum est tēpus in quo incipiet Altissimus viſitare ſeculum quod ab eo factum est. * Et quādo videbitur, in ſeculo motio locorū, & populorum turbatio, * tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus à diebus qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim omne quod factū est in ſeculo initium habet, pariter & cōsummationem, & cōsummatio est manifesta: * sic & Altissimi tēpora initia habent manifesta in prodigiis & virtutibus, & cōsummationes in actu & in signis. * Et erit, omnis qui saluus factus fuerit, & qui poterit efſugere per opera ſua & per fidē, in qua credidiſtis, * relinquetur de prędictis periculis, & videbit salutare meum in terra mea, & in finibus meis. quoniā sanctificaui me à ſeculo. * Et tunc miserebuntur qui nunc abuſi ſunt vias meas: & in tormentis commorabuntur hi qui eas proiecerunt in cōtemptu. * Qui enim non cognouerunt me, viuentes beneficia cōsecuti: * & qui fastidierunt legē meā, cū adhuc erant habētes libertatem, * & cū adhuc eſſet eis apertus pœnitentię locus, non intellexerunt, sed spreuerunt: hos oportet poſt mortē in cruciamento cognoscere. * Tu ergo noli adhuc curiosus eſſe quomodò impij cruciabuntur: sed inquire quomodò iuſti ſaluabuntur, & quorum ſeculum, & propter quos B ſeculum, & quando. * Et respondi, & dixi, * Olim locutus ſum, & nunc dico, & poſtea dicā: quoniā plures ſunt qui pereunt, quā qui ſaluabuntur: * ſicut multiplicatur fluctus ſuper guttā. Et reſpōdit ad me, & dixit: * Qualis ager, talia & ſemina: & quales flores, tales & tincturę: & qualis operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniā tempus erat ſeculi. * Et nunc cū eſſem parans eis his qui nunc ſunt, antequā fieret ſeculum, in quo habitarent: & nemo mihi cōtradixit. * tunc enim quiſq;, & nunc creator in mundo hoc parato, & meſſe indeficiēti & lege inueſtigabili corrupti ſunt mores eorū. * Et conſideraui ſeculū, & ecce erat periculū propter cogitationes quę in eo aduenerunt. * Et vidi, & peperi ei valde: & ſeruauī mihi acinū de botro,

Mat. 10.
b. 6.creatur.
5.

& plantationem de tribu multa. * Pereat ergo multitudo quę ſine cauſa nata eſt, & ſeruetur acinus meus, & plantatio mea: quia cum multo labore perfecī. * Tu autem ſi adhuc intromittas ſeptem dies alios, ſed non ieiunabis in eis: * ibis in campum florum, vbi domus non eſt ædificata: & manducabis ſolummodò de floribus campi, & carnē non guſtabis, & vinū non bibes, ſed ſolūmodò flores: * deprecare Altissimū ſine intermiſſione; & veniam, & loquar tecum. * Et C profeſtus ſum, ſicut dixit mihi, in campum, qui vocatur Ardath, & ſedi ibi in floribus. Et de herbis agri manducaui, & facta eſt eſca earū mihi in ſaturitatem. * Et factum eſt poſt dies ſeptem, & ego diſcumbebā ſupra ſcēnū, & cor meū iterū turbabatur ſicut antē. * Et apertum eſt os meū, & inchoaui dicere coram Altissimo, & dixi, * O Domine, te nobis oſtendens oſtenſus es patribus noſtris in deſerto, quod non calcatur, & infructuoſo, quando erant exeuntes de Ægypto: & dicens dixiſti, * Tu Iſrael audi me, & ſemen Iacob intēde ſermonibus meis. * Ecce enim ego ſemino in vobis legem meā, & faciet in vobis fructū, & glorificabimini in eo per ſeculū. * Nā patres noſtri accipientes legem, nō ſeruauerunt, & legitima mea nō cuſtodierūt, & factus eſt fructus legis non parens: nec enim poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui acceperunt perierunt, nō cuſtodientes quod in eis ſeminatum fuerat. * Et ecce, cōſuetudo eſt, vt cū acceperit terra ſemen, vel nauē mare, vel vas aliquod eſcam vel potū: cū fuerit exterminatum id, in quo ſeminatum eſt, vel in quod miſſum eſt: * ſimul id quod ſeminatum, vel miſſum eſt, vel quę ſuſcepta ſunt, exterminantur, & ſuſcepta iam non manent apud nos: ſed nobis ſic non factū eſt. * Nos quidē qui legem accepimus peccātes periuiſimus, & cor noſtrum quod ſuſcepit eam: * nam lex non periit, ſed permanſit in ſuo labore. * Et cū loquerer hęc in corde meo, reſpexi oculis meis, & vidi mulierem in dextera parte. & ecce hęc lugebat, & plorabat cum voce magna, & animo dolebat valde, & veſtimēta eiſ diſciſſa, & cinis ſuper caput eiſ. * Et dimiſi cogitatus, in quibus eram cogitans, & conuerſus ſum ad eam, & dixi ei, * Vt quid fleſ? & quid doles animo? Et dixit ad me, * Dimitte me Domine meus, vt deſcā me, & adiiciam dolorem: quoniam valde amaro ſum animo, & humiliata ſum valde. * Et dixi ei, Quid paſſa es? dic mihi. Et dixit ad me, * Sterilis fui ego famula tua, & non peperī, habens maritum annis triginta. * Ego enim per ſingulas horas, & per ſingulos dies, & annos hoſ triginta deprecor Altissimum nocte ac die. * Et factū eſt, poſt triginta annos exaudiuit me Deus ancillam tuam, & vidit humilitatem meam, &

Exod. 3.
b. 9 &
24-25.
Deut. 4.
b. 12.Exo. 13.
f. 18.Eſa. 46.
2. 1.Inf. 10.
d. 40.

& attendit tribulationi meæ, & dedit mihi filiū:
& iucundata sum super eum valde ego, & vir
meus, & omnes ciues mei, & honorificabamus
valde Fortem. * Et nutriui eum cum labore 46
multo. * Et factum est cū creuisset, & venisset 47
accipere vxorem, feci diem epuli.

CAP. X.

ET factū est, cū introisset filius meus in thala-
mo suo, cecidit, & mortuus est: * & euerti- A
mus omnes lumina, & surrexerunt omnes ciues
mei, ad consolandum me, & quieui vsque in aliū
diem vsque nocte. * Et factum est, cū omnes
quieuissent vt me consolarentur vt quiescerem:
& surrexi nocte, & fugi: & veni sicut vides in hoc
campo: * & cogito iam non reuerti in ciuitatē,
sed hīc consistere: & neq; manducare, neque bi-
bere, sed sine intermissione lugere, & ieiunare vs-
que dū moriar. * Et dereliqui sermones in qui-
bus erā, & respondi cū iracundia ad eam, & dixi,
* Stulta super omnes mulieres, nō vides luctum
nostrū, & quæ nobis cōtingunt? * Quoniā Sion
mater nostra omni tristitia cōtristatur, & humi-
litate humiliata est, & luget validissimē. * Et nūc
quoniā omnes lugemus, & tristes sumus: quoniā
omnes cōtristati sumus, tu autem contristaris in
vno filio? * Interroga enim terram, & dicet tibi:
quoniam hæc est, quæ debeat lugere casum tan-
torum super eam germinantium. * Et ex ipsa ab
initio omnes nati, & alij venient: & ecce, penē
omnes in perditionem ambulant, & exterminiū
fit multitudo eorū. * Et quis ergo debet lugere
magis, nisi hæc quæ tam magnā multitudinē per-
didit, quā tu, quæ pro vno doles? Si autē dicis
mihi, * Quoniam non est planctus meus similis
terræ: quoniā fructū ventris mei perdidit, quē cū
mœroribus peperit, & cū doloribus genui: * terra
autem secundū viam terræ, abiitque in ea mul-
titudinis præsens, quo modo euēnit: & ego tibi di-
co, * sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat
fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam.
* Nunc ergo retine apud te metipsam dolorem
tuum, & fortiter fer qui tibi contigerunt casus.
* Si enim iustificaueris terminū Dei, & consiliū
suū recipies in tēpore, & in talibus collaudaberis. B
* Ingredere ergo in ciuitatem ad virū tuum. Et
dixit ad me, * Non faciā, neq; ingrediar ciuitatē,
sed hīc moriar. * Et apposui adhuc loqui ad eā,
& dixi, * Noli facere hunc sermonem, sed cōsen-
ti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare
propter dolorem Ierusalem. * Vides enim quo-
niam sanctificatio nostra deserta effecta est, & al-
tare nostrum demolitū est, & templum nostrum
destructum est, * & psalterium nostrum humi-
liatum est, & hymnus conticuit, & exultatio no-
stra dissoluta est, & lumen candelabri nostri ex-
tinctum est, & arca testamenti nostri direpta est,

& sancta nostra cōtaminata sunt, & nomen quod
inuocatum est super nos, penē prophanatum est:
& liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacer-
dotes nostri succensi sunt, & Leuitę nostri in cap-
tiuitatem abierunt, & virgines nostræ coinquina-
tæ sunt, & mulieres nostræ vim passæ sunt, & iu-
sti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perditī sunt,
& iuuenes nostri seruierunt, & fortes nostri inua-
lidi facti sunt: * & quod omnīū maius, signacu-
lum Sion, quoniam resignata est de gloria sua.
nam & tradita est in manibus eorum qui nos o-
derunt. * Tu ergo excute tuam tristitiam mul-
tam, & depone abs te multitudinem dolorum,
vt tibi repropitiatur Fortis, & requiem faciet tibi
Altissimus requietionem laborum. * Et factum
est, cū loquebar ad eam, facies eius fulgebat
subitō & species, coruscus fiebat visus eius, vt es-
sem pauens valde ad eam, & cogitarē quid esset
hoc. * Et ecce, subitō emisit sonitū vocis magnū
timore plenum, vt commoueretur terra à mulie-
ris sono. & vidi: * & ecce, amplius mulier non
cōparebat mihi, sed ciuitas ædificabatur, & locus
demonstrabatur de fundamentis magnis: & ti-
mui, & clamaui voce magna, & dixi, * Vbi est
Vriel angelus, qui à principio venit ad me? quo-
niam ipse me fecit venire in multitudine in ex-
cessu mentis huius, & factus est finis meus in cor-
ruptionē, & oratio mea in impropriū. * Et cū
essem loquens ego hæc, ecce venit ad me, & vidit
me. * & ecce erā positus vt mortuus, & intelle-
ctus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meā,
& cōfortauit me, & statuit me super pedes meos,
& dixit mihi, * Quid tibi est? & quare conturba-
tus est intellectus tuus, & sensus cordis tui? &
quare conturbaris? Et dixi, * Quoniā dereliqui-
sti me, & ego quidē feci secundū sermones tuos,
& exiui in cāpum: & ecce vidi, & video quod nō
possum enarrare. Et dixit ad me, * Sta vt vir, &
commouebo te. Et dixi, * Loquere Domine
meus tu in me, noli me derelinquere, vt nō fru-
stra moriar: * quoniā vidi quæ nō sciebam, & au-
dio quæ nō scio. * Aut nunquid sensus meus fal-
litur, & anima mea somniat? * Nunc ergo depre-
cor te, vt demonstres seruo tuo de excessu hoc. Et
respōdit ad me, & dixit, * Audi me & doceam te,
& dicam tibi de quibus times: quoniā Altissimus
reuelauit tibi mysteria multa. * Vidit rectam
viam tuam, quoniam sine intermissione contri-
stabar pro populo tuo, & valde lugebas propter
Sion. * Hic ergo intellectus visionis quæ tibi ap-
paruit ante paululum. * Quam vidisti lugentē,
& inchoasti consolari eam. * Nunc autem iam spe-
ciem mulieris non vides, sed apparuit tibi ciuitas
ædificari. * & quoniā enarrabat tibi de casu filij
sui, hæc absolutio est. * Hæc mulier quam vidi-
sti, hæc est Sion, & quoniam dixit tibi quam &
nunc

nunc conspicias, vt ciuitatē aedificatā. * Et quo-
 niam dixit tibi, quia sterilis fuit triginta annis:
 propter quod erant anni scilicet triginta, quando
 non erat in ea adhuc oblatio oblata. * Et factū
 est post annos triginta, aedificauit Salomō ciuita-
 tē, & obtulit oblationes: tunc fuit quādo peperit
 sterilis filiū. * Et quod tibi dixit, quoniam nu-
 triuit eū cum labore, hoc erat, habitatio in Ieru-
 salē. * Et quoniā dixit tibi, quod filius meus ve-
 niēs in suo thalamo mortuus esset, & cōtigisset ei
 casus, hoc erat, quā facta est ruina Ierusalē. * Et
 ecce vidisti similitudinē eius: & quoniā filiū lu-
 geret, inchoasti cōsolari eā: & de his quā cōtigi-
 runt, hęc erāt tibi aperienda. * Et nunc videt Al-
 tissimus, quoniā ex animo cōtristatus es, & quo-
 niā ex toto corde pateris pro ea, ostēdit tibi clari-
 tatē gloriā eius, & pulchritudinem decōris eius.
 * Propterea enim dixit tibi vt maneres in campo
 vbi domus nō est aedificata. * Sciebā enim ego,
 quoniā Altissimus incipiebat tibi ostendere hęc:
 * propterea dixi tibi vt venires in agrum vbi nō
 est fundamentū aedificij. * Nec enim poterat o-
 pus aedificij hominis sustineri in loco, vbi incipie-
 batur Altissimi ciuitas ostendi. * Tu ergo noli
 timere, neque expauescat cor tuum: sed ingrede-
 re, & vide splendorem & magnitudinem aedifi-
 cij, quantum capax est tibi visus oculorum vi-
 dere: * & post hęc audies quantum caput audi-
 tus aurium tuarū audire. * Tu enim beatus es
 prae multis, & vocatus es apud Altissimum sicut
 & pauci. * Nocte autem quā in crastinum fu-
 tura est, manebis hīc: * & ostendet tibi Altissi-
 mus eas visiones in premiorum, quā faciet Altis-
 simus his qui habitant super terram a nouissimis
 diebus. * Et dormiui illam noctem & aliam,
 sicut dixerat mihi.

CAP. XI.

ET vidi somnium, & ecce ascendebat de mari
 aquila, cui erant duodecim alae pennarum, &
 capita tria. * Et vidi, & ecce expandebat alas suas
 in omnem terram, & omnes venti cāli insuffla-
 bant in eam, & colligebantur. * Et vidi, & de
 pennis eius nascebantur contrariāe penne, & ipse
 fiebat in pennaculis minutis & modicis. * Nā
 capita eius erant quiescentia, & dimidium caput
 erat maius aliorum capitum, sed ipsa quiescebat
 cum eis. * Et vidi, & ecce aquila volauit in pen-
 nis suis, & regnauit super terram, & super eos qui
 habitant in ea. * Et vidi, quoniam subiecta erant
 ei omnia sub cālo, & nemo illi contradicebat, ne-
 que vnus de creatura quā est super terram. * Et
 vidi, & ecce surrexit aquila super vngues suos, &
 misit vocem pennis suis, dicens, * Nolite om-
 nes simul vigilare, dormite vnusquisque in loco
 suo, & per tempus vigilate. * Capita autem in
 nouissimo seruentur. * Et vidi, & ecce vox

non exibat de capitibus eius, sed de medietate
 corporis eius. * Et numeravi contrarias pennas
 eius, & ecce ipsae erant octo. * Et vidi, & ecce à
 dextera parte surrexit vna penna, & regnauit
 super omnem terram. * Et factum est cū regna-
 ret, venit ei finis, & non apparuit locus eius: &
 sequens exurrexit, & regnabat. Ipsa multū tenuit
 tempus. * Et factum est cū regnaret, & venie-
 bat finis eius, vt non appareret, sicut prior.
 * Et ecce, vox emissa est illi, dicens, * Audi
 tu quā tanto tempore tenuisti terram. hęc an-
 nuntio tibi antequam incipias non apparere.
 * Nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec
 dimidium eius. * Et leuauit se tertia, & tenuit
 principatum sicut & priores: & non apparuit
 ipsa. * Et sic contingebat omnibus aliis sin-
 gulatim principatum gerere, & iterum nusquam
 comparere. * Et vidi, & ecce in tēpore sequentes
 pennae erigebantur à dextera parte, vt tenerent
 & ipsae principatū: & ex his erāt quae tenebāt, sed
 tamen statim nō cōparebant. * Nā & aliquae ex
 eis erigebantur sed nō tenebant principatū. * Et
 vidi post hęc, & ecce non cōparuerunt duodecim
 pennae, & duo pennacula: * & nihil supererat in
 corpore aquilae, nisi duo capita quiescētia & sex
 pennacula. * Et vidi, & ecce sex pēnaculis diuisae
 sunt duae, & māserunt sub capite quod est ad de-
 xteram partem. Nam quatuor manserunt in loco
 suo: * Et vidi, & ecce subalares cogitabant se eri-
 gere & tenere principatus. * Et vidi, & ecce vna
 erecta est, sed statim nō cōparuit. * Et secūda ve-
 locius, quā priores nō cōparuerunt. * Et vidi, &
 ecce duae quae superauerunt apud semetipsas co-
 gitabāt & ipsae regnare. * & in eo cū cogitaret,
 ecce vnum quiescentiū capitū quod erat mediū,
 euigilabat. hoc enim erat duorum capitū maius.
 * Et vidi quoniam cōpleta sunt duo capita secū:
 * & ecce conuersum est caput cum his qui cum
 eo erant, & comedit duas subalares quae cogita-
 bant regnare. * Hoc autem caput perconterruit
 omnē terrā, & dominabatur in ea his qui habi-
 tant terrā cum labore multo, & potentatū tenuit
 orbis terrarū super omnes alas quae fuerūt. * Et
 vidi post hęc, & ecce medium caput subito non
 cōparuit, & hoc sicut alae. * Superauerunt autē
 duo capita, quae & ipsa similiter regnauerūt super
 terrā, & super eos qui habitāt in ea. * Et vidi, &
 ecce deuorauit caput à dextera parte illud quod
 à laeva. * Et audiui vocē dicentē mihi, Conspice
 contra te, & considera quod vides. * Et vidi, &
 ecce sicut leo concitatus de sylua rugiens: & vidi
 quoniā emittebat vocē hominis ad aquilā. Et di-
 xit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, & dicet
 Altissimus tibi, * Nōne tu es qui superasti de
 quatuor animalibus, quae feceram regnare in se-
 culo meo, & vt per eos veniret finis temporū eo-
 rum?

rum? * Et quartus veniens deuicit omnia ani-
malia quæ trāsierunt, & potentatu tenuit seculū
cum tremore multo, & omnem orbē cum labore
pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbē ter-
rarum cū dolo. * Et iudicasti terrā nō cum veri-
tate. * Tribulasti enim māsuetos, & læsisti quie-
scientes, & dilexisti mēdaces, & destruxisti habita-
tiones eorū qui fructificabant, & humiliasti mu-
ros eorū qui te nō nocuerūt. * Et ascēdit contu-
melia tua usque ad Altissimū, & superbia tua ad
Fortē. * Et respexit Altissimus superba tempora,
& ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt.
* Propterea nō appareas tu aquila, & alæ tuæ hor-
ribiles, & pēnacula tua pessima, & capita tua ma-
ligna, & vīgues tui pessimi, & omne corpus tuū
vanū, * vt refrigeretur omnis terra, & reuertatur
liberata de tua vi, & speret iudicium & miseri-
cordiam eius qui fecit eam.

CAP. XII.

Et factum est, dū loqueretur leo verba hæc ad
Aquilā: & vidi, * & ecce quod superauerat ca-
put, & non comparuerunt quatuor alæ, illæ quæ
ad eū trāsierunt, & erectæ sunt vt regnarent: &
erat regnum eorū exile, & tumultu plenū. * Et
vidi, & ecce ipsa non apparebāt, & omne corpus
aquilæ incēdebat, & expauescebat terra valde,
& ego à tumultu & excessu mētis, & à magno ti-
more vigilauī, & dixi spiritui meo, * Ecce tu præ-
stitisti mihi hoc in eo, quod scrutaris vias Altissi-
mi. * Ecce adhuc fatigatus sum animo, & spiritu
meo inualidus sum valde, & nec modica est in me
virtus à multo timore, quam expaui nocte hac.
* Nunc ergo orabo Altissimum, vt me confortet
vsq; in finem. * Et dixi, Dominator Domine, si
inueni gratiam ante oculos tuos, & si iustificatus
sum apud te præ multis, & si certē ascēdit depre-
catio mea ante faciē tuā, * cōforta me, & ostende
seruo tuo mihi interpretationē & distinctionem
visus horribilis huius, vt plenissimē consoleris
animā meā. * Dignū enim me habuisti ostēdere
mihi tēpora nouissima. Et dixit ad me, * Hæc est
interpretatio visionis huius. * Aquilā quā vidi-
sti ascendētē de mari, hoc est regnū quod visum
est in visione Danieli fratri tuo. * Sed non est illi
interpretatū, quoniā ego nunc tibi interpretor.
* Ecce dies veniunt, & exurget regnū super terrā,
& erit timor acrior omniū regnōrū quæ fuerunt
ante eū. * Regnabūt autē in ea reges duodecim,
vnus post vnū. * Nā secundus incipiet regnare,
& ipse tenebit amplius tempus præ duodecim.
* Hæc est interpretatio duodecim alarū quas vi-
disti. * Et quam audisti vocē quæ locuta est, non
de capitibus eius exeuntē, sed de medio corporis
eius, * hæc est interpretatio, quoniā post tempus
regni illius nascentur cōtentiones nō modicæ, &
periclitabitur vt cadat: & nō cadet tūc, sed iterū

constituetur in suū initium. * Et quoniā vidisti
subalares octo cohærentes alis eius, * hæc est in-
terpretatio, exurgent in ipso octo reges, quorum
erūt tēpora leuia, & anni citati, & duo quidem ex
ipsis perient. * Appropinquāte autē tēpore me-
dio, quatuor seruabuntur in tēpore, cū incipiet
appropinquare tēpus eius vt finiatur: duē verō in
finē seruabuntur. * Et quoniā vidisti tria capi-
ta quiescentia, * hæc est interpretatio, in nouissi-
mis eius suscitabit Altissimus tria regna, & reuo-
cabit in ea multa: & dominabūtur terrā, * & qui
habitant in ea, cū labore multo super omnes qui
fuerunt ante hos. propter hoc ipsi vocati sunt ca-
pita aquilæ. * Isti enim erunt qui recapitulabūt
impietates eius, & qui perficient nouissima eius.
* Et quoniā vidisti caput maius nō apparens, hæc
est interpretatio eius. quoniam vnus ex eis super
Clectum suum morietur, & tamen cum tormentis.
* Nam duo qui perseuerauerint, gladius eos
comedet. * Vnius enim gladius comedet qui cū
eo: sed tamen hic gladio in nouissimis cadet. * Et
quoniā vidisti duas subalares traicientes super
caput quod est in dextera parte, * hæc est in-
terpretatio. hi sunt quos cōseruauit Altissimus in fi-
nem suum, hoc est regnum exile, & turbationis
plenum. * Sicut vidisti & leonem, quē vidisti de
sylua euigilantem & rugientem, & loquentem ad
aquilā, & arguentem eam, & iniustitias ipsius per
omnes sermones eius sicut audisti: * hic est vētus
quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & im-
pietates ipsorum: & arguet illos, & incutiet corā
ipsis discriptiones eorum. * Statuet enim eos in
iudicio viuos: & erit, cū arguerit eos, tunc cor-
ripiet eos. * nam residuum populum meū libera-
bit cū miseria, qui saluati sunt super fines meos,
& iucundabit eos quoadusq; veniet finis dies iu-
diciij, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc
somnia quod vidisti, & hæc interpretationes.
* Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secre-
tū hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro quæ vi-
disti, & pone ea in loco abscondito: * & docebis
ea sapiētes de populo tuo, quorum corda scis pos-
se capere, & seruare secreta hæc. * Tu autē adhuc
sustine hīc alios dies septem, vt tibi ostendatur
quicquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi.
* Et profectus est à me. Et factum est, cū audis-
set omnis populus quoniam pertransierunt sep-
tem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatē,
& congregauit se omnis à minimo vsque ad ma-
ximum: & venit ad me, & dixerunt mihi dicen-
tes, * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste
Degimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti
in loco hoc? * Tu enim nobis superes solus ex
omnibus populis, sicut botrus de vinea, & sicut
lucerna in loco obscuro, & sicut portus & nauis
saluata à tēpestate. * Aut nō sufficiunt nobis ma-

la quæ contingunt? * Si ergo tu nos dereliqueris, 44
quanto nobis erat melius si essemus succensi &
nos cum incendio Sion? * Nec enim nos sumus 45
meliores eorū qui ibi mortui sunt. Et plorauerūt
voce magna. Et respōdi ad eos, & dixi, * Cōfide 46
Israel, & noli trīstari tu domus Iacob. * Est enim 47
memoria vestri coram Altissimo, & Fortis nō est
oblītus vestri in tentatione. * Ego enim non de- 48
reliqui vos, neq; excessi à vobis: sed veni in hunc
locum, vt deprecarer pro desolatione Sion, vt
quærerem misericordiam pro humilitate sancti-
ficationis vestræ. * Et nunc ite vnusquisque ve- 49
strū in domū suam, & ego veniā ad vos post dies
istos. * Et profectus est populus sicut dixi ei in 50
ciuitatem: * ego autem sedi in campo septem 51
diebus, sicut mihi mandauit: & manducabam de
floribus solummodò agri, de herbis facta est esca
mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

ET factum est post dies septem, & somniaui
somnia nocte. * Et ecce de mari ventus exur- 2
gebat, vt cōturbaret omnes fluctus eius. * Et vi- A
di, & ecce cōualescebat ille homo cum millibus,
cæli: & vbi vultū suū vertebat vt cōsideraret, tre-
mebant omnia quæ sub eo videbantur: * & vbi- 4
cunque exhibat vox de ore eius, ardescebāt omnes
qui audiebāt voces eius sicut quiescit terra quā-
do senferit ignem. * Et vidi post hæc, & ecce cō- 5
gregabatur multitudo hominum, quorū nō erat
numerus de quatuor ventis cæli, vt debellarent
hominē qui ascēderat de mari. * Et vidi, & ecce 6
sibimetipsi sculpserrat montem magnum, & vo-
lauit super eum. * Ego autē quæsiui videre regio 7
nem, vel locum vnde sculptus esset mons, & non
potui. * Et post hæc vidi, & ecce, omnes qui cō- 8
gregati sunt ad eum, vt expugnarent eum, time-
bant valde, tamē audebant pugnare. * Et ecce, 9
vt vidit impetū multitudinis veniētis, nō leuauit
manū suā, neq; phramēam tenebat, neq; aliquod
vas bellicosum * nisi solummodò vt vidi, quoniā 10
emisit de ore suo sicut flatum ignis, & de labiis
eius spiritus flammæ, & de lingua eius emittebat
scintillas & tempestates, & commista sunt omnia
simul, hic flatus ignis, & spiritus flāmæ, & mul-
titudine tempestatis: * & cōcidit super multitudi- 11
nem in impetu, quæ præparata erat pugnare, &
succendit omnes, vt subitò nihil videretur de in-
numerabili multitudine, nisi solūmodò puluis,
& fumi odor: & vidi, & extimui. * Et post hæc 12
vidi ipsum hominem descendentem de mōte, &
vocantem ad se multitudinē aliam pacificā, * & 13
accedebat ad eum vultus hominum multorum B
quorundam gaudentium, quorūdam trīstantiū:
aliqui verò alligati, aliqui adducētes ex eis qui
offerebantur. & ægrotaui à multitudine pauo-
ris, & expergefactus sum, & dixi, * Tu ab ini- 14

tio demonstraſti seruo tuo mirabilia hæc, & di-
gnum me habuisti vt susciperes deprecationem
meam: * & nunc demonstra mihi adhuc inter-
pretationem somnij huius. * Sicut enim existi-
mo in sensu meo, vā qui derelicti fuerunt in die-
bus illis: & multo plus vā his qui nō sunt dereli-
cti. * Qui enim non sunt derelicti, trīstes erant.
* Intelligo nunc quæ sunt reposita in nouissimis
diebus, & occurrent eis, sed & his qui derelicti
sunt. * Propter hoc venerunt enim in pericula
magna, & necessitates multas, sicut ostendunt
somnia hæc. * Attamen facilius est periclitan-
tem venire in hunc, quā pertransire, sicut nu-
bem à seculo, & nunc videre quæ contingunt in
nouissimo. Et respondit ad me, & dixit, * Et vi-
sionis interpretationem dicam tibi: & de qui-
bus locutus es adaperiam tibi. * Quoniam de his
dixisti qui derelicti sunt, hæc est interpretatio.
* Qui aufert periculum illo tēpore, hic se custo-
diuit. qui in periculo inciderunt, hi sunt qui ha-
bent opera & fidem ad Fortissimū. * Scito ergo
quoniā magis beatificati sunt qui derelicti, super
eos qui mortui sunt. * Hæ interpretationes visio-
nis, quia vidisti virū ascendentē de corde maris,
* ipse est quē conseruat Altissimus multis tem-
poribus, qui per semetipsum liberabit creaturam
suā: & ipse disponet, qui derelicti sunt. * Et quo-
niam vidisti de ore eius exire, vt spiritum, & ignē,
& tempestatem: * & quoniā non tenebat phra-
mæam, neque vas bellicosum: corripit enim im-
petus eius multitudinē, quæ venerat expugnare
eum. hæc est interpretatio. * Ecce dies veniunt,
quādo incipiet Altissimus liberare eos qui super
terrā sunt: * & veniet in excessu mentis super eos
C qui inhabitāt terrā. * Et alij alios cogitabūt de-
bellare: ciuitas ciuitatē, & locus locum, & gens
aduersus gentē, & regnū aduersus regnū. * Et e-
rit, cū fiet hæc, & contingent signa quæ antē o-
stendi tibi: & tūc reuelabitur filius meus, quē vi-
disti, vt virum ascendentē. * Et erit quando au-
dierint omnes gentes vocem eius: & derelinquet
vnusquisq; in regione sua bellū suū, quod habet
ad alterutrū: * & colligetur in vnum multitudo
innumerabilis, sicut volētes venire, & expugnare
eum. * Ipse autē stabit super cacumē mōtis Sion.
* Sion autē veniet, & ostendetur omnibus parata
& ædificata, sicut vidisti mōtem sculpi sine ma-
nibus. * Ipse autem filius meus arguet quæ ad-
inuenerūt Gētes, impietates eorū has quæ tem-
pestati appropinquauerūt propter mala cogita-
menta eorū & cruciamenta quibus incipiet cru-
ciari: * quæ assimilata sunt flammæ, & perdet
eos sine labore per legem quæ igni assimilata est.
* Et quoniā vidisti eum colligentē ad se aliā mul-
titudinem pacificam, * hæ sunt decem tribus,
* quæ captivæ factæ sunt de terra sua in diebus
Osee

Osee regis, quem captiuū duxit Salmanasar rex Assyriorū: & transtulit eos trans flumen, & trālati sunt in terram aliā. * Ipsi autem sibi dederūt consilium hoc vt derelinquerent multitudinem gentiū, & proficiscerentur in vltiorem regionem, vbi nunquam inhabitauit genus humanū: * vel ibi obseruare legitima sua, quæ non fuerant seruantes in regione sua: * Per introitus autem angustos fluminis Euphratē introierunt. **D**
 * Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & statuit venas fluminis vsquequo transirent. * Per eam enim regionē erat via multa itineris, anni vnus & dimidij: nā regio illa vocatur Arsareth. * Tunc inhabitauerunt ibi vsq; in nouissimo tempore: & nunc iterum cū cōeperint venire, * iterum Altissimus statuet venas fluminis, vt possint trāfire: propter hæc vidisti multitudinem cū pace. * Sed & qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt qui inueniuntur intra terminum meū. * Factū erit ergo, quando incipiet perdere multitudinē earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos qui superauerūt populū: * & tunc ostendet eis multa plurima portēta. * Et dixi ego, Domine, hoc mihi ostēde, propter quod vidi virum ascendentē de corde maris. Et dixit mihi, * Sicut non potes hæc vel scrutari, vel scire quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terrā videre filiū meum, vel eos qui cū eo sunt, nisi in tempore diei. * Hæc est interpretatio somnij quod vidisti, & propter quod illuminatus es hīc solus. * Dereliquisti enim tuā, & circa meam vacasti legem, & quæsisisti. * Vitam enim tuam disposuisti in sapientia, & sensum tuum vocasti matrē: * & propter hoc ostendi tibi merces apud Altissimū. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponā tibi grauia & mirabilia. * Et profectus sum, & transij in campum, multum glorificans & laudans Altissimum de mirabilibus quæ per tempus faciebat: * & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in temporibus illata, & sedi ibi tribus diebus.

CAP. XIII.

ET factum est tertio die, & ego sedebam sub quercu. * Et ecce, vox exiuit cōtra me de rubo, & dixit, Esdra Esdra. Et dixi, Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me, * Reuelās reuelatus sum super rubū, & locutus sum Moyse, quando populus meus seruiebat in Ægypto, * & misi eum, & eduxi populū meū de Ægypto, & adduxi eū super montē Sina, & detinebā eū apud me diebus multis: * & enarraui ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta & finē: & præcepi ei, dicēs, * Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes. * Et nunc tibi dico, * Signa quæ demonstrāui, & somnia quæ vidisti, & interpretationes quas tu vidisti, in corde tuo

repone ea: * tu enim recipieris ab omnibus, cōuerteris residuus cum cōsilio meo & cum similibus tuis, vsquequo finiantur tēpora. * quoniā seculum perdidit iuuetutem suā, & tēpora appropinquant senescere. * Duodecim enim partibus diuisum est seculum, & trāsierunt eius decima & dimidiū decimę partis: * supersunt autē eius post mediū decimę partis. * Nunc ergo dispone domum tuā, & corripe populū tuū, & cōsolare humiles eorum, & renuntia iā corruptelæ, * & dimitte abs te mortales cogitationes, & proice abs te pondera humana, & exue te iam infirmā naturam, & repone in vnā partem molestissima tibi cogitamenta, & festina transmigrare a temporibus his: * quæ enim vidisti nunc contingisse mala, iterū horum deteriora facient: * quantum enim inualidum fiet seculum à senectute, tantū multiplicabūtur super inhabitantes mala. * Prolongauit enim se magis veritas, & appropinquauit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem. * Et respondi, & dixi coram te Domine, * Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, & corripiam præsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis comonebit? * Positum est ergo seculum in tenebris, & qui inhabitāt in eo sine lumine. * Quoniā lex tua incensa est, propter quod nemo scit quæ à te facta sunt, vel quæ incipient opera. * Si enim inueni in te gratiā, immitte in me spiritum sanctum, & scribā omne quod factum est in seculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta, vt possint homines inuenire semitam: & qui voluerint viuere in nouissimis, uiuant. * Et respondit ad me, & dixit, Vadens congrega populum, & dices ad eos vt non quærant te diebus quadraginta. * Tu autē præpara tibi buxos multos, & accipe tecum Sarcā, Dabriam, Salemiā, Echanum, & Asiel, quinque hos qui parati sunt ad scribēdum velociter. * Et venias huc, & ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quæ non extinguetur quoadusque finiatur quæ incipies scribere. * Et tunc perfectis quædam palam facies, quædam sapientibus absconsē trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere. * Et profectus sum, sicut mihi præcepit, & cōgregaui omnem populum, & dixi, * Audi Israel verba hæc, * Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Ægypto, & liberati sunt inde: * & acceperūt legem vitæ, quam non custodierunt, quam & vos post eos transgressi estis: * & data est vobis terra in sortem, & terra Sion, & patres vestri, & vos iniquitatē fecistis, & non seruastis vias quas præcepit vobis Altissimus: * & iustus iudex cū sit, abstulit à vobis in tempore quod donauerat. * Et nunc vos hīc estis, & fratres vestri introrsum vestrum sunt. * Si ergo imperaueritis sensui

Mat. 24.
a. 7.
I. Ioan.
2. c. 18.

Gen. 47.
a. 4.
Deut. 4.
a. 1. & 17.
a. 6.
Act. 7.
g. 15.

Exo. 3.
a. 2.

sensui vestro, & erudieritis cor vestrum, viui cō-
 seruati eritis, & post mortem misericordiam con-
 sequemini. * Iudicium enim post mortē veniet, 35
 quando iterum reuiuiscemus: & tunc iustorum
 nomina parebunt, & impiorum facta ostēdentur. D
 * Ad me igitur nemo accedat nunc, neque requi- 36
 rat me vsq; dies quadraginta. * Et accepi quinq; 37
 viros, sicut mandauit mihi, & profecti sumus in
 campum, & māsimus ibi. * Et factus sum in cra- 38
 stinum, & ecce vox vocauit me dicens, Esdra aperi
 os tuū, & bibe quo te potauero. * Et aperui os 39
 meū, & ecce calix plenus porrigebatur mihi. Hoc
 erat plenū sicut aqua: color autē eius vt ignis si-
 milis. * Et accepi, & bibi: & in eo cū bibissem, 40
 cor meū cruciabatur intellectu, & in pectus meū
 increfcebat sapiētia. Nā spiritus meus cōseruaba-
 tur memoria. * Et apertū est os meum, & nō est 41
 clausum amplius. * Altissimus dedit intellectu 42
 quinque viris, & scripserūt quæ dicebātur exces-
 siones noctis, quas non sciebant. * Noctē autē 43
 manducabant panē, ego autem per diem loque-
 bar, & per noctem non tacebam. * Scripti sunt 44
 autē per quadraginta dies libri ducenti quatuor.
 * Et factum est cū compleuissent quadraginta 45
 dies, locutus est Altissimus, dicens, Priora quæ
 scripsisti, in palā pone, & legāt digni & indigni:
 * nouissimos autē septuaginta conseruabis, vt 46
 tradas eos sapientibus de populo tuo. * In his 47
 enim est vena intellectus, & sapientiæ fons, &
 scientiæ flumen. Et feci sic.

CAP. XV.

Ecce loquere in aures plebis meæ sermones
 prophetiæ, quos immiseri in os tuū, dicit Do-
 minus: * & fac vt in charta scribantur, quoniam
 fideles & veri sunt. * Ne timeas à cogitationibus
 aduersum te, nec turbēt te incredulitates dicen-
 tium, * Quoniam omnis incredulus in incre-
 dultate sua morietur. * Ecce ego induco, dicit
 Dominus, super orbem terrarum mala, gladium,
 & famem, & mortē, & interitū: * propter quod
 superpolluit iniquitas omnē terram, & adimpleta
 sunt opera nociua illorū. * Propterea dicit Do-
 minus: * Iam non silebo de impietatibus eorum
 quæ irreligiose agūt, nec sustinebo in his quæ ini-
 quē exercent: ecce sanguis innoxius & iustus cla-
 mat ad me, & animæ iustorū clamāt perseuerāter.
 * Vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, &
 accipiā omnem sanguinem innoxiiū ex illis ad me.
 * Ecce populus meus quasi grex ad occisionē duci
 tur, iā non patiar illū habitare in terra-Ægypti:
 * sed educā eū in manu potenti & brachio excel-
 so, & percutiā plaga sicut prius, & corrumpā om-
 nē terrā eius. * Lugebit Ægyptus, & fundamēta
 eius plaga verberata, & castigatione quas indu-
 cet ei Deus. * Lugebunt cultores operantes ter-
 ram, quoniam deficient semina eorū ab vredine

Apoc. 6
 10. & 19.
 2. 2.

14 & grandine, & à sydere terribili. Væ seculo, &
 15 qui habitant in eo: * quia appropinquauit gla-
 dius & contritio eorum, & exurget gens contra
 gentē ad pugnā, & rhomphæa in manibus eorū.
 16 * Erit enim incōstabilitio hominibus, & alij aliis
 inualefcentes non curabunt regē suum, & prin-
 17 cipes viæ gestorū suorum in potentia sua. * Cō-
 cupiscet enim homo in ciuitatē ire, & non pote-
 18 rit. * Propter superbiam enim eorum ciuitates
 B turbabūtur, domus exterentur, homines metuēt.
 19 * Non miserebitur homo proximum suū ad irri-
 tum faciendum domos eorū in gladium, ad di-
 ripiendas substantias eorum propter famē panis
 20 & tribulationē multam. * Ecce, ego cōuoco, di-
 cit Deus, omnes reges terræ ad me verendū, qui
 sunt ab Oriēte & ab Austro, ab Euro, & à Libano,
 ad conuertendos in se, & reddere quæ dederunt
 21 illis: * sicut faciunt vsque hodie electis meis, sic
 faciā & reddā in sinu eorū. Hæc dicit Dominus
 22 Deus, * Nō parcat dextera mea super peccatores,
 nec cessabit rhomphæa super effundētes sangui-
 23 nem innoxium super terram. * Exiit ignis ab ira
 eius, & deuorauit fundamēta terræ, & peccatores
 24 quasi stramē incēsum. * Væ eis qui peccant, & nō
 25 obseruant mandata mea, dicit Dominus. * non
 parcat illis. Discedite filij à potestate. Nolite cō-
 26 taminare sanctificationē meā: * quoniam nouit
 Dominus omnes qui delinquant in illum. pro-
 27 pterea tradidit eos in mortē, & in occisionē. * Iā
 enim venerunt super orbem terrarum mala, &
 manebitis in illis. non enim liberabit vos Deus,
 28 propter quod peccastis in eum. * Ecce visio hor-
 29 ribilis, & facies illius ab Oriēte. * Et exient natio-
 nes draconū Arabum in curribus multis, & sicut
 flatus eorum numerus fertur super terrā, vt iam
 timeant & trepident omnes qui illos audient
 30 * carmonij insanientes in ira, & exient vt apri de
 sylua, & aduenient de virtute magna, & constabunt
 in pugnam cum illis, & vastabunt portio-
 31 nem terræ Assyriorum. * Et post hæc superuale-
 scent dracones natiuitatis suæ memores, & cōuer-
 tent se conspirantes in virtute magna ad perse-
 32 quendos eos. * Isti turbabuntur & silebunt in
 virtute illorū, & conuertent pedes suos in fugā,
 33 * & à territorio Assyriorum subfessor obsidebit
 eos, & consumet vnū ex illis, & erit timor & tre-
 mor in exercitu illorū, & contentio in reges ipso-
 34 rū. * Ecce nubes ad Oriente, & à Septentrione
 C vsque ad meridianum, & facies earum horrida
 valde, plena iræ & procellæ, & collident se inui-
 35 cem, * & collident sydus copiosum super terrā,
 & sydus illorum, & erit sanguis à gladio vsque ad
 36 ventrem, * & fimus hominis vsque ad substra-
 men cameli, & erit timor & tremor multus super
 37 terram, * & horrebunt qui videbuut irā illam,
 & tremor apprehendet illos: & post hæc moue-
 buntur

buntur nimbi copiosi * à meridiano & septen- 38
trione, & portio alia ab occidente: * & superin- 39
ualescent venti ab oriente, & recludent eam, &
nubē quā suscitauit in ira, & sydus ad faciendam
exterritationem ad orientālē ventū & occidentē
violabitur: * & exaltabuntur nubes magnæ & 40
validæ plenæ iræ, & sydus, vt exterreant omnem
terram, & inhabitantes eam, & infundent
super omnem locum altum & eminentem sydus
terribile, * ignem & grandinem, & rhomphæas 41
volantes, & aquas multas, vt etiam impleantur
omnes campi, & omnes riui plenitudine aqua-
rum multarum. * & demolientur ciuitates, & 42
muros, & montes, & colles, & ligna sylvarum, &
scœnum pratorum, & frumenta eorum. * Et 43
transibunt constantes vsque Babylonem, & ex-
terent eam: * cōuenient ad ipsam, & circuibunt 44
eam, & effundent sydus, & omnem iram super
eam, & subibit puluis & fumus vsque in cælum,
& omnes in circuitu lugebunt eam: * & qui sub 45
ea remanserint, seruiant his qui exterruerunt.
* Et tu Asia concors in spem Babylonis, & gloria 46
personæ eius, * vā tibi misera propter quod af- 47
similasti ei, & ornaſti filias tuas in fornicatione,
ad placendum & gloriandū in amatoribus tuis,
qui tecum cupierunt semper fornicari. * Odibi- 48
lem imitata es in omnibus operibus eius, & in
adinuentionibus eius: propterea dicit Deus, D
* Immittam tibi mala, viduitatem, paupertatē, & 49
famē, & gladium, & pestem, ad deuastandas do-
mos tuas à violatione, & morte, & gloria virtu-
tis tuæ. * Sicut flos siccabitur, cū exurget ar- 50
dor qui emissus est super te, * infirmaberis vt 51
paupercula plagata & castigata à mulieribus, vt
non possint te suscipere potentes & amatores.
* Nunquid ego sic zelabor te, dicit Dominus, 52
* nisi occidisses electos meos in omni tēpore, ex- 53
altans percussione manuū, & dicens super mortē
eorum, cū inebriata esses, * Exorna speciem vul 54
tus tui? * Merces fornicationis tuæ in sinu tuo, 55
propter hoc redditionem accipies. * Sicut facies 56
electis meis, dicit Dominus: sic faciet tibi Deus,
& tradet te in malum. * Et nati tui fame inte- 57
rient: & turhomphæa cades, & ciuitates tuæ cō-
terentur, & omnes tui in campo gladio cadent.
* Et qui sunt in montibus, fame peribunt, & mā- 58
ducabunt carnes suas, & sanguinem bibent à
fame panis & siti aquæ. * Infelix per maria ve- 59
nies, & rursus accipies mala. * Et in transitu 60
allident ciuitatem occisam, & exterent aliquam
portionē terræ tuæ, & partē gloriæ tuæ extermin-
abunt, rursus reuertentes ad Babylonē * sub-
uersam. * Et demolita eris illis pro stipula, & ipsi 61
erunt tibi ignis: * & deuorabunt te, & ciuita- 62
tes tuas, terram tuam & montes tuos, omnes
syluas tuas & lignum fructiferum igni combu-

rent. * Filios tuos captiuos ducent, & censum
tuum in prædam habebunt, & gloriam faciei
tuæ exterminabunt.

CAP. XVI.

V Æ tibi Babylon & Asia, vā tibi Ægypte &
Syria. * Præcingite vos faccis & ciliciis, &
A plangite filios vestros & dolete: quoniam ap-
propinquauit contritio vestra. * Immissus est
vobis gladius, & quis est qui auertat illū? * Im-
missus est in vobis ignis, & quis est qui extinguat
illum? * Immissa sunt vobis mala, & quis est qui
repellat ea? * Nūquid repellat aliquis leonem e-
surgentem in sylua, aut extinguet ignem in stipu-
la, mox quando cœperit ardere? * Nunquid re-
pellat aliquis sagittam à sagittario forti missam?
* Dominus fortis immittit mala, & quis est qui
repellat ea? * Exiit ignis ex iracūdia eius, & quis
est qui extinguat eum? * Coruscabit, & quis nō
timebit? Tonabit, & quis non pauebit? * Do-
minus comminabitur, & quis non funditus con-
teretur à facie ipsius? * Terra tremuit, & funda-
mēta eius, mare fluctuat de profundo, & fluctus
eius disturbabuntur, & pisces eius à facie Domi-
ni, & à gloria virtutis eius. * quoniam fortis de-
xtera eius quæ arcū tēdit: sagittæ eius acutæ quæ
ab ipso mittuntur, nō deficient, cū cœperint mit-
ti in fines terræ. * Ecce mittuntur mala, & nō re-
uertentur donec veniant super terram. * Ignis
succenditur, & non extinguetur, donec consu-
mat fundamenta terræ. * Quemadmodum non
redit sagitta missa à valido sagittario, sic non re-
uertentur mala quæ missa fuerint in terram.
* Vā mihi, vā mihi: quis me liberabit in illis
diebus? * Initium dolorum & multi gemitus,
initium famis & multi interitus, initium bello-
rum, & formidabunt potestates, initium malo-
rum, & trepidabunt omnes. * In his quid fa-
ciam, cū venerint mala? * Ecce famēs & pla-
ga & tribulatio & angustia missa sunt flagella in
emendatione, * & in his omnibus se non cōuer-
tent ab iniquitatibus suis, neq; flagellorum me-
mores erunt semper. * Ecce, erit annonæ vilitas
B super terrā, sic vt putent sibi esse directam pacē,
& tunc germinabunt mala super terrā, gladius,
fames, & magna confusio. * A fame enim pluri-
mi qui inhabitant terrā interient, & gladius per-
det cæteros qui superauerint à fame, * & mor-
tui sicut stercora proicientur, & non erit qui cō-
soletur eos. Derelinquetur enim terrā deserta, &
ciuitates eius deicientur. * Non derelinquetur
qui colat terrā, & qui seminet eam. * Ligna da-
bunt fructus, & quis vindemiabit illa? * Vua ma-
tura fiet, & quis calcabit illā? Erit enim locis ma-
gna desertio. * Cupiet enim homo hominē vide-
re, vel vocē eius audire. * Relinquentur enim de
ciuitate decem, & duo de agro qui absconderint se

se in densis nemoribus, & scissuris petrarum:

* quemadmodum derelinquuntur in oliueto & 30
singulis arboribus tres aut quatuor oliuæ. * aut 31
sicut in vinea vindemiata racemi relinquuntur ab
his qui diligenter vinea scrutantur: * sic relin- 32
quentur in diebus illis tres aut quatuor ab scru-
tantibus domos eorum in rhomphæa. * Et relin 33
quetur terra deserta, & agri eius inueterabunt, &
viæ eius, & omnes semitæ eius germinabunt spi-
nas, eò quod non transient homines per eā. Lu-
gebunt virgines nō habentes sponfos: * lugebunt 34
mulieres nō habentes viros, lugebunt filia earū
non habentes adiutorium: * sponsi earum in bel- 35
lo confumentur, & viri earum in fame exteren-
tur. * Audite verò ista, & cognoscite ea serui 36
Domini. * Ecce verbum Domini, excipite illud: 37
ne dijs credatis de quibus dicit Dominus. * Ec- 38
ce appropinquant mala, & nō tardant. * Quem- 39
admodum prægnaans cum parit in nono mense C
filium suum, appropinquante hora partus eius
ante horas duas vel tres, dolores circumeunt
ventrem eius, & prodeunte infante de ventre
non tardabunt vno puncto: * sic nō morabun- 40
tur mala ad prodeundum super terram, & secu-
lum gemit, & dolores circumtenebunt illud.
* Audite verbum, plebs mea: parate vos in pu- 41
gnam, & in malis sic estote, quasi aduenæ ter-
ræ. * Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui emit, 42
quasi qui perditurus. * Qui mercatur, quasi qui
fructum non capiat: & qui ædificat, quasi non
habitaturus. * Qui seminat, quasi qui non me- 44
tet: sic & qui vineam putat quasi non vinde-
miaturus. * Qui nubunt, sic quasi filios non fa- 45
cturi: & qui non nubunt, sic quasi vidui.
* Propter quod qui laborat, sine causa laborant: 46
* Fructus enim illorum alienigenæ metent, & 47
substantiam illorum rapient, & domos euertent,
& filios eorum captiuabunt, quia in captiuitate
& fame generant natos suos. * Et qui negotian- 48
tur in rapina, quantum diu exornant ciuitates
& domos suas, & possessiones & personas suas,
* tanto magis adzelabor eos super peccata sua, 49
dicit Dominus. * Quomodo zelatur fornicaria 50
mulierem idoneam & bonam valde, * sic zela- 51
bitur iustitia iniquitatē cum exornat se, & accu-
sat eam in facie, cum venerit qui defendat exqui-
rentem omne peccatum super terram. * Propte- 52
reā nolite similari ei, nec operibus eius: * quo- 53
niā adhuc pusillum, & tolletur iniquitas à terra,
& iustitia regnabit in vos. * Non dicat pecca- 54
tor se nō peccasse: quoniā carbones ignis cōburet
super caput eius qui dicit, Nō peccaui corā Do-

mino Deo & gloria ipsius. * Ecce Dominus co-
gnoscet omnia opera hominum, & adinuentio-
nes illorum, & cogitationes illorum, & corda il-
lorum. * Dixit enim, Fiat terra, & facta est: fiat
cælū, & factū est. * Et in verbo illius stellæ fun-
datae sunt, & nouit numerum stellarum. * Qui
scrutatur abyssū, & thesauros illarū: qui mensus
est mare, & conceptum eius. * Qui conclusit ma-
re, in medio aquarum, & suspendit terram super
aquas verbo suo. * Qui extendit cælum quasi
D cameram, super aquas fundauit eum.
* Qui posuit in deserto fontes aquarū, & super
verticē montium lacus ad emittendum flumina
ab eminenti petra, vt potaret terrā. * Qui fin-
xit hominem, & posuit cor suū in medio corpo-
ris, & misit ei spiritum, vitam, & intellectum, * &
spiramen Dei omnipotentis qui fecit omnia, &
scrutinat omnia absconsa in absconsis terræ. * Hic
nouit adinventionem vestram, & quæ cogitatis
in cordibus vestris, peccates & volentes oecul-
tare peccata vestra. * Propter quod Dominus
scrutinando scrutinauit omnia opera vestra, &
traducet vos omnes, * & vos confusi eritis cum
processerint peccata vestra coram hominibus, &
iniquitates erunt, quæ accusatores stabūt in die
illo. * Quid facietis? aut quomodo absconderis
peccata vestra corā Deo & angelis eius? * Ecce
iudex Deus, timete eū. Desinite à peccatis vestris,
& obliuiscamini iniquitates vestras iā agere eas
in sempiterno, & Deus educet vos, & liberabit
de omni tribulatione. * Ecce enim incenditur
ardor super vos turbæ copiosæ, & rapiet quosdā
ex vobis, & cibabūt idōlis occisos: * & qui con-
senferint eis, erunt illis in derisum, & in impro-
periū, & in cōculcationē. * erit enim locis locus,
& in vicinas ciuitates exurrectio multa super ti-
mentes Dominum. * Erunt quasi insani nemini
parcentes: ad diripiendum & deuastandū adhuc
timentes Dominū, * quia deuastabūt & diripiet
substantias, & de domibus suis eos eiiciet. * Tūc
parebit probatio electorū meorū, vt aurum quod
probatur ab igne. * Audite dilecti mei, dicit
Dominus, Ecce adsūt dies tribulationis, & de his
liberabo vos. * Ne timeatis, ne hesiteris, quoniā
Deus dux vester est. * Et qui seruat mandata &
præcepta mea, dicit Dominus Deus, ne præpon-
deret vos peccata vestra, ne super eleuent se ini-
quitates vestrae. * Væ qui cōstringuntur à pecca-
tis suis, & obteguntur ab iniquitatibus suis, quæ-
admodum ager cōstringitur à sylua, & spinis te-
gitur semita eius per quā non trāsit homo, & ex-
cluditur, & mittitur ad deuorationē ignis.

PROLOGVS B. HIERONYMI

IN LIBRVM TOBIAE.



CROMATIO & Heliodoro episcopis Hieronymus presbyter in Domino salutem. Mirari non desino exactiōis vestrae instantiam. Exigitis enim vt librum Chaldaeo sermone conscriptum, ad Latinum sty- lum traham: librum vtique Tobiae, quem Hebraei de catalogo diuina- rum Scripturarū secantes, his quae Hagiographa memorant, mancipa- runt. Feci satis desiderio vestro, non tamen meo studio. Arguunt enim nos Hebraeorum studia, & imputant nobis contra suum canonem Latinis auribus ista transferre. Sed melius esse iudicans Pharisaeorum displicere iudicio, & Episcoporum ius- sionibus deferuire, institi vt potui. Et quia vicina est Chaldaeorum lingua sermoni He- braico, vtriusque linguae peritissimum loquacem reperiens, vnius diei laborem arripui: & quicquid ille mihi Hebraicis verbis expresit, hoc ego accito notario sermonibus Latinis exposui. Orationibus vestris mercedem huius operis compensabo, cum gratum vobis didicero me, quod iubere estis dignati, complese.

LIBER TOBIAE.

Translat. B. Hierony.

ΤΩΒΗΤ.

Interpr. Græc.

CAP. I.

κεφαλ. α΄.

CAP. I.



TOBIAS EX tribu & ciui A-
tate Nepta-
lim, quæ est
in superioribus Galilææ
supra Naasōn, post viam
quæ ducit ad Occiden-
tem, in sinistro habens
ciuitatem Sephet:

* Cum captus esset in
diebus Salmanasar regis
Assyriorum: in captiui-
tate tamē positus, viam
veritatis non deseruit.

* Ita vt omnia quæ;
habere poterat, quo-
tidie concaptiuis fratri-
bus, qui erāt ex eius ge-
nere, impartiret.

* Cumq; esset iunior
omnibus in tribu Nep-
thalim, nihil tamē puerile B
gefsit in opere.

* Denique cum irent
omnes ad vitulos au-
reos, quos Hieroboam
fecerat rex Israel, hic so-
lus fugiebat confortia
omnium.

TOBIAS.



BΙΛΟΣ λόγων τωβήτ, τω
τωβήλ, τω δνδρηήλ, τω
αδουί, τω γαβαήλ, εν τω
σπέρματι ασσήλ, εν τ

2 φυλῆς νεφθαλείμ. * ὅς ἡ χμαλωτδύθη
εν ἡμέραις ἐνεμεσάρς τω βασιλέως
αἰσυρίων εν θίσβης, ἡ ἐστὶν εν δεξιῶν κυ-
ρίως τ νεφθαλείμ εν τῇ γαλιλαίᾳ υπε

3 ροῦ αἰσῆρ. * ἐγὼ τωβήτ ὁδοῖς ἀληθείας
ἐπορεύομην ἐν δικαιοσύνῃς πάσας τὰς
ἡμέρας τ ζωῆς μου καὶ ἐλεημοσυνῶας
πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν τῷ

4 χώρᾳ αἰσυρίων εἰς νινευί. * ὅτε ἡμην
εν τῇ χώρᾳ μου εν τῇ γῇ ἰσραήλ, νεω-
τέρου μου ὄντος, πᾶσα φυλὴ νεφ-
θαλείμ τω πατρός μου ἀπέστη ἀπὸ

τοῦ οἴκου ἱεροβόλων τω ἐκλεχθέντι
ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν ἰσραήλ.

5 * εἰς τὸ θυσιάζειν πάσας τὰς φυλάς
ἐν ἡγάδῃ ὁ ναὸς τ καὶ σκευώσεως ἐν
ὕψιστον, καὶ ὠκοδομήθη εἰς πᾶσας τὰς
γενεὰς τω αἰῶνι καὶ πᾶσαι αἱ φυ-
λαὶ αἱ συναποστάσαι, ἔθνον τω βάαλ
τῇ δυνάμει, καὶ ὁ οἶκος νεφθαλείμ
τω πατρός μου.



TIBER sermonum
Tobia, filij Tobiel,
filij Ananiel, filij
Adui, filij Gabael,
de semine Asael, ex tribu Neph-
thalim: * Qui captus est in
diebus Enemessari regis Assyrio-
rum è Thisbe, quæ est à dextris
proprie Nephthalim in Galilæa
supra Aser. * Ego Tobias vijs ve-
ritatis ambulavi, & iustitiæ om-
nibus diebus vitæ meæ, & elee-
mosynas multas faciebā fratri-
bus meis & genti meæ, qui am-
bulauerunt mecum in regionem
Assyriorum in Niniven.

4 * Et quando eram in regio-
ne mea in terra Israel, iunio-
re me existente, omnis tribus
Nephthalim patris mei recessit
à domo Hierosolymorū, quæ ele-
cta est ab omnibus tribubus Is-
rael, * Vt sacrificarent omnes

tribus, & sanctificatū est tem-
plum tabernaculi Altissimi, &
ædificatum est in omnes genera-
tiones seculi: & omnes tribus
quæ recesserant, sacrificabāt Baal
potestati, & domus Nephtha-
lim patris mei.

H

* Et ego solus ibam multo-
tues in Hierusalem in festiuita-
tibus, sicut scriptum est omni
populo Israel in præcepto sem-
piterno, primitias & decimas
factuum & primitiua habens,
& dabam illa sacerdotibus fi-
lijs Aaron ad altare omnium
factuum.

* Primam decimam dabam
filij Aaron ministrantibus in
Hierusalem: at secundam de-
cimam vendebam, & ibam
& expendebam illa in Hieru-
salem per singulos annos.

* Et tertiam dabam quibus
conueniebat, sicut præceperat
Debbora mater patris mei,
quia orphanus relictus sum a
patre meo.

* Et cum factus essem vir,
accepi Annam uxore de semi-
ne familie nostræ, & genui ex
ea Tobiam.

* Et quando captiuus du-
ctus fui in Ninuen, omnes fra-
tres mei, & qui de genere
meo, edebant de panibus gen-
tilium. * Ego verò custodiui
animam meam ne manducarem.

* Quia memor fui Dei in to-
ta anima mea.

* Et dedit Altissimus gra-
tiam, & formam in conspe-
ctu Enemessari, & fui eius em-
ptor.

* Et profectus sum in Me-
dian, & tradidi Gabelo fratri
Gabrie in Rages Media argen-
ti talenta decem.

* Et cum mortuus esset Ene-
messarus, regnavit Sennache-
rib filius eius pro eo, & via
eius cessauerunt, & non am-
plius potui ire in Mediam.

* Et in diebus Enemessari
elemosynas multas faciebam
fratribus meis.

* Panes meos dabam esurien-
tibus, & vestimenta mea nu-
dis: & si quempiam de genere
meo videbam mortuum, &
proiectum in muro in Ninive,
sepeliebam eum.

suam, & consolabatur eos, diuidebatque unicuique, prout poterat, de facultatibus suis. 20 Esurientes
alebat, nudisque vestimenta præbebat, & mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat.

* Ἐγὼ μόνος ἐπορεύομην πλεο-
νάκις εἰς ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς ἑορταῖς,
καθὼς γέγραπται παντὶ τῷ λαῷ ἰσ-
ραὴλ ἐν περσάγματι αἰωνίῳ, τὰς
ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γυνη-
μάτων & τὰς πρῶτας κερίας ἔχων, καὶ
ἐδίδου αὐτὰς ταῖς ἱερεσὶ ταῖς υἱαῖς
ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιάζειν πρὸς τὸν
κύριον τῶν θυνημάτων.

* τὴν πρῶτην δεκάτην ἐδίδου
ταῖς υἱαῖς ἀαρὼν ταῖς θεραιπύουσαι ἐν
ἱερουσαλήμ. τὴν δὲ δευτέραν δεκά-
την ἀπεπεραζόμην, & ἐπορεύομην
καὶ ἐδαπύων αὐτὰ ἐν ἱερουσαλήμ
καὶ ἕκαστον ἐνιαυτῶν.

* καὶ τὴν τρίτην ἐδίδου οἷς κα-
θήκει, καθὼς ἐνετείλατο δεβώρα ἡ
μήτηρ τοῦ πατρὸς μου, διότι ὀρφανὸς
κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.

* καὶ ὅτε ἐγρόμην θύρῃ, ἔλαβον
θῶκαν γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ
πατρὸς ἡμετέρου, & ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς
τωβίαν. * καὶ ὅτε ἡχμαλατίσθην
εἰς νινευί, πάντες οἱ ἀδελφοί μου καὶ
οἱ ἐκ τοῦ γένους μου, ἡδίων ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν. * ἐγὼ δὲ συνετήρησα
τὴν ψυχὴν μου μὴ φαγεῖν.

* καθότι ἐμεμνήμην τοῦ θεοῦ ἐν
ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.

* καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψις χάριν καὶ
μορφὴν ἐνώπιον ἐνεμεσάρου, καὶ
ἦμην αὐτῷ ἀγοραστής.

* καὶ ἐπορεύομην εἰς τὴν μεδίαν
& παρεθέμην γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ
γαβεῖα ἐν ῥάγοις τῆς μεδίας ἀργυ-
ρίου τάλαντα δέκα.

* καὶ ὅτε ἀπέθανεν ἐνεμεσάρου,
ἐβασίλευσε σενναχηρείβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντὶ αὐτοῦ. καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἡκατέστη-
σαν. & ἐκέτι ἡδυνήθην πορευθῆναι εἰς
τὴν μεδίαν. * καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐνεμεσάρου ἐλεημοσύνας πολλὰς
ἐποίουν ταῖς ἀδελφοῖς μου.

* οὕτως αὐτοῖς μου ἐδίδουν ταῖς πε-
ντάσι, καὶ τὰ ἱμάτια μου ταῖς γυνόσι.
καὶ εἰ ἴνα ἐκ τοῦ γένους μου ἐθεώρουν
τεθνηκότα & ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ τεί-
χους εἰς νινευί, ἔθαπτον αὐτόν.

* Et pergebat ad Hieru-
salem ad templū Domini,
& ibi adorabat Dominum
Deum Israel, omnia primi-
tiua sua & decimas suas fi-
deliter offerens.

* Ita vt in
tertio anno p̄selytis & ad-
uenis ministraret omnē de-
cimationem. * Hæc & his
similia secundū legem Dei
puerul' obseruabat. * Cum
verò factus fuisset vir, acce-
pit vxorē Annam de tribu
sua: genuitque ex ea filium,
nomen suum imponens ei:

* Quem ab infantia ti-
mere Deum docuit, & ab-
stinere ab omni peccato.

* Igitur dum per captiui-
tate deuenisset cum vxore
sua & filio in ciuitatē Nini-
uen cum omni tribu sua:

* Et cum omnes ederent
ex cibis gentilium, iste cu-
stodiuit animā suā, & nun-
quam contaminatus est in

escis eorū. * Et quoniā me-
mor fuit Dñi in toto corde
suo, dedit illi Deus gratiam
in cōspectu Salmanasar re-

gis: * Et dedit illi potesta-
tem quocunq; vellet ire, ha-
bens libertatē quæcunq;

facere voluisset. * Pergebat
enim per omnes qui erāt in
captiuitate, & monita salu-
tis dabat eis.

* Cum autē
venisset in Rages ciuitatem
Medorum, & ex his quibus
honoratus fuerat à rege, ha-
buisset decē talēta argenti.

* Et cum in multa turba
generis sui Gabelum egen-
tem videret, qui erat ex tri-
bu eius, sub chirographo
dedit illi memoratū pon-

das argenti. * Post multū
verò temporis, mortuo Sal-
manasar rege, cum regnaret
Sennacherib filius eius pro

E eo, & filios Israel exosos ha-
beret in conspectu suo:

* Tobias quotidie perge-
bat per omnē cognationem

* Denique cum reuer-
sus esset rex Sennacherib,
fugiens à Iudæa plagam,
quam circa eum fecerat
Deus propter blasphemiam
suam, & iratus multos oc-
cideret ex filiis Israel, To-
bias sepeliebat corpora eo-
rum.

* At ubi nuntiatum est
regi, iussit eum occidi, &
tulit omnem substantiam
eius.

* Tobias verò cum filio
suo, & cum vxore fugiens,
nudus latuit, quia multi
diligebant eum.

* Post dies verò quadra-
ginta quinque occiderunt
regem filij ipsius.

* Et reuersus est Tobias
in domum suam, omnisq;
facultas ei⁹ restituta est ei.

C A P. II.

Post hæc verò cum esset
dies festus Domini, & A
factum esset prandium bo-
num in domo Tobia, dixit
filio suo, Vade, & adduc a-
liquos de tribu nostra, ti-
mentes Deum, vt epulen-
tur nobiscum.

* Cumque abiisset, re-
uersus nuntiauit ei vnum
ex filiis Israel iugulatum ia-
cere in platea.

* Statimq; exiliēs de ac-
cubitu suo, relinquens præ-
dium, ieiunus peruenit ad
corpus: tollensque illud
portauit ad domum suam
occulte, vt dum sol occu-
buiſſet, cautè sepeliret eum.

* Cumque occultasset
corpus, māducauit panem
cum luctu & tremore,

* Memorans illum ser-
monem quem dixit Domi-
nus per Amos Prophetam,

* Dies festi vestri conuer-
tentur in lamentationem
& luctum.

* Cū verò Sol occubuiſ-
ſet, abiit, & sepeliuit eum.

omnes letitie vestre in lamentationem: & fleui.

T O B I A S.

21 * καὶ εἴτινα ἀπέκτεινε σεννα χηρείς
ὁ βασιλεὺς ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς
δαΐας, ἐθαψα αὐτὸν κλέπτων· πολλὰς
γὰρ ἀπώλεσεν ἐν τῇ θυμῷ αὐτοῦ· ἐξή-
τηθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα,
22 καὶ ἐχθρὸς ἐβή. * πορευθεὶς δὲ εἰς τὰν
νινυτιτῶν, ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ
ἐμοῦ ὅτι ἐθαπτον αὐτὸς· καὶ ἐκρύβην.
23 Ἐπὶ τὴν δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φο-
βηθεὶς δυνέχωρησα. * καὶ διηρπάγη
πρῶτα τὰ ὑπαρχοντά μου, & ἔκα-
τελείφθη μοι ἔδον, πλὴν δύναντος γυ-
24 ναϊκός μου & τωβίας υἱοῦ μου. * καὶ
ἐδήλωθον ἡμέραι πεντηκονταπέντε,
ἕως ἃς ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐ-
τοῦ, & ἐφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραράτ· καὶ
ἐβασίλευσεν ἀχίρδωνος υἱὸς αὐτοῦ δυνά-
στη αὐτοῦ· καὶ ἔταξεν ἀχάχαρον δυνάστη
τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰπὶ πᾶσαν
τὴν ἐκλογισίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
Ἰπὶ πᾶσιν τὴν διοίκησιν· & ἠξίωσεν
ἀχάχαρ περὶ ἐμοῦ, & ἦλθον εἰς
νινυτὶ ἀχάχαρ δὲ ὡς οἶνοχόος &
ἀπὸ τοῦ δακτυλίου & διοικητῆς, & ἐκ-
λογιστῆς· & κατέστησεν αὐτὸν ὁ ἀχίρ-
δωνος ἐκ δούτεραις· ὡς δὲ ἱδὲ ἀδελφός
25 μου. * ὅτε δὲ κατήλθον εἰς τὸν οἶκόν
μου, & ἀπεδόθη μοι δύναμις ἡ γυνή μου,
καὶ τωβίας ὁ υἱός μου.

β.

1 * Ἐν τῇ πεντηκστῇ τῇ ἑορτῇ, ἣ ἐστὶν
ἀγία ἐπὶ ἑβδομάδων, ἐχρησθήσονται
καλὸν μοι & δυνέπεσα & φαγεῖν· &
ἐθεασάμην ὅψα πολλά· & εἶπα τῷ
υἱῷ μου, Βάδιζε ἀγαγε ὃν ἐδὸν ὄψε-
ται τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῖν, ὃς μὲν ἡ
τοῦ κυρίου· & ἰδὲ ἐμὴν ὄψε.

2 * καὶ ἐλθὼν εἶπε, πάτερ εἰς ἐκ τοῦ
γυνοῦς ἡμῶν ἐστὶν ἀχάχαρ υἱὸς ἑρριπταί
3 ἐν τῇ ἀγορᾷ. * καὶ γὰρ πρὶν ἢ γένεσθαι
δαί με, δυνάστη δύναντος αἰνέσθαι αὐτὸν
4 εἰς τὸ οἶκόν μου, ἕως ὅτε ἐδύ ὁ ἥλιος. * &
Ἰπὶ τρέψας ἐλκεσάμην καὶ ἡδίστον τὸν
5 ἄρτον μου ἐν λύπῃ· * & ἐμνήσθην τῆς
6 περὶ φητείας ἀμῶς καθὼς εἶπε· ἔφα-
σάν τινες αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, & πᾶ-
σαι αἱ δούλοισι καὶ ὑμῶν εἰς θρήνον·
7 & ἐκλαυσα. * καὶ ὅτε ἐδύ ὁ ἥλιος,
ὡχόμην, καὶ ὀρύξας ἐθαψα αὐτὸν.

21 * Et si quempiam occidit
Sennacherib rex quando venit
fugiens de Iudæa, sepeliui eum
furatus; multos enim perdidit
in furore suo, & quæſita sunt
à rege corpora, & non sunt in-
22 uenta. * Pergens autè vnus
Niniuitarum, manifestauit re-
gi de me quòd sepeliebam eos:
& absconditus sum: cognoscēs
autè quòd quæror vt moriar,
23 timens secessi. * Et direptæ
sunt omnes substantiæ meæ, &
non est relictum mihi quicquā,
præter Annam vxorē meam,
24 & Tobiam filiū meū. * Et non
transierūt dies quinquaginta-
quinque, vsq; quo occiderunt
eum duo filij eius, & fugerunt
in montes Ararat, & regnauit
Achirdonus filius eius pro eo:
& cōstituit Achiacharū Anael
filium fratris mei super omnē
computationem patris sui, &
super omnē gubernationem: et
orauit Achiacharus pro me, &
veni in Niniven. Achiacharus
autè erat pincerna & ab an-
nulo, & gubernator, & com-
putator; & cōstituit eū Achir-
donus secundo: erat autem pa-
25 truelis meus. * Cū aut redij
in domū meam, & restituta est
mihi Anna vxor mea, & To-
bias filius meus.

C A P. II.

1 I N quinquagesimo festo quod
est sanctū septē hebdomada-
rum, factū est prandiū bonum
mihi; & accubui vt manduca-
rem, & vidi cibaria multa, &
dixi filio meo, Vade adduc quē-
cunque inueneris de fratribus
nostris indigentem, qui memor
est Domini, & ecce exspecto te.

2 * Et veniēs, dixit, Pater vnus
de genere nostro strangulatus
3 proiecтус est in platea. * Et
ego antequā gustarem ego, exi-
liens tuli eū in quandā domū,
4 quousq; occideret Sol. * Et re-
uersus lotus sum & manduca-
5 ui panem meū in tristitia. * Et
memor fui prophetiæ Amos si-
6 cut dixit: * Conuertentur fe-
stuitates vestre in luctum, &

7 Et cū occidit Sol, abiit, & effodiens sepeliui eum.

H 2

* Et propinqui deridebāt, dicē-
tes, Nō adhuc timet hic inter-
fici pro negotio isto, et fugit, &
ecce iterū sepelit mortuos. * Et
in eadē nocte dormivi fœdatus
iuxta parietem aulæ, & facies
mea discooperta erat: * Et non
sciebā quod passeruli in parie-
te erāt. & oculis meis apertis,
immiserūt sterqus passeruli ca-
lidum in oculos meos, & factæ
sunt albugines in oculis meis,
& abij ad medicos, & nō pro-
fuerūt mihi. Achiacharus autē
nutriebat me, quousq; profectus
sum in Elymāida. * Et uxor
mea Anna seruiebat in mulie-
ribus. * Et mittebat dominis,
& retribuerūt ei & ipsi mer-
cedem, addentes etiam hædū.

* Cum autē venisset ad me,
cœpit balare. & dixi ei, Vnde
hædulus, nunquid furtiuus est?
redde illi dominis, nō enim li-
citur mādūcare furtiuum.
Ipsa autē dixit, Dona datus est
mihi supra mercedem. & non
credebam illi. & dicebam red-
dere illi dominis. & erubescē-
bam ad eam. * Illa autē respon-
dens mihi dixit, Vbi sunt elee-
mosynæ tuæ & iustitiæ tuæ?
ecce cognita omnia tecum.

CAP. III.

ET tristatus fleui, & orau-
i cū dolore, dicens, * Iustus
es Dñe, & omnia opera tua, et
omnes viæ tuæ misericordia &
veritas. & iudiciū verum &
iustum tu iudicas in æternum.

* Memor esto mei & respice
in me, ne me ulciscaris ob pec-
cata mea & ignorantias meas,
& patrū meorū qui peccauerunt
coram te. * Non obedie-
runt enim præceptis tuis. &
dedisti nos in direptionem &
captiuitatem & mortem &
parabolam improprij omni-
bus, in quibus dispersi sumus.

vir eius audisset, dixit, Videte ne fortē furtiuus sit: reddite eū dominis suis, quia nō licet nobis aut edere
ex furto aliquid, aut cōtingere.

Ad hæc uxor eius irata respōdit, Manifeste vana facta est spes tua, &
eleemosynæ tuæ modō apparuerūt. Atque his & aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei. CAP. III.
Tunc Tobias ingemuit, & cœpit orare cū lachrymis, dicēs, * Iustus es Dñe, & omnia iudicia tua ve-
ra sunt, & oēs viæ tuæ, misericordia, & veritas, & iudiciū. * Et nūc Dñe memor esto mei, & ne vin-
dictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum. * Quoniam
non obediimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, & captiuitatem, & mortem, & in
fabulam, & in improprium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos.

* & πλησίον ἐπεγέλων, λέγον-
τες· ὁκέτι φοβέται ὅτι φοβουθή-
ναι περὶ τοῦ περιγματοῦ τούτου, καὶ
ἀπέδρα· καὶ ἰδὲ πάλιν θάπται ὁ αὐ-
τὸς κρύβας. * καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκοιμή-
θην μεμιαμυδρός, πρὸς τὴν τοῖχον τῆς
αὐλῆς· καὶ τὸ πρὸς ὥπλον μου δὴ ἀκά-
λυπτον ἔην. * & ὅτε ἤδεν ὅτι σερυθία
ἐν τῇ τοῖχῳ ἐστὶν· & πᾶν ὀφθαλμῶν μου
δύω γότων, ἀφώδυσαν τὰ σερυθία
θερμὸν εἰς ὅτ' ὀφθαλμοί μου· & ἐγε-
νήθη λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου· καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατρούς, & ὅτε
ἀφελήσθω με ἀχάχαρος ὃ ἐπέφε-
με, ἕως ὅτε ἐπορεύθην εἰς τὴν ἐλυμαί-
δα. * καὶ ἡ γυνὴ μου δὴ ἤλθεν ὅτε
ἐν τοῖς γυναικείοις. * & ἀπέστειλε τοῖς
κυρίοις· & ἀπέδωκεν αὐτῇ καὶ αὐτοῖς
τὸν μισθόν, πρὸς δόνας καὶ ἐρίφον. * ὅτε
ἦλθε πρὸς με, ἤρξατο κροῖζειν· καὶ
εἶπον αὐτῇ, πόθεν τὸ ἐρίφιον, μὴ κλε-
ψιμαῖον ἐστίν; ἀποδόν αὐτὸ τοῖς κυ-
ρίοις· ὃ γὰρ θεμιτὸν ἐστὶ φάγειν κλεψι-
μαῖον· ἢ ὃ εἶπε, δάρον δεδοταί μοι ἐπὶ
τῷ μισθῷ. & ὅτε ἐπὶ σενον αὐτῇ καὶ
ἐλεγον δαπιδόνα αὐτὸ τοῖς κυρίοις· καὶ
ἠρυθρίων πρὸς αὐτήν. * ἢ ὃ δαποκε-
ταῖς μοι εἶπε, ποῦ εἰσὶν αἱ ἐλεημο-
σίαι σου καὶ αἱ δικαιοσύναι σου; ἰδὲ
γινώσκω πάντα μὲν σοῦ.

* Καὶ λυπηθεὶς ἐκλαυσα· & πρὸς
νυκτὶ μετ' ὀδυμένης, λέγων·

* δίκαιος εἶ κύριε & πάντα τὰ ἔρ-
γα σου· & πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἐλεημο-
σύνη καὶ ἀλήθεια· καὶ κρίσιν ἀληθινὴν
καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τὸν αἰῶνα.

* μνήσθητί μου & ἐπὶ ἐλεῖσόν ἐπ'·
ἐμέ· μή με ἐκδικήσῃς ταῖς ἀμαρτίαις
μου· & τοῖς ἀγνοήμασί μου, & πᾶν πα-
τέρων μου ὃ ἡμαρτον ἐνώπιόν σου.

* παρήκυσαν γὰρ τὰν ἐντολῶν σου· &
ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαρπαγὴν & αἰχ-
μαλωσίαν & θάνατον & παραβολὴν
ὀνειδισμοῦ πᾶσιν οἷς ἐσκορπίσμεθα.

* Arguebant autem eum
omnes proximi eius, dicen-
tes, Iam huius rei causa in-
terfici iussus es, & vix effu-
gisti mortis imperiū, & ite-
rum sepelis mortuos. * Sed
Tobias plus timēs Deum q̄
regē, rapiebat corpora occi-
forū, & occultabat in domo
sua, & mediis noctibus sepe
liebat ea. * Contigit autē vt
quadam die fatigatus à se-
pultura, veniens domum
iactasset se iuxta parietē, &
obdormisset: * Et ex nido hi-
rudinū dormiēti illi calida
stercora inciderent super o-
culos eius, fieretque cæcus.

* Hanc autē tentationem
ideo permisit Dñs euenire
illi, vt posteris daretur exē-
plū patientiæ eius, sicut &
sancti Iob. * Nā cū ab infan-
tia sua semp Deū timuerit,
& mādata eius custodierit,
nō est cōtristat' cōtra Deū,
q̄ plaga cæcitat' eueniret
ei: sed immobilis in Dei ti-
more pmanfit, agēs gratias
Deo omnib' dieb' vitæ suæ.

* Nam sicut beato Iob in-
sultabāt reges: ita isti parē-
tes & cognati eius irridebāt
vitā eius, dicētes, * Vbi est
spes tua, pro qua eleemosy-
nas & sepulturas faciebas?

* Tobias verò increpabat
eos, dicēs, * Nolite ita loqui,
quoniā filij sanctorū sum',
& vitam illam expectamus,

* Quam Deus daturus est
his qui fidē suā nūquā mu-
tāt ab eo. * Anna verò vxor
D eius ibat ad opus textrinū
quotidie: & de labore ma-
nuū suarū victū, quē cōseq̄
potuisset, deferebat. * Vñ
factū est, vt hædū caprarū
accipiens detulisset domi.

* Cuius cū vocē balantis

* Et nunc, Domine, magna iudicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulauimus synceriter coram te. * Et nunc Dñe secundum voluntatem tuam fac mecum, & præcipe in pace recipi spiritum meum. Expedi enim mihi mori magis quam uiuere. * Eadem igitur die cōtiguit vt Sara filia Raguelis in Rages ciuitate Medorum, & ipsa audiret improperium ab vna ex ancillis patris sui; * Quoniam tradita fuerat septem viris, & demonium nomine Asmodeus occiderat eos, mox vt ingressi fuissent ad eam. * Ergo cū pro culpa sua increparet puellam, respondit ei, dicēs, * Amplius ex te nō videamus filiū, aut filiā super terrā, interfectrix virorum tuorū. * Nunquid & occidere me vis, sicut etiā occidisti septem viros?

* Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculum domus suæ: & tribus diebus & tribus noctibus non manducauit, neque bibit; sed in oratione persistens cum lachrymis deprecabatur Deum, vt ab isto improperio liberaret eam.

* Factum est autem die tertia, dum compleret orationem, benedicens Dñm, dixit, * Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum; qui cū iratus fueris, misericordiā facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his qui inuocant te. * Ad te Dñe faciem meam conuerto, ad te oculos meos erigo. * Peto Dñe, vt de vinculo improperij hui⁹ absoluas me, aut certē desuper terrā eripias me. * Tu scis Dñe quia nunquā cōcupiui virū, & mundam seruaui animā meam ab omni concupiscentia.

T O B I A S.

* καὶ νῦν πολλὰ αἱ κρίσεις σου εἰς ἐμὴν ἀληθείαν· ἔξ ἐμοῦ ποίηθι ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν μου, ὅτι τῶν πατέρων μου, ὅτι οὐκ ἐποίησα μὲν τὰς ἐντολάς σου· ἔγὼ ἐπορεύθημι ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου.

* καὶ νῦν κτλ· τὸ δέξασθαι ἐνώπιόν σου ποίηθαι μετ' ἐμοῦ· ἵπταξον δὴ ἀλαβὴν τὸ πνεῦμά μου, ὅπως δπολυθῶ καὶ γήρωμαι γῆ· διότι λυσιτελές μοι δποθανεῖν ἢ ζῆν, ὅτι ὀνειδισμούς ψυδείς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ πολλὴ ἐν ἐμοί· ἵπταξον δπολυθῆναι με τῆς δνάγκης ἥδη εἰς τὸν αἰῶνιον τόπον· μὴ δποτρέψῃς τὸ πρὸς ὥπὸν σου ἀπ' ἐμῶ.

* ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ ραγουὴλ σαρρά ἐν ἐκβατάνοις τῆς μηδίας, ὅτι ταύτῃ ὀνειδιζήναι ὑπὸ παιδικῶν τῶν πατρὸς αὐτῆς.

* ὅτι ὡς δεδομένη δὴ δόξαι ἐπ' αὐτῇ, ὅτι ὁ ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτὴς, πρὶν ἢ γινώσκειν αὐτὴς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξί.

* καὶ εἶπον αὐτῇ, ὅτι σὺ δποπνιγούσα εἶ· δὴ δόξαι σου; ἥδη ἐπ' αὐτῇ δόξαι ἔχεις, καὶ εἰς αὐτὴν οὐκ ὥνομιάς.

* τί ἡμᾶς ματιγοῖς περὶ αὐτῶν; εἰ ἀπέθανον, βάλῃ μετ' αὐτῶν, μὴ ἰδοιμὲν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα.

* Ταῦτα ἀκούσασα, ἐλυπήθη σφόδρα, ὡς τε ἀπάγχαθ, καὶ εἶπε, μία μὲν εἰμι τῶν πατέρων μου· ἐὰν ποιήσω τούτο, ὀνειδος αὐτῷ εἶ, ὅτι τὸ γῆρας αὐτοῦ κατὰξω μετ' ὀδυῖνός εἰς αἰῶνα.

* καὶ ἐδέχθη πρὸς τὴν θυγατέρα· καὶ εἶπεν·

* δὴ λογιστὴς εἰ κύριε ὁ θεός μου, ὅτι δὴ λογιστὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον ἐκτίμιον εἰς εἰς αἰῶνας· δὴ λογίσαις δὴ σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα.

* ὅτι νῦν κύριε εἶ· ὁ φθαλμὸς μου καὶ τὸ πρὸς ὥπὸν μου εἰς σὲ δέδωκα.

* εἶπον δπολυθαί με δπὸ τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκοῦσαί με μηκέτι ὀνειδισμὸν.

* σὺ γινώσκεις κύριε ὅτι καθαροί εἰμι δπὸ πάσης ἀμαρτίας δνδρός.

* Et nunc multa iudicia tua sunt & vera, de me fac pro peccatis meis & patrum meorum; quoniam nō fecimus præcepta tua, non enim ambulauimus in veritate coram te.

* Et nunc secundum placitum coram te fac mecum· præcipe recipere spiritum meum, vt peream & fiam terra, quoniam vtile mihi mori quam uiuere; quia opprobria mendosa audiui, & tristitia est multa in me: præcipe absolui me de necessitate iam in æternum locum: ne auertas faciem tuam à me.

* In eadem die contigit filie Raguelis Sarra in Ecbatanis Media, & hanc opprobriari ab ancillis patris sui.

* Quoniam erat tradita viris septem, & Asmodeus nequam demonium occidit eos, antequam essent ipsi cum ea vt in mulieribus.

* Et dixerunt ei, Non intelligis quòd suffocaueris viros tuos? iam septem viros habuisti, & vnus eorum non es nominata:

* Quare nos verberas pro eis? si mortui sunt, vade cum illis, ne videamus ex te filium aut filiam in æternum.

* Hæc cū audisset, tristata est valdè, vt suffocaretur, & dixit, Vna quidem sum patri meo: si fecero hoc, improperij ipsi est, & senectam eius deducam cum dolore in infernum.

* Et deprecata est ad fenestram, & dixit:

* Benedictus es Domine Deus meus, & benedictum nomen glorie tue sanctum & honorabile in secula: benedicant te omnia opera tua in seculum.

* Et nunc Domine oculos meos, & faciem meam in te dedi.

* Dixi vt absoluas me de terra: & vt non audiam ego amplius improperium. * Tu cognoscis Domine quòd munda sum ab omni peccato viri.

H 3

* Et non coinquinavi no- 18
men meum neque nomen patris
mei in terra captivitatis meæ:
unigenita sum patri meo, &
non est ei filius qui sit heres ei,
neque frater propinquus, neq;
existens ei filius, ut seruem me
ei uxorem: iam perierunt mihi
septem, ad quid mihi reliquum
vivere? & nisi videtur tibi
interficere me, precipere respicere
in me & misereri mei, & non
audire me amplius improp-
erium. * Et audita est oratio 24
amborum in conspectu gloriæ
summi Dei.

* Et missus est Raphael ut 25
curaret duos, Tobiam ut decor-
ticaret albugines, et Sarrā filiā
Raguel ut daret Tobie filio To-
bie uxorem, & ligaret Asmo-
daum nequā demonium, quo-
niam ad Tobiam attinet here-
ditare eam. In eodem tempore
reversus Tobias, introiit in
domum suam, & Sarra filia
Raguelis descendit de superiori
cubiculo suo.

CAP. IIII.

IN die illa, recordatus est To-
bias de argento quod tradi-
dit Gabelo in Rages Mediæ.

* Et dixit intra se, Ego pe- 2
tij mortem; cur non voco To-
biam filium meum ut ei osten-
dam antequam moriar ego? &
vocans eum, dixit:

* Fili si mortuus fuero, sepe 3
li me, & ne despexeris matrem
tuam. honora eam omnibus
diebus vitæ tuæ, & fac quod
placitum est ei; & ne tristitia
afficias eam. * Memento fili, 4
quod multa pericula vidit
propter te in utero.

* Cum mortua fuerit, sepeli 5
eam apud me in vno sepulchro.

* Omnibus diebus fili Do- 6
mini Dei nostri memor esto, &
ne velis peccare & transgre-
di precepta eius, & iustitiam
fac omnibus diebus vitæ tuæ,
et ne ambules vijs iniquitatis,
quia faciēte te veritatem pro-
speritates erūt in operibus tuis,
& omnibus faciētibus iustitiā.

* καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου 18
ἐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου ἐν τῇ γῇ
τῆς αἰχμαλωσίας μου· μονογενὴς
εἰμι τῷ πατρί μου, καὶ οὐκ ὑπαρχει
ἀπὸ παιδίου ὁ κληρονομήσει αὐτῶν,
ἐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς, ἐδὲ ὑπαρχὼν αὐ-
τῷ υἱός, ἵνα στυτηρήσω ἐμαυτὴν αὐ-
τῷ γυναῖκα· ἥδη ἀπώλοντό μοι ἐπὶ αὐ-
τῷ ἱνατί μοι λοιπὸν ζῶ; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ
Θεὸς ἀποκτεῖναι με, ἐπιτάξον ἐπιβλέ-
ψαι ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλεῆσαι με, ἵνα μὴ ἀ-
κούσαι με μηκέτι ὀνειδισμὸν.

* καὶ εἰσηκένθη ἡ πρεσβυχή αὐ- 24
φοτέρων ἐνώπιον τοῦ δόξης τοῦ μεγάλου
Θεοῦ. * Ἐπετάλη ῥα φαὴλ ἱά- 25
σαθαι τοὺς δύο, ἵνα ἔλθῃ ἐπὶ τὰς αὐ-
τῶν κάματα, ἵνα σάρραν τὴν τοῦ ῥαγουήλ
δοῦναι τῷ τωβία τῷ υἱῷ τωβίτῃ γυναῖ-
κα, ἵνα δῇσαι αὐτῷ μοδαῖον τὸ πονηρὸν δαι-
μόνιον, διότι τῷ τωβία ἐπιβόλη κλη-
ρονομήσαι αὐτῷ· ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
ἐπιστρέψας τωβίτῃ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτῶν καὶ σάρα· ἡ τοῦ ῥαγουήλ
κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερώς αὐτῆς.

δλ.

* Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐμνήσθη τῶν 1
βητ περὶ τοῦ ἀργυρίου τοῦ παρέθετο γὰρ
βαήλω ἐν ῥάγοις τῆς μεδιάας. * καὶ 2
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, ἐγὼ ἤτησά μιν θάνα-
τον· τί ἐκαλῶ τωβίαν τὸν υἱόν μου ἵνα
αὐτῷ δείξω πρὶν ἀποθανεῖν με; ἵνα κα-
λέσας αὐτὸν εἶπῃ· * παιδίον ἐδὼ δότο;
θάνατον, θάψον με, ἵνα μὴ ὑπερίδῃς τὴν
μητέρα σου· τίμα αὐτὴν πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἵνα ποίῃς τὸ δρεσὸν
αὐτῇ καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν.

* ἐμνήσθη τὸ παιδίον ὅτι πολλὰς κιν- 4
δύνας ἐώρακεν ἐπὶ Θεῷ ἐν τῇ κοιλίᾳ.

* ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτήν, 5
πρὸς ἐμοὶ ἐν ἐνὶ τάφῳ. * πάσας τὰς 6
ἡμέρας παιδίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
μνημόνευε· ἵνα μὴ φελέῃς ἀμαρτάνειν
ἵνα παραβῇσαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·
ἵνα δικαιοσύνην ποίῃς πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς σου· ἵνα μὴ πορευθῇς ταῖς
ὁδοῖς τῆς ἀδικίας, διότι ποιοῦντες σου
τὴν ἀλήθειαν διδοῖαι ἔσθῃ ἐν τοῖς ἔρ-
γοις σου, καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δι-
καιοσύνην.

* Nunquā cū ludētibus 18
miscui me, neq; cū his qui
in leuitate ambulā, partici-
pem me præbui. * Virum 19
aūt cū timore tuo, nō cum
libidine mea consensu susci-
pere. * Et aut ego indigna 20
fui illis, aut illi forsitan mi-
hi non fuerunt digni, quia
forsitan viro alii cōseruasti
me. * Non est enim in ho- 21
minis potestate consilium
tuum. * Hoc aūt pro certo 22
habet omnis qui colit te:
quia vita ei' si in probatio-
ne fuerit, coronabitur; si
autem in tribulatione fue-
rit, liberabitur; & si in
corruptione fuerit, ad mi-
sericordiam tuam venire li-
cebit. * Nō enim delecta- 23
ris in pditionibus nostris,
quia post tempestatem tra-
quillū facis, & post lachry-
mationē & fletū exultatio-
nē infundis. Sit nomē tuū,
Deus Israel, benedictum in
24 secula. * In illo tēpore exau-
dite sunt preces amborum
in cōspectu gloriæ summi
Dei. * Et missus est angelus
Dñi sanctus Raphael, ut cu-
raret eos ambos, quorum
vno tēpore sunt orationes
in conspectu Dñi recitatae.

CAP. IIII.

Igitur cū Tobias puta-
A ret orationem suam exau-
diri, ut mori potuisset, vo-
cavit ad se Tobiam filium
suum, dixitque ei, * Audi,
fili mi, verba oris mei, & ea
in corde tuo quasi funda-
mentum construe. * Cū
acceperit Deus animā meā,
corpus meū sepeli, & hono-
rem habebis matri tuæ om-
nibus diebus vitæ eius.
4 * Memor enim esse debes
quæ & quāta pericula passa
sit propter te in utero tuo.
5 * Cū autem & ipsa cō-
pleuerit tēpus vitæ suæ, se-
pelias eā circa me. * Omnib' 6
aūt diebus vitæ tuæ in mēte
habeto Deū, & caue ne ali-

quando peccato cōsentias,
& prætermittas præcepta B
Dei nostri.

* Ex substantia tua fac
eleemosynam, & noli auer-
tere faciem tuam ab vllō
paupere. Ita enim fiet vt
nec à te auertatur facies Do-
mini.

* Quomodo potueris, ita
esto misericors.

* Si multum tibi fuerit,
abundanter tribue: si exi-
guum tibi fuerit, etiam exi-
guum libenter impartiri
stude.

* Præmium enim bonū
tibi thesaurizas in die ne-
cessitatis.

* Quoniam eleemosyna
ab omni peccato, & mor-
te liberat, & non patietur
animam ire in tenebras.

* Fiducia magna erit co-
ram summo Deo eleemo-
syna, omnibus facientibus
eam.

* Attende tibi, fili mi, ab
omni fornicatione, & præ-
ter vxorem tuam nūquam
patiaris crimen scire.

* Superbiam nunquam
in tuo sensu, aut in tuo ver-
bo dominari permittas: in
ipsa enim initium sumpsit
omnis perditio.

* Quicumque tibi ali-
quid operatus fuerit, sta-
tim ei mercedem restitue,
& merces mercenarij tui a-
pud te omnino non rema-
neat.

* Quod ab alio oderis
fieri tibi, vide ne tu aliquā-
do alteri facias.

7 * ἐν τῶν ὑπαρχόντων τοιοῦται ἐλε-
ημοσύνη, καὶ μὴ φθονησάτω σου ὁ ὀφ-
θαλμός ἐν τῷ ποιεῖν ἐλεημοσύνην·
μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμὴ ἀπο-
σρεφῇ τὸ πρόσωπόν σου θεοῦ.

8 * ὥς σοι ὑπάρχει καὶ τὸ πλῆθος,
ποίηθι ἕξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην.

9 * εἰαν ὀλίγον σοι ὑπάρχη, καὶ τὸ
ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην.

10 * θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις
σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης.

11 * διότι ἐλεημοσύνη ἐν θανάτῳ
ρύει, ὥστε ἐὰν εἰέλθῃ εἰς τὸ σκότος.

12 * δάρεθι γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐλεημοσύ-
νη πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτῷ ἐνώπιον
τοῦ ὑψίστου.

13 * ἀπόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἀπὸ
πάσης πορνείας· καὶ γυναῖκα πρῶτον
λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέ-
ρων σου· καὶ μὴ λάβῃς γυναῖκα ἀλ-
λοτριάν, ἥ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ φυλῇ τοῦ
πατρὸς σου· διότι ὑπὸ ἀποφητῶν ἐσ-
μὲν, ὡς, ἀβραάμ, ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ,
καὶ πατέρες ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ αἵματος, μνή-
σθητι παιδίον, ὅτι πρῶτος ἔτοι ἐλαβὼν
γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥ-
στε διλογήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν· ὥ-
στε σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν·
καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα ὁ δὲ ἀδελφός
σου.

14 * καὶ μὴ ὑπερηφανύσῃ ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν
ὑψῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου λα-
βεῖν σεαυτῷ ἕξ αὐτῶν γυναῖκα· διότι
ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια ἐστὶ κα-
τασεία πολλή· καὶ ἐν τῇ ἀχρεϊότητι
ἐλάττωσις καὶ ἐνδεῖα μεγάλη· ἢ γὰρ
ἀχρεϊότης μήτηρ ἐστὶ βλάβος· μισθὸς
παντὸς ἀνθρώπου· ὅς ἐστιν ἐργάση-
ται σοι, ὥστε σοι μὴ ἀντιδῶτω· ἀλ-
λὰ ἀπόδοθαι αὐτῷ παρουστικά· καὶ
ἐὰν δαδύσῃς τῷ θεῷ, ἀποδοθήσε-
ταί σοι.

16 * ἀπόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἴσθι πε-
παυδὸς ἐν πάσῃ ἀνατροπῇ σου·
καὶ ὁ μισθός, μηδὲν ποιήσης· οἶνον
εἰς μέθην μὴ πίνῃς· καὶ μὴ πορνεύῃς
μετὰ τοῦ μέθης ἐν τῇ ὁδῷ σου.

7 * De facultatibus tuis fac
eleemosynam, & ne inuideat
tuus oculus in faciendo eleemo-
synam. ne auertas faciem tuam
ab omni paupere, & à te non
auertetur facies Dei. * Quem-
admodum tibi fuerit secundum
multitudinem, fac ex eis elee-
mosynam.

9 * Si paucum tibi fuerit, iux-
ta paucum ne timeas facere
eleemosynam.

10 * Præmium enim bonum
thesaurizas tibi in diem neces-
sitatis.

11 * Quoniam eleemosyna à
morte liberat, & non finit in-
trare in tenebras.

12 * Donum enim bonum est
eleemosyna omnibus facienti-
bus eam coram Altissimo.

13 * Attende tibi, fili, ab om-
ni fornicatione, & uxorem
primū accipe de semine pa-
trum tuorum. & ne accipias
uxorem extraneam, quæ non
est de tribu patris tui, quoniam
filij prophetarum sumus: Noe,
Abraham, Isaac & Jacob, pa-
tres nostri ab æterno, memor
esto fili, quod omnes isti acce-
perunt uxores de fratribus
suis, & benedicti sunt in filiis
suis. & semen eorum heredi-
tabit terram. & nunc, fili, di-
lige fratres tuos.

14 * Et non superbias in corde
tuo de fratribus tuis & filiis
& filiabus populi tui, accipere
tibi ex eis uxorem. quoniam
in superbia perditio, & non
stabilitas multa. & in inutili-
tate diminutio et indigētia ma-
gna. nā inutilitas mater est fa-
mis, merces omnis hominis.

15 * Quicumque operatus fue-
rit tibi, apud te non remaneat,
sed redde ei statim. & si serui-
eris Deo, reddetur tibi.

16 * Attende tibi fili in omni-
bus operibus tuis, & esto
eruditus in omni conuersatio-
ne tua. & quod oderis, nemi-
ni facias: vinum ad ebrieta-
tem ne bibas, & ne ambulet
tecum ebrietas in viâ tua.

* De pane tuo da esurienti, 17
 & de vestimentis tuis nudis:
 de omni quod superfuerit tibi,
 fac eleemosynā, & ne inuideat
 tuus oculus dum feceris elee-
 mosynam.

* Effunde panes tuos super 18
 sepulturam iustorum, & ne
 des peccatoribus.

* Consilium ab omni sapien- 19
 te require: & ne despicias o-
 mnino consilium utile.

* Et in omni tempore bene- 20
 dic Dominum, & ab eo pete,
 ut via tue recte fiant, & o-
 mnes semite tue, & consilia
 tua prosperentur, quoniam om-
 nis gens non habet consilium,
 sed ipse Dominus dat omnia
 bona: & quem vult humiliat,
 sicut vult, & nunc fili memor
 esto præceptorum meorum, &
 ne deleantur de corde tuo.

* Et nunc indico tibi decem 21
 talenta argenti quæ dedi Ga-
 bello fratri Gabriele in Rages
 Media.

* Et ne timeas fili, quod 22
 mendici facti sumus: sunt tibi
 multa, si timueris Deum, &
 recesseris ab omni peccato, &
 feceris quod placitum est co-
 ram eo.

CAP. V.

ET respondens Tobias, di- 1
 xit, Pater faciam omnia
 quæcunque præcepisti mihi.

* Sed quomodo potero acci- 2
 pere pecuniam, non cognoscens
 eum?

* Et dedit ei chirographum, 3
 & dixit ei:

* Inquire tibi hominem qui 4
 eat tecum, & dabo ei mercedē
 dum viuo, & recipe vadens
 pecuniam.

* Et iuit ad querendum ho 5
 minem, & inuenit Raphae-
 lem qui erat angelus.

* Et non cognouit: & dixit 6
 ei, Si potes ire tecum in Ra-
 ges Media, et si expertus es lo- 7
 corum?

* Et dixit ei Angelus, Ibo 9
 tecum, & apud Gabelum fra-
 trem nostrum moratus sum.

ci, Nosti viā quæ ducit in regionē Medorū? * Cui respondit, Noui, & omnia itinera eius frequenter

* ἐν τῷ ἀρτοῦ σου δίδου πεινῶντι, & 17
 ἐν τῶν ἱματίων σου τοῖς γυμνοῖς· πᾶν
 ὃ ἐσὼ περισσέσῃ σοι, ποιεῖ ἐλεημοσύ-
 νην· & μὴ φθονήσῃ σοι ὁ ὀφθαλ-
 μὸς ἐν τῷ ποιεῖν ἐλεημοσύνην.

* ἐκχεον οὖν ἄρτους σου ἐπὶ τὴν τά- 18
 φον τῶν δικαίων, & μὴ δῶς τοῖς ἁμαρ-
 τωλοῖς. * συμβεβλήκει γὰρ παντὶς 19
 φρονίμως ζητῆσαι· & μὴ κατὰ φρονή-
 σης ἐπιπαντὶς συμβεβλήκει χρησίμης.

* καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει τὸν 20
 κύριον, καὶ πᾶς αὐτῷ αἰτήσῃ, ὅπως αἱ
 ὁδοί σου εὐθεῖαι γίνωνται, καὶ πᾶσαι αἱ
 τρίβοι σου & αἱ βουλαὶ σου εὐοδοθῶσι·
 διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλήν,
 ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος δίδωσι πᾶσι τὰ
 ἀγαθὰ· καὶ ὃν θέλει ταπεινοῖ, καθὼς
 βέλεις· & νῦν παιδίον μνημόνους τῶν
 ἐντολῶν μου· & μὴ ἐξαλειφθήτωσαν
 ἐκ τῆς καρδίας σου.

* καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοι τὰ δέκα 21
 τάλαντα τοῦ ἀργυρίου ἃ παρεθέμην
 γαβαήλῳ τῷ υἱῷ γαβριὲλ ἐν ῥάγοις
 τῆς μεθρίας.

* καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπὶ 22
 χεῖρας μου ὑπάρχει σοι πολλά, ἐσὼ
 φοβῇ τὸν θεόν, καὶ ἀποστῇς ἀπὸ πάσης
 ἁμαρτίας, & ποιήσῃς τὰ ἄρεσόν ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ.

Ε.

* Καὶ ἀποκριθεὶς τῷ βίαις εἶπε, 1
 πάτερ ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλ-
 σαί μοι. * ἀλλὰ πῶς διωθήμαι λα- 2
 βεῖν τὸ ἀργύριον, μὴ γινώσκων αὐτόν;

* καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον 3
 & εἶπεν αὐτῷ.

* Ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον ὃς 4
 συμπορεύεται σοι, καὶ δώσω αὐτῷ
 μισθὸν ὥς ζω· καὶ λάβε πορεύθεις τὸ
 ἀργύριον.

* καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, 5
 & εὗρε τὸν ῥαφαήλ ὃς ἦν ἄγγελος.

* καὶ οὐκ ᾔδει· & εἶπεν αὐτῷ, εἰ δύ- 6
 νασαι πορεύσῃναι μετ' ἐμοῦ ἐν ῥά-
 γοις τῆς μεθρίας, & εἰ ἐμπειροὺς εἶ τῶν
 τόπων;

* καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, πορεύ- 7
 θημαι μετ' σοῦ· καὶ ὡς γαβαήλ τὸν
 ἀδελφὸν ἡμῶν ἠνέλετο.

* Panē tuū cū esurientibus 17
 & egentibus comede: & de
 vestimētis tuis nudos tege.

* Panē tuū, & vinū tuū 18
 super sepulturā iusti cōsti-
 tue, & noli ex eo manduca-
 re, & bibere cū peccatorib⁹.

* Cōsiliū semper à sapiēte 19
 perquire. * Omni tempore
 benedic Deū, & pete ab eo,
 vt vias tuas dirigat, & om-
 nia cōsilia tua in ipso per-
 maneant. * Indico etiā tibi

fili mi, dedisse me decē ta- 21
 lēta argenti, dum infantu-
 lus esses, Gabelo, in Rages
 ciuitate Medorū, & chiro-
 graphū ei⁹ apud me habeo:
 & ideo perquire, quomodo
 ad eū peruenias, & recipias
 ab eo suprā memoratū pō-
 dus argēti, & restituas ei chi-

rographū suum. * Noli ti- 22
 mere fili mi, pauperē quidē
 vitā gerimus, sed multa bo-
 na habebim⁹ si timuerimus
 Deum, & recesserimus ab
 omni peccato, & fecerimus
 bene. CAP. V.

1 Tunc respōdit Tobias pa-
 tri suo, & dixit, Omnia
 quæcunq; præcepisti mihi

2 faciā pater. * Quomodo autē
 pecuniā hanc requirā, igno-
 ro; ille me nescit, & ego eū
 ignoro: quod signum dabo
 ei? sed neq; viā, per quā per-
 gatur illuc, aliquādo cogno-
 ui.

3 Tunc pater suus respō-
 dit illi, & dixit, Chirogra-
 phū quidē illius apud me
 habeo: quod dū illi ostēde-

4 ris, statim restituet. * Sed
 perge nunc, & inquire tibi
 aliquē fidelē virū, qui eat
 tecū salua mercede sua, dū
 adhuc viuo, vt recipias eā.

5 Tunc egressus Tobias,
 inuenit iuuenē splendidū,
 stantē, præcinctū, & quasi
 6 paratū ad ambulandū. * Et

7 Ignorans q̄ angelus Dei es-
 set, salutauit eum, & dixit,
 Vnde te habemus bone iu-
 uenis? * At ille respōdit, Ex

8 filiis Israel. * Et Tobias dixit

ambulaui, & mansi apud Gabelū fratrem nostrum, qui moratur in Rages ciuitate Medorū, quæ posita est in monte Ecbathanis. * Cui Tobias ait, Sustine me, obsecro, donec hæc ipsa nuntiem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicauit vniuersa hæc patri suo. Super quæ admiratus pater, rogauit vt introiret ad eū.

* Ingressus itaque salutauit eum, & dixit, Gaudium tibi sit semper. * Et ait Tobias, Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cæli non video?

* Cui ait iuuenis, Forti animo esto, in proximo est vt à Deo cureris. * Dixit itaq; illi Tobias, Nunquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages ciuitatem Medorum? & cum redieris, restituum tibi mercedem tuam. * Et dixit ei angelus, Ego ducam & reducam eum ad te.

* Cui Tobias respondit, Rogote, indica mihi de qua domo aut de qua tribu es tu? * Cui Raphael angelus dixit, Genus queris mercenarij, an ipsum mercenariū qui cum filio tuo eat?

* Sed ne fortè sollicitum te reddam, ego sum Azarias Ananiae magni filius.

* Et Tobias respondit, Ex magno genere es tu.

* Sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum.

* Dixit autem illi angelus, Ego sanum ducam & sanum tibi reducam filium tuum. * Respondens autem Tobias, ait, Bene ambuletis, & sit Dñs in itinere vestro, & angelus eius comitetur vobiscū. * Tūc paratis omnibus quæ erant in via portanda, fecit Tobias vale patri suo & matri suæ, & ambulauerunt ambo simul.

10 * καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίας, ὑπομένον με, ἕως ἂν πατρί μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ, πορεύου ἕκ με χρονίσσης.

11 * καὶ εἰσελθὼν εἶπε τῷ πατρί, ἰδοὺ ὅρμηκα ὃς συμπορεύεται μοι· ὃ δὲ εἶπε, φώνηθι αὐτὸν πρὸς με, ἵνα ἴπῃ γνώποιός σου φύλης ἐστὶ, ἕκ εἰ πιστός ἐστι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ σοῦ· καὶ ἐκάλεισεν αὐτόν.

12 * καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἡσάσταντο ἀλλήλοις.

17 * καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίτ, ἀδελφε ἐκ ποίας φυλῆς ἕκ ποίας πατρὸς σου εἶ; ὑποδείξόν μοι.

18 * καὶ εἶπεν αὐτῷ, φυλὴ καὶ πατρίδω σὺ ζητεῖς, ἢ μίθιον ὃς συμπορεύ(ε) μὲν τοῦ σοῦ; ἕκ εἶπεν αὐτῷ τωβίτ, βέλωμαι ἀδελφε ἴπῃ γνώποιός σου ἢ οὐκ.

19 * ὃ δὲ εἶπεν, ἐγὼ τὸ γένος ἀζαρίης καὶ ἀνάνιου τοῦ μεγάλου ἕκ ἀδελφοῦ σου.

20 * καὶ εἶπε τωβίτ, ὑγιαίνων ἔλθοις ἀδελφε.

21 * καὶ μή μοι ὀργισθῇς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλὴν σου ἕκ τὴν πατρίδω σου ἴπῃ γνώποιός σου· ἕκ σὺ τυγχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς· ἴπῃ γνώποιός σου ἀνάνιαν καὶ ἰωνάθαν ὅτι οὗτοι ἦσαν σάμιες τοῦ μεγάλου· ὡς ἐπορεύόμεθα κοινῶς εἰς ἱερουσαλὴμ προσκυβεῖν, δὴ αὐφένοντες τὰ πρωτόκοκα ἕκ τὰς δεκάτας τῶν ἁγνιμάτων ἕκ ὅσα ἐπλανήθησαν τῇ πληρύνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐκ ῥίζης μεγάλης εἰ ἀδελφε· ἀλλὰ εἶπον, τίνα σοὶ ἔσθαι μισθὸν διδόναι, δραχμὴν τῆς ἡμέρας καὶ τὰ δέοντα ὡς ἕκ τὰ ὑψός μου· καὶ ἐτι προσθήσω σοὶ ἴπῃ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἴπῃς ῥέψῃτε· ἕκ δὲ δόκησαν ἔσθαι.

23 * καὶ εἶπε πρὸς τωβίαν, ἔτοιμὸν γίνε εἰς τὴν ὁδὸν καὶ δὴ οὐδωθεῖτε.

24 * ἕκ ἡτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν· ἕκ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ, πορεύε μὲν τοῦ δὴ ἑρῶν πρὸς τέττον· ὃ δὲ ἐν τῷ ἑρῶν κατεκὼν θείας δὴ οὐδωσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν· ἕκ ὁ ἀγγελὸς τοῦ θεοῦ συμπορεύσῃτω ὑμῖν.

10 * Et dixit ei Tobias, Sustine me, & dicam patri meo. & dixit ei, Vade, & ne moreris.

11 * Et ingressus dixit patri, Ecce inueni qui ibit mecum. ille autem dixit, Voca eum ad me, vt cognoscam cuius tribus est, & si fidelis est ad eundum tecum. & vocauit eum.

12 * Et ingressus est: & salutaauerunt se inuicem.

17 * Et dixit ei Tobias, Frater, de qua tribu & de qua familia tu es? ostende mihi.

18 * Et dixit ei, Tribum & familiam tu requiris, an mercenarium qui eat cum filio tuo? Et dixit ei Tobias, Volo, frater, cognoscere genus tuum & nomen.

19 * Ille autem dixit, Ego de genere Azariae & Ananiae magni & fratris tui.

20 * Et dixit Tobias, Sanus venias frater.

21 * Et ne mihi irascaris, quia quasiui tribum tuam & familiam tuam cognoscere. & tu es frater meus, de honesta & bona generatione, cognosco enim Ananiam & Jonathan filios Samiae magni. quoniam iuimus simul in Hierusalem ad adorandum, offerentes primitiua & decimas factuum. & non errauerunt errore fratrum nostrorum. è radice magna es frater. sed dic quam tibi ero mercedē daturus, drachmam in die, & necessaria sicut & filio meo. & insuper addam tibi supra mercedem, si sani reuersi fueritis. & complacuit eis sic.

23 * Et dixit ad Tobiam, Paratus sis in viam, & prospere remini.

24 * Et parauit filius eius quæ ad viam. Et dixit ei pater eius, Vade cum homine hoc. & in celo habitans Deus prospere ret viam vestram, & angelus Dei eat vobiscum.

* Et exierunt ambo ut proficiscerentur, & canis pueri cum eis: fleuit autem Anna mater eius, & dixit ad Tobiam, Quid misisti puerulū nostrum? nonne baculus manus nostræ est dum ingreditur ipse, et egreditur coram nobis?

* Argentum argentum uti-
nam non præcessisset, sed reliquia filij nostri fiat.

* Sicut enim datum est nobis vivere à Domino, hoc sufficiens nobis est.

* Et dixit ei Tobias, Ne curam habeas soror: saluus perueniet, & oculi tui videbunt eum.

* Angelus enim bonus ibit cum eo; & prosperabitur via eius, & reuertetur saluus: & cessauit flere.

CAP. VI.

ILLi autem euntes viam, uenerunt uespere ad Tigrim fluiuium, & manserunt ibi.

* At puer descendit ut lauaretur. & saltauit piscis de fluuiio:

* Et uoluit deuorare puerum.

* At angelus dixit ei, Apprehende piscem.

* Et tenuit piscem puer, & proiecit eum in terram.

* Et dixit ei Angelus, Incide piscem; & accipiens cor & iecur, & fel, repone securè.

* Et fecit puer, sicut dixit ei Angelus: piscem autem assantes comederunt, & pergebant ambo quousque appropinquauerunt Ecbatanis.

* Et dixit puer Angelo, Azaria frater, quid est cor & iecur & fel piscis?

* Et dixit ei, Cor & iecur si aliquem perturbat demonium aut spiritus nequam, fac fumigare hæc coram viro aut muliere, & non perturbabitur amplius.

* καὶ ἔξῃλθον ἀμφοτέρω ἀπελθόντες, καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν. ἔκλαυσε δὲ θύνα ἡ μήτηρ αὐτῆς, & εἶπε πρὸς τὴν θυγατέρα, τί ἔξαπέσεις τὸ παιδίον ἡμῶν; ἔχει ῥά τις τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν;

* ἀργύριον τὰ δαγυρία μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περιέφημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο.

* ὥς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει.

* καὶ εἶπεν αὐτῇ τὴν θυγατέρα, μὴ λόγον ἔχει ἀδελφὴ ὑγιαίνων ἐλθόντος, καὶ ὁ φθαλμοί σου ὁψονται αὐτόν.

* ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ. & δώσωθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτῆς, & ὑποστέψει ὑγιαίνων & ἐπαύσατο κλαίονσα.

5.

* Οἱ δὲ πορεύμενοι τὴν ὁδόν, ἤλθον ἐσπέρας πρὸς τὴν τήγριν ποταμόν. & ἠνυλίζοντο ἐκεῖ.

* τὸ γὰρ παιδάριον κατέβη περικλυσάμεναι. & συνέπιπθον ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

* καὶ ἐβουλήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον.

* ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Πιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος.

* καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθύν τὸ παιδάριον, καὶ συνέβαλεν αὐτὸν πρὸς τὴν γῆν. & εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, ὁράτε με τὸν ἰχθύν. καὶ λαβὼν τὴν καρδίαν & τὴν ἥπαρ & τὴν χολήν, θές ασφαλῶς.

* & ἐποίησε τὸ παιδάριον, ὥς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. τὸν γὰρ ἰχθύν ὁπίσσαντες ἔφαγον. καὶ ἔδδον ἀμφοτέρω ἕως ἃ ἤγισαν ἐκ βατάνοις.

* καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφεῖ τί ἐστὶν ἡ καρδία καὶ τὸ ἥπαρ & ἡ χολή τοῦ ἰχθύος;

* καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἡ καρδία & τὸ ἥπαρ ἐάν τινα ὀχληθαιμόνιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν, κάπνισαι τὰ ταῦτα ἐνώπιον πυλῶντος ἢ γυναικὸς καὶ οὐ μὴ ὀχληθῇ ἔτι.

* Cūq; profecti essent, cœpit mater eius flere, & dicere, Baculū senectutis nostræ tulisti, & transmisisti à nobis. * Nunquā fuisset ipsa pecunia, pro qua misisti eum. * Sufficiebat nobis paupertas nostra, ut diuitias computaremus hoc, & videbamus filium nostrū.

* Dixitq; ei Tobias, Noli flere, saluus perueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui videbūt illum. * Credo enim quod angelus Dei bonus comite-
tur ei, & bene disponat omnia quæ circa eum gerūtur, ita ut cum gaudio reuertatur ad nos. Ad hanc vocem cessauit mater eius flere, & tacuit. CAP. VI.

PROfectus est aut Tobias, & canis secutus est eum, & mansit prima mansione iuxta fluuium Tigris. * Et exiuit ut lauaret pedes suos; & ecce piscis immanis exiuit ad deuorandum eum.

* Quem expauescens Tobias, clamauit voce magna, dicēs, Dñe, inuadit me. * Et dixit ei angelus, Apprehende branchiam eius, & trahere eū ad te. * Quod cū fecisset, attraxit eum in siccū, & palpitare cœpit ante pedes eius.

* Tunc dixit ei angelus, Exentera hunc piscem, & cor eius, & fel, & iecur repone tibi. sunt enim hæc necessaria ad medicamenta utiliter. * Quod cū fecisset, assauit carnes eius, & secū sustulerunt in via: cetera salierunt quæ sufficerēt eis, quousq; peruenirent in Rages ciuitatē Medorū.

* Tūc interrogauit Tobias angelum, & dixit ei, Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista quæ de pisce seruare iussisti? * Et respondens angelus dixit ei, Cordis eius particulā si super carbones ponas, fumus ei⁹ extricat omne gen⁹ demoniorū, siue à viro, siue à muliere, ita ut ultra nō accedat ad eos.

nas, fumus ei⁹ extricat omne gen⁹ demoniorū, siue à viro, siue à muliere, ita ut ultra nō accedat ad eos.

* Et fel valet ad vngendo-
dos oculos, in quibus fue-
rit albugo, & sanabuntur.

* Et dixit ei Tobias, Vbi
vis ut maneamus? Respon-
denſque angelus, ait,

* Est hic Raguel nomi-
ne, vir propinquus de tri-
bu tua, & hic habet filiam
nomine Saram, sed neque
maſculum, neque fœmi-
nam vllā habet aliam præ-
ter eam.

* Tibi debetur omnis
ſubſtantia eius, & oportet
eam te accipere coniugem.

* Pete ergo eam à patre
eius, & dabit tibi eam in
uxorem.

* Tunc reſpondit To-
bias, & dixit, Audio quia
tradita eſt ſeptem viris, &
mortui ſunt: ſed & hoc au-
diui, quia dæmonium occi-
dit illos.

* Timeo ergo ne fortè
& mihi hæc eueniant, &
cùm ſim vnicus parentibus
meis, deponam ſenectutem
illorum cum triſtitia ad in-
feros.

* Tunc angelus Ra-
phael dixit ei, Audi me,
& oſtendam tibi qui ſunt
quibus præualere poteſt
dæmonium.

* Hi namque qui con-
iugium ita ſuſcipiunt, ut
Deum à ſe & à ſua mente
excutiant, & ſuæ libidini
ita vacent, ſicut equus &
mulus, quibus non eſt in-
tellectus, habet poteſta-
tem dæmonium ſuper eos.

* Tu autem cùm acce-
peris eam, ingreſſus cubi-
culum, per tres dies con-
tinens eſto ab ea, & nihil
aliud, niſi orationibus va-
cabis cum ea.

* Ipſa autem nocte, in-
cenſo iecore piſcis, fugabi-
tur dæmonium.

* τὴν χολὴν ἐγχεῖται ἀνθρώπῳ ὃς
ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς,
& ἰαθή(ε).

* ὡς δὲ προσήγγισαν τῇ
ῥάγῃ, εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
ἀδελφε σήμερον αὐλισθήσομεθα πα-
ρὰ ῥαγὰν, καὶ αὐτὸς συγγενὴς σου ἐστὶ
& ἐστὶν ἡ πατήρ σου ἀπὸ τῆς μονογενῆς ὀνό-
ματι σάρρα· λαλήσω περὶ αὐτῆς &
δοθῆναι αὐτῇ εἰς γυναῖκα.

* ὅτι
οἱ Ἰσραὴλται ἡ κληρονομία αὐτῆς·
& σὺ μόνος εἶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῆς· & ἵ-
σους ἔχεις αὐτῇ· καὶ ἐπὶ τῇ κληρονο-
μίᾳ αὐτῆς καθήκει λαβεῖν, ἢ πάντα ἀν-
θρώπων.

* ὅτε εἶπε τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ
ἀγγέλῳ, ἀζαρία ἀδελφε ἀκήκοα
ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδοσθαι ἐπὶ ἀνδράσι,
& πᾶσας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλό-
τας· & νῦν ἐγὼ μόνος εἰμὶ τῷ πατρί.

* καὶ φοβέμαι μὴ εἰσελθὼν ἀπο-
θῶν, καθὼς & ὁ πατέρ σου· ὅτι δαι-
μόνιον φιλεῖ αὐτὸν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ ἐδέ-
να πλὴν τῶν πειρασόντων αὐτὴν· &
νῦν ἐγὼ φοβέμαι μὴ ἀποθῶν, & κα-
τάξω τὴν ζωὴν σου πατρός μου & τῆς
μητρός μου μετ' ὁδοῦ ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὴν
τάφον αὐτῶν· & ὁ υἱὸς ἕτερος ἐχ' ὑπάρ-
χει αὐτοῖς, ὃς θάψει αὐτούς.

* εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος, ἐμνή-
σαι τῶν λόγων ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ
πατήρ σου ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα
ἐκ τοῦ γένους σου· καὶ νῦν ἀκουσόν μου
ἀδελφε, διότι σοὶ ἔσται εἰς γυναῖ-
κα· καὶ τὸ δαιμόνιον μηδὲν λό-
γον ἔχει.

* ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθήσε-
ται σοὶ αὐτὴ εἰς γυναῖκα· καὶ ἐσὼ εἰς-
έλθῃς εἰς τὸν νυμφῶνα,

* λήψῃ τέφραν θυμιαμάτων, καὶ
ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας σου ἐπ' αὐτὸν
& τὸ ἥπατος & καπνίσεις· καὶ ὁ σφραν-
θή(ε) τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξει, καὶ
ἐκεῖ ἐπανελεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

* Quia nocte hac dabitur
tibi ipſa in uxorem. & ſi in-
greſſus fueris ad cubiculum,

* Sumes cinerem incen-
ſum, & imponeſ de corde
piſcis & iecore, & facies fu-
migare. & odorabit dæmo-
nium, & fugiet, & non am-
plius redibit in ſeculum ſe-
culi.

* Felle unge hominem qui
habet albugines in oculis, & ſa-
nabitur.

* Cùm autem appropin-
quaſſent Rages, dixit Angelus
puero, Frater hodie manebi-
mus apud Raguel, & ipſe co-
gnatus tuus eſt.

* & eſt ei fi-
lia vnigenita, nomine Sarra. lo-
quar pro ea ut detur tibi ipſa
in uxorem. * Quia ad te atti-
net hereditas eius; & tu ſolus
eſ de genere eius; & puella
formoſa & prudens eſt.

* Et
nunc audi me, & loquar patri
eius. Et quando reuerſi fueri-
mus de Rages, faciemus nu-
ptias; quia ſcio Raguele, quòd
non dabit eam viro alteri, ſe-
cundum legem Moysi, vel reus
erit mortis, quia hereditatem
te oportet accipere, aut omnem
hominem.

* Tunc dixit puer Angelo,
Azaria frater, audiui ego puel-
lam datam fuiſſe ſeptem vi-
ris, & omnes in cubiculo
mortuos eſſe, & nunc ego ſolus
ſum patri.

* Et timeo ne in-
greſſus moriar, ſicut & qui
prius. quoniā dæmonium amat
ipſam, quod non iniuria afficit
quenquam, præter accedentes
ad eam: & nunc ego timeo ne
moriar, & deducam vitam
patris mei & matris meæ cum
dolore ſuper me in ſepulchrum
eorum: & filius alius non eſt
eis, qui ſepeliat eos.

* Dixit
autē ei angelus, Non es memor
ſermonū quos præcepit tibi pa-
ter tuus ſuper accipienda tibi
uxore de genere tuo? & nunc
audi me frater, quia tibi erit
in uxorem, & dæmonij nullam
rationem habe.

* Quia nocte hac dabitur
tibi ipſa in uxorem. & ſi in-
greſſus fueris ad cubiculum,

* Sumes cinerem incen-
ſum, & imponeſ de corde
piſcis & iecore, & facies fu-
migare. & odorabit dæmo-
nium, & fugiet, & non am-
plius redibit in ſeculum ſe-
culi.

* Quando autem accesseris ad eam, surgite ambo & clamate ad misericordem Deum, & saluabit vos & miserebitur.

* Ne timeas, quoniam tibi hæc parata erat à seculo, & tu eam saluabis, & ibit tecum: & existimo quòd tibi erunt ex ea filij.

* Et vt audiuit Tobias hæc, dilexit eam, & anima eius adhesit ei valde, & venerunt in Ecbatana.

CAP. VII.

ET venerunt in domum Raguelis: Sarra vero obuiam exijt eis, & salutauit eos & ipsi illam.

* Et introduxit eos in domum, & dixit Raguel Edna vxori suæ, Quàm similis iuuenis Tobie consobрино meo!

* Et interrogauit eos Raguel, Vnde estis fratres?

* Et dixerunt ei, Ex filijs Neptthalim captiuis in Ninie.

* Et dixit eis, Nostis Tobiam fratrem nostrum? illi autem dixerunt, Nouimus.

* Et dixit eis, Sanus est? illi vero dixerunt, Et viuit & sanus est: & dixit Tobias, Pater meus est.

* Et exijt Raguel & osculatus est eum, & fleuit; & benedixit eum, & dixit ei, Honesti mei & boni hominis filius. & audiens quòd Tobias perdidit oculos suos, contristatus est & fleuit.

* Et Edna vxor eius, & Sarra filia eius lachrymata sunt.

* Et susceperunt eos alacriter, & occiderunt arietem ouium, & parauerunt cibaria multa. dixit autem Tobias Raphaeli, Azaria frater, loquere de ijs quæ dicebas in tua, & perficiatur negocium: & comunicauit sermonem Ragueli.

* Όταν ὁ πατριάρχης αὐτῇ, ἐγέρθητε ἀμφοτέρω καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεήμονα θεόν, ἵνα σώσῃ ὑμᾶς καὶ ἐλεήσῃ.

* μὴ φοβῶ, ὅτι αὕτη ἡτοίμασται ὑμῖν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. ἡ δὲ αὐτὴν σώσεις· ἢ πορεύσῃ μετὰ σοῦ καὶ ὑπολαβὼν ὅτι εἶσαι εἰς αὐτῆς παιδία.

* καὶ ὡς ἤκουσε τῆς βίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐκκόλλητο αὐτῇ σφόδρα· καὶ ἦλθον εἰς ἐκβάτανα.

Ζ.

* Καὶ παρεγγύοντο εἰς τὴν οἰκίαν· ῥαγουήλ· σάρρα δὲ ὑποκύτησε αὐτοῖς, καὶ ἐχαίρετον αὐτὰς, καὶ αὐτὸς αὐτῶν.

* καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ εἶπε ῥαγουήλ ἔδνα τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, ὡς ὁμοίος ὁ νεανίσκος τῷ βῆντ τῷ δὲ ψιῶ μου.

* καὶ ἠρώτησεν αὐτὰς ῥαγουήλ, πόθεν ἐστέ ἀδελφοί;

* ἔειπον αὐτῇ, ἐκ πάντων ὑμῶν νεφθαλαίμ των αἰχμαλώτων ἐν νινυί.

* καὶ εἶπεν αὐτοῖς, γινώσκετε τῷ βῆντ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; ἔειπον, γινώσκομεν.

* καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὑγιαίνει; ἔειπον, ἔστι καὶ ὑγιαίνει· καὶ εἶπε τῷ βίαις, πατήρ μου ἐστίν.

* καὶ συνεπλήθη ῥαγουήλ καὶ ἐκλάυσεν αὐτὸν ἔκλαυσε· ἔδνα δὲ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς καὶ σάρρα καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἐκλάυσαν.

* καὶ ὑποδέξαντο αὐτὰς πατριάρχης· ἔειπον καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς καὶ σάρρα καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἐκλάυσαν.

* καὶ ὑποδέξαντο αὐτὰς πατριάρχης· ἔειπον καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς καὶ σάρρα καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἐκλάυσαν.

* Secunda verò nocte in in copulatione sanctorum patriarcharum admittēris.

* Tertia autē nocte benedictionem consequēris, vt filij ex vobis procreentur incolumes.

* Transacta autem tertia nocte, accipies virginē cum timore Domini, amore filiorum magis quàm libidinis ductus, vt in semine Abrahamæ benedictionem in filiis consequaris.

CAP. VII.

INGressi sunt autem ad Raguelē, & suscepit eos Raguel cum gaudio.

* Intuensque Tobiam Raguel, dixit Annæ vxori suæ, Quàm similis est iuuenis iste consobрино meo!

* Et cūm hæc dixisset, ait, Vnde estis iuuenes fratres nostri?

* At illi dixerunt, Ex tribu Neptalim sumus, ex captiuitate Ninie.

* Dixitque illis Raguel, Nostis Tobiam fratrem meum? Qui dixerunt, Nouimus.

* Cūmque multa bona loqueretur de eo, dixit angelus ad Raguelem, Tobias, de quo interrogas, pater istius est.

* Et misit se Raguel, & cum lachrymis osculatus est eū, & plorans supra colum eius, dixit, Benedictio sit tibi, fili mi, quia boni & optimi viri filius es.

* Et Anna vxor eius, & Sara ipsorum filia lachrymata sunt.

* Postquam autem locuti sunt, præcepit Raguel occidi arietem, & parari conuiuium.

* Cūmq, hortaretur eos 10
discūbere ad prandiū, To-
bias dixit, Hic ego hodie nō
manducabo neq, bibā, nisi
prius petitionē meā confir-
mes, & promittas mihi dare
Sarā filiā tuā. * Quo audito 11
verbo, Raguel expauit sciēs
quid euenerit illis septē vi-
ris qui ingressi sunt ad eam:
& timere cœpit, ne fortē &
huic similiter contingeret.

* Et cū nutaret, & non 12
daret petenti vllū respon-
sum, dixit ei angelus, Noli
timere dare eā illi, quoniā
huic timenti Deū debetur
coniunx filia tua: propter-
ea alius non potuit habere
illā. * Tūc dixit Raguel, Nō 13
dubito q, Deus preces & la-
chrymas meas in conspectu
suo admiserit. * Et credo 14
quoniā ideo fecit vos veni-
re ad me, vt & ista cōiūgere-
tur cognationi suæ, secūdu
legē Moysi: & nūc noli du-
biū gerere q, tibi eā tradā.

* Et apprehēdens dexterā 15
filix suæ, dextræ Tobix tra-
didit dicēs, Deus Abraham,
& Deus Isaac, & De⁹ Iacob
vobiscū sit, & ipse cōiungat
vos, impleatq, benedictio-
nem suam in vobis. * Et ac- 16
cepta charta, fecerūt cōscri-
ptionē coniugij. * Et post 17
hec epulati sunt, benedicē-
tes Deū. * Vocauitque Ra- 18
guel ad se Annā vxorē suā,
& præcepit ei vt præpararet
alterū cubiculū. * Et intro- 19
duxit illuc Saram filiā suā,
& lachrymata est. * Dixitq, 20
ei, Forti animo esto, filia
mea: Dominus celī det tibi
gaudium pro tadio, quod
perpeffa es. CAP. VIII.

Postquam verò cœnaue-
rūt, introduxerūt iuue-
nem ad eam. * Recordatus
itaque Tobias sermonū an-
geli, protulit de cassidili
suo partem iccoris, posuit-
que eam super carbones vi-
uos. * Tunc Raphael an-
gelus apprehendit dæmonium, & religauit illud in deserto superioris Ægypti.

TOBIAS.

* καὶ εἶπε ραγαήλ πρὸς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, 10
φάγε & πίε & ἡδέως ἔσθι· ὅτι κατή-
κει τὸ παιδίον μου λαβεῖν· πλὴν ὑπο-
δείξω σοι τὴν ἀλήθειαν· ἔδωκα τὸ παι-
δίον μου ἐπὶ τὰς θυγάσιν, & ὁπότε αὐτὴ εἰ-
σπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ἀπέθνησκον
ὑπὸ τῷ νόκτῳ· ἀλλὰ τὸ νῦν ἔχον ἡ-
δέως γίνεσθαι· καὶ εἶπε τῷ βίῳ, & γάμο-
μαι ὑδὲν ὧδε, ἕως δὴ σήσητε & σταθῇ-
τε πρὸς με· καὶ εἶπε ραγαήλ, κοί-
τιζαὶ αὐτὴν ὑποθύνω καὶ τὴν κλίσιν·
σύ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς & αὐτῇ σου.

* ὁ δὲ ἐλεήμων θεὸς διδοῶσιν ὑμῖν 13
τὰ καλλίστα.

* καὶ ἐκάλεισε σάρραν τὴν θυγα- 14
τέρα αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
αὐτῆς.

* καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς, πα- 15
ρέδωκεν αὐτὴν τῷ βίῳ γυναῖκα· καὶ
εἶπεν, ἰδοὺ καὶ τὸν νόμον μου σέως κο-
μίζεσθαι αὐτὴν καὶ ἀπαγε πρὸς τὸν πα-
τέρα σου· & διλόγησεν αὐτὴς.

* καὶ ἐκάλεισεν ἔδναν τὴν γυναῖ- 16
κα αὐτοῦ· & λαβὼν βιβλίον, ἔγραψε
συγγραφὴν καὶ ἐσφραγίσασθαι.

* καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν. 17

* καὶ ἐκάλεισε ραγαυὴν ἔδναν τὴν 18
γυναῖκα αὐτοῦ, & εἶπεν αὐτῇ, ἀδελ-
φὴ ἐτίμαθον τὸν ἑτερον ταμίειον & εἰς-
άγαγε αὐτὴν.

* καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπε, καὶ εἰσήγα- 19
γον αὐτὴν ἐκεῖ & ἐκλαυσεν· καὶ ἀπ-
σείξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς.

* καὶ εἶπεν αὐτῇ, θάρσει τέκνον· ὁ 20
κύριός σου ἔσθαι καὶ τὸ γένος δόξῃ σοι χα-
ρεῖν διὰ τῆς λύπης σου ταύτης· θάρ-
σει θυγατερ.

ἡ.

* Ὅτε δὲ σιωπῆσαν διεπνούντες, 1
εἰσήγαγον τὴν θυγατέρα πρὸς αὐτὴν.

* ὁ δὲ πορεύμενος ἐμνήσθη τῶν 2
λόγων ραφαήλ· καὶ ἔλαβε τὴν τέ-
φραν τῶν θυμιαμάτων, & ἐπέθηκε
τῷ καρδίαν τοῦ ἰχθύος καὶ τὸ ἥπαρ, &
ἐκάνησεν.

* ὅτε δὲ ὡς φράσθη τὸ δαμόνιον τῆς 3
ὁσμῆς, ἔφυγον εἰς τὰ ὑψώματα τὸ αἰ-
γύπιον, & ἔδνησεν αὐτὸ ὁ ἄγγελος.

10 * Et dixit Raguel ad To-
biam, Manduca & bibe, &
hilaris sis, te oportet filiam
meam accipere: veruntamen
ostendam tibi veritatem; dedi
filiam meam septem viris, &
quando ingressi sunt ad eam,
mortui sunt in nocte: sed im-
presentiarum hilaris sis. &
dixit Tobias, Non gustabo
quicquam hic, quousque stetis
& statuatis ante me. & dixit
Raguel, Curam habe eius ex
nunc secundum iudicium: tu
frater es ipsius & ipsa tui.

13 * At misericors Deus pro-
spere vobis bona.

14 * Et vocauit Sarram filiam
suam, & venit ad patrem
suum.

15 * Et accipiens manum eius
tradidit eam Tobie uxorem:
& dixit, Ecce secundum le-
gem Moysi curam habe illius,
& duc ad patrem tuum: &
benedixit eos.

16 * Et vocauit Ednam vxorē
suam; & accipiens libel-
lum scripsit conscriptionem, &
signauit.

17 * Et cœperunt manducare.

18 * Et vocauit Raguel Ednā
uxorē suam: & dixit ei, So-
ror præpara alterum cubicu-
lum, & introduc eam.

19 * Et fecit sicut dixit, & in-
trodixit eam illuc, & lachry-
mata est. & suscepit lachrymas
filix suæ.

20 * Et dixit ei, Forti animo
esto filia: Dñs celī & ter-
ræ det tibi gaudium pro tristitia
tua hac, forti animo esto filia.

CAP. VIII.

1 Postquam verò perfecerunt
cœnare, introduxerunt To-
biam ad eam.

2 * Ille autem vadens recor-
datus est sermonum Raphaelis:
& accepit cinerem incensuum,
& imposuit cor piscis & ie-
cur, & fecit fumigare.

3 * Quando autem olfecit dæ-
monium odorem, fugit in supe-
riora Ægypti, & ligauit illud
Angelus.

I

* Ut autem conclusi fuerūt 4
ambo, ascendit Tobias super
lectum, & dixit, Surge soror,
& orabimus ut misereatur
nostri Dominus. * Et cœpit To-
bias dicere, Benedictus es Deus
patrū nostrorum, & benedictū
nomen tuum sanctum & glo-
riosum in secula. Benedicant te
cæli & omnes creaturæ tuæ.

* Tu fecisti Adam, & de- 3
disti ei adiutorium Euam fir-
mamentum uxorem eius. ex
istis factū est hominum semen.
Tu dixisti non bonū esse hominē
solum, faciamus ei adiutorium
simile ei. * Et nunc Domine,
non propter fornicationem ego
accipio sororem meam hanc, sed
in veritate. * Precipe mise- 10
reri mei & cum hac senescere:
& dixit secum Amen, & dor-
mierunt ambo nocte. * Et sur- 11
gens Raguel abiit & effodit se-
pulchrum: dicens, Num & hic 12
moriatur? * Et venit Raguel 13
in domū suam, & dixit Edna
uxori suæ. * Mitte vnam an- 14
cillarum, et videat si viuit: si
aut non, ut sepeliam eū, & ne-
mo sciat. * Et introiuit ancilla 15
aperiens ianuam, & inuenit
duos dormientes. * Et egressa 16
nunciavit eis quod viueret.

* Et benedixit Raguel Deū: 17
dicens, Benedictus es Deus in
omni benedictione munda &
sancta, & benedicant te sancti
tui, & omnes creaturæ tuæ,
& omnes angeli tui, & electi
tui benedicant te in omnia se-
cula. benedictus es quod leti-
ficasti me, & non est factum
mihi quæadmodum putabam,
sed secundum magnā misericor-
diam tuā fecisti nobiscū. * Be- 18
nedictus quoniam misertus es
duobus vnigenitis. fac eis Do-
mine misericordiā, perfice vitā
eorū in sanitate cum letitia &
misericordia.

* ὡς ὁ συνεκλείσθησαν ἀμφοτέροι, 4
ἀνέβη τῷ βίῳ ἐπὶ τὴν κλίνην, & εἶπεν,
ἀδελφεή ἀδελφὴ & προσευξόμεθα
ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς ὁ κύριος. * Ἐρξά-
το τῷ βίῳ λέγειν, διλογητὸς εἶ ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν, & διλογητὸν τὸ ὄνο-
μά σου τὸ ἅγιον & ἐνδοξον εἰς πάντας αἰ-
ῶνας. διλογησάτωσαν σε ὁ οὐρανὸς
καὶ πάντα αἱ κτίσεις σου.

* σὺ ἐποίησας ἀδάμ καὶ ἔδωκας αὐ- 5
τῷ βοηθὸν εὐαν σῆμα τῷ γυναι-
κὶ αὐτοῦ. ἐκ τούτων ἐγέννηθη τὸ πᾶν τὸ
θρώπων σπέρμα. σὺ εἶπας ὅτι καλὸν
εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν
αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ. * καὶ νῦν κύ- 9
ριε ἔχιδι διαπορνείαν ἐγὼ λαμβάνω
τῷ ἀδελφῷ μου ταύτῃ, ἀλλ' ἐπ'
ἀληθείας. * Ἐπίταξον ἐλεῆσαι με &
ταύτῃ συγκαταγινώσκειν. καὶ εἶπε μετ'
αὐτῆς ἀμὲν καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφο- 10
τερι τῷ νύκτι. * καὶ ἄναξ ῥα-
γὴλ ἐπορεύθη καὶ ὤρυξε τάφον, λέ-
γων μὴ καὶ ἐκεῖ ἀποθῇ; 11

* Ἐλήθε ῥαγὴλ εἰς τὴν οἰκίαν αὐ- 12
τοῦ. & εἶπεν ἔδνα τῇ γυναικὶ αὐτῆς.

* ἀπόσπελον μίαν τῶν παιδικῶν & 14
εἰδέτω εἴ ζῇ. εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψω αὐ-
τόν. & μηδεὶς γινώτω. * καὶ εἰσῆλθεν ἡ
παιδικὴ ἀνείξασα τὴν θύραν, & εὗρε 15
ἐκεῖ δύο καθύπνουσας. * καὶ ἐξελ-
θούσα ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ζῇ. 16

* καὶ διλόγησε ῥαγὴλ τὸν θεόν, 17
λέγων διλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ἐν πάσῃ
διλογίᾳ καθαῶς & ἁγία. & διλογη-
σάτωσαν σε ὁ οὐρανὸς καὶ ἅγιοί σου & πάντα αἱ
κτίσεις σου. καὶ πάντες ὁ ἄγγελός σου
καὶ ὁ ἐκλεκτός σου διλογησάτωσαν σε
εἰς πάντα αἰῶνας. διλογη-
τὸς εἶ ὅτι εὐφρανάς με καὶ ἐκ ἐγέ-
νετό μοι καθὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κα-
τὰ τὸ πολὺ ἐλέος σου ἐποίησας μετ'
ἡμῶν.

* διλογητὸς ὅτι ἠλέησας δύο μονο- 18
γχεῖς ποιῶν αὐτοῖς δέσποτα ἑλέου.
συνέλεον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν υἱείᾳ
μετ' εὐφροσύνης & ἐλέους.

* Tūc hortatus est virgi- 4
nem Tobias, dixitq; ei, Sara
exurge, & deprecemur Deū
hodie, & cras, & secundum
cras. quia his tribus nocti-
bus Deo iungimur, tertia
aut nocte in nostro erimus
cōiugio. * Filij quippe fan-
B ctorū sumus, & nō possum⁹
ita cōiungi, sicut gētes quæ
ignorāt Deū. * Surgentes
aut pariter, instāter orabāt
ambo simul, ut sanitas da-
7 retur ei. * Dixitq; Tobias,
Dñe Deus patrū nostrorū,
benedicant te cæli, terræ,
maréque, & fontes, & flu-
mina, & omnes creaturæ tuæ
8 quæ in eis sunt. * Tu fecisti
Adam de limo terræ, dedi-
9 stiq; ei adiutoriū Euam. * Et
nunc Dñe, tu scis quia non
luxuriæ causa accipio sororē
meam coniugē, sed sola po-
steritatis dilectione, in qua
benedicatur nomen tuū in
10 secula seculorū. * Dixit ita-
C que Sara, Misere Dñe, mi-
serere nobis, & cōsenesca-
11 mus ambo pariter sani. * Et
factū est circa pullorū can-
tum, accersiri iussit Raguel
seruos suos. & abierunt cū
eo pariter, ut foderēt sepul-
12 chrū. * Dicebat enim, ne si-
mili modo euenerit ei, quo
& ceteris aliis septem viris,
qui sunt ingressi ad eam.

* Cūmq; parasset fossam,
reuersus Raguel ad uxorem
14 suam, dixit ei, * Mitte vnā
ex ancillis tuis, & videat si
mortuus est, ut sepeliam eū
15 antequā illucescat. * At illa
misit vnam ex ancillis suis.
D quæ ingressa cubiculū, repe-
rit eos saluos & incolumes,
secum pariter dormientes.

* Et reuersa nunciavit bo-
16 nū nunciū. & benedixerūt
Dñm, Raguel videlicet &
Anna vxor eius, & dixerūt,

17 Benedicimus te Domine Deus Israel, quia non contigit nobis quemadmodū putabamus. fecisti
enim nobiscum misericordiam tuam, & exclusisti à nobis inimicum persequentem nos. 18 Misertus
autem es duobus vnigenis. Fac eos, Domine, plenius benedicere te, & sacrificium laudis tuæ & suæ sa-
nitatis offerre, ut cognoscat vniuersitas gentium, quia tu es Deus solus in vniuersa terra.

* Statimque præcepit 19
seruis suis Raguel, vt im-
plerent terra fossam quam
fecerant, priusquam eluce-
sceret. * Vxori autem suæ 20
dixit, vt instrueret conui-
uium, & præpararet omnia
quæ in cibos erant iter agē-
tibus necessaria. * Duas 21
quoque pingues vaccas &
quatuor arietes occidi fecit,
& parari epulas omnibus
vicinis suis cunctisq; ami-
cis. * Et adiurauit Raguel 22
Tobiam, vt duas hebdoma-
das moraretur apud eum.

* De omnibus autē quæ 23
possidebat Raguel, dimidiā
partem dedit Tobia. & fe-
cit hanc scripturam, vt pars
dimidia quæ supererat, post
obitū eorum Tobia domi-
nio deueniret.

CAP. IX.

Tunc vocauit Tobias 1
angelum ad se, quem A-
quidem hominem existi-
mabat; dixitque ei, Azaria
frater, peto vt auscultes
verba mea. * Si meipsum 2
tradam tibi seruum, nō ero
cōdignus prouidentia tuæ.
* Tamen obsecro te vt 3
assumas tibi animalia siue
seruitia, & vadas ad Gabe-
lum in Rages ciuitatē Me-
dorum, reddāsque ei chiro-
graphum suum, & recipies
ab eo pecuniam, & roges eū
venire ad nuptias meas.

* Scis enim ipse quoniā 4
numerat pater meus dies:
& si tardauero vna die pl⁹,
contristatur anima eius.

Et certē vides quomodo adiurauit me Raguel, cuius adiuramentū spernere non possum. * Tunc
Raphael assumēs quatuor ex seruis Raguelis, & duos camelos, in Rages ciuitatē Medorū perrexit: & in-
ueniens Gabelū, dedit ei chirographū suum, & recepit omnē pecuniā. 7 Indicauitq; ei de Tobia filio
Tobia, omnia quæ gesta sunt: fecitq; eum secū venire ad nuptias. 8 Cūque ingressus esset domum
Raguelis, inuenit Tobia discumbentē, & exiliens osculati sunt se inuicē. Et fleuit Gabelus, benedixitq;
Deū, & dixit, Benedicat te Deus Israel, quia filius es optimi viri, & iusti, & timētis Deū, & eleemosynas
facientis. Et dicatur benedictio super vxorē tuam & super parentes vestros, & videatis filios vestros, &
filios filiorum vestrorum, vsq; in tertiam & quartam generationē, & sit semen vestrum benedictum à
Deo Israel, qui regnat in secula seculorū. 9 Cūque omnes dixissent amen, accesserunt ad cōuiuium.
Sed cum timore Domini nuptiarum conuiuium exercebant.

CAP. X.

Cum verò moras faceret Tobias causa nuptiarum, sollicitus erat pater eius Tobias, dicens, Putas
quare moratur filius meus, aut quare detentus est ibi?

TOBIAS.

* ἐκέλευσε δὲ τοῖς οἰκέταις χῶσαι 19
τὸν τάφον.

* καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γάμον ἡμέ- 20
ραν δεκατεσσάρων.

* καὶ εἶπεν αὐτῷ ῥαγαθὴν, πρὶν ἢ 22
σωτελεσθῶσι τὰς ἡμέρας τοῦ γά-
μου ἐνόρκως, μὴ ἔξελθῆν αὐτὸν ἕως
ὅτι πληρωθῶσιν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέ-
ραι τοῦ γάμου.

* καὶ τότε λαβόντα τὸ ἥμισυ τῶν 23
ὑπαρχόντων αὐτοῦ, πορεύεσθαι μεθ'
ὑγείας πρὸς τὸν πατέρα. Ἐτὰ λοι-
πά, ὅταν ἀποθῶμαι καὶ ἡ γυνὴ μου.

θ.

* Καὶ ἐνάλεσε τωβίας τὸν ῥα- 1
φαήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀζαρία ἀδελ-
φέ * λάβε μετ' σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο 3
καμήλους, ἕ πορεύθητι ἐν ῥάγοις τῆς
μηδίας πρὸς Γαβαήλ, καὶ κόμισαί μοι
τὸ δρυγέριον, ἕ αὐτὸν ἄγε εἰς τὸν γά-
μον, διότι ὁ μὲν μοι κε ῥαγαθὴν μὴ ἔξ-
ελθῆν με.

* καὶ ὁ πατήρ μου δρυθμεῖ τὰς ἡ- 4
μέρας. Ἐὰν ἡσυχώσω μετὰ λως, ὁδυ-
νηθή(εῖ) λίαν.

* καὶ ἐπορεύθη ῥαφαήλ, ἕ ἠυλίσθη 6
πρὸς Γαβαήλ. Ἐδωκεν αὐτῷ τὸ χι-
ρογράφων.

* ὁ δὲ πρὸς ἡνέγκε τὰ θυλακία ἐν 7
τοῖς σφραγίσιν, ἕ ἔδωκεν αὐτῷ.

* καὶ ὤρθησαν κοινῶς, ἕ ἦλθον εἰς 8
τὸν γάμον. καὶ διλόγησε τωβίας τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ.

ι.

* Καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ τωβὴν ἐλο- 1
γίζετο ἐκάστης ἡμέρας. Ἐὼς ἐπλη-
ρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς πορείας, καὶ
ὅτι ἤρχοντο, εἶπε τωβὴν, μήποτε κα-
τήχημι.

19 * Iussit autem seruis reple-
re terra sepulchrum.

20 * Et fecit eis nuptias die-
rum quatuordecim.

22 * Et dixit ei Raguel, ante-
quam complerentur dies nu-
ptiarum cum iureiurando, ne
exiret ipse usquequo imple-
rentur quatuordecim dies nu-
ptiarum.

23 * Et tunc accipiens medie-
tatem substantia sue, vt iret
cum salute ad patrem: Et re-
liqua, quando moriar Et vxor
mea.

CAP. IX.

1 **E**T vocauit Tobias Raphael-
lem: Et dixit ei, Azaria
frater:

3 * Accipe tecum puerum &
duos camelos, & vade in Ra-
ges Medie ad Gabelum, &
porta mihi argentum, & eum
adduc ad nuptias, quoniam
iurauit Raguel non exiturum
me.

4 * Et pater meus numerat
dies: Et si tardauero multum,
tristabitur valdē.

6 * Et abiit Raphael, & man-
sit apud Gabelum: Et dedit ei
chirographum.

7 * Ille autem obtulit thecu-
las in sigillis, & dedit ei.

8 * Et manē surrexerunt si-
mul, & venerunt ad nuptias:
& benedixit Tobias uxorem
suam.

CAP. X.

1 **E**T pater eius Tobias com-
putabat vnumquemq; diē:
& vt impleti sunt dies viae,
& non veniebant, dixit To-
bias, Nunquid confusi sunt;

* Nunquid mortuus est Gabelus, & nemo ei dat pecuniā?

* Et tristabatur valde. dixit autē ei uxor, Perijt puer, quoniam moratus est.

* Et cœpit flere eum: & dixit, * Non cura est mihi fili, quoniam dimisi te lumen oculorum meorum.

* Et Tobias dicit ei, Tace, ne verbum habeas. sanus est.

* Et dicit ei, Tace, ne seducas me; perijt puer meus: & ibat quotidie in viam extra, qua profecti sunt. per dies autem panem non manducabat, at noctes omnes non cessabat flere Tobiam filium suum.

* Quousq; cōpleti sunt quatuordecim dies nuptiarum quaiuravit Raguel facere eum ibi.

* Dixit autē Tobias Ragueli, Dimitte me, quoniam pater meus & mater mea iam non sperant videre me. * Dixit autē ei socer eius, Mane apud me, et ego mittam ad patrē tuum, & manifestabunt ei ea quæ de te: & Tobias dicit, Non, sed mitte me ad patrē meum: surgens autē Raguel dedit ei Sarram uxore eius, & dimidium bonorum, corpora & iumenta, & argentum. * Et benedicens eos misit: dicens, Prosperet vos Deus, filij, Deus celi, antequam ego moriar: & dixit filie suæ, Honora soceros tuos: ipsi nunc parentes tui sunt; utinam audiam tuam famam bonam.

* Et osculatus est eam: & Edna dixit ad Tobiam, Frater dilecte, restituat te Dominus celi, & det mihi videre tuos filios: Sarra filia mea, ut latifecer coram Domino: & ecce trado tibi filiam meam in depositum, & ne tristitiam inferas ei. post hæc proficiscabatur & Tobias benedicens Deum, & prosperam fecit viā eius, & benedicebat Raguellem & Ednam uxorem eius.

* μήποτε ἀπέθνε γαβήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι τὸ δργύριον;

* καὶ ἐλυπείτο λίαν· εἶπε δὲ αὐτῇ ἡ γυνή, ἀπώλετο τὸ παιδίον, ὅτι κέχρηκε.

* καὶ ἤρξατο θρηνᾶν αὐτὸν· ὅς εἰπεν· * ὁ μέλει μοι τέκνον· ὅτι ἀφῆκά σε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου.

* ὁ τωβὴτ λέγει αὐτῇ, σίγα, μὴ λόγον ἔχει· ὑγαίνει. * ὁ λέγει αὐτῷ, σίγα, μὴ πλῶνά με· ἀπώλετο τὸ παιδίον μου.

* ὁ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξω, οἷας ἀπῆλθον· ἡμέρας δὲ ἄρτον οὐκ ᾔδειε, τὰς δὲ νύκτας ὅλας ἐδιελίμπανε θρηνούσα τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς.

* ἕως ἃ διετελέσθησαν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου αὐτοῦ· ὥς ὅτι ἐραγυῖν αὐτὸν ἐκέλευσε.

* εἶπε δὲ τωβίᾳς τῷ ῥαγαήλ, ἐξαπόσειλόν με, ὅτι ὁ πατήρ μου ὁ καὶ ἡ μήτηρ μου ἐκέτι ἐλπίζουσιν ὅψεσθαι με.

* εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, μείνον· πρὸς ἐμοί, καὶ ὡς δόξω πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ δηλώσω αὐτῷ τὰ κτ'· σέ· ὁ τωβίᾳς λέγει, ἐχί, ἀλλ' ἐξαπόσειλόν με πρὸς τὸν πατέρα μου. θύσας δὲ τὸν ῥαγαήλ· ἔδωκεν αὐτῷ σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ τὰ ἡμισὴ τῶν ὑπαρχόντων, σώματα καὶ κτήνη καὶ δργύριον.

* καὶ βύλοφῆσας αὐτὸς ἐξαπέσειλε, λέγων· βύδωσθ' ὑμᾶς ὁ θεὸς τέκνα· ὁ θεὸς δὲ ἔρανε πρὸς τὸν με δόξαν· καὶ εἶπε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, τίμα τὸν πενθερὸν σου· αὐτοὶ γὰρ γονεῖς σου εἰσὶν· ἀκούσαι μὲν σου ἀκούω καλῶ.

* καὶ ἐφίλησεν αὐτὴν· ὁ ἔδνα εἶπε πρὸς τωβίαν, ἀδελφε· ἀγαπήτε δόξα καὶ σέ· ὁ κύριος δὲ ἔρανε, καὶ δώη μοι ἰδεῖν σου παιδία ἐκ τῆς σάρρας· τὴν θυγατέρα μου, ἵνα βύφραθῃ ἐνώπιον κυρίου· καὶ ἰδὲ πρὸς τὴν θυγατέρα μου ἐν παρρησίᾳ· καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν· μετὰ τῶν ἐπορεύετο καὶ τωβίᾳς βύλογων τὸν θεόν· ὁ δὲ δώδωκε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ κατηνύγη ῥαγαήλ καὶ ἔδνα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

* Putasne Gabelus mortuus est, & nemo reddat illi pecuniā? * Cœpit autē cōtristari nimis ipse, & Anna uxor eius cū eo, & cœperūt ambo simul flere, eò q̄ die statuto minimè reuerrere-

tur filius eorū ad eos. * Flebat igitur mater eius irremediabilib⁹ lachrymis, atque dicebat, * Heu me, fili mi, vt quid te misimus peregrinari, lumen oculorū nostrorū, baculū senectutis nostræ, solatiū vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ!

* Omnia simul in te vno habentes, te nō debuimus dimittere à nobis. * Cui dicebat Tobias, Tace, & noli turbari, sanus est filius noster, satis fidelis est vir ille cū quo misimus eum. * Illa

autē nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliēs circūspiciebat, & circuibat vias omnes, per quas spes remeādi videbatur, vt pcul videret eū, si fieri posset, venientem. * At verò Raguel dicebat ad generum suum, Mane hic, & ego mittā nūcium salutis de te ad Tobiam patrē tuum.

* Cui Tobias ait, Ego noui q̄a pater me⁹ & mater mea modò dies cōputāt, & cruciatur spiritus eorum in ipsis. * Cūque

verbis multis rogaret Raguel Tobiam, & ille eū nulla ratione vellet audire, tradidit ei Sarā, & dimidiā partē omnis substatię suę, in pueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & pecunia multa: & saluum atq; gaudētē dimisit eum à se, dicens: * Angelus Dñi

sanctus sit in itinere vestro, perducātq; vos incolumes, & inueniatis omnia recte circa parentes vestros, & videant oculi mei filios vestros priusquā moriar. * Et

apprehēdētes parentes filiam suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire; monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & seipsam irreprehensibilem exhibere.

CAP. XI.

ΙΑ.

CAP. XI.

CUmque reuerterentur, perueniunt ad Charran, quæ est in medio itinere contra Niniuen, vndecimo die. * Dixitque angelus, Tobia frater, scis quemadmodum reliquisti patrem tuum. * Si placet, itaque tibi, præcedamus, & lento gradu insequatur iter nostrum familiæ simul cū cōiuge tua, & cum animalibus. * Cūque hoc placuisset vt irēt, dixit Raphael ad Tobiam, Tolle tecum ex felle piscis, erit enim necessarium. * Tulit itaq; Tobias ex felle illo: & abierūt.

* Anna autem sedebat secus viam quotidie in supercilio montis, vnde respicere poterat de longinquo. Et dum ex eodem loco specularetur aduentum eius, vidit à lōgē, & ilico cognouit venientē filium suum: currensque nuntiauit viro suo, dicens, * Ecce venit filius tuus. Dixitq; Raphael ad Tobiam, At vbi introieris domū tuam, statim adora Dominum Deum tuum: & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum. * Statimque lini super oculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum. Scias enim quoniam mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus Inmen cæli, & in aspectu tuo gaudebit. * Tunc præcucurrit canis, qui simul fuerat in via: & quasi nuntius adueniens, blandimento suæ caudæ gaudebat.

* Et exurgens cæcus pater, cœpit offendens pedibus currere: & data manu puero, occurrit in obuiam filio suo. præ gaudio. * Cūq; adorassent Deū, & gratias egissent, confederunt. * Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit oculos patri suo. Et sustinuit quasi dimidiā ferē horā. * Et cœpit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi. * Quam apprehendēs Tobias, traxit ab oculis eius: statimq; visum recepit. * Et glorificabāt Deū, ipse videlicet & vxor ei, & omnes qui sciebāt eū. * Dicebātq; Tobias, Benedico te Dñe Deus Israel, q̃a tu castigasti me, & tu saluasti me: & ecce, ego video Tobia filiū meum.

TOBIAS.

* Καὶ ἐπορεύθη μέχρ' ἐλθόντων αὐτῶν εἰς νινυῖ. * καὶ εἶπε ῥαφαήλ πρὸς τωβίαν, γινώσκεις ἀδελφε πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου. * πρὸς δὲ μωμρὲς ἐμπαροῦσεν τῆς γυναῖκος σου, & ἐτίμασά σου τὴν οἰκίαν.

* λάβε δὲ τὴν χολήν τὴν χολῶν τοῦ ἰχθύος.

* καὶ ἐπορεύθησαν. & συνῆλθεν ὁ κύων ὁπίσω αὐτῶν. * καὶ θύνα ἑκάστη τοῦ περιελεπομένου τὴν παιδα αὐτῆς εἰς τὴν ὁδόν, & παροινήσεν αὐτὴν ἐρχόμενον. & εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς.

* ἰδοὺ ὁ υἱός σου ἔρχεται, & ὁ ἀνθρώπος ὁ πορεύεται μετ' αὐτῶν. & ῥαφαήλ εἶπεν, Ἰπῖσα μα ἐλὼ τωβία ὅτι ἀνοίξει ὁ οὐρανὸς ὁφθαλμοὺς ὁ πατήρ σου.

* σὺ ἔν' ἔχον τὴν χολήν εἰς τὸν ὁφθαλμὸν αὐτῶν. καὶ διὰ τὴν διαλείψαντα & ἀποβαλὼν τὰ λευκώματα, & ὅψεται σε. & παροῦσα μωμρὰ θύνα ἐπέπεσον ἰπὶ τὸν τρέχοντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῶν, εἰδόν σε παιδίον, διὰ τὸ ἵδον ἀποθανοῦμαι. & ἐκλαυσαν ἀμφότεροι. * καὶ τωβὴν ἐξήρχετο πρὸς τὴν θύραν, καὶ παροῦσε καὶ ὁ υἱός αὐτῶν παροῦσα μωμρὰ, & ἐπέλαβε τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ παροῦσε τὴν χολήν ἰπὶ τῶν ὁφθαλμῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, λέγων. Θάρσει ὦ πάτερ, ὡς δὲ σὺνεδήχθησαν, διέτριψε ἐκ τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν. & ἐλεπίσθη διὰ τῶν κληθῶν αὐτῶν τὰ λευκώματα.

* καὶ ἰδὼν υἱὸν αὐτῶν ἐπέπεσεν ἰπὶ τὸν τρέχοντα αὐτῶν, & ἐκλαυσε.

* καὶ εἶπεν, ὁλογητὸς ὁ θεὸς & ὁ λογιτὸν τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁλογημένοι πάντες ὁ αἰὼν σου ἄγγελοι, ὅτι ἐμασίγωσας καὶ ἠλέησας. καὶ ἰδὼν βλέπων τωβίαν τὸν υἱόν μου. καὶ εἰσῆλθεν ὁ υἱὸς αὐτῶν χαίρων, & ἀπήγειλε τῷ πατρὶ αὐτῶν τὰ μεγαλεῖα τὰ ἡρόμια ἐν τῇ μηδίᾳ.

11 Et suscipiens osculatus est eum cum vxore sua, & cœperunt flere præ gaudio.

12 Cūq; adorassent Deū, & gratias egissent, confederunt.

13 Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit oculos patri suo. Et sustinuit quasi dimidiā ferē horā.

14 Et cœpit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi.

15 Quam apprehendēs Tobias, traxit ab oculis eius: statimq; visum recepit.

16 Et glorificabāt Deū, ipse videlicet & vxor ei, & omnes qui sciebāt eū.

17 Dicebātq; Tobias, Benedico te Dñe Deus Israel, q̃a tu castigasti me, & tu saluasti me: & ecce, ego video Tobia filiū meum.

ET profectus est quousque appropinquarent ipsi in Niniuen.

* Et dixit Raphael ad Tobiam, Cognoscis frater quomodo reliquisti patrem tuum.

* Præcurramus ante vxorem tuam, & præparemus domum.

* Accipe iam ad manum fel piscis.

* Et abierunt, & iuit canis post ipsos.

* Et Anna sedebat circumspiciens filium suum in via, & præcognouit eum venientem: & dixit patri suo.

* Ecce filius tuus venit, & homo qui iuit cum illo. & Raphael dixit, Scio ego Tobia quod aperiet oculos pater tuus.

* Tu igitur lini fel in oculos eius, & compunctus deteret, & abijciat albugines, & videbit te. & currens Anna cecidit super collum filij sui: & dixit ei, Vidi te fili, abhinc moriar: & fleuerunt ambo.

* Et Tobias exijt ad ianuam, & offendit; at filius eius currebat ad eum, & apprehendit patrem suum, et sparsit fel super oculos patris sui, dicens, Confide pater. vt autem corrupti sunt, attriuit oculos suos, et decorticata sunt ab angulis oculorum eius albugines.

* Et videns filium suum cecidit super collum eius, & fleuit.

* Et dixit, Benedictus Deus & benedictum nomen tuum in secula, & benedicti omnes sancti tui angeli, quia flagellasti & misertus es: & ecce video Tobiam filium meum. & introiuit filius eius gaudens, et annunciauit patri suo magnalia quæ facta fuerant in Media.

11 Et suscipiens osculatus est eum cum vxore sua, & cœperunt flere præ gaudio.

12 Cūq; adorassent Deū, & gratias egissent, confederunt.

13 Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit oculos patri suo. Et sustinuit quasi dimidiā ferē horā.

14 Et cœpit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi.

15 Quam apprehendēs Tobias, traxit ab oculis eius: statimq; visum recepit.

16 Et glorificabāt Deū, ipse videlicet & vxor ei, & omnes qui sciebāt eū.

17 Dicebātq; Tobias, Benedico te Dñe Deus Israel, q̃a tu castigasti me, & tu saluasti me: & ecce, ego video Tobia filiū meum.

¹⁸ * Et exijt Tobias in occursum nurus sue gaudens & benedicens Deum ad portam Ninives. & mirabantur videntes ipsum ambulantiem, quia vidit: & Tobias confitebatur coram eis quod misertus fuisset eius Deus. & ut appropinquauit Tobias ad Sarram nurum suam, benedixit eam: dicens, Venias sana filia, benedictus Deus qui duxit te ad nos, & pater tuus, & mater tua. & factum est gaudium omnibus ijs qui in Ninive, fratribus suis.

¹⁹ * Et venit Achiacharus & Nasbas consobrinus eius.

²⁰ * Et factæ sunt nuptiæ Tobia cum letitia per dies septem.

CAP. XII.

ET vocauit Tobias Tobiam filium suum: & dixit ei, Vide fili ut des mercedem homini qui venit tecum, & addere ei oportet.

² * Et dixit ei Tobias, Pater non ledor dans ei dimidium eorum quæ attuli.

³ * Quoniam me adduxit tibi sanum, & uxorem meam curauit, & argentum meum attulit, & te similiter curauit: et dixit senex, Iuste fit ei.

⁶ * Et vocauit Angelum, & dixit ei, Accipe dimidium omnium quæ attulisti, & abduc saluus.

⁷ * Tunc vocans ambos occultè, dixit eis, Benedicite Deum & ipsi confitemini, & magnificètiā date ei: & confitemini coram omnibus viuētib⁹ pro iis quæ fecit vobiscū. bonum benedicere Deum, & exaltare nomen eius, sermones Dei honorificè ostendentes: & ne cunctemini confiteri ei.

⁸ * Mystrium enim regis bonum abscondere; at opera Dei reuelare honorificum: bonum facite, & malum non inueniet vos.

¹⁸ * καὶ ἔξῃλθε τωβὴτ εἰς συνάντησιν τῆς νύμφης αὐτοῦ χαίρων & βιολογῶν τὸν θεὸν πρὸς τὴν πύλιν νινυϊ: καὶ ἐθαύμαζον & θεωροῦντες αὐτὸν πορβοῦμενον, ὅτι ἔβλεψε. & τωβὴτ ἔξωμολογεῖτο ἐνώπιον αὐτῶν ὅτι ἠλέησεν αὐτὸν ὁ θεός. & ὡς ἠγίσε τωβὴτ σάρρα τῇ νύμφῃ αὐτῇ, καὶ βιολογήσεν αὐτῇ, λέγων· ἔλθοις ὑγιαίνουσα θυγατερ· βιολογητὴς ὁ θεός ὃς ἠγάγέ σε πρὸς ἡμᾶς, & ὁ πατήρ σου & ἡ μήτηρ σου. & ἔρχετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν νινυϊ ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

¹⁹ * καὶ παρεγγύετο ἀχάχαρ & νασβάς ὁ ἔξαδελφός αὐτοῦ.

²⁰ * καὶ ἦχθη ὁ γάμος τωβία μετ' εὐφροσύνης ἡμέρας ἐπτά.

ιβ.

¹ * Καὶ ἐκάλεσε τωβὴτ τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅρα τέκνον, δώσῃς μισθὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ συνεληθόντι σοι. καὶ πρὸς εἶναι αὐτῷ δέ.

² * καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίας, πάτερ· ἐβλάπτομαι διδὼς αὐτῷ τὸ ἡμισυ ὧν ἐνήνοχα.

³ * ὅτι με ἀγνόησεν ὁ υἱοῦ, καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐδεράπιδυσε, καὶ τὸ δργυρόν μου ἠνεγκε, καὶ σὲ ὁμοίως ἐδεράπιδυσε. καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης, δικαιοῦται αὐτῷ.

⁶ * καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λάβε τὸ ἡμισυ πούτων ὧν ἐνήνοχατε καὶ ὑπάγε ὑγιαίνων.

⁷ * τότε καλέσας αὐτοὺς δύο κρυπῶς, εἶπεν αὐτοῖς, βιολογεῖτε τὸν θεὸν καὶ αὐτῷ ἔξωμολογεῖσθε, καὶ μεγαλοσιώλῳ δίδοτε αὐτῷ. καὶ ἔξωμολογεῖσθε ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων περὶ ὧν ἐποίησε μετ' ὑμῶν. ἀγαθὸν τὸ βιολογεῖν τὸν θεόν & ὑψοῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, αὐτῷ λόγοις τοῦ θεοῦ ἐντίμως ὑποδεικνύοντες. & μὴ ὀκνεῖτε ἔξωμολογεῖσθαι αὐτῷ.

⁸ * μυστήριον γὰρ βασιλέως καλὸν κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδοξον. ἀγαθὸν ποιεῖτε καὶ κακὸν ἐκδιρήσει ὑμᾶς.

¹⁸ * Ingressa est etiam post septem dies Sara vxor filii eius, & omnis familia, & pecora sana, & cameli, & pecunia multa vxoris, sed & illa pecunia quam receperat à Gabelo, & narrauit parentibus omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat. ¹⁹ * Veneruntque Achior & Nabath consobrini Tobia, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus.

²⁰ * Et per septē dies epulātes omnes cum gaudio magno gauisi sunt. CAP. XII.

Tunc vocauit ad se Tobias filiū suū, dixitq; ei, Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecū?

² * Respondēs Tobias dixit patri suo, Pater, quam mercedē dabimus ei, aut quid dignū poterit esse beneficiis eius? ³ * Me duxit & reduxit sanū, pecuniā à Gabelo ipse recepit, vxorē ipse me habere fecit, & demoniū ab ea ipse cōpescuit. ⁴ * Gaudiū parentibus eius fecit, me ipsum à deuoratione piseis eripuit, te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eū repleti sumus.

⁶ * Quid illi adhuc poterimus dignū dare? Sed peto te, pater mi, vt roges eum si fortè dignabitur medietatē de omnib⁹ quæ allata sunt, sibi assumere. ⁷ * Et vocantes eum, pater scilicet & filius, tulerunt eum in partem: & rogare coeperunt, vt dignaretur dimidiā partē omnium quæ attulerāt, acceptā habere. ⁸ * Tūc dixit eis occultè, Benedicite Deum cæli, & corā omnib⁹ viuētib⁹ cōfitemini ei, q̃a fecit vobiscū misericordiā suā. ⁹ * Etenim sacramētū regis abscondere bonū est, opa autē Dei reuelare & cōfiteri, honorificū est.

* Bona est oratio cū ieiunio & eleemosyna; magis quàm thesauros auri recōdere, quoniam eleemosyna à morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccata, & facit inuenire vitam æternam. C

* Qui autē faciunt peccatū & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. * Manifesto ergo vobis veritatem, & nō abscondā à vobis occultum sermonē. * Quando orabas cum lachrymis, & sepeliebas mortuos, & dereliquebas prādium tuū; & mortuos abscodebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos; ego obtuli orationem tuam Domino.

* Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit vt tentatio probaret te. * Et nūc misit me Dñs vt curarē te, & Saram vxorem filij tui à dæmonio liberarem. * Ego enim sum Raphael angelus vnus ex septē, qui astamus ante Dominum. * Cūmq; hæc audissent, turbati sunt, & tremētes ceciderunt super terram in faciem suam.

* Dixitque eis angelus, Pax vobis, nolite timere. * Etenim cū essem vobiscum, per voluntatē Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. * Videbar quidem vobiscum manducare & bibere, sed ego cibo inuisibili & potu, qui ab hominibus videri non potest, vtor.

* Tempus est ergo vt reuertar ad eum qui me misit. vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius.

* Et cū hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatu est. & vltra eum videre non potuerunt. * Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum. Et exurgētes, narrauerūt omnia mirabilia eius.

* ἀγαθὸν προσευχὴ καὶ ἡσείας, καὶ ἐλεημοσύνης, & δικαιοσύνης. ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, ἢ τὸ πολὺ μετ' ἀδικίας. καλὸν ποιῆσαι ἐλεημοσύνην, ἢ θησαυρίζειν χρυσίον. ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται. καὶ αὕτη ἀποκαθαίρει πᾶσαν ἁμαρτίαν. * Ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πληθύνονται ζωῆς.

* * ὁ ἁμαρτωλὸν πολέμοισι εἰσι τῆς ἑαυτῶν ζωῆς.

* ἐμὴ κεῖν αὐτὸν ὑμῖν πρὸς ῥῆμα. εἰρήνη δὲ μυσηρίον βασιλείας κρύψαι καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ δὴ ἀκαλύπτειν ἐνδόξον.

* καὶ νῦν ὅτε προσήξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου σάρρα, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου. & ὅτε ἐθαπτες σὺ νεκρὸς, ὡσαύτως συμπαρήμην σοι. & ὅτε σὺ ὠκνησας ἀναστῆναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἄλσος σου ὅπως ἀπελθὼν περιετείχης τὸν νεκρόν, σὺ ἐλάθης με ἀγαθοποιῶν. ἀλλὰ σὺν σοι ἦμην.

* & νῦν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἰάσαί σε & τὴν νύμφην σου σάρραν.

* ἐγὼ εἰμι ῥαφαήλ εἰς ἐκ τῶν ἐπτά ἀγγέλων τῶν ἁγίων οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, & ἐκπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου.

* καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο, & ἐπέσαν ὅτι ἐφοβήθησαν.

* & εἶπεν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε, ὅτι εἰρήνη ὑμῖν ἔσται. τὸν δὲ Θεὸν διλογεῖτε, ὅτι ἐτῆ ἐμαυτοῦ χάριτι, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦλθον. ὅθεν διλογεῖτε αὐτὸν εἰς σὺν αἰῶνας. * πᾶσας τὰς ἡμέρας ὡπιανόμην ὑμῖν. & σὺ ἐφαγον, & ἐῖπον. ἀλλὰ ὁρασὶν ὑμεῖς θεωρεῖτε. & νῦν ἐξομολογεῖσθε πρὸς Θεόν, ὅτι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με. & γράψατε πάντα τὰ συνετελεσθέντα εἰς βιβλίον. & ἀνέστησαν & οὐκέτι εἶδον αὐτόν. & ἐξομολογοῦντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά τοῦ Θεοῦ.

* Bonum oratio cum ieiunio & eleemosyna & iustitia; bonum parum cum iustitia; quàm multum cum iniustitia: bonum facere eleemosynam; quàm thesaurizare aurum: eleemosyna enim à morte liberat, & ipsa emundat omne peccatum: facientes eleemosynas & iustitias replebuntur vita.

* At peccantes hostes sunt suæ vitæ.

* Non abscondam à vobis omne verbum: dixi autem mysterium regis abscondere bonum, at opera Dei reuelare honorificum.

* Et nunc quando orasti tu & nurus tua Sarra, ego induxi memoriam orationis vestrae coram Sancto. & quando sepeliebas mortuos, similiter aderam tibi. & quando non cunctatus fuisti surgere & relinquare prandium tuum, vt abiens cooperires mortuum, non latuisti me benefaciens, sed tecum eram.

* Et nunc misit me Deus ad sanandum te & nurum tuam Sarram.

* Ego sum Raphael vnus de septem angelis sanctis, qui offerunt orationes sanctorum, & ambulant ante maiestatem Sancti.

* Et turbati sunt duo, & ceciderunt in faciem, quia timuerunt.

* Et dixit eis, Ne timeatis; quia pax vobis erit: at Deum benedicite, quia non mea gratia, sed voluntate Dei nostri veni. vnde benedicite eum in secula. * omnibus diebus apparebam vobis, & non manducaui, neque bibi, sed visionem vos videtis: & nunc confitemini Deo; * quoniam ascendo ad eum qui misit me: & scribe te omnia quæ consummata sunt in libro. * & surrexerunt & non amplius viderunt eum, & confitebantur opera magna & mirabilia Dei.

CAP. XIII.

ET vi apparuit eis Angelus Domini, & Tobias scripsit orationem in exultationem, & dixit,

* Benedictus Deus viuens in secula, & regnum eius, quia ipse flagellat & miseretur, deducit ad inferos & reducit, & non est qui effugiat manum eius.

* Confitemini ei filij Israel in conspectu gentium, quoniam ipse disperfit nos inter eos: ibi ostendite magnificentiam eius; & exaltate eum in conspectu omnis uiuentis, quoniam ipse Dominus noster, & Deus ipse pater noster in omnia secula.

* Et flagellabit nos in iniquitatibus nostris, & iterum miserebitur: & congregabit nos ex omnibus gentibus, ubi disperfit nos inter eas. si conuersi fueritis ad eum in toto corde vestro, & in tota anima vestra, vt faciat ante eum veritatem, tunc conuertetur ad vos; & non abscondet faciem suam a vobis.

* Et videbitis quæ faciet vobiscum: & confitemini ei in toto ore vestro, & benedicite Dominum potestatis, & exaltate regem seculorum.

* Ego in terra captiuitatis meæ confiteor illi, & ostendo fortitudinem & magnificentiam eius genti peccatrici.

* Quis cognoscit si volet vos, & faciet misericordiam vobis?

* Deum meum exalto, & anima mea regem celi, & exaltabit magnificentiam eius.

* Dicant omnes & confiteantur ei in iustitia.

* Hierusalem ciuitas sancta flagellabit te in operibus filiorum tuorum, & rursum miserebitur filios iustorum.

* Confitere Domino, quoniam bonus, & benedic regem seculorum, vt iterum tabernaculum eius ædificetur in te cum gaudio.

17.

* Καὶ ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ τοῖς βιβλίοις ἐγραψεν πρὸς δουλὴν εἰς ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν.

* Διλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ὃ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ ἐλεεῖ, κατὰ γὰρ εἰς ἀδύνατον ὁ δυνάμις. ὃς ἐστὶν ὁ ἐκφύδεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

* Ἐξομολογησάτω αὐτῷ ὑοὶ ἰσραὴλ ἐνώπιον πάντων ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς. ἐκεῖ ὑποδείξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ. ὃ ὑψοῦτε αὐτὸν ἐνώπιον πάντων ζώντων, καθότι αὐτὸς κύριος ἡμῶν. ὃ ὁ θεὸς αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν εἰς πάντας αἰῶνας.

* καὶ μαστιγώσῃ ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐλεήσει. καὶ συναρξεί ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὃ διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς. ἐδὼ ἔπι σφύλῃ τε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ποιήσατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλήθειαν, τότε ἔπι σφύλει πρὸς ὑμᾶς. ὃ ἐμὴ κρύψη τὸ πρὸς ὥπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν.

* καὶ θεάσεσθε ἃ ποιήσει μεθ' ὑμῶν. ὃ ἔξομολογησάτω αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι ὑμῶν. ὃ διλογεῖτε τὸν κύριον τῆς δυναμείας. καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλέα πάντων αἰώνων.

* ἐγὼ ἐν τῇ γῇ τῇ αἰχμαλωσίας με ἐξομολογοῦμαι αὐτῷ, ὃ δεικνύω τὴν ἰσχύον ὃ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἐδίδει ἀμαρτωλῶ.

* τίς γινώσκει εἰ θελήσει ὑμᾶς, καὶ ποιήσει ἐλεημοσύνην ὑμῖν;

* τὸν θεόν με ὑψώ, ὃ ἡ ψυχὴ με τὸν βασιλέα ἔξουτος, ὃ ἀγαλλιάσεται τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ.

* λεγέτωσαν πάντες ὃ ἐξομολογησάτωσαν αὐτῷ ἐν δικαιοσύνῃ.

* ἱερουσαλὴμ πόλις ἁγία μαστιγώσῃ σε ἔπι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν σου, ὃ πάλιν ἐλεήσει σὺ ὑπὲρ πάντων δικαίων.

* Ἐξομολογού τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. καὶ διλόγει τὸν βασιλέα πάντων αἰώνων, ἵνα πάλιν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν θεῷ μετὰ χαρῆς.

CAP. XIII.

A Periens autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, & dixit,

* Magnus es Domine in æternum, & in omnia secula regnum tuum; quoniam tu flagellas & saluas, deducis ad inferos & reducis, & non est qui effugiat manum tuam.

* Confitemini Domino filij Israel, & in conspectu gentium laudate eum. quoniam ideo disperfit vos inter gentes quæ ignorat eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum.

* Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras, & ipse saluabit nos propter misericordiam suam.

* Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi, regemque seculorum exaltate in operibus vestris.

* Ego autem in terra captiuitatis meæ confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem.

* Conuertimini itaque peccatores, & facite iustitiam coram Domino, credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam.

* Ego autem & anima mea in eo lætabimur.

* Benedicite Domino omnes electi eius: agite dies lætitiæ, & confitemini illi.

* Hierusalē ciuitas Dei, castigauit te Dominus in operibus manuum tuarum.

* Confitere Domino in bonis tuis, & benedic Deum seculorum, vt reedificet in te tabernaculum suum, & reuocet ad te omnes captiuos, & gaudeas in omnia secula seculorum.

* Luce splendida fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te. * Nationes ex longinquo ad te veniēt, & munera deferētes, adorabūt in te Dñm, & terrā tuā in sanctificationē habebunt. Nomen enim magnū inuocabunt in te. * Maledicti erūt qui cōtempserint te: & cōdemnati erunt omnes qui blasphemauerint te, benedictiq; erunt qui edificauerint te. * Tu autē lætaberis in filiis tuis, quoniā omnes Dñm benedicēt & cōgregabuntur ad Dñm. * Beati omnes qui diligunt te, & qui gaudent super pace tua. * Anima mea benedic Dominū, quoniam liberauit Hierusalem ciuitatē suam à cunctis tribulationibus eius, Dñs Deus noster. * Beatus ero si fuerint reliquie seminis mei, ad videndam claritatem Hierusalem. * Portæ Hierusalem ex saphyro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide precioso omnis circuitus murorū eius. * Ex lapide candido & mundo omnes plateæ eius sternerunt: & per vicos eius alleluia cantabitur. * Benedictus Dominus qui exaltauit eam, vt sit regnum eius in secula seculorum super eam. AMEN.

CAP. XIII.

ET consummati sunt sermōnes Tobie. * Et postquam illuminatus est Tobias, vixit annis quadraginta duobus, & vidit filios nepotū suorū. * Completis itaq; annis centū duobus, sepultus est honorificē in Ninive. * Quinquaginta namque sex annorū lumen oculorum amisit, sexagenarius verò recepit. * Reliquū verò vitæ suę in gaudio fuit, & cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace.

* καὶ δὲ φερίνη ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις σου, καὶ ἀγαπήσαι ἐν τοῖς ταλαιπώροις εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.

* ἔσθιν πολλὰ μακρόθεν ἥξει πρὸς τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ, δάρεα ἐν χερσὶν ἔχοντες, δάρεα τῷ βασιλεῖ τοῦ ἔθρου. * γενεαὶ γενεῶν αἰνεύουσιν σε, καὶ δώσουσιν ἀγαλλίασιν.

* Ἰπποκράτους πάντες ὁμιλούντες σε, δούλοισι καὶ ἐλεύθεροι, πάντες ἀγαπώντες σε εἰς τὸν αἰῶνα.

* χάριτι καὶ ἀγαλλίασαι Ἰππὶ ἐν ἡμέρᾳ τῶν δικαίων, ὅπῃ συναχθήνται καὶ δολογήσονται τὸν κύριον τῶν δικαίων.

* ὦ μακάριοι ἀγαπώντες σε, χαρήνται Ἰππὶ τῇ εἰρήνῃ σου. μακάριοι ὅτι ἐλυπήθησαν Ἰππὶ πάσαις ταῖς μάστιξι σου, ὅτι Ἰππὶ τοῖς χαρήνται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου, καὶ δὲ φερίνην εἰς τὸν αἰῶνα.

* ἡ ψυχὴ μου δολογέτω τὸν θεόν τὸν βασιλέα τὸν μέγα.

* ὅπῃ οἰκοδομηθή(εῖ) ἱερουσαλήμ, σαρφείρω καὶ σμαράγδω καὶ λίθῳ ἐντίμῳ, τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ πύργοι, καὶ οἱ ποταμοὶ ἐν χερσὶ κατὰ πόλιν.

* Ἐαὶ πλατεῖαι ἱερουσαλήμ βηρύλλῳ, Ἐαὶ δρόμοι, Ἐαὶ λίθῳ ἐν σοὶ φέρψηφολογηθή(εῖ). Ἐαὶ ἐρῶσι πᾶσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἀλληλεῖαι. Ἐαὶ αἰνεύουσιν, λέγοντες.

* δολογητὴς ὁ θεὸς ὃς ὑψώσε πόλιν σου αἰῶνας.

ιδ'.

* Καὶ ἐπαύσατο ἐξομολογούμενος τῷ θεῷ.

* καὶ ὡς ἔταν πεντηκονταοκτώ, ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὀφείας, καὶ μετ' ἔτη ὀκτὼ δυνέβλεψε. καὶ ἐποίησε ἐλεημοσύνας.

* καὶ προσέθετο φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, Ἐαὶ ἐξομολογέσθαι αὐτῷ.

* Et letificet in te captiuos tuos, & diligat in te miseros in omnes generationes seculi.

* Gentes multe à longè venient ad nomen Domini Dei, munera in manibus habentes, munera regi celi: generationes generationum laudabunt te, et dabunt exultationem.

* Maledicti omnes qui oderunt te: benedicti erunt omnes qui diligunt te in seculum.

* Latere & exulta in filiis iustorum: quoniam congregabuntur & benedicent Dominum iustorum.

* O beati qui diligunt te, gaudebunt super pace tua: beati qui tristati fuerunt in omnibus flagellis tuis, quoniam in te gaudebunt videntes omnem gloriam tuam, & letabuntur in æternum.

* Anima mea benedicat Deum regem magnum.

* Quia edificabitur Hierusalem saphiro & smaragdo, & lapide precioso, muri tui & turres, & propugnacula in auro mundo.

* Et plateæ Hierusalem beryllo & carbunculo, & lapide, & suphis sternerunt: & dicent omnes vici eius alleluia, & laudabunt: dicentes,

* Benedictus Deus qui exaltauit omnia secula.

CAP. XIII.

ET cessauit confiteri Tobias.

* Et erat annorum quinquaginta octo, quando perdidit visum, & post annos octo respexit, & faciebat eleemosynas.

* Et apposuit timere Dominum Deum & confiteri ei.

* Maximè autem senuit, & vocauit filium suum, & sex filios filij sui; & dixit ei, Fili accipe filios tuos: ecce senui, & ad discedendū à vita sum: vade in Mediam fili, quia credidi quacūq; locutus est Jonas propheta de Ninive, quod subuertetur: in autē Media magis erit pax vsque ad tempus, & quod fratres nostri in terra dispergentur à bona terra: & Hierusalem erit deserta, & domus Dei in ea comburetur, & deserta erit vsque ad tempus.

* Et iterum miserebitur eorum Deus, & conuertet eos in terram, & edificabunt domū non qualis prior, vsque quo cōpleantur tēpora seculi. & post hæc reuertentur de captiuitatibus, & edificabunt Hierusalem honorificè: & domus Dei in ea edificabitur, & in omnes generationes seculi edificatio gloriosa, sicut locuti sunt de ea propheta. * Et omnes gentes conuertentur verè ad timendū Dominū Deum, & confodient idola sua, & benedicent omnes gentes Dominum, & populus eius confitebitur Deo; & exaltabit Dominus populum suum, & gaudebunt omnes qui diligunt Dominum Deum in veritate, & iustitia facientes misericordiam fratribus nostris.

* Et nunc fili abi à Ninive:

* Quoniā omnino erunt quæ locutus est propheta Jonas: tu autem serua legē & præcepta, & esto amator eleemosynarum & iustus, vt tibi bene sit: & sepeli me bene, & matrē tuam mecum; & non vltra maneat in Ninive. Fili vide quid fecit Aman Achiacharo qui nutritiuit eum, vt è luce duxit eum in tenebras, & quanta retribuit ei. & Achiacharus quidē saluatus est, illi verò retributio data est, & ipse descendit in tenebras. Manasses in eleemosyna erat, & saluatus est de laqueo mortis quem fixerunt ei. Aman autem incidit in laqueum, & periit. & nunc fili vide quid eleemosyna facit, & quomodo iustitia liberat. & hæc ipso dicente, defecit anima eius in lecto. erat autem annorum centum quinquaginta octo. & sepeliuit eum honorificè.

* μεγάλως ἡ ἐγγήρασε. & ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ. & ἔδωκε αὐτῷ ἕξ υἱοὺς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, τέκνον λάβε τοὺς υἱοὺς σου. ἰδὲ γεγήρακα, καὶ πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἀπὸ τοῦ ζῆνός εἰμι. ἀπελθε εἰς τὴν μεδίαν τέκνον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν ἰωνᾶς ὁ προφήτης περὶ νινυῖ, ὅτι κατὰ σφραγίδα. ἐν δὲ τῇ μεδίᾳ μάλλον ἔσται εἰρήνη ἕως καιροῦ. & ὅτι ἀδελφοὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γῇ σκορπισθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς γῆς. καὶ ἱερουσόλυμα ἔσται ἔρημος, & ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ κατὰ καήσεται, καὶ ἔρημος ἔσται μέχρι χρόνου.

* καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ἀπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. & οἰκοδομήσουσι τὸν οἶκον ἐχούσις ὁ πρῶτος, ἕως πληρωθῶσι καιροὶ τοῦ αἵωνος. καὶ μὴ ταῦτα ἀπιστρέψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλωσιῶν, & οἰκοδομήσουσιν ἱερουσαλὴμ ἐντίμως. καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται. καὶ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἵωνος οἰκοδομὴ ἔνδοξος, καθὼς ἐλάλησεν περὶ αὐτῆς ὁ προφήτης.

* καὶ πρὸς τὰ ἔθνη ἀπιστρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, & κατερύξουσιν τὰ εἰδῶλα αὐτῶν. καὶ δόλοῦνται πρὸς τὰ ἔθνη τὸν κύριον. & ὁ λαὸς αὐτοῦ ὁμολοήσει τῷ θεῷ. & ὑψώσει κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ. & χαρήσονται πάντες ἀγαπῶντες κύριον τὸν θεόν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ποιῆτες ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμεῖς. & ἰδοὺ τέκνον ἀπελθε ἀπὸ νινευί, ὅτι πρὸς τὴν ἔσται ἀ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἰωνᾶς. σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ τὰ περὶ ἀγαθῶν, καὶ γίνου φιλελεήμων, καὶ δίκαιος, ἵνα σοι καλῶς ᾖ. & θάψον με καλῶς, & τὴν μητέρα σου μετ' ἐμοῦ. καὶ μηκέτι αὐλιζήτε εἰς νινυῖ. τέκνον ἰδε τί ἐποίησεν ἀμὲν ἀχάχαρ τῷ ἀρραβιναῖ, ὡς ἐκ φωτός ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ σκότος, & ὅσα ἀνταπέδωκεν αὐτῷ. & ἀχάχαρ μὴ ἐσώθη, ἐκείνῳ δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀπεδόθη, & αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος. μανασσῆς ἐν ἐλεημοσύνῃ ζῶν, & ἐσώθη ἐκ παίδος θανάτου ἧς ἐπῆξαν αὐτῷ. ἀμὲν δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, καὶ ἀπώλετο. & ἰδοὺ παιδίον ἰδε τί ἐλεημοσύνην ποιεῖ, καὶ πᾶσι δικαιοσύνην ῥύει. & ταῦτα αὐτὸς λέγοντος, ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ τὴν κλίναν αὐτοῦ ἐταῖν ἐκ τῶν πενήτην τακτικῶν. & ἔθαψεν αὐτὸν ἐν δόξῳ.

* In hora autem mortis suæ, vocauit ad se Tobiam filium suum, & septē iuuenes filios suos nepotes. dixitque eis, Propè erit interitus Ninive. Non enim excidit verbum Domini, & fratres nostri qui dispersi sunt à terra Israel, reuertentur ad eam.

* Omnis autem deserta terra eius replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa est, iterum reedificabitur: ibique reuertentur omnes timentes Deum; & relinquent gentes idola sua, & venient in Hierusalem, & inhabitabunt in ea, & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes Deum Israel.

* Audite ergo, filij mei, Patrem vestrum. Seruite Domino in veritate, & inquirete vt faciatis quæ placita sunt illi; & filiis vestris mandate, vt faciant iustitias & eleemosynas, vt sint memores Dei, & benedicant eum in omni tempore, in veritate, & in tota virtute sua.

* Nunc ergo, filij, audite me, & nolite manere hîc, sed quacunque die sepelieritis matrem vestram circa me in vno sepulchro, ex eo dirigite gressus vestros, vt exeatis hinc.

* Video enim quia iniquitas eius finem dabit ei.

* Factum est autem post obitum matris suæ, Tobias abscessit ex Ninive cū vxore sua, & filiis, & filiorum filiis, & reuersus est ad soceros suos.

* Inuenitque eos inco-
lumes in senectute bona, & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum, & omnem hæreditatem domus Raguelis ipse percepit, vi-
ditque quintam generationem, filiosq; filiorum suorum.

* Et completis annis nonaginta & nouem in timore Domini, cum gaudio sepelierunt eum. * Omnis

autem cognatio eius & omnis generatio eius in bona vita, & in sancta conuersatione permansit, ita vt accepti essent tam Deo quàm hominibus, & cunctis habitantibus terram.

* καὶ ὅτε ἀπέθανεν ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

* ἀπῆλθε δὲ τῷβίας μετὰ τῆς γυναῖκος αὐτοῦ καὶ πάντων υἱῶν εἰς ἐκβάτανα πρὸς ראגוּל רבן פנְתֶרֶן αὐτοῦ. & ἐγήρασαν ἐντίμως.

* καὶ θανόντας αὐτὸν πένθερες αὐτοῦ ἐθαψεν ἐν δόξῳ. & ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν αὐτῶν καὶ τῷβιτ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἑκατὸν εἰκοσιεπτά ἐν ἐκβατανοῖς τῆς μεδίας. & ἤκασε πρὶν ἢ ἀποθανεῖν αὐτὸν ἡ ἀπώλειαν νινευί. καὶ ἡ χμαλώτευσε ναβυχοδονόσωρ καὶ αἰσέτηρ. καὶ ἐχάρη πρὸς τὸ ἀποθανεῖν Ἰπὶ νινευί.

* Et quando obiit Anna mater eius, sepeliuit eam cum patre suo.

* Abijt autem Tobias cum vxore sua, & filiis in Ecbatana ad Raguel socerum suum. & sinuit honorificè.

* Et mortuos soceros suos sepeliuit gloriose, & hereditate acquisiuit substantiam eorum & Tobia patris sui: obiit autem & ipse annorum centū viginti septem in Ecbatanis Media: & audiuit antequam moreretur ipse destructionem Ninives quàm in captiuitatem cepit Nabuchodonosor, & Asuerus: et gausus est antequam moreretur super Ninive.

FINIS LIBRI TOBIÆ.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

PROLOGVS B. HIERONYMI IN LIBRVM IVDITH.



P v d Hebræos liber Iudith inter Hagiographa legitur: cuius auctoritas ad roboranda illa, quæ in contentionem veniunt, minùs idonea iudicatur. Chaldæo tamen sermone conscriptus inter historias computatur. Sed quia hunc librum Synodus Nicena in numero sanctarum Scripturarum legitur computasse, acquieui postulationi vestre, immò exactiōi: & sepositis occupationibus, quibus vehementer arctabar, huic vnam lucubratiunculā dedi, magis sensum è sensu, quàm ex verbo verbum, transferens. Multorum codicum varietatem vitiosissimam amputavi: sola ea, quæ intelligentia integra in verbis Chaldæis inuenire potui, Latinis expressi. Accipite Iudith viduam, castitatis exemplum, & triumphali laude perpetuis eam præconiis declarate. Hanc enim non solum fœminis, sed & viris imitabilem dedit, qui castitatis eius remunerator virtutem ei talem tribuit, vt inuictum omnibus hominibus vinceret, & insuperabilem superaret.

LIBER IVDITH.

Interp. Græc.

CAP. I.



Ἀνο duodeci-
mo regni Nabu-
chodonosor, qui
regnavit in Ni-
nive, ciuitate
magna, in diebus Arphaxad
qui regnavit Medis in Ecbata-
nais.

* Et ædificauit in Ecbata-
nais circum circa muros ex la-
pidibus sectis in latitudinem
cubitorum trium, in longitu-
dinem cubitorum sex: & fecit
altitudinem muri cubitorum
septuaginta, & latitudinem
ipsius cubitorum quinquaginta.

* Et turres eius statuit su-
per portis eius cubitorum cen-
tum.

* Et latitudinem eius fun-
dauit ad cubitos sexaginta.

* Et fecit portas eius portas
sublatas in altitudinem cubi-
torum septuaginta, & latitu-
do ipsarum cubiti quadragin-
ta ad exitus exercituum poten-
tium eius, & ad acies peditum
eius.

I OΥ Δ ΕΙ Θ.

κεφαλ. α'.



Τρις δωδεκάτου τῆς
βασιλείας ναβου-
χοδονόϋρ, ὃς ἐβασί-
λευσεν ἐν νινευὶ τῇ
πόλει τῇ μεγάλῃ
ἐν ταῖς ἡμέραις ἀρφαξάδ ὃς ἐβασί-
λευσεν μῆδων ἐν ἐκβατάνοις.

* καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' ἐκβατάνων
κύκλῳ τείχει ἐκ λίθων λελαξευμέ-
νων εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν, εἰς μῆκος
πηχῶν ἑξ, καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ
τείχους πηχῶν ἐβδομήκοντα, καὶ τὸ
πλάτος αὐτῆς πηχῶν πεντήκοντα.

* καὶ οὗ πύργους αὐτῆς ἔστησεν ἐπὶ
ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν.

* καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίω-
σεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα.

* καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς
πύλας διεγερθῆναι εἰς ὕψος πη-
χῶν ἐβδομήκοντα, & τὸ πλάτος αὐτῶν
πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ὁδοὺς δυ-
νάμεων διωατῶν αὐτῆς, & εἰς διατά-
ξεις τῶν πεζῶν αὐτῆς.

Translat. B. Hierony.

CAP. I.



ARPHAXAT
itaque rex
Medorum,
subiugaue-
rat multas
gentes im-
perio suo, & ipse ædificauit
ciuitatem potentissimam,
quam appellauit Ecbatha-
nais.

* Ex lapidibus quadra-
tis & sectis fecit muros eius,
in altitudine cubitorum se-
ptuaginta, & in latitudine
cubitorum triginta.

* Turres verò eius posuit
in altitudine cubitorum
centum.

* Per quadrum verò ea-
rum latus vtrunque vice-
norum pedum spacio ten-
debatur.

* Posuitque portas eius
in altitudine turrium: &
gloriabatur quasi potens
in potentia exercitus sui,
& in gloria quadrigarum
suarum.

* Anno igitur duodecimo 6 regni sui, Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive ciuitate magna, pugnavit contra Arphaxat, & obtinuit eum in campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphratem & Tigrim, & Iadason in campo Erioch regis Elicorum.

* Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est, & misit ad omnes qui habitabant in Cilicia, & Damasco, & Libano.

* Et ad gentes quæ sunt in Carmelo & Cedar, & inhabitantes Galilæam, in campo magno Esdrelon.

* Et ad omnes qui erant in Samaria, & trans flumen Iordanem usque ad Hierusalem, & omnem terram Iesse, quousque perueniatur ad montes Æthiopie.

* Ad hos omnes misit nuncios Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui omnes vno animo contradixerunt, & remiserunt eos vacuos, ac sine honore abiecerunt.

* Tunc indignatus Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam, iuravit

* καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλέα ἀρφαξάδ ἐν τῷ παιδίῳ τῷ μεγάλῳ· τούτ' ἐστὶ πεδῖον ἐν τοῖς ὁρίοις ῥαγαδ· ὁ συνώληθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶντες ὁ κατ' ἐκκοδόντες τὴν ὁρενὴν, ὁ πᾶντες οἱ κατ' ἐκκοδόντες τὴν διφρετίλῳ ὁ τὴν τίγριλῳ, καὶ τὴν ὑδάσπλῳ, καὶ πεδῖον ἀρφαξάδ· τὸ βασιλέως ἐλυμαίων· καὶ συνῆλθον ἔθνη πολλὰ σφόδρα εἰς τὸ πρῶτον γελῶν· ὁ ἀπέστειλε ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας ἐκκοδόντας τὴν περσίδα, ὁ ἐπὶ πᾶντας ἐκκοδόντας πρὸς δυσμαῖς, καὶ ἐκκοδόντας κυλικίαν ὁ δαμασκὸν, καὶ λίβανον, ὁ ἀντιλίβανον, ὁ πᾶντας ἐκκοδόντας καὶ πρὸς σωπον τῆς ἀραβίας.

* καὶ ἐκκοδόντες ἐν τοῖς ἐθνεσι τὸν καρμήλ, καὶ γαλαὰδ, ὁ τὴν δὴ ὡ γαλιλαίαν καὶ τὸ μέγα πεδῖον ἐσδρηλῶν.

* καὶ πᾶντας ἐκκοδόντες ἐν σαμαρείᾳ ὁ τὰς πόλεις αὐτῆς, ὁ πέραν Ἰερουσαλὴμ ὁ βελθὸν, ὁ χελῶν, ὁ κάδης, ὁ τὸ ποταμοῦ αἰγύπτιον, ὁ τὰ φιν, ὁ ῥαμεσσή, ὁ πᾶσαν γῆν γεσέμ ὡς τὸ ἐλθεῖν ἐπὶ νῶτα τῆς ὁρεως καὶ μέμφεως, καὶ πᾶντας ἐκκοδόντας τὴν αἰγύπτιον, ὡς τὸ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια αἰθιοπίας. καὶ ἐφώνησαν πᾶντες ὁ κατ' ἐκκοδόντες τὴν γῆν τὴν ῥήμα ναβουχοδονόσορ ὁ βασι-

λέως ἀσσυρίων, ὁ ἐ συνῆλθον αὐτῶν εἰς τὸν πόλεμον ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν, ἀλλ' ὡς ἐναντίον αὐτῶν ὡς δυνάμεις· καὶ ἀπέστειλεσαν αὐτῶν ἀγγέλους αὐτῶν κενῶς ἐν ἀτιμίᾳ ἀπὸ πρῶτον αὐτῶν.

* καὶ ἐθυμώθη ναβουχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα· καὶ ὡμοσε καὶ τὸ θρόνον καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς ὡς μὲν ἐκδοκῆσαν αὐτὸν πᾶντα τὰ ὅρια τῆς κυλικίας καὶ δαμασκὸν, καὶ συρείας, καὶ δυνάμει τῆς ῥομφαίας αὐτῆς πᾶντας ἐκκοδόντας ἐν γῇ μωάβ, καὶ ἐκκοδόντες ὡς ἀμμόν καὶ πᾶσαν τὴν ἰσδαίαν καὶ πᾶντας ἐκκοδόντες ἐν αἰγύπτῳ, ὡς τὸ ἐλθεῖν ἐπὶ ὅρια τῶν δύο θαλασσῶν· καὶ παρετάξατο ἐπὶ δυνάμει αὐτῆς πρὸς ἀρφαξάδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐπὶ κακὰ δεκάτῳ· καὶ ἐκράταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶντα τὰ ἄρματα αὐτῆς ὁ ἐκνείευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ· ὁ ἀφίκετο ὡς ἐκβατῶν, καὶ ἐκράτησε τὰν πύργων, ὁ πρηνόμυσε τὰς πλατείας αὐτῆς.

* Et fecit bellum in diebus illis rex Nabuchodonosor contra regem Arphaxad in campo magno, hic est campus in terminis Ragau. Et occurrerunt ad eum omnes habitantes montana, & omnes habitantes Euphratem & Tigrim, & Hydaspem, & campum Arioch regis Elymaeorum! & conuenerunt gentes multe valde in

prælium filiorum Gelod. * Et misit Nabuchodonosor rex Assyriorum ad omnes habitantes Persiam, & ad omnes habitantes versus Occidentem, & habitantes Ciliciam, & Damascus, & Libanum, & Antilibanum, & omnes habitantes contra faciem maritimæ regionis.

* Et eos qui in gentibus Carmeli, & Galaad, & superiorem Galileam, & magnum campum Esdrelom.

* Et omnes qui in Samaria, & ciuitates eius, & trans Iordanem usque ad Ierusalem & Betane, & Chellus, & Cades, & flumen Egypti, & Taphnem, & Ramesse, & omnem terram Gesem, quousque perueniatur ad terga Tanis et Memphis, & omnes habitantes Ægyptum, quousque perueniatur ad terminos Æthiopie.

* Et vilipenderunt omnes habitantes terram verbum Nabuchodonosor regis Assyriorum, & non conuenerunt illi in bellum; quoniam non timuerunt eum, sed erat coram ipsis tanquam vir vnus. & remiserunt nuncios eius vacuos in ignominia a facie ipsorum.

* Et indignatus est Nabuchodonosor contra omnem terram hanc valde. & iuravit per thronum & regnum suum, nimirum ulturum se omnes terminos Cilicie, & Damasci, & Syrie, & interempturum gladio suo omnes habitantes in terra Moab, & filios Ammon, & omnem Iu-

dam, & omnes qui in Ægypto, donec perueniatur ad terminos duplicis maris. Et aciem instruxit in potentia sua contra Arphaxad regem, in anno septimo decimo. & confortatus est in bello suo, & omnes currus sui. & dominatus est ciuitatibus eius. & peruenit usque ad Ecbatana, & obtinuit turre, & destruxit plateas eius:

Ornatū eius dedit in opprobrium eius. et cepit Arphaxad in motibus Ragau, & iaculatus est eū in iaculis suis. & disperdit eū vsq; ad diē illā: & reuersus est post eū in Nineuem ipse, et omnis cōmixtus eius, multitudo virorū bellatorū magna valde. & erat ibi torpens & conuiuia faciens ipse, & exercitus eius per dies centum viginti. CAP. II. ET in anno octauo et decimo, secūda viceſima primi mēſis, factū est verbū in domo Nabuchodonosor regis Aſſyriorū, vt vlciferetur omnē terrā, sicut locutus est. * Et cōuocauit omnes seruos suos, et omnes magnates suos, * & posuit cū eis mysteriū cōsiliij sui. & cōuocauit omnē malitiā terræ ab ore suo. & ipsi decreuerūt exterminare omnē carnē qui nō secuti sunt verbū oris eius. * Et factū est vt cōsummauit cōsiliū suū, vocauit Nabuchodonosor rex Aſſyriorū Holofernē principē militiæ suæ, secūdū existentē post ipsum. & dixit ad eū, Hæc dicit rex magnus dñs vniuersæ terræ, * Ecce tu egredieris à facie mea, et sumes tecū viros cōfidentes in fortitudine sua, peditū in milliaria centū viginti, et multitudinē equorū cū ascēsoribus, milliaria duodecim; et exibis in occursū vniuersæ terræ ad Occidētē, quoniā inobedientes fuerūt in verbo meo, et nūciabis eis vt preparēt mihi terrā & aquā, quia exibo in furore meo in eos, & cooperiā omnē faciē terræ in pedibus exercitus mei, et dabo eos in rapinā illis. et vulnerati eorū replebūt valles eorū et torrētes. et flumē inundās mortuis eorū implebitur: et ducam captiuitatē eorū in summitates vniuersæ terræ. tu autē exiēs præoccupabis mihi omnē terminū eorū, & dedit tibi seipſos. et seruabis mihi eos in diē redargutionis eorū. * Aduersum autē inobedientes nō parceret oculus tuus, dare eos in cadē & rapinā in omni terra tua, quia viuēs ego et potestas regni mei, quacūq; locutus sum, & faciā hæc in manu mea. tu autē nō trāsgredieris vnū quippiam verborū dñi tui; sed cōsummās cōsummabis sicut imperaui tibi, & nō tardabis facere ipsa. * Et exiit Holoferne à facie domini sui, & vocauit omnes magnates, & duces, & præfectos virtutis Aſſyriorum, & numerauit electos viros in prælium, sicut præcepit ei dominus suus, ad centum viginti millia, & equites sagittarios duodecim mille.

ὅτι τὸν κόσμον αὐτῆς ἔδωκεν εἰς ὄνειδος αὐτῇ. ὅτι ἔλαβε τὸν ἀρφαξάδ ἐν τοῖς ὀρεσὶ ῥαγαδ, ὅτι κατηκόνισεν αὐτὸν ἐν τοῖς ζυβύναϊς αὐτῆς. ὅτι ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅτι ἀνέσχευε μετ' αὐτὸν εἰς νινευίαν αὐτῆς. ὅτι πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτῆς, πλῆθος δυνάμεων πολέμιας πολὺ σφόδρα. ὅτι ἡμεῖς ἐκείνους ἐκράθυσεν. ὅτι ὡχάμεν αὐτὸς ὅτι ἡ δυνάμις αὐτῆς ἐφ' ἡμέρας ἐκράτηεν αὐτοὺς. β. * Καὶ ἐν ἔτει τῷ ὀγδόῳ ὅτι δεκάτῳ δευτέρῳ ὅτι εἰκάδι τῷ πρώτῳ μηνὸς ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ ναβουχοδονόσορος βασιλέως ἀσσυρίων ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε. ὅτι συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτῆς ὅτι πύλας τῆς μεσσηνίας αὐτῆς. ὅτι ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς βελῆς αὐτῆς. ὅτι συνεκάλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς. ὅτι αὐτοὶ ἐκράναν ὀλοθρεῖν πᾶσαν σάρκα ὅτι ὅσα ἦκο λήθησαν τῷ λόγῳ τῷ σώματος αὐτῆς. * ὅτι ἐξῆλθεν ὡς συνέειλεσε τὴν βελὴν αὐτῆς, ἐκάλεσε ναβουχοδονόσορος βασιλεὺς ἀσσυρίων τὸν ὀλοφέρνην ἀρχιστρατήγον τῆς δυνάμεως αὐτῆς, δυνάστην ὄντα μετ' αὐτῶν. ὅτι εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἰδοὺ λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ κύριος πάσης γῆς. ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐν πρῶτῳ με, ὅτι λήψῃ μετ' αὐτῶν περὶ πόλιν, εἰς χιλιάδας ἐκράτηεν αὐτοὺς, ὅτι πλῆθος ἵππων σὺν δυνάμει, χιλιάδας δυνάμει, ὅτι ἐξελεύσῃ εἰς συνδύτησιν πάσης τῆς γῆς εἰς δυσμὰς, ὅτι ἡ πείθησαν ἐν τῷ ῥήματι με, ὅτι ἀπαγγέλεις αὐτοῖς ἐπιμάζην μοι γῆν ὅτι ὅπως, ὅτι ἐξελεύσῃ ἐν θυμῷ με ἐπ' αὐτούς, ὅτι καλύψω πᾶν τὸ πρῶτον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς με, ὅτι δώσω αὐτούς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς. ὅτι οἱ τραυματῆται αὐτῶν πληρώσουσι τὰς φάραγδας αὐτῶν ὅτι τὸν χημάρρας ὅτι ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς νεκροῖς αὐτῶν πληρωθήσεται. ὅτι ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς γῆς. σὺ δὲ ἐξελεύσῃ πρὸς τὴν ἀλήψην μοι πρὸς ὅριον αὐτῶν, ὅτι ἐκδώσουσί μοι αὐτούς. ὅτι διαληρήσεις ἐμοὶ αὐτούς εἰς ἡμέραν ἐλεῖ μου αὐτῶν. * ὅτι τὸν ἀπειθοῦντας ἐφείλετο ὁ ὀφθαλμὸς σου, ὅτι δύναι αὐτούς εἰς φόνον ὅτι ἀρπαλὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου, ὅτι ζῶν ἐγὼ ὅτι τὸ κράτος τῆς βασιλείας με, ὅσα ἐλάλησα, ὅτι ποιήσω πάντα ἐν χειρὶ με. σὺ δὲ ἐπαρθέσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ῥήματι τῷ κυρίου σου. ἀλλ' ὅτι τῶν ἐπιλεέσεως καθότι πρῶτον ἐλάλησα. ὅτι ἐμακρυνεῖς τὸ ποιῆσαι αὐτά. ὅτι ἐξῆλθεν ὁ ὀλοφέρνης ἀπὸ πρῶτον μετ' αὐτῶν, ὅτι ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας ὅτι τὸν στρατηγὸς ὅτι ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως ἀσσυρίων, καὶ ἐνέμνησεν ἐπιλέκεις δυνάμεις εἰς πρῶτον μετ' αὐτῶν καθότι πρῶτον ἐλάλησα αὐτῶν ὁ κύριος αὐτῶν εἰς μυριάδας δεκαδύο, ὅτι ἵππους ὅτι ἐξῆλθεν μυριάδας διαχίλιαι.

per thronū & regnū suum, q̄ defenderet se de omnib⁹ regionibus his. CAP. II.

ANno tertio decimo Nabuchodonosor regis, viceſima & secunda die mensis primi, factum est verbū in domo Nabuchodonosor regis Aſſyriorū, vt defenderet se. * Vocauitq; oēs maiores natu, omnesq; duces bellatores suos, * Et habuit cū eis mysteriū cōsiliij sui. dixitq; cogitationē suā in eo esse, vt omnē terrā suo subiugaret imperio. * Quod dictū cū placuisset omnib⁹, vocauit Nabuchodonosor rex Holofernē principē militiæ suæ, & dixit ei, * Egredere aduersum omne regnū Occidētis, & cōtra eos præcipue, q̄ contempserūt imperium meū. * Nō parceret oculus tuus vlli regno, omnemq; urbē munitā subiugabis mihi. * Tūc Holoferne vocauit duces, & magistratus virtutis Aſſyriorū, & dinumerauit viros in expeditione, sicut præcepit ei rex, centū viginti millia peditū pugnatorum, & equites sagittarios duodecim millia.

* Omnénq; expeditio- s
nem suam fecit præire in
multitudine innumerabi-
lium camelorum, cum his
quæ exercitibus sufficerent
copiosè; boum quoque ar-
menta, gregésque ouium,
quorum non erat nume-
rus. C

* Frumentum ex omni ,
Syria in transitu suo parari
constituit.

* Aurum verò & argen-
tum de domo regis assump-
psit multum nimis.

^a Et profectus est ipse & i
omnis exercitus cum qua-
drigis, & equitibus, & sa-
gittariis, qui cooperuerunt
faciem terræ sicut locustæ.

* Cúmque pertransisset 12
fines Affyriorum, venit ad
magnos montes Angæ, qui
sunt à sinistro Ciliciæ, ascen-
ditque omnia castella eorũ,
& obtinuit omnem muni-
tionem.

* Effregit autem ciuitatem opinatissimam Melothi, prædauitque omnes filios Tharsis, & filios Hismael, qui erant contra faciem deserti, & ad Austrum terræ Celeon.

* Et tranſiuit Euphra-
tem, & venit in Meſopota-
miam, & fregit omnes ciui-
tates excelfas, quæ erant
ibi à torrente Mambre, uſ-
quequo perueniatur ad
mare, & occupauit termi-
nos eiùs, à Cilicia uſque ad
fines Iaphet, qui ſunt ad
Auſtrum.

⁴ Adduxitque omnes filios Madian, & prædauit omnem locupletationem eorum, omnesque resistentes sibi occidit in ore gladij.

* καὶ διέταξεν αὐτὰς ὅτι τρέποντες
πολέμῳ πληθὺς σωτῆρας). ἔλα-
βε καμηλοῖς καὶ ὄνοις εἰς τὴν ἀπαρ-
τίαν αὐτῶν πληθὺ πολὺ σφόδρα,
ἔπερβάτω καὶ βόας καὶ αἴγας εἰς
παρεσβολὴν αὐτῶν, ὧν ὅτι λίαν ἀ-
ριθμὸς.

* καὶ Ἰησισμὸν παντὶ ἀνδρείῳ,
πληθόν.

² καὶ χευσίον ἐν ἀργύριον ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως πολὺ σφόδρα.

* καὶ ἔζηλθον αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ ἰ
διώαμις αὐτῶν εἰς πορείαν ἔωρελ-
θῆν βασιλέως ναβουχοδονόσορ, ἔκα-
λύψαμ πᾶν τὸ πρῶτον τῆς γῆς
πρὸς ὀφθαλμοῖς ἐν ἄρμασι ἔκλυον
ἔκλυον ἔκλυον αὐτῶν ἔκλυον
ὁ ἔκλυον ὡς ἀκροῖς σιμῆλθον
αὐτοῖς, καὶ ὡς ἄμμῳ τῆς γῆς. ἔκλυον
ὡς δρυμὸς ἀπὸ πλήθους αὐτῶν.

² καὶ ἐξῆλθον ἐκ νινυβι· ὁδὸν τριῶν 12
 ἡμερῶν ἔπι παρώσωπον τοῦ πεδλίου
 βεκίλιθ· ὃ ἐπεσε καὶ πέδυσεν ἀπὸ
 βεκίλιθ, πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ'
 ἀργερεθ· τῆς ἀνω κελικίας· καὶ ἔλα-
 βε παῖσαν τὴν δυνάμιν αὐτοῦ, οὗ πε-
 ζοὺς καὶ οὗ ἵπποις καὶ τὰ ἄρματα
 αὐτοῦ· καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
 ὀρεινὴν.

² καὶ διέκονον τὸ φῶς ἐκ τοῦ λυδ· 13
καὶ παρενόμυσεν ὑπὲς πλούτας ῥα-
σῆς καὶ ὑπὲς τοῦ μαῆλ οὗτοῦ κατὰ πρέ-
σταπον τὸ ἐρήμου πρὸς νότον τὸ χελ-
λῶν.

* καὶ παρῆλθε τὸν δὺφρατίω, καὶ ἰ4
 δῆλθε τὴν μεθποταμίαν· καὶ κα-
 τέσκαψε πάσας τὰς πόλεις τὰς ὑ-
 ψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χαμάρρου ἀρ-
 βωναῖ· ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ θάλασ-
 σαν· καὶ κατελάβετο τὰ ὄρια τῆς κι-
 λικίας· καὶ κατέκοψε πύργους ὁδοῦ
 δυνισθόνας αὐτῶ· καὶ ἦλθεν ἕως ὀρίων
 ἰάφεθ τὰ πρὸς νότον ἔς πρὸς ὥπον
 τῆς ἀραβίας.

* καὶ ἐκύκλωσε πῶτας τοὺς υἱοὺς
μαδιάμ, ἔκ ἐνέπησσε τὰ σκληρώμα-
τα αὐτῶν, ἔκ παρηγόμυσε τὰς μολύ-
δρας αὐτῶν.

8 ⁴ Et ordinauit eos quemad-
modum prælij multitudo ordi-
natur. & assumpsit camelos
& asinos ad sarcinas eorum
multitudinem multam valde,
& oues & boues, & capras
ad præparationem eorum, quo-
rum non erat numerus.

9 ³ Et frumentaceum vi-
ctum omni viro ad multitu-
dinem.

10 ² Et aurum & argentum
de domo regis multum nimis.

11 ² Et egressus est ipse & omnis exercitus eius in viam ut præcederent regem Nabuchodonosor, & cooperirent omnem faciem terræ ad occidentem in curribus & equitibus, & peditibus electis eorum: & multi mixti sicut locusta venerunt cum eis, & sicut arena terræ; non enim erat numerus præ multitudine eorum.

12 * Et exierunt è Niniue viã
triumdierum super faciem cani-
pi Beethleth, & castrametatus
est à Beethleth, prope montem
qui ad sinistram superioris Ci-
licie: & cepit omnem potesta-
tem eius, pedites & equites,
& currus eius: & abiit inde
in montana.

3 * Et incidit Phud & Lud,
& prædatus est filios omnes
Rases, & filios Jfmael eos qui
contra faciem deserti ad Au-
strum Chellon.

4 * Et transiit Euphratem,
& transijt Mesopotamiam, et
fregit omnes ciuitates excelsas
quæ in torrente Arbonai quo-
usque perueniatur ad mare, et
occupauit terminos Cilicie, &
incidit omnes resistentes ei, &
venit vsque ad fines Iapheth,
qui ad Austrum, & faciem A-
rabie.

** Et circumdedit omnes filios Madiam, & succendit tabernacula eorum: & prædatus est cubilia eorum.*

² Et descendit in campum ¹⁶ Damasci in diebus messis tritici, & succendit omnes agros eorum, & greges & armenta dedit in deletionem, & ciuitates eorum spoliavit, & campos eorum ventilauit, & percussit omnes iuuenes eorum in ore gladij. & cecidit timor & tremor eius super inhabitantes regionem maritimam, qui erāt in Sidone & in Tyro, & habitantes Sur & Ocina, & omnes habitantes Jemnaan, & habitantes in Azoto & Ascalone, timuerunt eum valde.

CAP. III.

ET miserunt ad eum legatos: ¹ verbis pacificis, dicentes:

² Ecce nos famuli Nabuchodonosor regis magni, astamus in conspectu tuo.

³ Vtere nobis quemadmodum placitum est faciei tue.

⁴ Ecce suburbia nostra, & omnis locus noster, & omnis campus tritici, & greges, & armenta, & omnes mandra tabernaculorum nostrorum astant ante faciem tuam; vtere quemadmodum placuerit tibi.

⁵ Ecce & ciuitates nostra, & habitantes in eis, serui tui sunt. Veniens obuia eis ut est bonum in oculis tuis: & venerunt viri ad Holofernem, & annunciauerunt ei iuxta verba hæc.

⁶ Et descendit in regionem maritimam ipse & exercitus, & custodivit ciuitates excelsas.

⁷ Et acceperunt ex eis in auxilium viros electos.

⁸ Et susceperunt eum ipsi & omnis regio eorum, cum coronis & choris, & tympanis.

⁹ Et demolitus est omnes fines eorum, & lucos eorum excidit.

¹⁶ καὶ κατέβη εἰς πεδίον δαμασκοῦ ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, ἐγένετο πᾶν τὸ ἀγρὸς αὐτῶν, καὶ τὰ ποίμνια, καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμόν. ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκύλευσε, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίμνησε· καὶ ἐπάταξε πᾶν τὸ νεανίσκοις αὐτῶν ἐν σόματι ῥομφαίας. ἐπέστη ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος αὐτῶν ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν θάλασσαν, ἐπὶ τὰς ἐν σιδῶνι καὶ ἐν τύρω, καὶ ἐπὶ τὰς κατὰ τὸν ὅκεανόν, καὶ πᾶν τὸ κατὰ τὸν ἰσχυρὸν καὶ τὸ κατὰ τὸν ἀσφάλωνι, ἐφοβήθησαν αὐτὸν σφόδρα.

γ.

¹ Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγοντες·

² Ἰδὲ ἡμεῖς οἱ παῖδες ναβουχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου, παρακείμεθα ἐνώπιόν σου.

³ Χεῖσθαι ἡμῖν καθὼς δέξῃς ἐστὶ τὸ πρὸς σὺν σου.

⁴ Ἰδὲ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν καὶ πᾶς ὅτι ἡμῶν. ἐπὶ τὸ πεδίον πυρῶν ἐπὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια· καὶ πᾶσαι αἱ μνῆραι τῶν σκηνωμάτων ἡμῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ πρὸς σὺν σου, χεῖσθαι καθὼς δὲ δέξῃς σοι.

⁵ Ἰδὲ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς, δούλοιός σου εἰσὶν ἐλθόντες ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὡς ἔστιν ἀγαθόν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ παρεγγύοντο οἱ δούλοις πρὸς ὁλοφέρνην, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

⁶ καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν περὶ τὴν θάλασσαν αὐτῶν καὶ ἡ διώμις· καὶ ἐφρουρήσε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλάς.

⁷ καὶ ἔλαβον ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίδην δούλους ἐπιλέκτας.

⁸ καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν θάλασσαν αὐτῶν, καὶ τὰς ἐν τῇ θάλασσῃ καὶ τὰς ἐν τῇ γῇ.

⁹ καὶ κατέκαψε πᾶν τὸ ὄρεα αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐξέκοψε.

¹⁶ Et post hæc descendit in campos Damasci in diebus messis, & succendit omnia fata, omnesque arbores & vineas fecit incidi, & cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram.

CAP. III.

¹ Tunc miserunt legatos ^A suos vniuersarū urbium ac puinciarū reges ac principes, Syriæ scilicet & Mesopotamiæ, & Syriæ Sobal, & Libyæ atque Ciliciæ, qui venientes ad Holofernem, ² dixerunt, ³ Desinat indignatio tua circa nos. ⁴ Melius est enim ut viuētes seruiamus Nabuchodonosor regi magno, & subditi simus tibi, quam morientes cum interitu nostro, ipsi seruitutis nostræ damna patiamur.

⁴ Omnis ciuitas nostra, ^B omnisque possessio, omnes montes & colles, & campi, & armenta bouum gregesque ouium & caprarū, equorumque & camelorum, & vniuersæ facultates nostræ atque familie in conspectu tuo sunt. sint omnia sub lege tua. ⁵ Nos etiam & filij nostri serui tui sumus. Veni nobis pacificus dñs, & vtere seruitio nostro sicut placuerit tibi. ⁶ Tunc descendit de montibus cum equitibus in virtute magna, & obtinuit omnē ciuitatē, & omnē inhabitantē terrā.

⁷ De vniuersis autē urbibus ^C assumpsit sibi auxilios, viros fortes & electos ad bellū. ⁸ Tantūque metus prouinciis illis incubuit, ut vniuersarū urbium habitatores principes & honorati simul cū populis exirent in obviam venienti, excipientes eū cū coronis & lappidibus ducētes choros in tympanis & tibiis. ⁹ Nec ista tamē facientes, ferocitate eius pectoris mitigare potuerūt. ¹⁰ Nā & ciuitates eorū destruxit, et lucos eorū excidit.

* Præceperat enim illi Nabuchodonosor rex, ut omnes deos terræ exterminaret, videlicet ut ipse solus diceretur deus ab his nationibus, quæ potuissent Holofernis potentia subiugari.

* Pertransiens autem Syriam Sobal, & omnem Ap-pamiam, omnemque Me-sopotamiam, venit ad Idumæos in terra Gabaa, accepitque ciuitates eorum, & sedit ibi per triginta dies, in quibus diebus adunari præcepit vniuersum exercitum virtutis suæ.

CAP. IIII.

TVnc audientes hæc filij Israel, qui habitabant terram Iuda, timuerunt valde à facie eius.

* Tremor etiam & horror inuasit sensus eorum, ne hoc faceret Hierusalem & templo Domini, quod fecerat cæteris ciuitatibus & templis earum.

* Et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque Hiericho, & præoccupauerunt omnes vertices montium.

* Et muris circumdederunt vicos suos, & congregauerunt frumenta in præparationem pugnae.

* Sacerdos etiam Elia-chim scripsit ad vniuersos qui erant contra Esdraclon, quæ est contra faciem campi magni iuxta Dothaim, & vniuersis per quos viæ transitus esse poterat, ut obtinerent ascensus montium, per quos via esse poterat ad Hierusalem, & illic custodirent vbi angustum iter esse poterat inter montes.

* καὶ ὡς ἐδογμὸν αὐτῷ ἐξολο-
θῆναι πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως
αὐτῷ μόνῳ τῷ ναβουχοδονόσορ λα-
θῆναι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πᾶσαι αἱ
γλῶσσαι ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῶν Ἰππο-
λέων αὐτὸν θεόν. * καὶ ἦλθε κτλ.
πρὸς ὄψιν ἐσδραήλων πλησίον τῆς
ταίας, ἥ ἐστιν ἀπὸ τῆς τοῦ πείοντος
μεγάλου τῆς ἰσδαίας. ἐκείσε κατέ-
δυσεν δυνάμεν γαβαῖ ἐκ τῶν πό-
λεως καὶ ὡς ἐκεῖ μὲν ἡμερᾶν εἰς τὸ
συνελεῖν πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς
δυνάμεως αὐτῆς.

δλ.

* Καὶ ἠκούσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
κατακοινοῦντες ἐν τῇ ἰσδαίᾳ, πάντα ὅ-
σα ἐποίησεν ὁ λοφέρνης τοῖς ἐθνεσιν ὁ
ἀρχιερεὶς τῆς ναβουχοδονόσορ βα-
σιλέως ἀσσυρίων καὶ ὃν τρόπον ἐσκύ-
λευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν. ἐδω-
κεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν.

* καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ἀπὸ
πρὸς ὄψιν αὐτῶν. ἐπεὶ ἱερουσαλὴμ
ἐκείσε κυρίως θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθη-
σαν. ὅτι πρὸς φάτως ἦσαν δυνάβε-
κότες ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ, καὶ νῦν
πᾶς ὁ λαὸς συνελέλητο ἐν τῇ ἰ-
σδαίᾳ. ἐκ τῶν σκδὴ καὶ τῶν θυσιῶν
ἐκ τῶν οἰκῶν ἐκ τῶν βιβλίων καὶ τῶν
ἱερῶν. * καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὄρειον
σαμαρείας, ἐκώμας, ἐβελθῶν, καὶ
βελθῶν, ἐἰρεχῶ, ἐἰς χωβὰ, ἐἰς
ἔσωρὰ, ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν σαλήμ, ἐκ τῶν
τελαβῶν τὰς πᾶσας τὰς κορυφὰς τῶν
ὄρειων τῶν ὑψηλῶν. * ἐτείχισαν
ἐν αὐταῖς κώμας, ἐπαρέθεντο εἰς ἰπ-
πισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου. ὅτι
πρὸς φάτως ὡς τὰ πεδία αὐτῶν τε-
θερισμῶν. * καὶ ἔγραψεν ἰοακὴμ ὁ
ἱερὸς ὁ μέγας ὅς ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἐν ἱερουσαλὴμ, τοῖς κατὰ
σιβεβουλὰ, ἐβελθῶν καὶ ἔστιν ἀ-
πέναντι ἐσδραήλων κτλ. πρὸς ὄψιν
τῶν πεδίων τοῦ πλησίου δωδαίμ, λέγων,
διακαταχεῖν τὰς δυνάμεις τῶν ὀρεινῶν
ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἰσόδος εἰς τὴν ἰ-
σδαίαν. ἐκ τῶν ὁχερῶν διακαλύσαι αὐτὰς
πρὸς αἰὶνῶν, ὥστε τὸ διαβάσειν
ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ὁρεῶν πᾶντα δυνά-
μεις.

* Et erat decretum ei exter-
minare omnes deos terræ, ut
ipsi soli Nabuchodonosor serui-
rent omnes gentes, & omnes
linguæ & tribus eorum inuo-
carent ipsum Deum.

* Et venit contra faciem Es-
draclon prope Doteam, quæ est
contra Serram magnam Judææ:
& castrametatus est inter Ga-
ba, & Scytharum ciuitatem:
& fuit ibi mensem dierum ut
congregaret omnem sarcinam
exercitus sui.

CAP. IIII.

ET audierunt filij Israel qui
habitabant in Judæa, om-
nia quæ fecit Holofernes genti-
bus princeps exercitus Nabu-
chodonosor regis Assyriorum,
& quemadmodum spoliauit o-
mnia templa eorum, & dedit
ea in deletionem. * Et timue-
runt valde à facie eius, & pro
Hierusalem & templo Domini
Dei sui turbati sunt: quia re-
center fuerant ascendentes de
captiuitate, & nuper omnis po-
pulus congregatus fuerat ex Ju-
dæa, & vasa, & altare, &
domus à prophanatione san-
ctificata erant. * Et miserunt
ad omnem terminum Samariæ,
& vicos, et Bethoro, et Belmè,
& Hiericho, & ad Choba, &
Esora, et vallè Salem, & præ-
occupauerunt omnes vertices
montium excelsorum.

* Et muris circumdederunt
qui in eis vicos, & apposuerunt
in frumentationem in præpa-
rationem pugnae, quoniam re-
center erant campi eorum de-
messi. * Et scripsit Joachim sa-
cerdos magnus qui erat in die-
bus illis in Hierusalem, ijs qui
habitabant Betulia & Bete-
mestham quæ est contra Esdrae-
lon contra faciem campi qui
prope Dothaim, dicens, ut ob-
tinerent ascensus montanorum,
quia per illos erat introitus ad
Judæam, & erat facile probi-
bere eos aduenientes, cum an-
gustus transitus esset, ad viros
ad summum duos.

* Et fecerunt filij Ifrael si-
cut constituit eis Joachim sa-
cerdos magnus, & senatus
universi populi Ifrael, qui se-
debant in Hierusalem.

* Et clamauerunt omnis
vir Ifrael ad Deum in instan-
tia magna, & humiliauerunt
animas suas in instantia ma-
gna ipsi & mulieres eorum,
& infantes eorum, & iumen-
ta eorum, & omnis advena,
& mercenarius & seruus eo-
rum,

* Imposuerunt cilicia super
lumbos suos, & omnis vir &
mulier, & pueri, & habitan-
tes Hierusalem ceciderunt con-
tra faciem templi, & cinere
consperserunt capita sua, &
extenderunt cilicia sua contra
faciem Domini, & altare ci-
licio operuerunt.

* Et clamauerunt ad Deum
Ifrael unanimiter assidue, ne
daret in prædam infantes eo-
rum, & uxores in diuisionem,
& ciuitates heredita-
tis eorum in interitum, & san-
cta in pollutionem & oppro-
brium, derisionem gentibus:
& exaudiuit Deus deprecationem
eorum, & de tribulatione
eorum liberauit eos: & erat
populus ieiunans diebus multis
in vniuersa Iudæa & Hieru-
salem ante faciem sanctorum
Domini omnipotentis.

* Et Joachim sacerdos ma-
gnus, & omnes qui astabant
coram Domino sacerdotes, &
qui ministrabant Domino cili-
cijs præcincti lumbos suos, of-
ferebant holocaustum consueti
sacrificij, & orationes, & vo-
luntaria dona populi, & erat
cinis super mitras eorum.

* Et clamabant ad Domi-
num ex omni virtute, in bo-
num ut visitaret omnem do-
mum Ifrael.

* καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κα-
τὰ συνέταξεν αὐτοῖς ἰωακὴμ ὁ ἱε-
ρὸς ὁ μέγας, καὶ ἡ γερουσία παν-
τὸς δήμου ἰσραὴλ ἐκάθιστον ἐν
ἱερουσαλὴμ.

* καὶ δυνέοντο πάντες ἄνθρωποι ἰσραὴλ
πρὸς τὸν θεὸν ἐν ἐκτενείᾳ μεγά-
λῃ· ἐταπείνωσαν τὰς ψυχὰς αὐ-
τῶν ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλῃ αὐτοὶ καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ τὰ νήπια αὐ-
τῶν, καὶ τὰ κτῆνη αὐτῶν, καὶ πάντες
πάρρητοι· ἐμίσθωντο δὲ δούλῳ ὄντι
αὐτῶν.

* ἐπέθεντο σάκκοις ἐπὶ τὰς ὀσφύ-
ας αὐτῶν· καὶ πάντες ἄνθρωποι, καὶ γυνή,
καὶ τὰ παῖδια, καὶ οἱ κατεικοῦντες
ἱερουσαλὴμ ἔπεσαν κατὰ πρόσω-
πον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐσποδίσαντο τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν οὖ-
τοι σάκκοις αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυ-
ρίου· ἐπὶ δὲ θυσιάζειον σάκκῳ περιέ-
βαλον.

* καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἰσ-
ραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς, τοῦ μὴ
δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐ-
τῶν, ἐπὶ τὰς γυναῖκας εἰς πεινῶν, καὶ
τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐ-
τῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰ ἅγια εἰς
βεβήλωσιν καὶ ὀνειδισμόν, ἐπὶ χαρ-
μα τοῖς ἔθνεσι· ἐπὶ εἰσήμενον δὲ θεός
τῆς δειψέως αὐτῶν· ἐκ τῆς θλί-
ψεως αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· ἐπὶ οὗ
λαὸς νηστῶν ἡμέρας πλείους ἐν πά-
σῃ τῇ ἰουδαίᾳ· ἐπὶ ἱερουσαλὴμ κατὰ
πρόσωπον τῶν ἁγίων κυρίου παντο-
κράτορος.

* καὶ ἰωακὴμ ὁ ἱερὸς ὁ μέγας,
ἐπὶ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον
κυρίου ἱερεῖς, ἐπὶ οἱ λειτουργοῦντες κυ-
ρίῳ σάκκοις περιεζωσμένοι τὰς ὀσ-
φύας αὐτῶν, προσέφερον τὴν ὁλο-
καύτωσιν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τὰς
δύχας, ἐπὶ τὰ ἐκείνα δόματα τοῦ
λαοῦ· ἐπὶ οὗ σποδὸς ἐπὶ τὰς κιθάρας
αὐτῶν.

* καὶ ἐβόων πρὸς κύριον ἐν πά-
σῃ διωάμεως, εἰς ἀγαθὸν ἐπὶ σκέ-
ψας πάντα οἶκον ἱερουσαλὴμ.

* Et fecerunt filij Israel,
secundum quod constitue-
rat eis sacerdos Domini E-
liachim.

* Et clamauit omnis po-
pulus ad Dominum instan-
tia magna, & humiliauerunt
animas suas in ieiuniis & o-
rationibus, ipsi & mulieres

eorum. * Et induerunt se
sacerdotes ciliciis, infantes
prostrauerunt contra faciem
templi Domini, & altare
Domini operuerunt cilicio.

* Et clamauerunt ad Do-
minum Deum Israel vna-
nimiter, ne daretur in præ-
dam infantes eorum, & ux-
ores eorum in diuisionem, &
ciuitates eorum in exter-
minium, & sancta eorum in
pollutionem, & fierent in
opprobrium gentibus.

* Tunc Eliachim sacer-
dos Domini magnus cir-
cuiuit omnem Israel, allo-
cutusque est eos, dicens,

* Scitote quoniam exau-
diat Dominus preces ve-
stras, si manentes perman-
seritis in ieiuniis & oratio-
nibus in conspectu Domini.

* Memores estote Moy-
si serui Domini, qui Amalech
confidentem in virtute sua
& in exercitu suo, & in cly-
peis suis, & in curribus suis,
& in equitibus suis, non
ferro pugnando, sed preci-
bus sanctis orando deiecit.

* Sic erunt vniuersi ho-
stes Israel, si perseueraueri-
tis in hoc opere quod coe-
pistis.

* Ad hanc igitur
exhortationem eius depre-
cantes Dominum, permanebant
in conspectu Domini, ita ut
etiam hi qui offerebant Do-
mino holocausta, præcincti
ciliciis offerrent sacrificia
Domino, & erat cinis supra
capita eorum. Et ex toto
corde suo omnes orabant
Deum, ut visitaret populum
suum Israel.

CAP. V.

NVnciatumque est Holoferni principi militie Assyriorum, quod filij Israel præpararent se ad resistendum, ac montium itinera conclusissent, & furore nimio exarsit in iracundia magna. vocauitque omnes principes Moab, & duces Ammon, & dixit eis:

* Dicite mihi quis sit populus iste, qui montana obfider, aut quæ & quales & quantæ sint ciuitates eorū, quæ etiam sit virtus eorū, aut quæ sit multitudo eorum, vel quis rex militie illorum, & quare præ omnibus qui habitant in Oriente, isti contempserunt nos, & non exierunt in obuiam nobis, vt susciperent nos cū pace.

* Tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens ait,

* Si digneris audire, domine, dicam veritatem in conspectu tuo de populo isto, qui in montanis habitat, & non egredietur verbum falsum ex ore meo.

* Populus iste ex progenie Chaldaeorum est.

* Hic primum in Mesopotamia habitauit, quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum, qui erant in terra Chaldaeorum.

* Deserentes itaque ceremonias patrum suorum, quæ in multitudine deorum erant, vnum Deum celi coluerunt, qui & præcepit eis, vt exirent inde, & habitarent in Charran.

μέγας πολλὰς· καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελεῖν ἐκ τῆς παρθενίας αὐτῶν, καὶ πορεύσασθαι εἰς γῆν χααναὴν· καὶ κατήκταν ἐκεῖ, καὶ ἐπληθύνησαν χερσὶ καὶ ἀργυρίῳ, ἐν κτηνώσει πολλοῖς σφόδρα.

Ε.

* Καὶ ἀνέστη ὁλοφέρνη ἀρχιστρατήγῳ διωάμεως ἀσέρ, διότι οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον· καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνέκλεισαν, καὶ ἐτειχίσαντο πᾶσαν κορυφὴν ὄρειν καὶ ὑψηλὴν, καὶ ἐθήκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκηνάδαρα· καὶ ἀνέστησαν θυμῷ σφόδρα· ἐκάλεσε πᾶσας τοὺς ἀρχοντας μωάβ, καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀμμων, καὶ πᾶσας τοὺς σατραπᾶς τῆς περσικῆς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

* ἀπαγγείλατε δή μοι υἱοὶ χανααν· τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ τίνες αἱ κατεικόμεναι πόλεις, καὶ τίς ὁ πληθεύων τῆς διωάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστη ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἢ ἡγέμενος στρατηγίας αὐτῶν, καὶ διατί κατεγνώσαντο τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀποκρίσιν μου παρὰ πᾶσας τοὺς κατεικόμενους ἐν δυσμαῖς.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἀχιὼρ ὁ ἡγέμενος πᾶτων τῶν ἀμμων.

* ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου λέγων ἐν φόβῳ τοῦ θεοῦ σου· καὶ ἀναγγέλω σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς κατεκίετο ὀρεινῶν τούτων, πλησίον σου οἰκοῦντες· καὶ ὅτε ἐξελεύσῃ ψεύδῃ ἐν τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ σου.

* ὁ λαὸς οὗτος εἰσὶν ἀπόγονοι χαλδαίων.

* καὶ παρώκησαν τοὺς πατέρας ἐν τῇ μεσποταμίᾳ, ὅτι ὅτε ἠβουλήθησαν ἀκολουθεῖν τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν οἱ ἐχρύντο ἐν γῇ χαλδαίων.

* καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν χυρῶν αὐτῶν· καὶ παρεκκλήσαντο τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, θεὸν ὃν ἐπέγνωσαν· καὶ ἐξέβαλον αὐτὰς ἀπὸ πατρῴου τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐφυγον εἰς μεσποταμίαν· καὶ παρώκησαν ἐκεῖ ἡ-

CAP. V.

ET nunciatum est Holoferni principi militie Assyriorum, quod filij Israel præparati essent ad prælium; & itinera montanorum conclusissent, & munivissent omnem verticem montis excelsi, & posuissent in campis scandala: & iratus est furore nimis, & vocauit omnes principes Moab, & duces Ammon, & omnes Satrapas regionis maritimæ: & dixit eis,

* Nunciate iam mihi filij Chanaan quis populus iste qui sedet in montanis, & quæ quas habitant ciuitates, & quæ multitudo exercitus eorū, & in quo robur eorum & fortitudo eorum, & quis insurrexit in eis rex aut dux exercitus eorum, & quare decreuerunt vt nō veniret in occursum meum præ omnibus habitantibus in Occidenti.

* Et dixit ad eum Achior dux omnium filiorum Ammon.

* Audiat iam dominus meus verbum de ore serui tui, & annuntiabo tibi veritatem de populo isto, qui habitat montana hæc, prope te habitante, & non egredietur mendacium de ore serui tui.

* Populus iste est ex progenie Chaldaeorum.

* Et habitauerunt prius in Mesopotamia, quia non voluerunt sequi deos patrum suorum qui fuerunt in terra Chaldaeorum.

* Et exierunt ex via generationum suarum, & adorauerunt Deum celi. Deum quem cognouerant, & proiecerunt eos a facie deorum suorum, & fugerunt in Mesopotamiam, & habitauerunt ibi diebus multis: & dixit deus eorum vt exirent de habitatione sua, & irent in terram Chanaan: & habitauerunt ibi, & repleti sunt auro & argento, & in iumentis multis nimis.

* Et descenderunt in Ægyptum, cooperuit enim faciem terræ Chanaan fames, & habitauerunt ibi usquequo reuerſi sunt. & facti sunt ibi in multitudinem magnam, & non erat numerus generis eorum.

* Et insurrexit eis rex Ægypti, & vexauerunt eos, & in labore & in latere humiliauerunt eos, & posuerunt eos in seruos: & clamauerunt ad Deum suum, & percussit omnem terram Ægypti plagis in quibus non erat sanitas.

* Et eiecerunt eos Ægyptij à facie sua, & exiccavit Deus rubrum mare ante eos.

* Et duxit eos in montem Sina & Cades Barne, & eiecit omnes habitantes in deserto, & habitauerunt in terra Ammoræorum, & omnes de Eſebon diſperderunt in fortitudine eorum; & tranſeuntes Jordanem, sortiti sunt omnia montana.

* Et eiecerunt à facie sua Chananeum, & Pherezæum, & Jebuzæum, & Sychem, & omnes Gergesæos, & habitauerunt in eis diebus multis.

* Et dum non peccauerunt coram Deo suo, erant cum eis bona, quoniam Deus qui odit iniquitatem cum eis est.

* Quando autem recesserunt à via quam proposuit eis, exterminati sunt in multis præliis valde nimis.

* Et captiui ducti sunt in terram non propriam, & templum Dei eorum factum est in pauperculum, & ciuitates eorum capte sunt ab aduersariis.

* & κατέβησαν εἰς αἴγυπτον· ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρὸς ὤπον τῆς γῆς χανάδου λιμός· & παρώκησθη ἐκεῖ μέγας ὁ δῖος ῥάφησαν· καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ· & οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν.

* καὶ ἐπανέστη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου, & κατέβαλεν αὐτούς, & ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλίνθῳ ἐταπείνωσαν αὐτούς, καὶ ἔθεντο αὐτούς εἰς δουλοῖς· & δουλοποίησαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν αἰγύπτου πληγαῖς ἐν αἷς οὐκ ἦν ἰασις.

* καὶ ἔξεβαλον αὐτούς οἱ αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ κατέχευεν ὁ θεὸς τὸ ἔρυθρον θάλασσαν ἐμπροσθεν αὐτῶν.

* καὶ ἤγαγεν αὐτούς εἰς τὸ ὄρος τὸ σινὰ & καδης βαρνῆ· & ἔξεβαλε πρὸ τοῦ κατωκοῦντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ὤκησαν ἐν γῇ ἀμμωραίων· & πρὸ τοῦ εἰσελθόντος ἔξωλόθρευσαν ἐν τῇ ἰχθυὶ αὐτῶν· & διαβύτην τὴν ἰορδάνην, ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὄρεινάν.

* καὶ ἔξεβαλον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν τὸν χαναναῖον & τὸν φερεζαῖον & τὸν ἰεβυζαῖον, & τὸν συχέμ, & πρὸ τοῦ γεργεσαίου· & κατώκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλὰς.

* καὶ ἕως ἔχ' ἡμᾶρ ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἡμεῖς αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ· ὅτι ὁ θεὸς μὴ ὦν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστίν.

* ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς διέβητο αὐτοῖς, ἔξωλόθρευθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις Ἰσραὴλ σφόδρα.

* καὶ ἡ χυμαλωδίθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν· καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἔδαφος· καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκράτηθησαν ὑπὸ τῶν ἐπενδύων.

* Cumq; operuisset omnem terram fames, descenderunt in Ægyptum; illiq; per quadringentos annos sic multiplicati sunt, ut dinumerari eorum non posset exercitus.

* Cumque gravasset eos rex Ægypti, atq; in ædificationibus urbium suarum in luto & latere subiugasset eos, clamaverunt ad Dominum suum, & percussit totam terram Ægypti plagis variis.

* Cumque eiecissent eos Ægyptij à se, & cessasset plaga ab eis, & iterum eos vellet capere, & ad suum seruitium reuocare, fugientibus his, Deus celi mare aperuit, ita ut hinc inde aquæ quasi murus solidaretur, & isti pede sicco fundum maris perambulando transirent.

* In quo loco dum innumerabilis exercitus Ægyptiorum eos persequeretur, ita aquis coopertus est, ut non remaneret vel unus qui factum posteris nunciaret.

* Egressus etiam mare rubrum, deserta Sina montis occurrerunt, in quibus nunquam homo habitare potuit, vel filius hominis requieuit.

* Illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum, & per annos quadraginta annonam de caelo consecuti sunt.

* Vbicunque ingressi sunt sine arcu & sagitta, & absque scuto & gladio, Deus eorum pugnavit pro eis, & vicit.

* Et non fuit, qui insultaret populo isti, nisi quando recessit à cultu Domini Dei sui.

* Quotiescunq; aut præter ipsum Deum suum alterum coluerunt, dati sunt in prædā & in gladium, & in opprobrium.

17 Quotiescunque autem poenituerunt se recessisse à cultura Dei sui, dedit eis Deus cæli virtutem resistendi.

18 Denique Chananeum regem & Jebuseum, & Pherezæum, & Ethæum, & Eueum, & Ammoræum, & omnes potentes in Eſebon prostraverunt, & terras eorum & ciuitates eorum ipsi possederunt.

19 Et usq; dum non peccaret in conspectu Dei sui, erant cum illis bona. Deus enim illorum odit iniquitatem.

20 Nam & ante hos annos cum recessissent à via quam dederat illis Deus ut ambularent in ea, exterminati sunt præliis à multis nationibus, & plurimi eorum captiui abducti sunt in terram non suam.

* Nuper autē reuerſi ad Dñm Deū ſuū ex diſperſione qua diſperſi fuerāt, adunati ſunt, & aſcenderūt montana hæc omnia, & iterum poſſident Hieruſalem ubi ſunt Sancta ſanctorū. * Nūc ergo, mi domine, perquire ſi eſt aliqua iniquitas eorū in cōſpectu Dei eorū, aſcēdamus ad illos, quoniā tradens tradet illos Deus eorū tibi, & ſubiugati erunt ſub iugo potentiae tuæ.

* Si verò non eſt offenſio populi huius corā Deo ſuo, non poterimus reſiſtere illis, quoniam Deus eorum defendet illos, & erimus in opprobrium vniuerſæ terræ.

* Et factum eſt cū ceſſaſſet loqui Achior verba hæc, irati ſunt omnes magnates Holofernis, & cogitabāt interficere eum, dicentes ad alterūtrum:

* Quis eſt iſte qui filios Iſrael poſſe dicat reſiſtere regi Nabuchodonosor, & exercitibus eius, homines inermes & ſine virtute, & ſine peritia artis pugnæ?

* Vt ergo agnoſcat Achior quoniam fallit nos, aſcendemus in montana, & cū capti fuerint potentes eorum, tunc cū eiſdem gladio tranſuerberabitur, vt ſciat omnis gens, quoniam Nabuchodonosor Deus terræ eſt, & præter ipſum alius non eſt.

CAP. VI.

Factum eſt autem cū ceſſaſſent loqui, indignatus Holofernes vehementer, dixit ad Achior,

* Quoniam prophetaſti nobis, dicens, quòd gens Iſrael defendatur à Deo ſuo, vt oſtendam tibi quoniam non eſt Deus niſi Nabuchodonosor:

* καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν θεὸν αὐτῶν, ἀνέβησαν ἐκ τῆς διαſπορῆς ἧς διεſπάρησαν ἐκεῖ. & κατέχον τὴν ἱερουσαλήμ, & τὸ ἅγίωμα αὐτῶν, & κατωκίσθησαν ἐν τῇ ὄρεινῃ ὅπῃ λέγεται.

* καὶ νῦν δέσποτα κύριε εἰμὶ ἐστὶν ἀγνόημα ἐν τῇ λαῷ τέτρω, & ἀμαρτάνουσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν, ἡποκείμεθα ὅπῃ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς σκῆδαλον τοῦτο, & διαβησόμεθα καὶ πολέμωμεν αὐτούς.

* εἰ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἁνομία ἐν τῇ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ κύριος αὐτῶν, καὶ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν. & ἐσόμεθα εἰς ὄνειδος ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.

* καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο ἀχὼρ λαλῶν ταῦτά τινι λέγει τοῖς, ἐγόγγυσεν πᾶς ὁ λαὸς ὁ κύκλῳ τῆς σκηνῆς περὶ αὐτοῦ.

* & εἶπον οἱ μεγιστῆρες ὁλοφέρνης & πάντες οἱ κατεκύντες γῆν παλαιάν καὶ τὴν μωάβ, συγκόψαι αὐτόν. & ὃ φοβηθῆσόμεθα ἀπὸ τοῦ σώπου ὑμῶν ἰσραήλ. ἰδοὺ ὃ λαὸς ἐν ᾧ οὐκ ἐστὶ δυνάμις καὶ οὐκ ἐστὶ κράτος εἰς ἀντίστασιν ἰσχυράν.

* διὸ δὴ διαβησόμεθα, καὶ ἐνθα εἰς κατάβρωσιν πάσῃ τῇ στρατιᾷ σου δέσποτα ὁλοφέρνη.

5.

* Καὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ φόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κύκλῳ τῆς σκηνῆς, καὶ εἶπεν ὁλοφέρνης δεχόμενος τὸν δυνάμεως ἀσπὸς τοῦ ἀχὼρ ἐναντίον πάντος τοῦ δήμου ἀλλοφύλων.

* καὶ τίς εἰ σὺ ἀχὼρ ἐναντίον πάντος τοῦ δήμου ἀλλοφύλων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς μωάβ, καὶ οἱ μισθῶται τοῦ ἐφραΐμ, ὅπῃ παρεφθόυσας ἐν ἡμῖν καθὼς σήμερον, & εἶπας τὸ γένος ἱερουσαλήμ μὴ πολεμῆσαι, ὅπῃ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερασπίσῃ αὐτῶν; καὶ τίς θεὸς εἰμὴ ναβουχοδονόσορ;

* Et nunc conuerſi ad Deum ſuum, aſcenderunt de diſperſione qua diſperſi erant illic, & poſſederunt Hieruſalem, ubi ſanctuarium eorum, & habitauerunt in montanis quia erant deſerta.

* Et nunc dominator Domine ſi quidem eſt ignorantia in populo iſto, & peccant contra Deum ſuum, conſideremus quoniam eſt inter eos ſcādalum hoc, & aſcendamus & debellamus eos.

* Si verò non eſt iniquitas in gente eorum, pratereat iam dominus meus, ne fortè defendat Dominus eos, & Deus eorum pro eis, & erimus in opprobrium in cōſpectu vniuerſæ terræ.

* Et factum eſt vt ceſſauit Achior loqui verba hæc, murmurauit omnis populus qui in circuitu tabernaculi ſtabat.

* Et dixerunt magnates Holofernis & omnes qui habitabant terram maritimam, & Moab, vt interficerent eum; non enim timebimus à facie filiorum Iſrael: ecce enim populus in quo non eſt potentia, neque robur ad aciem fortem.

* Ideo iam aſcendemus, & erunt in cibum vniuerſo exercitui tuo domine Holoferne.

CAP. VI.

ET vt ceſſauit tumultus virorum qui in circuitu conſeſſus, & dixit Holofernes dux exercitus Aſſyriorum ad Achior coram omni populo alienigenarum.

* Et quis es tu Achior coram omni populo alienigenarum, & ad omnes filios Moab, & mercenarij Ephraim, quoniam prophetaſti inter nos ſicut hodie, & dixiſti genus Hieruſalem non debellare, quoniā Deus eorū proteget eos? et quis Deus niſi Nabuchodonosor?

hic mittet potentiam suam, & disperdet eos à facie terre, et nō liberabit eos Deus eorum, sed nos serui eius exterminabimus eos velut hominem unum, & non sustinebunt potentia equorum nostrorum. conculcabitur enim eos in seipsis. & montes eorum inebriabuntur in sanguine eorum, & campi eorum replebuntur mortuis eorū. & nō resistet vestigium pedum ipsorum contra faciem nostram, sed perditione peribunt, dicit rex Nabuchodonosor dominus vniuersæ terræ. dixit enim, Non vana erunt verba sermonum meorum. * Tu autē Achior, mercenarie Ammon, qui locutus es verba hæc in die iniquitatis tuæ, non videbis amplius faciem meam à die hac, quousq; vlsciscar genus eorū qui ex Ægypto. Et tunc pertransibit ferrum militiae meæ, & populus seruorum meorū latera tua. & cades inter vulneratos eorum quando reuersus fuero. & restituent te serui mei in montana, & statuent te in vna de ciuitatibus ascensuum. & non peribis donec extermineris cum illis. * Et siquidem speras in corde tuo quod nō comprehendunt, ne concidat tuus vultus. locutus sum, & nihil cadet de verbis meis. * Et præcepit Holofernes seruis suis, qui erant astantes tabernaculo suo, vt comprehenderent Achior, et restituerent eum in Bethulua, & traderent in manus filiorū Israel. * Et acceperunt eum serui eius, & duxerunt eum extra castra in campū, & profecti sunt de medio campestris in montana, & appropinquauerūt ad fontes qui erāt sub Betulua. et vt viderūt eos viri ciuitatis in vertice montis, & omnis vir fundibularius detinuit ascensum eorū. & iaculauerūt in lapidibus super eos. * et ingressi sub monte, ligauerūt Achior, & dimiserūt proiectū sub radice montis, & abierunt ad dñm suum.

ὅτι ἀποστείλει τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ἐρύσει αὐτοὺς ὁ θεὸς αὐτῶν, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐξολοθρεύομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἓνα· καὶ ἐχ' ὑποστήθηναι τὸ κράτος τῶν ἵππων ἡμῶν· καὶ πατήσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς· ἐπὶ αὐτῶν μεθύσονται ἐν τῇ αἵματι αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς πεδίοις αὐτῶν πληρωθήσονται νεκρῶν αὐτῶν· ἐπὶ δὲ διπλήσεται τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπολεία ἀπολούνται, λέγει ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς· εἶπε γὰρ ἐμαυτωθήσονται τὰ ῥήματα τῶν λόγων μου.

3 * σὺ δὲ ἀχὼρ μισθωτὴς τοῦ αἰμῶνος ὃς ἐλάλησας ὅτι λόγοις τοῦτοις ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, ὅτι ὅφει ἐπὶ τὸ προσώπον μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἃ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν Αἰγυπτίου· καὶ ἔτε διελύχεται ὁ σῖνθος τῆς σφαλαῖς μου καὶ ὁ λαὸς τῶν θρασυτόνων μου τὰς πλευράς σου· καὶ πέσῃ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν ὅταν ἐπιστρέψω· καὶ ἀποκαταστήσῃ σε οἱ δοῦλοί μου εἰς τὴν ὀρενὴν, καὶ στήσῃ σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ἀναβάσεων· καὶ ὅτι ἀπολήῃς οὐ ἐξολοθρευθήσῃ μετ' αὐτῶν.

4 καὶ εἶπερ ἐλπίζης τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ συλληφθήσῃ, μὴ συμπεσέτω σου τὸ προσώπον· ἐλάλησα, & οὐδὲν διαπεσείται τῶν ῥημάτων μου. * ἐπεσέταξεν ὁλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ οἵ ἦσαν παρεσκηκότες τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, συλλαβεῖν τὸν ἀχὼρ, & ἀποκαταστήσαι αὐτὸν εἰς βετούλᾱ, & παραδουῶναι εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραὴλ. * καὶ συνέλαβον αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ & ἤγαγον αὐτὸν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τὸ πεδίον.

καὶ ἀπῆραν ἐν μέσῳ τῆς πεδινῆς εἰς τὴν ὀρενὴν, & παρεγύοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς αἱ ἥσαν ὑποκάτω βετούλᾱ· & ὡς εἶδον αὐτοὺς οἱ δούλοις τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους, & πᾶς δούλος σφενδονίτης διεκράτησε τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν· & ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτούς. * καὶ ὑποδύσαντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους, ἐδόησαν τὸν ἀχὼρ, & ἀφῆκαν ἐρριμμένον ὑπὸ τῇ ῥίζᾳ τοῦ ὄρους· & ἀπώχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

cum percusserimus eos omnes sicut hominē vnū, tunc & ipse cum illis Assyriorum gladio interibis, & omnis Israel tecum perditione disperiet, & probabis quoniā Nabuchodonosor dominus sit vniuersæ terræ.

3 * Tūcque gladius militiæ meæ tranſiet per latera tua, & confixus cades inter vulneratos Israel, & nō respirabis vltra, donec extermineris cum illis.

4 * Porro autem, si prophetiam tuam veram existimas, non concidat vultus tuus, & pallor qui faciem tuam obrinet, abscedat à te, si verba mea hæc putas impleri non posse.

5 * Vt autem noueris quia simul cum illis hæc experieris, ecce ex hac hora illorum populo sociaberis, vt dū dignas mei gladij pœnas exceperint, ipse simul vltioni subiaceas.

6 * Tunc Holofernes præcepit seruis suis, vt comprehenderent Achior, & ducerent eum in Bethuliam, & traderent eum in manus filiorum Israel.

7 * Et accipientes eum serui Holofernīs, profecti sunt per campeſtria: sed cum appropinquassent ad montana, exierunt cōtra eos fundibularij.

8 * Illi autem diuertentes à latere montis, ligauerunt Achior ad arborem manibus & pedibus, & sic victum de restibus dimiserunt eum, & reuerſi sunt ad domum suam.

* Porro filij Israel descē-
dentes de Bethulia, vene-
runt ad eum. quem soluen-
tes duxerūt ad Bethuliam,
atque in medium populi il-
lum statuentes, perconta-
ti sunt quid rerum esset,
quod illum vinctum Assy-
rij reliquissent.

* In diebus illis erant il-
lic principes, Ozias filius
Micha de tribu Symeon, &
Charmi, qui & Gothoniēl.

* In medio itaque senio-
rum, & in conspectu om-
nium, Achior dixit omnia
quæ locutus fuerat, ab Ho-
loferne interrogatus; &
qualiter populus Holofer-
nis voluisset propter hoc
verbum interficere eum; &
quemadmodum ipse Holo-
fernes iratus iusserit eum
Israelitis hac de causa tradi,
vt dum vinceret filios Is-
rael, tunc & ipsum Achior
diuersis iubeat interire sup-
pliciis.

* Propter hoc quod di-
xisset, Deus cæli defensor
eorum est.

* Cūque Achior vni-
uersa hæc exposuisset, om-
nis populus cecidit in fa-
ciem adorantes Dominum,
& communi lamentatione
& fletu vnanimes preces
suas Domino effuderunt,
dicentes,

* Dñe Deus cæli & terre,
intuere superbiam eorum,
& respice ad nostram humi-
litem, & faciem sancto-
rum tuorum attende, &
ostende quoniam non de-

relinquis præsumentes de te, & præsumentes de se & de sua virtute gloriantes, humilias.

15 Finito itaque fletu, & per totam diem oratione populorum completa, consolati sunt Achior, dicentes,

16 Deus patrum nostrorum, cuius tu virtutem prædicasti, ipse tibi hanc dabit vicissitudinem, vt eorum magis tu interitum videas.

17 Cū verò Dominus Deus noster dederit hanc libertatem seruis suis, sit & tecum Deus in me-
dio nostri, vt sicut placuerit tibi, ita cum tuis omnibus conuerferis nobiscum.

18 Tunc Ozias, finito consilio, suscepit eum in domum suam, & fecit cœnam magnam.

19 Et vocatis omnibus presbyteris, simul expleto ieiunio, refecerunt.

20 Postea verò conuocatus omnis populus, per totam noctem intra Ecclesiam orauerunt, petentes
auxilium à Deo Israel.

* κατὰ βούλησιν δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς πόλεως αὐτῶν, ἐπέστησαν ἐπ' αὐτόν,
& λύσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον εἰς τὴν
βεθουλῆα.

* καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς τὸν αἶ-
χόν τῆς πόλεως αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὁ ζῖας ὁ υἱὸς μι-
χαὲλ τῆς φυλῆς συμεὼν, καὶ χάβρις
ὁ υἱὸς γοθονιήλ, καὶ χαρμῖς ὁ υἱὸς μελ-
χίλ.

* καὶ συνεκάλεσαν πάντας τοὺς
πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, καὶ συνε-
δραμον πάντας νεανίσκους αὐτῶν & αἱ-
 γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔστη-
σαν ἐν ἀχῶρ ἐν μέσῳ πάντων τῶν λαοῦ
αὐτῶν, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ζῖας τὸ
συμβεβηκός, & ἀποκριθεὶς ἀπήγει-
λεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς συνεδρίας
ὁλοφέρνηου, καὶ πάντα τὰ ῥήματα
ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶν δρο-
χόντων ἀσούρ, καὶ ὅσα ἐμεγαλορ-
ρήμωσεν ὁλοφέρνης εἰς τὸν οἶκον Ἰσ-
ραὴλ.

* καὶ πεσόντες ὁ λαὸς προσεκύνη-
σαν τῷ θεῷ, καὶ ἐβόησαν τῷ θεῷ, λέ-
γοντες,

* κύριε ὁ θεὸς τῆς ἐρανοῦ καὶ τῆς γῆς
τάς ὑπερηφανίας αὐτῶν, καὶ ἐλέησον
τὴν ταπείνωσιν τῆς γυναικὸς ἡμῶν, & τῆς
βλεψὸν τῇ τῷ πρὸς ὅσων τῶν ἡγε-
ασμῶν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

* καὶ παρεκάλεσαν τὸν ἀχῶρ, καὶ
ἐπήνεσαν αὐτὸν σφόδρα.

* καὶ παρέλαβεν αὐτὸν ὁ ζῖας
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
καὶ ἐποίησε πότον τοῖς πρεσβυτέ-
ροις. * καὶ ἐπεκάλεσαν τὸν θεόν
Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν ὅλην τὴν νύκτα
ἐκείνην.

* Descendentes autem filij
Israel de ciuitate sua, steterunt
super eum, & soluentes eum
adduxerunt ad Betulua.

* Et statuerunt eum inter
principes ciuitatis eorum, qui
erant in diebus illis; Ozias fi-
lius Micha de tribu Symeon,
& Chabris filius Gothoniēl,
& Charmis filius Melchiel.

* Et conuocauerunt omnes
seniores ciuitatis, & concur-
rerunt omnes iuuenes eorum,
& mulieres ad congregatio-
nem, & statuerunt Achior in
medio vniuersi populi eorum,
& interrogauit eum Ozias
quod contigerat: & respon-
dens nunciavit eis verba con-
fessus Holofernis, & omnia
verba quæ locutus fuit in me-
dio principum Assyriorum,
& quæ superbè locutus fuit
Holofernes contra domum Is-
rael.

* Et procidentes populus
adorauerunt Deum, & clama-
uerunt Deo, dicentes:

* Domine Deus cæli re-
spice in superbias eorum, &
miserere humilitatis generis no-
stri, & respice super faciem
sanctificatorum tibi in die hac.

* Et vocauerunt Achior,
& laudauerunt eum valde.

* Et assumpsit eum Ozias
de congregatione in domum
suam, & fecit conuiuium se-
nioribus.

* Et inuocauerunt Deum
Israel in auxilium per totam
noctem illam.

CAP. VII.

AT post die nunciauit Holofernes omni exercitui suo, & omni populo suo, qui venerunt in auxilium eius, ut mouerent castra contra Bethuliam, & ascensus montanorum præoccuparent, & facerent prælium contra filios Israel. & mouit castra in die illa omnis vir potens eorum.

* Et exercitus suorum virorum bellatorum millia peditum septuaginta & centum, & equitum millia duodecim, præter præparationem & viros, qui erant pedites inter eos, magna multitudo nimis.

* Et castrametati sunt in valle prope Bethuliam supra fontem. Et extenderunt in latitudinem super Dothaim usque Belmaim, & in longitudinem à Betulua usque ad Cyamonem, quæ est contra Esdraelom.

* At filij Israel ut viderunt eorum multitudinem, turbati sunt valde. & dixit unusquisque ad proximum suum, Nunc occupabunt isti faciem terræ vniuersæ, & neque montes excelsi, neque valles, neque colles sustinebunt grauitatem eorum.

* Et assumptes unusquisque arma bellica sua, & incendentes pyram super turribus suis, manserunt custodientes tota nocte illa.

* At die secunda eduxit Holofernes omnem equitatum suum versus conspectum filiorum Israel, qui erant in Bethulua. & considerauit ascensus ciuitatis eorum. * Et fontes aquarum eorum aggressus est, & præoccupauit eos. & imposuit eis castra virorum bellatorum. & ipse transtulit castra in populum suum. * Et accedentes ei omnes principes filiorum Esau, & omnes duces populi Moab, & duces regionis maritimæ, dixerunt, Audiat iam verbum dominus noster, ut non sit fraus in exercitu tuo.

Ζ.

1 * Τῇ δ' ἐπαύριον παρήγειλεν ὁ λοφέρνης πᾶσιν τῇ στρατίᾳ αὐτῶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτῶν, οἱ παρεχρόντο ἐπὶ τῷ συμμαχίᾳ αὐτῶν, δυνάμει γινώειν ἐπὶ βετούλῃ, & τὰς δυνάμεις τῆς ὀρεινῆς περικαταλαμβάνουσαι, & ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ· καὶ ἀνέβηζεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ διωκὼς αὐτῶν..

2 * καὶ ἡ δυνάμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν χιλιάδες πεζῶν ἐβδομήκοντα & ἑκατὶν, & ἵππεων χιλιάδες δεκάδύο, χωρὶς δὲ δόποκευῆς & τῶν ἀνδρῶν οἱ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς πολὺ πλεονέχοντες. * καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ ἀγῶνι πλησίον βετούλῃ ἐπὶ τῆς πηγῆς· καὶ παρέτειναν εἰς ὄρεος ἐπὶ δωθαίμ ἕως βελμαίμ, & εἰς μῆκος δὲ βετούλῃ ἕως κυάμων· ἡ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἐσδραηλῶμ.

4 * ὅτε οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλεονέχον, ἐταράχθησαν σφόδρα· & εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, νῦν ἐκκλείουσιν ἑτοίμους πρὸς ὅσων τῆς γῆς πάσης, καὶ ἔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, ἔτε αἱ φάραγγες, ἔτε οἱ βουνοὶ ὑποσέονται τὸ βάρος αὐτῶν.

5 * καὶ δυνάμει λαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, καὶ ἀψαντες πυρρὸν ἐπὶ τοῖς πύργους αὐτῶν, ἐμύρον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

6 * τῇ δ' ἡμέρᾃ τῇ δευτέρᾃ ἐξήγαγον ὁ λοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτῶν πρὸς ὅσων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἐν βετούλῃ· & ἐπεσκέψατο τὰς δυνάμεις τῆς πόλεως αὐτῶν.

7 * καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδδυσεν, & περικατέλαβετο αὐτάς· & ἐπέστησεν αὐτοῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν· & αὐτῶν ἀνέβηζεν ἕως τοῦ λαοῦ αὐτῶν. * καὶ προσελθόντες αὐτῶν πάντες οἱ ἀρχόντες τῶν υἱῶν ἡσαῦ, & πάντες οἱ ἡγέμενοι τοῦ λαοῦ μοάβ, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας, εἶπον, ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ θεὸς ὁ ὢν ἡμεῖς, ἵνα μὴ γῆται θράσος ἐν τῇ δυνάμει σου.

CAP. VII.

AHolofernes autem altera die præcepit exercitibus suis, ut ascenderent contra Bethuliam.

* Erant autem pedites bellatorum centum viginti millia, & equites viginti duo millia, præter præparationes virorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abducti fuerant de prouinciis & vrbi-bus vniuersæ iuuentutis.

* Omnes parauerunt se pariter ad pugnam contra filios Israel, & venerunt per crepidinem montis usque ad apicem, qui respicit super Dothaim, à loco qui dicitur Belma, usque ad Chelmon, qui est contra Esdraelon.

* Filij autem Israel, ut viderunt multitudinem illorum, prostrauerunt se super terram, mittentes cinerem super capita sua, vniuersim orantes, ut Deus Israel misericordiam suam ostenderet super populum suum.

* Et assumptes arma sua bellica, federunt per loca quæ angusti itineris tramitem dirigunt inter montosa, & erant custodientes ea tota die & nocte.

* Porro Holofernes, dum circuit per gyrum, reperit quod fons qui influebat, aquæductum illorum à parte australi extra ciuitatem dirigeret, & incendi præcepit aquæductum illorum.

* Erant tamen non longè à muris fontes, ex quibus furtim videbatur haurire aquam ad refocillandum potius, quàm ad potandum.

* Sed filij Ammon & Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes,

* Filij Israel non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & muniunt illos colles in præcipitio constituti.

* Vt ergo sine congregatione pugnae possis superare eos, pone custodes fontium, ut non hauriant aqua ex eis, & sine gladio interficiant eos; vel certe fatigati, tradent ciuitatem suam, quam putant in montibus positam, superari non posse.

* Et placuerunt verba hæc coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit per gyrum centenarios per singulos fontes.

* Cumque ista custodia per dies viginti fuisset expleta, defecerunt cisternæ & collectiones aquarum omnibus inhabitantibus Bethuliam, ita ut non esset in ciuitate unde satiareretur vel vna die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie.

* Tunc ad Oziam congregati omnes viri, foemi-

* ὁ γὰρ λαὸς ἐστὶ τῶν ὑψῶν Ἰσραὴλ, & πεποιθασιν ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὑψέσι τῶν ὀρέων ἐν οἷς αὐτοὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς. & γὰρ ἐστὶν διχρεῆς περὶ βελῶναι τοῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν.

* καὶ νῦν διέσποτα μὴ πολέμει πρὸς αὐτὰς καθὼς γινέται πόλεμος παρατάξεως, καὶ ἐπεσῆται ἐν τῷ λαῷ σου ὡς ἀνὴρ εἰς ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου διαφυλάσσων πρῶτα ἀνδρῶν ἐκ τῆς διωμέως σου. & ἐπικρατήσασθαι παῖδες σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἢ ἐκπορεύεσθαι ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ὄρους διότι ἐκείθεν ὑδρῶν πάντες κατοικοῦντες βετουλῆα καὶ ἀνελείαυτὰς ἡ δὲ ψα, καὶ ἐκδώσουσι τὴν πόλιν αὐτῶν. & ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμεῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων, & παρεμβολοῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς περὶ φυλάκην. & μὴ ἐξέλθωμεν ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρῶν ἑνῶ καὶ τακῆς ἐν τῷ λιμένι αὐτοῖς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. & πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτὰς, κατὰ σφραγίσθονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκίσεως αὐτῶν. & ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρὸν, ἀντὶ ὧν ἐξασίασαν καὶ ἐχύπηκσαν τὴν περὶ σῶπιν σου ἐν εἰρήνῃ.

* καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον ὀλοφέρνηου, καὶ ἐνώπιον πρῶτων τῶν θεραπόντων αὐτῶν. & συνέταξε ποιεῖν καθὰ ἐλάλησαν.

* καὶ ἀπῆραν παρεμβολὴν ὑψῶν ἀμμόν, καὶ μετ' αὐτῶν χιλιάδες ποῖτε ὑψῶν ἀσέρ. & παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι. καὶ περικατελάβον τὰ ὕδατα & τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν ὑψῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἀνέβησαν υἱοὶ ἡσαὺ & υἱοὶ ἀμμόν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι δαθαίμ. καὶ ἀπέσειλαν ἐξ αὐτῶν πρὸς νότον & ἀπὸ ἡλιώτῃ ἀπέναντι ἐκρεβήλ, ἢ ἐστὶν πλησίον χουσί, ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χειμάρρου μοχμῆρ. καὶ ἡ λοιπὴ στρατιὰ τῶν ἀσσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐκάλυψαν πρὸς τὴν περὶ σῶπιν τῆς γῆς. καὶ αἱ σκῆλαι & αἱ ἀπάρτια αὐτῶν κατεστράφησαν εἰς πλῆθος πολὺ σφόδρα.

* καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤνευσαν πρὸς κύριον θεὸν αὐτῶν, ὅτι ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ διαφυγὴν ἐκ μέσου αὐτῶν. & ἐμύρον κύκλῳ αὐτῶν πᾶσα συναγωγὴ ἀσέρ, οἱ πεζοὶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν ἡμέρας τετρακονταέσας.

cooperuerunt omnem faciem terræ, & tabernacula & sarcina eorum castra fecerunt in multitudine multa valde.

* Et filij Israel clamauerunt ad Dominum Deum eorum, quoniam defecit animo spiritus eorum, quoniam in circuitu erant omnes inimici eorum, & non poterant fugere de medio eorum: & manserunt in circuitu eorum omnis congregatio Assyriorum, pedites & currus, & equites eorum diebus trigintaquatuor.

* Nam populus iste filiorum Israel, non confidunt in lanceis suis, sed in sublimitatibus montium in quibus ipsi habitant in eis: non enim est facile procedere per vertices montium eorum.

* Et nunc domine ne praelium ineas aduersus eos sicut fit praelium aciei, & non cadet de populo tuo ut vir vnus: mane in castris tuis custodiens omnem virum ex exercitu tuo. & obtineant serui tui fontem aquæ, qui exit de radice montis, quia inde aquantur omnes habitantes Betulia, et interimet eos sitis, & tradent ciuitatem suam: & nos & populus noster ascēdemus super proximas altitudines montium, et castrametabimur super eas in custodiam: ne exeat de ciuitate vir vnus. & contabescant in fame ipsi, & vxores eorum, & filij eorum, & antequam veniat gladius super eos, subuertentur in plateis habitationis eorum. & retribues eis retributionem malam, eò quod rebellauerunt, & non obedierunt faciei tue in pace.

* Et placuerunt verba eorum coram Holoferne, & coram omnibus satellitibus eius. & constituit facere sicut locuti fuerunt.

* Et recefferunt castra filiorum Ammon, & cum eis millia quinque filiorum Assur, & castrametati sunt in valle; & præoccupauerunt aquas & fontes aquarum filiorum Israel: et ascenderunt filij Esau & filij Ammon, & castrametati sunt in montanis contra Dothaim, & miserunt ex eis ad Austrum & Subsolanum contra Ecrebel, quæ est prope Chusi, quæ est super torrentem Mochmur. & reliquus exercitus Assyriorum castrametati sunt in campo, &

et deficiebant omnibus habitantibus Bethulia omnia receptacula sua aquarum. et lacus euacuabatur, et non habebant ad bibendum ad satietatem aquam die vna, quoniam in mensura dabant eis ad bibendum. et consternati sunt infantes eorum, et uxores et iuvenes defecerunt a siti. et cadebant in plateis ciuitatis, et in transitibus portarum. et non erat vigor amplius in eis. Et congregatus est vniversus populus ad Ozian et principes ciuitatis, iuvenes, et mulieres, et pueri. et clamauerunt voce magna, et dixerunt coram omnibus senioribus, Iudicet Deus inter nos et vos, quoniam fecistis in nobis iniustitiam magnam, non loquentes pacifica cum filiis Assyriorum.

¹⁴ Et nunc non est auxilium noster, sed vendidit nos Deus in manibus eorum, ut prosternamur ante eos in siti et perditione magna.

¹⁵ Et nunc conuocate eos, et tradite ciuitatem omnem in direptionem populo Holofernis, et vniverso exercitui eius.

¹⁶ Quoniam melius nos fieri eis in rapinam, quam mori in siti. erimus enim in seruos, et viuet anima nostra: et non videbimus mortem infantium nostrorum in oculis nostris, et uxores et filios nostros deficientes animas ipsorum.

¹⁷ Contestamur vobis celum et terram, et Deum nostrum, et Dominum patrum nostrorum, qui vlciscitur nos secundum peccata nostra, et peccata patrum nostrorum, ut non faciat secundum verba hæc in die hodierna.

¹⁸ Et factus fuit planctus magnus in medio congregationis omnium vnanimiter. et clamauerunt ad Dominum Deum voce magna.

καὶ ἐξέλειπον πάντες οὗτοι καὶ κοῦν-
τας βεβουλία πάντα τὰ ἀγρία αὐ-
τῶν τῶν ὑδάτων. ἔτι ἡ λάκκοι ἐξεκε-
νοῦντο καὶ οὐκ εἶχον πλεῖν εἰς πλησμο-
νὴν ὕδωρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ
ἐδίδουν αὐτοῖς πλεῖν. καὶ ἠθύμηνσαν τὰ
νήπια αὐτῶν, ἔτι αἱ γυναῖκες ἔτι νεα-
νίσκοι ἐξέλειπον ἀπὸ τῆς δέψης. καὶ ἐπι-
πῶν ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως, ἔτι
ἐν ταῖς δίοδοις τῶν πυλῶν. καὶ οὐκ ἦν
κραταίωσις ἐπὶ ἐν αὐτοῖς. ἔτι ἡ πρην-
νὴς ἡταν πᾶς ὁ λαὸς ἡπὶ ὅζιαν καὶ
οὗτον ἀρχόντας τῆς πόλεως, ἔτι νεανίσκοι
ἔτι αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά. ἔτι δὲ
βόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ἔτι εἶπον ἐναν-
τίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων, κρίναι
ὁ θεὸς δώαμένον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι
ἐποιήσατε ἐν ἡμῶν ἀδικίαν μεγάλην
καὶ λαλήσαντες εἰρήνικα μετὰ τῶν ὑμῶν
αἰσούρ.

¹⁴ ἔτι νῦν οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ
πέπρακον ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν, τοῦ κατὰ σρωθῆναι ἐναν-
τίον αὐτῶν ἐν δέψῃ καὶ ἀπωλείᾳ με-
γάλῃ.

¹⁵ καὶ νῦν ἡπικαλέσασθε αὐτοὺς,
ἔτι ἐκδοτε τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς πρην-
μὴν λαῷ ὁλοφέρνη καὶ πάσῃ τῇ δυνά-
μει αὐτῆς.

¹⁶ ὅτι κρείσσον ἡμᾶς ἡρηθῆναι αὐ-
τοῖς εἰς διαρπαγὴν, ἢ ἀποθνήσκειν ἐν
δέψῃ. ἐσόμεθα γὰρ εἰς δούλους, ἔτι ζή-
σεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἔτι οὐκ ὁφόμε-
θα τὴν θάνατον τῶν νηπίων ἡμῶν ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ἔτι τὰς γυναῖκας ἔτι
τὰ τέκνα ἡμῶν ἐκλεπούσας τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν.

¹⁷ μαρτυροῦμεθα ὑμῖν τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν θεὸν ἡμῶν
καὶ κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς
ἐκδικεῖ ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν, καὶ τὰ ἀμαρτήματα τῶν
πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
σήμερον.

¹⁸ καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας
ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας πάντων ὁμο-
θυμαδόν. ἔτι βόησαν πρὸς τὸν κύριον
θεὸν φωνῇ μεγάλῃ.

naque, iuvenes & paruuli omnes simul vna voce dixerunt, Iudicet Deus inter nos & te, quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacificè cū Assyriis; & propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum.

¹⁴ Et ideo non est qui adiuuet, cū prosternamur ante oculos eorum in siti & in perditione magna.

¹⁵ Et nunc congregate vniuersos qui in ciuitate sunt, vt spōte tradamus nos populo Holofernis.

¹⁶ Melius est enim vt captiui benedicamus Dominum viuentes, quàm moriamur & simus opprobriū omni carni, cū videamus vxores nostras & infantes nostros mori ante oculos nostros.

¹⁷ Contestamur hodie celum & terram, & Deum patrum nostrorum, qui vlciscitur nos secundum peccata nostra, vt iam tradatis ciuitatem in manu militie Holofernis, vt sit finis noster brevis in ore gladij, qui longior efficitur in ariditate sitis.

¹⁸ Et cū hæc dixissent, factus est fletus & vlulatus magnus in ecclesia omnibus, & per multas horas vna voce clamauerunt ad Deum, dicentes,

¹⁹ Peccauimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

²⁰ Tu quia pius es, miserrere nostri, & in tuo flagello vindica iniquitates nostras, & noli tradere confidentes te populo qui ignorat te, vt non dicant inter gentes, Vbi est Deus eorum?

²¹ Et cū fatigati his clamoribus, & his fletibus lassati siluissent, exurgens Ozias, infusus lachrymis, dixit:

* Aequo animo estote fratres, & hos quinq; dies expectemus à Domino misericordiam.

* Forſitan enim indignationem ſuam abſcindet, & dabit gloriam nomini ſuo.

* Si autē tranſactis quinque diebus, nō venerit adiutoriū, faciemus hæc verba quæ locuti eſtis.

CAP. VIII.

ET factum eſt cūm au-
diſſet hæc verba Iudith A
vidua; quæ erat filia Mera-
ri, filij Idox, filij Ioseph, fi-
lij Ozias, filij Elai, filij Iam-
nor, filij Iedeon, filij Ra-
phoim, filij Achitob, filij
Melchiaz, filij Enan, filij
Nathaniae, filij Salathiel, fi-
lij Simeon, filij Ruben.

* Et vir eius fuit Manaſſes; qui mortuus eſt in diebus meſſis ordeaceæ.

* Inſtabat enim ſuper al-
ligantes manipulos in cam-
po, & venit æſtus ſuper ca-
put eius, & mortuus eſt in
Bethulia ciuitate ſua, & ſe-
pultus eſt cum patribus
ſuis.

* Erat autem Iudith re-
lictæ eius vidua iam an-
nis tribus, & menſibus
ſex.

* Et in ſuperioribus do-
mus ſuæ fecit ſibi ſecretum
cubiculum, in quo cum
puellis ſuis clauſa moraba-
tur; & habens ſuper lum-
bos ſuos cilicium, ieiuna-
bat omnibus diebus vitæ
ſuæ, præter ſabbata, & neo-
menias, & feſta domus If-
rael.

* Erat autem eleganti a-
ſpectu nimis; cui vir ſuus
reliquerat diuitias multas,
& familiam copioſam, ac
poſſeſſiones armētis bouum,
ac gregibus ouium plenas.

* Ἐπεὶ οὖν αὐτοὺς οὕτως θάρσει-
τε ἀδελφοί· διακαρτερήσωμεν ἐπὶ
πάντε ἡμέρας, ἐν αἷς Ἰησοῦς κύ-
ριος ὁ θεὸς ἡμῶν· ὃς ἐλεῖ αὐτὰς ἐφ'
ἡμᾶς. ὃς γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς
τέλος.

* ἐὰν δὲ διέλθωσιν αὐταί, καὶ
μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια, ποιήσω κατ'
τὸ ῥῆμα ὑμῶν· ἔσορπισε τὸν λαὸν εἰς
τὴν ἐαυτοῦ παρεμβολήν· ἔτι τὰ
τείχη καὶ τὸ πύργος τὸ πόλεως αὐτῶν
ἀπῆλθαν, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα
εἰς τὸ οἶκος αὐτῶν ἀπέσταν· καὶ ἦσαν
ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

ἦ.

* Καὶ ἦκασεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις ἰδὲ θ θυγάτηρ μεραρί, ἡ οὖν ὥς
ἡ οὖν ἰωσήφ, ἡ οὖν οὐζιήλ, ἡ οὖν ἐλνῆα, ἡ οὖν
ἀνανίας, ἡ οὖν γεδεών, ἡ οὖν ραφαὶν, ἡ οὖν
ἀκιδῶν, ἡ οὖν ἡλίας, ἡ οὖν ἐλιάβ, ἡ οὖν ἰα-
θανάηλ, ἡ οὖν σαμαλιήλ, ἡ οὖν σα-
λαδαί, ἡ οὖν ἰσραήλ. * καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
μαναοῆς τὸ φυλῆς αὐτῆς, καὶ τὸ πα-
τερός αὐτῆς· καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις
θερισμοῦ κριθῶν.

* ἐπέση γὰρ Ἰθὺς ἐν δεσμύοντι,
τὰ δράγματα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύ-
σων ἦλθεν Ἰθὺς ἐν τῷ κεφαλῷ αὐτῆς,
καὶ ἔπεσεν Ἰθὺς ἐν τῷ κλίνῳ αὐτῆς· καὶ
ἐθαψάτω αὐτὴν ἐν τῷ πατέρων αὐτῆς
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀνάμεσον διωθαίμ· καὶ
βαλαμῶ. * καὶ ὡς ἰδὲ θ ἐν τῷ οἴ-
κῳ αὐτῆς χηρὸν ἔτη τετρία καὶ μῆ-
νας τέσσαρας.

* καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ οὐκωλὺν Ἰθὺς
ἐν δώματι τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐπέθη-
κον Ἰθὺς ἐν τῷ ὀσφυ αὐτῆς σάκκον, καὶ
ὡς ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τὴν χηρῶσεως
αὐτῆς· καὶ ἐνήδυσε πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς χηρῶσεως αὐτῆς, χωρὶς
περσαβῶτων καὶ σαβῶτων, καὶ περ-
νουμηνῶν καὶ ἐορτῶν καὶ χαρμοσυνῶν
οἴκου ἰσραήλ.

* καὶ ὡς καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὡραία
τῇ ὀφεί σφύρει· καὶ ὡς ἐλείπετο αὐ-
τῇ μανασῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ
ἀργύριον καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας
καὶ κτήνη, καὶ ἀγρούς, καὶ ἐμενον ἐπ'
αὐτῶν.

* Et dixit ad eos Ozias, Con-
ſidite fratres: expectemus ad-
huc quinq; dies, in quibus con-
uertet Dominus Deus noſter
miſericordiam ſuam ſuper nos.
non enim derelinquet nos in ſi-
nem.

* Si autem tranſierint iſti,
& non venerit ſuper nos ad-
iutorium, faciam iuxta ver-
bum veſtrum: & diſperſit po-
pulum in ſua caſtra. & ad mu-
ros & turres ciuitatis ſue
abierunt, & vxores & filios
in domos ſuas miſerunt, &
erant in humilitate multa in
ciuitate.

CAP. VIII.

ET audiuit in illis diebus Ju-
dith filia Merari, filij Ox,
filij Ioseph, filij Oziel, filij Hel-
cia, filij Ananiae, filij Gedeon,
filij Raphain, filij Acitho, filij
Eliu, filij Eliab, filij Natha-
nael, filij Samael, filij Sala-
dai, filij Iſrael.

* Et vir eius Manaſſes de
tribu eius & de familia eius,
& mortuus eſt in diebus meſ-
ſis ordeæ.

* Inſtabat enim ſuper alligan-
tes manipulos in câpo, & æſtus
venit ſuper caput eius, & ce-
cidit in lectum ſuum, & ſepe-
lierunt eum cum patribus ſuis
in agro qui inter Dothaim &
Balamo.

* Et erat Judith in
domo ſua vidua annis tribus
& menſibus quatuor.

* Et fecit ſibi tabernaculum
in parte ſuperiori domus ſuæ,
& impoſuit ſuper lumbū ſuum
cilicium, & erant ſuper eam
veſtes viduitatis ſuæ, & ieiuna-
uit omnibus diebus vidui-
tatis ſuæ, præter anteſabbata et
ſabbata & anteneomenias &
feſta, & ſolemnitates domus
Iſrael.

* Et erat ſpecioſa forma, &
elegans aſpectu nimis: & reli-
querat ei Manaſſes vir eius
aurum & argentum, & fa-
mulos, & ancillas, & pecora,
& agros, & manebat in eis.

* Et non erat qui inferret in eam verbum malum, quoniam timebat Deum valde. * Et audiuit verba populi mala contra principem, quoniam consternati sunt in paucitate aquarum, & audiuit omnia verba Judith quæ locutus fuit ad eos Ozias, quomodo iuravit eis quod traderet ciuitatē post dies quinque Assyrijs. * Et cum misisset ancillam suam quæ præerat omnibus facultatibus suis, vocauit Oziam & Chabrin & Charmin presbyteros ciuitatis suæ: & venerunt ad eam. Et dixit ad eos, Audite iam me principes habitantiū Betulua, quoniam non rectum verbum vestrū quod locuti estis coram populo in die hac, & constituistis iurandū hoc quod locuti estis inter Deum & nos, & dixistis tradituros esse ciuitatem inimicis nostris, nisi in illis conuersus fuerit Dominus ad adiuuandum nos. * Et nunc qui estis vos qui tentastis Deum in die hodierna, & statuitis pro Deo in medio filiorū hominū? * & nunc Dominum omnipotentem exquiritis, & nihil cognoscetis vsque in seculum, quia profundum cordis hominis non inuenietis, & verba cogitationis eius nō percipietis, & quomodo Deum qui fecit omnia hæc scrutabimini, & mentem eius cognoscetis, & cogitationē eius dignoscetis? * Nequaquam fratres, ne ad iram excitetis Dominum Deum nostrum, quoniā si noluerit in quinque diebus adiuuare nos, ipse habet potestatem in quibus voluerit defendere et omnibus diebus, aut etiā exterminare nos ante faciē inimicorū nostrorū. * Vos autē ne alienetis consilia Dñi Dei nostri, quoniā nō quasi homo Deus vt minis afficiatur, neque sicut filius hominis vt iudicetur. * Ideoque expectantes quæ ab eo salutem, inuocemus eum in adiutorium nostrum, & exaudiet vocē nostram, si fuerit ei placitum, quoniam non surrexit in generationibus nostris, neque in die hodierna, neque tribus, neque familia, neque populus, neque ciuitas ex nobis, qui adorent deos manufactos.

7 * & οὐκ ἦν ὅς ἐπ' ἡνεγκον ἐπ' αὐτὴν ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι ἐφοβεῖτο τὸν Θεὸν σφόδρα. * & ἤκουσε τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ πρὸς τὸν ἀρχόντα, ὅτι ὠλιγοψύχησαν ἐν τῇ σποδῇ τῶν ὑδάτων. & ἤκουσε πῶτας οὗτοι λόγοις ἐκ δεξιῶν ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, ὡς ὥμοσεν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν πόλιν μὲν ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις. 9 * καὶ ἀποστείλασα τὴν ἀβραν αὐτῆς τὴν ἐφεσάσαν πᾶσι τοῖς ὑπαρχουσιν αὐτῇ, ἐκάλεσεν Ὀζίαν καὶ χαβρὶν & χαρμὶν οὗτοι πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτήν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἀκούσατε δή μου ἀρχόντες τῶν κατοικουμένων βετουλά, ὅτι οὐκ οὐδὲν ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλάλησατε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, & ἐσήσατε τὸν ὅρκον τοῦτον ὃν ἐλάλησατε δυνάμεθ' ἐξ Θεοῦ ἐκ ἡμῶν, καὶ εἶπα ἵνα ἐκδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἡμερῇς ἐλθὴ κύριος βοηθῆσαι ἡμῖν. 10 * καὶ νῦν τίνες ἐστέ ὑμεῖς οἱ ἐπειράσατε τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον, καὶ ἴσατε ὡς ἐξ Θεοῦ ἐν μέσῳ ὑμῶν ἄνθρωποι. * & νῦν κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε, & εἰδὼν ἡπινώσεσθε ἕως αἰῶνος. ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐκ εὐρίσκει, καὶ λόγοις τὸ διανοίας αὐτοῦ οὐκ ἀληψέσθε, & πῶς τὸν Θεὸν ὅς ἐποίησε πάντα ταῦτα ἐρῶν ἡγήσετε, & τὸν νοῦν αὐτοῦ ἡπινώσεσθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανόησετε. 12 * μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ παροργίζετε κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἐὰν μὴ ἐλθῇ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτοὺς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν αἰς θελὼν σκεπᾶσαι & πᾶσαις ἡμέραις, ἢ & ὁλοθρεῖν αὐτοὺς πρὸς πρὸς ὅπως τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. * ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλάς κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἔχ' ὡς ἄνθρωποι ὁ Θεὸς ἀπειληθῆναι, ἐὰν ὡς ὁὐκ ἄνθρωποι διατηθῆναι. * διόπερ δυνάμεθ' ὡς αὐτὸς σωτηρίαν, ἡπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν. & εἰσακούσῃ τὸ φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ἢ αὐτὸς ἀρξέσθ' ὅτι οὐκ ὁρᾷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἐὰν ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον, ἢ τε φυλή, ἢ τε πατριά, ἢ τε δῆμος, ἢ τε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἱ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις.

7 * Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniam timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum.

8 * Hec itaq; cum audisset, quoniā Ozias promississet, quod transacto quinto die traderet ciuitatem, misit ad presbyteros Chabri & Charmi.

9 * Et venerunt ad illam, B & dixit illis, Quod est hoc verbum in quo consensit Ozias, vt tradat ciuitatem Assyrijs, si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium?

10 * Et qui estis vos qui tentatis Dominum? Non est iste sermo qui misericordiam prouocet, sed potius qui iram excitet, & furorem accendat.

11 * Posuistis vos tempus miserationis Domini, & in arbitrium vestrum diem constituistis ei.

12 * Sed quia patiens Dominus est, in hoc ipso patientiamus, & indulgentiam eius fufis lachrymis postulemus.

13 * Non enim quasi homo Deus sic comminabitur, neq; sicut filius hominis ad iracundiam inflamabitur.

14 * Et ideo humiliemus illi animas nostras, & in spiritu constituti humiliato seruientes illi, dicamus flētes Dño, vt secundū voluntatē suam sic faciat nobiscum citò misericordiam suam.

13 τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. * ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλάς κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἔχ' ὡς ἄνθρωποι ὁ Θεὸς ἀπειληθῆναι, ἐὰν ὡς ὁὐκ ἄνθρωποι διατηθῆναι. * διόπερ δυνάμεθ' ὡς αὐτὸς σωτηρίαν, ἡπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν. & εἰσακούσῃ τὸ φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ἢ αὐτὸς ἀρξέσθ' ὅτι οὐκ ὁρᾷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἐὰν ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον, ἢ τε φυλή, ἢ τε πατριά, ἢ τε δῆμος, ἢ τε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἱ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις.

* Ut sicut conturbatum
est cor nostrum in superbia
eorum, ita etiam de nostra
humilitate gloriemur; quo-
niam nō sumus secuti pec-
cata patrum nostrorū, qui
dereliquerūt Deum suum,
& adorauerunt deos alie-
nos. pro quo scelere dati
sunt in gladiū, & in rapinā,
& in confusionem inimicis
suis. * Nos autē alterum
Deū nescim⁹ pręter ipsum.
* Expectemus humiles
consolationem eius, & ex-
quiret sanguinem nostrum
de afflictionibus inimico-
rum nostrorum, & humi-
liabit omnes gentes quæ-
cunque insurgunt contra
nos, & faciet illas sine ho-
nore Dñs Deus noster.
* Et nunc fratres, quo-
niam vos qui estis presby-
teri in populo Dei, & ex
vobis pendet anima illorū,
ad eloquium vestrū corda
eorum erigite, vt memores
sint quia tentati sunt patres
nostri, vt probarētur si verē
colerent Deum suū. * Me-
mores esse debent, quo-
modo pater noster Abraam
tentatus est, & per multas
tribulationes probat⁹, Dei
amicus effectus est. * Sic
Isaac, sic Iacob, sic Moyses,
& omnes q. placuerūt Deo,
per multas tribulationes trā-
sierūt fideles. * Illi autē qui
tentationes nō susceperunt
cū timore Dñi, & impatiē-
tiam suam, & improprium
murmurationis suæ contra
Dñm, ptulerūt, exterminati
sunt ab exterminatore, & a
serpētibus perierūt. * Et nos
ergo nō vlciscamur nos pro
his quæ patimur, sed repu-
tantes peccatis nostris hæc
ipsa supplicia minora esse,
flagella Dñi quasi serui qui
corripimur ad emendatio-
nē, & nō ad perditionē no-
strā euenisse credamus. * Et
dixerunt illi Ozias & pres-

* κατὰ περ ἐγγύετο ἐν ταῖς παλαι-
αῖς ἡμέραις, ὡς χάριν ἐδόθησαν εἰς
ρομφαίαν & διαρπαγὴν πατέρες
ἡμῶν, & ἐπέθεν πᾶσι μέγα ἐνώπιον
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

* ἡμεῖς δ' ἐτερον θεὸν οὐκ εἴνωμεν.
* ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι ἐχ' ὑπερ-
ψεται ἡμᾶς, ὅτε ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἡμῶν,
ὅτε ἐν τῇ ληθηναι ἡμᾶς, ὅπως κλη-
θή(ε) ἡ ἱεραία. καὶ παρομοιωθή(ε)
τὰ ἅγια ἡμῶν, & ἐκζητήσει τὴν βεβή-
λωσιν αὐτῶν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν, &
τὴν φόβον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν & τὴν
αἰχμαλωσίαν τῇ γῆς & τῇ ἐρήμῳσιν
τῆς κληρονομίας ἡμῶν. ἵπτις ῥέψει εἰς
κεφαλῇ ἡμῶν ἐν τοῖς ἐθνεσιν, & ἐδὼ
δουλοῦσμεν ἐκεῖ. καὶ ἐσόμεθα εἰς
παρομοίαν καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον
τῶν κτωμένων ἡμᾶς. ὅτι ἐκαὶ δου-
θήσεται ἡ δουλεία ἡμῶν εἰς χάριν,
ἀλλ' εἰς ἀπρίαν θήσει αὐτῷ κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν.

* καὶ νῦν ἀδελφοὶ Ἰπιδειζόμεθα
τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἔξ ἡμῶν ἐκ-
κρέμα ἡ ψυχὴ αὐτῶν, & τὰ ἅγια ἡ
οὐκ ἐστὶν ἡ δυσιασθέντων ἐπεσηκ
ἐφ' ἡμῖν. ὡς πᾶσι ταῦτα διχα-
σόμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅς περ
ἐράζει ἡμᾶς καθὼς καὶ οὗτος πατέρας
ἡμῶν.

* μνησθε ὅσα ἐποίησε μετὰ ἀβ-
ραάμ.

* καὶ ὅσα ἐπέερασε τὸν ἰσαάκ, &
ὅσα ἐγγύετο τῷ ἰακώβ ἐν μεσοποτα-
μίᾳ τῆς συρίας ποιμαίνοντι τὰ προ-
βάτα λαβάν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς
αὐτῶν.

* ὅτι ἐκαθὼς ἐκείνοις ἐπύρωσεν εἰς
ἐτασμόν καρδίας αὐτῶν, & ἡμᾶς ἐκ
ἐξεδίησεν, ἀλλ' εἰς νεθεσίαν μα-
ργοῖ κύριος οὗτος ἐγγίζοντας αὐτῶν.

* & εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ζῆλος, πᾶσι
ταῦτα εἶπας ἐν ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλά-
λησας. καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἀντιστήσεται
τοῖς λόγοις σου. ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμε-
ρῳ ἡ θεία σου παροχὴ ἐστίν, ἀλ-
λὰ ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἐγνώ πᾶς
ὁ λαὸς τὴν σωσίαν σου, καθότι ἀγα-
θὸν ἐστὶν τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου.

* Sicut fuit in prioribus
diebus, quorum gratia dati
sunt in gladium & rapinam
patres nostri, & ceciderunt
ruina magna in conspectu ini-
micorum nostrorum.

* Nos autem alterum Deum
non cognouimus.

* Unde speramus quod
non deficiet nos, neque de ge-
nere nostro, neque cum capti
fuerimus nos, sic vocabitur Ju-
daea, & diripientur sancta no-
stra, & exquiret profanatio-
nem eius de ore nostro, & ti-
morem oculorum nostrorum, et
captiuitatem terra & desola-
tionem hereditatis nostrae con-
uertet in caput nostrum in gen-
tibus, ubicunque seruierimus
illic, & erimus in offensionem,
& in vituperium in conspectu
possidentium nos, quoniam non
dirigetur seruitus nostra in gra-
tiam, sed in dedecus ponet eam
Dominus Deus noster.

* Et nunc fratres ostenda-
mus fratribus nostris, quod a
nobis pendet anima eorum, &
sancta & domus, & altare
firmata sunt in nobis. prater o-
mnia hæc agamus gratias Do-
mino Deo nostro, qui tentat
nos sicut & patres nostros.

* Memores estote quæ fecit
cum Abraham:

* Et quibus tentauit Isaac,
& quæ facta sunt Jacob in Me-
sopotamia Syria pascenti oues
Laban fratris matris suæ.

* Quoniam non sicut illos
examinauit in examen cordis
eorum, & nos non ultus est, sed
ad monitionem flagellat Domi-
nus appropinquantibus sibi.

* Et dixit ad eam Ozias, O-
mnia quaecunque dixisti in bo-
no corde locuta es. & non est
qui resistat verbis tuis, quo-
niam non in hodierno die sa-
pientia tua manifesta est, sed a
principio dierum tuorum co-
gnouit omnis populus pruden-
tiam tuam, quoniam bona est
formatio cordis tui.

sed populus sitiuit valde, et coegerunt nos sicut locuti sumus facere eis, & inducere iuramentum super nos, quod non transgrediemur. * Et nunc ora tu pro nobis, quoniam mulier religiosa es. & mittet Dominus pluuiam ad repletionem lacuum nostrorum, et non deficiemus amplius. * Et dixit ad eos Judith, Audite me, et faciam negocium quod perueniet in generationes generationum filiis generis nostri. * Vos stabitis in porta nocte hac, & exibo ego cum ancilla mea. & in diebus post quas dixistis tradituros ciuitatem inimicis nostris, respiciet Dominus Israel in manu mea. * Vos autem non scrutabimini actum meum, non enim annuntiabo vobis usque dum perficiantur quae ego facio. * Et dixit Ozias & principes ad eam, Vade in pace, et Dominus Deus ante te in ultione inimicorum nostrorum. & reuertentes de tabernaculo, abierunt ad acies suas.

CAP. IX.

Iudith verò cecidit in faciem, & imposuit cinerem super caput suum, & exiit, quo induta erat, cilicium. & erat nuper oblatum in Hierusalem in domum Domini incensum vesperae illius. & clamauit voce magna Judith, & dixit, * Domine Deus patris mei Symeon, cui dedisti gladium in ultione alienigenarum, qui soluerunt vuluam virginis in coinquinatione, & nudauerunt femur in confusione, & profanauerunt virginitatem in opprobrium. dixisti enim, Non sic erit. & fecerunt pro quibus dedisti principes eorum in cadem. et stratum eorum irrigauit deceptum in sanguine, et percussisti seruos in potentibus, & potentes in thronis suis. et dedisti mulieres eorum in praedam, et filias eorum in captiuitatem, et omnia spolia eorum in diuisione filiorum dilectorum a te, qui & zelauerunt zelum tuum, et abominati sunt coinquinationem sanguinis sui, & inuocauerunt te in auxiliatorem. Deus Deus meus, exaudi me viduam.

ἀλλ' ὁ λαὸς δεδήφηκε σφόδρα, καὶ ἠνάγκασαν ἡμᾶς καθὰ ἐλάλησαμεν ποιῆσαι αὐτοῖς. * ἔπαγαγεῖν ὄρκον ἐφ' ἡμᾶς, ὃν ἔπαρεβησόμεθα. * ἔτι δὲ ἐπηρώτησεν περὶ ἡμεῖς, ὅτι γυνὴ δισεβής εἴ. καὶ ἀποστείλει κύριος τὸν υἱὸν εἰς πληρώσιν τὰν λάκκων ἡμεῖς, ἵνα ὅτε ἐκλείψομεν ἔτι. * καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἰδεῖθ, ἀκούσατέ με, ἵνα ποιήσω πρῶτον ὃ ἀφίξε) εἰς χρεᾶς χρεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ἡμεῖς. * ὑμεῖς στήθετε ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν νύκτα ταύτην, καὶ ἐξελεύσεται ἐγὼ μετὰ τὸ ἄβρας μου. ἔν ταῖς ἡμέραις μετὰ αἷς εἶπατε παρὰ δόσιν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμεῖς, ἐπισκέψε) κύριος τὸν ἱσραὴλ ἐν χειρὶ μου. * ὑμεῖς δὲ ὅτε ἐξεροβήσετε τὴν πρῶτην μου. ἔτι ἀπαγγελεύμεν ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἀπὸ ἐγὼ ποιῶ. * καὶ εἶπεν ὁ ζῳας καὶ ὁ ἀρχόντες πρὸς αὐτὴν, πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ κύριος ὁ θεὸς ἐμπεσόν σου εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ἡμεῖς. ἔτι ἀποστείλει αὐτὴς ἐκ τῆς σκηνῆς, ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

9.

Iουδαὶοι δὲ ἔπεσεν ἐπὶ προσώπον, ἵνα ἐπέθετο ποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον. ἔτι ἀρπὴ πρὸς φερόμενον εἰς ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον κυρίου τὸ θυμίαμα τὸ ἑσπέρως ἐκείνης. ἔτι ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ἰδεῖθ, καὶ εἶπε. * κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου symeon ὃ ἐδωκας ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλοθῶν, οἱ ἐλυτάν μήτραν παρθένου εἰς μίσμα, καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχύνην, ἔτι ἐβόηλυσαν παρθενίαν εἰς ὄνειδος. εἶπας γὰρ, ἔτι ἕως ἔσται. ἔτι ἐποίησαν αὐτῶν ὅν ἐδωκας ἀρχόντας αὐτῶν εἰς φόνον. ἔτι τὴν στρατιάν αὐτῶν ἠρπάξατο τὴν ἀπατηθεῖσαν εἰς αἷμα. καὶ ἐπάταξας δέλοισ ἐπὶ θυνάσας, ἔτι θυνάσας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν. ἔτι ἐδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς περινομίαν, ἔτι θυγατέρας αὐτῶν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἔτι πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν εἰς διαίρεσιν υἱῶν ἡγαπημένων. ἔτι ὁ κύριος καὶ ἐξήλωσαν τὸν ζῆλον σου, καὶ ἐβδελύξαντο μίσμα αἱματὸς αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέσαντο σε εἰς βοήθον. ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς ἐπάκουσόν μου τῆς χήρας.

byteri, Omnia quæ locuta es vera sunt, & non est in sermonibus tuis vlla reprehensio. * Nunc ergo ora pro nobis, quoniam mulier sancta es & timens Deum. * Et dixit illis Iudith, Sicut quod potui loqui, Dei esse cognoscitis; ita, quod facere disposui, probate, si ex Deo est; & orate ut firmum faciat Deus consilium meum. * Stabit vos ad portam nocte ista, & ego exeam cum abra mea, & orate ut, sicut dixistis, in diebus quinq; respiciat Dominus populum suum Israel. * Vos autem nolo ut scrutemini actum meum, & usque dum renunciem vobis, nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum. * Et dixit ad eam Ozias princeps Iudæ, Vade in pace, & Dominus sit tecum in ultionem inimicorum nostrorum. & reuertentes abierunt.

CAP. IX.

Quibus ascendentibus, Iudith ingressa est oratorium suum, & induens se cilicio, posuit cinerem super caput suum, & prosternens se Domino, clamabat ad Dominum, dicens, * Domine Deus patris mei Symeon, qui dedisti illi gladium in defensionem alienigenarum, qui violatores extiterunt in coinquinatione sua, & denudauerunt femur virginis in confusione, & dedisti mulieres illorum in praedam, & filias illorum in captiuitatem, & omnem praedam in diuisionem seruis tuis, qui zelauerunt zelum tuum: subueni, quaeso te, Domine Deus meus mihi viduae.

* Tu enim fecisti priora, & illa post illa cogitasti, & hoc factum est quod ipse voluisti. * Omnes enim viæ tuæ paratæ sunt, & tua iudicia in tua prouidentia posuisti. * Respice castra Assyriorum nunc, sicut tunc castra Ægyptiorum videre dignatus es, quando post seruos tuos armati currebāt confidentes in quadrigis & in equitatu suo, & in multitudine bellatorum. * Sed aspexisti super castra eorū, & tenebræ fatigauerūt eos. * Tenuit pedes eorū abyssus, & aquæ operuerūt eos. * Sic fiant & isti Domine, qui confidunt in multitudine sua, & in curribus suis, & in contis, & in sagittis suis, & in lanceis gloriantur, & nesciunt quia tu ipse es Deus noster, qui conteris bella ab initio, & Dominus nomen est tibi. * Erige brachium tuum sicut ab initio, & allide virtutem eorū in virtute tua; cadat virtus eorum in iracundia tua, qui promittunt se violare sancta tua, & polluere tabernaculum nominis tui, & deiicere gladio suo cornu altaris tui. * Fac Domine, ut gladio proprio eius superbia amputetur. capiaturlaqueo oculorum suorum in me, & percuties eum ex labiis charitatis meæ. * Da mihi in animo constantiam, ut contemnā illum, & virtutē, ut euertam illum. * Erit enim hoc memoriale nominis tui, cum manus femine deiecerit eum. * Non enim in multitudine est virtus tua Domine, neque in equorum viribus voluntas tua. Nec superbi ab initio placuerūt tibi, sed humilium & mansuetorum semper tibi placuit deprecatio. * Memento Dñe testamēti tui, & da verbū in ore meo, & in corde meo consiliū corrobora, ut domus tua in sanctificatione permaneat, & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est alius præter te.

* σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερον, & κείνων & κείνα, & τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ ἐπερχόμενα διανοήσῃς, καὶ παρέστησαν ἃ ἐβελύσω, & εἶπον, ἰδὲ παρῆσμεν. * πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἑτοιμοί, & αἱ κρίσεις σου ἐν πλοῦσι. * ἰδὲ γὰρ αἱ αὐτοὶ ἐπληρώθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἑπταπλάσιον, ἐγαυρίασαν ἐν ἐσχάτῳ πεζῶν, ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ῥέξῳ & σφενδόνη, & οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος σωτηρίας πολέμοις· κύριος ὀνόματι. σὺ ῥῆξον αὐτῶν τὴν ἰσχυρὴν ἐν δυνάμει σου, & κατάξον τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῇ θυμῷ σου, ἐβελύσαντο γὰρ βελύσαντα τὰ ἄγία σου, μιῶσαι τὸ σκῆμα τὸ καταπύσεως τοῦ ὀνόματός σου τῆς δόξης σου, & καταβαλεῖν σιδηρῶ κέρας δυσιαστῆτος σου· βλέψον εἰς ὑπερηφάνῃαν αὐτῶν ἀπόσειλον τὴν ὀργὴν σου εἰς κεφαλὰς αὐτῶν. * δὸς ἐν χειρὶ μου τὴν χεῖρα σου ὁ διανοήσας κράτος· κατάξον δουλὸν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀπάτης μου ἐπ' ἀρχόντι, & ἀρχόντα ἐπὶ θεράποντι αὐτοῦ· θρασύν αὐτῶν τὸ δόγμα ἐν χειρὶ θηλείας. * ἐγὼ ἐν πλήθει τὸ κράτος σου, ἐγὼ ἡ δυνάμεις σου ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν εἶ κύριε, καὶ ἐλαττόνων εἶ βοηθός, δούτλη πτωχῶν ἀδενουμένων, ἀπεγνωσμένων σκεπαστής, ἀπηλπισμένων σωτήρ· ναὶ ναὶ, ὁ θεὸς πατέρων μου καὶ θεὸς κληρονομίας Ἰσραὴλ. * δεῦρο τῶν ἐργῶν καὶ τῆς γῆς, κτίσας τὴν ὑδάτων, βασιλεὺς πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου. * καὶ δὸς λόγον μου ἐν ἀπάτῃ & τραύματι καὶ μώλωπι αὐτοῖς, οἱ κτὴ τῆς διαθήκης σου, & οἴκου ἡγιασμένου σου, & κορυφῆς σιών, & οἴκου καταθέσεως ὑμῶν σου, ἐβελύσαντο σκληρὰ καὶ ποίηθον ἐπὶ πάντας ἐθνούς σου καὶ πάσης δυνάμεως καὶ κράτους, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος ὑπερασπίζων τοὺς ἐθνούς Ἰσραὴλ, εἰ μὴ σὺ.

* Tu enim fecisti priora illorum & illa, & posteriora, & presentia, & superuenientia cogitasti, & adfuerūt quæ decreuisti: & dixerunt, Ecce adsumus. * Omnes enim viæ tuæ paratæ, & iudicia tua in prouidentia. * Ecce enim Assyrii multiplicati sunt in potentia sua; exaltati sunt in equo & ascensore; gloriati sunt in brachio peditum; sperauerunt in clypeo, & arcu, & funda; & non cognouerūt quod tu es Dominus cōterens bella. Dominus nomen tibi. tu rumpe eorū fortitudinē in virtute tua, & confringe robur eorum in iracundia tua, deliberauerunt enim profanare sancta tua, polluere tabernaculū quietis nominis gloriæ tuæ, et deiicere ferro cornu altaris tui. respice in superbiā eorū. mitte irā tuā in capita eorū. * Da in manu mea viduæ quod cogitavi robur. percutere seruū ex labiis deceptionis meæ super principē, & principē super seruum suū. frange eorū celsitudinē in manu feminae. * Non enim in multitudine robur tuū neque potētia tua in fortibus, sed humiliū es Dominus, & minorum es adiutor, defensor impotentium, desperantium protector, spe carentium saluator: utique, utique, Deus patris mei, & Deus hereditatis Ἰsrahel. * Dominator celorum et terræ, creator aquarum, rex vniuersæ creaturæ tuæ, tu exaudi deprecationē meam. * Et da verbū meū, & deceptionē, et vulnus, & cicatricem eis, qui aduersus testamentum tuum, & domum sanctificatam tuam, & verticem Sion, & domum possessionis filiorū tuorum, decreuerunt dura. & fac super omnē gentē tuam, & omnem potentiam & fortitudinē, quoniā non est alius defensor gentis Ἰsrahel, nisi tu.

14 Deus celorum, creator aquarum, & Dominus totius creaturæ, exaudi me miseram deprecantem, & de tua misericordia præsumentem.

CAP. X.

ET factum est ut cessavit clamare ad Deum Israel, et consummauit omnia verba hæc, & surrexit de ruina.

² Et vocauit ancillam suam, & descendit in domum, in qua morabatur in ea in diebus sabbatorum, & in festiuitatibus suis: & euoluit cilicium quo induta erat, & exiit se vestimentis iocunditatis sue.

³ Et lauit os aqua, et vnxit vnguento pingui, & discriminauit crines capitis sui, & imposuit mitram super ipsum, & induta est vestimentis iocunditatis sue, in quibus ornabatur in diebus vite viri sui Manasse.

⁴ Et assumpsit sandalia in pedibus suis, & induit brachiorum ornamenta, & dextrariola, & anulos, & inaures, & omne ornamentum suum.

⁵ Et ornata est valde in deceptionem oculorum virorum quicumque vidissent eam.

⁶ Et dedit ancille sue ascopam vini & vas olei; & peram impleuit farina & palatiba, & panibus mundis: & duplicauit omnia vasa sua, & imposuit in ea.

⁷ Et exierunt simul ad portam ciuitatis Betulæ, & inuenerunt præfectos super eam Oziam & presbyteros ciuitatis Chabrin & Charmin.

⁸ Ut autem viderunt eam, erat mutata facies eius, & vestem mutatam eius: ⁹ Mirati sunt in pulchritudine eius valde nimis: & dixerunt ei, Deus Deus patrum nostrorum det te in gratiam, & perficiat studia tua ad gloriam filiorum Israel, & exaltationem Hierusalem: & adorauerunt Deum. ¹⁰ Et dixit ad eos, Præcipite aperire mihi portam ciuitatis, & exhibo in consummationem verborum quæ locuti estis mecum. et præceperunt iuuenibus aperire ei, sicut locuta est: & fecerunt sic.

CAP. X.

FActum est autem cum cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco in quo iacuerat prostrata ad Dominum.

² Vocauitque abram suam, & descendens in domum suam, abstulit à se cilicium, & exiit se vestimentis iocunditatis sue.

³ Et lauit corpus suum, & vnxit se myrto optimo, & discriminauit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis iocunditatis sue.

⁴ Induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextrariola & lilia, & inaures, & anulos, & omnibus ornamentis suis ornauit se.

⁵ Cui etiam Dominus contulit splendorem, quoniam omnis ista compositio non ex libidine, sed ex virtute pendebat; & ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliauit, ut incomparabili decore omnium oculis appareret.

⁶ Imposuit itaque abra sue ascopam vini, & vas olei, & polentam, & lapates, & panes, & caseum, & profecta est.

⁷ Cumque venissent ad portas ciuitatis, inuenerunt expectantem Oziam, & presbyteros ciuitatis.

⁸ Qui cum vidissent eam, stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius.

⁹ Nihil tamen interrogantes eam, dimiserunt transire, dicentes, Deus patrum nostrorum det tibi gratiam, & omne consilium tui cordis sua virtute corroboret, & gloriatur super te Hierusalem, & sit nomen tuum in numero sanctorum & iustorum.

¹⁰ Et dixerunt hi qui illi erant omnes vna voce, Fiat, fiat.

¹ Καὶ ἐχρῆτό ὡς ἐπαύσατο βοᾶσα πρὸς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ, & συνετέλεσε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πίψεως. ² καὶ ἐκάλεσε τὴν ἄβραμ αὐτῆς. & κατέβη εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν σαββάτων & ἐν ταῖς εὐροταῖς αὐτῆς. & περιέλειπε τὸν σάκκον ὃν ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χιρδύσεως αὐτῆς.

³ καὶ περιεκλύσατο τὸ σῶμα ὑδαπ, & ἐχρίσατο μύρω παχέϊ καὶ διέταξε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, & ἐπέθετο μίτραν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς διφρεσίνης αὐτῆς, ἐν αἷς ἐστολίζετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς. ⁴ ἔθηκε δὲ αὐτῆς μανασῆ. ⁵ & ἐλαβε σανδάλια εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς. & περιέβητο τοὺς χλιδῶνας & τὰ ψέλλια, & τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐνώπια, & πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς. ⁶ & ἐκαλλωπίσατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν ἀνδρῶν ὅσοι δὲ ἴδωσιν αὐτήν.

⁷ καὶ ἔδωκε τῇ ἄβραμ αὐτῆς ἀσκοπὴν οἴνου & καμψάκην ἐλαίου, & πήραν ἐπλήρωσεν αἰλφίτων & παλάτης καὶ ἀρτων κατ' ἀράν. & περιεδίδλωσε πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐαυτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐν αὐτῇ.

⁸ καὶ ἐξῆλθον ὁμοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν τῆς πόλεως βεβυλῶνα, & δόρον ἐφ' ἑσώτας ἐπ' αὐτῇ ὅζιον & τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως χαβεὶν & χαρμίν.

⁹ ὡς δὲ εἶδον αὐτήν, & ἡ ἡλλοιωμὴν τὴν πρὸς ὥπον αὐτῆς, & τὴν σολὴν μεταβεβληκίαν αὐτῆς,

¹⁰ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ καλλείᾳ αὐτῆς. ἔπαινον δὲ σφόδρα. & εἶπον αὐτῇ, ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δώη σε εἰς χάριν & τελειῶσαι τὰ ἐπιτηδεύματα τοῦ εἰς γαυρίαμα ἡμῶν Ἰσραὴλ, & ὑψώμα ἱερουσαλήμ. & πρὸς ἐκκλήσιν σου τῷ θεῷ.

¹¹ & εἶπε πρὸς αὐτὰς, ἐπιτάξατε ἀντιτάξαι μοι τὴν πόλιν τῆς πόλεως, & ἐξελεύσθε εἰς τελείωσιν τῶν λόγων ὧν ἐλάλησατε μετ' ἐμοῦ. & συνέταξαν τοῖς νεανίσκοις ἀντιτάξαι αὐτῇ καθὼς ἐλάλησε. & ἐποίησαν ὅτως.

*Iudith verò orans Dñm, ¹¹
transiuit per portas ipsa &
abra eius. *Factū est autē ¹²
cū descenderet montem
circa ortū diei, occurrerunt
ei exploratores Assyriorū,
& tenuerunt eam, dicentes,
Vnde venis, aut quò vadis?

* Quæ respōdit, Filia sum ¹³;
Hebræorū; ideò ego fugi à C
facie eorū, quoniam futurū
agnoui quòd dentur vobis
in depredationem, pro eo
quòd contemnētes vos no-
luerunt tradere seipso, vt
inuenirent misericordiam
in cōspectu vestro. * Hac ¹⁴
de causā cogitavi mecū, di-
cens, Vadā ad faciem prin-
cipis Holofernīs, vt indi-
cem illi secreta illorum, &
ostendā illi quo aditu pos-
sit obtinere eos, ita vt non
cadat vir vnus de exercitu
eius. * Et cū audissent vi- ¹⁵
ri illi verba eius, considera-
bant faciem eius, & erat in
oculis eorum stupor, quo-
niam pulchritudinem eius
mirabantur nimis. * Et di- ¹⁶
xerunt ad eam, Conseruasti
animā tuam, eò quòd tale
reperisti consiliū, vt descen-
deres ad dominū nostrum.

¹Hoc autē ſcias, quoniam
cū ſteteris in conſpectu
eius, bene tibi faciet, & eris
gratiſſima in corde eius.

* Duxeruntque illā ad tabernaculū Holofernīs, nū-
ciantes eam. * Cūque in-
traffet ante faciem eius, sta-
tim captus est in suis oculis
Holofernes. * Dixeruntq;
ad eum satellites eius, Quis
cōtemnat populū Hebræo-
rū, qui tā decoras mulieres
habēt, vt nō pro his meritō
pugnare cōtra eos debeam⁹?

ὑοὺς ἰσραήλ. * καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, τίς κατε- 20
 φρονήσει τὸ λαοῦ τούτου, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῇ γυναῖκα τοιαύτην; ὅτι κα-
 λὸν ἐστὶν ὑπολείπειν τὴν αὐτῶν ἀνδρῶν ἑνα, οἱ ἀφελέντες διωθήσονται κατε-
 θρίβιας πάσαν τὴν γλῶσσαν. ὁ δὲ εἰρηλίκος ὁ πρῶτος καθύδουνας ὁλοφέρνη καὶ
 πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν.

exierunt qui dormiebant apud Holofernem, & omnes famuli eius, & introduxerunt eam in tabernaculum.

καὶ ἐξῆλθεν ἰουδαῖοι αὐτὴ καὶ ἡ
 παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς ἀπεσκό-
 πουν ᾧ αὐτῷ ④ ἄνδρες τὸ πόλεως,
 ἕως ἃ κατέβη τὸ ὄρ ⑤, καὶ ἕως ἃ διῆλ-
 θε τὸν ἀλῶνα· καὶ σκέτε· ἐθεώρησαν
 αὐτῷ ⑥ ἐπαρθύνοντο ἐν τῷ ἀλῶνι εἰς
 διθείαν. καὶ συνελύπησεν αὐτῇ ⑦
 περφυλακὴ τῶν αἰσυρίων, ⑧ συνε-
 λάβοντο αὐτῷ, καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
 τῷ, τίνων εἶ καὶ πόθεν ἔρχῃ;

* Ἦ εἶπε, θυγάτης εἰμὶ τῶν Ἑβραίων, 13
καὶ ἀποδιδοίσκω ἀπὸ πρὸς ὧπου αὐ-
τῶν, ὅτι μέλλουσι δίδωσθαι ὑμῖν εἰς
κατάβρωμα. * καὶ γὰρ ἔρχομαι εἰς 24
τὸ πρὸς ὧπον ὁλοφύροντα δὲ χυρᾶν-
του δυναμέως ὑμῶν, ἵνα ἀπαγγείλω
ῥήματα ἀληθείας· Ἦ δειξέω πρὸς πρὸς
ὧπου αὐτῶν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύ(ε)ται Ἦ
κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς· καὶ ἐ δια-
φωνήσεται τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν σὰρξ μία, ἐ
ὧ πνεῦμα ζωῆς. * ὥς ὧ ἦκουσαν ④ 15
ἀνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς, κατενόη-
σαν τὸ πρὸς ὧπον αὐτῆς, καὶ ἡ ἐναν-
τίον αὐτῶν θαυμασία τῶν ἀλλήλων
δρα. * καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν, σέ- 16

Et exiuit Iudith ipsa & ancilla eius cum ea. specularantur autem eam viri ciuitatis, quousque descendit montem, et quousque pertransiuit vallem. & non amplius viderunt eam. & abierunt in valle in rectum.

12 ² Et obuiavit ei vigilia As-
syriorum, & tenuerunt eam,
& interrogauerunt eam, Quo-
13 rum es & unde venis? ² Et
dixit, Filia sum Hebraeorum, et
fugio à facie eorum, quoniam
futurum est ut dentur vobis
14 in depredationem. ² Et ego
venio ad faciẽ Holofernus prin-
cipis exercitus vestri, ut an-
nunciem verba veritatis: &
ostendam ante faciem eius viam
per quam ibit, & dominabitur
omnium montanorum: & non
interibit virorũ eius caro vna,
15 neque spiritus vite. ² Cũ

² Et erat Holofernes requiescens super lectum suum in conopæo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus preciosis intextum. & annunciauerunt ei de ea. & exiit in proscaenium, & lampades argenteæ præcedentes eum. Ut autem venit ante faciem eius Iudith & seruorum eius, obstupuerunt omnes in pulchritudine faciei eius. & cades super faciem, adorauit eum. & eleuauerunt eam serui eius.

CAP. XI.

ET dixit ad eam Holofernes, ¹ Confide mulier, ne paueas in corde tuo; quoniam ego non nocui homini, qui elegit seruire Nabuchodonosor regi vniuersæ terræ. ² Et nunc populus tuus qui habitat montana, si non contempsissent me, non eleuassent lanceam meam super eos, sed ipsi sibi fecerunt hæc. ³ Et nunc dic mihi cuius causa fugisti ab eis, et venisti ad nos. Venis enim ad salutem, confide. in nocte hæc viues et in reliquâ. nō enim est qui iniuria afficiat te, sed bene tibi faciet sicut fit seruus domini mei Nabuchodonosor regis.

⁴ Et dixit ad eam Iudith, Accipe verba famule tuæ, & loquatur ancilla tua ante faciem tuam. & nō annuntiabo mendacium domino meo in nocte hac. & si secutus fueris verba ancille tuæ, perfectæ rem faciet tecum Deus, & nō cadet dominus meus à studiis suis. ⁵ Viuit enim rex Nabuchodonosor vniuersæ terræ, & viuit virtus eius, qui misit te ad correctionem omnium animarum; quoniam nō solum homines per te seruiunt ei, sed & bestię agri & iumenta et volatilia celi propter fortitudinem tuam viuunt in Nabuchodonosor & omnem domum eius. ⁶ Audiuiimus enim sapientiam tuam, et industrias animæ tuæ, & annūtiatū est vniuersæ terræ, quod tu solus bonus in omni regno, & potens in scientia, et mirabilis in exercitu belli.

¹ καὶ ὡς ὁλοφέρνης ἀναπαύομενος ἐπὶ τῇ κλίνῃ αὐτοῦ ἐν τῷ κωνοπίῳ, ὃ ὡς ἐν πορφύρῃ καὶ χρυσίῳ, & σμαράγδῃ & λίθων πολυτελῶν καλυφασµένον. & ἀνῆλθον αὐτῷ περὶ αὐτῆς. & ἔβη εἰς τὸ προσκύδιον, & λαμπάδες ἀργυρεῖς ἀγασσάσαι αὐτὸν. ὡς δὲ ἦλθεν κατὰ προσωπον αὐτοῦ ἰδεῖν καὶ τὴν τετραπύκτων αὐτῆς, ἐθαύµαζαν ἅπαντες ἐπὶ τῇ κάλλει τοῦ προσώπου αὐτῆς. & περὶ τοῦ αὐτοῦ προσωπον, προσεκύνησαν αὐτῷ. & ἤγειραν αὐτὴν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ.

ια'.

¹ Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁλοφέρνης, θάρσθητι γυναῖκα. μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα δώδραπον, ὅς τις ἠρέτικε διεκλύειν ναβουχοδονόρ τῷ βασιλεῖ πάσης τῆς γῆς. ² & νῦν ὁ λαός σου ὁ κατὰ τὴν ὄρευνά σου, εἰ μὴ ἐφάυλιστόν με, οὐκ ἔρα τὸ δόρυ μου ἐπ' αὐτὸς, ἀλλ' αὐτοῖς αὐτοῖς ἐποίησαν ταῦτα.

³ & νῦν λέγε μοι τίνα ἐνεκα ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν, & ἦλθες πρὸς ἡµᾶς; ἡκεῖς γὰρ εἰς σωτηρίαν, θάρσει. ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζήσῃ καὶ εἰς τὸ λοιπόν. & γὰρ ἐστὶν ὃς ἀδικήσῃ σε, ἀλλ' ὁ θεὸς ποιήσῃ κατὰ γίνεταί τοῖς δόλοις τοῦ κυρίου μου ναβουχοδονόρ τοῦ βασιλέως. ⁴ & εἶπε πρὸς αὐτὴν ἰδεῖν, & ἔξαί τα ῥήματα τὰ δόλῃς σου, & λαλήσῃ τῇ παιδίῳ σου πρὸς προσωπον σου. & οὐκ ἀναγέλω ψεύδῃ τῷ κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. & ἐν κατὰ νόλον λέξης τοῖς λόγοις τῇ παιδίῳ σου, τελείως πρᾶγμα ποιήσῃ µε. ὁ θεός, καὶ οὐκ ἀποπειρεῖται ὁ κύριός μου τὴν ἰπποσύνην αὐτοῦ.

⁵ & ζῆν ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόρ πάσης τῆς γῆς, & ζῆν τὸ κράτος αὐτοῦ, ὅς ἀπέσειλέ σε εἰς κατάρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι & μόνον δώδραποι διὰ τοῦ δολούσαν αὐτῷ, ἀλλὰ & τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινά & ἔρανον διὰ τῆς ἰσχύος σου ζήσῃ ἐπὶ ναβουχοδονόρ καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ. ⁶ ἠκούσαμεν γὰρ τὴν ἐφίαν σου & τὰ πανουργήματα τῇ ψυχῇ σου & ἀνῆλθον πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόνος ἀγαθός ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, καὶ δυνατός ἐν ἰπποσύνῃ, & θαυμάσιος ἐν στρατῷ πολέμου.

¹ Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopæo, quod erat ex purpura, & auro, & & smaragdo, & lapidibus preciosis intextum: & cum in faciem eius intendisset, adorauit eum, prosternens se super terram. Et eleuauerunt eam serui Holofern's, iubente domino suo.

CAP. XI.

TVnc Holofernes dixit ei, Æquo animo esto, & noli pauere in corde tuo; quoniam ego nunquā nocui virum, qui voluit seruire Nabuchodonosor regi.

² Populus autem tuus si non contempsisset me, non alleuassent lanceam meam super eum.

³ Nunc autem dic mihi, qua ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi ut venires ad nos.

⁴ Et dixit illi Iudith, Summe verba ancillæ tuæ, quoniam si secutus fueris verba ancillæ tuæ, perfectam rem faciet Dominus tecum.

⁵ Viuit enim Nabuchodonosor rex terræ, & viuit virtus eius quæ est in te, ad correptionem omnium animarum errantium, quoniam nō solum homines seruiunt illi per te, sed & bestię agri obtemperant illi.

⁶ Nunciatur enim animi tui industria vniuersis gentibus, & indicatum est omni seculo, quoniam tu solus bonus & potens es in omni regno eius, & disciplina tua omnibus prouinciis prædicatur.

* Nec hoc latet quod locutus est Achior, nec illud ignoratur, quod ei iusseris cuenire.

* Constat enim Deum nostrum sic peccatis offensum, ut mandauerit per prophetas suos ad populum, quod tradet eum pro peccatis suis.

* Et quoniam sciunt se, offendisse Deum suum filij Israel, tremor tuus super ipsos est.

* Insuper etiam fames inuasit eos, & ab ariditate aquæ iam inter mortuos computantur.

* Denique hoc ordinant, ut interficiant pecora sua, & bibant sanguinem eorum, & sancta Domini sui quæ præcepit Deus non contingi, in frumento, vino & oleo hæc cogitauerunt impendere. & volunt consumere quæ nec manibus deberent contingere. Ergo quoniam hæc faciunt, certum est quod in perditione dabuntur.

* Quod ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc ipsa nunciare tibi.

* Ego enim ancilla tua Deum colo etiam nunc apud te. & exiet ancilla tua, & orabo Deum, & dicet mihi, quando eis reddat peccatum suum, & veniens nunciabo tibi, ita ut ego adducam te per mediam Hierusalem.

καὶ νῦν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε Ἀχὶὼρ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ ἡκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες βελούβα, & ἀνήγειλεν αὐτοῖς πρῶτα ὅσα ἐξελάλησεν αὐτὸς πρὸς τοὺς διὸ δέσποτα κύριε μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ καλῶς αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀληθὴς ἐστίν. * καὶ ὁ κύριος ἐκδικεῖται τὸ ἥμισυ ἡμῶν, καὶ ὁ κύριος ἐκδικεῖται τὸ ἥμισυ αὐτῶν, εἰ μὴ ἀμαρτῶσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν. καὶ νῦν ἵνα μὴ γῇ ὁ κύριος με ἐκβόλῃ καὶ ἀπρακτῇ. * καὶ ἐπέπεσε θάνατος ἐπὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, καὶ ἐκλάβετο αὐτοὺς ἀμαρτήματα, ἐν ᾗ παρεργίζοντο τὸν θεὸν αὐτῶν ὁπλίζοντες ἐκδοκίμῳ αὐτοῦ.

* ἐπεὶ παρεξέλιπεν αὐτοῖς τὰ βρώματα αὐτῶν, & ἐσπανίσθη πρὸς αὐτοὺς ὕδωρ.

* καὶ ἐβελούσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτηνώσιν αὐτῶν, & πρῶτα ὅσα διετείλατο αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φάγειν, διέγνωσαν διαπαντῆσαι. καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἀέφύλαξαν ἀγιάσαντες τοῖς ἱερεσὶ τοῖς παρρηκόσιν ἐν ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι, ὡς ἐδὲ ταῖς χερσὶν καθήκειν ἁψάσθαι ἐδέξατο τῶν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπεσάλασαν εἰς ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκείνοι καὶ κοινῶς ἐποίησαν ταῦτα τοῖς μελακομίσασιν αὐτοῖς τὴν ἀφ᾽ οὗ γερουσίας. καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς ἐποίησαν, δοθένταί τοις εἰς ὅλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

* ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπὶ γινώσκω πρῶτα ταῦτα, ἀπὸ ἐδῶν ὑπὸ τοῦ προσώπου αὐτῶν.

καὶ ἀπέστειλέ με ὁ θεὸς ποιῆσαι μὲν τὸ πρῶτον, ἐφ' οἷς ἐκινήσει) πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἀνέστησαν αὐτά. * ὅτι ἡ δόξα σου θεοσεβής ἐστίν, καὶ θεοπαύστα νυχτὸς καὶ ἡμέρας τὸν θεὸν τοῦ βραβύ. καὶ νῦν μενὼ πρὸς τοὺς κύριους, καὶ ἐβελούσει) ἡ δόξα σου μὲν νύκτα εἰς τὴν φάλαγα, καὶ προσδοξομαι πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἀναγγελεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν. καὶ ἐλθούσα προσανοίσω τοι. καὶ ἐξελεύσῃ σὺ πᾶση δυνάμει σου, καὶ ὅς ἐστιν ὁ δυνισθήσεται τοι ἐξ αὐτῶν. καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς ἰουδαίας, ὡς τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι ἱερουσαλὴμ.

lem, & orabo ad Deum. & annuntiabit mihi quando fecerunt peccata eorum. & veniens referam tibi. & exhibis cum omni exercitu tuo, & non est qui resistat tibi ex eis, et adducā te per mediam Judæa, quousque venias ante Hierusalem.

* Et nunc verbum quod locutus est Achior in confesso tuo, audiuimus verba eius, quoniam ceperunt eum viri Betulæ, & nunciauit eis omnia quæ locutus est ipse apud te. idcirco dominator dñe, ne transgrediaris verbum eius, sed pone ipsum in corde tuo, quoniam verum est.

* Non enim sumitur vindicta de genere nostro, non enim præualeat gladius contra eos, nisi peccauerint contra Deum suum. & nunc ut non sit Dñs meus expulsus, & re infecta desistens: * Et cecidit mors super faciem eorum, & deprehendit eos peccatum, in quo irritabunt Deum suum, quandocunque fecerint absurditatem.

* Quoniam defecerunt eis cibaria sua, & diminuta est omnis aqua.

* Et ordinauerunt inijcere manum pecoribus suis, & omnia quæ distinxit eis Deus in legibus suis ne manducarent, decreuerunt impendere. & primitias frumenti, & decimas vini & olei, quæ seruauerunt sanctificantes sacerdotibus assistantibus in Hierusalem ante faciem Dei nostri, decreuerunt consumere, quæ neque manibus conueniebat contingere quenquam eorum qui de populo. Et miserunt in Hierusalem, quoniam & ibi habitantes fecerunt hæc ijs, qui transtulerunt ipsis remissionem à senatu. & erunt quousque renunciet ipsis, & facient, dabuntur tibi in perditionem in die illa.

* Unde ego ancilla tua, cognoscens omnia hæc, fugi à facie eorum. & misit me Deus ad faciendum tecum rem, in quibus obstupebit omnis terra, quicumque audierint hæc.

* Quoniam ancilla tua religiosa est, & colens nocte & die Deum cali. & nunc manebo apud te, domine mi, & exhibit ancilla tua in nocte in val-

et ponam sedem tuam in medio eius, et ages eos sicut oves quibus non est pastor. et non latrabit canis lingua sua coram te. * Quoniā mihi hæc dicta sunt per providentiam meam, et annuntiata sunt mihi, et missa sum nunciare tibi.

* Et placuerunt verba eius coram Holoferne, et coram omnibus pueris eius. et mirati sunt in sapientia eius, et dixerunt,

* Non est talis mulier à summo usque ad summum terræ in pulchritudine faciei, et prudentia verborum.

* Et dixit ad eam Holofernes, Bene fecit Deus qui misit te ante populum ut esset in manibus nostris fortitudo, in autē contemnētibus dominū meum, perditio. et nunc venusta es tu in aspectu tuo, et bona in sermonibus tuis. quod si feceris sicut locuta es, Deus tuus erit mihi Deus, et tu in domo regis Nabuchodonosor sedebis, et eris nominata in uniuersa terra. CAP. XII.

ET iussit introducere eā ubi repositi erant thesauri eius. et iussit mensam parari ei ē cibariis suis, et vino suo ad bibendum. * Et dixit Judith, Non manducabo ex eis, ut non fiat scandalum, sed de iis quæ secuta sunt me, fiet expensa.

* Et dixit ad eam Holofernes, Si autem defecerint quæ sunt tecum, unde poterimus tibi dare similia eorum? nō enim est nobiscum de genere tuo.

* Et dixit Judith ad eum, Viuit anima tua, domine mi, quoniam non expendet ancilla tua quæ sunt tecum, donec faciat Dominus in manu mea quæ decreuit. * Et induxerūt illam serui Holofernē in tabernaculum, et dormiuit usque ad mediam noctē, et surrexit ad matutinā custodiam. * Et misit ad Holofernē, dicēs: fubeat iā dominus meus dimittere ancillam tuam ad orationem exire.

καὶ θήσω τὴν δίφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτὰς ὡς πορεύεται οἱς οὐκ ἔστι ποιμὴν· καὶ ἔγρυψε κύων τῇ γλώσσῃ· αὐτὰς ἀπέναντί σου.

* ὅτι μοι ταῦτα ἐλάληθη καὶ πρὸ γνώσιν μου ἐκ ἀνηγέλη μοι, ἐκ ἀπείσαλλω ἀπαγγελῆαί σοι. * καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον ὁλοφέρνης, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτῆς· ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ εἶπον, * οὐκ ἔστι τοιαύτη γυνὴ ἀπ' ἀκρῆς ἕως ἀκρῆς τῆς γῆς ἐν κάλλει ποσειδάωνου καὶ σιῶν ἐν λόγοις.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁλοφέρνης, ὃς ἐποίησεν ὁ θεὸς δι' οὐσίας σε ἐμπορεύσθαι τὸ λαὸν ἐκ χειρὸς αὐτῆς ἡμῶν κρείττος, ἐν ᾗ τοῖς φαυλίστασι τὸν κύριον μετὰ πώλειαν· ἐν δὲ ἀσείᾳ εἰσὺ ἐν τῷ εἶδει σου, καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου· ὅτι ἐδὼ ποιήσεις καθὰ ἐλάλησας, ὁ θεὸς σου ἔσται μοι θεός, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως ναβουχοδονόσορ καθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὀνομαστὴ πρὸς πάντας τὴν γῆν. β.

* Καὶ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν καὶ ἐτίθετο τὰ ἀργυρώματα αὐτῆς· καὶ συνέταξε κατὰ στρατὸν αὐτῆς διὰ τῶν ὀψοποιμμάτων αὐτῆς καὶ τοῦ οἴνου αὐτῆς πίνειν.

* καὶ εἶπεν ἰδεῖθ, ἐφάγωμαι ἐξ αὐτῶν ἵνα μὴ γῆν) σκιδάλομαι, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡκολαθῆκότων μοι χορηγήσεται.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁλοφέρνης, ἐδὼ ἡ ἐκλίπη τὰ ὄντα καὶ τὸ πόθεν ἐξορᾷ σοι δοῦναι ὅμοια αὐτῶν; ἐγὰρ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ χρόνῳ σου.

* καὶ εἶπεν ἰδεῖθ πρὸς αὐτὴν, ἥ ἡ ψυχὴ σου κύριέ με, ὅτι ἐδάπανήσῃ ἡ δέλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως δὲ ποιήσῃ κύριος ἐν χειρί μετὰ ἐξέλδοσά το.

* καὶ ἤγαγον αὐτὴν οἱ θεράποντες ὁλοφέρνης εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ὑπνώσας μέχρι μεσέτης τῆς νυκτός, καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἐωθινὴν φυλακὴν. * καὶ ἀπέστειλε πρὸς ὁλοφέρνην λέγουσα, Ἰπὶ ταῖς αὐτῶν δὴ ὁ κύριός με ἐᾷσαι τὴν δέλην σου ἵπῃ ποσειδάων ἐξελθεῖν.

Et habebis omnem populum Israel sicut oves quibus non est pastor, & non latrabit vel vnus canis contra te, quoniam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam

Dei. * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa missa sum nunciare tibi. * Placuerunt autem omnia verba hæc coram Holoferne,

& coram pueris eius, & mirabantur ad sapientiā eius, & dicebant alter ad alterū,

* Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sensu verborum. * Et dixit ad

illam Holofernes, Bene fecit Deus, qui misit te ante populum, ut des illum tu in manibus nostris: & quoniā bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, & tu in domo Nabuchodonosor magna eris, & nomen tuum nominabitur in uniuersa terra. CAP. XII.

TVnc iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius, & iussit illic manere eam, & cōstituit quid daretur illi de cōuiuio suo.

* Cui respondit Iudith, & dixit, Nunc nō potero manducare ex his, quæ mihi præcipis tribui, ne veniat supra me offensio: ex his autē quæ mihi detuli, manducabo. * Cui Holofernes ait, Si defecerint tibi ista quæ tecū detulisti, quid faciemus tibi? * Et dixit

Iudith, Viuit anima tua, dñe meus, quoniā nō expendet omnia hæc ancilla tua, donec faciat Deus in manu mea hæc quæ cogitavi. * Et induxerūt illā serui eius in tabernaculū quod præceperat. * Et petiit dū introiret, ut daretur ei copia nocte, & ante lucem egrediendi foras ad orationem, & deprecandi Dominum.

* Et præcepit cubicula-
riis suis, vt sicut placeret il-
li, exiret & introiret ad ado-
randum Deum suum per
triduum.

* Et exhibat noctibus in
vallem Bethulæ, & bapti-
zabat se in fonte aquæ.

* Et vt ascendebar, ora-
bat ad Dominum Deum
Israel, vt dirigeret viam e-
ius ad liberationem populi
sui.

* Et introiens munda ma-
nebat in tabernaculo, vsq;
dum acciperet escam suam
in vesperum.

* Et factum est quarto die
Holofernes fecit cenā ser-
uis suis, & dixit ad Vagao
eunuchum, Vade, & suade
Hebræam illam, vt sponte
consentiat habitare me-
cum.

* Fædum est enim apud
Assyrios, si foemina irrideat
virum agendo, vt immunis
ab eo transeat.

* Tunc introiuit Vagao
ad Iudith, & dixit: Non ve-
reatur bona puella introire
ad dominum meū, vt ho-
nificetur ante faciē eius,
& manducet cum eo, & bi-
bat vinum in iocunditate.

* Cui Iudith respondit:
Que ego sum, vt contradi-
cam domino meo?

* Omne quod erit ante
oculos eius bonum & opti-
mum faciam.

* Quicquid autem illi
placuerit, hoc mihi erit o-
ptimum omnibus diebus
vitæ meæ.

* Et surrexit, & ornauit
se vestimento suo, & ingres-
sa stetit ante faciē eius.

* καὶ ἐπέταξεν ὁλοφέρνης τοῖς σω-
ματοφύλαξι μὴ διακωλύειν αὐτὴν
ἔπαρμενεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡ-
μέρας τρεῖς. * ἔξεπορεύετο καὶ
νύκτα εἰς τὴν φάραγα βετουλούα, ἔ-
βαπτιζέτο ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος
ἐν τῇ παρεμβολῇ. * ὥς δὲ βῆ,
ἔδέετο τοῦ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ, κατὰ
θῆναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς αἰάσημα τῶν
ἡσίων τοῦ λαοῦ αὐτῆς. * ἔξεπορεύο-
μην καὶ ἀπαρήμενεν ἐν τῇ σκη-
νῇ μέχρις ἃ προσέβηκα τὴν τσο-
φὴν αὐτῆς εἰς ἑσπέραν.

* ἔρχετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ,
ἐποίησεν ὁλοφέρνης πότον τοῖς δούλοις
αὐτοῦ μόνοις, καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν
κλῆσιν οὐδὲν τῶν παρὰ τοῖς χρεῖαις.
ἔειπε βαγώα πρὸς δυνούχον, ὃς ἦν ἐφε-
σηκὼς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ, πείθον δὴ
πορεύεσθαι τὴν γυναῖκα τὴν ἑβραίαν
ἢ ἐστὶ παρὰ σοί, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς ἔ-
φαγεῖν καὶ πίνειν μεθ' ἡμῶν. * ἰδὲ γὰρ
αἰχρὸν τὰ προσώπων ἡμῶν, εἰ γυναῖ-
κα τοιαύτην παρήσκηται ἡμῶν.
ἔειπε βαγώας ἀπὸ προσώπου ὁλο-
φέρνης, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ἔειπε
μὴ ὀκνησάτω ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὐτῇ
ἐλθούσα πρὸς τὸν κύριόν μου δοξα-
σθῆναι καὶ προσώπον αὐτοῦ, καὶ πίνειν
μεθ' ἡμῶν εἰς διφροσύνην οἴνου, καὶ
ἡσθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὥς μία
δυῖα τῆς πάντων ἀσέβειας παρεστήκα-
σιν ἐν οἴκῳ ναβουχοδονόσορος.

* ἔειπε πρὸς αὐτὴν ἰδεῖθ, τίς εἰμι
ἐγὼ δυνστερὺς τῷ κυρίῳ μου;
* ὅτι πᾶν ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ ἔσται ἀποδύσασα ποιήσω.

* ἔσται μοι τοῦτο εἰς ἀγαλλίαμα
ἕως ἡμέρας θανάτου μου. * ἔδρα-
σα ἡ κοσμήθη τῇ ἱματισμῷ καὶ πρὸς
τὸ κόσμῳ τῷ ἑσπέρῳ. ἔπροσῆλ-
θεν ἡ δούλη αὐτοῦ, ἔσρωσεν αὐτῇ κα-
τὰ τὸν ὁλοφέρνην χαμαὶ τὰ κώδια ἃ
ἔλαβε παρὰ βαγώου εἰς τὴν καθημε-
ρινὴν διαίταν αὐτῆς εἰς τὸ ἐδίειν κατὰ
κλινὴν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐλθούσα
ἀνέπεσεν ἰουδεῖθ.

* Et iussit Holofernes satel-
litibus, ne prohiberent eam. &
mansit in castris diebus tribus.

* Et exhibat per noctem in
vallem Betulua, & baptiza-
batur in fonte aquæ in castris.

* Et vt ascendebar, orabat
Dominum Deum Israel, vt di-
rigeret viam eius ad exalta-
tionem filiorum populi sui.

* Et introiens munda ma-
nebat in tabernaculo, vsque
dum tulisset escam suam ad
vesperam.

* Et factum est in die quar-
to, fecit Holofernes conuiuium
seruis suis solis, & non voca-
uit ad inuitationem quenquam
eorum, qui ad vsus. & dixit
Bagoes eunuchus, qui erat præ-
fectus super omnia quæ eius,
Suade iam vadens mulierem
Hebræam, quæ est apud te, vt
veniat ad nos, & manducet,
& bibat nobiscum.

* Ecce enim fædum conspe-
ctui nostro, si fæminam talem
dimiserimus, non communican-
tes cum ea. quod nisi eam at-
traxerimus, irridebit nos.

* Et exiit Bagoas à facie Ho-
lofernis, & introiuit ad eam,
& dixit: Ne grauetur ancilla
bona hæc, veniens ad dominum
meum, honorificari ante faciē
eius, & bibere nobiscum ad
iocunditatem vinum, & fieri
in die hac, vt vna filia filiorum
Assyriorum, quæ astiterunt in
domo Nabuchodonosor.

Et dixit ad eum Iudith: Et
quæ sum ego, vt contradicam
domino meo?

* Quoniam
omne quod erit in oculis eius
placitum, festinans faciam.

* Et erit mihi hoc ad exultatio-
nem vsq; ad diē mortis meæ.

Et surgens ornata est ve-
stimento, & omni ornatu mu-
liebri. & introiuit ancilla eius,
& strauit ei ante Holofernem
in terra, pelles quas acceperat à
Bagoa ad quotidianum usum
vitæ suæ, vt manducaret reclina-
ta super eas. & ingressa ac-
cubuit Iudith.

* Et obstupuit cor Holofer-
nis in ea, & concussa fuit ani-
ma eius, & erat cupidus valde
iocundi cum ea. & observabat
tempus ut deciperet eam, ex
qua die vidit eam.

* Et dixit ad eam Holofer-
nes, Bibe iam, & sis nobiscum
in iocunditate.

* Et dixit Judith, Bibam
iam domine, quoniam magnifi-
catum est vivere meum in me
hodie præ omnibus diebus ge-
nerationis meæ.

* Et accipiens manducauit
& bibit coram ipso, quæ para-
uerat ancilla eius.

* Et iocundus factus est Ho-
lofernes in ea, & bibit vinum
multum nimis, quantum nõ bi-
berat unquam in die vna ex
quo natus fuit.

CAP. XIII.

VT autem vespera facta est,
festinauerunt serui eius di-
uertere. & Bagoas cõclusit ta-
bernaculum eius foris, & di-
misit astantes à facie domini sui.
& abierunt ad cubilia sua.

* Erant enim omnes fatiga-
ti, quia diu factum fuit conui-
uium. relicta est autē Judith sola
in tabernaculo.

* Et Holo-
fernes procumbens super lectū
suum; erat enim persusum ipsi
vinum.

* Et dixit Judith
ancillæ suæ, ut staret extra cu-
biculum eius, & observaret
exitum eius sicut quotidie. se
exituram enim dixit ad oratio-
nem suam. & Bagoas locuta
est iuxta verba hæc. & abie-
runt omnes à facie ipsius, &
nemo relictus est in cubiculo à
paruo vsque ad magnum.

* Et stans Judith super lectū
illius, dixit in corde suo:

* Domine Deus uniuersæ
potentiæ, respice in hora hac ad
opera manuum mearū ad exal-
tationem Hierusalem. quoniam
nūc tempus ad adiuvandū hæ-
reditatem tuam, & ad facien-
dum studia mea in fractionem
inimicorum qui insurrexerunt
nobis.

* καὶ ἔξέστη ἡ καρδία ὀλοφέρνης ἐπὶ
αὐτῇ, & ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτῆς, & ἦν
κατεπίδυμος σφόδρα. & συνέεστα
μετ' αὐτῆς. & ἐτήρει καιρὸν ὅτι ἀπατῇ
σαὶ αὐτὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐ-
τὴν.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὀλοφέρνης,
πίε δὴ καὶ γυνήθη μεθ' ἡμῶν εἰς δὴ-
φροσύνην.

* καὶ εἶπεν ἰουδαῖθ, πίνωμαι δὴ κύ-
ριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆλόν μου ἐν
ἐμοὶ σήμερον ὡς καὶ πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς γυνεώς μου.

* καὶ λαβούσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κα-
τέναντι αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐβλήθη αὐ-
τῇ.

* καὶ διφραδύνθη ὀλοφέρνης ἐπὶ αὐτῇ,
& ἔπινεν οἶνον πολὺν σφόδρα ὅτι ἐκ-
έπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀφ' ἧς ἐγυ-
νήθη.

* Ὡς δὲ ὁ ὄψια ἐγένετο, ἐσπένδασαν οἱ
δούλοι αὐτῆς ἀναλύειν. καὶ βαγώας
συνέκλεισε τὴν σκηνὴν αὐτῆς ἐξωθεν,
& ἀπέλυσε τοὺς παρεσώτας ἐν πρὸς-
ώπου τοῦ κυρίου αὐτῆς. & ἀπώχοντο εἰς
τὰς κοίτας αὐτῶν.

* ἦσαν γὰρ πάντες κεκοπωμένοι διὰ
τὸ πλεῖον γενομένην τὴν πότον. ὥστε
λείφθη ἡ ἰουδαῖθ μόνη ἐν τῇ σκηνῇ.

* καὶ ὀλοφέρνης πρὸς ἐπὶ πρὸς
τὴν κλίνην αὐτῆς. ὡς γὰρ περιεχυμέ-
νος αὐτῷ ὁ οἶνος.

* καὶ εἶπεν ἰουδαῖθ τῇ δούλῃ αὐτῆς,
στῆναι ἐξω τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἐπι-
τηρεῖν τὴν ἐξόδον αὐτῆς καθάπερ κα-
θημέραν. ἔξελθόντος γὰρ ἐφ' ἡμῶν
τὴν πρὸς δουλίαν αὐτῆς. & τὰ βαγώα
ἐλάλησε καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ
ἀπῆλθον πάντες ἐκ πρὸςώπου αὐ-
τῆς, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοι-
τῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου.

* καὶ σῆσα ἰουδαῖθ ἐπὶ τὴν κλίνην
αὐτῆς, εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς,

* κύριε ὁ θεὸς πάσης διωάμεως
ἐπιβλέψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν μου εἰς ὑψῶμα ἱε-
ρουσαλήμ. ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλα-
βεῖσθαι τῆς κληρονομίας σου, & ποιῆ-
σαι τὰ ἐπιτηδεύματά μου εἰς θράυ-
μα ἐχθρῶν οἱ ἐπ' ἀνέστησαν ἡμῖν.

* Cor autem Holofernis
concussum est, erat enim
ardens in concupiscentia
eius.

* Et dixit ad eam Holo-
fernes, Bibe nunc, & ac-
cūbe in iocunditate, quo-
niam inuenisti gratiam co-
ram me.

* Et dixit Judith, Bibam
domine, quoniam magni-
ficata est anima mea ho-
die præ omnibus diebus
meis.

* Et accepit & manduca-
uit & bibit coram ipso, ea
quæ parauerat illi ancilla
eius.

* Et iocundus factus est
Holofernes ad eam, bibit-
que vinum multum nimis,
quantum nunquam bibe-
rat in vita sua.

CAP. XIII.

VT autem serò factū est,
festinauerunt serui illius
ad hospitā sua. & conclu-
sit Vagao ostia cubiculi, &
abiit;

* Erant autē omnes fa-
tigati à vino.

* Porro Holofernes ia-
cebat in lecto, nimia ebri-
tate sopitus.

* Dixitque Judith puel-
læ suæ, ut staret foris an-
te cubiculum, & obser-
uaret.

* Stetitque Judith ante
lectum, orans cum lachry-
mis & labiorum motu in
silentio, dicens,

* Confirma me Domine
Deus Israel, & respice in hac
hora ad opera manuum mea-
rū, ut, sicut promisisti, Hie-
rusalem ciuitatē tuam eri-
gas, & hoc quod credens
per te posse fieri cogitavi,
perficiam.

* Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam quæ erat ad caput lectuli eius, & pugionem eius qui in ea ligatus pendeat, exoluit.

* Cumque euaginasset illū, apprehēdit comam capitis eius, & ait, * Confirma me Dñe Deus in hac hora: & percussit bis in ceruicem eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopæum eius à columnis, & euoluit corpus eius truncum. * Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit ut mitteret illud in peram suam. * Et exierunt duæ secundū consuetudinem suam, quasi ad orationē; & transierunt castra; & gyrantes vallem, venerunt ad portam ciuitatis.

* Et dixit Iudith à longè custodibus murorum, Aperite portas, quoniā nobiscum est Deus, qui fecit virtutem in Israel. * Et factum est cum audissent viri vocē eius, vocauerunt presbyteros ciuitatis. * Et occurrerunt ad eam omnes à minimo vsque ad maximū, quoniam sperauerunt eam iam non esse venturam.

* Et accendentes lumina, congregauerūt circa eam vniuersi, illa autem ascendens in eminentiorem locum, iussit fieri silentium.

* Cumque omnes tacuissent, dixit Iudith,

* Laudate Dominū Deū nostrum, qui non deseruit sperantes in se, & in me ancillam suam adimpleuit misericordiam suam, quam promisit domui Israel, & interfecit in manu mea hostem populi sui in hac nocte.

* Et proferens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens,

* Ἐπεσελευθετα τῷ κανόνι τῆς κλίνης ὅς ἐστι πρὸς κεφαλὴν ὁλοφέρνη, καθεῖλε τὴν ἀκινάκην ἀπ' αὐτοῦ. Ἐγύρισσα τὴν κλίνην ἐδράξατο δὲ κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἶπε,

* κραταίωσόν με κύριε ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· καὶ ἐπαύσατο εἰς τὴν τράχηλον αὐτοῦ δις ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, ἔαφείλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς σρωμνῆς, καὶ ἀφείλε τὸ κωνώπιον ἀπὸ τῶν σύλων.

* καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε, καὶ παρέδωκε τὴν ἀβρὰ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ὁλοφέρνη, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς.

* καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἄμα καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν προσοχίαν· ἔδελθον δὲ τὴν παρεμβολὴν, ἐκύκλωσαν τὴν φάραγγα ἐκείνην, καὶ περσανέβησαν τὸ ὄρος Βετυλῶνα, καὶ ἦλθον πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς.

* Ἐπὶ αὐτῶν μακρόθεν τοῖς φυλάσουσιν ἐπὶ τῶν πυλῶν, ἀνείξατε, ἀνείξατε δὴ τὴν πύλιν· μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἐστὶ ἰσχυρὸν ἐν ἰσραὴλ, καὶ κρατῶν τῶν ἐχθρῶν, καθὰ καὶ σήμερον ἐποίησε.

* καὶ ἐχέτω ὡς ἤκουσαν αὐτῶν δύο αὐτῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ καταβῆναι εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ συνεκάλεσαν οὖν πρεσβυτέρους τῆς πόλεως.

* καὶ συνεδράμον πῶτες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι ᾤδοξον ὡς αὐτοῖς τὸ εἰσεῖν αὐτὴν καὶ ἠνοιξαν τὴν πύλιν καὶ ὑπεδέξαντο αὐτάς.

* καὶ ἀφαντες πρὸς αὐτὰς, περικύκλωσαν αὐτάς.

* Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὰς φωνῇ μεγάλῃ·

* αἰνεῖτε τὸν θεόν αἰνεῖτε· αἰνεῖτε τὸν θεόν· ὅτι ὅσα ἀπέσπεσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐθραυσσε οὖν ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

* καὶ περσευούσα τὴν κεφαλὴν ἐν τῇς πήρας ἐδείξε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

* Et accedens regulæ lectuli, quæ erat ad caput Holofernis, demisit pugionem ab ea. & appropinquans lectulo, apprehendit comam capitis eius, & ait,

* Cōfirma me, Domine Deus, in die hac. & percussit in ceruicem eius bis in fortitudine sua, & abstulit caput eius ab eo, & euoluit corpus eius de lecto, & abstulit conopæum à columnis.

* Et post pusillum exiuit, & tradidit ancillæ suæ caput Holofernis, & misit illud in peram cibariorum suorum.

* Et exierunt duæ simul, secundum consuetudinem suam, ad orationem. & transeuntes castra, circuierunt vallem illam, & ascenderunt montem Betulua, & venerunt ad portas eius.

* Et dixit Iudith à longe custodientibus in portis, Aperite, aperite iam portam, nobiscū est Deus, Deus noster, ut faceret adhuc virtutem in Israel, & potentiam aduersus inimicos, sicut & hodie fecit.

* Et factum est cum audissent viri ciuitatis ipsius vocem eius, festinauerunt descendere ad portam ciuitatis suæ. & conuocauerunt presbyteros ciuitatis.

* Et concurrerunt omnes à paruo vsque ad magnum, quoniam præter opinionem erat eis ut veniret ipsa. & aperuerunt portam, & susceperunt eas.

* Et accendentes ignem ad flammam, circundederunt eas.

* Illa autē dixit ad eos voce magna,

* Laudate Deum, laudate, laudate Deum, quoniam non amouit misericordiam suam à domo Israel, sed confregit hostes nostros per manum meam in nocte hac.

* Et proferens caput de pera, ostendit, & dixit eis,

* Ecce caput Holofernis prin-
cipis militiae Assyriorū, & ecce
conopœum in quo recumbebat
in ebrietatibus suis: & percus-
sit illum Dominus in manu fœ-
minæ. * Et viuit Dominus, qui
custodiuit me in uia mea qua
ambulauī; quoniā decepit eum
facies mea in perditionem eius,
& nō fecit peccatum mecū in
pollutionem & cōfusionem. &
obstupuit omnis populus nimis.
* Et inclinantes adorauerunt
Deum. * Et dixerunt vna-
nimiter: Benedictus es Deus
noster, qui ad nihilum rede-
gisti in die hodierna inimicos populi
tui. * Et dixit ei Ozias: Bene-
dicta tu es filia à Deo excelsō,
præ omnibus mulieribus quæ
super terram. * Et benedictus
Dominus Deus, qui creauit ca-
los & terram, qui direxit te in
vulnus capitis principis inimi-
corum nostrorum. quia non re-
cedet spes tua à corde hominū,
qui memores fuerint uirtutis
Dei usq; in seculum. & faciat
tibi hæc Deus in exaltationem
sempiternam, ut uisitet te in
bonis, pro quibus non pepercisti
animæ tuæ propter humilita-
tem generis nostri, sed subueni-
sti ruinæ nostræ in rectum uo-
lens ante conspectum Dei no-
stri. * Et dixit omnis popu-
lus, Fiat, fiat.

CAP. XIII.

ET dixit ad eos Iudith, Au-
dite iam me fratres: & ac-
cipientes caput hoc,

pepercisti animæ tuæ propter angustias & tribulationem generis tui, sed subuenisti ruinæ ante con-
spectum Dei nostri. 25 Et dixit omnis populus, Fiat, fiat. 26 Porro Achior vocatus venit. & dixit
ei Iudith, Deus Israel, cui tu testimonium dedisti, quod uisceretur se de inimicis suis, ipse caput omnium
incredulorum incidit in hac nocte in manu mea. 27 Et ut probes quia ita est, ecce caput Holofernis
qui in contemptu superbiæ suæ Deum Israel contempsit, & tibi interitum minabatur, dicens: 28 Cum
captus fuerit populus Israel, gladio perforari præcipiam latera tua. 29 Videns autem Achior caput
Holofernis, angustiatu præ pauore, cecidit in faciem suam super terram, & æstuauit anima eius.
30 Postea uero quàm resumpto spiritu recreatus est, procidit ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit:
31 Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernaculo Iacob, quoniam in omni gente, quæ audierit no-
men tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

CAP. XIII.

Dixit autem Iudith ad omnem populum, Audite me fratres.

19 * ἰδὲ κεφαλὴν ὀλοφέρνης ἀρχιστρα-
τήγος δυνάμεως ἀσσύρων, & ἰδοὺ τὸ κωνώ-
πιον ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέθαις αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος ἐν
χειρὶ θηλείας.
20 * καὶ ζῆν ὁ κύριος ὃς διεφύλαξέ με
ἐν τῇ ὁδῷ μου ἥ ἐπορεύθην, ὅτι ἠπάτη-
σεν αὐτὸν τὸ πρῶτον μου εἰς ἀπώ-
λειαν αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἐποίησεν ἀμαρτη-
μα μετ' ἐμοῦ εἰς μίαν σμα καὶ αἰσχύ-
νῳ. & ἔξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.
21 * καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ
θεῷ.
22 * & εἶπον ὁμοθυμαδόν, ὁ λογιητὴς
εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξουθενώσας ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ σήμερον τοὺς ἐχθροὺς ἡμε-
τέρων.
23 * καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὀζίας, ὁ λογιητὴς
σύ εἰ θυγατὴρ τοῦ θεοῦ τὸ ὕψιστον πᾶσαι
ταῖς γυναῖκασι ταῖς Ἰσραὴλ γῆς.
24 * & ὁ λογιητὴς κύριος ὁ θεὸς ὃς
ἐκπύσας ἐστὶν ἐχθροὺς & τὴν γῆν, ὃς κα-
τέδυνέ σε εἰς πρᾶγμα κεφαλῆς ἀρ-
χόντος ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ὅτε ἀποστή-
σῃ ἡ ἐλπὶς τοῦ ἀπὸ καρδίας ἀνθρώ-
πων μνημονεύοντων ἰσχυρὸν θεοῦ ἕως
αἰῶνος. & ποιήσαι θεῷ ταῦτα ὁ θεὸς εἰς
ὑψὸς αἰῶνιον. & Ἰσραὴλ ἐφείσθη τῆς ψυ-
χῆς σου διὰ τὴν ταπεινώσιν τῶν ἡ-
μῶν, ἀλλ' ἐπεξήλθες τῷ πτώματι ἡμῶν
ἐπ' ἀθέϊαν πορεύθῃσα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
ἡμῶν.
25 * & εἶπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡμῶν ἡμῶν.
1 * καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἰουδαῖθ,
ἀκούσατε δὴ με ἀδελφοί καὶ λαβόν-
τες τὴν κεφαλὴν ταύτην,

19 * Ecce caput Holofernis
C principis militiae Assyriorū.
Et ecce conopœum illius,
in quo recūbebat in ebric-
tate sua, ubi & per manum
fœminæ percussit illū Do-
minus Deus noster.
20 * Viuit autem ipse Do-
minus, quoniam custodi-
uit me angelus eius, & hinc
euntem, & ibi commoran-
tem, & inde huc reuertē-
tem; & non permisit me
Dominus ancillam suam
coinquinari; sed sine pol-
lutione peccati reuocauit
me vobis gaudentem in vi-
ctoria sua, in euasione mea,
in liberatione uestra.
21 * Confitemini illi om-
nes, quoniam bonus, quo-
niam in seculum misericor-
dia eius.
22 * Vniuersi autem adorā-
tes Dominum, dixerunt ad
eam, Benedixit te Dominus
in uirtute sua, quia per te
ad nihilum redegit inimi-
cos nostros.
23 * Porro Ozias princeps
populi Israel dixit ad eam,
Benedicta es tu filia à Do-
mino Deo excelsō, præ om-
nibus mulieribus super ter-
ram. 24 * Benedictus Dñs
qui creauit cælum & terrā,
qui te direxit in vulnera ca-
pitis principis inimicorum
nostrorum, quia hodie no-
men tuum ita magnifica-
uit, ut non recedat laus tua
de ore hominum, qui me-
D mores fuerint uirtutis Dñi
in æternum, pro quibus nō

*Suspendite caput hoc super muros nostros, & erit cum exierit sol, accipiat unusquisq; arma sua; & exite cum impetu, non ut descendatis deorsum, sed quasi impetum facientes.

*Tunc exploratores, necesse erit, ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam.

*Cumque duces eorum concurrerint ad tabernaculum Holofernis, & inuenerint eum truncum in suo sanguine volutatum, decedet super eos timor.

*Cumque cognoueritis, fugere eos, ite post illos securi, quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris.

*Tunc Achior videns virtutem quam fecit Deus Israel, relicto gentilitatis ritu, credidit Deo, & circumcidit carnem præputij sui, & appositus est ad populum Israel, & omnis successio generis eius usque in hodiernum diem.

*Mox autem ut ortus est dies, suspenderunt super muros caput Holofernis, accipitque unusquisque vir arma sua, & egressi sunt cum grandi strepitu & ululatu.

πεποινηκῶς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔζηλθεν, ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς· ὡς δ' ἐπαύσατο λαλοῦσα, φωνὴ μεγάλη ἠλάλαξεν ὁ λαός, καὶ ἔδωκαν φωνὴν δυνάμει ἐν τῇ πόλει αὐτῶν· ἰδὼν δὲ ὁ ἀχίωρ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἐπίστευσεν τῷ θεῷ σφόδρα, καὶ περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, & προσέτετόν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. * ἡνίκα δ' ὁ ῥῆθρ' ἀνέβη, ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν ὁλοφέρνης ἐν τοῖς τοῖχοις. καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ τὰ ὅπλα αὐτοῦ, καὶ ἔζηλθον καὶ ἀπείραν ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τοῦ ὄρους.

rael usque in diem hunc.

7 Cum autem diluculum ascendit, suspenderunt caput Holofernis de muro, & accipit omnis vir arma sua, & exierunt in circulum ad ascensus montis.

* κρεμάσατε αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἐπαλᾶς ἕως τοῦ τείχους ἡμῶν· καὶ ἔσται ἡνίκα αὐτὴ διαφύσῃ ὁ ὥρῃθρ' καὶ ἔξελθῇ ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναλήψεται ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ ὑμῶν, καὶ ἔξελδύσεται πᾶς ἀνὴρ ἰσχυρὸν ἐξωτὸς πόλεως· καὶ δώσετε δρχηγὸν ἐπ' αὐτοῦ ὡς κατεβαίνοντες εἰς τὸ πεδῖον εἰς τὴν περφυλακὴν ὑμῶν ἀσπερ, καὶ οὐ κατεβήσεται.

* ὁ δὲ ἀναλαβόντες ἔτι τὰς πανοπλίας αὐτῶν, πορεύονται εἰς τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, καὶ ἐγεγούσθησαν στρατηγοὶ τῆς δυναμείας ἀσπερ.

* καὶ δεικνύμενοι ἐπὶ τὴν σκηνὴν ὁλοφέρνης, καὶ ἔχοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἐπὶ πεσέτω ἐπ' αὐτοῦ φόβος, & φεύγονται ἀπὸ προσώπου ἡμῶν. * καὶ ἐπακολουθήσονται αὐτοῖς ἐκ πάντες, καὶ κατακοδύντες πᾶν ὄρεον Ἰσραὴλ, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

* πρὸ δ' ἐποιῆσαι ταῦτα, καλέσά με μοι ἀχίωρ τὴν αἰμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιβῶ τὴν ἐκφαιλιστὰν τὴν οἰκὸν Ἰσραὴλ. ὁ δὲ αὐτὸν εἰς θάνατον ἀποστείλαντα εἰς ἡμᾶς, ὁ δὲ ἐκάλεσαν τὸν ἀχίωρ ἐκ τοῦ οἴκου ὁζία· ὡς δ' ἦλθε, ὁ δὲ εἶδε τὴν κεφαλὴν ὁλοφέρνης ἐν χειρὶ ἀνδρὸς ἐνὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ, ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον, καὶ ἔξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. ὡς δ' ἀνέλαβον αὐτὸν, προσέπεσε τοῖς ποσσὶν ἰδεῖν, καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν, βλοσυρμένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι ἰσθῶς, & ἐν παντὶ ἔθναι, οἵτινες ἀκρόσαντες τὸ νόματά σου ταραχθήσονται. ὁ δὲ νῦν ἀνὰ γαίαν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἀνῆγειλεν αὐτὰ ἰδεῖν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάντα ὅσα ἦν

* Suspendite illud super pinaculum muri nostri. & erit quum illuxerit diluculum, & exierit sol super terram, recipientis unusquisq; arma bellica vestra, & exhibit omnis vir fortis extra civitatem. & dabitis principem super eos, quasi descendentes in campum ad vigiliam filiorum Assyriorum, & non descendetis.

* Et cum acceperint isti armaturas suas, ibunt in castra sua, & excitabunt principes exercitus Assyriorum.

* Et current ad tabernaculum Holofernis, & non invenient eum. & decedet super eos timor, & fugient a facie nostra.

* Et insequentes vos, & omnes habitantes omnem terminum Israel, prosternite eos in viis suis.

* Ante autem quam faciatis hac, vocate mihi Achior Ammanitem, ut videns cognoscat vilipendentem domum Israel, & ipsum in mortem mittentem ad nos. Et vocauerunt Achior de domo Ozia. Ut autem veniret, & vidit caput Holofernis in manu viri unius in congregatione populi, cecidit in faciem, & defecit spiritus eius. Ut autem recreauerunt illum, cecidit ad pedes Judith, & adoravit faciem eius, & dixit: Benedicta tu in omni tabernaculo Iudæ, & in omni gente, quicunque audientes nomen tuum turbabuntur. & nunc nuncia mihi quæ fecisti in diebus istis. Et annunciauit ei Judith in medio populi omnia quæ fecerat, a qua die exiuit, usquequo locuta est eis. Ut autem cessavit loqui, voce magna exultavit populus, & dederunt vocem iocundam in civitate sua. Videns autem Achior omnia quæ fecit Deus Israel, credidit Deo valde, & circumcidit carnem præputij sui, & appositus est ad domum Israel.

* At filij Assyriorum ut viderunt eos, miserunt ad duces suos.

* Illi autem venerunt ad duces & tribunos, & ad omnem principem suum.

* Et venerunt ad tabernaculum Holofernus, & dixerunt ei qui erat super omnia eius:

* Excita iam dominum nostrum, quoniam ausi sunt serui descendere super nos ad bellum, ut disperdantur in finem.

* Et ingressus est Bagoas, et pulsavit aulam tabernaculi; suspicabatur enim dormire ipsum cum Judith. * Ut autem nemo audiuit, aperiens introiuit in cubiculum, & inuenit eum super stratum proiecitur mortuum, & caput eius ablitum erat ab eo: & exclamauit voce magna cum fletu & gemitu, et clamore valido, & scidit vestimenta sua.

* Et ingressus est in tabernaculum ubi erat Judith diuerrens, & non inuenit eam: & exiit ad populum & clamauit, Prauaricati sunt serui: fecit confusionem vna mulier Hebraeorum in domum regis Nabuchodonosor, quoniam ecce Holofernes in terra, & caput eius non est in ipso.

* Cum autem audissent haec verba principes virtutis Assyriorum, sciderunt statim vestimenta sua, & turbata est anima eorum valde.

* Et factus est eorum clamor & vociferatio magna nimis in medio castrorum.

CAP. XV.

ET cum audissent qui in tabernaculis erant, obstupuerunt super factum, & cecidit super eos timor & tremor.

* ὅτε οἱ ἄσσυροι εἶδον αὐτούς, διέπεμψαν ἐπὶ τοῦ ἡγεμῆρος αὐτῶν.

* ὅτε ἦλθον ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἀρχόντας αὐτῶν.

* καὶ παρεγγύοντο ἐπὶ τῷ σκηνῷ ὀλοφένου, καὶ εἶπον· τὸ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτῶν.

* ἐγείρειν δὲ τὸν κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν ὁδοῖλοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλος.

* καὶ εἰσῆλθε βαγώας, & ἔκρυσσε τῷ αὐλῷ τῷ σκηνῆς· ὡς ἐνόησε γὰρ καταδύειν αὐτὸν μετ' ἰουδαίου.

* ὡς δὲ εἶδεν ὡς ἤκουσε, διατείλας εἰσῆλθεν εἰς τὴν κοιτάναν· & εὗρεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ χειρῶνιδος ἐρριμμένον νεκρὸν, & ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφῆρτε ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετ' κλαυθμοῦ & συναγμοῦ, & βοῆς ἰσχυρῆς, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

* καὶ εἰσῆλθεν εἰς τῷ σκηνῷ ἔσω ἰουδαίου καταλύουσα, καὶ ἔχουσα αὐτὸν· καὶ ἐξεπήδησεν εἰς τὸν λαόν καὶ ἐβόησεν, ἡγετήκασιν ὁδοῖλοι· ἐποίησεν αἰχμῶν μία γυνὴ τῶν ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἰδὲ ὀλοφέρνης χαμαί, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

* ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα τὰ ἀρχόντες τῶν ἀσσυρίων, διέρρηξαν διτῶς τὰ χιτῶνας αὐτῶν, καὶ ἔταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα.

* καὶ ἔκρυσσε αὐτῶν κραυγὴ & βοὴ μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

15.

* Καὶ ὡς ἤκουσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τὸ γεγονός· καὶ ἔπεσαν ἐπ' αὐτοὺς φόβος & τρόμος.

* Quod videntes exploratores, ad tabernaculum Holofernus cucurrerunt. Porro hi qui in tabernaculo erant venientes, & ante ingressum cubiculi perstreptentes excitandi gratia, inquietudinē arte moliebatur, ut non ab excitatibus, sed à sonantibus Holofernes euigilaret.

* Nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire.

* Sed cum venissent eius duces ac tribuni, & vniuersi maiores exercitus Assyriorum, dixerunt cubiculariis:

* Intrate, & excitate illum, quoniam egressi mures de cauernis suis, ausi sunt prouocare nos ad praelium.

* Tunc ingressus Vagao cubiculum eius, stetit ante cortinam, & plausum fecit manibus suis. suspicabatur enim illum cum Judith dormire.

* Sed cum nullum motum iacentis sensu aurium caperet, accessit proximans ad cortinā: & eleuans eam, vidensque cadaver absque capite Holofernus in suo sanguine tabefactum iacere super terram, exclamauit voce magna cum fletu, & scidit vestimenta sua.

* Et ingressus tabernaculum Judith, non inuenit eam. Et exiit foras ad populum, & dixit: Vna mulier Hebraea fecit confusionē in domo regis Nabuchodonosor. ecce enim Holofernes iacet in terra, & caput eius non est in illo.

15 Quod cum audissent principes virtutis Assyriorum, sciderunt omnes vestimenta sua, & intolerabilis timor & tremor cecidit super eos, & turbati sunt animi eorum valde.

16 Et factus est clamor incomparabilis in medio castrorum eorum.

CAP. XV.

Cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens & consilium ab eis; & solo tremore & metu agitati, fugę praesidium sumunt:

* Ita ut nullus loqueretur
cū proximo suo: sed inclinato
capite, relictis omnib⁹, eua-
dere festinabant Hebræos;
quos armatos sup se venire
audierāt, fugientes per vias
camporū & semitas colliū.

* Vidētes itaque filij Israel
fugientes, secuti sunt illos.
* Descēderuntq; clāgentes
tubis, & ululātes post ipsos.
* Et quoniā Assyrij nō adu-
nati, in fugam ibant præci-
pites; filij autem Israel vno
agmine persequētes, debili-
tabāt omnes quos inuenire
potuissent. * Misitque O-
zias nuncios per omnes ci-
uitates & regiones Israel.

* Omnis itaque regio om-
nisque vrbs electā iuuentu-
tem armatā misit post eos,
& persecuti sunt eos in ore
gladij, quousque perueni-
rent ad extremitatem finiū
suorū. * Reliqui autem qui
erant in Bethulia, ingressi
sunt castra Assyriorū, & præ-
dā quā fugiētes Assyrij reli-
querāt, abstulerunt, & onu-
stati sunt valde. * Hi verō q-
victores reuersi sunt ad Be-
thuliā, omnia quę erāt illo-
rū abstulerūt secū, ita ut nō
esset numerus in pecorib⁹,
in iumentis, & vniuersis mo-
bilibus eorū, ut à minimo
vsq; ad magnū omnes diui-
tes fierēt de prædationibus
eorū. * Ioachim autē sum-
mus pontifex de Hierusalē
venit in Bethuliam cū vni-
uersis presbyteris suis, ut
videret Iudith. * Quæ cū
exiisset ad illū, benedixerūt
illā oēs vna voce, dicentes:
* Tu gloria Hierusalē, tu le-
titia Israel, tu honorificētia
populi nostri, quia fecisti
viriliter, & confortatū est
cor tuū, cō castitatē ama-
ueris, & post virum tuum
alterū nescieris; ideo & ma-
nus Domini cōfortauit te,
& ideo eris benedicta in
æternum.

* καὶ οὕτως ὡς ἄνθρωπος μόνων καὶ
πρὸς ὅσων ἐπὶ τοῦ πλησίον αὐτῶν, ἀλλ'
ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφυγον ἐπὶ
πάντας ὁδὸν ἔπειθ' ἐτ' ὁρείνης· ἐπὶ
παρεμβολήκοτες ἐν τῇ ὁρείνῃ κύκλῳ
βετυλούα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

* Ἐντε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πο-
λεμικῆς ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐ-
τοὺς. * Ἐξ ἀπέστειλον οὖν οὗτος εἰς βε-
τομαδὲμ καὶ βηβὲ, καὶ χωβὲ, καὶ κω-
λά· καὶ εἰς πρὸς ὅσον Ἰσραὴλ οὗτος ἀ-
παγγέλλοντας ὑπὲρ πάντων σὺν τελεσ-
μῶν, καὶ ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς
πολεμίοις εἰς τὴν ἀνείρεσιν αὐτῶν· ὡς
δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμο-
θυμαδὸν ἔπεσον ἐπ' αὐτοὺς ἕως χω-
βὲ ὡσαύτως ὅτι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
παρεγγήθησαν, ἐκ πάσης τ' ὁρείνης,
ἀνέγχεσαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γινόμενα τῇ
παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

* καὶ ἐν τῇ γαλαάδ, καὶ ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ ὑπερέκρεσαν αὐτοὺς
πληγὴ μεγάλη, ἕως ἑπαρήλθον τὴν
δαμασκὸν καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς.

* Ὁ λοιπὸς καὶ κοῦντες βε-
τυλῶν ἐπέπεσον τῇ παρεμβολῇ ἀσ-
σέρ, καὶ περιέκομίζον αὐτοὺς, καὶ
ἐπλάτησαν σφόδρα.

* Ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ ἀναστρέψαντες,
ὑπὸ τ' κοπῆς, ἐκυρίευον τῶν λοιπῶν·
καὶ αἱ κώμαι καὶ αἱ πόλεις αἱ ἐν τῇ ὁρείνῃ
καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλὰ λαφύ-
ρων, ὡς γὰρ πλῆθος πολλὸ σφόδρα.

* καὶ ἰωακὴμ ὁ ἱερὸς ὁ μέγας, ἐπὶ
ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κα-
τοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦλθον ἑθε-
μελιῶσαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησεν ὁ
θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰδέναι ἰουδαῖον καὶ
λαλῆσαι μετ' αὐτῆς εἰρηνῶς.

* ὡς ὅτι εἰσῆλθον πρὸς αὐτὴν, δι-
λόγησαν αὐτῷ ὁμοθυμαδόν, ἐπεὶ οὖν
πρὸς αὐτὴν· * σὺ ψῶμα Ἱερου-
σαλὴμ, σὺ γαυρία μέγα Ἰσρα-
ὴλ, σὺ καύχημα μέγα Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐποίησας ταῦτα πάντα ἐν χειρὶ
σου· ἐποίησας ἀγαθὰ μὲν Ἰσραὴλ, ἐπὶ
ἀδούκησεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεός· διλογη-
μὴν γίνου πρὸς τὰς πάντας ἐχθρούς σου
εἰς τὴν αἰῶνα χρόνον.

* Et non fuit homo manens
ante faciem amplius proximi
sui, sed diffusi vnanimiter fu-
gerunt ad omnem viam campi
& montanorum: & qui ca-
strametati erant in montibus
in circuitu Betulæ, conuersi
sunt in fugam. * Et tunc filij
Israel omnis vir praeliator ex
eis effusi sunt super eos.

* Et misit Ozias in Betoma-
schem, & Bebe, & Chobe, &
Cola, & in omnem terminum
Israel, qui annuntiarent super
eis quæ cōsummata sunt, & ut
omnes diffunderētur super ini-
micos in interitum eorum. Ut
autem audierunt filij Israel, o-
mnes vnanimiter ceciderunt
super eos usque ad Chobe: si-
militer autem & qui ex Hie-
rusalem aduenerunt, & ex o-
mnibus montanis, annunciaue-
runt enim eis quæ facta fue-
rant castris inimicorū suorum.

* Et qui in Galaad & qui
in Galilæa, dissipauerunt eos
plaga magna; usquequo præte-
rierunt Damascus & fines
eius. * At reliqui habitātes Be-
tuluam irruerunt castris Assy-
riorum, & prædati sunt eos,
& ditati sunt valde.

* At filij Israel reuersi ab oc-
cisione, dominati sunt reliquo-
rum: et villæ & ciuitates quæ
in montanis & campestribus,
obtinuerunt multa spolia, erat
enim multitudo magna nimis.

* Et Joachim sacerdos ma-
gnus & senatus filiorum Israel
qui habitabant in Hierusalem,
venerunt ut fundarent bona
quæ fecit Deus Israel; et ut vi-
derent Iudith, & loquerentur
cū ea pacem. * Ut autē introie-
runt ad eam, benedixerunt eā
vnanimiter, & dixerunt ad
eā: * Tu exaltatio Hierusalem,

tu gloria magna Israel, tu hono-
rificentia magna generis nostri,
quia fecisti hæc omnia in manu
tua: fecisti bona cum Israel, &
complacuit super eos Deus; be-
nedicta sis ab omnipotenti Do-
mino in æternum tempus.

¹³ * Et dixit omnis populus: Fiat.

¹⁴ * Et expolians populus castra per dies triginta.

¹⁵ * Et dederunt Judith tabernaculum Holofernis, & omnia argentaria, & lectulos, & stateras, & omnia supellectilia eius. Et accipiens ipsa, imposuit super mulam suam, & coniunxit currus suos, & accumulavit ea super illos.

¹⁶ * Et concurrunt omnes mulieres Israel ad videndum eam: & benedixerunt eam, & fecerunt ei chorum ex eis. et accepit thyrso in manibus suis, & dedit & mulieribus quæ cum ea. & coronaverunt olivæ ipsam, & eam quæ cum ipsa, & processit ante omnem populum in chorea ducens omnes mulieres. & sequebatur omnis vir Israel armatus, cum coronis & hymnis in ore eorum. CAP. XVI.

¹ **E**T cœpit cantare Judith confessionem hanc in omni Israel, & omnis populus cantabat canticum hoc. & dixit Judith: Incipite Deo meo in tympanis. * Modulamini ei psalmos & laudem, exaltate, & invoocate nomen eius.

² * Quoniam Deus conterens bella, quoniam in castris in medio populi eripuit me de manu persequentium me.

³ * Venit Assur ex montibus ab aquilone, venit in miliariibus exercitus sui, quorum multitudo eorum obturavit torrentes, & equitatus eorum cooperuit colles.

⁴ * Dixit se incensurum fines meos, & iuvenes meos occisurum in gladio, & lactantes positurum in pavimentum, & infantes meos daturum in prædā, & virgines meas prædaturum.

⁵ * Et Dominus omnipotens quassavit eos in manu femine.

⁶ * Nō enim cecidit potens à iuuenibus, neq; filij titanum percusserunt eum, neq; excelsi gigantes imposuerunt se illi, sed Judith filia Merari in specie faciei suæ dissolvit eum.

¹³ * καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός, γένοιτο.
¹⁴ * καὶ ἐλαφύρησεν ὁ λαὸς τὴν παρεμβολὴν ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα.

¹⁵ * καὶ ἔδωκαν τῇ ἰδεῖν τὴν σκηνὴν ὁλοφέρνηου & πᾶσι τὰ ἀργυρώματα & τὰς κλῖνας & τὰ ὄλκια & πᾶσι τὰ σκεύη αὐτῆς. & λαβῶσα αὐτὴ, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς. καὶ ἔξωσεν τὰς αἰμάξας αὐτῆς, & ἐσώρευσεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν.

¹⁶ * καὶ συνέδραμε πᾶσα γυνὴ ἰσραὴλ ἵδεῖν αὐτὴν, καὶ δόξασαν αὐτὴν, καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορὸν & αὐτῶν. & ἔλαβε θυρσοὺς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, καὶ ἔδωκε καὶ ταῖς γυναῖξιν ταῖς μετ' αὐτῆς. & ἐσεφώνωσαν τὴν ἑλπίαν αὐτῇ & τῇ μετ' αὐτῆς, & προσήλθεν ἐμπαροῦσιν πάντες Ἰσραὴλ ἐν χορείᾳ ἡγαγμένη πασῶν τῶν γυναικῶν. & ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνωπλισμένος, μετ' ἐσφώνων καὶ ὕμνων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

15.

¹ * Καὶ ἔξηρχεν ἰδεῖν ἡνὶ Ἰζομολύγησιν ταύτῃ ἐν παντί ἰσραὴλ, & πᾶς ὁ λαὸς ὑπερεφώνει τὴν αἴνεσιν αὐτῇ. & εἶπεν ἰδεῖν, * ἔξάρχεται τὸ θεῶμα ἐν τυμπάνοις, ἐναρμόσασθε αὐτῇ ψαλμοῖς καὶ αἶνον, ὑψοῦτε καὶ ἑπικαλέσεσθε τὸ ὄνομα αὐτῆς.

² * ὅτι ὁ θεὸς σωτὴρ ὢν πολέμοις, ὅτι εἰς παρεμβολὰς ἐν μέσῳ λαῶν ἔξειλετό με ἐκ χειρὸς τῶν καταδιωκόντων με. * ἦλθεν ἀσπερ ἔξ ὀρέων ἀπὸ βωρρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι θυμῶν αὐτῆς, ὡς τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐφραξέχειμα ῥέγας, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυψε βενοίους.

³ * εἶπεν ἐμὴ πρῆσιν τὰ ὄριά μου, & ὅτι νεανίσκος μου ἀνέλειν ἐν ῥομφαίᾳ, & τὰ θηλάζοντα θήσιν εἰς ἑδάφους, & τὰ νήπιά μου δώσειν εἰς παρονομίαν, καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεύσας. * καὶ κύριος πάντοτε κράτωρ ἡγήτησεν αὐτὸν ἐν χειρὶ θηλείας.

⁴ * ὃς ἐπέσειεν ὁ θυμὸς τῶν νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ ἡλίων ἐπάταξαν αὐτὸν, οὐδὲ υἱοὶ γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ ἰουδαῖοι θυλάτην μερὰ ἐν κάλλει παρῶπρου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτὸν.

¹³ * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat.

¹⁴ * Per dies autem triginta vix collecta sunt spolia Assyriorum à populo Israel.

¹⁵ * Porro autem vniuersa quæ Holofernis pecularia fuisse probata sunt, dederunt Judith in auro & argēto, & vestib⁹, & gēmis, & omni supellectili, & tradita sunt omnia illi à populo.

¹⁶ * Et omnes populi gaudebant cum mulieribus, & virginibus, & iuuenibus in organis & citharis.

CAP. XVI.

¹ **T**Vnc cantavit canticum hoc Domino Judith, dicens: * Incipite Domino in tympanis, cantate Domino in cymbalis, modulamini illi psalmum novum: exultate & invoocate nomen eius. * Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi.

² * Qui posuit castra sua in medio populi sui, vt eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum.

³ * Venit Assur ex montibus ab Aquilone in multitudine fortitudinis suæ. Cuius multitudo obturavit torrētes, & equi eorum cooperuerunt valles.

⁴ * Dixit se incensurum fines meos, & iuvenes meos occisurum gladio, infantes meos dare in prædā, & virgines in captivitatem.

⁵ * Dominus autem omnipotens nocuit eum, & tradidit eum in manu feminae, & confudit eum.

⁶ Non enim cecidit potens eorum à iuuenibus, nec filij titan percusserunt eum, nec excelsi gigantes imposuerunt se illi, sed Judith filia Merari in specie faciei suæ dissolvit eum.

*Exiit enim se vestimento,
viduitatis, & induit se vesti-
mento letitiæ in exultatione
filiorū Israel. *Vnxit faciē
suā vnguento, colligauit cin-
cinnos suos mitra ad deci-
piendū illū. *Sandalia eius
rapuerūt oculos eius: pul-
chritudo eius captiuā fecit
animā eius. amputauit pu-
gione ceruicē ei⁹. *Horruerūt
Persæ cōstantiā eius, &
Medi audaciā eius. *Tunc
vlulauerūt castra Assyriorū,
quādo apparuerūt humiles
mei arescētes in siti. *Filij
puellarū cōpunxerūt eos, &
sicut pueros fugientes occi-
derūt eos. perierūt in prēlio
à faciē Dñi Dei mei. *Hym-
num cātemus Dño, hymnū
nouū cātemus Deo nostro:
*Adonai Dñe, magn⁹ es tu
& præclarus in virtute, & C
quē superare nemo potest.
*Tibi seruiat omnis creatu-
ra tua; quia dixisti, & facta
sunt; misisti spiritū tuum, &
creata sunt, & nō est qui re-
sistat voci tuæ. *Montes à
fundamentis mouebuntur
cum aquis, petræ sicut cera
liquefcent ante faciē tuam.
*Qui autē timēt te, magni
erunt apud te per omnia.
*Vē genti insurgenti super
genus meū. Dominus enim
omnipotens vindicabit in
eis; in die iudicij visitabit
illos. *Dabit enim ignē &
vermes in carnes eorum, vt
vratur & sentiāt vsq; in sem-
piternū. *Et factū est post
hæc, omnis populus post vi-
ctoriā venit in Hierusalē
adorare Dominum; & mox
vt purificati sunt, obtule-
runt omnes holocausta &
vota, & repromissiōes suas.
*Porro Iudith vniuersa va-
sa bellica Holofernis, quæ
dedit illi populus, & cono-
pæū quod ipsa sustulerat, D
obtulit in anathema ob-
liuionis. *Erat autem po-
pulus iocundus secundum
faciem sanctorum, & per tres menses gaudium huius victoriæ celebratum est cum Iudith.

*ἐξεδύσατο γὰρ σολὴν χηρδύσεως,
αὐτῆς εἰς ὕψος ἰὼν πονέντων ἰσραήλ.
*ἠλείψατο τὸ πρὸς ὄψωπον αὐτῆς ἐν
μυρισμῷ, & ἐδήσατο τὰς τρίχας αὐ-
τῆς ἐν μίτρᾳ, καὶ ἔλαβε σολὴν λινῶν
εἰς ἀπάτην αὐτοῦ. *τὸ σανδάλιον
αὐτῆς ἤρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ
κάλλος αὐτῆς ἡ χημαλώδους ἐν ψυ-
χῇ αὐτοῦ διήλθεν ὁ ἀκινάκης ἐν τρά-
χηλον αὐτοῦ. *ἐφρεζαν πέρσαι τῶν
τόλμαν αὐτῆς· καὶ μῆδοι τὸ θάρσος
αὐτῆς ἐταράχθησαν. *τότε ἠλά-
λαξαν ὁ λαοὶ τοῦ μου, & ἐδόκησαν
ἀποθνήσκειν, & ἐπιοθήσαν, ὕψω-
σαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέκραν
σαν. *οἱ κορασίων κατέκλινον αὐ-
τὰς, & ὡς παῖδας αὐτομολογίων ἐτί-
τρωσκον αὐτῶν· ἀπώλοντο ἐκ παρα-
τάξεως κυρίου θεοῦ μου. *ὕμνήσω τῷ
κυρίῳ ὕμνον καινόν. *κύριε μέγας εἶ
ἐνδοξος, θαυμασὸς ἐν ἰσχύϊ & δύμπερ-
βλήτος. *ὁ δευδυσάτω πᾶσα ἡ κτίσις
σου, ὅτι εἶπας & ἐκτίθησαν· ἀπέσειλας
τὸ πνεῦμά σου & ἐκοδόμησε, & ἐκτίθη
δύμπερ (ἐ) τῇ φωνῇ σου· ὅρη γὰρ ἐκ
μελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσονται, πέ-
τραι δὲ ἀπὸ πρὸς ὄψωπον σου ὡς κηρὸς τα-
κήσονται. *ἐπὶ τῷ φόβῳ σου σὺ
διήλασας αὐτοῖς, ὅτι μικροὶ ἐπὶ πᾶ-
σα δύσιν εἰς ὁσμὴν εὐδοκίας, & ἐλά-
χσον πᾶν φόβον εἰς ὁλοκαύτωμα σου· ὁ
δὲ φόβος σου ἐν κύριον μέγας δια-
παντός. *καὶ ἐθνεσιν ἐπανίσταμένοις
τῷ γένει σου· κύριε παντοκράτωρ ἐκ-
δικήσῃ αὐτὰς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.
*δοῦναι πῦρ & σκώληκας εἰς σαρ-
κας αὐτῶν, καὶ κλαύσονται ἐν αἰδίῳ
ἕως αἰῶνος. *ὡς δὲ εἰσῆλθον εἰς ἱερου-
σαλήμ, προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ· καὶ
ἡνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαός, ἀνήνεγκαν
τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν & τὰ ἐκεί-
σια αὐτῶν & τὰ δόματα. *καὶ ἀνέθη-
κον ἰδεῖν πάντα τὰ σκεύη ὁλοφέρνης
ὅσα ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ, & τὸ κωνόπουν
ὃ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς εἰς ἀ-
νάθημα τῷ κυρίῳ ἔδωκε. *καὶ ὁ λαός
ὁφραυνόμενος εἰς ἱερουσαλήμ καὶ πρὸς
ὄψωπον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς, &
ἰδεῖν μετ' αὐτῶν κατέμεινε.

*Exiit enim vestimentū vidui-
tatis suæ in exaltationē laboran-
tiū Israel. *Vnxit faciē suā in
vnguento, & colligauit cincin-
nos suos in mitra, & accepit ve-
stem lineam ad deceptionē eius.
*Sandaliū eius rapuit oculum
eius, & pulchritudo eius capti-
uam fecit animā eius. pertrāsi-
uit pugio ceruicem eius. *Hor-
ruerūt Persæ audaciā eius, &
Medi cōfidentia ei⁹ turbati sunt.
*Tunc vlulauerunt humiles
mei, & clamauerunt inuāli-
di mei, & timuerunt: exaltaue-
runt vocē suā, & cōuersi sunt.
*Filij puellarum compunxe-
runt eos, & sicut pueros fugi-
entium vulnerauerunt eos. pe-
rierunt de prēlio Dñi Dei mei.
*Cantabo Dño hymnū nouū.
*Domine magnus es & prae-
clarus, mirabilis in virtute &
insuperabilis. *Tibi seruiat om-
nis creatura tua: quia dixisti,
& facta sunt: misisti spiritum
tuum, & edificauit, & nō est
qui resistat voci tuæ. *Montes
enim à fundamentis cum aquis
mouebuntur, petræ verò à fa-
cie tua vt cera liquefcent.
*In autem timentibus te tu
propitiaberis eis, quoniam parū
tibi omne sacrificium in odorem
suauitatis, & minimus omnis
adeptus in holocaustū tuū. at qui
timet Dominū, magnus semper.
*Vē gentibus insurgentibus
generi meo. Dominus omnipo-
tens vindicabit eos in die iudi-
cij: *Vt det ignem & vermes
in carnes eorum, & flebunt in
sensu vsque in seculum. *Vt
autem introierūt in Hierusalē,
adorauerunt Dñm. & mox vt
purificatus est populus, obtule-
runt holocausta sua, & vota
sua, & dona. *Et obtulit fu-
ditib omnia vasa Holofernis,
quæ dedit populus ei, & cono-
pæum quod accepit à cubiculo
eius in oblationem Dño dedit.
*Et erat populus iocundus in
Hierusalem secundum faciem
sanctorum per menses tres, &
Judith cum eis mansit.

* Post autem dies hos, rediit unusquisque in hereditatem suam, & Judith abiit in Bethulia, & permansit in substantia sua.

* Et erat in tempore suo gloriosa in omni terra. & multi cupierunt eam. & non cognovit vir eam omnibus diebus vitæ suæ, ex qua hora defunctus est Manasses vir eius, & appositus est ad populum suum.

* Et procedens erat magna valde.

* Et senuit in domo viri sui centum quinque annis, & dimisit ancillam suam liberam. et defuncta est in Bethulia, & sepelierunt eam in spelunca viri sui Manasse.

* Et luxit eam domus Israel diebus septem. diuisit autem substantias suas antequam moreretur ipsa omnibus propinquis Manasse viri sui, & propinquis generis sui.

* Et non erat amplius qui exterreret filios Israel in diebus Judith, & post mortem eius diebus multis.

25 * μὲν οὖν τὰς ἡμέρας ταύτας, δυνέ-
ζευσεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ, καὶ ἰουδαῖοι ἀπῆλθον εἰς βετου-
λούα, καὶ κατέμεινον Ἰπὶ τῆς ὑπάρ-
26 ξεως αὐτῆς.

* καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς
ἐνδοξάζειν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ πολλοὶ
ἐπεθύμησαν αὐτῇ. καὶ οὐκ ἔγνω ἀ-
νὴρ αὐτῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ὥρας ἀπέθανε μα-
νασῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, & προσέτεθι πρὸς
τὸν λαὸν αὐτοῦ.

27 * & προβαίνουσα ἦν μεγάλη σφόδρα.

28 * καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀν-
δρός αὐτῆς ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη, & ἀφῆ-
κε τὴν ἀβραμ αὐτῆς ἐλευθέραν. καὶ
ἀπέθανεν εἰς βετουλούα, & ἐθαψαν
αὐτὴν ἐν τῇ σπηλαίᾳ τοῦ ἀνδρός
αὐτῆς 29 μανασῆ.

* καὶ ἐπένθησεν
αὐτῇ οἶκος ἰσραὴλ ἡμέρας ἐπτά.
διείλετο δὲ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῇ πρὸς τοὺς
δοθῆναι αὐτῇ πᾶσι τοῖς ἐγγίσι μα-
νασῆ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς & τοῖς ἐγγίσι
30 γένους αὐτῆς.

* καὶ οὐκ ἔτι οὐ
ἐκφοβῶν τις υἱὸς ἰσραὴλ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἰουδαῖοι, καὶ μὲν τὸ δοθῆναι
αὐτῇ ἡμέρας πολλὰς.

25 * Post dies autem illos
vnusquisque rediit in sua,
& Iudith magna facta est
in Bethulia, & præclarior
erat vniuersæ terræ Israel.

26 * Erat etiam virtuti ca-
stitas adiuncta, ita vt non
cognosceret virū omnibus
diebus vitæ suæ, ex quo de-
functus est Manasses vir ei.

27 * Erat autem diebus festis
procedens cum magna glo-
28 ria.

* Mansit autē in do-
mo viri sui annos centum
quinque, & dimisit abram
suam liberam, & defuncta
est ac sepulta cum viro suo
in Bethulia.

29 * Luxitque illam omnis
populus diebus septem.

30 * In omni autē spacio vi-
tæ eius non fuit qui pertur-
baret Israel, & post mortem
eius annis multis.

31 * Dies
autem victoriæ huius festi-
uitatis ab Hebræis in nu-
mero sanctorum dierū acci-
pitur, & colitur à Iudæis et
illo tempore vsque ad præ-
sentem diem.

FINIS LIBRI IVDITH.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

PROLOGVS B. HIERONYMI

PRESBYTERI IN LIBRVM

ESTHER.



LIBRVM Esther variis Translatoribus constat esse vitiatum; quem ego de archiuis Hebræorum reuelans, verbum è verbo expressiùs transtuli. Quem librum editio vulgata, laciniosis hinc inde verborum funibus trahit, addens ea quæ ex tempore dici poterant, & audiri: sicut solitum est scholaribus disciplinis, sumpto themate, excogitare, quibus verbis uti potuit, qui iniuriam passus est; vel ille, qui iniuriam fecit. Vos autem ô Paula & Eustochium, quoniam & bibliothecas Hebræorum studuistis intrare, & Inter-

pretum certamina comprobastis, tenentes Esther Hebraicum librum, per singula verba nostram translationem aspicite; ut possitis agnoscere, me nihil etiam augmentasse addendo, sed fideli testimonio simpliciter, sicut in Hebræo habetur, historiam Hebraicam Latinæ linguæ tradidisse. Nec affectamus laudes hominum, nec vituperationes expauescimus; Deo enim placere curantes, minas hominum penitus non timemus; quoniam Deus dissipat ossa eorum, qui hominibus placere desiderant: & secundum Apostolum, Qui eiusmodi sunt, serui Christi esse non possunt. Rursum in libro Esther alphabetum ex minio usque ad Teth literam fecimus diuersis in locis, volentes scilicet Septuaginta Interpretum ordinem per hoc insinuare studioso lectori. Nos enim, iuxta morem Hebraicum, ordinem prosequi etiam in Septuaginta editione maluimus.

יְהִי בַיּוֹם אַחֲשֵׁרוֹשׁ הַיּוֹם
אֲחֲשֵׁרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהָדוּ וְעַד-כּוֹשׁ
שִׁבְעָה עָשָׂר יָמִים וּמֵאָה מְדִינָה:
בַּיּוֹם הַהוּא כָּשְׁבַת הַמֶּלֶךְ
אֲחֲשֵׁרוֹשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה:
בְּשָׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-
שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרֶס וּמְדֵי הַפָּרְתִּימִים וְשָׂרֵי
הַמְּדִינֹת לִפְנָיו:
בַּחֲרָתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר
הַתְּפָאֶרֶת גְּדוֹלָתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָה
יוֹם:
וּבַמְּלֹאכָה הַיּוֹם הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְמַגְדֹּל
וְעַד-קֶטֶן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנֵּי בֵיתֵן
הַמֶּלֶךְ:
חֹרֶב בְּרֶפֶס וְתַכְלֵת אַחֲזוּ בַּחֲבִלֵי-בּוץ וְאַרְגָּמָן
עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מַטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל-
רִצְפַת בַּהֹט וְשֵׁשׁ וָדָר וְסַחֲרָה:
וְהַשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב וּכְלִים מְבִלִּים שְׁמוֹנִים
וַיִּין מַלְכוּת רַב כֵּיד הַמֶּלֶךְ:
וְהַשְׁתִּיָּה כֶדֶת אֵין אִנֶּם כִּי-בֵן יֹסֵד הַמֶּלֶךְ עַל-
כָּל-רֶב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ וְאִישׁ:
גַּם וְשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים
בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ:
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָם אָמַר
לְמַהוֹמֵן בִּזְתָּא חֲרֻבְנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא וְזָתָר
וְכֶרֶס שִׁבְעָה חֲסִרִּים הַמְּשָׁרְתִּים אֶת-פָּנֵי
הַמֶּלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ:

& Abgatha, & Zarath, & Charchas, septem eunuchis, qui in conspectu eius ministrabant.

IN diebus Assueri, qui re-
gnauit ab India vsq; Æ-
thiopiam, super centū vi-
ginti septem prouincias,
Quando sedit in folio
regni sui, Susa ciuitas re-
gni eius exordiū fuit. Tertio igitur anno
imperij sui fecerat grāde conuiuiū cunctis
principibus, & pueris suis; fortissimis Per-
sarū & Medorū inclytis & præfectis Pro-
uinciarū coram se; Ut ostenderet diui-
tias gloriæ regni sui, ac magnitudinē atq;
iactantiam potentia suæ, multo tempore,
centum videlicet & octoginta diebus.
Cūq; impleretur dies conuiuij, inui-
tauit omnē populum qui inuentus est in
Sulis à maximo vsq; ad minimū, & iussit
septē diebus conuiuiū præparari in vesti-
bulo horti & nemoris, quod regio cultu
& manu confitū erat. Et pendebant ex
omni parte tentoria aerei coloris, & car-
basini ac hyacinthini, sustentata funibus
byssinis atq; purpureis, qui eburneis circu-
lis inserti erant, & colūnis marmoreis ful-
ciebatur. Lectuli quoq; aurei & argentei,
super pauimentum smaragdino, & pario
stratū lapide dispositi erāt, quod mira va-
rietate pictura decorabat. Bibebāt autē
qui inuitati erāt aureis poculis, & aliis at-
que aliis vasis cibi inferebantur. Vinum
quoq; vt magnificētia regis dignum erat,
abūdans, & præcipuū ponebatur. Nec
erat qui nolētes cogeret ad bibēdū, sed si-
cut rex statuerat, præponens mensis singu-
los de principibus suis, vt sumeret vnus-
quisq; quod vellet. Vasthi quoq; regina
fecit cōuiuiū fœminarū in palatio, vbi rex
Assuerus manere consueuerat. Itaq; die
septimo cū rex esset hilarior, & post nimia
portionem incaluisse mero, præcepit Mau-
man, & Bazatha, & Arbona, & Bagatha,
& Abgatha, & Zarath, & Charchas, septem eunuchis, qui in conspectu eius ministrabant.

תרגום

בַּיּוֹם אֲחֲשֵׁרוֹשׁ הַיּוֹם אֲחֲשֵׁרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהָדוּ וְעַד-כּוֹשׁ שִׁבְעָה עָשָׂר יָמִים וּמֵאָה מְדִינָה:
כָּשְׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה:
בְּשָׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרֶס וּמְדֵי הַפָּרְתִּימִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו:
בַּחֲרָתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר הַתְּפָאֶרֶת גְּדוֹלָתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָה יוֹם:
וּבַמְּלֹאכָה הַיּוֹם הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְמַגְדֹּל וְעַד-קֶטֶן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנֵּי בֵיתֵן הַמֶּלֶךְ:
חֹרֶב בְּרֶפֶס וְתַכְלֵת אַחֲזוּ בַּחֲבִלֵי-בּוץ וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מַטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל-רִצְפַת בַּהֹט וְשֵׁשׁ וָדָר וְסַחֲרָה:
וְהַשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב וּכְלִים מְבִלִּים שְׁמוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת רַב כֵּיד הַמֶּלֶךְ:
וְהַשְׁתִּיָּה כֶדֶת אֵין אִנֶּם כִּי-בֵן יֹסֵד הַמֶּלֶךְ עַל-כָּל-רֶב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ וְאִישׁ:
גַּם וְשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ:
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָם אָמַר לְמַהוֹמֵן בִּזְתָּא חֲרֻבְנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא וְזָתָר וְכֶרֶס שִׁבְעָה חֲסִרִּים הַמְּשָׁרְתִּים אֶת-פָּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ:
וְהַשְׁתִּיָּה כֶדֶת אֵין אִנֶּם כִּי-בֵן יֹסֵד הַמֶּלֶךְ עַל-כָּל-רֶב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ וְאִישׁ:
גַּם וְשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ:
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָם אָמַר לְמַהוֹמֵן בִּזְתָּא חֲרֻבְנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא וְזָתָר וְכֶרֶס שִׁבְעָה חֲסִרִּים הַמְּשָׁרְתִּים אֶת-פָּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֲשֵׁרוֹשׁ:

ESTHER.

CAPVT I.



Factum est in diebus Artaxerxis, hic Artaxerxes ab Indiacentum viginti septem prouinciis imperauit.

In autem istis diebus, quando sedit in solio rex Artaxerxes in Susis ciuitate,

In tertio anno regnante ipso, conuiuium fecit amicis & reliquis gentibus, & Persarum & Medorum inclitis, & principibus satraparum.

Et post hæc postquam ostendit eis diuitias regni sui & gloriam letitiæ suæ in diebus centum octoginta:

Quando autem impleti sunt dies nuptiarum, fecit rex conuiuium gentibus inuentis in ciuitate in diebus sex, in aula domus regis,

Ornata byssinis & carpasinis extensis super funiculis byssinis & purpureis in taxilis aureis & argenteis, in columnis paruis & lapideis. Lectuli aurei et argentei super paumento smaragdini lapidis, & pinini & parij lapidis, & stratus diaphani variè floribus ornati:

Pocula aurea & argentea, vinum multum & suauis, quod ipse rex bibebat.

At potus hic non secundum propositam legem fuit. Sic autem voluit rex: & præcepit dispensatoribus facere voluntatem eius & hominum.

Et Asti regina fecit conuiuium mulieribus in regis, ubi rex Artaxerxes.

In autem die septimo hilarius factus rex, dixit Aman, & Bazatha, & Charbona, Bagatha, & Abagatha, & Zethar, & Charabas septem eunuchis regis Artaxerxis,

ΕΣΘΗΡ.

κεφ. α.



ΑΙ ἐγχετο ἐν ταῖς ἡμέραις δευτέρῃς, ὅτ' ὁ δευτέρης ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτά χωρῶν ἐκράτησεν.

ἐν τῇ ταύταις ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐνεθρονίσθη βασιλεὺς δευτέρης ἐν βύβις τῇ πόλει.

ἐν τῇ τρίτῃ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχλὸν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, καὶ τοῖς περσῶν καὶ μῆδων ἐνδόξοις, καὶ τοῖς ἀρχαῖς τῶν σατραπῶν.

καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὴν δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς ὑπεροπείας αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑπερεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἑξ, ἐν αὐτῇ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως,

κακοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ χοινοῖς βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ σύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις. κλίνας χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς ἐπὶ λιθοσρώτου σμαραγδίου λίθου καὶ πινύας καὶ παρείας λίθου, καὶ σρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως διωτισμέναι.

ποτήρια χρυσαῖα καὶ ἀργυρεῖα οἶνον πολὺν καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐπινεν.

ὁ δὲ πότες ὅτ' ἐκ τῆς περσικῆς νόμον ἐγχετο. οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

καὶ ἀστὶ ἡ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπως ὁ βασιλεὺς δευτέρης.

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἡδέως ἡρόμην ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ ἀμάν, & βαζαθά, καὶ χαρβωνά, βαγαθά, καὶ ἀβαγαθά & ζηθάρ, & χαρβάς τοῖς ἐπὶ τὰ δυνάχοις βασιλέως δευτέρης.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO

IN VOLVMEN ESTHER, B. A. MONTANO INTERPRETE.

CAP. I.

ET fuit in diebus Ahhasueros, ipse fuit Ahhasueros qui imperauit ab Hendia & vsque ad occidentem Chus, centum & viginti & septem regionibus. In diebus illis quando quæsiuit rex Ahhasueros sedere super solium regni sui quod erat in Susan metropoli. Anno tertio regni sui fecit conuiuium omnibus magnatibus suis & seruis suis, exercitibus Parazz & Madai, antesignanis & magistris qui præfecti erant regionibus, comedentes & bibentes & gaudentes ante illum. Et ostendit eis opulentiam gloriæ regni sui, & magnitudinem roboris regni sui diebus multis, centum & octoginta diebus. Et cum finirentur dies illi conuiuij, fecit rex omni populo qui inuentus est in Susan metropoli, a magnisque ad paruum, conuiuium septem dierum in atrio horti interioris, qui erat regis. Fuerunt extensa taulæ byssi coloris albi, vt saphiri & hyacinthi, apprehensa funibus sericeis tinctis, vt purpura, pendentia a fibulis rotundis argenteis, strata super marmora rubra, viridia, coruscantia, subtilia & candida, quæ collocauit super lectos acutorum qui extenti erant super strata auri boni & argenti loricati variegati, strati crystallis, marmoribus & florum perplexionibus, quæ munitionibus maris magni afferuntur, & funes figurati cingebant ea circumquaque. Et iussit propinare eis in valis aureis, & vasa a vasis mutabantur, & bibebant vinum dignum quod biberetur a rege, iuxta regis manus liberalitatem. Et procurator domus suæ, vt faceret iuxta voluntatem singulorum. Etiam Vasthi regina fecit conuiuium fæminarum in domo regia in loco cubiculi domus dormitionis regis Ahhasueros. Die septimo cum iucundatum esset cor regis vino, dixit Mehuman, Biztha, Hharbona, Bigtha, Abagtha, Zethar, & Charchazz septem magnatibus qui ministrabant ante faciem regis Ahhasueros.

11 * להביא את ושת המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה היא:

12 * ותמאן המלכה ושת לבוא בדבר המלך
אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו
בערה בו:

13 * ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל ידעי דת ודין:

14 * והקרב אליו ברשנא שתר אדמתא תרשיש
מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רא לפני
המלך הישבים ראשנה במלכות:

15 * בדת מה לעשות במלכה ושת על אשר לא

עשתה את מאמר המלך אחשוורוש ביד הסריסים:

16 * ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על

המלך לבדו עותה ושת המלכה כי על כל

השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות

המלך אחשוורוש:

17 * כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות

בעליהן בעיניהן באמר המלך אחשוורוש אמר

להביא את ושת המלכה לפני ולא באה:

18 * והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר

שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי

בזיון וקצף:

19 * אם על המלך טוב יצא דבר מלכות לפניו

ויכתב בדת פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא

ושת לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך

לרעותה הטובה ממנה:

20 * ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו

כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן

למגדול ועד קטן:

11 * Vt introducerent reginam Vasthico-
ram rege, posito super caput eius diade-
mate, vt ostenderet cunctis populis & prin-
cipibus eius pulchritudinem: erat enim
pulchra valde.

12 * Quæ renuit, & ad regis imperiū quod
per eunuchos mandauerat venire contem-
psit. Vnde iratus rex, & nimio furore suc-
census, 13 * Interrogauit sapientes, qui ex
more regio semper ei aderant, & illorum fa-
ciebat cuncta consilio, scientium leges ac
iura maiorum.

14 * Erant autem primi & proximi, Char-
fena, & Zethar, & Admatha, & Tharhis, &
Mares, & Marfana, & Mamucha, septem
duces Persarum atque Medorum qui vi-
debant faciem regis, & primi post eum re-
sistere soliti erant:

15 * Cui sententiæ Vasthi regina subiace-
ret, quæ Assueri regis imperium, quod per
eunuchos mandauerat, facere noluisse.

16 * Responditque Mamucha, audiente
rege atque principibus: Non solum regem
læsit regina Vasthi, sed & omnes populos
& principes qui sunt in cunctis prouinciis
regis Assueri.

17 * Egredietur enim sermo reginæ ad om-
nes mulieres, vt contemnunt viros suos,
& dicant: Rex Assuerus iussit vt regina Va-
sthi intraret ad eum, & illa noluit:

18 * Atq; hoc exemplo omnes principum
coniuges Persarum atque Medorum par-
uipendent imperia maritorum. vnde re-
gis iusta est indignatio.

19 * Si tibi placet, egredietur edictum a fa-
cie tua, & scribatur iuxta legem Persarum
atque Medorum, quam præteriri illicitum
est, vt nequaquam ultra Vasthi ingredia-
tur ad regem; sed regnum illius altera quæ
melior est illa accipiat.

20 * Et hoc in omne quod latissimum est
prouinciarum tuarum diuulgetur impe-
rium: & cunctæ vxores tam maiorū quam
minorum, deferant maritis suis honorem.

תרגום

11 לא יתאזהר ושת מלכתא קדם מלכא בכלילא דמלכותא על רישא לאחזאה לעממא ורברבנא ית שפירא ארי שפירא חיווהיא:

12 וסרבה מלכתא ושת למעל בגזרה מימרא דמלכא די ביד רבנא ורגז מלכא לחדא וחממה רחמיה בה:

13 לחכמיא דחכמיא במגדעא דעידנא היכדין יאה למחוי מתמלל פתגם מלכא קדם חכמים וידע אוריתא ודינא:

14 ודיקריבו ויאמר המלך לחכמים ידעו העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעו דת ודין:

15 והקרב אליו ברשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רא לפני המלך הישבים ראשנה במלכות:

16 בדת מה לעשות במלכה ושת על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשוורוש ביד הסריסים:

17 ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושת המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש:

18 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן בעיניהן באמר המלך אחשוורוש אמר להביא את ושת המלכה לפני ולא באה:

19 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף:

20 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות לפניו ויכתב בדת פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא ושת לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה:

21 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן:

* Ut introducerent reginam ad eum, ut regnare faceret ipsam, & circumponeret ei diadema, & monstraret eam cunctis principibus & gentibus pulchritudinem eius, quia pulchra erat.

* Et non obediuit ei Asti regina ut veniret cum Eunuchis. Et contristatus est rex & iratus est:

* Et dixit amicis suis: Secundum hæc locuta est Asti. facite ergo circa hoc legem & iudicium.

* Et accessit ad eum Carsena, & Sethar, & Admatha, & Tharsis, & Meres, & Marsena, et Memuchan septem principes Persarum & Medorum, qui prope regem primi assidentes regi. & nunciauerunt ei

* Secundum leges, ut oportet facere Asti regine, quia non fecit quæ à rege mandata fuerant per Eunuchos.

* Et dixit Memuchan ad regem & ad principes: Non regem solum læsit Asti regina, sed & omnes principes & duces regis.

* Et enim narrauit eis verba reginæ, & quod contradixit regi. Sicut ergo contradixit regi Artaxerxi;

* Sic hodie regna reliqua principum Persarum & Medorum, cum audierint ea quæ regi dicta sunt ab ea, audebunt similiter inhonorare viros suos.

* Si ergo videtur regi, præcipiat edictum regium, & scribatur iuxta leges Medorum & Persarum: & ne aliter utatur, neque ingrediatur ultra regina ad eum: & regnum eius det rex mulieri meliori ea.

* Et audiat lex quæ à rege, quaecunque fecerit in regno suo. Et sic omnes mulieres deferent honorem viris suis, à paupere usque ad diuitem.

11 * εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν βασιλεύοντα αὐτὴν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτῆς τὸ διάδημα, καὶ δεῖξαι αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἀρχουσι καὶ τοῖς ἐθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν.

12 * ὅτε εἰσῆκον αὐτὴν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν δυνάμεων· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὀργίσθη.

13 * καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς· ποίησατε οὖν ὡς ἐκεῖ τούτου νόμον καὶ κρίσιν.

14 * καὶ προσῆλθεν αὐτῷ καρσενά, καὶ σῆθάρ, καὶ ἀδμαθά, καὶ θαρσίς, καὶ μέρες, καὶ μαρσενά, καὶ μεμουχῶν ἐπὶ ἀρχόντες περσῶν, καὶ μῆδων & ἐγγὺς τοῦ βασιλέως & πρῶτοι τῶν ἀκαθάρτοι τῶν βασιλεί· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ

15 * καὶ ὅτι νόμοις ὡς δεῖ ποιεῖν αὐτὴ τῇ βασιλείᾳ, ὅτι ὅτε ἐποίησε ταῦτα ὑπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς ἀχθὲντα διὰ τῶν δυνάμεων.

16 * καὶ εἶπεν ὁ μεμουχῶν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας, ὅτι τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν αὐτὴ ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς ἡγεμένους τοῦ βασιλέως.

17 * καὶ γὰρ ἐπιδιήρησεν αὐτοῖς ταῖς ῥήματι τῆς βασιλείας, καὶ ὡς ὠνείπε τῷ βασιλεῖ· ὡς οὖν ὠνείπε τῷ βασιλεῖ δὲ ταῖς ἐρέξιν;

18 * οὕτως σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν δρχόντων περσῶν καὶ μῆδων ἀκούσονται ταῖς βασιλείας λέχθῆντα ὑπὸ αὐτῆς, & λήθουσιν ὁμοίως ἀπμάσαι τοὺς ἀνδρας αὐτῶν.

19 * εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προστάξάτω βασιλικόν, καὶ γραφήτω καὶ τοῖς νόμοις μῆδων καὶ περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρῆσάσθω, μὴ δὲ εἰσελθέτω ἐπὶ ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττει αὐτῆς.

20 * καὶ ἀκούσῃτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν δὴ ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς. καὶ ὕτως πᾶσαι αἱ γυναῖκες φοβήθουσιν τὴν ἑαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Ut adducerent Vasthi reginam ante regem cum corona regia super caput eius, ut ostenderet gentibus & magnatibus pulchritudinem eius, nam pulchra visu erat. 12 Et renuit regina Vasthi intrare ex mandato dicti regis quod erat in manu magnatum: & indignatus est rex valde, & furor eius ferbuit in eo. 13 Et dixit rex sapientibus qui sapiebant in cognitione temporum: talis erat consuetudo, ut referretur verbum regis ante sapientem & cognoscentem legem & iudicium. 14 Et ij sunt qui proximi erant illi: & hæc sunt nomina eorum, Carsena, Sethar, Admatha, Tharsis, Meres, Mazzenna, Memuchan, septem magnates Parzzarum & Madarum, videntes faciem regis, qui sedebant in gradu anteriori qui erat in folio regni. 15 Iuxta legem quid esset faciendum reginæ Vasthi, quandoquidem non fecit dictum regis Ahhafueros quod mandauerat de ea in manu magnatum. 16 Et dixit Memuchan ante regem & magnates: Non aduersus regem tantum rebellauit regina Vasthi, sed aduersus magnates & aduersus omnes gentes quæ sunt in omnibus regionibus quibus imperat rex Ahhafueros. 17 Nam exhibit verbum reginæ ad omnes mulieres, ut subfangerent maritos suos in oculis suis, dum diceret vnaquæque cum socia sua, nempe quidem regem dixisse, ut adduceretur Vasthi regina ante se, & non ingressa est. 18 Et hodie dicent domina Parzzarum & Madarum, ut faciant viris suis quemadmodum acceperant rem quam fecit Vasthi regina: & consulent ut faciant sic omnibus magnatibus regis, & quis poterit ferre abundantem derisum hunc & irritationem? 19 Si regi placuerit, exeat verbum decreti regis ex ipsius auctoritate, & scribatur in decreto Parzzarum & Madarum, nec irritum fiat hoc decretum, ut non intret Vasthi ante regem, sed regnum illius det rex socia eius, quæ pulchrior est quam illa. 20 Et audietur verbum decreti regis quod fecerit in omni ditione sua, quia magna est: & posthac omnes mulieres tribuent honorem maritis suis tum magno tum & paruo.

וַיִּטֹּב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִיס וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 כְּדָבָר מְמוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-מְדִינוֹת רֹמְלֶךְ אֶל-
 מְדִינָהּ וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ וְאֶל-עַם וְעַם כָּל-שׁוֹנוֹ
 לְהִיטֹב כָּל-אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּל-שׁוֹן עִמּוֹ :

ב

אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֲמֵרַת הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֹׁרֶשׁ זָכַר אֶת-וְשֵׁתִי וְאֶת אֲשֶׁר-עָשְׂתָה וְאֶת
 אֲשֶׁר-נָגַד עָלֶיהָ :
 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי-הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתִיו יִבְקֹשׁוּ לַמֶּלֶךְ
 נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאשֵׁי :
 וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ
 וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נַעֲרָה-בְּתוּלָה טוֹבָה מֵרָאשֵׁי אֶל-
 שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים אֶל-יַד הַגָּא סָרִיס
 הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּחַן תְּמַרְקִיָּהוּ :
 וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת
 וְשֵׁתִי וַיִּטֹּב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן :
 אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מַרְדּוּכִי
 בֶן-יֶאֱזֵר בֶּן-שֹׁמַעַי בֶּן-קִישׁ אִישׁ יְמִינִי :
 אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַם עִם-הַגָּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ
 עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָהוּ נְבוּכַדְנֶצַּר
 מֶלֶךְ בָּבֶל :
 וַיְהִי אַמֵּן אֶת-הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת-דָּדּוּ כִּי
 אֵין לָהּ אָב וְאִמָּה נַעֲרָה יָפֹת תֹּאֵר וְטוֹבַת מֵרָאשֵׁי
 וּבָמוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לָקַחַהּ מַרְדּוּכִי לֹו לְבָרָה :
 וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וּדְרָגוֹ וּבְהַקְבֵּץ
 נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל-יַד הַגָּי וְתִלְקַח
 אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל-יַד הַגָּי שֹׁמֵר
 הַנָּשִׁים :

²¹ * Placuit consilium eius regi & princi-
 pibus, fecitque iuxta consilium Mamucha,
²² * Et misit epistolas ad vniuersas pro-
 uincias regni sui, vt quæque gens audire &
 legere poterat diuersis linguis & literis, ef-
 se viros principes ac maiores in domibus
 suis, & hoc per cūctos populos diuulgari.

CAP. II.

¹ **H**Is itaque gestis, postquàm regis Affue-
 A ri indignatio deferbuerat, recordatus
 est Vasthi quæ fecisset, vel quæ passa esset.
² * Dixeruntque pueri regis ac ministri
 eius: Quærantur regi puellæ virgines ac
 speciosæ.
³ * Et mittantur qui confiderent per v-
 niuersas prouincias, puellas speciosas &
 virgines, & adducant eas ad ciuitatem Su-
 fan, & tradant eas in domum fœminarum
 sub manu Egæi eunuchi, qui est præposi-
 tus & custos mulierum regiarum, & acci-
 piant mundum muliebrem, & cætera ad
 vsus necessaria.
⁴ * Et quæcunque inter omnes oculis re-
 gis placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Pla-
 cuit sermo regi, & ita vt suggesserant, ius-
 sit fieri.
⁵ * Erat vir Iudæus in Sufis ciuitate, vo-
 cabulo Mardocheus, filius Iair, filij Semei,
 filij Cis, de stirpe Iemini;
⁶ * Qui translatus fuerat de Hierusalem
 tempore quo Iechoniã regem Iuda Nabu-
 chodonosor rex Babylonis transtulerat:
⁷ * Qui fuit nutritius filia fratris sui E-
 disæ, quæ altero nomine vocabatur E-
 sther, & vtrumque parentem amiserat, pul-
 B chra nimis & decora facie. mortuisque pa-
 tre eius ac matre, Mardocheus sibi eam
 adoptauit in filiam.
⁸ * Cumque percrebuisse regis impe-
 rium, & iuxta mandatum illius multe pul-
 chræ virgines adducerentur Susan, & E-
 gæo traderentur eunuchis, Esther quo-
 que inter cæteras puellas ei tradita est, vt
 seruaretur in numero fœminarum.

תרגום

²¹ וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
²² וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי
 מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלָל לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
² וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
³ וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
⁴ וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
⁵ גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
⁶ דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
⁷ וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
⁸ וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
 וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
 וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
 גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
 דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
 וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
 וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
 וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
 וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
 גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
 דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
 וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
 וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
 וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
 וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
 גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
 דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
 וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
 וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
 וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
 וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
 גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
 דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
 וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
 וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
 וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
 וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
 גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
 דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
 וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
 וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין בְּתוּלָתָן שְׁפִירָן חַיִּין :
 וַיִּמְנֵי מֶלֶכָא בְּכָל פִּילְכֵי מַלְכוּתִיהּ אֲפִטְרוּפִין וַיִּכְנָשׁוּן יֵרֵת כָּל עוֹלִימָתָא בְּתוּלָתָא שְׁפִירָתָא חַיִּין לְשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא לְבִירַת נִשְׂנֵי דִי חֲמֵן
 וְעֲלִימָתָא דִי תִשְׁפֹּר קֳדָם מֶלֶכָא חַעוֹל לְמַחֲסֵן מַלְכוּתָא :
 גְּבִיר חֲסִידָא וּמַצְלִי קֳדָם אֱלֹהֵהּ עַל עֲמִיָּה הֵנוּחַ בְּשׁוֹשֵׁן בִּירְנָתָא וְשִׁמְיָה מִתְקָרִי
 דִּי אֶזֶל בְּגִלְוָתָא מִן יְרוּשָׁלַם עִם גִּלְוָתָא דְּאַתְגָּלִיָּתָא עִם יְכָנְיָה מֶלֶכָא :
 וְהָיָה מִרְבִּית הַדָּסָה הָיָה אֶסְתֵּר בַּת דָּדּוּ וְהָיָה קָרִי לָהּ בֵּרַת :
 וְהָיָה כְּדִן אֶשְׁחַמַּע פִּתְגָמִים :
 וַיִּשְׁפֹּר פִּתְגָמָא קֳדָם מֶלֶכָא וּרְבִרְבָּנָיָא וַעֲבָד מֶלֶכָא כְּפִתְגָמָא דְּמִיּוּכָן :
 וַיִּשְׁלַח פִּיטְקִין כְּתִיבִין וַחֲתִימִין בְּעִזְקָתִיהּ לְכָל פְּלָכִי מֶלֶכָא לְפָלֶךְ וּפְלָךְ כְּמַכְתָּב רֹשְׁמִיָה וְלֹוֹת עָמָא וְעָמָא כְּמַמְלְלָא לִישְׁנֵיהּ לְמַהוּי כָּל אֲנָשׁ מְסַרְכָן עַל אֲנַחְתִּיהּ וְכִפִּי לָהּ לְמַהוּי מְמַלְלָא לִישׁוֹן גְּבִירָא
 וְכַסְמָלָל עֲמִיָּה :
 בְּחֵר פִּתְגָמָיָא הָאֵלִיָּין כְּדִן חֲקוּף רְגִיזָה דְּמֶלֶכָא אַחֲשֹׁרֶשׁ שָׂרִי לְמַדְפֵּר יֵת וְשֵׁתִי וִיֵת
 וַאֲמָרוּ עֲלִימֵי מֶלֶכָא מִשְׁמַשְׁנֵי וַיִּבְעֹן לְמֶלֶכָא עֲלִימִין ב

¹ Et placuit verbum regi & principibus. ²¹
& fecit rex sicut locutus est Memucha.

² Et misit in omne regnum per regionem, ²²
iuxta loquelam eorum, ita ut esset timor eis
in domibus suis.

CAP. II.

ET post sermones hos, cessavit rex ab indig-
natione, & memor fuit Asti, reminiscens
que locuta fuit, & quomodo condemnavit eam.

³ Et dixerunt ministri regis: Quarantur
regi puella incorruptæ pulchræ specie.

⁴ Et statuet rex regionum principes in uni-
versis provinciis regni sui, & eligant puellas
virgines pulchras specie in Susa civitate in do-
mum fœminarum, & tradantur eunucho regis
custodi mulierum, & dentur unguenta & re-
liqua cura.

⁵ Et mulier quæcumque placuerit regi, reg-
nabit pro Asti. & placuit regi res, & fecit sic.

⁶ Homo erat Judeus in Susa civitate, &
nomen ei Mardocheus filius Jairu, filij Semei,
filij Cisei de tribu Benjamin:

⁷ Qui fuerat captivus ex Hierusalem, quam
captivavit Nabuchodonosor rex Babylonis.

⁸ Et erat huic puella nutrita filia fratris pa-
tris sui, & nomen ei Esther. cum autem trans-
migrassent eius parentes, erudiuit eam sibi in
uxorem. & erat puella pulchra specie.

⁹ Et quando auditum est regis imperium,
congregatae sunt multæ puellæ in Susa civitate
sub manu Agai. et ducta fuit Esther ad Gai-
custodem mulierum.

¹ καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῖς ἀρ-
χοῦσι. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ ἐλάλησεν ὁ
μεμουχά.

² καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν καὶ χά-
ραν, καὶ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς
οἰκίαις αὐτῶν.

Β.

¹ Καὶ μετὰ τῶν λόγων τούτων, ἐνόησεν ὁ βασι-
λεὺς τὸ θυμὸν, καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀσῖ, μνημονεύων ὅσα ἐ-
λάλησε καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.

² καὶ εἶπον οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, ζητηθῆτω τῷ
βασιλεῖ κοράσια ἀφ' ὧν καλὰ τὰ εἶδει.

³ καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς κομαρχὰς ἐν πάσαις
ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ ἐπιλεξάτωσαν
κοράσια παρθενικά καλὰ τὰ εἶδει εἰς θύσαν τὴν πόλιν
εἰς τὴν γυναικῶνα, καὶ παροδοθήτωσαν τῷ δυνάμει τοῦ
βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν, καὶ δοθήτω σμίγ-
μα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια.

⁴ καὶ ἡ γυνὴ ἡ δυνάστης τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει δὴ-
τὶ ἀσῖ. καὶ ἤρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρῶτον, καὶ ἐποίησεν
οὕτως.

⁵ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰουδαῖος ἐν θύσιν τῇ πόλει, ὅ-
νομα αὐτοῦ μαρδοχαῖος ὁ τοῦ ἱαέρου τοῦ Σεμεὶ τοῦ κι-
σαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμίν.

⁶ ὁ δὲ ἰσχυρὸς αἰχμάλωτος ὁ ἐξ ἱερουσαλήμ, ὁ ἡ-
μαλώτωσε ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς βαβυ-
λωνῶν.

⁷ καὶ ἦν τούτῳ παῖς ἀρεπτὴ θυγάτης ἀδελφοῦ
πατρὸς αὐτῆς, καὶ ὄνομα αὐτῇ ἐσθήρ. ἐν δὲ τῷ με-
ταλλάξαι αὐτῆς οὗ γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν
ἐαυτῇ εἰς γυναῖκα. καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τὰ
εἶδει.

⁸ καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρῶτον μαρ-
νήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς θύσαν τὴν πόλιν ὑπὸ
χεῖρα ἀγαί. καὶ ἡχθη ἐσθήρ πρὸς γαί τὴν φύλακα τῶν
γυναικῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO

¹ Et placuit verbum apud regem & magnates, & fecit rex iuxta verbum Memuchan. ²² Et misit epistolas scriptas & obigna-
tas anulo suo ad omnes regiones regis, ad singulas regiones iuxta scripturam characteris earum, & ad gentes singulas iuxta locutionem lin-
guæ earum, ut omnis homo dominaretur vxori suæ, obligans eam ut loqueretur lingua viri, & iuxta sermonem populi sui.

CAP. II.

POST hæc cum quievisset vehementia indignationis regis Ahhafueros, cœpit recordari Vasthi, & quod fecerat, & quod decretum fue-
rat aduersus eam.

³ Et instituat rex in omnibus regionibus regni sui curatores, & congregent omnem adolescentulam virginem
pulchram visu in Susa metropoli, in domum mulierum, ubi præpositus est Hege magister regius custos mulierum, & decernatur ut det un-
guentum vñctionis earum.

⁴ Et puella quæ placuerit regi, intrabit ad possidendum regnum pro Vasthi. & pla-
cuit verbum regi, & fecit sic.

⁵ Vir pius & orans ante Deum suum pro populo suo, erat in Susa metropoli, &
nomen eius vocabatur Mardochei filius Iair, filij Simghi, filij Chis, viri qui fuerat de tribu Biniamin.

⁶ Qui erat in captiuitatem ex Ierusalem cum captiuitate quæ abducta est cum Iechoniah rege Iehudah, quem abduxit Nebuchudneszar rex Babel.

⁷ Nutriuerat autem Hadassa, ipsa est Esther, filiam patris sui; quoniam non erat illi pater aut mater: & puella erat pulchra aspectu &
pulchra visu; & quo tempore mortui fuerant pater eius & mater eius, susceperat illam Mardochei in domo sua, & vocabat eam filiam.

⁸ Et fuit cum auditum esset verbum præconis regis & decretum eius, & cum congregarentur puellæ multæ in Susa metropoli, in
manum Hegai; sublata Esther vi, inducta est in domum regis in manum Hegai custodis fœminarum.

* Et placuit ei puella, et inuenit gratiam coram eo. & festinauit dare ei unguentum & partem, & septem puellas designatas ei de domo regis. & usus est ea bene & ancillis eius in domo mulierum.

* Et non indicauit Esther genus suum neque patriam. nam Mardocheus praeceperat ei non annunciare.

* Per singulos autem dies deambulabat Mardocheus iuxta aulam muliebrem, obseruans quid Esther contingeret.

* Hoc enim erat tempus puella ut introiret ad regem cum impleret menses duodecim: sic enim implentur dies curationis: Menses sex in aromatibus & in pigmentis mulierum, et menses sex unguuntur myrrhino oleo:

* Et tunc ingrediuntur ad regem. & cuiusque dixisset ut daret ipsam, ut ingrederetur ad eum a domo mulierum usque ad domum regis:

* Vespere ingreditur, & ad vesperam regreditur in domum mulierum secundam, ubi Gai Eunuchus regis custos mulierum: & non amplius ingreditur ad regem, nisi vocaretur nomine.

* Cum autem adimpleretur tempus Esther filie Abihail fratris patris Mardochei, ut intraret ad regem, nihil spreuit eorum quae mandauit ei Eunuchus custos mulierum. Erat enim Esther inueniens gratiam apud omnes videntes eam.

* Et introiuit Esther ad Artaxerxen regem decimo mense, qui est Tebeth, septimo anno regni eius.

* Et adamauit rex Esther, & inuenit gratiam ultra omnes virgines. & imposuit ei diadema muliebre.

* καὶ ἤρεσεν αὐτῇ τὸ κοράσιον, καὶ δῶρε χάριν ἐνώπιον αὐτῆς. καὶ ἐσπούσε δουῶσαι αὐτῇ τὸ σμίγμα καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἐπὶ τὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐν βασιλικῷ. καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἀβραῖς αὐτῆς ἐν τῇ γυναικῶνι.

* καὶ οὐκ ὑπέδειξεν ἐδῆς τὸ γένος αὐτῆς οὐδ' ἐπὶ πατέρα. ὁ γὰρ μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀναγγεῖλαι.

* καὶ ἑκάστῃ τῶν ἡμερῶν παρέπαιετο ὁ μαρδοχαῖος καὶ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἡπισκοπῶν τί ἐδῆς συμβήσεται.

* οὗτος γὰρ ὡς καὶ τὸ κοράσιον εἰσελθεῖν πρὸς τὴν βασιλέα ὅτῳ ἀναπληρώσῃ μὲν δόξα καὶ δόξῳ, οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας. μὲν δὲ ἐν τοῖς δρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμίγμασι τῶν γυναικῶν, καὶ μῆνας ἐξ ἀλειφομένων σμυρνίνῳ ἐλαίῳ.

* καὶ τότε εἰσπορεύονται πρὸς τὴν βασιλέα. καὶ ὅς ἂν εἴπῃ πρὸς αὐτὴν αὐτὴν σπασίον ἐρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ τῆς γυναικῶν ἕως τῶν βασιλείων,

* δέλης εἰσπορεύεται. καὶ πρὸς ἐσπέρην ἀποπέχει εἰς τὴν γυναικῶν τὴν δεύτερην, οὗ γὰρ ὁ δυνούχος τῆς βασιλείας ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἐπὶ εἰσπορεύει πρὸς τὴν βασιλέα, ἐδὴ μὴ κληθῇ ὀνόματι.

* ἐν τῇ τῇ ἀναπληρώσει τὴν χρόνον ἐδῆς τῆς θυγατρὸς ἀβιχαὶλ ἀδελφοῦ πατρὸς μαρδοχαίου εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλέα, οὗ γὰρ ἡθέρην ὡς ἐνετείλατο αὐτῇ ὁ δυνούχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν. ὡς γὰρ ἐδῆς δούλου καὶ χάριν πρὸς αὐτὴν τῶν βλέπόντων αὐτὴν.

* καὶ εἰσῆλθεν ἐδῆς πρὸς τὸν βασιλέα τῇ δέκατῃ μὲν ὅς ἐστιν τῆς ἐβδόμῃ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς.

* καὶ ἠγάπησεν ὁ βασιλεὺς ἐδῆς, καὶ δῶρε χάριν πρὸς πάσας τὰς παρθένους. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO

* Et placuit puella in oculis eius, & reportauit misericordiam ante illum, & iussit accelerari unguentum dignitatis eius, & dona eius, torques & vestes regias quae dandae essent, & septem puellas ad ministrandum illi, quae dignae essent dari illi ex domo regis: & mutauit eam & puellas eius, ut optime esset eis in deliciis suis in domo foeminarum.

* Non indicauit Ezzther populum suum & domum cognationis suae, quia praeceperat illi Mardechai ut non indicaret.

* Et singulis diebus ibat Mardechai, & orabat ante atrium domus foeminarum, ut cognosceret pacem Ezzther, & quid fieret illi.

* Et quando obtigit ordo singularum puellarum ut intrarent ante regem Ahhasueros, postquam fuerat illis iuxta morem foeminarum quo morabantur in deliciis suis duodecim menses anni: nam sic complebantur dies vnctionis earum sex menses in unguento, & sex menses in aromatibus & purificationibus mulierum:

* Et hoc tempore quo perfecti erant duodecim menses anni: puella intrabat ad regem: omnis magnus & satelles, quos vellet dicere, statim dabatur ei, ut intraret cum illa a domo mulierum usque ad domum regis.

* Tempore vespertino intrabat ad ministrandum regi, & tempore matutino redibat in domum foeminarum iterum in manum Saghalgaz magistri regij custodis matronarum: & post hoc non reuertebatur ad regem, nisi illa quam elegisset rex & vocasset nomine.

* Et quando obtigit ordo Ezzther filiae Abihail patris Mardechai, quam acceperat sibi in filiam, ut ingrederetur ad regem, non quaesuit usum cuiusquam rei, nisi quod dixit Hegai magister regius custos foeminarum. & inuenit Ezzther gratiam in oculis omnium conspicientium eam.

* Et deducta est Ezzther ad regem, & introduxit eam in domum cubiculi domus regni sui mense decimo, ipse est mensis Tebeth, anno septimo regni eius.

* Et amauit rex Ezzther praeter omnibus mulieribus, & reportauit misericordiam & gratiam ante illum praeter cunctis puellis: & posuit monile aureum super caput eius, & constituit eam reginam pro Vasthi.

* ויעש המלך משה גדול לכל שריו ועבדיו
 את משתה אסתר והנחה למדינו עשה ויתן
 משאת כיד המלך:
 * ובהקבץ בתולור שנית ומרדכי ישב בשער
 המלך:
 * אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
 צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה
 כאשר היתה באמנה אתו:
 * בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף
 בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף
 ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש:
 * ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה
 ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:
 * ויבקש הדבר וימצאו יתלו שניהם על עץ ויכתב
 בספר דברי הימים לפני המלך:

ג

* אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש
 את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את
 כסאו מעל כל השרים אשר אתו:
 * וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים
 ומשתחיים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא
 יכרע ולא ישתחוה:
 * ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי
 מדוע אתה עובר את מצות המלך:
 * ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
 ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד
 להם אשר הוא יהודי:
 * וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
 וימלא המן חמה:

18 * Et iussit conuiuium preparari perma-
 gnificum cunctis principibus & seruis suis,
 & proconiunctione & nuptiis Esther. &
 dedit requiē vniuersis prouinciis, ac dona
 largitus est iuxta magnificentiam princi-
 19 palem. * Cumque & secundo quære-
 rentur virgines & congregarentur, Mar-
 dochæus manebat ad ianuam regis:
 20 * Necdum prodiderat Hester patriam
 & populum suum, iuxta mandatum eius.
 Quicquid enim ille præcipiebat, observa-
 bat Hester, & ita cuncta faciebat, vt eo tē-
 21 pore solita erat, quo eam paruulam nu-
 triebat. * Eo igitur tempore quo Mar-
 dochæus ad regis ianuam morabatur, ira-
 ti sunt Bagathan & Thares duo Eunuchi
 regis, qui ianitores erant, & in primo pa-
 latij limine residebant, volueruntque in-
 surgere in regem & occidere eum.
 22 * Quod Mardochæum non latuit. Sta-
 timque nunciauit reginæ Esther, & illa re-
 gi ex nomine Mardochæi, qui ad se re-
 23 tulerat. * Quæsitum est & inuentum,
 & appensus est vterque eorum in patibu-
 lo. Mandatumque est historiis, & annali-
 bus traditum coram rege. CAP. III.
 1 Post hæc rex Assuerus exaltauit Aman fi-
 A lium Amadathi, qui erat de stirpe Agag,
 & posuit solium eius super omnes prin-
 2 cipes quos habebat. * Cunctique serui
 Regis qui in foribus palatij versabantur,
 flectebant genua, & adorabant Aman. Sic
 enim præceperat eis imperator. solus Mar-
 dochæus non flectebat genu, neque ado-
 3 rabat eum. * Cui dixerunt pueri regis qui
 ad fores palatij residebant: Cur præter cæ-
 4 teros non obseruas mandatū regis? * Cum-
 que hoc crebrius diceret, & ille nollet au-
 dire, nunciauerunt Aman, scire cupientes
 vtrum perseueraret in sententia. dixerat
 5 enim eis se esse Iudæum. * Quod cum
 audisset Aman, & experimento probasset
 B quod Mardochæus nō sibi flecteret genu,
 nec se adoraret, iratus est valde.

תרגום

* ועבד מלכא ששתיא רבא לכל רבבנא ועבדיו ויהו קרו לה משתה ורעיה שבוך כרגא לפלכיא עבד ויהב לה סתנן וחולק
 * ובאתכנשות בחולתן וימנא חנינא ומרדכי יתב בתרע מלכא:
 * לא הוה אסתר מחניא ילדותה וית
 * כיומנא
 * ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
 * ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד
 * להם אשר הוא יהודי:
 * וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
 * וימלא המן חמה:

* בחר פתגמא האילן רבי מלכא אחשוורוש ית המן בר המדתא די מורעית אנג בר עמלק ומניה רב על כולא ותקין ית כרסיה מעלוי
 * וכל עבדי מלכא די בתרע מלכא נתנין וסגרו ליה להמן ארום כרין פקיד עלוהי מלכא ומרדכי לא הוה גחין
 * ואמרו עבדי מלכא די בתרע פלטרין דמלכא למרדכי מה דין אח עבר ית חפקדחא דמלכא:
 * ותורה במלכותהון לותיה יומא ולא קביל מנהון וחיואן להמן למתוי היתקניסין פתגמי מרדכי צרי חיו להון דהוה יהודי:
 * ותוא המן ארום ליה מרדכי גחין ולא הוה סגד ליה ואתמלי המן על מרדכי רתחא:

* Et fecit rex conuiuium omnibus amicis suis & potestatibus in diebus septem, & exaltauit nuptias Esther: & remissionem fecit his qui sub regno suo.

* At Mardocheus inferniebat in aula.

* At Esther non demonstrauit patriam suam: sic enim mandauerat ei Mardocheus, ut timeret Deum, & faceret præcepta eius sicut erat cum eo. & Esther non mutauit educationem suam.

* Et contristati sunt duo eunuchi regis & principes custodiæ corporis, eo quod adductus est Mardocheus; & quærebant interficere Artaxerxen regem.

* Et patefactum est Mardocheo verbum, & significauit illud Esther; & ipsa manifestauit regi insidias.

* At rex examinauit duos Eunuchos, et suspendit eos. & iussit rex ut scriberent in memoriali in Regia bibliotheca, pro beneuolentia Mardochei in laude.

CAP. III.

Post hæc exaltauit rex Artaxerxes Aman filium Amadathu Ugeum, & exaltauit eum, & prior sedebat omnibus amicis suis.

* Et omnes qui in aula, adorabant eum: sic enim præceperat rex ut facerent. at Mardocheus non adorabat eum.

* Et dixerunt qui in aula regis, Mardocheo: Mardochee, quid obaudis quæ à rege dicuntur?

* Per singulos dies loquebantur ei, & non obediuit eis. Et nunciauerunt Aman Mardocheum regis dictis contradicentem. & nunciauit eis Mardocheus quoniam Iudæus est.

* Et cognoscens Aman quod non adorat eum Mardocheus, iratus est valde.

* καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά, καὶ ὑψώσεν αὐτοὺς γάμοις ἐσθῆς, καὶ ἄφεσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ.

* ὁ δὲ μαρδοχαῖος ἐδεξάμηνεν ἐν τῇ αὐλῇ.

* ἡ δὲ ἐσθῆς οὐχ' ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς, οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν θεόν, καὶ ποιεῖν τὰ περὶ ἀγμάτων αὐτοῦ κατὰ τὸ μέτρον αὐτοῦ. καὶ ἐσθῆς οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.

* καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο δυνούχοι τοῦ βασιλέως καὶ οἱ δὲ χειρωματφύλακες, ὅτι παρεθήκη μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτησαν ἀποκτεῖναι δὲ ταξέζην τὸν βασιλέα.

* καὶ ἐδηλώθη μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν αὐτὸν τῇ ἐσθῇ, καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.

* ὁ δὲ βασιλεὺς ἤκουσε αὐτοὺς τοὺς δύο δυνούχους, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς. καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς καταγράψαι εἰς μνημόσιον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς δυνείας μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ.

γ.

* Μετὰ ταῦτα ἐδώκεν ὁ βασιλεὺς δὲ ταξέζησιν ἀμαὶ τὸν ἀμαδάου οὐταῖον, καὶ ὑψώσεν αὐτὸν, καὶ ἐψώβεσεν αὐτὸν πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

* καὶ πάντες ἐν τῇ αὐλῇ προσκυνοῦν αὐτῷ, ὥς τὸς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι. ὁ δὲ μαρδοχαῖος οὐ προσκυνοῦν αὐτῷ.

* καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως μαρδοχαῖος, μαρδοχαῖε τί παροκτεῖς τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα;

* καὶ ἐκάλεσεν ἡμέραν ἐλάλουμεν αὐτῷ, ἥ οὐχ' ὑπήκουσεν αὐτοῖς. καὶ ὑπέδειξαν τῷ ἀμαὶ μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ ὑπέδειξαν αὐτοῖς μαρδοχαῖος, ὅτι ἰουδαῖός ἐστιν.

* καὶ ἐπηγόρευσε ἀμαὶ ὅτι οὐ προσκυνῇ αὐτῷ μαρδοχαῖος, ἐδυμῶνεν ἡ φόδος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et fecit rex conuiuium magnum omnibus magnatibus suis & seruis suis, quod vocauerunt Conuiuium Ezzther. Et vacationem remissionis tributi regionibus fecit, & dedit ei donum & partem iuxta amplitudinem manus regis.

* Et cum congregarentur puellæ vice secunda, Mardechai sedebat in porta regis.

* Non indicauerat Ezzther natale

suum & populum suum, sicut præceperat illi Mardechai. dictum quippe Mardechai fecerat Ezzther, sicuti obseruauerat cum educaretur apud illum.

* In diebus illis Mardechai sedente in porta regis, conuenerunt & indignati sunt Bigthan & Theres duo magistri regis ex custodibus palatii, & dixerunt, ut propinarent venenum, & ut mitterent manum in regem Ahhasueros.

* Et audita est res à

Mardechai, & indicauit Ezzther reginæ: & dixit Ezzther regi ex nomine Mardechai.

* Et inuestigata est res, & inuenta est vera:

& suspensi sunt ambo illi super ligno. & scriptum est in libris monumentorum qui leguntur ante regem.

CAP. III.

Post hæc magnificauit rex Ahhasueros Haman filium Hamdatha, qui erat ex prosapia Agag filij Ghamalek, & præposuit eum magistrum super omnia, & statuit sedem eius super omnes magnates qui cum eo erant.

* Et omnes serui regis qui erant in porta

regis, incuruabant se, & adorabant ipsum Haman: nam sic præceperat de eo rex. at Mardechai non incuruabat se, nec adorabat eum.

* Et dixerunt serui regis qui erant in porta palatii regis, ad Mardechai: Quare tu prætergrederis mandatum regis?

* Et fuit loquentibus illis ad eum per singulos dies, cum non attenderet illis, indicauerunt Haman, ut viderent num firma essent verba Mardechai: nam indicauerat illis quod ipse esset Iudæus.

* Et vidit Haman quod Mardechai non incuruaret se, neque adora-

ret eum: & repletus est Haman contra Mardechai furore.

* ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את
כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש
עם מרדכי :

* בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנה שתיים
עשרה למלך אחשוורוש הפילפור הוא הנורל
לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר :

* ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד
מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מכל עם ואת דת המלך אינם
עשים ולמלך אין שורה להניחם :

* אם על המלך טוב יכתב לאברם ועשרה
אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלכה
להביא אל גנאי המלך :

* ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן
בן המדת האגני צרר היהודים :

* ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך :

* ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב בכל אשר צוה המן אל
אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כל שונו בשם המלך אחשוורוש נכתב
ונחתם בטבעת המלך :

* ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות
המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
לבוז :

* Et pro nihilo duxit in vnum Mar-
dochæum mittere manus suas; audierat
enim quod esset gentis Iudææ, magisque
voluit omnem Iudæorum, qui erant in re-
gno Assueri, perdere nationem.

* Mense primo, cuius vocabulum est
Nisan, anno duodecimo regni Assueri,
missa est fors in urnam, quæ Hebraice
dicitur Phur, coram Aman, quo die &
quo mense gens Iudæorum deberet inter-
fici: & exiuit mensis duodecimus, qui vo-
catur Adar.

* Dixitque Aman regi Assuero: Est po-
pulus per omnes prouincias regni tui
dispersus, & à se mutuo separatus, nouis
vtens legibus & ceremoniis, & insuper
regis scita contemnens. & optimè nosti
quod non expediat regno tuo, vt insolef-
cat per licentiam.

* Si tibi placet, decerne vt pereat, &
decem millia talentorum appendam ar-
cariis gazæ tuæ.

* Tulit ergo rex anulum, quo uteba-
tur, de manu sua, & dedit eum Aman filio
Amadathai de progenie Agag hosti Iu-
dæorum:

* Dixitque ad eum: Argentum quod
tu polliceris, tuum sit; de populo age quod
tibi placet.

* Vocati que sunt scribæ regis mense
primo Nisan, tertiadecima die eiusdem
mensis, & scriptum est, vt iusserat Aman,
ad omnes satrapas regis & iudices prouin-
ciarum diuersarumque gentium, vt quæ-
que gens legere poterat & audire pro va-
rietate linguarum, ex nomine regis Assue-
ri, & literæ signatæ ipsius anulo,

* Missæ sunt per cursores regis ad vni-
uersas prouincias, vt occiderent atque de-
lerent omnes Iudæos à puero vsque ad se-
nem, paruulos & mulieres vno die, hoc
est tertiodecimo mensis duodecimi, qui
vocatur Adar, & bona eorum diripi-
erent.

תרגום

והנה חזק קדמוי לאושטא ידא למקטל ית מרדכי בלחורוהי ארום חוואו ליה ית עמא דמרדכי ובעא המן לשיצאה ית כל יהודאי עמא
בירחא קדמאה הוא ירחא דניסן בשנת תריסר למלכות אחשוורוש רמא פורא הוא ערבא מן יומא ליומא ומירחא
לירחא תריסר הוא ירחא דאדר : ויאמר המן למלך אחשוורוש איתי עמא חדא מתבדר ומתפרש ביני עממיא ומקצת מנהון דירין
בכל פילכי מלכותך וגזירת אוריתחון שניין מכל עמא וית גזרת דיני מלכא ליתיהון נטרין ולמלכא לית ליה שום טימי מנהון ומה הנאה אית
ליה בהון אין ישבקינן על אפי ארעא : אין קדם מלכא שפיר יתכתב לאובדיהון ועשרתי אלפין ככרין וכסף אחקל על ידא
ועבדי מטבעא לאעלא לבית גנאי מלכא : ויעדי מלכא ית עזקתה מעלוי ידיה ויהבה להמן בר המדתא דמורעית אגג מעיקא דיהודאי :
ויאמר מלכא להמן כספא יתא מתיתב לך ועמא מסירין בידך למעבר מנה כמא דיוטיב קדמך : ואתקריאו לבלרין ומלכא בירחא קדמאה בתליסר יומין ביה ואתקניב ככל דפקיד המן לוח אסטרטילויסי מלכא ולוח רברבני
עמא ופילכא ברושם כתבתא ועמא ועמא כמלל לישניה בשום מלכא אחשוורוש כתיב ומפרש ומתחכם כגושפנקא
ולשדרא פסקין בידא דריתטונין לכל פילכי מלכא לשיצאה ולהובדא ית כל יהודאי מן עלימא וער סבא
ספליא ונשיא ביומא חד ביומא דתליסר יומא לירחא תריסר הוא ירחא דאדר ושללחון לעדאה :

* Et decrevit delere omnes qui sub Artaxerxis regno Judæos.

* Et fecit decretum in anno duodecimo regni Artaxerxis, & misit sortes diem ex die & mensem ex mense, ut perderet in vna die genus Mardochei. & cecidit sors in quartadecima mensis qui est Adar.

* Et locutus est ad regem Artaxerxen, dicens: Est gens peruersa inter gentes in omni regno tuo. at leges eorum extraneæ præter omnes gentes. at legi regis non obediunt, & non expedit regi dimittere eos:

* Si placet regi, decernat perdere eos. & ego describam in gazophylacium regis argenti talentorum decem millia.

* Et tollens rex anulum, dedit in manus Aman, ut sigillaret iuxta scripta contra Iudæos.

* Et dixit rex Aman: Equidem argentum habeo: at gente utere ut volueris.

* Et vocati sunt scribæ regis mense primo tertia decima, & scripserunt, ut iusserat Aman, ducibus & principibus per omnem regionem ab India usque ad Æthiopiam centum viginti regionibus, & principibus gentium iuxta eorum ditionem per Artaxerxen regem.

* Et missum est per scriptores in Artaxerxis regnum, ut delerent genus Judæorum in die vna mensis duodecimi, qui est Adar, & diriperent bona eorum.

* καὶ ἐβουλόσατο ἀφανίσαι πάντας οὗ ὑπὸ τῷ δῶταξέρξου βασιλείᾳ ἰουδαίους.

* καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἐτὶ δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας δῶταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ὅς ἡμέρας, καὶ μῶνα ἐκ μῶνός, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος μαρδοχαίου. καὶ ἐπεσον ὁ κλήρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μῶνός ὅς ἐστιν ἀδάρ.

* καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα δῶταξέρξῳ λέγων, ὑπάρχει ἐν τῷ διεσραμμένῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου. ὁ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι πρὸς τὰ ἔθνη. τὸν δὲ νόμον τοῦ βασιλέως πείθονται, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ εἶσθαι αὐτοὺς.

* εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογμαπιάτω ἀπολέσαι αὐτοὺς. καὶ γὰρ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως δρυγίου τάλαντα μυρία.

* καὶ παρελόμην ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ ἀμδὸν (φραγίσαι καὶ τὰ γεγραμμένα καὶ τῶν ἰουδαίων).

* καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀμδὸν, τὸ μὲν δρυγίον ἔχε, τὸ δὲ ἔθνη χεῖρας ὡς τέλεις.

* καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρῶτῳ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν ἀμδὸν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἀρχοῦσι κατὰ πάσας χώρας ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἀρχοῦσι τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν αὐτῶν λέξιν διὰ δῶταξέρξου τοῦ βασιλέως.

* καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιογράφων εἰς τὴν δῶταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μῶνός δωδεκάτου, ὅς ἐστιν ἀδάρ καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO

* Et fuit ludus ante illum extendere manum ad occidendum Mardechai tantum, namque indicauerant ipsi gentem Mardechai: & quæ fuit Haman perdere omnes Ichudæos qui erant in omni regno Ahhasueros, gentem Mardechai.

* In mense primo, ipse est mensis Nisan, anno duodecimo regni Ahhasueros, iecit phura, id est, sortem, de die in diem, & de mense in mensem duodecimum, ipse est mensis Adar.

* Et dixit Haman regi Ahhasueros: Est gens vna dispersa & extensa inter gentes, & pars ex illis habitant in omnibus regionibus regni tui: & decreta legis eorum diuersa sunt ab omni gente, & decreta iudiciorum regis illi non obseruant. regi autem nulla utilitas est ex illis: & quod commodum erit ei in illis si relinquat eos super faciem terræ? Si regi placuerit, scribatur ut perdantur: & decem millia talentorum argenti appendam super manus eudentium monetam, ut inducantur in domum thesaurorum regis.

* Et amouit rex anulum suum de manu sua, & dedit illum Haman filio Hamdatha, qui erat ex prosapia Agag oppressori Iudæorum.

* Et dixit rex ad Haman: Argentum datur tibi, & gens tradita est in manum tuam, ut facias ex ea sicut placuerit tibi.

* Et vocati sunt scribæ regis mense primo tertia decima die illius, & scriptum est iuxta omnia quæ præceperat Haman ad principes regis, & ad magnates gentis regionum singularum in charactere scripturæ earum, & gentibus singulis iuxta locutionem linguæ suæ: in nomine regis Ahhasueros scriptum, & expositum & obsignatum sigillo regis.

* Et ut mitterentur epistolæ in manu cursorum ad omnes regiones regis, ut destruerent, & perderent omnes Ichudæos à iuvene usque ad senem, infantes & mulieres die vna, die tertia decima mensis duodecimi, qui est mensis Adar, & spolia eorum diriperent.

* פתשגן הכתב להנחן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה:
* הרצים יצאו דחופים בדבר המלך וחדת נתנה
בשושן הבירה וחמלך והמן ישבו לשתור
והעיר שושן נבוכה:

ד

* ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע
מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא כתוך
העיר ויצעק וזעק גדול ומהלך ומהלך:
* ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל-
שער המלך בלבוש שק:
* ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך
ודתו מצוה אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר
שק ואפר יצע לרבים:
* ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה
ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:
* ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר
העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה-
ועל מה זה:
* ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר
לפני שער המלך:
* ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לשקול על גנאי המלך
ביהודים לאבדם:
* ואת פתשגן כתב הדרת אשר נתן בשושן
להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
מלפניו על עמה:
* ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי:

* Summa autem epistolarum hæc fuit,
vt omnes prouinciæ scirent, & pararent se
ad prædictam diem.

* Festinabant cursores qui missi erant,
regis imperium explere. Statimque in Su-
sis pendit edictum, rege & Aman cele-
brante conuiuium, & cunctis Iudæis, qui
in vrbeerant, flentibus.

CAP. II.

* Væ cum audisset Mardochæus, scidit
A vestimenta sua, & indutus est sacco,
spargens cinerem capiti, & in platea me-
diæ ciuitatis voce magna clamabat, often-
dens amaritudinem animi sui:

* Et hoc eiulatu vsque ad fores pa-
latij gradiens. non enim erat licitum in-
dutum sacco aulam regis intrare.

* In omnibus quoque prouinciis, op-
pidis ac locis, ad quæ crudele regis dogma
peruenerat, planctus ingens erat apud Iu-
dæos, ieiunium, ululatus, & fletus, sacco
B & cinere multis pro stratu vtentibus.

* Ingressæ autem sunt puellæ Esther,
& eunuchi, nunciaueruntque ei. Quod
audiens consternata est, & vestem misit,
vt ablato sacco indueret eam; quam acci-
pere noluit.

* Accitoque Athach eunucho, quem
rex ministrum ei dederat, præcepit vt iret
ad Mardochæum, & disceret ab eo cur
hoc faceret.

* Egressusque Athach iuit ad Mardo-
chæum, & inuenit eum stantem in platea
ciuitatis ante ostium palatij.

* Qui indicauit ei omnia quæ accide-
rant, quomodo Aman promississet vt in
thesauros regis pro Iudæorum nece infer-
retur argentum.

* Exemplar quoque edicti quod pen-
debat in Susis, dedit ei, vt reginæ ostende-
ret, & moneret eam vt intraret ad regem,
C & deprecaretur eum pro populo suo.

* Regressus Athach, nunciauit Esther
omnia quæ Mardochæus dixerat.

תרגום

14 * ויטגמא דכתבא למחוייבא גזרתא בכל פילכא ופילכא מפרסם לכל עממא למחוייבא ומינין ליומא הדין:
15 * ריחטנין נפקו זריון בפתגמא דמלכא וגזירתא אתיבת בשושן בירנתא ומלכא והמן הוו יתבין למשתי חמרא וקרתא דשושן הוות
1 * ומרדכי ידע
2 * ואלבש לבושא דשק על בשריה ושוי קיטמא על רישיה ונפק בגו קרתא וקבל קבלתא רפתא
3 * ובכל פילכא ופילכא אתר דפתגם גזרת מלכא וגזרת דינא מטי אבלא רבא ליהודאי וצומא ובכיתא ומספרא
4 * ועלן עלימתן דאסתר ורפנחא וחויאן לה ואודעזעזע מלכתא לחדא ושדרת לבושי
5 * וקרת אסתר להתך ופקדת ליה על מרדכי למדע מה דין קל בכיתא
6 * ונפק התך למללא לות מרדכי לפתחא דקרתא דלקדם פלטרין דלמלכא
7 * וחוי ליה מרדכי ית כל דערעיה על עיסק דלא סגור להמן וית ממון כסף עשר אלפין כפרין די אמר המן למתקל על ידיהון דגזברין
8 * וית דיטגמא די כתב גזירתא דאתיבת בשושן לשצייתיהון יתב ליה לאחזאה ית
9 * אסתר חתנא לה מה דחשוב המן רשיעא על עמא דיהודאי ולפקנא עלתא למעל לות מלכא לפיסא ליה ולמבעי רחמין על עמא
ועל התך וחוי לאסתר ית פתגמי מרדכי:

* At exemplaria epistolarum deducta fuerunt per regionem, & imperatum fuit omnibus paratos esse ad diem hunc.

* Properabat autem res & in Susas: at rex & Aman epulabantur, turbabatur autem ciuitas.

CAP. IIII.

AT Mardocheus cognoscens quod consummatum fuerat, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco, & conspersus fuit cinere, et saliens per plateam ciuitatis, clamabat voce magna: Tollitur gens quæ nihil iniuste egit.

* Et venit usque ad ianuam regis, et stetit. non enim erat ei licitum ingredi in aulam, saccum habenti & cinerem.

* Et in omni regione ubi exposita fuerant literæ, clamor, & planctus & luctus magnus Iudeis, & saccum & cinerem strauerant sibi.

* Et ingressæ sunt ancillæ & eunuchi regine, & annunciauerunt ei. & turbata fuit cum audiuit quod factum fuerat: & misit ornare Mardocheum, & auferre eius saccum. ille autem non persuasus est.

* At Esther vocauit Athach eunuchum suum qui astatat ei;

* Et misit ut sciret ipsa à Mardocheo rem diligenter.

* At Mardocheus indicauit ei quod factum fuerat, & promissionem quam promisit Aman regi in thesaurum talentorum decem millia, ut perderet Iudeos:

* Et exemplar quod in Susis expositum ut perderent eos, dedit ei ut indicaret Esther. & dixit ei, ut preciperet ei ingredienti petere à rege, & deprecari eum pro populo, memor dierum humilitatis tuæ, ut nutrita fuisti in manu mea: quia Aman secundus à rege locutus est contrarios in mortem: inuoca Dominum, et loquere regi pro nobis; & libera nos à morte.

* Ingressus autē Athach, locutus fuit Esther omnia verba hæc.

* Ταὶ δ' ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν, καὶ προσετάγη πᾶσιν ἐτίμοις εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.

* ἐπορεύετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς θύσαν, ὃ δὲ βασιλεὺς καὶ ἀμυδρὸν κωθωνίσοντο, ἐταράσσοντο δὲ ἡ πόλις.

δ.

* Ο δὲ μαρδοχαῖος ἐπηγνούς τὸ σωτελοῦν μόνον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο ζάκκον, καὶ κατέπαλατο σποδὸν καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ, αἶρεται ἔθνη μηδὲν ἠδικηκώς.

* καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη. οὐ γὰρ αὐτῷ ἔξω ἐισελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν ζάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν.

* καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγὴ καὶ κοπετὶς ἐκ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ἔσρωσαν ἑαυτοῖς.

* καὶ εἰσῆλθον αἱ ἀβεραι καὶ οἱ δυνούχοι τῆς βασιλείας, καὶ ἀνήγειλαν αὐτῇ. καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός, καὶ ἀπέστειλε σολίσαι τὸν μαρδοχαῖον, καὶ ἀφελῆσαι αὐτὸς τὸν ζάκκον. ὃ δὲ οὐκ ἐπέειπεν.

* ἡ δὲ ἐδῆς προσεκαλέσατο ἀθᾶχ τὸν δυνούχον αὐτοῦ ὃς παρεισῆκει αὐτῇ.

* καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν αὐτῇ πᾶν τὸ μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.

* ὃ δὲ μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῇ τὸ γεγονός ἐκ τῆς ἐπαγγελίας ἧς ἐπηγάλατο αὐτῇ τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν ἡμέραν ταυμάτων μυρίων, ἵνα ὑπολέσῃ ὅτι Ἰουδαίους.

* καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν θύβις ἐκτεθέν ὑπὲρ τῆς ἀπολέως αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτῇ δεῖξαι τῇ ἐδῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ πρὸς αὐτὴν τὸν βασιλέα, καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν πρὸς τὸ λαὸν μνηστῆσαι ἡμερῶν ταπηνώσεώς σου, ὡς ἐτάφης ἐν χειρὶ μου, διότι αὐτὸν ὁ δουτερόων τῷ βασιλεῖ, ἐλάλησε κατ' ἡμῶν εἰς θάνατον, ἡ καλέσας τὸν κύριον, καὶ λάληθον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν. καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου.

* εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀθᾶχ, ἐλάλησεν ἐδῆς πᾶσι τοῖς λόγοις τοῖς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Edictum scripti erat, ut daretur decretum in quamlibet regionem publicum omnibus gentibus, ut essent parati ad diem illam.

* Cursores exierunt festini in verbo regis, & decretum datum est in Susan metropoli: & rex & Haman sedebant ad bibendum vinum, & ciuitas Susan erat coarctata.

CAP. IIII.

ET Mardechai cognouit omnia quæ acta erant: & scidit Mardechai vestimenta sua, & induit pro veste saccum super carnem suam, & posuit cinerem super caput suum, & exiuit in mediū vrbis, & clamauit clamore magno, & plorauit in amaritudine animæ voce dolentis.

* Et venit usque ad palatium regis, quia non erat facultas cuiquam intrare portam palatiorum regis, cum indutus esset veste sacci.

* Et in qualibet regione & loco quo verbum decreti regis & decreti iudicii pertigit, planctus magnus erat Iehudæis, & ieiunium, & ploratus & fletus: vestimentum sacci & cinis fuit positus super multos.

* Et introierunt puellæ Ezzther & magistri eius, & annunciarunt ei: & conturbata est regina valde. & misit vestimenta ad induendum Mardechai, & ad remouendum saccum eius ab eo; & non accepit.

* Et vocauit Ezzther Hathach, & præcepit ei super Mardechai, ut cognosceret quænam esset hæc vox ploratus quo plorabat, & quam ob rem non accepisset vestimenta quæ miserat ei.

* Et exiuit Hathach ut alloqueretur Mardechai ad plateam quo plorabat, & quam ob rem non accepisset vestimenta quæ miserat ei.

* Et exposuit illi Mardechai quæ acciderant sibi, eò quod non adorasset Haman: & copiam argenti decem millia talentorum quæ dixerat Haman se appensurum super manus thesaurariorum, qui prepositi erant super domum thesaurorum regis, propter Iehudæos ut perderet eos.

* Et decretum scripturæ decreti quod datum erat in Susan ad perdendum eos, dedit illi, ut ostenderet ipsi Ezzther, & ut narraret ei quod excogitasset Haman impius contra gentem Iehudæorum: & ut mandaret ei ut intraret ad regem ad placandum eum, & ad querendam misericordiam pro gente sua.

* Et intrauit Hathach, & narrauit Ezzther verba Mardechai.

O

וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהִתְּךָ וּתְצַוֶּהוּ אֶל־מַרְדֳּכָי׃
כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינָתוֹ׃ הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים
אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹוא־אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַחֹצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמָּית
לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׂרְבִּיט הַזֶּה
וְחִירָהּ וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ זָרָה
שְׁלוּשִׁים יוֹם׃

וַיִּידוּ לְמַרְדְּכַי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר׃
וַיֹּאמֶר מַרְדְּכַי לְהֵשִׁיב אֶל--אֶסְתֵּר אֶל--תְּדַמִּי
בְּנַפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְּהוּדִים׃
כִּי אִם-הִחַרְשֵׁת תְּחַרִּישִׁי בְּעַרְתְּ הַזֹּאת רוּחַ
וַהֲצִלָּה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אֲחֵר וְאֵת
וּבֵית-אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ וְיִזְעַע אִם-לַעֲרֹת כֹּזֵאת
הַנֶּעֱתָ לְמַלְכוּת׃

וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהֵשִׁיב אֶל־מַרְדֳּכָי׃
 * לֵךְ כְּנוּס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוֹשָׁן
 וְצוּמוּ עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 לִילְהוּיֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרָתִי אֲצִום בָּן וּבִכָּן אָבוּא אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כָדַת וּכְאֲשֶׁר אֲבָדַתִּי אֲבָדַתִּי׃
 * וַיַּעֲבֹר מַרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל־אֲשֶׁר־צִוְתָהּ עָלָיו׃
 אֶסְתֵּר׃

* וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתֵּלֶבֶשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת
וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל--כִּסֵּא מְלָכוֹתוֹ בְּבֵית
הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת׃
* וַיְהִי בִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת
בַּחֲצַר נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת--
שֵׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ
הַשֵּׁרְבִיט׃

תרגום

[illegible]

七

וְהָיָה בַּיּוֹמָא הַלַּיְתָאָה וּלְבִשְׁתָּ אֶסְתֵּר לְבוּשֵׁי מַלְכוּתָא וְקָמַת בְּדִרְחָא וּרְבִיבִית מִלְפָּא גִּצְאָה כָּל קַבִּיל בֵּית מִלְכָּא וּמִלְכָּא חָיָה יִתְבַּר
 לְרַסְי מִלְכוּתֶיהָ בְּבֵית מַלְכוּתָא כָּל קַבִּיל תֵּרַע בֵּיתָא :
 וְהָיָה כֹּד כְּזֹא מִלְכָּא יֵת אֶסְתֵּר מִלְכָּתָא קִימָא בְּדִרְחָא אֲשַׁעֲינַת רַחֲמֵי
 וְאֲשַׁשֵּׁיט מִלְכָּא לְאַסְתֵּר יֵת חֲגָרָא וְדִהָבָא דְהָוָה נִקֵּשׁ בִּידֵיהָ וְקִרְבַּת אֶסְתֵּר וּמִשְׁתָּ בִידָהָּ וְאַחֲדַת בְּרִישָׁא דְתַנְרָא :

* Dixit autem Esther ad Athach: Vade ad 10
Mardocheum,

* Et dic, quod gentes omnes regni cognoscūt, 11
quod omnis homo aut mulier qui ingressus fue-
rit ad regem in aulam interiorem non vocatus;
non est ei salus. nisi cui extenderit rex auream
virgam, hic saluabitur. & ego non sum voca-
ta ingredi ad regem, sunt hi dies triginta.

* Et nunciauit Athach Mardocheo omnia 12
verba Esther.

* Et dixit Mardocheus ad Athach: Vade 13
& dic ipsi Esther, Ne dicas tibi ipsi, quod salua-
beris sola in regno præ cunctis Judæis.

* Quia si obaudieris in hoc tempore, aliun- 14
de auxilium & protectio erit Judæis; tu autem
& domus patris tui peribitis. & quis novit si
ad tempus istud regnasti?

* Et misit Esther venientem ad eam ad 15
Mardocheum dicens:

* Vadens congrega Judæos qui in Susis, & 16
ieiunate pro me; & ne comedatis neque bibatis
in diebus tribus nocte & die: & ego autem et
ancille meæ non manducabimus: & tunc in-
grediar ad regem contra legem, et si perire me
conueniat.

* Et pergens Mardocheus, fecit quæ man- 17
davit ei Esther.

CAP. V.

ET factum est in die tertio induta est Esther 1
regalibus, & stetit in atrio domus regis in-
teriore contra basilicam regis. At rex sedebat in
solio sui regni in domo regali contra ostiū domus.

* Cum autem vidisset rex Esther reginam 2
stantem in atrio, inuenit autem gratiam in ocu-
lis eius; & extendens rex Esther virgam au-
ream quæ in manu sua, & accessit Esther, &
tetigit summitatem virgæ.

10 * εἶπε δὲ ἐδῆς πρὸς ἀθάχ, πορεύθητι πρὸς μαρ-
δοχαῖον.

11 * καὶ εἶπον, ὅτι τοῖς ἐδῆς πρὸς τῆς βασιλείας γνώσῃ,
ὅτι πᾶς ἀνὴρ ὃς ἤλθῃ ὁ εἰσελδύσει πρὸς τὴν βασι-
λέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἀκλήτως, ὅτι ἐστὶν αὐτῷ
σωτηρία. πλὴν ὃ ἐδῆς ἐκτείνῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσίαν
ῥάβδον, ὅτε σωθήσεται. καὶ γὰρ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν
πρὸς τὴν βασιλέα, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τεύκοντα.

12 * καὶ ἐπήγειλεν ἀθάχ τῷ μαρδοχαίῳ πάντα τὰ
λόγους ἐδῆς.

13 * καὶ εἶπε μαρδοχαῖος πρὸς ἀθάχ, πορεύθητι καὶ
εἶπον αὐτῇ, ἐδῆς μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν
τῇ βασιλείᾳ πρὸς πᾶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδαίου.

14 * ὡς ὅτι ἐδῆς πρὸς ἀκούσης ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἀλλαχό-
θεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶ-
κός σου πατρός σου ἀπολείψει. καὶ τίς οἶδεν εἰς τὸν και-
ρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;

15 * ὃς ἔξαπέστειλεν ἐδῆς τὸν ἡκούοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς
μαρδοχαῖον λέγουσα.

16 * βαδίσας ἐκκλησιάσθων οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ νησύνετε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε μὴ δὲ πίετε ἕως
ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ γὰρ καὶ αἱ ἀβραὶ μὲν
ἀσπληγῶν, καὶ τότε εἰσελδύμαι πρὸς τὴν βασιλέα πα-
ρὰ τὸν νόμον, ἐδῆς καὶ ἀπολέω με δέη.

17 * καὶ βαδίσας μαρδοχαῖος, ἐποίησεν ὅσα ἐνετεί-
λατο αὐτῷ ἐδῆς.

ε.

1 * καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐνεδύσατο ἡ ἐδῆς
βασιλικοῖς, καὶ ἔστη ἐν αὐλῇ τοῦ οἴκου βασιλέως τῇ ἐσωτέ-
ρᾳ ἔξεναντίας τῇ βασιλικῇ τῇ βασιλέως. ὃ δὲ βασιλεὺς
ἐκάθητο ἐν θρόνῳ τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας ἐν τῷ οἴκῳ τῷ βα-
σιλικῷ ἔξεναντίας τῆς θύρας τοῦ οἴκου.

2 * ὡς δὲ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ἐδῆς τὴν βασίλισσαν ἰστα-
μένην ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτε καὶ ἔχεν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῆς, ὃ
ἐκτείνας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐδῆς τὴν ῥάβδον τὴν χρυσίαν
τὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, ὃ πρὸς ἡλθὲν ἡ ἐδῆς, καὶ ἥψα-
το τῆς ἀκρῆς τῆς ῥάβδου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 " Et dixit Ezzther ad Hathach, ut iret & alloqueretur Mardechai, & præcepit illi super negotium Mardechai.
11 " Omnes autem serui regis & populi qui habitant in regionibus regis, sciunt, quod omnis vir aut femina qui intraverit ad regem in
atrium interius qui non fuerit vocatus, una est sententia iudicij eius ut moriatur; præter eum cui tetenderit rex sceptrum aureum, ut vivat.
& ego non vocata sum ut intrarem ad regem, iam tempore triginta dierum. 12 " Et narraverunt Mardochai verba Ezzther.
13 " Et dixit Mardechai ut responderetur Ezzther: Ne arbitrere in anima tua quod euades in domo regis unica ex omnibus Iehudæis.
14 " Nam si tacendo tacueris in tempore hoc, dilatio & euasio existet Iehudæis ex loco alio: tu & familia domus patrum tuorum peribi-
tis propter hanc culpam. & quis est sapiens qui sciat an ad tempus hoc tu contigeris ad regnum?
15 " Et dixit Ezzther ut responderetur Mardechai.
16 " Vade congregato omnes Iehudæos qui inuenti fuerint in Susa, & ieiunate mecum: ne comedatis & ne bibatis tribus diebus nocte & die: & etiam ego & puella meæ ieiunabo similiter, & posthæc intra-
bo ad regem: quanquam non iuxta morem: & erit quomodocunque peream, peream.
17 " Et contristatus est Mardechai, & transiit, fecitque iuxta omnia quæ præceperat ei Ezzther.

CAP. V.

ET fuit die tertio, induit se Esther vestimento regio, & stetit in atrio domus regis interiori omnino è regione domus regis: & rex sedebat
super solium regni sui in domo regia, omnino è regione portæ domus.
Et fuit cum videret rex Ezzther stantem in atrio, reportavit illa gratiam, & extendit rex ad Ezzther sceptrum aureum quod tenebat in
manu sua, & accessit Ezzther & attigit manu sua, & apprehendit caput sceptri.

* Et dixit rex: Quid vis Esther? & quæ tua est petitio? usque ad dimidium regni mei erit tibi.

* Dixit autem Esther: Dies mea insignis hodie est. siigitur placet regi, veniat & rex et Aman ad conuiuium quod faciam hodie.

* Et dixit rex: Sollicitate Aman ut faciamus verbum Esther. et venerunt ambo ad conuiuium quod fecit Esther.

* In autem conuiuium dixit rex ad Esther: Quid est tibi regina Esther? et erunt tibi quæcunque petieris.

* Et dixit: Petitio mea & postulatio mea,

* Si inueni gratiam in conspectu regis, veniat rex & Aman in crastinum ad conuiuium quod faciam eis, & cras faciam eadem.

* Et exijt Aman à Rege alacer & letus. cum autem vidisset Aman Mardocheum Iudæum in aula, iratus est valdè.

* Et ingressus in propria, vocauit amicos, & Zosaran uxorem suam:

* Et ostendit eis diuitias suas, & gloriam quam rex ei apposuit. & quod fecit cum principatum habere & gubernare regnum.

* Et dixit Aman: Non vocauit regina cum rege quemquam ad conuiuium, nisi me, & in crastinum vocauit me.

* Et hæc mihi non placent, quamdiu videro Mardocheum Iudæum in aula.

* καὶ εἶπεν ὁ βασιλὺς, τί θέλεις ἐσθῆρ; καὶ τί τοῦ ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως ἡμεῖς τὴ βασιλείας μου ἔσαι θῆ.

* εἶπε δὲ ἐσθῆρ, ἡμέρα μου ἐπίσημη σήμερον ἐστίν. εἰ οὐ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθέτω καὶ ὁ βασιλὺς καὶ ἁμὰ εἰς τὴν δοχλὴν καὶ ποιήσω σήμερον.

* καὶ εἶπεν ὁ βασιλὺς, κατασπένσατε ἅμω ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον ἐσθῆρ. καὶ παρὰ γινόντων ἀμφοτέρω εἰς τὴν δοχλὴν καὶ ἐποίησεν ἐσθῆρ.

* ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐσθῆρ, τί ἐστὶ θῆ βασίλισσα ἐσθῆρ; καὶ ἔσαι θῆ ὅσα ἀξιοῖς.

* καὶ εἶπε, τὰ αἰτήματά μου καὶ τὸ ἀξίωμά μου,

* εἰ δὲ ἔσθῃ χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθέτω ὁ βασιλεὺς καὶ ἁμὼ ἐπὶ τὴν αὐλὴν εἰς τὴν δοχλὴν καὶ ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὐτὸν ποιήσω τὰ αὐτὰ.

* καὶ ἐξῆλθεν ἁμὼ ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἔρχα-
εις καὶ διφρανόμηνος. ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν ἁμὼ μαρδοχαῖον τὸν ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐθυμώθη ὁ φόδρα.

* καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἐκάλεσε ὅττι φίλους καὶ ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτῆς.

* καὶ ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτῆς, & τὴν δόξαν καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῇ παρέστηκε. & ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτόειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.

* καὶ εἶπεν ἁμὰν, οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχλὴν, ἀλλ' ἢ ἐμέ· καὶ εἰς τὴν αὐλὴν κέκληκέ με.

* καὶ ταῦτά μοι ὅρα δρέσκει, ὅταν ἴδω μαρδοχαῖον τὸν ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS, TRANSLATIO

- 1 Et dixit ei rex: Quid opus est tibi Ezzther regina? aut quæ est postulatio tua? usque ad dimidium regni dabitur tibi.
 2 Et dixit Ezzther: Si regi gratum est, intret rex & Haman hodie ad conuiuium quod feci ei.
 3 Et dixit rex: Festinate ad Haman, ut faciat verbum Ezzther. & intrauit rex & Haman ad conuiuium quod fecerat Ezzther.
 4 Et dixit rex ad Ezzther in conuiuium vini: Quæ est petitio tua Ezzther regina? & quæ postulatio tua? usque ad dimidium regni, & sic tibi.
 5 Et respondit Ezzther & dixit: Petitio mea & postulatio mea est,
 6 Si inueni gratiam in oculis regis, & si regi gratum est donare petitionem meam, & facere postulationem meam, intret rex & Haman ad conuiuium quod faciam eis: & in crastinum factura sum iuxta verbum sententiæ regis.
 7 Et exiit Haman à rege die illa letus & exultans corde. & quando vidit Haman Mardechai in porta regis, qui non surrexit & non tremuit ab eo, repletus est Haman contra Mardechai indignatione.
 8 Et festinauit Haman, & introiit in domum suam, & misit & vocauit necessarios suos & Zeres uxorem suam:
 9 Et narrauit illis Haman gloriam diuitiarum suarum & multitudinem filiorum suorum, & quod magnificauerat eum rex, & sublimauerat eum super omnes magnates & seruos regis.
 10 Et dixit Haman: Atque etiam non introduxit Ezzther regina ad conuiuium quod fecit, nisi me, & etiam in tempus crastinum ego intuitus sum ab ea ad prandendum cum rege.
 11 Et omne hoc non æstimatur apud me toto tempore, quo ego videro Mardechai Iehudæum sedentem in porta palatiorum regis.

* Et dixit ad eum Zofara uxor eius & a-
mici: Incidatur tibi lignum cubitorum quin-
quaginta. manè verò dic regi & suspendatur
Mardocheus super lignum; tu verò ingredi
ad conuiuium cum rege, & letare. & placuit
verbum Aman, & parauit lignum.

CAP. VI.

AT Dominus abstulit somnum à rege nocte
illa. et dixit ministro suo afferre literas me-
moriales dierum, ut legerent ei.

* Inuenit autem literas quæ scriptæ fuerāt
de Mardocheo, quomodo nūciauit regi de duo-
bus eunuchis regis dum custodirent ipsi, et quæ-
siuissent iniicere manus Artaxerxi.

* Dixit autem rex: Quam gloriam aut gra-
tiam fecimus Mardocheo? & dixerunt mini-
stri regis: Non fecisti ei quicquam. Dum autem
interrogaret rex de beneuolentia Mardochei,
ecce Aman in aula.

* Dixit autem rex: Quis in atrio? ille verò
introiuit ut diceret regi, ut suspenderet Mar-
docheum in ligno quod parauerat.

* Et dixerunt ministri regis: Ecce Aman stat
in atrio. & dixit rex: Vocate eum.

* Dixit autem rex Aman: Quid faciam ho-
mini quem ego uolo honorare? dixit autem in-
tra se Aman: Quem uult rex honorare, nisi me?

* Dixit autem ad regem: Homini quem rex
uult honorare,

* Afferant serui regis stolam byssinam qua
rex induitur,

* Et equum super quem rex ascendit, et det
vni amicorum regis honorabilium, & ornet ho-
minem quem rex diligit, & imponat eum super
equum, & prædicet per plateam ciuitatis, di-
cens: Sic erit omni homini quem rex honorat.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωζαρά ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
φίλοι, κοπήτω τὸ ξύλον πενήκοντα. ὁρῶν δὲ
εἶπον τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμάσθω μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ
ξύλου, σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ
διφραίνου. καὶ ἤρесе τὸ ῥῆμα τῷ ἀμάν, καὶ ἠτόμασε τὸ
ξύλον.

5.

* Οὗ ὁ κύριος ἀπέστειλε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως
τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν
γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγνώσκειν αὐτῷ.

* ὅτε ὁ γράμματά τὰ γραφόντα περὶ μαρδοχαίου,
ὡς ἐπήγειλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο δυνούχων τοῦ βα-
σιλέως ἐν τῷ φυλάσκειν αὐτοῖς, καὶ ζητήσῃ ἐπιβαλεῖν
τὰς χεῖρας ἐξ ἐξέρξης.

* εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς, τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποίησα-
μι τῷ μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπον οἱ διάκονοι τοῦ βασι-
λέως, ὅτι ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν· ἐν δὲ τῷ πυγῶν ὀφθαλμοῖς
τὸν βασιλέα περὶ τῆς δυνείας μαρδοχαίου, ἰδοὺ ἀμὲν ἐν
τῇ αὐλῇ.

* εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς, τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ εἰσηλθὼν
εἶπεν τῷ βασιλεῖ, κρεμάσῃ τὸν μαρδοχαῖον ἐν τῷ ξύλῳ
ὃ ἠτόμασε.

* καὶ εἶπον οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ ἀμὲν ἔστη-
κεν ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, καλέσατε αὐτόν.

* εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς τῷ ἀμάν, τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ
ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀμάν, τίνα θέλει
ὁ βασιλεύς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ;

* εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεύς
θέλει δοξάσαι,

* ἐνεγκάτωσθαι οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πολλὰ βυσ-
σίνω ὑπὸ ὁ βασιλεύς περικάλλεται.

* καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει, καὶ δότω ἐν
τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδοξῶν, καὶ φολισάτω τὸν
ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυγέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς
πόλεως λέγων, οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασι-
λεὺς δοξάζει.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit illi Zeres uxor eius & omnes necessarij eius: Faciant lignum altum quinquaginta cubitorum, & in aurora dicito regi ut sus-
pendant Mardechai super illud: & post hac intrato coram rege in domum conuiuij in laetitia. & gratum fuit verbum ante Haman, & fe-
cit lignum.

CAP. VI.

IN nocte illa recessit somnus regis, & dixit ut afferretur ante se liber monumentorum verborum dierum: & fuerunt lecta ante regem.
Et inuentum est scriptum in libro quod indicauerat Mardechai aduersus Bigthan & Thetes duos principes regios ex custodibus
palatiorum, qui quæsiuerant extendere manum ad occidendum regem Ahhasueros.

* Et dixit rex: Quid factum est honoris &
amplitudinis propter hoc Mardechai? & dixerunt pueri regis ministrantes ei: Non factum est cum illo quicquam omnino.

* Et dixit rex: Quis est vir qui stat in atrio? Haman autem intrabat in atrium domus regis exterius, ad dicendum regi ut suspendere-
tur Mardechai super lignum quod parauerat ei.

* Et dixerunt pueri regis ad eum: Ecce Haman stat in atrio. & dixit
rex: Intrat.

* Et venit Haman. & dixit ei rex: Quid videretur faciendum viro cuius honorem rex cupit? & cogitauit
Haman in corde suo & dixit: Cuinam cupiet rex facere honorem plusquam mihi?

* Et dixit Haman regi: Vir cuius honorem rex cupit,
quo induunt regem, & equum super quo equitat rex, & detur corona regni in caput eius.

* Et detur vestis & equus in manum cuiusdam ex principibus regis antesignanis, & induant virum cuius rex cupit honorem; & dedu-
cant illum super equum in platea ciuitatis, & clament ante eum: Sic fiet viro cuius honorem cupit rex.

10 * ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש
ואת הסוס כ אשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר
דברת:

11 * ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את
מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו בכו
ועשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:

12 * וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדהף אל
ביתו אבל וחפוי ראש:

13 * ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל
אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מורע
היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא
תוכל לו כי נפול תפול לפניו:

14 * עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר
עשתה אסתר:

1

1 * ויבא המלך והמן לשותה עם אסתר
המלכה:

2 * ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה
הלזין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה
בקשתך עד חצי המלכות ותעש:

3 * ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי
בשאלתי ועמי בבקשתי:

4 * כי נמכרנו אני ועמי להשמיר להרוג ולאבד
ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין
הצר שורה בנזק המלך:

10 * Dixitque ei rex: Festina, & sumpta stola & equo fac vt locutus es Mardocheo Iudæo, qui sedet ante fores palatij. Cave ne quicquam de his quæ locutus es, prætermittas.

11 * Tulit itaque Aman stolam & equum, indutumque Mardocheum in platea ciuitatis, & impositum equo, præcedebat atque clamabat: Hoc honore condignus est, quemcumque rex voluerit honorare.

12 * Reuersusque est Mardocheus ad ianuam palatij, & Aman festinauit ire in domum suam, lugens & operto capite:

13 * Narrauitque Zares vxori suæ & amicis omnia quæ euenissent sibi. Cui responderunt sapientes quos habebat in consilio, & vxor eius: Si de semine Iudæorum est Mardocheus ante quem cadere cepti, nō poteris ei resistere, sed cades in conspectu eius.

14 * Adhuc illis loquentibus, venerunt eunuchi regis, & citò eum ad conuiuium, quod regina parauerat, pergere compulerunt.

CAP. VII.

1 * Intravit itaque rex & Aman, vt biberet cum regina.

2 * Dixitque ei rex etiam secundo die postquam vino incaluerat: Quæ est petitio tua Esther, vt detur tibi? & quid vis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis.

3 * Ad quem illa respondit: Si inueni gratiam in oculis tuis, ô Rex, & si placet, dona mihi animam meam pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro.

4 * Traditi enim sumus ego & populus meus vt conteramur, iugulemur, & pereamus. atque vtinam in seruos & famulas venderemur, esset tolerabile malum, & gemens tacerem, nunc autem hostis noster est, cuius crudelitas redundat in regem.

תרגום

10 ואמר מלכא להמן אוהי סב ית לבוש וית סוסא כמא דמלח ועבר כן למרדכי יהודא דיתב בחרע פלטרין דמלכא לא תמנע מדעם
ונסב המן ית לבוש וית סוסא ואלבש ית מרדכי וארכבה בפתח דקרתא וקרא קדמוהי כרין אהעבר
ומב מרדכי לחרע פלטרין דמלכא והמן אהבהיל ואזל לביתה אבל ומתעשף רישה:

11 ואשתעי המן לזרש אהתה וכל רחמיו ית כל דערעה ואמרו לה חכמיו זרש אהתה אין מורעא דיהודאי מרדכי דשרית למנפל
קדמוהי לא תוכל לאבאשא לה ארי מנפל חנפול קדמוהי:
12 עד דבען אגון ממלחין עמה וברבגני מלכא סטו ואוחיו להנעלה
13 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי שווב נפשי
בשאלתי ועמי בבקשתי:

14 כי נמכרנו אני ועמי להשמיר להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין
הצר שורה בנזק המלך:
1 * ועאל מלכא והמן למשתי חמרא עם אסתר מלכא:
2 * ואמר מלכא לאסתר אוף ביומא תנינא במשתיא דחמרא מה שאלתיך אסתר מלכא ויתתב לך ומה בעיתך עד פלגות מלכותא
3 * ואחיתב אסתר מלכא ואמרת אין אשכחת רחמין קדמך מלכא ואין קדם מלכא שפיר תתיחב לי שווב נפשי
4 * ארי אודבננא מגן אגא ועמי בית ישראל לשיצאה ולמקטל
ואמרת ואלו לעבדין ולאמהן אודבננא שתקת ארום לית למעיקא טומין ורוחא באזניקא דמלכא:

* Dixit autem rex Aman: Bene locutus es: 10
sic fac Mardocheo Iudæo seruienti in atrio; &
ne præmittatur à te verbum quod locutus es.

* Tulit autem Aman stolam & equum, et or- 11
nauit Mardocheum, & imposuit eum super e-
quum, et processit per plateam ciuitatis, et præ-
dicabat dicens: Sic erit omni homini quem rex
vult honorare.

* Reuersus est autem Mardocheus in atrium; 12
& Aman reuersus fuit ad propria, lugens in
capite.

* Et narrauit Aman quæ contigerant ei Zo- 13
sara uxori suæ & amicis. & dixerunt ad eum
amici & uxor: Si de genere Iudæorum Mar-
docheus, & cepisti humiliari ante eum, cadens
cades, non poteris eum ulcisci, quoniam Deus
vinens cum eo.

* Adhuc ipsis loquentibus, adueniunt Eu- 14
nuchi compellentes Aman ad conuiuium quod
parauerat Esther.

CAP. VII.

Intrauit autem rex & Aman ut biberent 1
cum regina.

* Dixit autem rex Esther secunda die in 2
conuiuium: Quid est Esther regina, & quæ peti-
tio tua? & quæ postulatio tua? & erit tibi vs-
que ad dimidium regni mei.

* Et respondens dixit: Si inueni gratiam an- 3
te regem, detur anima petitioni meæ, & popu-
lus meus postulationi meæ:

* Traditi sumus ego & populus meus in 4
perditionem, & rapinam, et seruitutem, nosq;
& filij nostri in seruos & ancillas, & obaudi-
sti: non enim dignus diabolus atrij regis.

* εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀμάν, καλῶς ἐλάλησας, ἕτως 10
ποίηθι τῷ μαρδοχαίῳ τὰ ἰσθαίῳ τὰ θεράποντι ἐν τῇ αὐ-
λῇ, καὶ μὴ ὥστε πρὸς ἐτῶ (ὁ λόγος) ὃν ἐλάλησας.

* ἔλαβε δὲ ὁ ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐπό- 11
λισε τὸν μαρδοχαῖον, καὶ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵπ-
πον, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκή-
ρυσε λέγων, οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς
θέλει δοξάσαι.

* ἐπέσρεψε δὲ μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ ἀμάν 12
ἐπέσρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος & κεφαλῆς.

* καὶ διηγήσατο ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ ζωζά- 13
ρα τῇ γυναικὶ αὐτῆς καὶ τοῖς φίλοις. καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνή, εἰ ἐκ γένους ἰουδαίων μαρδο-
χαῖος, καὶ ἤρξω λαπεινοῦσθαι ἐμπεραθεὶς αὐτῶν, πεσὼν
πέσῃ. οὐ μὴ δυνήσῃ αὐτὸν ἀμυνάσθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μετ'
αὐτῶν.

* ἐπὶ αὐτῶν λαλοῦντων, ὤρα γίνονται οἱ δυνεῖχοι ἐπι- 14
σπύδοντες τὸν ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοίμασεν ἐδῆς.

Ζ.

* Εἰσῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀμάν συμπεῖν τῇ βα- 1
σιλίσῃ.

* εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῇ ἐδῇ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ 2
πότῳ, τί ἐστὶν ἐδῆς βασιλίσσα, καὶ τί τὸ αἶτημά σου; καὶ
τί τὸ ἀξιώματά σου; καὶ ἔσται σοι ἕως ἡμεῖς τῆς βασι-
λείας μου.

* καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν, εἰ δέρον χάριν ἐνώπιον τοῦ 3
βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λαὸς
μου τῷ ἀξιώματί μου.

* ἐπελάθημεν ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς μου εἰς ἀπώλειαν καὶ 4
διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς τε καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς
παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσας, οὐ γὰρ ἄξιός ἐστις
διαβολὸς τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et dixit rex ad Haman: Festina accipe vestimentum & equum, sicut locutus es, & facito sic Mardechai Iehudæo qui sedet in porta palatiorum regis: ne subtrahas quicquam ex omnibus quæ locutus es.

11 Et accepit Haman vestimentum & equum, & induit Mardechai, & equitare fecit illum in platea ciuitatis: & clamauit ante illum: Sic fit viro cuius honorem rex cupit.

12 Et rediit Mardechai ad portam palatiorum regis, & Aman turbatus est & iuit in domum suam, lugens & inuolutus capite suo.

13 Et narrauit Haman Zeres uxori suæ & omnibus necessariis suis omnia quæ acciderant sibi, & dixerunt illi sapientes eius & Zeres uxor eius: Si ex semine Iudæorum est Mardechai ante quæ cepisti cadere, non poteris malefacere ei, sed cadendo cades ante illum.

14 Haftenus illi loquebantur cum illo, & principes regis peruenerunt, & festinauerunt ut introducerent Haman in conuiuium quod fecerat Ezzther.

CAP. VII.

1 Et introiuit rex & Haman ad bibendum vinum cum Ezzther regina.

2 Et dixit rex ad Ezzther etiam die secunda in conuiuium vini: Quæ est petitio tua Ezzther regina: & dabitur tibi. & quæ postulatio tua? vsque ad dimidium regni, & fiet.

3 Et respondit Ezzther regina, & dixit: Si inueni gratiam coram te rex, & si regi gratum est, detur mihi euasio animæ meæ de manu odientis me in petitionem meam, & liberatio populi mei de manu auctoris inimicitiae meæ in postulationem meam.

4 Quia venditi sumus gratis ego & populus meus domus Israel ad internitionem, ad occisionem & ad perditionem: & si in seruos & in ancillas venditi essemus, tacerem. verum non est afflictori utilitas aut cunctatio in detrimento regis.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁוּרִשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר-מֵלֵא לְבֹ
לְעִשְׂוֹרָתָן:

וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמֶן הָרַע הַזֶּה
וְהֵמֶן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:

וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּי הַיַּיִן אֶל-
גִּנְיָן הַבַּיִת וְהֵמֶן עָמַד לִבְקֹשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָהּ אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ:

וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנְיָן הַבַּיִת אֶל-בֵּית מִשְׁתֵּי הַיַּיִן
וְהֵמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הִנֵּם לִכְבוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עִמִּי בְּבֵית הַדְּבָר
יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הֵמֶן חָפוּ:

וַיֹּאמֶר חֲרִבּוֹנָה אַחֵר מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
גַּם הִנֵּה הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הֵמֶן לְמֹרְדֵכִי אֲשֶׁר דָּבַר-
טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבֵית הֵמֶן גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תֵּלְהוּ עָלָיו:

וַיִּתְּלוּ אֹת-הֵמֶן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לְמֹרְדֵכִי
וַחֲמַר הַמֶּלֶךְ שִׁכְבָּהּ:

ח

בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁוּרִשׁ לְאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה אֶת-בֵּית הֵמֶן צָרַר הַיְּהוּדִים וּמֹרְדֵכִי בָא
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר מֶה הוּא לָהּ:

וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֲבִיר מֵהֵמֶן
וַיִּתְּנָהּ לְמֹרְדֵכִי וְתִשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת-מֹרְדֵכִי עַל-בֵּית
הֵמֶן:

וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וּתְדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְפַל לִפְנֵי
רַגְלָיו וּתְתַחֲנֶן-לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת-רַעַי הֵמֶן
הַאֲנִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הַיְּהוּדִים:

* Respondensque rex Assuerus, ait; Quis est iste, & cuius potentiae, vt hæc audeat facere?

* Dixitque Esther: Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, ilico obstupuit, vultum regis ac reginae ferre non sustinens.

* Rex autem iratus surrexit, & de loco conuiuii intrauit in hortum arboribus confitum. Aman quoque surrexit, vt rogaret Esther reginam pro anima sua: intellexit enim à rege sibi paratum malum.

* Qui cum reuersus esset de horto nemoribus confito, & intrasset conuiuii locum, reperit Aman super lectum corruisse in quo iacebat Esther. & ait: Etiam reginam vult opprimere me presente in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem eius.

* Dixitque Arborea vnus de eunuchis qui stabat in ministerio regis: En lignum quod parauerat Mardochæo qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo.

* Suspensus est itaque Aman in patibulo quod parauerat Mardochæo. & regis iraque quieuit.

CAP. VIII.

Die illo dedit rex Assuerus Esther reginae domum Aman aduersarij Iudæorum: & Mardochæus ingressus est ante faciem regis. confessa est enim ei Esther quod esset patruus suus.

* Tulitque rex anulum quem ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardochæo. Esther autem constituit Mardochæum super domum suam.

* Nec his contenta, procidit ad pedes regis, fleuitque, & locuta ad eum orauit vt malitiam Aman Agagitæ, & machinationes eius pessimas quas excogitauerat contra Iudæos, iuberet irritas fieri.

תרגום

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֶחָשֶׁוּרִשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר-מֵלֵא לְבֹ לְעִשְׂוֹרָתָן: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמֶן הָרַע הַזֶּה וְהֵמֶן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:

וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּי הַיַּיִן אֶל-גִּנְיָן הַבַּיִת וְהֵמֶן עָמַד לִבְקֹשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָהּ אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר חֲרִבּוֹנָה אַחֵר מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הֵמֶן לְמֹרְדֵכִי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבֵית הֵמֶן גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תֵּלְהוּ עָלָיו:

וַיִּתְּלוּ אֹת-הֵמֶן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לְמֹרְדֵכִי וַחֲמַר הַמֶּלֶךְ שִׁכְבָּהּ:

ח

בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁוּרִשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בֵּית הֵמֶן צָרַר הַיְּהוּדִים וּמֹרְדֵכִי בָא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר מֶה הוּא לָהּ: וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֲבִיר מֵהֵמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמֹרְדֵכִי וְתִשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת-מֹרְדֵכִי עַל-בֵּית הֵמֶן: וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וּתְדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְפַל לִפְנֵי רַגְלָיו וּתְתַחֲנֶן-לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת-רַעַי הֵמֶן הַאֲנִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הַיְּהוּדִים:

* Dixit autem rex : Quis hic qui ausus est facerem hanc?

* Dixit autem Esther : Homo inimicus Aman prauus iste. Aman verò turbatus est à rege & regina.

* At rex surrexit à conuiuio in hortum : at Aman rogabat & petebat reginam ; videbat enim se in malis existentem.

* Reuersus est autem rex de horto : Aman verò corruerat super lectum , rogans reginam. Dixit autem rex : Istaque et mulierem opprimit in domo mea? Aman verò audiens erubuit facie.

* Dixit autem Charbona unus de Eunuchis, iste autem cognouerat illud lignum cum vidisset, crucis in domo Aman, quando vocauerat eum ad coenam regum : & de illo interrogans, cognouit ab uno puerorum quod parabatur. et dixit ad regem : Ecce & lignum parauit Aman Mardocheo , qui locutus fuit de rege , & erectum est in domo Aman cubitorum quinquaginta. Dixit autem rex : Appendatur in eo.

* Et suspensus est Aman super lignum quod parauit Mardocheo. et tunc cessauit rex ab ira.

CAP. VIII.

ET in illo die donauit rex Artaxerxes Esther quaecunque erant Aman calumniatori , & Mardocheus vocatus est à rege. ostenderat enim Esther quòd propinquus erat sibi.

* Tulit autem rex anulum, quem abstulerat ab Aman, & dedit Mardocheo. Et constituit Esther Mardocheum super omnia quæ Aman :

* Et addens locuta fuit ad regem , & cecidit ad pedes eius , & orauit irritam facere Aman malitiam, & quæ fecit Iudæis.

* εἶπε ὁ βασιλεὺς, τίς ἐστὶ ὁς ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ παράνομα τοῦτο;

* εἶπε ὁ ἐσθῆρ, ὁ ἄνθρωπος ἐχθρὸς ἀμάν ὁ πονηρὸς ἐστὶν. ἀμάν ὁ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως & τῆς βασιλίσσης.

* ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξάνεστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κήπον. ὁ δὲ ἀμάν παρεκάλει καὶ ἠτείτο τὴν βασίλισσαν, ἐώραγε γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.

* ἐπέσπευσε ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου. ἀμάν δὲ ἐπεπώκει ἐπὶ τὴν κλινὴν ἀξίων τὴν βασίλισσαν. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζει ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ ἀμάν ὁ ἀκούσας διετράπη τὰ πρὸς αὐτὸν.

* εἶπε ὁ χαρβωνὰ εἰς τῶν εὐνούχων, οὗτος ὁ ἐγνώκει τὸ τὸ ξύλον ἰδὼν τοῦ σαυροῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀμάν, ὅτε ἐκάλει αὐτὸν ἐπὶ τὸν δείπνον τῶν βασιλέων, καὶ παρὰ τοῦ πυθόρμου, ἐγὼ παρ' ἐνὸς τῶν παίδων τὸ κατὰ σκευὰς ζόμφρον. καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ἰδοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν ἀμάν μαρδοχαίῳ τὰ λαλήσδην παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ὥρθω ἐν τοῖς ἀμάν πηχῶν πεντήκοντα. εἶπε ὁ βασιλεὺς, σαυρωθήτω ἐπ' αὐτὸν.

* ὃς ἐκρεμάσθη ἀμάν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοίμασε μαρδοχαίῳ. καὶ τότε ἐνόησεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ θυμοῦ.

ἡ.

* Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐδώρῃσα ὁ βασιλεὺς δούλους τῆς ἐσθῆρ ὅσα ὑπῆρχον ἀμάν τὰ διαβόλα, καὶ μαρδοχαίῳ πρὸς σκευὴν παρὰ τοῦ βασιλέως. ὑπέδειξε γὰρ ἐσθῆρ, ὅτι ἐνωκίω αὐτῇ.

* ἔλαβε ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφείλετο ἀμάν, καὶ ἔδωκε τὰ μαρδοχαίῳ. καὶ κατέστησεν ἐσθῆρ μαρδοχαίον ἐπὶ πάντων τῶν τοῦ ἀμάν.

* καὶ πρὸς τοῦτο ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πρὸς ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ πόδας αὐτῆς, καὶ ἤξιος ἀφελεῖν τὴν ἀμάν κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς ἰουδαίοις.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit rex Ahhasueros, & dixit ad Ezzther reginam : Quisnam ille est, & in quonam loco vir audax & scelestus & coniurator, qui consilium iniuit in corde suo ut faceret sic?

* Et dixit Ezzther : Vir angustiator & auctor inimicitiae est Haman malus hic, & Aman stupefactus est à facie regis & reginae.

* Et abiit in hortum interiorem. & Haman surrexit ut quæreret pro anima sua vitam ab Ezzther regina; viderat enim quòd inuentum erat contra se malum à rege.

* Et rex reuersus est in feruore suo ab horto interiori in domum conuiuij vini, & Haman incuruatus erat super gradum in quo Ezzther sedebat: & obstupuit rex, & dixit: Ecce in veritate non venit Haman, nisi ut cubet cum regina, me etiam domi manente: verbum prodierat ex ore regis, & facies Haman operatae fuere confusione.

* Et dixit Hharbona vnus ex magnatibus ante regem: Ecce lignum quod parauerat Haman ad suspendendum Mardechai, qui locutus fuerat bonum propter regem, erectum est in domo Haman, cuius altitudo est quinquaginta cubitorum. Et dixit rex: Ite suspendite ipsum super illud.

* Et suspenderunt Haman super lignum quod parauerat Mardechai. & indignatio regis quieuit.

CAP. VIII.

IN die illa tradidit rex Ahhasueros Ezzther reginae domum Haman afflictoris Iehudæorum, & Mardechai introiuit ante regem: namq;

indicauerat illi Ezzther quis esset is sibi. * Et abstulit rex anulum suum quem detraxerat ab Haman, & dedit illum Mardechai. & posuit Ezzther Mardechai magistrum & exactorem super facultates Haman.

* Et addidit Ezzther & locuta est ante regem, & cecidit ante pedes eius, & plorauit, & clamauit, & supplicauit ei, ut rescinderet malum Haman qui fuerat ex prolapia Agag, & commentum eius quod excogitauerat contra Iehudæos.

* וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׁרְבִי הַזָּהָב וַתִּקֶּם
אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

* וְתֹאמַר אֶם-עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצָּאתִי חַן
לִפְנָיו וְכִשֶּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו
יִכְתֹּב לְהֵשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים מִחֲשֹׁבֵר הַמֶּן בֶּן-
הַמֶּלֶךְ הָאֲנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינַת הַמֶּלֶךְ:

* כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֹאֲיָתִי בָרַעְרָה אֲשֶׁר-
יִמְצָא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֹאֲיָתִי בְּאַבְדֵּן
מוֹלַדְתִּי:

* וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָד שְׂוֹרֵשׁ לְאַסְתֵּר וְהַמֶּלֶךְ
וְלַמְּרָדְכִי הַיְּהוּדִי הִנֵּה בִירַת הַמֶּן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר
וְאֶתוֹתְלוּ עַל-הָעֵץ עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים:
* וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל-הַיְּהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם
הַמֶּלֶךְ וַחֲתֹמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-
נָכַתְבַּת בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ וְנִחַתְתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין
לְהֵשִׁיב:

* וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵרַת הַחַיִּים בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִינָן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ
וַיִּכְתֹּב כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה מְרָדְכִי אֶל-הַיְּהוּדִים וְאֶל
הָאֲחֻשְׁדֶּרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר
מִהְרֹד וְעַד-כּוֹשׁ שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה
וּמְדִינָה כִּכְתָּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל-שָׁנֹו וְאֶל-הַיְּהוּדִים
בְּכָתְבָם וּבְלִשְׁוֹנָם:

* וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֶחָד שְׂוֹרֵשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסֵי מְרָדְכִי
הָרָכָשׁ הָאֲחֻשְׁדֶּרְפָּנִים בְּנֵי הָרַמְכִּים: * אֲשֶׁר נָתַן
הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעֹמֵד
עַל-נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹת וּלְאַבְדֹת אֶת-כָּל-חַיִּל עַם
וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְכוֹז:

תרגום

* ואושט מלכא לאסתר ית חגרא דדהבא ואיזרקפת אסתר וקמת קדם מלכא: * ואמרת אין על מלכא ישר ואין אשכחת רחמין קדמוהי
ותקין פתגמא קדם מלכא וטבחה אנא בעיניו יפקד מלכא וישים טעמא למכתב למחוי חייבין פטקיא ושרהמן בר המדתא דמן יחוס אנג
דכתב לאבדא ית כל יהודאין די בכל פלכי מלכא: * ארום איכדין איכול לסוכרא ולמחמי בביתא דחנן ית עמי ואיכדין איכול למתעתדא
ולמחמי בעיזין דיוכדון גניסת ילדותי: * ואמר מלכא אחשורוש לאסתר מלכא ולמרדכי יהודא הא בית המן יתבית לאסתר ויתיה צלבו
על קיסא בגין דאושית ידיה ביהודאי: * ואחזן כתבו בגין יהודאי כד שפיר בעיניכון בשום מימרא דמלכא וסתמו בעזקת סטוטתא
דמלכא ארום פיטקא דמחכתוב בשום מימרא דמלכא ומסתתם בעזקת סטוטתא דמלכא לא יתוב ריקנו: * ואחקריו לבלרין דמלכא
בעיזא התיא בירחא חליתא הוא ירח סין בעשרין וחלתא יומין ביה ואכתוב ככל דפקד מרדכי לוח יהודאין ולוח אסטריטילוסין והפרכין
ודברבגין דמחמין ארכונין על פלכיא דמן הנדיא רבא ועד כוש למאה ועשרין ושבע פלכיא פלכא ופלכא כרושם כתבה ועמא ועמא
במלל לישניה ולוח יהודאין כרושם כתבה וכלם לישנה: * וכתב בשום מימרא דמלכא אחשורוש ואסתתם בעזקת
סטוטתא דמלכא ושלח פיטקין בידי דרהשונין רהטי סוסין ורכבי רכשא ערטילוני רמכין: * ויתב מלכא סיעא ליהודאין די בכל קרנא וקרנא לאחכנשא ולקיסא ית נפשיהון לשיצאה ולקטלא ולאבדא ית כל חילות עמא
ותילכא דמעיין ויהוון טפלן ונשין ושללהון לעדא:

* Extendit autem rex Esther virgam auream, & surrexit Esther ut astaret regi.

* Et dixit Esther: Si videtur tibi & inveni gratiam, mittatur ut reuertantur literæ missæ ab Aman, quæ scriptæ fuerant ad perdendum Iudæos qui sunt in regno tuo.

* Quomodo enim potero videre afflictionem populi mei? & quomodo potero saluari in perditione patriæ meæ?

* Et dixit rex ad Esther: Si omnia bona Aman dedi & donavi tibi, & illum suspendi in ligno, quia manus intulit Iudæis, quid amplius quaris?

* Scribite & vos ex nomine meo ut videtur vobis, & sigillate anulo meo. quæcunque enim scribuntur rege iubente, & signata sunt anulo meo, non est eis contradicere.

* Vocati sunt autem scribæ in primo mense, qui est Nisan, tertia & vicesima eiusdem anni. et scripta sunt Iudæis quæcunque iussit procuratoribus & principibus satraparum, ab India usque ad Æthiopiam, centum viginti septem satrapis per regionem & regionem secundum eorum locutionem.

* Scriptæ sunt autem per regem, & sigillate sunt anulo eius. Et miserunt literas per veredarios,

* Sicut præcepit eis ut vterentur legibus suis in omni ciuitate, iuuarentque illos, & ut vterentur inimicis suis & oppositis eis, ut voluissent,

* Ἰξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς τῇ ἐστὴρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσίαν, καὶ ἰξηγέσθη ἐστὴρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ.

* καὶ εἶπεν ἐστὴρ, εἰ δοκεῖ σοι καὶ ὄρω χάριν, πεμψήτω δ' ὅπως ἀφαιλέσθαι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ἀπὸ ἀμάν, τὰ γεγραμμένα ἀπολέσθαι ὅθεν ἰουδαίοις οἱ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

* πῶς γὰρ διωθήσμαι ἰδεῖν τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ μου; καὶ πῶς διωθήσμαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου;

* καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐστὴρ, εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἀμάν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὴν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπ' ὠμῶν σου ἰσχυαίῳ τί ἐπὶ Ἰπζηταῖς;

* γράψατε καὶ ἡμεῖς ἐν τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγίσατε τὰ δακτυλίῳ μου. ὅσα γὰρ γράφετ' ἐν τοῦ βασιλέως ἰσητάξαντ' καὶ σφραγισθῇ τὰ δακτυλίῳ μου, ὅκ' ἐστὶν αὐτοῖς δυνάμειν.

* ἐκλήθησαν δ' οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὅς ἐστι νισάν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκάδι τῷ αὐτῷ ἔτει. καὶ ἐγράφη τοῖς ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις, καὶ τοῖς ἀρχουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτά σατραπείαις καὶ χώρεν καὶ χώρεν μὲν τὴν αὐτῶν λέξιν.

* ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τὰ δακτυλίῳ αὐτοῦ. καὶ ἔξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων.

* ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χεῖσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθῆσαι τε αὐτοῖς καὶ χεῖσθαι τοῖς ἀντιπάλαι αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτοῖς, ὡς βούλονται,

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et tetendit rex Ezzther sceptrum aureum, & leuata est Ezzther, & stetit ante regem. * Et dixit, Si regi gratum est, & si inueni gratiam ante ipsum, & rectum est verbum ante regem, & probata sum ego in oculis eius; iubeat rex & ponat sententiam ad scribendum ut reuocentur epistolæ quas misit Haman filius Hamdatha qui erat ex prosapia Hagag quas scripsit ad perdendum omnes Iehudæos qui sunt in omnibus regionibus regis.

* Nam quonam modo potero ferre, & spectare malum, cui erit addictus populus meus? & quomodo potero stare & spectare tempus quo peribit generatio natiuitatis meæ?

* Et dixit rex Ahhasueros ad Ezzther reginam, & ad Mardechai Iehudæum, Ecce domum Haman dedi Ezzther & illum suspenderunt super lignum, eo quod extendisset manum suam in Iehudæos. * Et vos scribite pro Iehudæis, quemadmodum pulchrū fuerit in oculis vestris in nomine edicti regis, & obsignate anulo sigillatorio regis, nam epistola quæ scribitur in nomine dicti regis, & obsignatur anulo obsignatorio regis, non reuertetur vacua.

* Et vocati sunt scribæ regis tempore illo mense tertio, ipse est mensis Siuan, vicesima & tertia die eius. & scriptum est iuxta omnia quæ iussit Mardechai, Iehudæis, & satrapis, & hipparchis, magnatibusque qui præpositi erant præfecti super regiones quæ sunt ab Hendia magna, usque ad Chus, centum & viginti & septem regionibus, unicuique regioni iuxta characterem scripturæ suæ, & unicuique populo iuxta locutionem linguæ suæ, & Iehudæis iuxta characterem scripturæ eorum, & iuxta locutionem linguæ eorum.

* Et scripsit in nomine dicti regis Ahhasueros, & signatum est anulo signatorio regis, & misit epistolas per manum cursorum currentium equis, & ascensorum celerum equorum, & mulorum equinorum.

* Quod dabat rex auxilium Iehudæis qui erant in omnibus & singulis ciuitatibus, ut congregarentur & sustentarent animas suas, ut exterminarent, occiderent, perderentque omnē gentem & regionem, quæ affligerent eos, paruulos, & fæminas; & spolia eorū auferrent.

ביום אחר בכל מדינות המלך אחשורוש
בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חדש אדר:
פתשגן הכתב להנתינת דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום
הזה להנקם מאיביהם: * הרצים רכבי הרכש
האחשתרנים יצאו מבהלים ורחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשושן הבירה:
* ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ
וארנמן וחריר שושן צהלה ושמחה:
* ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:
* ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משה ויום טוב ורכים מעמי הארץ
מתייחדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

ט

* ובשנים עשר חודש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים
המה בשנאיהם:
* נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות
המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על-
כל העמים:
* וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות
ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים
כי נפל פחד מרדכי עליהם:
* כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל
המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול:

תרגום

ביום אחר בכל פלכי מלכא אחשורוש בתליסר יומין לירח תריסר הוא ירחא דאדר:
בכל פלכא ופלכא בריר לכל עממא דיהון ויהודאי אטמוסין ליומא דהון לאתפרעא מבטלי דבביוהון:
ערטולני נפקו מבהלון ווריון בפתגמא דמלכא וגורמא אתיה בבשושן בירנמא:
הכלתא וחריר והמניכא ודחב רבתא וגלימא דבוץ וארגון טב וקרתא דשושן ברתא וחרמא:
והדיווח לבא ויקרא: * ובכל פלכא ופלכא וברא וקרוא אחר דפתגם מלכא וגורמא דנהא מטי חרמא ובדיחות לבא ליהודאין
משה ויום טוב וסגיאין מעממי ארעא מתגורין ארום נפל פחדא דיהודאי עליוהון:

ט

ובתריסר ירחין הוא ירח אדר בתליסר יומין בה דמטא פתגם מלכא וגורמא דנהא לאתפרעא ביומא דחשבו בעלי דבביוהון
דיוהודאי למשלט בהון ואתהפכת דישלטון יהודאי אנון בשנאיהון: * אתכנשו יהודאי בקרויהון בכל פלכי מלכא אחשורוש לאושטא
דא לקטלא ית כל דתבעין בישתהון וגבר לא קם באנפיהון ארום נפל פחדיהון על כל עממא:
והפרכין ועברו עיבדיהא דלמלכא ממנן עליוהון ית יהודאין לארכונין ארום נפל פחדא דמרדכי עליוהון:
ארום רב מרדכי בבית מלכא ומשמעה נפק בכל פלכא ארום גברא מרדכי אול ומתרכב:

¹² * Et constituta est per omnes prouin-
D cias vna ultionis dies, id est, teritiadecima
¹³ die mēsis duodecimi Adar. * Summa epi-
stolæ hæc fuit: Vt in omnibus terris ac po-
pulis qui regis Assueri subiacebant impe-
rio, notum fieret paratos esse Iudæos ad ca-
¹⁴ piendam vindictā de hostibus suis. * Egres-
siq̃ue sunt veredarij celeres nuncia perfe-
rentes, & edictum regis pependit in Sufis.
¹⁵ * Mardocheus autem de palatio, & de
consp̃ctu regis egrediens fulgebat vesti-
bus regijs hyacinthinis videlicet & aeri-
nis, coronam auream portans in capite, &
amictus serico pallio atq; purpureo. Om-
nisq̃ue ciuitas exultauit atq; lætata est.
¹⁶ * Iudæis autem noua lux oriri visa est,
gaudium, honor & tripudium.
¹⁷ * Apud omnes populos vrbes atq; pro-
uincias quocunq̃ue regis præcepta venie-
bant, mira exultatio, epulæ atque cōuiuia,
& festus dies, in tantum vt plures alterius
gentis & sectæ eorum religioni & ceremo-
nijs iungerentur. Grandis enim cunctos
Iudaici nominis terror inuaserat.

CAP. IX.

¹ Igitur duodecimi mēsis, quem Adar
A vocari ante iam diximus, teritiadecima
die, quando cunctis Iudæis interfectio pa-
rabatur, & hostes eorum inhiabant san-
guini, versa vice superiores Iudæi esse coe-
perunt & se de aduersarijs vindicare.
² * Congregatiq̃ue sunt per singulas ci-
uitates & oppida & loca, vt extenderent
manum contra inimicos & persecutores
suos. Nullusq; ausus est resistere, eo quod
omnes populos magnitudinis eorum for-
³ mido penetraret. * Nam & prouinciarij
iudices, duces & procuratores, omnisq̃ue
dignitas, quæ singulis locis ac operibus
præerat, extollebant Iudæos timore Mar-
⁴ dochæi. Quem principem esse palatij &
plurimum posse cognouerant. Fama quo-
que nominis eius crescebat quotidie, &
per cunctorum ora volitabat.

* In die una in omni regno Artaxerxis, 12
tertiadecima duodecimi mensis qui est Adar.

* At exemplaria apponantur visibiliter in 13
omni regno, paratæque sint omnes Judæi in hanc
diem ad debellandum suos hostes.

* Ipse quidem igitur equites exierunt festi- 14
nantes ad ea quæ à rege dicta erant perficien-
dum; appositum fuit autem præceptum & in
Sufis.

* At Mardocheus exijt ornatus regio orna- 15
tu & coronam habens auream, & diadema
byssinum purpureum: videntes autem qui in
Sufis, gausi sunt.

* At Judæis fuit lumen & letitia, 16

* Per ciuitatem & regionem, ubicunque 17
positum fuit exemplar: gaudium & letitia Ju-
dæis, conuiuium & festiuitas: & multi genti-
lium circumcidebantur & iudaizabant propter
metum Judæorum.

CAP. IX.

IN enim duodecimo mense tertiadecima 1
mensis qui est Adar, aderant literæ quæ scri-
ptæ fuerant à rege.

* Et in ea die perierunt qui oppositi erant 2
Judæis, nullus enim insurrexit timens eos.

* Nam principes Satraparum, & tyranni, 3
& regij scribæ honorabant Judæos, quoniam
timor Mardochei incubuerat super eos.

* Contingit enim præceptum regis nomina- 4
tum fuisse in omni regno.

* ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ δι' Ἀχέρξου, 12
τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς ὃς ἐστὶν Ἀδάρ.

* τὰ δὲ δυνάμειρα ἐκπέδωσαν ὀφθαλμοφα- 13
νὰς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ· ἐταίμοις τὲ εἶναι πάντας τοὺς
Ἰσθαίους εἰς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς
ἐναντίους.

* ὁ μὲν οὖν ἱππεὺς Ἰξήλθον ἀπύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ 14
βασιλέως λεγόμενα ἵππελαιν· Ἰξετέθη δὲ τὸ πρῶ-
ταγμα καὶ ἐν ὅθις.

* ὁ δὲ μαρδοχαῖος Ἰξήλθεν ἐσολισμύθη τῷ βα- 15
σιλικῷ στολῷ, καὶ σέφανον ἔχων χειρὸν, καὶ διάδημα
βύσσινον πορφυρεὸν ἰδόντες δὲ ὁ ἐν ὅθις, ἐχάρησαν.

* τοῖς δὲ Ἰσθαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη, 16

* καὶ πόλιν καὶ χώραν, ὅτι Ἰξετέθη τὸ ἔκθεμα, χα- 17
ραὶ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰσθαίοις, κώθων καὶ εὐφροσύνη· &
πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο καὶ Ἰσθαίζον διὰ τὴν φό-
βον τῶν Ἰουδαίων.

θ'.

* Εἰς γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ 1
μηνὸς ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, παρῶν τὰ γράμματα τὰ γε-
φέντα παρὰ τοῦ βασιλέως.

* καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο ὁ ἀντικείμενοι 2
τοῖς Ἰσθαίοις· οὐδεὶς γὰρ δυνάστη φοβέμενος αὐτούς.

* ὁ δὲ ἄρχωντες τῶν σατραπῶν, καὶ ὁ τύραννοι, καὶ 3
ὁ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰσθαίους, ὅτι ὁ
φόβος μαρδοχαίου ἐπέκειτο αὐτοῖς.

* προσέπεσε γὰρ τὸ πρῶταγμα τοῦ βασιλέως ὀνο- 4
μαθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Die una in omnibus regionibus regis Ahhasueros, decima tertia die mensis duodecimi, ipse est mensis Adar. 13 Edictum scripturæ erat, ut daretur decretum in qualibet regione publicatum omnibus gentibus, ut sint Iehudæi parati in die illa ad vindicandum se de au-

14 Cursores ascensores celerum equorum & mulorum, exierunt festinantes & accele-

15 Et Mardechai exiit à conspectu regis in veste regia hyacinthina

16 Et in qualibet regione, & in quacunque ciuitate & loco, quod

17 Iehudæis fuit lux & letitia, & gaudium cordis & gloria: & multi ex gentibus

18 Iehudæi ipsi in odientes se.

19 Et omnes magnates regionum, principes & hipparchi, actores munerum regionum, præficia-

20 Nam magister erat Mardechai in domo regis, & fama

21 eius peruagabatur per omnes regiones; etenim vir Mardechai ibat & multiplicabatur.

5 * ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג
ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם:
6 * ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו חמש
7 מאות איש: * ואר' פרשנדתא ואר'
דלפון ואר' אספתא:
8 * ואר' פורתא ואר' אדליא ואר' ארידתא:
9 * ואר' פרמשתא ואר' אריסי ואר' ארדי
ואר' ויזתא:
10 * עשרת בני המן בן המדתא צר היהודים
הרגו ובבזה לא שלחו את ידם:
11 * ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן
הבירה לפני המלך:
12 * ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבדו חמש מאות איש ואת עשרת
בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה
שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש:
13 * ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם
מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום
ואת עשרת בני המן יתלו על העץ:
14 * ויאמר המלך להעשורא כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו:
15 * ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש
מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם:
16 * ושאר היהודים אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על נפשם ונזח מאיביהם והרגו
בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו
את ידם: * ביום שלושה עשר לחדש אדר
ונזח בארבעה עשר בו ועשרה אתו יום משתה
ושמחה:

5 * Itaque percusserunt Iudæi inimicos suos plaga magna, & occiderunt eos, red-dentes eis quod sibi parauerant facere.
6 * In tantum ut etiam in Susis quingen-tos viros interficerent:
7 * Extra decem filios Aman Agagitæ ho-stis Iudæorum. Quorum ista sunt nomi-na: Parfandatha & Delphon, & Esphata.
8 * Et Phorata & Adalia, & Aridatha.
9 * Et Ephermestha, Arisai, & Aridai, & Vaifatha.
10 * Quos cum occidissent, prædas de sub-stantijs eorum agere noluerunt.
11 * Statimque numerus eorum qui occi-si erant in Susis, ad regem relatus est.
12 * Qui dixit reginæ, In vrbe Susis inter-fecerunt Iudæi quingentos viros, & alios decem filios Aman. Quantam puras eos exercere cædem in vniuersis prouincijs? Quid ultra postulas, & quid vis ut fieri Ciubeam?
13 * Cui illa respondit, Si regi placet, detur potestas Iudæis, ut sicut fecerunt hodie in Susis, sic & cras faciât, & decem filij Aman in patibulis suspendantur.
14 * Præcepitque rex ut ita fieret. Statim-que in Susis pependit edictum, & decem filij Aman suspensi sunt.
15 * Congregatis Iudæis quartadecima die mensis Adar, interfecti sunt in Susis tre-centi viri, nec eorum ab illis direpta sub-stantia est.
16 * Sed & per omnes prouincias quæ di-tioni regis subiacebât, pro animabus suis steterunt Iudæi, interfectis hostibus ac persecutoribus suis, in tantum ut septua-ginta quinque milia occisorum impleren-tur, & nullus de substantijs eorum quic-quam contingeret.
17 * Dies autem tertiusdecimus mensis Adar vnus apud omnes interfectionis fuit, & quartadecima die cedere desierunt.

תרגום

5 * ויחזו יהודאים בכל בעלי רבניהון מכת קטילת סיפא וקטילת והרגו ויעבדו בשנאיהון כרצונאיהון: * ובשושן בירתא
6 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
7 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
8 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
9 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
10 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
11 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
12 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
13 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
14 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
15 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
16 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית
17 * ויחזו יהודאים והרגו חמש מאה גברין: * וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא: * וית פורתא וית אדליא וית ארידתא: * וית

* Et in Susis ciuitate, occiderunt Iudæi vi-
ros quingentos.

* Et Pharsandatha, & Delphon, & As-
pbattha.

* Et Phoradatha, & Adalia, & Aridatha.

* Et Pharmastha, & Arisai, & Aridai, & Baizatha.

* Et decem filios Aman Amadathu Bugei
inimici Iudæorum, & non diripuerunt in ea-
dem die.

* Traditus est autem numerus regi eorum
qui perierant in Susis.

* Dixit autem rex ad Esther, Interfecerunt
Iudæi in Susis viros quingentos in ciuitate; in
autem regione quomodo existimas quod exer-
cuerunt? quid igitur petis amplius, & erit tibi?

* Et dixit Esther regi, Detur Iudæis vti si-
militer cras, itaque decem filios Aman suspen-
dant.

* Et permisit rex sic fieri, & permisit Iu-
dæos ciuitatis corpora filiorum Aman suspendere.

* Et congregati sunt Iudæi in Susis quarta-
decima Adar, & occiderunt viros trecentos
& nihil rapuerunt.

* At reliqui Iudæorum qui in regno congre-
gati fuerant & se adiunabant, & cessauerunt
a bellis.

* Perdiderunt enim de ipsis decem millia se-
pties quinque milia tertiadecima Adar, & ni-
hil rapuerunt: & cessauerunt quartadecima
eiusdem mensis, & egerunt eandem diem re-
quiei cum gaudio & letitia.

* καὶ ἐν Σύθῃς τῇ πόλει ἀπέκτειναν ὁ Ἰουδαῖοι ἄν-
δρας πεντακοσίους,

* τὴν τε Φαρσανδαθὰ καὶ δελφὸν καὶ ἀσφαθὰ.

* καὶ Φοραδαθὰ, καὶ ἀδαλία, & ἀριδαθὰ.

* καὶ Φαρμασθὰ, καὶ ἀρισαί, & ἀριδαί, & βαϊζαθὰ.

* καὶ ἐξ ὧν δέκα υἱὲς ἀμὲν ἀμαδαθοῦ βουγαῖς τοῦ
ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, & ἐδήρπασαν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

* ἐπεδόθη δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν βασιλεῖ τῶν ἀπολωλῶτων
ἐν Σύθῃς.

* εἶπε γὰρ ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐσθὴρ, ἀπώλεσαν ὁ Ἰου-
δαῖοι ἐν Σύθῃς ἀνδρας πεντακοσίους ἐν τῇ πόλει· ἐν δὲ
τῇ περὶ χώρῳ πῶς οἶε ὅτι ἐχρήσαντο; τί οὐκ ἀξιούσ' ἐπὶ,
καὶ ἔσαι σοι;

* καὶ εἶπεν ἐσθὴρ τῷ βασιλεῖ, δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις
χρησθῶν ὡσαύτως τῷ αὐρίῳ, ὥς τε ἐξ ὧν δέκα υἱὲς ἀμὲν
κρεμάσαι.

* καὶ ἐπέτρεψεν ὁ βασιλεὺς ἕως χυῖναι, καὶ ἐξέ-
θηκε ἐξ Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν ἀμὲν
κρεμάσαι.

* καὶ συνήχθησαν ὁ Ἰουδαῖοι ἐν Σύθῃς τῇ τεσσα-
ρεσκαυδεκάτῃ τοῦ ἀδάρ, καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τετρακο-
σίους, & ἐξ ὧν δήρπασαν.

* ὁ γὰρ λοιπὸς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχ-
θησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν
πολέμων.

* ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυριάδας ἐπὶ πεντακιχι-
λίς τῇ τεσσαυδεκάτῃ τοῦ ἀδάρ, & ἐξ ὧν δήρπασαν· καὶ
ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαυδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός·
καὶ ἤγον αὐτῶν ἡμέρᾳ ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ
ὁφροσύνης.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et percusserunt Iehudæi omnes auctores inimicitarum suarum, percussione occisionis gladij, & occisionis, & perditionis ani-
marum, & fecerunt in osos suos iuxta voluntatem suam.

* Et in Susan metropoli occiderunt Iehudæi, & perdiderunt
quingentos viros.

* Et Parmasta, & Arisai, & Aridai, & Vaiesatha.

* Decem filios Haman filij Hamadatha oppressoris Iehudæo-
rum, occiderunt: in prædam verò non extenderunt manus suas.

* In die illa venit numerus interfectorum in Susan me-
tropoli coram rege.

* Et dixit rex ad Ezzther reginam: In Susan metropoli occiderunt Iehudæi, & perdiderunt quin-
gentos viros & decem filios Haman, qui remanserant. Et in reliquis regionibus regis quid fecerunt? & quæ est petitio tua, & detur tibi.

* Dixit autem Ezzther, Si regi placet, detur potestas etiam cras Iehu-
& quæ est postulatio tua adhuc & fiet.

* Et dixit rex ut fieret sic, & datum est decretum iudicij in Susan, & decem filios Haman suspenderunt.

* Et congregati sunt Iehudæi qui erant in Susan, etiam die decima quarta mensis Adar, & occiderunt in Susan trecentos viros:
sed ad prædam non extenderunt manus suas.

* Et reliqui Iehudæorum qui erant in regionibus regis, congregati
sunt, & fulcuerunt animas suas, & inuenerunt requiem ab auctoribus inimicitarum suarum, & occiderunt de inimicis suis septuaginta
& quinque millia: ad prædam verò non extenderunt manus suas.

* Die decimatertia mensis Adar facta fuit occisio, & quieuerunt quartadecima eiusdem, & fecerunt eum diem conuiuij & letitiæ.

והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה
עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו
ועשה אתו יום משתה ושמחה :
על כן היהודים הפרושים הישבים בערי
הפרוות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנורת איש
לרעהו :
ויכתב מרדכי את הדברים האלה
וישלח ספרים אל כל היהודים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחוקים :
לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה
עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל
שנה ושנה :
בימים אשר נחזו בהם היהודים מאיביהם
והחודש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל
ליום טוב לעשור אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים :
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת
אשר כתב מרדכי אליהם :
כי המן בן המדתא האגגי צור כל היהודים
חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוג
הגורל להם ולאבדם :
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ :
על כן קראו לימים האלה פורים על שם
הפור על כן על כל דברי האגרות הזאת ומה
ראו על ככה ומה הגיע אליהם :

Quem constituerunt esse solemnem, vt in
eo omni tempore deinceps vacarent epu-
lis, gaudio, atq; conuiujs. * At hi qui in
vrbe Sufis cædem exercuerant tertiodeci-
mo & quartodecimo die eiusdem mensis
in cæde versati sunt, quintodecimo aut die
percutere desierunt. * Et idcirco eundem
diem constituerunt solemnem epularum
atq; lætitiæ. Hi verò Iudei qui in oppidis
non muratis ac villis morabantur, quar-
tumdecimum diem mensis Adar cõuiuio-
rum & gaudij decreuerunt, ita vt exultent
in eo, & mittant sibi mutuò partes epula-
rum & ciborum. * Scripsit itaq; Mardo-
chæus omnia hæc, & literis comprehen-
simit ad Iudeos qui in omnibus regis pro-
uincijs morabantur, tam in vicino positjs
quàm procul. * Vt quartadecimã & quin-
tamdecimã diem mēsis Adar pro festis su-
sciperent, & reuertente semper anno so-
lemni celebrarent honore. * Quia in ipsis
diebus se vlti sunt Iudæi de inimicis suis,
& luctus atque tristitia in hilaritatē, gau-
diūmq; cõuersi sunt, essentq; dies isti epu-
larum atq; lætitiæ, & mitteret sibi inuicem
ciborum partes, & pauperibus munuscula
largirentur. * Susceperuntq; Iudei in sole-
mnem ritum cuncta quæ eo tēpore facere
cœperant, & quæ Mardochæus literis fa-
ciendã mādauerat. * Aman enim filius Ama-
dathi stirpis Agag, hostis & aduersarius Iu-
deorum cogitauit contra eos malū, vt oc-
cideret illos atque deleret, & misit Phur
quod nostra lingua vertitur in Sortē. * Et
postea ingressa est Esther ad regē, obsecrās
vt conatus eius literis regis irriti fierent, &
malū quod contra Iudeos cogitauerat, re-
uerteretur in caput eius. Deniq; & ipsum
& filios eius affixerunt cruci. * Arq; ex illo
tempore dies isti appellati sunt Phurim, id
est, fortiū, cō q; Phur, id est, fors in vna mil-
fa fuerit. Et cuncta q; gesta sunt, epistole, id
est, libri huius volumine cōtinētur, quæq;
sustinuerūt, & q; deinceps immutata sunt.

תרגום

והיהודאים די בשושן אהכנשו בתליסר ביה ובארביסר בה ונחזו בחמיסר בה ומעבר יתה יום משתה וחרוא :
בגין כן יהודאים פצחאי דיהבין בקרוי פצחאי עבדין ית יום ארביסר לירחא דאדר חרוא ומשתה ויומא טבא ומשדרין דורון גבר
וכתב מרדכי ית פתגמא האלין ושדר פטקין לות כל גבר יהודאין די בכל פלכי מלכא אחשורוש דקריבין ורחיקין :
לקומא גזירת רינא עליוהון למתוי עבדין ית יום ארביסר לירחא דאדר וית יום חמיסר בה בכל שתא ושתא :
ביומא האגון בזמן דנחזו בהון יהודאין מבעלי דכביהון ובירחא דיתתפך להון מדבונא לחדנא ומאכלא ליומא טבא למעבר
דחת יומי משתה וחרוא ולשדרא דורון אנש לחברה מהנן לחשוכי :
וקבלו עליוהון כל הון יהודאין ית דשריו למעבר וית די כתב מרדכי בגין הון :
ועיק כל יהודאין חשב על יהודאין להובדוהון ורמא פורא הוא ערבא לשגושיהון ולאובדוהון :
אמר לה מלכא יתוב וממיה בישא דחשב למעבר למרדכי וליהודאין על רישה ויצלבו ויתיה וית בנחזי על קיסא :
בגין כן קרו ליומא האלין פוריא על שום פורא בגין כן נטרין זמן שתא בשתא דיפרסמן יומי נישא ופתגמי מגילתא הרא
לשתמטא לכל עמא ביה ישראל למתוהון ידעין ומה חזו למקבע יומי פוריא האלין בגין כן דאחעביד בהון נישא למרדכי ואסתר וידעין
דקנא דמסרת להון :

* At Iudei in Susis ciuitate conuenerunt, 18
& quartadecima cœbauerunt: egerunt autem
& quintadecimam cum gaudio & latitia.

* Propter hoc igitur Iudei dispersi in omni 19
regione extranea, agunt quartadecimā Adar
diem bonam cum latitia, mittentes partes qui-
libet proximo: qui verò habitant in metropo-
libus, & quintadecimam diem Adar in la-
titia ducunt, mittentes partes proximis.

* Scripsit autem Mardocheus verba hæc in 20
libro, & misit Iudeis, qui erant in Artaxerxis
regno ijs qui propè & ijs qui longè.

* Ut constituerent dies hos bonos, agerentq; 21
quartadecimam & quintadecimam Adar.

* In enim his diebus quiesuerunt Iudei ab 22
inimicis suis, & mensem in quo cōuersus est eis
quierat Adar, à luctu in gaudiū, & à tristitia in
bonam diem, agerent totum in bonos dies nu-
ptiarum & latitia, mittentes partes amicis &
pauperibus.

* Et susceperunt Iudei sicut scripsit eis Mar- 23
docheus.

* Qualiter Aman Amadathu Macedo bel- 24
labat contra eos, sicut posuit sententiam &
sortem ut deleteret eos.

* Et quomodo introiuit ad regem, dicens ut 25
suspenderet Mardocheum. quæcunque autem
conatus est inducere contra Iudeos mala, super
ipsum facta sunt; & suspensus est ipse, & filij
sui.

* Propter hoc appellati sunt dies illi Phu- 26
rim propter sortes; quia lingua eorum vocantur
Phurim, propter verba epistolæ huius; & quæ-
cunque passi sunt propter eam, & quæcunque
eis facta sunt, & statuit.

* ④ δὲ Ἰσδαῖοι ἐν Βύβει τῇ πόλει συνήχθησαν, καὶ 18
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἀνεπαύσαντο· ἦγον δὲ καὶ τὴν
πεντεκαίδεκάτῃ μετ' χαρῆς & ὀφροσύνης.

* διὰ τοῦτο οὐκ οἱ Ἰσδαῖοι διασπαρμένοι ἐν πάσῃ χώ- 19
ρᾳ τῇ ἔξω, ἄγασιν τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ ἀδάρ
ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' ὀφροσύνης, ἀποσέλλοντες μερί-
δας ἕκαστος τῷ πλησίον· οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς μη-
τροπόλεσι, καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέραν τοῦ ἀδάρ
ἐν ὀφροσύνῃ ἄγασιν, ἁποσέλλοντες μερίδας τοῖς
πλησίον.

* ἔγραψε δὲ μαρδοχαῖος εἰς λόγους τοῖς εἰς Βι- 20
βλίον, καὶ ἔξαπέστειλε τοῖς Ἰσδαίοις, ὅτι ἦσαν ἐν τῇ ἀρ-
ταξέρξε βασιλείᾳ τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μακροῖς.

* ἤσται τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τὴν 21
τεσσαρεσκαίδεκάτῃ & τὴν πεντεκαίδεκάτῃ τῷ ἀδάρ.

* ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰσδαῖοι 22
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὴν μετὰ ἐν ᾗ ἐσρέπη αὐτοῖς
ὅς τ' ἀδάρ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὴν, καὶ ἀπὸ ὀδυῆς εἰς
ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον εἰς ἀγαθὰς ἡμέρας γά-
μων καὶ ὀφροσύνης, ἁποσέλλοντες μερίδας τοῖς φί-
λοις καὶ τοῖς πτωχοῖς.

* καὶ παροξεδέξαντο οἱ Ἰσδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐ- 23
τοῖς ὁ μαρδοχαῖος.

* πῶς ἀμὼν ἀμαδαθοῦ ὁ μακεδὼν ἐπολέμει αὐτοῖς, 24
καθὼς ἔθετο ἡγήσιμα καὶ κληῖρον ἀφανίσαι αὐτοῖς.

* καὶ ὡς εἰσῆλθε παρὰ τὴν βασιλεῖαν, λέγων κρεμά- 25
σαι τὸν μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἡ
εἰς Ἰσδαίοις κακά, ἐπ' αὐτὸν ἐγένετο· καὶ ἐκρεμάσθη
αὐτὸς & τὰ τέκνα αὐτοῦ.

* διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται φερίμ 26
διὰ τοῦ κληῖρου· ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται
φερίμ, διὰ τοῦ λόγου τῆς ἡπιστολῆς ταύτης· καὶ ὅσα
πεπόνθασιν δι' αὐτῶν, & ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ ἔστησε.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 Et Iehudæi qui erant in Susān, congregati sunt decima tertia eiusdem, & quartadecima, & quiesuerunt quintadecima eius, & fe-
cerunt eum diem conuiuij & latitiæ.

19 Idcirco Iehudæi villici qui habitant in ciuitatibus villarum, faciunt die quartadecima
mensis Adar, latitiā & conuiuium, & diem bonum, & mittunt dona vniuersis proximo suo.

20 Scripsit autem Mardechai omnia verba hæc; misitque literas ad vnumquemque Iehudæorum, qui erant in regionibus regis
Abhasueri, tam propinquorum quam remotorum.

21 Statuendo eis decretum legis, vt celebrarent diem decimamquartam
mensis Adar, & diem decimamquintam eiusdem singulis annis.

22 In diebus istis tempore quo quiesuerunt Iehudæi ab
auctoribus inimicitarum suarum, & mense qui conuersus est eis à dolore in latitiā, & de luctu in diem bonum, vt facerent in eis dies
conuiuij, & latitiæ, & vt mitterent munera quisque proximo suo, & dona pauperibus.

23 Et susceperunt Iehudæi super
se omnia, quæ inciperant facere, & quod scripserat Mardechai pro eis.

24 Hamañ enim filius Hamadathai de profapia
Agag hostis Iehudæorum excogitauerat contra Iehudæos, vt perderet eos, proieceratque Phura, id est, sortem, vt conturbaret atque di-
spiceret eos.

25 Et cum ingressa fuisset Ezzther coram rege, dixit ei rex, Conuertatur cogitatio eius mala quam
machinatus est facere ipsi Mardechai, & Iehudæis in caput eius: & suspenderunt illum & filios eius super lignum.

26 Ideo vocauerunt dies istos Puraia nomine fortis: propterea obseruant tempus singulis annis quo diuulgent dies miraculi, &
verba voluminis huius, vt audiat ab omnibus populis domus Israel, sciantque: & car viderentur dies isti Puraia constitui, eo quod
factum fuisset in eis miraculum ipsi Mardechai, & Ezzther: & vt scirent salutem quæ euenit eis,

27 * קִימוּ וּקְבִלּוּ הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-זֶרְעָם
וְעַל כָּל-הַנָּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לִהְיוֹת עֲשִׂים
אֶת-שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָם וּבְזִמְנָם בְּכָל-
שָׁנָה וּשְׁנָיִם :

28 * וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר
וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר
וַיָּמִי הַפְּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים
וְזָכְרָם לֹא-יִסּוּף מִזֶּרְעָם :

29 * וְתַכְתֵּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּרַת-אֲבִיחַיִל
וּמַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי אֶת-כָּל-תִּקְוַת לִקְיָם אֶת-אֲגֻרַת
הַפְּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּה :

30 * וַיִּשְׁלַח כְּפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים אֶל-שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּרַת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי
שָׁלוֹם וְאַמֶּרֶת :

31 * לִקְיָם אֶת-יָמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּכַאֲשֶׁר קִימוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצּוּמֹת
וְזַעֲקָתָם :

32 * וּבְאַמֶּר אֶסְתֵּר קִים דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה
וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר :

יוד

1 * וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ מִסַּע-עַל-הָאָרֶץ
וְאֵי הַיָּם :

2 * וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרִשְׁתֹּ נְדָלָתוֹ
מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר נָדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הָלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-
סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ מְדִי וּפָרַס :

3 * כִּי מַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֵה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ
וְנָדְלוֹ לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אָחִיו דָּרַשׁ טוֹב לַעֲמֹ
וְדָבַר שָׁלוֹם לְכָל-זֶרְעוֹ :

27 * Susceperunt Iudæi super se & semen suum, & super cunctos qui religioni eorum voluerunt copulari, vt nulli liceat duos hos dies absque solemnitate transigere quos scriptura testatur, & cetera expetunt tempora annis sibi iugiter succedentibus. * Isti sunt dies quos nulla vnquam delebit obliuio, & per singulas generationes cunctæ in toto orbe provinciarum celebrabunt, nec est vlla ciuitas in qua dies Phurim, id est, sortium, non obseruentur à Iudæis, & ab eorum progenie quæ his ceremonijs obligata est.

28 * Scripseruntque Esther regina filia Abiahil, & Mardochæus Iudæus etiam secundam epistolam, vt omni studio dies ista solemnitas sanciretur in posterum. * Et miserunt ad omnes Iudæos qui in centum viginti septem prouincijs regis Assueri versabantur, vt haberent pacem & susciperent veritatem:

29 * Obseruantes dies sortium, & suo tempore cum gaudio celebrarent, sicut constituerant Mardochæus & Esther. Et illi obseruanda susceperunt à se, & à semine suo ieiunia atq; clamores & sortium dies.

30 * Et omnia quæ libri huius, qui vocatur Esther, historia continentur. CAP. X.

1 R Ex verò Assuerus omnem terram & A cunctas maris insulas fecit tributarias.

2 * Cuius fortitudo & imperium, & dignitas atque sublimitas qua exaltauit Mardochæum, scripta sunt in libris Medorum

3 atque Persarum. * Et quomodo Mardochæus Iudaici generis secundus à rege Assuero fuerit, & magnus apud Iudæos, & acceptabilis plebi fratrum suorum, quærens bona populo suo, & loquens ea quæ ad pacem feminis sui pertinerent.

Quæ habetur in Hebræo plena fide expressi: hac autem quæ sequuntur, scripta reperi in editione vulgata, quæ Græcorum lingua & literis continentur, & interim post finem libri hoc capitulum ferebatur, quod iuxta consuetudinem nostram obelo, id est, veru prænotauimus.

Quæ habetur in Hebræo plena fide expressi: hac autem quæ sequuntur, scripta reperi in editione vulgata, quæ Græcorum lingua & literis continentur, & interim post finem libri hoc capitulum ferebatur, quod iuxta consuetudinem nostram obelo, id est, veru prænotauimus.

תרנום

27 קִימוּ וּקְבִילּוּ יְהוּדָאִין עֲלֵיהוֹן וְעַלְיוֹ בְּנֵיהוֹן וְעַלְיוֹ כָּל דְּיוֹרָאִין דְּמַחְסִפִּין עֲלֵיהוֹן וְלֹא יַעֲבֹר קִימָא דִּיהוֹן עֲבָדִין יַת־חֲרִין
וְיִסּוּף הָאֲרִין כְּרִשָּׁם כְּתִבֵּיהוֹן וּבְזִמְנֵיהוֹן כָּל שְׁתָּא וְשְׁתָּא :

28 וְיִסּוּף הָאֲרִין אֲתַחֲבוּ לְמַתְּוִי לְהוֹן דְּכִרְנָא וְלֹא תַעֲבֹדָא בְּהוֹן מִשְׁחָא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא וְחֹס כְּתִנָּא וְלִינָא וְיִחֻסָּא דְּבֵית יִשְׂרָאֵל
דְּיִרְיָא בְּכָל פְּלָכָא וּפְלָכָא וְדִירִין בְּכָל קִרְחָא וְקִרְחָא וְיִמִּי פּוּרְיָא הָאֲרִין לֹא יַעֲבֹרוֹן מִגֹּד יְהוּדָאִין וְדְכִרְנֵיהוֹן לֹא יִשְׁחִיצוֹן מִבְּנֵיהוֹן :

29 וְכַתְּבַת אֶסְתֵּר מַלְכָּתָא בְּרַחֵה דְּאֲבִיחַיִל וּמַרְדֳּכָי יְהוּדָאִית כָּל מְגִלְתָּא דְּרָא תִּקְפָּא דְּנִימָא וְהָאֲגֻרָתָא דְּפּוּרְיָא דְּרָא חֲנִינָא
וְשִׁדְר פִּטְקִין לֹת כָּל יְהוּדָאִין לְמַאָה וְעֶשְׂרִין וְשֶׁבַע פְּלָקִין מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ פְּתַגְמֵי שָׁלָם וְהִימְנוּתָא :

30 הָאֲרִין בְּאֲדָר בְּזִמְנֵי עוֹבְדֵיהוֹן הִיכְמָה דְּקִימוּ עֲלֵיהוֹן סְרִדִּי יְהוּדָאִית וְאַסְתֵּר מַלְכָּתָא וְהִיכְמָה דְּקִימוּ יְהוּדָאִי עַל נַפְשֵׁיהוֹן וְעַל בְּנֵיהוֹן
לְמַתְּוִי וְדְכִרִין פְּתַגְמֵי צוּמָא וְזִלְזוּתָהוֹן : 31 וְעַל מִימְרָא אֶסְתֵּר אֲתַקִּימוּ פְּתַגְמֵי פּוּרְיָא הָאֲרִין וְעַל יַד מַרְדֳּכָי אֲתַכְתִּיבַת מְגִלְתָּא בְּפִטְקָא :

יוד

1 וְשִׁי מַלְכָּא אַחַשְׁוֵרוּשׁ כְּרָנָא עַל אֶרֶץ וְהַפְּרִי יָמָא :
2 וְכָל עוֹבְדֵי תִקְפִּיָּה וְגִבּוֹרְתִּיָּה וּפִירוּשׁ רַבּוֹת מַרְדֳּכָי דְּרַבְּנָה מַלְכָּא הָלֹא אָנוּן כְּתִיבִין עַל סֵפֶר פְּתַגְמֵי יוּמָא לַמֶּלֶךְ מְדָאִי וּפְרָחִאִי :
3 אֲרוּם מַרְדֳּכָי יְהוּדָאִית אֶלְקִפְטָא לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וּרְבִין עַל כָּל יְהוּדָאִין וּמַתְרַעֵי לְסִגִּי אָחוּי דְּמִן שְׁבִטָא דְּבִנְיָמִין תְּבַע טְבַחָא
לְעַמָּא בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִמֶּלֶךְ שָׁלָמָא לְכָל זְרַעָה דְּבֵית יַעֲקֹב :

* Et susceperunt Iudei super seipsos, & 27
super semen suum, & super appositos super eos,
neque quidem aliter utentur.

* At dies hi ducentur in omne tempus, & 28
memoriale eorum non deficiet usque ad gene-
rationes.

* Et scripsit Esther regina filia Abichail, & 29
Mardocheus Iudeus, quanta fecerunt, & fir-
mamentum epistolæ Phurim.

* Et Mardocheus & Esther regina, statue- 30
runt sibi secundum se, & tunc statuentes se-
cundum ieiunium eorum, & consilium ipsorum.

* Et Esther verbo statuit in æternum, & 31
scriptum est in memoriali.

CAP. X.

Scripsit autem rex ad regnum, & terræ, & 1
maris,

* Et cum suam & fortitudinem diuitiasq; 2
& gloriam regni sui: ecce scripta sunt in li-
bro Persarum & Medorum in memoriam.

* Et Mardocheus secundus erat à rege Ar- 3
taxerxe, & magnus erat in regno, & hono-
ratus à Iudeis, & amatus narrauit educatio-
nem omni genti suæ.

27 * καὶ προσεδέχοντο ὁ ἰσδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ
τῷ σπέρματι αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐ-
τῶν, ὅδε μὲν ἄλλως ᾔσθηθαι.

28 * αἱ δὲ ἡμέραι αὐτῶν ἀχθήσονται εἰς τὴν ἅπαντα χρόνον,
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐμὴ ἐκλείπη ἕως ᾗμεων.

29 * καὶ ἔγραψεν ἐδὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ ἀβι-
χαΐλ, καὶ μαρδοχαῖος ὁ ἰσδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, ὅτε
σφραγίσαντο τῆς ἐπιστολῆς τῶν φερέμε.

30 * καὶ μαρδοχαῖος καὶ ἐδὴρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν
ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν. καὶ ὅτε στήσαντες καὶ τὴν νηστείαν
αὐτῶν καὶ τὴν βελῶν αὐτῶν.

31 * καὶ ἐδὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὴν αἰῶνα, καὶ ἔγραψεν
εἰς μνημόσυνον.

I.

1 * Ἐγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ βασιλείῳ τὸ τε
γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.

2 * καὶ τῷ ἰσχυρῷ αὐτοῦ καὶ τῷ ἀνδραγαθίῳ πλοῦ-
τον τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδὲ γέγραπται ἐν
βιβλίῳ περσῶν καὶ μέδων εἰς μνημόσυνον.

3 * ὁ, τε μαρδοχαῖος διεδέχετο τὴν βασιλείαν ἀντὶ
ξέρξου. καὶ μέγας ὤν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοξασ-
μένος ὑπὸ τῶν ἰσδαίων, καὶ φιλούμενος διηγέτο τῷ
ἀγῶνι παντὶ τῷ ἐννεα αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

27 Statuerunt & receperunt Iehudæi super se & super filios suos, & super inebolas qui adiungerentur eis, ut non transgrederentur
fœdus, sed facerent duos dies illos iuxta characterem scripturæ suæ, & iuxta tempus eorum quolibet anno.

28 Et dies isti adiudicati sunt ut essent eis in memoriale, & ut facerent in eis conviviū per omnes generationes, familiam
sacerdotum & Levitarum, & familiam domus Israel manentium in qualibet regione, & habitantium in singulis ciuitatibus: dies autem
Puraia istorum non transibunt de medio Iehudæorum, & memoria eorum non abolebitur à filiis suis.

29 Et scripsit Ezzther regina filia Abichail, & Mardechai Iehudæus omne volumen istud, fortitudinem miraculi, ut firmarent epi-
stolam Puraia istam secundò.

30 Et misit literas omnibus Iehudæis centum & viginti septem prouincijs regni Ahhasueros, verbis pacis & veritatis.

31 Ad confirmandum dies Puraia istos in Adar, tempore operis eorum, secundum quod statuerant eis Mardechai Iehudæus, &
Ezzther regina, & secundum quod firmauerant Iehudæi super animas suas, & super filios suos, ut essent memores verborum ieiuniorum
atque orationis eorum.

Et in dicto Ezzther firmata sunt verba Puraia istorum, & per manum Mardechai scriptum est volumen in libro.

CAP. XI.

ET posuit rex Ahhasueros tributum super terram, & hipparchos maris.

Omnia verò opera potentie eius & fortitudinis eius, & explicat iò dignitatis Mardechai, qua magnificauit eum rex, nōnne
ill accipit in libro verborum dierum regum Madæorum & Parsæorum?

Quoniam Mardechai Iehudæus capitaneus regis Ahhasueri & princeps super omnes Iehudæos, & acceptus multitudini fratrum
suorum, qui erant de tribu Benjamin, querebat bonum populo suo domui Israel, & loquebatur pacem omni semini suo, domui Iacob,

* Et dixit Mardocheus, 4
A Deo facta sunt ista.

* Recordatus sum enim de 5
somnia, quod viderā, de ver-
bis his. neque enim præteri-
uit ab eis verbum.

* Paruus fons factus est 6
fluvius, & erat lux, & Sol,
& aqua multa. Esther est flu-
uius, quam duxit rex, & fe-
cit reginam. * At duo dra- 7
cones ego sum & Aman.

* At gentes, quæ conuene- 8
rant, vt perderent nomē Ju-
daorum. * At gens mea 9
hic est Israel, qui clamauerūt
ad Deum, & saluati sunt, et
saluauit Dominus populum
suum, & liberauit Dominus
nos ab omnibus malis istis,
& fecit Deus signa & por-
tenta magna, quæ non facta
fuerant inter gentes. propter
hoc fecit sortes duas, vnā
populo Dei, & vnā cunctis
gentibus. & venerunt duæ
sortes istæ in horam & tem-
pus & diem iudicij coram
Deo in omnibus gētibz. &
recordatus est Deus populi
sui, & iustificauit hereditatē
suā. * Et erunt eis dies 10
isti in mense Adar, quartade-
cima eiusdem mensis, cū cætu
& gaudio & letitia in con-
spectu Dei secundum genera-
tionem in æternum in populo
suo.

CAP. XI.

ANno quarto, regnante 1
Ptolemæo et Cleopatra,
attulit Dositheus, qui dice-
bat esse sacerdos & Levites,
et Ptolemæus filius eius pro-
positā epistolā phurim, quam
dixerūt esse & interpretatū
fuisse Lysimachum Ptolemæi
qui in Hierusalē. * Anno secū- 2
do, regnante Artaxerxe ma-
gno, vna Nisan, somniū vidit
Mardocheus filius Iari, filij
Semei, filij Cisei, ex tribu Be-
iamin, homo Iudæus, habitās
in Susis ciuitate, homo ma-
gnus, minister existens in au-
la regis.

* καὶ εἶπε μαρδοχαῖος, ὡς δὲ 3
θεοῦ ἐγένετο ταῦτα.

* ἐμνήσθην γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου,
ὃ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων. ὃ δὲ
γὰρ παρήλθεν ἀπὸ αὐτῶν λόγος.

* ἡ μικρὰ πηγὴ ἐγένετο ποταμός,
καὶ ὡς φῶς, & ἡλιος, & ὕδωρ πο-
λύ. ἐστὶν ὁ ποταμός, ὃν ἐγάμη-
σεν ὁ βασιλεὺς & ἐποίησε βασι-
λισσαν. * ὁ δὲ δύο δράκοντες
ἐγώ εἰμι καὶ ἀμάν.

* τὰ ὅτι ἐθνη τὰ Ἰπσιῶνα χελεύει
ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰεδαίων.

* τὸ ὅτι ἐθνη τὸ ἐμὸν ἔτι ἐστὶν ὁ
Ἰσραὴλ. ὁ βοήσαντες πρὸς τὸν θεόν
& σωθέντες, καὶ ἔσωσε κύριος τὸν
λαὸν αὐτῶν, & ἐρρύσατο κύριος ἡμᾶς
ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων, καὶ ἐ-
ποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα & τὰ τέ-
ρα τὰ μεγάλα ὃ ἐγένοντο ἐν
τοῖς ἔθνεσι. διὰ τοῦτο ἐποίησε κλή-
ρος δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ, & ἓνα
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. & ἦλθον οἱ δύο κλή-
ροι ἕτοιμοι εἰς ὥραν & καιρὸν, & ἡμέ-
ραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι. & ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ
αὐτῶν, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν
αὐτῶν. * καὶ ἐβλήθη αὐτοῖς αἱ ἡμέ-
ραι αὐταὶ ἐν μίᾳ ἀδάρ τῇ τεσσα-
ρεςκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ
συαγωγῆς & χαρᾶς, καὶ ὀφρο-
σύνης ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ γυνεῶν εἰς
τὴν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτῶν.

ια.

* Ἐτοὶς τεταρτῇ βασιλεύοντι 1
πολεμαῖς & κλεοπάτρῃς, εἰσῆνε-
γκε δοσίθεος ὃς ἔφη εἶναι ἱερός καὶ
λαδίτης, καὶ πολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτῶν
τὴν περὶ κληρονομίαν Ἰπσιῶν τῶν
φρείμ, ὃν ἔφασκε εἶναι καὶ ἐρμη-
νεύειν αὐτὸν λυσίμαχον πολεμαῖον τὸν
ἐν ἱερουσαλὴμ. * Ἐτοὶς δευτέρῃ βα-
σιλεύοντος δαξέρξε τοῦ μεγάλου
τῇ μιᾷ τοῦ νισάν ἐνυπνιον εἶδε μαρ-
δοχαῖος ὁ τοῦ ἱέρου τοῦ σεμεί & κι-
σαῖς ἐκ φυλῆς βενιαμίν, ἀνδρὸς
Ἰεδαῖος οἰκῶν ἐν σέθις τῇ πόλει,
ἀνδρὸς μέγας, θεράπων τῆς ὡν
ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

* Dixitque Mardocheus: A
Deo facta sunt ista. * Recor-
datus sum somnij quod vide-
ram, hæc eadem significan-
tis, nec eorum quicquam irri-
tum fuit. * Paruulus fons qui
creuit in fluuium, & in lucem
Solemque conuersus est, & in
aquas plurimas redundauit;
Esther est, quam rex accepit
uxorem, & voluit esse reginā.
* Duo autem dracones; ego
sum, & Aman. * Gentes quæ
conuenerant; hi sunt qui co-
nati sunt delere nomē Iudæo-
rum. * Gens autē mea Israel
est, quæ clamauit ad Dñm, &
saluum fecit populū suum: li-
berauitque nos ab omnibus
malis, & fecit signa atque por-
tenta inter gentes, & duas sor-
tes esse præcepit, vnā populi
Dei, & alterā cunctarū gentiū.
venitque vtrique fors in sta-
tutū ex illo iam tēpore coram
Deo vniuersis gentibus, & re-
cordatus est Dominus populi
sui, ac misertus hereditatis
suæ. * Et obseruabuntur dies
isti in mense Adar, quartade-
cima & quintadecima die eiū-
dem mensis, cū omni studio,
& gaudio in vnum cætū po-
puli congregati in cunctas de-
inceps generationes populi
Israel.

CAP. XI.

ANno quarto, regnantibus
Ptolemæo & Cleopatra,
attulerunt Dositheus, qui se
sacerdotem, & Leuitici generis
ferebat, & Ptolemæus filius
eius hanc epistolam Phurim,
quam dixerunt interpretarum
esse Lysimachum Ptolemæi fi-
lium in Ierusalem.

Hoc quoque principium erat in edi-
tione vulgata, quod nec in Hebræo,
nec apud ullū fertur interpretum.

* Anno secundo regnante Ar-
taxerxe maximo, prima die
mensis Nisan, vidit somnium
Mardocheus filius Iaheri, filij
Semei, filij Cis, de tribu Ben-
iamin, homo Iudæus, qui habi-
tabat in vrbe Susis, vir magnus,
& inter primos aulæ regis.

*Erat autem de eo numero 3
captiuorum quos transtulerat
Nabuchodonosor rex Babylo
nis de Hierusalem cum Ie-
chonia rege Iuda, & hoc eius
somnia fuit.

*Apparuerunt voces & tu- 4
multus, tonitrua & terræmo-
tus, & conturbatio super ter-
ram, & ecce duo dracones ma-
gni paratique contra se in
prælium.

*Ad quorum clamorē cun- 5
ctæ concitatae sunt nationes,
ut pugnarent contra gentem
iustorum.

*Fuitque dies illa tenebra- 6
rum, & discriminis, tribula-
tionis & angustiae, & ingens
formido super terram.

*Conturbataq; est gens iu- 7
storum timentium mala sua,
& præparata ad mortem.

*Clamaueruntq; ad Deū: 8
& illis vociferantibus fons
paruus creuit in fluuium ma-
ximum, & in aquas plurimas
redundauit.

*Lux & Sol ortus est, & hu- 9
miles exaltati sunt, & deuora-
uerunt inelytos.

*Quod cum vidisset Mar- 10
docheus & surrexisset de stra-
tu, cogitabat quid Deus face-
re vellet; & fixum habebat in
animo, scire cupiens quid si-
gnificaret somnium.

CAP. XII.

MOrabatur autem eo tem- 1
pore in aula regis cū Ba- A
gatha & Thara eunuchis re-
gis, qui ianitores erant palatij.

*Cumq; intellexisset cogi- 2
tationes eorum, & curas dili-
gentius peruidisset, didicit
quod conarentur in regē Ar-
taxerxē manus mittere, & nū-
ciauit super eo regi.

*Qui de utroque habita 3
questione, confessos iussit du-
ci ad mortem.

*Rex autem quod gestum 4
erat, scripsit in commentarijs.
Sed & Mardocheus rei memo-
riam literis tradidit.

ὡς ὅ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἧς 3
ἡχμαλωτῶσεν ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
σιλεὺς βαβυλῶν· ὃς ἐκ ἱερουσαλὴμ
μὲν ἱερονίαν βασιλέως τῆς ἰουδαίας· ὃ
τοῦτο αὐτῷ ἐνύπνιον.

*καὶ ἰδὲ φωνὴ θορυβῆς ἐροῦναι· 4
σεισμὸς ὃς τὰ ἔσχατα ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς
ἰδὲ δύο δρᾶκόντες μεγάλοι ἐτοιμοὶ
παρῆλθον ἀμφοτέροι παλαίειν· ὃς
ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη.

*καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοίμαθη 5
πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολε-
μῆσαι δικαίων ἔθνος.

*καὶ ἰδὲ ἡμέρα σκότους ὃς γνό- 6
φας, θλίψεις ὃς στενοχωρία, κάκωσις
καὶ τὰ ἔσχατα μέγας ἐπὶ τῆς γῆς.

*καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δι- 7
καιὸν φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακά,
ὃς ἡτοίμαθησαν ἀπολέσθαι.

*ὃς ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν· ἀπὸ ὃς 8
τῆς βοῆς αὐτῶν, ἐγένετο ὥσανει ἀπὸ μι-
κρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὅς ὕδωρ
πολύ.

*καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, 9
ὃς ὁ ταπεινοὶ ὑψώθησαν ὃς κατέ-
φαγον ὅσους ἐνδοξοῖς.

*καὶ διεγερθεὶς μαρδοχαῖος ὃς 10
ἑώρακώς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ τί ὁ
θεὸς ἐβλάψεν ποιῆσαι, εἶχε τὸ ἐνύ-
πνιον τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐν παντὶ
λόγῳ ἠθέλησεν ἐπιγινώσκει αὐτὸ
ἕως τῆς νυκτὸς.

16.

*καὶ ἠκούσας μαρδοχαῖος ἐν 1
τῇ αὐλῇ μὲν γαβαθὰ ὃς θάρρα τῶν
δύο δυνάμεων τοῦ βασιλέως τῶν φυ-
λασσόντων τὴν αὐλήν.

*ἠκούσας τε αὐτῶν ὅσους λογισμῶς, 2
ὃς τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρδύνη-
σε, καὶ ἔμαθεν ὅτι ἐτοίμαζον τὰς
χεῖρας ἐπιβαλεῖν ἀρταξέρξει τῷ
βασιλεῖ, καὶ ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ
περὶ αὐτῶν.

*καὶ ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς ὅσους 3
δύο δυνάμεις αὐτῶν, ὃς ὁμολογήσαν-
τες ἀπήγγαλλον.

*ὃς ἐγραψεν ὁ βασιλεὺς ὅσους 4
λόγους ἰστοῖς εἰς μνημόσυνον· ὃς μαρ-
δοχαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων.

3 *Erat autem ex captiui-
tate quam captiuauit Nabu-
chodonosor rex Babylonis de
Hierusalem cū Jechonia rege
Judææ, & hoc eius somnium.

4 *Et ecce vox tumultus,
tonitrua & terremotus, &
conturbatio super terram: et
ecce duo dracones magni pa-
rati processerunt utriq; præ-
liari: & facta est eorum vox
magna.

5 *Et voce eorum parata
est omnis gens ad prælium,
ut expugnarent iustorū gen-
tem.

6 *Et ecce dies tenebrarum
& caliginis, tribulatio &
angustia, afflictio & turba-
tio magna super terram.

7 *Et conturbata est omnis
gens iusta timentes sua ma-
la, & præparati sunt perire.

8 *Et clamauerunt ad
Deum; ab autem clamore eo-
rum, factum est sicut à par-
uo fonte fluuius magnus,
aqua multa.

9 *Et lux & Sol ortus est,
& humiles exaltati sunt, et
deuorauerunt inelytos.

10 *Et cū surrexisset Mar-
docheus qui vidit somnium
hoc, & quid Deus deliberat
facere, habuit insomnium
hoc in corde, & in omni ver-
bo voluit cognoscere hoc usq;
ad noctem.

CAP. XII.

1 **E**T quieuit Mardocheus
in aula cum Gabatha &
Tharra duobus eunuchis re-
gis custodientibus aulam.

2 *Audiuitque eorum cogi-
tationes, & curas eorū scru-
tatus est, & didicit quod pa-
rant manus iniicere Artaxerxi regi, & demonstrauit
regi de eis.

3 *Et quesivit rex duos
eunuchos suos, & confiten-
tes appensi sunt.

4 *Et scripsit rex sermones
hos in cōmentarijs, & Mar-
docheus scripsit de verbis.

* Et præcepit rex Mardocheum deferuire in aula, & dedit ei dona propter hoc.

* Et erat Aman Amadathu Bugæus inclytus coram rege, & quæsiuit affligere Mardocheum & populum eius, propter duos eunuchos regis. at epistolæ est exemplar hoc.

CAP. XIII.

Rex magnus Artaxerxes, his qui ab India usque ad Æthiopiam, centum viginti septem prouinciarum, principes & locorum præsidēs ordinati sunt, hæc scribit.

* Cum multis imperassem gentibus & vniuersi dominarer orbis terræ, volui non temeritate potētia eleuatus, mitius autem & cum quiete semper gubernans, subiectos tranquillos semper statuere vita, & regnum quietū & peruium vsque ad fines præbens, renouareque desideratam cunctis hominibus pacem.

* Quærente autem me à consiliariis, quomodo ducetur hoc ad finem, qui sapientia apud nos præcedebat, & in beneuolentia immutabili, & firma fide approbatus est, & secundo regis dono præcedebat Aman, indicauit nobis in omnibus per orbē terræ tribubus commixtum esse inimicum populum quendā, legibus contrarium ad omnem gentem, & regum prætermittentes assidue edicta, vt non deducatur qui à nobis dirigitur sine defectu principatus.

* Cum didicissemus ergo quod hæc gens sola in rebellionē omni semper homini posita sit, vitam legum peregrinam permutans, & dissentiens nostris rebus, pessimaque consumens mala,

* καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς μαρδοχαῖον φεραπύειν ἐν τῇ αὐλῇ, & ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτου.

* καὶ ἦν ἁμὸν ἀμαδάθου βουγαῖ. ὁ ἐνδοξὸς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησε κακοποιῆσαι τὸν μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων δυνάχων τοῦ βασιλέως· τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦδε.

17.

* Βασιλεὺς μέγας ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἕως τῆς αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἀρχασι, & τοπαρχαῖς ὑποτέταγμένοις, τὰδε γράφει.

* πολλὰν ἐπαρξας ἐθνῶν & πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβόληθην μὴ τὰ φέρειν τῇ ἐξουσίᾳ ἐπαυρόμεν, ἐπεικέστερον δὲ καὶ μᾶλλον ἡπιότητα αἰεὶ διεξάγων ἐστὶν τῶν ὑποτέταγμένων ἀκυμάντως διαπαντὸς κατεῆσθαι βίᾳ, τὴν τε βασιλείαν ἡρεμον & πορφυρὴν μέχρι περὶ πάντων παρεξόμει, δυνάμει σαδαίτε τὴν πορφυρὴν τοῖς πάνσιν ἀνθρώποις εἰρήνην.

* πυθομένη δέ με τῶν συμβέλων πῶς δὴ ἀχθεῖν τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διαψέψας, καὶ ἐν τῇ δυνάμει ἀπαρῆλαί κτω καὶ βεβαία πίσει ἀποδεδειγμένη, & δούτερον τῶν βασιλείων γέρας ἀπενηνεγμένη ἀμάν, ἀπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς καὶ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμίσχθαι δυσμενῇ λαόν ἵνα, τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τὰ τε τῶν βασιλείων παραπέμποντας διώκεως διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατείνεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν καταδουνομένην ἀμέμπτως συνδεχίαν.

* διεληφότες οὖν ὡς τοῦδε τοῦ ἔθνους μονώτατον ἐν ἀντιπαρῳγῇ παντὶ διαπαντὸς ἀνθρώπων κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον & δυσνοοὺν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι, τὰ χεῖρας αἰετὶ συνελθὲν κακά,

* Præcepitque ei rex, vt in aula palatij moraretur, datis ei pro delatione muneribus.

* Aman verò filius Amadathi Bugæus erat gloriosissimus coram rege, & voluit nocere Mardocheo & populo eius pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfecti.

Hucusque proæmium. Quæ sequuntur in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine, Et diripuerunt bona vel substantias eorum. quæ in sola vulgata editione reperimus. Epistola autē hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

Rex maximus Artaxerxes, ab India usque Æthiopiā, centum viginti septem prouinciarum, principibus & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimis gentibus imperarem, & vniuersum orbem meæ ditioni subiugassem; volui nequaquam abuti potentia magnitudine, sed clementia & lenitate gubernare subiectos, vt absque vllō terrore vitam silentio transigentes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur.

* Quærente autem me à consiliariis meis, quomodo posset hoc impleri: vnus qui sapientia & fide cæteros præcellebat, & erat post regem secundus, Aman nomine, indicauit mihi in toto orbe terrarum populum esse dispersum, qui nouis vteretur legibus, & cōtra omnium gentium consuetudinem faciens, regū iussa contemneret, & vniuersarum concordiam nationū sua diffensione violaret.

* Quod cum didicissemus, videntes vnā gētem rebellem aduersus omne hominum genus, peruersis vti legibus, nostrisq; iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis prouinciarum pacem atque concordiam, iussimus vt quoscunque Aman, qui omnibus prouinciis præpositus est, & secū-

duſ à rege, & quem patris loco colimus monſtrauerit, cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis ſuis. Nullūſque eorum miſereatur quartadecima die duodecimi menſis Adar anni præſentis, vt nefarij homines vno die ad inferos ſcendentes, reddant imperio noſtro pacem quam turbauerant.

Hucusque exemplar epistolæ. Quæ ſequuntur poſt eum locum ſcripta reperi, ubi legitur, Pergensque Mardochæus fecit omnia, quæ ei mandaue- rat Eſther. Nec tamen habetur in Hebraico, & apud nullum penitus ſeruntur interpretum.

* Mardochæus autem deprecatus eſt Dominum, memor omnium operum eius, & dixit, Domine Domine rex omnipotens; in ditione enim tua cuncta ſunt poſita, & non eſt qui poſſit tuæ reſiſtere voluntati, ſi decreueris ſaluare Iſrael.

* Tu feciſti cælum & terram, & quicquid cæli ambitu continetur.

* Dominus omnium es, nec eſt qui reſiſtat maieltati tuæ.

* Cuncta noſti & ſcis, quia non pro ſuperbia & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, vt non adorare Aman ſuperbiſſimū; libeter enim pro ſalute Iſrael, etiam veſtigia pedum eius deoſculari paratus eſſem: ſed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quenquam adorarem, excepto Deo meo.

* Et nūc Domine rex Deus Abraam miſerere populi tui, quia volunt nos inimici noſtri perdere, & hæreditatem tuam delere.

* Ne deſpicias partem tuam quam redemiſti de Ægypto.

ESTHER.

καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν δι-
σταθείας τυγχάνειν. πρὸς τε ἀρχα-
ρχοὺς καὶ ὅσους σημαίνουσιν ὑμῖν ἐν
τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ ἀμδὸ τοῦ
τεταγμένου ἐπὶ τὰν πραγμάτων
καὶ δουτέρου πρὸς ἡμῖν πρὸς τὰς
συνουχίας τῶν τέκνους ἀπολέσθαι ὁ-
λορρίζας τὰν ἐχθρὰν τοῖς μαχαί-
ραις αὐτοῦ παντὸς οἴκου & φειδύς,
τῇ τε σαρκεσκαδεκάτῃ & δωδεκά-
του μηνὸς ἀδὰρ τοῦ ἐνεσώζης ἔτοις.
ὅπως & πάλαι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὴν ἀδύην κα-
τελθόντες, εἰς τὴν μετέπειτα χρό-
νον δισταθῇ & ἀτάραχα παρέχω-
σιν ἡμῖν διατέλους τὰ πράγ-
ματα.

* καὶ ἐδεήθη κυρίου, μνημονεύων,
πάντα τὰ ἔργα κυρίου. καὶ εἶπε,
κύριε κύριε βασιλεὺς παντοκρά-
τωρ, ὅτι ἐν ἰσχυσίᾳ σου πρῶτον, καὶ
ὅτι ἐστὶν ὁ δυνάστης σου ἐν τῇ τέλει
σε σώσει τὴν ἰσραήλ.

* ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, καὶ πρὸ θαυμαζόμενον
ἐν τῇ ὑπὲρ οὐρανόν.

* καὶ κύριε εἰ πρῶτον, & ὅτι
ἐστὶν ὁ δυνάστης σου ἐν τῇ τέλει.

* σὺ πρῶτα γνώσκεις, σὺ οἶδας
κύριε, ὅτι ὅτι ἐν ὑβρί, & ἐν ὑπε-
ρηφανίᾳ, & ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα
τοῦτο τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερή-
φανον ἀμδὸ, ὅτι διδοῦμαι φιλεῖν
πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτη-
ρίαν ἰσραήλ, ἀλλ' ἐποίησα τοῦτο,
ἵνα μὴ δώδῃαν ἀνθρώπῳ ὑπερέ-
νω δόξης Θεοῦ, καὶ ἐπὶ προσκυνήσω
ἐξ οὐκ ἀλλ' ἐπὶ σου κύριε, καὶ ἐπὶ ποιήσω
αὐτὸν ὑπερηφανία.

* Ἐνδὲν κύριε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς,
φῆσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπὶ βλέ-
πασιν ἡμῶν εἰς καταφθοράν, & ἐπε-
θύμησαν ἀπολέσθαι τὴν ἐξ ἐξ-
χῆς κληρονομίαν σου.

* μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα
σου, ὡς αὐτὰ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς
αἰγύπτου.

Et ut non regnum constan-
tiam consequeretur: præce-
pimus igitur eos qui signifi-
cantur vobis in scriptis ab
Aman præposito in rebus et
secundo à nobis, omnes cum
mulieribus & filiis perdi ra-
dicitus inimicorū gladiis sine
omni misericordia & parci-
tate, quartadecima duodeci-
mi mensis Adar præsentis an-
ni: vt qui olim & nunc ini-
mici in die vna violenter in
infernum descendentes, in po-
sterum tempus quietas &
tranquillas præbeant nobis
perfectè res.

* Et deprecatus est Domi-
num, memor omnium operū
Domini: & dixit, Domine
Domine rex omnipotēs, quia
in potestate tua cuncta sunt,
& non est qui resistat tibi
cum volueris tu saluare Is-
rael.

* Quia tu fecisti cælum et
terram, & omne mirabile in
sub cælo.

* Et Dominus es omnium,
& non est qui resistat tibi
Domino.

* Tu omnia nosti, tu ſcis
Domine, quia non in contu-
melia neque in ſuperbia, ne-
que in gloriæ cupiditate feci
hoc, vt non adorarem ſuper-
bum Aman, quia cōplacebam
deoſculari veſtigia pedum
eius ad ſalutem Iſrael: ſed fe-
ci hoc, vt non ponerem glo-
riam hominis ſuper gloriam
Dei: & non adorabo quen-
quam præter te Domine,
& non faciam hoc in ſuper-
bia.

* Et nunc Domine Deus
rex, parce populo tuo, quia re-
ſpiciunt nos in perditionem,
& desiderauerunt perdere
eam quæ à principio, hæredi-
tatem tuam.

* Ne deſpicias partem tuā,
quam tibi redemiſti de terra
Ægypti.

Q

¹¹ * Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti tue, & conuertere luctū nostrum in gaudium, vt viuentes laudemus tuum nomen Domine, & ne perdas os laudantium te Domine.

¹² * Et omnis Israel clauerunt ex fortitudine sua, quoniam mors eorum in oculis eorum. CAP. XIII.

ET Esther regina confugit ad Dominum, in agone mortis comprehensa. * Et deponēs vestes gloriae suae, induta est indumentis angustiae & luctus. & pro superbis vnguentis, cinere & stercore impleuit caput suum, & corpus suum humiliavit valde. & omnem locum exultationis suae impleuit lacerationis criminibus suis.

* Et deprecabatur Dominum Deum Israel, & dixit:

* Domine mi, rex noster tu es solus, adiuuā me solitariam, & non habentem adiutorem nisi te, quoniam periculum meum in manu mea.

* Ego audiui à natiuitate mea in tribu familiae meae, quod tu Domine tulisti Israel de omnibus gentibus, & patres nostros de omnibus maioribus suis in hereditatem sempiternam, & fecisti eis quae locutus es.

* Et nunc peccauimus in conspectu tuo, & tradidisti nos in manus inimicis nostris, eò quod glorificauimus deos eorū, iustus es Domine.

* Et nunc non eis sufficit in amaritudine seruitutis nostrae, sed posuisti manus eorum super manus idolorum suorum, vt extolleret determinationem oris tui, & deleret hereditatem tuam, & obturerent os laudantium te, & extingueret gloriā domus tuae, & altaris tui, et aperiret os gentium ad virtutes stultorum, & magnificaretur rex carnalis in sempiternum.

¹¹ * ἐπάκουόν τ' δέησέως μου, καὶ ἰλάσθητι τῇ κλήρῳ σου, καὶ σρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνήσωμεν σου τὸ ὄνομα κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς σόμα αἰνουῦντων σε κύριε.

¹² * καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκέκραξαν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

ιδί.

¹ * Καὶ ἐδῆρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν εἰς τὸν κύριον, ἐν ἀγῶνι θανάτου κατειλημμένη.

² * καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς, ἐνεδύσατο ἱμάτια σεννοχωρίας ἐκ πένθους· καὶ ἀπὸ τῶν ὑπερηφανῶν ἡδυσμάτων, σποδοῦ ἐκοπελῶν ἐπέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐκ τῶν σώμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα· ἐκ πάντων ἔπον ἀγαλλιάματα αὐτῆς ἐπλησε σρεπλῶν τευχῶν αὐτῆς.

³ * καὶ ἐδεῖτο κύριε θεοῦ Ἰσραὴλ ἐεῖπε·

⁴ * κύριε με ὁ βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος, βοήθησόν μοι τῇ μόνη ἐμὴ ἐχάσῃ βοηθὸν εἰμὴ σέ, ὅτι κίνδυνός μου ἐν χειρὶ μου.

⁵ * ἐγὼ ἤκουον ἐκ γυναικῶν με ἐν φυλῇ πατριᾶς με, ὅτι σὺ κύριε ἐλάβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ εἶπες πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν παρογόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον, ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας.

⁶ * καὶ νῦν ἡμαρτόμεν ἐνώπιόν σου, ἐπαρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀπὸ ὧν ἐδοξάσαμεν εἶπαι θεὸς αὐτῶν, δίκαιος εἶ κύριε.

⁷ * καὶ νῦν ἐχίκανώθησαν ἐν πικρῷ δακρύων ἡμῶν, ἀλλ' ἐποίησας τὰς χεῖρας αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν εἰδῶλων αὐτῶν, ἐξ ἧρας οὐλομένης σόματος σου ἐἀφάνισαι κληρονομίαν σου, καὶ ἐμφράξαι σόμα αἰνουῦντων σε, καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου ἐκ θυσιᾶς σου, καὶ ἀνοῖξαι σόμα ἐθνῶν εἰς δρετὰς ματαίων, ἐθαυμασιώσαι βασιλέα σαρκινόν εἰς αἰῶνα.

¹¹ * Exaudi deprecationē meā, & propitius esto sorti & funiculo tuo: & conuertere luctum nostrū in gaudium; vt viuentes laudemus nomen tuum, Domine, & ne claudas ora te canentiū. * Omnis quoque Israel pari mente & obsecratione clamauit ad Dominum, eò quod eis certa mors impederet.

CAP. XIII.

¹ **E**sther quoque regina confugit ad Dominum, pauens periculū quod imminabat.

² * Cumque deposuisset vestes regias, fletibus & luctui apta indumenta suscepit, & pro vnguentis variis cinere & stercore impleuit caput, & corpus suum humiliavit ieiuniis, omniaque loca, in quibus antea latari consueuerat, crinium laceratione compleuit.

³ * Et deprecabatur Dominū Deū Israel, dicens: * Domine mi, qui rex noster es solus, adiuuā me solitariam: & quia prater te nullus est auxiliator alius; periculū meum in manibus meis est.

⁴ * Audiui à patre meo quod tu Domine tulisses Israel de cunctis gentibus, & patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, vt possideres hereditatem sempiternam, fecisti que eis sicut locutus es.

⁵ * Peccauimus in conspectu tuo, & idcirco tradidisti nos in manus inimicorum nostrorum. coluimus enim deos eorū. iustus es Domine.

⁶ * Et nunc non eis sufficit, quod durissima nos opprimunt seruitute, sed robur

⁷ **B** manuum suarum idolorum potentiae deputantes, volunt tua mutare promissa, & deleare hereditatem tuam, & claudere ora laudantium te, atque extinguere gloriam templi & altaris tui, vt aperiant ora gentium, & laudent idolorum fortitudinem, & praedicent carnalem regem in sempiternum.

* Ne tradas Dñe sceptrum tuum his qui non sunt, ne rideant ad ruinam nostram, sed conuertere consilium eorum super eos, & eum qui in nos cœpit sœuire, disperde. * Memento Domine & ostende te nobis in tēpore tribulationis nostræ, & da mihi fiduciā Dñe rex deorum & vniuersæ potestatis: tribue sermonem compositum in ore meo in conspectu leonis, & trāsfer cor illius in odium hostis nostri, vt & ipse pereat, & ceteri qui ei cōfentiunt. * Nos autem libera in manu tua, & adiuua me nullum aliud auxilium habentem, nisi te Domine qui habes omnium scientiam, & nosti quia oderim gloriam iniquorum, & detester cubile incircuncisorum & omnis alienigenæ. * Tu scis necessitatē meam quod abominer signū superbiæ & gloriæ meæ, quod est super caput meum in diebus ostentationis meæ, & detester illud quasi pannū menstruatē, & non portem in diebus silentij mei, & quod non comederim in mensa Aman, nec mihi placuerit conuiuium regis, & non biberim vinum libaminum, & nunquam lætata sit ancilla tua ex quo huc translata sum vsque in præsētem diem, nisi in te Domine Deus Abraam. * Deus fortis super omnes, exaudi vocem eorum qui nullā aliam spem habent; & libera nos de manu iniquorum, & erue me à timore meo. *Hæc quoque addita reperi in editione vulgata.*

CAP. XV.

ET mandauit ei, haud dubium, quin Esther Marchæus, vt ingrederetur ad regem, & rogaret pro populo suo & pro patria sua. * Memorare, inquit, dierum humilitatis tuæ, quomodo nutrita sis in manu mea, quia Aman secundus à rege locutus est contra nos in mortem, & tu inuoca Dominū, & loquere regi pro nobis, & libera nos de morte. *Nec non & ista quæ subdita sunt in editione vulgata reperi.*

DIE autem tertio deposuit vestimenta ornatus sui, & circumdata est gloria sua.

ESTHER.

* μὴ παραδῶς κύριε τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ ἔσσι, καὶ μὴ κατὰ γελάτωσαν ἐν τῇ πώσῃ ἡμῶν, ἀλλὰ σρέψον τὴν βαλὺν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτιν.

* μνήσθη κύριε γνώσῃς ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν, καὶ ἐμὲ θάρσυνον βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν καὶ πάσης ἀρχῆς ὑπεκράτων, δός λόγον δύστημον εἰς τὸ σῶμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος, & μετὰ θες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μίσην τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς εἰς σωτέλειαν αὐτῶν καὶ τῶν ὁμοσυνώτων αὐτῶν.

* ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χειρὶ σου, & βοήθησόν μοι τῇ μόνη, καὶ μὴ ἐχέσῃ ἕτερον βοήθον ἐμὴν σέ· κύριε πῶτων γνῶσιν ἔχεις.

* καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν δόμων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπειτηνῶν & παντὸς ἀλλοτρίου· σὺ οἶδας τὴν δόξαν μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανίας μου ὅ ἐστιν ὑψηλὴ κεφαλὴ μου ἐν ἡμέραις ὀπασίας μου, βδελύσσομαι αὐτὴν ὡς ῥάκος κατὰ μιλίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὴν ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου, καὶ οὐκ ἐφαγὼν ἡ δάλη σου τράπεζαν ἀμύ, καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, & οὐκ ἐποίησα οἶνον απονδῶν, & οὐκ ἐφροσύνῃ ἡ δάλη σου ἀφ' ἡμέρας μετεβολῆς μου μέχρι τῶν ἡμερῶν.

* πλὴν ὅτι κύριε ὁ θεὸς ἀβραάμ ὁ θεὸς ἰσχυρὸν ὑπὲρ πάντας, εἰσάκουσον φωνῆς ἀπηλπισμένων, & ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρῶν, & ῥύσαι με ἐκ φόβου μου.

16.

* Καὶ ἐλήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, & ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τοῦ πένθους, καὶ περιεβάλετο δόξαν αὐτῆς.

* Ne tradas Domine sceptrum tuum his qui nō sunt, & ne derideant in casu nostro, sed conuertere consilium eorum super eos: at qui incœpit super nos disperde.

* Memento Domine, notum te fac in tempore tribulationis nostræ, & da mihi fiduciam rex gentium & omnis principatus dominator, tribue sermonem compositum in ore meo in conspectu leonis, & transfer cor illius in odium oppugnantis nos in perditionem eius & eorum qui consentiunt ei.

* Nos autem libera in manu tua, & adiuua me solitariam, & non habentem alium adiutorem nisi te, Domine, omnium scientiam habēs.

* Et nosti quod oderim gloriam iniquorum, & detester cubile incircuncisorum, & omnis alienigenæ; tu scis necessitatem meam, quod abominer signum superbiæ meæ quod est super caput meum in diebus ostentationis meæ; detester illud quasi pannum menstruorum, & non portem illud in diebus silentij mei, & non comederit ancilla tua in mensa Aman, & non magnificauerim conuiuium regis, neque biberim vinum libaminum, & non lætata sit ancilla tua à die translationis meæ usque nunc.

* Verum in te Domine Deus Abraam, Deus fortis super omnes, exaudi vocem desperantium, & libera nos de manu malignantium, & libera me à timore meo.

CAP. XV.

ET factum est in die tertia ut cessauit orans, deposuit vestimenta luctus & induta est gloria sua.

Q 2

* Et facta splendens, cum inuocasset omnium spectatorem & saluatorem, assumpsit duas famulas: & quidem super unam innitebatur, quasi delicata; at altera sequebatur leuans indumentum eius.

* Et ipsa rubefacta vigore pulchritudinis suæ, & vultus eius hilaris quasi amabilis; at cor eius arctatum præ timore.

* Et ingressa omnes portas, stetit coram rege, & ipse sedebat super solium regni sui, & omnem stolam splendoris sui indutus erat, totus in auro & lapidibus preciosis, & erat terribilis nimis.

* Et eleuans faciem suam incensam gloria, in acie furoris conspexit, & corruit regina, & mutauit colorem suum in dissolutione, & reclinauit se super caput ancilla præcedentis.

* Et conuertit Deus spiritum regis in mansuetudinem: & festinans exiliuit de folio, & assumpsit eam in vlnis suis donec rediret, & consolabatur eam verbis pacificis: & dixit ei, Quid est Esther? ego frater tuus, confide, non morieris, quoniam commune præceptum nostrum est.

* Accede, & tollens auream virgam, imposuit super collum eius.

* Et amplexatus est eam & dixit, Loquere mihi.

* Et dixit ei, Vidi te domine quasi angelum Dei, & turbatum est cor meum præ timore gloriæ tuæ.

* Quoniam mirabilis es domine, & facies tua gratiarum plena.

* Cum autem loqueretur ipsa, corruit præ dissolutione sua.

* Et rex turbabatur, & omnis famulatus eius consolabatur eam.

* καὶ γυνθῆσα Ἐπιφανῆς, ἔπι-
καλεσαμένη τὸν πόντων ἐπὶ πύλῳ καὶ
σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας·
καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπιπείδετο, ὡς τευ-
φερδομένη, ἢ ὅτι ἑτέρα ἐπηκολύθει
καρφίζουσα τὴν ἐνδυσιν αὐτῆς.

* καὶ αὐτὴ ἐρυθρῶσα ἀκμῇ
κάλλους αὐτῆς, & τὸ πρόσωπον αὐ-
τῆς ἰλαρὸν ὡς προσφιλές, ἡ δὲ καρδία
αὐτῆς ἀπεσενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου.

* & εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύ-
ρας, κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως·
καὶ αὐτὸς ἐπιάθητο ἔπι τοῦ θρόνου τῆς
βασιλείας αὐτοῦ· καὶ πᾶσαν σολὴν
τῆς Ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνεδεδύκει, ὅλος
διὰ χειρὸς καὶ λίθων πολυτελῶν, &
ὡς φοβερός σφόδρα.

* καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
πεπυρωμένον δόξῃ, ἐν ἀκμῇ θυμοῦ
ἐβλέψε· καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα
καὶ μετέβαλε τὸ χεῖμα αὐτῆς ἐν
ἐκλύσει, & κατέκλυψεν ἔπι τὴν κε-
φαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπο-
ρευδομένης.

* καὶ μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεύ-
μα τοῦ βασιλέως εἰς πραότητα· καὶ
ἀγωνιάσας, αἰεπήδησεν ἀπὸ τοῦ
θρόνου, καὶ ᾤελαβεν αὐτὴν ἔπι
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ μέχρις ἐκα-
τέστη, καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις
εἰρηνικοῖς· καὶ εἶπεν αὐτῇ, τί ἐστὶν
ἐσθήρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει
ἐμὴ ἀποθνήσκεις, ὅτι κοινὸν τὸ πρό-
σταγμα ἡμῶν ἐστίν.

* προσέλθε, & ἄρας τὴν χρυσὴν
ῥάβδον, ἐπέθηκεν ἔπι τὸν τραχήλον
αὐτῆς.

* καὶ ἠπαύσατο αὐτὴν & εἶπεν,
λάλησόν μοι.

* καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἰδὼν σε κύριε
ὡς ἄγγελον θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ
καρδία μου ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς δόξης σου.

* ὅτι θαυμαστὸς εἶ κύριε, καὶ τὸ
πρόσωπόν σου χαρίτων μεσόν.

* ἐν ᾧ πᾶ διαλέγεσθαι αὐτὴν, ἐ-
πεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως αὐτῆς.

* καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσεται &
πᾶσα ἡ θροῦνία αὐτοῦ παρεκάλει
αὐτὴν.

* Cumq; regio fulgeret ha-
bitu, & inuocasset omnium re-
ctorem & saluatorem Deum,
assumpsit duas famulas, & su-
per unam quidem inniteba-
tur quasi præ delicijs & nimia
teneritudine corpus suum fer-
re non sustinens; altera autem
familiarum sequebatur do-
minam, defluentia in humum
indumenta sustentans.

* Ipsa autem roseo colore
vultum perfusa, & gratis ac
nitentibus oculis tristem ce-
labat animum, & nimio ti-
more contractum.

* Ingressa igitur cuncta per
ordinem ostia, stetit contra
regem ubi residebat super so-
lium regni sui, indutus vesti-
bus regijs auróque fulgens &
preciosis lapidibus. eratque
terribilis aspectu.

* Cumque eleuasset faciem
& ardentibus oculis furorem
pectoris indicasset, regina
corruit, & in pallorem colore
mutato, lassum super ancilla-
lam reclinauit caput.

* Conuertitque Deus spi-
ritum regis in mansuetudinē,
& festinus ac metuens exili-
uit de folio, & sustentans eam
vlnis suis, donec rediret ad se,
his verbis blandiebatur: Quid
habes Esther? Ego sum frater
tuus, noli metuere, non mo-
rieris; nō enim pro te, sed pro
omnibus hæc lex cōstituta est.

* Accede igitur & tange see-
ptum. * Cumque illa reti-
ceret, tulit auream virgam, &
posuit super collum eius, &
osculatus est eam, & ait, Cur
mihi non loqueris?

* Quæ respondit, Vidi te
domine quasi angelum Dei,
& conturbatum est cor meum
præ timore gloriæ tuæ.

* Valdè enim mirabilis es
dñe, & facies tua plena est
gratiarū. * Cumq; loqueretur,

rursus corruit, & penè exani-
mata est. * Rex autem turba-
batur, & omnes ministri eius
consolabantur eam.

CAP. XVI.

Rex magnus Artaxerxes ab India usque Æthiopiam, A centū viginti septem prouinciarum ducibus ac principibus qui nostræ iussioni obediunt, salutem dicit.

* Multi bonitate principum & honore qui in eos collatus est, abusi sunt in superbiam, & non solum subiectos regibus nituntur opprimere, sed datam sibi gloriam non ferentes, in ipsos qui dederunt, moliantur insidias.

* Nec contenti sunt gratias non agere beneficijs, & humanitatis in se iura violare, sed Dei quoque cuncta cernentis arbitrantur se posse fugere sententiam.

* Et in tantum vefaniæ proruperunt, vt eos qui crediti sibi officia diligenter obseruant, & cuncta agunt vt omnium laude digni sint, mendaciorum cuniculis conentur subuertere, dum aures principum simplices ex sua natura alios æstimantes, calida fraude decipiunt.

* Quæ res & ex veteribus probatur historijs, & ex his quæ geruntur quotidie, quomodo malis quorundam suggestionibus regum studia deprauentur.

B

* Vnde prouidendum est paci omnium prouinciarum.

* Nec putare debetis si diuersa iubeamus ex animi nostri venire leuitate, sed pro qualitate & necessitate temporum, vt rei publicæ possit utilitas ferre sententiam.

* Et vt manifestius quod dicimus intelligatis: Aman filius Amadathi & animo & gēte Macedo alienusq; à Persarum sanguine, & pietatem nostram sua crudelitate commaculans, peregrinus à nobis susceptus est, & tantam in se expertus humanitatē, vt pater

ESTHER.

15.

* Βασιλὺς μέγας ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπὶ σατραπείαις χωρῶν ἀρχοῦσι & τοῖς τὰ ἡμέτερα φερόντοισι, χαίρειν.

* πολλοὶ τῇ πλείῃ τῶν δυνάμεων τούτων χρηστότητι πυκνότερον ἡμιούργοι, μείζον ἐφρόνησαν, καὶ μόνον οὐκ ὑποτέταγμένοις ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὴν τε κόρον & δυναμειοὺς φέρειν, καὶ τοῖς ἐαυτῶν δυνάμεσιν ὑπὸ χειρὸς μηχανᾶς. & τὴν δὲ χάριτάς ἐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιρούντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειθαγείων κόμπους ἐπαρθεύοντες, τὰ πάντα κατὰ πῶν αἰθερῶν τὴν μισοπρόνοιον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφύξειν αὐτοὺς δίκην.

* πολλάκις δὲ καὶ πολλὰς τῶν ἐπὶ Ἰουδαίᾳ τεταγμένων τῶν πρυτανῶν χειρίζων φίλων τὰ πράγματα ὡς ἀμυνδία μετ' αὐτοῖς αἱμάτων ἀδῶν κατασπῆσαι, περιέβαλε συμφοραῖς ἀνθρώποις, τῇ κακοηθείᾳ ψάδει ὡς ἀλογισμῶ ὡς ἀλογισμῶν, τὴν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀκέραιον ἀγνωμοσύνην.

* σκοπεῖν δὲ ἔστιν & τοῦτον ἐκ τῶν παλαιῶν ὡς πρὸς δόκαμον ἰσορῶν, ὅσα ἐστὶ ὡς πόδας ὑμᾶς ἐκζητῶντας ἀνθρώποις σιωπετελεσμένα, τῇ τῶν ἀνθρώπων δυναστεύοντων λοιμότητι.

* καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, ὥς τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πάνσι ἀνθρώποις μετ' εὐρυμῆς παρεξόμεθα.

* χρώμενοί τε μεταβολαῖς, τὰ ὑπὸ τῶν ὧν ἐρχόμενα διακρίνοντες αἰετ' ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἀπαντήσωμεν. ὡς γὰρ ἀμὲν ἀμαδαστὸς μακεδὼν, ταῖς ἀληθείαις ἀλλότριον τῶν περσῶν αἱματὸς, & πολὺ διεσπῆκας τῇ ἡμετέρᾳ χρηστότητι, καὶ ἐκνωθεὶς ἡμῖν, ἐτυχεν ἡς ἔχομεν ὡς πᾶν ἔθνος φιλανθρω-

CAP. XVI.

Rex magnus Artaxerxes his qui ab India usque ad Æthiopiam centum viginti septem Satrapis regionum principes sunt, et his qui nostra sapiunt, valere.

* Multi plurima eorum qui benefaciunt bonitate frequentius honorati, magis superbierunt, & non solum subiectos nobis querunt affligere, & vbertatem non potentes ferre, & in suos benefactores conantur machinari.

* Et gratitudinem non solum ab hominibus auferentes, sed & inexperientia bonorum elationibus eleuati, eius qui omnia cernit, semper Dei odiosam arbitrantur fugere posse sententiam.

* Sæpè autem & multos ex his qui in potestatibus constituti sunt, qui crediti sunt gubernare amicorum res, solatium participes sanguine innocentum constituens, induit calamitatibus immediabilibus, prauitatis mendacio fraude decipientium, eorum qui dominantur simplicem beneuolentiam.

* Considerare autem licet non tantum ex veteribus, vt tradidimus, historijs, quæ sunt prope vos querentes iniquè consummata, eorū qui indignè dominantur peste:

* Et attendere ad ea quæ post hæc, ita vt regnum sine turbatione omnibus hominibus cum pace præbeamus:

* Utentesque mutationibus, ea autem quæ ad conspectum veniunt discernentes semper cum mansueta obuiatione.

* Vt enim Aman Amadathi Macedo, veritatibus alienus de Persarū sanguine, & multū distās à nostra benignitate, et hospitatus à nobis, cōsecutus est quam habemus ad omnem gentē huma-

Q 3

nitatem in tantum, ut vocaretur noster pater & adoraretur ab omnibus, secundam regij throni personam gerens: non ferens autem superbiam, nixus est principatu privare nos & spiritu.

* Et nostram saluatorem & in omnibus benefactorem Mardocheum, & irreprehensibilem regni consortem Esther cum omni horum gente, multiplicibus viarum deceptionibus expetens in perditionem. per enim modos istos existimavit accipiens nos desertos, Persarum dominum in Macedonas transferre.

* Nos vero ab exitiali traditos in necem Iudeos, reperimus non malefactores existentes, iustissimis vero degentes legibus, existentes autem filios altissimi maximi viventis Dei, qui dirigit nobis & primogenitoribus nostris regnum in optima dispositione.

* Bene ergo facite non utentes his quæ ab Aman Amadathu missæ fuerunt literis.

* Propterea quod hic qui hæc operatus est, ante Susarum portas appensus est cum omni familia, dignum eo qui omnium dominator Deo velociter reddente ei iudicium.

* At exemplar epistolæ huius præponentes in omni loco, cum libertate dimittatis Iudeos uti suis legibus, & adiuvetis eos; ut eos qui in tempus tribulationis impositi erant eis, ulciscantur tertiadecima duodecimi mensis Adar eadem die: hanc enim omnium dominator Deus pro perditione electi generis fecit eis gaudium.

πίαν ἔπι τοῦτον, ὥς τε ἀγορεύεας ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνέμενον ὑπὸ πάντων, τὸ δυνάτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρῶτον διατελεῖν· ὅτι ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερφανίαν, ἐπετήδυνε τῆς ἀρχῆς σερῆσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ πινύματος.

* τὸν τε ἡμέτερον σωτήρα καὶ διὰ πάντων δυνάμετον μαρδοχαῖον, καὶ τὴν ἀμεμπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν ἐσθῆρ, σὺν παντί τῶν τούτων ἐσθῆναι, πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμεν· εἰς ἀπώλειαν· διὰ γὰρ τῶν τρέπων τούτων ὥσθι λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμοις, τὴν τῶν περσῶν ἐπικρατήσιν εἰς τοῦ μακεδόνας μετατάξαι.

* ἡμεῖς δὲ οὖν ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρέως παραδεδωμένοις εἰς ἀφανισμόν· ἰσθαίοις, διέσκομεν & κακουργοῖς ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτομορφοῖς νόμοις, ὄντας δὲ υἱὸς τοῦ ὑψίστου μεγίστος ζώντων θεοῦ, τοῦ κατὰ θεὸν ἡμῖν τε & τοῖς πατρὶσιν ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθήσει.

* καλῶς οὖν ποιεῖτε μὴ πρὸς χηρᾶς τοῖς ὑπὸ ἀμὲν ἀμαθου ἀποσταλῆσι γράμμασι.

* διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον, πρὸς ταῖς οὐσῶν πύλαις ἐσαυράδαται σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν κατὰ ξίαν τοῦ πάντα ἐπικρατοῦντος θεοῦ διατάχῃς ἀποδόντος αὐτῶν χάριν.

* τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθεύτεσθαι ἐν παντί τόπῳ, καὶ παρεστάτας ἐσθῆναι τοῖς ἰουδαίοις χηρᾶσαι τοῖς ἑαυτῶν νόμοις.

* καὶ συνεπιγράψαι αὐτοῖς ὅπως ἐστὶν ἐν καιρῷ ἀλίψεως ἐπιθεμνύσας αὐτοῖς, ἀμυνώμεναι τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ταύτῃ γὰρ ὁ πάντα διωκσάτων θεὸς ἀντὶ ὀλεθρείας τοῦ ἐκλεχτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην.

noster vocaretur, & adoraretur ab omnibus post regem secundus. qui in tantum arrogantiae tumorem sublatus est, ut regno privare nos niteretur, & spiritu.

* Nam Mardocheum, cuius fide & beneficiis vivimus, & consortem regni nostri Esther cum omni gente sua, novis quibusdam atque inauditis machinis expetiuit in mortem, hoc cogitans ut illis interfectis insidiaretur nostræ solitudini, & regnum Persarum transferret in Macedonas.

* Nos autem à pessimo mortalium Iudeos neci destinatos, in nulla penitus culpa reperimus, sed è contrario iustis utentes legibus, & filios Altissimi & Maximi semperque viventis Dei, cuius beneficio & patribus nostris & vobis regnum est traditum, & vobis hodie custoditur.

* Vnde eas literas quas sub nomine nostro ille direxerat, sciatis esse irritas.

* Pro quo scelere ante portas huius urbis, id est, Susis, & ipse qui machinatus est, & omnis cognatio eius pædet in patibulis nobis, sed Deo reddente ei quod meruit.

* Hoc autem edictum quod nunc mittimus, in cunctis urbibus proponatur, ut liceat Iudæis ut legibus suis.

* Quibus debetis esse adminiculo, ut eos qui se ad necem eorum paraverant, possint interficere tertiadecima die mensis duodecimi, qui vocatur Adar. hanc enim diem Deus omnipotens mœroris & luctus eis vertit in gaudium.

* Vnde & vos inter cæteros
festos dies hanc habetote diē,
& celebrate eum cū omni læ-
titia: vt & in posterum cogno-
scantur, omnes qui fideliter
Persis obediunt, dignam pro
fide recipere mercedem; qui
autē insidiantur regno eorum,
perire pro scelere. * Omnis
autē prouincia & ciuitas, quæ
noluerit solemnitatis huius
esse particeps, gladio & igne
pereat; & sic deleatur, vt non
solum hominibus, sed etiam
inuia bestiis sit in sempiter-
num, pro exemplo contemptus & inobedientiæ.

καὶ ὑμεῖς αὖ ἐν ταῖς ἐπώνυ-
μοις ὑμῶν ἑορταῖς ἑπίσημον ἡμέ-
ραν μὲν πάσης δὲ χαίετε ὅπως
καὶ νῦν καὶ μὲν ταῦτα σωτηρία ἡμῶν
καὶ τοῖς ἀγαθοῖς πέρας, τοῖς δὲ
ἡμῶν ἐπιβουλεύουσι, μνημόσυ-
τὴν ἀπώλειαν. * πᾶσα δὲ πόλις
ἢ χώρα τούτων ἢ τις καὶ ταῦτα
μὴ ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ κατα-
λῶθή(εἰ) μὲν ὀργῆς. & ἐ μόνον ἀν-
θρώποις ἀβατθ, ἀλλὰ καὶ θη-
ρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ
χρόνου ἔχθιστος τε κατασταθή(εἰ).

* Et vos ergo in insigni-
bus vestris festiuitatibus in-
signem diem cum omni læti-
tia ducite: vt & nūc et post
hæc salus nobis & beneuolis
Persis, his verò qui nobis
insidiantur, memoriale per-
ditionis. * Omnis autē ciuitas
vel regio omnino quæ iuxta
hæc non fecerit, lancea &
igni consumetur cum ira, &
non solum hominibus inuia,
sed & bestiis & volatilibus
in omne tempus inimicissi-
maque constituetur.

ΤΕΛΟΣ ΕΣΘΗΡ.

FINIS LIBRI ESTHER.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

PROLOGVS PRIMVS IN IOB.

SECVNDVM TRANSLATIONEM LXX.



O G O R per singulos scripturæ diuinæ libros aduersariorum respondere maledictis, qui interpretationem meam, reprehensionem Septuaginta interpretum criminantur: quasi non & apud Græcos Aquila, Symmachus & Theodotion, vel verbum è verbo, vel sensum è sensu, vel ex utroque commixtum, & mediæ temperatū genus translationis expresserint: & omnia veteris instrumenti volumina Origenes obelis asteriscisque distinxerit, quos vel additos, vel de Theodotione sumptos, translationi antiquæ inseruit, probans defuisse quod additum est. Discant igitur obtrectatores mei recipere in toto, quod in partibus susceperunt, aut interpretationem meam cum asteriscis suis radere. Neque enim fieri potest, ut quos plura intermisisse susceperint, non eosdem etiam in quibusdā errasse fateantur, præcipuè in Iob: cui si ea quæ sub asteriscis addita sunt, subtraxeris, pars maxima detruncabitur, & hoc duntaxat apud Græcos. Cæterum apud Latinos, ante eam translationem, quam sub asteriscis & obelis nuper edidimus, septingenti ferme aut octingenti versus defunt, ut decurtatus & laceratus, corrosusque liber fœditatē sui publicè legentibus præbeat. Hæc autem translatio nullum de veteribus sequitur interpretem, sed ex ipso Hebraico, Arabicoque sermone, & interdum Syro, nunc verba, nunc sensus, nunc simul utrunque resonabit. Obliquus enim etiam apud Hebræos totus liber fertur & lubricus, & quod Græci Rhetores vocant *ἐξηλαττωμένον*, dum qui aliud loquitur, aliud agit: ut si velis anguillam vel murenulam strictis tenere manibus, quantò fortiùs presseris, tantò citiùs elabitur. Memini me ob intelligentiam huius voluminis, Lyddæum quendam præceptorē, qui apud Hebræos primus haberi putabatur, nō paruis redemisse nummis, cuius doctrina an aliquid profecerim, nescio. hoc unum scio, non potuisse me interpretari, nisi quod antè intellexeram. A principio itaque voluminis, usque ad verba Iob, apud Hebræos prosa oratio est. Porro à verbis Iob, in quibus ait: Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est, Conceptus est homo: usque ad eum locum, ubi ante finem voluminis scriptum est: Idcirco ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in fauilla & cinere: hexametri versus sunt, dactylo, spondeoque currentes: & propter lingue idioma, crebrò recipientes & alios pedes, nō earundem syllabarum, sed eorundem temporū. Interdū quoque rhythmus ipse dulcis & tinnulus fertur numeris pedum solutis, quod metrici magis, quàm simplex lector, intelligunt. A suprascripto autem versu, usque ad finem libri, paruum comma quod remanet, prosa oratione contextitur. Quod si cui videtur incredulū, metra scilicet esse apud Hebræos, & in morem nostri Flacci, Græci que Pindari, & Alcei, & Sappho, vel Psalterium, vel Lamentationes Ieremiæ, vel omnia ferme Scripturarum cantica comprehendere, legat Philonem, Iosephum, Origenem, Cæsariensem Eusebium, & eorū testimonio, me verum dicere, comprobabit. Audiant quapropter canes mei, idcirco me in hoc volumine laborasse, non ut interpretationem antiquam reprehenderem, sed ut ea quæ in illa aut obscura sunt, aut omissa, aut certè scriptorum vitio deprauata, manifestiora nostra interpretatione fierent, qui & Hebræum sermonem ex parte didicimus, & in Latino penè ab ipsis cunabulis inter Grammaticos & Rhetores & Philosophos detriti sumus. Quòd si apud Græcos post Septuaginta editionem, iam Christi Evangelio coruscante, Iudæus Aquila, & Symmachus ac Theodotion Iudaizantes hæretici sunt recepti, qui multa mysteria Saluatoris subdola interpretatione celarunt, & tamen in *ἐξάπλωσις* habentur apud Ecclesias, & explanantur ab ecclesiasticis viris: quantò magis ego Christianus, & de parentibus Christianis natus, & vexillum crucis in mea fronte portans (cuius studium fuit omissa repetere, deprauata corrigere, & sacramenta Ecclesiæ puro & fidei aperire sermone) vel à fastidiosis, vel à malignis lectoribus non debeo reprobari? Habeant qui volunt veteres

veteres libros, vel in membranis purpureis auro argentoque descriptos, vel vncialibus (vt vulgò aiunt) literis, onera magis exarata, quàm codices: dummodo mihi, meisque permittant pauperes habere scedulas, & non tam pulchros codices quàm emendatos. Vtraque autem editio, & Septuaginta iuxta Græcos, & mea iuxta Hebræos, in Latinum meo labore translata est. Eligat vnusquisque quod vult, & studiosum me magis quàm maleuolum probet.

PROLOGVS SECVNDVS IN IOB,
SECVNDVM HEBRAICVM.

SI fiscellam iunco texerem, aut palmarum folia complicarem, vt in sudore vultus mei comederem panem, & ventris opus sollicita mente pertractarem, nullus morderet, nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sententiam Saluatoris volo operari cibum qui non perit, & antiquam diuinorum voluminum viam sentibus virgultisque purgare, error mihi geminus insigitur: corrector vitiorum, falsarius vocor, & errores non auferre, sed serere. Tanta est enim vetustatis consuetudo, vt etiam confessa plerisque vitia placeant: dum magis pulchros habere volunt codices, quàm emendatos. Quapropter ô fratres dilectissimi, vnicum nobilitatis & humilitatis exemplar, pro flabello, calathis, sportellisq; munusculis monachorum, spiritalia hæc & mansura dona suscipite, ac beatum Iob, qui adhuc apud Latinos iacebat in stercore, & vermicibus scatebat errorum, integrum immaculatūque gaudete. Quomodo enim post probationem atque victoriam dupplicia sunt ei vniuersa reddita, ita ego in lingua nostra (vt audacter loquar) feci eum habere quæ amiserat. Igitur & vós & vnumquemque lectorem solita præfatione commoneo, & in principiis librorum eadem semper annectens, rogo, vt ubicunque semper præcedentes virgulas videritis, sciatis ea quæ subiecta sunt, in Hebraicis voluminibus non haberi. Porro ubi stella imago præfulserit, ex Hebræo in sermone nostro addita sunt. Necnon & illa quæ haberi videbantur & ita corrupta erant, vt sensum legentibus tollerent, orantibus vobis magno labore correxi, magis vtile quid ex odio meo Ecclesiis Christi venturum ratus, quàm ex aliorū negotio.

ARGVMENTVM IN LIBRVM IOB.

IN TERRA quidem habitasse Iob Vfitidi, in finibus Idumææ & Arabiæ fertur, & erat ei antè nomen Iobab. Et accepit vxorem Arabissam, & genuit filium, quem vocauit Ennon. Erat autem ipse filius quidem Zareth, de Esau filiis filius, de matre verò Bosra, ita vt sit quintus ab Abraham. Et hi sunt reges qui regnauerunt in Edom, in qua & ipse regnavit. Sed primus in ea regnavit Balach filius Beor, & nomen eiusdem ciuitatis Denaba. Post hunc autem Barich. Post eum Iobab, qui vocatur Iob. Post Iob autem Hufsan, qui erat dux ex Themanorum regione. Et post illum regnavit Adar filius Bedath, qui excidit Madiam in campo Moab; & nomen ciuitatis eius Auith.

FINIS ARGVMENTI.



Ir erat in terra Hus nomine Iob. Et erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo. * Natique sunt ei septem filij, & tres filie.

* Et fuit possessio eius septem millia ouium, & tria millia camelorum, quingenta quoque iuga boum, & quingentæ asinæ, ac familia multa nimis. Eratque vir ille magnus inter omnes Orientales.

* Et ibant filij eius, & faciebant conuiuia per domos, unusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent & biberent cum eis.

* Cùmque in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos, confurgensque diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim, Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cunctis diebus.

* Quadam autem die cùm venissent filij Dei ut assisteret coram Domino, affuit inter eos etiam Sathan.

* Cui dixit Dominus, Vnde venis? Qui respondens, ait, Circuiui terram, & perambulauì eam.

* Dixitque Dominus ad eum: Numquid consideraisti seruū meum Iob quod non sit ei similis in terra, homo simplex & rectus ac timens Deum & recedens à malo?

* Cui respondens Sathan, ait: Numquid frustra Iob timet Deum?

* Nōne tu vallaſti eum ac domum eius vniuersamque substantiam eius per circuitum? Operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terram.

* Sed extēde paululum manum tuam, & tange cuncta quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi.

יש היתה בארץ עוץ איוב שמו
והיה האיש ההוא תם וישר
ורא אלהים וסר מרע:
ויולדו לו שבעה בנים
ושלש בנות:



* ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי
גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות
אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול
מכל בני קדם:
* והלכו בניו ועשו משתה
בירת איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיותיהם
לאכל ולשתות עמהם:

* ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב
ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם
כי יאמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים
בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים:

* ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-
יהוה ויבוא גם השטן בתוכם:

* ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך ברה:

* ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על-
עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר
ירא אלהים וסר מרע:

* ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא
איוב אלהים:

* הלא ארת שכרת בעדו ובעד ביתו ובעד
כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכרת ומקנהו
פרץ בארץ:

* ואולם שלח נא ירך וגע בכל אשר לו אם
לא על פניך יברכך:

תרגום

א

היה בארץ ארמיניא איוב שמה והנה גברא והוא שלים ותרין ודחילא דיני ועדי מן בישא:

בניו וחתלת בנותא: והנה גיחה שבעת אלפין וצאן ותלת אלפי גמליא וחמש מאה זוגין דחורי וחמש מאה אתונות

והיה גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והנה עבדא רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:

I O B.

CAPVT I.



Omo quidam fuit in terra
Vs, Job nomen ei, & erat
homo ille verax, immacula-
tus vir simplex & rectus,
& timens Deum, abstinens
ab omni mala re.

¹ Fuerunt autem ei filij septem, & filia tres. ²

³ Et fuerunt pecora eius oues septē mille, came-
lorum tria millia, iuga bouum quingenta, & asi-
nae faeminae quae pascebantur quingentae, & fa-
mulatus multus nimis, & opera magna erant
ei in terra, & erat homo ille magnus eorum qui
à Solis ortu. ⁴ Conuenientes autem filij eius
ad inuicem, faciebant conuiuium unusquisque
sua die, assumentes simul & tres sorores suas,
ut comederent & biberent cum eis.

⁵ Et cum consummati essent dies conuiuij,
mittebat Job & purificabat eos, consurgens di-
luculo, & offerens pro eis sacrificia secundum
numerum eorum. dicebat enim Job: Ne quando
peccauerint & benedixerint Deum in corde
suo filij mei. ⁶ Sic igitur faciebat Job cunctis
diebus eorum; & fuit sicut dies haec, & ecce
venerunt filij Dei ut assisterent coram Domino,
& diabolus venit in medio eorum.

⁷ Et dixit Dominus diabolo, Vnde venis?
& respondens diabolus Domino, dixit, Post-
quam circuiui terram & deambulaui eam quae
sub caelo est, adsum. ⁸ Et dixit ei Dominus,
Cōsiderasti igitur mente tua contra seruum meū
Job? quoniam non est ei similis ex his qui sunt
in terra, homo sine defectu, vir simplex & re-
ctus, et timens Deū, continens ab omni mala re?

⁹ Respondit autem Diabolus, & dixit co-
ram Domino, Nunquid frustra Job timet
Deum?

¹⁰ Nonne tu circumuallasti exteriora eius &
interiora domus eius, & omnium quae sunt ei in
circuitu? operibus manuum eius benedixisti, &
pecora eius multa fecisti in terra. ¹¹ Sed mitte
manum tuam, & tange omnia quae habet, nisi in
faciem tuam benedixerit tibi.

I O B.

κεφ. α.



Ανθρωπος πῶς λέγεται ἐν γῇ ὅς ἐστι ἰώβ ὀνόμα
αὐτοῦ, καὶ λέγεται ὁ ἀνθρώπος ἐκείνῳ ἀλη-
θινὸς αἰσώμενος ἀνὴρ ἀπλὸς καὶ δούλος
ἑὸς φοβούμενος τὸν θεόν, ἀπεχόμενος
ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.

² ἔχοντος ὃ αὐτὰς υἱοὶ ἐπτά, καὶ θυγατέρες τρεῖς.

³ καὶ λέγεται τὰ κτήνη αὐτοῦ πεντακόσια, καὶ
μῆλοι τετρακίλια, ζῶντα βοῶν πεντακόσια, ἑοῖοι θήλειαι
νομάδες πεντακόσιαι, ἑωρεσίαι πολλὴ σφόδρα, καὶ
ἔργα μεγάλα λέγεται αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ λέγεται ὁ ἀνθρώπος
⁴ ἐκείνῳ μέγας τῶν ἀνθρώπων ἡλίου ἀνατολῶν.

⁵ συμπο-
ρδόμενοι ὃ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποίουν πότον
ἑκάστος τὴν ἑαυτοῦ ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες
ἅμα ἑτάς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐδίειν καὶ πίνειν μετ'
αὐτῶν.

⁶ ὥς ὁ σίνετελ ἐδήσαν αἱ ἡμέραι ὃ πότος,
ἀπέστειλον ἰώβ καὶ ἐκαθαρίζεν αὐτὰς ἀνίσταμενος τό-
πῳ, καὶ προσφέρων περὶ αὐτῶν θυσίας καὶ τὸν δούλο-
ν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ ἰώβ, μήποτε ἡμαρτὸν ἑὸς δόλο-
σαν θεὸν ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ὃ υἱοὶ μου.

⁷ ὥς αὐτὸς ἐ-
ποίη ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν· καὶ ἐχέτο ὥς ἡ ἡμέ-
ρα αὐτῆς, ἑὸς ἦλθον ὃ υἱοὶ ὃ θεοῦ παρακλησάμενοι ἐνώ-
πιον ὃ κυρίου, ἑὸς διάβολος ἦλθε ἐν μέσῳ αὐτῶν.

⁸ καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ, πόθεν παραγέγο-
νας; ἑὸς ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν, περιελ-
θὼν τὴν γῆν ἑὸς ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπὲρ ἔρανόν παρειμί.

⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, προσέχες οὐκ τῇ διανοίᾳ
σου καὶ ὃ θεράποντός μου ἰώβ; ὅτι ὅτι ἐστὶν αὐτῷ ὅμοιος
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρώπος ἀμεμπτός, ἀνὴρ ἀπλός ἑὸς
δούλος καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς
πονηροῦ πράγματος;

¹⁰ ἀπεκρίθη ὃ ὁ διάβολος καὶ
εἶπεν ἐναντὶ τοῦ κυρίου, μὴ δωρεὰ ἰώβ φοβέται τὸν θεόν;
ἔτι σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς
οἰκίας αὐτοῦ, ἑὸς πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἠυλόγησας; ἑὸς τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ
ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς;

¹¹ ἀλλὰ ἀπόσειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἄψαι πάντα
ὧν ἔχει, εἰ μὴ εἰς πρὸς ὁπὸν σου διλογήσεις.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO IN LIBRVM IOB,

Ex Bibliotheca Complutensi; ad Hebraeam & Chaldaicam veritatem, à B. Aria Montano correctam.

CAPVT I.

V Ir erat in terra Armenia nomine Iob, & erat vir ille perfectus & rectus, & timens Dominum, & recedens à malo.

² Et nati sunt ei septem filij, & tres filia.

³ Et fuit possessio eius septem millia ouium, & tria millia came-
lorum, & quingenta iuga bouum, & quingentae asinae, & agricultura multa: eratq; vir ille diues super omnes filios orientales.

⁴ Et iabant filij eius & faciebant conuiuium per domos, unusquisque in die suo: & mittebant, & vocabant tres sorores
suas, ut comederent & biberent cum eis.

⁵ Et cum in orbem transissent dies conuiuij, mittebat Iob, & inuitabat
eos, & surgebat diluculo, & offerebat holocausta iuxta numerum omnium eorum; quia dicebat Iob, Ne forte peccauerint filij mei, &
non orauerint in nomine Domini in cordibus suis, sic faciebat Iob cunctis diebus.

⁶ Et fuit dies iudicij magni, &
venerunt cateruæ angelorum ut starent coram Domino: & venit etiam Sathan inter eos, ut staret coram Domino.

⁷ Et dixit Dominus ad Sathanam, Vnde venis? & dixit Sathan coram Domino, A scrutando in terra & ambulando per eam.

⁸ Et dixit Dominus ad Sathanam, Nunquid posuisti cor tuum super seruum meum Iob, quod non est similis ei in vniuersa terra, vir
perfectus & rectus, & timens à facie Domini & recedens à malo?

⁹ Et respondit Sathan coram Dom ino, & ait, Nun-
quid gratis timet Iob coram Domino?

¹⁰ Nonne tu protexisti eum & homines domus eius; & omnia quae habet per cir-
cuitum? operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra:

¹¹ Verumtamen extende nunc manum tuam,
& noce omnibus quae possidet, nisi coram te orauerit.

* ויאמר יהוה אל השטן הנני כל אשר
לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן
מעם פני יהוה:

* ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין
בבית אחיהם הבכור:

* ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר רחוק
חרשות והאתנות רעות על ידיהם:

* ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי
חרב ואמלטו רק אני לבדי להגיד לך:

* עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה
מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם
ואמלטו רק אני לבדי להגיד לך:

* עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בשדים
שמוי שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים
ויקחו את הנערים הכו לפי חרב ואמלטו
רק אני לבדי להגיד לך:

* עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך
אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור:

* והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר וינע
בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו
ואמלטו רק אני לבדי להגיד לך:

* ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את
ראשו ויפל ארצה וישתחו:

* ויאמר ערם יצאתי מבטן אמי וערם
אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה
מברך:

* בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן
תפלה לאלהים:

¹² * Dixit ergo Dominus ad Sathan, Ecce
vniuersa quæ habet in manu tua sunt; tã-
Cum in cum ne extendas manum tuam.
Egressu sique est Sathan à facie Domini.

¹³ * Cum autem quadam die filij & filie
eius comederent, & biberent vinum in
domo fratris sui primogeniti:

¹⁴ * Nuncius venit ad Iob qui diceret,
Boues arabant & asinæ pascebantur iuxta
eos.

¹⁵ * Et irruerunt Sabæi, tuleruntque om-
nia, & pueros percusserunt gladio; & eua-
si ego solus vt nunciarem tibi.

¹⁶ * Cùmque adhuc ille loqueretur, venit
alter, & dixit, Ignis Dei cecidit è cælo, &
tactas oues' puerosque consumpsit, & ef-
fugi ego solus vt nunciarem tibi.

¹⁷ * Sed & adhuc illo loquète, venit alius,
& dixit, Chaldæi fecerunt tres turmas, &
inuasert camelos, & tulerunt eos, nec
non & pueros percusserunt gladio, & ego
fugi solus vt nunciarem tibi.

¹⁸ * Adhuc loquebatur ille, & ecce alius
intrauit, & dixit, Filijs tuis & filiabus ve-
scentibus & bibentibus vinum in domo
fratris sui primogeniti:

¹⁹ * Repentè ventus vehemens irruit à re-
gione deserti, & concussit quatuor angu-
los domus, quæ corruens oppressit liberos
tuos, & mortui sunt; & effugi ego solus vt
nunciarem tibi.

²⁰ * Tunc surrexit Iob, & scidit vestimen-
ta sua; & tonso capite corruens in terram,
adorauit,

²¹ * Et dixit, Nudus egressus sum de utero
matris meæ, & nudus reuertar illuc.
Dominus dedit, Dominus abstulit, sic no-
men Domini benedictum.

²² * In omnibus his non peccauit Iob, ne-
que stultū quid contra Deum locutus est.

תרגום

¹² ויאמר יי לסטנא הא כל דילה בידך לחוד לותה לא תושיט ידך למנוק ותפק סטנא מן קדם יי: ¹³ ויהוה יומי אתחולי שבועתא

ובנותיה אכלין ושתיין חמר בבית אחיהון בכרא: ¹⁴ ועגור אתא לוח איוב ואמר תורתא תוואה דרין ואתנן רעין על סטריהון:

ונפלה בתקיה לילית מלכתא דזמרנך ודברתנך וית עלימא קטלו אוכלוסיה לפתגם וחרב ואשתחזבת לחוד אנא לבלחודי לחוואה לך:

עד כדן דין ממלל דין אתא ואמר אשתא מן קדם יי נפלה מן שמיא ואוקידת בעאנא ובגלימא וגמרתנך ואשתחזבת לחוד אנא בלחודי

לחואה לך: ¹⁷ עד כדן דין ממלל דין אתא ואמר בשדא ממנו תלתא אוכלוסין ואתפשטו על גמליא ודברנך וית עלימא קטלו

לפתגם וחרב ואשתחזבת אף אנא בלחודי לחואה לך:

עד כדן דין ממלל דין אתא ואמר בנך ובנתך אכלין ושתיין חמר בבית אחיהון בכרא:

ותא זעפא רפתא אתיא מסטרי מדברא וקרב בארבעא זוית דביתא ונפל על עלימא ומיתו ואשתחזבת אף אנא בלחודי לחואה לך:

ויקם איוב ובזעיה מעילה וספר ית רישיה ונפל על ארעא וסגד:

ואמר ערסולי נפקת מכריסא דאמי וערסולי אתוב תמן לבי קבורתא מימרא דיי יתב וכדמתנשב יהא שמה דיי מברך:

בכל דא לא חב איוב ולא חדר מלי סטנא קדם יי:

* Tunc dixit Dominus Diabolo: Ecce omnia ¹² ¹² quaecunque sunt ei, do in manu tua, sed eum ne tetigeris. & egressus est Diabolus à Domino.

* Et fuit sicut dies hæc, filij Iob & filia eius ¹³ ¹³ bibebant vinum in domo fratris sui senioris:

* Et ecce nuncius venit ad Iob & dixit ei: ¹⁴ ¹⁴ fuga boum arabant, et fœminæ asinæ pascebantur adherentes eis:

* Et irruit Saba & captiuas duxerunt eas, ¹⁵ ¹⁵ & pueros interfecerunt in gladiis: saluatus autem ego solus veni ut nunciarem tibi.

* Adhuc hoc loquente venit alius, & dixit ¹⁶ ¹⁶ ad Iob: Ignis à Deo cecidit de cælo, & combustiones, & pastores consumpsit similiter: et saluatus ego solus veni ut nunciarem tibi.

* Adhuc hoc loquente venit alius nuncius, ¹⁷ ¹⁷ & dixit ad Iob: Chaldaei imposuerunt tres turmas, & circuierunt camelos & captiuas tulerunt eas, & pueros interfecerunt in gladiis: euasi autem ego solus, & veni ut nunciarem tibi.

* Adhuc hoc loquente, alius nuncius venit, ¹⁸ ¹⁸ dicens Iob: Filiis tuis & filiabus vescentibus & bibentibus apud fratrem suum seniore,

* Repente ventus magnus irruit ex deserto, ¹⁹ ¹⁹ & tetigit quatuor angulos domus, & corruit domus super filios tuos, & mortui sunt: euasi autem ego solus, & veni ut nunciarem tibi.

* Sic surgens Iob scidit vestimenta sua, & ²⁰ ²⁰ totondit comam capitis sui, & cadens humi adorauit,

* Et dixit: Ipse nudus egressus sum de ventre ²¹ ²¹ matris meæ; nudus & reuertar illuc. Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, sic & factum est: sit nomen Domini benedictum.

* In his omnibus quæ acciderunt ei, nihil peccauit ²² ²² Iob labijs coram Domino, & non dedit sultitiam Deo.

* ὅτε εἶπεν κύριος τῷ διαβόλῳ, ἰδοὺ πάντα ὅσα ἐστὶν ¹² ¹² αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλὰ αὐτὸς μὴ ἅψῃ. ἔξ-
ῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου.

* καὶ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ ἰώβ καὶ αἱ θυγα- ¹³ ¹³ τέρες αὐτοῦ ἐπίνον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου.

* καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς ἰώβ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ¹⁴ ¹⁴ ταῖς ζυγαῖς τῶν βοῶν ἤρπτεται, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκον-
το ἐν χοίρῳ αὐτῶν.

* καὶ ἐπέπεσε Σαβὰ καὶ ἡ χιμαλῶτις αὐτάς, ¹⁵ ¹⁵ οὗτοι παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μό-
νος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοί.

* ἐπὶ τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ¹⁶ ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς ἰώβ, πῦρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐπεσεν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ κατέκαυσε
ταῖς ἀρόταις, καὶ οὗτοι ποιμνίας κατέφαγον ὁμοίως, καὶ
ζωθεὶς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοί.

* ἐπὶ τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ¹⁷ ¹⁷ ἄγγελος καὶ εἶπε
πρὸς ἰώβ, οἱ χαλδαῖοι ἐπέθηκαν τρεῖς δρχαὶς καὶ ἐκύ-
κλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἡ χιμαλῶτις αὐτάς, καὶ
οὗτοι παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μό-
νος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοί.

* ἐπὶ τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ¹⁸ ¹⁸ ἄγγελος ἔρχε-
ται λέγων πρὸς ἰώβ, τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων
ἐσθιόντων καὶ πινόντων ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τὰ πρεσ-
βυτέρω,

* ἔξαίφνης ὄνευ ¹⁹ ¹⁹ μέγας ἐπῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἠΐσατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπεσεν ἡ
οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ
μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοί.

* οὕτως ὄντας ἰώβ διέρρηξε ²⁰ ²⁰ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χα-
μαὶ προσκυώησε,

* καὶ εἶπεν, αὐτὸς γυμνὸς ²¹ ²¹ ἔξῆλθον ἐκ κοιλίας μη-
τρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ. ὁ κύριος ἔδω-
κεν, ὁ κύριος ἀφείλετο· ὡς τὰς κυρίας ἐδοξεν, ἔτω καὶ ἐγέ-
νετο· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου δόλοισι μὲν.

* ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐκ ἦμαρ- ²² ²²
την ἰώβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντὶ τοῦ κυρίου, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀ-
φροσύνην τῷ θεῷ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹² Et dixit Dominus ad Sathanam: En vniuersa quæ habet, in manu tua sunt; tantum in eum ne extendas manum tuam ad nocendum. & egressus est Sathanas à facie Domini.

¹³ Et factum est die primo hebdomadis, & filij eius & filia eius comedebant & bibe-
bant vinum in domo fratris sui primogeniti.

¹⁴ Et nuncius venit ad Iob, & ait: Boues arabant, & asinæ pasce-
bantur iuxta eos:

¹⁵ Et irruit repente Lilith regina Zamagad, & tulit eos, & pueros occiderunt exercitus eius

¹⁶ Adhuc iste loquebatur, & alius venit, & ait: Ignis ce-
cidit de cælo à facie Domini, & combustit oues & pueros & consumpsit eos, & euasi tantum ego solus ut nunciarem tibi.

¹⁷ Adhuc iste loquebatur, & alius venit & ait: Chaldaei constituerunt tres turmas, & diffusi sunt super camelos & tulerunt eos, &
pueros occiderunt in ore gladij; & euasi etiam ego solus ut nunciarem tibi.

¹⁸ Adhuc iste loquebatur, & alius venit & ait: Filij tui & filia tua comedebant & bibebant vinum in domo fratris sui primogeniti:

¹⁹ Et ecce turbo magnus venit à latere deserti, & tetigit quatuor angulos domus, & ruit super pueros, & mortui sunt: & euasi quo-
que ego solus ut nunciarem tibi.

²⁰ Et surrexit Iob, & scidit pallium suum, & totondit caput suum, & cecidit super terram & adorauit.

²¹ Et dixit: Nudus egressus sum de ventre matris meæ, & nudus reuertar illuc ad domum sepulturæ. verbum Domini dedit, & nunc
quia ablatum est, sit nomen Domini benedictum.

²² In omnibus his non peccauit Iob, neque reddidit verba blasphemiae coram Domino.

CAP. II.

* ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-
יהוה ויבוא גם השטן בתוכם להתיצב על-
יהוה:

* ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר משט בארץ ומחתה לך בה:
* ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי
איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמיתו ותסיתני
בו לבלעו חנם:

* ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל
אשר לאיש יתן בעד נפשו:

* אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו
אם לא אל פניך יברכך:

* ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו
שמר:

* ויצא השטן מארץ פני יהוה ויך ארץ איוב
בשחין רע מכף רגלו ועד קדקדו:

* ויקח לו חרש להתגרר בו והוא ישב בתוך
האפר:

* ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך בך
אלהים ומר:

* ויאמר אליה כדבר אחר הנבלות תדברי
גם את הטוב נקבל מארץ האלהים ואת-
הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב
בשפתיו:

* וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת
הבארה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני
ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא
לנוד לו ולנחמו:

1 **F**Actum est autem cum quadam die ve-
nissent filij Dei, & starent coram Do-
mino, venisset quoque Sathan inter eos, &
staret in conspectu eius,

2 * Vt diceret Dominus ad Sathan; Un-
de venis? Qui respondens ait; Circuiui ter-
ram, & perambulaui eam.

3 * Et dixit Dominus ad Sathan: Nun-
quid considerasti seruum meum Iob, quod
non sit ei similis in terra, vir simplex & re-
ctus, ac timens Deum, & recedens a malo,
& adhuc retinens innocentiam? Tu au-
tem commouisti me aduersus eum, ut af-
fligerem eum frustra.

4 * Cui respondens Sathan ait: Pellem p-
B pelle, & cuncta quæ habet homo dabit pro
anima sua:

5 * Alioquin mitte manum tuam, & tan-
ge os eius & carnem, & tunc videbis quod
in faciem benedicat tibi.

6 * Dixit ergo Dominus ad Sathan: Ecce
in manu tua est: veruntamen animam il-
lius serua.

7 * Egressus igitur Sathan a facie Domi-
ni, percussit Iob vlcere pessimo à planta
pedis vsque ad verticem eius.

8 * Qui testa saniem radebat, sedens in
C sterquilinio.

9 * Dixit autem illi vxor sua: Adhuctu p-
manes in simplicitate tua? Benedic Deo,
& morere.

10 * Qui ait ad illam: Quasi vna de stul-
tis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus
de manu Dei, mala quare non susti-
neamus? In omnibus his non peccauit Iob
labiis suis.

11 * Igitur audientes tres amici Iob omne
D malum quod accidisset ei, venerunt sin-
guli de loco suo, Eliphaz Themanites, &
Baldad Suites, & Sophar Naamathites.
condixerant enim vt pariter venientes vi-
sitarent eum & consolarentur.

תרגום

ב

1 ויהי יום דינא רבא ויום שבוק סרחניא ואתו כיתי מלאכיא למקום בדינא קדם ויבא אחת לחוד סטנא במצעיחון למקום בדינא
2 ואמר וי לשטנא הו מנן את אחי ואחיב סטנא יח וי ואמר מלמשוט בארעא למבדק בעוכרי בני נשא ומתלכא בה:
3 ואמר וי לשטנא אפשר דשויתא לבך על עבדי איוב ארום לית דכוחה בארעא דעממי גבר שלים וחריץ דחל מן קדם וי ועדי מן
4 ואחיב סטנא קדם וי ואמר אברא מטול אברא וכל
5 וברם אושיט כדון מחח ירך וקרב לגרמה ולנפשה אין לא באנפי מימרך ירגונך:
6 ואמר וי לשטנא הא הוא מסיר בידך לחוד ית נפשה נטור:
7 ונפק סטנא מן קדם וי ומחא יח איוב בשיחנא בישא מן
8 ונסב לה פתר לאתקורספא בה והוא יתב במצע קיטמא:
9 ואמר לה אחתה עד כדון את מחוקף בשלימותך ברך מימרא דיני ומית:
10 ואמר לה אחתה עד כדון את מחוקף בשלימותך ברך מימרא דיני ומית:
11 ושמעו חלמי חברי דאיוב יח כל בישתא דרעא דאתה עליו ואתו גבר מן אתרה אליפו דמן תימן ובלדד דמן שוח וצופר דמן נעמא
ויאמרו לנחמו ולינחמו:

CAP. II.

Fuit autem sicut dies hæc, & venerunt filij Dei ut astarent coram Domino, & Diabolus venit in medio eorum, ut astaret coram Domino.

* Et dixit Dominus Diabolo: Unde tu venis? tunc dixit Diabolus coram Domino: Postquam discurri eam quæ sub calo, & deambulavi uniuersam, adsum.

* Dixit autem Dominus ad Diabolum: Considerasti igitur seruum meum Iob, quid non est secundum eum ex his qui in terra: homo innocens, verax, sine defectu, pius, abstinens ab omni malo, adhucque adheret innocentie. tu autem dixisti, substantiam eius frustra perdere.

* Suscipiens autem diabolus dixit Domino: Pelle pro pelle, & omnia quaecunque sunt homini, pro anima sua dabit:

* Quin imò autem mitte manum tuam & tange ossa eius & carnes eius, si non in faciem tibi benedicet.

* Dixit autem Dominus Diabolo: Ecce trado tibi eum; tantum animam illius serua.

* Et egressus est Diabolus à Domino, et percussit Iob vlcere malo à pedibus vsque ad caput.

* Et accepit sibi testam, ut sanicem raderet. & ipse sedebat intus in cinere.

* Et dixit ei vxor sua: Vsquequo tolerabis? sed dic quoddam verbum contra Deum, & morere.

* Ille autem inspiciens eam dixit: Ut quid tanquam vna stultarum mulierum locuta es? si bona suscepimus de manu Domini, mala non sustinebimus? In his omnibus quæ acciderunt ei, nihil peccauit Iob labijs coram Deo.

* Cum audissent autem tres amici eius omnia quæ superuenissent ei, venerunt unusquisque de propria regione ad consolandum eum; Eliphaz Themanorum rex, Baldad Sauchorum tyrannus, Sophar Mineorum rex. & venerunt ad eum unanimiter, ut consolarentur & visitarent eum.

B.

* Εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῇ, καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔστησαν ἐναντίον τοῦ κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἔστη ἐναντίον τοῦ κυρίου.

* καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ, πόθεν σὺ ἔρχῃς; ὅτε εἶπεν ὁ διάβολος ἐναντίον τοῦ κυρίου, διαπορεύσεις τὴν ἔρημον καὶ ἐμπεπατήσας τὴν σὺν πασὶν παρσίμῃ.

* εἶπε δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον, πρὸς τίς οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ γῇ, ὃν ἄνθρωπος ἀκακός, ἀληθινός, ἀμεμπτός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐπὶ τῇ ἐχέτα ἀκακίᾳ. σὺ δὲ εἶπας, ταῖς ἐπαρχούσαις αὐτοῦ διακυνῆς ἀπολέσαι.

* ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ κυρίῳ, δέσμα ὑπὲρ δέσματος, καὶ πῶς ταῖς ἐπαρχαῖς ἀνθρώπου ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δώσει;

* οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ἅψαι τὰ ὀστέα αὐτοῦ καὶ τὰν σαρκῶν αὐτοῦ, εἰ μὴ εἰς πρὸς ὥπλον ἐξέλθῃς.

* εἶπε δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ, ἰδοὺ ὡς δίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ φύλαξον.

* καὶ ἔξηλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου, καὶ ἔπαυσεν τὸν ἰώβ ἐλκεῖ πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

* καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ ὄσρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ζύη, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τοῖς ἀσποδοῖς.

* καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μέχρι τίνος καρτερήσεις; ἀλλὰ εἰς ὅτι ῥῆμα πρὸς θεὸν καὶ τελούται.

* ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ εἶπεν, ἵνα τί ὡς περ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας; εἰ ταῖς ἀγαθαῖς ἐνδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου, ταῖς κακαῖς οὐχ ὑποστήμεθα; ἐν τοῖς πασὶν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδ' ἐν ἡμέρῃ ἰώβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

* ἀκούσδυτες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ταῖς κακαῖς πᾶσι ταῖς ἐπελθούσαις αὐτῷ, παρεγγύοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας τοῦ ὡς ἀκαλέσας αὐτόν, ἐλὶ φάζ ὁ θαμνῶν βασιλῆς, βαλδὰδ ὁ λαυχαίων τύραννος, ὡφάρ ὁ μιναίων βασιλῆς. καὶ παρεγγύοντο πρὸς αὐτόν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρκαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. II.

ET fuit dies iudicii magni dies remissionis delictorum, & venerunt cateræ angelorum ut starent in iudicio coram Domino, & venit etiam Sathanas in medio eorum, ut staret in iudicio coram Domino.

* Et dixit Dominus ad Sathanan: Vnde venis? & respondit Sathanas Domino, & dixit: A discurrendo in terram ut inquirerem opera filiorum hominum, & ab ambulando in ea.

* Et dixit Dominus ad Sathanan: Nunquid posuisti cor tuum ad seruum meum Iob? quia non est ei similis in terra populorum; vit perfectus & rectus, timens à facie Domini, & recedens à malo: & adhuc ipse retinet perfectionem suam, & commouisti verbum meum aduersus eum ut affligeret eum frustra.

* Et respondit Sathanas coram Domino & ait: Membrum pro membro, & omnia quæ habet filius hominis, tradet pro anima sua.

* Veruntamen extende nunc plagam manus tuæ, & tange os eius & animam eius, si non in conspectu verbi tui irritabit te.

* Et dixit Dominus ad Sathanan: Ecce ipse traditus est in manu tua: veruntamen animam illius serua.

* Et egressus est Sathanas à facie Domini, & percussit Iob scabie pessima à planta pedis eius vsque ad verticem eius.

* Et tulit sibi testam ut scalperet se cum ea: & ipse sedebat in medio cineris.

* Et dixit ei vxor eius: Adhuc tu retines simplicitatem tuam? benedic verbo Domini, & morere.

* Et dixit ei: Sicut loquitur vna de mulieribus quæ operantur ignominiam in domo patris sui, sic tu loqueris, tantummodo bonum recipimus à facie Domini, & malum non suscipiemus? In omnibus his non peccauit Iob labijs suis.

* Et audierunt tres socij Iob omne malum istud quod venerat super eum, & venerunt unusquisque de loco suo, Eliphaz qui erat de Theman, & Baldad qui erat de Sua, & Sophar qui erat de Naama, & coniuncti sunt simul ut venirent & mouerent capita sua super eum, & consolarentur eum.

וַיִּשְׂאוּ אֶת-עֵינֵיהֶם מִרְחוֹק וְלֹא הִכִּירוּ
וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּכְבּוּ וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מֵעַל וַיִּזְרְקוּ עָפָר
עַל-רֹאשֵׁיהֶם הַשָּׁמַיִמָּה׃
וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ לָאָרֶץ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת לַיְלֹת
וַאִין דָּבָר אֵלָיו דְּבַר כִּי רָאוּ כִי-גָדַל הַכָּאֵב מְאֹד׃

ג

אֲחֵרֵי כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת-פִּיהוּ וַיִּקְלַל אֶת-יוֹמוֹ׃
וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃
יֵאבֶד יוֹם אֲוִלְדִּי בּוֹ וְהַלֵּילָה אֲמַר הָרָר גִּבּוֹר׃
הַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה חֹשֶׁךְ אֶל-יִדְרֵשׁוּ אֱלֹהִים מִמֶּעַל
וְאֶל-תּוֹפֵעַ עָלָיו נִהְרָה׃
וַיִּגָּאֵל הוּא חֹשֶׁךְ וַצִּלְמוֹת תִּשְׁכַּן עָלָיו עֲנָנָה
לִבְעֵת הוּא כִּמְרִירֵי יוֹם׃
הַלֵּילָה הַהוּא יִקְחֵהוּ אֶפֶל אֶל-יַחַד בִּימֵי שָׁנָה
בְּמִסְפַּר יָרְחִים אֶל-יָבֵא׃
הִנֵּה הַלֵּילָה הַהוּא יִהְיֶה גִלְמוֹד אֶל-תִּבּוֹא רִנְנָה בּוֹ׃
יִקְבְּהוּ אֲרֵרֵי יוֹם הַעֲתִידִים עֲרָר לוֹיָתָן׃
יִחְשְׁבוּ כֹכְבֵי נֶשֶׁף יָקוֹר לְאוֹר וַאֲיִן וְאֶל-יִרְאֵחַ
בְּעַפְעָפֵי-שָׁחַר׃

כִּי לֹא סָגַר דִּלְתִּי בְטָגִי וַיִּסְתֵּר עָמָל מֵעֵינַי׃
לִמָּה לֹא מִרַחֵם אֲמוֹת מִבְטָן יִצְאֹתִי וְאֲנוּעַ׃
מִדּוּעַ קִדְמוֹנִי בִּרְכִים וּמָה-שָׂדִים כִּי אֵינֶנּוּ׃
כִּי-עָתָה שִׁכַּבְתִּי וְאֲשָׁקוּט יִשְׁנֹתִי אֲזִי יִנּוּחַ לִי׃
עִם-מַלְכִּים וַיַּעֲצֵי אֶרֶץ הַבָּנִים הַרְבוּרָה לָמוֹ׃
אוֹ עִם-שָׂרִים זֶהֱבָה לָהֶם הַמַּמְלָאִים בְּתֵי הַסִּסְתָּ׃
אוֹ כִנְפֵל טָמוֹן לֹא אֶהְיֶה כְּעֵלָלִים לֹא-רָאוּ
אוֹר׃

שֵׁם רָשָׁעִים חָדְלוּ רִגְזוּ וְשֵׁם יְנוּחוּ יִגְעִי כַח׃
יַחַד אֲסִירִים שֶׁאֲנִנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נִגְשׁ׃
קִטָּן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא וְעַבְדֵּי חֶפְשִׁי מֵאֲדָנָיו׃

12 * Cumq; eleuassent procul oculos suos, non cognouerunt eum. & exclamantes plorauerunt, scissisq; vestibus sparserunt puluerem super caput suum in caelum.

13 * Et federunt cum eo in terra septē diebus & septem noctibus, & nemo loquebatur ei verbum. videbant enim dolorem esse vehementem.

CAP. III.

1 * Post hæc aperuit Iob os suum, & maledixit diei suæ: * Et locutus est: * Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictū est: Conceptus est homo. * Dies illa vertatur in tenebras. nō requirat eum Deus desuper, & non illustretur lumine. * Obscurēt eum tenebræ & vmbra mortis, occupet eum caligo, & inuoluatur amaritudine. * Noctem illam tenebrosus turbo possideat. Non cōputetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus. * Sit nox illa solitaria, nec laude digna. * Maledicant ei qui maledicūt diei, qui parati sunt suscitare leuiathan. * Obte-
B nebrentur stellæ caligine eius. expectet lucem & non videat, nec ortum surgētis aurore. * Quia non conclusit ostia ventris qui portauit me; nec abstulit mala ab oculis meis. * Quare non in vulua mortuus sum? egressus ex vtero non statim perij?

12 * Quare exceptus genibus? cur lactatus vberibus? * Nunc enim dormiens sile-
C lerem, & somno meo requiescerem

14 * Cum regibus & consulibus terræ, qui ædificant sibi solitudines: * Aut cum principibus qui possident aurum, & replent domos suas argento.

16 * Aut sicut abortiuum absconditum non subsisterem, vel qui concepti non viderunt lucem. * Ibi impij cessauerunt à tumultu, & ibi requieuerunt fessis

18 robore: * Et quondam vincti pateriter sine molestia, non audierunt vocem

D exactoris.

19 * Paruus & magnus ibi sunt, & seruus liber à domino suo.

תרגום

וַיִּקְרְעוּ יָתֵי עֵינֵיהֶם מִן רְחוֹק וְלֹא אִשְׁתַּמְדְּעוּהוּ וְאֲרִימוּ קִלְחוֹן וַיִּכּוּ וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל רִישֵׁיהֶם לְצִית שָׁמַיִמָּה׃
וַיִּתְּבוּ עִמָּה עַל אֶרֶץ שִׁבְעָה יוֹמִין וְשִׁבְעָה לַיְלֹת וְלִית דְּמַתְמַל עִמָּה פִתְגָמָא אֲרִי חֲמוּ אֲרוֹם רַב כִּיבָא לַחְדָּא׃
1 כֵּתֵר כֵּן פָּתַח אִיּוֹב יָת פּוֹמִיָה וְלִטְט יָת יוֹמָה׃ 2 וּפְגִים אִיּוֹב וַאֲמַר׃ 3 יִהְיֶה כֵד יוֹמָא דְאַתְלִילָת בֵּה וְלִילִיא דְאַמֵּר
4 יוֹמָא הַהוּא יִהְיֶה קִבְלָא לֹא יִתְבַּעְנָה אֱלֹהִים מִלְּעִילָא וְלֹא תִיפֵעַ עֲלוֹהֵי שְׁפָרְפְּרָא׃ 5 יִטְנִפּוֹן יִתְהַ חֲשׂוֹכָא וְשׁוֹלֵי מוֹתָא
6 לִילִיא הַהוּא יִדְבַּרְנָה קִבְלָא לֹא יִתְיַחַד עִם יוֹמִין דְּשִׁתָּא בְּמִנְזָן רִישֵׁי יִרְחֵיא לֹא
7 הָא לִילִיא הַהוּא יִהְיֶה צִעְרָא לֹא תַעֲזוֹל רִנְנָא בֵּיה׃ 8 וְלִטְטוֹן יִתְהַ דִּי לִטְטִין יוֹמָא דְפִרְעָנּוּתָא דְאַטְמוֹסִין לְמִדְבַּר בְּאַתְעָרוּתָהוֹן
9 יִתְחַשְׁכוּן כֹּכְבֵי נֶשֶׁף בּוֹרְקָה יִסְתְּכִי לְנַחוּרָא וְלֹא אִיתִי וְלֹא יִחְסִי בְּתִימּוֹרֵי קְרִיצוֹתָא׃ 10 אֲרוֹם לֹא אֶחָד פִּרְתִּי וְלִסְתִּי
11 לִמָּה לֹא מִן רַחֲמָה אֲמוֹת מִן בְּרִיסָא כֵּד נִפְקַת וְאַתְנַנִּיד׃ 12 מַה דִּין אֶקְדִּימוּ יָתִי רִכְבִּיָּא
13 אֲרוֹם הִשְׁתָּא שִׁכַּבְתִּי וְאַשְׁדּוּךְ דְּמַכַּת בְּכֵן יִנּוּחַ לִי׃ 14 עִם מַלְכִּים וַיַּעֲצֵי אֶרֶץ וַיַּעֲשִׂי אֶרֶץ דְּמִשְׁכְּלִין צִדְדִין לַהוֹן׃
15 אוֹ עִם רִבְרִבָּא דְרַחֵב לַהוֹן דְּמִמְלִין קִירִשְׁתִּיהוֹן סִימָא׃ 16 אוֹ חֵיד נִפְלָא דְטִמְעֵי בְּמַעֲנֵיא לִית אֶפְשָׁר דְּאִתִּי חֵיד טִלָּא דְלֹא חֲמוֹן נַחוּרִי
17 חֲמוֹן רִישֵׁי דְעַבְדֵּי חִיבְתָּא פִּסְקוּ רִגְזוּ גִהֲנִם וְחֲמוֹן יִנּוּחוּ חֲלָמִי דְאִישְׁתַּלְחִי חִילָהוֹן בְּאוֹרִיתָא׃ 18 כִּתְרָא אֲסִירֵי מִדְּרִשְׁתִּיא שְׁלִיו לֹא
19 יַעֲקֹב דְּאַתְקִירֵי דְרִדֵּק וְאַבְרָהָם דְּאַתְקִירֵי קִשִּׁישׁ חֲמוֹן הוּא וַיַּצְחֵק עַבְדָּא דִּי דְנִפְקַב בְּרַחוּרִין
מִיִּי קִירִים דִּידֵיה׃

* Cum vidissent autem eum procul, non cognouerunt. & exclamantes voce magna plorauerunt, scindentes unusquisque suam vestem, & spargentes terram, * affederunt iuxta eum septem dies & septem noctes, & nemo illorum locutus est ad eum verbum; videbant enim plagam grauem existentem & magnam valde.

CAP. III.

ET post hoc aperuit Job os suum, et maledixit diei suo, dicens:

* Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dixerunt; Ecce masculus.

* Nox illa sit tenebra, & non requirat eam Dominus desuper, neque veniat in eam lumen.

* Capiant autem eam tenebrae & umbra mortis: superueniat in eam caligo. & turbetur dies illa, * & nox illa, auferant eam tenebrae. Non sit inter dies anni, neque numeretur inter dies mensium.

* Sed nox illa sit dolor, & non veniat super eam letitia neque gaudium.

* Sed maledicat ei qui maledicit diei illi qui futuri sunt suscitare lebiathan.

* Obtenebrentur stelle noctis illius & non mancant, & in illuminationem non veniant. & non videat luciferum orientem:

* Quia non conclusit ostia ventris matris mee, abstulit enim laborem ab oculis meis.

* Quare enim in ventre non mortuus sum, ex utero autem egressus sum, & non statim perij?

* Quare autem obuiauerunt mihi genua? cur autem tubera suxi?

* Nunc utique dormiens silerem, somnians autem quiescerem * cum regibus consiliariis

terrae, qui gloriabantur in gladiis;

* Aut cum principibus, quorum multum aurum, qui impleuerunt domus suas argento:

* Aut sicut abortiuum exiens de matrice matris, ut sicut infantes qui non viderunt lucem.

* Illic impij sedauerunt furorē irae: illic quieverunt defessi corpore: * Unanimiter autem

vineti non audierunt vocem exactoris.

* Paruus & magnus illic est, & seruus non timens dominum suum.

* ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν. καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἐκλαυσαν ῥίξαντες ἑκάστος τὴν ἐαυτοῦ στολήν, καὶ καταπασάμηνον γῆν, * παρεκάθησαν αὐτῷ ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἐπὶ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν λόγον, ὥρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν ἔσσαν καὶ μεγάλην (φόδρα).

γ.

* Καὶ μετὰ τοῦτο λέγουσιν οἱ ὄντες τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ κατήρασαν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων. * ἀπώλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγενήθη, καὶ ἡ νύξ ἐν ᾗ εἶπαν, ἰδοὺ ἄρσεν.

* ἡ νύξ ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτῷ ὁ κύριος ἀνῶθεν, μὴ δὲ ἔλθοι εἰς αὐτὸν φέγις.

* ἐκλάβοι δὲ αὐτὸν σκότος καὶ σκιά θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὸν γνόφος. καὶ ταραχθεῖν ἡ ἡμέρα ἐκείνη,

* καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκαιτο αὐτῷ σκότος. μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μὴ δὲ διεθμῆσθαι εἰς ἡμέρας μηνῶν.

* ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἴη ὁδυνή, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν ὁφροσύνη μὴ δὲ χαρμονή.

* ἀλλὰ κατὰ τὰς αὐτῶν καταράμηνος τὴν ἡμέραν ἐκείνην (4) μέλλοντες διεγείρειν τὴν λεβιαθάν.

* σκοτωθεῖν τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης καὶ μὴ ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι. καὶ μὴ ἴδοι ἕως φόρου ἀνατέλλοντα.

* ὅτι ἐσυνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρὸς μου, ἀπήλλαξε γὰρ πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

* διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα, ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξήλθον, καὶ οὐκ ὄντισ ἀπωλόμην;

* ἵνα τί δὲ συνήνησάν μοι γόνατα, ἵνα τί δὲ μαστῆς ἐθήλασα;

* καὶ δὴ κοιμηθεὶς ἠσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνέπαυρά μιν * μετὰ βασιλέων βουλομένων γῆς, οἱ ἔταυρον ὡς τὸ ἐπὶ ξίφεσιν,

* ἢ μετὰ δρχόντων, ὡς πόλις ὁ χρυσός, οἱ ἐπλησαν οὗτο οἴκοις αὐτῶν δρχυρίου,

* ἢ ὥσπερ ἐκ τρωμα ἐκ πορδύμηνον ἐκ μητρὸς μητρὸς, ἢ ὥσπερ νήποι οἱ οὐκ εἶδον φῶς.

* ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐπαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ὠπεπώθησαν κατὰ κοίτην τῶν ὁμοθυμαδὸν δὲ (4)

δεδεμμένοι οὐκ ἤκουσαν φωνῇ φορολόγου.

* μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶ, ὅς τ' ἐρεθίσαν ἐδεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et leuauerunt oculos suos à longè, & non cognouerunt eum. & leuauerunt vocem suam & fleuerunt, & sciderunt unusquisque pallium suum, & asperferunt puluerem super capita sua versus cælum.

Post hæc aperuit Job os suum, & maledixit diei suo. Et cecinit Job & ait: Pereat dies in qua natus sum: & nox, qua dixit quis, Creatus est vir.

Dies illa sit tenebrosa: non requirat eam Deus desuper, neque lustretur matutina luce. Coinquinent eam tenebrae, & umbra mortis, habitent in ea nubes, & conturbent eam quasi amaritudo dici.

Noctem illam occupent tenebrae; ne computetur in diebus solennibus anni: in numero Kalendarum mensium non veniat. In nocte illa sit tribulatio, non veniat cantus in ea.

Maledicant ei qui maledicunt diei ultionis, qui parati sunt, cum suscitantur, tollere lamentationem suam. Obtenebrentur stellæ noctis caligine eius, expectet lucem & non adsit, neque videat surgentem auroram.

Quoniam non conclusit portas maxillarum mearum, quæ sunt ostia ventris: nec abscondit laborem ab oculis meis. Quare non à vulua mortuus sum? & quando egressus sum de ventre, defeci?

Quare prauenerunt me genua; & quare vbera, ut sugerem? Iam enim cubarem & quiescerem: dormirem, tunc quies esset mihi.

Cum regibus & consiliariis terræ, qui ædificant sibi solitudines: Aut cum principibus quibus est aurum, qui implent curias suas argento.

Aut sicut abortiuum quod absconditum est in ventre, non subsisterem, vel sicut paruuli qui non viderunt lucem. Ibi impij qui egerunt pœnitentiam, cessauerunt à tumultu gehennæ, & ibi quieverunt discipuli quorum virtus laborauit in lege.

Simul vineti in gymnasiis quieverunt: non audierunt paruuli in domo magistri vocem doctoris. Iacob qui vocatus est paruus, & Abraham qui vocatus est vetus, ibi sunt, & Isaac seruus Domini, qui egressus est liber ab alligatione à facie Domini dominatoris sui.

* Quare enim data est his qui sunt in amaritudine lux? vita autem quæ sunt in doloribus animabus? * Qui desiderant mortem, & non consequuntur effodientes quasi thesauros. * Gaudētes autem fuerunt si repererint: mors viro requies; * Cuius via abscondita est, cōclusit enim Deus cōtra eum. * Ante enim cibos meos suspirium venit mihi, et fundetur quasi aqua rugitus: * Timor enim, quæ cogitavi, venit mihi: et quæ timuerā, occurrunt mihi. * Neque pacē egi, neque silui, neque quieui, venit autem mihi indignatio. CAP. III.

Respondens autem Eliphaz Themanites dicit: * Si cœperimus loqui ad te, molestè accipies? vim autē verborum tuorum quis feret? * Si enim tu admonuisti multos, et manus debiles cōsolatus es, * Languētesque erexisti verbis, genibusque; impotentibus fiducia circumposuisti: * Nunc autē venit super te dolor et tetigit te, tu autem accelerasti. * Nūquid nō timor tuus est in stultitia, et spes tua et malitia via tue? * Recordare igitur, quis existēs mūdus perierit, aut quādo veraces radicitus perierunt? * Quēadmodum viderātes absurda, qui autē seminauerunt ea, dolores metēt sibi. * à præcepto Dñi peribūt: ab autē spiritu ira eius delebūtur. * Rugitus leonis, vox autē leonæ, superbia autē draconū extincta est. * Myrmicoleo perierit, eo quod nō haberet prædā: * catuli leonū defecerunt adinuicē: * Ad me autem dictū est abscondite in furto. vtrū nō suscipiet mea auris indecētia ab eo? * In horrore ab visione mea nocturna incidēs timor super hoīes. * Horror autem mihi occurrit & tremor, et valdē mea ossa concussit: * Et spiritus in faciē meā irruit, horruerunt autem mei pili & carnes. * Surrexi & non cognoui, vidi, & non erat forma ante oculos meos, sed auram & vocem audiui. * Quid enim? Nunquid mundus erit mortalis coram Domino? aut ab operibus suis inculpabilis vir? * Si contra pueros suos non credit, contra autem angelos suos obliquum quid excogitavit. * Eos autem qui habitant domos luteas, ex quibus & ipsi ex eodem luto sumus, percussit eos tineæ in modum: * Et à manē usque ad vespēram non amplius sunt: eō quod non potuerunt ipsi se adiuuare perierunt. * Abstulit reliquum eorum in eis, perierunt eō quod non habuerunt eis sapientiam.

20 * ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς; ζῶν τὸ ταῖς ἐν ὀδύναις
21 ψυχαῖς· οἱ μὲν γὰρ τοῦ θανάτου, καὶ οὐ πυχθῶσιν ἀ-
22 νορύσσοντες ὥσπερ θηλαεργεῖς. * ὡς χαρεῖς τὸ ἐκχύνε-
23 ῖν καὶ ταύχῳσι, θάνατος δὲ δὲ ἀπάυσας· ἢ ὁδὸς ἀ-
24 πεκρύβη, συνέκλεισε γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτῶν. * ὡρὸν γὰρ τῶν σί-
των μου συναγμὸς ἦκει μοι, & χυθῆσεται ὡς ὕδατα βρυ-
25 χήματα. * φόβος γὰρ ὃν ἐφρόνισα ἦλθε μοι, καὶ ὃν ἐδέ-
26 δοίκεν συνώλησέ μοι. * ἔτε εἰρῆνυσσα, οὔτε ἡσύχασα, ἔ-
τε δὲ πᾶσα μὲν, ἦλθε δέ μοι ὀργή. δι.
1 * Ὑπολαβὼν τὸ ἐλπιᾶν ὁ θαυμανίτης λέγει, * εἰληφόμεθα
2 λαλήσαι πρὸς σέ, κοπιᾶσεις; ἰσχυρὸν τὸ ῥήμάτων σου τίς ὑ-
3 ποίσει; εἰ γὰρ σὺ ἐνθῆνθας πολλὰς & χεῖρας ἀδινῶς πα-
4 ρεκάλεσας, ἀδινῶντάς τε ἐξδωξήσας ῥήματα, γόνασί
5 τε ἀδυναστὶ θάρρος ὡς ἐξέστηκας. * νυνὶ δὲ ἡ καὶ ἐπὶ σέ πό-
6 νος & ἡ ψαῖς σου, σὺ δὲ ἐπαύσας. * πότερον ἔχῃ ὁ φόβος
σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ & ἡ ἐλπίς σου & ἡ κακία τὸ ὁδὸν σου;
7 * μὴ δὴ πῶς, τίς ὢν καθαρὸς ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁ-
8 λόροι ἀπώλοντο; καὶ ὃν τρεποῖν εἶδον ὅτι δροσιστῶντας
ταῖς ἄλσιν, & τὸ ἀπείραντες αὐτά, ὁδυῶνς θεμελίωσαν ἐαυ-
9 τοῖς. * ἀπὸ πρὸς ἀλματός κυρίου ἀπολουῦνται ἀπὸ τῆς πνύ-
10 ματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφθνήσκον. * σκῆνος λέοντος, φωνὴ
11 τῆς λεαίνης, γαυρία ματὶ δὲ δροκόντων ἐσβέσθη. * μυρμη-
κολέων ὥλετο ὡς αἶμα, καὶ μὴ ἔχεν θήραν. σκύμνοι λεόντων
12 ἐλίπον ἀλλήλοις. * πρὸς ἐμὲ δὲ ἐλαλήθη λαθεραῖος ἐν
κλοπῇ. πότερον ἔδεδεξέ με τὸ οὐς ἐξαίψια παρ' αὐτοῦ;
13 * ἐν ἐκπλήξει ἀπ' ὀργῆς μετὰ νεκρῶν ἐπιπίπτων φό-
14 βος ἐπ' ἀνθρώποις, φρίκη δέ μοι συνώλησεν καὶ τρέμος
15 καὶ μέγας μετὰ τοῦ ὅτι συνέσεισε, & πνεῦμα ἐπὶ πρό-
σωπόν με ἐπῆλθεν, ἐφείξαν δέ μου τείχες καὶ ἑσάρκες.
16 * ὡς ἐλὼν & ὅτε ἐπέβην, εἶδον & ὅτε ἐλὼν μορφὴν πρὸ ὀφ-
17 θάλμῳ με, ἀλλ' ἢ αὐραν καὶ φωνὴν ἤκουον. τί γάρ με
καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον σου κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων
18 αὐτοῦ ἀμεμπτος ὄνεις; εἰ καὶ παῖδων αὐτοῦ οὐ πισθῶ, καὶ τὸ
19 ἀγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τι ἐπενόησε. * ὅτι δὲ καὶ τοικοῦ-
20 τας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλὸς ἐσ-
21 μῶν, ἐπαυσαν αὐτοῦ σπῆς τρέπον, * καὶ ἀπὸ πρῶτον
ἕως ἐσπέρας ὅτε ἐπείσει, ὡς αἶμα μὴ διώσας αὐτοῦ ἐα-
21 τοῖς βοῇ τῇ ἀπάλοντο. * ὡς ἐξῆρε τὸ ὑπόλεμμα αὐ-
τῶν ἐν αὐτοῖς, ἀπώλοντο ὡς αἶμα μὴ ἔχον αὐτοῖς ὄφιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quare datur fatigato lux, & vita his qui amaro sunt animo? * Qui expectant mortem & non venit, & scrutantur eam magis quam thesauros absconditos. * Qui latabantur in exultatione, modò latantur cum inuenerint domum sepulchri. * Omnes hæ amaritudines sunt viro cuius via abscondita est, & obumbravit Deus apud eum. * Quoniam ante prandium meum gemitus meus venit, & fluit velut aqua rugitus mei. * Quia timor quem timebam venit mihi, & quod formidabam, evenit mihi. * Nonne dissimulaui & nonne quieui, quoniam nunciatum est mihi de bobus & asinis? & nonne dormiui quoniam nunciatum est mihi de incendio ouium? & nonne quieui quando nunciatum est mihi de camelis? & venit indignatio quoniam nunciatum est mihi de morte filiorum? CAP. III.

Respondit Eliphaz q̄ erat de Themā & dixit: Nūquid ppter tērationē rei quæ ad te puenit, deficiis; & retinere verba quis poterit? Ecce castigabas multos & manus infirmorum roborabas. * Et corruēt in peccatū sulcitabāt verba tua, & genua labētia in delictum cōfortabas. * Nūc enī venit ad te & defecisti: tetigit te & turbat es. * Nōne timor tu erat expectatio tua: spes tua & pfectio viarū tuarū? Recordare nunc quis est ipse iust' sicut Abrahā qui perierit, & vbi recti sicut Isaac & Iacob delicti sunt? Quēadmodū vidi gnationē diluuii, operātes iniquitatē & faciētes laborē retributionē accipiet ab eo. * A verbo Dei peribūt, & à turbine naris eius cōsumētur. * Rugitus Esau, qui cōparat' est leonī rapaci, & vox Edō quæ cōparata est leonæ, cōtremiscere faciūt sicut vrsi in rapina sua, & principes ei' qui comparati sunt leonē separati sunt ut diripiāt p̄dā. * Israhel autē qui cōparat' est leonī peribit, eō q̄ nō habet meritū: & filij ei' sicut p̄dones qui separati sunt à viis rectis. * Ad me autē dictū est verbū repētē, & didicit auris mea aliquid quod redūdauit ex eo. * In cogitationib' visionis nocturnæ quādo irruit sōnus super filios hoīm: * Timor accidit mihi & tremor, & multitudinē mēbrorū meorū pauere fecit. * Et turbo super faciē meā trāsui: inhamat tēpestas carnē meā. * Altitit quidā cui' aspectū nō agnoscebā: similitudo erat in cōspectu oculorū meorū susurratōnē, & quasi vocem multorū audiebā. * Clamauit & dixit: Nūquid potest fili' hoīs Dei cōparatione iustificari, aut factore suo mūdior erit vir? * Ecce seruis suis prophetis non credit, & in angelis suis ponit occasionem. * Quanto magis impij qui habitant in sepulchris luti, quorum fundamenta sunt in puluere cōterentur coram verbe! * De manē vsque ad vespēram percussi sunt: eō quod non imponit eis terminum, in æternū peribūt. * Nonne quia non est eis iustitia, ablatum est auxilium eorum, morientur & non in sapientia? R 4

CAP. V.

Voca autem si quisquam te audiet, aut si aliquem angelorum sanctorum videbis:

* Et enim stultum interficit iracundia, deceptum autem occidit invidia.

* Ego autem vidi stultos radices iacentes, et maledixi pulchritudini eorum statim.

* Longè fiant filij eorum à salute, & contentur in portis minorū, & non erit qui eruat.

* Quæ enim illi messuerunt, famescens comedit, ipsi autem ab armatis tollentur. absorbeatur eorum fortitudo.

* Non enim egredietur de terra labor, neque de montibus germinabit dolor.

* Sed homo nascitur labori, pulli autem aequilarum sublimia volant.

* Veruntamen autem et ego deprecabor Dominum, Dominum autem omnium dñm inuocabo:

* Qui facit magna & inuestigabilia, gloriae & mirabilia quorum non est numerus.

* Qui dat pluuiam super terram, qui mittit aquam super eam quæ sub celo.

* Qui facit humiles in sublime, & perditos erigit.

* Qui dissipat consilia callidorum, & non facient manus eorum veritatem.

* Qui apprehendit sapientes in prudentia, consilium autem peruersorum abstulit.

* Per diem occurrent eis tenebrae, at in meridie palpent quasi in nocte.

* Pereant autem in bello, impotens autem egrediatur de manu potentis.

* Sit autem pauperi spes, iniusti autem os obturetur.

* Beatus autem homo quem corripuit Dominus: increpatione autem omnipotentis ne renuas.

* Ipse enim dolere facit, & rursus restituit, percussit, & manus eius sanauerunt.

* Sexies de necessitatibus te eruet, in autem septima non tanget te malum.

* In fame eruet te de morte, in bello autem de manu ferri soluet te.

* A flagello linguae te abscondet, & non timebis à malis venientibus.

* Iniustos et iniquos deridebis, ab autem bestiis feris non timebis.

* Bestia enim fera pacifica erunt tibi.

Ε. * Επικάλεσαι ὃ εἶπες ὅτι ἀκούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγγίῳ ὁψεί. * καὶ ὃ ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

* ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἀφ' ὧν ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον ὃ θανάτῳ ζήλη.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. V.

Voca nunc si est qui tibi respondeat, & ad aliquem ex sanctis respice. * Quia stultum interficiet ira Dñi, & insipientem occidet invidia infania. * Ego vidi stultum plantatum, & maledixi habitaculo eius repente. * Longè sint filij eius à salute in seculo venturo, & contentur in portis gehennæ in die iudicii magni, & non sit qui eripiat. * Cuius messem famelici comedent, & armati armis bellicis tollent eum, & diripient prædones substantiam eius. * Quoniam non egreditur de pulvere iniquitas, & de terra non oritur labor. * Filius enim hominis ad laborandū in lege creatus est, & filius dæmonū in altum volat. * Veruntamen ego quærā doctrinam à fortissimo, & ad Deū ponā eloquium meum. * Qui facit magna quorum non est finis, & mirabilia donec non sit numerus. * Qui dat pluuiam super faciem terræ Israel, & mittit aquas super faciē provinciarū populorū. * Vt ponat humiles fame in sublime, & denigrati inopia confortentur salute. * Qui irritas fecit cogitationes Ægyptiorum, qui callidè cogitauerūt, ut malè facerēt Israel, & non est operata manus eorum consiliū sapientiæ suæ. * Qui cōprehendit sapientes Pharaonis in sapientia corū, & consiliū astrologorū suorū peruersorū reddidit super eos. * Per diē incurrerant tenebris, & sicut in nocte palabant in meridie. * Et redemit populū suum ab occisione oris eorū, & de manu regis fortis populū pauperē. * Et fuit pauperi spes, & consiliū impij obturauit os suum. * Ecce beatus est Abraham, vir quem corripiebat Deus: & tu Israel disciplinam omnipotentis ne abicias. * Quoniam ipse adducit plagam, & adfert medicinam; percutit, & manus eius sanant. * In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non accedet ad te malum. * In fame Ægypti redemit te à morte, & in bello Amalec de occisione gladij. * In nocte deserti ridebis, & à castris Og qui comparatus est bestiae terræ, non timebis. * Quoniam cum tabulis lapideis qui dati sunt in agro, est patet tui: & Cananæi qui comparati sunt bestiis agri, iniierunt pacem tecum.

* וידעת כי שלום אהלך ופקדת נזך ולא תחטא:
 * וידעת כי רב זרעך וצאצאיו כעשב הארץ:
 * תבא בכלח אלי קבר בעלות גדיש בעתו:
 * הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה
 רע-לך:

* ויען איוב ויאמר: * לו שקול ישקל
 בעשי ויהותי במאזנים ישאו יחד:
 * כי עתה מחול ימים יכבד על-כן דברי לעו:
 * כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתרו רוחי
 בעותי אלוה יערכוני:
 * הינהק פרע עלי דשא אם יגעה שור
 על-ביליו:
 * היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם
 בריר חלמור:

* מאנרו לנגוע נפשי המרה בדוי לחמי:
 * מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה:
 * ויאל אלוה וירכאני יתר ידו ויבצעני:
 * ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול
 כי לא כחרתי אמרי קדוש:
 * מה כחי כי איחל ומר קצי כי אאריך נפשי:
 * אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש:
 * האם אין עזרתי בי ותושיה נדחתי ממני:
 * למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב:
 * אחי בגדו כמו נחל באפיק נחלים יעברו:
 * הקדרים מגי קרח עלימו יתעלם שלג:
 * בער יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם:
 * ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו:
 * הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו:
 * בשו כי בטח באו עריה ויחפרו:
 * כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו:

24 * Et scies q̄ pacē habeat tabernaculū tuū,
 25 & visitans speciē tuā nō peccabis. * Et scies
 26 quoniā multiplex erit semen tuum, & p-
 27 genies tua quasi herba terræ. * Ingredieris
 in abundantia sepulchrum, sicut infertur
 27 aceruus tritici in tempore suo. * Ecce hoc
 vt inuestigauimus ita est; quod auditum
 mente pertracta. CAP. VI.

1 R Espondēs autē Iob dixit: * Vtinā ap-
 2 pēderētur peccata mea quibus irā me-
 A rui, & calamitas quam patior in statera!
 3 * Quasi arena maris hęc grauior appareret.
 vnde & verba mea dolore sunt plena:
 4 * Quia sagittę Dñi in me sunt, quarū indi-
 gnatio ebibit spiritū meū, & terrores Dei
 5 militāt cōtra me. * Nūquid rugiet onager
 cū habuerit herbā, aut mugiet bos cū ate
 6 p̄sepe plenū steterit? * Aut poterit comedi
 insulsum quod nō est sale cōditū? aut po-
 7 test aliquis gustare, quod gustatum affert
 7 mortē? * Quę pri' nolebat tāgere aīa mea,
 8 nunc prę angustia cibi mei sunt. * Quis det
 B vt veniat petitio mea, & quod expecto tri-
 9 buat mihi Deus! * Et qui cōepit ipse me cō-
 10 terat, soluat manū suā, & succidat me. * Et
 hęc mihi sit cōsolatio vt affligēs me dolo-
 11 re, nō parcat, nec cōtradica sermonib' san-
 11 cti. * Quę est enī fortitudo mea vt sustineā?
 12 aut quis finis me? vt patiēter agā? * Nec for-
 C titudo lapidū fortitudo mea, nec caro mea
 13 enca est. * Ecce non est auxiliū mihi in me,
 & necessarij quoq; mei recesserunt à me.
 14 * Qui tollit ab amico suo misericordiā, ti-
 15 morē Dñi derelinquit. * Fratres mei p̄terie-
 runt me, sicut torrēs q̄ rapti trāsīt in cōual
 16 lib'. * Qui timēt pruina, irruet sup eos nix.
 17 * Tēpore quo fuerūt dissipati pibūt, & vein-
 18 caluerūt soluētur de loco suo. * Inuolute sūt
 18 semitę gressuū eorū, ābulabūt in vacuū &
 19 pibūt. * Cōsiderate semitas Themā, itinera
 20 Saba, & expectate paulisper. * Cōfusi sunt,
 quia speraui. venerunt quoq; vsq; ad me,
 21 & pudore cooperti sunt. * Nunc venistis,
 & modò videntes plagam meam timetis:

תרגום

24 והנני ארומ שלם כמשכון בית אלפנך והנני מרור בית מקדשך ולא תנזק:
 25 והנני ארומ סגיעין בנך ובני בנך היך עסבא דחקלא:
 27 הא דא פשפשנא יתה הכרין היא קבל יתה ואנת דע לך:
 26 מאים מחקל יתקל רגיו ואחרגושתו במסכתא ושלון כחדא:
 27 ארומ גררי שדי בהדי דאיריסהון שחת רוחי ביעותא דמן קדם אלה יסדרון לוי:
 27 האפשר דמחאכל חכשילא מדלית מלחא אין אית טעמא בחלבון ביעתא וחלמונא:
 27 סריבת למקרב נפשי הנון מתחשבין היך דותא לסעודתי:
 27 מן יתב ותיטי שילתי וסברי יתב אלהא:
 27 ותיטי דא תנחומתי ואבוע ברחמיא על רשיעא ולא חס ארומ לא כסיתי מלי קדושא:
 27 אין היך חילא דאבניא חילי אם בשרי קרים כנחשא:
 27 אחי בזוז כנגוד נחלא כמפקנות פארי נחלא עברין:
 27 הכרין דר טובענא בעידן דחבו אשתרבו אהנמרו ברחמיא אהחמיו מן:
 27 אסתכו אסרטי תימא הלכתא דמרנד סברו להון:
 27 ארומ כען הויתון כלא הויתון חמיתון חברא ורחלחון:
 27 והנני ארומ סופי ארומ נגדנא נפשי:
 27 לגבר דמנע מחברה חסדא ורחלח שדי ושבוק:
 27 מסול דמקלקלין איסרטי אורחיהון סלקין ללמא ויהובדון:
 27 ארומ אחרגו ביעותהון אתו לגבה ואחכספו:
 27 והנני ארומ סופי ארומ נגדנא נפשי:
 27 לגבר דמנע מחברה חסדא ורחלח שדי ושבוק:
 27 מסול דמקלקלין איסרטי אורחיהון סלקין ללמא ויהובדון:
 27 ארומ אחרגו ביעותהון אתו לגבה ואחכספו:

* Postea scies quod pacifica erit tua domus. 24
 & visitabis speciem tuam & non peccabis.
 * Scies autem quoniam multum semen tuum, 25
 at genimina tua erunt tanquam omnis herba agri.
 * Ingredieris autem in sepulchrum sicut tri- 26
 ticum maturum in tempore messis, aut sicut a-
 ceruus area ad tempus comportatus. * Ecce 27
 hæc sic inuestigauimus: hæc sunt quæ audiui-
 mus. tu autem cognosce tibi si quid fecisti. CAP. VI.
Respondens autem Job, dicit:
 * Utinam quidem quispiam appendens ap-
 penderet meam iram, at dolores meos tolleret in
 statera vnanimiter. * Et iam arena marina
 grauior erit: in hoc verba mea conculcata sunt.
 * Sagitta enim omnipotentis in corpore meo
 sunt, quarum indignatio ipsarum ebibit meum
 sanguinem: cum incæperim loqui, pungunt me.
 * Quid enim? nonne frustra rudet asinus agre-
 stis, sed cibos querens? si autem & rumpet vo-
 cem bos in præsepi habens escam? * Si comedetur
 panis sine sale? si autem & est gustus in verbis
 vanis? * Non potest enim mea quiescere anima.
 * fatorem enim video cibaria mea sicut odor leo-
 nis. * Utinam enim det & veniat mea petitio, et
 spem meam det Dñs. * Cū incæperit Dñs vulneret,
 in fine autem ne me tollat. * Sit autem mea ciuitas se-
 pulchrum, in qua super muros saltabam, in ea nō ab-
 sineam. non enim fefelli verba sancta Dei mei.
 * Quæ enim mea fortitudo, quod sustinebo? aut
 quod meum tempus, quod tolerat mea anima? * Nunquid
 fortitudo lapidum fortitudo mea? aut carnes meæ
 sunt æneæ? * Nunquid nō in ipso cōfidi? auxiliū au-
 tē a me recessit: * negauit me misericordia, specu-
 latio autē Dñi desepexit me. * Non aspexerunt me
 fratres mei sicut torres deficiēs, aut sicut fluctus
 præterierunt me. * Qui me verebatur, nūc irru-
 runt in me sicut nix aut gelu concretum. * Quæ-
 admodū liquefactum calore existente, nō cogni-
 tiū est ubi erat: * Sic et ego derelictus sum ab oī-
 bus. perij autē et exul factus sum. * Videte vias
 Themanorū, semitas Sabæorū qui despiciūt: * et cō-
 fusionē debebūt, qui in ciuitatib⁹ et pecuniis cōfi-
 derūt. * Ceterū autē et vos venistis ad me immi-
 serabiliter. itaq; vidētes meum vulnus timete.

24 * εἴτε γνώσῃ ὅτι εἰρήνη δώσει σοὶ ὁ οἶκος. καὶ ἐπισκέψῃ
 25 ὡραϊότητά σου ἐν οὐ μὴ αἰμαρτήσῃ. * γνώσῃ ὅτι πολὺ
 τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ ἐκγονά σου ἔσονται ὡσπερ τὸ παμβότανον
 26 τὸ ἀγρόν. * ἐλδύσῃ δὲ ἐν ταφῇ ὡσπερ σῖτος ὡμίθῃ
 καὶ καὶ ἐν θέρμῃ ζῶντος, ἢ ὡσπερ θυμωνία ἀλῶνθῃ καὶ
 27 ὡραν συγκομιθεῖσα. * ἰδοὺ ταῦτα ἔτι ὡς ἐξελθὺν ἀπὸ
 ταῦτα ἔσονται ἀκλήκοα μὲν. σὺ δὲ γνώθι σεαυτῷ, ἐπι-
 πρᾶξας.
 1 * Ὑπολαβὼν δὲ ἰὼδ λέγει, * εἰ γὰρ πρὶς ἰσθμῶν σήλαι
 2 μου τὴν ὀργάνην, τὰς δὲ ὀδυμῶνας μου ἀρᾷ ἐν ζυγῷ ὁμο-
 3 θυμαδόν. * Ἐδὴ ἄμμου πρᾶλίας βαρυτέρας ἔσονται,
 ἐπὶ τούτῳ τὰ ῥήματά μου κατεπατήθησαν.
 4 * βέλη γὰρ τοῦ ἰκανοῦ ἐν τῷ σώματί μου ἔσιν, ὧν ὁ θυ-
 μὸς ἀπὸν ἐκπίπει μου τὸ αἷμα, ὅτῳ ἀρξώμαι λαλεῖν
 5 καὶ ἐξίσταμαι. * τί γὰρ; μὴ διακνήσκει κεκράξῃ ὄνος ἀ-
 6 γελῶν, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴ βοῆς
 ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα; * εἰ βρωθήσεται ἄρτος
 7 δούλου ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γέδμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;
 8 οὐδὲν γὰρ μου πάνσαυς ἡ ψυχὴ. βρωμὸν γὰρ
 9 ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὡσπερ ὁ σμῖλὸν λέοντος. * εἰ γὰρ δοίῃ
 ἐλθῇ μου ἡ αἴτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ κύριός μου.
 10 * Ὁρᾷ μὲν ὁ κύριος πρὸς ὁράτω, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀ-
 νελέτω. * εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τει-
 χέων ἡ λλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φείσωμαι. οὐ γὰρ ἐψυ-
 11 σάμην ῥήματα ἁγία θεοῦ μου. * τίς γὰρ με ἡ ἰσχὺς;
 ὅτι ὑπομένω; ἢ τίς με ὁ χρόνος, ὅτι δυνέχεται με ἡ ψυχὴ;
 12 * μὴ ἰχθὺς λίθων ἡ ἰχθὺς μου, ἢ αἱ σαρκὲς μου εἰς ἡλ-
 13 κειαν; * ἢ ὅσα ἐπ' αὐτῶν ἐπεποίθειν, βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ
 14 ἀπέστη, * ἀπέπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑ-
 15 περίδε με. * οὐ πρὸς εἶδόν με ὁ ἀδελφοί μου ὡ-
 σπερ χειμάρρις ἐκλείπων, ἢ ὡσπερ κύμα παρήλθόν με.
 16 * οἵ τινές με διηυλαβαύοντο, νῦν δὲ ἐπιπεπλόκασι μου
 17 ὡσπερ χιὼν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς. * καθὼς τακεῖς θερ-
 18 μης χειρὸς, ὅσα ἐπεγνώσθη ὅπου ἴω. * ἔτι δὲ ἐγὼ
 κατελείφθην ὑπὸ πάντων. ἀπώλωμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐ-
 19 γρόμην. * ἰδετε ὁδοὺς θαυμασίων, ἀτραπὰς σαβῶν οἱ διο-
 20 ρῶντες. καὶ αἰχμάλωτον ὀφλήθησιν, ἐπὶ πόλεσι καὶ χη-
 21 μασι πεποιθότες. * ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι δυνελε-
 ημόνως ὡς εἰδότες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

24 Et scies quoniam pax erit in tabernaculo domus doctrinae tuae, & præparabis habitaculum domus sanctuarij tui, & non nocebis.
 25 Et scies quia multi sunt filij tui, & filij filiorum tuorum quasi herba agri. 26 Ingredieris in perfectione annorum tuorum in senio
 in domum sepulturae, sicut tollitur acerus tritici in tempore suo. 27 Ecce hoc scrutati sumus, & ita est: suscipe illud: & tu scito tibi. CAP. VI.
Et respondit Job & dixit: * Utinam appendendo appenderetur ira mea; & conturbatio mea in statera leuaretur simul. * Quoniam
 nunc arena maris grauior esset: ideo verba mea deficiunt. * Quoniam sagittæ omnipotentis in me sunt, quarum venenum bibit spiritus
 meus. turbationes quæ sunt a facie Dei, ordinantur contra me. * Nunquid potest clamare onager super herbam, aut mugiet bos super pa-
 bulum suum? * Nunquid comedi potest pulmentū absq; sale, aut est gustus in albumine oui & albugine vitelli? * Quæ renuit tangere anima
 mea, ipsa reputata sunt quasi infirmitas prandio meo. * Quis det vt veniat petitio mea, & expectationem meam det Deus. * Et Deus qui
 cepit & pauperem me fecit, soluat marum suam; & diuitem me faciat. * Et hæc erit consolatio mea, & exultabo cū venerit tremor super
 meam meam? * Nunquid sicut fortitudo petrarum est fortitudo mea, aut caro mea est robusta sicut æs? * Nunquid non est auxilium in me, &
 sapientia expulsa est a me? * Qui prohibet a viro amico suo misericordiam, timorem omnipotentis derelinquit. * Fratres mei diripue-
 runt sicut alueus torrentis, sicut egressio riuorum torrentium qui pertranseunt. * Qui denigrati sunt propter frigus, contra eos præua-
 12 Pro eo quod dissipauerunt gressus viarum suarum, ascendunt in vanum & peribunt. 13 Considerauerunt semitas Thema, itinera Za-
 margadi expectauerunt sibi. 14 Confusi sunt quia sperauerunt in idolis suis, venerunt vsque illuc, & erubuerunt. 15 Quoniam nunc
 fuistis quasi non essetis; vidistis interitum, & timuistis.

הָכִי-אִמְרָתִי הִבּוּ לִי וּמִכְחָכֶם שְׁחָדוּ בְעֵדַי: *
 וּמִלְטוֹנִי מִיַּד-צָרוֹמִיד עֲרִיצִים תִּפְדּוּנִי: *
 הוֹדוּנִי וְאֲנִי אַחֲרִישׁ וּמֵה-שְׁגִיתִי הִכִּינוּ לִי: *
 מֵה-נִמְרָצוֹ אֲמַרִי יִשְׂרׁוּמֵה-יִזְכִּיחַ הוֹכַח מִכֶּם: *
 הֲלֹהוֹכַח מַלְּאִים תַּחֲשִׁבוּ וְלָרוּחַ אֲמַרִי נֹאֵשׁ: *
 אֵף-עַל-יָתוֹם תִּפְּלוּ וְתִכְדּוּ עַל-רֵיעֵכֶם: *
 וְעַתָּה הוֹאִילוּ פָנֹי-בִי וְעַל-פָּנֵיכֶם אִם-
 אֲכֹזֵב:

שָׁבוּ נָא אֶל-תְּהִי עוֹלָה וְשָׁכֵן עוֹד צִדְקִי בָּהּ: *
 חֵישׁ-בְּלִשׁוֹנִי עוֹלָה אִם-חָכִי לֹא-יָבִין
 הוֹדוּ:

י

הֲלֹא-צָבֵא לֶאֱנוֹשׁ עַל־אֶרֶץ וְכִימִי שִׁבִּיר יָמָיו: *
 בְּעֶבֶד יִשְׁאֵף-צֶל וְכִשְׁבִּיר יִקְוֶה פְעֻלוֹ: *
 בֶּן הַנַּחֲלָתִי לִי יִרְחִי-שׂוֹא וְלִילֹת עֲמַל מִנּוֹ-לִי: *
 אִם-שִׁכְבְּתִי וְאִמְרָתִי מִתִּי אֲקוּם וּמִדֶּר-עָרֵב
 וְשִׁבְעֵתִי נְדָדִים עָדִי-נִשְׁאָף:

לִבִּשׁ בְּשָׂרִי רִמָּה וְגוֹשׁ עֶפְר עוֹרִי רָגַע וַיִּמָּאֵס: *
 יָמִי קָלוּ מִנִּי-אֲרָג וַיִּכְלוּ בְּאִפְסֵת קוֹחַ: *
 זָכַר כִּי-רוּחַ חַיִּי לֹא-תָשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב: *
 לֹא-תִשׁוּרְנִי עֵינִי רֹאֵי עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי: *
 כָּלָה עֲנָן וַיִּלָּךְ בֶּן יוֹרֵד שְׂאוֹל לֹא יַעֲלֶה: *
 לֹא יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא יִכְיֶרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: *
 גַּם-אֲנִי לֹא אֲחַשֶׁךְ-פִּי אֲדַבְּרָה בְּצַרְרוּחִי
 אֲשִׁיחָה בְּמַר נַפְשִׁי:

הֵי-אֲנִי אִם-תִּנֵּן כִּי-תִשִּׁים עָלַי מִשְׁכָּר: *
 כִּי-אִמְרָתִי תִנְחַמְנִי עֲרִשִׁי יִשָּׂא בְּשִׁיחִי מִשְׁכְּבִי: *
 וְחַתְתָּנִי בַחֲלָמוֹת וּמַחְזִינוֹת תִּבְעֵתָנִי: *
 וְתִבְחַר מִחֲנֹק נַפְשִׁי מוֹרָה מִעֲצָמוֹתִי:

22 * Nunquid dixi: Afferte mihi, & de sustan-
 23 tia vestra donate mihi: * Vel liberate me de
 manu hostis, & de manu robustorū eruite
 24 me? * Docete me, & ego tacebo: & si qd for-
 25 tē ignoravi, instruite me. * Quare detraxi-
 26 stis sermonib⁹ veritatis, cū ē vobis nullus
 27 sit qui possit arguere me? * Ad increpādum
 28 tamē eloquia concinnatis, & in vētū ver-
 29 ba profertis. * Sup pupillū irruitis, & sub-
 30 uertere nitimini amicū vestrū. * Verunta-
 mē quod cœpistis explete. Præbete aurem,
 videte an mentiar. * Respondete obsecro
 absq; cōtentione, & loquentes id quod iu-
 stū est iudicare. * Et non inuenietis in lin-
 gua mea iniquitatem, nec in faucibus meis
 stultitia personabit. CAP. VII.

1 **M**ilitia est vita hoīs super terram, & si-
 2 cut dies mercenarij dies eius. * Sicut
 A seruus desiderat vmbra, & sicut mercena-
 3 rius p̄stolatur finē operis sui: * Sic & ego ha-
 4 bui menses vacuos, & noctes laboriosas e-
 5 numeravi mihi. * Si dormiero, dicā quādo
 6 confurgā, & rursū expectabo vespēra, &
 7 replebor dolorib⁹ vsq; ad tenebras. * Indu-
 8 ta est caro mea putredine & sordib⁹ pulu-
 9 ris, cutis mea aruit & contracta est. * Dies
 10 mei veloci⁹ trāsierūt q̄ à texente tela succi-
 11 ditur, & cōsumpti sunt absq; vlla spe. * Me-
 12 mēto q̄a vēt⁹ est vitamea, & nō reuertetur
 13 oculus meus vt videat bona. * Nec aspiciet
 14 me visus hoīs. Oculi tui in me, & nō subli-
 15 stā. * Sicut cōsumitur nubes & p̄trāsīt, sic q
 16 descēdit ad inferos nō ascēdet: * Nec reuer-
 17 tetur vltra in domū suā, neq; cognoscet eū
 18 amplius loc⁹ eius. * Quapropter & ego nō
 19 parcā ori meo: loquar in tribulatione spi-
 20 ritus mei, confabulabor cum amaritudine
 21 aīæ meæ. * Nunquid mare ego sum aut ce-
 22 tus, quia circūdedisti me carcere? * Si dix-
 23 ero: Cōsolabitur me lectulus meus, & rele-
 24 uabor loquēs mecum in stratu meo; * Ter-
 25 re concuties. * Quamobrem elegit suspen-
 dium anima mea, & mortem ossa mea.

תרגום

הֲלֹא בִקְשָׁטָא אִמְרָתִי הִבּוּ לִי וּמִכְחָכֶם שְׁחָדוּ מִטּוֹלָתִי: *
 25 מֵה בְּטוּמִין הַנּוֹז מִלִּין תִּרְצִין וּמֵה דְכָשֶׁר לְכַסְנָא יַכְסֵּן מִנְכּוֹן: *
 26 אֲפֹשֶׁר וְלְכַסְנָא בְּמִלִּין
 27 רָגַע עַל יָתוֹם תִּשְׁדּוּן וְתַחֲשִׁלוֹן עַל חֲבֵרְכּוֹן: *
 28 וְכִדּוֹן שְׂרוֹן אֲסַחֲבֵלוּ בִי
 29 תוֹבֵר כִּדּוֹן לֹא תִהְיֶה רִשְׁעָא וְתוֹבֵר תוֹב לְזַכָּאוֹתִי בָּהּ: *
 30 תֵּאֵית בְּלִישְׁנֵי רִשְׁעָא וְאִין מוֹרִיגִי לֹא יִתְבִּין רָגוֹשְׁתָּא:
 1 חֵלָא חֵלָא לְבָר נִשְׁעֵלִי אֲרַעָא וְכִיּוּמִי אֲגִידָא יוֹמוֹי: *
 2 הֵיךְ
 3 הֵיכִדּוֹן אֲתַחֲסַנְתָּ לִי יִרְחִין דְּמִנֵּן וְלִילֵן דְּלִיעוֹת חֲשִׁבוּ לִי: *
 4 אִין שִׁכְבְּתָא וְאִמְרָתָא
 5 לִבִּשׁ בְּשָׂרִי מוֹרִנִי וְגִרְגִּישְׁתָּא דְּעֶפְרָא מִשְׁכִּי רִטְט וְאִתְמַסִּי: *
 6 אֲכֹר אֲרוֹם הֵיךְ רוּחָא חַיִּי לֹא תָתוּב עֵינִי לְמַחְמִי טֹב: *
 7 לֹא תִסְכִּי יָתִי עֵינָא
 8 הֵיכְמָה דְּפִסְק חֲנָנָא וְאִל בֶּן דְּנַחַח לְבִי קְבוּרָתָא לֹא יִסְק: *
 9 לֹא יִתוּב חוֹב לְבִיתָהּ וְלֹא אֲשַׁחֲמוּדְעָה
 10 לְחֹדֶר אֲנָא לֹא אֲמַנַע פְּמִי אֲמַל בְּעַקְתָּ רוּחִי אֲשִׁית בְּמִרְדִּי נַפְשִׁי: *
 11 תִּכְמַצְרָאִי דְּאֲתַחֲבִיבוּ לְמַסְבַּע בִּיטָא דְּסוּף אֲתַחֲבִיב
 12 אֲרוֹם אִמְרָתִי תִנְחַמְנִי דְּרָגָשִׁי יִסְבֵּר בְּמִלִּי בֵּית מִשְׁכְּבִי: *
 13 וְתִבְחַר מִחֲנֹק נַפְשִׁי מוֹרָה מִעֲצָמוֹתִי
 14 וְתִבְחַר שְׁנוּקָא נַפְשִׁי מוֹתָא מִן קוּם גְּרָמִי: *
 15 וְחַתְתָּנִי בַחֲלָמוֹת וּמַחְזִינוֹת תִּבְעֵתָנִי:

* Quid enim? nunquid aliquid vos postula-
ui, aut à vobis fortitudine egeo: * Ut sal-
uetis me de inimicis, aut de manu potentium li-
beretis me? * Docete me, ego autem obmutescā:
si quid erravi, dicite mihi. * Sed ut videtur
inania veracis verba, non enim à vobis forti-
tudinem peto: * Neque increpatio vestra verbis
me sedabit, neque enim vestrum sermonē ver-
bi feram, * Nisi quod in pupillum irruiis, in-
sultatis autem in amicum vestrum. * Nunc
autem inspiciens in facies vestras non mentiar:
* Sedete iam & non sit iniustum, & rursus
iusto conuenite. * Non enim est in lingua mea
iniustitia, aut non guttur meum meditatur in-
tellectum?

CAP. VII.

Nunquid non locus tentationis est vita ho-
minis super terram? * Et sicut mercenarij
diarij vita eius? aut sicut seruus timens dñm
suum, & qui preparauit umbram? aut sicut
mercenarius expectans mercedem suam? * Sic et
ego expectaui menses vacuos, noctes autem do-
lorum date mihi sunt. * Si dormierim, dico;
Quādo dies? ut autē surrexerim, rursus, Quādo
vespera? plenus autem sum doloribus à vespera
usque ad manē. * Miscetur autem meum corpus
in putredine vermium, liquefacio autē glebas ter-
ra à sanie radens. * Et vita mea est leuior loque-
la, perit autem in vana spe. * Memento igitur
quia ventus mea vita, & non amplius reuer-
tetur oculus meus ad videndum bonū. * Nō cir-
cumspiciet oculus videntis me: oculi tui in me,
& non amplius sum: * Sicut nubes purgata de
caelo. Si enim homo descenderit in infernum, nō
amplius unquam ascendet: * Neque cognoscet
eius amplius locus suus, neque reuertetur vltra in
propriā domū. * Verū igitur nec ego parca ori
meo, loquar in necessitate existēs spiritus mei, a-
peria amaritudine aīe meae cōpressus. * Nunquid
mare sum aut draco, quia constituisti in me cu-
stodiā? * Dixi quod cōsolabitur me lectulus meus,
referā autē ad meipsum priuatē sermonē stratui
meo. * Ex terres me in somniis, & in visionibus
me perterrefacis. * Liberabis à spiritu meo a-
nimam meam, ab autem morte ossa mea.

22 τί γάρ; μή τι ὑμᾶς ἤησα, ἢ τὸ παρ' ὑμῶν ἰσχύει ἵπ-
23 δέομαι; * ὥστε ὥσαι με εἰς ἐχθρῶν, ἢ ἐν χειρὸς δυ-
24 ναστῶν ῥύσασθαι με, * διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφθῶ,
25 εἴ τι πεπλῶνμαι φερίσατέ μοι. * ἀλλ' ὥς εἰκε φαῦ-
λα ἀληθινὰ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχύει αἰδομαι.
26 * οὐ γὰρ ὁ ἐλεγχθεὶς ὑμῶν ῥήμασί με παύσει. οὐ γὰρ ὑ-
27 μῶν φθέρμα ῥήματος ἀνέξομαι. * πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρ-
φανῶ ἵππι πίτετε, ἐν ἀλλεῖδε δὲ ἵπτι φίλω ὑμῶν.
28 * νυνὶ δὲ εἰς βλέψας εἰς πρὸς ὥπα ὑμῶν & ψάθωμαι.
29 * καθίσατε δὲ ἡ καὶ μὴ εἰη ἀδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ
30 σωέρχεσθε. * οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ μου ἀδικον, ἢ
οὐχὶ ὁ λαρυγξ μου μελετᾷ ζυῶσιν;

ζ.

1 * Πότερ γὰρ οὐχὶ πειρατῆρ ὅν ἐστιν ὁ βίβει ἀνθρώπων ἐπὶ
2 τῆς γῆς; * καὶ ὥσπερ μισθίου αἰθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐ-
3 τῆς; ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετρυ-
4 χὼς σκιάς; ἢ ὥσπερ μισθωτὸς δυνάμει τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
5 * οὕτως καὶ ἐγὼ ὑπέμεινα μεμῶας κενούς, νύκτες δὲ
6 ὀδυμῶν δεδομῆμαι μοί εἰσιν. * ἐδὼ κοιμηθῶ, λέγω,
7 πότε ἢ ἡμέρα; ὥς δ' ἐδὼ θάλασσαν, πάλιν, πότε ἐσπέρα; πλή-
8 ρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν, ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωῆς.
9 * Φύρε' δέ μου τὸ σῶμα ἐν λαπίσιν σκληρῶν, τήκω
10 δὲ βόλακας γῆς ἀπὸ ἰχθῶρος ζυῶν. * ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν
11 ἐλαφρότερος λαλιάς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.
12 * μνήσθητι ἐν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ, καὶ ὅτι ἐπ' ἐπανε-
13 λείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν.
14 * & περὶ βλέψ' ὀφθαλμός ὁρῶντάς με. * ὁ ὀφθαλμός
15 σου ἐν ἐμοί, & ὅτι ἐπ' ἐμὴ, * ὥσπερ νέφος ἀποκαθα-
16 ρισθὲν ἀπ' ἐχθροῦ. ἐδὼ γὰρ ἀνθρώπων κατὰ τὴν εἰς ἀδύην, ὅτι
17 ἐπ' ἐμὴ ἀνάβη, * & ὁ μὴ ἴππων αὐτὸν ἐπὶ ὁ ῥυθμὸς αὐτοῦ,
18 οὐδ' οὐ μὴ ἴππων ἐπ' ἐμὴ τὸν ἰδὼν οἶκον. * ἀτὰρ οὐ γὰρ
19 οὐ γὰρ φείβομαι τὸ σῶματί μου, λαλήσω ἐν ἀνέγκῃ ὧν
20 τοῦ πνύματός μου, ἀνείξω πικρίαν ψυχῆς μου ζυγχο-
21 μῶν. * πότερ γὰρ θάλασσαν εἰμι ἢ δράκοντα, ὅτι καλέ-
22 ταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακίω; * εἶπα ὅτι ὡς ἀκαλέσῃ με
23 ἡ κλίνη μου, ἀνείξω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίαν λόγον τῇ κοίτῃ
24 μου. * ἐκφοβεῖς με ἐν πνύοις, καὶ ἐν ὁράμασί με κατὰ-
25 πλῆσεις. * ἀπαλλάξῃς δὲ τὸ πνύματός μου τὴν ψυχὴν
μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὅσα μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

22 Nunquid verè dixi: Date mihi, & de substantiis vestris munera date pro me. 23 Et liberate me de manu hostis, & de manu robusto-
rum redimite me. 24 Docete me, & ego tacebo; & si erravi, intelligere facite me. 25 Quàm suaves sunt sermones rectorum! & qui aptus est
ex vobis ad corripiendum, corripit.

26 Nunquid ad corripiendum verbis vos cogitatis; & tenebris comparatis verba
desperata? 27 Iram super pupillum misistis, & cogitatis contra amicum vestrum. 28 Nunc autem incipite & contemplamini me,
& videte an mentior coram vobis. 29 Conuertimini nunc, ne sit iniquitas, & conuertimini adhuc ut iustificer in eo. 30 Nunquid est ini-
quitas in lingua mea, aut guttur meum non intelligit tumultus?

CAP. VII.

Nonne militia est filio hominis super terram; & sicut dies mercenarij, dies eius? Sicut seruus qui desiderat umbram, & sicut mercena-
rius qui expectat mercedem operis sui: Sic possedi mihi menses vanitatis, & noctes laboriosas enumerauerunt mihi. Si cubui, tū-
dixi, Quando confurgā? & instabilis fui vesperē, & saturatus sum in somniis vagationibus usque ad tēpus matutinū. Induta est caro mea
vermibus & gleba pulueris: pellis mea contremuit, & tabefacta est. Dies mei velociore sunt radio textoris, & succisi sunt absque spe.

Recordate quia sicut ventus est vita mea: nō reuertetur oculus meus ut videat bona. Neq; aspiciat me oculus videntis me: oculi tui in
verbum meū, & non subsistam. Ecce sicut cessat fumus & deficit, sic qui descendit ad sepulcrū, non ascendet. Non reuertetur amplius in
domum suā, neq; cognoscet eum amplius locus eius. Veruntamen ego non prohibebo os meū: loquar in tribulatione spiritus mei: medi-
tabor in amaritudine animæ meae. Nunquid ut Aegyptij, qui condēnati sunt ut submergerentur in mari rubro, cōdēnatus sum ego: aut sicut
Pharao qui suffocatus est in medio ei, quoniā cōstituit super me custodiā? Si enim dixi: Cōsolabitur me lectus meus; sustinebit vba mea
dom' strati mei: Terruisti me in somniis, & per visiones cōturbas me. Elegit suffocationē aīa meae, & mortē magis q̃ iustificationē meipsum.

* Non enim in seculum vivā ut patiens sim. 16
 recede à me, inanis enim mea vita. * Quid enim 17
 est homo quia magnificasti eum? aut quia appo-
 nis mentem in eum? * Aut speculationem eius fa- 18
 cies usque ad manē, & in requiem eum indica-
 bis? * Usquequo non finis me neq; dimittis: vs- 19
 quequo deglutiam saluam meam in dolore? * Si 20
 ego peccavi, quid possum tibi facere qui scis men-
 tem hominum? quare posuisti me contrarium
 tuum, sum autem in te onus? * Et cur non fecisti 21
 iniquitatis meae obliuionem, & purificationem
 peccati mei: nūc autem in terram reuertar, ma-
 nē surgens autem non amplius sum.

CAP. VIII.

R^espondens autem Baldad Sauchites dicit: 1
 * Usquequo loqueris hæc, spiritus multi- 2
 loquus oris tui? * Nunquid Dominus iniu- 3
 riam faciet indicans? aut qui omnia fecit, tur-
 babit iustitiam? * Si filij tui peccauerunt co- 4
 ram eo, dimisit in manu iniquitatis eorum.
 * Tu autem diluculo surge ad Dñm omni- 5
 tentem deprecans. * Si mundus es & verax, 6
 deprecationem exaudiet tuam, restituet autem
 tibi habitaculum iustitiæ. * Erunt igitur quidem 7
 prima tua pauca, at nouissima tua indicibilia.
 Interroga enim generationem primam: * Inue- 8
 stiga autem secundum genus patrum. * Hesterni 9
 enim sumus, et non scimus: umbra enim nostra
 est vita super terram. * Nunquid nō hi te doce- 10
 bunt & renunciabunt, et ex corde educēt ver-
 ba? * Nunquid viret scirpus absque aqua? aut e- 11
 rigetur pratum sine potu? adhuc existens in ra- 12
 dice et nō demessum fuerit? antequam bibat om-
 nis herba non arefcet? * Sic igitur erunt ultima 13
 omnium qui obliuiscuntur Domini. Spes enim
 impij peribit: * Inhabitabilis enim eius erit do- 14
 mus, sicut tela aranei autem eius eueniet taber-
 naculum. * Si fulcuerit domum suam, nō stabit: 15
 apprehendente autē ipso, non permanebit. * Hu- 16
 midus enim est sub Sole. & de sterquilinio suo
 ramus eius egredietur: * Super aceruū petrarum 17
 dormit in autē medio silicū viuet: * Si aut absor- 18
 buerit, locus mētiētur eū. Nō vidisti talia: * Qm̄ 19
 subuersio ipij talis, ex aut terra aliū germinabit.

16 * οὐ γὰρ εἰς τὴν αἰῶνα ζήσεται μακροθυμήσω. ἀπό-
 17 σταπὲν ἐμὸν, κενὸς γὰρ μου ὁ βίβω. * τί γὰρ ἐστὶν δού-
 18 λωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι πρὸς ἐχθρὸν τὸν ἐν ἐμοὶ
 19 ἀνέστη; * ἢ ὅτι πρὸς ἐχθρὸν τὸν ἐν ἐμοὶ ἀνέστη; καὶ εἰς
 20 ἀνάπαυσιν αὐτὸν κενώεις; * ἕως τίνος ὁδὸς ἐὰς με, οὐ γὰρ
 21 πρὸς ἐχθρὸν με, ἕως αὐτὸν καταπίω τὸν πύλον μου ἐν ὁδοῦν;
 22 * εἰ ἐγὼ ἤμαρτον, τί δυνάμει τοῦ πρῶτον ὁ ἴσους ἀ-
 23 μνησθῶ τὸν νοῦν τῶν δούλων; διατί ἐξου με κατενέδυ-
 24 κτλὼ τοῦ, εἰ μὴ ὅτι ἴσους τοῦ φορτίου; * καὶ διατί ὁδὸς ἐποίησεν
 25 τὴν ἀνομίαν μου λήθην, & καθαῖσμον τὴν ἀμαρτίαν μου;
 26 νυνὶ γὰρ εἰς γλῶσσαν ἀπελθὼν, ὁρῶν τὸν ὁδὸν ἐπὶ εἰμί.

ἢ.

1 * Ὑποκαθὼν γὰρ βαλδὰδ ὁ σαυχίτης λέγει,
 2 * μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολύρημον ἔ-
 3 σόματός σου; * μὴ ὁ κύριος ἀδικήσῃ κενῶν; ἢ ὅτι πάντα
 4 ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον; * εἰ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἡμαρτον ἐναν-
 5 τίων αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτοῦ.
 6 * σὺ γὰρ ὁρῶν πρὸς κύριον πάντοτε ταράξει δέος μόνος.
 7 * εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινός, δέησέως ἐπακούσεται σου.
 8 ἀποκαταστήσει δέ τοι διὰ τὴν δικαιοσύνην.
 9 * ἔσαι οὖν ταῖς μὲν πρώταις τοῦ ὀλίγου, ταῖς δὲ ἔχαις τοῦ
 10 αἰμύνητος. ἐπερώτηθον γὰρ ἡμεῖς πρώτῳ. * ἔτι χιλι-
 11 ὄντων γὰρ ἡμεῖς πατέρων. * χιλιόδοι γὰρ ἐσμὲν, καὶ
 12 ὁδὸς οὐδὲν αἰῶνος. οὐ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν ὁ βίβω ἴσους τῆς γῆς.
 13 * ἢ οὐχ οὗτοι (ἐδιδάξουσιν καὶ ἀναγέλωσι καὶ ἐν καρ-
 14 διας ἐξάξουσιν ῥήματα; * μὴ θάλλει πάπυρος ἀνδύ-
 15 ὦντος, ἢ ὡς ἡ ψωτὴ σέ) βέτομον δούλου πότου * ἐπὶ ὅν ἴσους
 16 ῥίζης καὶ οὐ μὴ θείῃ; πρὸς τοῦ πᾶν πᾶσα βοτάνη ἐχί-
 17 ζηται; * οὕτως τῶν ἐσθίων ἐσθίων ἐσθίων πᾶν-
 18 των τῶν ἴσους ἀποθνήσκουσιν τὸ κύριον. ἐλπὶς γὰρ ἀβύσσος
 19 ἀπολείπεται. * ἀοικητός γὰρ αὐτοῦ ἐσθίων οἶκος. ὡς ἀ-
 20 ραχὴν γὰρ αὐτοῦ ἀποθήσεται ἡ σκηνή.
 21 * ἐδὴν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ σῇ, πρὸς ἐχθρὸν
 22 μόνου γὰρ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ. * ὑγρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ
 23 πόντος καὶ ἐν (ἀπείρας αὐτοῦ ὁ ῥάδα μὲν αὐτοῦ ἐξέ-
 24 λθύσεται). * ἴσους (καταπίνῃ) λίθων κοιμάται ἐν δὲ
 25 μέσῳ χαλίκων (ἴσους). * ἐάν γὰρ καταπίνῃ, ὁ ῥάδος ψύ-
 26 σεται αὐτόν. οὐχ ἐχθρὸς τοῦ αὐτοῦ. * ὅτι κατασφραγίσ-
 27 σεθός τοῦ αὐτοῦ, ἐν γὰρ γῆς ἄλλον ἀναβλάσσει.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Abieci nequaquam in sempiternum viuam: dimitte me, quoniam nihil sunt dies mei. 17 Quid est filius hominis quia magni-
 ficasti eum, & quia ponis ad eum cor tuum? 18 Et visitas eum diluculo, & subito probas illum. 19 Usquequo non parces mihi,
 nec dimittes me, donec deglutiam saluam meam? 20 Peccavi: quid faciam tibi custos filiorum hominis? quare posuisti me in contra-
 rium tibi, & factus sum mihi metipsum in onus? 21 Et quare non dimittis transgressionem meam, & transfers iniquitatem meam, quoniam
 nunc in pulvere dormiam, & quares me, & non ero.

CAP. VIII.

E^t respondit Bildad qui erat de Suah, & ait: * Usquequo loqueris talia: & sicut ventus magnus erunt verba oris tui? * Nunquid Deus
 subuertit iudicium, aut omnipotens corrumpet iustitiam? * Si filij tui peccauerunt coram eo, & dimisit eos in locum transgressionis
 sue: * Si tu manē Deū in oratione praueneris, & ad omnipotentē oraueris. * Si mundus & rectus es tu, nūc enim confortabitur super te, &
 pacificabit pulchritudinem iustitiarum tuarum. * Et erit principium tuum paruum, & nouissimum tuum multiplicabitur nimis. * Interroga enim
 nunc generationem priorem, & attende inquisitioni patrum eorum. * Quoniam ab heri sumus nos, & nescimus, quia sicut umbra sunt dies
 nostri super terram. 10 Nonne ipsi docebunt te, & de corde suo proferent sermones? 11 Nunquid potest crescere scirpus absq;
 ceno, aut crescere carectum absque aqua? 12 Dum est in culmine suo, non euellitur, & ante omne fenum arefcet. 13 Sic semita omnium
 qui ignorant Deum, & spes delatoris peribit. 14 Quoniam auferetur spes eius, & sicut domus araneæ fiducia eius. 15 Innititur super do-
 mum suam & non stabit; confortabitur in ea, & non permanebit. 16 Viridis est antequam oriatur sol, & in horto suo germen eius egre-
 dietur. 17 Super aceruum radices eius condensantur: domum lapidum implicabit. 18 Si absorbuerit eum de loco suo, & mentitus fuerit
 ei, dicens: Non vidi te: 19 Ecce hoc ipsum est gaudium viæ eius, & de pulvere alio germinabit.

* Nam Dominus non proiciet innocentem. 20
omne autem donum impij non accipiet.
* Veracium autem os implebit risu, & labia
eorum confessione. * At inimici eorum induen- 22
tur confusione, habitaculum autē impij non erit.

CAP. IX.

R Espondens autem Job dicit:

* In veritate scio quod ita est. quomodo e-
nim erit iustus mortalis apud Dominum?

* Si enim voluerit iudicari ei, non audiet ei,
ne contradicat ad vnum verbum eius ex mille.

* Sapiens enim est mente, fortisque et mag-
nus. quis durus factus coram eo & pacem ha-
buit? * Qui inueterat montes & non sciunt,

& qui subuertit eos furore: * Qui concutit quæ
sub celo à fundamentis, at columna eius qua-

tiuntur. * Qui dicit Soli & non oritur, super au-
tem astra signaculum ponit. * Qui extendit cæ-

lum solus, & qui deambulat sicut super pavi-
mentum super mare. * Qui facit Pleiada & he-

sperum & Arcturum & recessus Austri:

* Qui facit magna & inuestigabilia, glorio-
sæque & mirabilia, quorum non est numerus.

* Si transgressus fuerit me, non videam; &
si praterierit me, neque sic noui. * Si discesserit,

quis reducet: aut quis dicet ei, Quid fecisti?

* Deus cuius inflexibilis ira, ab ipso autem
curuata sunt cete quæ sub celo. * Si autem

me audierit, discernit verba mea.

* Si enim iustus fuero, non exaudiet me, iu-
diciū eius deprecabor. * Si autem voca-

uerit et audierit, non credo quod exaudiuit me:

* Ne caligine me conterat, multas autē meas
contritiones fecit in vanum. * Non finit

enim me respirare, repleuit autem me amaritu-
dine: * Quoniam enim fortitudine præstat.

quis igitur iudicio eius contrariabitur?

* Si autem enim fuero iustus, os meum im-
piū erit: * Si autem fuero irreprehensibilis,

prauus euadam. Si enim impius fui, non noui a-
nime, nisi quod ablata est à me vita.

* Quapropter dixi: Magnum & potentem
consumit furor: * Quoniam mali in morte

indecenti, sed iusti deridentur.

20 * ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃ τὸν ἀκακόν. πῶς δὲ
21 δώρῃ ἀσεβοῦς οὐδέξῃ. * ἀληθινῶν δὲ σῶμα ἐμπλή-
σει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἑξομολογήσεως.
22 * ὁ δὲ ἐχθρὸς αὐτῶν ἐνδύσῃ αἰχμῶν, διαίτα δὲ
ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

3 * Ἰπολαβὼν δὲ ἰὼβ λέγει * ἐπ' ἀληθείας οἶδα,

2 ὅπως ἔστι. πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς πρὸς κύριον;

3 * ἐὰν γὰρ βάλῃ κεραιὰς αὐτῶν, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐ-
τῶν, ἵνα μὴ ἀντίπῃ πρὸς κύριον λόγον αὐτῶν ἐν χιλίων.

4 * Ἐφ' οὗ γὰρ ἐστὶ διανοία, κραταῖος τε καὶ μέγας. τίς
σκληρὸς ἡρόμενος ἐν θυτίδι αὐτῶν καὶ εἰρνώδης;

5 * ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασι, καὶ κατὰ σρέφον αὐτῶν
ὄργη. * ὁ σείων τὴν ὕψος οὐρανὸν ἐν θεμελίῳ, ὁ

7 ὁ σύλοι αὐτῆς (αλδύον). * ὁ λέγων πρὸ ἡλίου καὶ οὐκ
ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἄστρον κατὰ φραγίδας.

8 * ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περὶ πατῶν ὡς ἐπὶ
9 ἐδάφοις ὅππῃ θαλάσσης. * ὁ ποιεῖν πλειάδα ὥς ἔσσε-

10 ρον καὶ ἀρκτοῦρον, καὶ ταμίειαν νότου. * ὁ ποιεῖν μέγαρα
καὶ ἀνέξι χιναῖα ἐνδοξά τε καὶ ἑξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθ-

11 μός. * ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω, καὶ ἐὰν παρέλ-

12 θῇ με οὐδ' ὡς ἐγνων. * ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ὅππῃ σρέ-

ψῇ, ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῶν τί ἐποίησας;

13 * ὁ θεὸς οὐκ ἀναπόσρεπτος ἡ ὄργη, ὡς αὐτῶν δὲ ἐκεί-
14 φησιν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν.

14 * ἐὰν δέ μου ὑπακούσῃ, διακρίνει τὰ ῥήματά μου.

15 * ἐὰν τε γὰρ δίκαιος ὦ, οὐκ εἰσακούσεται μου, ἔκεί-
16 ματος αὐτῶν δεηθήσομαι. * ἐὰν δὲ καλέσω καὶ ὑπα-

κούσῃ, οὐ πισθῶ ὅτι εἰσακήκοέ μου,

17 * μὴ γνώφω με ἐκτείψῃ, πολλὰ δέ μου τὰ σω-

18 τέρματά πεποίηκε διακρίτης. * οὐκ ἔα γὰρ με δύα-

19 πνεύσαι, ἐνέπλησε δέ με πικρίας. * ὅππῃ γὰρ ἰχθυὶ
κρατεῖ. τίς οὐκ κέματι αὐτῶν δυνήσεται;

20 * ἐὰν δὲ γὰρ δίκαιος ὦ, τὸ σῶμα μου ἀσεβήσεται.

21 * ἐὰν δὲ ὦ ἀμέμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι. εἴτε γὰρ ἡ-
σέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ὅτι ἀφήρηται με ὁ ζῶν.

22 * διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυνατὸν ἀπολύει ἡ ὄργη.

23 * ὅππῃ φάσθαι ἐν θανάτῳ ἑξαίστω, ἀλλὰ δίκαιοι κα-

ταγέωνται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

20 Ecce Deus non proiciet perfectum, neque confortabit manum malignantium. 21 Donec impleat os tuum risu, & labia tua iubi-

latione. 22 Inimici tui induentur confusione, & tabernaculum impiorum non subsistet.

CAP. IX.
E T respondit Iob & dixit: 2 Verè utiq; scio quia ita est, & quomodo iustificabitur filius hominis cum Deo? 3 Si voluerit contendere

cum eo, non respondebit ei vnum de mille. 4 Sapiens corde est & fortis robore: quis arguit eum, & pacem habuit? 5 Qui transfert re-

ges qui stant in montibus, & nesciunt quod subuertit eos in ira sua. 6 Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius concutuntur.

7 Qui dicit ad Solem & non oritur, & stellas sigillat nubibus. 8 Qui extendit cælos solus, & deambulat per altitudinem fortitudinis

maris. 9 Qui fecit arcturum, orionem & hyadas, & cubicularum siderum, constellationem planetarum in latere Australi. 10 Qui facit magna

lia ita ut non sit finis; & mirabilia ita ut non sit numerus. 11 Ecce transibit super me, & non videbo eum; & abibit, nec intelligam illum.

12 Ecce auferet hominem à seculo, & quis erit qui reducat illum? quis dicet ei: Quid tu facis? 13 Deus non auertit iram suam ab

impijs: sub eo curuantur fortes qui auxiliantur in multitudine. 14 Quanto minus ego respondebo ei, & eligam verba mea cum eo?

15 Qui si iustificatus fuero, non respondebo: ad iudicem meum orabo. 16 Si vocauero, & responderit mihi, non credam quod auscul-

24 * ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסו
אם לא אפומי הוה:

25 * וימי קלו מני רץ ברחו לא דאוטוכה:

26 * חלפועם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל:

27 * אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה:

28 * יגדתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני:

29 * אנכי ארשע למה זה הבל אינע:

30 * אם התרחצתי במי שלג וזכותי בבר כפי:

31 * אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי:

32 * כי לא איש כמוני אעננו נבוא יחדו במשפט:

33 * לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו:

34 * יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני:

34 * אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי:

יור

1 * נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה
במר נפשי:

2 * אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על
מה תריבני:

3 * הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל
עצרת רשעים הופעת:

4 * העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה:

5 * הבימי אנוש ימיד אם שנותיך בימי גבר:

6 * כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש:

7 * על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל:

8 * יריך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני:

9 * זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני:

10 * הלא כחלב תתיבני וכגבנה תקפיאני:

11 * עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשככני:

12 * חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה

רוחי:

24 * Terra data est in manus impij, vultum iudicum eius opit. Quod si nō ille est, quis ergo est? * Dies mei velociores fuerūt curfore, fugerunt & nō viderunt bonū. * Pertrāsierūt quasi naues poma portātes, sicut aquila volās ad escā. * Cūm dixero, Nequaquā ita loquar, cōmuto faciē meam, & dolore torqueor. * Verebar oīa opa mea, sciēs q̄ nō parceres delinquēti. * Si autē & sic impius sum, quare frustra laboravi? * Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fulserint velut mūdisimē manus meae, tamē sordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea. * Neq; enim viro q̄ similis mei est respōdebo, nec qui mecū in iudicio ex æquo possit audiri. * Non est qui vtrunq; valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus. * Auferat à me virgam suam, & pavor eius non me terreat. * Loquar, & non timebo eū. nec enim possum metuens respondere.

CAP. X.

1 * Tædet animā meam vitæ meæ, dimittā aduersum me eloquium meum. loquar in amaritudine aīæ meæ. * Dicā Dño: Noli me cōdemnare. Indica mihi, cur me ita iudices? * Nunq̄d bonum tibi videtur si calumniaueris me, & opprimas me op' manū tuarum, & consilium impiorum adiuues? * Nunquid oculi carnei tibi sunt? aut sicut videt homo, & tu videbis? * Nūquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora, * vt quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris? * Et scias quia nihil impium fecerim, cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. * Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverūt me totum in circuitu, & sic repente precipitas me. * Memento quæso quòd sicut lutum feceris me, & in puluerē reduces me. * Nonne sicut lac multifisti me, & sicut caseum me coagulasti? * Pelle & carnibus vestisti me; ossibus & nervis compegisti me. * Vitā & misericordiam tribuisti mihi, & visitatiō tua custodiuit spiritum meum.

תרגום

24 * ארצה אתמסרת ביד חייבא מן קדם דינחא וחיפי זכותא אין לא דכי מן הוא: 25 * וימי קליון יתיר מן טול עופא דרחט ערקולא
26 * חלפון חין ספינן דטעינין מגדיא היך נשרא דטאס על מיכלא: 27 * אין אימר אחנשי מלי אשבק רגזי
28 * דחלת כלחון צערי ידעת ארום לא חזקי יתי: 29 * אנא אחתיב למה דן ללמא אלעי: 30 * אין אשתחגח במי תלגא
31 * חכרין בשונח חטמשינני ומרחקין יתי בסותי: 32 * ארום לא בר נש דכמי אחיב יתה געול כחרא בדניא: 33 * לא אית
34 * יעדוי מעלי מחתה ודחלתה לא תבעת יתי: 35 * אמלל ולא אדחל מנה ארום לא חכא אנא

יור

1 * אחגות נפשי בחיי אשבוק עלי מלי אמלל במרירות נפשי: 2 * אימר לאלה לא תחיבנני אודע יתי מטול מה חנצי בי:
3 * חמיון קומך ארום תטלום ארום תרחק ליעות ירך ועל מלכח רשיעיא אופעת: 4 * הענינן כבר בשרא לך אין במחמי בר
5 * תא כיומי בר נש יומיך אין שנייך היך יומי גברא: 6 * ארום תבעי לעותי ולחובי תחבע: 7 * על מנדעתך ארום לא
8 * יריך צירי יתי ועברו יתי כחרא חזור חזור וסלעמחא יתי: 9 * אדכר כדון ארום היך טינא עברתני ולעפרא
10 * הלא כחלבא חנינחא יתי ותיך גובנין קרשחא יתי: 11 * משכא ובשרא אלכשת יתי ובגרמא וגידא אשתחינני:
12 * חיי וחסדא עברת עמי ודכרנך נטרת רוחי:

* ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך :
 * אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני :
 * אם רשעתי אללי ליוצדקתי לא אשא ראשי
 שבע קלון וראה עניי :

* וינאה כשחל תצודני ותשב תתפלל בי :
 * תחדש ערדי נגדי ותרב בעשך עמדי חליפות
 וצבא עמי :

* ולמה מרחם הצאתני אנוע ועין לא תראני :
 * כאשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל :
 * הלא מעט ימי יחדל ישיר ממני ואבליגה
 מעט :

* בטרים אלק ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות :
 * ארץ עפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים
 ותפע כמו אפל :

י

* ויען צפר הנעמתי ויאמר :
 * הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק :
 * בדיק מתי יחרישו ותלעג ואין מכלם :
 * ותאמר נך לקחי ובר הייתי בעיניך :
 * ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך :
 * ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
 ודע כי ישה לך אלוה מעונך :
 * החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי
 תמצא :

* גבתי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע :
 * ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים :
 * אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו :
 * כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן :
 * ואיש גבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד :
 * אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיך :

13 * Licet hæc celes in corde tuo, tamen scio
 14 quia vniuersorū memineris. * Si peccavi &
 ad horā pepcisti mihi, cur ab iniquitate mea
 15 mūdū me esse nō pateris? * Et si impi⁹ fue
 ro, vā mihi est; & si iust⁹, nō leuabo caput,
 16 saturatus afflictione & miseria. * Et ppter
 D supbiā quasi leonā capies me, reuerlusque
 17 mirabiliter me crucias. * Instauras testes
 tuos cōtra me, & multiplicas irā tuā aduer
 18 sum me, & poenē militāt in me. * Quare de
 vulua eduxisti me, qui vtinā cōsumpt⁹ ef
 19 sem ne oculus me videret. * Fuissem quasi
 nō essem devtero translatus ad tumulum.
 20 * Nunquid nō paucitas dierū meorū finie
 tur breui? dimitte ergo me, vt plangā pau
 21 lulū dolorē meū, * antequā vadā, & nō re
 uertar ad terrā tenebrosā & optā mortis
 22 caligine. * Terrā miserie & tenebrarum, v
 bi vmbra mortis & nullus ordo, sed sem
 piternus horror inhabitat. CAP. XI.
 1 R Espōdens autem Sophar Naamathites
 2 dixit: * Nūquid qui multa loquitur nō
 audiet, aut vir verbosus iustificabitur?
 3 * Tibi soli tacebunt homines: & cū ceteros
 4 irriseris, à nullo cōfutaberis. * Dixisti enī,
 Purus est sermo meus, & mundus sum in
 5 cōspectu tuo. * Atq; vtinā Deus loqueretur
 6 tecum, & aperiret labia sua tibi, * Vt ostē
 7 deret tibi secreta sapientiæ, & quod mul
 tiplex esset lex eius, & intelligeres q̄ multo
 minora exigaris ab eo, quā meretur ini
 8 quitas tua. * Forsitan vestigia Dei compre
 hendes? & vsq; ad perfectum omnipoten
 9 tem reperiēs? * Excelsior cælo est, & quid
 facies? profundior inferno, & vnde cog
 10 nosces? * Longior terra mensura eius, la
 11 tior mari. * Si subuertit omnia, vel in v
 num coartauerit, quis contradicet ei?
 12 * Ipse enim nouit hominum vanitatem;
 C & videns iniquitatem, nonne considerat?
 13 * Vir vanus in superbiam erigitur, &
 tanquam pullum onagri se liberum na
 14 tum putat. * Tu autem firmasti cor tuum,
 & expandisti ad eum manus tuas.

תרגום

13 ואלין שמרת בלבבך ידעת ארום דא גבך :
 14 אינ חבת ונטרתי ומחובי לא תחבי יתי :
 15 אינ חבת חבול עלי מן יום דינא רבא
 16 וארים ידך חיד ארוא תצוד יתי ותחוב תדין בי :
 17 ולמה מרחמא אפקתני אהנגיד ועינא לא תסבי יתי :
 18 הלא קרילין יומי ופסקין ושווי רוח עלי ואנוח זעיר :
 19 הלא קרילין יומי ופסקין ושווי רוח עלי ואנוח זעיר :
 20 ארע דתימורא חיד קבל טולי מותא ולא סדרי יתוב בה בני נשא ומפעפשא בערע
 21 ארע דתימורא חיד קבל טולי מותא ולא סדרי יתוב בה בני נשא ומפעפשא בערע
 22 ארע דתימורא חיד קבל טולי מותא ולא סדרי יתוב בה בני נשא ומפעפשא בערע

יא

1 ואחב צופר דמן נעמה ואמר :
 2 אפשר דמסגי מליא לא יתחוב ואם בר נש מרי שפון יודכי :
 3 כדבונך גבריא משחקין
 4 ותימר דכי אלפני ובריר חויתי בעינך :
 5 וברם מן יתן אלה ממלל ויפתח ספתייה עמך :
 6 ויחוי לך
 7 האפשר דפשוש אלה תשכח אין עד סופי שדי תשכח :
 8 דנגידא יתיר מארע משתתה ופתותה יתיר מן ימא :
 9 ארום הוא חכים גברי שקר ואפשר דחמי שקרא ולא אהבין :
 10 אין את בנתא לבך ותפרוש לותה בצלו ירך :
 11 ארע דתימורא חיד קבל טולי מותא ולא סדרי יתוב בה בני נשא ומפעפשא בערע
 12 ארע דתימורא חיד קבל טולי מותא ולא סדרי יתוב בה בני נשא ומפעפשא בערע
 13 ארע דתימורא חיד קבל טולי מותא ולא סדרי יתוב בה בני נשא ומפעפשא בערע

* Hæc habens in teipso noui quod omnia po-
tes, impossibile est autem tibi nihil. * Si enim
peccero, custodis me: ab autem iniquitate non
innocentem me fecisti.

* Si enim impius
fuero, & mihi. si autem fuero iustus, non pos-
sum tollere caput, plenus enim ignominia sum.

* Capior enim sicut leo in iugulationem. rur-
sus autem transmutans grauitèr me perdis;

* Instaurans in me examen meum. Fra au-
tem magna in me usus es, induxisti autem in me
tentationes.

* Quare igitur de vtero me e-
duxisti, & non mortuus sum? oculus autem me
non videret:

* Et sicut non existens fuis-
sem? cur enim de vtero in tumultum non trans-
latus sum?

* Nunquid non paucum est tem-
pus vitæ meæ? dimitte me requiescere parum;

* Antequàm ego vadam vnde non reuertar,
in terram tenebrosam & caliginosam;

* In terram tenebrarum sempiternarum, v-
bi non est lumen, neque videre vitam mortu-
lium.

CAP. XI.

R Espondens autem Sophar Minaeus dicit:

* Qui multa dicit & reaudiet, aut &
verbosus putat iustus esse? * Benedictus ge-
nitus à muliere qui brevis vitæ est, ne multus in
verbis sis, non enim est qui respondeat tibi.

* Ne quidem dicas quoniam purus sum ope-
ribus, & irreprehensibilis coram eo.

* Sed quomodo utique Dominus loquatur
ad te, & aperiat labia sua tecum? * Postea re-
nunciabit tibi secreta sapientiæ, quod duplex e-
rit ad id quod secundum te; & tunc scies, quod
digna tibi euenerunt à Domino eorum quæ pec-
casti.

* Nunquid vestigium Domini inuenies;
aut ad vltima venisti quæ fecit omnipotens?

* Excelsum celum & quid facies? profundiora
autem his quæ in inferno, quid nosti? * Aut lon-
giora mensura terræ, aut latitudine maris.

* Si
autem subuerterit omnia, quis dicet ei, Quid fe-
cisti? * Ipse enim nouit opera impiorum, videns au-
tem indecentia non dissimulabit: * Homo autem
in cassum animatur verbis, mortalis autem genitus
de muliere, sicut a sinu solitarius.

* Si enim tu mū-
dum posuisti cor tuum, expandis autem manus ad eum:

13 * Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύναμαι, ἀ-
14 δυνατεῖ δέ τίς οἶδεν. * Ἐάν τε γὰρ ἀμαρτῶ φυλάσσεις
με, ὅτι ἀνομίας οὐκ ἀφώδον με πεποίηκας.

15 * Ἐάν τε γὰρ ἀσεβῆς ᾧ, οἱ μοι. ἔδωκε γὰρ δίκαιόν, οὐ δύ-
ναμαι ἀρεῇ κεφαλῇ, πλήρης γὰρ ἀπμιίας εἰμί.

16 * ἀγρόδομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς φάγλιν. πάλιν δὲ
17 μετὰ βάλων θήνῳς με ὀλέκεις, * ἐπὶ δὲ ἀκακίζων ἐπὶ
ἐμὲ τὴν ἔσπιν μου. ὀργὴ γὰρ μεγάλη μοι ἐχέσῃ, ἐπὶ ἡμέ-
ρας γὰρ ἐπὶ ἐμὲ πειρασθήσεται.

18 * ἵνα τί οὖν ἐν κοιλίᾳ με ἐξήγαγες καὶ οὐκ ἀπέστα-
19 νον, ὁφθαλμοὶ δέ με οὐκ εἶδε. * καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐ-
γρόμιον, διὰ τί γὰρ ἐν γαστρὶ εἰς μήτηρα οὐκ ἀπηλάττην;

20 * ἢ οὐκ ὀλίγον ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου; ἔασόν με
21 ἀναπαύσασθαι μικρόν, * πρὸς τὸ με πορεύσθαι ὅθεν
οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γλῶσσοφθονὴν καὶ γνοφερὴν.

22 * εἰς γλῶσσοφθονὴν αἰωνίου, οὐ οὐκ ἐστὶ φέγγος, οὐ γὰρ ὁρᾶν
ζωὴν βροτῶν.

ια.

1 * Ὑπολαβὼν γὰρ ὁ ζωφάρ ὁ μιναιὶ λέγει,
2 * ὅτι πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσας, ἢ καὶ ὁ δὺλαλος
3 οἶεται δίκαιος εἶναι. * διλογημῶν γυναι-
κὸς ὀλιγοὶ. μὴ πολις ἐν ῥήμασι γίνου, οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ
4 δὴ ἀποκρινόμενος. * μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρὸς εἰ-
μι τοῖς ἔργοις, καὶ ἀμείψῃ ἐναντίον αὐτοῦ.

5 * ἀλλὰ πῶς αὖ ὁ κύριος λαλήσας πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξει
6 χεῖλη αὐτοῦ, καὶ εἴτα ἀναγέλει τὸν δόρυ ῥη-
θῆναι, ὅτι διπλὸς ἐστὶ τὰς καὶ σέ, καὶ ῥέτε γνώσῃ, ὅτι ἀ-
ξία τοῖς ἀπέβη πρὸς κυρίου ὧν ἡμαρτήκας.

7 * ἢ ἴχνη κυρίου διρήσας, ἢ εἰς τὰ ἔχματα ἀφίκου ἀέ-
8 ποιήσας ὁ παντοκράτωρ; * ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ τί
ποιήσεις βαθυτέρα τῶν ἐν ἁέθου, τί οἶδας;

9 * ἢ μακρότερα μέτρον γῆς, ἢ ὕψος θαλάσσης;
10 * ἔάν γὰρ κατασρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίη-
11 σας; * αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν γὰρ ἅπαντα οὐ
παρόψεται.

12 * ἀνθρώπων γὰρ ἄλλως τραχυέλαι λόγοις. βροτὸς γὰρ
γυνήτης γυναικὸς, ἵσα ὅνῳ ἐρημίτη.

13 * εἰ γὰρ σὺ καθαρὸν ἔσθου τὴν καρδίαν σου, ὑπιάξεις
τὸ χεῖρας πρὸς αὐτόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Et hæc abscondisti in corde tuo: noui quod hæc sunt apud te: " Si peccaui, seruasti me: & ab iniquitate mea non mundabis me?
" Si peccaui, perditio mihi à die iudicij magni: & si iustus fuero, non leuabo caput meum propter impios, sed satiabor opprobrio, &
videbo afflictionem meam. " Leua autem manum tuam, sicut leo venaberis me; & conuersus iudicabis me. " Innouas testes tuos con-
tra me, & multiplicas iram tuam mecum: mutantur plagæ & militant apud me. " Quare enim de vulua eduxisti me? expirassem, & oculus
non videret me. " Fuissem quasi non essem, perinde ac si de vtero ad sepulturam adductus fuisset. " Nonne veloces sunt dies mei & de-
ficientes? at pone mihi spaciū, & me recolligam paululum. " Antequàm vadam & non reuertar ad terram tenebrosam & umbrā mortis:
" Terram cuius vapor est sicut caligo umbrarum mortis, nec sunt ordines ut habitent in ea filij hominum; sed tenebre sunt in occur-
sum sicut caligo.

CAP. XI.

E T respondit Sophar de Naama, & dixit: * Nunquid illi qui multa loquitur non respondetur? & an filius hominis habens labia, iustifi-
cabitur? * Mendacia tua viros tacere faciunt, & irrides: nec est qui pudore te afficiat. * Et dixisti: Munda est doctrina mea, & mundus
sum in oculis tuis. * Veruntamen quis dabit ut Deus loquatur, & aperiat labia sua tibi? * Annunciet enim tibi secreta sapientiæ, quoniam in du-
plum est sapientia eius: & scito quod reum ageret te Deus ob tuam iniquitatem. * Nunquid inuestigationem Dei inuenies: aut usque ad fi-
nes omnipotentis reperiēs? * In altitudine cæli quid tu facies? in lege quæ profundior est inferno, quid tu scies? * Cuius mensura lon-
gior est terra, & latior mari. * Si transierit & clauferit cælos nubibus, & congregauerit exercitus; quis auertet eum? * Quoniam ipse
nouit viros falsitatis, & quomodo videre potest iniquitatem ut non intelligat? * Et vir disertus sapientior fiet in corde suo, & pullas
onagri sicut filius hominis in diebus nascitur. * Si tu direxeris cor tuum, & extenderis ad eum in oratione manus tuas:

* Si iniquum quid est in manibus tuis, pro-
cul fac illud; iniustitia autem in habitaculo tuo
non habitet.

* Sic enim splendet tua fa-
cies sicut aqua pura. exues autem sordem, &
non timebis.

* Et laboris obliuisceris tan-
quam undam quæ præterit, & non timebis.

* At oratio tua sicut lucifer, de autem me-
ridie oriatur tibi vita.

* Confidensque eris, quoniam est tibi spes: de
autem cogitatione & cura apparebit tibi pax:

* Requiesces enim, & non erit qui bellum
moueat in te. transmutati autem multi te depre-
cabitur:

* Salus autem eos relinquet. nam
spes eorum perditio, oculi autem impiorum ta-
bescunt.

CAP. XII:

Respondens autem Job dicit: * Ergo vos
estis homines, aut vobiscum morietur sa-
pientia? * Et mihi quidem cor sicut vobis est:

* Iustus enim vir & integer factus est in
subannationem. * In tempus enim statutum
paratus fuerat cadere ab alio: * Domusque eius
destrui ab iniquis. Veruntamen nullus confidat
pauis existens innocentem futurum, qui pro-
uocant Dominum. quomodo non & scrutatio
eorum erit? * Sed interroga quadrupeda si
tibi dicant, aut volatilia celi, si tibi renuncient.

* Narra autem terræ, si tibi dixerit: et ex-
ponent tibi pisces maris. * Quis non nouit
in omnibus his, quod manus Domini fecit hæc?

* Si non in manu eius anima omnium viuen-
tium, & spiritus omnis hominis.

* Auris quidem verba discernit, guttur au-
tem cibos gustat:

* In multo tempore sapientia, in autem multa
vita scientia.

* Apud ipsum sapientia & potentia, ipsi con-
siliū & intellectus.

* Si destruxerit, quis ædificabit? si clauserit
contra homines, quis aperiet?

* Si prohibuerit aquam, siccabit terram. si
autem immiserit, perdidit eam subuertens.

* Apud ipsum potentia & fortitudo, ipsi
scientia & intellectus:

* εἰ δὲ ὁ μὲν πᾶσι ἐν χερσὶ τοῦ, πόρρω ποιήσῃ αὐτόν,
ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ τοῦ μὴ ἀνελθῆναι.

* οὕτως γὰρ ἀνὰ λαμψέ τοῦ τὸ πρὸς αὐτὸν ὥστε ὕδωρ
καθάρθῃ. ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ.

* ὅτι τὸν κόπον ἔπιλήσῃ ὥστε κῆμα περελθόν, καὶ ἔ-
φοβηθῇ.

* ἢ δὲ δὴ τοῦ ὥστε ἐσφόδρος, ἐν δὲ με-
σημβρίας ἀνατελεῖ ἡ ζωὴ.

* πεπορθῶς τε ἔσῃ, ὅτι
ἐστὶ ἡ ἐλπίς, ἐν δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανέται

ἡ εἰρήνη. * ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσῃ ὁ πολεμῶν
σε. μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοὶ τοῦ δεσπότη (τοῦ).

* Ὡς τῆς αὐτῆς ἀπολέψῃ. ἢ γὰρ ἐλπίς ἀπὸ ἀ-
πώλειας, ὁφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακῇ (τοῦ).

ιβ.

* Ὑπολαβὼν δὲ ἰσὺς λέγει, * εἴτα ὑμεῖς ἐξ ἐάνθρω-
ποι, ἢ μετ' ὑμῶν τελευτήσῃ θεία;

* καὶ οἱ μὲν καρδία κατ' ὑμᾶς ἐστὶ.

* δίκαιος γὰρ δὴ ἐξ ἀμεμπτοῦ ἐγνήθη εἰς χλοάσμα.

* εἰς χερόν γὰρ τακτὸν ἡ τοίμας πεσεῖν ὑπὸ ἀλλοῦ,

* οἴκοις τε αὐτῶν ἐκπορεύσῃ ὑπὸ δυνάμεων. οὐ μὲν δὲ
ἀλλὰ μετῴσῃ πεπορεύσῃ πονηρῶς ἀνὰ τὸν ἔσχατον, ὅτι

παροργίζῃ τὸν κύριον. πῶς οὐχὶ ἐξ ἑσῶς αὐτῶν ἔσῃ;

* ἀλλὰ ἐρώτησεν τετράποδα ἐδὼ τοῖς εἰπωσιν, ἢ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, ἐδὼ τοῖς ἀναγείλωσιν.

* ἐκδιήγησεν δὲ γῆν, εἰάν τοι φράσῃ, ὅτι ἐξηγήσῃ τοῖς
τοῖς ἰχθύες τῆς θαλάσσης.

* τίς οὐκ ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς, ὅτι χεῖρ κυρίου ἐποίη-
σε ταῦτα;

* εἰ μὴ ἐν χερσὶ αὐτῶν ἡ ψυχὴ πρὸς τὸν ζώντων ἐ-
πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου.

* οὐ μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λαρυγξ δὲ σῖτα
γλύεται,

* ἐν πολλῷ χρόνῳ θεία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ
ἔπισημη.

* παρ' αὐτοῦ σοφία καὶ δυνάμις, αὐτῶν βουλὴ καὶ
βίωσις.

* ἐδὼ καὶ ἀβάλη, τίς οἰκοδομήσῃ; ἐδὼ κλείσῃ καὶ ἀν-
θρώπων, τίς ἀνοίξει;

* ἐάν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανέτω γῆν. ἐάν δὲ ἐπα-
φῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καὶ τὰς ῥέτας.

* παρ' αὐτοῦ καὶ ἰσχύς, αὐτῶν ἔπισημη καὶ βίωσις.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Si qua iniquitas est in manu tua, longè eam facito; neque habitet in tabernaculo tuo iniquitas. "Tunc enim leuabis vultum tuum absq; macula, & eris purgatus à corruptione, & non timebis. "Quoniam tu laboris obliuisceris, & quasi aquatū quæ præterierunt recor-
daberis.

"Et de meridie dierum tuorum confurget corpus tuum, quod abijt in glebam; & obscuritas tenebrarum quasi lux ma-
tutina erit. "Et confides quoniam est tibi spes, & preparabis domū sepulturae, & securus dormies. "Et cubabis, & non erit qui exterreat, &
deprecabuntur faciem tuam plurimi. "Et oculi impiorum confumentur, & liberatio peribit ab eis, & spes eorum mæror animæ. CAP. XII.

Respondit Iob & dixit: "In veritate cognoui quia vos estis socij, & vobiscum deficit sapientia. "Veruntamen est mihi cor sicut vo-
bis. non sum ego differens à vobis, & apud quem non sunt sicut ista? "Derisio amico eius sum, qui inuocat Deum & respondet ei: &
indiget iustum & perfectum. "Torris contemptus est impijs, qui à cogitationibus securus est, preparans se ad tempus statutum.

"Filij Israhel qui prosperè degunt in tabernaculis suis, traduntur directoribus, Amonitæ autem & Moabitæ qui morantur confidenter,
traduntur in manū impiorum qui prouocant Deum, sicut Pharaon, super quem adduxit Deus plagas manu sua. "Veruntamen interroga
nunciamenta, & docebunt te; & aues cæli, & nunciabunt tibi. "Aut loquere terræ, & docebit te: & narrabunt tibi pisces maris.

"Quis nescit omnia hæc, quoniam verbum Domini fecit hoc? "In cuius manu anima est omnis viuentis, & spiritus omnis carnis
viti. "Nonne auris verba probat, & palatum cibum gustat sibi? "In antiquis est sapientia, & in longævis dierum prudentia.

"Apud eum est sapientia & fortitudo, suum est consiliū & intelligentia. "Ecce destruet, & non ædificabitur; concludet homi-
nem in sepulchro, nec aperietur. "Ecce continebit aquas, & siccabuntur, & cum emisit eas, effundentur in terram.

"Apud eum est fortitudo & sapientia, ipse habet errantem & decipientem.

* מוליך יועצים שולל ושפטים יהוללו: 17
 * מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: 18
 * מוליך כהנים שולל ואיתנים יסלק: 19
 * מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקה: 20
 * שופך בוז על נריבים ומזיח אפיקים רפר: 21
 * מגלה עמקות מני חשד ויצא לאור צלמות: 22
 * משניא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 23
 * מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם כתהו לא- 24
 דרך:

* ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

יג

* הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: 1
 * בדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם: 2
 * אולם אני אל שדי אדבר וחוכה אל אל אהפץ: 3
 * ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם: 4
 * מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: 5
 * שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 6
 * הלא תדברו עולה ולו תדברו רמיה: 7
 * הפניו תשאון אם לא תריבון: 8
 * הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש 9
 תהתלו בו:

* הוכח יוכיח אתכם את בפתר פנים תשאון: 10
 * הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 11
 * זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם: 12
 * החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מר: 13
 * על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: 14
 * רון יקטלני לו איחל אך דרכי אל פניו 15
 אוכיח:

* גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנה יבוא: 16
 * שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם: 17

17 * Adducit cōfiliarios in stultū finē, & iudi-
 18 ces in stuporē. * Balteū regū dissoluit & p-
 19 cingit fune renes eorū. * Ducit sacerdotes
 20 inglorios, & optimates supplantat. * Cōmu-
 21 D tas labium veraciū, & doctrinā senum au-
 22 ferēs. * Effundit despectionē sup p̄cipes,
 23 & eos qui oppressi fuerāt releuās. * Qui re-
 24 uelat pfunda de tenebris, & pducit in lu-
 25 cem vmbra mortis. * Qui multiplicat gen-
 26 tes & pdit eas, & subuersas in integrum re-
 27 stituit. * Qui immutat cor principum po-
 28 puli terræ, & decipit eos vt frustra incedāt
 29 per inuium. * Palpabunt quasi in tenebris,
 30 & non in luce, & errare eos faciet quasi e-
 31 brios.

CAP. XIII.

1 E Cce oīa hec vidit oculus meus, & audi-
 2 uit auris mea, & intellexi singula. * Se-
 3 cundū scientiā vestrā & ego noui, nec in-
 4 ferior vestri sum. * Sed tñ ad oīpotentē lo-
 5 quar, & disputare cum Deo cupio: * Prius
 6 vos ostēdens fabricatores mendacij, & cul-
 7 tores puerorum dogmatū. * Atq; vtinā ta-
 8 ceretis, vt putaremini esse sapientes. * Au-
 9 dite ergo correctiones meas, & iudicium
 10 labiorū meorū attendite. * Nunquid Deus
 11 indiget vestro mendacio, vt p̄llo loqua-
 12 mini dolos? * Nunqd faciē eius accipitis, &
 13 p Deo iudicare nitimini? * Aut placebit ei
 14 quem celare nihil potest, aut decipietur vt
 15 homo vestris fraudulētiis? * Ipse vos arguet
 16 quoniā in abscondito faciē eius accipitis.
 17 * Statim vt se cōmouerit, turbabit vos, &
 18 terror eius irruet sup vos. * Memoria ve-
 19 stra cōparabitur cineri, & redigentur in lu-
 20 tum ceruices vestræ. * Tacete paulisp, vt lo-
 21 quar quodcunque mihi mens suggesserit:
 22 * Quare lacero carnes meas dētibus meis,
 23 C & animam meam porto in manibus meis:
 24 * Etiam si occiderit me, in ipso sperabo.
 25 Veruntamen vias meas in conspectu eius
 26 arguam, * Et ipse erit saluator meus. non
 27 enim veniet in conspectu eius omnis hy-
 28 pocrita. * Audite sermonem meum, & x-
 29 nigmata percipite auribus vestris.

תרגום

17 דמוביל מרי מלכיא בר משתלשלין ונגוריא יתלעב: 18 שלשילתא דמלכיא משרי ואסר קמור בחרציהון: 19 דמוביל
 20 מערי קשוט ספוחא ממהימנין וטעם סביא יסלק: 21 שדי בסרנחתא על סרכיא
 22 מגלה עמיקתא מן חשוכא ומפיק לנהור טולי מותא: 23 מפיש לעממא ומאבר יתחון משטח מצדתא
 24 מערי חכמה לבא דרשי עממא דארעא ותעתענן כלמא דלית אורחא: 25 ממשמשין חשוכא ולא נהורא
 1 הן כל ראתה עיני שמעת אזני ואחבנית לה: 2 וברם אתון מחברי שקר כמאסי אליל תכרין כלכון: 3 מן יתן
 4 הא כלל חמת עיני שמעת אזני ואחבנית לה: 5 הך מנדעתכון ידעת לחוד אנא לא פרש
 6 שמעו בען מכסנותי ומצות ספותי אציתו: 7 תקדם אלה תמללון שקר ולוחה תמללון נכלון:
 8 הן אלא חמת עיני שמעת אזני ואחבנית לה: 9 תתקן ארום יפשפש יתכון אין הך כמתלעבא בבר נש תתלעבון במימרה:
 10 הלא באזקפותה על כרסי דינא רתיחה תבעת יתכון ודלוחה יפול עליכון: 11 שתקו מני ואמלל אנא ויעבר עלי מדעם: 12 מטול מה אשול בשרי בשני
 13 הן אלא חמת עיני שמעת אזני ואחבנית לה: 14 מטול מה אשול בשרי בשני
 15 הן אלא חמת עיני שמעת אזני ואחבנית לה: 16 לחוד הוא לי לפרקנא ארום לא קומוי
 17 שמעו קבלו מלתי ותניו באזניכון:

* Adducens consiliarios captiuos, iudices au- 17
tem terræ stupidos fecit: * Collocans reges 18
super thronos, & circumligauit zona lumbos
eorum. * Emmittens Sacerdotes captiuos, po- 19
tentes autem terræ subuertit: * Commutans 20
labia fidelium, intellectum autem senum nouit:
* Effundens ignominiam super principes, hu 21
miles autem sanauit: * Reuelans profun- 22
da de tenebris. eduxit autem in lucem umbrā
mortis: * Decipiens gentes & perdens 23
eas. prosternens gentes & reducens eas;
* Immutans corda principum terræ. decepit 24
autem eos via quam non nouerant:
* Palpent tenebras & non lucem, errent 25
autem sicut ebrui.

CAP. XIII.

Ecce hæc contemplatus est meus oculus, et au- 1
diuit auris mea. & noui quæcunque 2
vos scitis, & non imprudentior sum vobis.
* Veruntamen ego ad Dominum loquar, ar- 3
guam autem coram eo si voluerit.
* Vos autem estis medici iniusti, & sanato- 4
res malorum omnes. * Sit autem vobis ob- 5
mutescere, & euadet vobis in sapientiam.
* Audite increpationem oris mei, iudicium 6
autem labiorum meorum attendite.
* Nunquid non coram Domino loquimini, 7
coram autem eo dicitis dolum? * Nunquid ve- 8
rebimini, vos autem ipsi iudices estis.
* Bonum si inuestigauerit vos, si enim om- 9
nia facientes addetis ei, * Nihilominus re- 10
darguet vos. si autem & latenter vultus mi-
rabimini, * Nunquid non reuolutio eius ver- 11
sabit vos? timor autem ab eo irruet in vos:
* Recedet autem à vobis elatio tanquam ci- 12
nis, at corpus luteum: * Obmutescite vt lo- 13
quar, & quiescam à furore, * Accipiens car- 14
nes meas dentibus, animam autem meam ponā
in manu mea. * Si me ceperit potens quoniam 15
& princeps est, profecto loquar & redarguam
coram ipso, * Et hoc mihi euadet in salutem; 16
non enim coram eo dolus ingreditur.
* Audite audite verba mea, renuncia bo e- 17
nim vobis audientibus.

17 * διάγων βελούτας αἰχμαλώτους, καὶ τοὺς τῆς γῆς ἐξ-
18 ἔστησε. * καθιζήσων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ περὶ
19 ἔθηκε ζώνην ὁσφύας αὐτῶν. * ἐξαποσέλλων ἱερεῖς
αἰχμαλώτους, δυνάστας τῆς γῆς κατέσρεψε.
20 * διαλλάσων χεῖλη πτωχῶν, σώσειν τὸ πρεσβυτέρων ἐ-
21 γνῶ. * ἐκχέων ἀπμίας ἐπ' ἀρχόντας, ταπεινοὺς δὲ
22 ἰάσατο. * δυνάκα λυπτῶν βαθεῖα ἐκ σκότους. ἐξήγα-
23 γε τὸ εἰς φῶς σκιδὸν θανάτου, * πλανῶν ἐν τῇ καὶ ἀπολ-
λύων αὐτοὺς. καὶ τρυφῶντων ἐν τῇ καὶ καθοδηγῶν αὐτοὺς.
24 * διαλλάσων καρδίας δρχόντων γῆς. ἐπλήθυνσε δὲ
25 αὐτοὺς ὁδῶν ὅσας ἠδεδείσαν. * ψηλαφῆσαι σκότης
καὶ μὴ φῶς, πλανηθεῖσιν τὸ ὥσπερ ὁ μεθύων.

17.

1 * Ἰδοὺ ταῦτα τεθεώρηκέ μου ὁ ὀφθαλμός, καὶ ἀκήκοε
2 τὸ οὖς μου. καὶ οἶδα ὅσα * καὶ ὑμεῖς ἐπιστάδε, καὶ ὅσα
3 ἀπυνετώτερός εἰμι ὑμῖν. * οὐ μὲν τὸ ἀλλὰ ἐγὼ πρὸς
κύριον λαλήσω, ἐλέγξω τὸ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βέλῃ.
4 * ὑμεῖς τὸ ἐς ἐκ τῶν ἀδίκων καὶ ἰατοὶ κακῶν πρῶτες.
5 * εἴη τὸ ὑμῖν κωφεύσαι καὶ ἀποβῆσε) ὑμῖν εἰς θόρον.
6 * ἀκούσατε ἐλέγχον στόματός μου, κείσιν τὸ χεῖλέων
μου πρὸς ἑσέτε.
7 * πότερην ἐκατέρωθεν κυρίου λαλεῖτε, ἐάντι τὸ αὐτῷ
φθέρησθε δόλον;
8 * ἢ ὑποσελεῖσθε, ὑμεῖς τὸ αὐτοὶ καὶ γίνεσθε.
9 * καλὸν γέ ἐστιν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς, εἰ γὰρ ταῦ πάντα ποι-
10 οῦντες πρὸς τὸ εἰσελθεῖτε αὐτῷ. * ἐδὲν πῆσον ἐλέγ-
ξῃ ὑμᾶς. εἰ τὸ καὶ κρυφῇ πρὸς ὅσωπα θαυμάσετε
11 * πότερην οὐχ ἢ δῖνα αὐτῷ στρεβόσῃ ὑμᾶς, φόβῳ
τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν. * ἀποβῆσε) τὸ ὑμῖν
τὸ ἀλαλίαμα ἵεν ποδοῦ, τὸ τὸ ὥμα πῆλινον.
13 * κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμὸς,
14 * δυνάλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσι, ψυχὴν δὲ
μου θήσω ἐν χερί μου.
15 * ἐὰν με χερῶν) ὁ δυνάστης ἐπεὶ καὶ ἤρκαται, ἢ μὲν
λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ.
16 * καὶ τοῦτό μοι ἀποβῆσε) εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ ἐν θυτίον
αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσε).
17 * ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματα μου, δυνάμεθα γὰρ
ὑμῖν ἀκούοντων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

17 Qui ducit consiliarios in catenis, & principes ad insaniam redigit. 18 Catenam regum dissoluit, & accingit balteo lumbos eorum.
18 Qui ducit principes incatenatos, & fortes dissipat. 20 Aufert veritatem labiorum veracium, & eloquium senum tollit.
20 Effundit despectionem super principes, & fortitudinem regum infirmare facit. 22 Qui reuelat profunda de tenebris, & producit
in lucem umbras mortis. 23 Multiplicat populos, & disperdit eos; extendens rete gentibus, & capit eos. 24 Auferens sapientiam cor-
dis principum populorum terræ, & errare facit eos in vacuum vbi non est via. 25 Palpent tenebras & non lucem, & errare facit eos quasi
ebrios.
CAP. XIII.
Eccce omnia hæc vidit oculus meus: audiuit auris mea, & intellexit sibi. 1 Secundum scientiam vestram noui etiam ego, nec differo ego
à vobis. 2 Veruntamen ad omnipotentem loquar: & disputare cum Deo volo. 4 Et vos utiq; estis coaceruantes mendaciū; quasi medici
briorum meorum auscultate. 5 Quis det vt tacentes taceatis, & sit vobis in sapientiam? 6 Audite nunc correctionem meam, & contentionem la-
tis, aut pro Deo contendetis? 7 Nunquid coram Deo loquimini mendacium, & ad eum loquimini dolos? 8 Nūquid faciem eius accipie-
10 Corripiedo corripiet vos, si in abscondito facie eius accipitis. 11 Nonne cum eleuatus fuerit super solium iudicij, terror eius conturba-
bit vos, & timor eius irruet super vos? 12 Memoria vestra comparata est cineri: apud lutum sunt dorsa vestra. 13 Tacete à me, & loquar;
& transeat super me quicquid fuerit. 14 Quare tollam carnem meam dentibus meis, & animam meam ponam quasi in superficie manuū
meorum? 15 Ecce si occiderit me, coram eo orabo: veruntamen vias meas coram eo arguam. 16 Attamen ipse est mihi in salutē, quo-
niam non ingreditur coram eo delator. 17 Audite & suscipite verba mea, & conuentionem meam in auribus vestris.

T

18 *הִנֵּה נָא עֲרֹכְתִי מִשְׁפָּט יִדְעֵתִי כִּי־יֵאֱמָר
מִצְדָּק:

19 *מִי־הוּא יִרְיֵב עִמָּדִי כִּי־עָתָה אַחֲרִישׁ וְאֶגְוֶה:
20 *אֲךָ־שְׁתֵּי־אֵל תַּעַשׂ עִמָּדִי יֵאֵז מִפְּנֶיךָ לֹא
מִסְרָר:

21 *בִּפְךָ מֵעַל־י הֲרַחֵק וְאִי־תֵתֵךְ אֶל־תִּבְעֵתִנִּי:
22 *וְקִרְא וְאֶנְכִי אֶעֱנֶה אוֹ אֲדַבֵּר וְהִשִּׁיבֵנִי:
23 *בְּמֹה־לִּי עֲוֹנוֹתִי וְחַטָּאוֹת פֶּשְׁעֵי וְחַטָּאוֹתִי
הִדְעֵנִי:

24 *לִמָּה פִּנִּיךָ תִסְתִּיר וְתַחֲשִׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ:
25 *הָעֵלָה נִדְּף תַּעֲרוֹץ וְאֵת־קֶשׁ יִבְשׁ תִּרְדֶּף:
26 *כִּי־תִכְתֵּב עָלַי מִרְרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נְעוּרַי:
27 *וְתִשָּׂם בְּסֹד־רַגְלִי וְתִשְׁמֹר כָּל־אַרְחֹתַי עַל־
שְׂרָשֵׁי רַגְלִי תִתְחַקֶּר:

28 *וְהוּא כִרְקֵב יִבְלֶה כְּבָגֵד אֲכָלוּ עֵשׂ:

יד

1 *אָדָם יִלּוֹד אִשָּׁה קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע־רָגָז:
2 *כְּצִיץ יֵצֵא וַיִּמָּל וַיִּכְרַח כִּצְל וְלֹא יַעֲמֹד:
3 *אֶף־עַל־זֶרֶק פִּקְחָת עֵינֶיךָ וְאֵתִי תִבְיֵא בְּמִשְׁפָּט
עִמָּךְ:

4 *מִי־יֵתֵן טָהוֹר מִטְמֵא לֹא אַחֵד:
5 *אִם־חֲרוּצִים יָמָיו מִסֶּפֶר חֲדָשִׁיו אֵתֶךָ חֲקֹן
עֲשִׂית וְלֹא יַעֲבֹר:

6 *שָׁעָה מֵעַל־יוֹ וַיִּחְדַּל עַד־יִרְצָה כְּשִׁבִיר יוֹמוֹ:
7 *כִּי יֵשׁ לַעֵץ תִּקְוָה אִם־יִבְרַת וְעוֹד יִחְלִיף
וַיּוֹנֶקְתּוּ לֹא תִחְדַּל:

8 *אִם־יִזְקֵן בָּאָרֶץ שְׂרָשָׁיו וְכַעֲפֹר יִמּוֹרָה גִּזְעוֹ:
9 *מִרְיַח מִים יִפְרַח וְעֵשֶׂה קֶצִיר כְּמוֹ־נֶטֶע:
10 *וְגִבֹר יִמּוֹרָה וַיִּחְלֹשׁ וַיִּגְוֶה אָדָם וְאִיוֹ:
11 *אֲזָלוּ מִים מִמֶּנִּי וְנָהָר יִחְרַב וַיִּבֹשׁ:

תרגום

18 *הִנֵּה נָא עֲרֹכְתִי מִשְׁפָּט יִדְעֵתִי כִּי־יֵאֱמָר
19 *מִצְדָּק: 20 *מִי־הוּא יִרְיֵב עִמָּדִי כִּי־עָתָה אַחֲרִישׁ וְאֶגְוֶה:
21 *אֲךָ־שְׁתֵּי־אֵל תַּעַשׂ עִמָּדִי יֵאֵז מִפְּנֶיךָ לֹא
22 *מִסְרָר: 23 *בִּפְךָ מֵעַל־י הֲרַחֵק וְאִי־תֵתֵךְ אֶל־תִּבְעֵתִנִּי:
24 *וְקִרְא וְאֶנְכִי אֶעֱנֶה אוֹ אֲדַבֵּר וְהִשִּׁיבֵנִי:
25 *בְּמֹה־לִּי עֲוֹנוֹתִי וְחַטָּאוֹת פֶּשְׁעֵי וְחַטָּאוֹתִי
26 *הִדְעֵנִי: 27 *לִמָּה פִּנִּיךָ תִסְתִּיר וְתַחֲשִׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ:
28 *הָעֵלָה נִדְּף תַּעֲרוֹץ וְאֵת־קֶשׁ יִבְשׁ תִּרְדֶּף:
29 *כִּי־תִכְתֵּב עָלַי מִרְרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נְעוּרַי:
30 *וְתִשָּׂם בְּסֹד־רַגְלִי וְתִשְׁמֹר כָּל־אַרְחֹתַי עַל־
31 *שְׂרָשֵׁי רַגְלִי תִתְחַקֶּר:

יד

1 *אָדָם יִלּוֹד אִשָּׁה קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע־רָגָז:
2 *כְּצִיץ יֵצֵא וַיִּמָּל וַיִּכְרַח כִּצְל וְלֹא יַעֲמֹד:
3 *אֶף־עַל־זֶרֶק פִּקְחָת עֵינֶיךָ וְאֵתִי תִבְיֵא בְּמִשְׁפָּט
4 *עִמָּךְ: 5 *מִי־יֵתֵן טָהוֹר מִטְמֵא לֹא אַחֵד:
6 *אִם־חֲרוּצִים יָמָיו מִסֶּפֶר חֲדָשִׁיו אֵתֶךָ חֲקֹן
7 *עֲשִׂית וְלֹא יַעֲבֹר: 8 *שָׁעָה מֵעַל־יוֹ וַיִּחְדַּל עַד־יִרְצָה כְּשִׁבִיר יוֹמוֹ:
9 *כִּי יֵשׁ לַעֵץ תִּקְוָה אִם־יִבְרַת וְעוֹד יִחְלִיף
10 *וַיּוֹנֶקְתּוּ לֹא תִחְדַּל: 11 *אִם־יִזְקֵן בָּאָרֶץ שְׂרָשָׁיו וְכַעֲפֹר יִמּוֹרָה גִּזְעוֹ:
12 *מִרְיַח מִים יִפְרַח וְעֵשֶׂה קֶצִיר כְּמוֹ־נֶטֶע:
13 *וְגִבֹר יִמּוֹרָה וַיִּחְלֹשׁ וַיִּגְוֶה אָדָם וְאִיוֹ:
14 *אֲזָלוּ מִים מִמֶּנִּי וְנָהָר יִחְרַב וַיִּבֹשׁ:

* Ecce ego prope sum iudicio meo, non i ego 18
quod iustus apparebo. * Quis enim est qui 19
iudicabitur mihi, quoniam nunc obmutescam et
deficiam? * Duobus autem me tuleris, tunc 20
a facie tua non abscondar.

¹ Manum à me abſtine, & timor tuus ne
 me terreat. ² Poſtea vocabis, ego autem
 tibi obediam: aut loqueris, ego autem tibi dabo
 reſponſum. ³ Quot ſunt peccata & ini-
 quitates meæ? doce me quæ ſunt.

* Cur à me absconderis? putasti autem me 24
contrarium tibi; * Aut tanquam folium quod 25
monetur à vento vereberis, aut sicut faxo quod
fertur à spiritu, contrapositus es mihi:

²⁶ Quoniam scripsisti contra me mala: cir- 26
cumposuisti autem mihi iuventutis peccata:

⁴ Posuisti autē meum pedem in impedimen- 27
to, obseruasti autem mea omnia opera; in autem
radices pedum meorum uenisti:

² Quod vetera scit sicut Uter, aut sicut ve- 28
stimentum quod comeditur à tinea.

CAP. XIII.

Mortalis enim natus de muliere brevis vi-
ta & repletus ira:

² Aut sicut flos qui floruit decidit, aufugit
autem velut umbra, & non stetit:

² Non & huius rationem fecisti, & hunc ³
fecisti ingredi coram te in iudicio.

** Quis enim mundus erit à sorde? sed nullus, 4
si & unus dies vita eius in terra.*

⁴ Numerabiles autem menses eius apud te. 5
in tempus posuisti, et non transgrediatur.

² Recede ab eo ut quiescat, & letificabit
vitam sicut mercenarius.

² Est enim arbori spes : si enim præcisa fuerit, adhuc pullulabit. & ramus eius non defi-

* Si enim senuerit, in terra radix eius; 8
in autem petra mortua fuerit truncus eius

² ab odore aquae germinabit. faciet autē mes-
sem sicut nova planta.

² Vir autem cum mortuus fuerit, abiit: 10
postquam cecidit autē mortalis, non amplius est

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁹ Ecce nunc ordinaui iudicium: scio quoniam iustus inueniar. ²⁰ Quis est qui contendat mecum? quoniam nunc si tacero, et moriar. ²¹ Attamen duo ne facias mihi: tunc à facie tua non abscondar. ²² Manum tuam longè fac à me, & timor tuus ne con-

mea & delicta mea ostende mihi. ⁴⁴ Quare maiestatem tuam auferis, & arbitraris me inimicum tuum? ⁴⁵ Nunquid folium quod impellitur conteres, & stipulam siccam persequeris? ⁴⁶ Scribis enim contra me amaritudines, & hæreditare me facis iniquitates

CAP. XIII.

CAP. XIII.
Filius hominis natus de muliere brevis dierum & satiatus ira: ² Sicut flos egreditur & conteritur; & fugit velut umbra, & non permanet. ³ Veruntamen super hunc aperuisti oculos tuos, & me adduces tecum in iudicium. ⁴ Quis dabit mundum virum qui est pollutus in peccatis, nisi Deus qui vnus est, qui parcat ei? ⁵ Si non conuertatur, perplexi erunt dies eius: numerus mensium eius apud te est: de-

Habet enim arbor spem si succifa fuerit; adhuc enim germinabit, & ramus eius non cessabit. ⁸ Si senuerit in terra radix eius, & in pul-
tine defecerit plantatio eius: ⁹ Ab amœnitate aquarum germinabit, & faciet ramum sicut plantatio. ¹⁰ Vir autem moritur & debilita-

* ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם :
 * מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפר
 תשיר לי חקותי וזכרני :
 * אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד
 בוא חליפתי :
 * תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תבסס :
 * כי עתה צערי תספור לא תשמור על חטאתי :
 * חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני :
 * ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקומו :
 * אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ
 ותקות אנוש האבדת :
 * תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשליחהו :
 * יכבדו בניו ולא ידעו ויצערו ולא יבין למו :
 * אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל :

טו

* ויען אליפו התימני ויאמר :
 * החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו :
 * הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם :
 * אף אתה תפר יראה ותנרע שיחה לפני אל :
 * כי יאלף עונך פיד ותבחר לשון ערומים :
 * ירשיעך פיד ולא אני ושפתיד יענו בך :
 * הרא ישון אדם תולד ולפני גבעור חוללת :
 * הבסוד אלוה תשמע ותנרע אליך חכמה :
 * מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוצא :
 * גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים :
 * המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך :
 * מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך :
 * כי תשיב אל אל רוחך והוצאת מפיד מלין :
 * מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה :

14 * Quid est homo vt immaculatus fit, & vt iustus appareat natus de muliere?

תרגום

* וברגש שכב ולא יקום עד דלית שמיא לא יתעורר וישעיא ולא מהערין מבית דמכיהון :
 * מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפר תשיר לי חקותי וזכרני :
 * אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי :
 * תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תבסס :
 * כי עתה צערי תספור לא תשמור על חטאתי :
 * חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני :
 * ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקומו :
 * אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת :
 * תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשליחהו :
 * יכבדו בניו ולא ידעו ויצערו ולא יבין למו :
 * אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל :
 * ויען אליפו התימני ויאמר :
 * החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו :
 * הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם :
 * אף אתה תפר יראה ותנרע שיחה לפני אל :
 * כי יאלף עונך פיד ותבחר לשון ערומים :
 * ירשיעך פיד ולא אני ושפתיד יענו בך :
 * הרא ישון אדם תולד ולפני גבעור חוללת :
 * הבסוד אלוה תשמע ותנרע אליך חכמה :
 * מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוצא :
 * גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים :
 * המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך :
 * מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך :
 * כי תשיב אל אל רוחך והוצאת מפיד מלין :
 * מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה :

* Homo autem postquam dormierit, non re-
surgit, quousque cælum non confutum sit, et non
excitabuntur de somno suo. * Utinam enim in
inferno me seruasses, abscondisses autem me do-
nec cessasset tuus furor, & constituas mihi tēpus
in quo memoriam mei facias. * Si enim mortuus
fuerit homo, viuet postquam cōsummauerit dies
vitæ suæ, expectabo quousque rursus fiā. * Postea
uocabis, ego autem tibi obediam, at opera ma-
nuum tuarum ne repellas. * Numerasti autem
mea studia, & non præterit te aliquid peccato-
rum meorum. * Signasti autem meas iniquitates
in marsupio, adnotasti autē si quid inuitus trans-
gressus sum. * Et veruntamen mons cadens de-
cidet, & petra senescet de loco suo. * Lapides ca-
uauerunt aquæ, & demerserunt aquæ supina
cumuli terræ. & expectationem hominis perdi-
disti. * Expulisti eum in finem, & abiuit. impo-
sisti ei faciem & emisisti. * Multis autem exi-
stentibus filiis eius, non nouit; si que pauci fue-
rint, non scit. * Sed carnes eius doluerunt, at a-
nima eius plorauit.

CAP. XV.

R^{es}pondens autem Eliphaz Themanites dicit;
* Nunquid sapiens responsum dabit intel-
lectus spiritus, & impleuit laborē ventris, * Ar-
guens in verbis quibus non oportet, in sermoni-
bus quibus nulla vtilitas. * Non & tu expulisti
timorem, consummasti autem verba talia corā
Domino? * Reus es verbis oris tui, non discre-
uisti verba potentum? * Redarguat te tuum os,
& non ego, at labia tua testimonium dent con-
tra te. * Quid enim nunquid primus hominum
natus es? aut ante colles inductus es? * Ordinem
Domini audisti; in autem te venit sapientia?
* Quid enim nosti quod non nouimus? aut quid
intelligens quod non & nos? * Et senex & an-
tiquus in nobis, grauior patre tuo diebus. * Pau-
ca que peccasti verberatus es, valde supra mo-
dum locutus es. * Quid ausum est cor tuum? aut
quid tulerunt oculi tui? * Quoniam iram rupisti
coram Domino. protulisti autem ex ore verba
talit. * Quis enim existens homo, quoniam e-
rit irreprehensibilis? aut ut futurus iustus na-
tus de muliere?

12 * ὁ ἄνθρωπος ὃς κοιμηθεὶς ἐμὴ θάλατταν, ἕως οὗ οὐρανὸς
ἐμὴν συρεσθῇ, καὶ ἐκ ἔξυπνιωθῇ ὁ ὢν. ἔξ ὑπνῶν αὐτῶν.
13 * εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ἁδὴ μὲ ἐφύλαξας, ἐκρυψας δὲ με
ἕως οὗ παύσῃ τὰς τοῦ ἡὸρ γῆς, ὅς ταξῆ μοι χρόνον ἐν ᾧ μείαν
14 με ποιήσῃ. * ἐδὴ γὰρ ἀποθνήσκῃ ὁ ἄνθρωπος (ἡ ἐξ) σωτελέ-
σας τὰς ἡμέρας τῆς βίης αὐτοῦ. ὑπομνήτω ἕως πάλιν γῆ-
15 μαί. * εἴτε καλέσῃς, εἴδω δὲ τοῖς ὑποκείμενοις, τὰ ὅτι ἔργα τῶν
16 χειρῶν τοῦ μὴ ἀποποιοῦ. * ἡ ἐλπίς μου δὲ μετὰ τῆς ἐπιτηδεύ-
ματός, καὶ ἐμὴ παρέλθῃ σε ἐν τῶν ἀμαρτιῶν μου.
17 * ἐλθὼν δὲ μετὰ τὰς δυνάμεις ἐν βαλαινίῳ, ἐπε-
18 στήριξέ με ἐπὶ πόδας παρέδωκε. * καὶ πλὴν ὅρος πίπτον
διαπείσεται, ὅς πέτρα παλαιωθήσεται ἐν τῇ ἔργῳ αὐτῆς.
19 * λίθοις ἐλέσθων ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὑπὲρ
τοῦ χώματος τῆς γῆς. καὶ ὑπομόνην ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσας.
20 * ὥσας αὐτὸν εἰς τέλος καὶ ὥχετο. ἐπέσπασας ὡπλὸς
21 τοῦ σώματος καὶ ἔξαπέσειλας. * πολλῶν γὰρ γυρομνησίων
τῶν ὑπὸν αὐτοῦ, ὅσῳ οἶδον· ἐάν τε ὀλίγοι γῆρας, ὅσῳ ἐπι-
22 σταται. * ἀλλ' ἢ αἱ σαρκὲς αὐτοῦ ἠλθῇσαν, ἢ ὁ ψυ-
χὴ αὐτοῦ ἐπὶ ἐλπίσιν.

15.

1 * Ὑπολαβὼν γὰρ ἐλὶ φάττις ὁ θαιμανίτης λέγει,
2 * πότερ ὁ θεὸς ἀπόκρισιν δώσει σωσέως πνύμα-
3 τος, καὶ ἐνέπλησσε πόνον Γαστρός, * ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν
4 οἷς ἐδεῖ ἐν λόγοις οἷς ἐγὼ ὄφελον, * οὐ καὶ σὺ ἀπε-
ποίησω φόβον, & συνετέλεσθαι ὁ ῥήματα τοιαῦτα ἐναντίον
5 κυρίου; * ἐγὼ γὰρ εἰ ῥήματα σώματος τοῦ, ἐδέκηναι
6 ῥήματα δυνασῶν; * ἐλέγξαι ὅσον σώμα, καὶ
7 μὴ εἶναι, τὰ ὅτι χεῖλη τοῦ καταμαρτυρήσασθαι τοῦ
8 ἐπαίης; * σύνταγμα κυρίου ἀκήκοας, εἰς δὲ σε ἀφίκετο ὁ
9 φῶς; * τί γὰρ οἶδας, ὅ ὅσον οἶδα μὴ; ἢ τί ζωεῖς, ὅ οὐχὶ
10 ἡμεῖς; * καὶ γὰρ πρεσβύτης καὶ γὰρ παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βα-
11 ρύτερος τοῦ πατέρους τοῦ ἡμέρας. * ὀλίγα ὦν ἡ μάρ-
τηρας μεμασίγωσαι, μέγα λὼς ὑπερβαλλόντως λελά-
12 ληκας. * τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία τοῦ, ἢ τί ἐπλεέκθην
13 ὁ φθαλμοί τοῦ; * ὅτι θυμὸν ἐρρηξας ἐναντίον τοῦ κυ-
14 ρίου. ἔξηγαγες γὰρ ἐν σώματι ῥήματα τοιαῦτα.
* τίς γὰρ ὦν βροτῆς, ὅτι ἐσαι ἀμεμπτός; ἢ ὡς ἐσόμενος
δικαίως γνητὸς ἱσχυαίος;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Et filius hominis dormit, & non confurgit donec non sint cæli: non euigilabunt impij, nec suscitabuntur à domo somni sui.
13 Quis dabit ut in domo sepultura celes me, & abscondas me donec auerratur furor tuus, & ponas mihi statutum ut recorderis mei?
14 Si moriatur vir impius, nunquid potest viuere? propterea omnibus diebus militiæ meæ expectabo, donec veniat immutatio vitæ
meæ. 15 Vocabis, & ego respondebo tibi: opera manuum tuarum concupisces. 16 Nunc enim gressus meos numerasti, ne obserues sce-
lera mea. 17 Signatum est in libro memorialium delictum meum, & accumulas super iniquitates meas. 18 Veruntamen mons cadens
defluet, & petra transferetur de loco suo. 19 Lapides comminuunt aquæ, & inundant sponte nascencia pulueris terræ: sic spem filij hominis
perdidisti. 20 Perficies eum in seculo, & abibit, immutans vultum eius, & dimittes eum. 21 Habitant in gloria filij eius, & nescit; tribu-
lantur, & non attendit eis. 22 Veruntamen caro eius antequam claudatur feretrum super eum, dolebit: & anima eius super eum luget in
domo sepultura.
CAP. XV.
E^t respondit Eliphaz, qui erat de Theman, & ait: Nunquid sapiens potest respondere sententiæ quæ similis sit vento, & implebit quasi
vento vrēte ventrē suū. Qui arguit verbis, & nihil docet, & sermonibus in quibus nō est vtilitas. Attamen si tu multiplicasses timorē,
& minuisset verbū coram Deo. Docebit enim te iniquitatem tuam os tuum, & eliges linguam sapientum. Condemnabit te os tuum & nō
ego, & labia tua testificabuntur contra te. Nunquid cum primo homine citra patrem & matrē genitus es, & ante colles creatus es? Nun-
quid in secreto Dei audisti, & extincta est tibi sapiētia? Quid nosti quod nesciamus? quid intelligis quod nō sit nobiscū? Veruntamen canus
& longæuus inter nos, & maior patre tuo diebus. Nunquid parū tibi sunt consolationes Dei? & verbū in quiete videtur esse apud te. Quid
docet te cogitatio tua, & quid annuunt oculi tui? Quod ducas ad Deum spiritum tuum, & proferas de ore tuo sermones. Quid est filius
hominis ut iustificetur, aut innocens sit natus de muliere?

* רֵיזִן בְּקִדְשׁוֹ לֹא יִתְמַיֵּן וְשָׁמַיִם לֹא יִזְכּוּ
 בְּעֵינָיו :
 * אֵיךְ כִּי נִתְעַב וְנֶאֱלַח אִישׁ שְׂתָרָה בְּמַיִם
 עוֹלָה :
 * אַחֲדָה שָׁמַע לִי וְזֶה חֲזִיתִי וְאֶסְפְּרָה :
 * אֲשֶׁר חֲכָמִים יִגִּדּוּ וְלֹא כִּחְדוֹ מַאֲבֹתָם :
 * לָהֶם לִבְדָּם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא עָבַר זֶר בְּתוֹכָם :
 * כָּל יְמֵי רָשָׁע הוּמָה מִתְּחֹלָל וּמִסְפֵּר שָׁנִים
 נִצָּפְנוּ לְעֵרִיץ :
 * קוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנוֹ בְּשִׁלּוֹם שׁוֹדֵד יִבּוֹאֵנוּ :
 * לֹא יִתְמַיֵּן שׁוֹב מִנִּי חֶשֶׁךְ וְצָפוּ הוּמָה אֵלָיו :
 חֶרֶב :
 * נִדָּד הוּמָה לִלְחָם אֵינָהּ יִדְעִי כִּי נֶכּוֹן בִּידוֹ יוֹם :
 חֶשֶׁךְ :
 * יִבְעֹתָהּ צָר וּמִצָּרָהּ תִּתְקַפְּהוּ כְּמֶלֶךְ עֲתִיד
 לְכִידּוֹר :
 * כִּי נִטָּה אֶל אֶל יִדּוּ וְאֶל שְׂדֵי יִתְגַּבֵּר :
 * יִרוּץ אֵלָיו בְּצֹאֶר בְּעֵבִי גִבִּי מִגִּבּוֹר :
 * כִּי כִסָּה פָנָיו בְּחֹלְבוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה עָלֵי כֶסֶל :
 * וַיִּשְׁכֵּן עָרִים נִכְחָדוֹת בְּתִים לֹא יֵשְׁבוּ לָמוֹ
 אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לַגְּלִיָּם :
 * לֹא יַעֲשֶׂר וְלֹא יִקּוּם חֵילוֹ וְלֹא יִטָּה לָאָרֶץ
 מִגְּלָם :
 * לֹא יִסּוֹר מִנִּי חֶשֶׁךְ יוֹנְקָתוֹ תִּיבֵשׁ שְׁלֵחֶבֶר
 וַיִּסּוֹר בְּרוּחַ פִּיו :
 * אֶל יֵאֱמָן בִּשְׁוֹ נִתְעָה כִּי שָׂא תִהְיֶה תְּמוֹרָתוֹ :
 * בָּלֹא יוֹמוֹ תִּמְלֹא וְכִפְתּוֹ לֹא רַעֲנָנָהּ :
 * יִחַם כִּנְפֵּן בְּסֶרֶךְ וַיִּשְׁלַךְ כְּזִית נִצָּתוֹ :
 * כִּי עֲדַת חֲנָף גִּלְמוֹד וְאֵשׁ אֲכָלָה אֶהְלִי שְׂחָד :
 * הִרְהַעַמְל וַיִּלְד אֶן וּבִטְנָם תִּכֵּן מִרְמָה :

15 * Ecce inter sanctos eius nemo immu-
 tabilis, & cæli non sunt mundi in conspe-
 16 ctu eius: * Quanto magis abominabi-
 lis & inutilis homo, qui bibit quasi aqua
 17 iniquitatem? * Ostendam tibi, audi me,
 18 quod vidi narrabo tibi. * Sapientes
 19 C confitetur, & non abscondunt patres suos.
 20 * Quibus solis data est terra, & non trans-
 iuit alienus per eos. * Cunctis diebus
 suis impius supbit, & numerus annorum
 incertus est tyrannidis eius.
 21 * Sonitus terroris semper in auribus il-
 lius; & cum pax sit, ille semper insidias su-
 22 spicatur. * Non credit quod reuerti
 possit de tenebris, circum spectans vndique
 23 gladium. * Cum se mouerit ad quæ-
 rendum panem, nouit quod paratus sit in
 24 manu eius tenebrarum dies. * Terrebit
 eum tribulatio, & angustia vallabit eum
 sicut regem qui præparatur ad prælium.
 25 * Tetendit enim aduersus Deum manu
 D suam, & contra omnipotentem roboratus
 26 est. * Cucurrit aduersus eum erecto
 collo, & pingui ceruice armatus est.
 27 * Operuit faciem eius crassitudo, & de
 lateribus eius aruina dependet.
 28 * Habitauit in ciuitatibus desolatis, &
 in domibus desertis quæ in cumulos sunt
 29 redactæ. * Non ditabitur nec perfe-
 uerabit substantia eius, nec mittet in ter-
 ra radicem suam.
 30 * Non recedet de tenebris, ramos eius
 arefaciet flamma, & auferetur spiritu oris
 31 eius. * Non credet frustra errore decep-
 ptus, quod aliquo precio redimendus sit.
 32 * Antequam dies eius impleantur peri-
 33 bit, & manus eius arefcet. * Lædetur
 quasi vinea in primo flore botrus eius, &
 quasi oliua proiciens florem suum.
 34 * Congregatio enim hypocritæ sterilis,
 & ignis deuorabit tabernacula eorum qui
 munera libenter accipiunt.
 35 * Concepit dolorem, & peperit iniqui-
 tatem, & vterus eius præparat dolos.

תרגום

15 * הֵא בְּקִדְשׁוֹ עֲלָה לֹא יִתְמַיֵּן וְאֶנְגְּלִי מִרְמָה לֹא יִזְכּוּ קוֹמוֹ :
 17 * אֲחִיו לֶךְ קָבַל מִנִּי וְדִין דְּחִמָּה וְאֶשְׁחַעֲי :
 18 * דְּחִכִּים מִן יִחוּן וְלֹא מִכְדָּבִין מִסְסוֹרָתָא דְּאַבְהִתְחוּן :
 19 * לְהוֹן לְבַלְחִי דְּרִיחוּן :
 20 * כָּל יוֹמֵי רִשְׁיָעָה הוּא מִתְפָּס וּמִנֵּן שְׂנִיָּא אֶתְשִׁישׁוּ לְתַקִּיפָא :
 21 * קָל דְּלוֹתִיָּא בְּגִהָנָם בְּאַרְנוֹ כִּד שְׂרִין צִדִּיקִי בְּשִׁלְמָא בְּחַיִּי עֲלִמָּא בְּיוֹתָא יִתִּינָה :
 22 * לֹא יִתִּימִין לְמַתָּב מִן חֲשׁוֹךְ וְאִיטְמוֹם :
 23 * מִנְדָּד הוּא לְמוֹזֶן אֵן הוּא יִדַּע אַרְוִם מִעַתְד בִּידָה יוֹם חֲשׁוֹכָא :
 24 * יִבְעִתְנָה עֵקָא וּמַעֲיָקָא מִחֲזוֹרִין :
 25 * אַרְוִם אוֹשִׁישׁ לְאַלְהָ יִדָּה וְלוֹת שְׂדֵי יִתְגַּבֵּר :
 26 * יִרְחוּט לוֹתָהּ בְּתַקִּיפָא בְּאַקוּשִׁי :
 27 * אַרְוִם חֶפֶא זִיוָה בְּשׁוּמָנָה וְעֵבֶר רוֹטְבָא עֲלִיוֹ כִּפְלָא :
 28 * וְעֵבֶר שְׂכִנְתָּאִין בְּקִרְוָא צִדִּיק יִתֵּב בְּבִתְנָא דְּלֹא :
 29 * לֹא יִתְעַתֵּר וְלֹא יִתְקַוֵּם עֲתִידָה וְלֹא יִתְמַח לְאַרְעָא מִגְּהוֹן :
 30 * לֹא יִעֲדִי מִן חֲשׁוֹךְ שְׂבָשִׁיָּה תִּיבֵשׁ שְׁלֵחֶבֶר וְעֵרִי בּוֹעֲפָא דְּפִמָּה דְּאַלְהָ :
 31 * לֹא יִתִּימִין בְּרִשְׁ דִּי בְּשִׁקְרָא חֲשִׁי אַרְוִם שְׂקִרָא :
 32 * בָּלֹא יוֹמִיָּה חֲתָמְלִי קְבוּרָתָהּ וְעוֹבִיָּה לֹא תִתִּי עֲכוּפִיָּא :
 33 * יִתֵּר חִיד גִּפְנָא בְּתִרָה וַיִּטְלוֹק חִיד וַיִּתָּא לְבַלְבִּיָּה :
 34 * אַרְוִם סִיעַת דִּילְטוֹר לְעֵצֵר וְאַשְׁתָּא גְּמִרָה מִשְׁכְּנֵי שׁוֹחָדָא :
 35 * דְּחִשְׁלִין לִיעוֹת וּמִמְלִין שְׂקֵר וְרַעֲיוֹנֵי כְּרִיסִיָּהוֹן מִתְכִּין נִכְלָא :

* Si in sanctis non credit, celum autem non
mundum coram eo.
* Sine autem abominatus & impurus vir
bibens iniustitiam quasi potionem.
* Renunciabo autem tibi, audi me, quæ
vidi renunciabo tibi: * Quæ sapientes
dicent, & non absconderunt patres eorum.
* Ipsis autem solis data est terra, & non ve-
nit alienus in eos.
* Omnis vita impij in cura, anni autem nu-
merabiles dati potenti.
* At timor ipsius in auribus suis cum visus
fuerit iam in pace agere, veniet eius subversio.
* Non credat auersum esse à tenebris, desti-
natus est enim iam in manus ferri:
* Ordinatus est autem in cibos vulturibus.
nouit autem in se quod manet in ruinam. Dies
autem tenebrosa * ipsum versabit: necessitas
autem & tribulatio ipsum comprehendet, sicut
dux praefectus cadens;
* Quoniam sustulit manus coram Domino.
contra autem omnipotentem ceruicem indu-
rauit.
* Cucurrit autem contra eum in iniuria, in
crassitudine tergi scuti eius:
* Quoniam abscondit vultum suum in adi-
pe suo, & fecit femorale in cruribus.
* Habitat autem ciuitates desertas, ingre-
diatur autem domos inhabitatas. quæ autem illi
preparauerunt, alij auferent.
* Neque ditetur, neque maneant eius facul-
tates. non mittat in terra vmbram:
* Neque fugiat tenebras, germen eius tabe-
sciat ventus, decidat autem eius flos:
* Non credat quod permanebit, inania enim
euent ei.
* Inciso eius ante tempus corrumperetur, &
ramus eius non floreat:
* Comedatur autem tanquam acrosta ante
tempus, decidat autem sicut flos oliuæ.
* Testimonium enim impij mors. ignis autem
comburet domos munera accipientium.
* In ventre autem capiet dolores, euenient
autem ei vana, at venter eius feret dolum.

15 * εἰ καὶ ἁγίων οὐ πισθεύει, οὐρανὸς δὲ καὶ γαῖα οὐκ ἐναν-
16 τίων αὐτοῦ. * ἔα δὲ ἐβδελυγμὸν καὶ ἀκάθαρτον
ἀνὴρ πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ.
17 * ἀναγγελάτω δὲ τοῖς ἀκροῦς, ἀδὴν ἐώρακα δυνάμει
18 τοῖς. * ὁ θεὸς ἐρεῖ, καὶ οὐκ ἐκρυψαν πατέρες αὐτῶν.
19 * αὐτοῖς δὲ μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἦλθεν ἀλλοε-
νὴς ἐπ' αὐτοῖς.
20 * πᾶς ὁ βίον ἀσεβοῦς ἐν φρεσίν, ἐπὶ δὲ δριμύτητι
δεδομμένα δυνάμει.
21 * ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ, ἐν ᾧ αὐτὸς ὅταν δοκῇ ἡδὴ εἰρηνοῦν,
ἤξει αὐτὸς ἡ καταστροφή.
22 * μὴ πισθεύτω λαὸς ἐραφίᾳ ἀπὸ σκοτίας. ἐντέλειαν
γὰρ ἡδὴ εἰς χεῖρας σιδήρου.
23 * κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυνή. οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῇ ὅτι
μείνει πτωχὴ. ἡμέρα δὲ σκοτὴν
24 * αὐτὴν ἐρεῖ, δυνάμει δὲ καὶ θλίψει αὐτὴν καθεξῆς,
ὥστε ἐρετὴν πρὸς πρῶτον πίπῃ.
25 * ὅτι ἦρε χεῖρας ἐναντίον κυρίου. ἐναντὶ δὲ παντοκρά-
τορος ἐτραχηλίασεν.
26 * ἐδραμεῖ δὲ ἐν θυτίᾳ αὐτοῦ ὕβρις ἐν πᾶσι νῶτον αὐ-
τοῦ.
27 * ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐν σέπαι αὐτοῦ. καὶ
ἐποίησε ὀπίσθιον ἐπὶ τῶν μηρῶν.
28 * ἀντιθέτω δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσέλθοι δὲ οἰκοὶ ἀεική-
τους. αὐτὸς δὲ ἐκείνοι ἡτίμασθαι ἄλλοι λαοὶ (ἐν).
29 * οὔτε μὴ πλουτήσῃ, ἕτε μὴ μείνῃ αὐτὸς ἐν ἐπαρχο-
ντα. οὐ μὴ βάλλῃ ἐπὶ γῆς σκιδῶ.
30 * οὐ δὲ μὴ ἐκφυγῇ τὸ σκότος, τὴν βλασὴν αὐτοῦ μαρ-
ναί μ' ἐμ' ἐκπέσει δὲ αὐτὸς τὸ θυμὸν.
31 * μὴ πισθεύω δὲ ὑπομνηεῖ, κενὰ γὰρ ἀποθήσεται
αὐτοῦ.
32 * ἡ τμήν αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρῇ, καὶ ὁ ὄρα μ' ἐμ' αὐ-
τοῦ οὐ μὴ διαθήσῃ.
33 * πρὸς γὰρ δὲ ὥστε ὁ μ' ἐμ' πρὸ ὥρας, ἐκπέσει δὲ
ὡς θυμὸν ἐλαίας.
34 * μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος. πῦρ δὲ καύσει οἰκοὶ
δωρεδεντῶν.
35 * ἐν γαστρὶ δὲ λήψει ὁ θυμὸς, ἀποθήσεται δὲ αὐτοῦ κε-
νά, ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

- 15 Ecce in sanctis superioribus non credit, & angeli excelsi non sunt mundi coram eo.
16 Immundus filius hominis, qui bibit sicut aquam iniquitatem!
17 Nunciabo tibi, audi me, & quod vidi narrabo.
18 Quod sapientes annunciauerunt, & non negauerunt quæ tradita sunt à patribus eorum.
19 Quibus solis data est terra, & non transiit alienus inter eos.
20 Omnibus diebus impij ipse contaminatur, & numerus annorum absconditus est robusto.
21 Vox timorum in gehenna in auribus eius, quando habitabunt iusti in pace in vita æterna, vastitas veniet ei.
22 Non credet reuerti à tenebris, & paratus est iis qui occidunt gladio.
23 Vagatur ipse ad escam ubi est; scit quod parata est in manu eius dies tenebrarum.
24 Conturbabunt eum tribulatio & angustia, circumdabunt eum sicut regem qui stat ut circunde-
tur legionibus.
25 Quoniam extendit in Deum manum suam, & contra omnipotentem roboratus est.
26 Et operuit vultum suum pingue-
dine sua, & fecit aruam super ilia.
27 Et fecit tabernacula in ciuitatibus desertis, ut habitaret in domibus quæ
erant inhabitabiles, & quæ paratæ erant in acervos.
28 Non ditabitur, neque permanebunt diuitiæ eius, ne-
que extendetur in terram quicquam ex eis.
29 Non recedet à tenebris; ramus eius arefaciet flamma, & auferetur per
spiritum oris Dei.
30 Non credet filius hominis qui in falsitate errat, quia falsa erit permutatio eius.
31 Excutiet sicut vitis botrum suam, & proieci-
et sicut oliua ramum suum.
32 Quoniam turma delatoris in tribulatione, & ignis consumpsit tabernacula muneris.
33 Qui cogitant laborem & loquuntur iniquitatem, & cogitationes ventris eorum præparant dolos.

CAP. XVI.

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃
 שָׁמַעְתִּי כְּאֵלָה רַבּוֹת מִנַּחֲמֵי עֲמַל בְּלִבִּי׃
 הִקֵּץ לְדַבְרֵי רוּחַ אוֹ מֵה' יִמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶה׃
 גַּם אֲנִכִּי בָכָם אֲדַבֵּר לֹא יֵשׁ נַפְשָׁם תַּחַת
 נַפְשֵׁי אַחֲבֵירָה עֲלֵיכֶם בְּמַלְאִים וְאֲנִיעָה עֲלֵיכֶם
 בְּמוֹרָאִי׃
 אֲמַצֵּבְכֶם בְּמוֹרָאִי וְנִיד שְׁפָתַי יִחְשֹׁךְ׃
 אִם אֲדַבֵּר לֹא יִחְשֹׁךְ כְּאִבִּי וְאֲחִדְלָה
 מִן מְנֵי יִהְיֶה׃
 אֲךְ עֲתִידָה הֲלֹאֲנִי הַשְׁמוֹת כָּל עֲדָתִי׃
 וְתִקְמַטְנִי לְעַד הַיּוֹם וַיָּקָם בִּי כַחֲשֵׁי בִפְנֵי
 יַעֲנֶה׃
 אֲפֹסֶרְךָ וַיִּשְׁטַמְנִי חֶרֶק עָלַי בְּשֵׁנָיו צִרְיִי לְטֹשׁ
 עֵינָיו לִי׃
 פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיָּהֶם בַּחֲרָפָה הִכּוּ לַחַיִּי יָחַד
 עָלַי יִתְמַלְאוּן׃
 יִסְבִּירוּנִי אֶל אֵל עֹוִיל וְעַל יְדֵי רָשָׁעִים יִרְטְנוּ׃
 שָׁלוֹ הָיִיתִי וַיִּפְרְפוּרְנִי וַאֲחֹז בְּעַרְפִּי וַיַּפְצֵצֵנִי
 וַיִּקְמַנִּי לוֹ לְמַטְרָה׃
 יִסְבוּ עָלַי רַבִּיּוֹ יַפְלֹחַ בְּלִיּוֹתַי וְלֹא יִחַמֵּל יִשְׁפֹּךְ
 לְאַרְץ מִרְרָתִי׃
 יִפְרֹצֵנִי פֶרֶץ עַל פְּנֵי פֶרֶץ יִרָץ עָלַי כְּגִבּוֹר׃
 שֶׁק תִּפְרֹתִי עָלַי גִּלְדִּי וְעַל לִתִּי בַּעֲפֹר קֶרֶנִּי׃
 פְּנֵי חֲמֹרְמֹרָה מִנִּי בָבִי וְעַל עַפְעָפִי צִלְמוֹרָה׃
 עַל לֹא חֶמֶס בְּכַפִּי וְתִפְלַתִּי זִכָּרָה׃
 אֶרֶץ אֶל תִּבְסִי דָמִי וְאֶל יְהִי מָקוֹם לְזַעֲקָתִי׃
 גַּם עֲתִידָה הִנֵּה בַּשָּׁמַיִם עֲדִי וְשִׁהְדִּי בְּמִרוֹמִים׃
 מְלִיצֵי רָעִי אֶל אֱלֹהֵי דִלְפָּה עֵינִי׃
 וַיּוֹכַח לְגִבּוֹר עִם אֱלֹהֵי וּבֶן אָדָם לְרַעְהוֹ׃
 כִּי שָׁנוֹת מִסְפָּר יֵאָתִיו וְאַרְחָה לֹא אֲשׁוּב אֲחִלָּה׃

1 R Espōdens autem Iob, dixit: *Audiui frequenter talia: cōsolatores onerosi omnes vos estis. *Nunqd habebunt finē verba vētosa? aut aliquid tibi molestum est si loquaris? *Poterā & ego similia vestri loq. Atq; vtinā esset aīa vestrā p aīa mea: cōsolarer & ego vos sermonibus, & mouerem caput meum sup vos. *Roborarem vos ore meo, & mouerem labia mea quasi parcens vobis. *Sed quid agam? Si locutus fuero, non quiescit dolor meus, & si tacuero, non recedet à me. *Nunc autem oppressit me dolor meus, & in nihilū redacti sunt omnes artus mei. *Rugæ meæ testimoniū dicunt contra me, & suscitatur falsiloquus aduersus faciem meam cōtradicens mihi. *Collegit furorē suum in me, & cōminans mihi infremuit contra me dentibus suis. Hostis meus terribilibus oculis me intutus est. *Aperuerunt sup me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam, factiati sunt poenis meis: *Cōclufit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit. *Ego ille quondā opulentus repētē cōtritus sum, tenuit ceruicē meam, confregit me, & posuit me sibi quasi in signū. *Circūdedit me lanceis suis, conuulnerauit lūbos meos. nō pepcit, & effudit in terra viscera mea. *Conscidit me vulnere sup vulnus, irruit in me quasi gigas. *Saccum cōsui sup cutem meā, & operui cinere carnem meā. *Facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligauerunt. *Hæc passus sum absq; iniquitate manus meæ, cum haberē mundas ad Deum pces. *Terra ne operias sanguinē meum, neq; inueniat in te locū latendi clamor meus. *Ecce enim in cælo testis meus, & cōscius me⁹ in excelsis. *Verbosi amici mei, ad Deū stillat oculus meus. *Atq; vtinā sic iudicaretur vir cum Deo, quomodo iudicatur filius hoīs cū colat legā suo. *Ecce enim breues anni trāseunt, & semitam per quam nō reuertar ambulo.

תרגום

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃
 שָׁמַעְתִּי כְּאֵלָה רַבּוֹת מִנַּחֲמֵי עֲמַל בְּלִבִּי׃
 הִקֵּץ לְדַבְרֵי רוּחַ אוֹ מֵה' יִמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶה׃
 גַּם אֲנִכִּי בָכָם אֲדַבֵּר לֹא יֵשׁ נַפְשָׁם תַּחַת
 נַפְשֵׁי אַחֲבֵירָה עֲלֵיכֶם בְּמַלְאִים וְאֲנִיעָה עֲלֵיכֶם
 בְּמוֹרָאִי׃
 אֲמַצֵּבְכֶם בְּמוֹרָאִי וְנִיד שְׁפָתַי יִחְשֹׁךְ׃
 אִם אֲדַבֵּר לֹא יִחְשֹׁךְ כְּאִבִּי וְאֲחִדְלָה
 מִן מְנֵי יִהְיֶה׃
 אֲךְ עֲתִידָה הֲלֹאֲנִי הַשְׁמוֹת כָּל עֲדָתִי׃
 וְתִקְמַטְנִי לְעַד הַיּוֹם וַיָּקָם בִּי כַחֲשֵׁי בִפְנֵי
 יַעֲנֶה׃
 אֲפֹסֶרְךָ וַיִּשְׁטַמְנִי חֶרֶק עָלַי בְּשֵׁנָיו צִרְיִי לְטֹשׁ
 עֵינָיו לִי׃
 פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיָּהֶם בַּחֲרָפָה הִכּוּ לַחַיִּי יָחַד
 עָלַי יִתְמַלְאוּן׃
 יִסְבִּירוּנִי אֶל אֵל עֹוִיל וְעַל יְדֵי רָשָׁעִים יִרְטְנוּ׃
 שָׁלוֹ הָיִיתִי וַיִּפְרְפוּרְנִי וַאֲחֹז בְּעַרְפִּי וַיַּפְצֵצֵנִי
 וַיִּקְמַנִּי לוֹ לְמַטְרָה׃
 יִסְבוּ עָלַי רַבִּיּוֹ יַפְלֹחַ בְּלִיּוֹתַי וְלֹא יִחַמֵּל יִשְׁפֹּךְ
 לְאַרְץ מִרְרָתִי׃
 יִפְרֹצֵנִי פֶרֶץ עַל פְּנֵי פֶרֶץ יִרָץ עָלַי כְּגִבּוֹר׃
 שֶׁק תִּפְרֹתִי עָלַי גִּלְדִּי וְעַל לִתִּי בַּעֲפֹר קֶרֶנִּי׃
 פְּנֵי חֲמֹרְמֹרָה מִנִּי בָבִי וְעַל עַפְעָפִי צִלְמוֹרָה׃
 עַל לֹא חֶמֶס בְּכַפִּי וְתִפְלַתִּי זִכָּרָה׃
 אֶרֶץ אֶל תִּבְסִי דָמִי וְאֶל יְהִי מָקוֹם לְזַעֲקָתִי׃
 גַּם עֲתִידָה הִנֵּה בַּשָּׁמַיִם עֲדִי וְשִׁהְדִּי בְּמִרוֹמִים׃
 מְלִיצֵי רָעִי אֶל אֱלֹהֵי דִלְפָּה עֵינִי׃
 וַיּוֹכַח לְגִבּוֹר עִם אֱלֹהֵי וּבֶן אָדָם לְרַעְהוֹ׃
 כִּי שָׁנוֹת מִסְפָּר יֵאָתִיו וְאַרְחָה לֹא אֲשׁוּב אֲחִלָּה׃

CAP. XVI.

Respondens autem Iob dicit:

¹ Audiui talia multa, consolatores malorum omnes. ² Quid enim nunquid ordo est ver-

bis venti, aut quid molestum erit tibi quoniam respondes? ³ Et ego secundum vos loquar.

⁴ Utinam supponeretur anima vestra pro mea: postea insultabo vobis verbis. & mouissem v-
tique super vos cum planctu caput meum.

⁵ Sit autem fortitudo in ore meo, motui au-
tem laborum non parcam.

⁶ Si enim loquar, non dolebo vulnus. si au-
tem & tacuero, quid minus vulnerabor?

⁷ Nunc autem laceratum me fecit fatuum pu-
tridum, & adhæsit mihi: ⁸ In testimonium
factus sum, et surrexit in me mendacium meum,
secundum faciem meam respondit.

⁹ Ira usus dei cecit me, fremuit in me denti-
bus, sagittæ piratarum eius in me inciderunt.
telis oculorum insultavit, acuto percussit me in
genibus.

¹⁰ Unanimiter autem decurrerunt in me.

¹¹ Tradidit enim me Dominus in manus in-
iustorum, in autem impiis proiecit me.

¹² Pacificum dispersit me. accipiens me capil-
lis euulsi, constituit me tanquam signum:

¹³ Circundederunt me lanceis percutientes in
renes meos, non parcentes effuderunt in ter-
ram bilem meam. ¹⁴ Iniecerunt mihi ruinam
super ruinam, cucurrerunt ad me potentes.

¹⁵ Saccum consuerunt super cutem meam, at
robur meum in terra extinctum est.

¹⁶ Venter meus combustus est à fletu, in au-
tem palpebris meis umbra mortis.

¹⁷ Iniustum autem nihil fuit in manibus meis,
oratio autem mea munda. ¹⁸ Terra ne operiat
in sanguine carnis meæ, neque sit locus clamori
meo. ¹⁹ Et nunc ecce in calis testis meus:

²⁰ at conscius mei in excelsis, ²¹ veniat mea ora-
tio ad Dominum, coram autem eo stillet meus o-
culus. ²² Sit autem redargutio viro coram Do-
mino, & filio hominis proximo suo.

²³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

²⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

²⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

²⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

²⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

²⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

²⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

³⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁴⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁵⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁶⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁷⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁸⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

⁹⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁰⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹¹⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹²⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹³⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁴⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁵⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁷ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁸ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁶⁹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷⁰ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷¹ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷² Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷³ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷⁴ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷⁵ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

¹⁷⁶ Anni autem numerabiles venerunt, via au-
tem per quam non reuertar, ambulo.

CAP. XVII.

יז

* רוחי חבלה ימי גזעכו קברים לי ::
* אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן
עיני :

* שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע :
* כי לבס צפנת משכל על כן לא תרמם :
* לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנר :
* והציגני למשל עמים ותפת לפנים אהיר :
* ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם :
* ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתעדר :
* ויאהז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמן :
* ואלם כלם תשובו ובאו נא ולא אמצא
בכם חכם :

* ימי עברו זמרי נתקו מורשי לבבי :
* לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך :
* אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי :
* לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחותי לרמה :
* ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנר :
* בדי שאל תרדנה אם יחר על עפר נחרת :

יח

* ויען בלדד השחי ויאמר :
* עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר
נדבר :

* מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם :
* טרף נפשו באפו הלמענד תעזב ארץ ויעתק
צור ממקומו :
* גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו :
* אור חשך באהלו וגרו עליו ידעך :
* יצרו צעדי אונן ותשליכחו עצתו :
* כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך :

¹ Spiritus me⁹ attenuabitur, dies mei bre-
² uiabuntur, & solum mihi supest sepul-
³ chrum. * Nō peccaui, & in amaritudinibus
⁴ moratur oculus meus. * Libera me, & pone
⁵ me iuxta te, & cuius vis manus pugnet cō-
⁶ tra me. * Cor eorū lōgē fecisti à disciplina,
⁷ ppter eā non exaltabuntur. * Prædā polli-
⁸ cetur sociis, & oculi filiorum eius deficiēt.
⁹ * Posuit me quasi in prouerbium vulgi, &
¹⁰ exēplum sum coram eis. * Caligauit ad in-
¹¹ dignationem oculus meus, & mēbra mea
¹² quasi in nihilum redacta sunt. * Stupebunt
¹³ iusti sup hoc, & innocēs contra hypocritā
¹⁴ fuscitabitur. * Et tenebit iustus viā suā, &
¹⁵ mundis manibus addet fortitudinē. * Igi-
¹⁶ tur omnes vos cōuertimini & venite, & nō
inueniam in vobis vllum sapientem. * Dies
mei transierunt, cogitationes meę disipa-
tæ sunt, torquentes cor meum. * Noctem
D verterūt in diem, & rursus post tenebras
spero lucē. * Si sustinero, infernus domus
mea est, & in tenebris stravi lectulū meū.
* Putredini dixi, Pater meus es: mater mea
& soror mea, vermibus. * Vbi est ergo nunc
præstolatio mea, & patientiam meam quis
cōsiderat? * In profundissimum infernum
descendent omnia mea. Putasne saltem
ibi erit requies mihi? CAP. XVIII.

¹ R Espōdens autem Baldad Suites, dixit:
² * Vsque ad quem finem verba iactabi-
³ tis? intelligite prius, & sic loquemur.
⁴ * Quare reputati sumus vt iumenta, &
⁵ forduimus coram vobis? * Quid perdis
animā tuam in furore tuo? Nunquid pro-
pter te derelinquetur terra, & transferen-
⁶ tur rupes de loco suo? * Nonne lux impij
extinguetur, nec splendet flamma ignis
⁷ eius? * Lux obtenebrescet in tabernaculo il-
⁸ lius, & lucerna quæ super eum est, extin-
guetur. * Arctabuntur gressus virtutis
eius, & præcipitabit eum consilium suum.
* Immisit enim in rete pedes suos, & in
maculis eius ambulat.

תרגום

יז

¹ נפשי חבלה יומי דועכו קבורן מתקנן לי :
² אין לא מתלעבין עמי ובפרוגיהון חבות עיני :
³ שני כדון ערוב יתי עמך מן
ווא לידי יקרב :
⁴ ארום לבהון אשטתא מסכלתנו מטול היכנא לא תרורם יהוון :
⁵ למפליג על אחותי חבריא ועיני בניו תשחיצון :
⁶ ועתהני למחלין בעממיא וגהינם מן לגיו אהי :
⁷ וכחית מרגוז עיני וקלסחורי היך טולא כלהון :
⁸ ישחקון חריצי על דא
תכא על דילטור ותגבר :
⁹ ויוחד חריץ אורחה ודכי איריא יוסיף לאתחילא :
¹⁰ וברם כלהון תובון ואהו כדון ולא אשכח בכון
חבים :
¹¹ יומי עברו רעיוני אהבטילו לוחי לבי :
¹² ליליא ליממא ישוון נהור קריב מסלקין מן קדם חשוד :
¹³ אם אנא סבר
דבי קבורתא ביתי בחשוד מאכח ביה שוויי :
¹⁴ לשחחא קריתי אבא אנת אמי ואחתי לרחשא :
¹⁵ ותאן דיכי סברי וסתניחי מן יספינה :
טנדי לבי קבורתא תחתן אין כחד על עפרא שרן :
ואתיב בלדד דמן שוח ואמר :
¹ עד אימתי תשוון הרפתקי למלין תבינו ומכתר כן נמלל :
² מה דין אתחשבנא היך בעיר
טענא במחסיכון :
³ דמצער נפשה ברגזה אפשר דאמטולחך תשתביק ארעא מלמיחב וטינר יסתלק מן אהרה :
⁴ לחוד נהור
רשעי יספי ולא יגהר ניץ נורה :
⁵ נהור חשך במשכנה ושרגה אמטולתה יספי :
⁶ יתעיקון פסיעת הקפה ותטלוקנה מלכתה :
מטול דאשחור במצדחא ברגליו ועיליו סריגותא יטיל :

CAP. XVII.

Pereo spiritu latus; egeo autem sepulchro, & non assequor.

² Supplico laborans, & quid faciam? furati sunt autem meas facultates alieni. quis est hic; manu mea ligetur?

⁴ Quoniam cor eorum absconderunt à prudentia, propter hoc non exaltabis eos.

⁵ Parti nuntiabit mala, oculi autem mei in filiis contabuerunt.

⁶ Posuisti autem me fabulam in gentibus, risus autem eis euasi.

⁷ Cæci facti sunt enim ab ira oculi mei, obsesus sum valde ab omnibus.

⁸ Stupor tenuit veraces super his, iustus autem super iniquum suscitetur:

⁹ Teneat autem fidelis suam viam, mundus autem manibus recipiat audaciam.

¹⁰ Quinimo omnes nitimini & venite iam, non enim inuenio in vobis verum.

¹¹ Dies mei transierunt in strepitu, rupti sunt autem articuli cordis mei.

¹² Noctem in diem posui, lumen propè à facie tenebrarum.

¹³ Si enim sustinuero, infernus mea domus; in autem caligine stratus est meus lectus.

¹⁴ Mortem inuocaui patrem meum esse, matrem autem meam esse & sororem putredinem.

¹⁵ Ubi igitur mea est spes, aut bona mea videbo?

¹⁶ Aut mecum in infernum descendent? aut vnanimiter in sepulchrum descendemus?

CAP. XVIII.

Respondens autem Baldad Sauchites dicit:

² Usquequo non cessabis? mane, ut et ipsi loquamur.

³ Quare ut quadrupedes tacuimus coram te?

⁴ Interfecit te ira. quid enim situ mortuus fueris, inhabitabilis quæ sub celo? aut subuertentur montes à fundamentis?

⁵ Et lumen impiorum extinguetur? & non euemiet eorum flamma.

⁶ Lumen eis tenebræ in tabernaculo, at lucerna in eo extinguetur.

⁷ Venientur minimi facultates eius, erret autem eius consilium.

⁸ Immittatur autem pes eius in laqueo, in rete inuoluatur.

ιζ.

¹ Ολέομαι πνύμα π φερόμην, δέομαι δ' ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω.

² λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσω; ἐκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. τίς ἐστὶν ὁδός, τῇ χειρὶ μου σωθῆθήτω;

⁴ ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρυψαν ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτοὺς.

⁵ τῇ μερίδι ἀναγλεῖ κακίας, ὁφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' ὑοῖς ἐτάκησθην.

⁶ ἔθραξέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσι, ἔλως δ' αὐτοῖς ἀπέβην.

⁷ πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς ὁφθαλμοί μου, πεπολιόρχημαι μέγας ὑπὸ πλῦτων.

⁸ θάψμα ἔχον ἀληθινούς ἐπὶ τοῖς, δίκαιος δ' ἐπὶ τῷ ἀνόμῳ ἐπανασταίη.

⁹ χοίρη δ' πιστὸς τὴν ἐαυτοῦ ὁδόν, καθαρός δ' χεῖρας ἀναλάβοι θάρους.

¹⁰ οὐ μὴν δ' ἀλλὰ πλῆτες ἐρείδετε καὶ δεύτε δὴ, οὐ γὰρ δέξομαι ἐν ὑμῖν ἀληθείας.

¹¹ αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βερόμῳ, ἐρεθίσθη δ' ἀρτέρα τῆς καρδίας μου.

¹² ἡνέκα εἰς ἡμέραν ἔζηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ πρὸς ὅπου σκοτός.

¹³ ἐδὼ γὰρ ὑπομείνω, ἀδης μου ὁ οἶκος, ἐν τῇ γνώφῃ ἐσρωταί μου ἡ σρωμνή.

¹⁴ θόλῳ ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δέ μου εἶναι καὶ ἀδελφὴν λαπίαν.

¹⁵ πᾶς γὰρ ἐν ἐλπίδι ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὀψομαι;

¹⁶ ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἀδλιν καταβήσεται; ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

ιη.

¹ Ὑπολαβὼν δ' βαλδὰδ ὁ σαυχίτης λέγει,

² μέχρη τίνος οὐ παύσῃ; ἤτις, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν.

³ διατί ὡσπερ τετράποδα κεραιώματα ἐνώπιόν σου;

⁴ κέχρηταί σε ὀργή. ἵ' γὰρ ἐδὼ σὺ ἀποθανῆς, αἰοικητοὺς ἢ ὑπ' ἐρανοῦ; ἢ κατασραφή(ε) ὄρη ἐν θεμελίῳ;

⁵ καὶ φῶς ἀσεβῶν (βεβήσεται); καὶ σὺ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ.

⁶ ὅ φῶς αὐτοῖς σκοτός ἐν διαίτῃ, ὃ δ' λύχνος ἐπ' αὐτῶν (βεβή(ε)).

⁷ θηρδύσαισθαι ἐλάχισοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. σφάλλαι δ' αὐτῶν ἡ βουλή.

⁸ ἐμβληθεὶς δ' ὁ ποὺς αὐτῶν ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλιχθεὶς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XVII.

Anima mea corrupta est, dies mei succisi sunt, sepulchra parentur mihi. Si non sunt irrisores mecum, & in commutatione eorum manet oculus meus.

² Pone nunc fideiussorem me apud te: quis est qui manum meam tangat? Quoniam cor eorum abscondisti ab intellectu, propterea non exaltabis eos.

³ Qui ad diuidendum annunciat sociis, oculi filiorum eius consumentur. Et statuisti me in proverbium in populis; & ab interiori gehenna ero.

⁴ Et caligauit à furore oculus meus, & vultus meus quasi umbra totus est. Tacebunt recti super hoc, & iustus contra delatorem se confortabit.

⁵ Et apprehendet rectus viam suam, & mundus manibus addet robur. Veniantamen vniuersi vos conuertimini, & venite nunc, & non inueniam in vobis sapientem.

⁶ Dies mei transierunt, cogitationes meæ cessauerunt in tabulis cordis mei. Noctem ponent in diem, lucem propinquam auferunt à facie tenebrarum.

⁷ Si ego sustinuero, domus mea erit: in tenebris sternam domum strati mei. Foveam vocaui, pater meus es tu: mater mea & soror mea, verum super puluerem commemorabuntur.

⁸ Et ubi est nunc spes mea, & expectationem meam quis intuebitur? Duo corpora in domum sepulturae descendent, si simul respondit Baldad, qui erat de Suach, & ait:

¹ Usquequo ponetis vices verbis? intelligite, & post hæc loquamur. Quare reputati sumus sicut iumentum: absconditi sumus in conspectu vestro?

² Qui tribulat animam suam in ira sua, nunquid propter te derelinquetur terra, ne habitetur, & transferentur rupes de loco suo?

³ Attamen lux impiorum extinguetur, & non splendet scintilla ignis eius. Lux obtenebrescet in tabernaculo suo, & lucerna eius propter eum extinguetur.

⁴ Artabuntur gressus fortitudinis eius, & proiciet eum consilium suum.

⁵ Quia immisus est in rete pedes eius, & super retiaculum deambulabit.

CAP. XVIII.

* יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 * טָמֹן בְּאֶרֶץ חֲבָלוֹ וּמַלְכָּתוֹ עָלֵי נְתִיב :
 * סָבִיב בְּעֵתָהּ בְּלִהוֹת וַהֲפָצְהוּ לְרַגְלָיו :
 * יוֹרֵי דָעַב אָנוּ וְאִיד נָכוֹן לַצֶּלְעוֹ :
 * יֹאכֵל בְּדֵי עוֹרוֹ יֹאכֵל בְּדֵי בְכוֹר מוֹרָתוֹ :
 * יִנְרֹחַק מֵאֶרְצוֹ מִבִּטְחוֹ וְתִצְעֲדוּהוּ לְמֶלֶךְ
 בְּלִהוֹרָתוֹ :

* תִּשְׁכֹּן בְּאֶהְלוֹ מִבְּלִי לוֹ יִזְרַח עַל-נֹוֹרוֹ
 גִּפְרִית :

* מִתַּחַת שְׂרָשָׁיו יִבְשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל קִצִּירוֹ :
 * זָכְרוּ אֲבָד מִנִּי-אֶרֶץ וְלֹא-שֵׁם לוֹ עַל-פְּנֵי-
 חוּץ :

* יִהְדָּפְהוּ מֵאוֹר אֶל-חֹשֶׁךְ וּמִתֵּבֵל יִנְדָּהוּ :
 * לֹא-נִין לוֹ וְלֹא-נֶכֶד בְּעֵמּוֹ וְאִין שְׂרִיד בְּמִגְדָּרָיו :
 * עַל-יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָיִם וְקִדְמָנִים אַחֲזוּ שְׁעָרָיו :
 * אַךְ-אֵלֶּה מִשְׁכְּנוֹת עוֹלָם וְזֶה מְקוֹם לֹא-יִדְעֵהוּ אֵל :

יט

* וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר :
 * עַד-אֵנָה תִּגְיוֹן נַפְשִׁי וְתִדְבָּאוּנִי בְּמַלְיָם :
 * וְרוּחַ עֶשֶׂר פְּעָמִים תִּכְלִימוּנִי לֹא-רִתַּבְשׁוּ
 תַּהֲבִירוּ לִי :

* וְאֵף-אֲמַנְסָה שְׂגִיתִי אֶתִּי תִלִּין מִשׁוֹבְתִי :
 * אִם-אֲמַנְסָה עָלֵי תִגְדִּילוֹ וְתוֹכִיחוּ עָלֵי חֲרָפְתִּי :
 * דַּעֲוֵי אֲפֹי כִי-אֵלֹהִים עוֹתָנִי וּמִצּוֹרוֹ עָלֵי הַקִּיף :
 * הֵן אֶצְעֵק חֲמָסוֹלָא אֶעֱנֶה אֲשׁוּעֵוּאִין מִשְׁפָּט :
 * אֶתְרַחֵי גֵדֵר וְלֹא אֶעֱבֹר וְעַל-נְתִיבוֹתֵי חֹשֶׁךְ
 יִשְׁיָם :

* בְּבוֹדֵי מַעַלִּי הִפְשִׁיט וַיִּסַּר עֲטָרַת רֹאשִׁי :
 * וַיִּתְּצֵנִי סָבִיב וְאֵלֶּךְ וַיִּסַּע כְּעֵץ תְּקוּתִי :
 * וַיַּחַר עָלַי אֲפֹי וַיַּחֲשִׁבֵנִי לוֹ כְּצִירוֹ :

תרגום

וַיַּחֲזֹק בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :
 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צָמִים :

יט

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר :
 עַד-אֵנָה תִּגְיוֹן נַפְשִׁי וְתִדְבָּאוּנִי בְּמַלְיָם :
 וְרוּחַ עֶשֶׂר פְּעָמִים תִּכְלִימוּנִי לֹא-רִתַּבְשׁוּ
 תַּהֲבִירוּ לִי :
 וְאֵף-אֲמַנְסָה שְׂגִיתִי אֶתִּי תִלִּין מִשׁוֹבְתִי :
 אִם-אֲמַנְסָה עָלֵי תִגְדִּילוֹ וְתוֹכִיחוּ עָלֵי חֲרָפְתִּי :
 דַּעֲוֵי אֲפֹי כִי-אֵלֹהִים עוֹתָנִי וּמִצּוֹרוֹ עָלֵי הַקִּיף :
 הֵן אֶצְעֵק חֲמָסוֹלָא אֶעֱנֶה אֲשׁוּעֵוּאִין מִשְׁפָּט :
 אֶתְרַחֵי גֵדֵר וְלֹא אֶעֱבֹר וְעַל-נְתִיבוֹתֵי חֹשֶׁךְ
 יִשְׁיָם :
 בְּבוֹדֵי מַעַלִּי הִפְשִׁיט וַיִּסַּר עֲטָרַת רֹאשִׁי :
 וַיִּתְּצֵנִי סָבִיב וְאֵלֶּךְ וַיִּסַּע כְּעֵץ תְּקוּתִי :
 וַיַּחַר עָלַי אֲפֹי וַיַּחֲשִׁבֵנִי לוֹ כְּצִירוֹ :

* Veniant autem super eum laquei, robora-
bit in eum sitientes. * Absconditus est autem
in terra funiculus eius, & decipula illius in se-
mitis. * In circuitu perdant eum dolores, multi
autem circum pedem eius * veniant in fame an-
gustia, ruina autem ei preparata est indecens.

* Comedantur autem eius rami pedum, come-
dat autem eius pulchra mors.

* Scindatur autem de tabernaculo eius sani-
tas, teneat autem eum necessitas accusatione re-
gia. * Hababit in habitaculo eius in nocte e-
ius, dispergentur decencia eius in sulfure.

* Deorsum radices eius siccabuntur, & sur-
sum corruet messis eius. * Memoria eius

pereat de terra, & erit nomen ei in faciem ex-
traneo. * Expellat eum de luce in tenebras,
& ab orbe terrarum transtulerunt eum.

* Non erit notus in populo eius, neque sal-
uatus in subcalesi domus eius.

* Sed in rebus eius uiuent alij, super eum ge-
muerunt ultimi, primos autem tenuit stupor.

* Hæ sunt domus iniustorum, hic autem lo-
cus ignorantium Dominum. CAP. XIX.

Respondens Job dicit:

* Usquequo afflictam facietis animam
meam, & occidetis me sermonibus?

* Cognoscite solum quod Dominus fecit me
sic: loquimini contra me, non reuerentes me
meumbitis mihi: * Nempe iam in veri-

tate ego erravi, apud me autem habitat error.
locutum esse verbum quod non oportebat, at
verba mea errant & non in tempore.

* Sine autem, quoniam in me magnificamini,
insultatis autem mihi opprobrio. * Cognoscite

igitur quod Dominus est qui turbauit, munitio-
nem autem eius in me exaltauit. * Ecce rideo

opprobrio, & non loquar, clamabo, & nequa-
quam iudicium: * in circuitu circumedificatus

sum, & non transibo, in facie mea tenebras po-
suit. * At gloriam meam à me exiit, abstulit

autem coronam de capite meo. * Dilaniavit au-
tem me in circuitu, & abiit, excidit autem si-

cut arborem spem meam. * Grauius autem mihi
ira usus est; reputauit autem me sicut inimicum.

* ἔλθοισαν ὃ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, καὶ πηχύσαι ἐπ' αὐτὸν
διψῶντας. * κέκρυπται ὃ ἐν τῇ γῇ χοινίον αὐτοῦ, καὶ
ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖσιν.

* κύκλω ὁλέσασθαι αὐτὸν ὁδυνῶν, πολλοὶ δὲ ᾤοντο πό-
δα αὐτοῦ, * ἔλθοισαν ἐν λιμῷ σενῶ, πῶμα δὲ αὐτοῦ

ἡ τῶμασαι ἔξαισιον. * βρωθείησαν δὲ αὐτοῦ κλώνες
ποδῶν, κατέδετο δὲ αὐτοῦ τὰ ὠρεῖα θανάτου.

* ἐκράγην δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἰασις, χορὴ δὲ αὐτοῦ ἀ-
νάγκη αἰτία βασιλικῇ.

* κατασκληρώσει ἐν τῇ σκληρῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κα-
τασπαρήσιν τὰ δὲ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐν θείῳ.

* ὑποκάτωθεν αἰρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσιν, καὶ ἐπά-
νωθεν ἐπιπέσεται θέρμοσ ἀὐτοῦ. * τὸ μνημόσυνον

αὐτοῦ ἀπώλειτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπαρξεί ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ πρῶ-
τον ὥπλον ἔξωτέρῳ. * ἀπώσεται αὐτὸν ἐκ φωτός εἰς σκο-

τον, καὶ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης μετόπισθεν αὐτοῦ.

* ὅτι ἔσται ἐπιγνωσὸς ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὗ δὲ ἡ σωσμέ-
νη ἐν τῇ ὑπὸ οὐρανὸν οὐκ αὐτοῦ.

* ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσιν ἕτεροι, ἐπ' αὐτοῦ ἐστιάξουσιν
ἐγκατοί, πρῶτοι δὲ ἔχουσιν θαῦμα. * ἔτι εἰσὶν οἰκοὶ ἀδίκων,

ὅσας δὲ ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

ἰθ'.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

* Ὡς τὴν ὁ ἑπὶ τῶν μὴ εἰδότες τὸν κύριον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Tenebitur offendiculo laquei, praualebunt aduersus eum confodientes. * Absconditus est in terra funiculus eius, & pedica-
eius super semitam. * Per circuitum terrebut eum tumultus, & dispergent pedes eius. * Sit famelicus in in-
dia eius, & afflictio parata lateri ipsius. * Deuoret lucernam quæ operit cutem eius: consumat filios eius angelus mortis.
* Succidatur de tabernaculo suo spes eius, & deferat eum ad regem terrorum. * Habitet vxor eius in tabernaculo non
suo, & expargatur super habitaculum eius sulfur. * Deorsum radices eius siccabuntur, & sursum abscindetur ramus eius.
* Memoria eius pereat de terra, & non sit ei nomen super faciem platearum. * Pellant eum de luce in tenebras,
& de orbe transferant eum. * Non sit ei filius neque filius filij in populo suo, neque qui saluetur in tabernaculo suo.
* Propter diem eius desolabuntur nouissimi, & primos inuadit tremor. * Attamen hæc sunt habitacula iniqui, &

CAP. XIX.

Respondit Job & dixit: * Usquequid molesti eritis animæ meæ, & conteretis me sermonibus? * Iam decies confudistis me, & non
erubescitis licet agnoscat me. * Attamen verè si ignoravi, mecum morabitur ignorantia mea. * Si in veritate contra me magnifi-
camini, & arguitis me opprobrio meo. * Scitote nunc quoniam Deus apprehendit me, & rete eius cepit me. * Ecce clamabo vim
patiens, & nemo est qui respondeat: orabo, nec erit iudicium. * Semitam meam sepsit ut non transeam, & super itinera mea tenebras
posuit. * Gloria mea me exiit, & abstulit coronam capitis mei. * Destruxit me per circuitum, & abiit: & abstulit quasi lignum
spem meam. * Et inualuit contra me furore suo, & putauit me quasi hostem suum.

יחד יבאו גרודיו ויסללו עלי דרכם ויחנו סביב
לאהלי:

אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני:

חדלו קרובי ומידעי שכחוני:

גרי ביתי ואמהרתי לזר תחשבני נכרי הייתי
בעיניהם:

לעבדי קראתי ולא יענה במופי אתחנן לו:

רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני:

גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי:

תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי:

בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור
שני:

חנני חנני אתם רעי כי יד-אלוה נגעה בי:

למה תרדפני כמו-אל ומבשרי לאתשבעו:

מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויהקו:

בעט-ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון:

ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על-עפר יקום:

ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה:

אשר אני אחזק לי ועיני ראו ולא זר כלו

כליתי בחקי:

כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי:

גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען

תדעון שדון:

ב

ויען צופר הנעמתי ויאמר:

לכן שעפיי ישיבוני ובעבור חושי בי:

מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני:

הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי-ארץ:

כי רננתי רשעים מקרוב ושמחת חנה עדי-

רנע:

12 * Simul venerunt latrones eius, & fecerunt
sibi viā p me, & obsederunt in gyro taber
13 naculū meum. * Fratres meos longē fecit à
14 C me, & noti mei quasi alieni recesserūt à me.
15 * Dereliquerūt me p pinq̄ui mei, & qui me
16 nouerant obliti sunt mei. * Inquilini dom
17 meę & ancillæ meę sicut alienū habuerunt
18 me, & quasi pegrinus fui in oculis eorum.
19 * Seruū meum vocaui, & nō respōdit: ore
17 proprio dep̄cabar illū. * Halitum meū ex-
18 horruit vxor mea, & orabā filios vteri mei.
19 * Stulti quoq; despiciēbāt me, & cū ab eis
20 recessissem, detrahebāt mihi. * Abominati
21 sunt me quondā cōsiliarij mei, & quē ma-
22 ximē diligebā auersatus est me. * Pelli meę
23 cōsumptis carnibus adhæsit os meū, & de-
24 relicta sunt tantūmodo labia circa dentes
25 meos. * Misere mini mei, misere mini mei sal
26 D tē vos amici mei, quia manus Dei tetigit
27 me. * Quare psequimini me sicut Deus, &
28 carnibus meis saturamini. * Quis mihi tri-
29 buat vt scribātur sermones mei: quis mihi tri-
30 det vt exarētur ī libro * stylo ferreo & plūbi
31 lamina, vel certē sculpantur in filice. * Scio
32 enim q̄ redēptor meus viuit, & in nouissi-
33 mo die de terra surrecturus sum. * Et rur-
34 sum circūdabor pelle mea, & in carne mea
35 videbo Deum. * Quem visurus sum ego
ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non
alius. Reposita est hęc spes mea in sinu
meo. * Quare ergo nunc dicitis: Persequa-
mur eum, & radicē verbi inueniamus con-
tra eum? * Fugite ergo à facie gladij, quo-
niā vltor iniquitatum gladius est, & scito-
te esse iudicium. CAP. XX.

1 * R Espondens autem Sophar Naamathi-
2 tes dixit: * Idcirco cogitationes meę
3 A variē succedunt sibi, & mens in diuersa
4 rapitur. * Doctrinam qua me arguis au-
5 diam, & spiritus intelligentiæ meę respon-
6 debit mihi. * Hoc scio à principio ex quo
7 positus est homo super terram, * Quod
8 laus impiorum brevis sit, & gaudium hy-
9 pocritæ ad instar puncti.

תרגום

12 * כחדא ויתון אזלוסוהי וכבשו עלי ארתחחון ושרון חזור חזור למשכני:
13 * פסקו קרובי ואשתמודעי אנשיני:
14 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
15 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
16 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
17 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
18 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
19 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
20 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
21 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
22 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
23 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
24 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
25 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
26 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
27 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
28 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
29 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
30 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
31 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
32 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
33 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
34 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:
35 * רוחי נכריתא לאנחתתי ואחתחננה לבר מעי:

ב

1 * ויען צופר דרסן נעמה ואמר:
2 * מטול דרעיוני מתיבן לי ומטול דחישותי בי:
3 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
4 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
5 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
6 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
7 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
8 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
9 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
10 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
11 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
12 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
13 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
14 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
15 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
16 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
17 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
18 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
19 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
20 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
21 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
22 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
23 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
24 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
25 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
26 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
27 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
28 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
29 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
30 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
31 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
32 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
33 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
34 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי
35 * מרדחא דכסופי אשמע וכפוחא מביונתי:

* Simul autem eius venerunt tentationes in me; viis meis circumdederunt me insidiatores.

* Ame autem fratres mei recesserunt, cognouerunt alienos plus quam me. Amici autem mei misericordes facti sunt, * Neque adiunxerunt

me proximi mei, et qui nouerunt meum nomen, obliti sunt mei. * Vicini domus, ancillaque mea,

alienus fui coram eis. * Seruum meum vocavi, et non obediuit. os autem meum deprecabatur:

* Et supplicabam uxori meae, aduocabam autem adulans filios concubinarum mearum. * Ipse autem in seculum me auersati sunt: quando resur-

go, contra me loquuntur. * Abominati sunt autem me qui cognouerunt me; quos autem amaueram, insurrexerunt mihi. * In pelle mea per-

truerunt carnes meae, at ossa mea in dentibus habentur. * Miseremini mei, miseremini mei,

o amici, manus enim Domini quae tetigit me est.

* Cur autem me persequimini sicut & Dominus? de autem carnibus meis non saturamini.

* Quis enim utique det ut scripta sint verba mea, ut posita sint autem ea in libro in se-

culum, * In stylo ferreo & plumbeo, aut in petris insculpta esse. * Scio ego quod aeternus est

qui soluere me debet, super terram suscitare

* pellem meam quae tolerat haec. Ab enim Domino haec mihi confecta sunt; * Quae ego

mibi conscius sum, quae oculus meus vidit, & non alius; omnia autem mihi consummata sunt in sinu.

* Si autem & dicetis, Quid dicemus coram eo, & radicem sermonis inueniemus in eo? * Cauete & vos a tegmine, furor enim in

iniquos superueniet, & tunc cognoscent ubi est eorum materia.

CAP. XX.

Respondens autem Sophar Minæus dicit:

* Non sic putabam contradicere te haec, et non intelligitis magis quam ego.

* Disciplinam confusionis meae audiam, & spiritus ex intelligentia respondet mihi:

* Nonne haec nosti à principio, ex quo positus est homo super terram?

* Gaudium enim impiorum ruina indecens; letitia autem iniquorum perditio.

12 * ὁμοθυμαδὸν ὃ αὐτὸς ἤλθοιεν τὰ πειραστήρια ἐπ' ἐμοί,

13 τοῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐκάθετο. * ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἐγνώσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ. φί-

14 λοι δὲ μου δὴ ἐλεήμονες γενόμενοι * & ὃ πρὸς ἐμοὶ ἦσαν

15 πελάγοντό μου. * γείτονες οἰκίας, διεσπάσανται τὸ μου, ἀλλοτρίους ἢ ἐμὸν ἐναντίον αὐτῶν.

16 * διεσπάσαντο μου ἐκάλεσα, καὶ ἐχ' ὑποήκουσε. σό-

17 μα δὲ μου ἐδέετο. * καὶ ἐκέλευον τὴν γυναῖκά μου, πρὸς ἐμὸν ἐλθούμην ὃ κολακίδων ὑποὶ παλλακίδων μου.

18 * ὃ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά μου ἀπεποιήσαντο, ὅταν θύσῃ,

19 κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. * ἐβδελύξασθαι δὲ με ὃ εἰδότες με· οὐδ' ἦν ἡ πῆλιν ἐπὶ ἐμὴν ἐξήσθαι μοι.

20 * ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σαρκὲς μου, τὰ δὲ ὀστέ-

21 μου ἐν ὁδοῖς ἐχέει. * ἐλέησατέ με, ἐλέησατέ με ὦ φίλοι, χεῖρ γὰρ κυρίου ἡ ἀφαιρή μου ἐστίν.

22 * διατί δὲ με διώκει ὥσπερ καὶ ὁ κύριος; ὅτι δὲ σαρ-

23 κῶν μου ὅσα ἐμπίμπλασε. * τίς γὰρ δυνάσκει γρά-

24 φῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι ὃ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα.

* ἐν γραφείῳ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ, ἢ ἐν πέ-

25 τρῶν ἐγγλυφῆναι. * οἶδα ἐγὼ ὅτι ἀνάνδιός ἐστιν ὁ ἐκ-

26 λύνει με μέλλον, ἵπτι γῆς θύσῃσαι * τὸ δέρμα μου τὸ θύσῃσαι ταῦτα. ὥσπερ γὰρ κύριος ταῦτά μοι σωτετέλεσθαι,

27 * ἀλλ' ἐγὼ ἐμαυτῶν σωτέλεσθαι, ἀφ' ὅθεν ὁ κύριος μου ἐώ-

28 ρακε, ὅσα ἄλλος, πῶς δὲ μοι σωτετέλεσθαι ἐν κόλ-

29 πῳ. * εἰ ὃ καὶ ἐρεῖτε, τί ἐρῶμεν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι ῥίζαν λόγου διήρυξεν ἐν αὐτῷ;

30 * διλαβήθητε καὶ ὑμεῖς ὅτι ἵπτα λυμματα, θυ-

μὸς γὰρ ἵπτι θύσῃσαι ἐπελδύσεται, καὶ τότε γνώσῃ, πῶς ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὕλη.

κ.

1 * Ὑπολαβὼν ὃ ὠφάρ ὁ μιν αἰῶν λέγει,

2 * οὐχ ὥτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ σωῖετέ με ἅλλον, ἢ ἐγώ.

3 * παιδείαν ἐν τρεπῇ μου ἀκούσθαι, καὶ πνεῦμα ἐν

4 τῇς ζωέσεως ἀποκρίνεσθαι μοι. * μὴ ταῦτα ἐγὼ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ, ἀφ' οὗ ἐτέθη ἀνθρώπῳ ἵπτι τῇς γῆς;

5 * ἀφ' ὅθεν ὁ κύριος ἀσεβῶν πῶμα ἵστασιν, χαρμονὴ ὃ ὡσανόμων ἀπώλεια.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Simul venerunt contra me turmae eius, & strauerunt super me viam suam, & castrametati sunt in circuitu tabernaculi mei.

12 Fratres meos longè fecit à me, & noti utique mei facti sunt alieni à me. 13 Cessauerunt propinqui mei, & noti mei obliti sunt mei.

14 Inquilini domus meae & concubinae meae sicut alienum reputauerunt me: quasi filius populorum fui in conspectu eorum.

15 Seruum meum vocavi, & non respondit mihi, ore meo rogabam eum. 16 Spiritus meus alienus factus est uxori meae, & deprecabar filium vteri mei.

17 Paruuli quoque despiciebant verba mea, confurgebam, & loquebantur de me. 18 Abominati sunt me omnes viri secreti mei, & illi quos dilexi, versi sunt in me.

19 Pelli meae & carni meae adhæsit os meum, & relictus sum tantum in pelle dentium meorum. 20 Miseremini mei, miseremini mei vos amici mei, quia plaga à facie Dei tetigit me.

21 Quare persequimini me sicut Deus, & de carne mea non saturamini? 22 Quis tribuat hic ut scribantur sermones mei: quis det ut signentur in libro?

23 Et ego scio quia redemptor meus viuit, & post hæc redemptio eius confurget super me. 24 Et postquam inflata fuerit pellis mea, erit hoc: & de carne mea videbo iterum Deum.

25 Quem ego visurus sum mihi, & oculi mei videbunt, & non alius: consumpti sunt renes mei in sinu meo. 26 Quoniam dicitis: Quid persequimur eum, & radicem verbi inuenimus contra eum?

27 Timete vobis à facie gladii, quia cum irascitur Deus super iniquitates, immittit occidentes gladio, ut sciatis quod iudex verus est dominus iudicij.

28 Respondit Sophar qui erat de Naama, & ait: 29 Idcirco cogitationes meae respondent mihi, & quia sensus meus in me est.

30 Doctrinam verecundiae meae audio, & quasi spiraculum intelligentiae meae respondet mihi. 31 Nonne hoc scis ab initio, à tempore quo positus est homo super terram?

32 Quoniam gaudium impiorum finitur citò, & letitia delatoris usque ad momentum.

אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע :
 בגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו :
 כחלום יעוף ולא ימצאו וידד בחזיון לילה :
 עין שזפתו ולא רזוסף ולא עוד רשורנו
 מקומו :

בניו ירצו דלים וידיו תשכנה אונו :
 עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב :
 אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו :
 יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חבו :
 לחמו במעיו נהפך מרור פתנים בקרביו :
 חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל :
 ראש פתנים יינק תהרהו לשון אפעה :
 אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה :
 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלם :
 כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו :
 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט :
 אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו :
 במלאות ספקו יצר לו כל יד עמל תבואנו :
 יחי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטה
 עלימו בלחמו :

יברח מנשק ברזל תחלפהו קשר נחושה :
 שלף ויצא מגוה וברק ממורתו יחלך עליו
 אמים :

כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח
 ירע שריד באהלו :
 יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו :
 יגל יכול ביתו נגרות ביום אפו :
 זרה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת
 אמרו מאל :

6 * Si ascenderit vsq; ad cælum supbia eius,
 7 & caput eius nubes tetigerit, * quasi ster-
 8 quiliu in fine pderit: & q eum viderat,
 9 dicet: Vbi est? * Velut somniu auolans non
 Binuenietur; tranfiet ficut visio nocturna.
 10 * Oculus q eum viderat nō videbit, neque
 11 vltra intuebitur eum locus fuus. * Filij ei
 12 atterentur egeftate, & manus illius reddet
 13 ei dolorem fuum. * Offa eius implebuntur
 14 vitiis adolefcentiæ eius, & cū eo in pulue-
 15 re dormiet. * Cū enim dulce fuerit in ore
 16 eius malū, abscondit illud sub lingua fua.
 17 * Parcet illi & non derelinquet illud, & ce-
 18 labit in gutture fuo. * Panis eius in vtero
 19 illius vertetur in fel aspidum intrinsecus.
 20 * Diuitias quas deuorauit euomet, & de
 21 ventre illius extrahet eas Deus. * Caput
 22 aspidum fuget, & occidet eum lingua vi-
 23 peræ. * Non videat riuulos fluminis torren-
 24 tis mellis & butyri. * Luet quæ fecit omnia,
 25 Nec tamen confumetur. Iuxta multitudi-
 26 nem adinuentionum fuarū fic & fuflinebit.
 27 * Quoniā confringens nudauit pauperes:
 28 domum rapuit, & non edificauit eā. * Nec
 29 eft fatiatus venter eius. & cū habuerit
 30 quæ cōcupierat, poffidere nō poterit. * Nō
 31 remanfit de cibo eius, & propterea nihil
 32 permanebit de bonis eius. * Cū fatiatus
 33 fuerit arctabitur; æftuabit, & omnis dolor
 34 irruet fuper eum. * Vtinā impleatur venter
 35 D eius, vt immittat in eum iram furoris fui,
 36 & pluât fup illum bellum fuum. * Fugiet
 37 arma ferrea, & irruet in arcum & reū: * Gla-
 38 dius deductus & egrediens de vagina fua,
 39 & fulgurans in amaritudine fua. Vadet &
 40 venient fuper eum horribiles: * Omnes te-
 41 nebræ abfcōditæ funt in occultis eius. De-
 42 uorabit eum ignis qui non fuccenditur:
 43 affligetur relictus in tabernaculo fuo. * Re-
 44 uelabunt cæli iniquitatem eius, & terra
 45 confurget aduerfus eum. * Apertum erit
 46 germen domus illius, detrahatur in die fu-
 47 roris Dei. * Hæc eft pars hominis impij à
 48 Deo, & hæreditas verborum eius à Deo.

תרגום

אין יסקלצית שמיא זקפה ורישה לעננא ימטי :
 7 הך רעה לעלמא והובר חמוי ימרון תאן הוא :
 8 כחלמא יטוס ולא
 9 עינא דסקרתה לא חוסף ולא תוב חסכניה אחרה :
 10 בניו ירעון במסכניו וידיו משלמין תקוף צערה :
 11 גרמוי אחמליו חילוה ובהרה על עפרא תשכב :
 12 אין תבסם בפמיה בישתא ימנעניה תחות לישנה :
 13 יחוס עלה ולא
 14 מיכלה במעיו מתהפך אירסא דחורמנא בגויה :
 15 נכסין דסלעס ופלט יתה ומכריסה
 16 רישי חרמניא יינק חקטלנה לשן תניניא :
 17 לא יזכי למחמיכטופי נהרותא נחליא דמרבשא וליואי :
 18 מחיב ליעות ולא יגמר כדחקפה מתפרג מנה ולא יבוע :
 19 ארום לא ידע ריחא שליו בכריסה בגושמה לא ישתוב :
 20 בר חמלי סאתיה יתפרע מנה כל ידא דלעי תיחניה :
 21 יערוק מוני קרבא דפרזלא תשלחנה קשתא דכרכומא :
 22 כל חשך טמיע למשיותיה הגמרנה נור גהנם דלא נפית ישרי משיב במשכנה :
 23 ימלטל עיבור ביהה משחה וחמרה מזלפין ביום רגזה :
 24 יפרסמון אנגלי מרומא סרחה ודירי
 25 דין חלק בר נש רשיעא מן קדם יי ואחסנת
 26 מירה מן קדם אלה :

* Si ascenderint in celum eius dona, & sacrificium eius nubes attigerit: quando enim videatur iam firmatum esse, tunc in finem peribit. at qui cognouerant eum, dicent, Vbi est? * Sicut insomnium quod auolauit non inuenietur; volauit autem sicut visio nocturna. * Oculus aspexit, & non addet, & non amplius aduertet eum locus suus: * Filios eius perdant minores, manus eius erant dolores. * Offa eius repleta sunt adolescentia eius, & cum eo in tumultu terre dormient. * Si dulcis fuerit in ore eius malitia, abscondet eam sub lingua sua. * Non parcet ei, & non derelinquet eam. & congregabit eam in medio gutturis sui. * Et non poterit adiuuare eum. fel aspidis in utero eius: * Diuitie iniuste congregatae euomentur de domo eius; extrahat eum angelus. * Furorem autem draconum sugat, occidat autem eum lingua serpentis. * Non videat mulionem pastorum, neque pascua mellis & butyri. * In vana & inania laborauit. diuitias de quibus non gustabit. sicut caro neruosa quæ non manditur, quæ non bibitur. * Multorum enim impotentum domos frangit. tabernaculum autem rapuit, & non exstruxit. * Non est eius salus facultatibus, in desiderio suo non saluabitur. * Non sunt reliquie cibis eius, propter hoc non floreunt eius bona. * Cum autem uideatur iam saturatus esse, ardebitur; omnis autem necessitas super eum ueniet. * Si quomodo impleuerit ventrem suum, immittat in eum furorem iræ, lauet in eum dolores: * Et non saluetur de manu ferri, vulneret eum arcus æneus. * Prætereat autem per os eius sagitta, stella autem in tabernaculis eius. deambulent in eo timores: * Omnes autem tenebræ ei permaneant. deuoret autem eum ignis qui non incenditur, vexet autem eius aduena domus: * Renelet autem eius celum iniquitates, terra autem insurgat ei. * Inundet domum eius perditio in finem, dies iræ superueniat ei. * Hæc pars hominis impij à Domino, & possessio eorum quæ sunt ei à speculatore.

* εἰς ἀνὰ δυνάμει εἰς ἔργον αὐτῶν τὰ δῶρα, ἢ ἡ δύσιν αὐτῶν νεφῶν ἀψῆ). ὅταν γὰρ δοκῇ ἡδὴ ἐξηλεῖσθαι. * τότε εἰς τέλος ἀπολείται. * ὅς ἐιδότες αὐτὸν ἐροῦσι ποῦ ἐστίν; * ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπέσας οὐ μὴ δῦρεθῇ, ἐπὶ ἡ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν. * ὁφθαλμὸς παρέβλεψε, & οὐ παρέσθαι, καὶ οὐκ ἐπὶ πρῶτον οὐδὲ αὐτὸν ὁ ῥῶπθ αὐτῶν. * τὰς ἡγῆς αὐτῶν ὁλεῖσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν πύρρῳ αἰσάνον ὁδῶν. * ὅς αὖ αὐτῶν ἐνεπλήθησαν νεότητος αὐτῶν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐπὶ χῶματος κοιμηθήσονται. * ἐν γλυκανθῇ ἐν σόματι αὐτῶν κακία, κρύψει αὐτὸν ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ αὐτῶν. * & φείσεται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐλκεῖ αὐτὸν. ἔσονται αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. * καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ βοηθῆσαι αὐτῶν. χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτῶν. * πλοῦτος ἀδίκως (ὡς ἀγορεύει) ἐξ οὐκίας αὐτῶν ἐξελεύσεται αὐτὸν ἄγγελος. * θυμὸν δὲ δρῶντων θηλάσει, δάκρυ δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὀφείσει. * μὴ ἴδοι ἀμελεῖν νομάδων, μὴ δὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου. * εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν. πλοῦτον ἐξ οὐ οὐ γάσσεται. ὥσπερ σείσθαι ἀμάσητος, ἀκατάποτος. * πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκοις ἐβλάσεν. δίκαιον δὲ ἤρπασεν, καὶ οὐκ ἐποίησεν. * οὐκ ἐστὶν αὐτῶν σωτηρία τοῖς ὑπαρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν οὐ σωθήσονται. * οὐκ ἐστὶν ὑπόλημμα τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτῶν αἰσά. * ὅταν δὲ δοκῇ ἡδὴ πεπληρώσθαι (ἐλπίσῃ), πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται. * εἰπὼς πληρώσαι γαστέρα αὐτῶν, ἐπαποσειλάει ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νύφαι ἐπ' αὐτὸν ὁδῶν. * καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρου, τρώσει αὐτὸν ῥῶπον χάλκειον. * δάκρυ δὲ διὰ σόματος αὐτῶν ἐβλάσεν, ἄσπερ δὲ ἐν δαίταις αὐτῶν. περπατήσιν ἐπ' αὐτῶν φόβοι. * πᾶν δὲ σκότος αὐτῶν ὑπομείναι. κατέδεσται δὲ αὐτὸν πῦρ ἀκαυσόν, κακώσαι δὲ αὐτῶν ἐπὶ ἡλύτθ τὸν οἶκον. * δυνάμει αὐτῶν δὲ οὐρενὸς τὰς δυνάμεις, γῆ δὲ ἐπαναστήσεται αὐτῶν. * ἐκλύσει τὸν οἶκον αὐτῶν ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρας ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῶν. * αὐτὴ ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς ὡς κύριος, καὶ κτήμα ὑπαρχόντων αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Si ascenderit versus celum erectio eius, & caput eius ad nubes pertigerit: Sicut stercus eius in æternum peribit: videntes eum, dicent, Vbi est? * Sicut somnium auolabit, nec inuenietur; & transmigrabit sicut visio noctis. * Oculus qui eum intuebatur, non adiciet eum videre, nec aspiciet eum ultra locus eius. * Filij eius placabunt pauperes, & manus eius restituent fortitudinem tribulationis suæ. * Offa eius impleta sunt fortitudine sua, & cum eo in puluere dormiet. * Si dulce fuerit in ore eius malum, continebit illud sub lingua sua. * Parcet illi, & non derelinquet illud, & operiet illud in medio gutturis sui. * Cibus illius in utero eius vertetur, venenum aspidis in medio eius. * Substantias quas deuorauit euomet, & de ventre eius eiiciet eas Deus. * Capita aspidum fuget: occidet eum lingua draconum. * Non erit dignus ut videat riuos fluminum, torrentes mellis & butyri. * Reddet laborem & non perficiet: cum fortitudo eius immutata fuerit ab eo, non exultabit. * Quoniam confregit negocium pauperum; domum rapuit, & non edificauit eam. * Quia non sciuit quod esset quietus in ventre suo, in corpore suo non liberabitur. * Nihil est quod remaneat de cibo eius: propterea non expectabit bonum suum. * Cum impleta fuerit mensura eius, vindictam summet ab eo: omnis manus laborantis veniet ei. * Cum fuerit ad implendum ventrem eius, mittet in eum furorem iracundiæ suæ, & demittet super eum pluuiam ultionis in bello suo. * Fugiet arma bellica ferrea, confodiet eum arcus æreus. * Euaginavit, & eductus est gladius de vagina, & fulgurat in fel eius; inuadent super eum terrores. * Omnes tenebræ absconditæ sunt in occultis eius: consumet eum ignis gehennæ qui non est sufflatus: habitabit qui euaserit in tabernaculo eius. * Manifestabunt angeli excelsi iniquitatem eius, & habitatores terræ confurgent ut malefaciant ei. * Transferetur frumentum domus illius: oleum & vinum eius defluent in die furoris eius. * Hæc est pars filij hominis impij à facie Domini, & hæreditas verbi eius à facie Dei.

כג

* ויען איוב ויאמר:

* שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם:
 * שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעין:
 * האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר
 רוחי:

* פנו אלי והשמו ושימו יד על פה:
 * ואם זכרתי ונכחלתי ואחו בשרי פלצור:
 * מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל:
 * זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם
 לעיניהם:

* בתייהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם:
 * שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל:
 * ישלחו בצאן עויליהם וילדיהם ירקדו:
 * ישאו בתף וכנור וישמחו לקול עוגב:
 * יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו:
 * ויאמרו לאל סור ממנו ודערת דרכיך לא
 חפצנו:

* מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי
 נפגע בו:
 * הן לא בידם טובם עצת רשעים
 רחקו מני:

* במה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אידם
 חבלים יחלק באפו:
 * יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סופר:
 * אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע:
 * יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה:
 * כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חרשיו חצצו:
 * הלא ילמד דעת והוא רמים ישפוט:
 * זה ימות בעצם תמו כלו שלאגן ושלי:

CAP. XXI.

1 R Espondens autem Iob, dixit:

2 * Audite queso sermones meos, & agite
 3 pœnitentiam. * Sustinete me vt ego lo-
 4 quar, & post mea, si videbitur, verba ride-
 5 te. * Nunquid contra hominem disputatio
 6 mea est, vt meritò non debeam cōtristari?
 7 * Attendite me & obstupefcite, & sup-
 8 ponite digitum ori vestro. * Et ego quan-
 9 do recordatus fuero pertimesco, & concu-
 10 tit carnem meam tremor. * Quare ergo
 11 impij viuunt, subleuati sunt confortatiq;
 12 diuitiis? * Semen eorum permanet coram
 13 eis, propinquorum turba & nepotum in
 14 conspectu eorum. * Domus eorum secu-
 15 ræ sunt & pacatæ, & non est virga Dei su-
 16 per illos. * Bos eorum concepit, & non
 17 abortiuit; vacca peperit, & non est priua-
 18 ta foetu suo. * Egrediuntur quasi gre-
 19 ges paruuli eorum, & infantes eorum ex-
 20 ultant lufibus. * Tenent tympanum
 21 & citharam, & gaudent ad sonitum orga-
 22 ni. * Ducunt in bonis dies suos, & in
 23 puncto ad infernum descendunt.
 14 * Qui dixerunt Deo: Recede à nobis, &
 scientiam viarum tuarum nolumus.
 15 * Quis est omnipotens vt seruiamus ei?
 & quid nobis prodest si orauerimus il-
 16 lum? * Veruntamen quia non sunt in ma-
 17 nu eorum bona sua, consilium impiorum
 18 longè sit à me. * Quotiens lucerna im-
 19 piorum extinguetur, & superueniet eis in-
 20 cundatio, & dolores diuidet furoris sui.
 18 * Erunt sicut paleæ ante faciem venti, &
 19 sicut fauilla quam turbo dispergit. * Deus
 20 seruabit filiis illius dolorem patris, & cum
 21 reddiderit, tunc sciet. * Videbunt oculi
 22 eius interfectione suam, & de furore om-
 23 nipotentis bibet. * Quid enim ad eum
 21 pertinet de domo sua post se? & si nume-
 22 rus mensium eius dimidietur. * Nunquid
 23 Deum docebit quispiam, qui excelsos iu-
 dicat? * Ille moritur robustus & sanus,
 diues & fœlix.

תרגום

כג

1 ואתיב איוב ואמר: 2 שמעו וקבלו מלתי ותהי זאת תנחומתיכם: 3 סבלו יחי ואנא אטלל ומבחר בן דמללתי תדחך: 4 הא ברם אנא לבר נש מלתי ואין מה דין לא תתעיק רוחי: 5 אתפנו לותי ושתקו ושיון אידא על פמא: 6 ואין דכרת ואתבגללתי ואחר בשרי רחיתא: 7 מה דין רשיעא יחיון אתקפו לחרא קנו נכסין: 8 בניהון מכון קרמיהון עמהון ובני בניהון למחמיהון: 9 בניהון שלמא מרלית דלוחא ולית מחת אלה עליהון: 10 חוריה מבטין ולא יפקטון חשויב תורתיה ולא תתפל: 11 ושרתון קנא שלוחן ורוביהון יטפון: 12 ישלון בחופין וכינרין ויחדון לקל אבובא: 13 גמרין בטבא יומיהון ובמרגיעא קבורא נחתין: 14 וימרתן לאלה זור מננא ולמחכם ארחתך לא צבינא: 15 מה שדי ארום נפלחנה ומה צרוך אית ארום נצלי במימרה: 16 הא לא אשתדר בידיהון טוביהון מלכה רשיעי רחוקת מני: 17 במה שרגא דרשיעי יטפוי ויחיו עליהון חכריהון עדבין יפלג ברגזה: 18 ויהון כתבנא קרם ועפא וכמוא דיטלטלנה עלעולא: 19 אלה יטפוי לבניו צערה ויפרע לותה וידע: 20 יחמון עינוי חכירה ומרגזה דשדי ישתה: 21 ארום מה רעותה בביתה בחריו ומנן ירחוי אתפליגו: 22 האפשר דלא יליף מנדעא והוא שמי מרומא דאן: 23 דין ימות בחקוף שלימותה בלה שלאגן ושלי:

CAP. XXI.

Respondens autem Job dicit:

* Audite, audite meos sermones, ut sit mihi à vobis hac consolatio.

* Suffinete me, ego autem loquar; postea non deridebitis me. * Quid enim? nunquid hominis mea redargutio? aut cur non irascat?

* Cum inspexeritis in me, stuporem habete, manum ponentes in maxilla. * Si autem enim recordatus fuero, studui; habent autem meas carnes dolores. * Quare impij viuunt, senes facti sunt autem & in diuitiis?

* Semen eorum secundum animam, at filij eorum in oculis. * Domus eorum recte stant, timor autem nequaquam, flagellum autem à Domino non est in eis. * Bos eorum non fecit abortiuium, saluata est autem eorum in ventre habens & non offendit. * Manent autem sicut oves perpetuae, at pueri eorum illudunt.

* Sumentes psalterium & citharam, et gaudent voce psalmi. * Consummauerunt autem in bonis vitam suam, in autem requie inferni dormierunt.

* Dicit autem Domino: Recede à me, tuas scire non volo. * Quid omnipotens, quoniam seruiemus ei? & quæ utilitas, quoniam obuiabimus ei? * In manibus enim non fuerunt ei bona, opera autem impiorum non afficit. * Veruntamen & impiorum lucerna extinguetur: superueniet autem eis subuersio; dolores autem eos habebunt à furore.

* Erunt autem sicut palea ante ventum, aut sicut puluis quem abstulit turbo. * Deficiant filios facultates eius, retribuet ad eum & cognoscet.

* Videant oculi eius suam interfectionem, ab autem Domino non saluetur: * Quoniam voluntas eius in domo eius cum eo, & numeri mensium eius diuisi sunt.

* Nunquid non Dominus est qui docet intellectum & scientiam, ipse autem sapientes discernet? * Iste autem morietur in potentia stultitia suæ, totus autem bene affectus & abundans.

κα.

* Υπολαβὼν ὁ ἰωὴ λέγει.

* ἀκούσατε ἀκούσατέ με τῶν λόγων, ἵνα ἢ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἢ ἀπακλήσις. * ἄρατέ με, εἰὼν ὁ λαλήσω, εἴτ' ἔκαταγέλασέτέ μου. * τί γάρ, μὴ δυνάμει με ἢ ἐλεγχῆς; ἢ διατί οὐ θυμωθήσεται;

* εἰσβλέψοντες εἰς ἐμὲ θαῦμα χέετε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σαγόνι. * ἐδὴ ὁ γινώσκων, ἐποῦδά κα' ἔχουσι δέ μου τὰς σαρκὰς ὀδυῖαι.

* διατί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαῖων' ὁ καὶ ἐν πλετῶ;

* ὁ πόρος αὐτῶν καὶ ψυχῶν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς.

* οἱ οἶκοι αὐτῶν διδυνούσι, φόβος ὁ οὐδά μού, μακρὰ ὁ πρὸ κυρίου ὅσα ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.

* ἡ βοῦς αὐτῶν ὅσα ὠμοτόκησεν, διεσώθη ὁ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ ὅσα ἐσφηλῶν.

* μύρουσι ὁ ὥσπερ παρθένα αἰώνια, τὰ ὁ παιδία αὐτῶν παρσαρίζουσιν. * ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ διφραίνον' φωνῇ ψαλμοῦ.

* συνετέλεσαν ὁ ἐν αἵματι τοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν ὁ δυνάμει αἵτου ἐκοιμήθησαν.

* λέγει ὁ κύριος, ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, ὁ δὲ σὺ εἶδ' ἐναι οὐ βούλομαι. * τί κινῶς, ὅτι δουλεύθην αὐτῶν; καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήθην αὐτῶν;

* ἐν χερσὶ γὰρ ὅσα ἔω αὐτῶν τὰ ἀθάτα, ἔργα ὁ ἀσεβῶν ὅσα ἐφορεῖ. * οὐ μὲν ὁ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνη σβεσθή(ε), ἐπελδύσε' ὁ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὡδίνες ὁ αὐτοῦ ἐξοῦσιν ἀπὸ ὀργῆς.

* ἔθονται ὁ ὥσπερ ἄχυρα παρ' ἀνέμου, ἡ ὥσπερ κοινώρες ὃν ὑφέλετο λαίλαψ.

* ἐκλείποι ἡ οὐκ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ἀνταποδώσει παρ' αὐτῶν καὶ γνώσε'. * ἰδοῖσαν ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τὴν αὐτῶν (φαγῶν, ἀπὸ ὁ κυρίου μὴ διασωθῆναι).

* ὅτι τὸ θέλημα αὐτῶν ἐν οἴκῳ αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ αἰεθμοὶ μὲν αὐτῶν διηρέθησαν.

* πότερον οὐκ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων ζωῆσιν καὶ ἐπιστήμῃ, αὐτοῖς ὁ φόβος διακρινεῖ;

* ὅσα ὁ ἀποθάνεται ἐν κράτει ἀφροσύνης αὐτῶν, ὁ λῶς ὁ διπαθῶν καὶ δόξων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXI.

Et respondit Iob, & dixit: * Audite & suscipite verbum meum, & sit hoc consolationes vestrae. * Suffinete me, & ego loquar, & postquam locutus fuero, ridebis.

* Quare non angustabitur spiritus meus? * Ecce profecto ego ad filium hominis sermonem meum facio: & si ita est, aspiciet ad me, & tacete, & ponite manum super os.

* Et si ego recordatus fuero, conturbatus sum, & apprehendit carnem meam tremor. * Quare impij viuunt, conturbati sunt valde, & possederunt diuitias? * Filij eorum preparati sunt coram eis, cum eis, & filij filiorum suorum, videntibus illis.

* In domibus eorum est pax absque timore, & non est plaga Dei super eos. * Taurus eius ingrauidat, nec in iracundiam iaciunt semen; parit vacca eius, nec facit abortiuium. * Mittunt sicut oves paruulos suos, & pueri sui saluunt.

* Portant tympana & citharas, & lætantur ad vocem organi. * Consumunt in bono dies suos, & in momento ad sepulchrum descendunt. * Quid est omnipotens ut seruiamus ei, & quæ erit utilitas si orauerimus verbum eius? * Ecce non missum est in manum eorum bonum ipsorum: consilium impiorum longe est à me.

* Erunt sicut palea ante ventum; & sicut stipula quam tulit turbo. * Deus abscondet filiis suis tribulationem eius, & ultionem reddet ei, ut sciat. * Videbunt oculi eius interitum suum, & de ira omnipotentis bibet. * Quæ est enim voluntas eius in domo sua post se? & numerus mensium eius diuisus est. * Nunquid Deum potest aliquis docere scientiam? & ipse celos excelsos iudicat.

* Iste morietur in fortitudine integritatis suæ totus quietus & pacificus.

* עֲטִינוּ מִלֹּא חֶלֶב וּמִחַ עֲצָמוֹתַי יִשְׁקָרָה׃
 * וְזֶה יָמוֹת בְּנֶפֶשׁ מֶרֶה וְלֹא אָכַל בְּטוֹבָרָה׃
 * יֶחֱדֵל עַל־עַפְרָיִם יִשְׁכְּבוּ וְרִמָּה תִכְסֶּה עֲלֵיהֶם׃
 * הִנֵּה יָדַעְתִּי מַחְשְׁבוֹת יָכֶם וּמַזְמוֹת עָלַי תַּחֲמֹסוּ׃
 * כִּי תֹאמְרוּ אֵיךְ בֵּית־נָדִיב וְאֵיךְ אֶהְיֶה מִשְׁכְּנֹתֵי
 רָשָׁעִים׃

* הֲלֹא שְׁאַלְתֶּם עֹבְרֵי דָרֶךְ וְאַתְּתֶם לֹא
 תִּנְכְּרוּ׃

* כִּי לְיוֹם אֵיד יִחַשְׁדָּה רַע לְיוֹם עֲבָרוֹת יוֹבְלוֹ׃
 * מִי־יִגִּיד עַל־פָּנָיו דְּרָכָו וְהוּא־עָשָׂה מִי־
 יִשְׁלֹם לוֹ׃

* וְהוּא לִקְבָרוֹת יוֹבֵל וְעַל־גְּרִישׁ יִשְׁקוֹד׃
 * מִתְקוֹ לוֹ רִגְבֵי נַחֲלוֹ אַחֲרָיו כֹּל־אֲדָם יִמְשֹׁד׃
 * וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר׃

* וְאֵיד תִּנְחַמְנוּ הֵבֶל וְתִשׁוּבְתֵיכֶם נִשְׁאֵר־מַעַל׃

כב

* וַיַּעַן אֱלִיפָז הַתִּמְנִי וַיֹּאמֶר׃
 * הֲלֹא יִסְכֵּן גִּבּוֹר כִּי־יִסְכֵּן עָלֵינוּ מִשְׁכִּיל׃
 * הֲחִפֵּץ לִשְׂדֵי כִי תִצְדֵּק וְאִם־בָּצַע כִּי תִתֵּן
 דְּרָכֶיךָ׃

* הַמִּירָאָתְךָ יִכְיָחַךְ יָבוֹא עִמָּךְ בְּמִשְׁפָּט׃
 * הֲלֹא רָעַתְךָ רַבָּה וְאֵין־קֶץ לַעֲוֹנוֹתֶיךָ׃
 * כִּי־תַחֲבֹל אַחֲיֶיךָ חֲנָם וּבְגָדֶי עֲרוֹמִים תִּפְשִׁיט׃
 * לֹא־מִים עֵיף תִּשְׁקָה וּמִרְעֵב תִּמְנַע לֶחֶם׃
 * וְאִישׁ זָרוֹעַ לוֹ הָאָרֶץ וְנִשְׂוֹא פָנָיו יֵשֵׁב בָּהּ׃
 * אֲלִמְנוֹת שֶׁלַחְתָּ רִיקָם וּזְרָעוֹת יִתְּמִים יִדְכָּא׃
 * עַל־כֵּן סָבִיבוֹתֶיךָ פָּחִים וַיִּבְהַלְךָ פֶּחַד פִּתְאוֹם׃
 * אוֹ חֶשֶׁךְ לֹא תִרְאֶה וּשְׁפַעַת־מַיִם תִּכְסֶּךְ׃
 * הֲלֹא־אֱלוֹהִים גִּבּוֹר שָׁמַיִם וְרֹאֵה רָאשׁ בּוֹכָבִים
 כִּי־רָמוּ׃

24 * Viscera eius plena sunt adipe, & me-
 25 dullis ossa illius irrigatur. * Alius verò mo-
 26 ritur in amaritudine animæ suæ absq; vl-
 27 lis opibus: * Et tamē simul in pulvere dor-
 28 mient, & vermes operient eos. * Certè no-
 29 Dui cogitationes vestras, & sententias con-
 30 tra me iniquas. * Dicitis enim: Vbi est do-
 31 mus principis, & vbi tabernacula impio-
 32 rum? * Interrogate quemlibet de viato-
 33 ribus, & hæc eadem illum intelligere co-
 34 gnoscetis. * Quia in diem perditionis
 35 seruetur malus, & ad diē furoris ducetur.
 36 * Quis arguet coram eo viam eius? &
 37 quæ fecit quis reddet illi? * Ipse ad se-
 38 pulchra ducetur, & in congerie mortuo-
 39 rum vigilabit. * Dulcis fuit glareis Cocyti,
 40 & post se omnem hominem trahet, & an-
 41 te se innumerabiles. * Quomodo igitur
 42 consolamini me frustra, cum responsio ve-
 43 stra repugnare ostensa sit veritati?

CAP. XXII.

1 R Espondens autem Eliphaz Themani-
 2 tes dixit: * Nunquid Deo comparari
 3 potest homo, etiam cum perfectæ fuerit
 4 scientiæ? * Quid prodest Deo si iustus
 5 fueris, aut quid ei confers, si immaculata
 6 fuerit via tua? * Nunquid timens ar-
 7 guet te, & veniet tecum in iudicium?
 8 * Et non propter malitiam tuam pluri-
 9 mam, & infinitas iniquitates tuas?
 10 * Abstulisti enim pignus fratrum tuo-
 11 rum sine causa, & nudos spoliasti vestibus.
 12 * Aquam lasso non dedisti, & esurienti
 13 subtraxisti panem. * In fortitudine bra-
 14 chij tui possidebas terram, & potentissi-
 15 mus obtinebas eam. * Viduas dimissisti
 16 vacuas, & lacertos pupillorum commi-
 17 nuisti. * Propterea circumdatus es la-
 18 queis, & conturbat te formido subita.
 19 * Et putabas te tenebras non visurum,
 20 & impetu aquarum inundantium non op-
 21 pressum iri. * An cogitas quod Deus
 22 excelsior cælo sit, & super stellarum verti-
 23 cem sublimetur?

תרגום

24 בִּזְיוֹ אֶתְמַלִּי חֶלֶב וּמוֹקְרָא דְּנִרְמֵי פְשִׁים׃
 25 וְדִין יָמוֹת בְּנֶפֶשׁ מֶרֶה וְלֹא אָכַל בְּטוֹבָרָה׃
 26 כְּחֹדָא עַל עַפְרָא שְׁכָבִין
 27 הָא גִלְגִּין קוֹמוֹי מַחְשְׁבֵיכֹן וּמַזְמוֹנֵי דְעֵלִי תַחֲשִׁלוֹן׃
 28 אַרוֹם תִּימְרוֹן אֵין בֵּית אֲרֻכְנָא וְאֵין פְּרִיסָא דְּמִשְׁכְּנֵי
 29 הֲלֹא שְׁיִילַחוֹן עַרְיָ אַרְחָא וְסִמְיִנְיִהוֹן לֹא תַשְׁתְּמוֹדְעוֹן׃
 30 אַרוֹם לְיוֹם תִּבְרָא יִתְמַנַּע בִּישׁ לְיוֹם רִגְזָתָא יִתְעַלֹּן׃
 31 מִן יִתְחִי קוֹמוֹי אַרְחָה וְהוּא עֹבֵר מִן יִשְׁלֹם לֵיהּ׃
 32 וְאֵיהוּא לִקְבוֹרָתָא יִתְעַל וְעַל גְּרִישָׁן נָעִיר׃
 33 בְּסִימֻלָּה גְּרִישָׁתָא דְנַחֲלָא
 34 וְאֵיד תִּנְחַמְנֵי לְמָא וְתִיּוֹבְתִכֹן אִישְׁתַּחֲרִי בְכוֹן שְׁקָרָא׃

כב

1 וְאַחֲבִי אֱלִיפָז דִּמְן תִּימְן וַאֲמַר׃
 2 הַאֲפֶשֶׁר דְּלֹאֲלֵה יִלְיָף בְּרִישׁ וְכִד יִלְיָף אֲפֶשֶׁר דְּעֵלִיהוֹן מִשְׁגַּח׃
 3 הַעֲסָקָא אֵיהּ לִשְׂדֵי
 4 הַמִּירָחַל מִנְךָ יִכְסֵּנְךָ יִתְחֵי עִמָּךְ כְּרִינָא׃
 5 הֲלֹא עַל בִּישְׁתְּךָ דְּסִגְיָתָא וְלִיזָא סוּף
 6 אַרוֹם תִּמְשַׁכֵּן אַחֲרָךְ מִנְךָ וּלְבוּשִׁין דְּעֶרְטוּלָאִין תִּשְׁלַח׃
 7 לֹא מִיָּא מִשְׁלַחִי תִשְׁקִי וּמִן כֶּפֶן תִּמְנַע לֶחֶם׃
 8 וְאִישׁ זָרוֹעַ לוֹ הָאָרֶץ וְנִשְׂוֹא אִפִּין יִתְבֵּי בָּהּ׃
 9 אַרְמֵלָן שֶׁלַחְתָּא סְרִיקָתָא וְאִדְרַעַת יִתְיַמִּי תִשְׁפֹּף׃
 10 מַטּוֹל תִּיכְנָא חֲזוֹרְנוֹתְךָ
 11 אוֹ חֶשֶׁךְ לֹא תִרְאֶה וּשְׁפַעַת מַיִם תִּכְסֶּךְ׃
 12 הֲלֹא אֱלֹהִים גִּבּוֹר וְסִגְיָתָא מִיָּא תַחֲפִינְךָ׃
 13 הֲלֹא אֱלֹהִים גִּבּוֹר וְסִגְיָתָא מִיָּא וְחִמִּי רִישׁ בּוֹכְבָּיָא
 14 אַרוֹם יִקְיֹפוּ׃

* At viscera eius plena adipe, medulla autem eius effluet. * Alius autem moritur ab amaritudine animæ suæ, cum non comederit quippiam bonum. * Simul autem in terra dormiunt, putredo autem eos operuit.

* Itaque novi vos, quoniam audacia incubitis mihi. * Quoniam dicetis: Vbi est domus principis, & ubi est tegmen tabernaculorum impiorum? * Interrogate prateriteantes viam, & signaeorum non alienabitis.

* Quoniam in diem perditionis subleuatur malus, in diem furoris eius ducetur.

* Quis renunciabit in faciem eius viam eius? & ipse fecit, quis retribuet ei? * Et ipse ad sepulchra ductus est, & in acervo vigilauit.

* Dulces fuerunt ei filices torrentis, & post eum omnis homo abibit, & ante illum innumerabiles.

* Quomodo autem mihi adiucietis inania? at me quiescere à vobis nihil.

CAP. XXII.

Respondens autem Eliphaz Themanites dicit: * Nunquid non Dominus est, docens intellectum & scientiam? * Quid enim curare est Domino, si tu fuisti operibus irreprehensibilis: nunquid utilitas quoniam simplicem facies viam tuam: * Aut rationem tui faciens redarguet te, & simul veniet tecum in iudicium? * Nunquid non malitia tua est multa; innumerabilia autem tua sunt peccata?

* Pignerabas autem à fratribus tuis frustra, vestimentum autem nudorum abstulisti:

* Neque aqua sitientes potasti, sed esurientium subtraxisti frustum panis.

* Miratus es autem quorundam vultus, habitare autem fecisti pauperes in terra.

* Viduas autem dimisisti vanas, pupillos autem affluxisti.

* Igitur circumdauerunt te laquei, & tur sit te bellum indecens.

* Lumen tibi tenebræ euasit, dormientem autem aqua te operuit.

* Nunquid non excelsa habitans aspicit? at iniuria latos humiliavit?

24 * τὰ ὅτι ἔκατα αὐτὸς πλήρη σέας, μυελὸς δὲ αὐτοῦ δια-
25 χῆται. * ὁ δὲ τελυτὰ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ
φαγὼν ἐστὶν ἀγαθόν.

26 * ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοῦ
ἐκάλυψεν.

27 * ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμη ἐπικειδέ μοι.

28 * ὅτι ἐρεῖτε, ποῦ ἐστὶν οἶκος ἀρχόντος, & ποῦ ἐστὶν ἡ σκέπη τῶν σκευωμάτων τῶν ἀσεβῶν;

29 * ἐρωτήσατε τὰ ποροδομῶντες ὁδόν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν ὅτι ἀπαλλοτριώσετε.

30 * ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κενή(εῖ) ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτὸς ἀπαχθή(εῖ).

31 * τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ πρὸς ὄψον αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; καὶ αὐτὸς ἐποίησε. τίς αὐτὰ πὸς ὁδὸν αὐτοῦ;

32 * καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπὸ λυγρῆς, καὶ ἐπὶ σωρῶν ἠ-
33 γρύπησεν. * ἐλυκδύνησαν αὐτοῦ χάλικες χιμαῖρες,

καὶ ὁπίσω αὐτοῦ πᾶς δούλωπ' ἀπελδίκεται, καὶ ἐμ-
πρὸς αὐτοῦ ἀναείρηται.

34 * πῶς δέ μοι τὰ βαλεῖτε κενά; τὸ δ' ἐμὲ κατὰ παύ-
ρα αὐτὸς ὑμῶν οὐδέν. κβ.

1 * Ὑπολαβὼν δὲ ἐλὶ φάζ' ὁ θαυμανίτης λέγει,

2 * πότερον ἐχὶ ὁ κύριός ἐστιν, ὁ διδάσκων ζωέσιν & ἐπι-
3 σήμῳ; * τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ, ἐδὼ σὺ ἦδ' αὖ τοῖς ἐρ-
4 γοῖς ἀμεμπτῶ, ἢ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσεις τὴν ὁδόν σου.

4 * ἢ λόγον σου ποιήσῃς ἐλέγξει σε, καὶ συνείσε-
5 λδίκεται σοι εἰς κρίσιν;

5 * πότερον οὐχὶ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλή, ἀναείρηται δέ
6 σου εἰς τὴν αἰάμαρτίαν;

6 * ὡς χρειάζεις δὲ σὺ ἀδελφεὸς σου διακνήεις, ἀμφιά-
7 σιν δὲ γυμνῶν ἀφείλεις. * ἐπὶ ὕδωρ διψῶντας ἐπόπας,

8 ἀλλὰ πεινῶντων ἐξέρησας ψωμόν.

8 * ἐθαύμασας δὲ τῶν πρὸς ὄψον, ὥκισας δὲ πτωχεύ-
9 σιν ἐπὶ γῆς. * χήρας δὲ ἐξάπεσθλας κενάς, ὀρφανὸς δὲ

10 ἐκάλωκας. * τοῖς αἰσχροῦ ἐκύνωκας σε παγίδες, &
ἐσπούδασε σε πόλεμος ἐξ αἰῶνος.

11 * τὸ φῶς σοι σκοτῶ ἀπέβη, κοιμηθὲν δὲ ὕδωρ σε
ἐκάλυψε.

12 * μὴ οὐχὶ ὅτι ὑψηλὰ ναίων ἐφορεῖς, σὺ δὲ ὕβρις φε-
ρμηδύεις ἐταπείνωσε;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

24 Melletra eius plena sunt lacte, & medulla ossium eius pinguis est. 25 Et iste morietur amaro animo, & non comedit in bonis.
26 Simul in pulvere dormiunt, & vermis operit eos. 27 Ecce manifestæ sunt coram me cogitationes vestrae, & machinationes
quas super me cogitatis. 28 Dicitis enim: Vbi est domus principis, & ubi est tentorium tabernaculorum impiorum?
29 Nonne interrogastis transeuntes viam, & signa eorum non cognoscetis? 30 Quoniam in diem interitus reseruatur malus, in diem
quo furores inducentur. 31 Quis annunciat coram eo viam suam, & quod ipse fecit quis reddet illi? 32 Ipse enim ad
sepulchra ducetur, & super congeriem vigilabit. 33 Dulces fuerunt ei glebæ torrentis, & post se omnes filios hominum trahet, &
ante se innumerabiles. 34 Et quomodo consolamini me frustra, cum responsio vestra remaneat in vobis falsa?

CAP. XXII.

ET respondit Eliphaz qui erat de Theman, & ait: 1 Nunquid Deum potest docere filius hominis? & si docuerit, nunquid
ad ea providebit? 2 Quid emolumenti est omnipotenti si iustus fueris? & quid lucri si perfectas reddideris vias tuas?
3 Nunquid propter timorem tuum arguet te, & veniet tecum in iudicium? 4 Nonne propter malitiam tuam quæ multa est,
& non est finis iniquitatibus tuis? 5 Quoniam pignerabas fratres tuos sine causa, & vestibus nudos spoliasti.
6 Non propinasti aquam lassæ, & à famelico prohibebas panem. 7 Et viro Vincenti sua est terra, & aspectabilis vultu
habitabit in ea. 8 Viduas dimisisti vacuas, & brachia pupillorum contriivisti. 9 Propterea in circuitu tuo sunt laquei,
& conturbat te timor repentinus. 10 Aut in tenebris habitabis & non videbis, & multitudo aquarum operiet te.
11 Nonne Deus est in altitudine cæli? & vide verticem stellarum quoniam eleuata sunt.

* וְאָמַרְתָּ מִה־יָדַע אֵל הַבְּעַד עֲרֶפֶל יִשְׁפּוּט׃
 * עֲבִים סָתַר לוֹ וְלֹא יִרְאֶה וְחֹג שָׁמַיִם
 יִתְהַלֵּךְ׃

* הָאֶרֶץ עֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר דָּרְכוּ מִתִּי-אָוֶן׃
 * אֲשֶׁר-קָמְטוּ וְלֹא-עֵת נָהָר יוֹצֵק יִסּוּדָם׃
 * הָאֹמְרִים לֹא-ל סוּר מִמֶּנּוּ וּמִה-יַּעַל שְׂדֵי לָמוֹ׃
 * וְהוּא מִלֵּא בְתֵימָם טוֹב וְעֲצָר רָשָׁעִים
 רִחֲקֵה מִנִּי׃

* יִרְאוּ צָדִיקִים וַיִּשְׂמְחוּ וַנְקִי יִלְעַג-לָמוֹ׃
 * אִם-לֹא נִכְחַד קִימְנוּ וַיִּתְּרֵם אֲכֹלָה אֲשׁ׃
 * הִסְכֵּן-נָא עִמּוֹ וְשָׁלֵם בָּהֶם תִּבּוֹאֲתָךְ טוֹבָרָה׃
 * קַח-נָא מִפִּי תוֹרָה וְשִׁים אֲמָרֶיךָ בְּלִבְכָּךְ׃
 * אִם-תִּשׁוּב עַד-שְׂדֵי תִבְנֶה תִרְחִיק עוֹלָרָה
 מֵאֶהְלִיךְ׃

* וְשִׁית-עַל-עֶפְרַב בָּצֹר וּבְצוֹר נְחָלִים אוֹפִיר׃
 * וְהִירָה שְׂדֵי בְצָרֶיךָ וּכְסֶף תוֹעֲפּוֹרֶת לָךְ׃
 * כִּי-אֲזַעל-שְׂדֵי תִתְעַנֵּג וְתִשָּׂא אֶל-אֱלֹהֵי פָנֶיךָ׃
 * תִּתְעַרֵּר אֱלֹהֶיךָ וַיִּשְׁמַעְךָ וַנְדְּרִיךְ תִּשְׁלֹם׃
 * וְתִגְזֹר-אֲמַר וַיִּקַּם לָךְ וְעַל-דְּרָכֶיךָ נִגְהֶה אֹר׃
 * כִּי-הִשְׁפִּילוּ וְתִאמַר גּוֹה וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשַׁע׃
 * יִמְלֹט אִי-נָקִי וַנְמַלֵּט בְּכֶר כַּפֶּיךָ׃

כג

* וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃
 * גַּם-הַיּוֹם מְרִי שָׁחִי יָדִי כְבֹדָה עַל-אַנְחָתִי׃
 * מִי-יִתֵּן יָדַעְתִּי וְאִמְצָאֵהוּ אָבוֹא עַד-תִּכּוֹנְתּוּ׃
 * אֶעֱרֹכָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכְחוֹת׃
 * אֲדַעַה מִלִּים יַעֲנֵנִי וְאֶבִּינָה מִה-יֹאמַר לִי׃
 * הִכְרַב-כַּח יָרִיב עִמָּדִי לֹא-אֶךְ הוּא יִשֵּׁם כִּי׃
 * שֵׁם יִשָּׂר נֹכַח עִמּוֹ וְאַפְלָטָה לְנֶצַח מִשְׁפָּטִי׃
 * הֵן קָדַם אֶהְלֵךְ וַאֲיַנְנוּ וְאַחֲזוּר לֹא-אֶבִּין לוֹ׃

תרגום

13 * וְאָמַרְתָּ מִה־יָדַע אֵל הַבְּעַד עֲרֶפֶל יִשְׁפּוּט׃ 14 עֲבִים סָתַר לוֹ וְלֹא יִרְאֶה וְחֹג שָׁמַיִם
 15 יִתְהַלֵּךְ׃ 16 הָאֶרֶץ עֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר דָּרְכוּ מִתִּי-אָוֶן׃ 17 אֲשֶׁר-קָמְטוּ וְלֹא-עֵת נָהָר יוֹצֵק יִסּוּדָם׃
 18 הָאֹמְרִים לֹא-ל סוּר מִמֶּנּוּ וּמִה-יַּעַל שְׂדֵי לָמוֹ׃ 19 וְהוּא מִלֵּא בְתֵימָם טוֹב וְעֲצָר רָשָׁעִים
 20 רִחֲקֵה מִנִּי׃ 21 יִרְאוּ צָדִיקִים וַיִּשְׂמְחוּ וַנְקִי יִלְעַג-לָמוֹ׃ 22 אִם-לֹא נִכְחַד קִימְנוּ וַיִּתְּרֵם אֲכֹלָה אֲשׁ׃
 23 הִסְכֵּן-נָא עִמּוֹ וְשָׁלֵם בָּהֶם תִּבּוֹאֲתָךְ טוֹבָרָה׃ 24 קַח-נָא מִפִּי תוֹרָה וְשִׁים אֲמָרֶיךָ בְּלִבְכָּךְ׃
 25 אִם-תִּשׁוּב עַד-שְׂדֵי תִבְנֶה תִרְחִיק עוֹלָרָה מֵאֶהְלִיךְ׃ 26 וְשִׁית-עַל-עֶפְרַב בָּצֹר וּבְצוֹר נְחָלִים אוֹפִיר׃
 27 וְהִירָה שְׂדֵי בְצָרֶיךָ וּכְסֶף תוֹעֲפּוֹרֶת לָךְ׃ 28 כִּי-אֲזַעל-שְׂדֵי תִתְעַנֵּג וְתִשָּׂא אֶל-אֱלֹהֵי פָנֶיךָ׃
 29 תִּתְעַרֵּר אֱלֹהֶיךָ וַיִּשְׁמַעְךָ וַנְדְּרִיךְ תִּשְׁלֹם׃ 30 וְתִגְזֹר-אֲמַר וַיִּקַּם לָךְ וְעַל-דְּרָכֶיךָ נִגְהֶה אֹר׃
 31 כִּי-הִשְׁפִּילוּ וְתִאמַר גּוֹה וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשַׁע׃ 32 יִמְלֹט אִי-נָקִי וַנְמַלֵּט בְּכֶר כַּפֶּיךָ׃
 33 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃ 34 גַּם-הַיּוֹם מְרִי שָׁחִי יָדִי כְבֹדָה עַל-אַנְחָתִי׃ 35 מִי-יִתֵּן יָדַעְתִּי וְאִמְצָאֵהוּ אָבוֹא עַד-תִּכּוֹנְתּוּ׃
 36 אֶעֱרֹכָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכְחוֹת׃ 37 אֲדַעַה מִלִּים יַעֲנֵנִי וְאֶבִּינָה מִה-יֹאמַר לִי׃
 38 הִכְרַב-כַּח יָרִיב עִמָּדִי לֹא-אֶךְ הוּא יִשֵּׁם כִּי׃ 39 שֵׁם יִשָּׂר נֹכַח עִמּוֹ וְאַפְלָטָה לְנֶצַח מִשְׁפָּטִי׃
 40 הֵן קָדַם אֶהְלֵךְ וַאֲיַנְנוּ וְאַחֲזוּר לֹא-אֶבִּין לוֹ׃

* Et dixisti: Quid nouit fortis, nunquid per caliginem iudicabit? * Nubes latibulum eius & non videbitur, & gyrum celi perambulat. * Nunquid semitam eternam custodies, quam calcauerunt viri iniusti, * Qui comprehensi sunt immaturi? fluius fluens fundamenta eorum. * Dicentes, Dominus quid faciet nobis? aut quid inducet nobis omnipotens?

* Qui autem impleuit domos eorum bonis, consilium autem impiorum longè ab eo. * Videntes iusti riserunt, irreprehensibilis autem subfannauit eos. * Nisi destructa est subsistentia eorum, & reliquias eorum deuorat ignis.

* Esto autem durus, si sustinueris, postea fructus tuus erit in bonis. * Suscipe de ore illius interpretationem, & recipe verba eius in corde tuo. * Si autem reuersus fueris & humiliaueris teipsum coram Domino, longè fecisti à tabernaculo tuo iniquitatem. * Sedebis super aggerem in petra, & ut petra torrentis Ophir.

* Erit igitur tuus omnipotens adiutor ab inimicis, purum autem reddet te sicut argentum igne probatum. * Postea cum audacia loqueris coram Domino, cum respexeris in cælum hilariter. * Cum oraueris autem tu ad eum, exaudiet te, dabit autem tibi reddere vota.

* Restituet autem tibi tabernaculum iustitiæ, in autem viis tuis erit lux. * Quoniam humiliauit seipsum, & dices, superbiuit, & inclinatū oculis saluabit. * Saluabit innocentem, & saluus esto in mundis manibus tuis. CAP. XXIII.

Respondens autem Iob ait: * Et iam noui quod ex manu mea redargutio mea est, & manus eius grauis facta est super meum gemitū. * Quis igitur nouerit, quod inueniam illum, et veniam in terminum? * Dicam autem meum iudicium, at os meum replebo redargutionibus. * Sciam autem sanitatem, quæ mihi dicet: sentiā autem, quæ mihi renunciabit. * Et si in multa fortitudine superueniet mihi, postea in minis me vetetur. * Veritas enim & redargutio ab eo, educat autem in finem meum iudicium: * In enim prima ambulabo, & non amplius sum: quæ autem in nouissimis, quid noui?

13 καὶ εἶπας, τί ἔγνω ὁ ἰσχυρὸς ἢ καὶ ἔγνω φησὶ κενεῖς
14 νεφέλη διποκρυφὴ αὐτῶν καὶ ἐχ' ὄρα θή(ε), καὶ ἴδου
15 οὐρανὸν διὰ πορδύ(ε). * μὴ τρέβον αἰώνιον φυλάξῃς, ἢ
16 ἐπάτησαν ἄνθρωποι ἀδικοί, οἱ συνελήφθησαν ἁώρηι
ποταμὸς ἡπυρέων & θεμέλιοι αὐτῶν.

17 * ὁ λέγωντες κύριε τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπαίξεται
18 ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ; ὅς γ' ἐνέπλησε οὐτὸν οἴκοις αὐ-
τῶν αἰσθῶν, βουλὴν γ' ἀσεβῶν πόρρω αὐτῶν.

19 * ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἀμεμπτοὶ γ' ἐμυκτήρι-
20 σεν αὐτοῖς. * εἰ μὴ ἠφρόνισαι ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ τὸ
κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πυρ.

21 * γῆρας γ' σκληρὸν ἐστὶν ὑπομνήτης, εἴτα ὁ καρπὸς τοῦ
22 ἔσται ἐν αἰσθῶσι. * ἔλαβε ἐκ στόματος αὐτῶν ἔξηγο-
εῖαν, καὶ ἀλάλαβε τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν καρδίᾳ τοῦ.

23 * ἐστὶν γ' ἡπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἐναντι κυ-
ρίου, πόρρω ἐποίησας διὰ δαίτης τοῦ τὸ ἀδικον.

24 * καθήση ἡ χύματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χει-
25 μάρου ὠφεῖρ. * ἔσαι οὐ τοῦ παντοκράτωρ βοηθός
διὰ ἐχθρῶν, καθαρόν γ' ἀποδώσει σε ὡς πτερὰ χρυσοῦ πε-

26 πυρωδύρον. * εἴτα παρρησιασθήσῃ ἐν δυνάμει κυρίου ἀνὰ-
27 βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς. * διζαυδὴς δέ τοῦ

πλεῖς αὐτὸν εἰσακούσεται τοῦ, δώσει δέ τοι ἀποδοῦναι τὰς
28 δόχας. * ἀποκαταστήσει δέ τοι δίκαιαν δικαιοσύνης,
ἡ γ' ὁδοὺς τοῦ ἔσαι φέγῃ.

29 * ὅτι ἐταπεινώσῃ σε αὐτὸν, καὶ ἐρεῖς ὑπερηφάνος ὡς ἔσται,
καὶ κύφοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴσῃ.

30 * ῥύσε' αἰθῶν, καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσὶ τοῦ
κγ.

1 ὑποκαθὼν δὲ ἰωβ λέγει·
2 καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρὸς μου ἡ ἐλεγξίς μου ἐστὶ, καὶ
ἡ χεὶρ αὐτῶν βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῶς ἐναγμῶ.

3 τίς δ' ἄρα γνώσῃ, ὅτι ὀργισαὶ αὐτὸν, καὶ ἔλθοι μὲ ἐς
4 τέλῃ; * ἐποιμὶ γ' ἐμαυτὸν κέσμα, τὸ γ' εἶμα μου
ἐμπλήσω ἐλέγχων. * γνώσκω γ' ἴαμα, ἃ μοι ἐρεῖ·
αἰδοίμην δέ, τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.

6 καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελδύσεταί μοι, εἴτα ἐν ἀπειλῇ
7 μοι χεῖσέ. * ἀλήθεα γ' καὶ ἐλέγχῃ παρ' αὐτῶν, ἔξά-
8 γοι γ' εἰς τέλος μετὰ κέσμα· εἰς γ' πρῶτα πορδύ-
μαι. καὶ ἐκεῖ εἰμὶ, τὰ γ' ἐπ' ἐχάτοις, τί οἶδα;

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Et dices: Quid scit Deus? nunquid possibile est quod Deus per caliginem iudicet? " Nubes latibulum eius, & non videt, & in fortitudine altitudinis cælorum deambulat. " Nunquid viam quæ est à sæculo, custodies, per quam ambulauerunt viri iniquitatis? " Qui sublatis sunt à seculo ante tempus suum, in profundo fluminis effusum est corpus eorum. " Qui dicebant Deo: Recede à nobis. & quid faciet eis omnipotens? " Et ipse impleuit domos eorum bono: & consilium impiorum procul est à me. " Videbunt iusti & latibuntur, & innocens subfannabit eos. " Nonne prohibiti sunt ne confurgerent, & reliquias eorum consumpsit ignis? " Disce nunc ab eo & habebis pacem: per hæc fructus bonos habebis. " Perfice nunc ex ore eius legē, & pone verba eius in corde tuo. " Si conuersus fueris vsq; ad omnipotentem, edificaberis: & longè facies iniquitatem à tabernaculo tuo. " Et pones super puluerem arcem munitam, & sicut petram torrentium, aurum Ophir. " Et erit omnipotens arx munitiois tuæ, & magis quam argentum erit fortitudo excelsa tibi. " Quia tum super omnipotentem delectaberis, & leuabis coram Deo faciem tuam. " Orabis corā eo, & exaudiet te, & vota tua reddes. " Et decernes verbū & stabile erit tibi: & super vias tuas splēdebit lumē. " Qui enim humiliatus fuerit in verbo tuo, fiet sublimis; & illū qui inclinatus fuerit in delicto saluabis. " Liberabitur vir qui non est innocens propter iustitiam tuā, & liberabitur in munditia manus tuæ. CAP. XXIII. **E**t respondit Iob & dixit: " Hodie quoque amarus est sermo meus, plaga mea aggrauata est super gemitum meum. " Quis mihi decerneret vt cognoscam & inueniam illum, veniam vsque ad habitaculum domus sanctuarij eius! " Ordinabo coram eo iudicium, & os meum implebo increpationibus. " Sciam verba quæ mihi respondeat, & intelligam quid dicat mihi. " An in multitudine fortitudinis contendet mecum: non vtiq; ipse ponet litem contra me. " Ibi rectus se præparabit cum eo, & liberabor in seculum ab eo qui iudicat me. " Si ad Orientem iero, non comparet; & si ad Occidentem, non intelligam illum.

* שְׁמוּאֵל בַּעֲשָׂתוֹ וְלֹא אֶחָז יַעֲטֶה יָמִין וְלֹא אֶרְאֶה
 * כִּי יֵדַע דֶּרֶךְ עַמְדִּי בְּחַנְנִי בִּזְהָב אֶצֶף
 * בְּאֲשֶׁר אֶחֱזֶה רַגְלִי דֶּרֶךְ שְׁמֵרָתִי וְלֹא אֶט
 * מִצֹּרֹת שְׁפָרְזוֹ וְלֹא יִמִּישׁ מַחְקִי צַפְנֵרָתִי
 אֲמַר־פִּי :

* וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁיִבְנוּ וּנְפֹשׁ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ
 * כִּי יִשְׁלִיכֵם חֲקִי וּבְהִנֵּה רַבּוֹת עִמּוֹ
 * עַל־כֵּן מִפְּנֵי אֲבָחַל אֶתְבוֹנֵן וְאֶפְחַד מִמֶּנּוּ
 * וְאֵל הַרְדַּל לִבִּי וְשָׂדֵי הִבְהִילֵנִי
 * כִּי לֹא נִצַּמְתִּי מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וּמִפְּנֵי כְסֹף־אֶפֶל :

כד

* מְדוּעַ מִשְׁדֵּי לֹא־נִצַּפְנוּ עֵתִים וַיִּדְעוּ לֹא
 חֲזוֹ יָמָיו :

* גְּבוּלֹת יִשְׁיִגוּ עֵדֶר גְּזֹלוֹ וַיִּרְעוּ
 * חֲמֹר יְתוּמִים יִנְהֲגוּ יֶחֱבְלוּ שׁוֹר אֶל־מִנְהָ
 * יִטּוּ אֲבִינִים מִדֶּרֶךְ יֶחֶד חֲבָאוּ עֲנִי־אֶרֶץ
 * הֵן פְּרָאִים בְּמִדְבָּר יֵצְאוּ בַּפֶּעַל מִשְׁחָרִי לְמִרְיָ
 עֶרְבָה לֹא־לֶחֶם לְנַעֲרִים :

* בְּשָׂדֶה בְּלִילוֹ יִקְצְרוּ וְכֶרֶם רָשָׁע יִלְקְשׁוּ
 * עָרוֹם יִלְיֶנּוּ מִבְּלִי לְבוֹשׁ וְאֵין כְּסוּת בְּקִרְיָה
 * מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטְבוּ וּמִבְּלִי מַחֲסֶה חֲבִקוֹצוֹר
 * יִגְזְלוּ מִשֶּׁר יְתוֹם וְעַל־עֲנִי יֶחֱבְלוּ
 * עָרוֹם הִלְכוּ בְּלִי לְבוֹשׁ וְרַעֲבִים נִשְׁאוּ עֹמֶר
 * בֵּין שׁוֹרְתָם יִצְהִירוּ יִקְבִּים דֶּרֶכָּם וַיִּצְמָאוּ
 * מֵעִיר מָתִים יִנָּאקוּ וּנְפֹשׁ חֲלָלִים תִּשְׁוֶּה וְאֵלֹהֶ
 לֹא־יִשִּׁים תַּפְלָרָה :

* הִמְרָה הָיוּ בְּמִדְבָּרִי אֹר לֹא־הִבִּירוּ דֶּרֶכָּיו וְלֹא
 יָשְׁבוּ בְּנֵתֵיכֶתִיו
 * לְאֹר יָקוֹם רוֹצֵחַ יִקְטֹל עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּבְלִילָה
 יִהְיֶה כְּגֵב :

תרגום

* צִנְיָה בְּמַעֲבָדָה וְלֹא אֶחָזִי כִּד מְכִין דְּרוּמָא וְלֹא אֶחָזִי
 * כִּי יֵדַע דֶּרֶךְ עַמְדִּי בְּחַנְנִי בִּזְהָב אֶצֶף
 * בְּאֲשֶׁר אֶחֱזֶה רַגְלִי דֶּרֶךְ שְׁמֵרָתִי וְלֹא אֶט
 * מִצֹּרֹת שְׁפָרְזוֹ וְלֹא יִמִּישׁ מַחְקִי צַפְנֵרָתִי
 אֲמַר־פִּי :
 * וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁיִבְנוּ וּנְפֹשׁ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ
 * כִּי יִשְׁלִיכֵם חֲקִי וּבְהִנֵּה רַבּוֹת עִמּוֹ
 * עַל־כֵּן מִפְּנֵי אֲבָחַל אֶתְבוֹנֵן וְאֶפְחַד מִמֶּנּוּ
 * וְאֵל הַרְדַּל לִבִּי וְשָׂדֵי הִבְהִילֵנִי
 * כִּי לֹא נִצַּמְתִּי מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וּמִפְּנֵי כְסֹף־אֶפֶל :
 * מְדוּעַ מִשְׁדֵּי לֹא־נִצַּפְנוּ עֵתִים וַיִּדְעוּ לֹא
 חֲזוֹ יָמָיו :
 * גְּבוּלֹת יִשְׁיִגוּ עֵדֶר גְּזֹלוֹ וַיִּרְעוּ
 * חֲמֹר יְתוּמִים יִנְהֲגוּ יֶחֱבְלוּ שׁוֹר אֶל־מִנְהָ
 * יִטּוּ אֲבִינִים מִדֶּרֶךְ יֶחֶד חֲבָאוּ עֲנִי־אֶרֶץ
 * הֵן פְּרָאִים בְּמִדְבָּר יֵצְאוּ בַּפֶּעַל מִשְׁחָרִי לְמִרְיָ
 עֶרְבָה לֹא־לֶחֶם לְנַעֲרִים :
 * בְּשָׂדֶה בְּלִילוֹ יִקְצְרוּ וְכֶרֶם רָשָׁע יִלְקְשׁוּ
 * עָרוֹם יִלְיֶנּוּ מִבְּלִי לְבוֹשׁ וְאֵין כְּסוּת בְּקִרְיָה
 * מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטְבוּ וּמִבְּלִי מַחֲסֶה חֲבִקוֹצוֹר
 * יִגְזְלוּ מִשֶּׁר יְתוֹם וְעַל־עֲנִי יֶחֱבְלוּ
 * עָרוֹם הִלְכוּ בְּלִי לְבוֹשׁ וְרַעֲבִים נִשְׁאוּ עֹמֶר
 * בֵּין שׁוֹרְתָם יִצְהִירוּ יִקְבִּים דֶּרֶכָּם וַיִּצְמָאוּ
 * מֵעִיר מָתִים יִנָּאקוּ וּנְפֹשׁ חֲלָלִים תִּשְׁוֶּה וְאֵלֹהֶ
 לֹא־יִשִּׁים תַּפְלָרָה :
 * הִמְרָה הָיוּ בְּמִדְבָּרִי אֹר לֹא־הִבִּירוּ דֶּרֶכָּיו וְלֹא
 יָשְׁבוּ בְּנֵתֵיכֶתִיו
 * לְאֹר יָקוֹם רוֹצֵחַ יִקְטֹל עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּבְלִילָה
 יִהְיֶה כְּגֵב :

* Sinistra qui fecit ipsius non restitit; circū-
iaciet dextera & non videbo. * Nouit enim
iam viam meam, probauit autem me sicut au-
rum? * Egrediar autem in preceptis eius, vias
enim eius custodiui? * Et non declino à præ-
ceptis eius, & non praterream. in autem sinu
meo abscondi verba eius. * Si autem & ipse
iudicauit sic, quis est resistens ei? nam ipse voluit
& fecit: * Propter hoc super eum studui. admo-
nens autem curam habui eius * super hoc: à fa-
cie eius celer ero: considerabo, & perterritus e-
ro ex eo. * Dominus autem emolliuit cor meum,
at omnipotens vrsit me. * Non enim noueram
quod superuenient mihi tenebrae; ante faciem
autem meam operuit caligo.

CAP. XXIIII.

Ur autem Dominum non latuerunt horæ,
impj autem terminum transgressi sunt gre-
gem cum pastore rapientes. * Subiugale autem
pupillorum abegerunt, & bouem vidua tulerūt
pro pignore. * Deiecerunt impotentes de via iu-
sta, pariter absconditi sunt mansueti terræ.
* Euaserunt autem sicut asini in agro, super me
egressi suam actionem. dulcis fuit eorum panis
in iuniores. * Agrum ante tempus, non suum
existentem messuerunt. impotentes autem vi-
neas impiorum absque mercede & absque cibo
operati sunt: * Nudos multos sopiuerunt sine
vestibus, indumentum autem animæ eorum ab-
stulerūt. * Aguttis montium madefiunt, propterea
quod non habeāt sibi operimentum, petram am-
plexati sunt. * Rapuerunt pupillum ab ubere,
eum autem qui cecidit humiliauerunt. * Nudos
autem sopiuerunt iniuste, esurientium autem fru-
stum panis abstulerunt. * In tenebrosis iniuste
insidiati sunt, viam autem iustam non noue-
runt: * Qui de ciuitate et domibus propriis eie-
cerunt. Anima autem puerorum gemit valde:
* Ipse autem cur horum speculationem non fe-
cit? super terra existentibus illis & non cogno-
uerunt, viam autem iustitie non nouerunt, ne-
que semitas eius ambulauerunt. * Cum cognouit
autem eorum opera, tradidit eos in tenebras,
& nocte erit sicut fur.

* Δρισερεῖ ποιήσαντος αὐτὸς οὐκ ἀντέστη· ἀριβαλεῖ
10 δεξιὰ καὶ οὐκ ὀψομαι. * οἶδε γὰρ ἡδὴ ὁδὸν μου, διέκρινε δὲ
11 με ὥσπερ τὸ χρυσίον. * ἔξελεύσεται ὁ ἐν ἐντάλμασιν
αὐτοῦ, ὁδοῖς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα.
12 * καὶ ἐμὴ ἐκκλίνω ἀπὸ ἐντάλμάτων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
παρέλθω, ἐν ᾧ κόλπῳ μου ἐκρυψα τὰ ῥήματα αὐτοῦ.
13 * εἰ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐκρινεν ἕτως, τίς ἐστὶν ἀντιπίπτων αὐτῷ;
14 ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε καὶ ἐποίησε. * διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ
15 ἐσπούδακα. νουθετοῦμι αὐτὸν ὅτι ἐφρόντισα αὐτὸν. Ἐπὶ τοῦ-
τω, ἀπὸ πρῶτόν μου αὐτὸν καταπαδάσω, κατανοήσω ὅτι
16 πλοηγήσεται ἔξ αὐτοῦ. * κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν
καρδίαν μου. ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με.
17 * οὐ γὰρ ἦδεν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι σκότος, πρὸ πρῶτόν
μου δὲ μου ἐκάλυψε γνώφην.

καδ'.

1 * Διατί δὲ κύριον οὐκ ἔλαθον ὥρα, ἀσεβεῖς δὲ ὅριον
2 ὑπερέβησαν ποιμνιον σὺν ποιμνί, ἀρπάσαντες.
3 * ὑποζύγιον δὲ ὀρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βῆν χήρας
4 ἡμιχόρυσαν. * ἔξεκλιναν ἀδυνάτους ἔξ ὁδοῦ δικαίας,
ὁμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πρᾶεις γῆς.
5 * ἀπέβησαν ὅσοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἔξελ-
6 θόντες τὴν ἐλευσίαν προῖξιν. ἠδυνῶσι αὐτῶν ἀρτοὺς εἰς νεω-
7 τέρεις. * ἀγρὸν πρὸ ὥρας, οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρυσαν.
8 ἀδυνάτοι δὲ ἀμπελώνας ἀσεβῶν ἀμειδί καὶ ἀσιτί εἰργά-
9 σαντο. * γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἀνδρὶ ἱματίων,
ἀμφιάσιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλοντο.
10 * ἀπὸ ψυχῶν ὁρέων ὑγραίνονται, πρὸ τῆς μὴ ἔχειν
αὐτοῖς σκέπην, πέτρᾳν ἀριεβάλοντο.
11 * ἤρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπέπλωκότα δὲ ἐτα-
12 πείνωσαν. * γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων
δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλοντο.
13 * ἐν σκοτεινοῖς ἀδίκως ἐνήδρυσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ
14 ᾔδεισαν. * οἱ ἐν πόλει καὶ οἰκῶν ἰδίων ἔξεβάλοντο.
15 * ψυχὴ δὲ νηπίων ἐσκόταξε μέγα. * αὐτοὶ δὲ διατί τοῦ-
των ἔπισκοπῶν οὐ πεποίηται. Ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐ δὲ ἀ-
14 τραπεύουσιν αὐτὸν ἐπορεύθησαν,
καὶ νύκτ' ἐστὶν ὡς κλέπτης.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Aquilonem cum fecerit, non videbo; quando vertetur ad Austrum, non intuebor illum. * Quoniam manifesta est coram
eo via mea: probauit me; & quasi aurum egrediar. * Semitam eius apprehendit pes meus; viam eius custodiui, nec declinaui.
* A precepto laborum eius non recessi, à decreto meo abscondi verba oris mei. * Et ipse est solus, & quis auertet eum? &
anima eius quod desiderauit hoc fecit. * Quoniam perficiet sicut in principio statutum meum, & multa similia sunt apud eum.
* Propterea à facie eius turbabor; intelligam, & timebo ab eo. * Deus autem emolliuit cor meum, & omnipotens con-
turbauit me. * Quoniam non sum consumptus à facie tenebrarum, & à facie mea operuit caligo.

CAP. XXIIII.

Quare ab omnipotente non sunt abscondita tempora, & qui sciunt illum non vident dies eius? * Terminos mutauerunt, diripue-
runt gregem & pauerunt. * Asinum pupillorum abigunt, & pignorum bouem viduæ. * Auertunt pauperes à via: simul abscon-
duntur inopes terræ. * Ecce sicut onagri in deserto, sic egressi sunt ad opera sua mala, manè consurgentes ad prædā, vnde depromi-
tur ei cibus & pueris. * In agro non suo metunt, & vineam impiorum amputant. * Nudos faciunt pernoctare absque indumento, qui-
bus non est operimentum in frigore. * A fluxu montium madefacti sunt, & non habentes habitaculum amplexati sunt petram. * Rapiunt
ab ubere pupillum, & pignus pauperum accipiunt. * Nudum fecerunt ambulare absque operimento, & à famelicis tulerunt manipulum.
* Inter septa sua exprimunt oleum, torcularia calcauerunt, & domini eorum sitiebant. * De ciuitate filij hominum gemit, & ani-
ma eorum qui sunt occisi gladio, clamat. Nunquid potest esse quod Deus non imponat eis peccatum? * Ipsi fuerunt rebelles Legi: non
cognouerunt viam eius, nec habitauerunt in semitis illius. * Ad lucē consurget occisor, occidet egenū & pauperē, & in nocte erit quasi fur.

15 * ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין
וסתר פנים ישים:

16 * חתר בחשך בתיים יומם חתמו למו לא
ידעו אור:

17 * כי יחדו בקר למו צלמור כי יכיר בלהור
צלמור:

18 * קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ
לא יפנה דרך כרמים:

19 * ציה גם חם יגלו מימי שלג שאול חטאו:
20 * ישכחו רחם מתקורמה עוד לא יזכר ותשבר
בעץ עולו:

21 * רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב:
22 * ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין:
23 * יתן לו לבטח וישען ועיניו על דרכיהם:

24 * רומומעט ואיננו והמכו בכל יקפצון וכראש
שבילת ימלו:

25 * ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי:

כה

* ויען בלדד השחיי ויאמר:
1 * המשל ופחד עמו עשה שלום במרומו:

2 * חיש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורחו:
3 * ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה:

4 * הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא יזכו
בעיניו:

5 * אף כי אנושרמה ובן אדם תולעה:
6 * כי

כו

* ויען איוב ויאמר:
1 * מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז:

2 * מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת:
3 * את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך:

תרנום

16 * חאק בחשוכא בחיא ביטמא מתחחמין
17 * ארומ כחרא צפרא דמי להון חיד טולא דמותא ארומ אשתמורע פרענותא דטולא דמותא:
18 * קליל הוא

19 * צחיא ולחוד חסמא אנסו מימי חלגא שיוול אתחבו:
20 * דמירע עקרתא דלא תלד
21 * יחב לה תיובתא לרחיש ויסתמך ועינו על אורחיהו:

22 * ונגד גבריא בחיליה יקום ולא יחמין בחיי:
23 * יחב לה תיובתא לרחיש ויסתמך ועינו על אורחיהו:
24 * וקפו זעיר וליתוהי חכמא ואחמאכו וחד כל מה דעברו אתפרעו במיא רחישין קלקלו ובמיא רחישין טפזין ומידן וחד ריש
25 * ואין לא דיכי האן הוא דיכדיבני וישו כדלא תות עיקר מלתי:

כה

1 * שלטנא ודלוחא עמה עבר שלמא בשמי מרומא דילה:
2 * האיה סכום לאוכלוסיו ועל מן
3 * תא עד דפגמא סחרא בסטר מדנחא לא ינהר שמשה
4 * ומה יודכי בר נש עם אלה ומה יזכי ילוד אחתא:
5 * כל דכן אגש דכחיו רחשא ובר נש דבמותיו מורני:
6 * מה סועת מלית חילא פרקתא באדרע דלא עשין:
7 * מה מלכתא מדלית חכמתא ודמי לך דחכמתא
8 * ית מן חות מלין ונשמתא דמן נפקת מןך:

15 * Oculus adulteri obseruat caliginē, dicēs:
Nō me videbit oculus, & operiet vultum
16 suum. * Perfodit in tenebris domos, sicut
in die condixerant sibi, & ignorauerunt
17 lucem. * Si subito apparuerit aurora, arbi-
trantur umbram mortis, & sic in tenebris
18 quasi in luce ambulant. * Levis est super fa-
ciem aquæ: maledicta sit pars eius in terra,
19 nec ambulet per viam vinearum. * Ad ni-
mum calorem transiet ab aquis niuium,
20 & usq; ad inferos peccatum illius. * Obli-
uiscatur eius misericordia, dulcedo illius
21 vermis. Non sit in recordatione, sed con-
teratur sicut lignum infructuosum. * Pavit
enim sterilem & quæ non parit, & viduæ
22 bene non fecit. * Detrahit fortes in fortitu-
dine sua, & cum steterit, non credet vice
23 suæ. * Dedit ei Deus locum pœnitentiæ, &
ille abutitur eo in superbia, oculi autem ei-
24 ius sunt in viis illius. * Eleuati sunt ad mo-
dicum, & non subsistent, & humiliabuntur
sicut omnia, & auferentur, & sicut summi-
25 tates spicarum conterentur. * Quod si non
est ita, quis me potest arguere esse menti-
tum, & ponere ante Deum verba mea?

CAP. XXV.

1 * R Espōdens autem Baldad Suites, dixit:
2 * Potestas & terror apud eum est qui fa-
3 cit concordiam in sublimibus suis. * Nun-
B quid est numerus militū illius? * Et super
4 quem non surget lumen illius? * Nunquid
C iustificari potest homo comparatus Deo,
aut apparere mundus natus de muliere?
5 * Ecce luna etiam non splendet, & stellæ nō
6 sunt mundæ in conspectu eius: * quanto
magis homo putredo, & filius hominis
vermis?

CAP. XXVI.

1 * R Espōdens autem Iob, dixit: * Cuius
2 adiutores, nunquid imbecillis? & su-
3 stentat brachium eius qui non est fortis?
4 * Cui dedisti consiliū? forsitan illi qui non
habet sapientiam, & prudentiam tuam o-
5 stendisti plurimam. * Quem docere volui-
sti? nonne eum qui fecit spiramentum?

15 * ועינא דגויפא נטרא נשף למימר לא הסכינני עינא וטמור אפיא ישו כלפי לעיל:
16 * חאק בחשוכא בחיא ביטמא מתחחמין
17 * ארומ כחרא צפרא דמי להון חיד טולא דמותא ארומ אשתמורע פרענותא דטולא דמותא:
18 * קליל הוא
19 * צחיא ולחוד חסמא אנסו מימי חלגא שיוול אתחבו:
20 * דמירע עקרתא דלא תלד
21 * יחב לה תיובתא לרחיש ויסתמך ועינו על אורחיהו:
22 * ונגד גבריא בחיליה יקום ולא יחמין בחיי:
23 * יחב לה תיובתא לרחיש ויסתמך ועינו על אורחיהו:
24 * וקפו זעיר וליתוהי חכמא ואחמאכו וחד כל מה דעברו אתפרעו במיא רחישין קלקלו ובמיא רחישין טפזין ומידן וחד ריש
25 * ואין לא דיכי האן הוא דיכדיבני וישו כדלא תות עיקר מלתי:

כה

1 * שלטנא ודלוחא עמה עבר שלמא בשמי מרומא דילה:
2 * האיה סכום לאוכלוסיו ועל מן
3 * תא עד דפגמא סחרא בסטר מדנחא לא ינהר שמשה
4 * ומה יודכי בר נש עם אלה ומה יזכי ילוד אחתא:
5 * כל דכן אגש דכחיו רחשא ובר נש דבמותיו מורני:
6 * מה סועת מלית חילא פרקתא באדרע דלא עשין:
7 * מה מלכתא מדלית חכמתא ודמי לך דחכמתא
8 * ית מן חות מלין ונשמתא דמן נפקת מןך:

*Et oculus adulteri obseruauit tenebras di-
cens: Non considerabit me oculus, & operimen-
tu vultus posuit. *Perfodit in tenebris domos,
interdum sigillauerunt seipsos, non cognouerunt
lucem. *Quonia simul eis in aurora vmbra mor-
tis, quonia cognoscet tumultus vmbra mortis.
*Leuis est super faciem aqua, maledicta sit pars
eorum super terram, appareat autem planta eo-
rum in terra arida. Vnam enim pupillorum ra-
puerunt, postea ad memoriam ductum est eorum
peccatum. *Sicut autem nebula roris non appa-
rens factus est: *Reddantur autem ei quæ fecit;
conteratur autem omnis iniustus sicut lignum
inmedicabile. *Sterili enim non benefecit, et mu-
lieris non misertus est: *Furore autem sub-
uertit impotentes: cum steterit igitur, non cre-
dat in suam vitam. *Debilitatus autem non spe-
ret sanum esse, sed cadet morbo. *Multis enim
nocuit sublimitas eius, marcuit autem sicut mal-
uam ardore, aut sicut spica a calamo sponte de-
cidens. *Si autem non, quis est qui dicit menda-
cia me dicere, & ponet in nihil verba mea?

CAP. XXV.

Respondens autem Baldad Sauchites ait:

*Quid enim proæmium aut timor ab eo qui
facit vniuersum in altissimo? *Non enim aliquis
putet quod est dilatio prædonibus: super quos
autem non veniet infidiatio ab eo?

*Quomodo enim erit iustus homo coram Do-
mino? aut quis mundauerit se natus de muliere?

*Si luna ordinat, & non illucet: stelle au-
tem non munda coram eo.

*Sine autem, homo putredo, & filius ho-
minis vermis.

CAP. XXVI.

Respondens autem Iob dicit:

*Cui appositus es, aut cui auxiliaturus
es? nunquid non cui multa fortitudo, & cui
brachium robustum est?

*Cui dedisti consilium? nonne cui omnis sa-
pientia? aut quem insequeris? nonne cui maxi-
ma potentia?

*Cui renunciaſti verba? spiritus autem cu-
ius est egressus ex te?

15 *Ὁ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος λέγων, & πα-
ροήσει με ὁ φθαλμὸς, καὶ ἀποκρυβέντων παρ' αὐτοῦ ἐθετό.

16 *διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡ μένος ἐσφράγισαν ἐαυ-
17 τὶς, ὅτε ἐπέγνωσαν φῶς. *ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς το-

πρωτοῖς σκιά θανάτου, ὅτι ἐπὶ γνώσει ταραχὰς σκιάς θά-
18 νατου. *ἐλαφρὸς ἐστὶν ἐπὶ παρ' αὐτοῦ ὕδατος, κατὰ τα-

θείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, διὰ φωνήν τ' αὐτῶν φυτὰ αὐτῶν
ἐπὶ γῆς ξηρὰ. ἀγκαλίδας γόρφων ἡρπάσαν, εἴτ' ἀνέ-

19 μνήσθη αὐτῶν ἡ ἀμαρτία. *ὥστε ὁ μίχλη δρόγου
20 ἀφανὴς ἐγένετο. *ἀποδοθεὶς τὸ αὐτῷ ἀπ' ἐραξεν,

συντελεθεὶς τὸ πᾶς ἀδικῶ ἴσα ξύλῳ θνήσκει.

21 *ἐσέραν γὰρ ὅτε ἐποίησε, καὶ γυναικὶν ὅτε ἠλέησε,
22 *θυμῷ τὸ κατέσρεψεν ἀδ' υἱά τοις, ἀνὰ σὰς τοῖς αἰσθῶν,

23 οὐ μὴ πισθύσῃς τ' ἐαυτοῦ ζωῆς. *μαλακιδεὶς τὸ
μὴ ἐλπίζετω ὑμῶν ἀδ' υἱά, ἀλλὰ πεσεῖται νόσω.

24 *πολλοὶς γὰρ ἐνάκωσε τὸ ὑψωμα αὐτῶν, ἐμαρτύρη-
τὸ ὥστε μολόγη ἐν κύματι, ἡ ὥστε εἰς χάρις ἀπὸ κα-

25 λάμης αὐτῶν ἀποπεσόν.

*εἰ δέ μή, τίς ἐστὶν ὁ φάρμακον ψυδῆ με λέγειν, καὶ
θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματα μου;

κέ.

1 *Ἵπολαβὼν δὲ βαλδὰδ ὁ σαυχίτης λέγει,
2 *τί γὰρ παροίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτῶν ὁ ποιῶν τὴν σύμ-

πασαν ἐν ὑψίστῳ;

3 *μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἐπὶ παρέλκυσιν πειραταῖς
ἐπὶ τίνος τὸ ὅτε ἐπελδύσεται ἐνδρα παρ' αὐτῶν;

4 *πῶς γὰρ ἐστὶν δίκαιος βροτὸς ἐναντὶ κυρίου; ἢ τίς
δὴ ἀποκαθαρίσκει αὐτὸν ἡγνητὸς γυναικός;

5 *εἰ ἐλπίσῃ ἡντάσῃ, καὶ ὅτε ἐπιφάσκει, ἄσρα
τὸ οὐ καθαροὶ ἐναντίον αὐτῶν.

6 *εἰ δέ, ἀνθρώπος λαπείρα, & υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.
κς.

1 *Ἵπολαβὼν δὲ ἰώβ λέγει
2 *τίνι παροίμιον, ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον

3 ἐχ' ὧ πολλή ἰσχύς, καὶ ὧ βραχίων κραταῖός ἐστι;

4 *τίνι συμβεβούλωσαι; οὐχ' ὧ πᾶσα ὀφία; ἢ τίνι ἐ-

πακολουθήσῃς; οὐχ' ὧ μεγίστη δύναμις;
5 *τίνι δὴ ἡγεῖλας ῥήματα; πνοὴ τὸ τίν' ἐστὶν ἢ ἐξελ-
θοῦσα ἐκ τοῦ;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Et oculus adulteri obseruat crepusculum, dicens: Non me videbit oculus, & absconſionem faciei ponet eregione sursum. "Perfodit in tenebris domos quas in die obſignauerunt sibi, & nō cognouerūt lumen. "Quonia simul aurora reputatur eis sicut vmbra mortis: nota est enim ultio tenebrarū mortis. "Leuis est vt diffundatur super facie aquarū: erit maledicta via lubricitatis eorū in terra: & non aspiciet ſemita vinearum. "Siccitas & etiā calor rapuerūt aquas niuis: infernus eos qui peccauerunt. "Crudeles sunt qui obliu sunt misereri paupe-
ribus, dulces erunt vermibus: deinceps non erit memoria eorum; & conterentur sicut lignum iniquum. "Qui confringit ſterilem quæ non parit, & viduæ non benefacit. "Et attrahit fortes in fortitudine ſua: conſurget, & non credet vitæ ſuæ. "Dedit ei pœnitentiam vt confideret & ſuſtenteretur, & oculi eius super vias eorum. "Exaltantur paululum, & non est ſcleratus: & humiliatur, & iuxta omnia quæ patrarunt, pœnas luunt: in aquis ebullientibus opprobrio afficiuntur, & in aquis feruentibus præfocantur tum demum: & sicut ſummitas ſpicæ conterentur. "Et ſi non eſt ita, vbi eſt qui mendacem me comprobet, & ponat quaſi nihilum radicem ſermonis mei?"

CAP. XXV.

Respondit Baldad qui erat de Sua, & dixit: "Potestas & terror apud eum eſt, qui facit pacem in cælis excelsis ſuis. "Nunquid eſt numerus exercitibus eius, & super quem non ſurget lumen illius? "In quo iuſtificabitur filius hominis cum Deo, aut in quo innocens erit natus de muliere? "Ecce adhuc Luna maculata eſt in parte Orientali; non ſplendet ſol eius: & ſtellæ non ſunt munda in conſpectu eius.

CAP. XXVI.

Respondit Iob & ait: "Quid auxiliatus es abſque fortitudine; ſaluasti brachio inualido? "Quare dedisti conſilium abſque ſapientia, & videtur tibi quod ſapientiam plurimam oſtendiſti? "Cui annunciaſti ſermones, & cuius ſpiraculum exiuit à te?"

* הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם :
 * ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון :
 * נטה צפון על תהות תלה ארץ על בלימה :
 * צר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם :
 * מאחו פני כסה פרשו עליו עננו :
 * חק חג על פני מים עד תכלית אור עס :
 חשך :

* עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו :
 * בכהו רגע הים ובתכונתו מחץ רהב :
 * ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח :
 * הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע :
 בו ורעם גבורתו מי יתבונן :

כז

* ויסק איוב שאר משלו ויאמר :
 * חי אל הסיר משפטי ושדי המרנפשי :
 * כי כל עוד נשמתי ברוח אלה באפי :
 * אם תדברנה שפתי עוללה ולשוני אם :
 יהגה ומירה :
 * חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא :
 אסיר תמתי ממני :
 * בצדקתי החזקתי ולא ארפא לא יחרה :
 לבבי מימי :
 * יהי כרשע איבי ומתקממי כעול :
 * כי מה תקוה חנה כי יבצע כי ישל אלוה נפשו :
 * הצעקתו ושמע אל כי תבוא עליו צרה :
 * אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת :
 * אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אבהד :
 * הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו :
 * זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים :
 משדי יקחו :

5 * Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui
 6 habitant cum eis. * Nudus est infernus co-
 7 ram illo, & nullum est operimentum per-
 7 ditioni. * Qui extendit Aquilonem super
 C vacuum, & appendit terram super nihilu.
 8 * Qui ligat aquas in nubibus suis, vt non
 9 erupant pariter deorsum. * Qui tenet vul-
 10 tum solij sui, & expandit super illud nebu-
 10 lam suam. * Terminum circundedit aquis,
 11 vsque dum finiantur lux & tenebre. * Co-
 12 lumnæ cæli contremiscunt, & pauent ad
 12 nutum eius. * In fortitudine illius repente
 maria congregata sunt, & prudentia eius
 13 percussit superbum. * Spiritus eius ornavit
 cælos, & obstetricante manu eius educus
 14 est coluber tortuosus. * Ecce hæc ex parte
 dicta sunt viarum eius, & cum vix paruam
 stillam sermonis eius audierimus, quis po-
 terit tonitruum magnitudinis illius in-
 tueri? CAP. XXVII.

1 A Ddidit quoque Iob assumens parabo-
 2 lam suam, & dixit: * Viuit Deus q ab-
 3 stulit iudiciu meū, & oīpotens qui ad ama-
 4 ritudinē adduxit aīam meā: * Quia donec
 4 supest halitus in me, & spiritus Dei in na-
 4 ribus meis, * Nō loquētur labia mea iniqui-
 5 tatē, nec lingua mea meditabitur menda-
 5 ciū. * Absit à me vt iustos vos esse iudicem
 6 mea. * Iustificationē meā quā cœpi tenere,
 7 nō deferā. Neq; enim reprehendit me cor
 7 meū in omni vita mea. * Sit vt impius ini-
 B micus meus, & aduersarius meus quasi ini-
 8 quus. * Quæ est enim spes hypocritæ si auar-
 9 erapiat, & non liberet Deus animā eius?
 9 * Nunquid Deus audiet clamorē eius cum
 10 venerit super eū angustia? * Aut poterit in-
 10 oīpotēte delectari & inuocare Deum om-
 11 ni tempore? * Docebo vos per manum Dei
 C quæ omnipotens habeat, nec abscondam.
 12 * Ecce vos omnes nostis, & quid sine causā
 13 vana loquimini? * Hæc est pars hominis
 impij apud Deum, & hereditas violento-
 rum quam ab omnipotente suscipient.

תרגום

אפשר דגברא דמתמזין יתברין ואנון מלרע למנא ומשריתיהו :
 6 מפרסם שיוול לקבלה ולית חופאה לבית אבדנא :
 7 דמתח צפונא על למא זקף ארעא על מנא מלית מדעם דסמיק לה :
 8 דציריר מי מטרא בעננוי ולא אחכזע עננא וחזיתיה :
 9 מאחד באמיטתא דמן כרסיה מן בגלל דלא יחמונה מלאכיא פרסהא כפרגודא עלי ענני יקרה :
 10 גזר ואמר למשרי רקיעא :
 11 עמודין דשמיא מודעזין ורחתי ממופיתה :
 12 בחילה גזר ימא ובסכלתנחה מחא גברא :
 13 ברוח פמה אפי שמיא אשתבתו ברת ידיה לניתן דסתיל לחיויא טריק :
 14 הא אליו ספי ארתהו ומה דאתמצי מן קצת מלתא :
 כז :
 1 ואסיף איוב למטל מתלה ואמר :
 2 קים אלה אעדי חילכח דיני ושדי אמרר נפשי :
 3 ארום עד כדון כלא נשמתי בי ורוחא :
 4 אין ממללן שפוחי שקרא ולשני אין מרנן נכלא :
 5 חס לי אין אזכי יתכזן עד דאתנגיד לא אעדי שלמותי :
 6 בוכותי תקפח ולא אשבקינה ולא יחרהר לבבי מיומי :
 7 יתא בחיבא בעל דבבי ודקאם עלי הין דרשיעא :
 8 ארום סח :
 9 האפשר דקבילתה ישמע אלהא כד חיתי עליו עקמא :
 10 אין :
 11 אלף יתכזן בנבואח אלהא דעם שדי לא אכסי :
 12 הא אתון כלכון חמיתון ולמה דין תבלא :
 13 דין חלק בר גש חיבא מלוה אלהא וערב תקיפין משדי יקבלון פרענותיהו :

* Nunquid gigantes nutriuntur, sub aqua
 & vicinis eius? * Nudus infernus coram illo,
 & non est circuitus perditioni. * Qui extendit
 Boream in nihil, qui appendit terram super ni-
 hilum. * Qui ligat aquam in nubibus suis, et non
 rupta est nebula sub eo. * Qui tenet vultum solij,
 qui expandit super illud nebulam suam. * Prae-
 ceptum circumdedit in faciem aquae, usque ad
 consummationem lucis cum tenebris. * Columnae
 caeli expansae sunt, & stupuerunt ab increpatione
 eius. * Fortitudine sedavit mare, scientia au-
 tem stravit cete. * Clausura autem caeli timue-
 runt eum. * Praecepto autem eius interfecit dra-
 conem apostatam. * Ecce haec partes viae eius, et
 super humorem sermonis audiemus in eo: vim
 autem tonitrus eius, quis novit quando faciet?

CAP. XXVII.

A Dhuc autem addens Job dixit prooemio:

* Vivit Dominus qui sic me iudicavit, &
 omnipotens qui amaram fecit meam animam.
 * Si quidem adhuc halitu meo existente, spi-
 ritus autem divinus circum existens mihi in na-
 ribus. * Non loquentur labia mea iniqua, ne-
 que anima mea meditabitur iniusta. * Ne mihi
 sit iustos tuos ostendere, donec moriar; non enim
 amovebo innocentiam meam. * Iustitiae au-
 tem attendens non tradam, non enim conscius
 sum mihi quod illicita fecerim.
 * Veruntamen sint inimici mei. sicut sub-
 versio impiorum, & in me insurgentes, sicut
 perditio iniquorum. * Et quae enim est spes
 impio, quoniam continet? confidens in Dominum
 nunquid saluus erit, * Aut deprecationem e-
 ius exaudiet Dominus? aut cum venerit ei ne-
 cessitas, * nū habet aliquam sermonis audaciam
 coram illo? aut sicut cum invocaverit ipse exau-
 diet eum? * Sed iam renunciabo vobis
 quid est in manu Domini, quae sunt apud omni-
 potentem, non mentiar.
 * Ecce iam omnes nostis, quod vana vani-
 tas iniicitis.
 * Haec pars hominis impij à Domino, posses-
 sio autem potentium superveniet ab omnipoten-
 te super eos.

* μὴ γίνωτες μαιωθήσονται, ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ
 τῶν γειτνίων αὐτῶν; * γυμνὸς ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅς ἐστι
 τοῦ φοβούμενου τὴν ἀπώλεια. * ἐκτείνων βορέαν ἐπ' ἄβυσσον,
 κρεμάζων γλῶσσην μηδενός. * δεσμύων ὕδωρ ἐν νε-
 φελαῖς αὐτοῦ, καὶ ὅς ἐρεῖ γῆν νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ.
 * ὁ κρατὴν τοῦ οὐρανοῦ θρόνου, ἐκτετάζων ἐπ' αὐτὸν
 νέφους αὐτοῦ. * τοῦ οὐρανοῦ ἐγύρωσεν ἡ τοῦ οὐρα-
 νοῦ ὕδατος, μέχρι κυρτελείας φωτὸς καὶ σκοτίας.
 * σὺλοι ἐξερῶν ἐπετάσσουσιν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς
 ἐπιτημέσεως αὐτοῦ. * ἰχθυὶ κατέπαυσαν τὴν θάλασσαν,
 σὺν τῇ ἐπιστήμῃ ἣ ἐξέρωσε τὴν κῆτον. * κλεῖσθαι ἡ ἐξερ-
 ῶν δεδοίκασι αὐτὸν. τοῦ οὐρανοῦ δὲ αὐτοῦ ἐξήντα ἔσονται
 δρόκοντα ἀποστάτω. * ἰδοὺ ταῦτα μέρη οδοῦ αὐτοῦ, καὶ
 ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῇ, ὅς ἐστι βροχ-
 τῆς αὐτοῦ, τίς οἶδεν ὅποτε ποιήσει;

κζ.

* Επὶ δὲ τοῦ οὐρανοῦ ἰὼν εἶπε τῷ τοῦ οὐρανοῦ,
 * Ζῆ κύριε ὁς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκράτωρ
 ὁ πικρῶν μου τὴν ψυχὴν.
 * εἰ μὲν ἐπὶ τῇ πνοῇ μου ἐνούσης, πρὸς μαζὰς θεῶν τὸ πε-
 ρεῖν μοι ἐν ῥήσιν. * μὴ λαλήσει τὰ χεῖλη μου ἀνο-
 μα, οὐδ' ἡ ψυχὴ μου μελετήσει ἄδικα.
 * μή μοι εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀποφθῆναι, ἕως δὴ ἀπο-
 θῶ, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω τὴν ἀκακίαν μου.
 * δικαιοσύνη ἡ τοῦ οὐρανοῦ οὐ μὴ πρίωμαι, οὐ γὰρ σύ-
 νοῖδα ἐμὰ τὰ ἄτοπα πράξας. * οὐ μὲν ἡ ἀλλὰ εἴη-
 σαν ἐχθροί μου. ὥσπερ ἡ κατὰ σφοδρὰ τῶν ἀσεβῶν, ὅς
 ἐπ' ἐμὲ ἐπανίστασθαι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν ὁσίων-
 των. * καὶ τίς γάρ ἐστι ἐλπίς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει πε-
 ποιθῶς ἐπὶ κύριον ἄρα (ωδή(ε)).
 * ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ ἐσακού(ε) κύριε; ἢ ἐπελθόντος
 αὐτοῦ ἀνάγκης * μὴ ἔχει τινὰ παρησίαν ἐναντίον αὐτοῦ; ἢ
 ὡς ἐπὶ καλεσάμενον αὐτοῦ ἐσακούσε(ε) αὐτοῦ;
 * ἀλλὰ δὴ ἀναγελῶ ὑμῖν τί ἐστι ἐν χερσὶ κυρίου, ἃ ἐστὶ
 τῶν παντοκράτων, & ψεύδεται.
 * ἰδοὺ δὲ ἡ πᾶντες οἶδατε, ὅτι κενὰ κενοὶς ἐπὶ ἀλ-
 λετέ. * αὐτὴ ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς τῶν κυρίων,
 κτήμα δὲ δυναστῶν ἐπελθόμενα τῶν παντοκράτων
 ἐπ' αὐτοῖς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Nunquid possunt gigantes qui contremiscunt regenerari, cum ipsi sint sub aquis & exercitus eorum? * Publicus est infernus coram
 eo, & non est operimentum domui perditionis. * Qui extendit Aquilonem super nihilum, subleuat terram super aquas, nullo eam susti-
 nente. * Qui ligat aquas pluviae in nubibus suis, & non rumpitur nubes sub se. * Qui tenet caliginem solij sui, ut non videant illum an-
 geli: extendit illud sicut velum super nubes gloriae suae. * Decreuit, & dixit collocari firmamentum super faciem aquarum, usque ad
 finem luminis cum tenebris. * Columnae caeli commouentur & contremiscunt ab increpatione eius. * In virtute sua diuisit mare, & in
 prudentia sua percussit fortem. * In spiritu oris eius facies caeli lucidae sunt: creauit manus eius Leviathan, qui comparatus est serpenti
 mordenti. * Ecce haec sunt summitates viarum eius, & quod expressum est ex parte sermonis eius audiuimus ab eo, & tonitru fortitudi-
 nis eius quis intelliget?
 E T addidit Job assumens parabolam suam, & ait: * Viuus est Deus qui abstulit regulam iudicij mei: & omnipotens ad amaritudinem ad-
 duxit animam meam. * Quoniam adhuc totus halitus est in me, & spiritus Dei est in naribus meis. * Nū loquentur labia mea menda-
 cium, & lingua mea meditabitur dolum? * Absit à me ut iustificem vos donec deficiam: non auferam perfectionem meam à me. * Iustificatio-
 nem meam apprehendam, & nō dimittam eam: & nō malè cogitabit cor meū à diebus meis. * Sit sicut peccator inimicus meus, & qui con-
 surgit aduersus me, sicut impius. * Quid enim expectat delator, quia congregat mammonam iniquitatis, quando eradicat Deus animam
 eius? * Nunquid clamorem eius audiet Deus, cum venerit super eum angustia? * Nunquid in omnipotente delectabitur, aut clama-
 bit ad Deum in omni tempore? * Docebo vos per prophetiam Dei, quae apud omnipotentem non abscondam. * Ecce vos omnes vidistis, &
 quare vana & inania loquimini? * Haec est pars filij hominis peccatoris à Deo, & fors fortium qui recipiunt ab omnipotente retributionem suam.

CAP. XXVII.

אם ירבו בניו למחרב וצאצאיו לא ישבעו-
לחם:

שרידיו במור יקברו ואילמנוריהו לא-
תכבנה:

אם יצבר כעפר כסף וכחמר יבין מלבוש:

יבין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק:

בנה בעש ביתו וכספה עשה נצר:

עשיר ישכב ולא יאסף עינו פקח ואיננו:

תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה:

ישאחו קדים וילך וישערהו ממקומו:

וישלך עליו ולא יחמול מידו ברוח יברה:

ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו:

כח

כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו:

ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה:

קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן

אפל וצלמור:

פרץ נחל מעם נר הנשכחים מני רגל דלו

מאנוש נעו:

ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך

במו-גש:

מקום ספיר אבניה ועפרה זהב לו:

נתיב לא ידעו עיט ולא שופתו עין איה:

לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל:

בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים:

בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו:

מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור:

והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה:

לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים:

14 * Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane. * Qui reliqui fuerint ex eo, sepi-
15 lientur in interitu, & viduæ illius non plorabunt. * Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lutum præparauerit vestimenta: * Præparabit quidem, sed iustus
16 D vestietur illis, & argentum innocens diuidet. * Edificauit sicut tinea domum suam,
17 & sicut custos fecit vmbraculum. * Diues cum dormierit, nihil secum auferet, aperiet oculos suos, & nihil inueniet. * Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimet eum tempestas. * Tollet eum ventus vrens & auferet, & velut turbo rapiet eum de loco suo. * Emittet super eum & non parcat, de manu eius fugiens fugiet. * Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum intuens locum eius.

CAP. XXVIII.

1 H Abet argētum venarum suarum principia, & auro locus est in quo conflatur. * Ferrum de terra tollitur, & lapis solutus calore in æs vertitur. * Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat. Lapidem quoque caliginis & vmbræ mortis. * Diuidit torrens à populo peregrinante, eos quos oblitus est peregrinantis hominis & inuios. * Terra de qua oriebatur panis, in loco suo igni subuerla est. * Locus sapphiri lapides eius, & glorie illius aurum. * Semitam ignorauit auis, nec intuitus est oculus vulturis. * Non calcauerunt eam filij infistorum, nec pertransiuit per eam leæna. * Ad silicem extendit manum suam, subuertit à radicibus montes. * In petris riuos excidit, & omne preciosum vidit oculis eius. * Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita produxit in lucem. * Sapientia verò ubi inuenitur? & quis est locus intelligentiæ? * Nescit homo precium eius, nec inuenitur in terra suauiter viuentium.

תרגום

אין יסגין בנוי מטול דקטלין בחרבא ובני בנוי לא ישבעון לחמא: 14
אין יכנוש כעפרא סימא וכטינא יתקן לבושין: 15
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 16
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 17
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 18
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 19
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 20
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 21
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 22
אין יתקן וצדיקא יהא לבש וסימא זכא יפרג: 23

כח

פרזלא מעפרא יתנסיב ואבנא יתיד כרכוסא: 1
תקף נחלא מן אתר דמפלח מרוביא דמחנשין מלמעבר: 2
ארעא דמנה נפק מוונא ולרע מנה גהינם דצינת תלגה מתהפכת דכמה אשחא: 3
אורח אילן חמא לא חכמה עופא ולא סקרתה עין טרפיתא: 4
בשמיר אושית ידה הפך מעיקריהון טוריא: 5
בסגרינ נהרין כזע וכל איקרא חסח עיניה: 6
ותחכמה מאן האן תשחכח ותאן דין אתר בינתא: 7
לא ידע בר גש עילייה ולא תשחכח בארע וידגין דמתחטטין בחייהון: 8

* Si autem multi fuerint filij eius, in occisio-
nem erunt, si autē viri euaserint, mendicabunt.

* At superstites eius morte morientur, vi-
duas autem eorum nemo miserabitur.

* Si congregauerit sicut terram argentum, sicut
autem lutum præparauerit aurum: * Hæc om-

nia iusti vendicabunt, at pecunias eius vera-
ces habebunt: * Euasit autem domus eius

sicut tinea, & sicut tela araneæ.

* Dives dormiet & non addet: oculos suos
aperuit, & non est.

* Occurrerunt ei sicut aqua dolores; nocte
autem abstulit eum caligo.

* Tolle eum ventus vrens & abibit, &
ventilabit eum de loco suo.

* Et iniiciet super eum & non parcat, de
manu eius fuga fugiet.

* Pulsabit super eum manus suas, & exsibi-
labit eum de loco suo.

CAP. XXVIII.

E St enim argento locus unde fit, locus autem
auro unde conflatur.

* Ferrum quidem enim de terra fit, æs autē
sicut lapis inciditur.

* Ordinem posuit tenebris, et omnem termi-
num ipse scrutatur: lapis tenebræ & umbra

mortis. * Incisio torrentis à calce: at qui obli-
uiscens via iustæ infirmati sunt ex mortali-

bis. * Terra ex ea exhibit panis, subtus eam
uersa est sicut ignis. * Locus sapphiri la-

pides eius, & tumulus aureus eius semita.

* Non nouit eam volatile: & non intuitus
est eam oculus vulturis.

* Non calcauerunt eam filij superborum, non
pertransiit super eam leo.

* In rupe extendit manum suam, subuertit
autem à radicibus montes.

* Ripas autem fluuiorum excidit; omne au-
tem preciosum vidit meus oculus.

* Profunda autem fluuiorū reuelauit, osten-
dit autem suam potentiam in lucem.

* At sapientia unde inuenta est? qualis au-
tem locus est scientiæ? * Non nouit homo viam

eius, neque inuenietur in hominibus.

14 * ἐὰν ὅ πολλοὶ υἱὸν αὐτοῦ εἰς (φραγλὴν ἐ-
βῶνται, ἐὰν ὅ δούλωθῶσι περὶ αὐτὴν θύσιν.

15 * (ὅ) ὅ περιόντες αὐτὸ θανάτῳ τελευτήθουσιν, χεῖρας
ὅ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.

16 * ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γλῶσσοι δούλοισιν, ἴσα ὅ πηλὴ ἐ-
τιμάσῃ χευσίον. * Ταῦτα πάντα (ὅ) δίκαιοι καταποιοῦν,

17 τὰ ὅ χεῖματα αὐτῶν ἀληθινοὶ κατ' ἐξουσίαν.

18 * ἀπέβη ὅ ὁ οἶκος αὐτῶν ὥσπερ σῆτες, & ὥσπερ δούρα χυ-
19 * πλοῦσι (ὅ) κοιμηθήσεται καὶ οὐ περὶ αὐτῶν ὁφθαλ-

μοὶς αὐτῶν διωοίξει, καὶ οὐκ ἔστι.

20 * συνώπτησαν αὐτῶν ὥσπερ ὕδωρ αἰὶ οὐδὲν αἰ, νυκτὶ ὅ ἀ-
φείλετο αὐτὸν γρόφῳ.

21 * δυνάμει αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελδύσεται, καὶ
λικμήσει αὐτὸν ἐν τῷ ῥέπῳ αὐτῶν.

22 * καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν (ὅ) ἐφεί(ε), ἐν χερσὶ αὐ-
23 τῶν φυγῇ φθοξεί. * κερτήσῃ ἐπ' αὐτὸν χεῖρας αὐτῶν,

καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐν τῷ ῥέπῳ αὐτῶν.

κῆ.

1 * Ἐπὶ γὰρ δούλει ῥέπῳ (ὅ) ὅθεν γίνε(ε), ῥέπῳ ὅ χε-
2 σίῳ ὅθεν διηθεῖται. * σίθηρος μὲν γὰρ ἐν γῆς γίνεται,

χαλκὸς ὅ ἴσα λίθῳ λατρεῖται.

3 * τάξιν ἐπέτε σκότει, καὶ πανὶ πέρας αὐτῶν ἐξακρι-
βάζεται, λίθῳ σκοτία καὶ σκιά θανάτου.

4 * διακοπὴν χειμάρρου ἀπὸ κοίτης, οἱ ὅ ἐπιλανθανό-
μυθοὶ ὁδὸν δικαίαν ἠδ' ἐκίνησαν ἐν βροταῖν.

5 * γῆ ὅ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑπὸ κατώ αὐτῆς
6 ἐσθράφη ὥσπερ πῦρ. * ῥέπῳ (ὅ) ἀπὸ φέρου (ὅ) λίθοι αὐ-
7 τῆς, καὶ χῶμα χευσίῳ αὐτῆς τρέβῃ.

7 * οὐκ ἐγνώ αὐτῶν πετεινόν. καὶ αὐτὸν παρέβλεψεν αὐ-
τῶν ὁ φθαλμὸς γυπὸς.

8 * οὐκ ἐπάτησαν αὐτῶν υἱοὶ ἀλαζόνων, ἐπαρῆλθον ἐπ'
9 αὐτῶν λέων. * ἐν ἀκροτάμῳ ἐξέτεινε χεῖρας αὐτῶν, κα-
10 τέρεψε ὅ ἐν ῥίζῶν ὄρη.

10 * θῖνας ὅ ποταμὸν ἐρρηξε, πᾶν ὅ τίμιον εἶδε μετ' ὁ ὀφ-
11 θαλμός. * βάθῃ ὅ ποταμὸν δυνάμει αὐτοῦ, ἐδείξεν

ὅ αὐτῶν δυνάμειν εἰς φῶς.

12 * ἢ ὅ θοφία πόθεν δρέθη, ποῖ (ὅ) ὅ ῥέπῳ ἐστὶ τ' ἐπι-
13 σήμης; * οὐκ οἶδε βροτῶν ὁδὸν αὐτῶν, & ὅ μὴ δρέθη

ἐν ἀνθρώποις.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Si multiplicati fuerint filij eius, his qui occidunt gladio erunt; & filij filiorum suorum non saturabuntur pane. Qui euas-
serint ex eo, in peste sepelientur, & viduæ eius non plorabunt.

15 Si congregauerit quasi puluerem argentum, & quasi lutum præpa-
rauerit vestimenta: * Si congregauerit enim, sed iustus vestietur; & argentum innocens diuidei. Aedificauit sicut tinea domum
suam, & sicut umbraculum quod fecit custos pomorum.

16 Dives dormiet, & non colligetur: oculos suos aperiet, & non subsistet.
17 Tolle eum ventus vrens, & abibit: & sicut
turbato rapiet eum de loco suo.

18 Et proiciet super eum, & non parcat: de manu eius fugiens fugiet.

19 Plaudet super eum
manibus; & sibilabit super eum de loco suo.

20 CAP. XXVIII.
Habet enim argentum venam ex qua producit; & locus auro est in quo conflatur. * Ferrum de terra tollitur, & lapis fusione vertitur
in chalybem. Finem posuit tenebris & omnium fines ipse scrutatur: lapides fortes, unde exeunt tenebræ & umbra mortis.

21 Terra de qua egrediebatur cibus; & sub ea est gehenna, cuius nix frigida conuertitur in similitudinem ignis. Et paradysus
voluptatis est locus, cuius lapides sunt sapphiri, & pulueres aurei sunt ei.

22 Semitam arboris vitæ nulla sciuit avis: nec intuitus est eam
oculus vulturis. Non ambulauerunt in ea filij leonum, nec declinauit ad eam leona.

23 Ad silicem extendit manum
suam, subuertit à radice montes. In petris excidit flumina, & omne preciosum videt oculus eius.

24 De imbris ac-
cingit flumina, & de fenestra occulta producit lumen. Sapientia autem ubi inuenietur? & ubi est locus prudentiæ?
25 Nescit homo excellentiam eius, & non inuenitur in terra superborum qui peccant in vita sua.

* תהום אמר לא בי היא ויס אמר אין עמדי :
* לא יתן סגור רחתייה ולא ישקל כסף
מחירה :

* לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר :
* לא יערבנה זהב וזככיר ותמורה
כלי פז :

* רמור וגביש לא יזכר ומשך חכמה
מפנינים :

* לא יערבנה פטרת כוש בכתם טהור
לא תסלה :

* והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה :
* ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה :
* אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה :
* אלהים הבין דרכה והוא ידע ארץ מקומה :
* כי הוא לקצור הארץ יביט תחרת כל
השמים יראה :

* לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה :
* בעשותו למטר חק ודרך לחיזי קולות :
* אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה :
* ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד
מרע בינה :

כט

* ויסף איוב שאר משלו ויאמר :
* מי יתנני ברחי קדם כימי אלוה ישמרני :
* בהלונרו עלי ראשי לאורו אלך חשך :
* באשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי :
* בעוד שדי עמדי סביבותי נערי :
* ברחץ הליכי בחמרי וצור יצוק עמדי פלגי
שמן : * בצאתי שער עלי קרתי ברחוב אבין
מושבי :

14 * Abyssus dicit, Non est in me; & mare
15 loquitur, Non est mecum. * Non dabi-
16 tur aurum obrizum pro ea, nec appende-
17 tur argentum in commutatione eius.
18 * Non conferetur tinctis India coloribus,
19 nec lapidi fardonico preciosissimo,
20 vel saphiro. * Non adæquabitur ei aurum
21 vel vitrum, nec commutabuntur pro
22 ea vasa auri: * Excelsa & eminentia non
23 commemorabuntur comparatione eius.
24 trahitur autem sapientia de occultis.
25 * Non adæquabitur ei topazius de Ethiopia,
26 nec tincturæ mundissimæ componuntur.
27 * Vnde ergo sapientia venit? & quis est locus intelligentiæ?
28 * Abscondita est ab oculis omnium viventium,
29 volucres quoque cæli latet.
30 * Perditio & mors dixerunt: Auribus
31 nostris audiuiamus famam eius.
32 * Deus intelligit viam eius, & ipse novit
33 locum illius. * Ipse enim fines mundi
34 intuetur, & omnia quæ sub cælo sunt,
35 respicit. * Qui fecit ventis pondus, &
36 aquas appendit in mensura. * Quando
37 ponebat pluuiis legem, & viam procellis
38 sonantibus: * Tunc vidit illam & enarrauit,
39 & præparavit, & inuestigavit: * & dixit
40 homini: Ecce timor Domini ipse est sapientia,
41 & recedere à malo intelligentia.

CAP. XXIX.

1 Adidit quoque Iob assumens parabolam
2 suam, & dixit: * Quis mihi tribuat
3 ut sim iuxta menses pristinos, secundum
4 dies quibus Deus custodiebat me.
5 * Quando splendebat lucerna eius super
6 caput meum, & ad lumen eius ambulabam
7 in tenebris. * Sicut fui in diebus adolescentiæ
8 meæ, quando secretò Deus erat in tabernaculo
9 meo. * Quando erat omnipotens mecum, & in
10 circuitu meo pueri mei. * Quando lauabam
11 pedes meos butyro, & petra fundebat mihi
12 riuos olei. * Quando procedebam ad portam
13 ciuitatis, & in platea parabant cathedram mihi.

תרנום

14 תהום אמר לא גבי היא ויסא אמר לית עמי :
15 לא יתנהב דהב סגור חלופתה ולא יתקל סימא פירוגה :
16 לא תשחלחף סגורלכין ובידורין לא
17 לא יעלינה דחבא ואיספקלרניא ופירוגה מאני אובריון :
18 סגורלכין ובידורין לא יעלינה מרגלא יקרא דאיתי מכוש בפטלין דכי לא תשחלחף :
19 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
20 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
21 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
22 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
23 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
24 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
25 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
26 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
27 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :
28 וחסמחא מן האן תיתי וחסמחא מן מרגלין :

כט

1 ויסף איוב למשל מחליה ואמר :
2 מן יסדרינני ברחי קדמאין כיומא דאלהא ינטרינני :
3 כד אנהרותה שרגה עליי כמא דהוית בימי חריפותי בזמן דרו אלהא עליי משכני :
4 בעוד פדון הנה מימר שדי בסעדי חוזר חוזר
5 במשוג אסרטי בשמנא דגונבין ושינר וילף עמי טופי משח :
6 במפקי תרעא עליי קרחתא בפלטיא אתקין מותבי :

¹⁴ *Abyssus dixit, Non est in me, & mare dixit, Non est mecum.* ¹⁵ *Non dabit con-*
clusum aurum pro ea, & non appendetur ar-
gentum commutatio eius. ¹⁶ *Et non compor-*
tabitur auro Ophir in onyche precioso & sap-
phiro. ¹⁷ *Non adequabitur ei aurum & vi-*
trum, & commutatio eius suppellectilia aurea.

¹⁸ *Excelsa & sublimia non commemorabun-*
tur, & trahere sapientiam super intima.

¹⁹ *Non adequabitur ei topazium Æthiopiae,*
auro puro non comportabitur.

²⁰ *At sapientia unde inuenta est? qualis autē*
locus est intellectus? ²¹ *Latuit omnem ho-*
minem, & a volatilibus cæli abscondita est.

²² *Perditio & mors dixerunt: Audiui-*
eius gloriam.

²³ *Dominus bene constituit eius viā, ipse au-*
tem nouit locum eius.

²⁴ *Ipse enim quæ sub cælum totam intuetur,*
videns quæ in terra: ²⁵ *Omniaque quæ fe-*
cit, ventorum pondus, aquæque mensuras
quando fecit.

²⁶ *Hic videns numerauit, & viam in con-*
cussione vocis.

²⁷ *Tunc vidit illam, enarrauit eam, cum præ-*
parasset inuestigauit.

²⁸ *Dixit autem homini: Ecce pietas est sa-*
pientia; at abstinere à malis, est scientia.

CAP. XXIX.

¹ *Adhuc autem addens Job, dixit proæmio:*

² *Quis me ponat iuxta mensem ante die-*
rum, quibus me Deus custodiuit?

³ *Ut quando splendebat lucerna eius super*
caput meum, quando lumine eius ambulabam
in tenebris.

⁴ *Quando fui in diebus iuuentutis meæ,*
quando Dominus speculationem faciebat do-
mus meæ.

⁵ *Quando fui diues valde, in circuitu au-*
tem mei pueri mei.

⁶ *Quando fluebant meæ viæ butyro, at mon-*
tes mei fluebant lacte.

⁷ *Quando exhibam diluculo in ciuitatem, in*
autem plateis ponebatur mea cathedra.

⁸ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

⁹ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁰ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹¹ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹² *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹³ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁴ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁵ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁶ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁷ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁸ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁹ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in*
platea ponebatur sedes mea.

¹⁴ *ἄβυσσος εἶπεν, ὅτι ἐστὶν ἐν ἐμοί· καὶ θάλασσα εἶ-*
πεν, ὅτι ἐστὶ μετ' ἐμοῦ.

¹⁵ *οὐ δώσει συγκλεισµὸν δούτ' αὐτῆς, καὶ ἐσαθήσεται*
δρυγύριον δούταλλαγμα αὐτῆς.

¹⁶ *καὶ ἐσυµβάσασθ' ἡσέ) χρυσίῳ ὠφείρ, ἐν ὄνυχ' πι-*
μῖῳ καὶ (απφείρῳ. ὅτι ἰσωθήσεται) αὐτῇ χρυσίον καὶ
ὑάλος· καὶ τ' ἀλλάγμα αὐτ' σκιδὴ χρυσᾶ.

¹⁷ *μετέωρα καὶ γαβεῖς ἐμνησθήσεται, καὶ ἐλκυθὺν ὁ-*
φίδω ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα.

¹⁸ *ὅτι ἰσωθήσεται) αὐτῇ τοπαζιον αἰθιοπίας, χρυσίῳ κα-*
θαρῶ ἐσυµβάσασθ' ἡσέ).

¹⁹ *ἢ ὃ θφία πόθεν δῖρέθη, ποῖθ' ὃ τ' π' ἐστὶ τ' συνέ-*
σεως; ἡ λελήθετο πῶτα δούτ' ἄνθρωπον, καὶ δ' π' πετεινῶν.

²⁰ *ἐρανοῦ ἐκρύβη. ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶ-*
πεν, ἀκηκόαµεν αὐτῆς τ' κλέθ.

²¹ *ὁ κύριος δὲ (κινέσθ' αὐτῆς τὴν ὁδόν· αὐτὸς ὃ οἶδε*
τὴν ῥήπον αὐτῆς.

²² *αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' ἐρανοῦ πᾶσαν ἐφορεῖ· εἰδὼς τὰ ἐν*
τῇ γῇ, πάντα τε ἀπέποιήσεν, δούτων σαθρόν, ὑδα-
τὸς τε μέτρα ὅτε ἐποίησεν.

²³ *ὅτι ἰδὼν ἡ ἐλθ' ἡσέ, καὶ ὁδὸν ἐν πινάγματι φωνῆς.*
²⁴ *ῥτε εἶδεν αὐτὴν, ἐξηγήσατο αὐτῇ, ἐτοίμασας*
ἐξηχίασεν.

²⁵ *εἶπε ὃ ἄνθρωπος, ἰδὲ ἡ θεοσέβεια ἐστὶ θφία, τ' ὃ ἀπέ-*
χεσθ' ἀπὸ κακῶν ἐστὶν ἐπισήμη.

²⁶ *καὶ.*

²⁷ *Εἰ ὃ παροδὲς ἰδὲ εἶπε τὰ παροιμῖα,*
²⁸ *τίς δὴ μεθεῖν κτ' μὴν αἰμαροῦ ἐν ἡμερῶν, ὧν με*
ὁ θεὸς ἐφύλαξεν,

²⁹ *ὡς ὅτε ἡ γὰρ ὁ λύχνος αὐτῆς ὑπὲρ κεφαλῆς με, ὅτε*
τὰ φωτὶ αὐτῆς ἐπορδύοµεν ἐν σκοτίῃ.

³⁰ *ὅτε ἡµεν ἐν ἡμέραις νεότητός μου, ὅτε ὁ κύριος ἐπι-*
σκοπῶν ἐποίησε τὸ οἶκόν µε.

³¹ *ὅτε ἡµεν ὑλῶδης λίαν, κύκλῳ δέ µου ὁ παῖδες*
µου.

³² *ὅτε ἐχέοντό µου αἰδοὶ βουτύρω, τὰ ὃ ὄρη µε ἐχέον-*
το γάλακτι.

³³ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

³⁴ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

³⁵ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

³⁶ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

³⁷ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

³⁸ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

³⁹ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁰ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴¹ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴² *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴³ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁴ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁵ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁶ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁷ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁸ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

⁴⁹ *ὅτε ἐξεπορδύοµεν ὄρθεος ἐν πόλει, ἐν ὃ πλατεῖαις*
ἐτίθετό µου ὁ δίφρος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁴ *Abyssus dixit: Non est apud me: & mare dixit, Non est mecum.* ¹⁵ *Non dabitur aurum conflatum pro ea, nec appendetur ar-*
gentum in commutatione eius. ¹⁶ *Non permutabitur pro tinctis coloribus Ophir, nec lapidibus beryllis preciosis & saphiro.*

¹⁷ *Non adequabitur ei aurum & speculum, nec permutabuntur pro ea vasa obrizi.* ¹⁸ *Smaragdi & gemine non commemorabuntur,*
& attractio sapientiæ melior est margaritis. ¹⁹ *Non adequabitur ei margarita preciosa quæ venit de Æthiopia: mundis coloribus non*
conferetur. ²⁰ *Sapientia autem unde venit? & quis est locus intelligentiæ?* ²¹ *Et celata est ab oculis omnis viuentis, & ab au-*
bus cæli abscondita est. ²² *Domus perditionis & angelus mortis dixerunt, quando data est Israel, auditu nostro audiuiamus famam eius.*

²³ *Deus intelligit viam eius, & ipse scinit locum eius.* ²⁴ *Quoniam ipse fines terræ intuetur, & sub omnibus cælis videt.*

²⁵ *Vt faciat vento pondus, & aquas præparet in mensura.* ²⁶ *Dum facit pluuiæ legem, & iter fulguribus quæ currunt cum sonitu.*

²⁷ *Tunc vidit illam, & narrauit eam, cum angelis in principio præparauit eam, & etiam inuestigauit eam.* ²⁸ *Et dixit filiis hominum:*
Ecce timor Domini est sapientia; & recedere à malo, est intelligentia.

CAP. XXIX.

¹ *Et addidit Job assumens parabolam suam, & ait:* ² *Quis ordinaret me sicut in mensibus antiquis, sicut in diebus quibus Deus*
custodiebat me. ³ *Quando splendere faciebat lucernam suam super caput meum, ad lumen eius ambulabam in tenebris.*

⁴ *Sicut eram in diebus adolescentiæ meæ, tempore quo secretò erat Deus in tabernaculo meo.* ⁵ *Dum erat verbum omnipotentis*
in auxilium meum in circuitu in diebus adolescentiæ meæ. ⁶ *Quando lauabam gressus meos butyro, & petra fluebat mihi riuus olei.*

⁷ *Quando egrediebar ad portam ciuitatis, in platea parabam sedem meam.*

* ראוני נערים ונחבאו וישישום קמו עמרו:
 * שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם:
 * קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה:
 * כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני:
 * כי אמלט עני משועויתום ולא עזר לו:
 * ברכת אובר עלי תבא ולב אלמנה ארנן:
 * צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי:
 * עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני:
 * אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו:
 * ואשברה מתלעות עול ומשגיו אשליך טרף:
 * ואמר עם קני אנוע וכחול ארבה ימים:
 * שרשי פתוח אלי מים וטל ילין בקצירי:
 * כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף:
 * לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי:
 * אחרי דברי לא ישגו ועלימו תטף מלתי:
 * ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש:
 * משחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא
 יפילון:

* אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד
 כאשר אבליים ינחם:

ל

* ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר
 מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני:
 * גם כח ידיהם למה לי עלימו אבר כלח:
 * בחסר ובכפץ גלמוד הערקים ציה אמש שואה
 ומשארה:
 * הקטפים מלוח עלי שיה ושרש רתמים
 לחמם:
 * מן גו יגרשו יריעו עלימו כננב:

תרגום

חמו יתי עלימיא ואטמרו וקשישיא קמו וזקפו:
 8 רברבנא כלו במליא ואידא ושוון לפמהון:
 9 ארום אודנא שמעת אמרת טב לי ועינא דחמת ואסתרתי עלי:
 10 קל ארכונין אטמרו ארום אשיוב עניא דבעי
 11 ארום אודנא שמעת אמרת טב לי ועינא דחמת ואסתרתי עלי:
 12 ארום אשיוב עניא דבעי
 13 ברפתא דאברא עלי תיתי ולבא דארמלתא אמלי חשבחתא:
 14 זכותא לבשת ואלבשני כמעילא ומצנפתא
 15 עינין הויתו לסמיא וטיוול רגליא לחגירא אנא:
 16 אבא חויתו לחשיכא ותגרא דלא ידעת אפשפגנה:
 17 ותברת
 18 ואמרת עם חוקפי בשרבפי אחגיר ובחלא אסגי יומיא:
 19 עיקרי פתיח למבועי דמיא וטלא
 20 יקרי חרת גבי וקשתי משתלחפא בידי:
 21 מני קבלו ואזריכו ושתקו למלכתי:
 22 בחר פתגמי לא יתנון
 23 ואורכין כמטרא לוחי וקאריסא דפסהון פתח למלקושא:
 24 ארחד אסטולחון ולא יתמנון וקלסתור
 25 אבחר ארחתהון ואיתב ברישהון חיד חתנא ואשרי חיד מלכא בחילא חיד כמז דאכלין סנחם:
 1 חמו יתי עלימיא ואטמרו וקשישיא קמו וזקפו:
 2 ארום אודנא שמעת אמרת טב לי ועינא דחמת ואסתרתי עלי:
 3 ברפתא דאברא עלי תיתי ולבא דארמלתא אמלי חשבחתא:
 4 עינין הויתו לסמיא וטיוול רגליא לחגירא אנא:
 5 אבא חויתו לחשיכא ותגרא דלא ידעת אפשפגנה:
 6 ואמרת עם חוקפי בשרבפי אחגיר ובחלא אסגי יומיא:
 7 עיקרי פתיח למבועי דמיא וטלא
 8 יקרי חרת גבי וקשתי משתלחפא בידי:
 9 מני קבלו ואזריכו ושתקו למלכתי:
 10 בחר פתגמי לא יתנון
 11 ואורכין כמטרא לוחי וקאריסא דפסהון פתח למלקושא:
 12 ארחד אסטולחון ולא יתמנון וקלסתור
 13 אבחר ארחתהון ואיתב ברישהון חיד חתנא ואשרי חיד מלכא בחילא חיד כמז דאכלין סנחם:

ל

1 יבעז מגחכין עלי ודעדקין מני ליומין דרחקת אבתהון לשואה עם כלבא נטרי עאני:
 2 לחוד חילא דידיהון למה לי
 3 בחסרנא ובאולצנא בלא ולר הון ערקין רשישיא בארע צריא חשוד ברמשא אחר שותא ורגושמא:
 4 חלשין הובאו חלף עסבי מיכלא ועיקרי רתימין מוניהון:
 5 מן שלחנא מתרין מרבין עלויהון חיד גנבא:

* Videntes me iuvenes absconsi sunt, senes autem omnes steterunt. * Adulti autem cessauerunt loquentes, digitum imponentes super os.

* At qui audierunt, beatum dixerunt me, & lingua eorum gutturi suo adhesit. * Quoniam

auris audiuit, & beatum dixit me; oculus autem videns me declinauit. * Liberavi enim paupe-

rem de manu potentis; & pupillo, cui non erat adiutor, auxiliatus sum. * Benedictio pereuntis

super me veniat, os autem viduae mihi benedixit. * Iustitiam indutus sum, vestitus sum autem iu-

dicium sicut diploidem. * Oculus fui cecorum, pes autem claudorum: * Ego fui pater impoten-

tum, causam autem quam non sciebam inuestigavi. * Contriui autem molas iniquorum, de au-

tem mediis dentibus eorum prædam euulsi. * Dixi autem: Ætas mea senescet sicut truncus

palme, multum tempus uiuam. * Radix mea aperta est in aqua, & ros morabitur in messione mea. * Gloria mea noua mecum, et arcus meus in

manu eius ambulabit. * Qui me audierunt atten-

debant, tacuerunt autem in meo consilio. * Super autem meum uerbum non addiderunt, leti au-

tem erant quando illis loquebar. * Sicut terra si-

tiens suscipiens imbrem, sic isti meum sermonem.

* Siseram ad eos, non crediderant, & lux

vultus mei non cadebat. * Elegi uiam eorum,

& sedi imperans, & in tabernaculo eram sicut rex in satellitibus. quemadmodum passionibus affectos consolabar.

CAP. XXX.

Nunc autem deriserunt me minimi, nunc hortantur me in parte, quorum contemnebam patres eorum, quos non putavi esse dignos canibus meorum gregum.

* Et fortitudo manuum ipsorum ad quid mihi? super ipsos periiit consummatio:

* In egestate & fame sterilis, fugientes iniquosam heri pressuram & miseriam.

* Frangentes auronem in sonante, qui auro erant eorum cibaria. * Inhonorati autem &

viles habiti indigentes omnis boni, & qui radices lignorum mandebant, præ fame magna insurrexerunt mihi fures.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Videbant me iuvenes & abscondebantur: & senes surgebant & erigebant se. * Principes cessabant loqui, & manum ponebant ori suo.

* Vocem suam abscondebant duces, & lingua eorum adhaerebat palato suo. * Quia auris audiens dicebat me beatum, & oculus videns testimonium reddebat mihi.

* Quia liberabam pauperem deprecantem, & pupillum cui non erat adiutor. * Benedictio perituri ad me veniebat, & cor viduae implebam laude.

* Iustitiam indutus sum, & vestiui me, sicut pallio & tiara iudicio meo. * Oculi eram cæco, & deambulatione pedum claudum eram. * Pater fui pauperum, &

item quam nesciebam scrutabar. * Et conterebam molas iniqui, & de dentibus eius proiciebam prædam. * Et dixi: Cum fortitudine mea in nido meo deficiam; & sicut arena multiplicabo dies.

* Radix mea aperta erat ad fontes aquarum, & ros morabatur in messe mea. * Gloria mea innouabatur apud me, & arcus meus in manu mea permutabatur.

* Audiebant me & expectabant, & tacebant ad consilium meum. * Post uerbum meum non iterabant, & eis placebat eloquium meum.

* Et expectabant me sicut pluuiam, & sicut hortulani qui os suum aperiant ad imbrem serotinum. * Ridebam ad eos & non credebam, & vultum faciei meæ non intuebantur.

* Eligebam uiam eorum, & sedebam in capite eorum sicut sponsum, & habitabam sicut rex in exercitu, & sicut ille qui lugentes consolatur.

CAP. XXX.

Nunc autem derident me iuniores me diebus, quorum patres abieci ut ponerem eos cum canibus custodientibus oues meas.

* Veruntamen virtus manuum suarum pro nihilo erat mihi: super eos periiit senium. * In egestate & fame sine filiis fuerunt fugientes impij in terram desertam & tenebrosam in vespere, in locum calamitatis & miseriae.

* Qui euellunt viticas pro herbis in cibum suum, & radices inuiperorum cibis eorum. * Ex improviso eiiciebant, vociferabantur super eos quasi super latronem.

* ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβύτεροι δὲ πτωχότεροι ἔστησαν. * ἀδελφοὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δακτυλὸν ἐπιθύντες ἐπὶ στόματι.

* ὅτι ἀκούσαντες ἐμακάρισαν με, & γλῶσσα αὐτῶν τῷ λαρυγγί αὐτῶν ἐκολλήθη.

* ὅτι ὡτίον ἤκουσε καὶ ἐμακάρισε με ὁ φθαλμός δὲ ἰδὼν με ἔξεκλινε.

* διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐν χειρὸς δυνάσει· καὶ ὀρφανῷ, ὃς οὐκ ἔσχε βοήθους, ἐβόηθησα.

* δόλογία δὲ πολλοῦ μέρους ἐπ' ἐμὲ ἐπέλθοι, στόμα δὲ ἐχέρας με δολόγησε.

* δικαιοσύνη ἐνεδεδύκειν, ἡμεροφιστάμην δὲ κέσμα ἴσα διπλοῖδι.

* ὁφθαλμός δὲ ἡμῶν τυφλῶν, πόδες δὲ χωλῶν· ἐγὼ ἡμῶν πατρὸς ἀδελφῶν, δίκην δὲ ἡμῶν ἦδεν ἔξιχνίασα.

* ζυγέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων, ἐν δὲ μέσῳ τῶν ὁδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἔξέσπασα.

* εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ σέλεχος φοίνικος, πολὺν χρόνον βιώσω.

* ἡρίζεμαι δὲ δυνάμει ἐπὶ ὕδατι, καὶ δρόσος αὐλίσσεται ἐν τῇ θέρει μου.

* δόξα μου καὶ ἡ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ ῥέον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται.

* ἐμὲ ἀκρόαυτες προσέχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ.

* ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι προσέθεντο, ὡς χαρεῖς δὲ ἐγένοντο ὅπου αὐτοῖς ἐλάλουν.

* ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὕετον, οὕτως ἐτίτλων ἐμὴν λαλιάν.

* ἐδὴν γελάσω πρὸς αὐτοὺς οὐ μὴ πειθίσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπεν.

* ἔξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκάθισα ἀρχῶν, καὶ κατεσκέλευν ὡς βασιλεὺς ἐν μονοζάνοις, ὃν τρέπον παθεῖν ἐς παρεκάλουν.

* Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν με ἐλάχιοι, καὶ νάθετοσι με ἐν μέρει.

* ὧν ἔξουδένου πατέρας αὐτῶν, ἐς ἐχρήνησάμην εἶναι ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.

* καὶ γε ἰχθὺς χερῶν αὐτῶν ἵνα τί μοι, ἐπ' αὐτοῦ ἀπώλετο συντέλεια;

* ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγοντες, ἐφύγοντες αὐτοὺς ἐχθρὸς συνοχλὴ καὶ ταραχώδης.

* ἐφεικλῶντες ἄλιμα ἐπὶ ἡχοῦντι, οἵπινες ἄλιμα ἡμῶν αὐτῶν τὰ σῖτα.

* ἄπμοι δὲ καὶ πεφωλισμένοι ἐνδείᾳ πλεονὲς ἀλαθῆ, καὶ οἱ ῥίζας ξύλων ἐμασώντες ὑπὸ λιμοῦ μέγαλου ἐπανέστησάν μοι κλέπται.

* בַּעֲרוֹץ נַחֲלִים לְשֹׁכַן חוֹרֵי עֲפְרוֹכַיִם :
 * בֵּין שִׁיחִים יִנְהָקוּ תַּחַת חֲרוֹל יִסְפָּחוּ :
 * בְּנֵי נָבֶל גַּם בְּנֵי בְלִי שֵׁם נִכְאוּ מִן הָאָרֶץ :
 * וְעַתָּה נִגְיַנְתָּם הֵייתִי וְאֵהִי לָהֶם לְמַלְאָה :
 * תַּעֲבוּנִי רַחֲקוּ מִנִּי וּמִפְּנֵי לֹא חֲשָׁבוּ רַק :
 * כִּי יִתְּרִי פֶתַח וַיַּעֲנֵנִי וְרֹסֶן מִפְּנֵי שָׁלַחוּ :
 * עַל-יָמִין פָּרַחַח יָקוּמוּ רַגְלֵי שָׁלַחוּ וַיִּסְלוּ עָלַי
 אֲרֻחוֹת אֵידָם :
 * נִתְסוּ נְתִיבֹתַי לְהוֹתִי יַעֲלוּ לֹא עֶזֶר לִמּוֹ :
 * כִּפְרָץ רַחֲב יָאִתּוּ תַּחֲתַי שָׂאָה הִתְנַלְגָּלוּ :
 * הִהָפֵךְ עָלַי בַּלְהוֹת תִּרְדָּף בְּרוּחַ נִדְבָרַי וְכַעַב
 עֲבָרָה יִשְׁעַתִּי :
 * וְעַתָּה עָלַי רַחֲשָׁה נִפְשִׁי יֶאֱחָזוּנִי יָמִי-
 עֲנִי :
 * לֵילָה עֲצָמִי נִקְרַע מֵעָלַי וְעַרְקִי לֹא יִשְׁכָּבוּ :
 * בְּרֶב-כֹּחַ יִתְחַפֵּשׁ לְבוּשִׁי כִפִּי כִתְנֵתִי יֶאֱזָרֵנִי :
 * הֲרָנִי לְחֹמֶר וְאֶת־מַשָּׁל כַּעֲפָר וְאֶפֶר :
 * אֲשׁוּעַ אֵלַיִךְ וְלֹא תַעֲנֵנִי עֲמֹדַתִּי וְתִתְבַּנֵּן כִּי :
 * תִּהְפֹּךְ לֵאכֹזֵר לִי בַעֲצָם יָדְךָ תִּשְׁטַמְנִי :
 * תִּשְׁאַנֵּנִי אֶל-רוּחַ תִּרְכִּיבִנִי וְתִמְגְּנִנִי תִשְׁיָרָה :
 * כִּי-יִדְעוּתִי מוֹרֵת רַחֲשֵׁיבִנִי וּבִירַת מוֹעֵד
 לְכָל-חַי :
 * אֵךְ לֹא-בָעִי יִשְׁלַח יָד אִם-כִּפִּידוֹ לְהֵן שׁוּעַ :
 * אִם-לֹא בִכְתִּי לְקִשְׁרוֹ-יוֹם עֲגָמָה נִפְשִׁי
 לְאֲבִיוֹן :
 * כִּי טוֹב קִוִּיתִי וַיָּבֹא רַע וְאִי-חֲלָה לְאוֹר וַיָּבֹא
 גִּפְלוֹ :
 * מֵעַי רָתַחוּ וְלֹא-דָמוּ קִדְמִנִי יָמִי עֲנִי :
 * קִדְרָה לִלְכֹּתִי בְּלֹא חֶמֶה קָמַתִּי בִקְהָל אֲשׁוּעַ :
 * אֶחָה הֵייתִי לְתַנִּים וְרַע לְבָנוֹת יַעֲנָה :

6 * In desertis habitabāt torrentiū, & in ca-
 7 uernis terræ vel sup glareā. * Qui inter hu-
 8 iuscemodi lætabantur, & esse sub sentibus
 9 delitias cōputabant. * Filij stultorum & ig-
 10 nobilium, & in terra penitus nō parentes.
 11 * Nunc in eorum canticū versū sum, & fa-
 12 ctus sum eis in puerbiū. * Abominatur me
 13 & lōgè fugiunt à me, & faciē meā cōspue-
 14 re non verentur. * Pharetrā enim suā ap-
 15 eruit & afflixit me, & frenum posuit in os
 16 meum. * Ad dexteram orientis calamitatis
 17 meæ ilicò surrexerunt, pedes meos subuer-
 18 terunt, oppresserunt quasi fluctibus semi-
 19 tis suis. * Dissipauerūt itinera mea, insidia-
 20 ti sunt mihi & pualuerunt, & non fuit qui
 21 ferret auxiliū. * Quasi rupto muro & ap-
 22 tianua irruerūt sup me, & ad meas misérias
 23 deuoluti sunt. * Redactus sum in nihilum.
 24 Abstulit quasi ventus desiderīū meum, &
 25 velut nubes p̄trāsīt salus mea. * Nunc autē
 26 Cin memetipso marcescit aīa mea, & possi-
 27 det me dies afflictionis. Nocte os meū p̄fo-
 28 ratur doloribus, & q me comedūt, nō dor-
 29 miunt. * In multitudine eorum cōsumitur
 30 vestimentū meū, quasi capitiō tunice suc-
 31 cinxerunt me. * Cōparatus sum luto, & af-
 32 similatus sum fauillæ & cineri. * Clamo ad
 33 te, & non exaudies me, sto, & respicis me.
 34 * Mutatus es mihi in crudelem, & in duri-
 35 tia manus tuæ aduersaris mihi. * Eleuasti
 36 me, & quasi super ventum ponens elifisti
 37 me valide. * Scio quia morti trades me, vbi
 38 cōstituta est domus omniviuenti. * Verun-
 39 dam tamen non ad consumptionem eorum c-
 40 mittis manum tuam: & si corruerint, ipse
 41 saluabis. * Flebā quondam sup eo qui af-
 42 flictus erat, & compatiebatur anima mea
 43 pauperi. * Expectabam bona, & venerunt
 44 mihi mala: præstolabar lucem, & erupe-
 45 runt tenebrę. * Interiora mea efferbuerunt
 46 absque vlla requie, præuenerunt me dies
 47 afflictionis. * Moerens incedebā sine furo-
 48 re, confurgens, in turba clamabam. * Fra-
 49 ter fui draconum, & socius struthionum.

תרגום

6 בחקוקי פצירי נחלים למשירי בנקירחא ועפרא ואבניא :
 7 ביני אלניא נחקקו תחות היגי סתחברין :
 8 בני נבל עם בני
 9 וכו' ומריחון הויתי והוית להון לשותא :
 10 רחקוני יתרחקו מני ומן קומי לא מנעו רוקא :
 11 על ימינא בחצפא בניהון יקומון רגלי שדרוכבשו עלי איסרטי חברהון :
 12 כחקוקי פלטיה גללי ימא אתון תחות רגושא מתגלגלין :
 13 אחרפך
 14 וכו' עלי מצטערא נפשי יחרוני יומי עניותא :
 15 בליליא גרמי מתפקקין
 16 בסגעי חילא יתלבש כסותי אגב כחוני יחרוני :
 17 אקשו יתי לטינא ואתמתיל כעפר וקטם :
 18 כחקוקי פלטיה גללי ימא אתון תחות רגושא מתגלגלין :
 19 חסלנני לרוחא חרכבנני
 20 אקשו יתי לטינא ואתמתיל כעפר וקטם :
 21 חסלנני לרוחא חרכבנני
 22 ברם לא לגרמי יגרג ממתה אין בחשטי
 23 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא
 24 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא
 25 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא
 26 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא
 27 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא
 28 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא
 29 ארם טוב סברת ואתא ביש ואורכת לנהור ואתא

* Quorum domus eorum erant foramina petrarum. * In medio benefonantium clamabant, qui sub sarmentis agrestibus vivebant. * Stultorum filij & ignobilium nomen, & gloria extincta à terra. * Nunc autem cithara ego sum eorum, & me proverbium habent. * Abominati sunt autem me recedentes longe, ab autem facie mea non abstinuerunt sputum. * Cum aperuisset enim pharetram suam affluxit me, & frenum faciei meae emisit. * Ad dextram germinis insurrexerunt, pedes eius extendit, & viam fecit in me semitas perditionis eorum. * Attrita sunt semitae meae, exiit enim meam stolam, sagittis suis iaculatus est me. * Usus est autem me ut vult, in doloribus compactus sum. * Reuertuntur autem mei dolores, abiit mea spes quasi ventus, & sicut nebula salus mea. * Et nunc in me effundetur anima mea, habent autem me dies dolorum. * Nocte autem ossa mea combusta sunt, at nervi mei dissoluti sunt. * In multa fortitudine apprehendit meum vestimentum, sicut circumorale tunicae meae circumdederunt me: * Reputasti autem me sicut lutum, in terra & cinere mea pars. * Clamaui autem ad te, & non audis me, steterunt et considerauerunt me. * Insultasti autem mihi crudeliter, manu potenti me verberasti. * Ordinasti autem mihi in doloribus, & eicisti me à salute. * Noui enim quod mors me conteret, domus enim omni mortali terra. * Vitam enim possem meipsum capere, aut deprecatus saltem alium, & faciet mihi hoc. * Ego autem super omni impotente fleui, gemui autem videns hominem in necessitatibus. * Ego expectans bona, ecce occurrerunt mihi magis dies malorum. * Venter meus efferbuit & non tacebit, praeuenerunt me dies paupertatis. * Gemens ambulo sine furore, steti autem in congregatione clamans. * Frater sui Sirenum, amicus autem struthionum.

6 ὧν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν πετρῶν λαμπερῶν.
7 ὁρᾶμέντων δὴχων βοήθονται, οἱ ὑπὸ φρύγανα ἀγρία διητῶντο. * ἀφ' ὧν υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμήνον ἀπὸ γῆς.
9 νῦν δὲ κίθαρα εἰμὶ αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλημα ἐχουσιν. * ἐβδελύξαντο δέ με ἀπὸς δούτες μακρῶν, ἀπὸ δὲ προσώπου μου ὅσα ἐφείσθητο πύελον.
11 δούξας γὰρ φάρετραν αὐτῶν ἐκράκωσέ με, καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξάπέσειλιν.
12 ἐπὶ δεξιῶν βλαστὸν ἐπ' ἀνέστησαν, πόδας αὐτῶν ἐξέτεινον, ὥς ὅπου οἰήσων ἐπ' ἐμὲ τείβοις ἀπωλείας αὐτῶν.
13 ἐξετερίβησαν τείβοι μου, ἐξέδυσε γὰρ μου τὴν στολὴν, βέλεσιν αὐτῶν κατηκόντισέ με.
14 κέχηται δέ με ὡς βούλεται, ἐν ὁδυαῖς πέφυρμαι.
15 ἐπ' ἐσρέφον δέ με αἱ ὁδυαί, ὥς ἔχεται με ἡ ἐλπίς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νέφος ἡ ζωτοία μου.
16 καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὁδυῶν. * νυκτὶ δὲ τὰ ὅσα με συνέκαυνται, τὰ δὲ νεύρα μου διαλέλυται.
18 ἐν πολλῇ ἰσχὺ ἐπελάβεται με τὸ σολῆς, ὥσπερ τὸ περυσίον τοῦ χιτῶνός με περιέχον με.
19 ἤγησαι δέ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῇ δὲ σποδῶ με ἡ μερίς.
20 κέκραγα δὲ πρὸς σέ καὶ ὅσα ἀκούεις με, ἔστησαν καὶ κατενόησάν με.
21 ἐπέβης δέ μοι δούλεμονως, χεὶρ κραταιὰ με ἐμασίγῳσας. * ἐτάξας δέ μοι ἐν ὁδυαῖς, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ ζωτοίας.
23 οἶδα γὰρ ὅτι θανάτος με ἐκτέλει οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ. * εἰ γὰρ ὄφελον δυνάμει ἐμαυτὸν διαχειρώσατο, ἢ δεηθείς σε ἐτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο.
25 ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνατῶ ἐκλαυσα, ἐς κρίαξά δὲ ἰδὼν δούρα ἐν δολακαῖς.
26 ἐγὼ ἐπέχων αἰάτω οἷς, ἰδοὺ συνλώτησάν μοι μάλλον ἡμέραι κακῶν.
27 ἡ κοιλία μου ἐξέζυσε καὶ ἐσιωπήσεται, πρὸς φθοράν με ἡμέραι πτωχείας.
28 ἐνὼν πορδύομαι δούδου θυμοῦ, ἐσηκία δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγῶς. * ἀδελφὸς γέγονα λαλῶν, ἐταῖρος δὲ σερυτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* In praeceptis riuorum torrentium ut habitarent in cauernis pulueris & petrarum. * Inter arbores gemebant, & sub sentibus coniegebantur. * Filij stulti cum filiis idiotarum conterentur de terra. * Nunc autem canticum eorum sum, & factus sum eis in proverbium. * Abominati sunt me & longè recesserunt à me, & à facie mea non prohibuerunt sputum. * Quoniam vinculum meum dissoluit, & respondit mihi, & silentium à facie mea soluerunt. * Ad dexteram cum impudentia filij eorum surrexerunt, pedes meos subuerterunt, & strauerunt super me semitas interitus eorum. * Desolauerunt itinera mea, in ultionem mei profecerunt, & non est qui auxiliaretur eis. * Quasi rapiditas dilatationis fluctuum maris veniunt, sub tumultu deuoluuntur. * Versus est contra me tumultus, persequeris quasi ventus dominationem meam, & sicut nubes pertransiuit salus mea. * Nunc autem in memetipso tribulatur anima mea, comprehenderunt me dies afflictionis. * In nocte ossa mea perforantur in me, & qui aduersum me fremunt, non quiescunt. * In multitudine virtutis induebatur vestimentum meum: apud tunicam meam accingit me. * Comparauerunt me luto, & assimilatus sum pulueri & cineri. * Deprecor te, & non exaudis me; sto, & non intendis in me: * Conuersus es mihi in crudelem, in fortitudine manus tuae comminatus es mihi. * Eleuasti me super ventum, & ascendere me fecisti, & tabescere fecisti me in scientia. * Scio enim quod morti reduces me, & in domum sepulturae quae praeparatur omni viuenti. * Elebam utique super eum qui moriens erat in die, compatiebatur anima mea pauperi. * Speravi enim bonum, & venit malum; & expectavi lucem, & venerunt tenebrae. * Viscera mea efferbuerunt, & non apparuit in eis sanguis: praeuenerunt me dies afflictionis. * Denigratus incedebam sine sole, confurgens in turba deprecabar. * Frater fui draconibus, & socius filiis struthionis.

עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב :
ויהי לאכל בנרי וענבי לקול בכים :
לא

ברירי ברחמי לעיני ומר אבתונן על-
בתוליה :

ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרומים :
הלא איד לעול ונזכר לפעלי און :
הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור :
אם הלכתי עם שוא ותחשעל מרמה רגלי :
ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי :
אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי
ובכפי דבק מאוס :

אורעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו :
אם נפתח לפי על אשר ועל פתח רעי
ארבתי :

תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין :
כי הוא זמה והיא עון פלילים :
כי אש היא עד אכדון תאכל ובכל תבואתי
תשרש :

אם אמאם משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי :
ומר אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה
אשיבנו :

הלא בבטן עשני עשהו ויכוננו ברחם אחר :
אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה
אכלה :

ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה :
כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה :
אם אראה אויב מבלי לבוש ואין כסור
לאביון :

אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם :

30 * Cutis mea denigrata est super me, &
ossa mea aruerunt præ caumate.
31 * Versa est in luctum cithara mea, & or-
ganum meum in vocem fletium.

CAP. XXXI.

1 P Epigifœdus cum oculis meis, vt ne co-
gitarem quidem de virgine. * Quam e-
nim partem haberet in me Deus desuper,
& hæreditatem omnipotens de excelsis?
3 * Nunquid non perditio est iniquo, & alie-
natio operantibus iniustitiam? * Nonne
ipse considerat vias meas, & cunctos gres-
sus meos dinumerat? * Si ambulauit in va-
nitate, & festinauit in dolo pes meus:
6 * Appendat me in statera iusta, & sciat
7 Deus simplicitatem meam. * Si declinauit
gressus meus de via, & si secutus est oculus
meus cor meum, & si in manibus meis
8 adhæsit macula: * Seram, & alius come-
dat, & progenies mea eradicetur.
9 * Si deceptum est cor meum super mu-
Bliere, & si ad ostium amici mei insidiatus
10 sum, * Scortum alterius sit vxor mea, &
11 super illam incuruentur alij. * Hoc enim
12 nefas est & iniquitas maxima: * Ignis vi-
que ad perditionem deuorans, & omnia
13 eradicans genimina. * Si contempni
subire iudicium cum seruo meo & ancilla
mea, cum disceptarent aduersum me.
14 * Quid enim faciam cum surrexerit ad
iudicandum Deus? & cum quaesierit, quid
15 respondebo illi? * Nunquid non in vtero
fecit me qui & illum operatus est, & for-
16 mauit me in vulua vnus? * Si negaui quod
volebant pauperibus, & oculos viduæ ex-
17 pectare feci. * Si comedi buccellam meam
solus, & non comedit pupillus ex ea:
18 * Quia ab infantia mea creuit mecum
miseratio, & de vtero matris meæ egressa
19 est mecum. * Si despexi prætereuntem, eo
quod non habuerit indumentum, & ab-
20 que operimento pauperem. * Si non bene-
dixerunt mihi latera eius, & de velleribus
ouium mearum calefactus est.

תרגום

31 * ויהי לאכל בנרי ואבובי אמחיל לקל בכין :
לא

2 * ומה חלק טב יחב לי אלהא מלעלא ואחסנה שדי משמי מרומא :
4 * הלא הוא יחמי ארחמי וכל פסיעתי ומנה :
7 * אין תצלי אסתורין מן אורחא ובתר עיני הלך לבכי ובדי
9 * אין אשתרגג לבי על אמת גבר ועל תרע חברי בסנה :
12 * ארום אשא חיא עד בית אכדנא :
14 * ומה אעבד כד יקום אלהא וארום יסער :
16 * אין אהמנע מלשלמא צבות מסכנא ועיני ארמלא :
18 * ארום דמשליותי אסגיעני חיד כאבא ומכריסא דאמי דברני :
1 * קום גזרה לעיני ומה אסתכל על בתולתא :
4 * הלא עזרא לויזנא ותכרא לעבדי שקר :
6 * ותקלינני במשחתא דצדקתא וידע אלהא שלימותי :
8 * אדרע וחורן ויכול ולכלבי נצרי יתלשן :
11 * ארום חיא זנו וחוא סרחן פריש :
13 * אין רחקת דינא דעבדי ואמהתי כד אית להון חגרא בהדי :
15 * הלא בכריסא עבדני עבד יתה ואחקן יתנא במעוא חר :
17 * ואכלת טולמא דלחמי בלחודי ולא אכל יתם מנה :
19 * אין אחמי ערשלי מדלית כסותא ולית חופאח לחשיכא :
20 * אין לא ברכני יתי חרצוי ומגיותא דאמרי ישתחן :

* Cutis mea obtenebrata est valde, at ossa mea præ ardore.

* Euasit in luctum mea cithara, at psalmus meus in fletum mihi.

CAP. XXXI.

FOEdus posui oculis meis, & non intelligam super virginem.

* Et quid diuisit Deus desuper, & hereditas sufficientis ex altissimis?

* Vae perditio iniquo, et abalienatio facientibus iniquitatem.

* Nonne ipse videbit viam meam, & omnes gressus meos enumerabit?

* Si autem fui ambulans cum scurris, si autem festinauit pes meus in dolum.

* Appensus sum enim in statera iusta, sciuit autem Dominus iniustitiam meam.

* Si declinauit pes meus de via, si autem oculus secutum est cor meum, si autem manibus meis tetigi dona.

* Seram igitur, alij comedant, eradicatus autem sum super terram.

* Si autem secutum est cor meum mulierem viri alterius, si infidiator fui ad ostia eius.

* Placeat igitur vxor mea alij, at paruuli mei humilientur.

* Furor enim ira irretentibilis, contaminare viri uxorem.

* Ignis enim est comburens in omnibus membris. cui vtique superuenerit à radicibus perdidit.

* Si autem vile habui iudicium serui mei aut ancille, disceptantibus illis aduersum me.

* Quid enim faciam cum inquisitionem mei faciet Dominus? si autem speculationem, quod responsum faciam?

* Nunquid non vt ego factus sum in utero, & illi facti sunt?

* Impotentes autem vsu quemcunque habuerunt non frustrati sunt; viduae autem oculum non tabefeci.

* Si autem buccellam meam comedi solus, & non pupillum participem feci ex ea.

* Quoniam ab adolescentia mea enutriui vt pater, & de vtero matris duxi.

* Si autem despexi nudum pereuntem, & non vestiui:

* Impotentes autem si non benedixerunt mihi; ab autem tonsura agnorum meorum calefacti sunt humeri eorum.

* τὸ δέρμα με ἐσκότωται μεγάλως, τὰ δὲ ὀσά μου ἀπὸ καύματος.

* ἀπέβηκός περὶ μου ἡ κιθάρα, ὃ ὃ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

λά.

* Διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐσυνήσω πρὶ παρθένῳ.

* καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεὸς ἀπάνωθεν, καὶ κληρονομία ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ὑψίστων;

* οὐαὶ ἀπώλεια τῶ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιούσιν ἀνομίαν.

* οὐχὶ αὐτὸς ὁψέοδόν μου, καὶ πόνησά τα διαθήματα μου ἐξαερισθήσεται;

* εἰ ὃ ἦμην πεπορευμένος μετ' ἐλεεινῶν· εἰ δὲ καὶ ἐσπούδακον ὁ ποίς μου εἰς δόλον.

* ἔσαμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, εἶδε ὃ κύριός τιν' ἀδικίῳ μου.

* εἰ ἐξέκλινεν ὁ ποίς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ· εἰ ὃ καὶ τῶ ὀφθαλμοῦ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ ὃ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἠψάμην δώρων.

* σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισιν, ἀρεῖς ὃ ἡρόμην πρὶ γῆς.

* εἰ ὃ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου, εἰ καὶ ἐγκάτετο ἐν ἡρόμην πρὶ θυγατρὶ αὐτοῦ.

* δρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρῳ, τὰ ὃ νηπία μου ταπεινώσεται.

* θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάχετος, τὸ μισῶν δούλους γυναικῶν.

* πῦρ γὰρ ἐστὶ καϊόμηνον πρὶ πόντων τῶν μελῶν· οὐδ' ὃν ἐπέλθοι ἐν ῥιζῶν ἀπώλεσεν.

* εἰ ὃ καὶ ἐφύλισα κῆμα θεράποντός μου ἢ θεράπαινης, κληρονομίαν αὐτῶν παρ' ἐμὲ.

* τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἐξασίν μου ποιήσῃ ὁ κύριός· ἐὰν ὃ καὶ ἐπισκοπῶ, τίνα ἀποκρισὶν ποιήσας;

* πότερην ἔχ' ὥς καὶ ἐγὼ ἐν ἡρόμην ἐν Γασρί, καὶ ἐκείνοι γεγονόασιν.

* ἀδυνάτοι ὃ χεῖδον ὡς ποτε εἶχον ὄκλ' ἀπέτυχον, χήρας ὃ τὸν ὀφθαλμὸν ὄκλ' ἐξέτηξα.

* εἰ ὃ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὀφθαλμῶ μετέδωκα ἐξ αὐτοῦ.

* ὅπ' ἐν νεότητές μου ἐξέτρεφον ὥς πατήρ, καὶ ἐν Γαστρὶς μητρὸς ὠδήγησα.

* εἰ ὃ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολύμηνον, καὶ ὄκλ' ἠμφίεσα.

* ἀδυνάτοι ὃ εἰ μὴ ἠνυλόγησά με· ἀπὸ ὃ κουράς ἀμνῶν μου ἐθερμύνθησαν ὡμοὶ αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Cutis mea denigrata est in me, & os meum combustum est siccitate.

11 Et versa est in luctum cithara mea, & organum meum comparatum est voci flentium.

CAP. XXXI.

1 Epigi fœdus cum oculis meis, & quid respicerem super virginem? 2 Quam enim partem bonam daret mihi Deus desuper, & possessio-

1 nem omnipotens de calis excelsis? 2 Nonne tribulatio erit superbo: & interitus operantibus iniquitatem? 4 Nonne ipse

videbit vias meas, & omnes gressus meos numerabit? 5 Si ambulavi cum falsitate, & festinauit in solitudine pes meus:

6 Appendat me in statera iustitiæ, vt Deus sciat perfectionem meam. 7 Si declinauit gressus meus à via, & secutum est oculos

meos cor meum, & manibus meis adhæsit aliqua macula: 8 Seram, & alius comedat, & germinationes propaginum mearum era-

dicentur. 9 Si concupiuit cor meum vxorem viri, & si ad ostium amici mei infidiatus sum, 10 Dormiat cum alio vxor mea, & super

eam incuruent se alij: 11 Quoniam hoc est fornicatio, & est iniquitas maxima. 12 Quia ignis est qui vsque ad domum perditio-

nis consumer, & omnes fructus meos eradicabit. 13 Si abieci iudicium serui mei & ancillæ meæ, quando erat eis contentio mecum:

14 Quid enim faciam cum surrexerit Deus; & quando visitabit, quid respondebo ei? 15 Nonne qui in ventre feci me, fecit illum,

& præparauit nos in vtero vnus? 16 Si desij reddere quod volebant pauperes, & oculos viduæ consumere feci. 17 Et si comedi

buccellam panis mei solus, & non comedit pupillus ex eo. 18 Quoniam ab infantia mea crescere me fecit sicut pater, & de ventre

matris duxit me in requiem. 19 Si viderim nudum eo quod non habuisset indumentum, & pauperem absque operimento.

20 Si non benedixerunt mihi renes eius, & de vellere agnorum meorum calefactus est.

אִם הִנִּיפוּתִי עַל יְתוֹם יָדַי כִּי אֶרְאֶה בְּשַׁעַר עֲזָרְתִּי :

כִּתְּפִי מִשְׁכֵּמָה תִּפּוֹל וְאֶזְרְעִי מִקֶּנֶה תִּשְׁכַּר :

כִּי פָחַד אֵלַי אִיד אֶל וּמִשְׁאֲתוֹ לֹא אוֹכַל :

אִם שִׁמְתִּי זֶהָב כֶּסֶלִי וְלִכְתֹּם יִמְרָתִי מִבְּטָחִי :

אִם אֲשַׁמַּח כִּי רַב חִילִי וְכִי כִבִּיר מִצֵּאָה יָדַי :

אִם אֶרְאֶה אֹרֶךְ יְהוָה וְיִרְחִיק רֵיחַ הוֹלֵךְ :

וַיִּפֹּת בִּסְתֵר לִבִּי וַתִּשְׁק יָדַי לִפִּי :

גַּם דִּוְאָ עוֹן פְּלִילִי כִּי כִחַשְׁתִּי לֵאלֹהִים מִמַּעַל :

אִם אֲשַׁמַּח בְּפִיד מִשְׁנָאִי וְהִתְעַרְרְתִּי כִּי מִצֵּאוֹ רַע :

וְלֹא נָתַתִּי לְחֵטְא חֲכִי לְשָׂאֵל בְּאֵלֶּה נִפְשׁוֹ :

אִם לֹא אֶמְדוּמְתִי אֶהְיֶה מִי יִתֵּן מִבְּשָׂרוֹ לֹא נִשְׁבַּע :

בַּחוּץ לֹא יִלְיֶינִי גֵר וְלִתִּי לְאֶרֶץ אִפְתָּח :

אִם כְּסִיתִי בְּאֶדָם פֶּשַׁעִי לְטָמוֹן בְּחִבִּי עוֹנִי :

כִּי אֶעְרוֹץ הֶמּוֹן רִבְּוֹ וּבֹוֹ מִשְׁפָּחוֹת יִחַתְּנִי וְאֶדָם לֹא אֶצַּח אִפְתָּח :

מִי יִתֵּן לִי שִׁמְעֵ לִי הֵן תְּהִי שְׂדֵי יַעֲנֵנִי וְסִפֵּר כְּתֹב אִישְׁרִיבִי :

אִם לֹא עַל שְׂכָמִי יִשְׁאֲנוּ וְיַעֲנִדְנוּ עֲטָרוֹת לִי :

מִסִּפְרֵ צַעֲדֵי אֲנִידְנוּ כִּמּוֹ נָגִיד אֶקְרִבְנוּ :

אִם עָלִי אֲדַמְתִּי תוֹעֵק וְיִחַד תִּלְמִיחַ יִבְכִּיּוֹן :

אִם כִּחַ אֶכְלֵתִי בְּלִי כֶסֶף וְנִפְשׁ בַּעֲלִיּוֹ הִפְחֵתִי :

תַּחַת חֲטָה יֵצֵא חוֹחַ וְתַחַת שְׁעָרָה בְּאִשָּׁה תָּמוּ דְּבַרֵּי אִיּוֹב :

21 * Si leuavi super pupillum manum meā, etiam cū viderem me in porta superio-
22 rem, * Humerus meus à iunctura sua
23 cadat, & brachium meum cum suis ossi-
24 bus confringatur. * Semper enim quasi
25 tumentes super me fluctus timui Deum,
26 & pondus eius ferre non potui.

24 * Si putavi aurum robur meum, & ob-
25 rizo dixi fiducia mea. * Si lætatus sum
26 super multis diuitiis meis, & quia plurima
27 reperit manus mea. * Si vidi solem cū
28 fulgeret, & lunam incedentem clarè.

27 * Et lætatum est in abscondito cor meū,
28 & osculatus sum manum meam ore meo.

28 * Quæ est iniquitas maxima, & negatio
29 contra Deum altissimum. * Si gauisus
30 D sum ad ruinam eius qui me oderat, & ex-
31 ultaui quòd inuenisset eum malum.

30 * Non enim dedi ad peccandum guttur
meum, vt expeterem maledicens animam
31 eius. * Si non dixerunt viri tabernacu-
32 li mei: Quis det de carnibus eius vt satu-
33 remur? * Foris non mansit peregrin-
34 nus, ostium meum viatori patuit.

33 * Si abscondi quasi homo peccatum
meum, & celavi in sinu meo iniquitatem
34 meam. * Si expaui ad multitudinem
nimiam, & despectio propinquorum ter-
ruit me, & non magis tacui, nec egressus
sum ostium.

35 * Quis mihi tribuat auditorem? vt de-
fiderium meum audiat omnipotens, & li-
brum scribat ipse qui iudicat.

36 * Vt in humero meo portem illum, &
circundem illum quasi coronam mihi.

37 * Per singulos gradus meos pronuncia-
bo illum, & quasi principi offeram eum.

38 * Si aduersum me terra mea clamat, &
cum ipsa sulci eius deflent.

39 * Si fructus eius comedi absque pecu-
nia, & animam agricolarum eius affixi:

40 * Pro frumento oriatur mihi tribu-
lus, & pro hordeo spina. Finita sunt
verba Iob.

תרגום

22 כִּתְּפִי מִן שְׁכֵמָה תִּפּוֹל וְאֶזְרְעִי מִן קֶנֶה תִּשְׁכַּר :

24 אִין שְׁוִיתִי עַל דְּהָב סִבְרִי וְלִפְטָלוֹן אִמְרַת רַחֲצָנִי :

26 אִין אֲחֵמִי אֶסְחָהֵר אֲרוֹם יִנְהַר וְסִהֲרָא זִיּוֹתָן מִהֲלָךְ :

לְחוּד הוּא סְרַחַן פְּרִישׁ אֲרוֹם כְּדִבְכָּה אֱלֹהִים מִלְּעֵלָא :

30 וְלֹא שְׁבַקְתָּ לְמַחֲסֵי מוֹרִיגִי לְמִשְׁכֵּל בְּמִזְמַתָּא נִפְשָׁה :

32 בְּשׁוּקָא לֹא יִבִּית גִּיּוֹרָא דְשִׁי לֹא כְסִינָא פִתְחָה :

אֲרוֹם אֲחַקֵּף בְּרִגּוֹשׁ רִבְנוּתָא וּבְסִיר גְּנִיסְתָּא יִחְבְּרֵנִי וְשִׁחַקְתָּ וְלֹא אֶפּוֹק מִלְּנָא :

36 אִין לֹא עַל כִּתְּפִי אֶסְוִבְרָנָה אֶכְבֵּנָה בְּלִילָא לִי :

38 אִין עָלִי אֲרַעֵי תִקְבּוֹל וְכִחְרָא תִלְמִיחָא בְּכִין :

21 אִין אֲרִימַח עַל יְתוֹם יָדַי אֲרוֹם אֲחֵמִי בְּתַרְעָא סִיּוּעִי :

23 אֲרוֹם דִּלַּח לִוְתִּי חֲבֵר אֱלֹהִים וּמִדְּחַלְחָה לֹא אֶסְוִבֵּר :

25 אִין אֲחֵדִי אֲרוֹם סָגָא עֲתִירִי וְאִין כְּסָגָעָא סוּפְקָה יָדִי :

27 וְשִׁרְגָג בְּטוֹמְרָא לִבִּי וְנִשְׁקָה יָדִי לִפִּי :

29 אִין אֲחֵדִי בְּחִבְרָא דְסִנְאִי וְאִין אֲחֵעֲרַת כֹּר אֲשַׁכְחָנָה בִּישָׁא :

31 אִין לֹא אֶמְרִי אֲנִשִּׁי מִשְׁכָּנִי מִן יַגְזוֹר מִן בְּשָׂרָה לֹא נִשְׁבַּע :

33 אִין חֲפִית כְּאֶדָם מְרוּדִי לְמִטְמַע בְּעִטְפִי סְרַחַנִי :

35 אֲרוֹם אֲחַקֵּף בְּרִגּוֹשׁ רִבְנוּתָא וּבְסִיר גְּנִיסְתָּא יִחְבְּרֵנִי וְשִׁחַקְתָּ וְלֹא אֶפּוֹק מִלְּנָא :

37 מִן יַגְזוֹר עָלִי יִקְבֹּל מִנִּי הָא רִיגְרוּגִי דְשְׂדֵי עֵנָה יְתִי וּפְטָקָא דְכֶתֶב אֲנִשׁ תִּגְרִי :

39 אִין חִילָה אֶכְלֵת בְּלֹא כֶסֶף וְנִפְשָׁא דְמִרְהָא אִפְחַת :

40 חֲלָף חֲטָיָא וּפְקוֹן סִילְוִי וְחֲלָף שְׁעָרָתָא הַחֲמִי שְׁלִימוֹ פִתְגָמֵי אִיּוֹב :

* Si leuavi pupillo manum, confidens quo-
niam multa mihi auxiliatio adest.
* Recedat igitur humerus meus à iunctura,
at brachium meum à cubito meo confringatur:
* Timor enim Domini continuuit me, & à
captione eius non feram. * Si ordinaui
aurum fortitudinem meam, si autem & in la-
pide precioso fiduciam habui:
* Si autem & letatus sum multis diuitiis mihi existi-
bus; si autem & in innumerabilibus posui ma-
num meam. * Aut non video quidem
solem lucentem deficientem, lunam autem defi-
cientem: non enim in eis est.
* Et si deceptum est latenter cor meum; si au-
tem & manum meam imponens in ore meo os-
culatus sum. * Et hoc mihi igitur iniqui-
tas maxima computetur, quoniā mentitus sum
coram Domino altissimo. * Si autem &
gaudens factus sum ruina inimicorum meorum.
* Et dixit cor meum euge, audiat igitur au-
ris mea maledictionem meam. Diuulger autem
igitur à populo meo malè affectus. * Si autem
& sæpè dixerunt ancille meæ, quis daret nobis
de carnibus eius saturari? valde me utili exi-
siente: * Foris autem non morabatur peregri-
nus, at ostium meum omni venienti patuit.
* Si autem et cū peccauerim, inuitè abscon-
di peccatum meum.
* Non enim auerti multitudinem turba, ut
non eloquerer coram eis. si autem & permisi
impotentem exire ostium meum sinu vacuo.
* Quis det audientem me, manum autem
Domini si non timueram?
* Syngraphum autem quod habui contra
quempiam in humeris circumponens coronam
legebam: * Et si non scindens illud reddidi,
nihil accipiens à debitore.
* Si in me aliquando terra gemuit; si autem
& sulci eius fleuerunt una.
* Si autem & fortitudinem eius comedi so-
lus sine pretio; si autem et animam domini ter-
re apprehendens afflixī: * Pro tritico igitur
egredietur mihi vrtica, pro autem hordeo spina.
Et cessauit Job à verbis.

21 * εἰ ἐπ' ἤρα ὀρθῶν χεῖρα, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι
βοήθεια περὶ ἐσιν.
22 * ἄποσταίν' ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τ' κλειδός· ὃ δ' ἔβρα-
χίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου σπασθεῖν.
23 * φόβῳ γὰρ κυρὸς συνέχευέ με, καὶ ἀπὸ τ' λήματος
24 αὐτοῦ ἐχ' ὑποίσω. * εἰ ἔλαξα χρυσίον ἰχὺός μου, εἰ δ'
καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποιήθησα.
25 * εἰ δ' καὶ ἠυφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι θυομένης,
εἰ δ' καὶ ἐπ' ἀναρεθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου.
26 * ἢ ἐχ' ὁρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἑπιφωσκόντα ἐκλείποντα,
σελήνῳ δ' ἐφθίνουσαν. οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστ'
27 * καὶ εἰ ἡπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δ' καὶ χεῖ-
ρά μου ἐπιδείξω ἐπὶ σόματί μου ἐφίλησα.
28 * καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογιθεῖν, ὅτι ἐ-
ψευδάμην ἐναντι κυρίου τοῦ ὑψίστου.
29 * εἰ δ' ἔτι χαρὴς ἐν θυμῷ πώματι ἐχθρῶν μου.
30 * καὶ εἴπερ ἡ καρδία μου ὄψε, ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου
τὴν καταράν μου. θρυληθεῖεν δ' ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου καὶ
31 κούμῳ. * εἰ δ' καὶ πολλάκις εἶπον αἰθεράπαιναί
μου, τίς αὐτῶν δώη ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτῶν ἐμπλησθῆναι, λίαν
μου χρεῖσθ' ὄντ'.
32 * ἔξω δ' ὅτε ἠυλίζετο ἑξέμενος, ἢ δ' θύρα μου παντὶ ἐλ-
33 θόντι ἰσχύετο. * εἰ δ' ἔτι ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἐκρυψά
τὴν ἀμαρτίαν μου.
34 * ἐγὼ δὲ διεσέριπ' ἑν πολυχλίαν πλήθος, τοῦ μὴ ἐξα-
γορῶσαι ἐνώπιον αὐτῶν. εἰ δ' καὶ εἶασα ἀδυνάτον ἐξελ-
θεῖν τὴν θύραν μου κόλπῳ κενῷ.
35 * τίς δ' αὖ ἀκούοντά μου· χεῖρα δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδέ-
δοίκεν;
36 * συγγραφὴν δ' ἔχον κατὰ πινθ' ἐπ' ὤμοις αὐτῶν πε-
ρεδέμενος· σέφανον δ' ἐγγίνωσκον.
37 * καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐδὲν λαβὼν πα-
ρὰ χερσὶν ἐφίλειτο.
38 * εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτὲ ἡ γῆ ἐσείαξεν, εἰ δ' καὶ αὐλά-
κες αὐτῆς ἐκλαυσαν ὁμοθυμαδόν.
39 * εἰ δ' καὶ τὴν ἰχὺν αὐτῆς ἐφαγον μόνον αὐτῶν ἡμῶν·
εἰ δ' ἔτι ψυχὴν κυρίου τ' γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα.
40 * ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίση, ἀντὶ δ' κριθῆς βά-
τος. καὶ ἐπαύσατο ἰὼν ῥήμασιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Si leuavi super pupillum manum meam, cū viderem in porta auxilium meum.
& brachium meum à canna sua confringatur. 22 Humerus meus à scapula sua cadat,
substare. 23 Quoniam terribilis fuit apud me terror Dei, & à timore eius non potero
Si posui in auro spem meam, & obrizo dixi fiduciam meam. 24 Si letatus sum quando multiplicatae
sunt diuitiae meae; & si in multitudine earum plausi manu mea. 25 Si circuitum solis contemplatus sum cū illucesceret, & lunam cum
splendore incedentem. 26 Et deceptum est in abscondito cor meum, & osculatum est manum meam os meum.
27 Est etiam iniquitas maxima, quoniam negarem Deum desuper. 28 Si gauisus sum in interitu eius qui me oderat; &
excitatus sum cū inuenisset eum malum. 29 Et non dimisi vt peccaret palatum meum, vt expeteret mortem animae suae.
30 Si non dixerunt viri tabernaculi mei, quis iuberet vt de carnibus eius non saturaremur? 31 In platea non manebat
Si non dixerunt viri tabernaculi mei, quis iuberet vt de carnibus eius non saturaremur? 32 Si operui sicut Adam peccatum meum, vt absconderem in sinu meo scelus
meum. 33 Si operui sicut Adam peccatum meum, vt absconderem in sinu meo scelus
peregrinus, ostia mea hospitibus aperiebam. 34 Si aduersum me terra mea clamabat, & simul sulci eius flebant.
bar ostium. 35 Quando roboratus sum in tumultu principatus, & contemptibilis familiarum terrebat me, & tacui, & non egredie-
bat homo contentionis meae. 36 Nisi in humero meo portarem illum, & circumdarem illum quasi coronam mihi.
37 Numerum gressuum meorum nunciabo illi, & quasi ad principem munus offeram illi.
38 Si aduersum me terra mea clamabat, & simul sulci eius flebant.
39 Si virtutem eius comedi absque argento, & animam domini sui dolore affeci.
40 Pro tritico egrediantur tribuli, & pro hordeo spinae. Completa sunt verba Job.

לב

* וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את
 איוב כי הוא צדיק בעיניו :
 * ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבווי ממשפחת
 רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים :
 * ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו
 מענה וירשעו את איוב :
 * ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה
 ממנו לימים :
 * וירא אליהוא כי אין מענה בפיו שלשת
 האנשים ויחר אפו :
 * ויען אליהוא בן ברכאל הבווי ויאמר צעיר
 אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא
 מחור דעי אתכם :
 * אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידעו חכמה :
 * אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם :
 * לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט :
 * לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני :
 * הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונותיכם
 עד תחקרון מלין :
 * ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה
 אמרו מכם :
 * פן תאמרו מצאנו חכמה גל ידפנו לא
 איש :
 * ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו :
 * חתולא ענו עד העת יקו מהם מלים :
 * והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד :
 * אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני :
 * כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני :

1 O Miserunt autem tres viri isti respon-
 2 dere Iob, eò quòd iustus sibi vide-
 3 retur. * Et iratus indignatusque est Heliu
 4 filius Barachel Buzites de cognatiõe Ram.
 5 iratus est autem aduersum Iob, eò quòd
 6 iustum se esse diceret coram Deo.
 7 * Porro aduersum amicos eius indig-
 8 natus est, eò quòd non inuenissent respõ-
 9 sionem rationabilem, sed tantũmodo con-
 10 demnassent Iob. * Igitur Heliu expe-
 11 ctavit Iob loquentem, eò quòd seniores
 12 essent qui loquebantur. * Cũ autem vi-
 13 disset quòd tres respõdere non potuissent,
 14 iratus est vehementer. * Respondensque
 15 Heliu filius Barachel Buzites dixit: Iu-
 16 nior sum tempore, vos autem antiquio-
 17 res. idcirco demisso capite veritus sum vo-
 18 bis indicare meam sententiam.
 19 * Sperabam enim quòd ætas prolixior
 20 loqueretur, & annorum multitudo doce-
 21 ret sapientiam. * Sed, vt video, spiritus
 22 est in hominibus, & inspiratio omnipo-
 23 tentis dat intelligentiam. * Non sunt lon-
 24 gæui sapientes, nec senes intelligunt iudi-
 25 cium. * Ideò dicam: Audite me, ostendam
 26 vobis etiam ego meam sapientiam.
 27 * Expectaui enim sermones vestros, au-
 28 diui prudentiam vestram. donec discepta-
 29 remini sermonibus vestris, * & donec pu-
 30 tabam vos aliquid dicere, considerabam.
 31 Sed, vt video, non est qui possit arguere
 32 Iob, & respondere ex vobis sermonibus
 33 eius. * Ne fortè dicatis: Inuenimus sapien-
 34 tiam, Deus proiecit eum, non homo.
 35 * Nihil locutus est mihi, & ego non se-
 36 cundũ sermones vestros respõdebo illi.
 37 * Extimuerunt, nec responderunt vltra,
 38 abstuleruntque à se eloquia. * Quoniam
 39 igitur expectaui, & non sunt locuti; stete-
 40 runt, nec responderunt vltra. * Responde-
 41 bo & ego partem meam, & ostendam scien-
 42 tiam meam. * Plenus sum enim sermoni-
 43 bus, & coarctat me spiritus vteri mei.

תרגום

לב

* ופסקו תלתי גבריא האלין מלאכתא ית איוב מטול רגזא וזכי בעיניו :
 * ובתלת חברוי תקף רגזא מטול דלא אשכחו תיובתא ותיבו
 * וחמא אליהוא ארום סבין הנון מניה ליוסין :
 * ואליהו מתן ית איוב במליא ארום סבין הנון מניה ליוסין :
 * ואתיב אליהוא בר ברכאל בונא וזטר אנא ליוסין ואתון קשישין מטול תיכנא איסחפיתו וזחלת
 * אמרת יומינא ימללון וסגעי שניא יודעון חכמתא :
 * לא רברביא חכמין וסבניא יבינו דניא :
 * הא אורכת לפתגמיון אצית עד ביונתכון עד תפשפשו מליא :
 * דילמא תימרון אשכנא חכמתא אלהא ישקפנה לא גבר :
 * אהברו ולא אתיבו תוב אסתלקו מנהון מליא :
 * אתיב לחוד אנא חלקי אחי מרגעי לחוד אנא :
 * ופסקו תלתי גבריא האלין מלאכתא ית איוב מטול רגזא וזכי בעיניו :
 * ובתלת חברוי תקף רגזא מטול דלא אשכחו תיובתא ותיבו
 * וחמא אליהוא ארום סבין הנון מניה ליוסין :
 * ואליהו מתן ית איוב במליא ארום סבין הנון מניה ליוסין :
 * ואתיב אליהוא בר ברכאל בונא וזטר אנא ליוסין ואתון קשישין מטול תיכנא איסחפיתו וזחלת
 * אמרת יומינא ימללון וסגעי שניא יודעון חכמתא :
 * לא רברביא חכמין וסבניא יבינו דניא :
 * הא אורכת לפתגמיון אצית עד ביונתכון עד תפשפשו מליא :
 * דילמא תימרון אשכנא חכמתא אלהא ישקפנה לא גבר :
 * אהברו ולא אתיבו תוב אסתלקו מנהון מליא :
 * אתיב לחוד אנא חלקי אחי מרגעי לחוד אנא :

CAP. XXXII.

TAcuerunt autem & tres amici eius amplius contradicere Job: erat enim Iob iustus coram eis.

* Fratus est autem Eliu filius Barachiel Buzites de cognatione Aram, Ausitidis regionis. iratus est autem aduersum Job valde, eò quòd ostendit se iustum coram Domino.

* Et contra tres autem amicos iratus est valde, quoniam non potuerunt respondere contraria Job, & posuerunt ipsum esse impium.

* Eliu autem expectauit dare responsionem Job, quoniam seniores eo sunt diebus.

* Et vidit Eliu quòd non est responsum in ore trium virorum, & iratus est furor eius.

* Respondens autem Eliu filius Barachiel Buzites dixit: Iunior quidem sum tempore, vos autem estis seniores. idcirco tacui, timens vobis renunciare meam scientiam.

* Dixi autem, Non tempus est loquens, in multis autem annis non nouerunt sapientiam:

* Sed spiritus est in hominibus. inspiratio autem omnipotentis quæ docet.

* Non longæui sunt sapientes, neque senes norunt iudicium.

* Ideò dixi: Audite me, & nuntiabo vobis quæ noui: auribus percipite mea verba:

* Dicam enim vobis audientibus usque quo scrutemini sermones.

* Et usque ad vos intelligam: & ecce non fuit ipsi Job redarguens, respondens eius verba ex vobis.

* Ne dicatis: Inuenimus sapientiam Domino addentes:

* Homini autem commisistis loqui talia verba.

* Timuerunt, non responderunt amplius, antiquos fecerunt ex ipsis sermones.

* Expectaui, non enim locuti sunt, quoniam steterunt, non responderunt.

* Respondens autem Eliu, dicit: Rursus loquar:

* Plenus enim sum verbis, perdit enim me spiritus vteri.

λβ'.

* Ησύχασαν ὁ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἐπ' αὐτεπιτείνῃ ἰώβ, καὶ ὡς ἰώβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν.

* Ὠργίσθη ὁ ἐλὶς ὁ τοῦ βαρραχιήλ ὁ βουζίτης ἐκ τῆς συγγένειας ἀράμ, τῆς αὐσίτιδος χώρας. Ὠργίσθη ὁ τῷ ἰώβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον τοῦ κυρίου.

* καὶ καὶ τῶν τριῶν ὁ φίλων Ὠργίσθη σφόδρα, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα ἰώβ, καὶ ἐθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.

* ἐλὶς δὲ ὑπέμενε δουλεύειν ἀποκρισὶν ἰώβ. ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσὶν ἡμέραις.

* καὶ εἶδεν ἐλὶς ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ.

* ὑπολαβὼν δὲ ἐλὶς ὁ βαρραχιήλ ὁ βουζίτης εἶπεν,

* νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστέ πρεσβύτεροι. διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τὸ ὑμῖν ἀναγείλαι τι τὸ ἐμαυτοῦ ἐπισημῶ.

* εἶπα δὲ, οὐχ ὁ χρόνος ἔστιν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οὐκ οἶδασιν θλίβαν.

* ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς. προὐχὸν δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσα.

* οὐχ ὁ πολυχρόνιοι εἰσι θεοί, οὐδ' ὁ γέροντες οἶδασιν κῆμα.

* διὸ εἶπα, ἀκούσατέ με, καὶ ἀναγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα. ἐνωτίζεσθε με τὰ ῥήματα.

* ἐρῶ γὰρ ὑμῖν ἀκρόντων ἀχρεῖς ἐτάσσετε λόγοις.

* καὶ μέχρι ὑμῶν ἑνὴς ἡμέρας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔτι τῷ ἰώβ ἐλέγχων. ἀποκριθὲν αὐτῷ ῥήματα ἔξ ὑμῶν.

* ἵνα μὴ εἴπητε, ὅτι ἔργον θεοῦ κυρίου παροξύνετε, καὶ ἐν ὑμῖν.

* ἀνθρώπων δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τὰ ῥήματα.

* ἐπλήθυνον οὐκ ἀπεκρίθησαν ἐπὶ, ἐπαλαίωσαν δὲ αὐτῶν λόγοις.

* ὑπέμενα, οὐ γὰρ ἐλάλησαν, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν.

* ὑπολαβὼν δὲ ἐλὶς λέγει, πάλιν λαλήσω.

* πλήρης γὰρ εἰμι ῥημάτων, ὁλέκω γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXII.

ET omiserunt tres viri isti respondere Iob, eò quòd esset iustus in oculis suis. * Et iratus est furor Elihu filij Barachel Buzites, de cognatione Abraham, contra Iob. iratus est enim furor eius eò quòd iustificasset animam suam magis quam Deum.

* Et aduersus tres amicos eius iratus est furor eius, eò quòd non inuenissent responsionem, & condemnassent Iob.

* Elihu autem expectauit Iob in sermonibus, quoniam ipsi seniores diebus erant illo.

* Et respondit Elihu filius Barachel Buzites, & ait: Iunior sum diebus, & vos estis longæui, propterea dubitabam & timebam annunciare scientiam meam vobiscum.

* Veruntamen spiritus prophetiæ est in filio hominis, & verbum omnipotentis intelligere faciet eos.

* Non magnifici sunt sapientes, nec senes intelligunt iudicium.

* Et apud vos intelligebam, & ecce non est qui arguat Iob, nec respondeat verbis ad me sermones, & iuxta verba vestra non respondebo illi.

* Et expectaui quoniam non loquebantur, quia tacuerunt, steterunt, & non responderunt vltra.

* Respondebo quoque ego partem meam: annuntiabo scientiam meam etiam ego.

* Quoniam plenus sum sermonibus, coarctauit me spiritus ventris mei.

19 * הנה בטני כיון לא יפתח כאכור חדשים
יבקע:

20 * אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה:
21 * אל נא אשאל פני איש ואל אדם לא
יאכנה:

22 * כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

לג

1 * ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי
האזינה:

2 * הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי:
3 * ושר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו:
4 * רוח אל עשתני ונשמרת שדי תחיני:
5 * אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבור:
6 * הן אני כפיד לאל מחמר קרצתי גם אני:
7 * הנה אימתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד:
8 * אך אמרת באזני וקול מלין אשמע:
9 * וך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי:
10 * הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו:
11 * ישם בסדר רגלי ישמר כל ארחתי:
12 * הן זארת לא צדקת אענה כי ירבה אלוה
מאנוש:

13 * מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה:
14 * כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה:
15 * בחלוס חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים
בתנומה עלי משכב:

16 * אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם:
17 * לחסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסר:
18 * יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח:
19 * והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמו אתן:
20 * וזהמתו חיתו לחסונפשו מאכל תאוה:

19 * En venter meus quasi mustum absque
spiraculo quod lagunculas novas dirum-
20 pit. * Loquar & respirabo paululum, aperia-
21 labia mea & respondebo. * Non accipiam
personam viri, & Deū homini non æqua-
22 bo. * Nescio enim quā diu subsistam, &
si post modicum tollat me factor meus.

CAP. XXXIII.

1 A Vdi igitur Iob eloquia mea, & omnes
2 sermones meos ausculta. * Ecce aperui
os meum: loquitur lingua mea in fauci-
3 bus meis. * Simplici corde meo sermones
mei, & scientiam labia mea puram loque-
4 tur. * Spiritus Dei fecit me, & spiraculum
5 omnipotentis viuificauit me. * Si potes
6 responde mihi, & aduersus faciem meam
7 confiste. * Ecce & me sicut & te fecit Deus,
8 & de eodem luto ego quoque formatus
9 sum. * Veruntamen miraculum meum
10 non te terreat, & eloquentia mea non sit
11 tibi grauis. * Dixisti ergo in auribus meis,
12 & vocem verborum tuorum audiui. * Mū-
13 dus sum ego & absque delicto immacula-
14 tus, & non est iniquitas in me. * Quia que-
15 relas in me reperit, ideò arbitratus est me
16 inimicū sibi. * Posuit in neruo pedes meos,
17 custodiuit omnes semitas meas. * Hoc est
18 ergo in quo non es iustificatus. Responde-
19 bo tibi, quia maior sit Deus homine. * Ad-
20 uersus eum cōtendis, quod non ad omnia
21 verba responderit tibi. * Semel loquitur
22 Deus, & secundo idipsum non repetit.
1 * Per somnium in visione nocturna,
2 quando irruit sopor super homines, &
3 dormiunt in lectulo. * Tunc aperit au-
4 res virorum, & erudiens eos instruit disci-
5 plina: * Vt auertat hominem ab his que
6 fecit, & liberet eum de superbia: * Eruens
7 animam eius à corruptione, & vitam il-
8 lius, vt non transeat in gladium. * Increpat
9 quoque per dolorem in lectulo, & omnia
10 ossa eius marcescere facit. * A bominabi-
11 lis ei fit in vita sua panis, & animæ illius
12 cibus antè desiderabilis.

תרגום

19 * הנה כרמי חיד חדרה לא יפתח חיד חדרה יתבקע:
20 * ארום לא ידעת לא שחמורעא כזעיר פון יסובר יתי דעבר יתי:
21 * אפוי גבר ולבר נש לא אשחמורע:

לג

1 * וברם שמע כרון איוב מלי וכל פתגמי אצית:
2 * רוח דאלה עברת יתי ומימר שדי תקימיני:
3 * הן אני כפיד לאל מחמר באדני וקל מליא אשמע:
4 * אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבור:
5 * הן אני כפיד לאל מחמר באדני וקל מליא אשמע:
6 * הנה אימתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד:
7 * אך אמרת באזני וקול מלין אשמע:
8 * וך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי:
9 * הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו:
10 * ישם בסדר רגלי ישמר כל ארחתי:
11 * הן זארת לא צדקת אענה כי ירבה אלוה
מאנוש:
12 * מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה:
13 * כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה:
14 * בחלוס חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים
בתנומה עלי משכב:
15 * אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם:
16 * לחסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסר:
17 * יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח:
18 * והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמו אתן:
19 * וזהמתו חיתו לחסונפשו מאכל תאוה:
20 * וזהמתו חיתו לחסונפשו מאכל תאוה:

* At venter meus sicut vter musti feruens 19
ligatus, & sicut follis fabri ferrarij ruptus.
* Loquar vt requiescam cum aperuerim la- 20
bia: * Hominem enim non verebor. quine- 21
tiam neque mortalem non reuerebor.
* Non enim scio mirari personam; si autem 22
non, & me tineæ comedant.

CAP. XXXIII.

Veruntamen audi Job verba mea, & sermo- 1
nem auribus percipe meum. * Ecce enim 2
aperui os meum, & locuta est lingua mea:
* Mundum meum cor verbis, intellectus 3
autem labiorum meorum munda cogitabit.
* Spiritus diuinus qui fecit me, spiraculum 4
autem omnipotentis est docens me. * Si po- 5
tueris, da mihi responsum: ad hæc expecta, sta
ante me, * & ego ante te. De luto confectus es 6
tu sicut & ego, de eodem perfecti sumus.
* Non timor mei te stupefaciet. neque ma- 7
nus mea grauis erit in te: * Sed dixisti in au- 8
ribus meis. vocem verborum tuorum audiui.
* Quoniam dicis; Mundus sum cum non pec- 9
cauerim; immaculatus enim sum, non enim ini-
quitatem feci: * Accusationem autem contra me 10
inuenit. arbitratus est autem me sicut aduersa-
rium. * Posuit autem in ligno meum pedem; cu- 11
stodiuit autem vias meas omnes. * Quomodo e- 12
nim dicis: Iustus sum, & non exaudiuit me? æ-
ternus enim est superior hominibus. * Dicis au- 13
tem: Cur iustitia mea non exaudiuit omne ver-
bum? * In enim semel locutum esse Dominum, 14
in autem secundo * insomnium aut in medita- 15
tione nocturna, aut sicut cum incidat grauis ti-
mor super homines. in dormitationibus in cu- 16
bili: * Tunc reuelat mentem hominum in spe-
ciebus timoris, talibus illis exterruit.
* Auertat hominem de iniustitia, at corpus 17
eius à ruina liberauit. * Pepercit autem a- 18
nime eius à morte, & non cadere ipsum in
bello. * Rursus autem increpauit illum in 19
mollitie in cubili, & multitudinem ossium eius
debilitauit. * Omne autem comestibile fru- 20
menti non possit accipere, & anima eius cibum
desiderabit.

19 * ἢ ὃ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσπὸς γλυκοῦς ζέων δεδεμμένος,
καὶ ὥσπερ φυστήρ χαλκῆος ἐρρηγώς.
20 * λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι θνοίζας τὰ χεῖλη.
21 * ὁ ἄνθρωπον γὰρ ἐμὴ αἰσχυνθῶ. ἀλλὰ μὴ ἐγὼ βρο-
22 τὸν ἐμὸν ἐντραπῶ. * ἐγὼ ὅτι σάμαί σου μαύσαι περὶ-
σωπον· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἐδόν).
λγ.
1 * Οὐ μὴν ὃ ἀλλὰ ἀκούων ἰδοὺ τὰ ῥήματα μου, καὶ
λαλῶ ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
2 * ἰδοὺ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά
μου. * καθάραι μου ἡ καρδία ῥήμασι, σωῆς δὲ χει-
4 λέων μου καθάρσῃ νοήσῃ. * πνεῦμα θεῶν τὸ ποιῇ-
σθόν μου, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἐστὶν ἡ διδασκαλία μου.
5 * ἐδὼ δυνάμει, δός μοι δύναμιν, περὶ ταῦτα ὑπόμει-
6 νον, σῆτι κατ' ἐμέ, * καὶ γὰρ καὶ σέ. ἐκ πληθὺς διήρπισαι
σύ ὡς καὶ ἐγώ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα.
7 * οὐχ ὃ φόβος μου σε ἐκθαμβήσῃ, οὐδ' ὃ ἡ χεὶρ μου
8 βαρεῖα ἐσται ἐπὶ σοί. * πλὴν εἰπας ἐν ὤσιν μου. φω-
9 νὴ ῥημάτων σου ἀκήκοα. * διότι λέγεις, καθάρσις
εἰμι ἐξ ἁμαρτιῶν, ἀμεμπτος γάρ εἰμι, ἐγὼ ἁλώμηναι.
10 * μέμψην δὲ κατ' ἐμοῦ ὄντων. ἤγηται δὲ με ὥσπερ ὑ-
11 πνάντιον. * ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ μου τὸν πόδα, ἐ-
φύλαξε δὲ τὰς ὁδοὺς μου πάσας.
12 * πῶς γὰρ λέγεις, δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου;
αἰώνιος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπὶ πᾶσι βροτῶν.
13 * λέγεις δὲ διαπὶ τὴν δικαιοσύνην μου οὐκ ἐπακήκοε πᾶν
14 ῥῆμα; * ἐν γὰρ τῷ ἁπαστά λαλήσας ὁ κύριός, ἐν δὲ
15 τῷ δευτέρῳ * ἐνύπνιον ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ἢ ὡς ὁ-
16 ταν ἐπιπίπῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἄνθρωποις. ἐπὶ νύστα γ-
17 μάτων ἐπὶ κοίτης. * τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώ-
πων ἐν εἰδέσι φόβου τοιούτοις αὐτοῖς ἐξεφόβησεν.
17 * ἀποσρέψας ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐ-
τοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο.
18 * ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, ἐμὴ πε-
σῆν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.
19 * πάλιν δὲ ἠλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης,
καὶ πληθύνον αὐτὸς ἐναρκήσας.
20 * πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ διώῃ) περὶ δεξιάς, ἐν
ψυχῇ αὐτοῦ βρώσιν ἐπιθυμήσει.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Ecce venter meus sicut vinum nouum quod non habet spiraculum; & sicut lagenæ nouæ, scinditur. 20 Loquar & refrigerabor in
meipso, aperiam labia mea & respondebo. 21 Non modò accipiam faciem viri, & filium hominis non cognoscam.
22 Quoniam nescio cognoscere, quasi modicum tollet me qui fecit me.

CAP. XXXIII.

Veruntamen audi nunc Iob verba mea, & omnes sermones meos audiscite. 2 Ecce nunc aperui os meum: locuta est lingua mea
in faucibus meis. 3 Restitudo cordis mei verba mea, & labia mea scientiam puram loquuntur. 4 Spiritus Dei
fecit me, & verbum omnipotentis sustentauit me. 5 Si potes, responde mihi; ordinare coram me & sta. 6 Ecce ego, sicut tu es, Deus;
de luto excisus sum etiam ego. 7 Ecce timor meus non terreat te, & onus meum non sit tibi graue. 8 Veruntamen
dixisti in auribus meis, & vocem verborum audiui dicentis: 9 Iustus sum ego absque delicto; mundus ego sum, & non est in me iniquitas.
10 Ecce querelas in me reperit, arbitratus est me inimicum sibi. 11 Posuit in neruo pedes meos, custodit omnes semitas meas.
12 Ecce non hoc iustificatus es, quòd respondeam tibi; quia maior est Deus homine. 13 Quare aduersus eum contendis? quia omnia
verba sua non respondebit. 14 Quoniam vna vice loquitur Deus, & in secunda non indiget intueri illud. 15 In somnio per visionem
noctis, quando irruit somnus profundus super filios hominum in sopore super lectulo: 16 Tunc aperit autem filiorum hominis, & in
eruditione eorum signat. 17 Vt auferat filium hominis ab opere malo, & superbiam à viro operiat. 18 Prohibet animam eius à cor-
ruptione, & vitam eius ne transeat per gladium. 19 Et increpabitur per dolorem in domo lectuli, & in multitudine membrorum eius de-
lores validi. 20 Et propter fastidium quod molestum est ei, abominatur spiraculum eius escam, & anima illius cibum desiderabilem.

* יכל בשרו מראיו וישפוך עצמותיו לא ראו:
* ותקרב לשחרת נפשו וחיתו לממתיים:
* אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף
להגיד לאדם ישרו:

* ויחננו ויאמר פדעו מרדתי שחרת מצאתי
כפר:

* רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו:
* יעתר אל אלהיו וירצהו וירא פניו בתרועה
וישב לאנוש צדקתו:

* ישרי על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי
ולא שורה לי:

* פדה נפשו מעבר בשחרת וחיתו באור תראה:
* הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עשר גבר:
* להשיב נפשו מני שחרת לאור באור החיים:
* הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר:
* אם יש מליץ השיבני דבר כי חפצתי צדקך:
* אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:

לר

* ויען אליהו ויאמר:
* שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי:
* כי און מלין תבחן וחד יטעם לאכל:
* משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב:
* כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי:
* על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע:
* מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים:
* וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם
אנשי רשע:
* כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים:
* לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע
ושדי מעול:

21 * Tabescet caro eius, & ossa quae tecta
22 fuerant nudabuntur. * Appropinquabit
corruptioni anima eius, & vita illius mor-
23 tiferis. * Si fuerit pro eo angelus loquens
vnus de millibus, vt annunciet hominis
24 æquitatem: * Miserebitur eius, & dicet:
D Libera eum vt non descendat in corrup-
25 tionem, inueni in quo ei propitius. * Con-
sumpta est caro eius à suppliciis, reuerta-
26 tur ad dies adolescentiæ suæ. * Deprecabi-
tur Deum & placabilis eierit, & videbit fa-
ciem eius in iubilo, & reddet homini iusti-
27 tiam suam. * Respiciet homines, & dicet:
Peccaui, & verè deliqui, & vt eram dignus
28 non recepi. * Liberauit animam suam ne
pergeret in interitum, sed viuens lucem
29 videret. * Ecce hæc omnia operatur Deus
30 tribus vicibus per singulos, * Vt reuocet a-
nimas eorum à corruptione, & illuminet
31 luce viuientium. * Attende Iob & audi me,
32 tace dum ego loquor. * Si autem habes
quid loquaris, responde mihi. Loquere, vo-
33 lo enim te apparere iustum. * Quod si
non habes, audi me: tace, & docebo te sa-
pientiam.

CAP. XXXIIII.

1 P Ronuncians itaque Heliu etiam hæc lo-
2 cutus est. * Audite sapientes verba
3 mea, & eruditi auscultate me. * Aus-
enim verba probat, & guttur escas gustu
4 diiudicat. * Iudicium eligamus no-
bis, & inter nos videamus quid sit melius:
5 * Quia dixit Iob; Iustus sum, & Deus
6 subuertit iudicium meum. * In iudi-
cando enim me mendacium est, violenta
7 sagitta mea absque villo peccato.
8 * Quis est vir vt est Iob, qui bibit sub-
fannationem quasi aquam?
9 * Qui graditur cum operantibus ini-
quitatem, & ambulat cum viris impiis?
9 * Dixit enim: Non placebit vir Deo,
10 etiam si cucurrerit cum eo. * Ideò viri
B cordati audite me. Absit à Deo impietas,
& ab omnipotente iniquitas.

תרגום

21 * וישחיתו בשרו מן המוחים וישפין גרמו לא איתחמו:
22 * ויקרבת לשחיתת נפשו ונשמתה לממתיים: * אין אית עליו זכותא
23 * ותקרב לשחרת נפשו וחיתו לממתיים: * ותקרב לשחרת נפשו וחיתו לממתיים:
24 * אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף
25 להגיד לאדם ישרו:
26 * ויחננו ויאמר פדעו מרדתי שחרת מצאתי
27 כפר:
28 * רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו:
29 * יעתר אל אלהיו וירצהו וירא פניו בתרועה
30 וישב לאנוש צדקתו:
31 * ישרי על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי
32 ולא שורה לי:
33 * פדה נפשו מעבר בשחרת וחיתו באור תראה:
34 * הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עשר גבר:
35 * להשיב נפשו מני שחרת לאור באור החיים:
36 * הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר:
37 * אם יש מליץ השיבני דבר כי חפצתי צדקך:
38 * אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:

לר

1 * ויען אליהו ויאמר:
2 * שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי:
3 * כי און מלין תבחן וחד יטעם לאכל:
4 * משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב:
5 * כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי:
6 * על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע:
7 * מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים:
8 * וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם
9 אנשי רשע:
10 * כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים:
11 * לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע
12 ושדי מעול:

* Quousque putrescant eius carnes, et ostendat ossa eius vacua. * Appropinquauit autem in mortem eius anima, at vita eius in inferno. * Si fuerint mille angeli mortiferi, unus eorum non vulnerabit eum. si cogitauerit corde reuerti ad Dominum, * Renunciet autem homini suam accusationem, at iniquitatem eius ostendat, resistet ut non cadat ipse in mortem. * Reiuuescere faciet autem eius corpus, sicut curationem in pariete, at ossa eius implebit medulla. mollificabit eius carnes sicut paruuli, restituet autem eum virum factum in hominibus. * Deprecatus autem Dominum & accepta ei erunt, ingreditur autem vultu puro cum enarratione. * Reddet autem hominibus iustitiam, postea tunc accusabit homo ipse seipsum dicens, Qualia conficiebam, & non digna scrutatus est me qui peccaui: * Libera animam meam ne pergat in interitum, & vita mea lucem videbit. * Ecce hac omnia operatur fortis vias tres cum viro. * Sed liberauit animam meam de morte, ut vita mea in luce laudet eum. * Auribus percipe Job et audi me. obmutescere, & ego sum, loquar. * Si est tibi sermo, responde mihi, loquere, volo enim iustum esse te. * si autem non, tu audi me: obmutescere, & docebo te sapientiam.

CAP. XXXIIII.

Respondens autem Eliu ait: * Audite me sapientes, eruditi auribus percipite bonum. * Quoniam auris sermones probat, & guttur gustat escam. * Iudicium elegimus ipsis, cognoscimus in medio ipsorum, quod bonum: * Quoniam dixit Job: Iustus sum. Dominus amouit meum iudicium. * Mentitus est autem iudicio meo, violenta sagitta mea sine iniustitia. * Quis vir ut Job, bibens subsannationem sicut aquam? * Qui non peccauit neque impius fuit, neque omnino communicauit cum facientibus iniqua, ut ambularet cum impiis. * Non enim dicas quoniam non erit speculatio viri, & speculatio ipsi a Domino. * Ideo prudentes corde audite me, ne mihi sit coram Domino impius esse, & coram omnipotente turbasse iustitiam.

* ἕως δὲ σαπῶσιν αὐτὰς αἱ σαρκὲς, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστέα αὐτῶν κενά. * ἤγγισεν δὲ εἰς θάνατον αὐτῆς ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς ἐν ᾄδῃ. * ἐὰν ὡς χίλιοι ἄγγελοι θανάτηφόροι, εἰς αὐτὴν ἐμὴ τρώσῃ αὐτὴν. ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ. * Ἐπιστραφύτω πρὸς κύριον, * ἀναγείλῃ δὲ αὐτὴν πάλιν ἐκ τοῦ μέμψιν· τὴν δὲ ἀνομίαν αὐτῆς δείξῃ, ἀνθέξεται δὲ μὴ πεσεῖν αὐτὴν εἰς θάνατον. * Ὁ ἀνέωσεν δὲ αὐτὴν τὸ σῶμα, ὥστε ἀλοιφῇ ἑπαιτήτου, καὶ ὅς αὐτῆς ἐμπλήσει μελὸς. ἀπαλυνεῖ αὐτῆς τὰς σαρκὰς ὥστε νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὴν ἀνδρῶς. * Ὡς αὐτὴ ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις. * Ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ δὲ πρὸς κύριον ἐδούλωσεν αὐτὴν ἐξαίρετον, εἰσελθόντῃ δὲ πρὸς σὸν καὶ ἀρῶ σὺν ἡγορίᾳ. * ἀποδώσει δὲ ὁ κύριος τοῖς δικαιοσύνῃς αὐτῆς ὅσα ἐποίησεν ἐν ἀνομίᾳ αὐτῆς, καὶ ὅσα ἀξία ἦσαν ἐμὴν ἡμαρτίαν. * Ὡς αὐτὴν ψυχῇ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς ὡς ὅτι ἐστὶν. * Ἰδοὺ ταῦτα πάντα ἐργάται οἱ ἰσχυροὶ ὁδοὺς τρεῖς μετ' ἀνδρός. * ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτὸν. * ἐνωτίξω ἰὼβ καὶ ἀκέμεν. κώφου ἐγώ εἰμι, καὶ λαλήσω. * εἰς τὸν λόγον, ἀποκρίθητί μοι· λαλήθῃ, καὶ ἐλθὼν δὲ δικαιοθῶ αἰσέ. * εἰ δὲ μή, σὺ ἀκουσὸν μου, κώφου ἐγώ, καὶ διδάξω σε θείαν.

λδ.

* Ὑπολαβὼν δὲ ἐλὶξ λέγει, * ἀκούσατέ μου ὅφει, * Ἐπιστάντες ἐνωτίξω δὲ καλόν. * ὅπου οὗς λόγοις δοκιμάζει, καὶ λαρυγξὶ γούε) βρῶσιν. * κείσιν ἐλόμβηται ἐκ τοῖς, γνώμῃ ἀναμέθεν ἐκ τῶν, ὅτι καλόν. * ὅτι εἴρηκεν ἰὼβ, δίκαιός εἰμι. ὁ κύριος ἀπὸ ἡλαξέμεν τὸ κέσμα. * ἐψόσατο δὲ τὸ κέσματί μου, βίαιον τὸ βέλους μου ἀνδρὸς ἀδικίας. * τίς ἀνὴρ ὥστε ἰὼβ, πίνων μνηστῆρσι μὲν ὥστε ὕδατος, * ἐχάρματ' αὐτὸν δὲ ἀσεβήσας, οὐδ' ὅλως κοινωνήσας μετ' ποιόντων ταῦτα ἀνομιὰν τοῦ πορνεύου μετ' ἀσεβῶν. * μὴ γὰρ εἶπὴς ὅτι ὅτι ἐστὶν ἑπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἑπισκοπὴ αὐτῶν πρὸς κύριον. * διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ με, μή μοι εἴη ἐναντὶ κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἐναντὶ παντοκράτορος ταπεινῶσαι τὸ δίκαιον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Consumetur caro eius ut non videat, & contrita ossa eius ne appareant. 22 Et appropinquauit corruptioni anima eius, & spiraculum eius mortiferis. 23 Si est in eo meritum, praeparatur angelus paracletus vnus de millibus accusatoribus, ut annunciet filio hominis rectitudinem suam. 24 Et parceret ei, & diceret: Redime eum, ne descendat in corruptionem, inueni redemptionem. 25 Attenuatur caro eius magis quam caro puerilis, reuertetur ad dies adolescentiae suae. 26 Orabit coram Deo & placebit ei, & videbit faciem eius in beneplacito, & reddet filio hominis secundum iustitiam suam. 27 Dirigit se ad filium hominis, & dicit, Peccaui, & rectum peruerti, & non prodest mihi. 28 Redemit animam eius ne transeat per gladium, & anima eius in luce excelsa videbit. 29 Ecce omnia haec operatur Deus duabus & tribus vicibus cum filio hominis. 30 Ut reuocet animam eius a corruptione, ut luceat in luce viuentium. 31 Ausculta Iob, intende mihi: tace, & ego loquar. 32 Si habes verba responde mihi, loquere, quoniam volo iustificare te. 33 Si autem non habes, suscipe a me: tace, & docebo te sapientiam. 34 Respondit Eliu, & ait: Audite sapientes verba mea, & scientes auscultate sermones meos. 35 Auris enim verba probat, & palatum saporem comedendo. 36 Iudicium eligamus nobis, despiciamus inter nos quid sit bonum. 37 Quoniam dixit Iob: Iustus sum, & Deus abstulit iudicium meum. 38 Propter iudicium meum mendacem faciam filium hominis, qui mittit sagittas absque peccato. 39 Quis est vir sicut Iob qui bibit subsannationem sicut aquam? 40 Et vadit ut confortium faciat cum operantibus iniquitatem, & ut ambulet cum vitis impiis. 41 Quoniam dixit: Non proficiet vir in velle suo cum Deo. 42 Ideo viri sapientes corde attendite ad me, ablit a Deo impietas, & ab omnipotente dolus.

CAP. XXXIIII.

* כי פעל אדם יִשְׁלַם לוֹ וְכִאֲרָה אִישׁ יִמְצָאנוּ :
 * אִם אֲכַנְנֶם אֵל לֹא יִרְשִׁיעַ וְשֹׁדֵי לֹא יַעֲוֶה
 מִשְׁפָּט :

* מִי־פָקֵד עָלָיו אֶרְצָה וּמִי שָׁם תִּבֵּל כָּלָה :
 * אִם יִשִּׁים אֵלָיו לִבּוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו
 יִנְאִסֶּה :

* יִגֹּעַ כָּל־בָּשָׂר יִחַד וְאָדָם עַל־עֵפֶר יֵשׁוּב :
 * וְאִם בֵּינָה שְׁמָעָה זֹאת הֶאֱזִינָה לְקוֹל מְלִי :
 * הֲאֵם שׁוֹנֵנָה מִשְׁפָּט יִחְבֹּשׁ וְאִם צְדִיק כְּבִיר
 תִּרְשִׁיעַ :

* הָאֹמֵר לַמֶּלֶךְ בְּלִיעַל רָשָׁע אֶל־נְדִיבִים :
 * אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא פָנָיו שְׂרִים וְלֹא נָכַר־שׁוֹעַ לִפְנֵי־
 דָּל כִּי־מַעֲשֵׂה יָדָיו כָּלָם :

* רָגַע יָמָתוֹ וַחֲצוֹת לַיְלָה יִגְעֶשׂוּ עִם וַיַּעֲבֵרוּ
 וַיִּסִּירוּ אֲבִיר לֹא־כִיד :

* כִּי־עֵינָיו עַל־דְּרָכֵי אִישׁ וְכָל־צַעֲדָיו יִרְאֶה :
 * אֵין חֶשֶׁךְ וְאֵין צִלְמוֹת לְהַסְתֵּר שָׁם פֶּעַל־אֵין :
 * כִּי לֹא עַל־אִישׁ יִשִּׁים עוֹד לְהִלָּךְ אֶל־אֵל
 בְּמִשְׁפָּט :

* יִרְעַ כְּבָרִים לֹא־חָקֵר וַיַּעֲמֵד אַחֲרֵים תַּחְתָּם :
 * לָכֵן יִכִּיר מַעֲבָדֵיהֶם וַחֲפֹךְ לַיְלָה וַיִּדְכָּאוּ :
 * תַּחַת־רָשָׁעִים סָפְקָם בְּמָקוֹם רָאִים :

* גִּאֲשָׁר עַל־כֵּן סָרוּ מֵאַחֲרָיו וְכָל־דְּרָכָיו לֹא
 הִשְׁכִּילוּ :
 * לְהַכְבִּי־עָלָיו צַעֲקָת־דָּל וְצַעֲקָת־עֲנִיִּים
 יִשְׁמַע :

* וַהּוּא יִשְׁקֹט וּמִי יִרְשָׁע וַיִּסְתֵּר פָּנָיו וּמִי יִשׁוֹרְנוּ
 וְעַל־גִּבּוֹ וְעַל־אֲדָם יִחַד :
 * מִמֶּלֶךְ אָדָם חֲנֹף מִמְּקֵשֵׁי עָם :

* כִּי אֵל־אֵל הָאֹמֵר נִשְׁאֲתִי לֹא אֲחַבֵּל :
 תְּרִגּוֹם

* Opus enim hominis reddet ei, & iuxta
 12 vias singulorum restituet eis. * Verè e-
 nim Deus non condemnabit frustra, nec
 omnipotens subuertet iudicium.

* Quem constituit alium super terram,
 13 aut quem posuit super orbem quem fa-
 14 bricatus est? * Si direxerit ad eum cor
 suum, spiritū illius & flatum ad se trahet.

* Deficiet omnis caro simul, & homo in
 15 cinerem reuertetur. * Si habes ergo intelle-
 16 ctum, audi quod dicitur, & ausculta vo-
 17 cem eloquij mei. * Nunquid qui non a-

mat iudicium sanari potest? & quomodo
 tu eum qui iustus est in tantum condēnas?
 18 * Qui dicit regi apostata, qui vocat du-
 19 ces impios. * Qui non accipit personas

principum, nec cognouit tyrannum cum
 C disceptaret contra pauperem. Opus enim
 20 manuum eius sunt vniuersi. * Subitò mo-
 rientur, & in media nocte turbabuntur po-
 21 puli & pertransibunt, & auferent violen-
 tum absq; manu. * Oculi enim eius super

vias hominum, & omnes gressus eorum
 22 considerat. * Non sunt tenebræ & non
 est vmbra mortis, vt abscondantur ibi qui
 23 operantur iniquitatem. * Neque enim
 vltra in hominis potestate est, vt veniat

ad Deum in iudicium. * Conteret
 multos & innumerabiles, & stare faciet a-
 25 lios pro eis. * Nouit enim opera eo-
 rum, & idcirco inducet noctem, & conte-

rentur. * Quasi impios percussit eos,
 26 in loco videntium. * Qui quasi de
 industria recesserunt ab eo, & omnes vias
 28 eius intelligere noluerunt. * Vt peruenire
 facerent ad eum clamorem egeni, & audi-

ret vocem pauperum. * Ipso enim con-
 cedente pacem, quis est qui condemnet?
 ex quo absconderit vultum, quis est qui
 contempletur eum? & super gentes & su-

per omnes homines. * Qui regnare facit
 hominem hypocritam propter peccata po-
 30 puli. * Quia ergo ego locutus sum ad
 Deum, te quoque non prohibebo.

אֲרוֹם עוֹבְדֵי בַר־שָׁוִי לֵה וְכִאֲרָה וְנִגְבְּרָה יַעֲרַעְנָה :
 12 בְּרִם בְּקוֹשֵׁטָא אֵלֶּה לֹא יִחְבֹּשׁ וְשֹׁדֵי לֹא יִקְלָקֵל דִּינָא :
 13 מִן
 14 אֵין יִשְׁוִי לִוְתָה לְבִיָּה רוּחָה וְנִשְׁמָתָה לִוְתָה וְכִנּוּשׁ :
 15 יִתְנַגִּיד כָּל בְּשָׂרָא כְּחִדָּא וְכִר
 16 וְאֵין חֲחִבְזִין שְׁמַע רָא אֲצִית לְקָל מְלִי :
 17 הִכְרִם דְּשִׁנֵּי דִינָא יִסְחָמֵר וְאֵין וְכִאֲרֵי רַב יִחְבֹּשׁ :
 18 הַכְּשֵׁר
 19 דִּלָּא נִסְכּ אִפִּי רַבְרַבְנָא וְלֹא אֲשַׁחֲמֹדַע שׁוֹעָא קָדָם מִסְכְּנָא אֲרוֹם עוֹבְדֵי יְדוֹי כָּל־הוּן :
 20 בְּשַׁעֲתָא יִמְוָהוֹן כְּדוּמָאִי בְּכִלְגוֹת לִילִיא מִתְרַגְּפִין מִצְרָאִי וַיַּעֲבֵרוּן וַיַּעֲדוּן דִּירְבְּנֵי לֹא כִחִיל יִדָּא :
 21 מְטוֹל דְּעִינֵי עַל אֲוִרְחֵי בְנֵי נָשָׂא וְכָל־הוּן סְצִיעֵתוֹי יִחְמִי :
 22 בְּרִם לִית חֲשׁוֹךְ וְלִית טוֹלָא דְּמוֹתָא לֹא־שְׁמָרָא חֲפִז עֲבָדֵי שְׁקֵר :
 23 אֲרוֹם לֹא עַל־גִּבּוֹר יִשְׁוִי חוֹב לְמִיזֵל לִוְתָּה אֵלֶּה בְּדִינָא :
 24 יִרְחֲטוּן מִימֵי נִתְרָא דְּסִגְיָעִין בְּגוּמִיא מְדִלִית סוּף וְאִקִּים חוֹרְנִין מִבְּתְרֵיהוֹן
 25 בְּגִין כֵּן וַהּוּדַע מַעֲבָדֵיהוֹן וַחֲפֹךְ לִילִיא וּמִדְּכָאִין :
 26 חֲלָף רָשָׁעִי סְפָקִינוֹן בְּאַחֵר דִּיחֲמוֹן צְדִיקָא וַיִּזְכֵּן דִּינָא :
 27 דְּמִטוֹל חִיכְנָא וְזָרוּ מִן בְּתִירוֹהֵי וְכָל אֲוִרְחֵיהֵי לֹא אֲשַׁכִּילוּ :
 28 לֹא־יִתְאַה עַלִּי קִבְלָתָא דְּמִסְכְּנָא וְצַעֲקָתָהוֹן דְּעֲנִיִּי וְשִׁמַּע :
 29 וַהּוּא יִשְׁדוּךְ וּמִן יִחְבֹּשׁ וְיִסְלַק שְׂכִינְתָּהּ וּמִן יִסְכִּינָה וּמִסְעֵר חוֹבָא עַל עֲמָא וְעַל בְּרִי נָשָׂא כְּחִדָּא :
 30 מִמְּנֵי מִלְכָּא בְּרִי נָשָׂא דִּילְטוֹר מְטוֹל חֲקִלָּא דִּי בְּעָמָא :
 31 אֲרוֹם לֹא־הָאֵלֶּה הָאֲשֶׁר דְּהִימֵר סוֹכְרָה לֹא אֲחַבֵּל :

* Sed reddat homini secundum quod facit unusquisque eorum, & in semita viri inueniet eum.

* Putas autem Dominum absurda facturum, aut omnipotens conturbabit iudicium qui fecit terram?

* Quis autem est faciens subcaelestem, et quae insunt omnia?

* Si enim voluerit continere, & spiritum apud eum detinere, finietur omnis caro simul. Omnis enim homo in terram redibit, unde & formatus est.

* Si autem non admonitus es, audi hæc, auribus percipe vocem verborum.

* Vide tu facientem iniqua, & perdentem malos, existentem æternum iustum impium facis?

* Dicens regi, iniquus es; impiissimus principibus. * Qui non veritus est personam honorabilis, neque nouit honorem ponere adultis, mirari personas eorum:

* Vana autem ipsis euenient clamasse & orasse virum, & sus est enim iniquè, exclusis impotentibus: * Ipse enim conspexitor est operum hominum, latuit autem illum nihil eorum quae faciunt.

* Neque est locus ut abscondantur facientes iniqua: * Quoniam non in virum ponet adhuc: nam Dominus omnes inspicit.

* Qui comprehendit inuestigabilia, gloriosa & excellentia, quorum non est numerus.

* Cognoscens eorum opera, & vertet noctem & humiliabuntur.

* Extinxit autem impios, conspiciui autem coram eo. * Quod declinauerunt à lege Dei. iustificationes eius non cognouerunt.

* Ut adducerent ad eum clamorem pauperis, & clamorem egenorum exaudiet.

* Et ipse silentium præbebit, & quis condemnabit? & abscondet faciem, & quis videbit eum? & super gentem & super hominem simul: * Qui regnare facit hominem hypocritam ob difficultatem populi.

* Quoniam ad fortem dicens, Accepi, non alienabo.

11 * ἀλλὰ ἀποδοῖ ἀνθρώπῳ κατὰ ποιῆ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τείβῳ ἀνδρὸς δὴρήσει αὐτὸν.

12 * οἷε ὃ τὸν κύριον ἀτοπα ποιήσῃ, ἢ ὁ πᾶν κεράτω τερνίζει κρείσιν ὃς ἐποίησε τὴν γλῶ.

13 * τίς δὲ ἐστὶν ὁ ποιῶν τὴν ὑπὸ οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;

14 * εἰ γὰρ βούλοιτο συχεῖν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτοῦ κατασχεῖν,

15 * τελευτήσῃ πᾶσα σαρξ ὁμοθυμαδόν. πᾶς γὰρ βροτὸς εἰς γλῶ ἀπελθύ(ε) ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

16 * εἰ γὰρ μὴ νυθετῇ, ἀκούε ταῦτα, ἐνωτίξῃ φωνὴν ῥημάτων.

17 * ἴδε σὺ τὸν ποιοῦντα θῆματα, καὶ τὸν ὀλλυῖντα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον ἀσεβεῖς;

18 * λέγων βασιλεῖ τῶν ἀνθρώπων, ἀρεβέσας τοὺς ἀρχοῦσιν.

19 * ὃς ὅτε ἐπηχύνθη πρὸς ὅσων ἐντίμῃ, & ὃ οἶδε πρὸς τῶν ἀδελφῶν, θαυμαδύνει πρὸς ὅσων αὐτῶν.

20 * κενὰ γὰρ αὐτοῖς ἀποδοῖσεται, τὸ κεκεραγμένον καὶ δεῖται ἀνδρὸς, ἐχέ(ε) τὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐκλειομένων ἀδυνάτων.

21 * αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶν ἐργῶν ἀνθρώπων, λέληθε δὲ αὐτὸν οὐ γὰρ ὡς πρᾶσσουσιν.

22 * οὐ δὲ ἐστὶ τῶν τοῦ κρυβδύναι οὐ ποιοῦντας τὰ ἄνομα.

23 * ὅτι ἐκ ἐπ' αὐτῶν θήσῃ ἐπὶ. ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορεῖ.

24 * ὁ κατὰ λαμβάνων ἀνέχ(ε) χεῖρας, ἐνδοξάτε καὶ ἰξά(ε) σια, ὡς ὅτε ἐστὶν δριμύτης.

25 * ὁ γνώσκων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ σρέφει νύκτα ἐκ τῶν πεινωθῆ(ε)ν.

26 * ἐσβέ(ε)ν ὃ ἀσεβεῖς, ὁρα(ε) τὸ ἐν θυτίον αὐτῶν.

27 * ὅτι ἰξέκλινεν ἐκ νόμου θεοῦ. δικαίωμα(ε) αὐτῶν ὅτε ἐπέγνω(ε)ν.

28 * τὸ ἐπαλαγῆν ἐπ' αὐτὸν κεραυγὴν πρὸς ὅσων, ἐκ κεραυγὴν πρὸς ὅσων ἐκ(ε)κού(ε)ν.

29 * καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξ(ε)ν, καὶ τίς καταδικά(ε)ν; καὶ κρύψ(ε)ν πρὸς ὅσων, καὶ τίς ὄψ(ε)ν αὐτῶν; καὶ κ(ε)τ' ἐθνοῖς, καὶ κ(ε)τ' ἀνθρώπου ὁμοῦ.

30 * βασιλεύων ἀνθρώπων ὑποκρίν(ε)ν ἀπὸ δυσκολίας λαῶν.

31 * ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, εἴληφα, ὅτε ἐνεχυράσω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Opera enim filij hominis reddet ei, & iuxta viam viri eueniet ei.

12 Quis mandauit ei vt faceret terram, aut quis posuit orbem vniuersum?

13 Si enim intelligis, audi hoc, ausculta vocem sermonum meorum.

14 Deficiet omnis caro simul, & filius hominis in puluere dormiet.

15 Num verò odio habens iudicium custodietur, & cum iustum magnum reum peraget?

16 Nunquid congruum est vt dicatur regi, Impius es? Sceleratus, principibus?

17 Si enim accipit faciem principum, nec agnoscitur magnificus coram paupere, quoniam opera manuum suarum sunt omnes.

18 In momento mortui sunt Sodomitæ, & media nocte commoti sunt Aegyptij: & pertransibunt & auferentur præfecti absque fortitudine manus.

19 Quoniam oculi eius super vias filiorum hominum, & omnes gressus eorum videbit.

20 Quoniam non ponet vltra super hominem vt tenebræ nec vmbra mortis, vt abscondantur ibi qui operantur iniquitatem.

21 Currunt aquæ fluminis quæ multæ sunt in foueas sine fine, & stare facit alias sequentes pro eis.

22 Pro impiis percussit eos in loco in quo videntur iusti, & iustificabunt iudicium.

23 Eo quòd recesserunt ab eo, & omnes vias eius non intellexerunt.

24 Et ipse requiescere faciet, & quis condemnabit?

25 Qui constituit regem filium hominis delatorem propter offendicula quæ sunt in populo.

26 Num enim potest fieri vt dicas de Deo, Sustinui, non disperdam?

בְּלִעְדֵי אַחֲזָה אֶתְּהָ הָרִנִּי אֶם-עוֹל פָּעַלְתִּי לֹא
 אֶסִּיף :
 הַמַּעֲמָךְ יִשְׁלַמְנָה כִּי-מֵאִסֶּת כִּי-אֶתְּהָ תִּבְחַר
 וְלֹא-אֲנִי וּמִרְיָ יִרְעֶת דְּבָרִי :
 אֲנִישֵׁי לֵבָב יֹאמְרוּ לִי וְגִבֹּר הַכֹּס שָׁמַע לִי :
 אִיּוֹב לֹא-בִדְעָרָה יִדְבֹּר וּדְבָרָיו לֹא בַּהֲשִׁיל :
 אֲבִי יִבְחַן אִיּוֹב עַד-נֹצֵחַ עַל-הַשִּׁבְרָה
 בְּאֲנָשֵׁי-אֹזֶן :
 כִּי יִסִּיף עַל-חַטָּאתָו פֶּשַׁע בִּינִינוּ יִסְפֹּק וְיִרְבֵּה
 אֲמַרְיוֹ לֹאֵל :

לֵא

וַיַּעַן אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר :
 הֲזֹאת חֲשַׁבְתָּ לְמַשְׁפָּט אֲמַרְתָּ צְדִקִי מֵאֵל :
 כִּי תֹאמַר מִה יִסְכֵּן לְךָ מִה אֲעִיל מִחַטָּאתִי :
 אֲנִי אֲשִׁיבְךָ מֶלֶךְ וְאֶרְרֶיךָ עֹמֵד :
 הִבֵּט שָׁמַיִם וּרְאָה וְשׁוּר שְׁחָקִים גִּבְהוֹ מִמֶּךָ :
 אִם-חַטָּאת מִה תִּפְעַל בּוֹ וּרְבוּ פִשְׁעֶיךָ מִרְיָ
 תַעֲשֶׂה-לוֹ :
 אִם-צְדָקָת מִה תִּתֵּן לוֹ אוֹ מִה מִיֶּדְךָ יִקַּח :
 לֹא-יִשׁ בְּמוֹךְ רִשְׁעֶךָ וּלְבֶן-אָדָם צְדָקָתְךָ :
 מְרֹב עֲשׂוּקִים יִזְעִקוּ יִשְׁוּעוֹ מִזִּרְעֵי רַבִּים :
 וְלֹא-אֹמַר אִיהָ אֱלֹהִים עָשִׂי נָתַן וּמְרוֹת בְּלִילָה :
 מִלִּפְנֵי מִבְּחַר מִוֹרָא אֶרֶץ וּמַעוֹף רִחְשָׁמִים
 יַחֲכַמְנוּ :
 שֵׁם יִזְעַקוּ וְלֹא יִשְׁמָע מִפְּנֵי גֵאוֹן רַעִים :
 אֲךָ-שׁוֹא לֹא-יִשְׁמָע אֶל וְשִׁדִּי לֹא יִשׁוּרְנָה :
 אֶף כִּי תֹאמַר לֹא תִשׁוּרְנֵנוּ דִּין לִפְנֵינוּ וְתַחֲלוּל לֹא :
 וְעַתָּה כִּי-אֵין פֶּקֶד אִפּוֹ וְלֹא יִדַּע בְּפֶשַׁע מֵאֵד :
 וְאִיּוֹב הִכָּל יִפְצֹר-פִּיהוּ בְּבִלִי-דַעַר מֶלֶךְ
 יִכְבֹּר :

תַּרְגוּם

בְּרַמְמָה דְּרֵאחֵמי אֶתְּ אֱלֹהִים אֵין שְׁקֵרָא עֲבָדְתָּ לֹא אִסִּיף :
 אֲנִישֵׁי חֲפִימִי לֵבָב יִמְרוּן לִי וְגִבְרָא חֲפִימָא יִקְבֵּל מִנִּי :
 אֲבִי דְּבִשְׁמִי יִבְחַן אִיּוֹב עַד עֲלָמִין מִטּוֹל תִּיבְתָא בְּאֲנָשֵׁי שְׁקֵרָא :
 אֲנִי וּמִרְיָ יִרְעֶת דְּבָרִי :
 אֲנִישֵׁי לֵבָב יֹאמְרוּ לִי וְגִבֹּר הַכֹּס שָׁמַע לִי :
 אִיּוֹב לֹא-בִדְעָרָה יִדְבֹּר וּדְבָרָיו לֹא בַּהֲשִׁיל :
 אֲבִי יִבְחַן אִיּוֹב עַד-נֹצֵחַ עַל-הַשִּׁבְרָה
 בְּאֲנָשֵׁי-אֹזֶן :
 כִּי יִסִּיף עַל-חַטָּאתָו פֶּשַׁע בִּינִינוּ יִסְפֹּק וְיִרְבֵּה
 אֲמַרְיוֹ לֹאֵל :
 וַיַּעַן אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר :
 הֲזֹאת חֲשַׁבְתָּ לְמַשְׁפָּט אֲמַרְתָּ צְדִקִי מֵאֵל :
 כִּי תֹאמַר מִה יִסְכֵּן לְךָ מִה אֲעִיל מִחַטָּאתִי :
 אֲנִי אֲשִׁיבְךָ מֶלֶךְ וְאֶרְרֶיךָ עֹמֵד :
 הִבֵּט שָׁמַיִם וּרְאָה וְשׁוּר שְׁחָקִים גִּבְהוֹ מִמֶּךָ :
 אִם-חַטָּאת מִה תִּפְעַל בּוֹ וּרְבוּ פִשְׁעֶיךָ מִרְיָ
 תַעֲשֶׂה-לוֹ :
 אִם-צְדָקָת מִה תִּתֵּן לוֹ אוֹ מִה מִיֶּדְךָ יִקַּח :
 לֹא-יִשׁ בְּמוֹךְ רִשְׁעֶךָ וּלְבֶן-אָדָם צְדָקָתְךָ :
 מְרֹב עֲשׂוּקִים יִזְעִקוּ יִשְׁוּעוֹ מִזִּרְעֵי רַבִּים :
 וְלֹא-אֹמַר אִיהָ אֱלֹהִים עָשִׂי נָתַן וּמְרוֹת בְּלִילָה :
 מִלִּפְנֵי מִבְּחַר מִוֹרָא אֶרֶץ וּמַעוֹף רִחְשָׁמִים
 יַחֲכַמְנוּ :
 שֵׁם יִזְעַקוּ וְלֹא יִשְׁמָע מִפְּנֵי גֵאוֹן רַעִים :
 אֲךָ-שׁוֹא לֹא-יִשְׁמָע אֶל וְשִׁדִּי לֹא יִשׁוּרְנָה :
 אֶף כִּי תֹאמַר לֹא תִשׁוּרְנֵנוּ דִּין לִפְנֵינוּ וְתַחֲלוּל לֹא :
 וְעַתָּה כִּי-אֵין פֶּקֶד אִפּוֹ וְלֹא יִדַּע בְּפֶשַׁע מֵאֵד :
 וְאִיּוֹב הִכָּל יִפְצֹר-פִּיהוּ בְּבִלִי-דַעַר מֶלֶךְ
 יִכְבֹּר :

* Sine me ipso videbo. tu ostende mihi si iniu- 32
stiam operatus sum, non addam:

* Nunquid à te soluet eam, quoniam tu ex- 33
pulist, quoniam tu eliges, & non ego, & quid
nosli loquere?

* Ideò prudentes corde dicent hæc: vir au- 34
tem sapiens audiuit meum verbum.

* Job autem non in intellectu locutus est, at 35
verba eius non in scientia.

* Veruntamen discite Iob, ne dederis amplius 36
responsionem, quemadmodum stulti.

* Ne addamus super peccatis nostris: iniqui- 37
tas autem in nobis computetur multa loquenti-
bus verba coram Domino.

CAP. XXXV.

Respondens autem Eliu ait:

* Quid hoc putasti in iudicio. tu quis es? 2

* Quoniam dixisti: Iustus sum coram Do- 3
mino. quoniam dices: Quid faciam cum pecca-
uerim? * Ego autem tibi dabo responsum & 4
tribus amicis. * Suspice in celum & vide, 5
contemplare nebulas quod alta à te.

* Si peccasti, quid facies? si autem & mul- 6
ta deliquisti, quid potes facere?

* Quoniam igitur iustus es, quid dabis ei, 7
aut quid de manu tua accipiet?

* Viro simili tui impietas tua, & filio ho- 8
minis iustitia tua.

* A multitudine calumniati clamabunt, vo- 9
ciferabuntur à brachio multorum.

* Et non dixit: Vbi est Deus qui fecit me, or- 10
dinans custodias nocturnas.

* Diuidens me à quadrupedibus terræ, ab 11
autem volucribus celi.

* Illic clamabunt & non exaudiet, & ab 12
iniuria malorum. * Indecentia enim videre non

vult Dominus, ipse enim omnipotens conspe-
ctor est perficientium iniqua:

* Et saluabit me. iudicare autem coram eo, si 14
potes laudare eum ut est.

* Et nunc quoniam non est qui consideret 15
iram eius, & non nouit in delicto valde.

* Et Job frustra aperit os suum, in ignoran- 16
tia verba ponderat.

* ὁὐδὲ ἐμαυτὸν ὄψομαι. σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν 32
ἐργασάμην, οὐ μὴ παρορθώσω.

* μὴ παρορθώσῃς ἀποτίσῃς αὐτῷ. ὅτι σὺ ἀπώσω, ὅτι σὺ 33
ἐκλέξῃς, καὶ ὁκ. ἐγὼ καὶ τί ἐγνώσκει λάληθαι;

* διὸ σωεσθὶ καρδίας ἐρῶσι ταῦτα, δυνῆς δὲ θεὸς ἀ- 34
κήκοέ μου τὸ ῥῆμα.

* ἰὼδὲ δὲ ὁκ. ἐν σωέσει ἐλάλησε, ταῖς δὲ ῥήματά αὐτοῦ 35
ὁκ. ἐν ἐπισήμῃ.

* οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάτε ἰὼδὲ, μὴ δῶς ἐπὶ δυνάτοισιν 36
σιν, ὥσπερ & ἀφρονες.

* ἵνα μὴ παρορθώσῃ ἐφ' ἀμαρτίαις ἡμῶν, δυνάμει δὲ 37
ἐφ' ἡμῶν λογισθῇ πολλὰ λαλουμένων ῥημάτων ἐν θυτίον
κυρίου.

λέ.

* Ὑπολαβὼν δὲ ἐλίου λέγει:

* τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρείσει; σὺ τίς εἶ;

* ὅτι εἶπας, δίκαιός εἰμι ἐναντίον κυρίου. ὅτι ἐρεῖς τί 3
ποιήσω ἀμαρτῶν;

* ἐγὼ δὲ θεὸς δώσω ἀποκρίσιν ἐς τοὺς τρεῖς φίλους.

* δυνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἴδε, κατὰ μαθε νέ- 5
φη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ θεοῦ. * εἰ ἡμαρτες τί πρᾶξις; εἰ δὲ

καὶ πολλὰ ῥημάτων, τί δυνάσαι ποιῆσαι;

* ἐπεὶ οὐδὲ δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ, ἢ τί ἐκ χειρὸς σου 7
λήψεται;

* ἀνδρὲς τὰ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου, & ἡ δὲ 8
δυνάμει σου ἡ δικαιοσύνη σου.

* ἀπὸ πλήθους συκοφαντῶν ἡμῶν κεκράζον, βοήθῃ 9
ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. * καὶ ὁκ. εἶπε, πρᾶξις ὁ θεός

ὁ ποιήσας με, ὁ κατετάσων φυλακὰς νυκτερινὰς.

* ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν 11
οὐρανοῦ. * ἐκεῖ κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ; καὶ

ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

* ἅπαντα γὰρ ἰδεῖν οὐ βούλεται ὁ κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντο- 13
κράτωρ ὁρατὴς ἐστὶ τῶν συνελευμένων ταῦτα δυνάμει,

* καὶ ὥσπερ με. κρείττη δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δυνάσαι 14
αἰνέσαι αὐτὸν ὡς ἐστὶ.

* καὶ νῦν ὅτι ὁκ. ἐστὶν ἐπισκεπτόμενος ὁργλὴν αὐτοῦ, & 15
ὁκ. ἐγὼ παρορθώσω ἐφ' ὁδοῦ.

* καὶ ἰὼδὲ ματαίως δυνόγει τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνοσίᾳ 16
ῥημάτων βαρυῖ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Præter illud quod ego vidi doce me: si iniquitatem feci, non adiciam.

12 Num quod tecum est restituet ei, quia asperna-

tes? eliges enim, & non ego: & si quid scis, eloquere.

13 Viri sapientes corde dicant mihi, & vir sapiens audiat me.

14 Pater mi qui es in celis probetur Iob usque in

15 Quoniam addet super peccatum suum prauaricationem, inter nos complo-

dit, & multiplicat verba sua coram Deo.

CAP. XXXV.

Respondit Elihu & ait:

* Nunquid hoc cogitasti ad iudicium, locutus es, Iustior Deo sum?

* Ego respondebo tibi verba & sociis qui tecum sunt.

* Si peccasti, quid facies contra eum? & si multiplicatae sunt prauaricationes

tuae, quid facies ei? * Si iustus es, quid dabis ei, aut quid de manu tua accipiet? * Viro qui similis est tui iniquitas

tua est, & filio hominis iusto iustitia tua.

* Propter multitudinem calumniatorum clamant: deprecabuntur propter fortitudi-

nem brachij principum.

* Et non dixit: Vbi est Deus qui fecit me, ante cuius conspectum angeli excelsi ordinant laudem in nocte?

* Qui docet nos prae iumentis terræ, & prae auiibus celi sapientes nos efficit.

* Ibi clamant, & non responderet propter su-

perbiam malignantium.

* Attamen iniquitatem non audiet Deus, & omnipotens non intuebitur eam.

* Vtique enim

dices: Non intuebitur eum: indica coram illo, & spera in eo.

* Et nunc perinde ac si non fuisset, visitabit furore suo, & nesciuit

multiplicare nimis.

* Iob enim in vanum aperit os suum, absque scientia verba multiplicat.

לו

* ויִסַּף אֱלִיהוּא וַיֹּאמֶר:

* כְּתֹר־לִי זְעִיר וְאַחֲרָיִךְ כִּי-עוֹד לֵאלֹהֵי מַלְיָם:

* אִשָּׁא דְעִי לְמַרְחֹק וּלְפַעֲלִי אֶתְךָ צָדֵק:

* כִּי-אֲמַנְסָ לֹא-שָׁקַר מְלִי תְּמִים דְּעוֹת עֲמָךְ:

* הֵן-אֵל בְּבִיר וְלֹא יִמָּאס בְּבִיר כַּח לֵב:

* לֹא-יַחֲיֶה רָשָׁע וּמִשְׁפָּט עֲנִיִּים יִתֵּן:

* לֹא-יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו וְאֶת-מַלְכִּים לְכַסֵּא:

* וַיִּשְׁיבֵם לְנֹצֶחַ וַיִּגְבְּהוּ:

* וְאִם-אֲסוּרִים בְּזִקִּים וְלִכְרוֹן בְּחִלֵּי-עֲנִי:

* וַיִּגְדֵּל לָהֶם פְּעֻלָּם וּפְשָׁעֵיהֶם כִּי יִתְגַּבְּרוּ:

* וַיִּגְדֵּל אֲזַנְסָ לְמוֹסַר וַיֹּאמֶר כִּי-יִשׁוּבוּן מֵאוֹן:

* אִם-יִשְׁמָעוּ וַיַּעֲבְדוּ יִכְלֹו יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנֵיהֶם

* בְּנַעֲמִים:

* וְאִם-לֹא יִשְׁמָעוּ בְּשִׁלַּח יַעֲבְדוּ וַיִּגְוֶעוּ בְּבִלִי

* דְּעַר:

* וְחֲנָפִי-לֵב יִשְׁימוּ אֵף לֹא יִשְׁוֹעוּ כִּי אֶסְרֵם:

* תִּמָּת בְּנַעַר נַפְשָׁם וְחֵיתָם בְּקִרְשֵׁי:

* יִחַלֵּץ עֲנִי בְּעֵינָיו וַיִּגְדֵּל בְּלֶחֶץ אֲזַנְסָ:

* וְאֵף הַסִּיתָךְ מִפִּי-צָר רָחַב לֹא-מוֹצֵק תַּחֲתֶיהָ

* וְנָחַת שְׁלַחְךָ מִלֵּא דָשָׁן:

* וְדִין-רָשָׁע מִלֵּא דִין וּמִשְׁפָּט יִתְמָכוּ:

* כִּי-חֲמָה פֶּן יִסִּיתָךְ בְּשֹׁפֵק וּרֵב כְּפָר אֶל-יִטָּךְ:

* הִיעַרְךָ שׁוֹעֵךְ לֹא בְּצָרוֹכָ לְמַאֲמָצִי כַח:

* אֶל-תִּשְׁאַף הַלִּילָה לְעֹלוֹת עַמִּים תַּחֲתָם:

* הַשְׁמַר אֶל-תַּפְּן אֶל-אוֹן כִּי עַל-זֶרַע בְּחִרְרָה

* מַעֲנִי:

* הֵן-אֵל יִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ מִי כְּמָהוּ מוֹרָה:

* מִי-פָקַד עָלָיו דְּרָכָו וּמִי-אָמַר פְּעֻלַּת עוֹלָה:

1 A Ddens quoque Elihu hæc locutus est:
 2 * Sustine me paululum, & indicabo ti-
 bi. adhuc enim habeo quid pro Deo lo-
 3 quar. * Repetam scientiam meam à princi-
 4 pio, & operatorem meum probabo iustu.
 5 * Verè enim absque mendacio sermones
 mei, & perfecta scientia probabitur tibi.
 6 * Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit
 7 potens. * Sed non saluat impios, & iudiciu
 8 pauperibus tribuit. * Non auferet à iusto
 9 oculos suos, & reges in folio collocat in p-
 10 etuum, & illi eriguntur. * Et si fuerint in
 11 B catenis, & vinciantur funibus paupertatis,
 12 * indicabit eis opera eorū & scelera eorū
 13 quia violenti fuerunt. * Reuelabit quoque
 14 aurem eorum ut corripiat, & loquetur ut
 15 reuertantur ab iniquitate. * Si audierint &
 16 obseruauerint, complebunt dies suos in
 17 bono, & annos suos in gloria. * Si autem
 18 non audierint, transibunt per gladium, &
 19 confumentur in stultitia. * Simulatores &
 20 callidi prouocant irā Dei, neq; clamabunt
 21 cum vincti fuerint. * Morietur in tempe-
 22 state anima eorum, & vita eorum inter ef-
 23 fœminatos. * Eripiet de angustia sua pau-
 C perem, & reuelabit in tribulatione aurem
 1 eius. * Igitur saluabit te de ore angusto la-
 2 tissimè & non habente fundamentū sub-
 3 ter se, requies autem mensæ tuæ erit ple-
 4 na pinguedine. * Causa tua quasi im-
 5 pij iudicata est, causam iudiciumque re-
 6 cipies. * Non te ergo superet ira ut ali-
 7 quem opprimas, nec multitudo donorum
 8 inclinet te. * Depone magnitudinem
 9 tuam absque tribulatione, & omnes robu-
 10 stos fortitudine. * Ne protrahas noctem,
 11 ut ascendant populi pro eis. * Caue ne de-
 12 clines ad iniquitatem, hanc enim cœpisti
 13 sequi post miseriam. * Ecce Deus excel-
 14 sus in fortitudine sua, & nullus ei similis
 15 in legislatoribus. * Quis poterit scruta-
 16 ri vias eius? aut quis audet ei dicere: Ope-
 17 ratus es iniquitatem?

תרגום

לו

1 ואוסף אליהוא ואמר: 2 אסתין לי צבחר ואחורייך ארום חוב לאלה מליא: 3 אטול מנדעי מרחיק ולעבר יתי אתן צנקתא: 4 ארום בקשטא לא שקרא מלי שלים מנדען גבך: 5 תא אלהא דרמא לא ירחק צדיקא מטול דהוא רב חילא וחכים לבא: 6 לא יתוי חובא ודין עניייהב: 7 לא ומנע מצדיקא עיניה ועם מלכיא תקנא למתב על כרסי מלכותא וייתבגון לעלמין ומתגבהין: 8 ואין אסירין רשיעיא בשושלון מתאחדין באשלין דסגופא: 9 ויחיו להון עובדיהון ומרדיהון ארום אתגברו: 10 וגלי משמעהון: 11 אין יקבלון ופלחין וגמרון יומיהון בטב ושניהון בבסימא: 12 ואין לא שמעין בשלחא יעברק מעלמא ויתגדון מלחיה מנדעא: 13 וזהוהי לבא ישון רגזא לא יבעון רחמון ארום כפתגון: 14 תמית בטליות נפשעהון ויתיהון היך מרי זנו: 15 יפצא עניא בסגופה ומפרסם דחקא משמעהון: 16 וברם פצאונך מפורם מעיקא אפתי ולא יחעק באחרתא ובניח פחורך מלי דיתנא: 17 ודינא דחובא גמרת דינא והלפתא מעדין: 18 ארום ירגז דילמא אטעך במסת מולא וסגי פורקנא דעתרא לא יצלינך: 19 האפשר דמסתדר בעתך בעדן דתחא וכל: 20 אסתמר לא תהפני לשקרא ארום על דין בחרתא מסגופא: 21 לא תרחוק בלילא לסלקא עממא באחריהון: 22 תא בלחורי אלה יתקוף בחילה ומן דכמה מליף תריצותא: 23 מן יסער עליו אורחה ומן ימר לה עבדת עילתא:

CAP. XXXVI.

Addens autem Eliu adhuc ait:
 *Expecta me paulum amplius, ut doceam
 te, adhuc enim in me est sermo: *Repetens scien-
 tiam meam longam, operibus autem meis iusta
 dicam in veritate. & non iniusta verba iniu-
 sti intelligens. Cognosce autem quoniam Domi-
 nus non repellit innocentem. *Potens forti-
 tudine cor impiorum non vivificabit, & pecu-
 nias mendicorum dabit: *Non auferet à iusto
 oculos suos, et cum regibus in solio collocabit eos
 in victoriam, & exaltabuntur. *Et vincti in
 manibus comprehenduntur in fune paupertatis.
 *renunciabit eis opera eorum & delicta eo-
 rum, quoniam fortes erunt. *Sed iustum ex-
 audiet, & dixit quoniam reuertentur ex ini-
 quitate. *Si audierint & servierint, imple-
 bunt dies suos in bonis, & annos suos in
 gaudiis.

*Impios autem non saluat, propterea quod
 non velint ipsi scire Dominum, & quoniam
 admoniti inaudientes fuerunt.

*Et hypocritæ corde ordinabunt furorem,
 non clamabunt quoniam ligavit eos.

*Moriatur igitur in iuventute anima eo-
 rum, at vita eorum vulnerata ab angelis:

*Eo quod compresserunt debilem & im-
 potentem, iudicium autem mansuetorum exponet.

*Et præterea quoniam decepit ex ore inimi-
 ci, immensa confusio sub ea, & descendit men-
 sa tua plena pinguedine.

*Non deficiet autem à iustis iudicium:

*Furor autem in impios erit, propter im-
 pietatem donorum, quæ susceperunt in iniusti-
 tiis, ne te declinet voluntaria mens:

*Deprecationis in necessitate existentium im-
 potentum & omnes robustos fortitudine:

*Ne protrahas noctem ut ascendant alij pro
 eis: *Sed caue ne facias indecentia, ab his
 enim liberatus es à paupertate.

*Ecce fortis confirmabit in fortitudine sua:

*Quis enim est secundum eum potens? quis
 autem est scrutans eius opera? aut quis quod di-
 xisti fecit iniusta?

λς.

1 *Προθεῖς δὲ ἐλίου ἐπὶ λέγει
 2 *μεινόν με μικρόν ἐπὶ ἵνα διδάξω σε, ἐπὶ γὰρ ἐν ἐμοί
 3 ἐστὶ λῆξις. *ἀναλαβὼν τὴν ἑπὶ τῆς ψυχῆς μου μα-
 4 κρόν, ἐργοῖς δὲ μου δίκαια ἐρῶ. *ἐπὶ ἀληθείας, καὶ
 5 ὅσα ἀδίκῃ ῥήματα ἀδίκως (βιωεῖς. γίνωσκε γὰρ ὅτι ὁ κύριος
 οὐ μὴ ἀποποιήσῃ) τὸν ἀκάκον.

6 *διωκτὴς ἰσχυροῦ καρδίας ἀσεβῶν οὐ μὴ ζωοποιήσῃ, &
 7 κτήματα πτωχῶν δώσει.

8 *ὅσα ἀφελῇ ἀπὸ δικαίᾳ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, & μὴ βα-
 9 σιλέων εἰς θρόνον καθεῖς αὐτοῦ εἰς νίκος καὶ ὑψώθη(όν).

10 *καὶ ὁ πεπεδημένος ἐν χειρὶ πέδαις συρρεθή(όν) ἐν
 11 χοινῷ πονίας. *καὶ ἀναγέλει αὐτοῖς τὰ ἔργα
 αὐτῶν καὶ τὰ πᾶσι πλάματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχυροῦσιν.

12 *ἀλλὰ τὸ δικαίου εἰσακούσεται, καὶ εἶπεν ὅτι ἑπὶ
 13 ἑραφθή(όν)ται ἐξ ἀδικίας.

14 *ἐὰν ἀκάρῳσι & δουλεύσωσι, ζωοποιήσῃ τὰς ἡμέ-
 15 ρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν ὑπερβολῇ.

16 *ἀσεβεῖς γὰρ διασώζει τὸν δούλον μὴ βλάψῃ αὐτοῦ ἐν
 17 δυνάμει τὸν κύριον, καὶ διότι νοθεύουσι μὲν ἀνέκδοτοι ἦσαν.

18 *καὶ ὑποκρίνεται καρδίᾳ ταῖς οὐσίαις αὐτοῦ, οὐ βοήθη(όν)ται
 19 ὅτι ἐδόξεν αὐτοῖς.

20 *ἀποθανοῖσι τὸν νεώτερον τὴν ψυχὴν αὐτῶν, ἢ δὲ ζῶν
 21 αὐτῶν τι πεσοκομήσῃ ὑπὸ ἀγγέλων.

22 *ὁ δὲ ὢν ἐθλιψθὼν ἀδύνατον καὶ ἀδυνατῶν, κῆμα δὲ
 23 πρᾶξεων ἐκθήσει. *ὅτι πρὸς ἐπὶ ἡπάτησιν ἐκ νόμα-
 24 τος ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατὰ χυτοῦ ὑποκάτω αὐτῆς, & κα-
 25 τέβη τῶν περὶ αὐτὸν πλήρης πότις.

26 *οὐχ ὑπερήσῃ γὰρ ἀπὸ δικαίων κῆμα.

27 *θυμὸς γὰρ ἐπὶ ἀσεβεῖς ἔσται, διὰ ἀσεβείας δώρων, ὧν ἐδό-
 28 χοντο ἐπὶ ἀδικίας, μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς,

29 *δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδύνατων, καὶ πάντας
 30 τοῦ κραταιοῦ ἰσχυροῦ. *μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα
 31 τοῦ ἀναβλεῖν ἄλλοις αὐτῶν αὐτῶν.

32 *ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πρᾶξῃς ἄτοπα, ἀπὸ τούτων γὰρ
 33 ἐξέλθου ἀπὸ πτωχείας.

34 *ὁ δὲ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχυρί αὐτοῦ.

35 *τίς γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτὸν δυνάστης; τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάζων
 36 αὐτοῦ τὰ ἔργα, ἢ τίς ὁ εἶπας ἐπ' αὐτὸν ἀδικα;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXVI.

ET addidit Eliu, & ait: *Expecta me paulisper, & annuntiabo tibi, quoniam adhuc sunt sermones pro Deo. *Leuabo scientiam
 meam à longè, & ei qui fecit me tribuam iustitiam. *Quoniam reuera non sunt mendacium verba mea, perfectus scientiarum est a-
 pud te. *Ecce Deus maximus non aspernabitur iustum, eo quod ipse est magnus virtute & sapiens corde. *Non vivificabit sceleratum,
 sed iudicium pauperum tribuet. *Non auferet à iusto oculos suos, & cum regibus rectis sedebit super solium regni, & sedere faciet
 eos in æternum & exaltabuntur. *Et si vincti fuerint impij catenis, comprehensi funibus afflictionis; *Tunc indicabit eis opera eorum
 & pravaricationes eorum quoniam inuoluerunt. *Et reuelat auditum eorum ad correctionem, & dicit ut conuertantur ab operibus suis
 malis quæ similia sunt vanitati. *Si obedierint & servierint, consumment dies suos in bono, & annos suos in deliciis. *Quod si non au-
 dierint, per gladium transibunt, & à seculo deficient absque scientia. *Et superbi corde ponent iram, non deprecabuntur misericor-
 diam eius, quoniam ligavit eos. *Moriatur in infantia anima eorum, & vita eorum sicut scortationis mancipia. *Liberabit pauperem in
 afflictione eius, & manifestabit in tribulatione auditum eorum. *Veruntamen liberauit te de ore angustiarum; dilatauit ne esset angustia in
 loco eius, & in requie mensam tuam repleuit pinguedine. *Et iudicium impij consummasti, ius & consuetudo auxiliatur. *Cum ira-
 tus fuerit ne forte seducat te in abundantia substantiæ, & multitudo redemptionis diuitiarum ne inclinet te. *Nunquid ordinari potest
 deprecatio tua in tempore furoris, & omnes qui robusti sunt virtute? *Ne longè fias in nocte ut ascendant populi in loca sua. *Cau-
 ne te conuertas ad mendacium, hoc enim elegisti præ afflictione. *Ecce solus Deus potens est in virtute sua, & quis similis ei docens
 recta? *Quis visitabit super eum viam suam, aut quis dicet ei, Operatus es iniquitatem?

* זכר בית שגיא פעלו אשר שררו אנשים :
 * כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק :
 * הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר :
 * כי יגרע נטפי מים יקו מטר לאדו :
 * אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב :
 * אף אם יבין מפרשי עב תשאור סכתו :
 * הן פרש עליו אורו ושרשי היס בשרו :
 * כי בם ידון עמים יתן אכל למכביר :
 * על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע :
 * יגיד עליו רעו מקננה אף על עולו :

לו

* אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו :
 * שמעו שמוע ברנז קלו והגרו מפיו יצא :
 * תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפור
 * הארץ :
 * אחרי יושאג קול ירעם בקול גאווו ולא
 * יעקבם כי ישמע קולו :
 * ירעם אל בקולו נפל אור עשרה גדלות
 * ולא נדע :
 * כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם
 * מטרור עזו :
 * ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי
 * מעשהו :
 * ותבוא חיה כמו ארב ובמעונותיה תשכן :
 * מן החרד תבוא סופה וממזרים קרה :
 * מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק :
 * אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו :
 * והוא מסכות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל
 * אשר יצום על פני תבל ארצה :

24 * Memento quòd ignores opus eius, de
 25 quo cecinerunt viri. * Omnes homines vi-
 dent eum, unusquisque intuetur procul.
 26 * Ecce Deus magnus vincens scientiam
 nostram, numerus annorum eius inæsti-
 27 mabilis. * Qui aufert stillas pluuiæ, & ef-
 28 fundit imbres ad instar gurgitum, * qui de
 nubibus fluunt quæ prætexunt cuncta de-
 29 super. * Si voluerit extendere nubes quasi
 30 tentorium suum, & fulgurare lumine suo
 desuper, cardines quoque maris operiet.
 31 * Per hæc enim iudicat populos, & dat
 32 escas multis mortalibus. * In manibus ab-
 scondit lucem, & præcipit ei vt rursus ad-
 33 ueniat. * Annunciat de ea amico suo
 quòd possessio eius sit, & ad eam possit
 ascendere.

CAP. XXXVII.

1 S Vper hoc expauit cor meum, & emo-
 2 tum est de loco suo. * Audiet auditio-
 nem in terrore vocis eius, & sonum de ore
 3 illius procedentem. * Subter omnes cælos
 ipse considerat, & lumen illius super ter-
 4 minos terræ. * Post eum rugiet sonitus,
 tonabit voce magnitudinis suæ, & non in-
 5 uestigabitur cum audita fuerit vox eius.
 6 * Tonabit Deus in voce sua mirabiliter,
 qui facit magna & inscrutabilia.
 7 * Qui præcipit niui vt descendat in ter-
 ram, & hiemis pluuiis & imbri fortitudi-
 8 nis suæ. * Qui in manu omnium ho-
 minum signat, vt nouerint singuli opera
 9 sua. * Ingredietur bestia latibulum suum,
 & in antro suo morabitur.
 10 * Ab interioribus egredietur tempe-
 stas, & ab Arcturo frigus.
 11 * Flante Deo concrefcit gelu, & rursus
 latissimè funduntur aquæ.
 12 * Frumentum desiderat nubes, & nu-
 bes spargunt lumen suum.
 13 * Quæ lustrant cuncta per circuitum,
 quocunque eas voluntas gubernantis du-
 xerit ad omne quod præcepit illis super fa-
 ciem orbis terrarum.

תרגום

24 * זכר אדם חפיש עובדיה וי שבחו גבריו צדיקין :
 25 כל בר נש חסון בה אנש אסתכל מרחיק :
 26 * הא אלה סגיא ולא נדע
 מספר שניו וליח סוף :
 27 * אדם ימנע טיפיו מים יולפון מטרא לענניה :
 28 * דזלחין שחקים ירעפו עליו מטר וקרי ימא חפא :
 29 * אדם בהון דאזעממא
 30 * הא פרש עליו מטרה וקרי ימא חפא :
 31 * אדם בהון דאזעממא
 32 * מטרא חסון ירעם מנע מטרא ופקד עליו למחח מטרא מצלי :
 33 * יחיו עליו זכותא דחברה קנאחא ורגא מעלותי
 לו
 1 * ברם לרא יתוה לבי ויטפיו מן אתרה :
 2 * שמעו משמע ברנז קלה והגא כאשא מפמה נפק :
 3 * תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפור
 4 * אחרי יושאג קול ירעם בקול גאווו ולא
 5 * יעקבם כי ישמע קולו :
 6 * ירעם אל בקולו נפל אור עשרה גדלות
 7 * ולא נדע :
 8 * כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם
 9 * מטרור עזו :
 10 * ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי
 11 * מעשהו :
 12 * ותבוא חיה כמו ארב ובמעונותיה תשכן :
 13 * מן החרד תבוא סופה וממזרים קרה :
 14 * מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק :
 15 * אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו :
 16 * והוא מסכות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל
 17 * אשר יצום על פני תבל ארצה :

* Memento quod magna opera eius sunt, 24
quorum dominati sunt viri. * Omnis homo 25
nouit in eo quicumque vulnerati sunt mortales. * Ecce fortis multus & non cognoscemus, 26
numerus annorum eius & infinitus.

* Numerabiles autem ei stillæ pluuie, & 27
infundentur pluuie in nubem. * Fluent anti- 28
quitates, inumbraverunt autem nubila in indicibilibus tonitruis. * Et si composuerit 29
extensiones nubis, æqualitatem tabernaculi sui:

* Ecce extendit super illud nubem suam, & 30
fundamenta maris abscondit. * In enim eis 31
iudicabit populos, dabit escam forti.

* In manibus abscondit lumen, & præcepit 32
de ea in occurrenti.

* Renunciabit de eo amico eius possessio & 33
de iniustitia.

CAP. XXXVII.

ET propter hanc turbatum est cor meum, & 1
defluxit de loco suo.

* Audi auditionem in ira furoris Domini, et 2
meditatio de ore eius egredietur.

* Sub toto celo principatus eius, & lumen 3
illius super alas terræ. * Post eum clamabit 4
voce, tonabit in voce iniuriæ suæ, & non commutabit eos, quoniam audiet vocem eius.

* Tonabit fortis in voce sua mirabili, horam 5
posuit bestiis. norunt autem cubilis ordinem. In his omnibus non exsurgit tua sententia, neque mutabitur tuum cor à corpore. fecit enim magna quæ non nouimus: * Disponens niui: Esto 6
super terram, & tempestas pluuiarum potentia suæ. * In manu omnis hominis subsignat, 7
ut sciat omnis homo suam infirmitatem.

* Ingressæ sunt autem feræ sub tectum, quie- 8
uerunt autem in cubili.

* De penetralibus veniunt dolores. ab altitudinem promontoriis frigus: * & à vento forti dabit glaciem. gubernat autem aquam sicut voluerit. * Et electum format nubes. disperget 11
nubilum lumen eius: * Et ipse circuitus per- 12
uertit in gubernaculis in opera eorum, omnia quæcunque utique præceperit eis, hæc coordinata sunt ab eo super terram.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Recordare ut magnifices opera eius quæ laudauerunt viri iusti. * Omnes homines vident eum, unusquisque intuetur à longè. * Ecce Deus magnus est, & nescimus, & numero annorum eius non est finis. * Quia cohibet guttas aquarum: stillabunt pluuiam nubes eius. * Quæ ab æthere fluunt quasi sanitatem propter orationem filij hominis magni. * Veruntamen si intellexerit extensiones nubis, tonitruum nubis eius umbraculum ipsius. * Ecce expandit super eam pluuiam suam, & radices maris operit. * Quoniam per hæc iudicat populos, dat escam in multitudine. * Propter rapinam manuum prohibet pluuiam, & præcipit ei ut descendat propter orantem. * Annunciat super eum iustitiam amici sui, zelum & indignationem aufert ab eo.

CAP. XXXVII.

Veruntamen propter hoc expauit cor meum, & exiliit de loco suo. * Andite auditu cum tremore vocem eius, & sonum qui quasi ignis de ore illius egreditur. * Sub omnibus cælis directio eius, & lumen illius super fines terræ. * Post eum intonat sonus, inclamat voce altitudinis suæ, & non remorabitur eum audita fuerit vox eius. * Quando tonabit Deus voce sua super mirabilia magna quæ facturus est quæ ignoramus. * Quoniam niui dicet, Esto in terra: & pluuiæ post pluuiam in vere ad maturandum fructus, & pluuiæ post pluuiam ut germinet herbam in hieme in fortitudine sua. * In manu omnium filiorum hominum signat, ut sciant omnes filij hominum opus suum. * Ingreditur autem bestia latibulum suum, & in habitaculo suo commorabitur. * A cœnaculo supremo veniet commotio, & à cataractis Arcturi frigus. * A verbo Dei dabitur gelu, & dilatatio aquarum in infusionem. * Veruntamen in humiditate defatigat nubem: dispergit nubes pluuiam suam. * Et ipse occasiones vertit in sapientia sua, ut proficere faciat colentes terram in operibus suis, & descendunt in vniuersam terram quocumque præceperit eis super faciem orbis terræ.

אם לשבת אם לארצו אם לחסד ימצאהו:
 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל:
 התדע בשום אלוה עליהם והפיע אור עננו:
 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים:
 אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום:
 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק:
 הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך:
 היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע:
 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח

עברה ותטהרם:

מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד:
 שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה
 לא יענה:
 לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

לח

ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר:
 מיהו מחשיך עצה במלין בלי דעת:
 אזר נא כנבר חלציך ואשאלך והודיעני:
 איפרי היירי ביסדי ארץ הגר אם ידעת

בינה:

מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו:
 על מה אדניה הטבעו או מי יורה אבן
 פנתה:

ברך יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים:
 ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא:
 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו:
 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים:
 ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישיר
 בגאון גליך:

13 * Siue in vna tribu, siue in terra sua, siue
 C in quocunque loco misericordiae suae eas
 14 iusserit inueniri. * Ausculta haec Iob, sta, &
 15 considera mirabilia Dei. * Nunquid scis
 quando praecipit Deus pluuiis, vt osten-
 16 derent lucem nubium eius? * Nunquid
 17 nosti semitas nubium magnas & perfectas
 18 scientias? * Nonne vestimenta tua calida
 sunt, cum perflata fuerit terra Austro?
 19 * Tu forsitan cum eo fabricatus es cae-
 Dlos, qui solidissimi quasi aere fusi sunt.
 20 * Ostende nobis quid dicamus illi, nos
 21 quippe inuoluimur tenebris. * Quis narra-
 bit ei quæ loquor? etiam si locutus fuerit
 22 homo, deuorabitur. * Ac nunc non vident
 lucem. subito aer cogetur in nubes, & ven-
 23 tus transiens fugabit eas. * Ab Aquilone au-
 rum venit, & à Deo formidolosa laudatio.
 24 * Dignè eum inuenire non possumus.
 magnus fortitudine, & iudicio & iustitia,
 & enarrari non potest. * Ideò timebunt
 cum viri, & non audebunt contemplari
 omnes qui sibi videntur esse sapientes.

CAP. XXXVIII.

1 R Espondens autè Dominus Iob de tur-
 bine, dixit: * Quis est iste inuoluens
 sententias sermonibus imperitis?
 3 * Accinge sicut vir lumbos tuos: inter-
 4 rogo te, & responde mihi. * Vbi eras
 quando ponebam fundamenta terræ? In-
 5 dica mihi si habes intelligentiâ. * Quis po-
 6 suit mensuras eius si nosti, vel quis tetedit
 7 super eam lineam? * Super quo bases illius
 solidate sunt, aut quis demisit lapidè angu-
 8 larem eius? * Cum me laudaret simul altra
 9 matutina, & iubilarent omnes filij Dei.
 10 * Quis conclusit ostiis mare, quando erum-
 11 pebat quasi de vulua procedens. * Cum po-
 nerem nubem vestimentum eius, & cali-
 gine illud quasi pannis infantie obuolue-
 12 rem. * Circumdedi illud terminis meis, &
 13 posui vectem & ostia. * Et dixi: Usque huc
 B venies, & non procedes amplius, & hic
 confringes tumentes fluctus tuos.

תרגום

1 אין מטרא דפרענוחא בימיא ובמדינתא אין מטרא ריזא לאילני טוריא וגלימחא אין מטרא נחא דחסדא לחקלי וכרמי יספקנה:
 2 אצית דא איוב קום ואחבין פרישתא ראלה:
 3 התדע כד שוי אלה גזירתא עליוהון ואופע נחור עננה:
 4 התדע על
 5 די לבושיך משחנין כד משחך ארעא מן דרוםא:
 6 תרקע עמה לשחקי חקיפין:
 7 אורע יתנא מה נימר לה לא נסדר לה למחמי מן קדם חשוד:
 8 תאפשר דישתעי לה ארום אמלל
 9 וכרון לא חמון מטרא בוטט הוא בשחקי ורוחא עכרת ורכות יתהון:
 10 מצפונא דהבא ייתי
 11 שדי לא אשכחנה מדבר עם עללי עלמא בסגעי חילא ודינא וסגעי חילא לא יסגף:
 12 בגיזפן
 לח
 1 מן דין דמחשיך מלכתא בסליא מדלית מנדעא:
 2 זרז כרון חיד גברא
 3 האן הויתא במשחסי ארעא חזי אין ידעת ביונתא:
 4 מן שוי משחתיא ארום תדע אז מן מחת עלה
 5 על מה סמכיתא אטמעא או מן שדא אבן ויתת:
 6 בזמן דמשבחין כחדא כוכבי צפרא ומיכבין כל ביתי מלאכיא:
 7 בשואותי עננא כסותה ואמטתה ליפופה:
 8 ופסקת עלוי גזירתי
 9 ואמרת עד כא תיתי ולא תוסיף וקא יתיבש בגיזתנות גלליך:
 10 ואתיב יי ית איוב מן עלעולא דצפרא ואמר:
 11 האן הויתא במשחסי ארעא חזי אין ידעת ביונתא:
 12 מן שוי משחתיא ארום תדע אז מן מחת עלה
 13 על מה סמכיתא אטמעא או מן שדא אבן ויתת:
 14 בזמן דמשבחין כחדא כוכבי צפרא ומיכבין כל ביתי מלאכיא:
 15 בשואותי עננא כסותה ואמטתה ליפופה:
 16 ופסקת עלוי גזירתי
 17 ואמרת עד כא תיתי ולא תוסיף וקא יתיבש בגיזתנות גלליך:

* Siue in disciplinam, siue in terram eius, siue
in misericordiam inuenerit eum. * Auribus
percipe hæc Job, sta, admonere potentiam Do-
mini. * Nouimus quoniam Dominus posuit o-
pera eius, lumen qui fecit è tenebris.

* Scit autem discretionem nubilorum, magna
autem ruinae malorum. * Tua autem vestis
calida, quiescit autem super terram à noto.

* Firmabit cum eo in antiquitates, fortes vt
in spectiones infusionis. * Cur doce me, quid
dicemus ei? & cessabimus multa dicentes.

* Nunquid liber aut scriba mihi adsuit, vt
hominem cum steterim silere faciam.

* Omnibus autem non visibile lumen, luci-
dum est in antiquitatibus, sicut ab eo in nebulis.

* Ab Aquilone nubes splendentes, in his ma-
gna gloria & honor ab omnipotente:

* Et non inuenimus alium similem fortitu-
dini eius. qui iusta iudicat non putas exaudire
eum? * Ideò timebunt eum homines, time-
bunt autem eum & sapientes corde.

CAP. XXXVIII.

Postquam autem cessauit Elu à sermone, dixit
Dominus Job per turbinem & nubem:

* Quis iste abscondens consilium, continens
autem verba in corde, me autem putat abscon-
dere? * Cinge sicut vir lumbum tuum: inter-
rogo autem te, tu autem mihi responde.

* Vbi eras in fundando me terram? nuncia
autem mihi si scis intellectum.

* Quis posuit mensuras eius si nosti, aut quis
qui induxit funem super eam?

* Super quo annuli eius confixi sunt? quis au-
tem est qui misit lapidem angularem in ea?

* Quando facta sunt astra, laudauerunt me
voce magna omnes angeli mei.

* Conclusi autem mare portis, quando fluctua-
bat de ventre matris sue procedens.

* Posui autem ei nebulam vestimentum, ca-
ligine autem eam quasi pannis inuolui.

* Posui autem ei terminos circumponens clau-
stra & portas. * Dixi autem ei: Usque huc

venies, et non transgredieris, sed in teipsa con-
terentur tibi fluctus.

* ἐὰν εἰς παιδείαν, ἐδῶ τε εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἐδῶ εἰς ἑ-
λέθου δόρησιν αὐτόν.

* ἐνωτίξας ταῦτα ἰωβ, σῆτι, καὶ ἐδῶ δυνάμιν κυρίου.

* οἶδα μὲν ὅτι κύριος ἐθετο ταῖς ἐργαῖς αὐτοῦ. φῶς ποιήσας
ἐν σκοτίαις. * Ἰππία) ὃ διακρίσιν νεφῶν, ἐξαίτια δὲ

πρώματα πονηρῶν. * ὅτι ὃ ἡ σολὴ θερμὴ, ἡ συχα-
ζέ) ὃ Ἰππὶ τῆς γῆς δὲ πὸ νότον.

* σερεώσῃ μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὄρε-
σις Ἰππὶ χύσεως. * διατί δὲ δαξόν με, τί ἐροῦμαι αὐ-
τῷ; καὶ παυσόμεθα πολλὰ λέγοντες.

* μὴ βίβλος ἡ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν, ἵνα δῶ-
θω πονέσῃ κατὰ σιωπῆσιν.

* πᾶσι ὃ ἐχέοντες τὸ φῶς, πληαυγές ἐστιν ἐν τοῖς πα-
λαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ Ἰππὶ νεφῶν.

* δὲ πὸ βορρᾶ νέφη χρυσουῶτα, Ἰππὶ τοῖς μεγά-
λῃ ἡ δόξα καὶ τιμὴ πᾶσι περικρατοῦσιν.

* καὶ οὐχ ὁμοιοῦμαι ἄλλον ὁμοίον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὃ
ταῖς δίκαια κείνων ὅτι οἶσι εἰς ἀκρίαν αὐτόν;

* διὸ φοβηθήσονται αὐτόν ὅτι ὁ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται
ὃ αὐτόν καὶ ὁ θεοὶ καρδίᾳ.

λῆ.

* Μετὰ ὃ τὸ πύσσαδς ἐλίου τῆς λείξεως εἶπεν ὁ κύ-
ριος τῷ ἰωβ διὰ λαίλαπτος καὶ νεφέλης.

* τίς ὅστις ὁ κρύπτων βελών, σωέχων δὲ ῥήματα ἐν
καρδίᾳ, ἐμὲ ὃ οἶς) κρύπτειν, * ζῶσαι ὥσπερ δυνῆς τὴν

ὁσφύῳ σου ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

* ποδῆς ἐν τῇ θεμελίῳ μετὶ γλῶσσης ἀπάγγελον δὲ
μοι εἰ Ἰππὶση ζώεσιν. * τίς ἐθετο ταῖς μέτρας αὐτῆς εἰ οἶ-
δας, ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαστίον ἐπ' αὐτῆς;

* Ἰππὶ τὴν ὁ κρείκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ
βαλὼν λίθον ὠνιᾶιον ἐπ' αὐτῇ, * ὅτε ἐγρήθησαν ἄ-
στρα ἠνεσαν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου.

* ἐφραζα ὃ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκ πορδομυθῆ.

* ἐθέμεν ὃ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη ὃ αὐτῇ
ἐπαργάνωσα. * ἐθέμεν ὃ αὐτῇ ὅρα πειθαί

κλείθρα καὶ πύλας. * εἶπα ὃ αὐτῇ, μέχρη τοῦτου
ἐλδύση, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν ζεαυτῇ συντε-
θήσονται ταῖς κύματα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Siue pluuiam vltionis in mare & in deserta, siue imbrem vehementem arboribus montium & collium, siue pluuiam quietam mi-
sericordiae agris & vineis suppeditauerit. * Ausculta hoc Iob, sta & intellige mirabilia Dei. * Nunquid scis cum poneret
Deus eis statutum, & quando illuxit lux nubis eius?

* Quia vestimenta tua sunt calida quando quiescit terra ab Austro. * Extendisti cum eo athera valida, quorum aspectus sicut
speculum fusile. * Ostende nobis quid dicamus illi: non possumus nos componere ad eum videndum propter tenebras.

* Nunquid narrabitur ei quando loquar, si locutus fuerit homo quando accusabit? * Nunc autem non viderunt pluuiam lu-
cidam in nubibus, & spiritus pertransiuit & emundauit eas. * Ab Aquilone aurum veniet coram Deo terribili maiestate.

* Omnipotentem non inuenimus loquentem cum excelsis seculi in multitudine virtutis & iudicij, & multa potentia non affliget.
* Ideò timuerunt ab eo viri: non videbit sicut omnes sapientes corde.

* Respondit Dominus ad Iob de turbine doloris, & ait: * Quis est iste qui obscurat consilium sermonibus absque scientia?
* Accinge nunc sicut potens lumbos tuos; & interrogabo te, tu autem ostendes mihi. * Vbi eras quando ieci terræ funda-
menta? indica si cognouisti intelligentiam. * Quis posuit dimensiones eius si nosti, aut quis extendit super eam perpendiculum?

* Super quo bases eius defixæ sunt, aut quis iecit lapidem angularem eius? * In tempore quo laudant simul astra matutina, & iu-
bilant omnes turmae angelorum. * Et conclusit valuis mare; quando erumpit de abyssu, quasi de vulua egreditur. * Quando
posui nubem operimentum eius, & caliginem fasciam eius. * Et conclusi super eo decretum meum, & posui littora quasi pessaloes
& vestes. * Et dixi: Huc usque venies, & non procedes amplius; & hic succabuntur in timore fluctus tui.

* הַמִּימָה צוֹיֵת בְּקֶר יִדְעָתָה שְׁחַר מְקוֹמוֹ: 12
 * לֵאחֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים מִמֶּנָּה: 13
 * תִּתְהַפֵּךְ כְּחֶמֶר חֹתֶם וַיִּתְּצֻבוּ כְּמוֹ לְבוֹשׁ: 14
 * וַיִּמְנַע מִרַשְׁעִים אוֹרֶם וּזְרוּעַ רַמָּה תִשָּׁכֵר: 15
 * הִבְאִירָה עַד נְבִי־יָם וּבְחָקֶר תִּרְוֹם 16
 הַתְּהַלְכֶּתָּ:
 * וַהֲנִגְלוּ לְךָ שְׁעֵי מוֹת וּשְׁעֵי צִלְמוֹת 17
 תִּרְאֶה:
 * הֲתִבְנֶנָּת עַד רַחֲבֵי אֶרֶץ הַגֵּר אִם יִדְעָתָה כֻּלָּה: 18
 * אֵיזָה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכֵּן אוֹר וְחֹשֶׁךְ אִי זֶה מְקוֹמוֹ: 19
 * כִּי תִקְחֶנּוּ אֶל גְּבוּלוֹ וְכִי תִבְיֵן נִתִּיבוֹת בֵּיתוֹ: 20
 * יִדְעָתָה כִּי אִזּוֹ תוֹלֵד וּמִסְפַּר יָמֶיךָ רַבִּים: 21
 * הֲבִאֲרָה אֶל גִּזְרֹת שְׁלֹג וְאוֹצְרוֹת בָּרָד 22
 תִּרְאֶה:
 * אֲשֶׁר חֲשַׁכְתִּי לַעֲתָ צֶר לְיוֹם קָרֵב וּמִלְחָמָה: 23
 * אֵיזָה הַדֶּרֶךְ יִחַלֵּק אוֹר יַפֵּץ קָדִים עָלֶי אֶרֶץ: 24
 * מִי־פֶלֶג לִשְׁטָף תַּעֲלֶה וְדֶרֶךְ לַחֲיוֹן קִלּוֹר: 25
 * לְהַמְטִיר עַל־אֶרֶץ לֹא־אִישׁ מְדַבֵּר לֹא־ 26
 אֶדְם בּוֹ:
 * לְחִשְׁבֵּי שָׂאֵר וּמִשְׁוֹאֵר וּלְהַצְמִיחַ מִצָּא 27
 דְּשֵׁא:
 * הֵי־שׁ לְמַטֵּר אֵב אוֹ מִי־הוֹלִיד אֲנִי טַל: 28
 * מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי יִלְדוּ: 29
 * כְּאֵבָן מַיִם יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם יִתְלַכְדוּ: 30
 * הֲתִקְשֶׁר מַעֲדֵנוֹת בִּימָה אוֹ מִשְׁבוֹת כִּסִּיל 31
 תִּפְתַּח:
 * הֲתוֹצִיא מִזְרוֹת בְּעֵתוֹ וְעֵשׂ עַל־בְּנֵיהֶם תִּנָּחֵם: 32
 * הֲיִדְעָתָה חֲקוֹרֵת שָׁמַיִם אִם־תִּשִּׁים מִשְׁטֶר 33
 בָּאָרֶץ:
 * הֲתִרִים לַעֲב קוֹלֶךָ וּשְׁפַעַת מַיִם תִּכְסֶּךָ: 34

12 * Nunquid post ortum tuum precepisti
 B diluculo, & ostendisti auroræ locum suum,
 13 * & tenuisti concutiens extrema terræ? ex-
 14 cussisti impios ex ea? * Restituetur ut
 lutum signaculum, & stabit sicut vestimē-
 15 tum. * Auferetur ab impiis lux sua, &
 16 brachium excelsum confringetur.
 16 * Nunquid ingressus es profundū ma-
 ris, & in nouissimis abyssi deambulasti?
 17 * Nunquid apertæ sunt tibi portæ mor-
 tis, & ostia tenebrofa vidisti?
 18 * Nunquid considerasti latitudinem
 terræ? Indica mihi si nosti omnia.
 19 * In qua via lux habitat, & tenebrarum
 20 quis locus sit: * Ut ducas vnumquod-
 que ad terminos suos, & intelligas semi-
 21 tas domus eius. * Sciebas tunc quod
 nasciturus esses, & numerum dierum tuo-
 22 rum noueras? * Nunquid ingressus es
 thesauros niuis, aut thesauros grandinis
 23 aspexisti? * Quæ præparauī in tempus
 Chostis, in diem pugnae & belli.
 24 * Per quam viam spargitur lux, diuidi-
 tur æstus super terram?
 25 * Quis dedit vehementissimo imbi
 26 cursum? & viâ sonantis tonitruī, * vt plue-
 ret super terram absque homine in deser-
 to vbi nullus mortalium commoratur;
 27 * vt impleret inuiam & desolatam, & pro-
 28 duceret herbas virentes. * Quis est plu-
 uiæ pater, vel quis genuit stillas roris?
 29 * De cuius vtero egressa est glacies, & ge-
 30 lu de cælo quis genuit? * In similitudi-
 nem lapidis aquæ durantur, & superficies
 31 abyssi constringitur. * Nunquid coniun-
 D gere valebis micantes stellas Pleiades, aut
 gyrum Arcturi poteris dissipare?
 32 * Nunquid producis Luciferum in tem-
 pore suo, & Vesperum super fines terræ
 confurgere facis?
 33 * Nunquid nosti ordinem cæli, & pones
 rationem eius in terra?
 34 * Nunquid eleuabis in nebula vocem
 tuam, & impetus aquarum operiet te?

תרגום

12 * הֲמִיָּיךְ פְּקֻדָּתָא לְמַהוּי צִפּוֹר יִדְעָתָה לְקִרְיָתָהּ אֲתֵרָה: 13 * לְמִיחֹד בְּסִטְרֵי אֶרֶעָ וַיִּטְלִילֹן חֲבוּבָא מִנָּה: 14 * מִתְהַפְּכָה
 15 * וַיִּתְּפִסִּי מִחֲבוּבָא נְחוּרָהוֹן דְּצִדִּיקִי וְאִדְרֵעָא דְּגִבְרָא אֲחֵבֶרֶת: 16 * הַעֲלָתָה עַד מַעְרֵב לְסִגּוֹר יָמָא וּבְפִשְׁפוֹשׁ הַחֹמָא הִלְכָתָהּ:
 17 * הֲאִפְשֶׁר דְּאִתְגַּלִּי לְךָ מַעֲלֵי מוֹתָא וּמַעֲלֵי טוֹלֵי מוֹתָא דְּגִהֲנָם הַחֲמִי: 18 * הֲחִבִּינָתָה עַד פִּיתוּי אֶרֶעָ דְּגִנּוּנִיתָא דְּעֵדֵן חַוִּי אִין יִדְעָתָה כֻּלָּה:
 19 * אִידִין אֲוִרָתָא יִשְׁרֵי נְהוּרָא וְחִשּׁוּכָא הִידִין אֲתֵרָה: 20 * אֲרוֹם חֲדַבְרָנָה לְתַחוּמֵיהָ וְאֲרוֹם תִּתְבָּן שְׁבִילֵי בֵיתֵיהָ: 21 * יִדְעָתָה אֲרוֹם
 22 * הֲאִפְשֶׁר דְּעֲלָתָה לְקוֹרְטוֹרֵי חֲלָגָא וְאִפּוֹתִיקִי דְּבִרְדָּא חֲחִמִּי: 23 * דְּגִנּוּתִי חֲלָגָא לְעֵדֵנִי עֲקָתָהּ
 24 * הִידִין אֲרָחָא מִתְקַבֵּל נְהוּרָא יְבִדֵּר רִיחַ קְדוּמָא עַל אֶרֶעָ: 25 * מֵאֵן פֶּלֶג לִשְׁטָפָא דְּתַחוּמָא
 26 * לְאַחֲתָא מִטְרָא עַל אֶרֶעָ דְּלִית בְּהָ גִבְרָא וּסְדִבְרָא דְּלִית בָּר נֶשׁ בְּהָ: 27 * לְמִשְׁבַּע
 28 * הָאִית לְמִטְרָא אֲבָא אוֹ מִן אוֹלִיד רִסְיִי טַלָּא: 29 * מִכְרִיסָא דְּמֵן נֶפֶק קִרְתָּהּ
 30 * כְּאֵבָנָא מֵאֵן קְרִישִׁין וּמִשְׁטָרִין וְאִפִּי תַחוּמָא מִקּוֹרָא מִתְאַחֲדִין:
 31 * הֲתִפְיִק שְׁמִי מִלֵּא בְּעֵדָנָה וְעֵשׂ עַל בְּנֵיהֶם תִּדְבַּרְנָן: 32 * תִּתְפִּיק שְׁמִי מִלֵּא בְּעֵדָנָה וְעֵשׂ עַל בְּנֵיהֶם תִּדְבַּרְנָן:
 33 * הֲתִרִים לַעֲבִיבָא קִלְךָ וּרְכַפְתָּ מֵאֵן תִּתְפִּיקֶנָּךְ: 34 * הֲתִרִים לַעֲבִיבָא קִלְךָ וּרְכַפְתָּ מֵאֵן תִּתְפִּיקֶנָּךְ:

* Aut in te ordinavi lucem matutinam, lu- 12
cifer autem sciuit suum ordinem?
* Apprehendere alas terra, excutere impios 13
ex ea.
* Et tu accipiens terræ lutum, formasti ani- 14
mal, & loqui potens ipsum posuisti super terrā.
* Abstulisti autem ab impiis lumen, brachium 15
autem superborum confregisti.
* Venisti in terram maris, in autem vesti- 16
gis abyssi deambulasti?
* Aperiantur autem tibi timore ianua mor- 17
tis. ianitores autem inferni videntes te stupue-
runt? * Admonitus fuisti autem latitudinem 18
subcalestis: nuncia ergo mihi quanta est.
* Quali autem terra habitat lux, tenebra- 19
rum autem qualis locus? * Si duxeris me in 20
terminos earum, si autem & scis semitas eorū?
* Noui igitur quoniam tunc natus es, nume- 21
tus autem annorum tuorum multus.
* Venisti autem in thesauros niuis, thesauros 22
autem grandinis vidisti?
* Repositum est autem tibi in horam inimi- 23
corum in diem belli & pugnae.
* Unde autem egreditur pruina, aut disper- 24
gitur Auster in subcalestem?
* Quis autem preparauit pluuiæ impetuosæ 25
fluxum, viam autem tumultui? * Ut plueret 26
super terram ubi non vir, desertam ubi non
est homo in ea. * Ut saturaret inuiam & in- 27
habitabilem, & ut produceret exitum herbae
virentis. * Quis est pluuiæ pater? quis au- 28
tem est qui genuit guttas roris?
* Ex ventre autem cuius egreditur gelu? gla- 29
ciem autem in caelo quis peperit?
* Quæ descendit sicut aqua fluens, vultum 30
autem abyssi quis tabefecit?
* Composuisti autem vinculum Pleiadis & 31
septum Orionis aperuisti?
* Aut aperies Mazuroth in tempore suo, et 32
Vesperum cum coma sua duces eum?
* Scis autem versiones cali, aut quæ sub ca- 33
lum simul facta?
* Vocabis autem nebulam voce, & tremore 34
aquæ impetuosæ obediet tibi?

12 * ἢ ἐπὶ τοῦ σωτέρος χα φέγῃ πρῶτον, ἕως φόρος δὲ
εἶδε τὴν ἐαυτοῦ τάξιν.
13 * ἐπιλαβέας πτερύγων γῆς, ἐκπινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς.
14 * καὶ σὺ λαβὼν γῆς πηλόν, ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλη-
τὸν αὐτὸν ἐξου ἐπὶ γῆς.
15 * ἀφείλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερη-
16 φθύνων σωτέρεψας. * ἦλθες ἐπὶ γλῶθθαλάσσης,
ἐν δὲ ἰχθύεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;
17 * ἀνοίγοντ' δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου. πύλαρες δὲ
αἰδοῦ ἰδόντες σε ἐπληξαν;
18 * κενοῦθ' ἐπὶ τῇ δόξῃ τῆς ὑψ' οὐρανόθεν, ἀνὰ γλῶθ
19 δὴ μοι πόσις τίς ἐστὶ; ποία δὲ γῆ ἀνελίσκεται τὸ φῶς,
σκοτεινὴ δὲ ποίῃ ὁ ἥλιος;
20 * εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρεα αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι
21 τρεῖς αὐτῶν; οἶδα ἄρα ὅτι ἔτε γε γέννησαι, ἀ-
ειθμὸς δὲ ἐστὶν τοῦ πολιῆς.
22 * ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροῖς χιόνος, θησαυροῖς δὲ χα-
23 λᾶς ἐώρακας; ἀποκείται δὲ σοὶ εἰς ὄρεα ἐχθρῶν
εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης.
24 * πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχη, ἢ διασκηδύνεται νό-
τος εἰς τὴν ὑψ' οὐρανόθεν;
25 * τίς δὲ ἡτίμασεν ὑπὲρ λάβρω ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶ;
26 * τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γλῶθ ὅσα δυνῆς, ἔρημον ἔχ' ὑπάρ-
χει ἀνθρώπων ἐν αὐτῇ.
27 * τοῦ χορτάσαι ἀβάτον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλα-
στῆσαι ἔξοδον χλόης;
28 * τίς ἐστὶν ὑπὲρ πατῆρος; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τέτοκός βόλοις
δρόσου;
29 * ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πά-
χινος δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν;
30 * ἢ καταδύνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον, περιώσπον δὲ ἀβύσ-
31 σου τίς ἐτήξε; σωῆκας δὲ δεσμὸν πλειάδος καὶ
φραγμὸν ὠρίωνος ὑψ' οὐρανόθεν;
32 * ἢ διανοίξεις μαζουράθ' ἐν καιρῷ αὐτῆς, καὶ ἔσπερον
ἐπὶ κόμης αὐτῆς ἀΐξεις αὐτὴν;
33 * ἐπίστασαι δὲ τρεῖς οὐρανοῦ, ἢ ταῖς ὑψ' οὐρανόθεν ὁμο-
θυμαδὸν γνώμενα;
34 * καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρέμω ὕδατος λά-
βρου ὑπακούσεται σοι;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Nunquid à diebus tuis præcepisti ut esset diluculum, aut ostendisti auroræ locum suum? 13 Ut apprehenderet extrema terre, & transferantur impij ab ea. 14 Conuertitur ut lutum signaculum eorum, & stabunt sicut vestimentum sordidum. 15 Et operietur ab impiis lux iustorum, & brachium robusti confringetur. 16 Nunquid ingressus es ad Occidentem ut concluderes mare, & in scrutatione abyssi deambulasti? 17 Nunquid possunt aperiri tibi portæ mortis, & introitus umbræ mortis gehennæ conspicias? 18 Quia via lux habitat, & caliginis quis est locus? 19 Sciebas verò quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum. 20 Nunquid introisti in cellaria niuis, & apothecas grandinis alpeixisti? 21 Quam niuem referuisti in tempora tribulationis in gehenna, & grandinem in diem belli & pugnae. 22 Per quam viam suscipitur lux, dispergit se ventus Orientalis super terram. 23 Quis diuisit inundationi abyssi cisternas aquarum, & viam nubibus quæ deiciunt aquas cum tonitruis? 24 Nunquid ligabis ca- 25 Vt distillent pluuiam super terram in qua non est vir, & in desertum in quo non est filius hominis? 26 Nunquid produces constellationes planetarum in tempore suo, & Vesperum super filios suos duces? 27 Vt satiet tumultu & strepitu, & ut germinare faciat productionem graminis. 28 Nunquid est pluuiæ pater, aut quis genuit stillas roris? 29 De cuius ventre egressa est glacies, & gelu cæli quis genuit illud? 30 Sicut lapis, aquæ congelantur & occultantur: & facies abyssi propter frigus constringuntur. 31 Nunquid eleuabis ad nubem vocem tuam, & multitudo aquarum operiet te? 32 Nunquid ligabis ca-

* חַתְּשֶׁלַח בְּרָקִים וַיִּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ לֵךְ הֲנֵנוּ :
 * מִי־יִשְׁרָה בְּטַחֲוֹת חֲכָמָה אוֹ מִי־נָתַן לִשְׂכָּוִי
 בִּינָה :
 * מִי־יִסְפֹּר שְׁחָקִים בְּחִכְמָה וְנִבְּלִי שָׁמַיִם
 מִי־יִשְׁכִּיב :
 * בְּצַקַּת עֹפֶר לְמוֹצֵק וְרִגְבִים יִדְבְּקוּ :
 * הַתְּצֹד לִלְבִּיא טָרֶף וְחַיִּית כְּפִירִים תִּמְלֹא :
 * כִּי־יִשְׁחֹו בְּמַעֲוֹנוֹת יִשְׁכּוּ בִּסְכָּה לְמוֹ־אָרֶב :
 * מִי־יִבִּין לְעֶרֶב צִידוֹ כִּי יִלְדוּ אֶל־אֵל יִשְׁוּעוּ יִתְּנוּ
 לְבָלִי־אֶכֶל :

לט

* הַיִּדְעֵת עֲרֵת לְדָרַת יַעֲלִי־סֹלַע חֲלָל אֵילֹת
 תִּשְׁמֹר :
 * תִּסְפֹּר יְרֵחִים תִּמְלֵאנָה וַיִּדְעֵת עֵת לְדִתְנָה :
 * תִּכְרַעְנָה יִלְדֵיהֶן תִּפְלַחְנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה :
 * יַחֲלֹמוּ בְּנֵיהֶם יִרְבוּ בְּבֵר יִצְאוּ וְלֹא־שָׁבוּ לָמוֹ :
 * מִי־שֶׁלַח פָּרָא חֲפָשִׁי וּמִסְרוֹת עָרֹד מִי
 פִּתְחָה :
 * אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי עֲרֵבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מִלְּחָה :
 * יִשְׁחַק לְהַמּוֹן קִרְיָה תִּשְׁאֹת נֹגֵשׁ לֹא יִשְׁמַע :
 * יִתּוֹר הָרִים מִרְעֵהוּ וְאַחֵר כָּל־יְרוֹק יִדְרוֹשׁ :
 * הַיֹּאבֵה רִים עֲבֹדָה אִם־יִלֵּין עַל־אֲבוֹסָה :
 * הַתִּקְשֶׁר רִים בְּתֹלַס עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁדֹּד עַמְקִים
 אַחֲרֵיהֶם :
 * הַתְּבַטֵּחַ בּוֹ כִּי־רַב כְּחוֹ וְתַעֲזֹב אֵלָיו יִגִּיעַ :
 * הַתְּאֲמִין בּוֹ כִּי־יִשִּׁיב זֶרַע וְגִרְגָּה יֵאֱסֹף :
 * כִּנְף־רִנְנִים נַעֲלָסָה אִם־אֲכַרְהָ חֲסִידָה וְנִצֹּרָה :
 * כִּי־תַעֲזֹב לְאָרֶץ בִּיצִיָּה וְעַל־עֹפֶר תַּחֲמֹם :
 * וְתִשְׁכַּח כִּי־רָגַל תִּזְוֶרְהָ וְחַיִּית הַשְּׂדֵה תִּדְרוֹשָׁה :
 * הַקָּשִׁיחַ בְּנִיָּה לֹלֵא לֵה לָרִיק יִגִּיעָה בְּלִי־פָחַד :

תרגום

* האפשר דהשדר בְּרָקִים וַיִּתְּנוּ וַיֹּאמְרוּ לֵךְ הֲנֵנוּ :
 * מִי־יִשְׁרָה בְּטַחֲוֹת חֲכָמָה אוֹ מִי־נָתַן לִשְׂכָּוִי
 בִּינָה :
 * מִי־יִסְפֹּר שְׁחָקִים בְּחִכְמָה וְנִבְּלִי שָׁמַיִם
 מִי־יִשְׁכִּיב :
 * בְּצַקַּת עֹפֶר לְמוֹצֵק וְרִגְבִים יִדְבְּקוּ :
 * הַתְּצֹד לִלְבִּיא טָרֶף וְחַיִּית כְּפִירִים תִּמְלֹא :
 * כִּי־יִשְׁחֹו בְּמַעֲוֹנוֹת יִשְׁכּוּ בִּסְכָּה לְמוֹ־אָרֶב :
 * מִי־יִבִּין לְעֶרֶב צִידוֹ כִּי יִלְדוּ אֶל־אֵל יִשְׁוּעוּ יִתְּנוּ
 לְבָלִי־אֶכֶל :
 * הַיִּדְעֵת עֲרֵת לְדָרַת יַעֲלִי־סֹלַע חֲלָל אֵילֹת
 תִּשְׁמֹר :
 * תִּסְפֹּר יְרֵחִים תִּמְלֵאנָה וַיִּדְעֵת עֵת לְדִתְנָה :
 * תִּכְרַעְנָה יִלְדֵיהֶן תִּפְלַחְנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה :
 * יַחֲלֹמוּ בְּנֵיהֶם יִרְבוּ בְּבֵר יִצְאוּ וְלֹא־שָׁבוּ לָמוֹ :
 * מִי־שֶׁלַח פָּרָא חֲפָשִׁי וּמִסְרוֹת עָרֹד מִי
 פִּתְחָה :
 * אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי עֲרֵבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מִלְּחָה :
 * יִשְׁחַק לְהַמּוֹן קִרְיָה תִּשְׁאֹת נֹגֵשׁ לֹא יִשְׁמַע :
 * יִתּוֹר הָרִים מִרְעֵהוּ וְאַחֵר כָּל־יְרוֹק יִדְרוֹשׁ :
 * הַיֹּאבֵה רִים עֲבֹדָה אִם־יִלֵּין עַל־אֲבוֹסָה :
 * הַתִּקְשֶׁר רִים בְּתֹלַס עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁדֹּד עַמְקִים
 אַחֲרֵיהֶם :
 * הַתְּבַטֵּחַ בּוֹ כִּי־רַב כְּחוֹ וְתַעֲזֹב אֵלָיו יִגִּיעַ :
 * הַתְּאֲמִין בּוֹ כִּי־יִשִּׁיב זֶרַע וְגִרְגָּה יֵאֱסֹף :
 * כִּנְף־רִנְנִים נַעֲלָסָה אִם־אֲכַרְהָ חֲסִידָה וְנִצֹּרָה :
 * כִּי־תַעֲזֹב לְאָרֶץ בִּיצִיָּה וְעַל־עֹפֶר תַּחֲמֹם :
 * וְתִשְׁכַּח כִּי־רָגַל תִּזְוֶרְהָ וְחַיִּית הַשְּׂדֵה תִּדְרוֹשָׁה :
 * הַקָּשִׁיחַ בְּנִיָּה לֹלֵא לֵה לָרִיק יִגִּיעָה בְּלִי־פָחַד :

* Mittes autem fulmina, & ibunt : dicent tibi, Quid est? * Quis autem dedit mulieribus textura sapientiam, aut variegatam scientiam? * Quis autem qui numerat nebulas sapientia, calum autem in terrā declinauit : * fufum est autem sicut in terra puluis, conglutinaui autem ipsum sicut lapide cubum? * Capiēs autem leonibus cibum, animas autem draconum implebis? * Timuerunt enim in cubilibus suis. sedent autem in syluis insidiantes? * Quis autem præparauit coruo escam, pulli enim eorum ad Dominum clamauerunt, vagantes cibos quærentes?

CAP. XXXIX.

SI nosti tempus partus caprae siluestris in petra? obseruasti autem dolores partus ceruarum? * Numerasti autem menses earum plenos partus? dolores autem earum soluisi? * Enutriuisti autem earum fœtus extra timorem, dolores autem earum emittes? * Abrumpent filij earum, implebuntur in genimine, egredientur & non reflectent ipsis. * Quis autem est qui dimisit asinum agrestem liberum; vincula autem eius quis soluit? * Posui autem habitaculum eius desertum, et tabernacula eius terram falsam. * Deridens tumultum ciuitatis, accusationem autem exactoris non audiens. * Considerabit montes pascuum suum, & post omne viride quærit. * Volet autem tibi unicornius seruire, aut dormire in præsepi tuo? * Ligabis autem in loris iugum eius, aut trabet tuos sulcos in agro? * Fiduciam habuisti autem in illo, quoniam multa fortitudo eius, derelinques autem ei operatua? * Credes autem quod reddet tibi semen, inducet autem tibi aream? * Ala eorum quæ delectantur gloriosa, si comprehenderit ciconia et accipiter? * Quoniam relinquet in terra oua sua, & in puluerem calefaciet. * Et oblita est quoniam pes sparget, & bestia agri conculcabunt. * Indurauit filios suos vt non se. in vanum laborauit sine timore.

* Ἀποσελεῖς τὸ κεραυνὸς καὶ πορεύῃ· ἐροῦσι δέ σοι, τί ἐστὶ; * τίς τὸ ἐδωκεν γυναιξὶν ὑφάσματος θφίαν, ἢ ποικιλπικλὴ ἱψημύλων; * τίς τὸ ἀριθμῶν νέφη θφία, ἐρανον τὸ εἰς γῆν ἐκλινε, * κέχυτο τὸ ὥσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα τὸ αὐτὸν ὥσπερ λίθω κύβον; * θηρδύσεις τὸ λένουσι βοράν, ψυχὰς τὸ δρεκόντων ἐμπλήσῃς; * δεδόικασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάτλωται τὸ ἐν ὕλαις ἐνεδρδύοντες; * τίς τὸ ἠτίμασε κόρακι βοράν, νεοσσοὶ γὰρ αὐτῶν. πρὸς κύριον κεκράδαπ, πληρώμενοι ταῖς σιταῖς ζητιῶντες;

λθ.

* Εἰ ἐγνώσκαιρὸν τοκετὸς τραγελάφου πέτρας; ἐφύλαξας τὸ ὠδῖνας ἐλάφω; * ἠείδησας τὸ μῦθας αὐτῶν πλήρεις τοκετὸς ὠδῖνας τὸ αὐτῶν ἔλυσας; * ἔξεδρεψας δὲ αὐτῶν ταῖς παιδίαι ἐξω φόβου, ὠδῖνας τὸ αὐτῶν ἔξαποσελεῖς; * Ἀπορρήξαι ταῖς τέκνα αὐτῶν, πληθύνθη(ν) ἐν γυνήματι, ἔξελθ(ν) καὶ ἐμὴ δὴα κάμψωσιν αὐτοῖς. * τίς τὸ ἐστὶν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλδύθρεθν, δεσμοῖς τὸ αὐτὸς τίς ἔλυσεν; * ἐδέμην τὸ τλῶ διαίταν αὐτὸς ἐρημον, καὶ ταῖς σκλωμάταις αὐτὸς ἀλμυρεῖδα. * κατὰ γελῶν πολυχλίας πόλεως, μέμψιν τὸ φορολόγῃς ὅσα ἀκέρων. * κατὰ σκέψ(ν) ὄρη νομῶν αὐτοῦ; καὶ ὁπίσω πῶς χλωροῦ ζητεῖ. * βουλήσεται δέ σοι μονόκερος δουλεύσαι, ἢ κοιμηθῇ· ναὶ ἡ φάτις σου; * ῥήσεις τὸ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτὸς, ἢ ἐλκύσει σου αὐλάκας ἐν πεδίῳ; * πέποιθας τε δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἰσχὺς αὐτὸς, ἐπαθήσεις δὲ αὐτῷ ταῖς ἔργα σου; * πισδύσῃς τὸ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰθίσει δέ σοι τλῶ ἄλωνα; * πῆρυνξ τερπομύρων νεελάσας, ἐδὼ συλλάβῃ αἰσίδα καὶ νέσας; * ὅτι ἀφήσει εἰς γλῶττα ὡς αὐτὸς, καὶ ἡ χροὺ θάλψει. * καὶ ἐπελάττει ὅτι ποδὸς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ κατὰπατήσει. * ἀπεσκληρύμην ταῖς τέκνα αὐτῆς ὥστε μὴ ἐαυτῷ. εἰς κενὸν ἐκοπίασεν δὴα φόβου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Nunquid mittes fulgura, & ibunt, & dicent tibi, Ecce adsumus? 16 Quis posuit in renibus sapientiam, aut quis dedit gallo intelligentiam vt laudaret dominum suum? 37 Quis numerabit stellas cæli in sapientia, & nubes cæli quæ comparantur vtri quis collocauit? 38 Quando posita est terra in fundamento, & gleba compacta sunt. 39 Nunquid venaberis leonæ cibum, & escam leonibus suppeditabis? 40 Quando inclinant se in habitaculis, habitant in vmbraculis vt insidientur. 41 Quis præparauit coruo escam suam, quando filij eius ad Deum vociferantur, errantes eò quod non habeant cibum?

CAP. XXXIX.

Nunquid nosti tempus partus ibicum rupium; aut quando parturiunt ceruæ, obseruabis? 2 Numerabis menses quos perficiunt, & scies tempus partus earum? 3 Incuruant se filij earum, dilacerantur, dolores suos emittunt. 4 Confortantur filij earum, crescunt frumento, egrediuntur & non reuertuntur ad eas. 5 Quis dimisit feram liberam, & catenas onagri quis dissoluit? 6 Cuius domum posui in planitie, & tabernacula eius in terra deserta. 7 Ridebit ad tumultum ciuitatis, & clamorem exactoris non audiet. 8 Explorabit montes pro pastu suo, & post omne viride perquirat. 9 Nunquid volet rhinoceros seruire tibi; aut manebit ad præsepe tuum? 10 Nunquid alligabis rhinocerotem in sulco fune suo, aut proscindet colles post te? 11 Nunquid confidis in eo quoniam magna est fortitudo eius, & relinques ei laborem tuum? 12 Nunquid concredes ei vt reddat sementem tuam, & aream tuam congreget? 13 Ala galli qui cantat & exultat, sic est ala ciconiæ & accipitris. 14 Quoniam relinquit in terra oua sua, & super terram fouet ea. 15 Et obliuiscitur quod pes dispergat ea, & bestia agri conculcet ea. 16 Calefit super filios qui non sunt sui: in vanum laborat absque timore.

כי־הִשָּׁה אֱלֹהֵי חֲכָמָה וְלֹא־חֵלֶק לָהּ בְּבִינָה׃
 בָּעֵת בְּמָרוֹם תִּמְרִיא תִּשְׁחַק לְסוֹס וּלְרֹכְבוֹ׃
 הִתְתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה הִתְלַבֵּשׁ צוּאָרוֹ רַעְמָו׃
 הִתְרַעֵשׁנוּ בְּאַרְבֵּה הוֹד נִחְרוֹ אִמָּה׃
 יִחַפְרוּ בְּעַמֶּק וַיִּשֵּׁשׁ בְּכַח יֵצֵא לִקְרֹאת נֶשֶׁק׃
 יִשְׁחַק לִפְחָד וְלֹא יִחַת וְלֹא יָשׁוּב מִפְּנֵי חֶרֶב׃
 עָלְיוֹ תִרְנֶה אֲשַׁפֶּה לְחֵב חֲנִית וּכִידוֹן׃
 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז יִגְמַא אֶרֶץ וְלֹא יֵאֱמִין כִּי־קוֹל שׁוֹפֵר׃
 בְּדֵי שׁוֹפֵר יֹאמַר הָאֵח וּמִרְחוֹק יִרְיַח מִלְחָמָו׃
 רַעַם שָׂרִים וְתוֹרְעָו׃

הַמְבִינֶתְךָ יֶאֱבֹר נֶץ יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו לְתִימָן׃
 אִם־עַל־פִּיךָ יִגְבִּיהַ נִשְׂרֹכִי יָרִים קִנּוֹ׃
 סֹלַע יִשְׁכֵּן וַיִּתְלַנֵּן עַל־שָׁן סֹלַע וּמִצּוֹדָה׃
 מִשָּׁם חָפַר אָבֶל לְמִרְחוֹק עֵינָיו יִבִּיטוּ׃
 וַאֲפָרְחוּ יַעֲלֶעוּ דָם וּבֹאֲשֵׁר חֲלָלִים שָׁם הוּא׃
 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃
 חֶרֶב עִם־שָׂרֵי יִסּוּר מוֹכִיחַ אֱלֹהֵי יַעֲנֶנּוּ׃
 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר׃
 הִנֵּן קָלְתִּי מָה אֲשִׁיבְךָ יְדֵי שְׂמִתִּי לְמוֹ־פִי׃
 אֶחָת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתֵּי־מֵי וְלֹא אוֹסִיף׃

מ

וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב מִן־סַעְרָה וַיֹּאמֶר׃
 אֲזַר־נָא כְּגֹבֶר חֲלָצִיךָ אֲשֶׁלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי׃
 הֲאֵת תִּפְרֹ מִשְׁפָּטִי תִרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן תִּצְדָּק׃
 וְאִם־זָרוּעַ כָּאֵל לָךְ וּבִקּוֹל כְּמָהוּ תִרְעָם׃
 עֲדָה נָא גֵאוֹן וְגִבָּה וְהוֹד וְהִדְר תִּלְבֹּשׁ׃
 הִפֵּץ עֲבֻרוֹת אַפְּךָ וּרְאֵה כָּל־גֵּאָה וְהַשְׁפִּילָהּ׃
 רֹאֵה כָּל־גֵּאָה הַבְּנִיעֶהּ וְהַדֵּךְ רַשְׁעִים׃
 תַּחֲתָם׃

טַמְנֵם בְּעַפְרֵי יַחַד פְּגִיחָם חֲבוּשׁ בְּטַמּוֹן׃

תרגום

17 אֲרוֹם אֲנִישֵׁי אֱלֹהֵי חֲכָמָה וְלֹא פֶלֶא לָהּ בְּבִינָתָא׃
 18 כְּעִידוֹ דְּבִמְרוֹמָא טִיסָא מִנְחָכָא לְסוֹסָא וּלְרֹכְבָּהּ׃
 19 הִתְרַעֵשׁנוּ כְּגֹבִי שְׂבָחוֹר לִישְׁלוּשְׁתָּא דְּנִחִירָה אִמָּתָא׃
 20 הִתְתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה וְלֹא יִחַבֵּר וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 21 עָלְיוֹ תִשְׁתַּדִּי וַיִּנָּא חֶרֶבָא׃
 22 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז וַיַּעֲבֹד גִּימְתָא בְּאַרְעָא וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 23 בְּמִיסַת שׁוֹפְרָא וַיִּסַּר חֲדוֹת׃
 24 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז וַיַּעֲבֹד גִּימְתָא בְּאַרְעָא וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 25 בְּמִיסַת שׁוֹפְרָא וַיִּסַּר חֲדוֹת׃
 26 הִתְרַעֵשׁנוּ כְּגֹבִי שְׂבָחוֹר לִישְׁלוּשְׁתָּא דְּנִחִירָה אִמָּתָא׃
 27 הִתְתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 28 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז וַיַּעֲבֹד גִּימְתָא בְּאַרְעָא וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 29 בְּמִיסַת שׁוֹפְרָא וַיִּסַּר חֲדוֹת׃
 30 הִתְרַעֵשׁנוּ כְּגֹבִי שְׂבָחוֹר לִישְׁלוּשְׁתָּא דְּנִחִירָה אִמָּתָא׃
 31 הִתְתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 32 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז וַיַּעֲבֹד גִּימְתָא בְּאַרְעָא וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 33 בְּמִיסַת שׁוֹפְרָא וַיִּסַּר חֲדוֹת׃
 34 הִתְרַעֵשׁנוּ כְּגֹבִי שְׂבָחוֹר לִישְׁלוּשְׁתָּא דְּנִחִירָה אִמָּתָא׃
 35 הִתְתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 36 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז וַיַּעֲבֹד גִּימְתָא בְּאַרְעָא וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 37 בְּמִיסַת שׁוֹפְרָא וַיִּסַּר חֲדוֹת׃
 38 הִתְרַעֵשׁנוּ כְּגֹבִי שְׂבָחוֹר לִישְׁלוּשְׁתָּא דְּנִחִירָה אִמָּתָא׃
 39 הִתְתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃
 40 בְּרַעַשׁ וּרְגֹז וַיַּעֲבֹד גִּימְתָא בְּאַרְעָא וְלֹא יִחַבֵּר מִן־קֶדֶם סִיפָא׃

* Quoniam tacuit ei Deus sapientiam, & non diuifit ei in intellectu. * Secundum tempus in altitudine extollet, deridet equum & ascensorem eius. * Aut tu circumposuisti equo potentiam, induisti autem collum eius timorem?

* Circumposuisti autem ei armaturam gloria autem pectorum eius audacia? * Effodiens in pede superbit, egreditur autem in campum in fortitudine, occurrens iaculo. * Deridet, et non auertetur à ferro. * In eo enim gloriatur arcus & gladius: * Et ira desolabit terram, non crederit quousque signum det tuba. * Tuba autem significante dicit Euge, à longè autem olfacit bellum cum saltu & clamore: * Ex autem tua scientia stetit accipiter, expandens alas immotus afficiens quæ ad Austrum: * In autem tuo precepto exaltatur aquila, vultur autem in nidis suis sedens habitat? * In eminentia petra & abscondito: * Illic existens querit cibos, de longè oculi eius speculantur. * Pulli autem eius polluntur in sanguine: vbicunque autem fuerint mortui, statim inueniuntur. * Et respondit Dominus Job & dixit: * Nunquid iudicium cum idoneo iudicas, arguens Deum respondebit ei.

* Respondens autem Job ait Domino: * Quid adhuc ego iudicor admonitus & redarguens Dominum audiens hæc nihil existens? Ego autem quam responfionem dederim ad hæc, manum ponam in ore meo. * Semel locutus sum; in autem secundo non addam. CAP. XL.

Amplius autem respondens Dominus dixit Job de nebula: Minimè: * Sed accinge sicut vir lumbum tuum: interrogabo autem te; tu autem mihi responde. * Nunquid repelles meum iudicium? putas autem me aliter tibi respondiſſe? aut vt appareas iustus? * Nunquid brachium tibi est contra Dominum? aut voce secundum eum tonas? * Resume autem altitudinem & potentiam, gloriam autem & honorem induere. * Mitte autem angelos ira; omnem autem contumeliosum humilia. * Superbum autem extingue, putrefac autem impios statim. * Absconde autem in terram simul extra, at facies eorum ignominia imple.

17 * ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς θόριον, καὶ οὐκ ἐμέλεισεν αὐτῇ ἐν τῇ σωέσει. * καὶ καιρὸν ἐν ὑψέει ὑψώσει, καὶ ἀελάει ἐπὶ πτερὰ καὶ τοῦ θηβιάτου αὐτῆς.

19 * ἢ σὺ ἀειέθηκας ἐπὶ πτερὰ δυνάμειν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτῆς φόβον; * ἀειέθηκας δὲ αὐτῇ πλοῦσι πλῆλιν, δόξαν δὲ σήμερον αὐτῆς ῥάμην; * ἀνорύσων ἐν ποδί Γαλαϊά, ἐκπορεύε) δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχυρί, σταναντῶν βέλει.

22 * καὶ ἀελάει, καὶ οὐ μὴ ἀποτραφῇ ἀπὸ σιδήρου.

23 * ἐπὶ αὐτῇ γλῶσσαι ῥέον καὶ μάχαιρα,

24 * καὶ ὀργὴ ἀφ' ὧν τὴν γλῶσσαν, ἐμὴ πειθίσῃ ἕως ἀντιστήμιον ἑαυτῆς. * ἑαυτῇ δὲ σημαίνοντι λέγει, διότι, πόρρωθεν δὲ φεαίνεται πολέμου σὺν ἀλμαπ καὶ κεραυνῇ.

26 * ἐκ δὲ τῆς θηβήτης ἐσηκν ἰέραξ, δυνάπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος καὶ ὁρῶν τὰ πρὸς νότον;

27 * Ἡ δὲ τῇ σὺ πρὸς πρὸς ἀλμαπ ὑψοῦται ἀέρας, γυνὴ δὲ ἡ νοστιάς αὐτῆς καὶ δεδῆς ἀνλίζεται;

28 * ἐπὶ ἑξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ,

29 * ἐκείσε ὡν ζητᾷ τὰ σῖτα, πόρρωθεν δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς σκοπῶσι. * νεοσσοὶ δὲ αὐτῆς φύρῃ) ἐν αἵματι, οὗ δ' αὖ ὥς τεθνεώτες ἀδραχῆμα δύνεικοντα.

31 * καὶ ἀπεκρίθη κύριος τῷ ἰώβ καὶ εἶπεν,

32 * μὴ κρίνῃς μετ' ἱκανοῦ κρίνεις, ἐλέγχων θεὸν ἀποκρίθης) αὐτῷ. * ὑπολαβὼν δὲ ἰώβ λέγει τῷ κυρίῳ.

34 * τί ἐπὶ ἐγὼ κέρομαι νοθεύμενος ἐλέγχων κύριον ἀκούων τοιαῦτα οὐτὶν ὡν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δώσω πρὸς ταῦτα, χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματι μου. * ἀπαξ λελάληκα, ἡ δὲ τῇ τῷ δευτέρῳ οὐ πρὸς ἀθήσω. μί.

1 * Ἐπὶ δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπεν τῷ ἰώβ ἐν ἑνέφῃς, 2 μὴ * ἀλλὰ ὥσπερ αἰνῆς τὴν ὁσφύ σου, ἐρωτήσω, 3 δέσε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. * ἢ ἀποποιήσῃς τὸ κρέμα; οἷον δέ με ἄλλως θί κεχρηματικῶν, ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος; * ἢ βραχίων θί ἐπὶ κτὲ τοῦ κυρίου; ἢ φωνὴ καὶ αὐτῶν βροντῶν; * ἀνάλαιε δὲ ὑψοῦ καὶ δυνάμειν, 6 δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι. * ἀπόσειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πάντας δὲ ὑβριστὰς ταπεινώθων.

7 * ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς ἀδραχῆμα.

8 * κρύψον δὲ εἰς γλῶσσαν ὁμοθυμαδὸν ἔξω, τὰ δὲ πρὸς ὅσα αὐτῶν ἀπαιτίας ἐμπλήθων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

17 Quia fecit Deus vt obliuisceretur sapientiæ, & non dedit illi partem intelligentiæ. 18 In tempore quo in altum volat, deridet equum & ascensorem eius. 19 Nunquid dabis equo fortitudinem, aut indues collum eius furore? 20 Nunquid commouebis eum sicut locustam: splendor freni naris eius terror. 21 Fodit in valle & exultat in fortitudine, & egreditur in occursum armorum belliorum. 22 Gaudet ad pauorem & non conteritur, & non reuertitur à facie gladij. 23 Super eum mittuntur arma, gladius acutus, & hasta & lancea. 24 In fremitu & in furore facit foueam in terra, & non credit quòd sit vox tubæ. 25 In abundantia tubæ dicit Euge, & à longè odoratur bellum, clamorem principum & vlulationem. 26 Nunquid propter intelligentiam tuam filius accipit plumescet, expandet alas suas ad Austrum? 27 Nunquid propter verbum oris tui eleuabitur aquila, aut exaltabit nidum suum? 28 In rupibus habitabit, & morabitur in munitione silicis & arcis. 29 Indè explorat escam: de longè oculi eius aspiciunt. 30 Et pulli eius absorbent sanguinem, & in loco vbi occisi sunt, ibi est. 31 Et respondit Dominus Iob & ait: 32 Nunquid qm contendit cum omnipotente, erudietur, qui arguet Deum, respondeat ei. 33 Et respondit Iob Domino, & ait: 34 Ecce vilis factus sum, quid respondebo tibi? manum meam pono ori meo. 35 Semel locutus sum & non respondebo, & secundò & vltà non addam. CAP. XL.

ET respondit verbum Domini Iob de turbine tribulationis, & ait: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & indica mihi. 1 Nunquid irritum facies iudicium meum, condemnabis me vt iustificeris? 2 Et si habes brachium sicut Deus, & voce simili eius clamabis? 3 Dirige nunc eleuationem & altitudinem: splendore & pulchritudine induere. 4 Disperge furorem naris tuæ, & vide omnem superbum & humilia eum. 5 Vide omnem elatum & contere eum, & commine peccatores in locis suis. 6 Absconde eos in puluere simul, facies eorum subiice in abscondito.

* וגם אני אודך כי תושע לך ימינך:
 * הנה נא בהמור אשר עשיתי עמך חציר
 כבקר יאכל:
 * הנה נא כחו במתניו ואוזו בשרירי בטנו:
 * יחפץ זנבו כמו ארז גידיו פחדו ישרגו:
 * עצמו אפיקי נחשה גרמו במטיל ברזל:
 * הוא ראשית דרכי אל העשו יגשחרבו:
 * כי בול הרים ישאו לו וכל חירת השדה
 ישחקו שם:
 * תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצרה:
 * יסכהו צאלים צללו יסכהו ערבי נחל:
 * הן יעשק נהר לא יחפזו יבטחו בי יגיה ירדן
 אל פיהו:
 * בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף:
 * המשיך לויתן בחכמה ובחבל המשיקיע
 לשנו:
 * התשים אגמן באפו ובחוח תקב לחיו:
 * הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך
 רכור:
 * היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם:
 * התשחק בו בצפור ותקשרנו לנערותיך:
 * יברו עליו חברים יחצוהו בין בנענים:
 * והתמלא בשכורת עורו ובצלצל דגים
 ראשו:
 * שים עליו כפך זכר מלחמה אל--
 תוסף:
 * הן הנחלתו נבזרה והגם אל--
 כראיו יטל:

* Et ego confitebor quod saluare te pos-
 sit dextera tua.
 * Ecce Behemoth quem feci tecum, for-
 num quasi bos comedet.
 * Fortitudo eius in lumbis eius, & vir-
 tus illius in vmbilico ventris eius.
 * Stringit caudam suam quasi ce-
 drum, nerui testiculorum eius perplexi
 sunt.
 * Ossa eius velut fistulae aeris, cartilago
 illius quasi laminae ferreae.
 * Ipse est principium viarum Dei, qui
 fecit eum applicabit gladium eius.
 * Huic montes herbas ferunt, omnes
 bestiae agri ludent ibi.
 * Sub vmbra dormit in secreto calami,
 in locis humentibus.
 * Protegunt vmbrae vmbrae eius, cir-
 cundabunt eum salices torrentis.
 * Ecce absorbebit fluuium & non mira-
 bitur, & habet fiduciam quod influat Ior-
 danis in oseius.
 * In oculis eius quasi hamo capiet eum,
 D in sudibus perforabit nares eius.
 * An extrahere poteris Leuiathan hamo,
 & fune ligabis linguam eius?
 * Nunquid pones circulum in na-
 ribus eius, aut armilla perforabis maxil-
 lam eius?
 * Nunquid multiplicabit ad te preces,
 aut loquetur tibi mollia?
 * Nunquid feriet tecum pactum, & ac-
 cipies eum seruum sempiternum?
 * Nunquid illudes ei quasi aui, aut li-
 gabis eum ancillis tuis?
 * Concident eum amici, diuident illum
 negotiatores?
 * Nunquid implebis fagenas pelle eius,
 & gurgustium piscium capite illius?
 * Pones super eum manum tuam. Me-
 mento belli. nec ultra addas loqui.
 * Ecce spes eius frustrabitur eum, & vi-
 dentibus cunctis praecipitabitur.

תרגום

* לחוד אנה אודיך ארום תפרוק לך ימינך:
 * כפף זנבה הן ארז ארז גרמוי כמטלותא דפרזלא:
 * הנה נא כחו במתניו ואוזו בשרירי בטנו:
 * יחפץ זנבו כמו ארז גרמוי כמטלותא דפרזלא:
 * עצמו אפיקי נחשה גרמוי כמטיל ברזל:
 * הוא ראשית דרכי אל העשו יגשחרבו:
 * כי בול הרים ישאו לו וכל חירת השדה
 ישחקו שם:
 * תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצרה:
 * יסכהו צאלים צללו יסכהו ערבי נחל:
 * הן יעשק נהר לא יחפזו יבטחו בי יגיה ירדן
 אל פיהו:
 * בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף:
 * המשיך לויתן בחכמה ובחבל המשיקיע
 לשנו:
 * התשים אגמן באפו ובחוח תקב לחיו:
 * הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך
 רכור:
 * היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם:
 * התשחק בו בצפור ותקשרנו לנערותיך:
 * יברו עליו חברים יחצוהו בין בנענים:
 * והתמלא בשכורת עורו ובצלצל דגים
 ראשו:
 * שים עליו כפך זכר מלחמה אל--
 תוסף:
 * הן הנחלתו נבזרה והגם אל--
 כראיו יטל:

* Et ego confitebor tuique, quod potest dextera tua saluare.

* Sed enim ecce bestias apud te, fœnum sicut boues comedit.

* Ecce autem fortitudo eius in lumbo, at potentia eius in umbilico ventris.

* Erexit caudam ut cupressum, at nervi eius complicati sunt.

* Latera eius latera aenea, at tergum eius ferum fusile.

* Hoc est principium fictionis Domini facti, ut eluderetur ab angelis eius.

* Accedens autem ad montem præruptum fecit gaudium quadrupedibus in tartaro.

* Sub omnigenas arbores dormit, iuxta papyrus & calamum & syluam.

* Obumbrant autem ei arbores cum ramis et rami plantæ.

* Si fuerit inundatio, non senserint. confidit quoniam offendet Iordanis in os eius.

* In oculo eius accipiet eum, intortus perforabit narem.

* Duces autem draconem in hamo? circumpones autem circulum circum nasum eius?

* Aut ligabis annulum in nare; armilla autem terebrabis labium eius?

* Loquetur autem tibi deprecationes supplicationis molliter?

* Ponet autem tecum pactum? accipies autem eum seruum sempiternum?

* Illudet autem in eum sicut auem, aut ligabis eum tanquam passerem puero?

* Pascuntur autem in eo gentes? diuidunt eum Phœnicum generationes?

* Omne autem nauigabile conueniens non ferant? pellem unam caudæ eius, & in nauigii piscatorum caput eius?

* Impones autem ei manum, memor belli facti in corpore eius, & non ultra fiat: non disti eum?

* καὶ γὰρ ἐγὼ ὁμολογήσω ἄρα, ὅτι δυνάται ἡ δεξιὰ σου ὦσαι.

* ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία ὡς βοῖ, χορτὸν ἵσα βουστὶν ἐσθίει.

* ἰδοὺ δὲ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπ' ὀσφύϊ, ἡ δὲ δυνάμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστροῦ.

* ἔστη ἐν οὐρανῷ ὡς κυπαρίσσον, τὰ δὲ νεύρα αὐτοῦ συμπέπλεκται.

* αἱ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χαλκαίαι, ἡ δὲ ῥάχης αὐτοῦ σιδηροῦς χυτὸς.

* τοῦτο ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου πεποιημένον ἐγκαταπαύσεως ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

* ἐπελθὼν δ' ἐπ' ὄρεος ἀκρότου ἐποίησε χαρμονίῳ τετραπόσιν ἐν τῷ τάρτάρῳ.

* ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμάται, ὡς ἀπάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτον.

* σκιάζονται δὲ αὐτὰ δένδρα σὺν ὄρεσιν ἀμνοῖς καὶ κλώνες ἄγνου.

* ἐδὴ γρήται πλημύρα, οὐ μὴ ἀνθῆ. πέποιθεν ὅτι προσερχύσει ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

* ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν, ἐν σκολιδόμῳ τήσεται ῥίνα.

* ἄξεις δ' ἐδράκοντα ἐν ἀγκίσρῳ; ἀειθήσεις δ' φορεῖσθαι αὐτὸν ῥίνα αὐτοῦ;

* ἢ δήσῃς κρίνον ἐν τῷ μηκτῆρι; φελίῳ δ' ὑψηλῆς τὸ χεῖλος αὐτοῦ;

* λαλήσει δὲ τοῖς δέσῃς ἱκετείας μαλακῶς;

* θήσεται δὲ μετὰ τοῦ διαθήκῃ; λήψῃ δ' αὐτόν δειλὸν αἰώνιον;

* παύξῃ δ' ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ; ἢ δήσεις αὐτόν ὥσπερ σερυθίον παιδίῳ;

* ἐνσιτωῦται δ' ἐν αὐτῷ ἔσθνη μελιτόν; αὐτὸν φοινίκων γρή;

* πλοῦ δ' πλοῦτον σωελθόν; μὴ ἐνέτωπι; βύρσαν μίαν ἔσθῃ αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις αἰλιέων κεφαλῇ αὐτοῦ;

* ἵππῳ δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνηστὴς πόλεμον τὸν γνώμῳ ἐν ῥάματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γνέσθω, οὐχ ἐσθῆρας αὐτόν;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ego quoque confitebor tibi quod saluabit te dextera tua.

* Contorquet caudam suam sicut cedrus, membrum virile eius & testiculi eius perplexi.

* Quoniam fructum montes ferent ei, & omnes bestiae agri ludent ibi.

* Tegunt umbræ operimentum eius, circumdant eum salices torrentium.

* Ecce vim facit flumini, & non festinabit: confidet quod influet Iordanis in os eius.

* Oculis suis capiet eum, laqueis perforabitur naris eius.

* Nunquid pones circulum in naribus eius, aut tribulo perforabis maxillam eius?

* Nunquid multipicabit ad te preces, aut loquetur ad te mollia?

* Nunquid inibit tecum pactum; aut emes eum in seruitium perpetuum?

* Nunquid ludes eum eo quasi cum aue, & ligabis eum puellis tuis?

* Faciente prandium super eum socij: diuidunt eum inter mercatores?

* Nunquid implebis umbracula pelle eius, aut sagenam piscium capite illius?

* Pone super eum manum tuam: memento belli, & non addas.

* Ecce spes eius frustrabitur, & in conspectu utique eius eiicietur.

* Ecce nunc animal quod feci, tecum herbam

* Membra eius fortia sunt sicut

* Sub umbris dormiet: in secre-

* Trahesne Leuiathan hamo, & fune hauries lin-

מז

* לא אֶכְזֹר בִּי יְעוֹדְנוּמִי הוּא לִפְנֵי יִתְצֵב :
 * מִי הַקְדִּימִנִי וְאַשְׁלֵם תַּחֲרֹת כָּל-הַשָּׁמַיִם
 לִי-הוּא :
 * לא אֶחְרִישׁ בְּדִי וּדְבַר גְּבוּרֹת וְחֵין עָרְכּוּ :
 * מִי-גָלָה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ בְּכַפֵּל רִסְנוֹ מִי יָבוֹא :
 * דִּלְתֵי פָנָיו מִי פֶתַח סִבִּיבוֹר שְׁנֵי אֵימָר :
 * גְּאוּה אֶפִּיקִי מִגְּנִיִּם סָגוֹר חוֹתֶם צָר :
 * אֶחָד בְּאֶחָד יִגְשׁוּ וְרוּחַ לֹא יָבוֹא בִּינֵיהֶם :
 * אִישׁ-בְּאֶחֶהוּ יִדְבְּקוּ יִתְלַכְדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדּוּ :
 * עֲטִישְׁתִּי תִהְיֶה אֹר וְעֵינָיו בְּעַפְעָפֵי שָׁחַר :
 * מִפִּי לִפְיָדִים יִהְלְכוּ בִידוֹדֵי אֵשׁ יִתְמַלְטוּ :
 * מִנְחִירָיו יֵצֵא עֵשֶׁן כְּדוֹד נֶפֶחַ וְאִנְקָן :
 * נִפְשׁוּ גַחְלִים תִּלְהַטּוּ לֵהֵב מִפִּי יֵצֵא :
 * בְּצוּאָרוֹ יִלֵּין עֹז וּלְפָנָיו תִּדְוֹץ דֹּאבָרָה :
 * מִפְּלִי בִשְׂרָר דְּבָקוּ יֵצוּק עָלָיו בַּל-יָמוּט :
 * לְבוֹ יֵצוּק כְּמוֹ-אֶבֶן וְיֵצוּק בְּפֶלֶח תַּחֲתִירָה :
 * מִשְׁתּוֹ יִגְדּוּ אֱלִים מִשְׁבָּרִים יִתְחַטְּאוּ :
 * מִשִּׁיגֵהוּ חֶרֶב בְּלִי תְקוּם חֲנִית מִסַּע וְשִׁרְיָה :
 * יִחְשַׁב לִתְכֵן בְּרוֹז לְעֵץ רִקְבּוֹן נְחוּשָׁה :
 * לֹא יִבְרִיחֵנוּ בֶן-קֶשֶׁר לְקֶשׁ נִהַפְכוֹ לֹא אֲבִי-

קלע :

* בְּקֶשׁ נִחְשְׁבוֹת וְתַחֲוֵי שִׁחַק לְרַעַשׁ כִּידוֹן :
 * תַּחֲתִי חֲדוּדֵי חֶרֶשׁ יִרְפָּד חֲרוֹץ עַל-יָמִיט :
 * יִרְתִּיחַ בְּסִיר מְצוּלָה יִסֵּי שִׁים בְּמִדְקָחָה :
 * אֶחְדָּרוּ יֵאִיר נִתִּיב יִחְשַׁב תְּהוֹם לְשִׁיבָרָה :
 * אֵין-עַל-עֵפֶר מִשְׁלוֹ הָעֵשׂוֹ לְבִלִי-חֶרֶת :
 * אֶרֶץ כָּל-גִּבְהָה יִרְאֶה הוּא מֶלֶךְ עַל-כָּל-בְּנֵי-

שחץ :

CAP. XLI.

1 Non quasi crudelis suscitabo eum. Quis
 2 enim resistere potest vultui meo? Et
 3 quis ante dedit mihi vt reddam ei? oia que
 4 sub celo sunt, mea sunt. Non parca eiv verbis
 5 potentibus, & ad deprecandum copositis.
 6 Quis reuelabit facie indumenti eius? &
 7 in medium oris eius quis intrabit? Portas
 8 vultus eius quis aperiet? Per gyrum dentiū
 9 eius formido: corpus illius quasi scuta fu-
 10 filia compactum squamis se prementibus.
 11 Vna vni coiūgitur, & ne spiraculum qui-
 12 dem incedit p eas. Vna alteri adhærebūt,
 13 B & tenentes se nequaquam separabuntur.
 14 Sternutatio eius splendor ignis, & oculi
 15 eius vt palpebræ diluculi. De ore eius la-
 16 pades procedunt, sicut tēde ignis accense.
 17 De naribus eius pcedit fumus, sicut ollæ
 18 succēæ atq; feruētis. Halitus eius prunas
 19 ardere facit, & flāma de ore eius egreditur.
 20 In collo eius morabitur fortitudo, & facie
 21 eius pcedit egestas. Mēbra carniū eius
 22 Cohæretia sibi. Mittet contra eū fulmina,
 23 & ad locū aliū non ferentur. Cor eius in-
 24 durabitur tanquā lapis, & stringetur quasi
 25 malleatoris incus. Cū sublatu fuerit,
 26 timebunt angeli, & territi purgabuntur.
 27 Cū apprehenderit eum gladius, sub-
 28 sttere non poterit, neque hasta neque tho-
 29 rax. Reputabit enim quasi paleas ferrum,
 30 & quasi lignum putridum æs. Non fu-
 31 d gabit eum vir sagittarius, in stipulam ver-
 32 si sunt ei lapides fundæ. Quasi stipulam
 33 æstimabit malleum, & deridebit vibran-
 34 tem hastam. Sub ipso erunt radij solis,
 35 & sternet sibi aurum quasi lutum. Fer-
 36 uescere faciet quasi ollam profundum ma-
 37 ris, & ponet quasi cū vnguenta bulliūt.
 38 Post eum lucebit semita, æstimabit aby-
 39 sum quasi senescentem. Non est super
 40 terra potestas quæ comparetur ei, qui fa-
 41 ctus est vt nullum timeret. Omne subli-
 42 me videt, ipse est rex super vniuersos fi-
 43 lios superbiæ.

תרגום

מא

1 לא אֶכְזֹרָא אֲרוֹם יַעֲרִינָה וּמִן הוּא קְדָמִי יִתְעַתֵּד :
 2 לא אֶשְׁחֹק בְּדַבְּכוֹי וּמִימַר גְּבוּרָתָא וּבְעִיתָא דְעִלְיָה :
 3 חֲדָרָתָא כְּמוֹ אִימָתָא : 4 מִן גִּלִּי אֶפִּיקִי כְּסוּתָהּ בְּכַפֵּל דְרִסְנָה מִן יַעוֹל : 5 דְשִׁי אֶפּוֹי מִן שְׂרִי
 6 גִּיתָנוֹת פְּצִירָא מִתְרִיסִין לָהּ בְּחוֹתֶם צָאִיר : 7 חֵד בְּחֵד מִקְרָבִין נִיבּוֹי וְרוּחַ לֹא יַעוֹל בְּמַצְעָהוֹן :
 8 חֵד עִם חֲבֵרָה מִדְּבָקִין מִתְאַחֲדִין וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין : 9 מִקְקוֹי תִּנְהַר נְהוּרָא וְעֵינָיו כְּתִימּוֹר קְרִיצָתָא : 10 מְפּוּמָה בְּעוֹרִיא
 11 מִאֲפּוֹתָהּ יִפּוֹק קְטָרָא הֵיךְ דּוּרָא נִפִּית דְּעֵבֶד כִּיפָא : 12 נִפְשָׁה גּוֹמְרִין תְּצַלְהֵב וְשִׁלְהוּבִיתָא
 13 בְּצוּאָרָהּ יִבִּית עֲשָׂנָא וּקְדָמוֹי חֲרוֹץ דְּאִבְנָא : 14 שְׁלִדֵי בִשְׂרָרָה מִדְּבָקִין יִתְיַסֵּר עֲלוֹי וְלֹא תוֹזַע : 15 לְבִיָּה
 16 מִן מִסְפִּיָּה דְחֵלּוֹן תְּקִיפָא מִן חֲבֵרָא יִדּוֹן עֲלִיהוֹן : 17 יִדְּבָקְנָה חֲרָבָא וְלֹא חֲסוּתָא
 18 יִחְשׁוּב לְחִבְנָא פְּרוּלָא לְקִיסָא סְרִיתָא בְּרִפּוּמָא : 19 לֹא יַעֲרַקְנָה גִּירָא דְקִשְׁתָּא
 20 הֵיךְ גִּילִי אֶתְחַשְׁבּוּ בְּרִגְנָא וְיִגְחֵךְ לְרִגְוִשׁ רּוֹמְחָא : 21 תַּחֲוֵי פְרִידִין דְּחֲדָדִין כְּחִסְפָּא יִמִּיד דְּתִבָּא
 22 מִרְחַח הֵיךְ דּוּרָא מְצִילָתָא יִסָּא יִשְׁוִי הֵיךְ מִתִּיכְלָא : 23 בְּחֲרוֹי יִנְהַר שְׁבִילָא יִחְשִׁיב תְּהוֹמָא לְסִיבִיתָא :
 24 יֵת כָּל גּוֹבְהָא יִחְמִי מֶלֶךְ הוּא עַל כָּל בְּנֵי שְׂרִירִי : 25 לִית עַל אֶרְעָא שְׁלִטְנָה דְעֵבֶרָה מִדְּלָא וְיִחְבֵּר :

CAP. XLI.

Neque in dictis miratus es? neque timuisti
 quoniam præparatum est mihi? Quis enim
 est mihi resistens? aut quis resistet mihi et sus-
 tenebit? Si omnis subcaelestis mea est, non tacebo
 propter eum, & sermonibus potentia miserabi-
 tur equalem ei. Quis reuelabit faciem indu-
 menti eius? in autem rugam pectoris eius quis
 utique ingreditur? Portas vultus eius quis
 aperiet? in circulo dentium eius timor. Interio-
 ra eius scuta aenea, coniunctio autem eius sicut
 Smirites lapis. Unus vni agglutinatur. Spiritus
 autem non ingreditur eum. Sicut vir fratri suo
 agglutinabuntur? conueniunt, et non auellentur.
 In sternutatione eius splendet lumen, at oculi
 eius species luciferi. De ore eius procedunt lam-
 pades accensæ, & iaciuntur craticule ignis: De
 naribus eius procedit fumus camini accensi igne
 carbonum. Anima eius carbonem, flamma au-
 tem de ore eius procedit. In autem collo eius ha-
 bitat potentia, ante eum currit perditio. Car-
 nes autem corporis eius coherentes sunt: effun-
 dit in eum, non commouebit. Cor eius indura-
 tum est ut lapis, stetit autem sicut incus impul-
 sata. Cum versus fuerit autem ipse timor be-
 stiarum quadrupedibus in terra saltantibus.
 Si occurrerint ei lanceæ, non timebunt ha-
 lam sublatam & thoracem.
 Reputauit quidem enim ferrum paleas, æs
 autem ut lignum putridum.
 Reputauit apium quidem scænum, non vul-
 nerabit eum arcus aeneus.
 Ut calamus reputati sunt mallei, deridet
 autem concussionem igniferam.
 Lectus eius obelisci acuti, omne autem au-
 rum maris in illum sicut lutum.
 Indicibilis feruere facit abyssum tanquam
 officina ferrarii. reputauit autem mare tanquam
 spongiam: at tartarum abyssi sicut captiuum,
 æstimauit abyssum in deambulationem.
 Non est quicquam in terra simile illi fa-
 ctum, ut illudatur ab angelis meis.
 Omne sublime videt, ipse autem rex om-
 nium quæ in aquis.

μα.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας, & δὲ δέδοι-
 κας ὅτι ἡτοίμασά μοι; τίς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐμοὶ ἀντίστασις; ἢ
 τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομύσει; εἰ πάντα ἡ ὑπὸ οὐρανὸν
 ἐμὰ ἐστίν· οὐ σιωπήσωμαι δι' αὐτὸν, καὶ λόγοις δυ-
 ναμέως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ. τίς ἀποκαλύψει
 τὸ ῥῶσπον ἐνδύσεως αὐτοῦ; εἰς γὰρ πύξιν θώραξ αὐτοῦ
 τίς αὖ ἐισέλθοι; πύλας τῶσπερ αὐτοῦ τίς ἀνοί-
 ξει, κύκλῳ ὁδόντων αὐτοῦ φόβῳ. ταῖς ἐκκατα αὐτοῦ ἀ-
 σπίδες χαλκαῖ, συνδέσμος γὰρ αὐτοῦ ὥσπερ σμιρῆτις λίθος.
 εἰς δ' ἐνὸς κολλῶν, πνεῦμα γὰρ ἐμὴ διέλθῃ αὐτόν.
 ὡς αὐτῇ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ τῶσπολλήθηται; συ-
 νέρχονται, καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν.
 ἐν πιαρμῷ αὐτοῦ ἐπιφύσκειται φέγγος, δὲ ὀφ-
 θαλμοὶ αὐτοῦ εἶδ' ὡς φῶς.
 ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καὶ ὀ-
 μῆραι, καὶ διαριπτοῦνται ἐκ χάραϊ πυρός· ἐκ μυκ-
 τήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καὶ οὐμῆς πυρὶ
 δούρατων. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ δούρατες, φλόξ δὲ ἐκ
 σώματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. ἐν γὰρ τρεχίλῳ αὐτοῦ
 ἀνίσταται δυνάμις, ἐκ τῶσπερ αὐτοῦ τέχει ἀπώλεια.
 (ἀρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται, καὶ χεῖρ ἐπὶ
 αὐτὸν ἐκάλυψε). ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγν' ὥσπερ
 λίθος, ἔθηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων δούρατος. σφαγνὸς
 δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετραπόσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομήροις.
 ἐδὼ σὺν δυνάμει αὐτοῦ λόγῳ, ἐκὼν ἐμὴ πλοήσω-
 σι δόρυ ἐπιρμήρον ἐθώρακα. ἡ γὰρ μὲν γὰρ σίδηρον ἄ-
 χυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον (αἰσθῶν). ἡ γὰρ περὶ
 βολὴν μὲν χόρτον, ἐμὴ τρώσει αὐτὸν ῥῆξον χαλκόν.
 ὡς καλὰ μὲν ἐλογίσθησαν (φύσαι, καὶ γελαῖ) δὲ
 (εισμοὶ) πυρφόρου. ἡ σφαμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς,
 πᾶς δὲ χευστὸς θαλάσσης ἐπὶ αὐτὸν ὥσπερ πηλός.
 ἀμύθητος δυνάμει τὸν ἀβυσσὸν ὥσπερ χαλκῆον. ἡ-
 γὰρ δὲ τὸν θαλάσσαν ὥσπερ ἰξάλιπρον. τὸν δὲ
 τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον, ἐλογίσατο ἄ-
 βυσσὸν εἰς περίπατον. ὅτι ἐστὶν ἐκὼν ἐπὶ τῇ γῆς ὁμοίον
 αὐτοῦ πεπονημένον, ἐκκαταπαύεται ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μ.κ.
 πᾶν ὑψηλὸν ὄρεα, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν
 τοῖς ὕδατιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XLI.

Villus est crudelis qui suscitetur eum: & quis est qui stabit coram me? Quis praeuenit me in operibus ab initio ut reddam:
 nonne omnia quæ sub cælo sunt, mea sunt? Non tacebo mendacia eius, & verbum fortitudinis & deprecationis quæ iuxta eum.
 Quis reuelauit faciem indumenti eius: in duplicationem freni eius quis introibit? Portas vultus eius quis dissoluit? in
 circuitu dentium eius terror. Tumores riuorum protegunt eum signaculo stricto. Vnus vni coniunguntur dentes
 eius, & aer non ingreditur in medium eorum. Vnus alteri adhæret & tenent se, & non separantur. Sternutatio eius
 splendet luce, & oculi eius quasi palpebræ auroræ. Ab ore eius lampades procedunt, & scintillæ ignis euadunt.
 De naribus eius egreditur fumus, sicut lebes feruens qui facit fumum. Halitus eius prunas inflammat, & flamma ex ore
 eius procedit. In collo eius manebit fortitudo, & coram eo exultabit dolor. Costæ carnis eius coherent, fundata est in eo
 vnaquæque ut non moueatur. Cor eius fundatur sicut petra, & funditur sicut mola inferior. A consumptione eius time-
 bunt fortes, de contritionibus iudicat in eos. Apprehendet eum gladius & non morietur; lancea & funda quæ proicit lapidem
 & lorica. Reputabit in paleas ferrum, & quasi lignum putridum æs. Non fugabit eum sagitta arcus, in stipulam reputati sunt
 lapides fundæ. Quali stipula reputata sunt tormenta, & deridebit strepitum lancearum. Sub eo sunt lapilli acuti quasi
 testa, sternit aurum probatum super canum. Feruere facit sicut lebetem profundum, mare ponet quasi vnguentum.
 Post eum lucebit semita, æstimabit abyssum in caniciem. Non est super terra potestas eius, quia factus est ut à nullo terreatur.
 Omne sublime videt, ipse est rex super omnes filios montium.

CAP. XLII.

מב

* ויען איוב את יהוה ויאמר:
 * ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזה:
 * מי זה מעלים עצוה בלי דעת לכן הגדתי ולא
 * אבין נפלאות ממני ולא אדע:
 * שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני:
 * לשמע אזן שמעת ידועתה עיני ראתך:
 * על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר:
 * ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 * אל איוב ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרה
 * אפי בך ובשני רעיד כי לא דברתם אלי נכונה
 * כעבדי איוב:
 * ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה
 * אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה
 * בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם
 * פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא
 * דברתם אלי נכונה כעבדי איוב:
 * וילכו אליפו התימני וכלדד רשוחי צפר
 * הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא
 * יהוה את פני איוב:
 * ויהוה שב את שבות איוב בהתפללו בעד
 * רעהו ויסק יהוה את כל אשר לאיוב למשנה:
 * * ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידיעיו
 * לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו וינחמו
 * אותו על כל הרעה אשר רחב יד יהוה
 * עליו ויתנו לו איש קשיטרה אחת ואיש גזם
 * זרהב אחד:
 * * ויהוה ברכ את אחריית איוב מראשיתו ויהי
 * לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים
 * ואלף צמר בקר ואלף אתונות:

1 R Espondens autem Iob Domino, dixit:
 2 * Scio quia omnia potes, & nulla te la-
 3 tet cogitatio. * Quis est iste qui celat con-
 4 filium absque scientia? * Ideo insipienter
 5 locutus sum, & quæ ultra modum excedunt
 6 scientiam meam. * Audi, & ego loquar:
 7 interrogabo te, & responde mihi. * Auditus
 8 auris audiui te, nunc autem oculus meus
 9 videt te. * Idcirco ipse me reprehendo, &
 10 ago pœnitentiam in fauilla & cinere.
 11 * Postquam autem locutus est Domi-
 12 nus verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz
 13 Themanitem: Iratus est furor meus in te,
 14 & in duos amicos tuos, quoniam non estis
 15 locuti coram me rectum, sicut seruus meus
 16 Iob. * Sumite ergo vobis septem tauros
 17 & septem arietes, & ite ad seruum meum
 18 Iob, & offerite holocaustum pro vobis. Iob
 19 autem seruus meus orabit pro vobis, facie
 20 eius suscipiam, vt nō vobis imputetur stul-
 21 titia. Neque enim locuti estis coram me
 22 rectum sicut seruus meus Iob. * Abierunt
 23 ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Sui-
 24 tes, & Sophar Naamathites, & fecerunt si-
 25 cut locutus fuerat Dominus ad eos. & sus-
 26 cepit Dominus faciem Iob. * Dominus
 27 quoque conuersus est ad pœnitentiam Iob,
 28 cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit
 29 Dominus omnia quæcunque fuerant Iob
 30 duplicia. * Venerunt autem ad eum om-
 31 nes fratres sui, & vniuersæ sorores suæ, &
 32 cuncti qui nouerant eum prius, & come-
 33 derunt cum eo panem in domo eius. Et
 34 mouerunt super eum caput, & consolati
 35 sunt eum super omni malo quod intulerat
 36 Dominus super eum: & dederunt ei v-
 37 nusquisque ouem vnā, & in aurem au-
 38 ream vnā.
 39 * Dominus autem benedixit nouissimis
 40 Iob magis quā principio eius. & facta sunt
 41 ei quatuordecim millia ouium, & sex mil-
 42 lia camelorum, & mille iuga boum, &
 43 mille asinæ:

תרגום

מב

* ואחויב איוב ית מימרא דיי ויאמר:
 * ידעת ארום כולא תסובר ולא יתמנע ממך מחשבתא:
 * מי זה מעלים עצוה בלי דעת לכן הגדתי ולא
 * אבין נפלאות ממני ולא אדע:
 * שמע כדון ואנא אשאלך והודיעני:
 * לשמע אזן שמעת ידועתה עיני ראתך:
 * על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר:
 * ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 * אל איוב ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרה
 * אפי בך ובשני רעיד כי לא דברתם אלי נכונה
 * כעבדי איוב:
 * ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה
 * אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה
 * בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם
 * פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא
 * דברתם אלי נכונה כעבדי איוב:
 * וילכו אליפו התימני וכלדד רשוחי צפר
 * הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא
 * יהוה את פני איוב:
 * ויהוה שב את שבות איוב בהתפללו בעד
 * רעהו ויסק יהוה את כל אשר לאיוב למשנה:
 * * ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידיעיו
 * לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו וינחמו
 * אותו על כל הרעה אשר רחב יד יהוה
 * עליו ויתנו לו איש קשיטרה אחת ואיש גזם
 * זרהב אחד:
 * * ויהוה ברכ את אחריית איוב מראשיתו ויהי
 * לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים
 * ואלף צמר בקר ואלף אתונות:

CAP. XLII.

Respondens autem Iob Domino, ait:

* Noui quod omnia potes, impossibile est autem tibi nihil.

* Quis enim est qui celat à te consilium? parcens autem verbis, et te putat abscondere. quis autem renuntiabit mihi quæ non noueram? magna & mirabilia quæ non noram?

* Audi autem me Domine, ut & ego loquar. interrogabo autem te, tu autem me doce:

* Auditionē quidem auris audiui tuæ prius: nunc autem oculus meus uidit te.

* Idcirco vilipendi meipsum & liquefactus sum, reputavi autē meipsum terram & cinerem.

* Factum est autem postquam locutus est Dominus omnia verba hæc Iob, dixit Dominus Eliphaz Themanitæ: Peccasti tu & duo amici tui: non enim locuti estis coram me verum nullum, sicut seruus meus Iob.

* Nunc autem accipite septem vitulos & septem arietes, & ite ad seruum meum Iob, et faciet libationem pro vobis: quoniam si non faciem eius accipiam, si nō enim propter eum perdidissem vtrique vos. Non enim locuti estis verum contra seruum meum Iob.

* Abijt autem Eliphaz Themanites, et Baldad Sauchites, & Sophar Menæus, & fecerunt sicut præcepit eis Dominus: * Et soluit peccatū eis propter Iob. At Dominus auxit Iob. cum orasset autem ipse & pro amicis suis, dimisit illis peccatum. Dedit autem Dominus dupla quæcunque erant prius Iob in duplicationem.

* Audierunt autem omnes fratres eius et sorores eius omnia quæ acciderunt ei, et venerunt ad eum, & omnes quicumque viderant eum à primo. Cum comedissent autem & bibissent apud eum, consolati sunt eum, & mirati sunt in omnibus quæ induxit in eum Dominus. et dedit ei vnusquisque agnam vnā, & quadridrachmum aureum sine signo.

* At Dominus benedixit nouissimis Iob magis quàm prioribus: fuerunt autem pecora eius oues decem & quatuor mille, camelī sex mille, iuga boum mille, asinæ fœminæ pascentes mille.

μβ'.

* Ὑπολαβὼν ὁ ἰώβ τὰ κυρία λέγει,

* οἶδα ὅτι πᾶν δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοὶ ἐγώ.

* τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κρύπτειν σε βεβλή; φειδόμενος ὁ ῥήματων, καὶ σε οἷον κρύπτειν. τίς ὁ ἀναγγελεῖ μοι ἃ σὺ ἡδύνῃς; μέγιστα καὶ θαυμαστά ἃ σὺ ὑπερτάμεις;

* ἀκούων δέ μου, κύριε, ἵνα κατὰ λαλήσω. ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον.

* ἀκούων μὲν ὡς ἤκουόν σου τρεῖς ἄλλοι, νῦν δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.

* διό ἐφύλισα ἐμαυτὸν καὶ ἐτάκην, ἤγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

* ἐχέτω ὁ κύριος τὰ λαλῆσαι τὸν κύριον πᾶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ ἰώβ, εἶπεν ὁ κύριος ἐλὶφάζ τῷ θαυμανίτῃ, ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου, οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθεῖς ἐγὼ, ὡς περὶ θεοῦ πονοῦν μου ἰώβ.

* νῦν δὲ λάβετε ἐπὶ ἅ μὲν μοῖχοι καὶ ἐπὶ ἅ κλέπται, ὥστε πρὸς τὸν θεοῦ πονοῦνταί μου ἰώβ, καὶ ποιήσει καρπὸν πρὸς ἐμὲ, ὅτι εἰ μὴ πρὸς ὅσον αὐτὸς λήψομαι, εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτὸν ἀπώλεσα τὸν ὄφελός μου. οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθεῖς καὶ τὸ θεοῦ πονοῦντός μου ἰώβ.

* ἐπορεύθη δὲ ἐλὶφάζ ὁ θαυμανίτης, καὶ βαλδὰδ ὁ σαυχίτης, καὶ σωφάρ ὁ μεναΐτης, καὶ ἐποίησαν κατὰ ὅσα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ κύριος.

* καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ ἰώβ. ὁ δὲ κύριος ἤξησεν τὸν ἰώβ, διέξαμύνης δὲ αὐτὸς καὶ πρὸς πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν. ἔδωκε δὲ ὁ κύριος διπλάσια ὅσα ἦν ἔμπροσθεν ἰώβ εἰς διπλασιασμόν.

* ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πᾶν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ πρῶτες οἱ υἱοὶ ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ πρῶτου. φαγόντες δὲ καὶ πίνοντες παρ' αὐτοῦ παρεκάλεισαν αὐτόν, καὶ ἐθαύμαζαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ κύριος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίση καὶ τετραδράχμιον χρυσίου ἄσημον.

* ὁ δὲ κύριος ἠνέλογησε τὰ ἔχοντα ἰώβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ὅτι κτήνη αὐτοῦ πρὸς ἅ μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιοι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι τριῶν λειονομάδες χίλιοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XLII.

ET respondit Iob ad Verbum Domini, & ait:

* Quis est iste qui celat consilium absque scientia? ideo annunciaui, & non intellexi mirabilia quæ excedunt me, & nescio.

* Audi nunc, & ego loquar: interrogabo te, & ostende mihi.

* Idcirco abiici diuitias meas, & consolatus sum de filiis meis qui sunt sicut puluis & cinis.

* locutus est Dominus ad Iob verba hæc, dixit Dominus ad Eliphaz qui erat de Theman:

* Iratus est furor meus in te & in duos socios tuos, & nunc tollite vobis septem boues & septem arietes,

* Et offeretis holocausta pro vobis: & Iob seruus meus orabit pro vobis; faciem enim eius suscipiam, ut non faciam vobis inominiam, quia non estis locuti ad me rectum sicut seruus meus Iob.

* Et abierunt Eliphaz qui erat de Theman, & Baldad qui erat de Sua, & Sophar qui erat de Naama, & fecerunt sicut locutum fuerat eis Verbum Domini: & acceptavit Dominus faciem Iob.

* Et addidit verbum Domini omnia, quæ fuerant Iob, duplicia.

* Et venerunt ad eum omnes fratres eius & omnes sorores eius, & omnes qui cognouerant eum antehac, & comederunt cum eo panem in domo eius: & commoti sunt super eum, & consolati sunt eum super omne malum quod induxerat Dominus super eum. & dederunt ei vnusquisque ouem vnā, & vnusquisque in aurem auream vnā.

* Verbum autem Domini benedixit nouissimis Iob magis quàm principio: & fuerunt ei quatuordecim millia ouium, & sex millia camelorum, & mille iuga bouum, & mille asinæ.

* ויהי לו שבענדר בנים ושלוש בנות :
 * ויקרא שם האחרת ימימה ושם השנית
 קציעה ושם השלישית קרן הפוך :
 * ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב
 בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך
 אחיהם :
 * ויהי איוב אחרי זאת מאד וארבעים
 שנה ויראה את בניו ואת בני בנותיו ארבעה
 דורות :
 * וימת איוב זקן ושבע ימים :

13 * Et fuerunt ei septem filij & tres filia.
 14 * Et vocauit nomen vnus Diem, & no-
 men secundæ Calsia, & nomen tertiæ
 Cornu stibij.
 15 * Non sunt autē inuentæ mulieres spe-
 ciosæ sicut filia Iob in vniuersa terra. De-
 ditque eis pater suus hæreditatem inter
 fratres earum.
 16 * Vixit autem Iob post flagella hæc cen-
 tum quadraginta annis: & vidit filios suos
 & filios filiorum suorum vsque ad quar-
 tam generationem.
 17 * Et mortuus est senex & plenus dierū.

תרגום

13 ותהי לה ארבעים בנים ותלת בנות :
 14 ויקרא שמה וחדא ימימה ושום חליתא קרן הפוך :
 15 ולא אשתכח נשיא שפירתא תיך כנחא דאיוב בכל ארעא ויהיב להון אביהון אחסנתא במצע אחיהון :
 16 ויחיה איוב בתר דנא סאה וארבעין שנים וחמסא ית בניו וית בני בנותיו ארבעה דורות :
 17 ומת איוב סוב ושבע יומין :

תם ספר איוב

נקרא ומוגה עם רב עיון על ידי בנדיכטוס אריאש מונטנוס ממונדר על המלאכה
 הזאת במצורת פיליפוס מלך ספרד מלך טוב וירא האלהים על
 כל אשר הם קוראים בשם ישוע המשיח :

ב א מ

³ Nascuntur autem ei filij septem & filia¹³
tres:

⁴ Et vocavit quidem primam Diem, at se-¹⁴
cundam Cassiam, at tertiam Amalthæ cornu:

⁵ Et non inuenta sunt secundum filias Job¹⁵
meliores eis in sub caelesti. Dedit autem eis pa-
ter hereditatem inter fratres.

⁶ Vixit autem Job post plagam annos centum¹⁶
quadraginta. & vidit Job filios suos & filios
filiorum suorum quartam generationem.

⁷ Et mortuus est Job senior & plenus die-¹⁷
rum.

¹³ ἄντωνται ὃ ἀντὶ υἱοὶ ἐπὶ αὐτῷ καὶ θυγατέρες τρεῖς

¹⁴ καὶ ἐκάλεσε τὴν μὴν πρώτην ἡμέραν, τὴν δὲ δευ-
τέραν κασίαν, τὴν δὲ τρίτην ἀμαλθαίας κέραν.

¹⁵ καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας ἰὼβ βελ-
τίους ἀπάν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν. ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κλη-
ρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

¹⁶ ἔζησε δὲ ἰὼβ μὲν τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν τεσσαρά-
κοντα. καὶ εἶδεν ἰὼβ οὖν υἱοὺς αὐτοῦ καὶ οὖν υἱοὺς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ, τετάρτῃ γενεᾷ.

¹⁷ καὶ ἐτελεύτησεν ἰὼβ πρεσβύτερος & πλήρης ἡμερῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹³ Et fuerunt ei quatuordecim filij & tres filia.

¹⁴ Et vocavit nomen vnus Iamima, & nomen secundæ Casia, & nomen tertiæ Cheren-Hapuch.

¹⁵ Et non sunt inuenta mulieres pulchræ sicut filie Iob in vniuersa terra: & dedit eis pater earum hæreditatem in medio fratrum suorum.

¹⁶ Et vixit Iob post hæc centum & quadraginta annis. & vidit filios suos & filiorum suorum filio, squatuor generationes.

¹⁷ Et mortuus est Iob senex, & satiatus diebus.

FINIS LIBRI IOB.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

PROLOGVS BEATI HIERONYMI
PRESBYTERI IN PSALTERIVM
SEPTVAGINTA.



SALTERIVM Romæ dudum positus emendaram; & iuxta Septuaginta interpretes (licet cursim) magna tamē ex parte correxeram. Quod quia rursus videtis, ô Paula & Eustochium, scriptorum vitio deprauatum; plusquē antiquum errorem quā nouam emendationem valere: me cogitis vt veluti quodam nouali scissum iam aruum exerceam; & obliquis fulcis renascentes spinas eradici; æquum esse dicentes, vt quod crebrò malè pululat, crebrius succidatur. Vnde consueta præfatione commoneo tam vos, quibus fortè labor iste defudat, quā eos qui exemplaria istiusmodi habere voluerint; vt quæ diligenter emendaui, cum cura & diligentia transcribantur. Notet sibi vnusquisque vel iacentem lineam, vel radiantia signa, id est, obelos vel asteriscos: & vbicumque viderit virgulam præcedentem, ab ea vsque ad duo puncta quæ impressimus; sciat in Septuaginta translatoribus plus haberi: vbi autē perspexerit stellæ similitudinem; de Hebræis voluminibus additū nouerit æquē vsq; ad duo puncta, iuxta Theodotionis dumtaxat editionē: qui simplicitate sermonis à Septuaginta interpretibus non discordat. Hęc ergo & vobis & studioso cuique fecisse me sciens, non ambigo multos fore qui vel inuidia, vel supercilio malint contemnere videri præclara, quā discere: & de turbulento magis riuo, quā de purissimo fonte potare.

PROLOGVS BEATI HIERONYMI

PRESBYTERI IN PSALTERIVM

QVOD TRANSTVLIT IN LATINVM

IVXTA HEBRAICAM VERITATEM.

H V S E B I V S Hieronymus Sophronio suo salutem dicit. Scio quosdam putare Psalterium in quinque libros esse diuisum: vt vbiq; apud septuaginta Interpretes scriptum est *ᾠὴς ᾠὴς*, id est, Fiat fiat, finis librorum sit: pro quo in Hebræo legitur, Amen amen. Nos autem Hebræorum auctoritatem secuti, & maximè Apostolorum, qui semper in nouo Testamento Psalmorum librum nominant, vnum volumen asserimus. Psalmos quoque omnes eorum testamur auctorum qui ponuntur in titulis, David scilicet & Asaph, Idithun, filiorum Chore, Heman Ezraitæ, Moyse, & Salomonis, & reliquorum, quos Esdras vno volumine comprehendit. Si enim Amen, id est, Fideliter, pro quo Aquila transtulit *πεπισ-συσ*, in fine tantum librorum ponitur, & non interdum aut in exordio, aut in calce sermonis siue sententiæ, nunquam Saluator in Euangelio loqueretur, Amen amen dico vobis; nec Pauli Epistolæ in medio illud opere continerent. Moyse quoque & Hieremias, & cæteri in hunc modum multos haberent libros, qui in medio voluminibus suis Amen frequenter inserunt. Sed & numerus vigintiduorum Hebraicorum librorum, & mysterium eiusdem numeri commutabitur. Nam & titulus ipse Hebraicus Sepher tehilim, quod interpretatur Volumen Hymnorum, Apostolicæ auctoritati congruens, non plures libros, sed vnum volumē ostendit. Quia igitur cum Hebræo nuper disputans, quædā pro Domino Salvatore de Psalmis testimonia protulisti: volensque ille te illudere per sermones penè singulos, asserbat non ita haberi in Hebræo, vt tu de septuaginta Interpretibus opponebas, studiosissimè postulasti, vt post Aquilam, Symmachum, & Theodotionem nouam editionem Latino sermone transferrem. Aiebas enim te magis interpretum varietate turbari, & amore quo labe- ris, vel translatione vel iudicio meo esse contentum: vnde impulsus à te, cui & quæ possum debeo, & quæ non possum, rursus me obrectatorum latratibus tradidi; maluique te vires potius meas, quàm voluntatem in amicitia quærere. Certè confidenter dicam, & multos huius operis testes citabo, me nihil duntaxat scientem de Hebraica veritate mutasse. Sicubi ergo editio mea à veteribus discrepauerit, interroga quemlibet Hebræorum, & liquidò per- uidebis me ab æmulis frustra lacerari; qui malunt contemnere videri præclara, quàm disce- re, peruersissimi homines. Nam cum semper nouas expetant voluptates, & gulæ eorum vi- cina maria non sufficiant, cur in solo studio scripturarum veteri sapore contenti sunt? Nec hoc dico quo præcessores meos mordeam, aut quicquam de his arbitrer detrahendum, quo- rum translationem diligentissimè emendatam olim linguæ meæ hominibus dederim: sed quòd aliud sit in ecclesiis Christo credentium Psalmos legere, aliud Iudæis calumniantibus per singula verba respondere. Quod opusculum meum si in Græcum, vt polliceris, transtule- ris, & imperitiæ meæ doctissimos quosque testes facere volueris, dicam tibi illud Horatianū: In syluam ne ligna feras: nisi quòd hoc habebo solamen, si in labore communi intelligam, mihi vel laudem vel vituperationem tecum esse communem. Valere te cupio in Domino Iesu; & meminisse mei.

LIBER PSALMORVM.

PSALMVS I.

BEATVS vir qui non abiit
in consilio impiorum, & in via
peccatorum non stetit, & in
athedra derisorum non sedit.
Sed in lege Domini volun-
tas eius, & in lege eius medi-
tabitur die ac nocte. Et erit
tunc sicut lignum transplan-
tatum iuxta riuos aquarum, quod fru-
ctum suum dabit in tempore suo, & folium eius
non defluet, & omne quod fecerit prosperabitur.
Non sic impij, sed tanquam pulvis quem
proiicit ventus. Propterea non resurgent
impij in iudicio, neque peccatores in congrega-
tione iustorum. Quoniam nescit Dominus
viam iustorum, & iter impiorum peribit.

PSAL. II.

Quare congregauerunt gentes, et tribus me-
ditabuntur inania?
Consurgent reges terra, & principes tra-
hebunt pariter aduersus Dominum, & aduer-
sus Christum eius. Dirumpamus vincula eo-
rum, & proijciamus a nobis laqueos eorum.
Habitans in caelis irridebit, Dominus sub-
sannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in fu-
rore suo conturbabit eos.
Ego autem ordinavi regem meum, super
Sion montem sanctum meum.
Annuntiabo Dei praeceptum: Dominus
dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui
te. Postula a me, & dabo gentes heredita-
tem tuam, & possessionem tuam terminos
terrae.
Franges eos in virga ferrea, ut vas figuli
conteres eos.
Et nunc reges intelligite, erudimini iudi-
ces terra.
Seruite Domino in timore, & exultate in
tremore.
Adorate pure, ne forte irascatur, & percu-
tis de via, cum exarserit post paululum furor
eius: beati omnes qui sperant in eum.

נ

שְׂרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֵצָה
רָשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד
וּבְמוֹשָׁב לֹא יָשָׁב:



כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ
וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה:

וְהָיָה כְעֵץ שֶׁתּוֹלַע עָלָיו פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן
בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:

לֹא כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם כְּמֶץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ:

עַל-כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים

בְּעֹרַת צְדִיקִים:

כִּי יוֹדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

ב

לְמַדְהוּ רָגִשׁוּ גוֹיִם וְלֹא-אֲמִים יִהְיוּ-רִיק:

יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ-יָחַד עַל-

יְהוָה וְעַל-מִשְׁיָחוֹ:

נִתְתַּקְרָה אֶרֶץ מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ

עֲבֹתֵימוֹ:

יּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֲדָנָי יִלְעַג לָמוֹ:

אִז יִדְבֹר אֱלֹהֵימוֹ בְּאִפּוֹ וּבִחְרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ:

וְאֲנִי נִסְכַּחְתִּי מַלְכֵי עַל-צִיּוֹן חָר-קֶדְשִׁי:

אֲסַפְרָה אֶל-חֵק יְהוָה אֲמַר אֱלֹהֵי בְנֵי אֲתָה אֲנִי

הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ:

שָׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְנָה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאַחֲזֶתְךָ

אֶפְסֵי-אֶרֶץ:

תִּרְעֹם בְּשֵׁבֶט בְּרוֹל כְּכֹלֵי יוֹצֵר תִּנְפְּצֶם:

וְעַתָּה מַלְכִּים הַשְׁכִּילוּ הוֹסְרוּ שְׁפָטֵי אֶרֶץ:

עֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה בִּירְאָה וּגְלוּ בְרַעְדָּה:

נִשְׁקוּ בְרֶפֶץ יֶאֱנֹף וְתֵאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי יִבְעַר בְּמַעַט

אִפּוֹ אֲשֶׁר־כָּל-חֹסֵי בוֹ:

תרגום

א

וְגִבֹר דָּלָא הָלִיךְ בְּמַלְכֵת רָשָׁעִים וּבְאֶרֶץ חִיבִין לֹא קָם וּבִסְעָה מִמִּיקְנֵי לֹא אֶסְתַּחֲרַר:

דִּינֵי רָעוּתָהּ וּבְאֶרֶץ מִרְגָּן יָמָם וְלַיְלָה: וְהָיָה כְּאִלּוּ דְנָצִיב עַל טוֹפֵי מוֹי דְּאִנְכָה מְבַשֵּׁל בְּעַדְנִיהּ וְאִשְׁרָפוּי לֹא נִתְרִין

לֹא חִיכְנָא רָשָׁעִי אֶלְהֵן כְּמוֹצָא דְתִשְׁקַפְנָה זַעֲפָא: מִטּוֹל דְּגָלֵי קָדָם יֵי אֶרְחֻתְהוֹן וְצִדִּיקֵי וְאֶרְחֻתְהוֹן

ב

קִימִין מַלְכֵי אֶרֶץ וְשִׁלְטוֹנֵיהּ יִתְחַבְּרוּן כְּתִדָּא לְמַרְדָּא קָדָם יֵי וְלִמְנַצִּיעֵם

אֶמְרִין נִתְרַע יִתְּ אֶסְתַּחֲרֵהוֹן וְנִשְׁלֹק מִן יִתְּ שִׁלְטוֹתְהוֹן: דִּיתָב בְּשִׁמְיָא יִדְחָךְ מִיִּמְרָא דִּינֵי יִדְחָךְ לְהוֹן:

וְאֲנִי רַבִּיתִי מַלְכֵי וּמִנִּיתָהּ עַל צִיּוֹן טוֹר קֶדְשִׁי: אֲשַׁחֲעִי דְאֶלְהָא קִימָא יֵי אֲמַר

כְּעֵי מִנִּי וְאֶתְּן נִכְסֵי עַמִּי אֶחְסִנְתְּךָ וְאַחֲזִיתְךָ סִיפֵי אֶרֶץ: תִּתְבַּרְנוּן

וּכְעַן מַלְכֵי אֲשַׁבְּלוּ קִבְּלוּ מִרְדָּתָא נְגוּדֵי אֶרֶץ: פִּלְחוּ קָדָם יֵי בְּדִחְלָתָא

קִבְּלוּ אֶלְפָּנָא דִּילְמָא יִרְגּוּ וְתִתְחַבְּרוּן אֶרְחָא מִטּוֹל דִּינִיתוֹר כְּעֵיִר תִּקְפָּה טַב לְכָל דְּסִכְרִין בְּמִיִּסְרָה:

טוביה

וְלִכְלָכוֹ דְּמַלְכָּב מִגְרָגֵר וּמִצָּלַח:

מִטּוֹל כֵּן לֹא יִקְמוּן רָשָׁעִי בְּיוֹם דִּינָא רַבָּא וְחַטָּאֵי בְּסִיעֲתָהוֹן דְּצִדִּיקֵי:

וְשִׁיעֵי הַחֹבֵד:

לְסָה מִתְרַגְּשִׁין עַמִּיָּא וְאֲמִיָּא מִרְגָּנִין סְרִיקוּתָא:

אֶמְרִין נִתְרַע יִתְּ אֶסְתַּחֲרֵהוֹן וְנִשְׁלֹק מִן יִתְּ שִׁלְטוֹתְהוֹן:

כֵּן יִמְלִל לְהוֹן בְּתִקְפָּהּ וּבְרָגְזָהּ יִבְהַלְכוּן:

וְאֲנִי רַבִּיתִי מַלְכֵי וּמִנִּיתָהּ עַל צִיּוֹן טוֹר קֶדְשִׁי:

כְּעֵי מִנִּי וְאֶתְּן נִכְסֵי עַמִּיָּא אֶחְסִנְתְּךָ וְאַחֲזִיתְךָ סִיפֵי אֶרֶץ:

וּכְעַן מַלְכֵי אֲשַׁבְּלוּ קִבְּלוּ מִרְדָּתָא נְגוּדֵי אֶרֶץ:

פִּלְחוּ קָדָם יֵי בְּדִחְלָתָא

קִבְּלוּ אֶלְפָּנָא דִּילְמָא יִרְגּוּ וְתִתְחַבְּרוּן אֶרְחָא מִטּוֹל דִּינִיתוֹר כְּעֵיִר תִּקְפָּה טַב לְכָל דְּסִכְרִין בְּמִיִּסְרָה:

PSALTERIUM.

Psalmus David, sine titulo apud Hebræos.

PSALMVS I.

BEATVS vir qui non abiit in cōsilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentia non sedit.

*Sed in lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. *Erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tēpore suo: & folium eius non defluet; & omnia quęcunque faciet, prosperabuntur. *Non sic impij, non sic; sed tanquam pulvis quem proicit ventus à facie terræ. *Ideò non resurgent impij in iudicio, neque peccatores in consilio iustorum. *Quoniam nouit Dominus viam iustorum, & iter impiorum peribit. Psalmus David. II.

QVare fremuerunt gētes, & populi meditati sunt inania? *Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum & aduersus Christum eius. *Dirumpam⁹ vincula eorum, & proiciam⁹ à nobis iugū ipsorum. *Qui habitat in cælis, iridebit eos, & Dominus subfannabit eos. *Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos. *Ego autem constitutus sum rex ab eo sup̄ Sion montem sanctum eius, *Prædicans præceptum Domini. Dominus dixit ad me: Filius me⁹ es tu, ego hodie genui te. *Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrę. *Reges eos in virga ferrea, *tāquā vasa figuli cōfringes eos. *Et nunc reges intelligite, erudimini omnes qui iudicatis terram. *Seruite Domino in timore, & exultate ei in tremore. *Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta. Cum exarserit in breui iracius, beati omnes qui cōfidūt in eo.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

Ψαλμός τῷ δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις.

α'.

ΜΑΚΑΡΙΟς ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐπορεύθη εἰς βε-
λῆ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν ὁδὸς
ἔστη, & ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν ὅς ἐκαθί-
σεν. *ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελε-
τήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός. *καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πε-
φυττωμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, & τὸ φύλλον αὐτοῦ ὅς ἐκ δπόρ-
ρῆσός, καὶ πάντ' ὅσα αὐτὸ ποιῇ, κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ.
*οὐχ' οὕτως ὡς ἀσεβεῖς, ὅς ἔσται ὡς χυεὶς
ὃν ἐκρίψει ὁ ἀνέμῳ ἀπὸ παροῦτος τῆς γῆς.
*διὰ τοῦτο ὅς ἀναστήθονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, καὶ ἀ-
μαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.
*ὅτι γνώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν
ἀπολείται.

Ψαλμός τῷ δαυίδ. β'.

ΙΝΑ ΤΙ ΕΦΡΥΑΞΑΝ ἔθνη καὶ λαοί, ἐμελέτησαν κενά;
*παρέστησαν ὡς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ὡς ἄρχοντες συ-
νήχθησαν ἐπὶ τοῦ κυρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ χειροῦ
αὐτοῦ. *διαρρήξω μὲν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορ-
εῖψω μὲν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
*ὁ κατ' οὐρανὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελά(εῖ) αὐτοῖς, & ὁ κύ-
ριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτοῖς.
*τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτοῖς. *ἐγὼ δὲ κατεσάθην βα-
σιλεὺς ὑπὸ αὐτοῦ ἐπὶ σὺν ὀργῇ τὸ ἄγριον αὐτοῦ, *διαγέλ-
λων τὸ πρὸς ἄλμα κυρίου. κύριος εἶπε πρὸς με, ὅς με εἶ-
σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγῆνηκά σε. *αἰτήσασθαι παρ' ἐμοῦ, &
δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάχεσιν
σου ταῖς πέρασιν τῆς γῆς. *ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σπέρμας, ὡς σκῆπη κεραιμῶς σωτὴρ εἶς αὐτοῖς. *καὶ νῦν
βασιλεῖς σιώνετε, παιδύσθητε πόλεις οἱ κεραινοὶ τὴν γῆν.
*ὁ δαυὶς αὐτὸν ἐν φόβῳ, & ἀγαλλιάσθε αὐτῷ
ἐν τῷ θυμῷ. *ὁρᾶξάσθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῇ κύριος,
& ἀπολείψῃ τὴν ὁδὸν δικαίας. ὅτε δὲ ἐκκαθῇ ἐν τάχει ὁ
θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες ὅτι ἐπειθότες ἐπ' αὐτῷ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO,

IN LIBRUM PSALMORVM. B. ARIA MONTANO INTERPRETE.

BEatitudo viro qui non iuit in consilium impiorum, & in via peccatorum non stetit, & cum societate derisorum non sedit.
*Sed in institutione Domini voluntas eius, & in Lege eius meditatur die ac nocte.
*Erit tanquam arbor quæ plantata est super riuos aquarum, cuius fructus maturefcit in tempore suo, & folia eius non
defluunt, & omne germen eius quod germinat, granescit & proficit. *Non sic impij, sed sicut stipula quam
proicit ventus.
*Propterea non consistent impij in die iudicij magni, neque peccatores in societate iustorum.
*Quoniam manifesta est ante Dominum via iustorum, & via impiorum perdetur.

PSAL. II.

QVare fremunt populi, & nationes meditantur vanitatem?
*Deficiant à Domino, & certent cum Messia eius. *Dicunt, Dissoluamus vincula eorum, & proiciamus à nobis funes eorum.
*Qui sedet in cælis, ridebit: Verbum Domini subfannabit eos. *Tunc loquetur ad eos in fortitudine sua, & in ira sua interturbabit eos.
*Et ego vñxi regem meum, & constitui ipsum super Sion montem sanctum meum. *Recitabo Dei pactum: Dominus dixit mihi: Dilecte sicut filius est patri, tu mihi purus es, ac si die ista creauissem te. *Postula à me, & dabo diuitias populorum hæreditatem tuam, & possessionem tuam fines terræ.
*Confringes ipsos velut in virga ferrea, tanquam vas fictile conteres eos. *Seruite coram Domino in timore, & orate in tremore. *Recipite doctrinam, ne forte irascatur, & amittatis viam. Cum exarserit paululam furor eius: bonum omnibus qui sperant in verbo eius.

ג

* מזמור לדוד בְּכִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ :
 * יְהוָה מִה־רָבוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי :
 * רַבִּים אָמְרִים לִנְפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לֹא בֵאלֹהִים
 סֵלָה : * וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעָדִי כְבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי :
 * קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סֵלָה :
 * אֲנִי שָׁכַבְתִּי וַאֲשַׁנָּה הִקִּיצוּתִי כִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי :
 * לֹא־אִירָא מִרִבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּעָלִי :
 * קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־
 אֹיְבֵי לִחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים שְׁבַרְתָּ :
 * לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִּרְכַתְךָ סֵלָה :

ד

* לַמְנַצֵּחַ בְּנִינֹרָה מִזְמוֹר לְדָוִד :
 * בִּקְרָאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צַדִּיק בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי חֲנֻנִי
 וְשָׁמַעַתְּ תַפְלָתִי :
 * בְּנֵי־אִישׁ עַד־מָה כְבוֹדִי לְכַלְמָה תִּאְהַבּוּן רִיק
 תִּבְקְשׁוּ כֹזֵב סֵלָה :
 * וְדַעוּ כִי־הַפִּלָּה יְהוָה חֲסִיד לֹא יְהוָה יִשְׁמַע
 בִּקְרָאִי אֱלֹהֵי : * רְגֹזוּ וְאַל־תַּחַטְּאוּ אִמְרוּ בִלְבָבְכֶם
 עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדַמּוּ סֵלָה :
 * זִכְחוּ זִכְחֵי צַדִּיק וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה :
 * רַבִּים אָמְרִים מִי־יִרְאוּ טוֹב נֶסֶח עָלֵינוּ אֹר
 פְּנִיךָ יְהוָה :
 * נִתְּתָה שְׂמִיחָה בְּלִבִּי מֵעַתָּה דִּגְנִים וְתִירוֹשׁ שָׂרְבוּ :
 * בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ אֲשַׁכְּכָה וְאִישׁן כִּי־אַתָּה יְהוָה
 לְבָדְדָה לְבַטַח תוֹשִׁיבֵנִי :
 * לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילֹרָה מִזְמוֹר לְדָוִד :
 * אֲמַרִי הַאֲזִינוּ־הָ יְהוָה בִּינֹרָה הַגִּבִּי :
 * הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִי־אֵלֶיךָ אֲתַפְלֵל :
 * יְהוָה בִּקְרָתְּ שָׁמַע קוֹלִי בִּקְרָא עֲרֹךְ לְדֹאצְפָּה :

תרגום

1 השבחתא לדוד במערקה מן קדם אבשלום ברה : 2 וייבמה סגיעין מעיקי סגיעין דקמין עלי : 3 סגיעין דאמרין
 4 ואנת ויי חרים עלי איקרי ומרורם רישוי : 5 קלי קדם ויי אצלי יקבל צלותי מטר ובית
 6 אנת שכתב ודמכת אחרת מטול דיי סמך יתי : 7 לא אדחל מרבון עממין די חזור חזור אהכנשו עלי :
 8 קים ויי פרזק יתי אלהי ארום מחיתא כל בעלי רבבי על ליסחהון כפי דרשיעי תברתא : 9 למן קדם ויי פרקנא ועל עמך ברכתך
 10 לשבתא על נגינתא השבחתא לדוד : 11 בעדן צלותי קבל מני אלהא דצדקתי בעדן עקא אפחיתא לי
 12 בני אנשא מטול מה איקרי לאהכנעויתא תרחמון סריקיתא תבעון כדכוכא לעלמין : 13 ודעו ארי פרש ויי
 14 זועו מנה ולא תחטון אמרו בעותכון כפמכון ושאלכון בלבכון וצלו על שוויכון
 15 כבשו יצריכון ויחשבו לכון כנכסת צדקא וספרו עלי : 16 סגיעין דאמרין מן יחמנא טבא נסי
 17 יחבת חרוא בלבי מן עידן דעבוריהון וחמריהון סגיעו : 18 בשלם כתר אשכנב ואדמוך מטול דאנת ויי
 19 לשבתא על חניגין השבחתא לדוד : 20 מימרי אצית ויי בינה רגגי : 21 אצית לקל בעותי מלכי ואלהי ארום קדםך אצלי :
 22 ויי בצפרא שמע קלי בצפרא אסור קדםך ואסתחי :

* Psalmus David cum fugeret à facie Ab-
 salom filij sui. PSAL. III.

1 Domine quare multiplicati sunt hostes mei?
 2 multi consurgunt aduersum me.
 3 * Multi dicunt animæ meæ: Non est salus
 4 huic in Deo. Semper. * Tu autē Domine clypeus
 5 circa me, gloria mea & exaltans caput meum.
 6 * Voce mea ad Dominum clamabo; & ex-
 7 audiet me de monte sancto suo. Semper.
 8 * Ego dormiui & soporatus sum: euigilauit
 9 quia Dominus sustentabit me. * Non time-
 10 bo millia populi, quæ circumdederunt me.
 11 * Exurge Domine, saluum me fac Deus meus,
 12 quia percussisti omnium inimicorum meorum
 13 maxillam, dentes impiorum confregisti.
 14 * Domino salus, super populum tuum bene-
 15 dictio tua. Semper.

* Victori in canticis, psalmus David.

PSAL. IIII.

1 Inuocante me exaudi me Deus iustitia mea,
 2 in tribulatione dilatasti mihi: misere mei, et
 3 exaudi orationem meam. * Filij uiri-
 4 quequo inelyti mei ignominiosè diligitis uani-
 5 tatem, quarentes mendacium? Semper. * Et
 6 cognoscite quoniā mirabilem reddidit Dominus
 7 sanctum suum: Dñs exaudiet cū clamauero ad
 8 eum. * Frascimini & nolite peccare: loquimi-
 9 ni in cordibus uestris super cubilia uestra, &
 10 tacete. Semper. * Sacrificate sacrificium
 11 iustitiæ, & confidite in Domino.
 12 * Multi dicunt: Quis ostendet nobis bonū
 13 leua super nos lumen vultus tui Domine.
 14 * Dedisti letitiam in corde meo, in tempore
 15 frumentum eorum & vinum eorum multipli-
 16 cata sunt. * In pace simul requiescam & dor-
 17 miam, quia tu Domine specialiter securum ha-
 18 bitare fecisti me.

* Victori pro hereditatibus, psalmus Da-
 uid. PSAL. V.

1 Verba mea exaudi Domine, intellige rugi-
 2 tum meum. * Aduerte ad vocem clamoris mei
 3 rex meus & Deus meus, quia te deprecor.
 4 * Domine manè audies vocem meam; in autē
 5 preparabor ad te & contemplanor.

Psalmus David, cum fugeret à facie
Absalom filij sui. PSAL. III.

Domine quid multiplicati sunt qui tri-
bulat me? multi insurgunt aduersum
me. * Multi dicunt animæ meæ: Non est sa-
lus ipsi in Deo eius. * Tu autem Dñe sus-
ceptor meuses, gloria mea, & exaltans ca-
put meū. * Voce mea ad Dñm clamaui, &
exaudiuit me de monte sancto suo. * Ego
autē dormiui & soporatus sum. * exurrexi,
quia Dñs suscipiet me. * Non timebo mil-
liapopuli circumdantia me: * Exurge Do-
mine, saluum me fac Deus meus. Quoniā
tu percussisti omnes aduersantes mihi si-
ne causa, dentes peccatorū cōtriuisti. * Do-
mini est salus, & super populum tuum be-
nedictio tua.

In finem in * hymnis psalmus David.

PSAL. IIII.

Cum inuocare ego, exaudiuit me Deus
iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti
mihi. Miserere mei, & exaudi orationem
meam. * Filij hominū vsquequo graui cor-
de: vñ quid diligitis vanitatem & quæritis
mendacium? * Et scitote quoniā mirificauit
Dñs sanctum suū: Dñs exaudiet me, cum
clamaui ergo ad eum. * Irascimini & no-
lite peccare: quæ dicitis in cordibus ve-
stris, in cubilibus vestris compungimini.
* Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate
in Dño. * Multi dicunt: Quis ostēdet nobis
bona? Signatum est super nos lumen vultus
tui Dñe: * Dedisti lætitiā in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & olei sui multi-
plicati sunt. * In pace in idipsum dormiam
& requiescam. quoniam tu Domine sin-
gulariter in spe constituisti me.

* Pro ea quæ hæreditatem consequi-
tur Psalmus David. PSAL. V.
Verba mea auribus percipe, Dñe, intelli-
ge clamorem meū: * Intende voci ora-
tionis meæ rex meus & De⁹ meus. Quoniā
ad te orabo Domine: * Manē exaudies vo-
cem meā. Manē astabo tibi & videbis me:

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Canticum David cum fugeret à facie Absalom filij sui.

PSAL. III.

Domine quā multi sunt infestatores mei: multi surgunt aduersum me. * Multi dicunt animæ meæ: Non est redemptio ei in Deo
in æternum. * Et tu, Dñe, scutum super me, honor meus, & exaltator capitis mei. * Voce mea ad Dominum orabo: & recepit ora-
tionem meam de monte domus sanctuarij sui in æternum. * Ego quieui & dormiui, euigilaui, quoniam Deus sustentauit me. * Non time-
bo à myriadibus populorum qui circumcirca coadunati sunt aduersum me. * Surge Dñe, redime me Deus meus, quoniam tu percussisti
omnes auctores inimiciæ meæ super genas eorum, dentes impiorum confregisti. * A facie Domini redemptio, & super populum tuum
benedictio tua in æternum.

* Ad canendum super neghinath, canticum David. PSAL. IIII.
In tempore orationis meæ recipe à me Deus iustitiæ meæ, in tempore angustiarum dilatasti mihi. miserere mei, & accipe orationem meam.
* Filij hominis vsquequo honor meus ad vituperium? amabit inania, quæretis mendacium in æternum? * Et scitote quoniam separa-
uit Dominus misericordem sibi: Dominus accipiet orationem Davidis cum inuocauerit eum. * Contremiscite ab illo, & ne peccetis: di-
cite orationem vestram in ore vestro, & petitionem vestrā in corde vestro, & orate super cubile vestrum: & mementote diei mortis semper.
* Domate concupiscentias vestras, & reputabitur vobis sicut sacrificium iustitiæ: & sperate in Dño. * Plures sunt qui dicunt: Quis ostendet
nobis bonum? leua super nos lumen aspectus faciei tuæ Domine. * Dedisti lætitiā in corde meo à tempore quo frumentum eorum & vi-
num eorum multiplicata sunt. * In pace simul accubabo ac dormiam, quoniam tu Domine singulariter securē sedere facies me.

* Ad canendum super choros, canticum David.

PSAL. V.

Verbum meum ausculta Domine, intellige desiderium meum. * Ausculta vocem petitionis meæ, rex meus & Deus meus, quoniam
coram te orabo. * Domine manē audi vocem meam; manē ordinabo coram te, & respiciam.

Bb 3

* Ψαλμός τῷ δαυίδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ τοῦ
σώπας ἀβεσαλώμ ἔξ ὑποῦ αὐτοῦ. γ.
* Κύριε τί ἐπληθύθησαν ἐλπίοντές με; πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. * πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου,
ὅτι ἐπισωτηρία αὐτῶν ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. διάψαλμα.
* σὺ ὦ κύριε ἀνπλήθησέ μου εἰ, διόξα μου καὶ ὑψῶν
τὴν κεφαλὴν μου. * φωνὴ μου πρὸς κύριον ἐκεί-
νον κραῖνα, καὶ ἐπήκασέ μου ἕξ ὄρεος ἁγίου αὐτοῦ.
* ἐγὼ ὦ κοιμήθην καὶ ὑπνώσω. ἕξηγέρθην, ὅτι κύ-
ριε ἀνπλήθησάί μου. * οὐ φοβηθήσμαι ἀπὸ μυριά-
δων λαοῦ, τῶν κύκλω σπεπιπερμένων μοι.
* ἀνάστα κύριε, ὥσπὸν με ὁ θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας
πολλὰς ὅτι ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὁδόντας ἀμαρ-
τωλῶν σπέντεψας. * τὸ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ διλογία σου.

* Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμός τῷ δαυίδ. δ.
* Ἐν τῷ ἑπικαλεῖσθαι με εἰσέηκουσέ μου ὁ θεός τῆς δι-
καιοσύνης μου, ἐν ἐλπίσει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με,
καὶ εἰσακῶν τὸ πρὸς δουχῆς μου. * ὑοὶ ἀνθρώπων
ἕως ποτε βαρυκαρδίως ἰναλί αἰσάπατε ματαιότητά, ἐζη-
τεῖτε ψεῦδος; * καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος
τὸν ὅσον αὐτοῦ, κύριε εἰσακῶσέ μοι ἐν τῷ κεκραγῆναι
μου πρὸς αὐτόν.
* ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτανώετε, ἀλλέετε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.
* θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον.
* πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημει-
ώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ σωσώπου σου κύριε.
* ἔδωκας θυφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ καρ-
ποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύθησαν.
* ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσμαι καὶ ὑπνώσω. ὅτι
σὺ κύριε κατεμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

* Ὑπὲρ τὴν κληρονομίαν ψαλμός τῷ δαυίδ. ε'.
* Τὰ ῥήματά μου ἐνώπια κύριε, σύνες τὴν κραυγὴν μου.
* πρὸς τὴν φωνὴν τὴν δέησέν μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ
θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ πρὸς ἐξομαί κύριε. * ὁ πρῶτος εἰσακῶ-
σῃ τὴν φωνήν μου. ὁ πρῶτος ὡδασθήσμαι ἐν ἐπὶ ὅψι με.

* כִּי לֹא אֵל-חַפְּזֵי רָשָׁע אֵתָהּ לֹא יִנְרָד רָע:
* לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לִנְגַד עֵינֶיךָ שְׁנֵאת כָּל-
פְּעֻלֵי אוֹן:

* תֹּאבֵד דְּבָרֵי כֹזֵב אִישׁ דְּמִיסוּמְרָמָה יִתְעַבֵּי הוֹה:
* וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אֲבוֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחֶה אֶל-
הַיֵּכָל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:

* יְהוֹה נִחָנִי בְּצַדִּיקְךָ לְמַעַן שׁוּרְרֵי הוֹשֵׁר לִפְנֵי
דְּרַכְךָ:

* כִּי אֵין בְּפִי הוֹ נִכּוֹנָה קִרְבָּם תְּהוֹת קִבְּר־פְּתוּחַ
בְּרִנָּם לְשׁוֹנָם יִחַל־קוֹן:

* הָאֲשִׁימִם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמַּעְצוֹתֵיהֶם בְּרַב
פְּשַׁעֵיהֶם הִדְיָחוּ בִי מְרוֹ בְּךָ:

* וַיִּשְׁמְחוּ כָל-חֹסֵי בְּךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּךְ עֲלֵינוּ
וַיַּעֲלֵצוּ בְּךָ אֲהַבֵּי שִׁמְךָ:

* כִּי-אַתָּה תִּבְרַךְ צְדִיקֵי יְהוֹה כְּצִנְהָ רֵצוֹן תַּעֲטִרְנוּ:

ו

* לְמִנְצַח בְּנֵי נוֹת עַל-הַשְּׂמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד:
* יְהוֹה אֵל-בְּאִפְךָ תּוֹכִיחֵנִי וְאֵל-בְּחֶמְתְּךָ תִּסְרֵנִי:
* חֲנִנִי יְהוֹה כִּי אֶמְלֹל אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוֹה כִּי נִבְהֵלוּ

עֲצָמֵי:

* וְנַפְשִׁי נִבְהֵלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוֹה עַד-מָתִי:
* שׁוּבָה יְהוֹה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֶסֶדְךָ:
* כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ בְּשָׂאוֹל מִי יוֹדֵה לָךְ:

* יִנְעֲתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲרֶה בְּכָל-לַיְלָה מִטְּתִי
בְּדַמְעָתִי עַרְשִׁי אֲמַסֶּה:

* עֲשֵׂשָׁה מִבְּעַם עֵינֵי עֲתָקָה בְּכָל-צוּרְרֵי:
* סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל-פְּעֻלֵי אוֹן כִּי-שָׁמַע יְהוֹה קוֹלִי

בְּכִי:

* שָׁמַע יְהוֹה תַּחֲנֻנָּתִי יְהוֹה תִּפְּלֹתִי יִקַּח:
* יִשְׁוּיֵבְהֵלוּ מְאֹד כָּל-אִיבֵי יֹשְׁבוּ יִבְשׁוּ רִגְעִי:

תרגום

6 לא יתעדרון מתלעבין קבל עינך שנאת כל עבדי שקר:
8 ואנא בסוגי טובך אעול לביתך אסגוד לחיכלך דקדשך בדחלך:
10 ארום דלית בפסחון דרשיעי כיונחא גופיהון מלון אחרגושחא
חב להון אלהא יתבטלון מן מלכיהון בסוגי מרדיהון אחקל להון ארום מרדו במימרך:
13 מטול דאנת מברך

1 מטול דלא אלה צבי ברשעא אנת ולא יתיב עמך בישא:
7 תאבד ממלי כדכא אנש שדי דם ופאי ונכלא ירחק יי:
11 דבר יתי בצדקתך מן כגלל השבחתי תקן קדמי אורחך:
12 ויחל פתיך גרונחון לישנהון משעעין:
13 ויחרת כל מסבין במימרך לעלם ישבחון ויטלל עליהון ויבדחון במימרך דרחמין שמך:
14 ויחלל יי תיך חריסא טבא רעוא תכללנה:

ו

1 ויילא ברגון תכסינני ולא ברחמך חררי יתי:
3 חוס עלי אלהא
4 ונפשי אתבחילח לחדא ואנת יי עד אימתי רנח לי:
5 חוב יי פצה נפשי פרק יתי
7 אשתלחתי בחונחתי אמלל בצערי כל ליליא על שווי בדמעי
9 וזרו מני כל עבדי שקר ארום קבל יי קל בכתי:
11 ויבחתון ויבחתון לחדא כל בעלי רבבי יחובון ויבחתון כשערה:

1 לשבחא על כנרא דתמניא נימין השבחתי לך:
3 מטול דחדש אנא אסי יי מטול דאתבחילי גרמי:
6 מטול דליתבמותא דכרנך בשיוול מן יודה לך:
8 חשוכה מרוג עיני אתכללית בכל עקתי:
10 שמי קדום יי פגיעתי יי קבל צלותי:

* Quoniam non Deus volens iniquitatem
tu es. nō habitabit iuxta te malign⁹, * neq;
permanebūt iniusti ante oculos tuos. Odi-
sti omnes qui operantur iniquitatē: * Perdes
omnes qui loquuntur mendacium. virum
sanguinū & dolosum abominabitur Dñs.
* Ego autem in multitudine misericordiæ
tuæ, introibo in domum tuā; adorabo ad
templum sanctū tuū in timore tuo. * Dñe
deduc me in iustitia tua, propter inimicos
meos dirige in conspectu tuo viam meam.
* Quoniā nō est in ore eorū veritas, cor eo-
rum vanum est. sepulchrum patens * guttur
eorū, linguis suis dolosē agebant: * Iudica
illos Deus. Decidāt à cogitationibus suis:
secundū multitudinem impietatum eo-
rū expelle eos, quoniā irritauerūt te Dñe.
* Et lætentur omnes qui sperant in te, in ex-
ultatione tua, & habitabis in eis. Et
gloriabūtur in te * qui diligunt nomē tuū:
* Quoniam tu benedices iusto Domine, vt
scuto bonæ voluntatis coronasti nos.

* In finem in * hymnis pro octaua Psal-
mus David. VI.

Domine ne in furore tuo arguas me, ne-
que in ira tua corripas me. * Misere-
re mei Dñe, quoniam infirmus sum: sana me
Dñe, quoniā cōturbata sunt ossa mea. * Et
āia mea turbata est valdē, & tu Dñe vsque-
quo? * Cōuertere Dñe, * eripe āiam meā. Sal-
uū me fac ppter misericordiā tuam: * Quo-
niā nō est in morte q̄ memor sit tui: in in-
ferno autē q̄s confitebitur tibi? * Laboraui
in gemitu meo, lauabo per singulas noctes
lectū meū, in lachrymis meis strātū meū ri-
gabo. * Turbatus est à furore oculus meus,
inueteraui inter oēs inimicos meos. * Disce-
dite à me omnes qui operamini iniquita-
tem, quoniam exaudiuit Dominus vocem
fletus mei. * Exaudiuit Dñs deprecationem
meam, Dominus orationē meam suscepit.
* Erubescāt & cōturbētur oēs inimici mei:
conuertantur & erubescāt valdē velociter.

* ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων δυνάμει σου εἶ. & παροικήσει θε-
οὶ ποιεῖς δυνάμει σου, οὐδ' ἀνθρώποις ὁδοὶ κατέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πᾶσι τοῖς ἔργαζο-
μένοις τὴν δυνάμει σου. * ἀπολείπεις πᾶσι τοῖς ἔργαζο-
μένοις τὸ ψεῦδος. ἀνδρῶν αἱμάτων καὶ δόλιον βδέ-
λυγμα. * ἐγὼ δ' ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐλεῶν σου,
εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁ-
γίον σου ἐν φόβῳ σου. * κύριε ὁδηγήσόν με ἐν τῇ δι-
καιοσυνῇ σου, ὥστε καὶ τῶν ἐχθρῶν μου κατέσθην ἐν ὁ-
πλῶν σου τὴν ὁδόν μου. * ὅτι οὐκ ἔστι ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. τὰ φάρμακα ἐ-
ξέλιπον οἱ λάρυγγες αὐτῶν, τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐδόλουσαν.
* κρινόν αὐτοὺς ὁ θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν δια-
βουλῶν αὐτῶν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξέλθῃ
αὐτοῖς, ὅτι παρεπίρροναί σε κύριε.
* καὶ ὑψωθήσονται πάντες ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ,
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσθων, καὶ κατακλινώσονται ἐν αὐτοῖς. καὶ
καυχήσονται ἐν σοὶ ὁ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
* ὅτι σὺ ἀνταγήςεις δίκαιον κύριε, ὡς ὁ πῶς διδοκίμας ἐ-
στραφέντας ἡμᾶς.

* Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀργῆς ψαλ-
μός τοῦ δαυὶδ. 5.
* Κύριε μὴ τὸ θυμὸν σου ἐλέγξης με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με. * ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.
ἰατρίαν μου κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου.
* καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως
ποῦ; * ἤστρεψον κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου. ὥ-
σόν με ὥστε καὶ τῶν ἐλεῶν σου. * ὅτι οὐκ ἔστι ἐν τῷ θά-
νατῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τίς ἐξομολογήσε-
ται σοί; * ἐκοπίασα ἐν τῷ σπασμῷ μου, λούσω κατ' ἐ-
κείνην τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσι καὶ τὴν σρω-
μὴν μου βρέξω. * ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός
μου, ἐπαλαιώθην ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου. * ἀπέστητε ἀπὸ
ἐμὲ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν δυνάμειν, ὅτι εἰσέηκσε κύ-
ριος τὸ φωνῆς ἡ καυθμῶν μου. * ἤκουσε κύριος τὴν δεήσέν μου,
κύριε τὴν προσευχὴν μου πρὸς τὸν ἐξέτατο.
* αἰχμῶν θείσων ἐταράχθουσιν πάντες ἐχθροί μου.
ἀποστραφείσων ἐκ αἰχμῶν θείσων σφόδρα διατάχες.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam non Deus volens improbitatem tu es; & non commorabitur tecum malus. * Non permanebunt irrisores coram oculis
tuis: odisti omnes operarios falsitatis. * Perdes loquentes mendacium: hominem effusorem sanguinis mundi, & dolosum longē propel-
let Dominus. * Et ego in multitudine bonitatis tuæ ingrediar in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum in timore tui. * Do-
mine deduc me in iustitia tua, propter laudem meam; dirige coram me viam tuam. * Quoniam non est in ore impiorum rectum: corpo-
ra eorum plena sunt tumultu: sicut infernus patens guttur eorum: linguam suam lenificant. * Condemna illos Deus: deficient à confi-
sant in Verbo tuo, in æternum laudabunt, & obumbrabis eos, & lætabuntur in verbo tuo amatores nominis tui. * Quoniam tu benedi-
cisti iustis, Domine: veluti clypeo voluntate bona coronabis eum.

PSAL. VI.

Domine ne in furore tuo corripas me, neque in ira tua castiges me. * Misere-
re mei Domine, quoniam debilis sum ego: sana me Dñe,
quoniam obstupuerunt ossa mea. * Et anima mea conturbata est vehementer; & tu Domine vsquequo refrigerium mihi? Reuertere Do-
mine, libera animam meam, redime me propter benignitatem tuam. * Quoniam non est in morte memoria tui: in inferno quis
laudabit te? * Lassatus sum suspirio meo, loquar in dolore meo tota nocte super lectum meum: lachrymis meis cubile meum rigabo.
* Caligavit præ indignatione oculus meus, consumptus est propter omnes oppressores meos. * Recedite à me omnes operarii falsitatis,
quoniam accepit Dominus vocem ploratus mei. * Exaudita est in conspectu Domini deprecatio mea: Dominus orationem meam accepit.
* Confundantur & inturbentur valde omnes auctores inimicitiarum mearum: reuertantur & confundantur in momento.

שִׁנְיוֹן לְדוֹד אֲשֶׁר-שָׁר לַיהוָה עַל-דְּבָרֵי-כּוֹשׁ
בֶּן-יָמִינִי :

יְהוָה אֱלֹהֵי בֶן חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל-רָדְפִי
וְהַצִּילֵנִי :

פֶּן-יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֶּרֶק וְאֵין מִצִּיל :
יְהוָה אֱלֹהֵי אִם-עָשִׂיתִי זֹאת אִם-יֵשׁ-עוֹל בְּכַפִּי :
אִם-נִמְלַתִּי שְׁלָמִי רַע וְאֶחָלָצָה צוּרֵי רִיקָם :
יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וַיִּשְׁגּוּ וַיִּרְמָס לָאָרֶץ חַיִּי וּכְהוֹדִי
לַעֲפָר יִשְׁכֵּן סִלְרִי :

קוֹמָה יְהוָה בְּאַפְךָ הַנֶּשֶׂא בַעֲבֻרוֹת צוּרֵי וְעוֹרָה
אֱלֹהֵי מִשְׁפַּט צִדִּיק :

וַעֲדַת לְאֻמִּים תִּסּוּבְכֶךָ וְעָלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה :
יְהוָה יִדִּין עַמִּים שְׁפָטֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיק וּכְתָמִי עָלַי :
יִגְמַר נָא רַעֲשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צִדִּיק וּבָחֵן לְבוֹרָה
וּכְלִיֹּרֶת אֱלֹהִים צִדִּיק :

מִגִּנִּי עַל-אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל :
אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צִדִּיק וְאֵל זֶעַם בְּכָל-יוֹם :
אִם-לֹא יִשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ קִשְׁתוֹ דָּרֶךְ וַיִּכּוֹנְנָה :
וְלֹא הִבִּין כָּלִי-מוֹרֶת חֲצִיו לְדֹלְקִים יַפְעַל :
הִנֵּה יַחֲבֵל-אֵוֶן וְהִרְחָה עֲמָל וַיִּלְד שֶׁקֶר :
בּוֹר כֶּרֶה וַיַּחֲפֹרְהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל :
יִשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קִדְקִדּוֹ חֲמָסוֹ יִרֹד :
אוֹדָה יְהוָה כְּצַדִּיק וְאֹמְרָה שֵׁם-יְהוָה עָלֵיוֹן :

ח

לְמִנְצַח עַל-הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדוֹד :
יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מֶה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּנְהַר הוֹדְדָה עַל-הַשָּׁמַיִם :
מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדָּתָה עוֹ לְמַעַן צוּרֵי־רֶךְ
לְהַשְׁבִּיר אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם :

¹ Pro ignorance David, qui cecinit Domino super verba Aethiopis filij femini.

PSAL. VII.

² Domine Deus meus in te speravi, salua me ab omnibus persecutibus me, et libera me.

³ Ne fortè rapiat ut leo animam meam; la-
⁴ ceret, & non sit qui eripiat. Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manib⁹ meis.

⁵ Si reddidi retribuentibus mihi mala, &
⁶ dimisi hostes meos vacuos: Persequatur ini-

⁷ micus animam meam & apprehendat, & con-
culcet in terra vitam meam, & gloriam meam

⁸ in puluerem collocet. Semper. Surge Domine in furore tuo, eleuare indignans super hostes meos, et confurge ad me iudicio quod mandasti.

⁹ Et congregatio tribuum circundet te, & pro hac in altum reuertere.

¹⁰ Dominus iudicabit populos: iudica me Domine secundum iustitiam meam, & secundum simplicitatem meam quæ est in me. Consumetur nunc malum iniquorum, & confirmetur iustus, probator cordis & renum Deus iustus.

¹¹ Clypeus meus in Deo, qui saluat rectos cor-
¹² de. Deus iudex iustus, & fortis comminans tota die.

¹³ Non conuertenti gladium suum acuet, ar-
cum suum tetendit & parauit illum.

¹⁴ Et in ipso preparauit vasa mortis, sagit-
tas suas ad comburendum operatus est.

¹⁵ Ecce parturit iniquitatem & concepit do-
lorem, & peperit mendacium. Lacum aperuit & effodit eum, & incidit in interitum quem operatus est. Reuertetur dolor suus in caput eius, et super verticem eius iniquitas sua descendet. Confitebor Domino secundum iustitiam eius, & cantabo nomini Dñi altissimi.

¹⁶ Victori pro torcularibus psalmus David.

PSAL. VIII.

² Domine dominator noster quàm grande est nomen tuum in vniuersa terra, qui posuisti gloriam tuam super calos. Ex ore infantium & lactetium perfecisti laudem propter aduersarios tuos, ut quiescat inimicus et vltor.

³ Domine dominator noster quàm grande est nomen tuum in vniuersa terra, qui posuisti gloriam tuam super calos. Ex ore infantium & lactetium perfecisti laudem propter aduersarios tuos, ut quiescat inimicus et vltor.

תרגום

ז

הַרְגָמָה דְּאוֹרִיתָא לְדוֹדֵי שִׁבְחָה קָדָם יְיָ עַל חֲבָרָא דְּשֹׂאֵל בְּרִי קִישׁ דְּמִשְׁבָּטָא דְּבִנְיָמִין :
דִּילְמָא יַחְבֵּר חֵידָא כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי וְלִית דְּפָצִי :
יְהוָה רִדִּיף בְּעַל דְּבָבָא נַפְשִׁי וַיִּדְבֶּק וַיִּכְבֹּשׁ לָאָרֶץ חַיִּי וַיִּקְרִי לַעֲפָרָא יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמִין :

וּכְנִישַׁת אוֹמִיָּא תַחְזִירֶנָּךְ וְאִמְטוּלְתָּהּ לְבֵית שְׁכִינְתָּךְ :
יִשְׁחָצִי כַעַן בִּישָׁא לְרִשְׁעִיָּא וַיִּשְׁחַכְלִלֻן צִדִּיקִי וּבָחֵן לְכָא :
אֱלֹהֵי דִינָא זְכָאָה וּבְחֻקָּא רַגְזָה עַל רִשְׁעֵי כָל יוֹמָא :
וְאִמְטוּלְתָּהּ אֶתְקִין וַיִּנְי מוֹחָא גִירוֹתֵי לְדֹלְקִי צִדִּיקָא יַעֲבֹד :
יְתוּב לִיעוּתָהּ בְּרִישָׁה וְעַל מוֹחָה חֲסוּפָה יַחֲזִיר :

ח

יְיָ רְבוּכָנָא כְּמָה תְּלִיל וּמִשְׁבַּח שְׁמֶךָ בְּכָל אֲרֻעָא דִּיתְבַּת זִינָךְ עֵיל מִן שָׁמַיָּא :
מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדָּתָה עוֹ לְמַעַן צוּרֵי־רֶךְ לְהַשְׁבִּיר אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם :

*Psalmus David, quem cantauit Domino pro verbis Chusi filij Iemini.

PSAL. VII.

Domine Deus meus in te speraui, saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me. * Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat. * Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis: * Si reddidi retribuentibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis. * Persequatur merito inimicus animam meam & comprehēdat, & concutet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluere collocet. * Exurge Domine in ira tua, exaltare in finibus inimicorum tuorum. Et exurge Domine Deus meus in precepto quod mandasti; * Et synagoga populorum circumdabit te. & propter hanc in altum regredere. * Dominus iudicabit populos. Iudica me Domine secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me. * Consumetur iustitia nequitia peccatorum, & diriges iustum, scrutans corda & renes Deus iustus. * Adiutorium meum à Deo qui saluos facit rectos corde. * Deus iudex iustus, & fortis & patiens, & nunquid irascitur per singulos dies? * Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, & parauit illum. * Et in eo parauit vasa mortis, sagittas suas ardētibz effecit. * Ecce parturit in iustitiam, concepit dolorem & peperit iniquitatem. * Lacu aperuit & effodit eum, & incidet in foueam quam fecit. * Conuertetur dolor eius in caput eius, & in verticem ipsius iniquitas eius descendet. * Confitebor Domino secundum iustitiam eius, & psallam nomini Domini altissimi.

* In finem pro torcularibus, psalmus David.

PSAL. VIII.

Domine Dominus noster, quam admirabile nomen tuum in vniuersa terra! quoniam eleuata est magnificentia tua super celos. * Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem, propter inimicos tuos, ut destruas inimicum & ultorem.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Interpretatio Legis Davidis quam cecinit coram Domino super interitu Saulis filij Cis qui erat de tribu Benjamin. PSAL. VII. Domine Deus meus in verbo tuo speraui: redime me ab omnibus persequentibus me, & libera me. * Ne forte dilaceret sicut leo animam meam; discindat, & non sit qui eruat. * Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis: * Si reddidi auctori pacis meae malum, & affixi eos qui meangebant frustra: * Persequatur auctor inimitiae animam meam, & apprehendat, & prosterneat ad terram vitam meam, & gloriam meam in puluere ponat in perpetuum. * Surge Domine in fortitudine tua, eleuare in furore super oppressores meos, & accelera mihi iudicium quod mandasti. * Et congregatio gentium circumdabit te, & propter eam ad domum maiestatis tue reuertere. * Verbum Domini iudicabit populos: iudica me Domine secundum meritum meum, & secundum perfectionem meam perfolue mihi. * Destruatur nunc malitia impiorum, & confirmetur iustus: scrutatur verò corda & renes Deus iustus. * Clypeus meus in Deo qui redimit rectos corde. * Deus iudex iustus, & in fortitudine irascitur aduersus impios tota die. * Si non reuertatur ad terram operabitur. * Ecce enitetur falsitatem, & concipiet prauitatem, & pariet mendacium. * Foueam fodit & effodit eam; & cecidit in foueam quam fecit. * Recidet prauitas eius in caput eius, & super verticem eius iniquitas eius descendet. * Laudabo Dominum secundum iustitiam eius, & laudabo nomen Dei altissimi.

PSAL. VIII.

Ad canendum super citharam, canticum David. Domine preceptor noster, quam excelsum & laudabile est nomen tuum in vniuersa terra, qui constituisti splendorem tuum supra celos. * Ex ore infantium & lactentium fundasti fortitudinem propter aduersarios tuos, ut destruas auctorem inimitiarum & ultorem.

* ψαλμός τῶν δαυίδ, ὃν ᾤσε τῶ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων χουσί υἱοῦ ἰεμρί. ζ.
 * Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ τοῖς ἡλπίσιν, ὥσόν με ἐκ πῶ-
 τῶν τῶν διωκόντων με, καὶ ῥύσαι με. * μήποτε ἀρπάσῃ
 ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὅντ' ὁ λυτρυμῶν, μὴ δὲ
 ῥύσῃ με. * κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἐστὶν
 ἀδικία ἐν χερσίν μου. * εἰ ἀνὰ πόδας τοῖς ἀνὰ ποδὶδ' ὁ-
 σί μοι κακά, δὲ ποτέ τιμι ἀρὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.
 * κατὰ δὲ ὡς ἀρὰ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ κα-
 τὰ λάβοι, καὶ κατὰ πατήσας γλῶττιν ζώῃ μου, ἐκ τὴν
 δόξῃ μου εἰς χροῖν κατὰ σκλῆρῃ.
 * ἀνίστητι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώσῃ ἐν τοῖς πέρασιν
 τῶν ἐχθρῶν σου. καὶ ἐξεγέρσῃ κύριε ὁ θεός μου ἐν τῇ
 σάγματι ὡς ἐν ἐτείλῃ. * καὶ συναγωγὴ λαῶν κυ-
 κλώσει σε. καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὑψ' ὁ ἡσπρεψον.
 * κύριε κρινεῖ λαούς. κρινόν μοι κύριε καὶ τὴν δικαιο-
 στυλίαν μου, καὶ καὶ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
 * ὡς τελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ καὶ δι-
 δυνεὶς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας ἐν νεφελῇς ὁ θεός δικαίως.
 * ἡ βοήθειά μου ὡς τὸ τοῦ θεοῦ τοῦ ῥύσαντος ἐμὴν δι-
 θῆς τῇ καρδίᾳ. * ὁ θεός κρινεῖ δίκαιον καὶ ἰσχυρὸς ἐ-
 μακρόθυμος, ἐκ μὴ ὀργῇ ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
 * ἐμὴν μὴ ἡσπρεψῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῶν ἐπὶ τὸ
 σῆ, τὸ ῥῶξον αὐτῶν ἐνέτεινε, καὶ ἡ τοίμασεν αὐτό.
 * καὶ ἐν αὐτῇ ἡ τοίμασε σκένη θανάτου, τοῖς βέλη αὐτῶν
 τοῖς καιομένοις ἐξέφρασατο. * ἰδοὺ ὡς ἐν ἡσπρεψῇ
 κίαν, ὡς ἐλάβε πόνον, καὶ ἔτεκεν δύο μίαν.
 * λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσε-
 ται εἰς βόθρον ὃν ἐργάσατο.
 * ἡσπρεψῇ ὁ πόνος αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, ἐκ τῇ
 κορυφῇ αὐτῶν ἡ ἀδικία αὐτῶν κατὰ βήσεται.
 * ὡς ομολογήσομαι τῶ κυρίῳ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
 τοῦ, καὶ ψαλῶ τῶ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.
 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν λυγρῶν ψαλμός
 τῶν δαυίδ. ή.

* Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
 πάσῃ τῇ γῇ. ὅτι ἐπέβη ἡ μεγαλοπρεπεία σου ὑπὲρ πάντων ἐ-
 ραυῶν. ἐκ σώματος νηπίων ἐθηλαζόντων καὶ ἡρπίσω αἶνον,
 ἐνέκα τῶν ἐχθρῶν σου ὡς κατὰ λύσαι ἐχθρὸν ἐκ ἐκδικητήν.

* כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים
אשר כוננתה :

* מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו :
* ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד וחדר תעטרהו :
* תמשילוהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו :
* צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי :
* צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים :
* יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :

ט

* למנצח על מור לבן מזמור לדוד :
* אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך :
* אשמחה ואעלצה בד אומרה שמך עליון :
* בשוב אויבי אחור יבשלו ויאבדו מפניך :
* כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק :
* גערת גוים אבדת רשע שמם מחירת
לעולם ועד :
* האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד
זכרם המור :

* ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו :
* והוא ישפט תבל בצדק ידיו לאמים במישורים :
* ויהי יהוה משגב לך משגב לעתות בצורה :
* ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך
יהוה :

* זמרו ליהוה ישב ציון הגדו בעמים עלילותיו :
* כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת
עניים :

* חננני יהוה ראה עניי משנאי מרומי משערי
מור :

* למען אספרה כל תהלתך בשערי בת ציון
אגילה בישועתך :

4 * Quoniam videbo celos tuos opera digito-
rum tuorum, Lunam & stellas quae fundasti.
5 * Quid est homo quoniam recordaris eius?
6 * Et minuisti eum paulo minus à Deo, gloria
& decore coronasti eum.
7 * Dedisti ei potestatem super opera manuum
tuarum, cuncta posuisti sub pedibus eius.
8 * Oves & armenta omnia, in super & ani-
9 malia agri. * Aves caeli & pisces maris, qui
transseunt semitas ponti.
10 * Domine dominator noster, quàm grande est
nomen tuum in vniuersa terra!

1 * Victori super mortem filij psalmus David.

PSAL. IX.

2 * Confitebor tibi Domine in toto corde meo,
3 narrabo omnia mirabilia tua. * Leta bor
& gaudebo in te, canam nomini tuo altissime.
4 * Cum ceciderint inimici mei retrorsum, &
corruerint & perierint à facie tua.
5 * Fecisti enim iudicium meum & causam
meam, sedisti super solium iudex iustitia.
6 * Increpasti gentes, perdidisti impium, no-
men eorum delesti in sempiternum & iugiter.
7 * Inimici completae sunt solitudines in finem,
& ciuitates subuertisti, perijt memoria eorum
8 cum ipsis. * Dominus autem in sempiternum
sedebit, stabiliuit ad iudicandum solium suum.
9 * Et ipse iudicat orbem in iustitia, iudicat po-
pulos in aequitatibus.
10 * Et erit Dominus eleuatio oppresso, eleuatio
opportuna in angustia.
11 * Et confident in te qui nouerunt nomen
tuum, quoniam non dereliquisti quarentes te
12 Domine. * Cantate Domino habitatori Sion,
annunciate in populis cogitationes eius.
13 * Quoniam quarens sanguinem eorum reco-
datus est, non est oblitus clamoris pauperum.
14 * Miserere mei Domine, vide afflictionem
meam ex inimicis meis, exaltans me de portis
mortis.
15 * Ut narrem omnes laudes tuas in portis fi-
liae Sion, exultabo in salutaris tuo.

תרגום

4 * מה בר נש ארום תדבר עובדיו ובר נש ארום תסער עליו :
5 * וחסרהו מעט מאלהים : ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
6 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
7 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
8 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
9 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
10 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
11 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
12 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
13 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
14 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :
15 * ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה :

* Quoniam videbo cælos, * opera digitorū tuorum, lunam & stellas quæ tu fundasti. * Quid est homo quod memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum? * Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria & honore coronasti eum: * Et constituisti eum super opera manuum tuarū. Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oves & boues vniuersas, insuper & pecora campi. * Volucres cæli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris. * Domine Dominus noster, quàm admirabile * nomen tuum in vniuersa terra!

* In finem pro occultis filij psalmus Daud.

PSAL. IX.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo, narrabo omnia mirabilia tua. * Latabor & exultabo in te, psallam nomini tuo Altissime. * In conuertendo inimicū meum retrorsum, infirmabuntur & peribunt à facie tua. * Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam. * Increpasti gentes & periit impius: nomen eius delesti in æternum, & in seculum seculi. * Inimici defecerunt frameæ in fine, & ciuitates destruxisti. periit memoria eius cum sonitu: * Et Dominus in æternum permanet. Parauit in iudicio thronum suum: * Et ipse iudicabit orbem terræ in equitate: iudicabit populos in iustitia. * Et factus est Dominus refugium pauperi, adiutor in opportunitatibus in tribulatione. * Et sperent in te qui cognoscunt nomen tuum, quoniā non dereliquisti quærentes te Domine. * Psallite Dño qui habitat in Sion: annunciate inter gentes studia eius. * Quoniam requirēs sanguinem eorum recordatus est, non est oblitus clamoris pauperū. * Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis, * vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion. * Exultabimus in salutari tuo.

4 * ὅτι ὄψομαι ὁδοὺς οὐρανοῦ, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σε
5 λυλῶ καὶ ἀστέρας, αἱ σὺ ἐθεμελίωσας. * τί ἐστιν ἄν-
6 θρώπος, ὅτι μνησθήσεται αὐτὸς; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέ-
7 πῃ αὐτόν; * ἢ λάτρωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,
8 αὐτὸν ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. πάντα ὑποτάξας ὑπο-
9 κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. * ὡς βοῦν καὶ βόας ἀπά-
10 ρας, ἐπὶ ᾧ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.
9 * τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι ἐχθρὰ τῆ θαλάσ-
σης, τὰ διαπορευόμενα τῶν ὁδῶν θαλασσῶν.
10 * κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομα σου ἐν
11 πάσῃ τῇ γῇ.
12 * Εἰς τὸ τέλος ὑποῖς τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμοῦ
13 τοῦ δαυίδ.
2 * Εξομολογήσεται κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διη-
3 γήσεται πάντῃ σου θαυμάσια σου.
4 * διφραγήσεται ἐν ἀγαλλιάσεται ἐν σοὶ ψαλῶ τὰ
5 ὀνόματί σου ὑψίσει. * ἐν τῷ δόξα σου φωνῶν τὸν ἐχθρόν
6 μου ἐκείθεν, ἀποστήσεται καὶ ἀπολυθήσεται ἀπὸ τῶν
7 σὸν σου. * ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δικαιοσύνην μου.
8 * ἐπέτιμήσας ἔθνη, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής, τὸ ὄνομα
9 αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, ὡς εἰς τὸν αἰῶνα ἔτι αἰῶν.
10 * Ἐχθροὶ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις
11 κατελείψαντες ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡχου.
12 * καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ἡτίμας ἐν κρί-
13 σει τὸν θρόνον αὐτοῦ. * καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκὴν ἡμῶν ἐν
14 δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν δύστην. * Ἐξέλθῃς κύριε
15 κατὰ φυγὴν τῶν πένθι, βοηθὸς ἐν δικαίᾳ ἐν ἀλήθει.
16 * Ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σοὶ ὁ γινώσκοντες τὸ ὄνομα σου,
17 ὅτι ὅτε ἐκατέλιπες ὁδοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε.
18 * ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατὰ καιρὸν ἐν σὺν ἀναγείλα-
19 τε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
20 * ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, ὅτε ἐπελά-
21 θετο τὴν κραυγὴν τῶν πονήτων. * ἐλέησόν με κύριε, ἵδὲ
22 τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. οὐ ψῶν με ἐκ
23 τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. * ὅπως δὴ ἐξαγείλω πάσας
24 τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών. ἀγαλ-
25 λιαζώμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam suspiciam cælos tuos, opera digitorum tuorum, lunam, & stellas quæ præparasti. * Quid est filius hominis quoniam recordaris operationum eius, & filius hominis, quoniam visitas eum? * Minuisti autem eum minimo ab angelis: gloria & splendore coronasti eum. * Dedisti ei potestatem in opera manuum tuarum: omnia posuisti sub pedibus eius: * Oves & boues omnes, & insuper bestias agri: * Aues cæli, & pisces maris transeuntes vias maris. * Domine præceptor noster, quàm excelsum & laudabile est nomen tuum in vniuersa terra! * Ad canendum super mortem filij, canticum Davidis. PSAL. IX.

Laudabo coram Domino in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. * Gaudebo & latabor in verbo tuo: laudabo nomen tuum altissimum. * Quando reuertetur auctor inimicitiarum mearum retrorsum, cespitabunt & peribunt à conspectu tuo. * Increpasti populos, perdidisti impium: nomina eorum deleuisti in secula seculorum. * Dum caderet auctor inimicitiarum, destructi sunt, & arces eorum sunt dirutæ in sempiternum, & ciuitates eorum deseruisti ne habitarentur: deleuisti memoriam eorum ab illis. * Verbum autem Domini in secula habitatio eius in cælis altissimis: direxit ad iudicium sedem suam. * Et ipse iudicabit terram in iustitia: iudicabit populos in æquitate. * Et erit Verbum Dñi fortitudo misero, fortitudo in temporibus angustiarum. * Et confident in Verbo tuo scientes nomen tuum, quoniam non dereliquisti quærentes te Domine. * Laudate coram Domino qui posuit maiestatem suam in Sion: annunciate in populis opera eius. * Quoniam requirēs sanguinem mundorum, iustorum suorum recordatus est: nec oblitus est clamoris humilium. * Miserere mei Domine: vide afflictionem meam ex hostibus meis: attolle me ab introitibus mortis. * Huius gratia narrabo omnia mirabilia tua in ingressibus portarum ecclesiæ Sion: latabor in redemptione tua.

טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו ממנו גלגלה
רגלים:

גודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע
הגיון סלח:

ישובו רשעים לשאול כל גוים שכחי אלהים:

כי לא לנצח ישבח אביון תקוה עניים
תאבד לעד:

קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניו:

שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש
המרה סלח:

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה:

בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות וחסבו:

כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברוך נאץ
יהוה:

רשע כנבה אפו בל ידרש אין אלהים כל
מזמותיו:

יחילו דרכיו בכל עת מרום משפט מנגדו כל
צוריו יפח בהם:

אמר בלבו בל אמוט לדור ודור אשר לא ברע:

אלה פיהו מלא ומרמור ותך תחרת לשונו
עמל ואון:

ישב במארב חצרים במחתרים יחרג נקי עיניו
לחלכו יצפנו:

יארב במסתור באריה בסכה יארב לחטוף עני
יחטף עני במשכו ברשתו:

ודכה ישח ונפל בעצמו חלפאים:

אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה
לנצח:

קומה יהוה אל נשא ירך אל תשכח
עניים:

16 * Demersa sunt gentes in interitu quem fecerunt, in rete isto quod absconderunt, captus est pes eorum.

17 * Agnitus est Dominus iudicium faciens in opere manuum suarum, corrui impius, meditatio semper.

18 * Conuertantur impij in infernum, omnes gentes quae oblatae sunt Dei.

19 * Quonia non in aeternum obliuioni erit pauper, expectatio pauperum non peribit in perpetuum.

20 * Surge Domine, non confortetur homo: indigenturgentes ante faciem tuam.

21 * Pone Domine terrorem eis, sciant gentes homines esse. Semper.

PSAL. X.

1 **Q**uare Domine stas à longè, despicis in temporibus angustiae?

2 * In superbia impij ardet pauper, capiantur in sceleribus quae cogitauerunt.

3 * Quia laudauit impius desiderium animae suae, & auarus applaudens sibi blasphemauit Dominum.

4 * Impius secundum altitudinem furoris sui non requirit, nec Deus in omnibus cogitationibus eius.

5 * Parturiunt via eius in omni tempore, longè sunt iudicia tua à facie eius, omnes inimici suos despicit.

6 * Loquitur in corde suo, Non mouebo, in generatione & generatione ero sine malo.

7 * Maledictione os eius plenum est, & dolus & auaritia, sub lingua eius dolor & iniquitas.

8 * Sedet insidians iuxta vestibula in absconditis ut interficiat innocentem: oculi eius rebus tuos circumspiciunt.

9 * Insidiatur in abscondito quasi leo in cubili suo, insidiatur ut rapiat pauperem, rapiet pauperem cum attraxerit eum ad rete suum.

10 * Et confractum subiecit eum, & irruet viribus suis valenter.

11 * Dixit in corde suo, Oblitus est Deus, abscondit faciem suam, non respiciet in perpetuum.

12 * Surge Domine Deus, leua manum tuam, noli obliuisci pauperum.

תרגום

16 טבעו עממא בשחתא דעברו במצדתא דנא דכמנו אתאחדת רגלון:

17 גלי קדם יי דינא דעברו בעזבדי ידיו אחקל רשעא יחובן רשיעא לשאול כלחון עממא דאחנשו דחלתא דאלחא:

18 יחובן רשיעא לשאול כלחון עממא דאחנשו דחלתא דאלחא:

19 מטול דלא לעלמין מחנשי חשוכא שוי יי דחלתא להון ינדעון עממא:

20 קום יי לא יתעשן בר נש יחדנן עממא קדמך:

21 שוי יי דחלתא להון ינדעון עממא:

1 למה יי תקום ברחיק חסמר במדור קדושין בעדני עקחא:

2 בגודת רשיעא ידלק עניא יחאחדון בנכילתא דנא דחשבו:

3 מטול דישכח רשיעא על רגנא נפשה ודמברך גברא טלימא דחיק מימרא דיי:

4 רשיעא בגסות רוחיה לא יתבע מצלחין ארחתיה בכל עדן רחיקין דינדך מקבלה כל מעיקוי יעוף בהון:

5 לוטין פמה מלי נכלי ורמיותא חחות לישנה ליעות ושקר:

6 יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

7 יקטול בטומריא יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

8 יקטול בטומריא יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

9 יקטול בטומריא יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

10 יקטול בטומריא יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

11 יקטול בטומריא יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

12 יקטול בטומריא יחבבמני דרחא בטומריא יקטול זכאה עינוי למסכנא יטושון:

* Infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt. In laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum. * Cognoscitur Dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator. * Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes quæ obliuiscuntur Deum. * Quoniam non in finem obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem. * Exurge Domine, non confortetur homo; iudicentur gentes in conspectu tuo. * Constitue Domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.

VT quid Domine recessisti longè? despicis in opportunitatibus in tribulationibus? Dum superbit impius, incenditur pauper, comprehenduntur in consiliis quibus cogitant. * Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ, & iniquus benedicitur. Exacerbauit Dominum * peccator, secundum multitudinem iræ suæ non quæret. Non est Deus in conspectu eius: * Inquinata sunt viæ illius in omni tempore. Auferuntur iudicia tua à facie eius, omnium inimicorum suorum dominabitur. * Dixit enim in corde suo: Non mouebo à generatione in generatione sine malo. * Cuius maledictione os eius plenum est & amaritudine & dolo: sub lingua eius labor & dolor. * Sedet in insidiis cum diuitibus in occultis, vt interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem respiciunt: * insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua. insidiatur vt rapiat pauperem, rapere pauperem dum attrahit eum. In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se & cadet cum ipse dominatus fuerit pauperum. * Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus, auertit faciem suam ne videat in finem. * Exurge Dominus Deus meus, exaltet manus tua, ne obliuiscaris pauperum tuorum in finem.

16 * ἐνεπαύνησαν ἐν τῇ ἐν διαφθορᾷ ἢ ἐποίησαν. ἐν πα-
γίδι ταύτῃ ἢ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ πᾶς ἄνθρωπος.
17 * γινώσκειται κύριος κέριμα τὰ ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
18 * ἀποσραφήτωσαν ὁ ἁμαρτωλὸς εἰς τὸν ἄδην, πάν-
τα τὰ ἐν τῇ γῇ. ἡ πλὴν θανάτου τοῦ θεοῦ.
19 * ὅτι ὅχι εἰς τέλος ἡ πλὴν θάσσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπο-
μονὴ τῶν πονητῶν ὅχι ἀπολείται εἰς τέλος.
20 * ἀνάστηθι κύριε, μὴ κραταιούσῃ ἀνθρώπων, κα-
τήσῃ τὸν ἐν τῇ ἐνώπιόν σου. * κατήσῃ τὸν κύριον νομο-
θέτην ἐπ' αὐτοῖς, γνώτωσαν ἐν τῇ ὁπ' αὐτῶν οἱ εἰσιν.
1 * ἵνα τί κύριε ἀφῆσθας μακρόθεν ὑπερβῆς ἐν ἐν-
καιρίαις ἐν θλίψεσιν;
2 * ἐν τῇ ὑπερηφάνειᾳ τὸν ἀσεβῆ ἐμπυλίζεται ὁ πτω-
χός, συλλαμβανόν) ἐν διαβόλοις οἷς διαλογίζον).
3 * ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς ὑψηλοῖς τῇ
ψυχῇ αὐτῶν, ὅς ὁ ἀδικῶν δόλοῖται. παρώξυνε τὸν κύριον
4 * ὁ ἁμαρτωλός, καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτῶν ὅχι
ἐκζητήσει. ὅχι ἐστὶν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτῶν.
5 * βεβηλωμένη αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ. αὐτὰναι-
ρεῖται τὰ κέριμα τὰ ἐκ τοῦ πορνώπου αὐτῶν, πόντων τῶν
ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ κυριεύσει.
6 * εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, οὐ μὴ καταλυθῶ ἀπὸ γε-
νεᾶς εἰς γενεάν ἀνδρὶ κακοῦ.
7 * οὐδ' ἄρ' αὖ τὸ στόμα αὐτῶν γέμει καὶ πικρίας ἐκ δόλου.
ὑπὸ τῇ γλῶσσῃ αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.
8 * ἐκείνη) ἐν ἐνεδράμῃ πλεσίων ἐν ἀποκρύφοις, ὅς ἀ-
ποκτεῖναι αἰθῶν. ὁ φθάλμοι αὐτῶν εἰς τὸν πονητὰ ἀ-
ποβλέπουν.
9 * ἐνεδρᾷ ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μὲν δόλῳ αὐ-
τοῦ. ἐνεδρᾷ τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῇ
ἐλκύσει αὐτόν. ἐν τῇ παγίδι αὐτῶν
10 * ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσέται ἐν τῇ αὐτῶν κα-
τακυριεύσει τῶν πονητῶν.
11 * εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἡπλήθησα ὁ θεός, ἀπέσρε-
ψε τὸ πορνώπον αὐτῶν, ὅς μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
12 * ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου, ὑψώθη τῇ χεὶρ σου, μὴ
ἡπιάθη τῶν πονητῶν σου εἰς τέλος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Demerfi sunt populi in foueam quam fecerunt: in rete hoc quo insidiabantur captus est pes eorum. * Manifestum est coram Domino iudicium quod fecit: in operibus manuum suarum impegit improbus: gaudebunt iusti in æternum. * Conuertentur impij in infernum: omnes populi qui obliti sunt timoris Dei. * Quoniam non semper obliuioni tradetur pauper: spes humilium non peribit in æternum. * Surge Domine, ne confortetur homo: iudicentur populi coram te. * Incute Domine timorem eis: sciant populi se esse homines in æternum.

PSAL. X.

Quare Domine stabis à longè? absconderis in habitaculo sanctorum in temporibus angustiarum? * Arrogantia impij persecutionem patietur afflictus: capiantur in versutia quam moliti sunt patrare. * Quoniam iacet se improbus ob concupiscentiam animæ suæ: qui autem beneprecatur homini peruerso, abominatur verbum Domini. * Impius in fastu spiritus sui non requirit Deum: dicet in corde suo, quod non sint manifesti ante Dominum omnes cogitatus sui. * Prosperantur viæ eius in omni tempore: longè sunt iudicia tua ex aduerso eius: omnes oppressores eius irascetur in illos. * Dicet in corde suo: Non mouebo de generatione in generationem à malè agendo. * Execrationibus os eius plenum est, doloque & fraude: sub lingua eius iniquitas & falsitas. * Sedet in insidiis atriorum: in occultis occidet innocentem: oculi eius miserum clam obseruant. * Insidiabitur in absconditis quasi leo in lustris suis: insidiabitur, vt deprehendat pauperem; rapiet pauperem cum traxerit eum in retum. * Conteret & deprimet seipsum, vt cadat in fortitudinem insidiarum eius pauper. * Dicet in corde suo: Oblitus est Deus, abscondit faciem suam, non videt in perpetuum. * Surge Domine Deus, confirma iusiurandum manus tuæ: ne obliuiscaris humilium.

על מה ינאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש:
 * ראתה כי אתר עמל וכעס תביט לתת בידך
 עליך יעזב חלכה יתום אתר והיית עוזר:
 * שבר זרוע רשע וזרע תדרוש רשעו בל תמצא:
 * יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו:
 * תאור ענוים שמעת יהוה חכין לבם
 תקשיב אזנך:
 * לשפט יתום ורך בל יוסיף עוד לערץ אנוש
 מן הארץ:

יא

* למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו
 לנפשי נודו הרכם צפור:
 * כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על-
 יתר לירות במו אפל לישרי לב:
 * כי השתות יהרסון צדיק מר פֶּעַל:
 * יהוה יבֹהֵבֵהֶם קדשו יהוה בשמים כסאו עניו
 יחזו עפֶּעֶפִּיו יבֹהֵבֵהֶם בני אדם:
 * יהוה צדיק יבֹהֵבֵהֶם ואהב חֶמֶס שִׁנְאָה נֶפֶשׁוֹ:
 * ימטר על רשעים פֶּתִים אֵשׁ וּגְפִרִית וְרוּחַ
 זֶלְעָפוֹת מִנֵּה כוֹסֵם:
 * כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פֶּנִימוֹ:

יב

* למנצח על השמיניר מזמור לדוד:
 * הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים
 מבני אדם:
 * שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות
 בלבולב ידברו:
 * יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת
 גדלות: * אשר אמרו ללשננו גביר שפתינו
 אתנו מי אדון לנו:

13 * Quare blasphematur impius Deum, dicens in
 corde suo quod non requiras?
 14 * Vides quia tu laborem & furorem respi-
 cis, ut detur in manu tua: tibi derelinquuntur
 fortes tui, pupillo tu es adiutor.
 15 * Contere brachium impij & maligni: qua-
 res impietatem eius, & non inuenies.
 16 * Dominus rex seculi & eternitatis: perie-
 runt gentes de terra eius.
 17 * Desiderium pauperum audisti Domine, pra-
 paraisti cor eorum, audiat auris tua:
 18 * Ut iudices pupillum & oppressum, et ne-
 quaquam ultra superbiat homo de terra.
 * Victori David. PSAL. XI.
 IN Domino speravi: quomodo dicitis anima
 mea, Transuola in montem ut avis?
 2 * Quia ecce impij tetenderunt arcum, po-
 suerunt sagittam suam super neruum, ut sagit-
 tent in abscondito rectos corde.
 3 * Quia leges dissipatae sunt: iustus quid ope-
 ratus est? * Dominus in templo sancto suo,
 Dominus in calo thronus eius: oculi eius videt,
 palpebrae eius probant filios hominum.
 5 * Dominus iustum probat; impium autem
 & diligentem iniquitatem odit anima eius.
 6 * Pluet super peccatores laqueos: ignis &
 sulphur, & spiritus tempestatum pars calicis
 eorum.
 7 * Quoniam iustus Dominus iustitias dilexit:
 rectum videbunt facies eius.

* Victori super octauam, Psalmus
 David. XII.

2 SALUA Domine, quoniam defecit sanctus,
 quoniam imminuti sunt fideles a filiis ho-
 minum.
 3 * Frustra loquuntur unusquisque proxi-
 mo suo, labium subdolum in corde & corde lo-
 cuti sunt.
 4 * Disperdat Dominus omnia labia dolosa,
 linguam magniloquam.
 5 * Qui dixerunt: Linguam nostram robore-
 mus: labia nostra nobiscum sunt. quis noster
 dominus est?

תרגום

13 מטול מה רחיק רשיעא אלהא אמר בלבה לא תחבע:
 14 חבר אדרעהון רשיעי ובישי יתבעון רשעהון ולא ישפחון:
 15 רגח ענותני שמיט קדמך יי תחקין לבחון תצלי אדנך לצלותהון:
 16 יי מלך לעלמי עלמין ייברו עממיא מארעה:
 17 יי מלך לא יוסיפון חוב בני נשא לא חברא מן קדם רשיעי ארעה:
 18 לשבחא לדוד במימרא דיי סברת איכדן אחון אמרין לנפשי אטלטי לטורכון חיד צפרא:
 2 ארסם הא רשעיא נגדין קשתא מתקנין
 3 ארסם אין אשיתא יחרעון מטול מה עבר צדיקא זכותא:
 4 מימרא דיי בחיכלא דקדשיה
 5 מימרא דיי צדיקא בחון ורשיעא ורחם חטופין שנאת נפשה:
 6 יחת
 7 מטול רצדיקא יי זכותא רחם תקניא חסין
 8 שפתינו גביר שפתינו
 9 שפתינו גביר שפתינו
 10 שפתינו גביר שפתינו
 11 שפתינו גביר שפתינו
 12 שפתינו גביר שפתינו
 13 שפתינו גביר שפתינו
 14 שפתינו גביר שפתינו
 15 שפתינו גביר שפתינו
 16 שפתינו גביר שפתינו
 17 שפתינו גביר שפתינו
 18 שפתינו גביר שפתינו

יב

1 לשבחא על כינרא דחמניא נימין חשבחה לדוד:
 2 פרוק יי מטול דגמיר צדיקא ארסם ספו מהמניא מבני נשא:
 3 שקרא ממלין גבר עם חכריה שפוחא שיעתא בלחון מכלין וכלבא שקרא ממלין:
 4 ישיעי יי כל שפוחא שיעתא
 5 דאמרין ללשנא נתגבר שפוחא עמנא מן הוא רבון דילנא:

*Propter quid irritauit impius Deum? 13
dixit enim in corde suo, Non requiret. *Vi 14
des quoniam tu laborem & dolorem con-
sideras, vt tradas eum in manus tuas. Tibi
derelictus est pauper, orphano tu fuisti ad-
iutor. *Contere brachium peccatoris & 15
maligni: quæretur peccatum illius & non
inuenietur. *Dominus rex in æternum & 16
in seculum seculi: peribitis gentes de terra
illius. *Desiderium pauperum exaudisti Do- 17
mine, præparationi cordis eorum attendit
auris tua. *Iudicare pupillo & humili, vt 18
non apponat vltra magnificare se homo
super terram.

*In finem Psalmus David.

IN Dño confido: quomodo dicitis anime
meæ, Transmigre in montem sicut passer?

*Quoniam ecce peccatores intenderunt
arcum, parauerunt sagittas in pharetra, vt
sagittent in obscuro rectos corde. *Quo-
niam quæ tu perfecisti, ipsi destruxerunt.
iustus autem quid fecit? Dominus in tem-
plo sancto suo, *Dominus in cælo sedes e-
ius. Oculi eius in pauperem respiciunt, pal-
pebræ eius interrogant filios hominum.

*Dominus interrogat iustum & impium.
qui autem diligit iniquitatem, odit suam
animam. *Pluet super peccatores laqueos,
ignis & sulphur & spiritus procellarum pars
calicis eorum. *Quoniam iustus Domi-
nus, & iustitias dilexit: æquitatem vidit
vultus eius.

*In finem pro octaua, Psalmus
David.

XL.

Saluum me fac, Domine, quoniam de-
fecit sanctus, quoniam diminutæ sunt
veritates à filiis hominum. *Vana lo-
cutus est vnusquisq; ad proximum suum;
labia dolosa in corde, & in corde locutus
est mala. *Disperdat Dominus vniuer-
sa labia dolosa, linguam magniloquam.

*Qui dixerunt, Linguam nostram ma-
gnificabimus: labia nostra à nobis sunt.
quis noster Dominus est?

* ἔκκεν τὴν Θεὸν παρώρισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν· εἶπε γὰρ
13 ἡ καρδία αὐτοῦ, ὅτι ἐκζητήσει. * βλέπεις ὅτι σὺ πό-
νον καὶ θυμὸν καὶ νοεῖς, τὸ πρῶτον αὐτὸν εἰς χεῖρας
σου. τοὶ ἐγκαταλείπειαι ὁ πτωχός, ὁρφανὸς σὺ ἦσθα
14 βοηθός. * συνέψαλον τὸν βραχίονα τὸν ἀμαρτωλοῦ ἐν
πονηρίῳ, (ζητήσῃ) ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ ἐν οὐ μὴ δῦρεθῇ.
15 * κύριε Θεὸ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος, ἀπολείψῃς ἐξ ἡμῶν ἐν τῇ γῆς αὐτοῦ.
16 * τὴν ἰσχυρίαν τῶν πονητῶν εἰσέκησας κύριε, τῇ
ἐπιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν παρεῖχε τὸ οὖς σου
17 * κείναι ὁρφανῶ καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ παροργίσῃ ἐπὶ τοῦ
18 μεγαλαυχῆν ἀνθρώπου Θεὸν ἰσχυρὸν τῆς γῆς.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ι.

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, με-
τανοεῖς Θεὸν ἰσχυρὸν ὡς σερυθίων; * ὅτι ἰδὼς ἡ ἀμαρ-
τωλὸς ἐνέτεινεν τὸν ὄφθαλμον, ἡ δόλιασαν βέλη εἰς φάρετρας, τὸ
καταβέβηκεν ἐν σκοτεινότητι ὅτι δόξας τῇ καρδίᾳ.

* ὅτι αὐτὸς κατηρτίσω, αὐτοὶ κατήλθον. ὁ δὲ δίκαιος τί
ἐποίησε; κύριε ἐν ναὶ ἁγίῳ αὐτοῦ,

* κύριε ἐν οὐρανῷ ὁ Θεός αὐτοῦ. ὁ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν πονητὰ ἐπέβλεψεν, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἔξε-
τάζει ὅτι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

* κύριε ἔξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ. ὁ δὲ ἀλα-
πῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν.

* Ἐπὶ ἐξέειπεν ἡ ἀμαρτωλὸς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον
καὶ πνεῦμα καὶ τριγίδος ἡ μερὶς τῆς ποτηρίου αὐτοῦ.

* ὅτι δίκαιος κύριε καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, δι-
θύτης εἶδε τὸ πρῶτον αὐτοῦ.

* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ ψαλμὸς
τῷ δαυίδ. ια.

* Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέθιπεν ὁ σῶς, ὅτι ὀλιγό-
πιστος αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

* μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,
χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

* Ἐξολοθρεύσας κύριε πᾶν τὸ χεῖλη τὰ δόλια,
γλώσσαις μεγαλοῦ ῥήμονα.

* ὅτι ἐπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μετ' ἀλυσσόμεν, τὰ
χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστὶ· τίς ἡμῶν κύριε ἐστίν;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Quare execratur impius Deum? dixit in corde suo, te non requisitum. Notum est apud te quod tu dolorem & iracundiam
super impium immittes: respicias vt reddas premium bonum iustis manu tua: in te sperabunt pauperes tui: orphanum tu sustinebis.
Contere brachia impiorum & malorum: requirantur impietates eorum, & non inueniantur. Dominus regnat in secula seculo-
rum: peribunt populi de terra eius. Desiderium pauperum auditum est coram te Domine: aptabis cor eorum, arripesque aurem tuam
ad orationes eorum. Vt iudices orphano & pauperi, nec apponant filij hominum vt conterantur à conspectu impiorum terra.

Ad laudandum Davidi.

PSAL. XI.

In verbo Domini speravi. quomodo vos dicitis animæ meæ: Migra ad montem vestrum sicut avis? Quoniam ecce improbi tendunt
arcum, dirigunt sagittas suas super neruum, vt feriant in obscuro rectos corde. Quoniam si fundamenta destruantur, cur operatur
iustus iustitiam? Verbum Domini in templo sanctuarij sui; Domini in cælis altissimis sedes est: oculi eius respiciunt, & palpebræ eius
probant filios hominum. Verbum Domini iustum probat: & improbum & diligentem rapinas odiuit anima eius. Descendere faciet
pluuias vindictæ super impios, spirantes ignem, sulphur autem & turbo & tempestas pars calicis eorum. Quoniam iustus Dominus
iustitiam diligit: iusti videbunt aspectum faciei eius.

Ad laudandum super citharam octo chordarum, Hymnus Davidi.

PSAL. XII.

Edime Domine, quoniam consumpti sunt iusti, quoniam defecerunt fideles à filiis hominum. Mendacium loquuntur vnusquisque
cum proximo suo, labijs adulationum in corde suo machinantur, & corde mendacium loquuntur. Disperdat Dominus omnia
labia blanditiarum, linguam loquentem magnifica. Qui dicunt: Lingua nostra roboremur: labia nostra nobiscum: quis Dominus noster est?

* מִשֹּׁר עֲנִיִּים מֵאֲנָקָה יִבְיֹנִים עֲתִיר
אֲקוּם יֹאמֶר יְהוָה אֲשִׁירָה בְּיִשְׁעִי יִפְיֶה לוֹ
* אֲמַרְוֹת יְהוָה אֲמַרְוֹת טְהוֹרֹת בְּסֶף צִוּר
בְּעֵלִיל לָאָרֶץ מִזְקָק שְׁבַעֲתִים
* אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר וְזוֹ לְעוֹלָם
* סְבִיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּ בְּרֶם זְלוֹת לִבְנֵי אָדָם
יג

* לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד
* עַד-אֲנִי יְהוָה תִּשְׁכַּחַנִּי נֶצַח עַד-אֲנִי
תִּסְתִּיר אֶת-פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
* עַד-אֲנִי אֲשִׁירָה עֲצוֹר בְּנַפְשִׁי יִגֹּן בְּלִבִּי
יוֹמָם עַד-אֲנִי יָרוּם אִיבִי עָלַי
* הִבִּיטָה עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵרֶץ עֵינֵי פֶן
אִישָׁן הַמּוֹרֶת
* פֶּן-יֹאמֶר אִיבִי יִכְלֹתִי צָרִי יִגְלוּכִי אֲמוּט
* וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בִּטְחֹתִי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה
לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי
יד

* לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָכַל בָּלְבוּ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשָׂה טוֹב
* יְהוָה מִשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל-בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת
הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרֵשׁ אֶת-אֱלֹהִים
* רַחֵם סֵר יַחַד נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשָׂה טוֹב אֵין
גַּם-אֶחָד
* הֲלֹא יִדְעוּ כָל-פְּעָלֵי אֹן אֲכָלִי עָמִי אֲכָלוּ לֶחֶם
יְהוָה לֹא קָרָאוּ
* שֵׁם פָּחַדוּ פָּחַד כִּי-אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק
* עֲצָר עֲנִי תִבְיֹשׁוּ כִי יְהוָה מַחְסֵהוּ
* מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת
עֲמוּ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
יז

6 * Propter vastitatem inopum & gemitum pauperum, nunc consurgam, dicit Dominus: ponam in salutare auxilium eorum.
7 * Eloquia Domini eloquia munda: argētum igne probatum separatum à terra, colatum septuplum.
8 * Tu Domine custodies ea, seruabis nos à generatione hac in æternum.
9 * In circuitu impij ambulant, cum exaltati fuerint vilissimi filiorum hominum.
1 * Victori Psalmus David. XIII.
2 * Vsquequo Domine obliuisceris mei penitus? vsquequo abscondes faciem tuam à me?
3 * Vsquequo ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? vsquequo exaltabitur inimicus meus super me?
4 * Cōuertere, exaudi me Domine Deus meus: illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte.
5 * Ne quando dicat inimicus meus: Præuulsi aduersus eum: hostes mei exultabunt, cum motus fuero.
6 * Ego autem in misericordia tua confisus, exultabit cor meum in salutare tuo: cantabo Domino qui meruit super me.
1 * Victori David. PSAL. XIII.
Dixit stultus in corde suo: Non est Deus. corrupti sunt & abominabiles facti sunt studiosè; non est qui faciat bonum.
2 * Dominus de cælo prospexit super filios hominum, ut uideret si est intelligens requirens Deum.
3 Omnes recesserunt, simul conglutinati sunt: non est qui faciat bonum, non est res que ad unum.
4 Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui denorant populum meum ut cibum panis? Dominum non inuocauerunt.
5 * Ibi timebunt formidine, quoniam Deus in generatione iusta est.
6 * Consilium pauperis confudisti, quoniam Dominus spes eius est.
7 * Quis dabit de Sion salutem Israel? quando reduxerit Dominus captiuitatem populi sui, exultabit Jacob, letabitur Israel.

תרגום

מִשֹּׁר עֲנִיִּים מֵאֲנָקָה יִבְיֹנִים עֲתִיר
אֲקוּם יֹאמֶר יְהוָה אֲשִׁירָה בְּיִשְׁעִי יִפְיֶה לוֹ
* אֲמַרְוֹת יְהוָה אֲמַרְוֹת טְהוֹרֹת בְּסֶף צִוּר
בְּעֵלִיל לָאָרֶץ מִזְקָק שְׁבַעֲתִים
* אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר וְזוֹ לְעוֹלָם
* סְבִיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּ בְּרֶם זְלוֹת לִבְנֵי אָדָם
יג
* לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד
* עַד-אֲנִי יְהוָה תִּשְׁכַּחַנִּי נֶצַח עַד-אֲנִי
תִּסְתִּיר אֶת-פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
* עַד-אֲנִי אֲשִׁירָה עֲצוֹר בְּנַפְשִׁי יִגֹּן בְּלִבִּי
יוֹמָם עַד-אֲנִי יָרוּם אִיבִי עָלַי
* הִבִּיטָה עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵרֶץ עֵינֵי פֶן
אִישָׁן הַמּוֹרֶת
* פֶּן-יֹאמֶר אִיבִי יִכְלֹתִי צָרִי יִגְלוּכִי אֲמוּט
* וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בִּטְחֹתִי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה
לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי
יד
* לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָכַל בָּלְבוּ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשָׂה טוֹב
* יְהוָה מִשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל-בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת
הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרֵשׁ אֶת-אֱלֹהִים
* רַחֵם סֵר יַחַד נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשָׂה טוֹב אֵין
גַּם-אֶחָד
* הֲלֹא יִדְעוּ כָל-פְּעָלֵי אֹן אֲכָלִי עָמִי אֲכָלוּ לֶחֶם
יְהוָה לֹא קָרָאוּ
* שֵׁם פָּחַדוּ פָּחַד כִּי-אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק
* עֲצָר עֲנִי תִבְיֹשׁוּ כִי יְהוָה מַחְסֵהוּ
* מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת
עֲמוּ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
יז
מִשִּׁיבָה עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵרֶץ עֵינֵי פֶן
אִישָׁן הַמּוֹרֶת
* פֶּן-יֹאמֶר אִיבִי יִכְלֹתִי צָרִי יִגְלוּכִי אֲמוּט
* וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בִּטְחֹתִי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה
לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי
יד
* לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָכַל בָּלְבוּ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשָׂה טוֹב
* יְהוָה מִשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל-בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת
הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרֵשׁ אֶת-אֱלֹהִים
* רַחֵם סֵר יַחַד נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשָׂה טוֹב אֵין
גַּם-אֶחָד
* הֲלֹא יִדְעוּ כָל-פְּעָלֵי אֹן אֲכָלִי עָמִי אֲכָלוּ לֶחֶם
יְהוָה לֹא קָרָאוּ
* שֵׁם פָּחַדוּ פָּחַד כִּי-אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק
* עֲצָר עֲנִי תִבְיֹשׁוּ כִי יְהוָה מַחְסֵהוּ
* מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת
עֲמוּ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
יז

* Propter miseriam inopū & gemitum pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus. ponam in salutari, fiducialiter agam in eo. * Eloquia Domini eloquia casta, argentum igne examinatum, probatum terre, purgatum septuplū. * Tu Domine seruabis nos, & custodies nos à generatione hac, & in eternum. * In circuitu impij ambulans, secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

* In finem Psalmus David. XII.

Vsquequo Domine obliuisceris me in finem, vsquequo auertis faciem tuam à me? * Quam diu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem & noctem? Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? * Respice, exaudi me Domine Deus meus. Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte. * Nequando dicat inimicus meus: Preualui aduersus eum. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * Ego autem in misericordia tua speraui. Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & psallā nomini Dñi altissimi.

* In finem Psalmus David. XIII.

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in studiis: non est qui faciat bonum. * Dominus de cælo prospexit super filios hominum, vt videat si est intelligens, aut requirens Deum. * Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. * Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam in escam panis? Dominum non inuocauerunt: * Illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. Quoniam Dñs in generatione iustorum: * Consiliū inopis confudisti, at Dominus spes eius est. * Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerterit Dominus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob & lætabitur Israel.

* ἔσκειν τὸ ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἔσναγμα τῶν πενήτων, νῦν δὴ στήθισμαι, λέγει κύριος. * θήθισμαι ἐν σωτηρίῳ, παρήρησά θημα ἐν αὐτῷ. * τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά, ὡς ὕδωρ πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, καθαρισμένον ἐπὶ ἀπλασίως. * ὅτι κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἡρεᾶς ταύτης, ὡς ἐν αἰῶνα. * κύκλω ὁ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, καὶ τὸ ὑψοῦ ἐπολυώρησας ὁ δὲ υἱὸς τῶν ἀνθρώπων.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ.

16.

* Ἔως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἔως πότε ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; * ἔως τίνος θήθισμαι βελάς ἐν ψυχῇ μου, ὁδυῶν ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας ὡς νυκτὸς; ἔως πότε ὑψώθῃ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; * ἐπιβλέψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. φώπιθον ὁφθαλμοῖς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε ἔποι ὁ ἐχθρός μου, ἰσχυρὰ πρὸς αὐτόν. * ἐλθόντες με ἀγαλλιάσονται ἐν ὁδοῖς σου. * ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπίζα. ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ σου. ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ ὑεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ.

17.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἔστι θεός. διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, ὅτι ἔστι ποιῶν χρηστότητα. * κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκνύσκει ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἐπὶ συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. * πῶτες ἐξέκλινον, ἅμα ἡ χεὶρ ἐβλήθη, ὅτι ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ὅτι ἔστιν ἕως ἐνός. * ἐχὶ γνώθι πῶτες ὁ ἐργαζόμενος τὴν δόξαν σου, ὁ ἐδιδόντες τὸν λαόν σου ἐν βρώσει ἀρτοῦ, τὸν κύριον ὅτι ἐπὶ καλέσθη. * ἐκεῖ ἐδείλυσαν φόβον, ἐκ τοῦ φόβου. ὅτι κύριος ἐν ἡρεᾷ δικαίων, βεβλήν πτωχὸς καὶ ἡλικιωμένος, ὁ δὲ κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἐστίν. * τίς δώσει ἐκ σιῶν τὸ σωτήριον τοῖς ἱσραήλ; ἐν τῷ ἐπὶ σρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσει ἰακώβ καὶ ὑψώσει τὴν ἱσραήλ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Propter violentiam pauperum, & propter clamorem miserorum, nunc exurgam in iudicium, dicit Dominus: statuamque redemptionem populo meo; in impios verò testificabor malum. * Eloquia Domini eloquia munda, sicut argentum repurgatum in fusorio super terram, per purgatum septies. * Tu Domine conseruabis iustos, custodies eos à generatione hac in æternum. * In circuitu improbi ambulans, tanquam sanguisuga quæ sugit sanguinem filiorum hominum. * Ad laudandum, Hymnus Davidi. PSAL. XIII.

Vsquequo Domine obliuisceris mei semper? vsquequo abscondes splendorem vultus tui à me? * Vsquequo ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? vsquequo exaltabitur aduersarius meus super me? * Respice & accipe orationem meam Dñe Deus meus: illumina oculos meos in lege tua, ne fortè peccem, & dormiam cum eis qui rei sunt mortis. * Ne dicat inimicus meus malus: Dominatus sum ei. oppressores mei exultabunt, si declinauero à semitis tuis. * Et ego in bonitate tua confisus sum: exultabit cor meum in redemptione tua: laudes dicam coram Domino, quoniam retribuit mihi bonum. * Ad laudandum per Davidem. PSAL. XIII.

Dixit insipiens in corde suo: Non est potestas Dei in terra: corruerunt opera sua, execrati sunt bonum: adinuenerunt occasionem: non est qui operetur bonum. * Dñs de cælo aspexit super filios hominum, vt videat num sit intelligens, qui quærat doctrinam à conspectu Domini. * Omnes conuersi sunt retrò, simul obtorpuerunt: non est qui operetur bonum, non est ne vnus quidem. * Nunquid sciunt omnes operatores mendacij, deuorantes populum meum quasi deuorarent panem? nomen Domini non benedixerunt.

* Ibi timuerunt timore falso, quo non decebat timere: quoniam verbum Domini in generatione iustorum. * Quis depromet ex Sion redemptionem Israelis? cum conuerterit Dominus captiuitatem populi sui, exultabit Iacob, lætabitur Israel.

טו

* מזמור לדוד יהודה מי יגור באהלך מי ישכן
בְּהַר קֹדֶשׁ:
* הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צֶדֶק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
* לֹא רָגַל עַל-לִשְׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרַעְהוּ רָעָה
וְחִרְפָּה לֹא נִשְׁאַל עַל-קָרְבוֹ:
* נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֵת-יְהוָה יִכְבֹּד
נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹלָא יָמָר:
* כֶּסֶף לֹא-נָתַן בְּנִשְׁךְ וּשְׁחָד עַל-נַפְקִי לֹא לָקַח
עָשָׂה-אֱלֹהִי לֹא יִמוּט לְעוֹלָם:

יו

* מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמֵרָנִי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְךָ:
* אֲמַרְתָּ לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲתָרָה טוֹבֹתִי בְלִי-
עֲלִיךָ:
* לְקֹדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ הַמֶּרֶז וְאֲדִירֵי כָל-
חִפְצֵי-בָם:
* יִרְבוּ עֲצוֹתָם אַחֵר מֵהָרֹו בְלִי-אֶסֶךְ נִסְכֵּיהֶם
מִדָּם וּבְלִי-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שִׁפְתֵי:
* יִהְיֶה מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסֵי אֲתָרָה תוֹמִיד גּוֹרְלִי:
* חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְנַעֲיָמִים אֶף-נִחְלַלְתָּ
שִׁפְרָה עָלִי:
* אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף-לִילֹוֹת
יִסְרוּנִי בְלִיּוֹתִי:
* שׁוֹיֵתִי יִהְיֶה לְנִגְדִי תָמִיד כִּי מִיָּמִינִי בְלִי-אֶמוּט:
* לִכְן שִׂמַּח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן
לְבַטָּח:
* כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא-תִתֵּן חֲסִידֶיךָ
לְרֹאוֹת שָׁחַר:
* תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים שִׁבַּע שְׁמָחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ
נַעֲמֹוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

* Psalmus David. xv.

Domine quis peregrinabitur in tentorio tuo?
quis habitabit in monte sancto tuo?
* Qui ingreditur sine macula, & operatur
iustitiam, & loquitur veritatem in corde suo.
* Non est facilis in lingua sua, nec fecit ami-
co suo malum, & opprobrium non sustinuit su-
per propinquo suo.
* Despicitur oculis eius improbus, timentes
autem Dominum glorificat: iurat ut se affligat
& non mutat.
* Pecuniam suam non dedit ad usuram, &
munera adversum innoxium non accepit. Qui
facit hac, non commovebitur in aeternum.

* Humilis & simplicis David.

PSAL. XVI.

Custodi me Deus, quoniam speravi in te.
* Dicens Domino: Dominus meus es tu:
bene mihi non est sine te.
* Sanctis qui in terra sunt & magnifici,
omnis voluntas mea in eis.
* Multiplicabuntur idola eorum post tergum
sequentium: non libabo libamina eorum de san-
guine, neq; assumā nomina eorū in labiis meis.
* Dominus pars hereditatis meae & calicis
mei, tu possessor sortis meae.
* Linea ceciderunt mihi in pulcherrimis: &
hereditas speciosissima mea est.
* Benedicam Dominum qui dedit mihi con-
siliū: insuper & noctibus erudierunt me re-
nes mei.
* Proposui Dominum in conspectu meo sem-
per: quia à dextris meis est, ne commovear.
* Propterea latatum est cor meum, & ex-
ultavit gloria mea, & caro mea habitabit con-
fidenter.
* Non enim derelinques animam meam in
inferno, nec dabis sanctum tuum videre cor-
ruptionem.
* Ostendisti mihi semitam vitæ, plenitudi-
nem latitiarum ante vultum tuum, decores in
dextera tua aeternos.

תרגום

טו

* חֲשַׁבְתָּהּ לְדָוִד יְיָ מִן חֲמִי לְמִידָר בְּמִשְׁכָּנְךָ וּמִן יִזְכִּי לְמִשְׁרֵי בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:
* לֹא אֶכֶל קֹרֶצִין בְּלִשְׁנָה לֹא עָבַד לְחִבְרָה בִּישְׁתָּא וְחֲסוּדָא לֹא סוֹבֵר עַל קְרִיבָה:
* סִימָה לֹא יִהְיֶה בְּחִבְלָא וּשְׁחָדָא עַל זִכְאָה לֹא קָבַל דִּיעְבַּר אֶרֶץ לֹא יוֹעַ לְעֵלְמִין:
* גְּלִיפָא חֲרִיצָתָא לְדָוִד נִטְר וְחִי יְיָ אֶרֶם אַחֲרָצָה בְּמִיכָרְךָ:
* לְקֹרִישֵׁי דִי בְּאַרְעָא אֲנִין וְגִוְהִנִּין בְּעוֹבְדֵיהוֹן טְבִיא כָּל רַעְוִתִּי טְבִיא בְּהוֹן:
* לְקֹרִישֵׁי דִי בְּאַרְעָא אֲנִין וְגִוְהִנִּין בְּעוֹבְדֵיהוֹן טְבִיא כָּל רַעְוִתִּי טְבִיא בְּהוֹן:
* עֲרִבִין נָפְלוּ לִי בְּבִסְמֹתָא אֹף אַחֲסָנָתָא שְׁפִירָא עָלִי:
* שׁוֹיֵתִי מִסְרָא דִּי לִקְבְּלִי חֲרִירָא אֶרֶם שְׂרִיא שְׂכִינְתָּה מִן יָמִינִי לֹא אֲזוּעַ:
* מִטְוִל דִּלְא תִּשְׁבֹּק נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא חֲסוּר וְכֹאךְ לְמַחְמִי בְּשִׁחִיתָא:
* תְּהוֹדִיעַ לִי אֶרֶץ חַיִּים שִׁבַּע שְׁמָחוֹת אֶתְּךָ בְּסִימָתָא בִּימִינְךָ לְעֵלְמִין:

* In finem Psalmus David. XIII.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? * Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam. qui loquitur veritatem in corde suo: * Qui non egit dolus in lingua sua, nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos. * Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus; timentes autem Dominum glorificat. Qui iurat proximo suo & non decipit: * Qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentes non accepit. Qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

* Tituli inscriptio ipsi David.

PSAL. XV.

Conserua me Dñe, quoniam in te speraui. * Dixi Dño: Dominus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. * Sanctis qui in terra eius, mirificauit Dominus, omnes voluntates suas in eis. * Multiplicate sunt infirmitates eorum, postea accelerauerunt. Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus; nec memor ero nominum eorum per labia mea. * Dominus pars hereditatis meæ & calicis mei, tu es qui restitues hereditatem meam mihi. * Funes ceciderunt mihi in præclaris meis: & enim hereditas mea præclara mihi est. * Benedicam Dominum qui tribuit intellectum mihi: insuper & usque ad noctem increpauerunt me renes mei. * Prouidebam I. ominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris meis est, ne commouear. * Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe. * Quoniam non derelinques animam meam in inferno, neque dabis Sanctum tuum videre corruptionem. * Notas fecisti mihi vias vitæ; adimplebis me lætitia cum vultu tuo, delectationes in dextera tua usque in finem.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ. ἰδὲ
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου, ἢ τίς
κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;
* πορεύσεται ἀμωμῶς, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὅς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ οὐκ ἐνεπίσημόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἐγγίσι αὐτοῦ.
* ὁ ξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ ποιησόμενος, οὐδὲ φόβου μὲν τὸν κύριον δοξάζει. ὁ ὁμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀφεται. * τὸ δὲ γέρον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τῷ κῶ, καὶ δώρεα ἐπὶ ἀφώοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ καταλυθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

* Σπλοχεφία τοῦ δαυὶδ.

ἰε.

Φύλαξόν με κύριε, ὅτι ἐπὶ θεῷ ἠλπισα.
* εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χεῖρ ἔχεις. * τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαμάσκει ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
* ἐπληρώθησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. ἔμην σωματίζω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἔμην μνηστὴ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.
* κύριε μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τὸ ποτήριόν μου, σὺ εἶ ὁ δόποκα διδῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
* ἡσυχία ἐπέπεσε μοι ἐν τοῖς κρατίσις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.
* διλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετήσαντά με· ἐπὶ ᾧ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδου δύνει με νεφροί μου.
* περιώρην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ καταλυθῶ.
* διὰ τοῦτο διφραγθήναι τὴν καρδίαν μου, καὶ ἡ γαλλία κατατῆ γλώσσά μου, ἐπὶ δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.
* ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
* ἐγνώριζας μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με διφραγμῶνς μετὰ τὸ περιώρου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Hymnus Davidi.

PSAL. XV.

Domine, quis dignus est ut habiter in tabernaculo tuo? & quis merebitur hospitari in monte domus sanctitatis tuæ? * Qui ambulat in perfectione, & operatur iustitiam, & loquitur veritatem in corde suo: * Non detrahit lingua sua, nec infert proximo suo malum: & opprobrium non sustinet super propinquo suo. * Qui despectus est in conspectu suo, & contemptus; atque timentes Dominum glorificat: iurat ut affligat seipsum, & non mutabit. * Pecuniam suam non dedit ad usuram, & munus super innocentem non accepit. Qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

* Sculptura recta Davidi.

PSAL. XVI.

Vstodi me Domine, quoniam confisus sum in verbo tuo. * Locuta es tu anima mea coram Domino: Deus meus es tu: veruntamen bonum meum non datum est nisi à te. * Sanctis qui sunt in terra, & magnificis in operibus bonis, omnis mea voluntas bona in ipsis. * Impij autem multiplicant idola sua, & postmodum festinant, ut offerant munera sua: non recipiam cum beneplacito libamina eorum, nec sanguinem oblationum eorum: neque memorabo nomina eorum in labiis meis. * Domine pars hereditatis meæ & calicis mei: tu sustentabis sortem meam. * Sortes ceciderunt mihi in dulcedine: etiam hereditas præclara super me. * Benedicam Domino qui confudit mihi: insuper in nocte castigant me renes mei. * Posui verbum Domini in conspectu meo semper, quoniam quiescit maiestas eius à dextera mea, non mouebor. * Propterea lætatum est cor meum, & exultauit gloria mea: quoniam & caro mea habitabit in securitate. * Quoniam non derelinques animam meam in inferno: non trades iustum tuum ut videat corruptionem. * Docebis me viam vitæ: plenitudo lætitarum ante faciem tuam: dulcedo in dextera tua in æternum.

יז

* תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפילתי בלא שפתי מרמור:

* מלפניך משפט יצא עיניך תחזינה מישרים:
* בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא
זמתי בל יעבר פי:

* לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
פרץ: * תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי:
* אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע
אמרת: * הפלח חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימיך:

* שמרני באישון בת עין בצל כנפיד תסתיגני:
* מפני רשעים זו שדוני איבי כנפש יקיפו עלי:
* הלכמו סגרו פיו דברו בגאור:

* אשרנו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנטות בארץ:
* דמינו באריה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים:
* קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי
מרשע חרבך:

* ממתים ידך יהוה ממתים מהלך חלקם בחיים
וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרום
לעולליהם:

* אני בצדק אחזר פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך:

יח

* למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליחור
את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו
מכף כל איביו ומיד שאול:

* ויאמר ארחמך יהוה חוקי:
* יהוה יסלע ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה
בו מגני וקרן ישעי משגבי:

* Oratio David. PSAL. XVII.

Audi Domine iustitiam, intende deprecationem meam, auribus percipe orationem meam absque labiis mendacibus. * De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitates. * Probasti cor meum, visitasti nocte, conflasti me, & non inuenisti cogitationes meas non transire os meum. * In opere hominum propter verbum labiorum tuorum, ego obseruaui vias latronis. * Sustenta gressus meos in callibus tuis, & non labentur vestigia mea. * Ego inuocaui te, quia exaudies me Deus: inclina aurem tuam mihi; audi eloquium meum. * Mirabilem fac misericordiam tuam saluator Sperantium, a resistentibus dextera tuae. * Custodi me quasi pupillam filiam oculi: in umbra alarum tuarum protege me. * A facie impiorum vastantium me, inimici mei animam meam circumdederunt. * Adipe suo concluderunt: ore locuti sunt superbe. * Incedentes aduersum me nunc circumdederunt me: oculos suos posuerunt declinare in terram. * Similitudo eius quasi leonis desiderantis praedam; & quasi cauli leonis sedentis in absconditis. * Surge Domine, praeueni faciem eius, incurua eum: salua animam meam ab impio qui est gladius tuus. * A viris manus tuae Domine qui mortui sunt in profundo, quorum pars in vita, & quorum de absconditis tuis replesti ventrem, qui saturabuntur filiis, & dimittent reliquias suis paruulis eorum. * Ego in iustitia videbo faciem tuam: implebor cum vigilauero similitudine tua.

* Victori seruo Domini David, qui locutus est Domino verba Cantici huius in qua liberauit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul: & dixit. PSAL. XVIII.

Diligam te Domine fortitudo mea. * Domine petra mea, & robur meum, & saluator meus, Deus meus, fortis meus, & sperabo in eum; scutum meum, & cornu salutis meae, susceptor meus.

תרגום

אלוהא לדוד קבל יי בעותי בצדקא אצית שבוחי חצלי אונך לצלותי בלא שפתי דנכילי: * מן קדמך דיני ופוק עינך חסון
בחנת לבי אסחערחא עלי בליליא סננתא לי ולא אשכחת שחיתא חשבח בישתא לא עברח יח פמי: * ברם אכסנת על
ענין דבני נשא במימר שפותך אנא נטרת ארתח חציפא: * סעוד איסחורי בהלכתך דלא יודעעין רגלי: * אנא קריתי יתך
אחם חקבל צלותי אלהא אצלי אונך לותי שמע מלולי: * פריש זכותך פריקחון דסברי פרע להון מן מן דקיסין עליהון בינא דימין:
נמר יתי תיך ככת גלגל דמציעות עינא בטלל שכינתך חסמור יתי: * מן קדם רשעי אלון דמחבלין יתי בעלי דבבי ברעוה נפשון
עחרהון סגא שומנהון כסיו פיסהון מללו ברברכניתא: * אסחורנא השתא חזרו עלנא עיניהון משון למפשט
דמותה הין אריוא דמרגג למחבר ותיך שחצא דיתכ בטומריא: * קים יי אקדם אפוי חמטה פצי נפשי מרשיעא דאחתיב
וצדיקא דמסרין נפשיוהון מסולתך יי במיותא ומשחצין מארעא חולקהון כחי עלמא וטשיותך טבא יחמלי כריסהון
אנא בקשטא אחמי סבר אפך אשבע בעלן דאחער איקר פרצופך: * יח
לשבתא על נפשא דאחרחישו לעברא דיין לדוד דשבח כנבואה קדם יי יתפתגמי שירחא הדא על כל יומיא דשויב יי יתה מן ידא דבעלי
דבבי וסחרבא דשאול: * ואמר אחכביןך יי חקפי: * יי חקפי ורמצי ומשיב יתי אלהא דאחרעי בי קרבני לדחלתה חרימי
מן קדמוי מתייב לי חקוף ופרקון על בעלי דבבי רחצני:

* Oratio David. PSAL. XVI.

EXaudi Dñe iustitiam meā, intende deprecationē meā. auribus pcipe orationē meā nō in labiis doloſis. * De vultu tuo iudiciū meū prodeat, oculi * mei videant equitatē. * Probaſti cor meū, * viſitaſti nocte: igne examinaſti me, & non eſt inuenta in me iniquitas. Vt nō loquatur os meū * opera hominū, propter verba labiorum tuorum ego cuſtodiui vias duras. * Perfice grefſus meos in ſemitis tuis, vt nō moueantur veſtigia mea. * Ego clamaui, quoniam exau-diſti me De⁹: inclina aurē tuā mihi, & exaudi verba mea. * Mirifica miſericordias tuas, qui ſaluos facis ſperantes in te. A reſiſtentibus dexterē tuę, * cuſtodi me Dñe vt pupillā oculi. Sub vmbra alarum tuarū pteges me, * à facie impiorum qui afflixerunt me. Inimici mei animam meā circundederunt: * Adipē ſuū cōcluſerunt, os eorū locutum eſt ſupbiā. * Proiiciētes me nunc circūdederunt me, oculos ſuos ſtatuērunt declinare in terrā. * Suſcepunt me ſicut leo paratus ad p̄dā, & ſicut catul⁹ leonis habitas in abditis. * Exurge Dñe, p̄ueni * eos, & ſupplanta eos: eripe animā meā ab impio, framēā tuam * ab inimicis manus tuę. Dñe à paucis de terra diuide eos in vita eorū, & de abſcōditis tuis adimpletus eſt venter eorum. Saturati ſunt filiis, & dimiſerūt reliquias * paruulis ſuis: * Ego autem in iuſtitia apparebo conſpectui tuo. Satiabor eum apparuerit mihi gloria tua.

In ſinem puero Domini David, qui locutus eſt Domino verba cantici huius, in die qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul: & dixit:

PSAL. XVII.

Diligam te Domine fortitudo mea. * Dñs firmamentum meum, & refugium meū, & liberator meus: Deus meus adiutor meus, & ſperabo in eū. protector me⁹ & cornu ſalutis meę, & ſuſceptor me⁹.

* Περὶ Δαυὶδ. 15.

Εἰς ἀκούσας κυρίου δικαιοσύνης μου, πρὸς τὴν δέησίν μου. ἐνώπιον τοῦ κυρίου μου ὅτι ἐν χεῖλεσι δολίοις. * ἐν προσώπῳ σου τὸ κῆμά μου ἐξέλθοι, ὁ φθαλμοί μου ἰδέτωσαν διθυτῆτας. * ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψων κτῆς, ἐπύρωσάς με, ὅτι ἐχθρὸς ἐστὶν ἐμοὶ ἀδικία. ὅπως αὐτὴ μὴ λαλήσῃ τὸ σῶμα μου. * τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῶν λόγων τῶν χειλέων σου ἐγώ εἰ φυλάξω ὁδοὺς σκληράς. * κατάρπισαι τὰ διαβήματα μου ἐν ταῖς πέτραις σου, ἵνα μὴ λαλῶ τὰ διαβήματα μου. * ἐγὼ ἐπέκραξα, ὅτι ἐπήκυσάς μου ὁ θεός. κλῆνον τὸ εἶς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκου τῶν ῥημάτων μου. * θανάτωσον τὰ ἐλθέ σου ὁ ζῶων ἐν ἐλπίζοντάς ἐπισέ. ἐν τῶν ἀνθρώπων τῶν δεξιῶν σου. * φύλαξόν με κύριε ὡς κόρυμβον ὁφθαλμοῦ. ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσας με, * ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταραπνομησάντων με. * ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου φείδον, * τὸ σῶμα αὐτῶν σπένδον, τὸ σῶμα αὐτῶν ἐλάλησον ὑπερηφανίαν. * ἐκβαλόντες με νῦν ἐκ κύκλου σου, ὅτι ὁφθαλμοί σου αὐτῶν ἐστὶν ἐκκλίνον ἐν τῇ γῇ. * ὑπέλαβόν με ὡς εἰς λέων ἐτοιμὸς εἰς θῆραν, ὡς εἰς σκύμνος οἰκῶν ἐν λατοκρύφοις. * ἀνάστηθι κύριε, πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ ὑποσκέλισον αὐτὸν, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥομφαίαν σου γῆς διαμέριον αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήθη ἡ γὰρ ἡς αὐτῶν. ἐχορτάσθησαν ὑῶν, ὅτι ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. * ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου. χορτάσθησιν ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σου. * Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυίδ, ἀελάλησε τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς λόγοις τῶν ὁδῶν ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐξῆρτα αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πλόντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ. καὶ εἶπεν.

17.

* Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχὺς μου. * κύριος σπέρωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσῃς μου. ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντλήπιός μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Oratio Davidi.

PSAL. XVII.

Suscipe Domine deprecationē meā in iustitia; attende laudationi meā; inclina aurē tuā ad orationē meā absq; labiis doli. * A cōspectu tuo iudiciū meum p̄dibit, oculi tui vident equitatē. * Probaſti cor meū, viſitaſti super me in nocte, examinaſti me, & nō inueniſti corruptionē: cogitaui malū, non tranſiuit os meū. * Verē argui opera filiorum hominū; in verbo labiorū tuorū ego obſeruavi viā impudētis. * Sustenta grefſus meos in ſemitis tuis, vt nō moucātur pedes mei. * Ego inuocaui te, quoniā accipies orationē meā: Deus inclina aurē tuā ad me; audi eloquiū meum. * Mirandā exhibe puritatē tuā redēptor ſperantiū: vlciſcere illos ab iis qui inſurgūt in ipſos manu dextera tua. * Custodi me ſicut pupillā orbicularē quā eſt in medio oculi; in vmbra maiestatis tuę abſcōde me. * A cōspectu impiorū horū qui me perdunt: auctores inimicitia meę deſiderio animarū ſuarū circundederunt me. * Opulentia eorū multiplicata eſt; adipe ſuo operti ſunt; ore ſuo locuti ſunt magnifica. * Grefſus noſtros nūc circundederunt ſuper nos: oculos ſuos ponūt vt ſe diffundāt in terrā. * Similitudo eius ſicut leonis deſiderantis p̄dā; & ſicut catuli leonis degentis in luſtris. * Surge Domine, p̄ueni faciem eius, incurua eum: erue animam meam ab impio, qui meretur interfici gladio tuo. * Et iuſtorum, qui tradiderunt animas ſuas propter te Domine morti, & abſciſi ſunt de terra, eorū pars eſt in vita aeterna; & abſconſione boni tui implebitur venter eorum: ſaturabuntur filij, & relinquent reliquias ſuas puerulis ſuis. * Ego in veritate videbo aſpectum faciei tuę: ſatiabor in tempore quo euigilaui gloria vultus tui.

PSAL. XVIII.

Diligam te Domine fortitudo mea. Dominus fortitudo mea & fiducia mea, & liberans me, Deus qui complacuit ſibi in me; adiunxit me timori ſuo: ſcutum metum, quoniā à preſentia eius data eſt mihi fortitudo & ſalus ſuper auctores inimicitia meę; ſpes mea.

*Laudās inuocabo Dñm, & ab inimicis
meis saluus ero. *Circundederunt me do-
lores mortis, & torrétes iniquitatis cōturba-
uerūt me. *Dolores inferni circundederūt
me, pōcupauerunt me laquei mortis. *Et
in tribulatione mea inuocaui Dñm, & ad
Deū meum clamaui. *exaudiuit de templo
sancto suo vocē meā, & clamor meus in cō-
spectu eius introibit in aures eius. *Et cō-
mota est & cōtremuit terra, & fundamēta
mōtium cōturbata sunt & commota sunt,
quoniā iratus est eis Deus. *Ascēdit fumus
in ira eius, & ignis à facie eius exarde-
fecit, carbones succēsi sunt ab eo. *Et inclinavit
cēlos & descendit, & caligo sub pedibus e-
ius. *Et ascendit sup Cherubim & volauit;
volauit sup pennas ventorum. *Et posuit
tenebras latibulum suum, in circuitu eius
tabernaculū eius, tenebrosa aqua in nubi-
bus aëris. *Præ fulgore in conspectu eius
nubes trāsierunt, grādo & carbones ignis.
*Et intonuit de cēlo Dñs, & Altissim⁹ de-
dit vocem suā. *Misit sagittas & dissipauit
eos; & fulgura multiplicauit, & cōtur-
bauit eos. *Et apparuerūt fontes aquarū,
& reuelata sunt fundamenta orbis terræ,
ab increpatione tua Domine, ab inspira-
tione spiritus iræ tuæ. *Misit de summo, &
accepit me; assumpsit me de aquis multis.
*Eripit me de inimicis meis fortissimis,
& ab iis qui oderunt me, quoniam con-
fortati sunt super me. *Præuenerunt me
in die afflictionis meæ, & factus est Domi-
nus protectio mea. *Et eduxit me in lati-
tudinē: saluum faciet me, quoniam vo-
luit me. *Et retribuet mihi Dominus se-
cundum iustitiam meam, & secundum
puritatem manuum mearum retribuet
mihi. *Quia custodiui vias Domini, nec
impiē gessi à Deo meo. *Quoniam
omnia iudicia eius in conspectu meo, &
iustitias eius non repulsi à me. *Et ero
immaculatus cum eo; & obseruabo me ab
iniquitate mea.

4 * αἰνῶν Ἰπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ ἐν τῶν ἐχθρῶν
5 μου ὤθισομαι. * ὡδεύον με ὡδῖνες θανάτου, καὶ
6 χεῖμαρρὲς ἀνομίας ἐξετάραζάν με. * ὡδῖνες ἁδοῦ
7 ὡδεύον κλῶσθαι με, ὡδεύον θανάτου με παγίδες θανάτου.
8 * καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπικαλέσάμην τὸν κύριον,
9 καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου
10 αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελθού-
11 (εἰ) εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. * καὶ ἐκάλυψεν καὶ ἐντρομος
12 ἐγένετο ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν
καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.
13 * ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ πρὸς ὀφθαλμοῦ
14 αὐτοῦ κατέφλεγεν, ὡς θρακὲς ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
15 * καὶ ἐκλινεν ἔραντες καὶ κατέβη, ἐκ γνόφου ὑπὸ ὄνυ-
16 χος αὐτοῦ. * καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἐπέ-
17 τάθη, ἐπετάθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
18 * ἐξέτετο σκότος ἀποκρυφθὲν αὐτοῦ κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκη-
19 νή αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
20 * ἀπὸ τῆς τηλαυγείας ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλ-
21 θον, χάλαζα καὶ ἀνέθρακες πυρός.
22 * καὶ ἐβρόντησεν ὡς οὐρανοῦ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος
23 ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. * ἔξαπέσειλε βέλη καὶ ἐσκόρ-
24 πυσεν αὐτοῦ, καὶ ἀστραπαὶ ἐπλήθυον, καὶ σαρκεὶ ἀράξεν
25 αὐτοῖς. * καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ὡς
26 καλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
κύριε, ἀπὸ ἐμπνύσεως πνύματός σου ὀργῆς σου.
27 * ἔξαπέσειλεν ὡς ὕψους καὶ ἔλαβέ με, ὡς ἐλάβε-
28 τ' με ὡς ὑδάτων πολλῶν. * ῥύσεται με ὡς ἐχθρῶν
29 μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐξερεώθη-
30 σαν ὑπὲρ ἐμέ. * ὡς ἐφθάρθην με ἐν ἡμέρᾳ κα-
31 κώσεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ὡς πύλη γὰρ μου.
32 * καὶ ἔξηγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠ-
33 θύλησέ με. * καὶ ὡς ἀποδώσει μοι κύριος καὶ
34 τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν χει-
35 ρῶν μου ἀποδώσει μοι. * ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς
36 κυρίου, καὶ ὅσα ἡσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου.
37 * ὅτι πᾶσι τοῖς κρίμασι αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δι-
38 καιώματα αὐτοῦ ὅσα ἀπέσκησα ἀπ' ἐμοῦ.
39 * καὶ ἐσώμαί ἄμωμ' μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι
ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*In hymno ego preces fundo coram Dño, & ab inimicis meis redimit me. * Circundedit me angustia sicut mulieris quæ sedet in partu; nec vis est ei pariendi; ipsaq; periclitatur ad mortem; caterua peruersorum cōturbauit me. * Cohors sceleratorum obsederunt me, puenērūt me armati armis occisionis. * Quando angustia est mihi, ego oro coram Dño, & coram Deo meo ego deprecor: & accipit orationē meā de templo sanctitatis suæ, quod est in cælis: & deprecatio mea corā ipso recipitur in auribus eius, & effectui demādatur. * Et cōtremuit & cōmota est terra, & fundamēta montiū cōmota sunt & concussa sunt, quoniā irascebatur ei. * Ascēdit fumus corā eo, immisit furorē suū sicut ignem ardētē: carbones ignis incensi à verbo eius. * Et inclinavit cēlos & apparuit gloria eius, & nubē tenebrosam supposuit corā se. * Et visus est in robore suo super Cherubin leuissimos, & adduxit potētīā super alas turbinis: * Collocauit maiestatem suā in caligine, & circūdata est nubibus gloria eius sicut tabernaculū: & descēdere fecit pluuiam super populū suū, & aquas validas à cōmōtione nubīū tenebrosarū super eius. * Et intonuit in cælis Dñs, & Altissimus exaltauit verbū suū; protēcit grandinē & carbonēs ignis. * Et misit verbū suū tanquā sagittas, & dispersit eos; & fulgura plurima, & inturbauit eos. * Et apparuerunt profunditates aquarū, & discooperta sunt fundamēta orbis ab increpatione tua Dñe, à verbo vehemētī iræ tuæ. * Misit ab excelso, accepit me, & eripuit me de populis plurimis. * Eripuit me ab inimicis meis, quoniam potentes erant; ab osoribus meis, quoniam inualuerant supra me. * Præuenerunt me in die migrationis meæ, & fuit verbum Domini fulcrum mihi. * Et eduxit me in latitudinē: liberauit me, quoniam sibi complacuit in me. * Retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, secundum munditiam manuum mearum reddet mihi. * Quia custodiui vias rectas ante Dominum, & non ambulavi in improbitate coram Deo meo. * Quoniam omnia iudicia eius manifesta sunt coram me ut faciam ea: & pacta eius non remouebo à me. * Et fui perfectus in timore eius: & fuit seruator animæ meæ à peccatis.

* וישב יהוה לי כצדקי כְּבֹר יְדִי לִגְדֹר עֵינָיו :
 * עִם-חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם-גִּבֹּר תִּמְסִי תִתְמַם :
 * עִם-נָכַר תִּתְכַּבֵּר וְעִם-עָקֹשׁ תִּתְפַּתֵּל :
 * כִּי-אַתָּה עִם-עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינָיִם רְמוֹת
 תִּשְׁפִּיל :
 * כִּי-אַתָּה תֹאמֵר נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִגְרָה
 חֲשָׁבִי :
 * כִּי בְךָ אֶרֶץ גִּדּוֹד וּבְאֱלֹהֵי אֲדָלָג שׁוֹר :
 * הָאֵל תִּמְסִי דְרָכֹו אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא
 לְכָל חַחוּסִים בּוֹ :
 * כִּי מִי אֱלֹהֵי מַבְלַעַדִי יְהוָה וּמִי צוֹר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ :
 * הָאֵל חֲמָאֲרָנִי חֵיל וַיִּתֵּן תִּמְסִי דְרָכִי :
 * מִשׁוּה רַגְלִי בְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי :
 * מִלֵּמַד יְדִי לְמַלְחָמָה וּנְחָתָה קֶשֶׁת-נְחוּשָׁה
 זְרוּעֵתִי : * וַתִּתֵּן-לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְנַךְ תִּסְעֲדֵנִי
 וַעֲנוֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי :
 * תִּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתִּי וְלֹא מַעְדוֹ קִרְסִלִּי :
 * אֲרֹדֹף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא-אֲשׁוּב עַד-כָּלוֹתָם :
 * אֲמַחֲצֶם וְלֹא-יָכֹלוּ קוּם וְפָלוּ תַּחַר רַגְלִי :
 * וַתֹּאזְרֵנִי חֵיל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַּחְתִּי :
 * וְאוֹיְבֵי נִתְּתָה לִי עֶרְפָּה וּמִשְׁנֵאֵי אֲצִמִּיתָם :
 * יִשׁוּעוֹ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל-יְהוָה וְלֹא עֲנָם :
 * וְאֲשַׁחֲקֵם בְּעַפְרִי עַל-פְּנֵי רֹחַ כְּטִישׁ חוּצוֹת
 אֲרִיקָם :
 * תִּפְלֹטֵנִי מִרִּיבִי עִם תִּשְׁמִינִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם
 לֹא-יִדְעֵתִי וַעֲבָדוֹנִי :
 * לְשִׁמְעֵי אָזְןִי יִשְׁמְעוּ לִי בְנֵי נֶכֶד יִבְחֶשׁוּ-לִי :
 * בְּנֵי נֶכֶד יִבְלוּ וַיִּחַרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם :
 * חֵי-יְהוָה וּבִכְרוֹךְ צוּרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי :
 * הָאֵל הַנּוֹתֵן נַקְמוֹת לִי וַיְדַבֵּר עִמִּים תַּחְתִּי :

25 * Et restituit mihi Dominus secundum iusti-
 tiam meam, & secundum manuum mearum
 26 munditiam in conspectu oculorum eius. * Cum
 27 sancto sanctus eris, & cum viro innocente in-
 nocenter ages. * Et cum electo electus eris,
 28 & cum peruerso peruerteris. * Quoniam po-
 pulum pauperem saluabis, & oculos excelsos lu-
 29 miliabis. * Quia tu illuminas lucernam meam:
 domine Deus meus illuminabis tenebras meas.
 30 * In te enim curram accinctus, & in Deo
 31 meo transfiliam murum. * Deus immacula-
 ta via eius, eloquium Domini igne examina-
 tum, scutum est omnium sperantium in se.
 32 * Quis est Deus praeter Dominum? et quis
 fortis praeter Deum nostrum?
 33 * Deus qui accingit me fortitudine, & po-
 suit immaculatam viam meam.
 34 * Coaquans pedes meos cervis, & super ex-
 celsa mea statuens me.
 35 * Docens manus meas ad praelium, & com-
 ponens quasi arcum aureum brachia mea.
 36 * Dedisti mihi clypeum salutis tuae, & dex-
 tera tua confortabit me, & mansuetudo tua
 37 multiplicabit me. * Dilatabis gressus meos
 subter me, & non deficient tali mei.
 38 * Persequar inimicos meos & apprehendam
 eos, & non reuertar donec consumam eos.
 39 * Cadam eos & non poterunt surgere: ca-
 dent sub pedibus meis.
 40 * Accinxisti me fortitudine ad praelium, in-
 curuasti resistentes mihi sub me.
 41 * Et inimicorum meorum dedisti mihi dor-
 42 sum, & odientes me disperdidisti. * Clamabunt,
 & non erit qui saluet, ad Dominum & non ex-
 43 audiet eos. * Et delebo eos vt puluerem ante fa-
 ciem venti: vt lutum platearum proiciam eos.
 44 * Saluabis me a contradictionibus populi, ponas
 me in caput gentium; populus quem ignoravi ser-
 45 uiet mihi. * Auditione auris obediet mihi: fi-
 46 lij alieni mentiti sunt mihi. * Filij alieni de-
 fluent, & contrahentur in angustiis suis.
 47 * Viuit Dominus & benedictus Deus meus,
 48 & exaltetur Deus salutis meae. * Deus qui das
 vindictas mihi, & subdidisti populos sub me.

תרגום

* וישב יהוה לי כצדקי כְּבֹר יְדִי לִגְדֹר עֵינָיו :
 * עִם-חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם-גִּבֹּר תִּמְסִי תִתְמַם :
 * עִם-נָכַר תִּתְכַּבֵּר וְעִם-עָקֹשׁ תִּתְפַּתֵּל :
 * כִּי-אַתָּה עִם-עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינָיִם רְמוֹת
 תִּשְׁפִּיל :
 * כִּי-אַתָּה תֹאמֵר נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִגְרָה
 חֲשָׁבִי :
 * כִּי בְךָ אֶרֶץ גִּדּוֹד וּבְאֱלֹהֵי אֲדָלָג שׁוֹר :
 * הָאֵל תִּמְסִי דְרָכֹו אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא
 לְכָל חַחוּסִים בּוֹ :
 * כִּי מִי אֱלֹהֵי מַבְלַעַדִי יְהוָה וּמִי צוֹר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ :
 * הָאֵל חֲמָאֲרָנִי חֵיל וַיִּתֵּן תִּמְסִי דְרָכִי :
 * מִשׁוּה רַגְלִי בְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי :
 * מִלֵּמַד יְדִי לְמַלְחָמָה וּנְחָתָה קֶשֶׁת-נְחוּשָׁה
 זְרוּעֵתִי : * וַתִּתֵּן-לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְנַךְ תִּסְעֲדֵנִי
 וַעֲנוֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי :
 * תִּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתִּי וְלֹא מַעְדוֹ קִרְסִלִּי :
 * אֲרֹדֹף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא-אֲשׁוּב עַד-כָּלוֹתָם :
 * אֲמַחֲצֶם וְלֹא-יָכֹלוּ קוּם וְפָלוּ תַּחַר רַגְלִי :
 * וַתֹּאזְרֵנִי חֵיל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַּחְתִּי :
 * וְאוֹיְבֵי נִתְּתָה לִי עֶרְפָּה וּמִשְׁנֵאֵי אֲצִמִּיתָם :
 * יִשׁוּעוֹ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל-יְהוָה וְלֹא עֲנָם :
 * וְאֲשַׁחֲקֵם בְּעַפְרִי עַל-פְּנֵי רֹחַ כְּטִישׁ חוּצוֹת
 אֲרִיקָם :
 * תִּפְלֹטֵנִי מִרִּיבִי עִם תִּשְׁמִינִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם
 לֹא-יִדְעֵתִי וַעֲבָדוֹנִי :
 * לְשִׁמְעֵי אָזְןִי יִשְׁמְעוּ לִי בְנֵי נֶכֶד יִבְחֶשׁוּ-לִי :
 * בְּנֵי נֶכֶד יִבְלוּ וַיִּחַרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם :
 * חֵי-יְהוָה וּבִכְרוֹךְ צוּרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי :
 * הָאֵל הַנּוֹתֵן נַקְמוֹת לִי וַיְדַבֵּר עִמִּים תַּחְתִּי :

*Et retribuet mihi Dñs secundū iustitiam
meā, & secundū puritatē manuum mearū
in cōspectu oculorum eius. *Cū sancto san-
ctus eris, & cū viro innocēte innocēs eris:
*Et cū electo electus eris, & cum peruerso
peruertēris. *Quoniā tu populum humilē
saluū facies, & oculos superbiorum humi-
liabis. *Quoniam tu illuminabis lucernā
meam dñe Deus meus, illuminabis tene-
bras meas. *Quoniā in te eripiar à tenta-
tione, & in Deo meo trāsgrediar murum.
*Deus me⁹ impolluta via eius, eloquia Dñi
igne examinata, protector est omniū spe-
rantīū in se. *Quoniā quis Deus p̄ter Do-
minū? aut quis Deus p̄ter Deū nostrum?
*Deus qui p̄cingit me virtute, & posuit
immaculatam viā meam. *Qui perfecit pe-
des meos tanquā cerui, & super excelsa sta-
tuens me. *Qui docet manus meas ad prae-
lium, & posuisti arcum æreū brachia mea.
*Et dedisti mihi p̄tectionē salutis, & dex-
tera tua suscepit me. & disciplina tua cor-
rexit me in finē, & disciplina tua ipsa me
docebit. *Dilatasti gressus meos subt⁹ me,
& nō sunt infirmata vestigia mea. *Perse-
quar inimicos meos & cōprehendā illos,
& nō cōuertar donec deficiāt. *Confringā
illos, nec poterūt stare, cadēt subtus pedes
meos. *Et p̄cinxisti me virtute ad bellum,
supplantasti oēs insurgētes in me subtus
me. *Et inimicos meos dedisti mihi dor-
sum, & odiētes me disp̄didisti. *Clamaue-
runt, nec erat q̄ saluos faceret: ad Dñm, nec
exaudiuit eos. *Et cōminuā eos vt pulue-
rē ante faciē vēti, vt lutū platearū delebo
eos. *Eripies me de cōtradictione populi,
cōstitues me in caput gentium. Populus
quem nō cognoui seruiuit mihi: in audi-
tu auris obediuit mihi. Filij alieni menti-
ti sunt mihi: *Filij alieni inueterati sunt:
& claudicauerunt à semitis suis. *Viuit
Dominus & benedictus Deus, & exalte-
tur Deus salutis meæ. *Deus qui das vin-
dictas mihi, & subdis populos sub me:

25 *καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν
26 ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. *ὅτι ὁ σῶς ὁ σῶς ἐστί, καὶ ὁ μὴ ἀν-
27 θρώς ἀνθρώπου ἀνθρώπος ἐστίν. *καὶ ὁ μὴ ἐκλεκτός ἐκλεκτός
28 ἐστίν, καὶ ὁ μὴ σβεσθένος διασέψης. *ὅτι σὺ λαὸν τα-
πεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοῖς ταπεινῶν ταπεινώσεις.
29 *ὅτι σὺ φωτίζεις λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου, φωτίζεις
30 τὸ σκοτῆμα μου. *ὅτι ἐν θείῳ ῥυθίθηναι ἀπὸ πειραστη-
31 εἰς, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπεβήθηναι τεῖχος.
32 *ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου
πεφυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων
33 ἐπ' αὐτόν. *ὅτι τίς θεὸς πᾶρεξ τοῦ κυρίου; ἢ τίς θεός
34 πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; *ὁ θεός ὁ ἀνιζωννύων με δύ-
ναμιν, καὶ ἐξέτε ἀμωμον τὴν ὁδόν μου.
35 *καταρπίξομαι οὖν πόδας μου ὡς εἰς ἐλάφην, ὥς ἐπὶ
36 τὰ ὑψηλά ἰσθῶν με. *διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλε-
μον, καὶ ἐξ ἐξέον χαλκοῦ οὖν βραχίονάς μου.
37 *καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμόν ζωτηρίας, καὶ ἡ δε-
38 ξιά σου ἡντελαβέτο μου. καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσε με
εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.
39 *ἐπὶ ἀπύνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, ὥς ὅτε
40 ἡ δὲ ἐνήσει τὰ ἰχνη μου. *καταδιώξω οὖν ἐχθρούς μου,
καὶ καταλήψομαι αὐτοὺς, καὶ ὅτε ἀποσφαθήθωμαι ἕως
41 αὐτῶν ἐκλείψωσιν. *ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύ-
42 νῶν) σῶμαι, πεθνήτωσι ὑπὸ τοῦ πόδας μου.
43 *καὶ ἀνιζώσας με δυνάμιν εἰς πόλεμον, ὡς ἐπὶ
44 δισσας πάντας οὖν ἐπὶ δουρασμοῖς ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
45 *καὶ οὖν ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ οὖν μι-
46 θυντάς με ἵξω λόφου δυνάμεις. *ἐκέκραξαν ὥς ὅτε ἦν
ὁ ζῶων παρὰς κύριον, καὶ ὅτε εἰσῆκον αὐτῶν.
47 *καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς εἰς χνοῦν καὶ παρόσωπον ἡνέ-
48 μου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτοὺς.
49 *ρύσαι με ἵξω ἀνιζοῦσας λαοῦ, καὶ ἀνιζοῦσας με εἰς κε-
50 φਾਲὴν ἐν ἡνῶν. λαὸς ὃν ὅτε ἔγνω, ἐδούλωσέ μοι.
51 *εἰς ἀκολὴν ὡς εἰς ὑπήκουσέ μου. ὑποὶ ἀλλότριοι ἐ-
52 ψεύσαντο μοι. *ὑποὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν. ὥς
53 ἐχώλαναι ἀπὸ τῶν τρεῖς αὐτῶν. *ζῇ κύριος, καὶ δόξα ᾧ
54 τὸς ὁ θεός, ὥς ὑψώθητω ὁ θεός τὸ σωτηρίας μου. *ὁ θεός
ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Et retribuit Dñs mihi secundū meritū meū, secundū munditiā manū mearū corā verbo suo. *Cū Abrahā qui repertus est pius ante
te, multiplicasti facere pietatē, & cū semine eius Isaac, qui fuit perfectus in timore tuo, perfecisti verbū volūtatis tuæ cū eo. *Cū Isaac qui
ambulauit in puritate coram te, elegisti filios eius de cūctis populis, segregastiq; stirpem eius ab omni falsitate; & cū Pharaone & Aegyptiis
qui cogitauerāt cogitationes malas aduersus populū tuū, cōturbatos reddidisti eos in cogitationibus suis. *Quoniā tu populū tuū egeno-
rū, tu, inquam, saluaturus es; & in verbo tuo gētes fortes, quæ roborantur aduersum eos, deprimes. *Quoniā tu illuminabis lucernā meā:
Dñs Deus meus illustrabit tenebras meas. *Quoniā in verbo tuo multiplicabo exercitus, & in verbo Dei mei subiugabo arces munitas.
*Deus cuius rectæ sunt viæ, lex Domini electa, clype⁹ ipse est oibus qui cōfidunt in verbo eius. *Quoniā propter miraculū & redēptionē
quæ es Christo tuo & reliquiis populi tui, quæ remanebunt, laudes dicent omnes nationes, & populi & linguæ: dicētq;: Nō est Deus nisi
D o m i n u s: nō est nisi tu: populus autē tuus domus Israel dicet: Nō est fortis nisi Deus noster. *Deus qui accingit me cingulo in virtu-
te, & dirigit perfectū iter meū. *Ponit pedes meos agiles sicut ceruarū, & in domo fortitudinis meæ stare me faciet. *Docet manus meas
ad belligerādū, & corroboret veluti arcū chalybeū brachia mea. *Et dedisti mihi fortitudinē salutis tuæ, & dextera tua auxiliabitur mihi: &
verbo tuo adauxisti me. *Multiplicasti gressus meos in loca mea, & nō sunt cōmoti tali mei. *Persequat inimicos meos & cōprehendā illos:
& nō cōuertar donec deleuero eos. *Delebo eos & nō poterūt surgere: & cadent occisi sub plātas pedū meorū. *Præcinxisti me virtute ad
belligerādū, cōfregisti populos qui insurgūt ad malefaciēdū mihi, inclinasti eos sub me. *Et inimicos meos cōfregisti corā me: effecisti vt ipsi
terga verterēt corā me: o fores autē meos disperdā. *Querēt adiutorē, & nō erit eis redēptor: dep̄cabūtur a Dño, & nō recipiet orationē eorū.
*Et attriui eos vt glebam ante faciē venti, & sicut lutum platearū cōculcaui eos. *Saluabis me à disfidio populorū: præfecisti me in capita
gentiū: populus quē nō noui, seruiet mihi. *Ad auditū auris obediuit mihi: filij alienigenarū mētiētur in p̄sentia mea. *Filij extraneorum
cōsumētur, & migrabūt de p̄toris suis. *Viuit Dñs ipse & benedictus fortis, à cuius cōspectu datur mihi fortitudo & redemptio: & ex-
altetur Deus meus fortitudo redēptionis meæ. *Deus qui facit vltionē meā, & cōsternit sub me populos qui insurgūt ad malefaciēdū mihi.

* מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממי מאיש
חמס תצילני :

* על כן אודך בגוים יהוה ולשמך אזמרה :
* מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד-עולם :

יט

* למנצח מזמור לדוד :

* השמים מספרים כבוד אל ומעשר ידיו
מגיד הרקיע :

* יום ליום יביע אפר ולילה ללילה יהוה דעת :
* אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :
* בכל הארץ יצא קום ובקצרה תבל מליהם
לשמש שם אהל בהם :

* והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח :
* מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו :

* תורת יהוה תמימה משיבר נפש עדות יהוה
נאמנה מחבימה פתי :

* פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה
ברכה מאירת עינים :

* יראת יהוה טהורה עמדת לעד משפטי יהוה
אמר צדקו יחדו :

* הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
ונפרת צופים :

* גם עבדך נזהר בהם בשמך עקב רב :
* שגיאות מי יבין מנסתרות נקני :

* גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי גז
איתם ונקיתי מפשע רב :

* יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
צורי ונאלי :

* Qui seruas me ab inimicis meis, & à re-
stentibus mihi eleuas me; à viro iniquo libe-
ra me.

* Propterea confitebor tibi in gentibus Do-
mine, & nomini tuo cantabo.

* Magnificanti salutes regis sui, & facien-
ti misericordiam christo suo David, & semini
eius usque in seculum.

* Victori Psalmus David.

XIX.

* Cæli enarrant gloriam Dei, & opus ma-
nuum eius annunciat firmamentum.

* Dies diei eructat verbum, & nox nocti
indicat scientiam.

* Non est sermo & non sunt verba, quibus
non audiat vox eorum.

* In omnem terram exiit sonus eorum, &
in fines orbis verba eorum: Soli posuit taberna-
culum in eis.

* Et ipse quasi sponsus procedens de thala-
mo suo, exultabit ut fortis ad currendam viam.

* A summitate celi egressus eius, & cursus
eius usque ad summitatem illius, nec est qui se
abscondat à calore eius.

* Lex Domini immaculata conuertens ani-
mas, testimonium Domini fidele, sapientiam
prestans paruulis.

* Præcepta Domini recta, letificantia cor,
mandatum Domini lucidum, illuminans oculos.

* Timor Domini mundus per seuerans in secu-
la: iudicia Domini vera iustificata in semetipso.

* Desiderabilia super aurum & obrizum
preciosum multum, & dulciora super mel &
fauum redundantem.

* Unde seruus tuus docebit ea, in custo-
diendis eis fructus multus.

* Errores quis intelliget? ab oculis meis
munda me.

* A superbis quoque libera seruum tuum: si
non fuerint dominati mei, tunc immaculatus
ero, & emundabor à delicto maximo.

* Sint placentes sermones oris mei, & me-
ditatio cordis mei in conspectu tuo, Domine
fortis meus & redemptor meus.

תרגום

ופריקי מן בעלי רבכי ועל דקמיני לאבאשא לי חגברנני מגברא חטופא דעמה תשובנני :
קסמיא יי ולשך אימר השבחן : מסגי למעבר פרקז עם מלכה ועבר טיבו למשיחה לדוד ולזרעה עד-עולם :

יט

לשכחא השבחחא לדוד : 1 דמסתכלין בשמא משתען יקרא דיין ועובדי ידוהי מחזן דמדיקין באורא : 2 יומא ליומא מחזי
מסרא ולילא ללילא מחזי : 3 לית מיסרא דתרעמותא ולית מלי דשגושא ולא משתמעין קליהון : 4 בכל ארעא נפק מתח
עניקתון ובסיפי תבל מליהון לשמשא שוי משרוי ויהרא כחון : 5 והוא בצפרא חיד חתנא דנפק חיד מגנונה צריכוכא ובפלגה יומא יחדו
דדגברא דמשי למרהט בתקוף באורח מעלגה בפגא : 6 מספי שמיא מפקנה והקיפה על סטריהון ולית דמשמר מרתחיה : 7 אורחא
דיין שלומחא מתי בת נפש סהורחא דיין מהימנא מחכמא שברא : 8 פיקודיא דיין תריצין מחזן לבא פקדנא דיין ברירחא מגברא עינין :
דחלחא דיין דכיא קימא לעלם דינא דיין הימנותא זכין כחדא : 9 דרגינן מדחבא ומאוברינן סגי ובסימין יחיד מדבשא
וברירחא חליתא : 10 לחוד עבדך אודחך בהון בדגטרנן חלופי חכנא אתעביד רביהון דישראל : 11
שליות מן יחכום ומשמירחא זכית : 12 ברם מדגנא פצי עבדך ולא ישלטון כי איתון אחי בלא סום ואחי זכאחא מחוכא רבא :
יהון לרעוא מימרי פומי ורגנת רעיוני קדמך יי חקפי ופריקי :

* Liberator meus de inimicis meis iracundis. * ab insurgentibus in me exaltabis me, à viro iniquo eripies me. * Propter hoc confitebor tibi in nationibus Domine, & nomini tuo psalmum dicam. * Magnificas salutes regis, & faciens misericordiam christo suo David, & femini eius usque in seculum.

* In finem Psalmus David.

XVIII.

Cæli enarrat gloriam Dei, opera autem manuum eius annunciat firmamentum. * Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam. * Non sunt loquæ neque sermones, quorum non audiantur voces eorum. * In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo. exultabit ut gigas ad currendam viam. * A summo cælo egressio eius, & occursum eius usque ad summum cæli: nec est qui se abscondat à calore eius. * Lex Domini immaculata convertens animas, testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis. * Iustitiæ Domini rectæ lætificantes cor, præceptum Domini lucidum illuminans oculos. * Timor Domini sanctus permanens in seculum seculi. iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa. * Desiderabilia super aurum & lapidem preciosum multum; & dulciora super mel & favum. * Et enim servus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. * Delicta quis intelliget? ab occultis meis munda me: * Et ab alienis parce servo tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & mundabor à delicto maximo. * Et erunt ut complacent eloquia oris mei, & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Domine adiutor meus & redemptor meus.

49 * ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. διὰ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ἐψώσεις με, διὰ τοῦ ἀνδρός ἀδίκου ῥύσῃ με. 50 * διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 * μεγαλυνῶν τὰς ἐκτετακτάς σου βασιλείας, καὶ ποιῶν ἐλεῶ τὰ χεῖρ' αὐτῶν τὰ δαυὶδ, καὶ τὸ σπέρμα π' αὐτῶν ἕως αἰῶν'.

1 * Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ.

1η.

1 * Οἱ ἔρανοί σου διηγῶνται δόξαν σου, ποιήσιν δὲ χειρῶν σου δύναμις ἐν τῷ σερῶματι.

2 * ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρδύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγέλλει γινώσκον.

3 * ὅτε εἰσὶ λαοὶ ἐν λόφοις, ὧν ἐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος σου.

4 * αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέτρας τὸ οἰκημὸν τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἐν τῇ ἡλίῳ ἐθετο τὸ σκῆνωμα αὐτῶν.

5 * καὶ αὐτὸς ὡς θυμὸς σου ἐκπορεύσῃ σου ἐκ πατρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ ἡ γῆς ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν.

6 * ἀπ' ἀκροῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐξοδὸς αὐτῶν. ἐκ τῆς κατὰ ἡμέραν αὐτῶν ἕως ἀκροῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ οὗ ἐστιν ὅς ἀποκρυβήσῃ τὸ ἔκρημα αὐτῶν.

7 * ὁ νόμος σου κύρις ἀμωμος ἐπὶ σφέων ψυχῶν, ἡ μαρτυρία σου κύρις πιστὴ ἐκφύσσουσα νήπια.

8 * τὰ δικαιώματά σου κύρις διέταξεν ὡς φεγγὺς καρδίαν, ἡ ἐντολή σου κύρις πληθύνει φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 * ὁ φόβος σου κύρις ἀγνός, διαμύρων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. τὰ κρίματά σου κύρις ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

10 * ἐπὶ θυμῷ σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθου τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερον ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 * καὶ ὅς σου δοῦλος σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῇ φυλάσσῃ σου αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 * ὡς ἀπὸ πλάτης τὸς σωθήσεται, ἐν τῇ κρυφίᾳ σου κατὰ τὴν χάριν σου, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων φείσεται τοῦ δούλου σου.

13 * ἐὰν μὴ μου κατακτείνῃς, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ κατὰ τὴν ἐκδοχήν σου ἀμαρτίας μεγάλης.

14 * καὶ ἔσονται εἰς διδοχὴν τὰ λόγια τῶν στόματός σου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. κύριε βοήθη μου καὶ λύτρωτά μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ereptor meus de auctoribus inimicitiae meae, atque iis qui insurgunt ut noceant mihi, valentior me facies: à viro cum quo rapina est, erues me. * Propterea laudabo te inter gentes Domine, & nomini tuo dicam laudes. * Magnificans ut faciat redemptionem cum rege suo, & beneficentiam præstans Messiae suo Davidi, & femini eius usque in aeternum.

Ad laudandum Hymnus Davidi. PSAL. XIX. * Visus est cælos, enarrant gloriam Domini, & opera manuum eius annunciant qui speculantur in aëre. * Dies diei indicat verbum, & nox nocti nunciat scientiam. * Non est verbum murmurationis, & non sunt sermones tumultus, & non audiantur voces eorum. * In omnem terram extitit extensio prospectus eorum, & in fines orbis verba eorum. Soli posuit tabernaculum suum splendorem in ipsis: * Et ipse manet sicut sponsus qui egreditur velut de thalamo suo desiderabili: & in dimidio diei letabitur ut gigas, qui pervenit ut currat in fortitudine viam occasus sui sub vespera. * Ab extremitatibus cælorum egressus eius, & reolutio eius usque ad latera eorum, & non est qui se abscondat à fervore eius. * Lex Domini perfecta convertens animam, testimonium Domini fidele, præbens sapientiam insipienti. * Præcepta Domini recta, lætificantes cor: præceptum Domini purum, illuminans oculos. * Timor Domini mundus permanet in perpetuum: iudicia Domini fidelia pura sunt simul. * Desiderabilia magis quam aurum & quam obrizum multum; & suavia magis quam mel & favus dulcis. * Sanè servus tuus circumspexit in eis: eo quod servaverit ea, factus est princeps Israelitarum. * Errores quis noscat? sed ab occultis meis munda me. * Verum à superbis libera servum tuum, ne dominantur in me: tunc enim fiam sine macula, & ero purus à peccato magno. * Sint grata verba oris mei, & meditationes mentis meae apud te Domine fortitudo mea & redemptor meus.

כ

לִמְנַצַּח מִזְמוֹר לְדָוִד :

יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁבְּכָךְ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדְךָ :
 יִזְכֹּר כָּל־מִנְחָתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשְׁנָה סֶלָה :
 יִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא :
 נִרְנְנָה כִּישׁוּעֶתְךָ וּבִשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא :
 יְהוָה כָּל־מִשְׁאָלוֹתֶיךָ :
 עָתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ :
 מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת יֵשַׁע יִמִּינוּ :
 אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים וְאֲנַחְנוּ בִשֵּׁם־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר :
 הֵמָּה בָּרְעוּ וְנָפְלוּ וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדָר :
 יְהוָה הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

כא

לִמְנַצַּח מִזְמוֹר לְדָוִד :

יְהוָה בְּעֶזְרְךָ יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעֶתְךָ מֶה יִגִּיל מֶאֶד :
 תֹּאמַר לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ וְאַרְשֵׁרֶת שִׁפְתָיו בַּל־
 מִנַּעַת סֶלָה :
 כִּי תִקְדַּמְנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשִּׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֹרַת פָּז :
 חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ נָתַתָּה לוֹ אֶרֶץ יָמִים עוֹלָם וְעַד :
 גִּדּוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעֶתְךָ הוֹד וְהִדָּר תִּשׁוּהוּ עָלָיו :
 כִּי־תִשִּׁיתָהוּ בְּרִכּוֹרָה לְעַד תִּחַדָּהוּ בְּשִׁמְחָה :
 אֶרֶץ־פָּנִיךָ :
 כִּי־הַמֶּלֶךְ בֵּטַח בִּיהוָה וּבַחֲסֵד עָלִיוֹן בַּל־יִמּוֹט :
 תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אֵיבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שְׂנְאֶיךָ :
 תִּשִּׁיתָמוּ כְּתִנּוֹר אֵשׁ לְעַרְףְּ פָּנֶיךָ יְהוָה בְּאִפּוֹ :
 יִבְלַעֵם וּתֹאכֵלֵם אֵשׁ :
 פְּרִיָמוֹ מֵאֶרֶץ תֹּאבֵד וּדְרֵעֵם מִבְּנֵי אֲדָם :
 כִּי־נָטוּ עָלֶיךָ רַעַה חֲשָׁבוּ מִזְמָה בַּל־יִכְלּוּ :

תרגום

* Victori Psalmus David.

XX.

1 **E**xaudiat te Dominus in die tribulationis,
 2 protegat te nomen Dei Iacob.
 3 * Mittat auxilium tibi de sancto, & de Sio
 4 tueatur te. * Memor sit omnis sacrificij
 5 tui, & holocaustum tuum pinguescat. Semp.
 6 * Det tibi secundum cor tuum, & omne
 7 consilium tuum impleat.
 8 * Laudabimur in salutari tuo, & in nomi-
 9 ne Dei nostri ducemus choros: impleat Domi-
 10 nus omnes petitiones tuas.
 11 * Nunc scio quonia saluauit Dominus cri-
 12 stum suum: exaudiet eum de calis sanctuarij sui,
 13 in fortitudinibus salus dextera sue.
 14 * Hi in curribus & hi in equis, & nos in
 15 nomine Domini Dei nostri recordabimur.
 16 * Ipsi incuruati sunt & ceciderunt: nos ve-
 17 ro surreximus & erecti sumus.
 18 * Domine salua, rex exaudi nos in die in-
 19 uocationis nostre.

* Victori Psalmus David. XXI.

1 **D**omine in fortitudine tua letabitur rex, et
 2 super salutari tuo exultabit uehementer.
 3 * Desiderium cordis eius dedisti ei, & ve-
 4 luntate labiorum eius non fraudasti eum. Semp.
 5 * Quoniam prauenisti eum in benedictioni-
 6 bus bonitatis, pones in capite eius coronam de
 7 obrizo. * Vitam petiit a te, dedisti ei longitu-
 8 dinem dierum in seculum & in aeternum.
 9 * Magna gloria eius in salutari tuo: gloriam
 10 & decorem pones super eum.
 11 * Pones enim eum in benedictionem sempi-
 12 ternam: exhilarabis eum latitia apud uultum
 13 tuum. * Quoniam rex confidet in Domino, &
 14 in misericordia excelsi non decipietur.
 15 * Inueniet manus tua omnes inimicos tuos:
 16 dextera tua inueniet omnes odientes te.
 17 * Pones eos ut clibanu ignis in tempore vul-
 18 tus tui: Dominus in furore suo precipitabit eos,
 19 & deuorabit eos ignis. * Fructum eorum de
 20 terra perdes, et semen eorum de filiis hominum:
 21 * Quoniam declinauerunt super te malum:
 22 cogitauerunt scelus quod non potuerunt.

1 לִשְׁבַּחָהּ תִּשְׁבַּחְתָּהּ לְדָוִד : * וְכָל־צְלוֹתְךָ יְיָ בְּיוֹמָא דְעָקָא יִתְקַפְּנֵךְ שֵׁם אֱלֹהֵא דְיַעֲקֹב :
 2 * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֶנּוּ וְיִשְׁבְּכֵךְ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתְךָ וְיִסְעָדְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן וְיִשְׁמַח מֶלֶךְ וְיִגִּיל מֶאֶד :
 3 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 4 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 5 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 6 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 7 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 8 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 9 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 10 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 11 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 12 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :

כא

1 לִשְׁבַּחָהּ תִּשְׁבַּחְתָּהּ לְדָוִד : * וְכָל־צְלוֹתְךָ יְיָ בְּיוֹמָא דְעָקָא יִתְקַפְּנֵךְ שֵׁם אֱלֹהֵא דְיַעֲקֹב :
 2 * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 3 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 4 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 5 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 6 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 7 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 8 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 9 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 10 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 11 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :
 12 * וְיִתֵּן לְךָ כָּל־בִּבְכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ וְיִמְלֵא : * וְיִזְכֹּר כָּל־הַזֶּה וְיִרְנֵהוּ וְיִשְׁבְּכֵהוּ וְיִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ וְיִסְעָדֵהוּ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן :

In finem Psalmus David. XIX.

Exaudiat te Dñs in die tribulationis, protegat te nomē Dei Iacob. * Mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion tueatur te. * Memor sit omnis sacrificij tui, & holocaustū tuū pingue fiat. * Tribuat tibi Dñs secundū cor tuū, & omne consiliū tuum impleat. * Lætābimur in salutarī tuo, & in nomine Dñi Dei nostri magnificābimur. Impleat Dñs omnes petitiones tuas. * Nūc cognoui quoniam saluū fecit Dñs christū suum. exaudiet illum de cælo sancto suo, in potentatibus salus dexteræ eius. * Hi in curribus & hi in equis, nos autem in nomine Domini Dei nostri inuocabimus. * Ipsi obligati sunt & ceciderunt; nos autē surreximus & erecti sumus. * Domine saluum fac regem, & exaudi nos, in die qua inuocauerimus te.

* Psalmus David. XX.

Domine in virtute tua lætabitur rex, & super salutare tuū exultabit vehementer. * Desiderium cordis eius tribuisti ei, & voluntate labiorum eius nō fraudasti eū. * Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide preciofo. * Vitam petiit à te, & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum * seculi. * Magna est gloria eius in salutarī tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum. * Quoniam dabis ei benedictionem in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo. * Quoniam rex sperat in Domino, & in misericordia Altissimi non commouebitur. * Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui oderunt te. * Quoniam pones eos vt clibanum ignis in tempore vult⁹ tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis. * Fructum eorum de terra perdes, & semen eorum à filiis hominum. * Quoniam declinauerūt in te mala, cogitauerūt cōsilia quæ nō potuerūt stabilire.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ. ιθ'.

* Επακούσῃ κύριε ἐν ἡμέρᾳ τῆς λύπης, ὑπερακούσῃ τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ δικαίου. * Ἐξαποστείλῃ σοι βοήθειαν ἡ ἀγία, καὶ ἐκ σιῶν ἀνέλθοις. * μνησθεὶς πάσης δυσίας σου, καὶ τὸ ὄλον καὶ τὸ πᾶν. * δώῃ σοι κύριε κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πάντα τὰ βέλῃ σου πληρώσῃ. * ἀγαλλιάσώμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνήσώμεθα. πληρώσῃ κύριε πάντα τὰ αἰτήματά σου. * καὶ ἐγνων ὅτι ἐσωσε κύριε τὴν χεῖρὸν αὐτοῦ. ἐπακούσῃ αὐτὸς ἡμεῖς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ἐν δυναστείᾳ ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. * οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἠπικαλεσώμεθα. * αὐτοὶ συνεποδίσθησαν ἐπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνῴρθημεν. * κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπακούσον ἡμῶν. ἐν ἡμέρᾳ ἠπικαλεσώμεθα σε.

* ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ. κ'.

* Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου διφραγήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ σου ἀγαλλιάσῃ σου. * τὸν ἠπικαλῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐδωκας αὐτῷ, καὶ τὸν θέλῃσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ ὅσα ἐσέφησας αὐτῷ. * ὅτι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωκας ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ σέφανον ἐν λίθῳ πμίου. * ζῶν ἡγήσασέ σε, καὶ ἐδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶν. * μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, δόξαν ἐμεγαλοπρέπειαν ἠπικαλῶν ἐπ' αὐτόν. * ὅτι δώσῃς αὐτῷ δύναμιν εἰς αἰῶνα αἰῶν, διφραγῇς αὐτόν ἐν χαρᾷ καὶ τῷ πνεύματι σου. * ὅτι ὁ βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ καταλυθῇ. * διρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου. ἡ δεξιὰ σου διρεθίη πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. * ὅτι θήσῃς αὐτόν ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν ἐπισώπου σου, κύριε ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξῃ αὐτόν, καὶ καταφάγεται αὐτόν πῦρ. * τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. * ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσθητο βουλὰς αἰς οὐ μὴ διώκοντάς σε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Ad laudandum Hymnus Davidi.

PSAL. XX.

Accipiat orationem tuam Dominus: in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob. * Mittat auxilium tuum de domo sanctuarij sui, & de Sion auxilietur tibi. * Recordetur omnium munerum tuorum, & holocausta tua adoleat semper. * Tribuat tibi secundum cogitationem tuam, & omne consilium tuum perficiat. * Laudes dicemus in redemptione tua, & in nomine Dei nostri explicabimus vexillum: impleat Dominus omnes petitiones tuas. * Nunc cognoui quod redemit Dominus christum suum; exaudiuit orationem eius de habitatione caelorum eius sanctorum, virtutibus redemptionis dexteræ ipsius. * Illi in curribus & illi in equis, nos autem nomen Domini Dei nostri in memoriam reuocemus. * Ipsi incuruati sunt & ceciderunt: nos autem erecti sumus, & viribus valuimus. * Verbum Domini redime nos; rex fortis suscipe orationem nostram quo die nos inuocamus.

Ad laudandum Hymnus Davidi.

PSAL. XXI.

Domine in virtute tua regnabit rex Christus, & in redemptione tua quā vehementer exultaturus est! * Desiderium animæ eius tribuisti ei, & prolationem labiorum eius non prohibuisti in æternum. * Quoniam præuenies eum benedictionibus bonis, pones super caput eius coronam auri puri. * Vitam æternā petiit à te, dedisti ei longitudinē dierū in secula seculorum. * Multa est gloria eius in redemptione tua: laudē & decore pones super eū. * Quoniam pones eū benedictiones per secula, lætitia perfundes eū ab aspectu tuo. * Propterea q rex cōfidit in verbo Dñi, & in misericordia altissimi, nō cōmouebitur. * Inuadet pcussio man⁹ tuæ cūctos hostes tuos, & ultio dexteræ tuæ inueniet oēs odio te habētes. * Pones eos vt fornacē ignis in tēporibus iræ tuæ, Dñs igne inflāmbit eos, & cōsumet eos incendiū gehennæ. * Filios eorū de terra perdes, & semē eorū à filiis hoīum. * Quoniam machinati sunt cōtra te malū, cogitauerūt cogitationes prauas, nec aduersū te potuerūt.

* Quoniam pones eos dorsum, in reli-
quii tuis præparabis vultum eorum.

* Exaltare Domine in virtute tua, can-
tabimus & psallemus virtutes tuas.

* In fine pro susceptione matutina,
Psalmus David. XXI.

DEUS Deus meus, respice in me, quare
dereliquisti me? longè à salute mea ver-
ba delictorū meorum. * Deus meus clama-
bo per diē & non exaudies, & nocte; & nō
ad insipientiā mihi. * Tu autem in sancto
habitas laus Israel. * In te sperauerūt patres
nostri, sperauerunt, & liberaisti eos. * Ad te
clamauerūt, & salui facti sunt; in te spera-
uerūt, & nō sunt cōfusi. * Ego autē sum ver-
mis, & nō homo; opprobriū hoīum & abie-
ctio plebis. * Oēs vidētes me deriserūt me;
locuti sunt labiis, * mouerūt caput. * Spe-
rauit in Dño, eripiat eū; saluum faciat eū,
quoniā vult eum. * Quoniā tu es qui ex-
traxisti me de ventre, spes mea ab vberib⁹
matris meæ: * In te proiectus sum ex vtero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu:
* ne discesseris à me. Quoniā tribulatio p-
xima, quoniā nō est qui adiuuet me. * Cir-
cūdederunt me vituli multi, tauri pin-
gues obfoderūt me. * Aperuerunt super me
os suum, sicut leo rapiēs & rugiens. * Sicut
aqua diffusa sunt & dispersa sunt oīa ossa
mea: factum est cor meum tanquā cera li-
quescēs in medio vētris mei. * Aruit tanquā
testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fau-
cibus meis, & in puluerē mortis deduxisti
me. * Quoniā circūdederūt me canes mul-
ti, cōciliū malignatiū obfoderūt me. Fode-
rūt manus meas & pedes meos, * dinume-
rauerūt oīa ossa mea; ipsi verò cōsideraue-
runt & inspexerūt me. * Diuiserūt vestimē-
ta mea sibi, & sup vestē meā miserunt for-
tē. * Tu autē Dñe ne elōgaueris auxiliū tuū
à me, ad defensionē meam conspice. * Erue
à framea animā meā, & de manu canis v-
nicam meam. * Salua me ex ore leonis, &
à cornib⁹ vnicornium humilitatē meam.

13 * ὅτι θήσεις αὐτῶν νῶτον, ἐν τοῖς ἀειλοίοις τοῦ ἐτι-
μάσεις τὸ πρῶτον αὐτῶν.

14 * ὕψωθη κύριος ἐν τῇ δυνάμει τοῦ, ἀσωμῆρ ἐψα-
λμῶν τὰς δυναστείας τοῦ.

1 * Εἰς τὸ τέλος ὑμῶν τὸ διπλήφως τὸ ἐω-
θιῆς, ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ. κά.

2 * Ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου πρῶτος μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές
με; μακρὰν δὲ τὴν σωτηρίαν μου ὁ λόγος τῶν πω-
πῶμάτων μου. ὁ θεὸς μου κεκράζομαι ἡμέρας,

3 ἐσθλὴ εἰσακὼς, καὶ νυκτὸς καὶ ἐσθλὴ εἰς δόξαν ἐμοί.

4 * Κύριος ἐν ἀγίῳ κατεκίς ὁ ἔπαινος τοῦ ἱσραήλ.

5 * Ἰππὶ θεὸς ἤλπιζαν πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν ἐς ἐρρύ-
6 σωμένους. πρῶτος σὲ ἐκέκραζαν καὶ ἐζώθησαν, Ἰππὶ
θεὸς ἤλπισαν καὶ οὐ κατήχυνθησαν.

7 * Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ ἐσθλὸς ἀνθρώπος, οὐκ εἶδος ἀνθρώ-
8 πων καὶ ἔξθνημα λαοῦ. πάντες θεωροῦντές

9 με ἔξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλὰν.

10 Ὡσαύτως αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτὸν. ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπᾶσας
με ἐκ τῆς μήτρας. ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μητρὸς μου.

11 * Ἰππὶ σὲ ἐπερείφω ἐκ μήτρας. ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
12 μου θεὸς μου εἶ σύ. μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι θλίψις

13 ἐγένετο, ὅτι ἐσθλὸς ἐστὶν ὁ βοηθὸς μοι. ἀνέκλυσθόν με
14 μόχοι πολλοί, ταῖς ἐπιπύοντες ἀνέκλυνόν με. ὕψωσαν

ἐπ' ἐμὲ τὰ σώματα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάξων ἐς ὠρύμηνον.

15 * ὡσεὶ ὕδωρ ἔξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πᾶν τὸ ὕδωρ
16 τῆς κοιλίας μου. ἔξηρανθῃ ὡς ὅς τε ἀκὼν ἡ ἰσχὺς μου, ἐκ
τῆς γλώσσας μου ἐκκόλληται τὸ λαρυγγί μου, ἐκ τοῦ χουῶ θανά-

17 τυ κατήγαγές με. ὅτι ἐκλύσθόν με κύες πολ-
λοι: συναγωγὴ πονηρῶν ἀνθρώπων ἀνέκλυνόν με. ὠρύξθω χεῖ-

18 ρίς μου καὶ πόδας μου. ἔξηρανθῃσαν πᾶν τὸ ὕδωρ
19 μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν ἐπ' ἐμὸν με. διεμερίσαντο

τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ Ἰππὶ τὸν ἱματισμόν μου ἐβα-
20 λον κληῖρον. Κύριος κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν

21 τοῦ ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν δύστηνίαν μου πρῶτος. ῥύσαι
ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν

22 μονοκνήμην μου. ὥσπερ με ἐκ σώματος λέοντος, καὶ
ἀπὸ κεράτων μονοκεράτων τὴν ταπεινώσιν μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam posuisti eos populo tuo humerum vñū: in funibus tabernaculi tui ordinabis legē tuā corā eis. * Exaltare Dñe in fortitudine tua: laudabimus & psallemus super virtute tua. * Ad laudandum super potenti oblatione perpetua auroræ, Hymnus Davidi. PSAL. XXI.
DEUS mi, Deus mi, quare dereliquisti me? longè à redēptione mea verba clamoris mei. * Deus mi, ego clamo interdiu, nec suscipitur ora-
tio mea; & noctu, nec est silentiū mihi. * Tu verò sanctus, qui stabilis orbem ppter laudes Israel. * In verbo tuo cōfisi sunt patres nostri:
in verbo tuo cōfisi sunt, & liberaisti eos. * Corā te preces fuderunt & liberati sunt, in verbo tuo cōfisi sunt, & nō sunt cōfusi. * Atego vermīs
debilis & nō homo, portans vituperia hominū, & despectio populorū. * Omnes qui vidēt me deridēt me, proscindūt labiis suis, & mouent
capita sua. * Laudes dixi apud Dñm, & eripuit me; eruit me, quoniā cōplacuit sibi in me. * Quoniā tu ille es qui extraxisti me ab vtero, fidu-
cia mea super vbera matris meę. * Iuxta verbū tuū proiectus sum ab vtero; à vulua matris meę De me es tu. * Ne elōgeris à me, quoniam
me. * Aperuerunt super me os suū sicut leo rugiēs & rapiēs. * Veluti aqua effusus sum, & dispersa sunt omnia ossa mea; fuit cor meū lique-
factum sicut cera, palpitans in medio viscerū meorum. * Aruit veluti testa humor meus, & lingua mea adhæsit palato meo; & in domum se-
pulchri cōclusisti me. * Quoniā vallauerūt me caterua peccatorū impiorū, qui similes sunt canibus plurimis: congregatio malignorū circun-
dedit me, mordentes manus meas & pedes meos. * Dinumerabo omnes cicatrices membrorum meorum: ipsi aspiciunt & contemnunt
me. * Diuidunt vestimenta mea sibi, & super vestem meam mittent sortem. * Et tu Domine ne elongeris, fortitudo virtutis meę, ad au-
xilium meum festina. * Libera ab his qui occidunt gladio, animam meam; de manu impij, qui comparatus est cani, spiritum corporis
mei. * Serua me ab ore fortis sicut leonis, & à regibus potentibus & superbis vnicornium instar, accepisti orationem meam.

* אֶסְפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֱהַלְלֶךָ :
 * יֵרָאִי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּכִרְוֹהוּ וּגְבוּרָה
 מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל :
 * כִּי לֹא בֹזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּרִי עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר
 פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע :
 * מֵאֵתֶךָ תִּהְיֶה לִּי בְּקָהָל רַב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נִגְדִּי
 יֵרָאִי :
 * יֵאָכְלוּ עָנִיִּים וַיִּשְׂבְּעוּ יִהְיֶה לָלוּ יְהוָה דִּרְשׁוּ יְחִי
 לְבַבְכֶּם לְעַד :
 * יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבּוּ אֱלֹהֵי יְהוָה כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת גּוֹיִם :
 * כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם :
 * אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ כָּל דְּשֵׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל
 יוֹרְדֵי עַפְרָה וְנִפְשׁוּ לֹא חִירָה :
 * זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֹּר לְאֹדְנֵי לְדוֹר :
 * יִבְאוּ וַיִּגִּדּוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נֹלָד כִּי עָשָׂה :

כג

* מְזֻמָּר לְדוֹד יְהוָה רָעִי לֹא אֲחָסֵר :
 * בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּי צָנִי עַל מִי מְנוּחָת יִנְהַלְנִי :
 * נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ :
 * גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רָע כִּי אֵתָה
 עִמָּדִי שְׁבֵטְךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ הִמָּרָה יִנְחֲמֵנִי :
 * תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שִׁלְחֹן נִגְדִּי צִרְיִי דִשְׁנָת בִּשְׁמֵן דָּאֲשִׁי
 כּוֹסֵי רִוְיָה :
 * אֲךָ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וּשְׁבַתִּי
 בְּבֵית יְהוָה לְאֶרֶךְ יָמִים :

כד

* לְדוֹד מְזֻמָּר לִיהוָה רֵאֶרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל
 וַיִּשְׁבִּי בָּהּ : * כִּי הוּא אֱלֹהֵי יָמִים יִסְדָּה וְעַל-
 נְהִירוֹ יִכְוִנְנָה :

תרגום

* אֶחָי גְבוּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּמַצַּע כְּנִישָׁתָא אֲשַׁכְחֵנָךְ :
 * אֲרוֹם לֹא בְסִיר וְלֹא שֶׁאֵט צִלְוֹתָא דְעֵנְיָא וְלֹא סֶלֶק שְׂכִינְתָּהּ מִנָּה וּבְצִלְאוֹתָהּ קִדְמוֹתֵי מִקְבָּל : * מִנָּךְ כָּל תְּשַׁבְּחָתִי
 * יִכְלוּ עֲנוּתֵי וַיִּשְׂבְּעוּ יִשְׁבְּחוּ קִדְםִי יְיָ כָּל תְּבַעוֹתֵי וְשִׁירֵי רוּחַ נְבוּאָה בְּרַעֲיוֹנֵי
 * יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבּוּ אֱלֹהֵי יְהוָה כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֵינוּ : * אֲרוֹם דִּינִי הִיא מְלִכּוּתָא
 * סְעוּדוֹ וּגְבוּרָתוֹ כָּל דְּחִינֵי אֶרֶץ קִדְמוֹתֵי וַיִּנְחֵנוּ כָּל נַחְתֵּי בֵּית קְבוּרָתָא וּנְפִשָׁה דְרִשְׁעָא לֹא יִחִי : * זֶרַע דְּאֲבִרְהֵם
 * יִבְאוּ וַיִּגִּדּוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נֹלָד כִּי עָשָׂה דְעַחֲדִיר לְמִילָד פְּרִישָׁן דְעַכְרָה :

כג

* מְזֻמָּר לְדוֹד יְיָ לְעַמָּה בְּמִדְבָּרָא לֹא חֲסִרִין כּוֹלָא : * כְּאֵתֵר צִהּוּתָא בְּחִנְיָה דְהָאִין אֲשֶׁרִינִי וְעַל מִי דְגִיחַ יִדְבַּרְנִי :
 * נַפְשִׁי יִתִּיב דְּבִרְנִי בְּחִילָת צְדִיקֵי מְטוֹל גְּבוּרָה שְׁמָה : * לְחוֹד כֹּד אֵחֵל בְּמִישַׁר טוֹלִי מוֹתָא לֹא אֲדַחַל מִבִּישׁ מְטוֹל דְּמִסְרָךְ בְּסַעְדֵי
 * סִדְרָת קִדְמֵי פְתוֹר קָבֵל מַעֲקִי דְחִינָת בְּמִשַׁח רְבוּתָא רִישִׁי כְּחִנִּי כְּלִידֵי רִוְיָה : * בְּרִם
 * לְדוֹד מְזֻמָּר דִּינִי הִיא אֶרֶץ וּבְרִיחָהּ וּמְלִיתָהּ תִּבֵּל וַיִּתְּכִין בָּהּ : * אֲרוֹם הוּא עַל יְמֵי שְׁוִי אֲתִישִׁתָּהּ וְעַל נְהִירוֹתָא אֲתִקְנָתָה :

* Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesiæ laudabo te. * Qui timetis Dñm, laudate eū, vniuersum semē Iacob glorificate eum. timeat iam eum omne semen Israel. * Quoniā non spreuit neq; despexit deprecationē pauperis. Neque auertit faciem suā a me; & cum clamare ad eū, exaudiuit me. * A te laus mea, in ecclesia magna confitebor tibi: vota mea reddam in conspectu timentium eum. * Edēt pauperes & saturabuntur, & laudabunt Dñm qui requirūt eum. viuent corda eorū in seculum seculi. * Reminiscuntur & conuertētur ad Dñm vniuersi fines terræ. & adorabūt in conspectu eius vniuersæ familiæ gentium. * Quoniā Dñi regnum, & ipse dominatur gentium. * Māducauerūt & adorauerūt omnes pingues terræ, in conspectu eius cadent omnes qui descendūt in terram. Et anima mea illi viuit: * Et semen meum seruiet ipsi. Annūciabitur Domino generatio ventura, & annuntiabunt iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

* Psalmus David.

XXII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit. * In loco pascuę ibi me collocauit. Super aquā refecit me: educavit me: * Animā meā conuertit. deduxit me super semitas iustitię, propter nomē suū. * Nā & si ambulauero in medio umbrę mortis, nō timebo mala, quoniā tu mecū es: virga tua & baculus tuus, ipsa me cōsolata sunt. * Paraisti in conspectu meo mensam, aduersus eos qui tribulāt me. impingui in oleo caput meū, & calix tuus inebrians me quā prælatus. * Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitę meę, & vt inhabitē in domo Domini in longitudinē dierum.

* Psalmus David prima Sabbatorum.

XXIII.

Domini terra & plenitudo eius, orbis terrarū & vniuersi qui habitant in eo. * Ipse super maria fundauit eum, & super flumina præparauit eum.

* διηγῆμαί τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. * Φοβέμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὰ σπέρμα ἰακώβ δοξάσατε αὐτὸν. φοβηθήτω δὲ ἅπ' αὐτοῦ ἅπαν τὰ σπέρμα ἰσραήλ.

* ὅτι ὅτε ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθησεν τῇ δέήσει τὸ πτωχόν. οὐδὲ ἀπέσρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῇ κεραιᾷ μου πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

* ὡς ὅτε ὁ ἑπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήμαί σοι, τὰς δυχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβημένων αὐτὸν.

* φάγοντες πνίητες καὶ ἐμπλησθέντες, καὶ αἰνέουσι κύριον ἐκζητοῦντες αὐτὸν. ζήνουνται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

* μνησθήσονται καὶ ἡμετέρας φωνῆς πρὸς κύριον πάντες οἱ πέρατα τῆς γῆς. καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

* ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. * ἐφαγον καὶ πρεσβύησαν πόλεις, καὶ πίνοντες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ περιεποιῶνται πόλεις, καὶ καταβαίνοντες εἰς γλῶσσαν καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ.

* καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. ἀγαλλήσεται

τῷ κυρίῳ ἡ καρδία. * ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀγαλλήσεται τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ ἱερατικῷ, ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ. κβ.

Κύριε ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.

* εἰς τὸν χλὸς ἐκεί με κατεσκύωσεν. ἡ ὑδοῖα τοῦ ἀναπαύσεως ἐξέδρεψέ με.

* τὴν ψυχὴν μου ἐπέσρεψεν. ὁδήγησέ με ἡ τοῦ κυρίου δικαιοσύνη, ὥστε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

* εἰς τὸν ὄρεον καὶ πορεύσῃ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, & φοβηθήμαί κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρακάλεσαν.

* ἡ τίμασάς ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡς κρέπτον.

* καὶ τὸ ἐλεός σου κατεδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατεκέν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ τῆς μίας τῶν δεκάων.

κγ.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ ὡς τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. * αὐτὸς ἡ θάλασσων ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἡ πόσις αὐτοῦ ἡ τίμασεν αὐτὴν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Narrabo virtutem nominis tui fratribus meis, in medio ecclesiæ laudabo te. * Qui timetis Dominum laudate coram eo: omne semen Iacob afferte honorem ei; contremiscite ab illo omne semen Israel. * Quoniam non despexit neque contempsit orationem pauperis, & non amouit maiestatem suam ab eo: & dum precatur coram eo, acceptat. * A te laus mea in congregatione multorum populorum: vota mea reddam in conspectu timentium eum. * Edent mites & saturabuntur: laudabunt Dominum qui querunt eum; requiescet spiritus terræ: & adorabunt coram te omnes familiæ populorum. * Recordabuntur miraculorum eius, & conuertentur coram Dño omnia extrema rate omnes pingues terræ: coram eo curuabuntur omnes qui descendunt in domum sepulchri: & animam impij non viuificabit. * Semen Abraham seruiet coram eo: annuntiabit virtutem fortitudinis Dei generationi venturæ. * Venient filij eorum, & annuntiabunt iustitiam eius populo in futurum nascituro, miracula quæ edidit.

* Hymnus Davidi. PSAL. XXIII. Dominus pascit populum suum in deserto: non defuit quicquam eis. * In loco arido in amœnitate herbarum fecit quiescere me, & super aquas quietis deduxit me. * Animam meam restituit: ducit me per semitas iustorum propter fortitudinem nominis sui. * Etiam cum ambulauero per planitiem umbrę mortis, non timebo malum; quoniam verbum tuū in auxilio meo: virga tua & lex tua ipsa me consolabuntur.

* Paraisti in conspectu meo mensam aduersus molestatores meos; impingui oleo vnctionis capita Sacerdotum: calix verò meus amplius. * Sed & benignitas & misericordia subsequetur me omnibus diebus vitę meę, cum habitauero in domo sanctuarij Domini in longitudinem dierum.

* Dauidi Hymnus. PSAL. XXIII. Domini est terra, & creaturę eius atque plenitudo eius; orbis, & qui habitant in eo. * Quoniam super maria posuit fundamen-

* מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו :
 * נקי כפיים ובר לבב אשר לא נשא לשונו
 נפשו ולא נשבע למרמה :
 * ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו :
 * זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סללה :
 * שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד :
 * מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה
 גבור מלחמה :
 * שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד :
 * מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך
 הכבוד סללה :

כה

* לדוד אליך יהוה נפשי אשא :
 * אלהי בד בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי :
 * גם כל קויד לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם :
 * דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני :
 * הדריכני באמתך ואלמדני בי אתה אלהי ישעי
 אותך קויתי כל היום :
 * זכר רחמיך יהוה וחסריך בי מעולם המה :
 * חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי
 אתה למען טובך יהוה :
 * טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך :
 * ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו :
 * כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו
 ועדתיו :
 * למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב חובי :
 * מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר :
 * נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ :

3 * Quis ascendet in montem Domini, aut quis
 stabit in loco sancto eius?
 4 * Innocens manibus & mundo corde, qui
 non exaltauit frustra animam suam, & non in-
 rauit dolose.
 5 * Accipiet benedictionem à Domino, & in-
 stitiam à Deo salutis suae.
 6 * Hæc generatio quærentium eum, quæren-
 tium faciem tuam Jacob. Semper.
 7 * Leuate portæ capita vestra, & eleuamini
 ianua sempiternæ, & ingredietur rex gloriæ.
 8 * Quis iste rex gloriæ? Dominus fortis et po-
 tens, Dominus potens in prælio.
 9 * Leuate portæ capita vestra, & erigite ia-
 nuæ sempiternæ, & ingredietur rex gloriæ.
 10 * Quis ipse iste rex gloriæ? Dominus exer-
 cituum ipse rex gloriæ. Semper.
 1 * David. PSAL. XXV.
 A D te Domine animam meam leuabo.
 2 * Deus meus in te confisus sum, non eru-
 bescam; neque letabuntur inimici mei mihi.
 3 * Etiam uniuersi qui sperant in te, non cru-
 bescent: erubescant qui iniqua egerunt frustra.
 4 * Vias tuas Domine ostende mihi, & semi-
 tas tuas doce me.
 5 * Deduc me in veritate tua, et doce me, quia
 tu Deus salutis meae: te expectaui tota die.
 6 * Recordare miserationum tuarum Domine,
 & misericordiarum tuarum, quia à sempiterna
 sunt.
 7 * Peccatorum adolescentiæ meae & scelerum
 meorum ne memineris: secundum misericordiam
 tuam recordare mei tu propter bonitatem tuam
 Domine. * Bonus & rectus Dominus, prop-
 terea docebit peccatores in via. * Ductus man-
 suetos in iudicio, & docebit modestos viam suam.
 10 * Omnes semitæ Domini misericordiæ et ver-
 ritas, his qui custodiunt pactum eius & testifi-
 cationes eius. * Propter nomen tuum Domine
 propiciare iniquitati meae, quoniam grandis est.
 12 * Quis est iste vir timens Dominum? quem
 docebit in via quam elegerit.
 13 * Anima eius in bonis commorabitur, & ste-
 men eius hereditabit terram.

תרגום

* מאן יעלה בהר ד' ומאן יקום במקדש קדש :
 * נקי כפיו ובר לבבו אשר לא נשא לשונו
 נפשו ולא נשבע למרמה :
 * ישא ברכה מאת ד' וצדקה מאלהי ישעו :
 * זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סללה :
 * שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד :
 * מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה
 גבור מלחמה :
 * שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד :
 * מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך
 הכבוד סללה :
 * לדוד אליך יהוה נפשי אשא :
 * אלהי בד בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי :
 * גם כל קויד לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם :
 * דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני :
 * הדריכני באמתך ואלמדני בי אתה אלהי ישעי
 אותך קויתי כל היום :
 * זכר רחמיך יהוה וחסריך בי מעולם המה :
 * חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי
 אתה למען טובך יהוה :
 * טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך :
 * ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו :
 * כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו
 ועדתיו :
 * למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב חובי :
 * מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר :
 * נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ :

* Quis ascēdet in montē Dñi, aut quis sta-
bit in loco sancto eius? * Innocēs manibus
& * mundus corde, qui nō accepit in vano
animā suam, nec iuravit in dolo proximo
suo. * Hic accipiet benedictionē à Dño, &
misericordiā à Deo salutarī suo. * Hæc * ge-
neratio quærentium Dñm, quærentiū fa-
ciem Dei Iacob. * Attollite portas princi-
pes vestras, & eleuamini portæ æternales,
& introibit rex gloriæ. * Quis est iste rex
gloriæ? Dñs fortis & potens, Dñs potēs in
prælio. * Attollite portas pñcipes vestras,
& eleuamini portæ æternales, & introibit
rex gloriæ. * Quis est iste rex gloriæ? Do-
minus virtutum ipse est rex gloriæ.

* Psalmus Dauid. XXIII.

Ad te Domine leuavi animam meam,
Deus meus in te confido, non erubef-
cam in æternum. Neque irrideant me ini-
mici mei. * Et enim vniuersi qui sustinent
te, non confundentur. Confundantur
* iniquè agentes superuacue. * Vias tuas
Domine demonstra mihi, & semitas tuas
edoce me. * Dirige me in veritate tua, &
doce me, quia tu es Deus saluator meus, &
te sustinui tota die. * Reminiscere mis-
erationum tuarum Domine, & misericor-
diarum tuarum, quia à seculo sunt. * De-
licta iuuentutis meæ, & ignorantias meas
ne memineris. Secundum misericordiam
tuam memento mei tu, propter bonita-
tem tuam Domine. * Dulcis & rectus
Dominus, propter hoc legem dabit de-
linquentibus in via. * Diriget mansue-
tos in iudicio, docebit mites vias suas.
* Vniuersæ viæ Domini misericordia &
veritas, requirentibus testamentum eius,
& testimonia eius. * Propter nomen
tuum, Domine, * & propiciare peccato
meo: multum enim est. * Quis est
homo qui timet Dominum? legem sta-
tuet ei in via quam elegerit. * Anima
eius in bonis demorabitur, & semen eius
hæreditabit terram.

* τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, ἢ τίς στήσεται
ἐν τῷ τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; * ἁθῶς χερσὶ καὶ καθαροῦς τῇ
καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
* ὅστις λήψεται βλογίαν πατρὸς κυρίου, καὶ ἐλεημο-
σύνην πατρὸς θεοῦ ζωτῆρος αὐτοῦ. * αὐτῇ ἡ χρεὴ ζή-
τουτων τὸν κύριον, ζήτουτων τὸ πρὸς ὅσον τοῦ θεοῦ ἰα-
κώβ. * ἀράτε πύλας, ἀρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπαρτήτε
πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
* τίς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος κραταιὸς
καὶ δυνατός, κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
* ἀράτε πύλας, ἀρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπαρτήτε πύ-
λαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
* τίς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος πάντων δυνα-
μεων αὐτοῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
* Ψαλμὸς τοῦ δαυίδ. κδ'.
* Πρὸς σὲ κύριε ἤγαγον τὴν ψυχὴν μου, ὁ θεός μου ἐπὶ
θείπνοις, μὴ καταιγισθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ ᾗ κα-
ταγελᾶται καὶ ἐχθροί μου.
* καὶ ᾗ πάντες ὑπομύνοντές σε, οὐ μὴ καταιγισ-
θῶσιν. αἰχμητῶσόν μου ὁ δυνάμις σου, καὶ τὰς
ἐχθροὺς σου κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρεῖς σε
διδάξόν με.
* ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἥτις διδάξόν με,
ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός ὁ ζωτὴς μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν
ἡμέραν. * μνήσθητι τῶν οἰκτιρῶν σου κύριε, καὶ τὰ
ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσιν.
* ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς.
καὶ τὸ ἐλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ὅτι ἐκόν τῆς χρηστότητός σου
κύριε. * χρηστός καὶ δίκαιος ὁ κύριος, διὰ τοῦτο νομοθε-
τήσεται ἁμαρτηρούντας ἐν ὁδῷ.
* ὁδηγήσει πρὸς εἰρήνην ἐν κρείττει, διδάξει πρὸς ὁδοὺς αὐτοῦ.
* πᾶσαι αἰοδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζη-
τοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
* ἐνέκον τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρ-
τίᾳ μου, πολλὰ γὰρ ἐστὶν. * τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβέ-
μενος τὸν κύριον; νομοθετήσεται αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσασθαι.
* ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀνταποδίδεται, καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quis merebitur ascendere in montem domus sanctuarij Domini, & quis stabit in loco sancto eius? * Innocens manibus &
mundus voluntate, qui non iuravit in vanum ad damnationem animæ suæ, neque pepigit in fraudem. * Accipiet benedictionem à con-
spectu Domini, & iustitiam à Deo redemptionis suæ. * Hæc est generatio quærentium eum, inquirentium aspectum faciei maiestatis
eius in æternum. * Leuate portæ domus sanctuarij capita vestra, & erigimini valvæ æternæ, ut introeat rex gloriæ. * Quis est iste rex
gloriosus? Dominus fortis & potens, Dominus auctor virtutis faciens bellum. * Leuate portæ horti deliciarum capita vestra, & erigimini
valvæ æternæ, ut introeat rex gloriosus. * Quis est iste rex gloriæ? Dominus exercituum ipse est rex gloriosus in æternum.

Dauidi. PSAL. XXV.

Oram te Domine animam meam leuabo in oratione. * Deus meus in verbo tuo confisus sum, ne confundar; ne latentur hostes mei
de me. * Etiam vniuersi qui sperant in verbo tuo, non erubescunt: erubescunt prædatores & vani. * Vias tuas Domine notas fac
mihi: semitas tuas instrue me. * Deduc me in veritate tua & doce me; quoniam tu es Deus salutis meæ: te expectavi cunctis diebus.
* Recordare misericordiarum tuarum Domine & beneficiorum tuorum, quoniam ab æterno sunt. * Delictorum adolescentiæ meæ &
scelerum meorum ne memineris: secundum benignitatem tuam recordare mei tu, propter bonitatem tuam Domine. * Bonus & rectus
est Dominus: propterea docet peccatores in via. * Dirigit mansuetos in iudicio, & docet mites viam suam. * Omnes viæ Domini bo-
nitas & veritas, custodientibus pactum eius & testimonia eius. * Propter nomen tuum Domine etiam remitte peccatum meum, quo-
niam multiplex est. * Quis est iste homo qui timet à conspectu Domini, docebit eum in via quam elegerit? * Anima eius in beatitudi-
nem mundi venturi reuertetur, & filij eius hæreditario iure inibunt possessionem.

סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם :
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
מרשתי רגלי :

פניה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני :
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי :
ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני :
שמרה נפשי והצילני אל גבוש כי
חסיתי בך :

תם וישר יצרוני כי קויתיך :
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :

כו

לדודי שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביחור בטהתי לא אפער :

בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי :
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך :
לא יושבתי עם מתי שוא ועם נעלמים
לא אבוא :

שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא
אשב :

ארחץ בנקיון פני ואסבבה את מזבחך
יהוה :

לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך :
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך :
אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי
דמים חיי :

אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד :
ואני בתמי אלך פדני וחנני :

רגלי עמדה במישור במקהלים אבך
יהוה :

14 * Secretum Domini timentibus eum, & pa-
etum suum ostendit eis.
15 * Oculi mei semper ad Dominum, quoniam
ipse educet de rete pedes meos.
16 * Respice in me, & miserere mei, quoniam
solus & pauper sum ego.
17 * Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt:
de angustiis meis educ me.
18 * Vide humilitatem meam et labore meum,
& porta omnia peccata mea.
19 * Vide inimicos meos, quoniam multiplicati
sunt, & odio iniquo oderunt me.
20 * Custodi animam meam, & libera me, non
confundar, quoniam speravi in te.
21 * Simplicitas et aequitas servabunt me, quia
expectavi te.
22 * Redime Deus Israel ex omnibus angustiis
suis.

1 * David. PSAL. XXVI.
1 * Ulica me Domine, quia ego in simplicitate
Imea ambulavi; & in Domino confidens non
deficiam.
2 * Proba me Domine & tenta me: confla-
nes meos & cor meum.
3 * Quoniam misericordia tua in conspectu
oculorum meorum, et ambulabo in veritate tua.
4 * Non sedi cum viris vanitatis: et cum su-
perbis non ingrediar.
5 * Odiui ecclesiam pessimorum, & cum ini-
quis non sedebo.
6 * Lauabo in innocentia manus meas, et cir-
cuibo altare tuum Domine.
7 * Ut audiam vocem laudis, & enarrem
nia mirabilia tua.
8 * Domine dilexi habitaculum domus tuae: et
locum tabernaculi gloriae tuae.
9 * Ne auferas cum peccatoribus animam meam,
& cum viris sanguinum vitam meam.
10 * In quorum manibus scelus, et dextera-
rum repleta est muneribus.
11 * Ego autem in simplicitate mea gradiar: re-
dime me & miserere mei.
12 * Pes meus stetit in recto, in ecclesiis ben-
dicam Dominum.

תרגום

15 עיני מסתכלין תדירא קדם יי ארום הוא נפיק מסערתא רגלי :
17 עקתיז ולבבי פתח משננקי אפיק יתי :
18 חסי סגופי וטרחי ושכוק
20 טר נפשי ושייב ותי לא אבהת ארום סברת במימרך :

14 רוא דייני גליא לרחלוחי וקיימה לאודעותהון :
16 אסתכי לוחי וחום עלי סטול דיחירי ועניא אנא :
19 חמי בעלי רבבי ארום סגיעו ושנאתא דחטוף שנו יתי :
21 שלימותא ותרצותא יטרוני ארום סברת עלך :
22 פרוק אלתא ית ישראל מכל עקתותי :

כו

2 בחן יתי יי ונסי יתי סגן כליתי ולבי :
4 לא אסתחרת עם גבראי שקרא ועם משמרין לאבאשא לא אעול :
6 אקדש בזכותא אידי ואחזור ית מרבך יי :
8 יי רחמת מדור בית מקדשך ואחר מוסן למשכן אימרך :
10 די ביריהון עצת חטאין וסינהון סליא שוחדא :
12 רגלי קמת בתרצותא בכנישת צדיקא אבך יי :

1 * לדוד דח יתי יי ארום אנא בשלמותי הלכתי ובמימרא דיי אחרצת לא אודעוע :
2 * ארום טובך קבל עיני והלכתי בקושטך :
3 * שניתי כנישת מכאשין ועם רשיעא לא אסתחר :
4 * לאשמעא בקל חשבחתא ולאשחא כל פרישותך :
5 * לא חכנש עם חכביא נפשי ועם אנשי שרון דם ופאי חיי :
6 * ואנא בשלימותי איוול פרוק יתי וחום עלי :

* Firmentum * Dominus timentibus
cum, & testamentum ipsius * manifestabit
illis. * Oculi mei semper ad Dominum,
quia ipse euellet de laqueo pedes meos.
* Respice in me & miserere mei, quia v-
nicus & pauper sum ego. * Tribulatio-
nes cordis mei multiplicatæ sunt: de ne-
cessitatibus meis erue me. * Vide humi-
litem meam & laborem meum, & di-
mitte vniuersa delicta mea. * Respice
inimicos meos, quoniam multiplicati sunt,
& odio iniquo oderunt me.
* Custodi animam meam, & erue me;
non erubescam, quoniam speravi in te.
* Innocentes & recti adhæserunt mihi,
quia sustinui te Domine.
* Libera Deus Israel ex omnibus tribu-
lationibus suis.

* Psalmus David. x xv.

Vdica me Domine, quoniam ego in in-
nocentia mea ingressus sum, & in Do-
mino sperans non infirmabor.
* Proba me Domine & tenta me: vre-
nes meos & cor meum.
* Quoniam misericordia tua ante ocu-
los meos est, & complacui in veritate tua.
* Non fedi cum concilio vanitatis, &
cum iniqua gerentibus non introibo.
* Odiui ecclesiam malignantium, & cū
impiis non sedabo.
* Lauabo inter innocētes manus meas,
& circumdabo altare tuum Domine:
* Ut audiam vocem laudis tuæ, & enar-
tem vniuersa mirabilia tua.
* Domine dilexi decorem domus tuæ,
& locum habitationis gloriæ tuæ.
* Ne perdas cum impiis animam meam,
& cum viris sanguinum vitam meam.
* Quorum in manibus iniquitates, de-
xtera eorum repleta est muneribus.
* Ego autem in innocentia mea ingres-
sus sum: redime me Domine & miserere
mei. * Pes meus stetit in directo, in eccle-
siis benedicam te Domine.

14 * κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ δια-
θήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
15 * ὁ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐ-
τὸς ἐκπαύσει ἐκ παγίδος τοῦ θανάτου τοὺς πόδας μου.
16 * ἤπιε λείπον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονοχῆρος ἐ-
στίν ὁ πτωχὸς ἐν μέσῳ. * αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐ-
πληθύνησαν, ἐκ τῶν αἰαγῶν μου ἔξαγαγέ με.
18 * ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες
πάσαις τὰς ἁμαρτίας μου.
19 * ἴδε ὅτι ἐχθροί μου, ὅτι ἐπληθύνησαν, καὶ μῖσος
ἀδικῶν ἐμίσησάν με.
20 * φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με, μὴ κα-
ταχυνθῆναι, ὅτι ἠλπίσα ἐπὶ σέ.
21 * ἀκακοὶ ἐδίδεις ἐκ πολλῶν τῶν μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε
κύριε. * λύτρωσαί με ὁ θεὸς τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ.

1 * Ψαλμός τοῦ δαυὶδ. κέ.
Κεῖνόν μοι κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην,
καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀποκινήσω.
2 * δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με, πύργον τοῦ
νεφροῦ μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
3 * ὅτι ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστίν, καὶ
διήρесь σου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
4 * ὅτι ἐκείνη ἡ σὺν σὺν ἐμὴ ματαιότητι, καὶ με-
τὰ τῶν πονηρῶν ἐμὴ εἰσέλθω.
5 * ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρῶν, καὶ μὴ ἀσεβῶν
ἐμὴ καθήσω. * νίψομαι ἐν ἀδάμοις τὰς χεῖρας μου,
καὶ κυκλώσω τὸ θυμὸν σου κύριε.
7 * τὸ ἀκούσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
8 * κύριε ἠγάπησα διπρῆσαι οἶκόν σου, καὶ τόπον σκη-
νώματι τοῦ δόξης σου.
9 * μὴ συναπολέσης με ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ
μὴ ἀπολέσης αἱμάτων τὴν ζωὴν μου.
10 * ὧν ἐν χερσὶν αἰαγόμενα, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπληθύνη δώ-
ρων. * ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί
με κύριε καὶ ἐλέησόν με.
12 * ὁ πούς μου ἐστὶν ἐν δὲ δὲ δὲ, ἐν ἐκκλησίαις διλογη-
σώ σε κύριε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Secretum Domini manifestum est his qui timent eum, & pactum eius ut doceat eos. 15 Oculi mei respiciunt semper coram
Domino, quoniam ipse educet de laqueo pedes meos. 16 Aspice me & miserere mei, quoniam solus & pauper sum ego.
17 Angustia cordis mei dilatata sunt: de angustiis meis libera me. 18 Vide afflictionem meam & laborem meum, & remitte
omnia peccata mea. 19 Vide auctores inimicitiae meae, quoniam multiplicati sunt, & odio rapina oderunt me. 20 Perfectio & rectitudo seruabunt
me, quia confisus sum in te. 21 Libera Domine Israel de omnibus angoribus eius.
1 Psalmus Davidi. x xvi.
Vdica me Domine, quoniam ego in perfectione mea ambulavi, & in verbo Domini confisus sum, nequaquam labar.
2 Proba me Domine & tenta me; perpurga renes meos, & cor meum. 3 Quoniam bonitas tua ante oculos meos est, & ambu-
laui in veritate tua. 4 Non versatus sum cum viris mendacibus, & cum occultantibus se ut male agant non introibo. 5 Domine dilexi habitaculum
tuum Domine: 6 Odi congregationem prauorum, & cum impiis non versabor. 7 Sanctificabo in munditia manus meas, & circumdabo al-
tare tuum Domine: 8 Ut audire faciam in voce laudis, & ut enarrem omnia mirabilia tua. 9 Domine dilexi habitaculum
domus sanctitatis tuae, & locum paratum tabernaculo gloriæ tuæ. 10 Ne colligas cum peccatoribus animam meam, & cum homi-
nibus effundentibus sanguinem innocentem, vitam meam. 11 In quorum manibus est consilium peccati, & dextera eorum plena est
munere. 12 Et ego in integritate mea ambulabo: redime me, & miserere mei. 13 Pes meus stetit in rectitudine, in congrega-
tione iustorum benedicam Domino.

כז

* לְדֹד יְהוָה אֲוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מֵעוֹד
 חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד :
 * בִּקְרַב עָלַי מִרְעִים לֹאכַל אֶת-בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבִי
 לִי הִמָּרָה בְּשָׁלוֹ וּנְפִלוֹ :
 * אִם-תִּחַנֶּה עָלַי מַחֲנֶה לֹא-יִירָא לְבִי אִם-תִּקּוּם
 עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאֲרָא אֲנִי בּוֹטָח :
 * אַחֲרֵי שֶׁאֲלָתִי מֵאֲרֵי יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ
 שְׁבִתִּי בְּבֵית-יְהוָה כֹּל-יְמֵי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ :
 * כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֶּה בְּיוֹם רָעוֹ יִסְתַּרְנִי בְּסֹתֵר
 אֱהָלוֹ בְּצוֹר יְרוּמָמִנִי :
 * וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבִי סְבִיבוֹתַי וְאֹזְבָחָהּ
 בְּאֱהָלוֹ וּבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֹזְמָרָה לַיהוָה :
 * שִׁמַּע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחֲנֹנִי וְעֲנֵנִי :
 * לֵךְ אִמְרָ לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת-פָּנֶיךָ יְהוָה
 אֶבְקֶשׁ :
 * אֶל-תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֶל-תֵּט בְּאֶף עֲבֹדְךָ עֲזָרְתִּי
 הֵייתָ אֶל-תִּטְשֵׁנִי וְאֶל-תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל :
 * כִּי-אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְהוָה יִאֲסָפֵנִי :
 * הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ וְנַחֲנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר לְמַעַן
 שָׂרְרִי :
 * אֶל-תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ-בִי עֵידֵי-שָׁקֶר
 וַיִּפַּח חֲמָם :
 * לֹא-אֶהְיֶה אֲמִנִּיתִי לְרֹאוֹת בָּטוֹב יְהוָה בָּאֶרֶץ חַיִּים :
 * קִנְיָה אֶל-יְהוָה חֲזֹק וַיֵּאֱמֶץ לִבִּי וְקוֹה אֶל-יְהוָה :
 כח * לְדֹד אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא צוֹרִי אֶל-תִּחַרֶּשׁ
 מִמֶּנִּי פֶן-תִּחַשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם-יּוֹרְדֵי בּוֹר :
 * שִׁמַּע קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 דְּבִיר קִדְשֶׁךָ :

* David. PSAL. XXVII.

Dominus lux mea & salus mea, quem time-
 bo? Dominus fortitudo vitae meae, quae for-
 midabo? * Dum appropinquarent super me ma-
 ligni, ut comederent carnem meam, hostes mei
 & inimici mei ipsi impegerunt & ceciderunt.
 * Si steterint aduersum me castra, non time-
 bit cor meum: si surrexerit contra me bellum,
 in hoc ogo confidam.

* Unam petij à Domino, hanc requiram, ut
 inhabitem in domo Domini omnibus diebus vi-
 ta meae, ut videam pulchritudinem Domini, et
 attendam templum eius. * Abscondit enim me
 in umbra sua in die pessimo, abscondit me in se-
 creto tabernaculi sui, in petra exaltauit me.

* Nunc quoque exaltauit caput meum super
 inimicos meos qui sunt in circuitu meo, & in-
 molabo in tabernaculo eius hostias iubili: can-
 tabo & psallā Domino. * Audi Domine vocem
 meam inuocantis: miserere mei & exaudi me.

* Tibi dixit cor meum, quae fuit vultus meus,
 faciem tuam Domine requiram.

* Ne abscondas faciem tuam à me, ne decli-
 nes in furore à seruo tuo, auxilium meum fuisse,
 ne derelinquas me, & ne dimittas me Deus sa-
 lutis meae.

* Pater enim meus & mater mea derelique-
 runt me, Dominus autem collegit me.

* Ostende mihi Domine viam tuam, & de-
 duc me in semitam rectam propter insidiatores
 meos. * Ne tradas me animae tribulantium
 me, quoniam insurrexerunt contra metestes
 falsi & apertum mendacium.

* Credo ut videam bona Domini in terra
 viuentium.

* Expecta Dominum, confortare & robe-
 retur cor tuum, & sustine Dominum.

* David. PSAL. XXVIII.
 Ad te Domine clamabo, fortis meus, ne obser-
 descas mihi: ne fortè, tacete te mihi, cōparat
 his qui descendunt in lacum.

* Audi Domine vocem deprecationis meae
 cum clamauero ad te, cum leuauero manus meas
 ad oraculum sanctum tuum.

תרגום

כז

* לְדֹד מִיִּמְרָא דִּינִי נְחֹזְרִי וּפְרָקְנִי מִמֶּן אֲדַחַל יְיָ עֲשָׂנָא דְחַיִּי מִמֶּן אֲדַחַל :
 * אִין חֲשָׂרִי עָלַי מִשְׁרִית רְשִׁיעֵי לֹא יִדְחַל לְבָבִי אִין תִּקּוּם עָלַי קִרְבָּא בְּדָא אֲנָא מִתְרַחֵץ :
 * אִין יְהוָה אֲבָעִי דְּאֶתְבַּב בְּבֵית מִקְדָּשָׁא דִּינִי כֹל יוֹמֵי חַיִּי לְמַחְמִי בְּבִסְמוּחָא דִּינִי וּלְבִקְרָא בְּהִיכְלָהּ :
 * אִין אֲרוֹם יִשְׁתַּיְנֵנִי בְּטַלְלוֹ בְּיוֹם-
 * וּכְדוֹן יִתְרַדֵּם רִישִׁי עַל בְּעָלֵי דְבָבִי חֲזוֹר חֲזוֹר וְאֶנְכֶם בְּמַעַצ מִשְׁכְּנָה
 * קָבַל יְיָ קְלִי אֲצִילִי וְחוּס עָלַי וְרַחֵם יְיָ :
 * לֵךְ אִמְרָ לְבִי בְּעוֹ אֲפִי יְיָ סִבֵּר אֲפִךְ יְיָ אֲתַבְּעוּ :
 * אִין אֲרוֹם אֲבָא וְאִמָּא
 * אֲלַפְנִי יְיָ אֲוִרְחָךְ וּדְבָרְנִי בְּחִלְכְּתָא תְּרִיצָא מִטַּל תִּשְׁבַּחְתָּנִי אֱלֹהֵא פְרָקְנִי :
 * לֹא תִסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יּוֹרְדֵי בּוֹר :
 * אֱלֹהֵי דִי חֵימָנָה לְמַחְמִי בְּטוֹבָא דִּינִי בְּאַרְעָא דְחַיִּי עֲלָמָא :
 * סִבֵּר עַל יְיָ

כח

* לְדֹד לְחַד יְיָ אֲנָא קָרִי תְקִיפִי לֹא תִשְׁחֹק מִנִּי וְאִתְחַלַּת עִם נַחְתִּי גּוֹבָא :
 * קָבַל קֹל בְּעִיתִי בְּמַצְלִי :

* Psalmus David, antequam liniretur. xxvi.

Dominus illuminatio mea & salus mea; quæ timebo? Dñs protector vitæ meæ, à quo trepidabo? Dñs appropiant sup me nocētes, vt edāt carnes meas. qui tribulāt me & inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderūt. * Si cōsistant aduersum me castra, nō timebit cor meū. si exurgat aduersum me prœliū, in hoc ego spero. * Vnam petij à Dño, hanc requirā, vt inhabitē in domo Dñi omnibus diebus vitæ meæ: vt videam voluptatē Dñi, & visitem tēplum sanctum eius. * Quoniā abscondit me in tabernaculo suo, in die malorū meorū protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: & nūc ecce exaltauit caput meū sup inimicos meos. Circuiui & immolaui in tabernaculo eius hostiā laudis & iubilationis, cātabo & psalmū dicā Dño. * Exaudi Dñe vocē meā, qua clamaui: miserere mei, & exaudi me. * Tibi dixit cor meum, Dñm requirā. exquisiuit te facies mea, faciē tuā Dñe requirā. * Ne auertas faciē tuā à me, & ne declines in ira à seruo tuo. Adiuutor meus esto; ne derelinquas me, neq; dimittas me Deus salutaris me⁹. * Quoniam pater me⁹ & mater mea dereliquerūt me, Dñs autē assumpsit me. * Legē pone mihi Dñe in via tua, & dirige me in semita recta ppter inimicos meos. * Ne tradideris me in animas tribulantīū me, quoniā insurrexerunt in me testes iniqui, & mentitastinitas sibi. * Credo videre bona Domini in terra viuentium. * Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

* Psalmus David. xxvii.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne fileas à me: ne quando taceas, & assimilabor descendentibus in lacum.

* Exaudi Domine vocem deprecationis meæ, dum oro ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ, πρὸ τοῦ χειρῶν αἰ.

κς.

* Κύριε ὁ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσμαι, κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δέλιαι; * ἐν τῷ ἐγγίσειν ἐπ' ἐμὲ κακουχίας, ὅφρα φάγῃ τὰς σαρκάς μου. * ὁ θλίβοντές με ὅτι ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἡδονήσονται καὶ ἐπέθον. * ἐδὼν παρὰ τὰ ἐξήτα ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, & φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. ἐδὼν ἐπαναστή ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

* μίαν ἡπιστάμεναι πρὸς κύριον, ταύτῃ ζητήσω, ὅτι κατόικειν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. * ὅτι ἐκρύψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με. * καὶ κυνίδου ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθροίς μου. ἐκύκλωσα καὶ ἐδυσάσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσιὰν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄλω καὶ ψαλμῷ τῷ κυρίῳ. * εἰσακούσον κύριε τῆς φωνῆς μου, ἥς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με, καὶ εἰσακούσόν μου.

* σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω. ὅτι ἐξέζητῶ σε τὸ πρὸς ὄψόν μου, τὸ πρὸς ὄψόν σου κύριε ζητήσω.

* μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρὸς ὄψόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ ὅθεν ἐξέλθῃς. βοηθός μου γίνεσθαι, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, ὅτι μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου.

* ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με. * ὁ γὰρ κύριος πρὸς ἐλπίδα ἔμελλεν. * νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγηθαι με ἐν τῇ ἐκείνῃ ὁδῷ ἐν ἧς κα

τάν ἐχθρῶν μου. * μὴ παροργίσῃς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστη μοι μαρτυρὲς ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ. * πρὸς τὸν ἰδοὺ τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

* ὑπομένει τὸν κύριον, ἀνδρείξῃ, καὶ κραταιούσῃ ἡ καρδία σου, καὶ ὑπομένει τὸν κύριον.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ. κς.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, ὁ θεός μου μὴ παροργίσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μή ποτε παροργισθῇς καὶ ὁμοιωθῇς τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. * εἰσακούθῃς κύριε τῇ φωνῇ τῇ δέσσεώς μου, ἐν τῷ δέξασθαι με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρεν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Davidi.

Psalmus xxvii.

Verbum Dñi illuminatio mea & redemptio mea, à quo timebo? Dñs fortitudo vitæ meæ, à quo formidabo? Dum propinqui fient contra me maligni ad exterminandam meam carnem, oppressores mei & inimici mei ipsi impeerunt & ceciderunt. Si castrametabitur aduersus me exercitus impiorum, non pauebit cor meum: si surrexerit contra me bellum, in hoc ego confido. Vnam petiui à conspectu Domini, hanc requiram, vt habitem in domo sanctuarij Domini omnibus diebus vitæ meæ ad contemplandum in dulcedine Dñi, & ad inquirendum in templo eius. Quoniam abscondet me in vmbraculo suo, in die mala abscondet me in occulto tabernaculi sui: in arce forti exaltabit me. Et nunc exaltabitur caput meum super aduersarios meos vndeque: & sacrificabo in medio tabernaculi eius sacrificia acceptabilia cum iubilatione; laudes dicam & exultabo coram Domino. Exaudi Domine vocem meam cum orauero, & miserere mei, & me amore complectere. Tibi dixit cor meum: Exquisite faciem meam, aspectum faciei tuæ Domine requiram. Ne amoueas maiestatem tuam à me, ne inclines indignatione seruum tuum: auxilium meum fuisti, ne moueas me, & ne deseras me Deus redemptionis meæ. Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: verbum autem Domini colliget me. Doce me Domine viam tuam, & deduc me in semitam rectam propter laudem Domini. Ne tradas me voluntati oppressorū meorum, quoniam surrexerunt contra me testes mendaces & loquentes calumniam. Nisi credidissem videre bonitatem Domini in terra vitæ perennis, despondissem animum.

Ad te Domine clamo, fortitudo mea, ne fileas à me: ne forte si taceas à me, tunc similis fiam his qui descendunt in puteum. Accipe vocem deprecationis meæ, dum oro ad te, cum extendero manus meas in oratione coram templo sancto tuo.

Ec 2

* אֶל-תִּמְשַׁכְנֵי עִם-רָשָׁעִים וְעַם-פְּעָלֵי אֵין דְּבָרִי
 * שְׁלוֹם עִם-רֵעֵיהֶם וְרֵעוֹ בְּלִבָּם:
 * תֵּן-לָהֶם כַּפֶּעַלְסָם וְכָרַע מַעַל לֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה
 * יְדֵיהֶם תֵּן-לָהֶם הִשָּׁב גְּמוּלָם לָהֶם:
 * כִּי לֹא יִבְיִנוּ אֶל-פַּעֲלַת יְהוָה וְאֶל-מַעֲשֵׂה יָדָיו
 * יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֻם:
 * בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי:
 * יְהוָה עֲזָרְוִי וּמִגִּדִי בּוֹ בִטָּח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז
 * לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ:
 * יְהוָה עֲזָרְנוּ לְמוֹמָעוֹז יִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוּ הוֹמָ:
 * הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת-נַחֲלָתְךָ וְרַעֲמָ
 * וְנִשְׂאָם עַד-הָעוֹלָם:

כט

* מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה
 * כְּבוֹד וְעֹז:
 * הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה
 * בְּהִדְרֵהוּ קֹדֶשׁ:
 * קוֹל יְהוָה עַל-הַמַּיִם אֶל-הַכְּבוֹד הָרַעִים יְהוָה
 * עַל-מַיִם רַבִּים:
 * קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהִדְרֵהוּ:
 * קוֹל יְהוָה שִׁבְרָ אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת-
 * אֲרָזֵי הַלְבָּנוֹן:
 * וַיִּרְקֹדֶם כַּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיז כַּמוֹ בֶּן-רִאמִּים:
 * קוֹל יְהוָה חֲצֹב לַחֲבוֹרָת אֵשׁ:
 * קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל מִדְּבַר יַחֲלִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ:
 * קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וַיַּכֵּהוּ כָּל
 * כָּלֹא אִמֵּר כְּבוֹד:
 * יְהוָה לְמַבּוּל יֹשֵׁב וַיִּשְׁבַּר יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
 * יְהוָה עֲזָרְנוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
 * בְּשָׁלוֹם:

תרגום

1 לא תתמשכני עם רשעים ועם עבדי עילא דממללין שלמא עם חבריהון ובשיתא בלבבון:
 2 שְׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרֵעוֹ בְּלִבָּם:
 3 תֵּן לָהֶם כַּפֶּעַלְסָם וְכָרַע מַעַל לֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה
 4 יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הִשָּׁב גְּמוּלָם לָהֶם:
 5 כִּי לֹא יִבְיִנוּ אֶל-פַּעֲלַת יְהוָה וְאֶל-מַעֲשֵׂה יָדָיו
 6 יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֻם:
 7 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי:
 8 יְהוָה עֲזָרְוִי וּמִגִּדִי בּוֹ בִטָּח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז
 9 לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ:
 10 יְהוָה עֲזָרְנוּ לְמוֹמָעוֹז יִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוּ הוֹמָ:
 11 הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת-נַחֲלָתְךָ וְרַעֲמָ וְנִשְׂאָם
 עַד-הָעוֹלָם:

כט

1 השבחתא לדוד הבין קדם ויי אקור ועשנא:
 2 הבין קדם ויי אקור שמה סגרו
 3 קלא דיי שמיע על מין בתקוף אקור בית שכינתה אכלי ויי על מין סגניעין:
 4 קלא דיי שמיע בחילא קלא דיי שמיע בשבחורא:
 5 קלא דיי מתבר ארזא ומבר מימרא דיי ית ארזא דלבנון:
 6 וישורנו
 7 קלא דיי מנסר שלחובין דנור:
 8 קלא דיי מרשט מדברא מרשט מימרא
 9 קלא דיי מבטין אלתא ומזליח חיות חרשא ובהיכל בית מקדשיה דלעיל כלחון שמשותהי אסרין
 10 יי בדרא דטובענא על כורסי דינא ית לאתפרעא מנהון ויתב על כורסי רחמין ושזיב ית נח ומלך על בנותי לעלמי
 11 ויי אוריתא לעמה יתב ויי וברך ית עמה בשלם:

* Ne simul trahas me cum peccatoribus, & cum operantibus iniquitatem ne perdas me. qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum. * Da illis Domine secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis, redde retributionem eorum ipsis.

* Quoniam non intellexerunt in opera Domini: & in opera manuum eius destrues illos, & non ædificabis eos. * Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ. * Dominus adiutor meus & protector meus: in ipso speravit cor meum, & adiutus sum. & refluoruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor ei. * Dñs fortitudo plebis sue, & protector salutionum christi sui est. * Saluum fac populum tuum, & benedic hereditati tuæ; & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

* Psalmus David, in consummatione tabernaculi. x x v i i i.

Afferte Domino filij Dei, afferte Domino filios arietum. afferte Domino gloriam & honorem: * Afferte Domino gloriam nomini eius, adorete Dominum in atrio sancto eius. * Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit, Dominus super aquas multas. * Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia. * Vox Domini confringentis cedros, & confringet Dominus cedros Libani. * Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, & dilectus quemadmodum filius unicornium. * Vox Domini intercidentis flammam ignis: * Vox Domini concutientis desertum, & commouebit Dominus desertum Cades. * Vox Domini præparantis ceruos, & reuelabit condensa, & in templo eius omnis dicit gloriam. * Dominus diluvium inhabitare faciet, & sedebit Dominus rex in æternum. * Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

* μὴ συνελκύσῃς με μετ' αἱματωλῶν, & μετ' ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλοῦντων εἰρήνην μετ' τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δ' ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

* δός αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, & κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν: κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δός αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ ὅτι ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

* ὅτι σῶνῃκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν κατελείψαντες αὐτοῖς, & μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοῖς.

* διλογητὴς κύριε, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. * κύριε βοήθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῶν ἤλπισεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβοηθήθην. & δύνεταλιν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσεται αὐτός.

* κύριε κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, & ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χειροῦ αὐτοῦ ἐστίν.

* σῶθι τὸν λαόν σου, καὶ διλόγηθι τὴν κληρονομίαν σου, & ποιμανὸν αὐτοῦ, & ἐπαρον αὐτοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος.

* σῶθι τὸν λαόν σου, καὶ διλόγηθι τὴν κληρονομίαν σου, & ποιμανὸν αὐτοῦ, & ἐπαρον αὐτοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ, ἑξοδίου σκηνῆς.

Ενέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶς κελῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

* ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

* φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων: ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριε ἐπὶ τῶν ὑδάτων πολλῶν.

* φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

* φωνὴ κυρίου σπασίοντο κέδροις, καὶ σπασίοντο κύριε τὰς κέδροις τοῦ λιβάνου. * & λεπὴν εἰς αὐτὰς ὡς τὸν μόχον τὸν λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημὸς ὡς υἱὸς μονοκεράτων.

* φωνὴ κυρίου διακόπνουντο φλόγα πυρός. * φωνὴ κυρίου συσείοντο ἔρημον, καὶ συσείσθαι κύριε τὴν ἔρημον κάδης.

* φωνὴ κυρίου κατὰρπύζοντες ἐλάφοις, καὶ ἀποκαλύψει δρυμὲς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

* κύριε τὸν κατεκλυσμὸν κατεκίει, καὶ κατετίθει κύριε βασιλὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

* κύριε ἰσχυρὸς τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει: κύριε διλογησάτω τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

* κύριε ἰσχυρὸς τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει: κύριε διλογησάτω τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ne traxeris me cum improbis & cum operantibus iniquitatem, qui loquuntur pacem cum proximis suis, cum malum sit in cordibus eorum. * Repede eis Domine secundum opera ipsorum, & secundum malitiam adinventionum eorum, iuxta opera manuum eorum tribue illis, & redde eis retributionem ipsorum. * Quoniam non intelligent legem Domini, nec opera manuum eius: destruet eos, & non edificabit eos. * Benedictum verbum Domini, quoniam exaudivit vocem orationis meae. * Dominus fortitudo mea & clypeus meus: in verbo eius confisus est cor meum, & adiutus sum, & gaudium est cor meum: proinde hymno meo gratias agam coram eo. * Dominus fortitudo illis & robur, redemptio christi sui ipse est. * Redime populum tuum & benedic hereditati tuæ; & ciba eos, & sustenta eos usque in æternum.

* Hymnus Davidi.

PSALM. xxix.

Tribuite coram Domino laudem, cætus angelorum, tribuite coram Domino gloriam & fortitudinem. * Tribuite coram Domino gloriam nomini ipsius: adorete coram Domino in decore sanctitatis. * Vox Domini audita est super aquas cum potentia gloriæ domus maiestatis: intonuit Dominus super aquas multas. * Vox Domini audita est in virtute: vox Domini audita est in decore. * Vox Domini confringit cedros: & perfregit verbum Domini cedros Libani. * Et subsaltare fecit eas sicut vitulum: Libanum & montem producentem fructus tanquam pullum naricornium. * Vox Domini scindit flammam ignis. * Vox Domini tremorem incutit deserto, incutit terrorem verbum Domini serpentibus qui sunt in deserto Recham. * Vox Domini pascere facit ceruas, & confluere animalia sylvarum: ac in templo domus sanctuarij eius quod sursum est, omnes ministri ipsius dicunt gloriam eius. * Dominus in generatione diluvij super sedem iudicij sedit, ut vltionem sumeret ab eis, seditque super sedem miserationum, & liberauit Noah, & regnavit super filios eius in secula seculorum. * Dominus legem populo suo dedit: Dominus benedicet populo suo in pace.

ל

* מזמור שיר חנפיה הביר לדרוד :
 * ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי :
 * יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני :
 * יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מיורדי בור :
 * זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו :
 * כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי
 ולבקר רנה :
 * ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם :
 * יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת
 פניך הייתי נבהל :
 * אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן :
 * מר בצע בדמי ברדתך אל שחרת היודך
 עפר היגיד אמתך :
 * שמע יהוה וחנוני יהוה הוה עזר לי :
 * הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזנני
 שמחה :
 * למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי
 לעולם אודך :

ל

* למנצח מזמור לדרוד :
 * כך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך
 פלטני :
 * חטה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור
 מעוז לבית מצודות להושיעני : * כי סלעי
 ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני :
 * תוציאני מרשור וזוטמנו לי כי אתה מעוזי :
 * בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת :
 * שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה
 בטחתי :

1 * Psalmus cantici pro dedicatione
 domus David. xxx.
 2 **E**xaltabo te Domine, quoniam saluasti me,
 & non delectasti inimicos meos super me.
 3 * Domine Deus meus clamaui ad te, & sa-
 nasti me.
 4 * Domine eduxisti ex inferno animam meam:
 uiuificasti me, ne descenderem in lacum.
 5 * Cantate Domino sancti eius, & confite-
 mini memoria sanctitatis eius.
 6 * Quoniam ad momentum est ira eius, &
 vita in repropitiatione eius: ad uesperum com-
 morabitur fletus, & in matutino laus.
 7 * Ego autem dixi in abundantia mea, Non
 mouebor in sempiternum.
 8 * Domine in voluntate tua statuisti monti
 meo fortitudinem: abscondisti faciem tuam, &
 factus sum conturbatus.
 9 * Ad te Domine clamabo, & Dominum de-
 precabor.
 10 * Quae utilitas est in sanguine meo, dum de-
 scendero in corruptionem? nunquid confitebi-
 tur tibi puluis, aut annuntiabit ueritatem
 tuam?
 11 * Audi Domine, & miserere mei; Domine
 esto adiutorium meum.
 12 * Conuertisti planctum meum in chorū mihi:
 soluisti saccum meum, & accinxisti me letitia.
 13 * Ut laudet te gloria & non taceat: Domine
 Deus meus in sempiternum confitebor tibi.
 1 * Victori Psalmus David. xxxi.
 2 **I**n te Domine speraui, non confundar in e-
 ternum; in iustitia tua salua me.
 3 * Inclina ad me aurem tuam, & uelociter li-
 bera me: esto mihi in lapidem fortissimum, &
 in domum munitam, ut salues me.
 4 * Quia petra mea & munitio mea tu es, &
 propter nomen tuum dux meus eris, et enutris
 me. * Educes me de reti quod absconderunt
 mihi, quia tu fortitudo mea es.
 6 * In manu tua commendo spiritum meum:
 redemisti me Domine Deus ueritatis.
 7 * Odisti custodientes uanitates frustra: ego
 autem in Domino confisus sum.

תרגום

ל

* שבת שירתא על חניכת בית מקדשא תשכחת לדרוד :
 * ארוממך יי ארום וקפתני ולא אחדימא בעלי דבבלי :
 * יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני :
 * יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מיורדי בור :
 * זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו :
 * כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי
 ולבקר רנה :
 * ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם :
 * יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת
 פניך הייתי נבהל :
 * אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן :
 * מר בצע בדמי ברדתך אל שחרת היודך
 עפר היגיד אמתך :
 * שמע יהוה וחנוני יהוה הוה עזר לי :
 * הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזנני
 שמחה :
 * למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי
 לעולם אודך :

* Psalmus cantici in dedicatione
domus Dauid. xxix.

Exaltabo te Dñe, quoniā suscepisti me,
& nō delectasti inimicos meos sup me.

* Dñe Deus meus clamaui ad te, & sanasti
me. * Dñe eduxisti ab inferno animā meā,
saluasti me à descēdentibus in lacū. * Psal-
lite Domino sancti eius, & cōfitemini me-
morizē sanctitatis eius. * Quoniam ira in
indignatione eius, & vita in voluntate e-
ius. Ad vesperum demorabitur fletus, &
ad matutinum lætitia. * Ego autem dixi in
abundantia mea: Non mouebor in æter-
num. * Domine in voluntate tua præstisti
mihi decori meo virtutem. auertisti autem
faciem tuam, & factus sum conturbatus.

* Ad te Domine clamabo, & ad Deum
meum deprecabor. * Quæ utilitas in san-
guine meo, dum descendo in corruptio-
nem? nunquid confitebitur tibi puluis,
aut annuntiabit veritatem tuam?

* Audiuit Dominus & misertus est mei:
Dominus factus est adiutor meus.

* Conuertisti planctum meum in gau-
dium mihi; conscidisti saccum meum, &
circumdediti me lætitia. * Ut cantet tibi
gloria mea, & non compungar: Domine
Deus meus in æternum confitebor tibi.

* In finem Psalmus Dauid, pro
extasi. xxx.

In te Domine speraui, non confundar in
æternum; in iustitia tua libera me & eri-
pe me. * Inclina ad me aurem tuam, accele-
ra vt eruas me. esto mihi in Deum prote-
ctorem, & in domum refugij, vt saluum
me facias. * Quoniam fortitudo mea &
refugium meum es tu, & propter nomen
tuum deduces me & enutries me. * Edu-
ces me de laqueo hoc quem absconderunt
mihi, quoniam tu es protector meus Do-
mine. * In manus tuas commendabo spiri-
tum meum. redemisti me Domine Deus
veritatis. * Odisti obseruantes vanitates
superuacue. ego autē in Domino speraui.

* Ψαλμός ὡδῆς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τοῦ οἴκου δαυὶδ.
κθ.

* Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, & σὺ δὲ ὄφρα-
νας ἐδὺ ἐχθροῖς μου ἐπ' ἐμέ. * κύριε ὁ θεός μου ἐκέ-

* κραιζα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με. * κύριε ἀνήγαγες ἐξ
ἀδου τὴν ψυχὴν μου, ἐσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων

εἰς λάκκον. * ψάλατε τῷ κυρίῳ ὅσοι αὐτῷ, καὶ
ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ.

* ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζῶν ἐν τῷ θελήματι
αὐτοῦ. ῥέπτερας αὐλιότητος κλαυθμός, καὶ εἰς ὁπρω-

τ' ἀγαλλίασις. * ἐγὼ δ' εἶπα ἐν τῇ δούλειᾳ μου, οὐ-
μὴ λαλῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

* κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέχου τῷ κάλλει μου
δυνάμιν. ἀπέσρεψας δ' τὸ πρὸς ὄψον σου, καὶ ἐχρήθην

τ' ἐταραχμῷ. * πρὸς σέ κύριε κεκρίξομαι,
καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.

* τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν
με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεται σοὶ χεῖρας; ἢ ἀ-
ναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου.

* ἤκουσε κύριος & ἠλέησέ με· κύριε ἐχρήθη βοηθός
μου. * ἐσρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χάριν ἐμοί· διέρ-
ρηξας τὸν λάκκον μου, καὶ διεξέσωσάς με ὄφρα ζῶν.

* ὅπως αὖ ψάλη σοὶ ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανηγῶ·
κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσεται σοὶ.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τοῦ δαυὶδ. ἐκστάσεως.
λ.

* Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ κατακυρωθῇς τὸν αἰῶ-
να, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελῶ με.

* κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τὸ ἐξελεῖσθαι
με. ἡκού μοι εἰς θεόν ὑπεραπιστῆναι, καὶ εἰς οἶκον κατα-

φυγῆς τοῦ ζῶταί με. * ὅτι κραιζαίωμά μου καὶ κατα-
φυγὴ μου εἶ σύ, καὶ ἐς σὺν τῷ ὀνόματί σου ὁδηγήσας με,

καὶ διατρέψας με. * ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἧς ἐκρυψάμην, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπεραπιστής μου κύριε.

* εἰς χεῖράς σου ὥραθήσεται τὸ πνεῦμά μου. ἐλυ-
τρώσω με κύριε ὁ θεός τῆς ἀληθείας. * ἐμίσησας δὲ
διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακνήας. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ

κυρίῳ ἤλπισα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Laus cantici pro dedicatione domus sanctuarij hymnus Dauidi.

xxx.

Exaltabo te Domine, quoniam erexisti me, & non letificasti inimicos meos de me. * Domine Deus meus oraui coram te, & sanasti me.
eius, & confitemini, in memoriam reuocate sanctitatem ipsius. * Quoniam momentanea est ira eius: vita æternā in bona voluntate eius: ad
vesperum demorabitur fletus, manē verò excitat cū cantico. * Et ego dixi cū sederem in tranquillitate, Non mouebor in æternum.

* Domine in voluntate tua astitisti montibus validis: subduxisti maiestatem tuam, & conturbatus sum. * Coram te Domine clamabo,
& ad Deum meum orabo. * Quod lucrum in sanguine meo, si descendero in locum sepulchri? nunquid possunt confiteri coram te qui
iacent in puluere? nunquid possunt annunciate veritatem tuam? * Accipe orationem meam Domine, & miserere mei Domine; sis adiu-
tor mihi. * Conuertisti luctum meum in choros: mihi solvisti saccum meum, & cinxisti me lætitia. * Vt laudent te honorabiles mun-
di, & non taceant; Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

* Ad canendum Hymnus Dauidi.

PSAL. XXXI.

In verbum tuum Domine speraui; non confundar in æternum; in iustitia tua libera me. * Inclina ad me aurem tuam: velociter libera
me. esto mihi in petram munitam & fortem, in robur arcis, vt redimas me. * Quoniam fortitudo mea & fiducia mea tu es: propter
nomen tuum duc me, & enutri me. * Educes me de laqueo isto quem absconderunt propter me, quia tu es fortitudo mea. * In manu
tua commendabo spiritum meum: redemisti me Domine Deus verax. * Odi conseruantes opera vanitati & mendacio similia: ego au-
tem in Domino confisus sum.

* אָגִילָה וְאַשְׁמַחָה בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת-עֲנִי
יָדַעַת בְּצָרוּרִי נַפְשִׁי:

* וְלֹא הִסְרַתְנִי בְּיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בְּמִרְחַב רַגְלִי:
* חֲנִנִי יִהְיֶה כִּי צָר לִי עָשָׂשׁוּ בְּכַעַס עֵינֵי נַפְשִׁי
וּבִטְנִי:

* כִּי כָלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי
כַּחֲיוּעָצְמִי עָשָׂשׁוּ:

* מִכָּל-צָרֵי הָיִיתִי חָרָפָה וּלְשֹׁכְנֵי מֶאֶד וּפָחַד
לְמִידַעִי רָאִי בַחוּץ נִדְרוּ מִמֶּנִּי:

* נִשְׁכַּחְתִּי כִּמְת מֶלֶב הָיִיתִי כְּכֹלִי אֶבֶד:

* כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר מִסָּבִיב בְּהוֹסְדָם
יָחַד עָלַי לִקְחָה נַפְשִׁי וּמָמוֹ:

* וְאַנִּי עָלִיד בְּטַחְתִּי יִהְיֶה אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אָתָּה:

* בְּיָדְךָ עָתִיד הַצִּילֵנִי מִיַּד-אוֹיְבִי וּמִרְדְּפִי:

* הָאִירָה פָנֶיךָ עַל-עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ:

* יִהְיֶה אֶל-אֲבוֹשָׁה כִּי קִרְאתֶיךָ יִבְשׁוּ רַשָּׁעִים
יִדְמוּ לְשָׂאוֹל:

* תִּאֲלַמְנָה שִׁפְתֵי שָׁקֶר הַדְּבָרוֹת עַל-צָדִיק עֲתָק
בְּגִאוֹת וּבֹז:

* מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאֶיךָ פַּעֲלָתָ לַחֹסִים
בְּדִגְדֵי בְנֵי אָדָם:

* תִּסְתִּירֵם בְּסִתְרֵי פָנֶיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפֹּנֵם
בְּסִכְרָה מְרִיב לְשֹׁנוֹת:

* בָּרוּךְ יִהְיֶה כִּי הִפְלִיא חֶסְדּוֹ לִי בַעִיר מְצוֹר:

* וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בַּחֲפוּי נִגְרוֹתַי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֲכֹן
שָׁמַעַתָּ קוֹל תְּחִנּוֹתַי בְּשׁוּעֵי אֲלִיד:

* אֶהְיֶה אֶת-יְהוָה כָּל-חֲסִידָיו אֲמוֹנִים נֶצֶר יִהְיֶה
וּמִשְׁלָם עַל-יָתֵר עֲשָׂה גִאוֹת:

* חֲזִקוּ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶּם כָּל-הַמִּיחָלִים לִיהוָה:

* Exultabo & letabor in misericordia tua, quoniam vidisti afflictionem meam, cognovisti tribulationem animæ meæ.

* Et non conclusisti me in manu inimici, statuisti in latitudine pedes meos.

* Misere mei Domine quoniam tribulor: caligavit in furore oculus meus, anima mea & venter meus.

* Quia consumptæ sunt in mœrore vitæ meæ, & anni mei in gemitu: infirmata est in iniquitate virtus mea, & ossa mea contabuerunt.

* Apud omnes hostes meos factus sum opprobrium, & vicinis meis nimis, et timor notus meis: qui videbant me in plateis, fugiebāt à me.

* Oblivioni traditus sum quasi mortuus à corde: factus sum quasi vas perditum.

* Audiui enim opprobrium multorum congregationem in circuitu, cum inirent consilium aduersum me, vt auferrent animam meam, comitauerunt.

* Ego autem in te speravi Domine: dixi, Deus meus es tu.

* In manu tua tempora mea: libera me de manu inimicorum meorum et persequentium me.

* Ostende faciem tuam super seruum tuum: salua me in misericordia tua.

* Domine ne confundar, quia inuocaui te: confundantur impij, taceant in inferno.

* Muta fiant labia mendacij, quæ loquuntur contra iustum dura in superbia & despectione.

* Quàm multa est bonitas tua quam abscondisti timentibus te: operatus es sperantibus in te in conspectu filiorum hominum!

* Abscondes eos in protectione vultus tui à duritia viri: abscondes eos in umbra à contradictione linguarum.

* Benedictus Dominus qui mirabilem fecit misericordiâ suam mihi in ciuitate murmurantis.

* Ego dixi in stupore meo, Proiectus sum à conspectu oculorum tuorum: ergo ne audisti vocem deprecationis meæ dum clamarem ad te!

* Diligite Dominum omnes sancti eius: fideles seruat Dominus, & retribuet his qui factis operantur superbiam.

* Confortamini & roboretur cor vestrum, omnes qui expectatis Dominum.

תרגום

אָבִיעַ וְאַחֲרֵי כַּטּוֹבְךָ דִּי חֲמִיתָ יֵת סְגוּפִי יָדַעְתָּ בְּעִקְתִּי נַפְשִׁי:
חֹסֶם עָלַי יְיָ אֲרוֹם עֵינִי לִי חֲשַׁכְתָּ מִרְגָּז עֵינִי אֲשַׁעֵק נַפְשִׁי וְכָרִיסִי:
יִתִּיר מִכָּל מַעֲיָקִי הָיִיתִי חֲסוּדָא וְלֹחָא לִידְעִין לִי דְחֲמִין לִי בְּשׁוּקָא עֲרֻקִין מִן קִמְאִי:
אֲתַנְשִׁיתִי חֵידָא שְׂכִיבָא דְמַחֲיָאִשׁ מִלְכָּא הָיִיתִי לְמֶאֶד רַפְּחָר דְּמַחְבֵּר:
חֲחוּר חֲחוּר בְּאַהֲבָנִשׁוּהוֹן עָלַי לְמַסַּב נַפְשִׁי חֲשָׁבוּ:
בְּיָד אֲנִין וּמִנִּי פִרְקָנְךָ פָּצָה יְתִי מִיָּד בְּעָלִי דְּבָבִי וּמִרְדְּפִי:
יְיָ לֹא אֶבְחַת אֲרוֹם קִרְיָתְךָ יִבְחַתוּן רְשִׁיעֵי אִישׁ וְשִׁתְּקוּן וַיִּחַתּוּן לְבֵית קְבוּרָתָא:
יְיָ לֹא אֶבְחַת אֲרוֹם קִרְיָתְךָ יִבְחַתוּן רְשִׁיעֵי אִישׁ וְשִׁתְּקוּן וַיִּחַתּוּן לְבֵית קְבוּרָתָא:
חֲסִמְרָנִין בְּטוֹמְרָא כְּעִידִין רִגְוֹךְ מִגְבְּרֵי גִדּוֹן חֲטִשִׁינִין כִּד בְּמִטְלָלָתָא מַחְגֵּרָתָא לִישְׁנֵי:
כִּרְיָן יְיָ אֲרוֹם פֶּרֶשׁ טִיבֻתָּהּ לִי בְּקִרְתָּא דְּרִיכְתָּא:
חֲסִמְרָנִין בְּטוֹמְרָא כְּעִידִין רִגְוֹךְ מִגְבְּרֵי גִדּוֹן חֲטִשִׁינִין כִּד בְּמִטְלָלָתָא מַחְגֵּרָתָא לִישְׁנֵי:
חֲסִמְרָנִין בְּטוֹמְרָא כְּעִידִין רִגְוֹךְ מִגְבְּרֵי גִדּוֹן חֲטִשִׁינִין כִּד בְּמִטְלָלָתָא מַחְגֵּרָתָא לִישְׁנֵי:
חֲסִמְרָנִין בְּטוֹמְרָא כְּעִידִין רִגְוֹךְ מִגְבְּרֵי גִדּוֹן חֲטִשִׁינִין כִּד בְּמִטְלָלָתָא מַחְגֵּרָתָא לִישְׁנֵי:

*Exultabo & lætabor in misericordia tua: quoniam respexisti in humilitate meam: saluasti de necessitatibus animam meam. *Et non conclusisti me in manus inimicorum, statuisti in loco spatio pedes meos. *Misere mei Domine, quoniam tribulor. conturbatus est in ira oculus meus, anima mea & venter meus. *Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt. *Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde, & timor notis meis. Qui videbant me foras fugerunt à me. *Obliuioni datus sum tanquam mortuus à corde. Factus sum tanquam vas perditum. *Quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu. In eodum conueniret ipsi simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt. *Ego autem in te Domine speraui. dixi: Tu es Deus meus: In manibus tuis sortes meae. Eripe me de manu inimicorum meorum & à persecutibus me. *Illustra faciem tuam super seruum tuum. saluum me fac in misericordia tua. *Domine non confundar, quoniam inuocaui te. Erubescant impij & deducantur in infernum. *Muta fiat labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem in superbia & contemptu. *Quam magna multitudo dulcedinis tue Domine, quam abscondisti timentibus te! Perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum. *Abscondes eos in abscondito faciei tuæ à conturbatione hominum. proteges eos in tabernaculo à contradictione linguarum. *Benedictus Dominus, quoniam mirificauit misericordiam suam in ciuitate munita. *Ego autem dixi in excessu mentis meæ, Proiectus sum à facie oculorum tuorum. Propter hoc exaudisti vocem orationis meæ dum clamarem ad te. *Diligite Dominum omnes sancti eius, quoniam veritates requirit Dominus, & retribuit abundantem facietibus superbiis. *Viriliter agite & confortetur cor vestrum oēs qui speratis in Domino.

8 ἀγαλλιάσθαι & εὐφρανθήσθαι ἐπὶ τῇ ἐλπίδι σου. ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τῷ ταπεινώσει μου, ἐσώσας ἐκ τῶν δυνάμεων τῶν ψυχῶν μου. *καὶ ἐκ συνέκλεισας με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἐσησας ἐν θυρυχωρῶ σου πόδας μου. 10 ἐλέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου. 11 ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδοῦν ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν σκαινοῖς. ἡ δυνάμις ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὄσά μου ἐταράχθησαν. 12 πᾶσι πάντας σου ἐχθροὺς μου ἐξηθήλω ὡς οὐδὲν, & τοῖς γείτοσι μου ὡς φάρμακον, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. ὁ θεωροῦντές με ἐξώφευγον ἀπ' ἐμοῦ. 13 ἐπελήσθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. ἐξηθήλω ὡς οὐδὲν. 14 σκεῦός σου πολυπλοῦτος. ὅτι ἤκασα φόβον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. ἐν τῇ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσθησαν. 15 ἐγὼ δὲ ἐπὶ θεὸν κύριον ἠλπίσα. εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου. 16 ἐν ταῖς χερσὶ σου ὁ κληροῦς μου. ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. 17 ἐπὶ φάρμακον τὸ πονηρὸν σου ἐπὶ τὴν δολίαν σου. ὡς σὸν με ἐν τῇ ἐλπίδι σου. *κύριε μὴ κατακλινθῇς ὅτι ἐπικαλεσάμενος σε. αἰχμηθεῖσιν ἀσεβεῖς & κατακτενεῖσιν εἰς αἶδον. 19 ἀλλὰ λαλήσῃ τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλῶντα κατὰ δικαίαν δόξαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδυνώσει. 20 ὡς πολὺ τὸ πληθύνει τὸ χερσότητές σου κύριε, ἧς ἐκρύψας τοῖς φοβουμένοις σε. ἐξεργάσῃ τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐν δυνάτει τῶν ἡγῶν τῶν ἀνθρώπων. *κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τῷ πονηρῷ σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ δυνάμεως γλώσσων. 22 σὺ δὲ ὁλοκαύτης κύριε, ὅτι ἐθαυμάσωσε τὸ ἔλεός σου. αὐτὸς ἐν πόλει περὶ χεῖρας. *ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπερρίμμαι ἀπὸ πονηροῦ τῶν ὀφθαλμῶν σου. διὰ τοῦτο εἰσήκασας τὴν φωνήν τῆς δεήσεώς μου ἐν τῇ κεκραγέ- 24 ναί με πρὸς σέ. *ἀπατήσατε τὸν κύριον πάντες ὅσοι αὐτὸς, ὅτι ἀληθείας ἐζητεῖ κύριε, καὶ ἀποδοί- 25 δωσι τοῖς δικαιοῦς ποιούσιν ὑπερηφανίαν. *ἀνδρίζετε καὶ κραταιούστω ἡ καρδιά ὑμῶν πάντες ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Gaudebo & exultabo in bonitate tua, quod respexeris afflictionem meam: nouisti angustias animæ meæ. * Nec tradidisti me in manu inimicorum meorum; obfirmasti in latitudine pedes meos. 10 Misere mei Domine, quoniam infestatio adest mihi; caligauit praeter oculus meus, constricta est anima mea & venter meus. 11 Quoniam excisi sunt in mœrore dies mei, & anni mei in suspirio: corruit in peccato meo virtus mea, & membra mea praeter consumptione denigrata sunt. 12 Prae omnibus qui angunt me, factus sum opprobrium, & vicinis meis valde, & terror iis qui me norunt: qui videbant me in platea fugerunt, à conspectu meo. 13 Obluioni traditus sum sicut iacens qui despondet animum. factus sum in vas testaceum quod frangitur. 14 Quoniam audiui famam malam quam dicunt contra me populi multi: tremor circumquaque: cum conuenirent simul contra me, de capienda anima mea cogitauerunt. 15 Et ego in verbo tuo confusus sum Domine. dixi, Deus meus es tu. 16 In manu tua sunt tempora redemptionis tuæ: libera me de manu inimicorum meorum & à persecutoribus meis. 17 Lucere fac aspectum faciei tuæ super seruum tuum; redime me bonitate tua. 18 Domine non confundar, quoniam inuocaui te: confundantur impij, obmutescant & descendant in domum sepulchri. 19 Muta fiant labia quæ loquuntur mendacium, quæ proferunt aduersus iustos opprobria in superbia & contemptu. 20 Quam magna est bonitas tua quam abscondisti timentibus te! operatus es sperantibus in verbo tuo, ut reddas eis præmium bonum coram filiis hominum. 21 Benedictus Dominus, quoniam mirandam exhibuit bonitatem suam mihi in ciuitate munita. 22 Ego autem dixi cum querebam aufugere, Succisus sum à praesentia gloriae tuæ, in veritate audisti vocem orationis meæ cum deprecarer ad te. 23 Diligite Dominum omnes pii eius: fideles custodit à malo Dominus, & retribuit elatis qui operantur superbiam. 24 Confortamini, & roboretur cor vestrum, omnes qui confiditis in verbo Domini.

לב

* לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־נָשׂוּי פֶשַׁע בְּסוֹי חַטָּאָה :
 * אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עֵץ וְאֵין בְּרוּחוֹ
 רְמִיָּה :
 * כִּי הִחֲרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׁאֲנֹתַי כָּל־הַיּוֹם :
 * כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נִהְפָּךְ לִשְׂדֵי
 בְּחֲרַבְנִי קִיץ סֵלָה :
 * חַטָּאתַי אֲדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה
 עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חַטָּאתַי סֵלָה :
 * עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חַסִּיד אֵלֶיךָ לַעֲת מִצָּא רַק
 לִשְׁטָף מִיַּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ :
 * אֲתֵּר־סֵתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַבִּי פֶלֶט תִּסּוּבְּנִי
 סֵלָה :
 * אֲשַׁכֵּילְךָ וְאוֹדְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי :
 * אֶל־תִּהְיוּ כְּסוֹס כִּפְרָד אֵין הֶבֶן בְּמִתְגַּוְרֶסָן
 עֲדִיו לִבְלוֹם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ :
 * רַבִּים מִכְּאוֹבִים לִרְשָׁע וְהַכּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֹסֵד
 יִסּוּבְּכֵנּוּ :
 * שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהֲרִנּוּ כָל־
 יִשְׂרָאֵל־לֵב :

לב

* רִנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׂרָיִם נֶאֱמָה תִּהְלֹךְ :
 * הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר וּמְרוֹלוֹ :
 * שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְעוּלָה :
 * כִּי־יִשָּׂר דְּבַר יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה :
 * אֱהָב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ :
 * בְּדִבְרֵי יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צִבְאוֹם :
 * כִּנֵּם בְּנֵד מִי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹתָיו :
 * יִירָאוּ מִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוּרוּ כָל־יֹשְׁבֵי
 תִּבְלִי :

תרגום

לב

* לְדוֹד שְׁכֵלָא טוֹבוֹתֵי דְּבַר נִשְׂא דְּשִׁבְקִין לֵה מְרוֹתֵי חֲפִין עַל חַטָּאָה :
 * אָרוֹם שְׁתַּקְתָּ מִפְּתָגְמֵי אֹרִיתָא בְּלִין גְּרָמִי בְּנִהְמֹתֵי כָּל יוֹמָא :
 * חוֹבְתֵי אֲדָרְעִינְךָ וְעֵתִיתִי לֹא חֲפִיתִי אִמְרָה אֹדָה עָלַי מְרוֹדֵי לֵינִי וְאַנְתָּ שְׁבַקְתָּ עֵוֹן חוֹבִי לַעֲלִמִין :
 * אֲשַׁכְּנֶךָ וְאַלְפֶנְךָ בְּאוֹרֵחַ דְּנִן תִּתֵּךְ אִמְלִכְנֶךָ וְאַשְׁוִי עֲלֶיךָ
 * לֹא תִהְיוּן הֵיךְ סוֹסִיָא הֵיךְ כִּדְנָא דְּלִית לֵהוֹן כִּינָא בְּמִמָּא וּבְפִרוֹמְכִיָא תְּקוּנָה לֹא תִחַסְסָא דְּחֵדִיא לֹא יִקְרַב לְזִתְךָ :
 * חֲדוּ בְּמִימְרָא דִּינִי וּבְעוֹנֵי צְדִיקָא וּשְׁבַחוּ כָּל תְּרִיעֵי רְעוּזָא :
 * אֲדוּרֵי קֶדֶם יִי בְּכִנְרָא בְּנִבֵּלָא דְּעִשְׂרֵתִי נִימִין שְׁבַחוּ לֵה :
 * אָרוֹם תִּקִּין פְּתִיגְמָא דִּינִי וְכָל עוֹבְדוֹתֵי בְּהִימֹתָא :
 * בְּמִימְרָא דִּינִי שְׁמִיָא אֲתַעְבְּדוּ וּבְרוּחָא דְּפִתְחָא כָּל חִילִיָּהוֹן :
 * דְּמִכְנֵשׁ הֵיךְ זִיקָא מוֹי דִּימָא יִתְבַּנּוּ בְּאַפְוִתִּיקֵי
 דְּחֹלוּ מִן קֶדֶם יִי כָּל יִתְבִּי אֲרַעָא מִנֵּה יִרְחִתוּן כָּל דִּירֵי תִבְלִי :

1 * Eruditio David. PSAL. XXXII.
 1 Beatus cui dimissa est iniquitas, & abscon-
 ditum est peccatum.
 2 * Beatus homo cui non imputabit Dominus
 iniquitatem, nec est in spiritu eius dolus.
 3 * Quoniam tacui, attrita sunt ossa mea in
 rugitu meo tota die.
 4 * Die enim ac nocte grauatur super me ma-
 nus tua: versatus sum in miseria mecum ex-
 arserit aestas. Semper.
 5 * Peccatum meum notum faciam tibi, &
 iniquitatem meam non abscondi. dixi: Confi-
 tebor scelus meum Domino, & tu dimisisti ini-
 quitatem peccati mei. Semper.
 6 * Pro hac orabit omnis misericors ad te tem-
 pus inueniens, ut cum inuidauerint aquae mul-
 ta, ad illum non accedant.
 7 * Tu es protectio mea, ab hoste custodies me.
 laus mea saluans circundabis me. Semper.
 8 * Docebo te & monstrabo tibi viam per quam
 ambules, cogitabo de te oculo meo.
 9 * Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus
 non est intellectus: in campo & freno maxillas
 eorum constringe qui non accedunt ad te.
 10 * Multi dolores impij: confidentem autem
 in Domino misericordia circundabit.
 11 * Latamini in Domino & exultate iusti, &
 laudate eum omnes recti corde.

PSAL. XXXIII.

1 Laudate iusti Dominum, rectos decet lauda-
 tio. * Confitemini Domino in citara, &
 psalterio decachordo cantate ei.
 3 * Cantate ei canticum nouum, diligenter psal-
 lite ei in iubilo.
 4 * Quoniam rectum est verbum Domini, &
 omne opus eius in fide.
 5 * Diligit iustitiam & iudicium, misericor-
 dia Domini plena est terra.
 6 * Verbo Domini caeli firmati sunt, & spiri-
 tu oris eius omnis ornatus eorum.
 7 * Congregans quasi in utrem aquas mari,
 ponens in thesauris abyssos.
 8 * Timeat Dominum omnis terra, ipsum for-
 mident uniuersi habitatores orbis.

* Psalmus David intellectus. XXXI.

BEati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorū tecta sunt peccata. * Beat⁹ vir cui nō imputabit Dñs peccatū, neq; est in ore eius dolus. * Quoniā tacui, inueterauerunt ossa mea, dum clamarē tota die. * Quoniā die ac nocte grauata est super me manus tua, cōuersus sum in * erumnā, dū confingitur mihi spina. * Delictū meum cognitum * feci, & iniustitiam meam non abscondi. Dixi, Cōfitebor aduersum me iniustitiam meā Dñō, & tu remisisti impietate cordis mei. * Pro hac orabit ad te omnis sanct⁹ in tempore oportuno. Veruntamē in diluuiō aquarū multarū ad eum non approxima- bunt. * Tu meū es refugium à tribulatione quæ circūdedit me, exultatio mea, erue me à circumdantibus me. Intellectum tibi da- bo & instruam te in via hac qua gradieris, firmabo super te oculos meos. * Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. In camo & freno maxillas eo- rum constringe, qui non approxinant ad te. * Multa flagella peccatoris; sperantem autem in Domino misericordia circunda- bit. * Latamini in Domino & exultate iu- sti, & gloriamini omnes recti corde.

* Psalmus David, sine titulo apud Hebraeos.

XXXII.

Exultate iusti in Domino, rectos decet collaudatio. * Confitemini Domino in cithara, in psalterio decem chordarum psallite illi. * Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatione. * Quia rectum * verbum Domini, & omnia opera eius in fide. * Diligit misericordiam & iudicium Dominus, misericordia Domini plena * terra. * Verbo Domini cæli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eo- rum. * Congregans sicut * vter aquas ma- ris, ponens in thesauris abyssos. * Timeat Dominum omnis terra, ab eo autem com- moueantur omnes inhabitantes orbem.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Dauidi intellectus. PSAL. XXXII.

Beat⁹ filius hominis cui remissa sunt scelera sua, & cuius obiectum est peccatum. * Beatus filius hominis cui non imputabit Dominus iniquitatem, & non est in spiritu eius dolus. * Quoniam tacui à verbis Legis: inueterascunt ossa mea ob rugitum meum tota die. * Quoniam die ac nocte inualuit super me percussio tua: conuersus est viro⁹ meus in siccitatem æstatis semper. * Delictum meum notum faciam tibi, & iniquitatem meam non abscondi. dixi, Confitebor scelera mea Dñō, & tu remisisti impietatem delicti mei in eternum. * Propter terea orabit omnis pius ad te in tempore acceptabili: verum in tempore quo venient populi multi veluti aquæ, ad eū non appropinquabunt ut malum inferant. * Tu abscondio es mihi; in latere tuo custodies me; canticis redemptionis circundabis me in aeternum. * Intellectum dabo tibi & docebo te: in via hac incedes; consulam tibi, & ponam super te in bonum oculum meum. * Ne fueritis sicut equus & si- cut mulus, quibus non est intellectus: in camo & freno erit ornatus eorū, vt constringantur simul, ne accedant ad te. * Multi dolores sunt impio; qui verò confidit in verbo Domini, benignitas circundabit eum. * Latamini in Verbo Domini & exultate iusti, & laudes dicite omnes quorum sunt rectæ cogitationes.

PSAL. XXXIII.

Laudate eum. * Cantate coram eo canticum nouum: pulchrè agite psallendo in iubilo. * Quoniam rectum est Verbum Domini, & om- nia opera eius in fide. * Amat iustitiam & iudicium: bonitate Domini plena est terra. * Verbo Domini cæli facti sunt, & spiritu oris eius omnis exercitus eorum. * Congregans sicut vter aquas maris, posuit eas in apothecis abyssorum. * Timete ab aspectu Domini omnes habitatores terræ: ab eo contremiscant omnes orbis incolæ.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ, συνέσεως. λα.

Μακάριοι ὧν ἀφείδθησαν αἱ ὀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκα-
λύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. * μακάριοι δὲ ὅτι οὐ
μὴ λογίσῃ κύριος ἁμαρτίαν, οὐδ' ἔστιν ἐν τῷ σόματι
αὐτῶν δόλος. * ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου,
ἀπὸ τοῦ κραζέειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

* ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐδαριώθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου,
ἐξερρίψω εἰς θαλάσσιον, ἐν τῷ ἐμπαγλιώαι μοι ἄκαν-
θαν. * τὴν ὀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν
μου ὅτι ἐκάλυψα. εἶπα, ἔξαγορεύω κατ' ἐμοῦ τὴν ὀ-
νομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειάν τῆς
καρδίας μου. * ὡς ἐρταύτης (περσένεξ) πρὸς σέ πᾶς
ὅστις ἐν καιρῷ δὴσέτω. πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων
πολλῶν πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐγίγιντο.

* σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως καὶ τοῦ χειρὸς τοῦ
ἐχθροῦ, ὃ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλω-
σάντων με. * συνεπῶρε καὶ συμβίβωρε ἐν ὁδῷ
ταύτῃ ἡ πορεύση, ἡπιστηνῶ ἡπί σε ὅσον ὀφθαλμοί μου.
* μὴ γίνεσθε ὡς ἵπποι καὶ ὡς ὄνοι, οἵτις οὐκ ἔστι σω-
σις ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγέλας, τῶν
μὴ ἐγίγιόντων πρὸς σέ.

* πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζον-
τα ἡπικύριον ἔλεος κυκλώσει.

* διφραγθήτε ἡπικύριον καὶ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, ἐ-
κωχᾶσθε πάντες ὁ δὴ εἰς τὴν καρδίαν.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ, ὃν ἐπίγραφον παρ
ἐβραίοις. λβ.

Αγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς δὴ εἰς πρόσωπὸν αἰ-
νεσις. * ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλ-
τηρίῳ δεκάχορδῳ ψάλατε αὐτῷ. * ἄσατε αὐτῷ ἄσ-
μα καὶ ὄνον καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.
* ὅτι δὴ εἰς ὃ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ ἐν πίστει. * ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύ-
ριος, ἔλεος κυρίου πλήρης ἡ γῆ. * τὰ λόφω κυρίου οἱ
ἐρηνοὶ ἐξερεώθησαν, καὶ τὰ πνεύματα τοῦ σώματος αὐτῶν
πᾶσα ἡ διώκρισις αὐτῶν. * συνάγων ὡς ἐν ἀσπὶν ὕδα-
τα θαλάσσης, πειρὸν ἐν θηλάῳ ῥίσι ἀβύσσους.
* φωβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτῶν δὲ ἔλα-
λῶσιν πάντες ὁ κατακλιθεὶς τὴν οἰκὸν μου.

* כי הוֹאֵא אִמְרֵי הוֹאֵא צֹהֵר וַיַּעֲמֵד :
 * יְהוֹה הַפִּיר עֵצֶת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים :
 * עֵצֶת יְהוֹה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ
 לְדָוִד :
 * אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוֹה אֱלֹהֵי הָעָם בָּחַר
 לְנַחֲלָה לּוֹ :
 * מַשְׁמִים הַבֵּית יְהוֹה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם :
 * מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ :
 * הַיֵּצֵר יָחַד לִבָּם הַמְּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם :
 * אֵין־הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִּל גָּבוּר לֹא־יִנָּצֵל
 בְּרַב־כַּחַ :
 * שָׁקֵר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וּבְרַב־חַיִּל לֹא־יִמְלֹט :
 * הִנֵּה עֵין־יְהוֹה אֶל־יֹרְאֵיו לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ :
 * לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְהַיּוֹתָם בְּרַעֲב :
 * נַפְשֵׁנוּ חֲכֵתָה לִיהוֹה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוֹאֵא :
 * כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בִשְׁם־קֹדֶשׁ בְּטַחְנוּ :
 * יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוֹה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ :
 לר

9 * Quia ipse dixit & factus est: ipso prae-
 10 piente stetit. * Dominus absoluit consilia gen-
 11 tium: irritas facit cogitationes populorum.
 12 * Consilium autem Domini stabit in aeternum,
 13 cogitationes cordis eius in generatione & gene-
 14 rationem. * Beata gens cuius est Dominus
 15 Deus eius; populus quem elegit in hereditatem
 16 sibi. * De caelo respexit Dominus, vidit omne
 17 filios Adam: * De firmissimo solio suo pro-
 18 spexit uniuersos habitatores terra.
 19 * Fingens pariter corda eorum, intelligens
 20 omnia opera eorum.
 21 * Non saluatur rex in multitudine exerci-
 22 tus, nec fortis liberabitur in multitudine vir-
 23 tutis. * Fallax equus ad salutem, et in mul-
 24 titudine roboris sui non saluabitur.
 25 * Ecce oculi Domini super timentes eum, et
 26 expectantes misericordiam eius.
 27 * Ut eruat de morte animas eorum, & ui-
 28 uificet eos in fame.
 29 * Anima nostra expectauit Dominum, au-
 30 xilium nostrum & clypeus noster est.
 31 * In ipso enim letabitur cor nostrum, quia
 32 in nomine sancto eius sperauimus.
 33 * Sit misericordia tua Domine super nos, si-
 34 cut expectauimus in te.
 35 * David, quando mutauit os suum cor a bi-
 36 bimelech & eiecit eum & abiit.

PSAL. XXXIII.

* לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
 וַיִּגְרָשֶׁהוּ וַיֵּלֶךְ :
 * אֲבָרְכָה אֶת־יְהוֹה בְּכָל־עֵת תָּמִיד
 תִּהְלֹתוֹ בִּפִּי :
 * בִּיהוֹה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲבָדָיו וַיִּשְׁמְחוּ :
 * גִּדְּלוּ לִיהוֹה אֶתִי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ :
 * דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְהוֹה וְעֲנֵנִי וּמַכֵּל מְגֻדוֹתִי הַצִּילֵנִי :
 * הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹוּ וּפְנֵיהֶם אֶל־יְהוֹה :
 * זֶה עֲנִי קִרְאֵהוּ וַיִּהְיֶה שֹׁמֵעַ וּמַכֵּל צְרוּתִיו הוֹשִׁיעוּ :
 * חֲנֵה מֶלֶאךְ־יְהוֹה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֵצֵם :
 * טַעֲמוּ וּרְאוּ כִי־טוֹב יְהוֹה אֲשֶׁר־הִנָּבֵר
 יַחֲסֹה־בּוֹ :

1 Benedicam Dominum in omni tempore, sem-
 2 per laus eius in ore meo. * In Domino lau-
 3 dabitur anima mea; audient mites et letaban-
 4 tur. * Magnificate Dominum mecum, &
 5 exaltabimus nomen eius pariter.
 6 * Quasiui Dominum & exaudiuit me, &
 7 de omnibus angustiis meis liberauit me.
 8 * Respice ad eum & confluite: & vultus
 9 vestri non erubescant.
 10 * Hic pauper clamauit, & Dominus exau-
 11 diuit, & de omnibus tribulationibus eius sal-
 12 uauit eum. * Circundat angelus Domini in
 13 gyro timentes eum, & eruat eos.
 14 * Gustate & videte quoniam bonus Do-
 15 minus: beatus vir qui sperat in eo.

תרגום

1 אָרוֹם הוּא אִמְרֵי וְהוּא הוּא פִּקְרֵי וְאֶתְקִים :
 2 לְבוֹהֵר לְדָוִד :
 3 טוֹבוֹתֵי דָבָר נִשְׂאֵי דִיִּי אֱלֹהִים עֲמָא דִּאֲתֵרְעִי לְאַחֲסָנָא לֵה :
 4 מִן שְׁמִיָּא אֲוִדִיק יִי חֲסָא לֹחַ כָּל בְּנֵי נִשְׂא :
 5 מִדְּדוֹר בֵּית מוֹתְכָה אֶסְתַּכֵּל לֹחַ כָּל יְחִי אֶרְעָא :
 6 דִּי בִרָא יִתְהוֹן מִכּוֹן כְּחֵדָא לְפָהוֹן וּסְתַבּוֹן לְכָל עוֹבְדֵיהוֹן :
 7 לִיחַ מֶלֶכָא :
 8 שְׁקֵרָא סוֹסִיָּא לְפָרְקָנָא וּבִסְגֵי תַקְפָּה לֹא יִשְׁתַּיִּב :
 9 הָא עֵינָא דִיִּי :
 10 לְמַפְצָא מִמוֹתָא נַפְשָׁהוֹן וּלְקִימּוֹתָהוֹן בְּאֹלְצָנָא :
 11 נַפְשָׁנָא מִסְתַּכֵּיָּא לְפָרְקָנָא דִיִּי סְעוֹדָנָא :
 12 אָרוֹם בְּמִימְרָה יַחְדִּי לְבָנָא מְטוֹל דְּבָשׁוֹם קִדְשָׁה אֲתֵרְחַצְנָא :
 13 יְהָא טוֹבֵךְ יִי עֲלֵנָא הִיכְמָה דְּסִבְרִין לָךְ :

לר

1 לְדָוִד כִּד שְׁנֵי יְהִי מַדְעָה קִדְם אֲבִימֶלֶךְ וּפְטִרָה וְאֹל :
 2 מִמִּימְרָא דִיִּי תִשְׁחַבֵּחַ נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּן עֲבָדָיו וַיִּשְׁמְחוּ :
 3 חֲכֵתָה אֶלְפָּן מִן קוֹדֶם יִי וְעֲנֵנִי וְחִי וּמַכֵּל רַחֲלֵתִי פִּצָּא יְחִי :
 4 דִּי עֲנִיָּא קִרְיִי שֹׁמֵעַ וּמַכֵּל עֲקָהוֹתֵי פִּרְקָה :
 5 אֲשִׁיחֻדְעוּ וְחִמּוֹן אָרוֹם טוֹב יִי טוֹבָה דְּגִבְרָא דִּאֲתֵרְחַץ בְּמִימְרָה :

* Quoniam ipse dixit, & facta sunt, ipse
 mādavit & creata sunt. * Dñs dissipat con-
 filia gentium, reprobāt autē cogitationes
 populorū, & reprobāt cōsilia principum.
 * Consiliū autem Dñi in æternū manet,
 cogitationes cordis eius in generatione &
 generationem. * Beata gens cuius est Dñs
 Deus eius, populus quem elegit in hære-
 ditatem sibi. * De cælo respexit Dñs, vidit
 omnes filios hominum. * De præparato
 habitaculo suo respexit super omnes qui
 habitant terram. * Qui finxit sigillatim
 corda eorum, qui intelligit omnia opera
 eorum. * Non saluatur rex per multam
 virtutem, & gigas nō saluabitur in multi-
 tudine virtutis suæ. * Fallax equus ad sa-
 lutem, in abundantia autem virtutis suæ
 nō saluabitur. * Ecce oculi Domini super
 metuētes eum, * sperātes super misericor-
 dia eius. * Vt eruat à morte animas eo-
 rum, & alat eos in fame. * Anima autē no-
 stra * sustinebit Dñm, quoniam adiutor &
 protector noster est. * Quia in eo lætabitur
 cor nostrum, & in nomine sancto eius spe-
 rauimus. * Fiat Domine misericordia tua
 super nos, quēadmodū sperauimus in te.
 * Psalmus David, * cū immutauit vul-
 tum suum coram Abimelech, & di-
 misit eum, & abiit. PSAL. XXXIII.

Benedicam Dñm in omni tēpore, sem-
 per laus eius in ore meo. * In Dño lau-
 dabitur anima mea, audiant mansueti &
 lætentur. * Magnificate Dñm mecum, &
 exaltemus nomen eius in idipsum. * Ex-
 quisui Dñm, & exaudiuit me, & ex om-
 nibus tribulationibus meis eripuit me.
 * Accedite ad eum & illuminamini, &
 facies vestræ nō confundentur. * Iste pau-
 per clamauit, & Dominus exaudiuit eum,
 & ex omnibus tribulationibus eius sal-
 uauit eū. * Castrametabitur angelus Dñi
 in circuitu timentium eum, & eripiet eos.
 * Gustate & videte, quoniam suavis est
 Dominus. beatus vir, qui sperat in eo.

9 * ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγένετο· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκ-
 10 τέθηται. * κύριος διασπείρει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ
 11 τὸ λογισμὸς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.
 12 * ἡ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς
 13 καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ.
 14 * μακάριον τὸ ἔθνος ὃ ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ, λαὸς
 15 ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ. * ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλε-
 16 ψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
 17 * ἐξ ἐξέμου κατωκνηθείου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πό-
 18 λεις καὶ κατωκύνει τὰς γὰς.
 19 * ὁ πλάσας κατωκύνει τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιὲς
 20 εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
 21 * ὁ σωθὲν βασιλεὺς διὰ πολλῶν δυνάμεων, καὶ γίγας
 22 ὁ σωθὲν ἐν πληθείᾳ ἰσχύος αὐτοῦ. * ψυδρὴς ἰπποσώφους
 23 σωτηρίαν, ἐν τῇ πληθείᾳ δυνάμεως αὐτοῦ ὁ σωθὲν.
 24 * ἰδοὺ ὁ φθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβερούς αὐτόν,
 25 καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ. * ῥύσας ἐκ θά-
 26 νατος τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διατρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
 27 * ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ
 28 ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. * ὅτι ἐν αὐτῷ διφρανθήσεται
 29 ἡ καρδιά ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἡλπύσα-
 30 μεν. * ἡκούτε κύριε τὸ ἑλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
 31 ἡλπύσαμεν ἐπὶ σέ.
 32 * Ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρὸς ὄψον
 33 αὐτοῦ ἐναντίον ἀβιμέλεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν
 34 καὶ ἀπῆλθεν. λγ.

35 * Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἰ-
 36 νες αὐτοῦ ἐν τῇ σόματί μου. * ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
 37 ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πρᾶξις καὶ διφρανθήτωσαν.
 38 * μεγαλυνάτε τὸν κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
 39 ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. * ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ
 40 ἐπήκουσέ με, καὶ ἐκ πασάντων θλίψεων μου ἐρρύσατό με.
 41 * προσέλθετε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρὸς
 42 ὄψον αὐτοῦ καὶ μὴ καταισχυνθῆτε. * ὅτι ὁ πτωχὸς ἐκέκρα-
 43 ξεν, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασάντων θλίψεων
 44 αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. * παρεμβάλετ' ἄγγελος κυρίου
 45 κύκλῳ πάντων φοβεμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
 46 * γούσατε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. μακάριος
 47 ὁ δούλος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam ipse dixit & fuit: ipse mandauit & subsistit.
 * Dominus dissipat consilium populorum: irritas facit cogita-
 * Consilium Domini in æternum permanet: cogitationes cordis eius in generationes generationum.
 * Beatus est filius hominis, cuius Dominus est Deus eius: populus quem elegit, in hereditatem sibi.
 * De cælo respexit Dominus, vidit omnes filios hominum.
 * De habitatione domus hospitij sui respexit super omnes qui
 * Qui creauit eos, vnit simul corda eorum, & intelligit omnia opera eorum.
 * Non est rex qui saluetur
 * Beatus est exercitus: gigas quoque non euadit multa fortitudine.
 * Fallax est equus ad salutem, & propter ingentem fortitudi-
 * Ecce oculus Domini est super timentes eum, & sperantes in benignitate eius.
 * Vt eripiat à
 * Quoniam in verbo eius lætabitur cor nostrum, eo quod in nomine sancto eius sperauimus.
 * Sit misericordia tua Domine super nos, quemadmodum speramus in te.
 * Daudis quando mutauit sensum suum coram Abimelech, & reliquit eum, & abiit.

PSAL. XXXIII.

Benedicam Domino in omni tempore semper: laus eius in ore meo.
 * In verbo Domini laudabitur anima mea: audient
 * mansueti & lætabuntur. * Afferte magnificentiam coram Domino mecum, & exaltemus nomen eius simul. * Quasiui doctrinam
 * à conspectu Domini & respondit mihi: & de omnibus timoribus meis liberauit me. * Respexerunt ad eum & illuminati sunt: & fa-
 * cies eorum non sunt confusæ.
 * Sic pauper clamauit, & Dominus exaudiuit. & de omnibus tribulationibus eius liberauit eum.
 * Immoratur angelus Domini in circuitu timentium eum, & liberauit eos. * Percipite & videte, quoniam bonus est Dominus, bea-
 * tus homo qui confusus est in verbo eius!

יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו׃
 כַּפִּירִים רָשָׁו וְרַעְבּוֹ וּדְרָשׁוּ יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ
 כָּל־טוֹב׃
 לִכְבוֹ בָּנִים שָׁמַעַר לִי יִרְאֵת יְהוָה אֶל־מִדְבָּר׃
 מִי־הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
 נִצֵּר לְשׁוֹנֵךְ מִרַע וּשְׁפָתַיִךְ מִדְּבַר מִרְמָה׃
 סוּר מִרַע וְעֵשָׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וּרְדָּפְהוּ׃
 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צְדִיקִים וְאַזְנוֹ אֶל־שׁוֹעֲתָם׃
 פָּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָר׃
 צַעֲקוּ וַיְהִי הוֹדָה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתֵם הֲצִילָם׃
 קָרֹב יְהוָה לְנַשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶרֶץ־דִּבְאֵי־רוּחַ
 יוֹשִׁיעַ׃

רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּל־יִצִּילֵנוּ יְהוָה׃
 שָׁמַר כָּל־עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
 תְּמוֹתֶת רֶשַׁע רָעָה וּשְׁנֵאֵי צְדִיק יִאֲשֻׁמוּ׃
 פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשֻׁמוּ כָּל־
 הַחוֹסִים בּוֹ׃

לה

לְדוֹר רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבֵי לֶחֶם אֶת־לַחֲמֵי׃
 הַחֹזֵק מִגֵּן וְצִנָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתִי׃
 וְהִרְק חֲנִית וְסֵנֶר לְקִרְאָת רִדְפֵי אִמֹר לְנַפְשִׁי
 יִשְׁעֲתָךְ יְהוָה׃
 יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקֵשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲרוֹר וַיַּחְפְּרוּ
 חֲשָׁבֵי רַעְתִּי׃ יְהִיו כַּמֵּץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאךְ
 יְהוָה דּוֹחָה׃ יְהִי־דֶרֶךְ חֶשֶׁךְ וַחֲלָקֶלֶקֶת
 וּמִלֵּאךְ יְהוָה רִדְפָם׃ כִּי־חָנָם טָמְנוּ לִי שַׁחַת
 רִשְׁתָּם חָנָם חֲפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
 תִּבּוֹאֵהוּ שׁוֹאֵה לֹא יָדַע וּרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר־טָמַן
 תִּלְכְּדוּ בְּשׁוֹאֵחַ יִפֹּל־בָּהּ׃
 וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בִּיהוָה תִּשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ׃

תרגום

יִרְאוּ מִן־קֹדֶם יְיָ קִדְשׁוֹ וְהָיוּ לִית חֲסִידָה לְחִלּוֹתֵי׃
 אֲזָלוּ בְּנֵי־קִבְלֹ מִן־דְּחִלָּה דִּי־יִי אֲחֵלֵף יִתְכּוֹן׃
 זֹר מִבֵּישׁ וְעֵבֶד טָב בְּעֵי שְׁלָמָה וְרַדְּף בְּתַרוּתֵי׃
 צִלּוֹן צְדִיקֵי וְקֹדֶם יְיָ שְׁמִיעַ וּמִכָּל עֲקָתָהוֹן פִּצְּאֵינֵהוּ׃
 סִגְיָעִין בִּישׁ מִמֶּרְעֵז לְצְדִיקָא וּמִן כְּלָהוֹן פִּצְּאָ לֵהּ יְיָ׃
 מִיתוּחָא וְדִשְׁעָא בִישָׁא וּשְׁנֵאֵי צְדִיקָא יִתְחַיְבּוּן׃
 אֲתַקֵּף חֲרִים וְעִגִּיל וְקוֹם בְּסַעְדִּי׃
 יִבְחַתּוּן וַיִּכְסְפוּן תְּבַעֵי נַפְשִׁי יִרְחַעוּן לֹא־חֹרָא וַיִּתְכַּנְּעוּן חֲשָׁלִי בִישְׁתִּי׃
 יְהוֹי אֲרַחֲתוּן חֲשׁוֹבָא וְחִכְרִיא וּמִלֵּאכָא דִּי־רַדְּף לַהוֹן׃
 חִיתִּי לֵה שִׁילָא וְלֹא יָדַע וּמִצְדִּיתִיה דִּי פִרְשָׁה בְּשִׁילָא יִפֹּל בָּהּ׃

*Timete Dominum omnes sancti eius, quoniam non est inopia timentibus eum.

*Diuites eguerunt & esurierunt: inquirentes autem Dominum, non minuentur omni bono. *Venite filij audite me, timorem Domini docebo vos. *Quis est homo qui vult vitam, *diligēs dies videre bonos? *Prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum.

*Diuerte à malo, & fac bonum, inquire pacem & persequere eam. *Oculi Dñi super iustos, & aures eius in preces eorum.

*Vultus autē Dñi super facientes mala, ut perdat de terra memoriā eorum. *Clamauerunt iusti, & Dñs exaudiuit eos, & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

*Iuxta *Dñs ijs qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu saluabit. *Multae tribulationes iustorum, & de omnibus ijs liberauit eos Dñs. *Custodit Dñs omnia ossa eorum, vnum ex ijs non conteretur.

*Mors peccatorum pessima, & qui oderunt iustum, delinquent. *Redimet Dominus animas seruorum suorum, & non delinquent omnes qui sperant in eo.

*Psalmus *Dauid. xxxiiii.

Iudica Domine nocentes me, expugna impugnantes me. *Apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium meum.

*Effunde frameam, & conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua sum ego. *Confundatur & reuereantur quærentes animā meam. Auertatur retrorsum, & confundantur cogitantes mihi mala. *Fiant tanquā puluis ante faciem venti, & angelus Dñi coarctas eos.

*Fiat via eorum tenebræ & lubricum, & angelus Dñi perseques eos. *Quoniā gratia abscederūt mihi interitum laquei sui, superuacue exprobrauerūt animā meam.

*Veniat illi laqueus, quē ignorat, & captio quam abscondit, apprehēdat eū, & in laqueū cadat in ipsum. *Anima autē mea exultabit in Dño, delectabitur super salutari suo.

10 *φοβήθητε τὸν κύριον πάντες ὁ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. *πλάσιοι ἐπιώ-
11 χευσαν ἐπέπιναν. *ὁ δὲ ἐκζητῶν τὸν κύριον, οὐκ ἔλαττωθήσεται παντὶς ἀγαθοῦ. *δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ
12 μου, φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. *τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ
13 θέλων ζωὴν, ἀγαπᾶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; *παύσθαι γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, & χεῖλη σου μὴ λαλῆσαι δόλον. *ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσῃς ἀγαθόν, ζή-
14 τησιν εἰσελεύσῃς & δώξῃς αὐτῷ. *ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, & ὅσα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. *ποσὶς ὁπλίσθη
15 κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῖσθαι ἐκ γῆς τὸν μνημόσυνον αὐτῶν. *ἐκέκραξαν ὁ δίκαιοι, & ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, & ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. *ἐγὼς κύριε τοῖς σωτηριμυθίοις
16 τῶν καρδιῶν, & ἐξ ὧν ταπεινὸς τὸ πνεῦμα πύσσει.
17 *πολλὰ αἰθλίψαις τῶν δικαίων, & ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσῃ αὐτούς ὁ κύριος. *φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ᾧ αὐτῶν ἐσωτηρήσεται. *θαύματος ἀμαρτωλῶν ποιητής, & ἐμὶθύντες τὸν δίκαιον πλημμελήσῃ. *λυτρώσῃ κύριος ψυχὰς δέλων αὐτοῦ, & ἐμὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

18 *ψαλμὸς τῷ δαυίδ. λδ'.
19 *Δίκατον κύριε ἐξ ἀδικούντός με, πολέμηθαι ἐξ ἐμοῦ πολέμουιτάς με. *ἐπὶ λαβὴ ὅπλα & θυρεὸς, καὶ θώραξ ἐπὶ τὴν βόθρειόν μου. *ἐκχεον ῥομφαίαν, & συγκλείθαι ἐξενδυτίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμι ἐγώ. *αἰχμηθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ὁ ζητῶν τὴν ψυχὴν μου. ἀποστροφῇ τῶν ἐπὶ τῷ ὅπῳ, & καταιχμηθήτωσαν ὁ λογίζομαι κακά. *γρηθήτωσαν ὡς χιρὸς καὶ ποσὶς ὁπλίσθη κύριος ἐκ τῶν λίθων αὐτοῦ.

20 *γρηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτὶς & ὀλίγημα, & ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς.
21 *ὅτι ὁρεαὶ ἐκρυψάμην διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτῳ ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.
22 *ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ὡς γινώσκω· καὶ ἡ θήρα αὐτοῦ ἐκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν. & ἐν τῇ παγίδι πεσέτω ἐν αὐτῇ. *ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Timete à præsentia Domini sancti eius, quoniam nō est egestas timentibus eum. *Filij leonum eguerunt & esurierunt: inquirentes autem doctrinam Domini non carent villo bono. *Ambulate filij, accipite à me: timorem Domini docebo vos. *Quis est vir qui velit vitam, amans dies quod videat bonum?

*Recede à malo & fac bonum: inquire pacem & sequere eam. *Oculi Domini super iustos, & aures eius ad suscipiendam deprecationem eorum. *Vultus autem Domini irascitur contra facientes malum, ad abolendam de terra memoriam eorum.

*Orant iusti & à conspectu Domini exauditi sunt: & de omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. *Propè est Dominus contritis corde, & humiles spiritu saluabit. *Multa mala eueniunt iusto: & ex omnibus illis liberauit eum Dominus. *Custodit omnia membra eius: vnum ex eis non est confractum. *Mors impij mala; & odio habentes iustum, damnabuntur. *Redimet Dominus animas seruorum suorum, & non condemnantur omnes qui sperant in verbo eius. *Psalmus xxxv. *Dauidis.

Magnificare Domine contra auctores concertationis meae; instrue bellum aduersus auctores belli mei. *Apprehende clypeum & parmulam, & surge in adiutorium meum. *Euagina lanceam & claude thecam, & sta in occursum persecutorum meorum. Dic animæ meae; Redemptor tuus sum ego. *Confundantur & erubescant, quærentes animā meam: conuertantur retrorsum & ignominia afficiantur, qui cogitant malum meum. *Sint sicut palea coram vento, & angelus Domini impellat. *Sit via illorum tenebræ & caligines: & angelus Domini persequatur eos. *Quoniam sine causa tetenderunt mihi foueam retis sui: sine causa insidiati sunt animæ meae. *Veniat ei desolatio & non aduertat: & rete eius quod abscondit, capiat eum; in desolationem ipsam cadat.

*Et anima mea gaudebit in verbo Domini: exultabit in redemptione eius.

כָּל־עֲצֻמוֹתַי תֹּאמְרֵנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיל
 עָנִי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגִּזְלוֹ׃
 * יְקוֹמוּן עֲדֵי חֲמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאַלּוּנִי׃
 * יִשְׁלֹמוּנִי רַעַת תַּחַת טוֹבָה שְׂכֹל לְנַפְשִׁי׃
 * וְאֲנִי בַחֲלוּתָם לְבוֹשִׁי שָׁק עָנִיתִי בַצּוֹס נַפְשִׁי
 וְתַפְלִיתִי עַל־חֵיקִי תִשׁוּב׃ * כִּרַּע בָּאֶחָ לִי
 הִתְהַלַּכְתִּי כְּאֶבֶל־אִם קָרָר שְׁחוֹתִי׃
 * וּבְצִלְעֵי שִׁמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִיִּים וְלֹא
 יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ׃ * בַּחֲנָפֵי לַעֲגִי מַעֲוֵג חֶרֶק
 עָלַי שְׁנִימוּ׃ * אֲדָנִי כִמְהָ תִרְאֶה הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי
 מִשְׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יִחִידָתִי׃ * אֹדֶךְ בִּקְתֵּל רֶב
 בְּעַם עֲצוֹם אֶהְלֹךְ׃ * אֵל־יִשְׁמַחוּ־לִי אֵיבֵי
 שָׁקֶר שְׂנְאֵי חָנָם יִקְרְצוּ־עֵינַי׃ * כִּי לֹא שְׁלוֹם
 יִדְבְּרוּ וְעַל רַגְעֵי־אָרֶץ דְּבָרֵי מַרְמוֹת יִחְשְׁבוּן׃
 * וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הָאֵחָי הָאֵחָ רֵאתָ
 עֵינָנו׃ * רֵאִיתָ־יְהוָה אֵל־תַּחֲרַשׁ אֲדָנִי אֵל־
 תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ * הֶעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטֵי אֱלֹהֵי
 וְאֲדָנִי לְרִיבִי׃ * שִׁפְטָנִי בְצִדְקָךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאֵל־יִשְׁמַחוּ־לִי׃ * אֵל־יֹאמְרוּ בְּלִבָּם הָאֵחָ נִפְשָׁנוּ
 אֵל־יֹאמְרוּ בְּלַעֲנוֹהוּ׃
 * יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחְדָּו שִׁמְחֵי רַעְתִּי יִלְבָּשׁוּ־בִשְׁת
 וּכְלָמָה הַמְּדַלִּים עָלַי׃
 * יִרְנוּ וַיִּשְׁמַחוּ חֲפָצֵי צִדְקִי וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל
 יְהוָה הַחֲפֵץ שְׁלוֹם עֲבָדָיו׃
 * וְלִשְׁוֵנֵי תִהְיֶה צִדְקָךְ כָּל־הַיּוֹם תִּהְיֶה־תָּךְ׃
 לו
 * לְמַנְצֵחַ לַעֲבָד־יְהוָה לְדָוִד׃
 * נֶאֱס־פֶּשַׁע לְרָשָׁע בִּקְרִיב לְבִי אֵין־פָּחַד אֱלֹהִים
 לִנְגַד עֵינָיו׃
 * כִּי־הִחְלִיק אֱלֹוֵי בְּעֵינָיו לְמַצָּא עֹנֵוֹ לְשֹׁנָא׃

10 * Omnia ossa mea dicent, Domine quis simi-
 lis tui? eruens, inopem à validiore eo, & pau-
 11 perem & mendicum à violento. * Surgentes
 testes iniqui, quæ nesciebam interrogabant me.
 12 * Reddebant mihi mala pro bono, sterilitatē
 13 animæ meæ. * Ego autē cum infirmarer ab eis,
 induebar cilicio: humiliabam in ieiunio animam
 14 meā, & oratio mea in sinu meū conuertebatur.
 15 * Quasi ad amicum, quasi ad fratrem meum
 sic ambulabam; quasi lugens mater tristis sic in-
 16 curuabar. * Et in infirmitate mea letaban-
 tur & congregabantur: collecti sunt aduersum
 me percutientes, & nesciebam, scindentes, &
 17 non tacentes. * In simulatione verborum ficto-
 rum, frendebant contra me dentibus suis.
 18 * Domine quando aspicias? conuerte animam
 meam à calamitatibus suis, à leonibus solita-
 19 riam meam. * Confitebor tibi in ecclesia gran-
 di: in populo forti laudabo te.
 20 * Non latentur super me inimici mei men-
 daces, odientes me frustra, conuiuentes oculo.
 21 * Non enim pacem loquuntur, sed in rapina
 terræ verba fraudulenta concinnant.
 22 * Et dilatauerunt super me os suum: dix-
 runt, Vah vah, vidit oculus noster.
 23 * Vidisti Domine, ne taceas: Domine ne elon-
 24 geris à me. * Consurge & vigila in iudicium
 meum, Deus meus, et Dominus meus in causam
 25 meam. * Iudica me secundum iustitiam meam
 Domine Deus meus, & ne insultent mihi.
 26 * Ne dicant in corde suo, Vah anima nostra:
 ne dicant, Obforbuimus eum.
 27 * Confundantur & reuerentur pariter qui
 letantur in afflictione mea, induantur confusio-
 ne & verecundia qui magnificantur super me.
 28 * Gaudeant & latentur qui volūt iustitiam
 meam: & dicāt semper, Magnificetur Dominus
 29 qui vult pacem serui eius. * Et lingua mea me-
 ditabitur iustitiam tuam, tota die laudē tuam.
 30 * Victori seruo Dñi David. PSAL. XXXVI.
 31 **D**ixit scelus impij in medio cordis eius, Non
 32 est timor Dei ante oculos eius. * Quoniam
 dolose agit aduersum eum in oculis suis, ut in-
 ueniret iniquitatem eius ad odiendum.

תרגום

כָּל־חֲסִמֵּי שִׁלְחֵי לִי׃
 11 קִימִין סִתְרִין חֲטוּפִין
 12 פִּרְעִין לִי בִישְׁתָּא חֲלָף טַבְחָא בְּעֵן לְמַתְכֵּל נַפְשִׁי׃
 13 וְאֵנָּה בְּעֵז מַרְעִיתָהוֹן לְבִשְׁת שָׁקָא סִגְפִּת
 14 הֵיךְ חֲבָרָא הֵיךְ אֲחָא דִּילִי הִלְכֵת וְהֵיךְ אֲבֵלָא דְּמִתְאַבֵּל עַל אִמָּה חֲפִיר שְׁחִית׃
 15 וּבְחֲבָרֵי
 16 בְּמִלִּי שְׁעִיעִיתָא וּמִרְחִבֵּי
 17 יוֹי כִּמְהָ אֲחָ חֲמִי אֲתִיב נַפְשִׁי מִשְׁלִיתָהוֹן מִכְּנִי אֲרִינוּא גּוֹשְׁמִי׃
 18 אֹדֶךְ קִרְסֵךְ בְּכִנְיִשְׁתָּא רַבָּא בְּעַמָּא
 19 לֹא יַחְדָּו לִי בְּעָלִי דְּבָבִי לְשִׁקְרָא שְׂנְאֵי מִנְּרִמְזֵן בְּעִינֵיהוֹן׃
 20 אֲרוּם לֹא שְׁלָמָא מִסְּלִין וְעַל צִדְקִי אֲרַעָא
 21 וְאַפְתִּיו עָלִי פּוֹמָהוֹן אֲמְרוּ חֲדָנָא חֲדָנָא חֲמִית עֵינָנִין׃
 22 חֲמִיתָא יוֹי לֹא תִשְׁחֹק
 23 אֲחַעֲרָ וְחִקִּי לְרִיבִי אֱלֹהֵי וּמִרִי נִצְחָנִי לְחֲגִרָתִי׃
 24 דָּוִד יָתִי בְּצִדְקָתְךָ יוֹי אֱלֹהֵי וְלֹא יַחְדָּו עָלִי׃
 25 וְלֹא
 26 יִבְהִתּוֹן וַיִּתְכַּנְּעוּ כְּחֲדָא דְּחֲדָן עַל בִּישְׁתִּי יִלְבָּשׁוּן בְּחִתָּא וּכְסוּפָא דְּמִתְרַבְּרִין׃
 27 וְיִשְׁוֵנֵי תִהְיֶה חֲדָנָא דְּעִבְרָה׃
 28 וְלִשְׁוֵנֵי חֲרָנִין צִדְקָתְךָ כְּלִיזְמָא תִּשְׁכַּחֲתָךְ׃
 29 לְשִׁבְחָא לְעִבְרָא דְּיוֹי לְדָוִד׃
 30 אֲמַר מִרְדָּא לְחִיבָא
 31 אֲרוּם שַׁעֲלָה בְּעִינֵיהוֹי לְמִשְׁכַּח חֲזִיבִיהָ לְמַסְכָּא אֲלַפְנָא׃

*Omnia ossa mea dicent, Dñe Dñe quis similis tibi? Eripiēs inopem de manu fortiorū eius, & egenum & pauperem à diripientibus eum. *Surgentes mihi testes iniqui quæ ignorabam interrogabant me.

*Retribuebant mihi mala pro bonis, & sterilitatem animæ meæ. *Ego aut̃ cū ipsi molesti essent mihi, induebar cilicio. Et humiliabam in ieiunio animā meā, & oratio mea in sinu meo cōuertetur. *Quasi proximo quasi fratri nostro sic cōplacebam, quasi lugens & cōtristatus sic humiliabar.

*Et aduersum me lætati sunt & conuenerunt, congregata sunt super me flagella & ignorauī. dissipati sunt nec compuncti. *Tentauerūt me, subfannauerūt me subfannatione, frenduerūt super me dentibus suis. *Dñe quādo respicies? restitue animā meā à malignitate eorū, à leonibus vnicā meam. *Cōfitebor tibi in ecclesia magna, in populo graui laudabo te. *Non supergaudeāt mihi q̃ aduersantur mihi iniquē, qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.

*Quoniā mihi quidē pacificē loquebatur, & in iracundia *dolos cogitabāt. *Dilatauerūt super me os suū: dixerunt, Euge euge, viderūt oculi nostri. *Vidisti Dñe ne fileas, Dñe ne discedas à me. *Exurge Dñe & intende iudicio meo: Deus meus & Dñs meus in causam meā. *Iudica me Dñe secundum iustitiā tuā Dñe Deus meus, & nō supergaudeant mihi. *Non dicant in cordibus suis, Euge euge animæ nostrę: nec dicant, Deuorauimus eū. *Erubescant & reuertatur simul qui gratulatur malis meis. Induantur cōfusione & reuerētia qui magna loquuntur super me. *Exultent & lætentur qui volunt iustitiā meā. Et dicant semper, Magnificetur Dominus, qui volūt pacem serui eius. *Et lingua mea meditabitur iustitiā tuā, tota die laudem tuam.

*In finem seruo Dñi Dauid. xxxv. **D**icit iniustus vt delinquat in semetipso, Non est timor Dei ante oculos eius.

*Quoniam dolosē egit in conspectu eius, vt *inueniret iniquitatem suam, & odiret.

10 *πρώτα τὰ ὅσα μὲ ἐρεῖσαι, κύριε κύριε τίς ὁμοίός σοι
ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς σφεωτέρων αὐτοῦ, & πτωχὸν ἐκ
11 πονητῶν ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. *ἀναστάντες μοι
μάρτυρες ἀδίκοι, ἃ ἐκ ἐγνώσκον ἡρώτων με.

12 *δύτα πεδίδοσθ' μοι πόνητορ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκ-
13 νίαν τῇ ψυχῇ μου. *ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ παρενοχ-
λεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον. καὶ ἐταπείνων ἐν νηθείᾳ τὴν
ψυχὴν μου, καὶ ἡ πνευματική μου εἰς κόλπον μου ἀποσχε-
14 φή(ε). *ὥς πλησίον ὡς ἀδελφῶν ἡμετέρων ἕτως δι-
ηρέσω με, ὡς πενήτων καὶ σκυθρωπάζων ἕτως ἐταπείνω μὲν.

15 *καὶ κατ' ἐμὲ δ' ὠφραὶ θῆσαν καὶ σωήχ' θῆσαν, σω-
ήχ' θῆσαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ ὄγκ' ἐγνων. διεσχίσθησαν καὶ
16 ἔκατενύγησαν. *ἐπείρασθ' με, ἵξεμυκτῆρισθ' με
17 μυκτῆρισθ' με, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τὰς ὀδόντας αὐτῶν. *κύριε
πότε ἐπόψῃς; ἀποκαλίσθη τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακῆς-
18 γίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονοχρῆν μου. *ἐξομολογή-
19 θηκαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεὶ αἰνέσω σε. *μὴ
ἐπιχαίρῃσθ' μοι οἱ ἐχθροὶ αἰνούντες μοι ἀδίκως, οἱ μισθύντες
με δωρεάν, & διανδύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 *ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρήνικα ἐλάλην, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλως
21 διελογίζοντο. *ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν,
22 εἶπον δι' γε δι' γε, εἶδον & ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. *εἶδες κύ-
ριε, μὴ ἀφίσσωπῃς, κύριε μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμῶν.

23 *ἐξεγέρθη κύριε καὶ πτόχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός
24 μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. *κρίνον με κύριε
κτ' τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχα-
25 ρήσῃσθ' μοι. *μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, δι' γε
δι' γε τῇ ψυχῇ ἡμῶν. μὴ ὃ εἴποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.

26 *αἰχμωθέντων καὶ ἐντραπείστων ἅμα & ἐπιχαί-
ροντες τοῖς κακοῖς μου. ἐνδυσάδωσαν αἰχμὴν & ἐντρα-
27 πὴν οἱ μεγαλοῤῥήμονοι ἐπ' ἐμὲ. *ἀγαλλιάδωσαν &
δι' ὠφραὶ θῆσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ εἰ-
πάδωσαν διαπαντός, μεγαλυνήτω ὁ κύριος, οἱ θέλοντες
28 τὴν εἰρήνην & δέλας αὐτῶν. *καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαινόν σου.

1 *Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίῳ τῷ δαυίδ. λέ.
2 *Φησὶν ὁ ψάλλων ὁ ἁμαρτάνων ἐν ἑαυτῷ, ὅτι ἐστὶ
3 φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. *ὅτι ἐδόλωσεν
ἐνώπιον αὐτοῦ, & δόρειν τὴν δόμιάν αὐτοῦ καὶ μισήσῃ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Omnia membra mea dicent, Domine quis similis tibi, eripiens afflictum à fortiori se, & pauperem & mendicum à raptore suo?
"Surgēs testes iniqui, quæ nesciebam, interrogabant me. "Reddebant mihi malum pro bono, quærentes orbare animam meam.
"Ego verò in tempore infirmitatis eorum induebar sacco: affligēbam ieiunio animam meam. oratio autem mea ad sinum meum reuertetur.
"Ac si socius & frater meus fuisset, ita cum eo ambulabam: & sicut lugens, qui luget matrem suam, obscurus humiliabar.
"Et in tribulatione mea lætati & congregati sunt: conuenerunt aduersum me impij, qui cōterunt me verbis suis, & nesciui etiā, si laceparent pellem meam, non tamen eliciebant sanguinem.
"Verbis autē blanditiarū, sublannatorijs, & derisorijs frendent contra me dentibus suis.
"Domine vsquequo respicies? conuerte animā meam à desolationibus eorum, à filijs leonum corpus meum.
"Confitebor coram te in congregatione magna. in populo valido laudabo te.
"Non lætentur de me auctores inimicitia meæ falso; odientes me sine causa, annuentes oculis suis.
"Quoniam non pacem loquuntur: & contra iustos terræ quiescēt in seculo illo, verba dolosa cogitant.
"Et dilatauerunt super me os suū, & dixerunt, Euax euax; vidit oculus noster.
"Vidisti Domine, ne fileas Domine, ne elongeris à me.
"Euigila & expergiscere ad iudicium meum, Deus meus, & auctor victoria meæ ad litem meam.
"Iudica me secundum iustitiam tuam Domine, Deus meus, & ne lætentur de me.
"Vt non dicant in cordibus suis, Lætata est anima nostra: ne fortē dicant, Deuorauimus eum.
"Erubescant & confundantur pariter, qui lætantur malo meo: induantur pudore, & confusione qui magnificantur super me.
"Gaudeant & lætentur qui quærent iustitiam meam: & dicant iugiter, Magnificetur gloria Domini, qui vult pacem serui sui.
"Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam; tota die laudem tuam.
P S A L. XXXVI. Ad canendum seruo Domini Dauidi.
"Dicit scelus impio in medio cordis eius, Non est timor Domini coram oculis eius.
"Quia blanditur sibi in oculis suis vt inueniat peccatum suum, & odio prosequatur doctrinam.

דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב :
 * און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא-
 טוב רע לא ימאס :
 * יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים :
 * צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם
 ובהמה תושיע יהוה : * מה יקר חסדך אלהים
 ובני אדם בצל כנפיק יחסיון :
 * ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם :
 * כי עמד מקור חיים באורך נראה אור :
 * משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב :
 * אל תבואני רגל באוה ויד רשעים אל תגדני :
 * שם נפלו פעלי און דחול לא יכלו קום :
 לו

* לרוד אל תתחר במרעים אל תקנא
 בעשי עוליה :
 * כי כחציר מהרה ימלו ובירק דשא יבולין :
 * בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה
 אמונה :
 * והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך :
 * גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה :
 * והוציא כאור צדקך ומשפטך בצהרים :
 * רום ליהוה והתחלל לו אל תתחר במצליח
 דרכו באיש עשר מזמור :
 * הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע :
 * כי מרעים יברתון וקוי יהוה חמה יירשו ארץ :
 * ועוד מעט ואין רשע והתבוננה על מקומו
 ואיננו :
 * וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום :
 * זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו :
 * אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו :

4 * Verba oris eius iniquitas & dolus, cessavit cogitare benefacere. * Iniquitatem cogitat in cubili suo, stabit in via non bona, malum non abijciat. * Domine in celo misericordia tua, fides tua usque ad nubes.
 7 * Justitia tua quasi montes Dei; iudicia tua abyssus multa: homines & iumenta saluos facies Domine. * Quam preciosa est misericordia tua Deus! & filij Adam in umbra alarum tuarum sperabunt. * Inebriabuntur de pinguedine domus tue, & torrente deliciarum tuarum potabis eos. * Quoniam tecum est fons vite, in lumine tuo videbimus lumen.
 11 * Attrahe misericordiam tuam scientibus te, & iustitiam tuam rectis corde.
 12 * Non veniat mihi pes superbia, & manus impiorum non me commoveat.
 13 * Ibi ceciderunt operantes iniquitatem: expulsi sunt, & non potuerunt surgere.

1 * David. PSAL. XXXVII.
 Noli contendere cum malignis, nec amularis facientes iniquitatem. * Quoniam sicut herba, velociter conterentur; & sicut herba viride, marcescent. * Spera in Domino & fac bonum, peregrinare in terra & pascere fide. * Et delectare in Domino, & dabit tibi promotiones cordis tui. * Volve super Dominum viam tuam, & confide in eo, & ipse faciet. * Et educet sicut lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum sicut meridiem.
 7 * Tace Domino & expecta eum; noli contendere aduersus eum qui proficit in via sua, aduersus virum qui facit quae cogitat.
 8 * Dimitte iram & relinque favorem: noli contendere ut male facias.
 9 * Quonia qui male faciunt, interibunt; expectantes autem Dominum ipsi hereditabunt terram. * Adhuc enim modicum, & non erit impius; & cogitabis de loco eius, & non subsistet. * Mites autem hereditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis. * Cogitat impius de iusto, & frendet aduersus eum dentibus suis. * Dominus deridebit eum, videns quod veniet dies eius.

תרגום

4 * מלי פומה רשעא ונכילו פסק למסכל לאושבא :
 * ויבשמי שמיא טובך הימנותך עד שחקין :
 * כמה יקיר טובך וי ונכני נשא בטלליא שכינתך ישרון לרחצן :
 * נגוד טובך על ידעך וצדקתך על תריצי לבא :
 * חסן נפלו עבדי שקר ידחין ולא יוספון למקום :
 * ארום סופיהון חייך עשבא בסרהוביא
 * רחץ במימרא דיי ועבר טב שרי בארעא ועסוק בהימנותא :
 * ויפק חייך נהורא צדקתך ודינך חייך טיהרא :
 * אוריך מרגוז ושכוק רחמא לא חרגג ברם
 * ארום סכאשין ושחיצון וסבדין במימרא דיי היגון וירחון ארעא :
 * חשב רשיעא ביש על צדיקא ומעמי עלוהי בכוחו :
 * וענוהני ורחון ארעא ויהפנקון על סגיעות שלמא :
 * ויגחך עלוהי ארום חמא ארום עאל יומא דתברא :

* Verba oris eius iniquitas & dolus, noluit intelligere vt bene ageret. * Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni viæ non bonæ, malitiā aut non odiuit.

* Dñe in cælo misericordia tua, & veritas tua vsque ad nubes. * Iustitia tua sicut mōtes Dei, iudicia tua abyssus multa. Homines & iumenta saluabis Dñe: * Quem admodum multiplicasti misericordiā tuā Deus. Filij aut hominū in tegmine alarū tuarū sperabūt. * Inebriabuntur ab ybertate domus tuæ, & torréte voluptatis tuæ potabis eos. * Quoniā apud te * fons vitæ: in lumine tuo videbimus lumē. * Præcede misericordiā tuam scientibus te, & iustitiā tuā his qui recto sunt corde. * Non veniat mihi pes superbiæ, & manus peccatoris nō moueat me. * Ibi ceciderūt oēs q̄ operātur iniquitatē: expulsi sunt, nec potuerūt stare.

Psalmus David. xxxvi.

NOli æmulari in malignantibus, neque zelaueris facientes iniquitatē. * Quoniā tanquā fœnum velociter arefcunt, & quæadmodū olera herbarum citò decidēt. * Spera in Dño, & fac bonitatē, & inhabita terrā, & pascēris in diuitijs eius. * Delectare in Dño, & dabit tibi petitiones cordis tui. * Reuela* ad Dñm viā tuā, & spera in eo, & ipse faciet. * Et educet quasi lumē iustitiā tuam, & iudiciū tuum tanquā meridiem. * Subditus esto Dño, & ora eum. * Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua, in homine faciente iniustitias. * Desine ab ira, & derelinque furorē; noli æmulari, vt maligneris. * Quoniā qui malignantur, exterminabuntur; sustinentes autem Dominū, ipsi hæreditabunt terrā. * Et adhuc pusillum, & non erit peccator; & quæres locum eius, & non inuenies. * Mansueti autem hæreditabunt terrā, & delectabuntur in multitudine pacis. * Obseruabit peccator iustum, & stridebit super eum dentibus suis. * Dñs autē irridebit eum, quoniam prospicit quod veniet dies eius.

4 * τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ὁμοίᾳ καὶ δόλῳ, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῆναι.
5 * ὁμοίαν διελογίσασθαι τῇ κοίτῃ αὐτοῦ, παρέστη πᾶσι
6 σὴ ὁδὸς οὐκ ἀγαθῇ· κακία δὲ ἐπεσώχθησιν. * κύριε ἐν τῷ ἔρειπῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
7 * ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ, τὰ κείμενά σου ἄβυσσος πολλή. ἀνθρώπους ἐκ τῆς σῶσεως κύριε.
8 * ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. * ὅτι υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζουσιν. * μεθυσθήσονται ἀπὸ πλότητος οἴκου σου, καὶ τὴν χειμάρρην τῆς τρυφῆς σου ποτίσεις αὐτούς. * ὅτι ὡς πηγή ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁ ψόμεθα φως. * ὡς ἀγαπᾷς τὸ ἔλεός σου τοῖς γνώσκουσίν σε, ἐκ τῆς δικαιοσύνης σου τοῖς διθήσει τῇ καρδίᾳ.
12 * μὴ ἐλθέτω μοι πόνος ὑπερηφανίας, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσασαί με. * ἐκεῖ ἐπεθεν πάντες ἐργαζόμενοι τῷ ὁμοίῳ. ἐξώθησαν, καὶ ἐμὴ διώων σῆμα.
1 * Φαλμός τῷ δαυίδ. λς.

Μὴ παραζήλῃς ἐν πονηροῦς, μὴ δὲ ζήλῃς ὅτι ποιοῦντας τῷ ὁμοίῳ. * ὅτι ὡς χορτὸς ταχὺ ἀποξηρανθήσεται, ὡς λαχана χλῆς ταχὺ ἀποπεθῆναι).
3 * ἐλπὶς ἐπὶ κύριον, ἐκ ποίει χρηστότητα, καὶ καταισκήνυσεν τῷ γλῶ, καὶ ποιμανθήσεται ἐπὶ τῷ πλάτῳ αὐτοῦ.
4 * καταισκήνυσεν τοῦ κυρίου, καὶ δώῃ τοῖς αἰτήματά τῆς καρδίας σου.
5 * ἀποκάλυψον τοῦ κύριον τῷ ὁδόν σου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. * καὶ ἐξοίσει ὡς φως τῷ δικαιοσύνῳ σου, ἐκ τῶν κειμένων σου ὡς μεσημβρίαν.
7 * ὑποτάγητι τῷ κυρίῳ, ἐκ ἐκείνου αὐτόν. μὴ παραζήλῃς ἐν τῷ κατὰ δουλοδικίᾳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι ὁμοίῳ.
8 * παύσαι ἀπὸ ὀργῆς, ἐκ καταλίπε θυμόν. μὴ παραζήλῃς, ὡς πονηροῦς. * ὅτι πονηροῦς ἐξολοθρευθήσονται. * ὅτι ὑπομύοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γλῶ. * καὶ ἐτιολίγον ἐκ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλός. ἐκ ζητήσεις τὸν ῥπον αὐτοῦ, ἐκ μὴ ὀργῆς. * ὅτι πρᾶξις κληρονομήσουσι γλῶ, ἐκ καταισκήνυσεν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. * ὡς ἀγαπᾷς τὸν ἀμαρτωλόν τὸν δίκαιον, καὶ βρῦξαι ἐπ' αὐτόν ὅσον ὁδόντας αὐτοῦ. * ὅτι κύριος ἐκγελάσκει αὐτόν, ὅτι ὡς βλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Verba oris eius impietas & dolus: destitit intelligere, vt beneficeret. * Impietatē cogitat in cubili suo: manet in via non bona; malitiam non execratur. * Domine in cælis cælorum bonitas tua: fides tua vsque ad æthera. * Iustitia tua Deus excelsa, sicut montes fortes; & iudicia tua profunda sicut abyssus magna: homines & iumenta saluabis Domine. * Quam preciosa est misericordia tua Domine! homines autē in vmbra maiestatis tuæ morabuntur cū fiducia. * Inebriabuntur pinguedine benedictionis domus tuæ; & de scaturigine dulcedinis tuæ potabis eos. * Quoniam apud te sunt stillicidia aquæ viuētis: propter lucem gloriæ tuæ videbimus lumen. * Protrahe bonitatem tuam ad cognoscentes te: & iustitiam tuam ad eos qui recti sunt corde. * Ne occurrat in me pes superbi; & manus impiorum non cōmoueat me. * Ibi ceciderunt operarij falsitatis; impulsi sunt, nec addunt vt surgant. P S A L. XXXVII. * Davidi. * Noli æmulari in malignos vt fias illis similis; nec zelaueris in operarios iniquitatis vt superbias cum eis. * Quoniam finis eorum sicut herba; citò succidentur, & tanquam viriditas herbæ defluent. * Confide in verbo Domini; & fac bonum. inhabita terram & operam naua in fide. * Et delectare in Domino; & dabit tibi petitiones cordis tui. * Manifesta coram Domino viam tuam: & spera in verbo Domini, & ipse operabitur. * Et educet sicut lucem iustitiam tuam: & iudicia tua sicut meridiem. * Tace, præstolare coram Domino, & expecta eum: ne æmuleris impium prosperam viam suam reddentem; hominem exequentem consilium peccatorum. * Procul sis ab iracundia, & missum fac furorē: ne æmulatus fueris vt nequiter facias. * Quoniam qui nequiter agunt, exterminabuntur: & qui confidunt in verbo Domini, ipsi hæreditabunt terram. * Et adhuc modicum, & non erit impius: & intendes ad locum eius, & non erit. * Et mites hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis. * Cogitat impius malum aduersus iustum & frendet super eum dentibus suis. * Dominus subannabit eum; quoniam prospicit, quod aduentet dies contritionis ipsius.

* חרבי פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל
עני ואביון לטבוח ישרי דרך :
* חרבם תבוא בלכם וקשתותם תשברנה :
* טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים :
* כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים
יהוה : * יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם
לעולם תהיה :
* לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו :
* כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר ברים כלו
בעשן כלו :
* לזה רשע ולא יצליח חונן ונותן :
* כי מברכו יירשו ארץ ומקל ליו יכרתו :
* מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ :
* כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו :
* נערה ייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם :
* כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה :
* סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם :
* כי יהוה יאהב משפט ולא יעזב את חסידיו
לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרה :
* צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה :
* פי צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט :
* תורת אלהיו בלבו לא תמער אשדיו :
* צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו :
* יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו :
* קנה אל יהוה ושמר דרכו וירומם לרשת
ארץ בהכרת רשעים תראה :
* ראיתי רשע עריץ ומתערה באזרח רענן :
* ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא :
* שמר תסוראה ישר כי אחרית לאיש שלום :

14 * Gladium euaginauerunt impij, & tene-
derunt arcum suum, ut percutiant egenum, &
pauperem, & interficiant rectos in via.
15 * Gladius eorum ingreditur in cor eorum,
& arcus eorum confringantur.
16 * Melius est parum iusto, quam diuitie im-
piorum multae. * Quoniam brachia impiorum
confringentur: subleuat autem iustos Dominus.
17 * Nouit Dominus dies immaculatorum, &
hereditas eorum aeterna erit.
18 * Non confundentur in tempore malo, & in
diebus famis saturabuntur. * Quia impij peri-
bunt. et inimici Domini gloriantes et monoe-
rotes, consumentur, ut fumus consumentur.
19 * Fœnus accipit impius & non reddit, ius-
tus autem donat & tribuit. * Quia qui be-
nedicti fuerint ab eo, hereditabunt terram: &
qui maledicti, interibunt. * A Domino gressus
viri firmantur, & viam eius volet.
20 * Cum ceciderit, non allidetur, quia Dominus
sustentat manum eius.
21 * Puer fui, siquidem senui, & non vidi ius-
tum derelictum, nec semē eius querens panem.
22 * Tota die donat & commodat, & semen
eius in benedictione erit.
23 * Recede à malo & fac bonum, & habita
in sempiternum. * Quia Dominus diligit iu-
diciū, & nō derelinquet sanctos suos, in eter-
num custoditi sunt, & semen impiorum peribit.
24 * Iusti hereditabunt terram, & inhabita-
bunt in seculum super eam.
25 * Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua
eius loquetur iudiciū. * Lex Dei eius in cor-
de eius, non deficient gressus eius. * Considerat
impius iustum, & querit ut occidat eum.
26 * Dominus non derelinquet eum in manu
eius, & non condemnabit eum cum iudicatur.
27 * Expecta Dominum & custodi viam eius,
& exaltabit te ut possideas terram: cum interi-
bunt impij, videbis. * Vidi impium robustum
& fortissimum sicut indigenā virentem. * Et
transiit, & ecce non erat: & quasi eum, &
non est inuentus. * Custodi simplicitatē & vide
rectum, quia erit ad extremum viro pax.

תרגום

14 חרבם שלפו רשעים ופתחו קשתותיהם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך :
15 חרבם תבוא בלכם וקשתותם תשברנה :
16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים :
17 כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה :
18 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה :
19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו :
20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר ברים כלו בעשן כלו :
21 לזה רשע ולא יצליח חונן ונותן :
22 כי מברכו יירשו ארץ ומקל ליו יכרתו :
23 מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ :
24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו :
25 נערה ייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם :
26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה :
27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם :
28 כי יהוה יאהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרה :
29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה :
30 פי צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט :
31 תורת אלהיו בלבו לא תמער אשדיו :
32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו :
33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו :
34 קנה אל יהוה ושמר דרכו וירומם לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה :
35 ראיתי רשע עריץ ומתערה באזרח רענן :
36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא :
37 שמר תסוראה ישר כי אחרית לאיש שלום :

* Gladium euaginauerunt peccatores, 14
intederunt arcū suū: vt deiciant pauperē
& inopē, vt trucident rectos corde. * Gla- 15
dius eorum intret in corda ipsorū, & arcus
eorū cōfringātur. * Melius est modicū iu- 16
sto super diuitias peccatorū multas. * Quo- 17
niam brachia peccatorū cōterentur, cōfir-
mat aut iustos Dñs. * Nouit Dñs* vias im- 18
maculorū, & hereditas eorū in æternum
erit. * Nō confundetur in tēpore malo, & 19
in diebus famis saturabuntur, quia pecca-
tores peribunt. * Inimici verò Dñi mox vt 20
honorificati fuerint ipsi & exaltati, defi-
cientes quēadmodum fumus * defecerunt.
* Mutuatur peccator, & non soluet. iustus 21
aut miseretur, & tribuit. * Quia benedicē- 22
tes ei hæreditabunt terrā, maledicētes aut
ei disperibūt. * A Dño gressus hominis di- 23
riguntur, & viam eius volet valde. * Cū 24
ceciderit, non collidetur, quia Dñs suppo-
nit manū ei. * Iunior fui, & enim senui, & 25
non vidi iustū derelictū, neq; semen eius
quærens panē. * Tota die miseretur & cō- 26
modat iustus, & semē illius in benedictio-
ne erit. * Declina à malo, & fac bonum, & 27
inhabita in seculū seculi. * Quia Dñs amat 28
iudiciū, & non derelinquet sanctos suos:
in æternum conseruabuntur. Iniusti autē
puniuntur, & semen impiorū peribit. * Iusti 29
aut hereditabunt terrā, & inhabitabunt in
seculum seculi super eā. * Os iusti medita- 30
bitur sapientiā, & lingua eius loquetur iu-
diciū. * Lex Dei eius in corde ipsius, & 31
nō supplantabitur gressus eius. * Cōsiderat 32
peccator iustū, & quærit mortificare eum.
* Dñs aut non derelinquet eū in manibus 33
eius, nec dānabit eū, cū iudicabitur illi.
* Expecta Dominū, & custodi viam eius, 34
& exaltabit te vt hæreditate capias ter-
ram: cū perierint peccatores, videbis.
* Vidi impium superexaltatum, & ele- 35
uatum, sicut cedros Libani. * Et transi- 36
ui, & ecce nō erat; & quæsiui eum, & non
est inuentus locus eius. * Custodi inno- 37
centiam, & vide æquitatem, quoniam sunt reliquiae homini pacifico.

14 * ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τὸ
ξὸν αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν ἐπὶ πένητα, & σφάζει
15 τὸν δούλῳ τῇ καρδίᾳ. * ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς
16 καρδίας αὐτῶν, & τὰ ῥῆξα αὐτῶν σωτρεῖται. * κρείσσον
17 ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολὺν. * ὅτι
βραχίονες ἁμαρτωλῶν συνελεῖν, ὑποσηρῖζει δὲ
18 τὸν δικαίον ὁ κύριος. * γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀ-
19 μώμων. & ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. * ἐκα-
ταχυνθήσονται ἐν καιρῷ ποιητῶν, & ἐν ἡμέραις λιμῆος χορ-
20 ταθήσονται, ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολούνται. * οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ
κυρίου ἅμα τῷ δοξαζομένῳ αὐτῶν & ὑψωθῶσιν, ἐκλεί-
21 ποντες ὡς καπνὸς ἐξέλπιον. * δανείζει ὁ ἁμαρτωλὸς, &
22 οὐκ ἀποτίσκει· ὁ δὲ δίκαιος οἰκτερεῖ, καὶ δίδωσιν. * ὅτι οἱ δι-
23 λογούντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταράριοι
αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται. * πῶς κύριος τὰ διαβήματα δού-
24 λῶν κατεθυῖται, & τὴν ὁδὸν αὐτῶν ἐλεήσει σφόδρα.
25 * ὅταν πέσῃ ἐκ καταραχθήσεται, ὅτι κύριος ἀντιστηρῖζει
26 χεῖρας αὐτῶν. * νεώτερος ἐγενόμην, & γῆν ἡγήσατο, & οὐκ
εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, ἐδὲ τὸ σπέρμα αὐτῶν
27 ζητοῦν ἄρτοις. * ὁλλὼ τὴν ἡμέραν ἐλαλεῖ & δανείζει ὁ δι-
28 καιος, & τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς δόλοισιν ἔσται. * ἐκκλινον ἀπὸ
κακοῦ, & ποιήσῃς ἀγαθόν, & κατασκηνώσῃς εἰς αἰῶνα αἰῶ-
29 νος. * ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, & οὐκ ἐγκαταλείψει
30 τὸν ὁσίον αὐτῶν, εἰς τὴν αἰῶνα φυλαχθήσονται. ἄνθρωποι δὲ
ἐκδιωχθήσονται, & σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
31 * δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, & κατασκηνώσουσιν
32 εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. * εἶσα δίκαιος μελετήσεται
33 ὁρίαν, & ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλήσει κρίσιν. * ὁ νόμος τοῦ θεοῦ
αὐτῶν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, & οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβή-
34 ματα αὐτῶν. * κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, & ζητεῖ
τοῦ θανατώσαι αὐτόν. * ὁ δὲ κύριος ἐμὴ ἐγκαταλίποι
αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐδὲ ἐμὴ καταδικάσεται αὐ-
35 τόν, ὅταν κρίνηται αὐτῶν. * ὑπόμεινον τὸν κύριον, & φύλαξον
τὴν ὁδὸν αὐτῶν, & ὑψώσῃ σε ὁ κατακληρονομήσας γῆν. ἐν
36 τῷ ἐξολοθρευθῶσι ἁμαρτωλοὶ ὄψει. * εἶδον τὸν ἀσεβῆ
ὑπερυψωμένον, & ἐπαυρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ λιβά-
37 νου. * καὶ παρήλθον καὶ ἰδὲ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν,
& οὐκ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτῶν. * φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδε
δύνητά, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Gladium euaginauerunt impij, & tetenderunt arcum suum vt interficiant egenos & obscuros, vt mactent rectos via. * Gladius eo-
rum penetret in cor eorum: & arcus eorū cōfringantur. * Melius est coram Domino modicum iusti, quā diuitiæ peccatorū multæ.
* Quoniam brachia impiorum cōfringentur: sustentat autem iustos Dominus. * Cognoscit Dominus dies perfectorum; & hære-
ditas eorum in æternum erit. * Non confundentur in tempore malo; & in diebus famis saturabuntur. * Quoniam impij peribunt &
defecerunt inimici Domini, sicut gloria veruecum impinguatorum, qui tandem iugulantur; sic impij deficient, & in fumo gehennæ con-
sumentur. * Mutuat impius & non reddit; iustus verò miseretur, & donat. * Propterea qui benedicuntur in verbo eius, hæreditabunt
terram: & qui maledicuntur in iureiurando eius, excidentur. * A præsencia Domini gressus hominis diriguntur: & via eius grata
erit. * Et si ceciderit in infirmitatē, non morietur: quoniam Dominus sustinet eum manu. * Puer fui, nunc autē senui, & non vidi
iustum derelictum: nec filios eius quærentes panem præ inopia. * Propterea quod tota die miseretur, & commodat: & semen eius in
benedictione. * Recede à malè agendo, & operare bonum: vt habites in sempiternum. * Quoniam Dominus amat iudiciū; & nō
defecit misericordes suos; in æternum custodientur: & filij impiorum exterminabuntur. * Iusti hæreditabunt terrā, & habitabunt in
secula super eam. * Os iusti eloquitur sapientiā: & lingua eius profatur iudiciū. * Lex Dei ipsius in corde eius; non nutabunt
gressus eius. * Insidiatur impius iusto, & quærit interficere eum. * Dominus non derelinquet eum in manu eius: & non dampnabit
eum cū iudicium de eo ager. * Confide in verbo Domini, & custodi viam eius: & exaltabit te vt possideas terram: cū exterminati
fuerint impij, conspicias. * Vidi impium fortem & validum, sicut arborē indigenam & frondescentem. * Et defecit à seculo, & ecce
non erat: & quæsiui eum, & non est inuentus. * Serua integritatem & respice iter rectum: quoniam finis hominis est pax.

38 * ופִּשְׁעֵי נַשְׁמָדוֹ יַחַד אֶתְרִירַת רָשָׁעִים
נִכְרְתָהּ :
39 * וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְּהוָה מַעֲוֹת בַּעַת צָרָה :
40 * וַיַּעֲזֹרם יְהוָה וַיִּפְלֹטם וַיִּפְלֹטם מִרָשָׁעִים
וַיּוֹשִׁיעֵם בִּי־חֶסֶד בּוֹ :

לח

1 * מִזְמוֹר לְדָוִד לְחֻזְקִיר : * יְהוָה אֱלֹהֵי
בְּקֶצֶף תּוֹכִיחֵנִי וּבְחֶמֶת תִּסְרֶנִּי :
2 * בִּי־חֶצֶץ נִחַתוּ בִּי וְהִנֵּחַתוּ עָלַי יָדָךְ :
3 * אֵין־מָתָם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעַם אֵין־שָׁלוֹם
4 * בְּעֵצָמִי מִפְּנֵי חֲטָאתִי : * בִּי עֲוֹנֹתִי עֲבָרוּ רֹאשִׁי
בְּמִשָּׁא כָבֵד וּבְכָדוֹ מִמֶּנִּי :

5 * הִבֵּאתִי שׁוֹ נִמְקוֹ חֲבוּרָתִי מִפְּנֵי אֹלֹתַי :
6 * נַעֲוִיתִי שַׁחֲוִית עַד־מָאֵד כָּל־הַיּוֹם קָדַרְתָּ חֲלֹכְתִּי :
7 * בִּי־כֶסֶלִי מִלֹּא נִקְלָה וְאֵין מָתָם בְּבִשְׂרִי :
8 * נִפְגַּנְתִּי וְנִדְבִיתִי עַד־מָאֵד שֶׁאֲנִי מִנְהַמַּת לְבִי :
9 * אֲדַנִּי נִגְדָךְ כָּל־רִצּוֹנֹתִי וְאֲנִחֹתִי מִמֶּךָ לֹא־
10 * נִסְתָּרָה : * לְבִי סִחֲרָחַר עֲוֹנֵי כַחִי וְאוֹר־עֵינָי גַּם־
11 * הֵם אֵין אֵתִי : * אֲהַבִּי וְרַעִי מִנִּגְדִּי נִגְעִי יַעֲמָדוּ
וְקִרְבֵּי מִרְחָק עֲמָדוּ :

12 * וַיִּנְקְשׁוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי וּדְרָשִׁי רַעֲתִי דִּבְרוּ הַיּוֹת
וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יִהְיוּ : * וְאֲנִי כִחְרַשׁ לֹא
13 * אֲשָׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח־פִּי : * וְאֵהִי כְּאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין כְּפִי תוֹכְחוֹת :
14 * בִּי־לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלֵתִי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי :
15 * בִּי־אֲמַרְתִּי פֶן־יִשְׁמַחוּ־בִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי
רִחֲגִילוּ :

16 * בִּי־אֲנִי לְצַלַּע נִכּוֹן וּמִכְאוּבֵי נִגְדִי תִמִּיד :
17 * בִּי־עֲוֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי :
18 * וְאֵיבֵי חַיִּים עֲצֻמוֹ וְרַבּוֹ שִׁנְאֵי שָׁקֶר :

38 * Præuaricatores autem delebuntur pariter,
39 nouissimum impiorum peribit. * Salus autē in-
40 tribulationis. * Et auxiliabitur eis Dominus,
et liberabit eos, eripiet eos ab impiis et salua-
bit eos, quia sperauerunt in eo.

1 * Psalmus David in commemoratione.

XXXVIII.

2 Domine ne in ira tua arguas me, neque in
furore tuo corripas me.

3 * Quoniam sagitta tua infixæ sunt mihi, et
4 tetigit me manus tua. * Non sanitas in carne
mea à facie indignationis tue, non pax ossibus
5 meis à facie peccati mei. * Quoniam iniquita-
6 tes meæ transierunt caput meum, quasi onus gra-
ue aggravatæ sunt super me. * Computruerunt
et tabuerunt cicatrices meæ à facie insipientia
7 mea. * Afflictus sum et incuruatus sum
nimis, tota die mœrens ambulabam.

8 * Quoniam lumbi mei repleti sunt ignomi-
nia, et non est sanitas in carne mea.

9 * Euigilaui et afflictus sum nimis, rugiebam
10 à gemitu cordis mei. * Domine in conspectu
tuo omne desiderium meum, et gemitus meus
11 à te non est absconditus. * Cor meum fluctua-
bat, dereliquit me fortitudo mea, et lux oculorum
meorum, et ipsa non est mecum.

12 * Chari mei et proximi mei quasi contra le-
13 pram meam steterunt. * Et vicini mei longe
steterunt, et irruebant querentes animam meam,
et inuestigantes mala mihi loquebantur insidias,
14 et dolos tota die meditabantur. * Et ego
tanquam surdus non audiebam, et sicut mutus
15 non aperiens os suum. * Et fui sicut homo qui non
audit, nec in ore suo redargutiones.

16 * Te enim Domine expectabam, tu exaudies
17 Domine Deus meus. * Quia dixi, Ne forte in-
sultent mihi; et cum vacillauerint pedes mei,
18 super me magnificentur. * Quia ego ad plagas
paratus sum, et dolor meus contra me semper.

19 * Quia iniquitatem meam annuncio, sollici-
20 tus ero pro peccato meo. * Inimici autem mei
viuentes confortati sunt, et multiplicati sunt
odientes me mendaciter.

תרגום

38 * וּפְרָקְנָא דְּצִדִּיקָא מִן קֶדֶם שִׁי עֲשִׂינְהוֹן בְּעֵדָא עָקָא :
39 * וְיִשְׁתַּחֲוֶה כְּחֵדָא סוֹפְהוֹן דְּרָשִׁיעֵי שָׁעִיא :
40 * וְיִשְׁעֵגוֹן יְיָ וְיִשְׁוֹכְנוֹן שִׁיזִיב לְהוֹם מִחֲבִיבָא וּפְרָקְנוֹן מִטּוֹל דְּאַתְרֵיחִיצוּ בְּמִימְרָה :

לח

1 * חֲשַׁבְתָּתָא לְדָוִד לְחֻזְקָא : * יְיָ לֹא בְּרִגְוֹךְ תִּכְסֵּן יְתִי וְלֹא בְּרִחְסָךְ תִּרְחִילִי :
2 * לִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי מִן קֶדֶם רִגְוֹךְ לִית שָׁלוֹם בְּאִיבְרִי מִן קֶדֶם חֻזְקִי :
3 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי הִלְבְּשׁוֹשִׁי מִן קֶדֶם טַפְשׁוֹתִי : * עֲקַמְתָּ שַׁחֲוִית עַד לְחֵדָא כָּל יוֹמָא חֲבִיר הִלְכָתָּ :
4 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * פְּגַמְיִית וְאַחֲמִכְיִית עַד לְחֵדָא רִגְוִשְׁתָּ מִנְהַמַּת לְבִי :
5 * לְבִי עֲמַרְמַר שְׁבַקְנִי חִילִי וְנִיחָוֹר עֵינֵי בְרַם אֵינִן לִיתְהוֹן עִסִּי :
6 * וְעִבְדוּ פִּיחִין תְּבַעֲי נַפְשִׁי וּבְעַתִּי בִּישְׁתִּי מִלֵּל שָׁקֶרָא וְנִכְלָא כָּל יוֹמָא מִמְּלִין :
7 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * וְהוֹיִיתִי הֵיךְ גִּבֹּר דְּלֹא שָׁמַע מִעֲלָם וְלֹא אִית בְּפִימָה מִכְסִּיתָא :
8 * לְבִי עֲמַרְמַר שְׁבַקְנִי חִילִי וְנִיחָוֹר עֵינֵי בְרַם אֵינִן לִיתְהוֹן עִסִּי :
9 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * אֲרוֹם אֲמַרְתָּ דְּלֹא־יִחְדָּק עָלַי בְּאִזְעוּעוֹת רַגְלִי עָלַי אֲחֻרְבְּרִנִּי :
10 * וְעִבְדוּ פִּיחִין תְּבַעֲי נַפְשִׁי וּבְעַתִּי בִּישְׁתִּי מִלֵּל שָׁקֶרָא וְנִכְלָא כָּל יוֹמָא מִמְּלִין :
11 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין כְּפִי תוֹכְחוֹת :
12 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * אֲרוֹם אֲנִי לְצַלַּע נִכּוֹן וּמִכְאוּבֵי נִגְדִי תִמִּיד :
13 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * בִּי־עֲוֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי :
14 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין כְּפִי תוֹכְחוֹת :
15 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * בִּי־לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלֵתִי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי :
16 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * בִּי־אֲמַרְתִּי פֶן־יִשְׁמַחוּ־בִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי רִחֲגִילוּ :
17 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * וְקִרְבֵּי מִרְחָק עֲמָדוּ :
18 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * וְיִנְקְשׁוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי וּדְרָשִׁי רַעֲתִי דִּבְרוּ הַיּוֹת
וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יִהְיוּ : * וְאֲנִי כִחְרַשׁ לֹא אֲשָׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח־פִּי : * וְאֵהִי כְּאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין כְּפִי תוֹכְחוֹת :
19 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * אֲרוֹם אֲנִי לְצַלַּע נִכּוֹן וּמִכְאוּבֵי נִגְדִי תִמִּיד :
20 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * בִּי־עֲוֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי :
21 * מְרוֹ אֲחֻסְמִי וְלִית אִסּוֹ בְּגוֹשְׁמִי : * וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין כְּפִי תוֹכְחוֹת :

* Iniusti autē disperibūt simul, reliquiae im-
piorū interibūt. * Salus autē iustorū à Dño,
& protector corū est in tēpore tribulatio-
nis. * Et adiuuabit eos Dominus, & li-
berabit eos, & eruet eos à peccatoribus, &
saluabit eos, quia sperauerunt in eo.

Psalmus Dauid in *commemoratione
de sabbato. XXXVII.

Domine ne furore tuo arguas me, neq;
ira tua corripas me. * Quoniā sagittae
tuae infixae sunt mihi, & cōfirmasti super me
manū tuā. * Non est sanitas in carne mea à
facie irae tuae: non est pax in ossibus meis à
facie peccatorū meorū. * Quoniā iniqui-
tates meae supergressae sunt caput meum:
sicut onus graue grauatae sunt super me.

* Putruerunt & corruptae sunt cicatrices
meae à facie insipientiae meae. * Miser factus
sum & curuatus sum vsq; in finē: tota die
cōtristatus ingrediebar. * Quoniā lumbi
mei impleti sunt illusionibus, & nō est sa-
nitas in carne mea. * Afflictus sum & hu-
miliatus sum nimis: rugiebā à gemitu cor-
dis mei. * Dñe ante te omne desiderium meū,
& gemitus meus à te non est absconditus.

* Cor meū conturbatū est, dereliquit me
virtus mea, & lumen oculorū meorū, & ipsū
non est mecū. * Amici mei & proximi mei
aduersum me appropinquauerūt & stete-
runt. * Et qui iuxta me de lōge steterūt, &
vim faciebant qui quærebant animā meā.
& qui inquirebant mala mihi, locuti sunt
vanitates, & dolos tota die meditabantur.

* Ego autē tanquā surdus non audiebam,
& sicut mutus nō aperiens os suū. * Et fa-
ctus sum sicut homo nō audiens, & nō ha-
bens in ore suo redargutiones. * Quia in te
Dñe speraui, tu exaudies. * Dñe Deus meus.

* Quoniā dixi, Nequando supergaudeant
mihi inimici mei: & dū cōmouētur pedes
mei, super me magna locuti sunt. * Quoniā
ego in flagella paratus*, & dolor meus in
cōspectu meo est semper. * Quoniā iniqui-
tate meā ego annuntiabo, & cogitabo pro
peccato meo.

Inimici autē mei viuūt, & cōfirmati sunt super me, & multiplicati sunt qui oderūt me iniquē.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Prauicatores autem excidentur simul: finis impiorū exitiū. * Redemptio autē iustorum à conspectu Dñi: fortitudo eorū in tem-
pore angustiae. * Et auxiliatus est eis Dñs & liberauit eos: eruit eos à sceleratis, & redemit eos, quoniam sperauerunt in verbo eius.

Canticum Dauidis in memoriam. PSAL. XXXVIII.

Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua castiges me. * Quoniam sagittae tuae irruerunt in me, & mansit super me vulnus
manus tuae. * Non est sanitas in corpore meo propter iram tuam: non est pax in membris meis propter peccatum meum. * Quoniam
iniquitates meae transierunt super caput meum: quasi onus graue grauioribus fuerunt mihi. * Computruerunt & tabuerunt cicatrices
meae propter stultitiam meam. * Recuruis factus sum, & inclinatus maiorem in modum: tota die attritus incessi. * Quoniam
lumbi mei impleti sunt combustione: & non est sanitas in corpore meo. * Confractus sum & humiliatus sum vehementer: strepitum
edi pro tumultu cordis mei. * Domine coram te omne desiderium meum; & suspirium meum à te non est absconditum. * Cor
meum horruit; dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum: atque eidem ipsi non sunt mecum. * Amici mei & proxi-
mi mei in regione vulneris mei steterunt: propinqui verò mei procul constiterunt. * Et fecerunt laqueos quærentes animam meam:
& sicut mutus qui non aperit os suum. * Et fui sicut vir qui non audiuit à seculo; & nō habens in ore suo redargutiones. * Quoniam
coram te Domine orauī: tu exaudies Domine Deus meus. * Quia dixi, Ne fortè latentur de me: in commotione pedum meorum
super me magnificati sunt. * Quoniam ego ad exitum paratus sum: & dolor meus coram me iugiter. * Quoniam scelus meum nar-
tabor: sollicitus ero propter peccatum meū. * Et auctores inimitiae meae viui confortati sunt: & multiplicati sunt qui oderunt me falso.

וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רְדוּפִי *
טוֹב * אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי *
הוֹשֵׁה לְעֹזְרֹתִי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי :

לט

לִמְנַצֵּחַ לִידִיתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד *
אֶמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְרָבִי מִחֲטוֹא בְלִשְׁוֹנִי *
אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם בְּעַד רָשָׁע לִנְגְדִי *
נֶאֱלַמְתִּי דוֹמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וְכַאֲבִי נֶעֱכַר *
חֶם-לִבִּי בְקִרְבִּי בְהִגִּי תִבְעַר-אֵשׁ דִּבְרָתִי *
בְּלִשְׁוֹנִי * הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדְרַת יָמִי *
מִה-הִינֵא אֲדַעַה מִרָחֹל אֲנִי *
הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי וְחִלְדִּי כֹאֲזֵן נִגְדָה אֶךְ *
כָּל-הֶבֶל כָּל-אֲדָם נֶצַב סֶלָה *
אֶךְ-בְּצֵלֶם יִתְחַלֵּךְ אִישׁ אֶךְ-הֶבֶל יִהְיֶה מִיּוֹן *
יִצְבֹּר וְלֹא-יָדַע מִי-אִסְפָּם *
וְעֵתָהּ מִה-קִוִּיתִי אֲדֹנָי תוֹחֵלְתִי לֵךְ הִינֵא *
מִכָּל-פֶּשַׁעִי הִצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל-תִּשְׁיַמֵּנִי *
נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ *
הִסַּר מֵעָלַי נִגְעָךְ מִתְגַּרֶת יָדְךָ אֲנִי כִלִּיתִי *
בְּתוֹכָהּ עַל-עֵינִי יִסְרָהּ אִישׁ וְתַמָּס בְּעֵשׂ *
חֲמוּדוֹ אֶךְ הֶבֶל כָּל-אֲדָם סֶלָה *
שָׁמַעַה תִּפְלִתִּי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הֶאֱזִינָה אֶל- *
דַּמְעָתִי אֶל-תִּחַרֶשׁ כִּי גֵר אֲנִי עִמָּךְ רֵחוֹשׁ *
כָּל-אֲבוֹתִי *
הִשַּׁע מִמֶּנִּי וְאֲבִלִיגָה בְּטָרֶם אֵלֶךְ וְאִינֵנִי :

מ

לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר * קוֹה קִוִּיתִי יְהוָה *
וַיִּטְּ אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוּעָתִי :

¹ *Et qui reddunt malum pro bono, aduersa-*
bantur mihi: quoniam sequebar bonum.
² *Ne derelinquas me Domine Deus meus,*
³ *ne elongeris à me. * Festina in auxiliū meum,*
Domine salutis meæ.

¹ *Victori pro Idithun Psalmus David.*

XXXIX.

¹ *D*ixi, Custodiam vias meas, ne peccem in
lingua mea. Custodiam os meum silentio,
donec est impius contra me. * Obmutui silen-
tio, tacui de bono: & dolor meus conturbatus
est. * Incaluit cor meum in medio mei, in me-
ditatione mea incensus sum igni: locutus sum in
lingua mea.
⁵ * Ostende mihi Domine finem meum, &
mensuram dierum meorum quæ sit, ut sciam
quid mihi deest.
⁶ * Ecce breues posuisti dies meos, & vita
mea quasi non sit in conspectu tuo: omnia enim
vanitas omnis homo subsistens. Semper.
⁷ * Tantum in imagine ambulat homo, tantum
frustra conturbatur: congregat, & ignorat cui
dimittat ea.
⁸ * Nunc ergo quid exspecto? Domine presta-
tio mea tu es.
⁹ * Ab omnibus iniquitatibus meis libera me:
opprobrium stulto ne ponas me.
¹⁰ * Obmutui, non aperui os meum: quia tu si-
cisti. * Tolle à me plagas tuas: à contentione
manus tuæ ego consumptus sum.
¹² * In increpationibus pro iniquitate corri-
puisti virum: & posuisti quasi tineam deside-
rabilia eius: veruntamen vanitas omnis homo.
¹³ Semper. * Audi orationem meam Domine, &
clamorem meum exaudi, ad lachrymam meam
ne obsurdescas, quia advena ego sum apud te ut
peregrinus sicut omnes patres mei.
¹⁴ * Parce mihi vt rideam, antequam euadam
& non subsistam.

¹ *Victori David, Psalmus. XL.*

² *Expectans expectavi Dominum, & inclinatus*
est ad me, & exaudiuit clamorem meum.

תרגום

וּפְרַעֲזִין בִּישָׁא חֲלוּפִי סִבְחָא מִשְׁטַנּוֹן לִי חֲלוּפִי דְרְדוּפִי טוֹב *
²² לֹא תִשְׁבַּקְנֵנִי וְיִי אֱלֹהֵי אֶל תִּרְחַק מִמֶּנִּי *
²³ זְרוּזוֹ לְסִיּוּעִי וְיִי פִרְקָנִי

לט

לְשַׁבְּחָא עַל מִטְרָה בֵּית מִקְדָּשָׁא עַל פֶּמָא דִּידוּחֹתָא תִּשְׁבַּחְתָּא לְדָוִד *
¹ אֶמְרָה אֲנִשְׁזֹר אֲזִרְחִי מִלְּמַחֲטִי בְּלִישְׁנִי אֲנִשְׁזֹר לְפִי *
² אֶתְאַלְמַת שְׁתִּיקוּתָא בְּטִלְתָּ מִפְּתָגְמִי אֲזִרְחָא מְטוֹל הִיכְנָא כִּיבִי מִסְרִיטִי *
⁴ רַחֵם לִבִּי בְּגוֹשְׁמִי *
⁵ אֲזַדַּע יְתִי וְיִי סוּפִי וּמִשְׁחָתָא דִּיּוֹמִי מִנָּא אִינוֹן אֲדַע אִימְתִּי פְּסִיק מִעֲלָמָא אֲנָא *
⁷ בְּרַם בְּדִיּוֹקְנָא *
⁸ וְכִרְזִין מִנָּא סִבְרָתִי וְיִי אֲזִרְכּוּתִי לְוַחֵךְ הִינֵא *
¹⁰ אֶתְאַלְמַת וְלֹא אֶפְתַּח פּוֹמִי מְטוֹל דֹּאחַ עֲבֹדְתָא *
¹² בְּמִסְכְּנוֹתָא עַל חוֹכָא אֶת רְדִיבִי בְּרֵשָׁא וּמִסִּית הִיךְ זַחִיל *
¹³ קִבֵּל צִלוֹתִי וְיִי וְלִבְעוֹתִי אֲצִית וְלִדְמַעְתִּי לֹא תִשְׁחֹק אֲרוֹם הִיךְ גִּיּוֹרָא אֲנָא גִבְרָה תוֹחֵבָא *
¹⁴ אֲשִׁלִּי מִנִּי וְאִתִּיל עַד לֹא אֶתָּךְ וְלֹא אִיתִי *
² מִסְכַּר סִבְרָתִי וְיִי וְצִלָּא לְוַחֵי וְקִבֵּל בְּעוֹתִי *
¹ לְשַׁבְּחָא לְדָוִד תִּשְׁבַּחְתָּא *
¹ אֶתְאַלְמַת רִשְׁיָא לְקִבְלִי *
¹ חֲבַר אֲשַׁח מִלֵּל בְּלִישְׁנִי *
¹ הָא קִרְלִין סִדְרָתִּי יוֹמִי וְגוֹשְׁמִי כִלְמָא לְקִבְלֵךְ בְּרַם כִּלְמָא חֲשִׁיבִין בְּרַם כִּלְחֹן צִדִּיקָא קִימִין לְעֵלָם *
¹ מִכְּלָחֹן גִּבְרָה בְּרַם לְלָמָּא מִשְׁחָשִׁין כְּנֵשׁ וְלֹא חֲכִים מְטוֹל מִנָּא כְּנֵשִׁינוֹן *
¹ אֲעִדִּי מֵעָלַי מִכְּתִשָּׁךְ מִכּוּחַ גְּבוּרָתִי יָדְךָ אֲנָא שִׁינְתִּי *
¹ דִּין מִלְּחָן בְּרַם לְמָא כָּל בְּרֵשׁ לְעֵלְמִין *
¹ דִּין מִלְּחָן אֲבֹתִי *
¹ לְשַׁבְּחָא לְדָוִד תִּשְׁבַּחְתָּא *
¹ אֲשִׁלִּי מִנִּי וְאִתִּיל עַד לֹא אֶתָּךְ וְלֹא אִיתִי *
² מִסְכַּר סִבְרָתִי וְיִי וְצִלָּא לְוַחֵי וְקִבֵּל בְּעוֹתִי *

* Qui retribuunt mihi mala pro bonis, ²¹ ²² detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem. * Ne derelinquas me Domine ²² Deus meus: ne discefferis à me.

* Intende in adiutorium meum, Domine ²³ mine salutis meæ.

In finem * Idithun canticum David. ¹

PSAL. xxxviii.

Dixi, Custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum confisteret peccator aduersum me. * Obmutui & humiliatus sum, & filii à bonis: & dolor meus renouatus est.

* Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis. Locutus sum in lingua mea, * Notum fac mihi, Domine finem meum, & numerum dierum meorum quis est? ut sciam quid desit mihi. * Ecce ⁶

⁷ veteres posuisti dies meos: & substantia mea tanquam nihilum ante te. Veruntamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens. * Quamquam in imagine pertransit ⁷ homo: tamen frustra conturbatur. Theaurizar, & ignorat cui congregabit ea.

* Et nunc quæ expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

* Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

* Obmutui & non aperui os meum, quoniam ¹⁰ tu fecisti. * Amoue à me plagas tuas. à fortitudine enim manus tuæ ego defeci: ¹¹ * In ¹²

increpationibus propter iniquitatem, corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: veruntamen vanè ¹³ omnis homo. * Exaudi orationem ¹³

meam Domine, & deprecationem meam; auribus percipe lachrymas meas: ne sileas: quoniam aduena ego sum apud te, & peregrinus, ¹⁴ sicut omnes patres mei. * Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, & amplius non ero.

In finem Psalmus David. ¹

xxxix.

Expectans expectaui Dominum, & intendit mihi. et exaudiuit preces meas.

¹ ὁ ὠτὰ ποδιδόντες μοι κακὰ δὲ τὴν ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθοποιῶν.

²² μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. * πρὸς ἑσέ εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τὸ σωτήριόν μου.

¹ Εἰς τὸ τέλος τὰ ἰδιούμ ὡδὴ τῶν δαυίδ. λή.

² Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, καὶ μὴ ἁμαρτανεύω ἐν γλώσσῃ μου. ἐθέλω τὰ στόματί μου φυλακῶν, ἐν τῇ συστῆναι τὴν ἁμαρτανῶν ἐν δυνάμει μου.

³ ὡφρῶν ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀληγῆμά μου δυνεκαινίσθη.

⁴ ἐθερμώθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.

⁵ γνώρισόν μοι κύριε τὸ πῦρ μου, ἐν τῇ ἀριθμῶν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν; ἵνα γνῶ τί ὑπερῶ ἐγώ.

⁶ ἰδοὺ παλαιὰς ἐθού τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὥστε ἐξ ἐν ὀπίον σου. πλὴν τὰ συμπαντὰ ματαιότης, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ζῶν. * μὴ τοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύσῃ ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσέσθαι. θησαυρίζει

⁸ ἐξ ἐγνώσκει τίνι συναΐξει αὐτά. * ἐν τῇ τίς ἡ ὑπομονή μου, καὶ κύριος; ἐν ἡ ὑπόστασις μου πῶς ἐστίν.

⁹ ἀπὸ πασῶν τῶν δυνάμεων μου ῥύσαι με, ὅπως ἀφρο- ¹⁰ νι ἐδωκάς με. * ὡφρῶν καὶ ὅπως ἡνοίξα τὸ στόμα μου, ὅτι συνέποιήσας.

¹¹ ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγας σου. ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χερσὶς σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

¹² ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ δυνάμεως ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

¹³ εἰσάκουθι τῶν προσευχῶν μου κύριε καὶ τὴν δεήσέωσ μου. ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. μὴ ἀσπασώσης, ὅτι πάροικός ἐγώ εἰμι πῶς ἐστίν καὶ παρεπίδημος, καὶ ὡς πρῶτος οἱ πατέρες μου.

¹⁴ δυνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ ἐκέτι ἐμὴ ὑπάρξω.

¹ Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῶν δαυίδ. λθ'.

² ὑπομνήτων ὑπέμνησα τὸν κύριον, ἐπὶ πρὸς ἑσέ μοι, καὶ εἰσήκουσε τὴν δεήσέωσ μου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Et qui reddunt malum pro bono, odio me prosequuntur; eò quòd sequutus sim bonitatem.

²² Ne derelinquas me Domine

Deus meus: ne elongeris à me. ²³ Accinge te ad auxilium meum, Domine redemptio mea.

PSAL. xxxix.

Dixi, Observabo vias meas; ne peccem lingua mea: custodiam os meum freno, quamdiu improbus est contra me. * Obmutui, tacui, & cessavi à verbis Legis; propterea dolor meus conturbatus est. * Ebullit cor meum in corpore meo; ob meditationem meam exardescet ignis: locutus sum lingua mea. * Notum fac mihi Domine finem meum, & mensuram dierum meorum quanta erit, ut sciam quando deficiam à seculo ego. * Ecce leues ordinasti dies meos, & corpus meum tanquam nihil coram te: propterea omnia nihil reputantur, verum omnes iusti viuent in æternū. * Tantum in imagine Domini ambulat homo: verum perperam cōturbantur: congregant, & nescit cui collegerit ea. * Nunc autem quid expectaui Domine? spes mea in te est. * Ab omnibus sceleribus meis libera me; opprobria stulti ne posueris super me. * Obmutui, nec aperiam os meum; quoniam tu fecisti. * Amoue à me plagam tuam: à percussione potentie manus tuæ, ego consumptus sum. * Correetione ob scelus tu castigas hominem: & liquefactum est instar limæ corpus eius: profectò nihil est omnis homo semper. * Suscipe orationem meam Domine, & ad petitionem meam ausculta: & ad lachrymas meas ne sileas, quoniam veluti peregrinus ego sum apud te, & aduena sicut omnes patres mei. * Dimitte me, & abibo, antequam vadam, & non subsistam.

Expectans expectaui Dominum; & inclinavit ad me, & suscepit deprecationem meam.

¹ Ad laudandum Davidi Hymnus. PSAL. xl.

* ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על-סלע
 רגלי כונן אשרי :
 * ויתן כפי שיר חדש תהלל לאלהינו יראו
 רבים ויראו ויבטחו ביהוה :
 * אשרי הזכר אשר שם יהוה מבטחו ולא-
 פנה אל-רעים ושטי כזב :
 * רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך
 ומחשבתך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה
 עצמו מספר :
 * זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה
 וחטאה לא שאלת :
 * אז אמרתי הנה-באתי במגללת ספר כתוב
 עלי : לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך
 בתוך מעי :
 * בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא
 אכלא יהוה אתה ידעת :
 * צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
 ותשועתך אמרתי לא בחדתי חסדך ואמתך
 לקהל רב : אתה יהוה לא תכלא רחמך
 ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני :
 * כי אפפו עלי רעות עד-אין מספר השיגוני
 עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערור דאשי
 ולבי עזבני :
 * רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושד :
 * יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
 יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי :
 * ישמו על-עקב בשתם האמרים לי האח
 ר-אח :
 * ישישו וישמחו בך כל-מבקשיך יאמרו
 תמיד יגדל יהוה אלהי תשועתך :

3 * Et eduxit me de lacu sonitus, de luto canis
 & statuit super petram pedes meos, stabilivit
 gressus meos.
 4 * Et dedit in ore meo canticum novum,
 laudem Deo nostro: videbunt multi, & time-
 bunt, & sperabunt in Domino.
 5 * Beatus vir qui posuit Dominum confi-
 dentiam suam, & non est auersus ad superbia
 pompasque mendacij.
 6 * Multa fecisti tu Domine Deus meus mira-
 bilia tua, & cogitationes tuas pro nobis; non
 inuenio ordinem coram te. Si narrare voluero &
 numerare, plura sunt quam ut narrari queant.
 7 * Victimam & oblationem nolui, aures
 disti mihi: holocaustum & pro peccato non petisti.
 8 * Tunc dixi, Ecce venio, in volumine libri
 scriptum est de me.
 9 * Ut facerem placitum tibi Deus meus vo-
 lui: & legem tuam in medio ventris mei.
 10 * Annunciaui iustitiam in ecclesia multa:
 ecce labia mea non prohibebo, Domine tu nosti.
 11 * Iustitiam tuam non abscondi in medio cor-
 dis mei, fidem tuam & salutare tuum dixi:
 non abscondi misericordiam tuam & veritatem
 tuam in ecclesia multa.
 12 * Tu Domine non prohibebis misericordias
 tuas à me: misericordia tua & veritas tua in-
 giter seruabunt me.
 13 * Circumdederunt enim me mala, quorum
 non est numerus: comprehenderunt me iniqui-
 tates meae & non potui videre, plures factae
 sunt quam capilli capitis mei, & cor meum de-
 reliquit me.
 14 * Placeat tibi Domine ut liberes me. Do-
 mine ad adiuuandum me festina.
 15 * Confundantur & reuereantur simul qua-
 rentes animam meam ut auferant eam, conuer-
 tantur retrorsum & confundantur qui volunt
 mihi mala.
 16 * Pereant post confusionem suam, qui dicunt
 mihi, Vah vah.
 17 * Gaudeant & latentur in te, qui querunt
 te: dicat iugiter, Magnificetur Dominus, qui di-
 ligunt salutare tuum.

תרגום

* ואסקני מבור אתרגושתא ומן כסאן טשטושא ואקים על כיפא רגלי תקן אסתורי :
 * ויסד כפמי שבח חרת תשבחתא קדם אלהא יחמן סגיעין וידחלת ויסוברין על מיכרא דיי :
 * וירא לא אסתכל לוח סרבניא וממלי כרבובא :
 * וירא לוח תשבחתך אחני ואמלל תקיפו מלחוא :
 * וירא חטאתא לא שילתא :
 * למעבר רעותך אלהי רעיתי ואוריתך במצע מעיני :
 * צדקתך לא טמרת בגו לבי קושטך ופרקנך אמרת לא כסיתי טיבותך ותימנותך לקהל רבא :
 * בגל היכנא אח יי לא חמנע רחמך מני טיבך וקושטך תדירא ינטרנני :
 * ארום חכפו עלי בישן עד דלית מנן אדביקו יתי חובי ולא יכלת למחמי חקפו מן בינתי רישי ורעיוני שבק יתי :
 * אחרעי יי למפצא יתי יי לסיעי זריו :
 * יבחתו ויתחסדו כחדא חכעי נפשי למגמרה יזרון לאחורא ויכספון דצבין בישתי :
 * יחרון וירצון במיכרך כל בעד וימרון תדירא יסגו חילא דיי ורחמין פרקנך :
 * יחריב על תברה חרינא על סגופה :

* Et eduxit me de lacu miseriæ, & de luto faciēs. Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos. * Et im-

misit in os meum canticum nouum, canticum Deo nostro. Videbunt multi & timebunt, & sperabunt in Domino. * Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius, & non respexit in vanitates & insanias falsas.

* Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua, & cogitationibus tuis, non est qui similis sit tibi. Annunciaui & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

* Sacrificium & oblationem noluisti, corpus autē perfecisti mihi. Holocausta & pro peccato non postulasti.

* Tunc dixi, Ecce venio. In capite libri scriptum est de me: * Vt facerem voluntatem tuam, Deus meus volui, & legem tuam in medio ventris mei. * Annunciaui iustitiam in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

* Iustitiam tuam non abscondi in corde meo; veritatem tuam & salutare tuum dixi. Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam à concilio multo.

* Tu autem Domine ne longè facias misericordias tuas à me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.

* Quoniam circundederunt me mala, quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem. Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me.

* Cōplaceat Domine ut eruas me: Domine ad adiuvandum me respice.

* Confundantur & reuerentur simul qui quærent animam meam, ut auferant eam. Auertantur retrorsum & reuerentur qui volunt mihi mala. * Ferant confusum confusionem suam, qui dicunt mihi, Euge euge. * Exultent & lætentur super te omnes quærentes te Domine. Et dicant semper, Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

3 * καὶ ὠνήγαγέ με ἐκ λάκκου τρυφῆς, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύου. καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρῳ τοὺς πόδας μου, καὶ κατέβηκε τὰ διαθήματά μου.

4 * καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ σῶμα μου ᾄσμα καινὸν, ὕμνον πρὸς Θεὸν ἡμῶν. ὅψον πολλοὶ ἐφοβήθησαν, ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.

5 * μακαρίῃς ὁ δούλος σου, ὅστις τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίζει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητάς τε καὶ ψευδεῖς. * πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεται σοι. ἀπήγγειλα ἐλάλησα, ἐπληθύθησαν ὑπὲρ δριθμῶν.

7 * θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατήρτισα μοι. ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζητήσας.

8 * τότε εἶπον, ἰδὲ ἤκω. ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.

9 * τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου ἠβελήθην ἐκ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

10 * διηγήθησάμιον δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδὲ τὰ χεῖλη μου ἐμὴ καλύσω, κύριε σὺ ἔγνων.

11 * τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου ἐκ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου ἐκ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

12 * σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς ὁδοὺς οἰκτιρῆσέ μου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου ἐκ τὴν ἀλήθειάν σου διαπαντὸς ἀνιλάσθωντό μου.

13 * ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς κατέλαβόν με αἱ θύμοί μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τὸ βλέπειν. ἐπληθύθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

14 * ἀνδοκῆθαι κύριε τὸ ῥύσασθαι με, κύριε εἰς τὸ βοηθήσασθαι μοι περὶ τῶν ἐχθρῶν.

15 * καταισχυνθήσαν ἐκ τῆς ἐντροπείης αἱμα οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου, τὸ ἐξάραι αὐτήν. ἀποσραφείησαν εἰς τρυφίαν, ἐκ καταισχυνθήσαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

16 * κομισάσθωσαν ὡς αἰχμὴν αἰχμῶν αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι δῶγε δῶγε.

17 * ἀγαλλιάσθωσαν ἐκ τῆς ὑψιφρονήτης ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητούντες σε κύριε. καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et eduxit me de lacu strepitus, & luto cani: & statuit supra petram pedes meos, stabilivit gressus meos. * Et ordinavit in ore meo canticum nouum, hymnum coram Deo nostro: videbunt multi & timebunt, & sperabunt in verbo Domini. * Beatus homo qui posuit Dominum spem suam: & non respexit ad elatos, & loquentes mendacia. * Multa signa edidisti tu Domine Deus meus: mirabilia tua, & cogitationes tuæ nobiscum: impossibile est ordinare ad te laudem tuam, si narrem & loquar, plures sunt quàm ut indicari possint.

* Imolationem & oblationem noluisti; aures ad auscultanda præcepta tua perforasti mihi; holocaustum & oblationem peccati non postulasti. * Tunc dixi, Ecce ingrediar ad vitam æternam, quando studuero in volumine libri legis quod scriptum est propter me. * Facere voluntatem tuam Deus meus volui; & lex tua in medio viscerum meorum. * Annunciaui iustitiam in congregatione magna: ecce labia mea non prohibebo; Domine tu nosti. * Iustitiam tuam non abscondi in medio cordis mei; veritatem tuam & redemptionem tuam dixi: non oculi bonitatem tuam, & fidem tuam in ecclesiam magna.

* Propterea tu Domine ne prohibeas misericordiam tuam à me: benignitas tua & veritas tua continuè custodient me. * Quoniam circundederunt me mala quæ numerari non possunt: comprehenderunt me scelera mea, & non potui videre: multiplicata sunt plusquam capilli capitis mei, & cogitatio mea deseruit me.

* Placeat tibi Domine ut liberes me: Domine ad auxilium meum festina. * Erubescant & opprobrio afficiantur simul quærentes animam meam, ut perdant eam: conuertantur retrorsum & pudore offendantur qui desiderant malum meum. * Confundantur propter pudorem suum, qui dicunt de me: Gausi sumus destructione eius: latati sumus super afflictionem eius.

* Gaudebunt & lætabuntur in verbo tuo omnes qui quærent te, & dicent semper, Magnificetur potentia Domini, qui diligunt salutem tuam.

וַאֲנִי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנִי יִחְשָׁב לִי עֲזָרָתִי וּמִפְּלֹטִי
אֶתֶּרֶּ אֱלֹהֵי אֵל־הַנֶּאֱחָר:

מא

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד:
אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל־דָּל בְּיוֹם רָעוֹ וּמִלִּטְתּוֹ
יְהוָה:

יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ יֵאָשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל־
תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו:

יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׁ דָּוִי כֹל־מִשְׁכְּבוֹ
הַפִּכָה בְּחִלּוֹ:

אֲנִי־אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַחֵם־נַפְשִׁי כִּי־
חָטָאתִי לָךְ:

אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹר וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
וְאִם־כֵּן לֹא־רָאוֹת שׁוֹא יִדְבֹּר לְבוֹ יִקְבֹּץ־אוֹן
לֹא יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר:

יָחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כֹל־שֹׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ
רָעוֹ לִי: דָּבָר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֵשֶׁר שָׁכַב
לֹא־יוֹסִיף לָקוּם:

גַּם־אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל
לֶחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:

וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֵמָה לְהֵם:
בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפָצָתְךָ בִּי לֹא־יִרְעֵאִיבִי
עָלַי: וְאֲנִי בְּתִמִּי תִמְכַּרְתָּ בִּי וְתִצִּיבֵנִי לִפְנֵיךְ
לְעוֹלָם:

כְּרוֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב

לְמַנְצָה מִשְׁכִּיל לְבָנֵי־קִרְחָה:
כֹּאֵל תַּעֲרַג עַל־אֶפְקֵי־מַיִם בֶּן־נַפְשִׁי תַעֲרַג
אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:

¹⁸ * Ego autem sum egenus & pauper: Dominus sollicitus erit pro me, auxilium meum & salutare meum tu es: Deus meus ne moreris.

¹ * Pro victoria Psalmus David.
XLI.

² Beatus qui intelligit super pauperem, in die mala liberabit eum Dominus.

³ * Dominus custodiet eum & vivificabit eum, & beatus erit in terra, & non tradet eum anime inimicorum suorum.

⁴ * Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis: totum stratum eius vertisti in egrotatione sua.

⁵ * Ego dixi, Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccaui tibi.

⁶ * Inimici mei loquuntur malum mihi, Quando morietur & peribit nomen eius?

⁷ * Et si venerit ut visitet, vana loquetur, cor eius congregabit iniquitatem sibi; egrediens foras detrahet.

⁸ * Similiter aduersum me murmurabant omnes odientes me, contra me cogitabant malum mihi.

⁹ * Verbum impietatis infundebant sibi, Qui dormiuit non addet ut resurgat.

¹⁰ * Sed & homo pacificus meus in quo habui fiduciam, qui māducabat panem meum, leuauit contra me plantam.

¹¹ * Sed tu Domine miserere mei, & leua me ut reddam eis.

¹² * In hoc cognoui quod velis me, quia non insultabit inimicus meus mihi.

¹³ * Ego autem in simplicitate mea adiutus sum à te, & statues me ante faciem tuam in perpetuum.

¹⁴ * Benedictus Dominus Deus Israel à seculo, & vsque in seculum: Amen & amen.

¹ * Pro victoria doctissimi filiorum Core.
PSAL. XLII.

² Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarum, sic anima mea desiderat ad te Deus.

תרגום

וְאֲנִי עֲנִי וְחַשְׁבָּה לִי יְיָ וְיִחְשְׁבֵנִי אֵת אֱלֹהֵי לֹא תִיחַר:
יְיָ וְיִסְמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ וַיֵּאָשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל־תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו:
יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׁ דָּוִי כֹל־מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכָה בְּחִלּוֹ:
אֲנִי־אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַחֵם־נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ:
אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹר וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
וְאִם־כֵּן לֹא־רָאוֹת שׁוֹא יִדְבֹּר לְבוֹ יִקְבֹּץ־אוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר:
יָחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כֹל־שֹׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעוֹ לִי:
דָּבָר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֵשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם:
גַּם־אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לֶחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:
וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֵמָה לְהֵם:
בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפָצָתְךָ בִּי לֹא־יִרְעֵאִיבִי עָלַי:
וְאֲנִי בְּתִמִּי תִמְכַּרְתָּ בִּי וְתִצִּיבֵנִי לִפְנֵיךְ לְעוֹלָם:
כְּרוֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב

לְמַנְצָה מִשְׁכִּיל לְבָנֵי־קִרְחָה:
כֹּאֵל תַּעֲרַג עַל־אֶפְקֵי־מַיִם בֶּן־נַפְשִׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:

*Ego autem mendicus sum & pauper: Dominus sollicitus *erit mei. Adiutor meus & protector meus es tu Deus meus, ne tardaueris.

*In finem Psalmus David. XL.

Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.

*Dominus conseruet eum & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in *manus inimicorum eius.

*Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.

*Ego dixi, Domine miserere mei; sana animam meam, quia peccaui tibi.

*Inimici mei dixerunt mala mihi, Quando morietur & peribit nomen eius?

*Et ingrediebatur ut videret; vana loquebatur cor eius, congregauit iniquitatem sibi, egrediebatur foras, & loquebatur in idipsum.

*Aduersum me susurrabant omnes inimici mei, aduersum me cogitabant mala mihi. *Verbum iniquum constituerunt aduersum me, Nunquid qui dormit, non adiciet ut resurgat?

*Et enim homo pacis meæ in quo speraui, qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

*Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me, & retribuam eis.

*In hoc cognoui, quoniam voluisti me; quoniam non gaudebit inimicus meus super me. *Me autem propter innocentiam suscepisti, & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

*Benedictus Dominus Deus Israel, à seculo, & *in seculum, fiat fiat.

*In finem *in intellectum filijs Core.

PSAL. XLII.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.

*ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένθης, κύριε φρονεῖς με. βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ ὁ θεός μου, μὴ χεονίσσης.

*Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. μ.

*Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένθητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύ(ε) αὐτὸν ὁ κύριος.

*κύριε διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν, ἵνα μακαρίσῃ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, ἵνα μὴ ᾤσῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

*κύριε βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνῃς ὁδυῆς αὐτοῦ, ὅλῳ τῷ κοίτῳ αὐτοῦ ἐσρέψας ἐν τῇ δερρώσει αὐτοῦ.

*ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἵασαι τὸν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτὸν ὄν.

*Ὁ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, πότε ἀποθανεῖται ἡ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

*καὶ εἰσεπορεύετο τὸ ἰδὲν, μάτῳ ἐλάλει ἡ καρδιά αὐτοῦ, συνήγαγον δυνάμειν αὐτοῦ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

*κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες ὁ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

*λόγον ᾤοντομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος ἐχὼ ἀνδράσῃ τὸ δυνάστωμαι.

*καὶ γὰρ ὁ δούλωπ ὁ εἰδωλὸς μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐδίδων ἀρτοὺς μου ἐμεγάλυνον ἐπ' ἐμὲ περιισμόν.

*σύ δὲ κύριε ἐλέησόν με, ἵνα δυνάστησόν με, καὶ δυνάπο δώσω αὐτοῖς.

*ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τέλει καὶ με, ὅτι ἐμὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

*ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν δυνάτελα βε, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

*διλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν αἰώνων ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ᾠροῖτο ᾠροῖτο.

*Εἰς τὸ τέλος εἰς συνέσει τῶν υἱῶν, κορέ. μα.

*Ὁ ἡτρεπὸν ἐπιποθεῖ ἡ ἐλαφὸς ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, ὥτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ θεός.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Ego egenus sum, & pauper: Dominus cogitabit bonum mihi; auxilium meum & liberatio mea tu es: Deus meus ne moreris.

"Ad laudandum Hymnus Davidi. XLII.

Beatus qui cogitat de rebus pauperis quod misereatur eius: in die mala liberabit eum Dominus. Dominus custodiet eum & vitam praestabit ei, & dabit ei beatitudinem in terra: nec tradet illum voluntati auctorum inimicitiae eius. Verbum Domini adiutua-

bit eum in vita eius; & apparebit illi super lectum infirmitatis eius: totum stratum eius inuertiisti in tempore aegritudinis eius, & corri-

pisti eum. Ego dixi, Domine miserere mei; sana animam meam quia peccaui coram te. Et aduersarij mei dicent malum contra

me, Quando morietur, & peribit nomen eius? Et cum venerit ut accipiat faciem, mendacium loquetur in cogitatione sua: congrega-

bit iniquitatem sibi, egredietur in plateam; loquetur. Simul contra me loquuntur clam omnes osiores mei contra me, cogitantes ma-

lum mihi. Verbum peruersum & improbum effundet in se ipsum; & dicet, Hic qui infirmatur, non addet ut resurgat. Sed &

homo qui querere deberet pacem meam, in quo confidebam, qui comedebat panem meum; etiam magnificauit se super me astute.

Et tu Domine miserere mei, & suscita me ab infirmitate mea; & reddam eis. In hoc noui quod gratus tibi fuerim, quoniam

non inualefcer auctor inimicitiae meae super me, ut male agat. Me vero in integritate mea adiunxisti; & statuisti me coram te in per-

petuum. Benedictum nomen Domini Dei Israel ex hoc seculo usque ad seculum venturum; & dicant iusti, Amen & amen.

"Ad laudandum in intelligentia bona per manus filiorum Korahh.

PSAL. XLII.

Sicut ceruus desiderat ad decursus aquarum; sic anima mea desiderat ad te Deus.

* צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוי
 ואראו פני אלהים:
 * היתה לי דמעת לחם יומם ולילה באמר
 אלי כל היום איה אלהיך:
 * אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
 בסף ארדם עד בית אלהים בקול דנה ותודה
 המון חוגג:
 * מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי
 לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:
 * אלהי עלי נפשי רשתוחה על כן אזכרך
 מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
 * תהום אל תהום קורא לקול צנוריד כל
 משבריד וגליך עלי עברו:
 * יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
 תפלל לאל חי:
 * אומרה לאל סלעי למה שבחתני למה קדר
 אלך בלחץ אויב:
 * ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי
 כל היום איה אלהיך:
 * מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי
 לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

מב

* שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
 מאיש מרמה ועולה תפלטני:
 * כי אתה אלהי מעזי למה זנחתני למה קדר
 אתהלך בלחץ אויב:
 * שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל
 הר קדשך ואל משכנותיך:
 * ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
 גילי ואורך בכבוד אלהים אלהי:

תרגום

* צמאה נפשי לאלהים וקומא אימת אעול ואחמי ויו שכינתא דיי
 בל יוסא תאן הוא אלהיך:
 * היתה לי דמעת לחם יומם ולילה באמר לי סנאח
 ארין נסמא אנא דבר ואישוד עלי רעות נפשי כד אעבר תחות טללא לבלחודי אחחיל במשרתן דצדיקי עד
 מה תתמככין נפשי ותרוגשין עלי אזריכי לאלהא
 * אלהי עלי נפשי תתמכך מטול היכנא ודכרנך יחבי להלאה סארע ירדנא ויחבי
 תהומא עלאה לתהומא תתאה קרי לקל ולחי סרובניך היכנא
 * יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי צלותא לאלהא דנטר חיי
 * אומרם אלי כל היום איה אלהיך:
 * מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי
 * אלהי עלי נפשי רשתוחה על כן אזכרך
 * תהום אל תהום קורא לקול צנוריד כל
 * משבריד וגליך עלי עברו:
 * יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
 * תפלל לאל חי:
 * אומרה לאל סלעי למה שבחתני למה קדר
 אלך בלחץ אויב:
 * ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי
 כל היום איה אלהיך:
 * מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי
 לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

מב

* שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
 מאיש מרמה ועולה תפלטני:
 * כי אתה אלהי מעזי למה זנחתני למה קדר
 אתהלך בלחץ אויב:
 * שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל
 הר קדשך ואל משכנותיך:
 * ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
 גילי ואורך בכבוד אלהים אלהי:

* Sitiuit anima mea ad Deum fortem vi-
 uum: quando veniam & videbo faciem Dei?

* Fuerunt mihi lachryma mea panis die ac
 nocte, cum diceretur mihi tota die, Vbi est Deus
 tuus?

* Horum recordatus sum & effudi in me
 animam meam, quia veniam ad umbraculum,
 tacebo usque ad domum Dei; in voce laudis
 & confessionis multitudinis festa celebra-
 tis.

* Quare incuruaris anima mea, & quare
 conturbas me? expecta Deum, quia adhuc con-
 fitebor ei salutaribus vultus eius.

* Deus meus in meipso anima mea incurua-
 tur: propterea recordabor tui de terra Jordanis
 & Hermonij de monte minimo.

* Abyssus abyssum vocat in voce cata-
 ctarum tuarum: omnes gurgites tui & fluitus
 tui super me transferunt.

* Per diem mandabit Dominus misericor-
 diam suam, & nocte canticum eius mecum, ora-
 tio Deo vita mea.

* Dicam Deo, Petra mea, quare oblitus es
 mei? quare tristis incedo affligente inimico?

* Cum me interficerent in offibus meis, ex-
 probrauerunt mihi hostes mei, dicentes mihi to-
 ta die, Vbi est Deus tuus?

* Quare incuruaris anima mea, & quare
 conturbas me? expecta Deum, quoniam adhuc
 confitebor ei salutaribus vultus mei & Deo
 meo.

PSAL. XLIII.

* Iudica me Deus & discerne causam meam de
 gente non sancta: a viro iniquo & doloso
 salua me.

* Tu enim, Deus fortitudinis mee, quare
 proiecisti me? quare tristis incedo affligente ini-
 mico?

* Mitte lucem tuam & veritatem tuam:
 ipsa ducent me & introducent in montem san-
 ctum tuum & in tabernacula tua.

* Et introibo ad altare Dei, ad Deum lati-
 tiam exultationis mee: & confitebor tibi in ci-
 thara Deus Deus meus.

*Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum. Quādo veniam & apparebo ante faciem Dei? *Fuerunt lachrymæ meæ mihi panis die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, vbi est Deus tuus? *Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, quoniam transibo in locū tabernaculi admirabilis vsque ad domum Dei. In voce exultationis & confessionis soni * festa celebrantis. *Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? spera in Deo, quoniam * confitebor illi, salutare vultus mei; * Et Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis & Hermonijm à morte modico. * Abyssus abyssum intuoat in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt.

* In diem dabit Dominus misericordiam suam, & nocte canticum eius apud me. Oratio Deo vitæ meæ.

*Dicam Deo, Susceptor meus es. Quare mei oblitus es, & quare contristatus incedo dum affligit *inimicus? *Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerūt mihi *inimici mei. Dum dicunt ipsi mihi per singulos dies, Vbi est Deus tuus? *Quare tristis es anima mea, & quare cōturbas me? Sperare in Deo, quoniam *confitebor illi, salutare vultus mei & Deus meus.

*Psalmus David sine titulo apud Hebræos.

XLII.

Iudica me Deus, & discerne causam meā, de gente nō sancta; ab homine iniquo & dolo ero me. *Quia tu es Deus fortitudo mea: quare repulisti me, & quare tristis incedo, dum affligit *inimicus? *Emitte lucem tuam & veritatem tuā: ipsa me deduxerunt & adduxerunt me in montem sanctum tuum & in tabernacula tua. *Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui latificat iuuentutem meam. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus.

* ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεόν τὸν ἰσχυρόν τὸν ζῶντα. πότε ἤξω & ὀφθῆθαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ; * ἐξηθή τα δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας & νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαι μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου; * ταῦτα ἐμνήστω, & ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διεδύσθην ἐν ῥῶπῳ σκλήρης θauμασῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως & ἐξομολογήσεως ἡ ψυχὴ ἐορτάζοντο.

* ἵνα τί περιλύπητο εἰ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνα τί σωτάρωσιν με; ἐλπίζον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήθαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου,

* καὶ ὁ θεός μου. πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσεται σου ἐκ γῆς ἰορδάνης καὶ ἐρμωνικῆ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

* ἄβυσσος ὁ ἄβυσσος ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου. πόσες & μετεωρισμοὶ σου & τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

* ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ὡδὴ αὐτοῦ πρὸς ἐμοί. προσδύχη τῷ θεῷ τὸ ζῶνός μου.

* ἐρῶ τῷ θεῷ δυνάστητι ὡς ἐμὸν εἰ. διὰ τί μου ἐπελάβου, & ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν; * ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὄσά μου, ὡνεῖδίζον με ὁ ἐχθρός μου. ἐν τῷ λέγειν αὐτός μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου,

* ἵνα τί περιλύπητο εἰ ἡ ψυχὴ μου, & ἵνα τί σωτάρωσιν με; ἐλπίζον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήθαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου & ὁ θεός μου.

Ψαλμός τῷ δαυὶδ δυνάστητι ὡς ἐμὸν εἰ. μετ' ἐρμηνεύσεως τῶν ὁ.

* Κεῖνόν μοι ὁ θεός, & δίκαιον τὴν δίκην μου, ἐξ ἐθνῶς ἐχέσθαι, ἀπὸ δυνάστεως ἀδίκης & δολικῆς ῥύσασαί με. * ὅτι σὺ εἰ ὁ θεός κραταίωμα μου, ἵνα τί ἀπόσω με, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν; * ἐξαποσφύλον τὸ φῶς σου & τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὡδήγησαν & ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίον σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

* καὶ εἰσελεύσθαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεόν τὸν διφραίνοντά τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήθαι μοι ἐν κitharᾷ ὁ θεός ὁ θεός μου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum & permanentem: quando ingrediar & respiciam splendorem maiestatis Domini? *Fuit mihi lachryma mea in cibum diu noctuque, dum diceret mihi inimicus tota die, Vbi est Deus tuus? *Signorum illorum memor sum, & effundam super me cogitationem animæ meæ, quando transibo sub vmbraculo, solus roborabor in castris iustorum vsque ad domū sanctuarij Dñi in voce exultationis & confessionis, tumultus populorum venientium, vt festa celebrent in Ierusalem. *Quare consternēris anima mea & tumultueris aduersum me? spera in Deo, quoniam adhuc confitebor ei propter redemptionem quæ est à condanis, & habitatores montis Hermonij, & populus qui acceperunt legem in monte Sinai, humili & paruo. *Abyssus superior abyssum dabit Dominus benignitatem suam, & per noctem canticum eius erit mecum: oratio ad Deum qui custodit vitam meam. *Dicam Deo, Fortitudo mea quare oblitus es mei? quare in tenebris incedam, cum affligit inimicus? *Dum occidunt me & excoriant membra mea, in tempore quo exprobrant mihi oppressores mei, quando dicunt mihi tota die inimici mei, Vbi est ille Deus tuus? *Quare consternēris anima mea, & tumultuēris aduersum me? spera in Deo, quoniam adhuc confitebor coram eo propter redemptionem quæ est à presentia eius, quoniam ipse est Deus meus.

PSAL. XLIII.

Iudica me Deus iudicio veritatis: tuum est enim agere causam meam à gente non pia; ab homine dolo, & iniquo libera me. *Quoniam tu Deus fortitudo mea, quare oblitus es mei? quare in tenebris incedam dum affligit auctor inimicitia? *Emitte lucem tuam & veritatem tuam; ipsa deducunt me & introducent me in montem domus sanctuarij tui, & in scholas domus maiestatis tuæ. *Et introibo vt offeram oblationem super altare Domini, Deo, à quo est gaudiū exultationis meæ: confiteborque coram te in cithara Dñe Deus meus.

* מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶי נַפְשִׁי וּמַה־רַחֲמֵי עָלִי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדֶנּוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי
וְאֱלֹהֵי :

מד

* לַמִּנְצָח לִבְנֵי־קָרַח מִשְׁכִּיל :
* אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמְעֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ
פֶּעַל פִּעֲלָתָם בִּימֵיהֶם בִּימֵי קָדֶם :
* אַתָּה יְדָדְגוּיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטְעַם תִּרְעֵ לְאֻמִּים
וַתִּשְׁלַחם :
* כִּי לֹא בַחֲרָבִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְזוֹרְעִים לֹא־
הוֹשִׁיעָה לָמוּ כִי־יִמִּינָךְ וְזוֹרְעֶךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
רָצִיתָם :
* אַתָּה הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים צוּרִי יִשׁוּעוֹתִי
יַעֲקֹב :

* בְּךָ צִרְיָנוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קִמְיָנוּ :
* כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבַטַח וְחֲרָבִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי :
* כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצִּרְיָנוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוּרָה :
* בְּאֱלֹהִים הִלֵּלְנוּ כָּל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם
נִוְדָה סִלְּרָה :

* אַתָּה זִנְחָתָ וַתִּכְלִימֵנוּ וְלֹא־תֵצֵא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ :
* תִּשְׁיבֵנוּ אַחֲוֵי מִנִּי־צָר וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוּ :
* תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֵכָל וּבְגוּיִם זָרִיתָנוּ :
* תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא־חֶזֶק וְלֹא־רַבִּית בַּמַּחֲרִיָּהם :
* רַחֲשִׁימֵנוּ חֲרָפָה לִשְׁבָּנֵינוּ לַעַג וְקֶלֶס
לְסַבִּיבוֹתֵינוּ :

* תִּשְׁימֵנוּ מִשַׁל בְּגוּיִם מְנוּד־רֹאשׁ בְּלֹאֻמִּים :
* כָּל־הַיּוֹם כָּל־מִתִּי נִגְדִי וּבִשְׁת פָּנֵי כִפְתָּנִי :
* מִקּוֹל מַחֲרָף וּמִגִּדָּף מִפָּנֵי אוֹיֵב וּמִתַּנְקָם :
* כָּל־זֹאת בָּאתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ וְלֹא שָׁקַרְנוּ
בְּבְרִיתְךָ :

* Quare incurvaris anima mea, & quare conturbas super me? expecta Deum, quoniam adhuc confitebor ei salutaribus vultus mei & Deo meo.

* Victori filiorum Core eruditio.

PSAL. XLIIII.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri narrauerunt nobis opus quod operatus es in diebus eorum in diebus antiquis.

* Tu manu tua gentes delesti & plastaſti eos: afflixisti populos, & emisisti eos.

* Non enim in gladio suo possederunt terram, nec brachium eorum saluauit eos: sed dextera tua & brachium tuum & lux vultus tui, quoniam complacuiſti eis.

* Tu es ipse rex meus Deus. præcipe pro ſalutaribus Jacob.

* In te hostes nostros ventilabimus cornu: & in nomine tuo conculcabitur aduerſarius nostros.

* Non enim in arcu meo confidam, nec gladius meus ſaluabit me.

* Quia ſaluasti nos de hoſtibus noſtris, & eos qui oderunt nos, confudiſti.

* In Deo gaudebimus tota die, & nomen tuum in æternum confitebimur. Semper.

* Verum tu proieciſti & confudiſti nos, & non egredieris in exercitiſus noſtris.

* Vertiſti terga noſtra hoſtibus, & qui oderunt nos, diripuerunt ſibi.

* Dediſti nos quaſi gregem ad vorandum, & in gentibus diſperdiſti nos.

* Vendidiſti populum tuum ſine precio, nec grandis fuit commutatio eorum.

* Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris, ſubſannationem & irriſum hiſ qui erant in circuitu noſtro.

* Poſuiſti nos in ſimilitudinem gētibz, commotionē capitiſ in tribulatiōe.

* Tota die confuſio mea contra me, & ignominia faciei mea cooperuit me.

* A voce exprobrantiſ & blaſphemantiſ, à facie inimici & ultoriſ.

* Omnia hæc venerunt ſuper nos, & obliui non ſumus tui, nec mentiti ſumus in pacto tuo.

תרגום

מה תתמכרין נפשי וחרוגשין עלי אוריכי לאלהא ארום טוב אנדי קדמותי בפרקנא דמן קדמותי ארום הוא אלהא :

מד

* לשתחא על ידיהון דבני קרח שכלא טבא :
* את בניך גבורהך עממיא כנענאי חרבת ונצבתהון לבית ישראל בארעהון חבת אמיא ופסדתהון :
* ארום לא בגבורת מלי אלהא וחקוף אדרעהון לא פרקה להון ארום ימינך וארבע גבורתך ונחור זיו יקרך ארום אתרעיתא בהון :
* את הוא וישי לא חפרוק יתוי :
* ארום פרקתהא ממעיקנא ומשנאנא איתיתא עליהון כחתא :
* במימר אלהא אנו משבחין כל יומא :
* לחור אנשייתא ואכספתנא ולא תשרי שכנתך בחילותנא :
* אתרעיתא קדל קדם מעיקא ומשנאנא :
* מסרתהא חיד ענא למיכלא ובין עממיא בדרתא יתנא :
* זבנתא עמך מנן בלא ממונא ולא אכגיתא קנינא בפירוגיהון :
* שוייתנא לחסורא לשיבנא ממיקנותא ותורפיתא לחורנותנא :
* שוייתנא למתלא בעממיא טלטול רישא באומיא :
* מקל מחסר ומחרף מן קדם בעל דכבא ונקום נקסתנא :
* כל יומא כסופי לקבלי וברח אפיחפא יתי :
* כל לא ערעא יתנא ולא אנשיקא ולא שקרנא בקניסך :

* Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam confitebor illi, salutare vultus mei & Deus meus.

* In finem * filijs Core ad intellectum. *

PSAL. XLIII.

Deus in auribus nostris audiuiimus, & patres nostri annunciauerunt nobis; opus, quod operatus es in diebus eorum, in diebus antiquis. * Manus tua gentes disperdidit, & plāstasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos. * Nec enim in gladio suo possederunt terrā, & brachium eorum non saluauit eos: Sed dextera tua & brachium tuū & illuminatio vultus tui, quoniam complacuisti in eis.

* Tu es ipse rex meus & Deus meus, qui mandas salutes Iacob. * In te inimicos nostros ventilabimus cornu; & in nomine tuo spernemus insurgentes nobis.

* Non enim in arcu meo sperabo; & gladius meus non saluabit me.

* Saluasti enim nos de affligētibus nos, & odientes nos confudisti.

* In Deo laudabimur tota die, & in nomine tuo confitebimur in seculum.

* Nunc autē repulisti & confudisti nos, & non egredieris Deus in virtutibus nostris, * Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros, & qui oderunt nos diripiebāt sibi. * Dedisti nos tanquam oues escarum, & in gentibus dispersisti nos. * Vendidisti populum tuum sine precio, & non fuit multitudo in commutationibus * nostris.

* Posuisti nos opprobriū vicinis nostris, subannationem & derisum ijs qui in circuitu nostro. * Posuisti nos in similitudinē in gentibus, cōmotionē capitis in populis.

* Tota die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meæ cooperuit me.

* A voce exprobrantis & obloquentis, a facie inimici & persequētis. * Hęc omnia venerūt super nos, nec obliti sumus te, & iniquē non egimus in testamento tuo.

1 * ἵνα τί περίλυπῃ εἰ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπιον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσεται αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου.

2 * Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς χορὴ εἰς σινώπην. μγ.

3 * Ὁ θεός ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, & πατέρες ἡμῶν ἀκήγουν ἡμῶν, ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις δόχαις.

4 * ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, & κατεφύτυσας αὐτὰς ἐκ ἀκώσας λαῖς, & ἐξέβαλες αὐτὰς. * ὃ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, & ὁ βραχίον αὐτῶν ἐκ ἔσωσεν αὐτὰς. ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου ὁ βραχίον σου καὶ ὁ φόβος σου ἐξωλόθρευσε σου, ὅτι διδόκησας ἐν αὐτοῖς.

5 * σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου ὁ θεός μου, ὁ ἐντελέων μου τὰς σωτηρίας ἰακώβ. * ἐν θεῷ σου ἐχθρὸς ἡμῶν κεραυοδύνη, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώθη σου ἐπ' αὐτοὺς αὐτοὺς ἡμῶν. * ὃ γὰρ ἐπὶ τῷ ῥέει μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου ἐσώσει με.

6 * ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐλθόντων ἡμᾶς, καὶ σου μισθῶν ἡμᾶς κατήχησας.

7 * ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

8 * νυνὶ ὃ ἀπέσωσε κατήχησας ἡμᾶς, & σου ἐξελύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

9 * ἀπέσρεψας ἡμᾶς εἰς τὸ πῶτος ὡς σου ἐχθρὸς ἡμῶν, & οἱ μισθῶντες ἡμᾶς διήσπαζον ἐαυτοῖς.

10 * ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρὸς βατὰ βρώσεως, & ἐν τοῖς ἐθνεσὶ διέσπειρας ἡμᾶς.

11 * ἀπέδωκε τὸν λαόν σου δούλους πρῶτος, & σου ὡς πρὸς λαοὺς αὐτῶν.

12 * ἐθνοὺς ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν & χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

13 * ἔβλεψεν ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τοῖς ἐθνεσὶ, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

14 * ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχυνή σου προσώπου μου ἐκάλυψε με.

15 * ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλούντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

16 * τὰ πάντα πᾶσι ἡλθεν ἐφ' ἡμᾶς, & σου ἐπελαθόμεθα σου, καὶ σου ἡδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quare consternēris anima mea, & tumultuēris contra me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor coram eo propter redemptionē, quæ est à conspectu eius, quoniam ipse est Deus meus.

* Ad laudandum per manum filiorum Korahh intelligentia bona.

PSAL. XLIII.

Deus, auribus nostris audiuiimus: patres nostri nunciauerūt nobis opus quod operatus es in diebus eorū, in diebus antiquis. * Tu in manu fortitudinis tuæ populos Chanaanos eiecisti, & plantasti eos in domū Israel in terra eorū; cōfregisti gentes & cōsumpsisti eas. * Quoniam non per robur gladiatorū suorū hereditauerunt terrā; & fortitudo brachij sui non saluauit eos; sed dextera tua & brachiū fortitudinis tuæ, & lumen splendoris gloriæ tuæ, quoniam cōplacuiisti tibi in eis. * Tu es ipse rex meus: Deus præcipe redemptiones domus Iacob. * In verbo tuo oppressores nostros cornu petemus: & in nomine tuo subiiciemus omnes insurgentes in nos. * Quoniam non in arcu meo ego confido, & gladius meus non saluabit me. * Quoniam redemisti nos ab affligentibus & ab odientibus nos; induxisti in eos confusionem. * In verbo Dei nostri nos laudabimus tota die: & nomen tuum Domine confitebimur in secula. * Verū oblitis es nostri, & confudisti nos: & non collocabis maiestatem tuam in exercitiis nostris. * Fecisti ut verteremur ceruicem coram hoste: & qui oderunt nos, subiecerunt nos. * Tradidisti nos sicut oues ad deuorationem; & inter populos dispersisti nos. * Vendidisti populum tuum gratis absque diuitiis; & non multiplicasti lucrum in commutatione eorum. * Posuisti nos in opprobriū vicinis nostris; subannationem & irrisum his qui circum nos sunt. * Posuisti nos in prouerbiū populis; motionem capitis inter nationes. * Tota die ignominia mea contra me est, & cōfusio vultus mei operuit me. * A voce exprobrantis & calumniantis: ab aspectu auctoris inimicitiae & vilescentis vltionem. * Hoc omne euenit nobis; & non obliti sumus te: & non sumus mentiti in pactum tuum.

* לא נסוג אחור לבנוותת אֲשֶׁרנוּ מִנִּי אֲרֻחֶךָ: 19
 * כִּי דִבִּיתֵנוּ בְּמָקוֹם תַּנִּים וְרַבִּם עָלֵינוּ 20
 בְּצִלְמוֹת: *
 * אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וְנִפְרַשׁ כַּפְּנוּ 21
 לֹא לֵרָא: *
 * הֲלוֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר-זֹאת בִּי הוֹנֵא יָדֶךָ 22
 תַּעֲלֹמוֹת לֵב: *
 * כִּי-עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל-הַיּוֹם נֶחֱשָׁבְנוּ כֶּצֶאן 23
 טִבְחָה: *
 * עֲוֹרֵה לְמַדְתִּישֵׁן יִגְדְּנִי הַקִּיצָה אֶל- 24
 הַיְזֻנָּח לְנֶצַח: *
 * לְמַדְתִּי פָנֶיךָ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֲנִינוּ וְלִחְצָנוּ: 25
 * כִּי שָׁחָה לַעֲפֹר נַפְשֵׁנוּ דִּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְגָנוּ: 26
 * קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: 27

מה

* לְמַנְצָה עַל-שָׁשִׁנִּים לְבָנֵי-קָרָה 1
 מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידֶךָ: *
 * רָחַשׁ לִבִּי דְבַר טוֹב אֶמְרָאֲנִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ 2
 לְשׁוֹנִי עֲטִי סוֹפֵר מַהִיר: *
 * יִפְיֶינִי מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל- 3
 כֶּן בִּרְכֶךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: *
 * חָגוּר חֲרָבְךָ עַל-יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדֶךָ וְהִדְרֶךָ: 4
 * וְהִדְרֶךָ צֶלַח רֶכֶב עַל-דְּבַר אֱמֶת וְעֲנוּה צֶדֶק 5
 וְתוֹרֶךָ נֹרְאוֹת יִמִּינֶךָ: *
 * חֲצִיךָ שְׁנוֹנִים עֲמִים תַּחֲתֶיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי 6
 רִמְלֶךְךָ: *
 * כִּסֵּאךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שִׁבְט מִיֶּשֶׁר שִׁבְט 7
 מַלְכוּתְךָ: *
 * אֶהְבֵּת צֶדֶק וְשֹׁנֵי רָשָׁע עַל-כֵּן מִשְׁחָךְ 8
 אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

תרגום

* לא נסוג אחור לבנוותת אשרנו מני ארחתך: 19
 * כי דביתנו במקום תנים ורבים עלינו 20
 בצלמות: *
 * אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפנו 21
 לא לרא: *
 * הלא אלהים יחקר זאת בי הונא ידך 22
 תעלמות לב: *
 * כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן 23
 טבחא: *
 * עורר למדתישן יגדני הקיצה אל- 24
 היזנח לנצח: *
 * למדתי פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: 25
 * כי שחאה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטגנו: 26
 * קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: 27

תרגום
 * לא נסוג אחור לבנוותת אשרנו מני ארחתך: 19
 * כי דביתנו במקום תנים ורבים עלינו 20
 בצלמות: *
 * אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפנו 21
 לא לרא: *
 * הלא אלהים יחקר זאת בי הונא ידך 22
 תעלמות לב: *
 * כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן 23
 טבחא: *
 * עורר למדתישן יגדני הקיצה אל- 24
 היזנח לנצח: *
 * למדתי פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: 25
 * כי שחאה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטגנו: 26
 * קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: 27

* Et non recessit retrò cor nostrum, & declinasti semitas nostras à via tua.

* Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis.

* Si obliti sumus nomen Dei nostri, & expandimus manus nostras ad Deum alienum: * Nónne Deus requireret ista? ipse enim nouit abscondita cordis.

* Quoniam propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis.

* Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem.

* Quare faciem tuam auertis? obliuisceris inopie nostræ & tribulationis nostræ: * Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, conglutinator est in terra venter noster. * Exurge Domine adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

* In finem pro his qui commutabuntur filijs Core ad intellectum, canticum pro dilecto.

PSAL. XLIIII.

ERuctauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis.

* Speciosus forma præ filiis hominum. diffusa est gratia in labijs tuis; propterea benedixit te Deus in æternum.

* Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime.

* Specie tua & pulchritudine tua, & intende, & prospere procede, & regna. Propter veritatem & mansuetudinem, & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

* Sagittæ tuæ acutæ potentissime: populi sub te cadent in corde inimicorum regis.

* Sedes tua Deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.

* Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo letitiæ præ confortibus tuis.

19 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς ταπισωὴ ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

20 * ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τῷ πῶ κακώσεως, & ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

21 * εἰ ἐπελαθόμεθα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπτετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλοτερον.

22 * ὅχι ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

23 * ὅτι ἐνεκά σου θανατῶμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίζημεν ὡς πρὸς βάτα σφαγῆς.

24 * Ἐξεγέρθητι, ἵνατί ὑπνοῖς κύριε; ἀνάστηθι, & μὴ ἀπώσῃς εἰς τέλος.

25 * ἵνατί τὸ πρὸς ὄψον σου ἀποτρέφεις; Ἰππικὴν θοὴν τῆς πτωχείας ἡμῶν & τῆς θλίψεως ἡμῶν;

26 * ὅτι ἐταπείνωθῃς εἰς χεῖρας ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

27 * ἀνάστα κύριε βοήθηθι ἡμῖν, & λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου.

1 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ πάντων ἀλλοιωθησόμεθα τοῖς υἱοῖς κορὴ εἰς σὺνέσιν, ὡδὴ ὑπὲρ τῆς ἀγαπῆς σου. μδ.

2 * Εξηρδύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. ἡ γλώσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξύγραφου.

3 * ὡραῖόν σου κάλλει ὡς ὁ Θεὸς ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ἔξεχύθη χάρις ἐν χεῖράσι σου διὰ τοῦτο διλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

4 * περιζώσῃ τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου δυνατέ.

5 * τῇ ὡραιότητί σου & τῷ κάλλει σου καὶ ἐντεινε, καὶ καταβουδοῦ, καὶ βασίλῃς. ἐνεκὸν ἀληθείας καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμασῶς ἡ δεξιὰ σου.

6 * τὰ βέλη σου ἠκονησύνει δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σε πεσόντες ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

7 * ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος διθύπητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

8 * ἠγάπησας δικαιοσύνην, & ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἐχρῆσέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὡς ὁ Θεὸς μετ' ἡμῶν σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Non est auersum, diuersum elationibus, cor nostrum; & tu inclinasti gressus nostros à rectitudine viæ tuæ. 20 Quoniam humiliasti nos in loco draconum: & cooperuisti nos umbra mortis.

21 Si obliti sumus nomen Dei nostri; & obtendimus manus nostras in oratione idolis populorum alienorum: 22 Nunquid non Deus inquireret ista? quoniam ante ipsum manifesta sunt abscondita cordis.

23 Quoniam propter te occisi sumus tota die: existimati sumus sicut oues quæ traduntur occisioni. 24 Inualece Domine, quare eris sitient homo qui dormit? expergiscere Deus, ne obliuiscaris in sempiternum. 25 Quare maiestatem tuam auferes? obliuisceris angustiarum nostrarum & oppressionis nostræ? 26 Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: adhæsit fundo foueæ venter noster.

27 Exurge, auxilia te nobis; & salua nos propter bonitatem tuam.

Ad laudem pro assessoribus Sanhedrin ipsius Moysis: quæ dicta est in prophetia per filios Korahh intellectus bonus, hymnus & confessio.

PSAL. XLV.

ERuctauit cor meum eloquium bonum: dicam ego opera mea regi: loquutura est lingua mea festinanter; tanquam calamus scribæ exercitati. 1 Pulchritudo tua, ô rex Christe, præstantior est filiorum hominum; datus est spiritus prophetiæ in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in æternum. 2 Accinge ensē tuum super femur tuum, sicut fortis: quod interficias reges cum potentibus splendore tuo & gloria tua. 3 Gloria autem tua magna est: propterea prosperabis, ut equites super thronum regni, propter negotium fidei veritatis & mansuetudinis iustitiæ: & docebit te Dominus operari timenda manu dextera tua. 4 Sagittæ tuæ eductæ ad interficiendas acies: populi sub te cadent: & sagittæ arcuum tuorum immittentur in cor inimicorum regis. 5 Sedes tua Deus in cælis in secula seculorum: regnum rectum, sceptum regni tui. 6 Tu autem ô rex Christe, propterea quod dilexisti iustitiam & odisti improbitatem; ideo vnxit te Deus Deus tuus oleo letitiæ abundantius quam confortes tuos.

* מִרְיָאֵהֶלֹת קָצִיעוֹת כָּל־בְּגָדֶיךָ מִן־הַיִּכְלִי
שֵׁן מִנִּי שִׁמְחֹךְ :
* בָּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שָׁגֵל לִימִינְךָ
בְּכֶתֶם אוֹפִיר :
* שִׁמְעִי בְּרַז וְרֹאֵי וְהִטִּי אָזְנוֹךְ וּשְׁכַחֵי עֲמֹךְ
וּבִירַת אֲבִיךָ : * וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֶךָ כִּי־הוּא
אֲדִנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ :
* וּבִירַת צֹר בַּמִּנְחָה פָּנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם :
* כָּל־כְּבוֹדָה בַּת־מֶלֶךְ פָּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב
לְבוֹשָׁה : * לְרִקְמוֹת תוֹכֵל לַמֶּלֶךְ בְּתוֹלוֹת
אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ :
* תוֹכֵלֶנָּה בְּשִׁמְחָת וּגִיל תִּבְאֵינָה בְּהִכָּל מֶלֶךְ :
* תַּחֲרַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְנֶיךָ תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים
בְּכָל־הָאָרֶץ :
* אֲזַכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֶּרֶךְ וְדֶרֶךְ עַל־כֵּן עַמִּים
יִהְיוּ לְעַלְמֵי עוֹלָם :

מו

* לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קָרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר :
* אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא
מָאֵד : * עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט
הָרִים בְּלֵב יָמִים :
* יִהְיוּ יַחֲמְרוּ נִימִיּוֹ יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגִאוֹתוֹ
סֶלָה :
* נָהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיר־אֱלֹהִים קֹדֶשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן :
* אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה בַל־תִּמּוֹט יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים
לִפְנוֹתָ בִּקְרָה :
* הַמּוֹגִיִּם מִטּוֹ מִמְּלִכּוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תִּמּוֹג
אֶרֶץ : * יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה :

9 * Myrrha & stacte & casia in cunctis vestimentis tuis, de domibus eburneis quibus la-
tificauerunt te.
10 * Filiae regum in honore tuo: stetit coniunx
in dextera tua in diademate aureo.
11 * Audi filia & vide, et inclina aurem tuam,
& obliuiscere populi tui & domus patris
tui.
12 * Et concupiscet rex decorem tuum, quia
ipse est Dominus tuus, & adora eum.
13 * Et filia fortis in muneribus faciem tuam
deprecabuntur diuites plebis.
14 * Omnis gloria filiae regis intrinsecus, fascijs
aureis vestita est.
15 * In scutulatis ducetur ad regem, virgines
sequentur eam, amicae eius ducentur illuc.
16 * Ducentur in latitijs & exultatione, ingre-
dientur in thalamum regis.
17 * Pro patribus tuis erunt tibi filij, pones
eos principes in vniuersa terra.
18 * Recordabor nominis tui in omni genera-
tione & generatione: propterea populi confite-
buntur tibi in seculum & in aeternum.

1 Victori filiorum Core pro inuentutibus
canticum.

PSAL. XLVI.

2 Deus nostra spes & fortitudo, auxilium in
tribulationibus inuentus est validum.
3 * Ideo non timebimus cum fuerit translata
terra, & concussi montes in corde maris.
4 * Sonantibus & intumescentibus gurgiti-
bus eius, & agitatjs montibus in potentia eius.
Semper.
5 * Fluminis diuisiones latificant ciuitatem
Dei, sanctum tabernaculum Altissimi.
6 * Deus in medio eius non commouebitur, au-
xiliabitur ei Deus in ortu matutino.
7 * Conturbatae sunt, gentes concussa sunt re-
gna, dedit vocem suam, prostrata est terra.
8 * Dominus exercituum nobiscum, protector
noster Deus Jacob. Semper.

תרגום

מִרְיָאֵהֶלֹת וְקָצִיעוֹת מִן־הַיִּכְלִי מִנִּי שִׁמְחֹךְ :
בָּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שָׁגֵל לִימִינְךָ
בְּכֶתֶם אוֹפִיר :
שִׁמְעִי בְּרַז וְרֹאֵי וְהִטִּי אָזְנוֹךְ וּשְׁכַחֵי עֲמֹךְ
וּבִירַת אֲבִיךָ : * וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֶךָ כִּי־הוּא
אֲדִנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ :
וּבִירַת צֹר בַּמִּנְחָה פָּנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם :
כָּל־כְּבוֹדָה בַּת־מֶלֶךְ פָּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב
לְבוֹשָׁה : * לְרִקְמוֹת תוֹכֵל לַמֶּלֶךְ בְּתוֹלוֹת
אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ :
תוֹכֵלֶנָּה בְּשִׁמְחָת וּגִיל תִּבְאֵינָה בְּהִכָּל מֶלֶךְ :
תַּחֲרַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְנֶיךָ תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים
בְּכָל־הָאָרֶץ :
אֲזַכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֶּרֶךְ וְדֶרֶךְ עַל־כֵּן עַמִּים
יִהְיוּ לְעַלְמֵי עוֹלָם :
לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קָרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר :
אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא
מָאֵד : * עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט
הָרִים בְּלֵב יָמִים :
יִהְיוּ יַחֲמְרוּ נִימִיּוֹ יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגִאוֹתוֹ
סֶלָה :
נָהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיר־אֱלֹהִים קֹדֶשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן :
אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה בַל־תִּמּוֹט יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים
לִפְנוֹתָ בִּקְרָה :
הַמּוֹגִיִּם מִטּוֹ מִמְּלִכּוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תִּמּוֹג
אֶרֶץ : * יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה :
מִרְיָאֵהֶלֹת וְקָצִיעוֹת מִן־הַיִּכְלִי מִנִּי שִׁמְחֹךְ :
בָּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שָׁגֵל לִימִינְךָ
בְּכֶתֶם אוֹפִיר :
שִׁמְעִי בְּרַז וְרֹאֵי וְהִטִּי אָזְנוֹךְ וּשְׁכַחֵי עֲמֹךְ
וּבִירַת אֲבִיךָ : * וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֶךָ כִּי־הוּא
אֲדִנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ :
וּבִירַת צֹר בַּמִּנְחָה פָּנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם :
כָּל־כְּבוֹדָה בַּת־מֶלֶךְ פָּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב
לְבוֹשָׁה : * לְרִקְמוֹת תוֹכֵל לַמֶּלֶךְ בְּתוֹלוֹת
אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ :
תוֹכֵלֶנָּה בְּשִׁמְחָת וּגִיל תִּבְאֵינָה בְּהִכָּל מֶלֶךְ :
תַּחֲרַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְנֶיךָ תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים
בְּכָל־הָאָרֶץ :
אֲזַכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֶּרֶךְ וְדֶרֶךְ עַל־כֵּן עַמִּים
יִהְיוּ לְעַלְמֵי עוֹלָם :
לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קָרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר :
אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא
מָאֵד : * עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט
הָרִים בְּלֵב יָמִים :
יִהְיוּ יַחֲמְרוּ נִימִיּוֹ יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגִאוֹתוֹ
סֶלָה :
נָהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיר־אֱלֹהִים קֹדֶשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן :
אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה בַל־תִּמּוֹט יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים
לִפְנוֹתָ בִּקְרָה :
הַמּוֹגִיִּם מִטּוֹ מִמְּלִכּוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תִּמּוֹג
אֶרֶץ : * יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה :

* Myrrha & gutta, & casia à vestimen-
tis tuis, à domibus eburneis, ex quibus de-
lectauerunt te

* Filie regum in honore tuo. Astitit re-
gina à dextris tuis, in vestitu deaurato cir-
cundata varietate.

* Audi filia & vide, & inclina aurem tuā,
& obliuiscere populum tuum, & domum
patris tui.

* Et concupiscet rex decorem tuum,
quoniam ipse est Dominus tuus, & adora-
bis eum. * Et filia Tyri in muneribus, vul-
tum tuum deprecabuntur diuites plebis.

* Omnis gloria filie regis abintus, in
fimbrijs aureis circumamicta varietatibus.

* Adducentur regi virgines post eam,
proximæ eius afferentur tibi.

* Afferent in lætitia & exultatione, ad-
ducentur in templum regis.

* Pro patribus tuis nati sunt filij tui, con-
stitues eos principes super omnem terram.

* Memor ero nominis tui in omni ge-
neratione & generatione. Propterea po-
puli confitebuntur tibi in æternum, & in
seculum seculi.

* In finem pro filijs Core pro arcanis
Psalmus. XLV.

Deus noster refugium & virtus, adiu-
tor in tribulationibus quæ inuene-
runt nos nimis. * Propterea non timebi-
mus dum turbabitur terra, & transferen-
tur montes in cor maris. * Sonuerunt &
turbatæ sunt aquæ eorum, cõturbati sunt
montes in fortitudine eius. * Fluminis
impetus lætificauit ciuitatem Dei: sanctifi-
cavit tabernaculum suum Altissimus.

* Deus in medio eius, & nõ commoue-
bitur; adiuuabit eam Deus manè diluculo.

* Conturbatæ sunt gentes, * inclinata
sunt regna: dedit vocem suam Altissimus,
mota est terra. * Dominus virtutum no-
biscum, susceptor noster Deus Iacob.

* σμύρνα & σακίη & κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ
βαρέων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ὀφραίνουσι σε

* θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ ἡμέρῃ σου. παρέστη ἡ βα-
σίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω, περιβε-
βλημένη πεποικιλμένη.

* ἀκούθι θυγατερ καὶ ἴδε & κλῖνον τὸ ὄριον σου, & ἐπιλάθου
τὸ λαόν σου, & τὸ οἶκόν σου τὸ πατρός σου.

* καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τῶν κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς
ἐστὶ κύριός σου, & περικυνώσεις αὐτὸν.

* καὶ θυγάτης τύρου ἐν δώροις, τὸ πρὸς ὄψιν σου λι-
ταίνουσιν & πλάσσοι τὸν λαόν.

* πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἐσώθεν, ἐν
κροσσῶσις χρυθὶς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

* ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθέναι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ
πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται αὐτῇ.

* ἀπενεχθήσονται ἐν ὀφρασίῳ & ἀγαλλιάσει, ἀχ-
θήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

* ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐχρημάτισαν οἱ υἱοί σου, κατε-
στήσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

* μνησθήσεται τὸ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ, γυνεὶ καὶ γε-
νεῇ. διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, &
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ὑψῶν κορὴ ὑπὲρ τῶν κρυφίων
ψαλμός.

* Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ & δυνάμις, βοηθὸς ἐν θλί-
ψει ταῖς δυνάμεις ἡμῶν σφόδρα.

* διὰ τοῦτο ἐφοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσει τὴν γῆν,
καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

* ἤχησαν & ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχ-
θησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

* τὸ ποταμὸν τὰ ὄρμημά του ὀφραίνουσι τὴν πόλιν
τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

* ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐσαλευθήσεται. βοηθήσει
αὐτῇ ὁ Θεὸς τοῦ πρὸς πρῶτον πρῶτον.

* ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλείαι, ἔδωκε φωνὴν
αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

* κύριε τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν
ὁ Θεὸς ἰακώβ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Myrrha tenui & ligno aloes, & casia perficiuntur omnia indumenta tua à palatijs quæ sternuntur dente elephantino, inde lætificabunt
te. * Regiones regnorum venient ut suscipiant faciem tuam quo tempore stabit liber legis in latere dexterae tuae; & exarabitur in exem-
plari splendor tuus velut obrizo ex Ophir.

* Audi congregatio Israel legem oris eius, & intueere miranda opera eius; incli-
nesque aurem tuam ad verba legis, & obliuiscaris operationes malas impiorum populi tui, & domus idolorum quibus seruiisti in domo
patris tui. * Sic enim expetet rex pulchritudinem tuam quoniam ipse est dominus tuus; & adorabis eum. * Habitatores autem ar-
cis Tyri cum munere venturi sunt: & faciem tuam manè quarent ad domum sanctuarij tui diuites populorum. * Omne laudabile, pul-
chrum, & desiderabile; facultates regionum, & thesauros regū, qui repositi sunt interioribus, offerent in oblationes coram rege, & munera sa-
cerdotibus quorum vestes intertextæ sunt auro optimo.

* In vestibus acupictis offerent oblationes suas coram rege orbis; &
reliqui socij eius qui dispersi sunt inter gentes, ducentur in lætitia ad te in Ierusalem. * Adducentur cum gaudio & exultatione; & in-
gredientur in templum regis orbis. * In loco patrum tuorum iustorum erunt filij tui: constitues eos principes in vniuersam terram.

* Memorabo nomen tuum in omni generatione & generatione: propterea populi qui peregrinantur, confitebuntur tibi in æternum &
ad laudandum filijs Korahh. per manus eorum, dictum est in prophetia quo tempore absconditus
est ab eis pater eorum: ipsi autem liberati sunt, & dixerunt canticum. PSAL. XLVI.

Deus nostrum refugium & virtus: auxilium in afflictione inueniemus valde. * Propterea non timebimus cum immutati fuerint pa-
tres nostri de terra: quando concutientur sicut montes in pelago maris magni. * Sonabunt & turbabuntur aquæ: commouebun-
tur montes in magnificentia tua in secula. * Populi, tanquam flumina & rui eorum, venient; & lætificabunt ciuitatem Dei; & orabunt
in domo sanctuarij Domini, in tabernaculis Altissimi. * Deus & maiestas eius in medio eius, non commouebitur; adiuuabit eam Dñs
in tempore matutino.

* Quando dabat legem populo suo, cõturbatæ sunt gentes; tremuerunt regna: quando exaltauit vocem suam;
dissoluti sunt habitatores terræ. * Verbum Domini exercituum in adiutorium nostrum: fortitudo nostra Deus Iacob in secula:

לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-שָׁם שִׁמּוֹרָה
בָּאָרֶץ:
מִשְׁבֵּית מַלְחָמוֹת עַד-קִצְהָ הָאָרֶץ קִשְׁתֵּי יִשְׁבֵּר
וְקִצְצֵי חֲנִית עֲגִלוּרֵי יִשְׂרָאֵל בָּאֵשׁ:
הִרְפוּ וְדַעוּ כִּי-אֲנֹכִי אֱלֹהִים אֲרוֹם בְּגוֹיִם
אֲרוֹם בָּאָרֶץ:
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה:

מז

לְמִנְצֵחַ לְבָנֵי-קָרַח מִזְמוֹר:
כָּל-הָעַמִּים תִּקְעוּ-כַף הַרְיֵעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל
רִנָּה:
כִּי-יִהְיֶה עָלֵינוּ נֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל-
כָּל-הָאָרֶץ:
יְדַבֵּר עַמִּים תַּחְתִּינוּ וְלֹא-עַמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ:
יִבְחַר-לָנוּ אֶת-נַחֲלָתָנוּ אֶת-גְּאוֹן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר-אֱהָב סִלָּה:
עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר:
זִמְרוּ אֱלֹהִים זִמְרוּ זִמְרוּ לְמִלְכֵנוּ זִמְרוּ:
כִּי מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ אֱלֹהִים זִמְרוּ מִשְׁכִּיל:
מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל-גּוֹיִם אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל-
כְּסֵא קֹדֶשׁ:
נְדִיבֵי עַמִּים נִאֲסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי
לֵאלֹהִים מִגְּנֵי-אָרֶץ מֵאֵד נִעְלָה:

מח

שִׁיר מִזְמוֹר לְבָנֵי-קָרַח:
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵרֵ-
קֹדֶשׁ:
יִפְרֹחַ נֹחַ מִשׁוֹשׁ כָּל-הָאָרֶץ הֵרֵ-צִיּוֹן יִרְכָּתִי
צִפּוֹן קְרִירַת מֶלֶךְ רַב:
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגֵּב:

תרנום

מִבְּטֵל קִרְבָּנָא עַד סִיפֵי אֲרַעָא קִשְׁתָּא יִחְבֵּר וְיִתְרַע מִרְנִיתָא חֲרִיסִין
פִּסְקוּ מִסִּדְרֵי קִרְבָּנָא וְדַעוּ אֲרוֹם אֲנֹכִי אֱלֹהֵי רַמָּא בְּעַמְּמִי רַמָּא עַל יִתְבֵּי אֲרַעָא:
לְשַׁבְחָא עַל יִדְיָהוֹן דְּבָנֵי קָרַח תְּשַׁבְּחָתָא:
אֲרוֹם יִי עֵילָא דְּחִילָא מֶלֶךְ רַב עַל כָּל יִתְבֵּי אֲרַעָא:
יִתְרַעֵי לָנָא לְמִירַתָּא אֲחִסְנָתָא יִתְבִּית מִקְדָּשָׁא יִקְרַתְּהָ דְּיַעֲקֹב דְּרַחֵם לְעַלְמִין:
שַׁבְּחוּ קִדְם יִי שַׁבְּחוּ שַׁבְּחוּ לְמִלְכָּנָא שַׁבְּחוּ:
מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עַל כָּל עַמְּמִי אֱלֹהִים יִתְבֵּי עַל כְּרִסֵּי יִקְרָה:
דְּמִיָּהוֹן דְּבָנֵי קָרַח תְּשַׁבְּחָתָא עַל כָּל יִתְבֵּי אֲרַעָא וְעַל כָּל הָאָרֶץ לְתִרְעוּעָה:

מח

שִׁיר תְּשַׁבְּחָתָא עַל יִדְיָהוֹן דְּבָנֵי קָרַח:
רַב יִי וּמִשְׁבַּח לְתִרְעוּעָה בִּירוּשָׁלַם קִרְבָּנָא דְּאֱלֹהֵי טוֹר בֵּית מִקְדָּשָׁה:
אֱלֹהֵי אֲרַעָא טוֹרָא דְּצִיּוֹן דְּמִשְׁתָּא דְּצִפּוֹן קִרְבָּנָא רַבָּא:
אֱלֹהֵי אֲרַעָא טוֹרָא דְּצִיּוֹן דְּמִשְׁתָּא דְּצִפּוֹן קִרְבָּנָא רַבָּא:

9 * Venite & videte opera Domini, quantas
posuerit solitudines in terra.

10 * Compescet bella usque ad extremum terre,
arcum confringet & concidet hastam, plaustra
comburent igni.

11 * Cessate & cognoscite quoniam ego sum Deus,
exaltabor in gentibus, exaltabor in terra.

12 * Dominus exercituum nobiscum, fortitudo
nostra Deus Jacob. Semper.

1 * Victori filiorum Core Psalmus

XLVII.

2 O Mnes populi plaudite manibus, iubilare
Deo in voce laudis.

3 * Quoniam Dominus altissimus terribilis,
rex magnus super omnem terram.

4 * Congregavit populos subtus nos, & tri-
bus sub pedibus nostris.

5 * Elegit nobis hereditatem nostram, gloriam
Jacob quam dilexit. Semper.

6 * Ascendit Deus in iubilo, Dominus in vo-
ce buccina.

7 * Canite Deo canite, canite regi nostro ca-
nite.

8 * Quia rex uniuersa terra Deus, canite
erudite.

9 * Regnavit Deus super gentes, Deus sedet su-
per thronum sanctum suum.

10 * Principes populorum congregati sunt po-
pulus Dei Abraam, quoniam Deo scuta terre
vehementer eleuatus est.

1 * Canticum Psalmi filijs Core.

PSAL. XLVIII.

2 Magnus Dominus & laudabilis nimis in
ciuitate Dei nostri in monte sancto eius.

3 * Specioso germine gaudio uniuersa terra,
monte Sion lateribus Aquilonis, ciuitas ula-
tis magni.

4 * Deus in domibus eius agnitus est in ar-
xiliando.

* Venite & videte opera * Dei, quæ po-
sunt prodigia super terram.

* Auferens bella vsque ad fines terræ. 10
Arcum conteret & cōfringet arma, & scu-
ta comburet in igne.

* Vacate & * cognoscite, quoniam ego 11
sum Deus: exaltabor in gentibus, * exalta-
bor in terra.

* Dominus virtutum nobiscum, susce- 12
ptor noster Deus Iacob.

* In finem pro filiis Core Psalmus.

XLVI.

O Mnes gentes plaudite manibus; iubi- 2
late Deo in voce exultationis.

* Quoniam Dominus excelsus, terribi- 3
lis, rex magnus super omnem terram.

* Subiecit populos nobis, & gentes sub 4
pedibus nostris.

* Elegit nobis hæreditatem * sibi, spe- 5
ciem Iacob, quam dilexit.

* Ascendit Deus in iubilo, Dominus in 6
voce tubæ.

* Psallite Deo nostro psallite, psallite 7
regi nostro psallite.

* Quoniam rex omnis terræ Deus, psal- 8
lite sapienter.

* Regnavit Deus super gentes, Deus se- 9
det super sedem sanctam suam.

* Principes populorum congregati sunt 10
cum Deo Abraam, quoniam Dei fortes
terræ vehementer eleuati sunt.

* Psalmus cantici filijs Core secunda 1
sabbati. XXVII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis, 2
in ciuitate Dei nostri in monte san-
cto eius.

* Benè fundata exultatione vniuersæ 3
terre, montes Sion latera Aquilonis, ciui-
tas regis magni.

* Deus in domibus eius * cognoscitur, 4
cum suscipiet eam.

* Δευτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα
ἐπὶ τῆς γῆς.

10 * ὁὐταναιρῶν πολέμοις μέχρη τῶν περάτων τῆς γῆς.
ῥῆξον σὺντερίφει καὶ σπυθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεὸς κα-
τακαύσει ἐν πυρὶ.

11 * χολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήθ-
μαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήθωμαι ἐν τῇ γῇ.

12 * κύριε τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ὁ ὑψώσας ἡμᾶς
ὁ θεός ἰακώβ.

1 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ψαλμός. μς.

2 * Πρώτα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε
πρὸς θεὸν ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

3 * ὅτι κύριε ὑψίστος, φοβερός, βασιλὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

4 * ὑπέταξε λαὸς ἡμῖν, ἔθνη ὑπὸ τοῦ ποδὸς ἡμῶν.

5 * ἔξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῶν, τὴν καλ-
λον τὴν ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.

6 * ὁ ὑψώσας ὁ θεός ἐν ἀλαλαγμῶ, κύριε ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος.

7 * ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βα-
σιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

8 * ὅτι βασιλὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε
συνετώς.

9 * ἐβασίλευσεν ὁ θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεός καθήκει ἐπὶ
θρόνον ἁγίου αὐτοῦ.

10 * ἀρχόντες λαῶν σὺν ἡγήθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ ἀβερα-
αίμ, ὅτι τοῦ θεοῦ κροταῖοί τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρ-
θησαν.

1 * Ψαλμός ὡδῆς τοῖς υἱοῖς κορὲ δευτέρα σαββάτου.

μς.

2 * Μέγας κύριε καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3 * ὁρίζω ἀγαλλίαμα πᾶσης τῆς γῆς, ὅρη σὺν ταῖς
πλευραῖς τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

4 * ὁ θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γνώσκεται, ὅταν ὁ ὑψώ-
σας αὐτῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ambulate, videte opera Dei, qui posuit vastationes in impios terræ.
confringet, & comminuet hastam, scuta rotunda comburet igni.

* Verbum Domini exercituum in auxilio nostro; fortitudo nostra Deus Iacob in æternum.

* Ad laudandum per manus filiorum Korahh Hymnus. PSAL. XLVII.

O Mnes populi plaudite manibus cum gaudio; iubilate coram Deo in voce laudis. 3 Quoniam Deus altissimus terribilis est,
rex magnus super omnes habitatores terræ. 4 Occidet internecione populos propter nos, & gentes subiciet pedibus
nostris. 5 Complacabit sibi in nobis, ut iure hæreditario possideamus hæreditatem nostram, domum sanctuarij, glo-
riam fortitudinis Iacob quam amabit semper. 6 Exaltabitur nomen Dei nostri in iubilo, Dominus in voce tubæ.

* Laudate coram Domino laudate, laudate regem nostrum laudate. 7 Quoniam rex est super omnes habitatores
terræ Deus: laudes dicite coram eo cum intellectu bono. 8 Regnat Deus super omnes populos: Deus sedet super thronum gloriæ suæ. 9 Principes populorum congregati sunt: populus
fidelium Deo ipsius Abraham, quia Domini sunt clypei terræ, & supra illos omnes vehementer exaltatus est.

* Canticum laudis per manus filiorum Korahh. PSAL. XLVIII.

Magnus est Dominus & laudabilis valde in Ierusalem, ciuitate Dei nostri, monte domus sanctuarij ipsius.
Pulcher ut sponsus, gaudium omnium habitatorum terræ, mons Sion, qui est diffusio Aquilonis, ciuitas regis illius magni.
Deus in palatijs suis notus est potentia.

* בִּי-הִנֵּה הַמְּלָכִים נִוְעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו :
 * הִמָּוֶה רָאוּ בֶן תַּמְחוּ נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ :
 * רָעָדָה אַחֲזָתָם שָׁם חֵיל בְּיוֹלָדָה :
 * בָּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ :
 * בְּיָמֵי שָׁמַעְנוּ בֶּן רֹאֵינוּ בְּעִיר-יְהוּדָה :
 * צָבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנֶנֶה עַד-עוֹלָם
 סֶלָה :
 * דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידְךָ בְּקֶרֶב הַיִּכְלָךְ :
 * כְּשֶׁמֶךְ אֱלֹהִים בֶּן תִּהְלֶתְךָ עַל-קְצוֹי-אֶרֶץ
 צֶדֶק מִלְּאֹהֵי יְמִינְךָ :
 * יִשְׁמַח הָר-צִיּוֹן תִּגְלָלָהּ בָּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ :
 * סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ :
 * שִׁיתוּ לִבְכֶּם לַחֵיל הַפָּסְגוּ אֲרָמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
 תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיו :
 * כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ
 עַל-מוֹתָיִם :

מט

* לְמַנְצָחִי לְבָנִי-קָרָח מְזֻמּוֹר :
 * שָׁמְעוּ-זָאֵר כָּל-הָעַמִּים הָאֵלֵינוּ כָּל-
 יִשְׁבֵּי חֶלֶד :
 * גַּם-בְּנֵי אָדָם גַּם-בְּנֵי-אִישׁ יַחַד עֲשִׂירוֹאֲבִיוֹן :
 * פִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת וְהִגּוֹת לְבִי תְבוֹנוֹת :
 * אֵטָה לְמִשְׁלַל אֲזִנִּי אֶפְתָּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי :
 * לְמִדָּה אִידָא בִּימֵי רַע עֵוֹן עֲקָבִי יִסְבְּנִי :
 * הַבְטָחִים עַל-חֵילִם וּבְרַב עֲשָׂרִם יִתְהַלְלוּ :
 * אַח לֹא-פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא-יִתֵּן לְאֱלֹהִים
 כֶּפֶר :
 * וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשִׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם :
 * וַיְחִי-עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָרָה :

תרגום

* אֲדָרִים הָאֵל מְלָכִים אֶתְחַבְּרוּ עִבְרוּ כְּחֵדָא :
 * אֵינוֹן חֲמוֹן הִיכְנָא חֲסִידוֹ עַל גִּיסָא וּפְרִשְׁתָּא אֶתְחַבְּרוּ אֶף עֲרָקוֹ :
 * בָּרוּחַ קָדִים תִּקְרִי חֵדָא אֶשָּׂא מִן קֶדֶם יְיָ תִּתְחַבֵּר אֶלְפִּיָּא דְמִן תַּרְסִיס :
 * רָעָדָה אַחֲזָתָם שָׁם חֵיל בְּיוֹלָדָה :
 * בָּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ :
 * בְּיָמֵי שָׁמַעְנוּ בֶּן רֹאֵינוּ בְּעִיר-יְהוּדָה :
 * צָבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנֶנֶה עַד-עוֹלָם :
 * דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידְךָ בְּקֶרֶב הַיִּכְלָךְ :
 * כְּשֶׁמֶךְ אֱלֹהִים בֶּן תִּהְלֶתְךָ עַל-קְצוֹי-אֶרֶץ :
 * צֶדֶק מִלְּאֹהֵי יְמִינְךָ :
 * יִשְׁמַח הָר-צִיּוֹן תִּגְלָלָהּ בָּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ :
 * סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ :
 * שִׁיתוּ לִבְכֶּם לַחֵיל הַפָּסְגוּ אֲרָמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
 תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיו :
 * כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ
 עַל-מוֹתָיִם :

מט

* לְשִׁבְחָא עַל יְדִיהוֹן דְּבָנִי קָרָח תִּשְׁבַּחְתָּא :
 * שָׁמְעוּ אֲחִיּוֹתָא דָּא כָּל עַמִּיּוֹתָא אֲצִיתוּ כָּל דְּיָרִי אֶרֶץ :
 * פִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת וְהִגּוֹת לְבִי תְבוֹנוֹת :
 * אֵטָה לְמִשְׁלַל אֲזִנִּי אֶפְתָּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי :
 * לְמִדָּה אִידָא בִּימֵי רַע עֵוֹן עֲקָבִי יִסְבְּנִי :
 * הַבְטָחִים עַל-חֵילִם וּבְרַב עֲשָׂרִם יִתְהַלְלוּ :
 * אַח לֹא-פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא-יִתֵּן לְאֱלֹהִים
 כֶּפֶר :
 * וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשִׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם :
 * וַיְחִי-עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָרָה :

5 * Quia ecce reges congregati sunt, venerunt
 6 simul. * Ipsi videntes sic obstupuerunt, con-
 turbati sunt, admirati sunt.
 7 * Horror possedit eos, ibi dolor quasi partu-
 rientis.
 8 * In vento vredinis confringes naues Thar-
 9 sis. * Sicut audiuiimus, ita vidimus in ciuita-
 te Domini exercituum, in ciuitate Dei nostri.
 10 * Deus fundauit eam usque in aeternum. Semper.
 11 * Aestimauimus Deus misericordiam tuam
 in medio templi tui.
 12 * Secundum nomen tuum Deus, sic laus tua
 usque ad extremum terrae: iustitia repleta est
 dextera tua.
 13 * Latetur mons Sion; exultet filia Iude pro-
 pter iudicia tua.
 14 * Circundate Sion & circuite eam, nume-
 rate turres eius.
 15 * Ponite cor vestrum in mœnibus, separate
 palatia eius, ut enarretis in generatione nouis-
 sima.
 16 * Quia ipse est Deus Deus noster in seculum
 & in perpetuum: ipse erit dux noster in morti.
 17 * Victori filiorum Core Psalmus.

X L I X.

1 **A**vdite hæc omnes populi, auribus percipite
 vniuersi habitatores orbis.
 2 * Tam filij Adam quam filij viri, simul diues
 & pauper.
 3 * Os meum loquetur sapientias, & medita-
 tio cordis mei prudentias.
 4 * Inclino ad parabolam aurem meam, ap-
 riam in cithara ænigma meum.
 5 * Quare timebo in diebus malis? iniquitas
 calcanei mei circumdabit me.
 6 * Qui fiduciam habent in fortitudine sua,
 & in multitudine diuitiarum suarum super-
 biunt. * Fratrem non redimens redimet eum,
 nec dabit Deo propitiationem pro eo.
 7 * Et precium redemptionis anime eorum,
 & quiescet in secula.
 8 * Et viuet ultra in sempiternum, non vide-
 bit interitum.

* Quoniam ecce reges terræ congregati sunt, conuenerunt in vnum.

* Ipsi videntes sic admirati sunt, cōturbati sunt, commoti sunt. * Tremor apprehendit eos. Ibi dolores vt parturientis.

* In spiritu vehementi conteres naues Tharsis. * Sicut audiuiimus, sic & vidimus. in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri. Deus fundauit eam in æternū.

* Suscepimus Deus misericordiā tuam in medio * populi tui.

* Secundū nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terre, iustitia plena * dextera tua. * Lætetur mons Sion, & exultent filie Iudæ propter iudicia tua Domine.

* Circundate Sion, & complectimini eam, narrate in turribus eius.

* Ponite corda vestra in virtute eius, & distribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.

* Quoniam hic est Deus * noster in æternum & in seculum seculi; ipse reget nos in secula.

* In finem filijs Core Psalmus.

XLVIII.

Avdite hæc omnes gētes, auribus percipite omnes qui habitatis orbem.

* Quique terrigenæ & filij hominum, simul in vnum diues & pauper.

* Os meum loquetur sapientiam, & meditatio cordis mei prudentiam.

* Inclinabo in parabolam aurē meam, aperīā in psalterio propositionem meam.

* Cur timebo in die mala: iniquitas cancelli mei circundabit me.

* Qui cōfidunt in virtute sua, & in multitudine diuitiarū suarum qui gloriantur.

* Frater non redimit, redimet homo, non dabit Deo placationem suam.

* Et precium redemptionis animæ suæ, & laborauit in æternum.

* Et viuet in finem. non videbit interitum.

* ὅτι ἰδὲ ὁ βασιλεὺς τῆ γῆς συνήχθησαν διήλθοσαν ἐπὶ ταυτῶν.

* αὐτοὶ ἰδόντες ἔτῳς ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν. * τρέμος ἐπελάβετο αὐτῶν. ἐκείνῳ ὥσιν ὡς

* ἱκτῆσης. * ἐν πνύματι βιάσῃ σὺν τρέψῃς πλοῖα θαρσεῖς.

* καθάπερ ἠκέστα μὲν, ἔτῳς ἐείδομεν. ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὴν αἰῶνα.

* ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἐλεός σου ἐν μέσῳ Ἰσραὴλ σου.

* καὶ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός, ἔτῳς καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

* διφρανήτω ὅρος σιών, ἐ ἀγαλλιάσῃ αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας ἐνέκον τῶν κερμάτων σου κύριε.

* κυκλώσατε σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν διηγῆσαθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

* θέτε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δυνάμιν αὐτῆς, ἐ κατεδέλεσθε τὰς βαρεῖς αὐτῆς, ὅπως δὴ διηγῆσθε εἰς ἡμεῶν ἑτέραν.

* ὅτι ἔτι ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὴν αἰῶνα ἐκ εἰς τὴν αἰῶνα Ἰσραὴλ. αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς ὅσον αἰῶνας.

* Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορέψαί με. μή.

* Ἀκέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πῶς τες οἱ κατὰ κόντες τὴν οἰκουμένην.

* οἱ τε γῆ χρεῖς ἐ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ ταυτῶν πλάσιος καὶ πένης.

* τὸ στόμα μου λαλήσῃ ὁφίαν, ἐ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σιώνεσιν.

* κλινάεις ἀσβεβλήν τὸ ἔξ μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ ἀσβεβλήμα μου.

* ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ δύνομία τῆς πέρνης με κυκλώσει με.

* ὁ πεποιθὸς ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ πλήθει τοῦ πλέτου αὐτῶν καυχώμενοι.

* ἀδελφὸς ἐλυτρώταται, λυτρώσει δὲ ὁ ἄνθρωπος, ἐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.

* καὶ τὴν ἡμῶν τὴν λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἐ ἐκνοπίασεν εἰς τὴν αἰῶνα.

* καὶ ἡ (ἐ) εἰς τέλος. ὅτι ὁ ψ (ἐ) καταφθορῶ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam ecce reges consociati sunt, transierunt simul. * Ipsi viderunt, sic admirati sunt, propter signa & miracula conturbati sunt, atque fugerunt.

* Tremor apprehendit eos ibi; tremor sicut mulieris parturientis. * Vento Orientali valido velut ignis à conspectu Domini confringes naues quæ sunt de Tharsis.

* Dicent omnes simul, Sicut audiuiimus, sic vidimus in ciuitate Domini exercituum, in ciuitate Dei nostri, Deus fundabit eam in secula seculorum. * Coæquauit nos Deus benignitas tua in medio templi tui.

* Ecce sicut nomen tuum Domine, sic ecce laus tua vsque ad fines terræ; iustitia plena est dextera tua. * Latetur mons Sion, exulta laudibus congregatio domus Iehudæ propter iudicia tua.

* Circundate Sion & circuite eam, numerate turres eius. * Quoniam hic est Deus, Deus noster; maiestas eius intra eam, & habitatio eius in cælis in secula seculorum; ipse ducet nos in diebus pueritiæ nostræ.

* Ad laudandum per manus filiorum Korah Hymnus. PSAL. XLIX.

* Tam filij Adam antiqui quàm filij Isaac simul mundus & profanus. * Os meum loquetur sapientiam, & meditatio cordis mei recta.

* Inclinabo ad parabolam aurem meam: incipiam aperire in cithara ænigma meum. * Quare timebo in die tempestatis malæ, nisi quando reatus peccati mei circundabit me?

* Qui confidunt in diuitijs suis, & in multitudine opulentiarum suarum iactant sese. * Fratrem suum captiuium nequaquam redemptione redimet vir impius, & non dabit Deo pretium redemptionis eius.

* Quod si peccauerit, ecce preciosa coram Domino redemptio animæ eorū, & abolebit malum eius punitionem eorum in seculum.

* Et viuet adhuc vita æterna, & non videbit iudicium gehennæ.

כִּי יִרְאֶה חַכְמִים יָמוּתוּ יַחַד בְּכִיל וּבְעַר
יִאֲבְדוּ וְעִזְבוּ לְאַחֲרִים חֵילִם:

קִרְבָּם בְּתִימּוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנָתָם לְדוֹר וָדוֹר
קִרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת:

וְאָדָם בִּיקָר בֶּל-יִלִּין נִמְשָׁל בְּבִהְמוֹת נִדְמוּ:

זֶה דְרָכָם כָּסֵל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ
סִלָּה:

כַּצֶּאֱן לְשֹׁאֵל שְׂתוֹ מוֹרֵ יָרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם
יִשְׁרִים לְבָקָר וְצוֹרֵם לְבָלוֹת שֹׁאֵל מִזֶּבֶל לוֹ:

אֲךְ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שֹׁאֵל כִּי יִקְחֵנִי
סִלָּה:

אֶל-תִּירָא כִּי-יַעֲשֶׂה אִישׁ כִּי-יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ:

כִּי לֹא בָמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִרְדּוּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:

כִּי-נִפְשׁוּ בְחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיִּוֹדֶךָ כִּי-תִטִּיב לָךְ:

תִּבְנוּ עַד-דֹּר אֲבוֹתָיו עַד-נֶצַח לֹא יִרְאוּ
נִזְוֹר:

אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל בְּבִהְמוֹת נִדְמוּ:

נ

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה

דָּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזֶרַח-שָׁמֶשׁ עַד-מִבְּאוֹ:

מִצִּיּוֹן מִכְּלָל-יָפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ:

יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל-יִחְרַשׁ אֵשׁ-לִפְנֵי תֹאכַל

וְסִבִּיבּוֹ נִשְׁעָרָה מֵאֵד:

יִקְרָא אֵל-הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֵל-רֹאשׁ אֶרֶץ

לְדִין עַמּוֹ:

אֲסַפּוּ-לִי חֲסִידֵי כְרָתִי בְרִיתִי עָלֵי-זֶבַח:

וַיִּגִּדּוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי-אֱלֹהִים שֹׁפֵט

הוּא סִלָּה:

שִׁמְעוּ עַמִּי וְאֲדַבְרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ

אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךְ אֲנִכִּי:

¹¹ ¹¹ * Cum viderit sapientes morientes, simul insipiens & indoctus peribunt, & derelinquent alienis diuitias suas.

¹² ¹² * Interiora sua domus suas in seculo, tabernacula sua in generatione & generatione: uouerunt nominibus suis terras suas.

¹³ ¹³ * Et homo in honore non commorabitur, similatus est iumentis, & exaquatus est.

¹⁴ ¹⁴ * Hec via insipientia eorum: & post eos iuxta os eorum current. Semper.

¹⁵ ¹⁵ * Quasi grex in inferno positi sunt, mordepascet eos, & subicient eos recti in matutino; & figura eorum conteretur in inferno post habitaculum suum.

¹⁶ ¹⁶ * Veruntamen Deus redimet animam meam de manu inferni, cum assumpserit me. Semper.

¹⁷ ¹⁷ * Noli timere cum ditatus fuerit vir: cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

¹⁸ ¹⁸ * Nec enim moriens tollet omnia: nec descendet post eum gloria eius.

¹⁹ ¹⁹ * Quia anima sua in vita sua benedicet: & laudabunt te cum benefeceris tibi.

²⁰ ²⁰ * Introibit usque ad generationem patrum suorum: usque ad finem non videbunt lumen.

²¹ ²¹ * Homo cum in honore esset, & non intellexit: comparatus est iumentis, & silebit.

¹ * Psalmus Asaph. L.

¹ Fortis Deus Dominus locutus est, & uocauit terram, ab ortu Solis usque ad occasum eius.

² * De Sion perfecto decore Deus apparuit.

³ * Veniet Deus noster, & non tacebit; ignis coram eo vorabit, & in circuitu eius tempestas valida.

⁴ * Vocabit caelum de sursum; & terram, & iudicet populum suum.

⁵ * Congregate mihi sanctos meos, qui seruiunt pactum meum in sacrificio.

⁶ * Et annuntiabunt celi iustitiam eius; quia Deus iudex est. Semper.

⁷ * Audi, popule meus, & loquar, Israel, & testificabor in te: Deus Deus tuus ego sum.

תרגום

¹¹ אֲרֵי יַחֲמֵי חַכְמִים רִשְׁעָא דְּמִיתוּן מִיחֻתָּא תְּנִינָא וּמַחֲרִינִין בְּגִיהֵנָם כְּחֵדָא הֵיךְ כְּסִלָּא וְשִׁטְיָא וַאֲבָרִין וַיִּשְׁבְּקוּן לְצִדִּיקָא מִמְּוִיָּהוּן:

¹² בְּבֵית קְבוֹרָתוֹהוּן יִשְׁרֹן לְעֵלָם וְלֹא יִקְוִמוּן מִמְּשַׁכְּנֵיהוּן לְדִרְי דְּרִיָּא מִטּוֹל דְּאַחֲגָאוּ וּקְנוּ שׁוֹם בִּישׁ עֲרֵוֹי אֶרֶץ: וְכִרְ נֶשׁ חִיבָא

¹³ יִבְרָא לֹא יִבִּית אֲמִתִּיל הֵיךְ בְּעִירָא אֲשִׁתְּוָהּ: וְכִן אֶרְחֵהוּן גְּרָם שְׁטוּתָא לְהוּן וּבְסוּפָהוּן כְּפִסְהוּן יִתְנַח סְרַחְנִיהוּן לְעֵלְמָא דְּאַתִּי:

¹⁴ הֵיךְ עֵנָא לְמוֹתָא שֶׁן צִדִּיקָא וְקִטְלָנוּ וְחִבְרוּ חֲסִידֵיָא וּפְלַחוּ בְּהוּן וְחִרְצִיָּא מִטּוֹל גּוֹפִיָּהוּן יִתְכַלִּין בְּגִהֵנָם מִן כְּגִלִּל דְּאוּשִׁיטוּ וְדִיהוּן

¹⁵ וְחִבְרוּ כְּדוֹר בֵּית שְׁכִינָתָא דִּילֵיהּ: בְּרָם אֱלֹהָא יִפְרִיק נַפְשֵׁיָם מִן גִּהֵנָם אֲרוֹם יִלְפִינְנִי אוּרִיתִיהּ וְדִבְרַנְנִי לְחוֹלְקָהּ בְּעֵלְמָא דְּאַתִּי:

¹⁶ לֹא תִחַל אֲרוֹם יַעֲתֵר גִּבְרָא אֲרוֹם וּסְגִי אִיקָר בִּימָה: אֲרוֹם לֹא כְּמוֹתָהּ יִסֵּב כּוֹלָא וְלֹא יִיחֻחַ בְּתִירוּתֵי אִיקָרָהּ: אֲרוֹם

¹⁷ נִפְשָׁהּ בְּחַיִּיתִי תִחַבְרַךְ וַיִּדְוֹק צִדִּיקָא אֲרוֹם תִּיטִיב לְפִלְחֵי קִרְבָּךְ: תַּעֲוֹל דְּכִרְנָהוּן רְצִדִּיקָא עַד דִּר אֲכַתְהוּן וְרִשְׁיַעֲנָא לְעֵלְמִי

¹⁸ לְעֵלְמִי לֹא יִחֲמוּן נְהוּרָא: בִּר נֶשׁ חִיבָא בּוֹמֵן דְּאִיחֻתֵּי וְלֹא יִתְבַּן בְּאַסְחָלְקִית יִקְרָה אֲמִתִּיל לְבַעֲרָא וְאַשְׁתֵּי לְלִמָּא:

¹⁹ תִּשְׁבַּחְתָּא עַל יְדֵיהּ דְּאַסָּף תְּקִיפָא אֱלֹהָא וַיִּי סִלִּל מִבְּרָאשִׁית וְקִרָא לְמַעַבְד אֶרֶץ מִמְדִּנָּח שְׁמִשָּׁא וְעַד מַעֲלָנָה: מִכְּלָל וְשִׁירוֹי

²⁰ וְאַתָּא עֲלֵמָא מִצִּיּוֹן וּכְחִמּוֹן גְּמִיר שׁוֹפְרָה אֱלֹהָא אֲחִילִי: וַיִּמְדִּין צִדִּיקָא לְיוֹם דִּינָא רַבָּא וַיְתִי אֱלֹהֵנָא וְלֹא יִשְׁחָזֵק לְמַעַבְד פּוֹרְעֵנוֹת עִמָּה

²¹ וְאַתָּא קְדֻשָּׁתִי תִחַלֵּב וְחֻזְרָא חֻזְרָא לֵה תַעֲוִיף עֲלֵעוֹלָא לְחֵדָא: וְקִרְיָ לְאַנְגְּלִי מְרוּמָא מַלְעִילָא וְלְצִדִּיקֵי אֶרֶץ מִלְרַע לְמַסְתַּח דִּין עַל

²² כְּנֻשׁוֹ לְוִתִּי חֲסִידֵי דְּגִזְרֵי קִים וְקִימוּ אוּרִיתָא וְאַתַּעֲסִקוּ בְּעֵלְוִתָא דְּמִתִּילָא לְקִרְבָּנָא: וַיִּתְנֹן אֲנְגְּלִי מְרוּמָא וְכוֹתָא

²³ אֲרוֹם אֱלֹהָא דִּין הוּא לְעֵלָם: שִׁמְעוּ עַמִּי וְאַמִּלִּל יִשְׂרָאֵל וְאַסְתַּד בָּךְ אֱלֹהָא אֱלֹהֵיךְ אֲנִי:

* Cum viderit sapientes morientes, simul insipiens & stultus peribunt; & relinquent alienis diuitias suas.

* Et sepulchra eorum domus illorum in æternum: tabernacula eorum in progeniem & progeniem; vocauerunt nomina sua in terris.

* Et homo cum in honore esset, nō intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

* Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacebunt.

* Sicut oves in inferno positi sunt, mors depascet eos: & dominabuntur eorū iusti in matutino, & auxilium eorum veterascet in inferno; à gloria eorum expulsi sunt.

* Veruntamen Deus redimet animam meam de manu inferni, cum acceperit me.

* Ne timueris cum diues factus fuerit homo, aut cum multiplicata fuerit gloria domus eius. * Quoniam nō cum interierit ipse, funiet omnia: neq; descendet cum eo gloria eius.

* Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. * Introibit vsque in progeniem patrum suorum, vsq; in æternum non videbit lumen.

* Et homo cum in honore esset, nō intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

* Psalmus Asaph. XLIX.

Deus deorum Dominus locutus est, & vocauit terram; ab orru Solis vsq; ad occasum. * Ex Sion species decoris eius: Deus manifestè veniet: Deus noster, & nō silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tēpestas valida. * Ad-uocabit cælū sursum: & terrā, vt discernat populū suū. * Cōgregate illi sanctos eius, qui ordināt testamentū eius super sacrificia. * Et annuntiabunt cæli iustitiā eius: quoniam Deus iudex est. * Audi populus meus, & loquar tibi Israel: & testificabor tibi, Deus Deus tuus ego sum.

11 * ὅταν ἴδῃ θρούς ἀποθνήσκοντας, ἐπιταυτῶν ἄφρων καὶ δούλους ἀπολόν. καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίους τὴν πλοῦτον αὐτῶν.

12 * καὶ τὰ φοῖ αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὴν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐκ γενεῆς· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.

13 * καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν, ἐσυῆκε. ὡς αὖτις ἐβλήθη τοῖς κήνεσι τοῖς θνήσκουσιν καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

14 * αὐτῇ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, ἐμὴ ταύτη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν διδοκῆθυσιν.

15 * ὡς περὶ αὐτῶν ἐν αἰῶνι ἐθετο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· ἐκατακυρδύουσιν αὐτῶν ὁδοὶ τοπρωί, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ αἰῶνι, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώδησαν.

16 * πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς αἰῶνος, ὅταν λαμβάνῃ με.

17 * Μὴ φοβοῦ ὅταν πληθήσῃ ἄνθρωπος, ἡ ὅταν πληθύνῃ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

18 * ὅτι ὅτε ἐν τῷ ἀποθνήσκῃ αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, ἐξέσκατα βίβη αὐτῶν ἡ δόξα αὐτοῦ.

19 * ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ δόλοισι θνήσκει, ἐξομολογήσεται ὅταν ἀγαθώτης αὐτοῦ.

20 * εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ὅτε φάσιν.

21 * καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν ἐσυῆκε, ὡς αὖτις ἐβλήθη τοῖς κήνεσι τοῖς θνήσκουσιν, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. μθ.

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ θρόνου ἡλίου μέχρι δυσμῶν. * ἐκ πᾶν ἡ δόξα αὐτοῦ ὡς αἰὼν αἰῶνος αὐτοῦ. * ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν αἰσθητῶν· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, ἐκ κύκλου αὐτοῦ καταγίγινται σφοδρά.

4 * προσκαλέσεται τὸν ἐρατὸν ἄνω, καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. * συναγάγετε αὐτῶν τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, ὅτε διατιθεμένης τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 * καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐκ τῶν αἰσθητῶν αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστίν.

7 * ἀκούσθαι λαὸς μου καὶ λαλήσω ἐν ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρημαί σοι, ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου εἰμὶ ἐγώ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Quoniam videbit sapientes improbos qui moriuntur morte secunda, & adiudicantur gehennæ, vñ sicut insipiens & stultus peribunt, & relinquent iustis diuitias suas. " In domo sepulture suæ habitabunt in æternū; & nō resurgent de tabernaculis suis in generationes generationum. quoniam superbi facti sunt, & compararunt sibi nomen prauum super terram. " Et filius hominis peccator, in honore non commorabitur: assimilatus est bestię stupidæ. " Hanc viam illorū accersit stultitia ipsis, & in fine eorū, ore suo palam facient peccata sua seculo venturo. " Sicut oves, morti addicunt iustos, & interficiunt eos, & conterunt pios; vt seruiant sibi, & rectos insuper. Propterea corpora eorum veterascunt in gehenna; quoniam extenderunt manum suam, & destruxerunt habitationem domus maiestatis eius. " Vtique Deus redimet animam meam à gehenna, quoniam docebit me legem suam, & inducet me in partē suam in seculum venturum. " Ne timeas, licet diues sis homo; licet crescat gloria domus eius. " Quoniam nequaquam in morte sua portabit omnia, nec descendet post eū gloria eius. " Quoniam anima eius in vita ipsius benedicetur, & confitebuntur tibi iusti; quia benefacies eolentibus coram te. " Ingredietur memoria iustorū vsque ad generationem patrū eorū: improbi verò in secula seculorū nō videbūt lumē. " Homo sceleratus in tēpore, quo subsistit, nec intelligit: cum remouetur gloria eius, cōparatur bestię, & redigitur in nihilū. " Psalm. l. " Hymnus per manū Asaph. " Ortis Deus Dñs locutus est à principio: & vocauit, vt faceret terram, ab Oriente Solis, vsque ad Occasum eius. " Perfectio & initium seculi de Sion: & inde perfecta est pulchritudo eius; Deus apparuit. " Dicent iusti in die iudicij magni: Veniet Deus noster, & nō silebit vt faciat vltionē populi sui: ignis coram eo inflammabit, & in circuitu eius sufflabit turbo vehementer. " Aduocabit angelos excelsos superne, & iustos terræ infernæ, vt diffundat iudiciū super populum suum. " Congregate mihi sanctos meos, qui pepigerunt pactum, & firmauerunt legem, & operam nauarunt orationi, quæ similis est oblationibus. " Narrabunt autem angeli excelsi puritatem eius; quia Deus iudex est in seculum. " Audite popule mi, & loquar; Israel, & testificabor tibi; Deus Deus tuus ego sum.

לא על זבחיך זבחיך ועולתך לנגדי
רחמך:

לא אקח מביתך פר ממכלאתך עתודים:

כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלה:

ידעתי כל עוף הרים וזיו שדי עמדי:

אם ארעב לא אמר לך כי לי רגל
ומלאה:

האוכל בשר אבירים ודם עתודים
אשתה:

זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך:

וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני:

ולרשע אמר אלהים מר לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך:

ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרך:

אם דאית גנב ותרוץ עמו ועם מנאפים
חלקך:

פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה:

תשב באחריך תדבר בכך אמך תתן דפי:

אלה עשיתי והחרשתי דמית היות אהיר
כמוך אוביחך ואערכה לעיניך:

בינו נא זאר שחתי אלוה פן אטורף ואין

מציל: זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו
בישע אלהים:

נא

למנצח מזמור לדוד:

בכוא אליו נרנן הנביא כאשר בא אל
בת שבע:

חנני אלהים כחסדך כרב רחמך מחור
פשעי:

הרבה בבסני מעוני ומחטאתי טהרני:

8 * Non propter victimas tuas arguam te, holocausta tua coram me sunt semper.

9 * Non accipiam de domo tua vitulum, neque de gregibus tuis hircos.

10 * Mea sunt enim omnia animalia sylvarum, pecudes in montibus millium.

11 * Scio omnes aues montium, & universas agri mecum est.

12 * Si esuriero, non dicam tibi, meus est enim orbis, & plenitudo eius.

13 * Nunquid comedam carnem taurorum, aut sanguinem hircorum bibam?

14 * Immola Deo laudem, & redde Altissimo vota tua.

15 * Et inuoca me in die tribulationis: liberabo te, & glorificabis me.

16 * Impio autem dixit Deus, Quid tibi est cum narratione praeceptorum meorum, ut assumas pactum meum in ore tuo?

17 * Qui odisti disciplinam, & proiecisti verba mea post te.

18 * Si videbas furem, consentiebas ei; & cum adulteris erat pars tua.

19 * Os tuum dimisisti in malitiam, & lingua tua concinnauit dolum.

20 * Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuae fabricabas opprobrium.

21 * Hec fecisti & tacui, existimaſti me futurum similem tui. arguam te & proponam te ante oculos tuos.

22 * Intelligite hoc qui obliuiscimini Deum; forte capiam, & non sit qui liberet.

23 * Qui immolat confessionem, glorificat me: qui ordinar viam, ostendam ei salutare Dei.

PSAL. LI.

1 * Victori Psalmus David;

2 * Cum venisset ad eum Nathan propheta quando ingressus est ad Bersabae.

3 * Miferere mei Deus secundum misericordiam tuam, iuxta multitudinem miserationum

4 tuarum dele iniquitates meas. * Multum laua me ab iniquitate mea, & a peccato meo munda me.

תרגום

לא סתור דכחך ולא קרבתא קדמי בגלותא אכסנך ארום עלותא דקרבו אבהתך לקבלי חרירא: 9 לא קבלח מיך חולא ארום דילי כל חיות חורשא וערתה לצדיקא כנן ערן בעירי דכנן ותורא דרביע ורעי כל יומא טורין אלפא:

10 גלון קדמי כל יוני עופין דפרחין באויר שמיא ותרגול ברא מרגן קדמי: 12 אין ומטי זמן קרבן חרירא לא אימר לך ארום דילי מן יומא דחרוב בית מקדשא לא קבלח בשר נכסת פשימין ורמא דכחילא זרקו כחניא קדמי: 14 כבוש וצרא

15 וצלי קדמי ביזמא דעקא אשיזבך ארום ולרשיעא ולא עבד התובא ומצלי בסרדא אמר אלהא מה לך למשחתי קימי וחזמי בשמי ותדבר קימי עלי פסך:

18 אין חמיתא גנבא ורחשטא בחריה ועם גיופין שויתא חולקך: 20 תחב באחוך חמילל כדבובא בכר אומך תשויו דפיו:

22 אחבוננו כדון דא רשיעא דשלח דחלח אלהא דילמא אחרב תקפכון ולית דכח יצרא בישא וכבש לה היך קרבן תודתא ותחשב לה דמוקיר לי ודי יצרי אורחא בישא אחמי לה בפרקנא דאלהא:

1 לשבחא חשבחתא לדוד: 2 כד אתא לרתיה נתן נביאה כד שמשעם בת שבע:

4 סוגעא חחורנני מעוני ומחובי תדפינני:

* Non in sacrificijs tuis arguam te : ho-
locusta autem tua in conspectu meo sunt
semper. * Non accipiam de domo tua
vitulos, neque de gregibus tuis hircos.

* Quoniam meæ sunt omnes feræ syl-
uarum, iumenta in montibus & boues.

* Cognoui omnia volatilia cœli, & pul-
chritudo agri mecum est.

* Si esuriero, non tibi dicam, meus enim
est orbis terræ & plenitudo eius.

* Nunquid manducabo carnes tauro-
rum, aut sanguinem hircorum potabo?

* Immola Deo sacrificium laudis, &
redde Altissimo vota tua. * Et inuoca me

in die tribulationis tuæ, & eruam te, &
glorificabis me. * Peccatori autem dixit

Deus, Quare tu enarras iustitias meas, &
assumis testamentum meum per os tuum?

* Tu verò odisti disciplinam & proie-
cisti sermones meos retrorsum.

* Si videbas furem, currebas cum eo, &
cum adultero portionem tuam ponebas.

* Os tuum abundauit malitia, & lingua
tua concinnabat dolos.

* Sedens aduersus fratrem tuum loque-
baris, & aduersus filium matris tuæ pone-
bas scandalum. * Hæc fecisti, & tacui: exi-

stimasti iniquitatem, quod ero tui similis.
arguam te, & statuam contra faciem tuam

peccata tua. * Intelligite iam hæc qui ob-
liuiscimini Deum, nequando rapiat, & nō

fit qui eripiat.

* Sacrificium laudis honorificabit me,
& illic iter quo ostendam illi salutare meū.

PSAL. L.

* In finem Psalmus Dauid:

* Cum ingrederetur ad ipsum Nathan
propheta, quando intrauit ad Bersabæ
uxorem Uriæ.

Miserere mei Deus secundum magnam
misericordiā tuā: & secundum multi-

tudinē miserationū tuarū dele iniquitatē
meam. * Amplius laua me ab iniquitate

mea, & à peccato meo munda me.

* ὅτι ἡ τῶν θυσιῶν σου ἐλέγξω σε τὰ ὅλα καυ-
τώματα σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

* ἔδεξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόχλους, ἔδεξομαι τῶν ποι-
μνίων σου χυμάρους.

* ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτελὴ ἐν
τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.

* ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης
ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. * ἐδὴ πεινάσω, ἔμὴ θείπω.

ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
* μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τεράτων πίω-

μαι; * εὐθὺς τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, & ἀπὸ τοῦ πᾶ-
ντος ὕψους τὰς εὐχὰς σου. * καὶ ἡπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ

θλίψεώς σου, & ἰξελουμαί σε, & δοξάσεις με.

* τῷ ᾧ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ
δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου

διὰ στόματός σου;
* σὺ ᾧ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἰξέβαλες τὸν λόγον

μου εἰς τὸ οὐπίσω.
* εἰ ἐθεώρεις κλέπτειν, σωέτερες αὐτῷ, καὶ μὴ μοι-

χοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.
* τὸ σῶμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, & ἡ γλῶσσά σου πε-

ρίεπλεκε δολιότητος.
* καθήμενος κτὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, & κτὶ

τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
* ταῦτα ἐποίησας, & ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι

ἐθραί θιόμοιους. ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κτὶ πρὸς
σωπὸν σου τὰς ἀμαρτίας σου.

* σιώετε δὴ ταῦτα ὧς ἡπικλανθανόμενοι τῷ θεῷ, μὴ-
ποτε ἀρπάσῃ, & ἔμὴ ἡ ὀρυμνίῃ.

* θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, & ἐκείνοδος ἡ δείξω αὐ-
τῷ τὸ σωτήριόν μου.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. * ἐν τῷ εἰσελ-
θεῖν πρὸς αὐτὸν νάθαν τὸν προφήτην, ἥνικα εἰσ-

ἦλθε πρὸς βηρσαβέε τὴν γυναῖκα ἑρίου.
* ἐλέησόν με ὁ θεός κτὶ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κτὶ

τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρητῶν σου ἐξάλειψον τὸ ὀνόμαμά μου.
* ἡπικλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ὀνομίας μου, & ἀπὸ τῆς

ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non propter sacrificia tua quæ non sacrificasti mihi in captiuitate corripiam te, quia holocaustomata quæ obtulerunt patres tui coram
me sunt iugiter. * Nō accepi de manu tua boues, nec de gregibus tuis hircos. * Quoniam mea est omnis fera syluæ, & præparavi iustis
in horto delictorum animalia munda & bouem accubantem & pascentem quotidie in montibus mille.

* Notæ sunt in conspectu meo cunctæ species avium, quæ volant in aëre cælorum, & gallus sylvestris cantat coram me. * Si venerit tem-
pus oblationis perpetuæ, non dicam tibi, quoniam mea est terra & plenitudo eius. * A die destructionis domus sanctuarij non accepi
carne immolationis pinguium, & sanguinem hircorum non fuderunt sacerdotes coram me. * Reprime concupiscentiam prauam, &
reputabitur coram Domino, sicut sacrificium confessionis: & redde Altissimo vota tua quæ vouisti in Sinai ut firmares præcepta. * Et ora

coram me; in die afflictionis liberabo te, ut honorem exhibeas mihi. * Impio autem qui non agit pœnitentiam, & orat in preuaricatione,
dixit Deus, Quid tibi ut enarres præcepta mea, & iures in nomine meo, assumasque fœdus meum in ore tuo? * Cum tu oderis castiga-

tionem sapientium, & proieceris verba mea post te. * Si quando vidisti furem, tum cucurristi post eum, & cum scortatoribus posuisti
partem tuam. * Os tuum disposuisti ut loquatur lingua triplici: & lingua tua sese applicat ad loquendum dolū. * Stabis contra fratrem

tuum; loqueris mendacium: in filium matris tuæ pones opprobrium. * Has operationes malas operatus es: ego verò expectaui quod te
conuerteres: existimasti permanurum te in æternum: dixisti in corde tuo, Ero similitudo Dei, ego verò in furore iræ ultionem sumam de

te, arguam te in hoc mundo, & ordinabo iudicium gehennæ in mundo futuro coram te. * Intelligite quæso hæc impij qui obliuiscimini
timoris Dei, ne fortè conteram fortitudinem vestram, & non sit qui eripiat. * Qui machauerit fomitem prauum, & compresserit illum,

velut oblatio confessionis imputabitur ei: & honoranti me, & ei qui dissipauerit viam prauam, ostendam redemptionem Dei.

PSAL. LI. * Ad laudandum Hymnus Dauidi. * Quando venit ad eum Nathan propheta quando miscuit se cum Bathsabab;
Miserere mei Deus secundum benignitatem tuam: secundum multitudinem miserationum tuarum, remitte prauariationes meas.

* Admodum lauabis me ab iniquitatibus meis, & à culpa mea mundabis me.

* כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד :
 * לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען
 תצדק בדרכך תזכה בשפטך :
 * הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי :
 * הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה
 רודיעני :
 * תחטאני באזוב ואטהר רובבסני ומשלג
 זלבין :
 * תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית :
 * הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחור :
 * לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
 בקרבי : * אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל-
 תקח ממני :
 * השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני :
 * אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך
 ישובו :
 * הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן
 לשוני צדקתך :
 * אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 * כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה :
 * זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדרה
 אלהים לא תבזו :
 * היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
 ירושלם :
 * אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו
 על מזבחך פרים :

נב

* למנצח משכיל לדוד :
 * בבוא דואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא
 דוד אל בית אחימלך :

5 * Quoniam iniquitates meas ego cognoui, & peccatum meum contra me est semper.
 6 * Tibi soli peccaui & malum coram te feci, ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas dum iudicaris.
 7 * Ecce in iniquitate conceptus sum, & in peccato peperit me mater mea.
 8 * Ecce enim veritatem diligis, absconditum & arcanum sapientiae manifestasti mihi.
 9 * Asperges me hyssopo & mundabor: lavabis me, & super nivem dealbabor.
 10 * Auditum mihi facies gaudium & letitiam, ut exultent ossa quae confregisti.
 11 * Absconde faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.
 12 * Cor mundum crea mihi Deus, & spiritum stabilem renova in visceribus meis.
 13 * Ne proijcias me à facie tua, & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.
 14 * Redde mihi letitiam Iesu tui, & spiritu potenti confirma me.
 15 * Docebo iniquos vias tuas, & peccatores ad te reuertentur.
 16 * Libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae: laudabit lingua mea iustitiam tuam.
 17 * Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam.
 18 * Non enim vis ut victimam feriam: nec holocaustum tibi placet.
 19 * Sacrificium Dei spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despicies.
 20 * Benigne fac in voluntate tua Sion, ut aedificentur muri Hierusalem.
 21 * Tunc suscipies sacrificium iustitiae, oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

PSAL. LII.

1 * Victori intellectus David,
 2 * Cum venisset Doeg Iduaeus & annuntiasset Sauli, dicens ei: Venit David in domum Achimelech.

תרגום

5 ארומ מרודי קדמי גלן וחובי לקבלי תדירא :
 6 קדמך לבחורך חבת ודכיש קדמך עבדת סן בגלל דחובי יתי במלכותך תברור
 7 הא בעון סבר אבא למברא יתי ובחוב יצרא בישא יחמנני אומי :
 8 הא קושטא רעיתא בכלן ובמסמור לבא
 9 תדיעלי היך כחנא דמדי מי אדיותא עלוי מסאבא באיזבא מקטם חורתא ואדכי תחורנני ומחלגא אחור :
 10 תשמעני חרונה ואדיותא חבוען תשבחתא גרמיא דשפית :
 11 סלק אפך מחובי וכלהון עויי מחי :
 12 לב בריר ברא לי
 13 לא תשלוך יתי סן קדמך ורות נבואת קודשך לא תסלק מני :
 14 אחיב לותי
 15 אאלף למרודיא אורחך וחיבניא קדמך יחובון :
 16 פצת יתי מדין קטור ויי
 17 ויי ספותי פתח באוריך ופומי יחני תשבחתך :
 18 ארומ לא תצבי נכסת קדשין
 19 נכסת קדשין דאלהא נפשא מתברא לב חביר ושפי אלהא לא תבסור :
 20 אושוב בריעותך יח ציון
 21 תבכין תצבי נכסת קודשין דזכותא עלתא דמתסקא גמירא דא בכין יסקון כחנניא על מדבחתך חורין :

נב

* לשבחא על שכלא טבא על ידי דוד :
 * כד אתא דואג אדומא ונתני לשאול ויאמר לה אתא דוד לבית אחימלך :

* Quoniam iniquitatē meam ego cognosco, & peccatū meum, * coram me est semper. * Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cū iudicaris. * Ecce enim in iniquitatibus conceprus sum, & in peccatis concepit me mater mea. * Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiae tuæ manifestasti mihi. * Asperges me hyssopo & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor. * Auditori meo dabis gaudium & lætitiā, exultabunt ossa humiliata. * Auerte faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele. * Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis. * Ne proijcias me à facie tua, & spiritum tuum sanctum ne auferas à me. * Redde mihi lætitiā salutaris tui, & spiritu principali confirma me. * Docebo iniquos vias tuas, & impij ad te conuertentur. * Libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meæ: * exultabit lingua mea iustitiā tuam. * Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. * Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utiq;: holocaustis nō delectaberis. * Sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despiciet. * Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion, & ædificentur muri Hierusalem. * Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationem & holocausta; tūc imponent super altare tuum vitulos.

PSAL. LI.

* In finem intellectus Dauid: * Cū venit Doeg Idumæus, & nunciavit Sauli, & dixit ei: Venit Dauid in domum Abimelech.

5 * ὅτι τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
6 * Θὲς μόνη ἡμαρτον, & τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως δὴ δικαιώσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινέσθαι σε.
7 * Ἰδὲ γὰρ ἐν ἁμαρτίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίωσέ με ἡ μήτηρ μου.
8 * Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδήλα & τὰ κρύφια τῆς θείας σου ἐδήλωσάς μοι.
9 * ῥαντίσεις με ὑσώπῳ καὶ καθαριθήσμαι, πλυεῖς με & ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσμαι.
10 * ἀκαθάρτοι μοι ἀγαλλίασιν & διφρεσιώνων, ἀγαλλιάσθων ὅς ἐστιν ἡ ταπεινωμένη.
11 * ἀπόσρεψον τὸ πρὸς ὥπλον σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, & πάσας τὰς ἁμαρτίας μου ἐξάλειψον.
12 * καρδίαν καθαρὰν κτίθων ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα διδύμεν ἐγκαίνισθων ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
13 * μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ πρὸς ὥπλου σου, & τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
14 * ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου, & πινύματα ἡγεμονικὰ στήθεόν μου.
15 * διδάξω ἁγίους τὰς ὁδοὺς σου, & ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
16 * ῥύσάι με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσθων ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
17 * κύριε τὰ χεῖρά μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.
18 * ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα δὴ· ὁλοκαυτώματα οὐκ ἀρδοκήσεις.
19 * θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συνιεργημένον, καρδίαν συνετετριμμένην & τεταπεινωμένην ὁ θεός οὐκ ἐξουδενώσει.
20 * ἀγαθὸν κύριε ἐν τῇ δόξῃ σου τὴν σιών, & οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη ἱερουσαλήμ.
21 * ὅτε δόδοκῃς θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν & ὁλοκαυτώματα, ὅτε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
ναί.

* Εἰς τὸ τέλος τοῦ συγέσεως τῶν δαυίδ. * ἐν τῷ ἐλθεῖν δώηκ τὸν ἰδουμαῖον & ἀναγγεῖλαι τῷ σαύλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ἀβιμέλεχ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam scelera mea coram me manifesta sunt: & peccatum meum in conspectu meo semper. * Coram te solo peccaui, & malum ter generare me, & in peccato fomitis pravi incaluit de me mater mea. * Ecce in iniquitatibus cogitavit pœnitentiam docebis me. * Infundes super me sicut sacerdos qui profundit super immundum aquas asperisionis, cum hyssopo, de cinere vacca, & mundus ero: lauabis me, & plusquam nix candidus fiam. * Facies me audire gaudium & lætitiā, & personabunt laudem ossa quæ confregisti. * Amoue faciem tuam à peccatis meis, & cunctas iniquitates meas expunge. * Cor mundum crea mihi Deus, & spiritum rectum in timore tuo renoua in corpore meo. * Ne proijcias me à præsencia tua, & spiritum propheticum sanctitatis tuæ ne auferas à me. * Conuerte ad me legem tuam vt gaudeam in redemptione tua, & spiritu munificentiae confortabis me. * Docebo scelerosas vias tuas, & impij coram te conuertentur. * Libera me de iudicio interfectionis Domine Deus, Deus redemptionis meæ: * Domine labia mea aperi in lege tua: & os meum annuntiabit laudem tuam. * Sacrificia sancta Dei animâ contrita, cor contritum & conculsum Deus non despicies. * Fac benignè in voluntate tua cum Sion: ædificabis muros Ierusalem. * Tunc acceptabis immolationem sanctorum iustitiæ, oblationem istam, quæ offertur perfecta: & dixerit ei: Venit Dauid in domum Achimelech. * Quando accessit Doeg Idumæus & nunciavit Sauli.

Quid gloriaris in malitia, qui potens es ;
in iniquitate : tota die * iniustitiam
cogitavit lingua tua . sicut nouacula acuta
fecisti dolum . * Dilexisti malitiam super
benignitatem : iniquitatem magis quam
loqui æquitatem . * Dilexisti omnia ver-
ba præcipitationis, linguam dolosam.

* Propter hoc Deus destruet te in finē :
euellet te & emigrabit te de tabernaculo
tuo, & radicem tuam de terra viuentium.

* Videbūt iusti, & timebūt; & super eū
ridebūt, & dicēt: * Ecce homo, qui nō po-
fuit Deū adiutorē suū; sed sperauit in mul-
titudine diuitiarū suarū, & præualuit in va-
nitate sua. * Ego autem sicut oliua fru-
ctifera in domo Dei, speraui in misericor-
dia Dei in æternum, & in seculum seculi.

* Confitebor tibi in seculum, quia feci-
sti: & expectabo nomen tuum, quoniam
bonum * in conspectu sanctorum tuorum.

* In finem pro Amaleth intellectus
Dauid. PSAL. LII.

Dixit insipiens in corde suo, Non est
Deus: corrupti sunt & abominabiles
facti sunt in iniquitatibus; non est qui fa-
ciat bonum. * Deus de cælo prospexit;
super filios hominum, vt videat, si est in-
telligens, aut requirens Deum.

* Omnes declinauerunt simul, inutiles
facti sunt: non est qui faciat bonum, non
est vsque ad vnum. * Nōne scient om-
nes qui operantur iniquitatem, qui deuor-
ant plebem meam vt cibum panis? * Do-
minum non inuocauerunt: * Illic trepi-
dauerūt timore, vbi non fuit timor: quo-
niam Deus dissipauit ossa eorum qui ho-
minibus placent: confusi sunt, quoniam
Deus spreuit eos. * Quis dabit ex Sion
salutare Israel? cū cōuerterit Deus capti-
uitatem plebis suæ: exultabit Iacob, & læ-
tabitur Israel.

PSAL. LIII.
* In finē in * hymnis intellectus Dauid:
* Cū venissent Ziphæi, & dixissent
Saul: Nōne Dauid abscondit⁹ est apud nos?

3 * Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς δυνάμιαν, ὅλην τὴν
4 ἡμέραν * ἀδικίαν ἐλογίζετο ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, ὥστε ξυρῶν
5 ἡ κορυφαία ἐποίησας δόλον. * ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ
ἀγαθωσύλης· ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύλης.
6 * ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ,
γλῶσσαν δολίαν.

7 * διὰ τοῦτο ὁ θεὸς κατέλοι σε εἰς τέλος, ἐκλίλει σε καὶ
μεταναστέσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμα σου
8 ἐκ γῆς ζώντων. * ὅψον δίκαιοι ἐφοβηθήσονται, ἐπὶ
αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐρροῦσιν.

9 * ἰδοὺ δυνάστης, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ·
ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὰ πλήθη ἑπλάττεται αὐτοῦ, ἐνεδυ-
ναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

10 * ἐγὼ δὲ ὡς εἰ ἐλαία κατὰ καρπὸν ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ θεοῦ,
ἠλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὴν αἰῶνα, ἐκ εἰς τὴν αἰῶνα
11 τοῦ αἰῶνος. * ἐξομολογήσεται εἰς τὴν αἰῶνα, ὅτι ἐποίη-
σας καὶ ὑπομενᾷ τὸ ὄνομα σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον πάν-
τῶν ὁσίων σου.

12 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαλεθίσσεως τῶν δαυίδ.
ιβ'

2 * Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός· διεφ-
θάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν δυνάμει, οὐκ ἔστι ποιῶν
ἀγαθόν. * ὁ θεὸς ἐκ τῆς ἐρηνοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοῖς υἱοῖς
τῶν δυνάστην, ἵνα ἴδωσιν, εἰ ἔστι σωτὴρ, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

4 * πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν
ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

5 * ἐχὶ γνώσονται πάντες τὰ ἐργαζόμενοι τὴν δυνάμιαν,
κατεπίοντες τὸν λαόν σου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον
οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

6 * ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεὸς
διεσκορπίσεν ὅσα δυνάστη ἀρέσκων, κατηχμήθησαν, ὅτι ὁ
θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

7 * τίς δώσει ἐκ σῶν τὸ σωτήριον Ἰσραὴλ; ἐν τῇ ἐπι-
στροφῇ τὸν θεόν τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰσραὴλ αὐτοῦ· ἀλλὰ
13 ἰακώβ καὶ διφρανήσεται Ἰσραὴλ.

ιγ'.
1 * Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις σιῶσσεως τῶν δαυίδ.
2 * ἐν τῇ ἐλθεῖν σου ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαούλ, οὐκ
ἰδοὺ δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῶν,

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Quid gloriaris in lingua iniqua potens ad effundendum sanguinem iustum? misericordia Dei adest tota die. * Obmurmurationem
magis, quam loqui puritatem in perpetuum. * Dilexisti omnia verba voracitatis, lingua dolosa. * Ideo Deus destruet te in æternum:
dissipabit te, & migrare te faciet, ne habites in tabernaculo; & eradicabit te de terra vitæ in æternū. * Et insipient iusti punitionem tuam,
& timebūt ab aspectu Domini, & propter eū ridebunt. * Et dicent: Hic est homo, qui non posuit verbū Domini fortitudinē suam; sperauit
verō in diuitiis suis, fortis factus est in opulētia sua. * At ego sicut arbor oliuæ fructifera in domo sancta Dei, cōfusus sum in misericordia Dei
in secula seculorū. * Cōfitebor tibi in seculū, quoniam execut⁹ es ultionē iudicij mei, & expectabo nomē tuū, quoniam bonū est corā pijs tuis.
* Ad laudandū super choros, ob retributionē impiorū blasphemantiū nomē Dñi, Intellectus bonus per manū Davidis. PSAL. LIII.
Dixit nequam in corde suo, Non est Deus; vlscere de illo, quandoquidem corruerunt impij vias suas, elongati sunt à bono, inuenta
est in eis iniquitas: non est qui operetur bonū. * Veruntamen Deus de cælis prospexit super filios hominū, vt videret an esset intel-
ligens in lege, quærens eruditionem à conspectu Dei. * Omnes retrocesserunt, simul inquinati sunt; nō est qui faciat bonū, ne vnus quidē.
* Nunquid non cognoscent qui operantur iniquitatē, quod à conspectu eius datur nutrimentum? ecquid hoc est? deuorantes populum
meum pane manducato, nomē Domini non benedixerunt. * Ibi timuerunt timore inter idola sua, in quibus non est causa cur timeantur;
quoniam Deus qui dissipas robur exercituum flagitiosorū; confudisti eos: verbū enim Domini eos execrationi habuit. * Quis ille est qui
habuit de Sion redemptionem Israel? quando reduxerit Dominus captiuitatem populi sui, exultabit domus Iacob, lætabitur domus Israel.
* Ad laudandum in cantico, intellectus bonus per manum Davidis: * Quando venerunt viri Ziphæi, & dixerunt Sauli: Nōne Dauid
latitat apud nos? PSAL. LIIII.

* לַמִּנְצָח בְּנִינֹרָה מִשְׁכִּיל לְדָוִד :
* בְּבוֹאֵי הַזִּיפִּים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׁאֵל הַלּוֹא דָוִד :
מִסִּתְּרֵם עִמָּנוּ :

* אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תְּרִינֵנִי :
* אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי :
* כִּי זָרִים קָמוּ-עָלַי וְעֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא
שְׁמוֹ אֱלֹהִים לִנְגֹדִם סָלָה :

* הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנִי בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי :
* יֵשׁוּב הָרַע לְשֹׂרְרֵי בְּאַמְתְּךָ הַצְמִיתָם :
* בְּנִדְבָרָה אֲזַכְּחָה לְךָ אֹדֶרֶת שְׁמֶךָ יְהוָה
כִּי-טוֹב :

* כִּי מִבֶּל-צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאִיְבֵי רִאשָׁתָה עִנֵּנִי :

* לַמִּנְצָח בְּנִינֹרָה מִשְׁכִּיל לְדָוִד :
* הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל-תִּתְּעַלֵּם
מִתַּחֲנָתִי :

* הִקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאֶהְיָמָרָה :
* מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֲקָרַת רָשָׁע כִּי-יִמְטוּ עָלַי
אֶזֶן וּבִאֵף יִשְׁטֹמוּנִי :

* לִבִּי יִחִיל בְּקִרְבִּי וְאִימוֹת מוֹרֶת נָפְלוּ עָלַי :
* יִרְאָה וּרְעַד יָבֹא בִּי וְתִכְסֵּנִי פֶלְצוֹת :
* וַאֲמַר מִי-יִרְאֶן לִי גִבּוֹר בִּינְיָה אֶעֱוֹפֶה
וְאֶשְׁכְּנָה :

* הִנֵּה אֲרַחֵק נֶדָד אֵלַיִן בַּמִּדְבָּר סָלָה :
* אֲחִישָׁה מִפֶּלֶט לִי מְרוּחַ סַעֲרָה מִסַּעֲרָה :
* בִּלְעַד יֶאֱדֹנִי פֶלֶג לְשׁוֹנִים כִּי-רִאִיתִי חֶמֶס
וְרִיב בְּעִיר :

* יוֹמָם וּלְיָלָה יִסּוּבְכֶנָּה עַל-חֹמְתֶיהָ וְאֶזֶן וְעַמֵּל
בְּקִרְבָּה :

1 * Victori in organis eruditio David, * quando
2 venerunt Ziphai & dixerunt Sauli,
Nōne David absconditus est apud nos?

PSAL. LIII.

3 Deus in nomine tuo salua me, & in fortitu-
dine tua ulciscere me.

4 * Deus exaudi orationē meam, auribus per-
cipe verba oris mei.

5 * Quia alieni insurrexerunt aduersum me,
& fortes quæsierunt animam meam, & non
proposuerunt Deum in conspectu suo. Semper.

6 * Ecce Deus auxiliatur mihi : Dominus su-
stentans animam meam.

7 * Redde malum insidiatoribus meis, in ve-
ritate tua disperde illos.

8 * Voluntariē sacrificabo tibi, confitebor no-
mini tuo Domine quoniam bonum.

9 * Quoniam ex omni tribulatione liberauit
me, & inimicos meos despexit oculus meus.

1 * Victori in Psalmis eruditio David.

PSAL. LV.

2 Exaudi Deus orationem meam, & ne despi-
cias deprecationem meam.

3 * Attende mihi & exaudi me : humiliatus
sum in meditatione mea & conturbatus.

4 * A voce inimici à facie persequentis impij,
quoniam proiecerunt super me iniquitatem, &
in furore aduersabantur mihi.

5 * Cor meum doluit in vitalibus meis : & ter-
rores mortis ceciderunt super me.

6 * Timor & tremor venit super me, & ope-
ruit me caligo.

7 * Et dixi, Quis dabit mihi pennas columbe,
vt uolem & requiescam?

8 * Vt procul abeam, & commorer in deserto.
Semper.

9 * Festinabo vt saluer à spiritu tempestatis
& turbinis.

10 * Præcipita Domine, diuide linguas eorum,
quoniam vidi iniquitatem & contradictionem
in ciuitate.

11 * Die ac nocte circumeuntes muros eius, setu-
lus & dolor in medio eius.

1 לשבחך על השבחך שכלא טבא על יד דוד : 2 כד אתו אנשי זיף ואמרו לשאל הלא דוד משמר גבן : 3 אלהא בשמך פרוק
4 אלהא קבל צלותי צלותי למימרי פומי : 5 ארום ודנין קמו עלי ועלימך תבען נפשי לא שח אלהא
6 הא אלהא סעד לי ויי בסמכי נפשי : 7 יתיב ביש למעיקי בהימנותך אסאכנן : 8 בנכסתא
9 ארום מפלעקתא פצא יתי ובבעלי דכבי חמת עיני נקמתא :

1 לשבחך על מלי השבחך שכלא טבא על יד דוד : 2 אצית אלהא צלותי ולא תחכמי מעלותי : 3 אצית למימרי וקבל מני
4 מקל בעל דבבא מן קדם עקת רשיעא ארי יערן עלי שקרא וברוגזא ינטרון לי כבו :
5 דחלחא ורתיתא אתן בי וחפת יתי חכרא : 6 ואמרת מן יתן לי גרפא היך
7 הא ארחק למגדר אכור במדברא לעלמין : 8 ארחש שוכותא לי מועפא נטילה ועלעולא :
9 יוםם ולילי יחורבנה עלוי שרתא וליעות ושקר במצעה :

Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua * iudicabis me.

* Deus exaudi orationem meam, auribus percipe verba oris mei.

* Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam, & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

* Ecce enim Deus adiuuat me, & Dominus susceptor * animæ meæ.

* Auertes mala inimicis meis: in veritate tua disperde illos.

* Voluntarie sacrificabo tibi, confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum*.

* Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, & super inimicos meos despexit oculus meus.

* In finem in * hymnis intellectus

* Asaph. PSAL. LIII.

Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam.

* Intende mihi & exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea, & conturbatus sum

* A voce inimici, & à tribulatione peccatoris: quoniam declinauerunt in me iniquitatem, & in ira molesti erant mihi.

* Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me.

* Timor & tremor * venit super me, & contexerunt me tenebræ.

* Et dixi, Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo & requiescam?

* Ecce elongaui fugiens, & mansi in solitudine.

* Expectabam Deum qui saluum me facit à pusillanimitate spiritus & à tempestate.

* Præcipita Domine & diuide linguas eorum, quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in ciuitate.

* Die ac nocte circumdabit eam super muros eius, & iniquitas & labor in medio eius,

* Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, & ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

* ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου, ἐνώπιον τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

* ὅτι ἀλλότριοι ἐπώρυσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐπεσύνθη τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

* ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, & ὁ κύριος διπλήνηται τῆς ψυχῆς μου.

* ἀποσρέψῃ τὰ κακά τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευθαι αὐτούς.

* ἐκσιώ, θύσω σοι, ἐξομολογήσμαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

* ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, & ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέσθεν ὁ ὀφθαλμός μου.

* Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ ἀσάφ.
 νδ.

* Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέσιν μου.

* πείρασέ μοι & εἰσάκουσον μου. ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεγία μου, & ἐταράχθην

* ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, & ἀπὸ θλίψεως αἱματωλοῦ. ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ δυνάμεις, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότου μοι.

* ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

* φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, & ἐκάλυψέ με σκότος.

* καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσπερ πετεινῶν, & πετασθήσμαι καὶ καταπαύσω;

* ἰδοὺ ἐμάκρινα φυγαδίσων, καὶ ἠυλίθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

* προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταγίδος.

* καταπόνθην κύριε καὶ κατὰ δέλεα τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον δυνάμειν καὶ δυνάμειν ἐν τῇ πόλει.

* ἡμέρας & νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἡ πύλη τῶν τειχῶν αὐτῆς, καὶ δυνάμει καὶ κόπῳ ἐν μέσῳ αὐτῆς,

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Deus in nomine tuo redime me, & in spiritu fortitudinis tuæ iudica me. * Deus accipe orationem meam, ausculta verba oris mei.

* Quoniam superbi insurrexerunt aduersum me, & fortes quærentes animam meam, non ponunt Deum in conspectu suo in æternum.

* Ecce Deus adiuuat me: Dominus inter fulcientes animam meam. * Conuertat malum in eos qui angunt me: in veritate tuâ prosterna illos.

* Sacrificium sacrificabo coram te: laudabo nomen tuum Domine quoniam bonum.

* Quoniam ex omni tribulatione liberauit me, & in hostibus meis vidit oculus meus ultionem.

* Ad laudandum secundum eloquia Hymni, intellectus bonus per manum Davidis. PSAL. LV.

* Attende sermoni meo & accipe

* A me. inquietus ero in sermonibus meis, & strepitum edam;

* A voce auctoris inimicitiae propter infestationem improbi: quoniam testificabuntur contra me mendacium, & in furore recondent mihi odium.

* Cor meum contremiscit intra me, & timores mortis ceciderunt super me.

* Et dixi, Quis dabit mihi alam sicut columbæ volarem, & hospitio me reciperem.

* Ecce protiperer in fugam, habitarem in deserto semper.

* Accelerarem saluationem mihi à vento tempestatis sublata & turbinis.

* Dissipa Domine consilium eorum, diuide linguas eorum; quoniam vidi rapinam & rixam in ciuitate.

* Die ac nocte circumdabunt eam super muros eius: & iniquitas & falsitas in medio eius.

* הַיּוֹרֶה בְּקִרְבִּי וְלֹא יִמִּישׁ מִרְחֹבֵי תֶּךְ
 וּמִרְמָה:
 * כִּי לֹא אֹיֵב יִחְרַפְנִי וְאִשָּׁא לֹא מִשְׁנָאִי עָלַי
 הַגִּדִּיל וְאַסְתֵּר מִמֶּנּוּ:
 * וְאַתָּה אָנוּשׁ בְּעֶרְכִּי אֱלוֹפִי וּמִידְעִי:
 * אֲשֶׁר יִחְדוּ נַמְתִּיק סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ
 בְּרִגְשׁ:
 * יִשְׁמְרוּתִי עָלֵימוֹ יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי רַעוּרָה
 בַּמְּגוּרִים בְּקִרְבִּים:
 * אֲנִי אֶל-אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהִי וַיִּשְׁמָעֵנִי:
 * עָרַב וּבִקְרוּצֵהֶרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמִיר וַיִּשְׁמָע
 קוֹלִי: * פָּדָה בְּשָׁלוֹם גַּפְשִׁי מִקִּרְבִּי לִי כִי-
 בְּרָבִים הָיוּ עִמָּדִי:
 * יִשְׁמָע אֱלֹהֵי וַיַּעֲנֵם וַיֵּשֶׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין
 חַלִּיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים:
 * שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלָל בְּרִיתוֹ:
 * חָלְקוּ מִחֲמָאוֹתָיו פִּי וְקִרְבִּי לְבוֹ רִכּוֹ דְּבָרָיו
 מִשְׁמֵן וְהִמָּה פֶתְחוֹרִי:
 * חֲשִׁלְךָ עַל-יְהוָה יִהְיֶה וְהוּא יִכְלֹלְךָ לֹא-
 יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק:
 * וְאַתָּה אֱלֹהִים תִּוְרָדְסָם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנִשֵּׁי דָמִים
 וּמִרְמָה לֹא יִחְצוּ יִמֵּיהֶם וְאֲנִי אֲבַטֵּחַ בְּךָ:
 נ
 * לְמַנְצָחַי עַל-יוֹנֵת אֶלֶם רַחֲקִים
 לְרֹדֶד מִכְתָּם בְּאֶחָז אוֹתוֹ פִּלְשֵׁתִים בְּגָרָה:
 * חֲנֲנִי אֱלֹהִים כִּי-שָׁאֲפְנִי אָנוּשׁ כָּל-הַיּוֹם
 לַחֲסִי יִלְחָצֵנִי:
 * שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל-הַיּוֹם כִּי-רָבִים לַחֲמִים
 לִי מְרוֹם:
 * יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלַיִךְ אֲבַטֵּחַ:
 4

12 * Insidie in vitalibus eius, & non recedit de
 plateis eius damnum & fraudulentia.
 13 * Non enim inimicus exprobrauit mibi ut
 sustineam, nec is qui me oderat, super me magni-
 ficatus est ut abscondar ab eo.
 14 * Sed tu homo vnanimis meus, dux meus &
 notus meus.
 15 * Qui simul habuimus dulce secretum, in
 domo Dei ambulauimus in terrore.
 16 * Veniat mors super eos, descendat in infer-
 num viuentes, quoniam nequitia in congrega-
 tione eorum in medio eorum.
 17 * Ego ad Deum clamabo, & Dominus sal-
 uabit me.
 18 * Vesperè & manè & meridie loquar, &
 resonabo, & exaudiet vocem meam.
 19 * Redimet in pace animam meam ab appo-
 pinquantibus mibi, multi enim fuerunt aduer-
 sum me: * Exaudiet Deus & humiliabit eos,
 qui iudex est ab initio. Semper: Non enim mu-
 tantur nec timent Deum.
 20 * Extendit manum suam ad pacifica sua, con-
 taminauit pactum suum.
 21 * Nitidius butyro os eius; pugnat autem cor
 illius: molliores sermones eius oleo, cum sint lau-
 22 cea. * Projice super Dominum charitatem
 tuam, & ipse enutriet te; non dabit in aeternum
 fluctuationem iusto.
 23 * Tu autem Deus deduces eos in puteum in-
 teritus: viri sanguinum & dolosi non dimidia-
 bunt dies suos, ego autem fiduciam habeo tui.
 1 * Victori pro columba muta, eò quòd procul
 abierit Dauid, humilis & simplex, quò-
 do retinuerunt eum Philistij in Geth.

PSAL. LVI.

2 * Misere mei Deus, quoniam conculcauit me
 homo: tota die pugnans tribulauit me.
 3 * Conculcauerunt me insidiatores mei tota
 die; multi enim qui pugnant contra me Alissime.
 4 * Quacunque die territus fuero, ego in te
 confidam.

תרגום

12 * אֲרִיִּים לֹא בָעַל דְּבָבָא יִקְלִי וְאִסְזִיבֵר וְלֹא מִסְנָאִי עָלַי אֲתִרְבֵּר
 וְאִסְזִיבֵר וְלֹא מִסְנָאִי עָלַי אֲתִרְבֵּר
 13 * וְאַתָּה אָנוּשׁ בְּעֶרְכִּי אֱלוֹפִי וּמִידְעִי:
 14 * אֲשֶׁר יִחְדוּ נַמְתִּיק סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ
 15 * בְּרִגְשׁ:
 16 * יִשְׁמְרוּתִי עָלֵימוֹ יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי רַעוּרָה
 17 * בַּמְּגוּרִים בְּקִרְבִּים:
 18 * אֲנִי אֶל-אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהִי וַיִּשְׁמָעֵנִי:
 19 * עָרַב וּבִקְרוּצֵהֶרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמִיר וַיִּשְׁמָע
 20 * קוֹלִי:
 21 * פָּדָה בְּשָׁלוֹם גַּפְשִׁי מִקִּרְבִּי לִי כִי-
 22 * בְּרָבִים הָיוּ עִמָּדִי:
 23 * יִשְׁמָע אֱלֹהֵי וַיַּעֲנֵם וַיֵּשֶׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין
 24 * חַלִּיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים:
 נ
 * לְמַנְצָחַי עַל-יוֹנֵת אֶלֶם רַחֲקִים
 לְרֹדֶד מִכְתָּם בְּאֶחָז אוֹתוֹ פִּלְשֵׁתִים בְּגָרָה:
 * חֲנֲנִי אֱלֹהִים כִּי-שָׁאֲפְנִי אָנוּשׁ כָּל-הַיּוֹם
 לַחֲסִי יִלְחָצֵנִי:
 * שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל-הַיּוֹם כִּי-רָבִים לַחֲמִים
 לִי מְרוֹם:
 * יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלַיִךְ אֲבַטֵּחַ:
 4

* Et iniustitia. Et non defecit de plateis
eius usura & dolus. * Quoniam si inimi-
cus maledixisset mihi, sustinuissem uti-
que: Et si is qui oderat me, super me ma-
gna locutus fuisset, abscondissem me for-
sitan ab eo. * Tu verò homo vnanimis,
dux meus & notus meus: * Qui simul me-
cum dulces capiebas cibos, in domo Dei
ambulauimus in consensu.

* Veniat iam mors super illos, & descen-
dant in infernum viuentes. Quoniam ne-
quitia in habitaculis eorū in medio eorū.

* Ego * ad Deum clamaui, & Dominus
exaudiuit me. * Vespere & mane, & me-
ridie narrabo & annuntiabo, & exaudiet
vocem meam. * Redimet in pace animam
meam ab his qui appropinquant mihi,
quoniam inter multos erant mecum.

* Exaudiet Deus & humiliabit illos, qui
est ante secula. Non enim est illis commu-
tatio, quoniam non timuerunt Deum.

* Extendit manum suam in retribuen-
do. Contaminauerunt testamentum eius.

* Diuisi sunt ab ira vultus eius, & ap-
propinquauerunt corda eorum. Molliti
sunt sermones * eorum super oleum, & ipsi
sunt iacula. * Iacta super Dominum cu-
ram tuam, & ipse te enutriet; non dabit in
æternum fluctuationem iusto.

* Tu verò Deus deduces eos in puteum
interitus. Viri sanguinum & dolosi non
dimidiabūt dies suos, ego autem Domine
sperabo in te.

* In finem pro populo qui à sanctis lon-
gè factus est Dauid in tituli inscri-
ptione cum tenuerunt eum Allo-
phyli in Geth. PSAL. LV.

Miserere mei Deus, quoniam conculca-
uit me homo, tota die impugnans tri-
bulauit me. * Conculcauerunt me inimi-
ci mei tota die, quoniam multi bellantes
aduersum me * ab altitudine. * Die non
timebo, ego verò sperabo in te.

12 * καὶ ἀδικία. ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ἐν τῶν πλατειῶν αὐτῆς
13 ῥυτίς καὶ δόλος. * ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνείδισέ με, ὑπῆνε-
γκα δὲ. καὶ εἰ ὁ μισθὸν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν,
ἐκρύβην ἀπ' αὐτοῦ.

14 * σὺ ὅ ἀνθρώπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου ἐγνώσε μου,
15 * ὅς ἐπιβαυτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ θεοῦ ἐπαρδύθημι ἐν ὁμοιοῖα.

16 * ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς
ἄβυσσους ζῶντες. ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέ-
17 σῶ αὐτῶν. * ἐγὼ παρὰ τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος
εἰσήκουσέ μου.

18 * ἐσπέρῃς καὶ πρῶτ' ἐ μεσημβρίας διηγέσμαι καὶ
ἀπαγγέλω, καὶ εἰσακέ(ε) τ' φωνῆς μου.

19 * λυτρώ(ε) ἐν ἐξέλευσιν τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐχθι-
ζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

20 * εἰσακέ(ε) ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, οὐπαρχῶν
παρὰ τῶν αἰώνων. ἔγὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι
ὅσα ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.

21 * ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. ἐβεβή-
λωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

22 * διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τ' παρορώπα αὐτοῦ, καὶ ἡγί-
σαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. ἠπαλύνθησαν ὁ λόγοι αὐτῶν
ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

23 * ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐπὶ κύριον τὴν μέμνησόν σου, καὶ αὐτοῦ
σε διαθρέψει, καὶ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

24 * σὺ ὅ θεὸς κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.
δύστρος αἱμάτων καὶ δολιότητος καὶ μὴ ἡμισθύσῃ τὰς ἡμέ-
ρας αὐτῶν ἐγὼ ὅ κύριε ἐλπὼ ἐπὶ σέ.

1 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων με-
μακρυμμένος τῷ δαυὶδ εἰς σηλογραφίαν ὁπότε
ἐκράτησαν αὐτὸν ὁ ἀλλόφυλοι ἐν γέθ.
νέ.

2 * Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος,
ὅλῳ τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐξελφέ με.

3 * κατεπάτησέν με ὁ ἐχθρὸς μου ὅλῳ τὴν ἡμέραν,
ὅτι πολλοὶ ὁ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

4 * ἡμέρας ἐφοβήθημαι, ἐγὼ ὅ ἐλπὼ ἐπὶ σέ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Tumultus in medio eius est: non discedit de platea eius mendacium & fraus. " Quoniam aduersarius meus ignominia non affi-
ciet me, ut sustineam; nec osor meus super me magnificabit sese ut abscondat ab eo. " Et tu Achitophel homo similis mihi, præceptor
qui docuisti me, ac notam reddis mihi sapientiam. " Simul enim inibimus latum secretum: in domo sanctuarij Domini ambulabimus
cum festinatione. " Reos peraget eos iudicium mortis, & malum Doeg & Achitophel sententiam feret aduersum ipsos: descendant in in-
fernum viuentes, quoniam mala sunt in tabernaculis eorum, in corporibus eorum. " Ego coram Deo orabo, & verbum Domini re-
dimet me. " Vespere & mane, & in meridie orabo, & strepitum edam, & exaudiet vocem meam. " Redemit in pace animam meam
ne accederet ad me malum, quoniam in multis afflictionibus fuit Verbum eius in adiutorium meum. " Audietur coram Deo, & accipiet
ab eis: ac sedebit in cælis in secula ut à principio: peccatores autem qui non mutant viam suam pessimam, nec reuerentur conspectum Dei,
peribunt. " Extendit manus suas in homines pacis suæ: prophanauit pactum suum. " Leniora quàm pinguedo caecorum sunt verba
Domini, & sicut arma bellica cor eius: teneriora verba eius sunt vnctione pinguedinum; at ipsa sunt spicula occisionis. " Projice super
Dominum spem tuam, & ipse nutriet te, nec dabit in perpetuum egestatem iusto. " Et tu in verbo tuo Deus deturbabis eos in ge-
hennam profundam homines auctores interfectionis & doli: non videbunt dimidium dierum suorum: ego verò sperabo in verbo tuo.
" Ad laudandum pro Ecclesia, quæ simulatur columbæ silentij, in tempore quo elongati sunt à ciuitatibus suis: sed reuersi laudant au-
torem mundi, sicut Dauid contritus & perfectus; quando tenuerunt eum Palestini in Geth. PSAL. LVI.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me ex incolis Geth, homo sceleratus: tota die bellator opprimit me. " Conculcant ossa mea
molestatores mei tota die, quoniam multi pugnant contra me, Deus altissime, cuius sedes est in excelsis. " Die qua timeo, ego in te
confidam.

באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא
אירא מה יעשה בשר לי:

כל היום דברי יעצבו עלי כל מה שבתם
לרע:

יגורו יצפנו המר עקבי ישמרו כלאשר
קוו נפשי:

על און פלט למו באף עמים רודר
אלהים:

נדי ספרתה אתה שימרו דמעתי בנאדך
הלא בספרתך:

אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא ור
ידעתי כי אלהים לי:

באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר:
באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה

אדם לי:

עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך:
כי הצלת נפשי ממור הלוא רגלי מדחי

להתהלך לפני אלהים באור החיים:

למנצח אל תשחר לרוד
מכתם בברחו מפני שאול במערה:

הנני אלהים חנני כי בך חסיר נפשי ובצל
בנפיק אחסה עד יעבר הוור:

אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי:
ישלח משמים וישעני חרף שאפי סלח

ישלח אלהים חסדו ואמתו:
נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני

אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדר:
רמרו על השמים אלהים על כל הארץ

בבודך:

במדת דיןא אלהא אשבח במימרה באלהא אהרצת לא אדחל מה יעבר בשרא לי:

יכבשון וישחון תינן אסחורי וימרון היכמה דמתינו עברו לנפשי:

יומי טלטולי מניח את שוי דמעתי בזיקך הלא סכום עולבני בחשבך:

במדת דיןא אלהא אשבח במימרה במשחחא דרחמי דיי אשבח
עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

In Deo laudabo verbum eius, in Deo spe-

raui, non timebo quid faciat caro mihi.

Tota die sermonibus me affligebant, contra

me omnes cogitationes eorum in malum.

Congregabuntur abscondite, plantas meas

obseruabunt expectantes animam meam.

Quia nullus est saluus in eis: in furore po-

pulos detrahes Deus.

Secretiora mea numerasti: pone lachrymam

meam in conspectu tuo, sed non in narratione

tua.

Tunc conuertentur inimici mei retrorsum

in quacunque die inuocauero: hoc scio quia Deus

meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino pra-

dicabo sermonem.

In Deo sperabo, non timebo quid faciat

mibi homo.

In me sunt Deus vota tua, reddam gra-

tiarum actiones tibi.

Quia eripuisti animam meam de morte, &

pedes meos de lapsu, vt ambulem coram Deo in

lumine uiuentium.

PSAL. LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in

te sperat anima mea; & in umbra alarum

tuarum sperabo, donec transeant insidia.

Inuocabo Deum altissimum, Deum cultu-

rem meum.

Mittet de celo & saluabit me, exprobra-

bit cöculcantibus me. Semper. mittet Deus mi-

sericordiam suam & veritatem suam.

Anima mea in medio leonum dormiuit fe-

rocientium: filij hominum, dentes eorum lancea

& sagitte, & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super celos Deus, in omni terra

תרגום

במדת דיןא אלהא אשבח במימרה באלהא אהרצת לא אדחל מה יעבר בשרא לי:

יכבשון וישחון תינן אסחורי וימרון היכמה דמתינו עברו לנפשי:

יומי טלטולי מניח את שוי דמעתי בזיקך הלא סכום עולבני בחשבך:

במדת דיןא אלהא אשבח במימרה במשחחא דרחמי דיי אשבח
עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

עלי קבלת אלהא נדריך אשלם קרבני תודן קדמך:

* In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi, non timebo, quid faciet mihi caro? * Tota die verba mea execrabantur; aduersum me omnes cogitationes eorum in malum. * Inhabitabunt & abscondent, ipsi calcaneum meum obseruabunt. Sicut sustinuerunt animam meam:

* Pro nihilo saluos facies illos, in ira populos confringes.

* Deus vitā meam annunciaui tibi, posuisti lachrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissione tua.

* Conuertentur inimici mei retrorsum in quacunque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam Deus meus es tu.

* In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonē. * In Deo speravi, non timebo, quid faciet mihi homo?

* In me *Deus vota*, quæ reddam laudationis tuæ.

* Quoniam eripuisti animam meam de morte, oculos meos à lachrymis, & pedes meos de lapsu. * Placebo coram Domino, in lumine viuientium.

* In finem ne disperdas Dauid in tituli inscriptione, cum ipse fugeret à facie Saul in speluncam.

PSAL. LVI.

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te confidit anima mea. Et in vmbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas. * Clamabo ad Deum altissimum, Deum qui bene fecit mihi.

* Misit de cælo & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit Deus misericordiam suam & veritatem suam.

* Et eripuit animam meam de medio catulorum leonum, dormiui cōturbatus. Filij hominum dentes eorum arma & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus.

* Exaltare super cælos Deus, & in omni terra gloria tua.

5 * ἐν τῷ θεῷ ἐπαίνεσω σὺν λόγοις μου, ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, ὃ φοβηθήσμαι, τί ποιήσει μοι σὰρξ;

6 * ὅλην τὴν ἡμέραν σὺν λόγῳ μου ἐβδελύσσοντο, καὶ ἐμοὶ πάντες ὁ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

7 * παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πύρραν μου φυλάξουσιν. καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου.

8 * ὑπὲρ τοῦ μηθεὶς σῶσεις αὐτῆς, ἐν ὀργῇ λαὸς καταΐξεις.

9 * ὁ θεὸς τὴν ζωὴν μου ἐξήγειλά με, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

10 * ὁπιστρέψουσιν ὁ ἔχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ δὴ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε· ἰδὲ ἔγνω ὁ ἐπὶ θεός μου εἰς σὺ.

11 * ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

12 * ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, ὃ φοβηθήσμαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

13 * ἐν ἐμοὶ ὁ θεός διχαί, ὃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

14 * ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, σὺ ὁ φθαλμὸς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ σὺ πόδας μου ἀπὸ ὀλιωθήματος. διαρεσῆσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

1 * Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφείρης, τῷ δαυὶδ εἰς ψαλμογραφίαν, ἐν τῷ αὐτῷ ἀποδιδράσκειν ἀπὸ περσώπου σαὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. 15.

2 * Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθον ἡ ψυχὴ μου. καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζω, ἕως ὃ παρέλθοι ἡ θύομία.

3 * κενερώσομαι παρὰ τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον, τὸν θεὸν τὸν διεργετήσαντά με.

4 * ἐξαπέσειλεν ἐξ ἔρανος ὁ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος σὺν καταπαύοντάς με. ἐξαπέσειλεν ὁ θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

5 * ὁ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων, ἐκ κοιμῆθω τέτραρχητός. ὑοὶ ἀνθρώπων ὁ δόντες αὐτῶν ὅπλα ὁ βέλη, ὁ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὁ ξίφος.

6 * ὑψώθη ἐπὶ σὺν ἔρανός ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ὁ ὄξα σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 In mensura iudicij Dei laudabo in verbo eius: in Deo speravi; non timebo quid faciat caro mihi. 6 Tota die mei causa laborant contra me omnes eorum cogitationes in malum. 7 Congregabuntur & abscondentur; ipsi plantas meas obseruabunt; sicut expectauerunt, sic fecerunt animæ meæ.

2 Propter falsitatem quæ est in manibus eorum, euacua eos à diuitijs suis: in furore ad pauperes adiges populos Deus. 9 Dies vagationis meæ numerasti tu, pone lachrymam meam in vtre tuo: nōne summa miseriæ meæ in rationibus tuis?

10 Tunc reuertentur hostes mihi infensi, vertentes ceruicem coram me qua die inuocauero: hoc noui, nempe Deum mihi auxilio futurū. 11 In mensura iudicij Dei laudabo in verbo eius, in metro miserationum Domini laudabo in verbo eius. 12 In verbo Dei speravi; non timebo quid faciat filius hominis mihi. 13 In me recepi Deus vota tua, reddam sacrificia confessionum coram te.

14 Quoniam liberaisti animam meam de morte; sed & pedes meos à lapsu, vt incedam coram Domino in lumine viuorum. 15 Ad laudandum pro molestia, tempore quo dixit Dauid, ne destruas, dictum est per manum Dauidis humilis & perfecti, dum fugeret ab aspectu Saulis in speluncam.

PSAL. LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei, quia in verbo tuo sperauit anima mea, & in vmbra maiestatis tuæ confidam, donec transeat tumultus. 1 Orabo coram Deo altissimo & forti, qui accersuit araneam, vt perficeret in ore speluncæ telam propter me.

2 Aptabit angelum suum de cælis altissimis, & saluum me faciet, opprobrio afficiens conculcantem me in æternum: mittet Deus bonitatem suam & veritatem suam. 3 Anima mea acuitur tanquam in medio flammarum, dormiam tanquam inter carbones, quos succendunt filij hominis, quorum dentes sunt sicut lancea & sagittæ, & linguæ eorum sicut ensis acutus.

4 Exaltare super angelos cælorum Deus; super omnes habitatores terræ gloria tua.

7 * רָשָׁתִי הִכִּינוּ לַפְעָמִי כַּפִּי נַפְשִׁי בָרוּ לִפְנֵי
שִׁיחָה נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סִלְּוָה:
8 * נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה:
9 * עֹרָה כְבוֹדִי עֹרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שָׁחַר:
10 * אֹדֶךְ בַּעֲמִים אֲדֹנִי אֹמְרֶךְ בַּלְּאֲמִים:
11 * כִּי גָדַל עַד-שָׁמַיִם חֲסֶדְךָ וְעַד-שְׁחָקִים
נִמְתָּךְ:
12 * רֹמְמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ
כְּבוֹדְךָ:

נח

1 * לַמִּנְצָח אֶל-תְּשֻׁחַת לְרוֹד מִכְתָּם:
2 * הָאֲמָנָם אֵלֶם צֶדֶק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפְּטוּ
3 בְּנֵי אָדָם: * אֵף-כָּלֵב עוֹלָה תִּפְעֵלֶן בָּאָרֶץ
חֲמֵס-יָדֵיכֶם תִּפְלִסוּן:
4 * וְרוֹשְׁעִים מִרְחָם תַּעֲזוּ מִבֶּטֶן דְּבָרֵי כֹבָב:
5 * חֲמַת--לְמוֹ כְּדָמוֹת חֲמַת-נָחַשׁ בְּמוֹ-פֶתֶן חָרָשׁ
יֵאָטֵם יֶזְנוּ:
6 * יֵאֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע לְקוֹל מַלְחָשִׁים חוֹבֵר
חֲבָרִים מִחֲבָם:
7 * אֱלֹהִים הָרֹם--שָׁנִימוּ בְּפִימוּ מַלְחָעוֹת
כְּפִירִים נִתּוֹץ יִהְיֶה:
8 * יִמָּאֲסוּ כְמוֹ-מִים יִתְחַלְכוּ לְמוֹ יִרְדֶּךָ חֲצִיו כְּמוֹ
9 יִתְמַלְלוּ: * כְּמוֹ שֶׁבִּלּוֹל תַּמָּס יִהְיֶה נֶפֶל אֲשֶׁר
בַּל-חֲזוֹ שָׁמַשׁ:
10 * בְּטָרֹם יִבְיִנוּ סִירְתֵיכֶם אֲטָר כְּמוֹ-חֵי כְמוֹ-
חֲרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ:
11 * יִשְׁמַח צָדִיק כִּי-חֲזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדָם
הָרָשָׁע:
12 * וַיֹּאמֶר אָדָם אֶךְ-פָּרִי לַצָּדִיק אֶךְ-יֵשׁ-אֱלֹהִים
שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ:

7 * Rete parauerunt gressibus meis ad incur-
uandam animam meam, foderunt ante me fo-
ueam, ceciderunt in medium eius. Semper.
8 * Paratum cor meum Deus, paratum cor
meum, cantabo & psallam.
9 * Surge gloria mea, surge psalterium & ci-
thara: surgam manè.
10 * Confitebor tibi in populis Domine, cantabo
tibi in gentibus.
11 * Quia magna & usque ad celos misericordia
tua, & usque ad nubes veritas tua.
12 * Exaltare super celos Deus, in omni terra
gloria tua.
1 * Victori ut non disperdas Dauid humi-
lem & simplicem.

PSAL. LVIII.

2 * Si verè utique iustitiam loquimini, recta iu-
dicare filij hominum.
3 * Etenim in corde iniquitates operamini,
in terra iniquitates manuum ueststrarum ap-
pendite.
4 * Alienati sunt peccatores à vulua, errant-
runt ab vtero loquentes mendacium.
5 * Furor eorum sicut furor serpentis; sicut
reguli surdi obturantis aurem suam.
6 * Ut non audiat vocem murmurantium, nec
incantatoris incantationes callidas.
7 * Deus excute dentes eorum ex ore eorum:
molares leonum confringe Domine.
8 * Dissoluantur quasi aqua quae defluunt: in-
tendit arcum suum donec conterantur.
9 * Quasi vermis tabefactus pertranseat,
quasi abortivum mulieris quod non vidit So-
lem.
10 * Antequàm crescant spine vestre in rham-
num; quasi viuentes quasi ira tempestas rapit
eos.
11 * Latabitur iustus cum viderit ultionem: pe-
des suos lauabit in sanguine impij.
12 * Et dicet homo, Verè fructus est iusto, verè
est Deus iudicans in terra.

תרגום

7 * מִצְדָּתָא אֲחִיקְנוּ לְאִסְחָרוֹי כַּאֲף נַפְשִׁי בָרוּ קִדְמֵי שִׁיחָה נָפְלוּ בְּמַצְעָה לְעֵלְמִין:
8 * מָכֹן לִכְבִּי לְאֹרִיתְךָ וַיִּי מָכֹן לִכְבִּי בְּדַחֲלֶךָ אֲשַׁבַּח
9 * אֲחִיעֶר אִיקָרִי אֲחִיעֶר לְשַׁבְחָה עַל פִּוּם נִבְלָה וְכִנְרָה אֲחִיעֶר לְצִלּוֹתָהּ דְּקָרִישׁ:
10 * אֹדִי קִדְמֶךָ בַּעֲמִמָּי וַיִּי אֲשַׁבְּחֶנְךָ בַּלְּאֲמִיָּה:
11 * אֲחִיעֶרֶם עַל מַלְאֲכֵי שָׁמַיָּה אֱלֹהִים וְעַל כָּל יִתְבִּי אֲרַעָא אִיקְרֶךָ:
12 * אֲחִיעֶרֶם עַל מַלְאֲכֵי שָׁמַיָּה אֱלֹהִים וְעַל כָּל יִתְבִּי אֲרַעָא אִיקְרֶךָ:

נח

1 * לְשַׁבְּחָה עַל עֲקוֹתָהּ בְּזִמָּן דְּאִמַר דְּרוֹד לֹא תִחַבֵּל עַל יַד דְּרוֹד מִכְּדִי וְשָׁלִים:
2 * הָא בְּרָם בְּקִשְׁטָא שְׁתַּקִּין צָדִיקִי בְּעִידוֹן מְצוֹתֵי לָכוֹן
3 * אֹף רְשִׁיעֵי מַה דִּין בְּלָבָא עֲלָא תַעֲבִדוֹן בָּאָרַעָא חֲטוֹף יָדֵיכֹן יִתְקַפּוֹן:
4 * אִיקְרָם לְהוֹן הִיד גִּזָּן אִיקְרָם דְּחִוְיָה הִיד חֲרַמְתָּה חֲרַשָּׁא
5 * אִיקְרָם לְהוֹן הִיד גִּזָּן אִיקְרָם דְּחִוְיָה הִיד חֲרַמְתָּה חֲרַשָּׁא
6 * דְּלֹא מִקְבֵּל לְקַל מַרְיָ חֲרַשָּׁא אִסְרוֹי נְחָשִׁין וּמִן רִשְׁוֹנֵי רִשְׁוֹן הוּא חֲכִים:
7 * אֱלֹהִים חֲרַע בְּפִיחֹן בְּפִוּמֵהוֹן וּכְפִי
8 * יִתְמַסְסוֹן בְּחוֹבֵיחֹן הִיד מִיָּה יִזְלֹן לְהוֹן אֲנִגִּיר אֲמִטְלֵהוֹן וַיְהוֹן מִתְגַּזְרִין:
9 * עַד לֹא יִתְעַבְדוֹן רְשִׁיעֵי רִכִּיבֵי אִיקוּשָׁן הִיד
10 * יִתְחַלְכוּ חֲרַמְתָּה חֲרַשָּׁא אִסְרוֹי נְחָשִׁין וּמִן רִשְׁוֹנֵי רִשְׁוֹן הוּא חֲכִים:
11 * יִתְחַלְכוּ חֲרַמְתָּה חֲרַשָּׁא אִסְרוֹי נְחָשִׁין וּמִן רִשְׁוֹנֵי רִשְׁוֹן הוּא חֲכִים:
12 * יִתְחַלְכוּ חֲרַמְתָּה חֲרַשָּׁא אִסְרוֹי נְחָשִׁין וּמִן רִשְׁוֹנֵי רִשְׁוֹן הוּא חֲכִים:

* Laqueum parauerunt pedibus meis, 7
& incuruauerunt animam meam. Fode-
runt ante faciem meam foueam, & incide-
runt in eam.

* Paratū cor meum Deus, paratum cor 8
meum; cantabo & psalmum dicam in glo-
ria mea. * Exurge gloria mea, exurge psal- 9
terium & cithara: exurgam diluculo.

* Confitebor tibi in populis Domine, 10
psalmum dicam tibi in gentibus.

* Quoniam magnificata est vsque ad 11
cælos misericordia tua, & vsque ad nubes
veritas tua. * Exaltare super cælos Deus, 12
& super omnem terram gloria tua.

* In finem Ne disperdas, David in tituli
inscriptione. PSAL. LVII.

Si verè vtique iustitiam loquimini, recta 2
iudicate filij hominum.

* Et enim in corde * iniquitatem opera- 3
mini in terra, * iniustitiā manus vestre con-
cinnant. * Alienati sunt peccatores à 4
vulua, errauerunt ab utero, locuti sunt
falsa. * Furor illis secundum similitudi- 5
nem serpentis, sicut aspidis surdæ & obtu-
rantis aures suas.

* Quæ non exaudiet vocem incantan- 6
tium, & venefici, * quæ incatatur à sapiēte.

* Deus conteret dentes eorum in ore 7
ipsorum; molas leonum confregit Do-
minus.

* Ad nihilum deuenient tanquam aqua 8
decurrens; intendet arcum suum donec
infirmetur. * Sicut cera quæ fluit, au- 9
ferentur, * cecidit ignis super eos, & non
viderunt Solem. * Priusquàm intellige- 10
rent spinæ vestræ rhamnum: sicut viuen-
tes sicut in ira absorbet eos.

* Latabitur iustus cūm viderit vindi- 11
ctam, manus suas lauabit in sanguine pec-
catoris. * Et dicet homo, Si vtique est 12
fructus iusto? vtique est Deus iudicans
eos in terra.

7 * παγίδα ἡτίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν
τὴν ψυχὴν μου. ὥρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ
ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. διάψαλμα.

8 * ἐτίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἐτίμη ἡ καρδία μου, ἁ-
γάμαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

9 * ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον &
κιθάρα, ἐξεγερεθήτω ὁ ὄρθρος.

10 * ἐξομολογήσεται σοὶ ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν
ἐθνεσιν.

11 * ὅτι ἐμεγαλυνήθη ἕως τῶν οὐρανῶν ἡ ἐλεός σου, & ἕως
τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

12 * ὑψώθη ἐπὶ πάντας οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πάντα
τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

1 * Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ δαυὶδ εἰς σηλο-
γραφίαν. νζ.

2 * Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, δυνάεας κεί-
νατε ὑποὶ τῶν ἀνθρώπων.

3 * καὶ ὅτι ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδι-
κίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

4 * ἀπηλοτερώθησαν ὁ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,
ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδή.

5 * θυμὸς αὐτοῖς ὡς τὴν ὁμοίωσιν ὁ φεως, ὡσεὶ ἀσπί-
δος κωφῆς καὶ βυβόσης τὰ ὦτα αὐτῆς.

6 * ἥτις ὅχι εἰσακτέ (εἰ) φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦ
τε φαρμακδομήν τῷ στόματι.

7 * ὁ θεός σωτήρ σου ὁδόν σου αὐτῶν ἐν τῷ σώματι
αὐτῶν τὰς μύλας τῶν λεόντων σὺν ἐθλασεν ὁ κύριος.

8 * ἐξουδενώθη (ἐν) ὡσεὶ ὕδωρ διαποροδύμνον, ἐντενεῖ
τὸ ῥέον αὐτῶν ὡς εἰς ἀδένθησιν.

9 * ὡσεὶ κηρὸς τακεῖς ἀνταναυρεθή (ἐν) · ἐπεσε πύρ ἐπ'
αὐτῶν, & ὅχι εἶδον τὸν ἥλιον.

10 * πρὸ ὅτι συνικνύει τὰς ἀκρότητας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ
ζώντας ὡσεὶ ἐν ὄργῃ κατὰ πῖν) αὐτῶν.

11 * ἀφραγή (εἰ) δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν νίψει) ἐν τῷ αἵματι ὁ ἀμαρτωλός.

12 * καὶ ἐρεῖ ὁ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ; ἄρα
ἐστὶν ὁ θεός κρινὼν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Laqueum parauerunt gressibus meis; incuruauit animam meam; foderunt ante me foueam; ceciderunt in medio eius in æternum.
* Paratum cor meum Domine ad legem tuam, paratum cor meum in timore tui; laudes dicam & psallam. * Expergiscere gloria
mea, expergiscere ut laudes ore psalterij & citharæ: expergisce ad orationem matutinam. * Confitebor coram te in populis Domine;
laudabo te in nationibus.

* Quoniam magna vsque ad summitatem cælorum benignitas tua, & vsque ad æthera veritas tua.

* Exaltare super angelos cælorum Deus: super omnes qui habitant terram, gloria tua.

* Ad laudandum pro angustia in tempore quo dixit David, Ne destruas, per manum Davidis humilis & perfecti. PS. LVIII.

Nūm reuera quia siletis iusti in tempore contentionis, videtur vobis quod iustitiam loquamini? in rectitudine iudicate filios homi-
num. * Etiam impij quare in corde iniquitates operabimini in terra? iniquum manus vestræ complectentur? * Alieni facti
sunt ab utero peccatores; errauerunt à ventre loquentes mendacium. * Venenum eorum sicut interius venenum serpentis, sicut aspidis
surdæ quæ obturat aurem suam. * Quæ non admittit vocem verborum maleficorum serpentes constringentium; sed incantationibus
incantantis, ipsa est prudentior. * Deus, contere dentes eorum in ore ipsorum, & molares filiorum leonum confringas Domine.

* Liquefiant in peccatis suis sicut aqua, defluant à se: intendit sagittas suas propter eos, & ipsi abscindentur.

* Sicut reptile limax qui madefacit viam suam, sicut abortiuum & talpa cæca, quæ non vident Solem.

* Priusquàm impij fiant teneri, durefcunt sicut rhamnus, quamdiu sunt virides, sicut immaturum turbine destruet illos.

* Latabitur iustus quando viderit ultionem de illis; plantas suas lauabit in sanguine impij. * Et dicent filij hominis, Profecto est
præmium bonum iustis: profectò est Deus, cuius iudicia extenduntur in incolas terræ.

נט

* לַמִּנְצָח אֶל־תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם בִּשְׁלַח
שְׁאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

* הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִּשְׁבְּנִי:

* הֲצִילֵנִי מִפַּעְלֵי אוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:

* כִּי הִנֵּה אֲרֹבֹ לִנְפְשִׁי יִגְוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־
פִּשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יִהְיוּ:

* בְּלִי־עוֹן יִרְצֹן וַיְכַנְּנוּ עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה:

* וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִקְיָצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגֵדִי אוֹן
סָלָה:

* יֵשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֵהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

* הִנֵּה יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בִּשְׁפָתוֹתֵיהֶם
כִּי־מִי שָׁמַע:

* וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־
גּוֹיִם:

* עֲזוּ אֵלַיךְ אֲשֶׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁבְּנִי:

* אֱלֹהֵי חֲסִדוֹ יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוֹרְרֵי:

* אֶל־תִּהְרַגְם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעְמוּ בַּחֵילךְ
וַהֲוִירֵדְמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדָנִי:

* חַטָּאת־פִּימוֹ דִּבֶּר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם
וּמֵאֱלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

* כָּל־הַ כַּחֲמָה כָּלֵת וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים
מִשַּׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סָלָה:

* וַיֵּשְׁבוּ לָעֶרֶב יֵהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

* הַמֶּדֶה יִנְוְעוֹן לֹא־כָל־אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ:

* וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֹךְ וְאֲרַנֶּן לְבָקֶר חֲסִדְךָ כִּי־חַיִּית
מִשְׁבָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר־לִי:

* עֲזִי אֵלַיךְ אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁבְּנִי אֱלֹהֵי
חֲסִדִּי:

תרגום

נט

לשבת על עקבתא בזמן דאמר דוד לא תחבל על יד דוד מבין ושלום כד שדר שאל ונשרו ית ביתא מטול למקטלה: ² פצא יתי
מבין דרכי אלהי מן דקמין עלי חשבנני: ³ פצא יתי מעברי שקר ומן גברין קטולין פרוק יתי: ⁴ ארום הא פמנו לנפשי
מחשבותי עלי עשינו לא מטול סרחני ולא מטול חובי יי: ⁵ עד לא ענו דהטין ומסדרין אהגבר לקדמותי וחמיו: ⁶ ואנת יי אלהים
צבאות אלהי ישראל אהער למסער על כל עםמי לא תחוס כל שליטי שקר לעלמין: ⁷ ותובן לרמשא ומתרגשין היך ככלב ויחזרון
קתא: ⁸ הא ופועין בפמהון מלא דשנינו היך סיפא בספותהון אמרין נתגבר ארום מן הוא דישמע ויתפרע: ⁹ ואנת יי
תתן להון תלעב לכל עםמיא: ¹⁰ עשני לותך אנטור ארום אלהא שזכותי: ¹¹ אלהי טובי וקדמנני אלהא יחמינני נקמתא
לא תקטלני מיד דילמא יחנשון עמי טלטל יתהון מבתיהון בתקפך וחמסכן יתהון ממזניהון תריסנא יי: ¹²
מטול חובת פומהון ומטול ספותהון ויתאחדו בגיותהון ארום ממזמתא ומשקרא משחשון: ¹³ שיצי יתהון בכלו שיעי
יחזון עד דליחזון וינרעו ארום אלהא שליט ביעקב לסיפי ארעא לעלמין: ¹⁴ ויתובן לרמשא ויתרגשין היך ככלב ויחזרון קרתא:
אנו יטלטלן למזבז ביתא למיכל ולא ינוחון עד דישבעון ויביתון: ¹⁵ ואנת אשכח עשנד ואבע לעידן צפרא טובך ארום
ותסת משב לי ורחמי ביוםא דעיק לי: ¹⁶ עשני לותך אשכח ארום אלהא שזכותי אלהא טובי: ¹⁷

* Victori ut non desperas David humilem
& simplicem, quando misit Saul ut cu-
stodirent domum ut occiderent eum.

PSAL. LIX.

² **E**Rue me de inimicis meis Deus meus, & re-
sistentibus mihi protege me.

³ * Libera me ab operarijs iniquitatis, & a
viris sanguinum salva me.

⁴ * Quia ecce insidiati sunt anima mea, con-
gregantur aduersus me fortissimi.

⁵ * Absque iniquitate mea & absque peccato
meo Domine. Non egi iniquè, & illi currunt &
preparatur: surge ex aduerso pro me & respice.

⁶ * Et tu Domine Deus exercituum Deus Is-
rael euigila ut visites omnes gentes: non mise-
rearis uniuersis qui operantur iniquitatem.

⁷ Semper. * Reuertantur ad vespertam & la-
treant ut canis, & circueant ciuitatem.

⁸ * Ecce loquuntur in ore suo: gladij in labijs
eorum, quasi nemo audiat.

⁹ * Et tu Domine deridebis eos, subsannabis
omnes gentes. * Fortitudinem meam ad te ser-
uabo, quoniam tu Deus eleuator meus.

¹¹ * Deus meus misericordia praueniet me: Deus
ostendat mihi in insidiatoribus meis.

¹² * Ne occidas eos, ne fortè obliuiscantur po-
puli mei: disperge eos in fortitudine tua, & de-
strue eos protector noster Domine.

¹³ * In peccato oris sui in sermone labiorum sue-
rum & capiantur in superbia sua, maledictio-
nem & mendacium narrantes.

¹⁴ * Consume in furore, consume ut non sub-
sistant, & scient quoniam Deus dominator Ja-
cob in finibus terræ. Semper.

¹⁵ * Et conuertantur ad vespertam: & latrent
ut canis, & circueant ciuitatem.

¹⁶ * Ipsi vagabuntur ut comedant: & cum sa-
turati non fuerint, murmurabunt.

¹⁷ * Ego autem cantabo imperium tuum, &
laudabo manè misericordiam tuam, quoniam fa-
ctus es fortitudo mea, & refugium in die tri-
bulationis meæ.

¹⁸ * Virtutem meam tibi canta-
bo, quoniam Deus adiutor meus, Deus miseri-
cordia mea.

*In finem Ne disperdas David in tituli inscriptione: cum misit Saul & custodiuit domum eius, ut interficeret eum. PSAL. LVIII.

ERipe me de inimicis meis Deus*, & ab insurgentibus in me libera me.

*Eripe me de operatibus iniquitatem, & de viris sanguinū salua me: *Quia ecce ceperunt animam meam, irruerunt in me fortes; Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine. *Sine iniquitate curri & direxi. Exurge in occursum meū, & vide. *Et tu Domine Deus virtutum Deus Israel, intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem. *Conuerterentur ad vesperam, & famem patientur ut canis, & circuibunt ciuitatem. *Ecce ipsi loquuntur in ore suo, & gladius in labijs eorum, quoniam quis audiuit? *Et tu Dñe deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes. *Fortitudinē meam ad te custodiam, quia tu Deus susceptor meus es. *Deus meus misericordia eius pueniet me. Deus meus ostendet mihi super inimicos meos.

*Ne occidas eos, nequando obliuiscantur legis tuę. Disperge illos in virtute tua, & depone eos protector meus Domine.

*Delictum oris eorum *sermo labiorum ipsorum: & comprehendantur in superbia sua; Et de execratione & mēdacio annuntiabuntur. *In consummatione, in ira consummationis, & non erunt; & scient quia Deus dominatur Iacob, & finium terrę.

*Conuerterentur ad vesperam, & famem patientur ut canis, & circuibunt ciuitatem.

*Ipsi dispergentur ad manducandū; si verò nō fuerint saturati, & murmurabunt.

*Ego autem cantabo fortitudinē tuam, & exultabo manē misericordiā tuā. Quia factus es susceptor meus, & refugium meū in die tribulationis meę. *Adiutor meus es, tibi psallā, quia tu Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

*Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τὰ δαυὶδ εἰς σιλογρα-
φίαν, ὅποτε ἀπέστειλε σαὺλ, & ἐφύλαξε τὸν οἶκον
αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ἡ.

*Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, & ἐκ τῶν ἐπα-
νισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσάί με. *Ῥύσάί με ἐκ τῶν ἐξ-
ουμῶν τῶν δυνάμεων, & ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σώσόν με.

*Ὅτι ἰδὲ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ
κρυπτοί. ἔτε ἡ δυνάμις μου, ἔτε ἡ ἀμαρτία μου κύριε.

*Ὁ δὲ δυνάμις ἐδραμον ἐκαλύψω. Ἐξεγέρθητι
εἰς σωτηρίαν μου, & ἰδε.

*Ὡς σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεός ἐξ ἰσραήλ,
πῶς ἐξέσωσας τὸν Ἀβραάμ πατέρα τῶν ἐθνῶν, μὴ οἰκειρήσης
πατέρα σου ἐργαζομένους τὴν δυνάμις.

*Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς ἐσπέραν, & λιμώξουσιν ὡς κύων, &
κυκλώσουσι πόλιν. *Ἰδὲ αὐτοὶ ἀποφθέγγονται ἐν τῇ πό-
λει αὐτῶν, & ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς

ἤκουσε; *καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς, & ἐξεδενώσεις
πάντα τὰ ἔθνη. *τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω,
ὅτι σὺ ὁ θεὸς ὁ πληθύνων μου εἶ.

*ὁ θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς φθάσει με. ὁ θεός μου
δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

*μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε Ἀπλάθω) ἡ νόμος
σου. διασκορπίσιν αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, & κατάγαγε
αὐτούς ὅπως ἀπαισῆς μου κύριε.

*ἀμαρτία σόματος αὐτῶν λόγος χειλέων αὐτῶν, &
συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. καὶ ἐξ ἀρεῶς
& ψεύδους διαγέληται)

*ἐν σωτηρίᾳ, ἐν ὀργῇ σωτηλείας, καὶ μὴ ὑπαρξω-
σι καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεός δεσπόζει ἐν ἰακώβ, & τῶν περ-
αιώνων τῆς γῆς.

*Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς ἐσπέραν, & λιμώξουσιν ὡς κύων, &
κυκλώσουσι πόλιν.

*αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν. ἐὰν μὴ χορ-
τασθῶσι, & γογγύσουσιν.

*ἐγὼ δὲ ἄθωμαι τῇ δυνάμει σου & ἀγαλλιάθωμαι
τοῦ πρὸς τὸ ἔλεός σου. ὅτι ἐκρήθης ὁ πληθύνων μου & κα-
ταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

*βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ θεός ὁ πληθύνων
μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Ad laudandum pro angustia in tempore quo dixit David, Ne destruas, per manum Davidis humilis, & perfecti, quando misit Saul, & custodierunt domum ut eum interficerent.

PSAL. LIX.

ERipe me de inimicis meis Deus meus, ab insurgentibus aduersum me libera me. *Libera me ab operatijs falsitatis, & a viris ho-

miciis salua me. *Quoniam ecce insidiati sunt animæ meæ: congregantur aduersus me fortes non propter iniquitatem meam; nec propter peccatum meum Domine. *Non ob iniquitates nostras currunt & ordinantur. roborare in occursum meum, & vide.

*Et tu Domine Deus exercituum Deus Israel, expurgare ut animaduertas in cunctas gentes, ne parcas omnibus principibus mendacij in æternum. *Reuertentur ad vesperam, & tumultum edituri sunt in morem canis, obliuiscunturque ciuitatem. *Ecce effutient ore suo verba acuta sicut gladius; labijs suis dicentes, Fortificabimur: quis enim ille est qui audiat & puniat? *Tu autem Domine deridebis eos; subannabis omnes populos. *Fortitudinem meam apud te custodiam, quoniam Deus refugium meum est. *Deus boni-

tatis meę proueniet me; Deus ostendet mihi ultionem in oppressores meos. *Ne occidas eos subito, ne forte obliuiscatur populus meus; expelle eos à domibus eorum in virtute tua, & ad paupertatē redigas eos à facultatibus ipsorum, clypeus noster Dominus. *Propter de-

lictum oris eorum, & sermonem labiorum suorum comprehendentur in superbia sua, quoniam periurium & mendaciū narrant. *Dele-

tos internece, destrue illos, adeo ut non sint: ut sciant quoniam Deus dominatur in Iacob in finibus terrę in seculum. *Et reuer-

terentur ad vesperam; & fremunt sicut canis, & circuibunt ciuitatem. *Ipsi vagabuntur ut diripiant prædam ad comedendum: & non

quiescent, donec saturantur ac pernoctent. *Ego verò laudabo fortitudinem tuam, & celebrabo tempore matutino bonitatem tuam, quoniam fuisti liberator meus, & spes mea in die quo me afflixit. *Fortitudo mea, apud te laudabo, quoniam Deus liberatio mea, Deus

beneficentia mea est.

ס

לִמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֲדוּת מִכְתָּם
לְדוֹד לְלִמְד:

בְּהַצֹּתוֹ אֶת אֲרָם נִהְרִים וְאֶת־אֲרָם
צוּבָה וַיֵּשֶׁב יוֹאָב וַיִּךְ אֶת־אֲדוֹם בְּגִי־מֶלֶךְ
שָׁנִים עֶשְׂרֵי־אֶלֶף:

אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ פִּרְצָתָנוּ אֲנַפֶּת תְּשׁוּבָה לָנוּ:
הֲרַעֲשָׁתָה אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רַפָּה שְׁבִירָהּ
כִּי־מָטָה:

הֲרֵאִיתָ עִמָּךְ קֶשֶׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלְתָּ:
נִתְתָּה לִירֵאִיךָ נָס לַהֲתַנוֹסֶם מִפְּנֵי קֶשֶׁט
סֵלָה:

לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וַעֲנֵנוּ:
אֱלֹהִים דְּבַר בְּקֹדֶשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֲחַלֶּקֶה שְׂכָם
וַעֲמַק סִבּוֹר־אֲמַדָּר:

לִי גִלְעָד וְלִי מִנְשָׁה וְאֶפְרַיִם מַעֲזוֹ רֹאשִׁי
יְהוּדָה מִחֻקֵּי:

מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל־אֲדוֹם אֶשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי
פְּלִשְׁתִּי הַתְרוֹעֵעִי:

מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מִצּוֹר מִי נִחְנִי עַד־אֲדוֹם:
הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים
בְּצַבָּאוֹתֵינוּ:

הִבֵּה לָנוּ עֲזֶרְתָּ מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אֲדָם:
בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

סא

לִמְנַצֵּחַ עַל־נְגִינָה לְדוֹד:
שְׁמַעֲהָ אֱלֹהִים רִנָּתִי הִקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי:
מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטָף לִבִּי בְּצוֹר
יְרוֹם מִמֶּנִּי תִנְחַנֵּי:

כִּי־הִיִּיתָ מַחֲסֶה לִּי מִגִּדְל־עוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב:

¹ * Victori pro liliis testimonium humilis & perfecti David ad docendum:

² * Quando pugnavit adversus Syriam Mesopotamiae, & Syriam Soba, & reuersus est Joab, & percussit Edom in valle Salinarum duodecim millia.

PSAL. LX.

³ Deus proiecasti nos, scidisti nos: iratus es, conuertisti nos.

⁴ * Commouisti terram, diripuisti eam; sana contritiones eius, quoniam mota est.

⁵ * Ostendisti populo tuo duritiam; potasti nos vino consopiente.

⁶ * Dedisti metuentibus te signum, ut fugerit à facie arcus. Semper.

⁷ * Ut liberentur amici tui: salua dexteram tuam, & exaudi me.

⁸ * Deus locutus est in sanctuario suo: letabor & diuidam Sichimam, & vallem Socoth dimetiar.

⁹ * Meus est Galaad, & meus est Manasses; & Ephraim fortitudo capitis mei: Iuda legifer meus.

¹⁰ * Moab olla lauacri mei; super Idumeam incedam calciamento meo: mihi Palestina federata est.

¹¹ * Quis deducet me ad ciuitatem munitam? quis deducet me usque ad Idumeam?

¹² * Nonne tu Deus qui proiecasti nos; & nos egredieris Deus in exercitibus nostris?

¹³ * Da nobis auxilium in tribulatione; uana est enim salus ab homine.

¹⁴ * In Deo faciemus virtutem: & ipse concubabit tribulantes nos.

¹ * Victori super organum, David.

PSAL. LXI.

² Exaudi Deus laudationem meam; intende orationi meae.

³ * De nouissimo terrae ad te clamabo cum triste fuerit cor meum: cum fortis eleuabitur aduersum me, tu eris ductor meus.

⁴ * Fuiisti spes mea: turris munitissima à facie inimici.

תרגום

לְשַׁבְּחָהּ עַל עֲתִיק סִדְרוֹתָהּ פֶּרֶשָׁן עַל יְדִידֵי לֵאֲלָפָה:
עַל אֲרָם וְעַל פָּרָח וְעַל אֲרָם צוּבָה וּמִכְתָּר בֵּן חָב וּמִכְתָּ יֵת אֲדוֹמָאִי בְּמִישַׁר מִלְחָמָה וּנְפִלוּ מִחֵילֵיהֶן דְּדוֹד וַיִּוָּאֵב חֲרִין עֶשְׂרֵי אֲלָפִין:
אֱלֹהִים שְׁבַחְתָּהּ וְתִקְפָּחְתָּהּ רִגְזָתָהּ עֲלֵנָהּ בְּתִקְוָה רַחֲמָתָהּ חֹב בִּיקְרָךְ לֹתְנָה:
אֲחִימִיתָ עִמָּךְ קֶשֶׁתָּהּ אֶשְׁקִיתָהּ כֶּסֶם דְּלוֹט:
מִן בְּגִלְלֵי זִכְרוֹתָהּ דִּיעֲצֵק וְתַפְצֵן רַחֲמֶיךָ פְּרוֹק וּמִינֶךָ מִטּוֹל חֲסִידוֹתָהּ דִּיעַקֵּב וּקְבֵל צְלוֹתִי:
אֱלֹהִים מֶלֶךְ בְּכִית מִקְדָּשָׁה אֲבוֹעַ אֲרוֹם יִתְגַּבְּרוּן דְּבִית יִשְׂרָאֵל אֶפְלַג בִּיתָהּ עִם בְּנֵי יוֹסֵף וְיִתְבִּין בְּשָׂכָם וּבְמִישַׁר סוֹפּוֹת אֲמַשֵּׁחַ
עֲמִי חוּז דְּבִית גִּלְעָד וְעֲמִי חוּז דְּבִית מְנַשֶּׁה וּגְבִירֵין דְּבִית אֶפְרַיִם עֲשָׂנָה דְּרִישִׁי וּמִדְּבִיר יְהוּדָה סִפְרִיא
בְּעֲשִׂיתָ מוֹאָבָאִי אֲשַׁמְשׁוּן רְגְלֵי בְּאֲדוֹם גְּבִירֵיהֶן הִיד דְּוִי שִׁינּוּגִי עַל פְּרִיקַת צוּרֵי קִדְל גְּבִירֵי אֲדוֹמָאִי טְלַקְתָּ מִסִּנִּי
מִן הוּא דְּאֻבִּיל יְתִי לְקִרְתָּהּ חֲרוּבָה דְּצוֹר מִן הוּא וְדִבְרֵנִי עַד אֲדוֹם:
חָב לָנָה סַעְדָּה מִמַּעֲיָקָה וּמִן הוּא פֶּרֶקְנָה דְּבַר נִשְׂא:
לְשַׁבְּחָהּ עַל חֲשָׁבְתָן עַל יְדִידֵי:
מִסִּיפֵי אֶרֶץ קָדְמָךְ לֹתְמָךְ אֶעֱלֶי בְּאִישְׁתַּחֲלִיּוֹת לִבִּי בְּכִרְךָ תִּקְוִי דְּמִתְבְּנִי עַל טוֹר רֶם מִגִּידְבַר יְתִי:
אֲרוֹם תְּחִיתָה רַחֲמֵי לִי קֶשֶׁטָּהּ עֲשָׂנָה מִבְּעַל דְּבִכָּה:

* In finem pro ijs qui immutabuntur in tituli inscriptione David in doctrinam: * Cum succendit Mesopotamiam Syriæ, & Syriam Sobal, & cōuertit Ioab, & percussit * Edom in valle Salinarum duodecim millia.

PSAL. LIX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos; iratus es, & misertus est nobis. * Commouisti terram & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est.

* Ostendisti populo tuo dura, potasti nos vino compunctionis.

* Dedisti metuentibus te significacionem, ut fugiant à facie arcus.

* Ut liberentur dilecti tui, saluum fac dextera tua & exaudi me.

* Deus locutus est in sancto suo, laetabor & partabor Sichimam, & conuallem tabernaculorum metabor.

* Meus est Galaad, & meus est Manasses, & Ephraim fortitudo capitis mei, Iuda rex meus. * Moab olla spei meæ: in Idumæam extendam calciamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.

* Quis deducet me in ciuitatem munitam, aut quis deducet me usque in Idumæam? * Nōne tu Deus qui repulisti nos, & non egredieris Deus in virtutibus nostris? * Da nobis auxilium de tribulatione, & vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

* In finem in hymnis David Psalmus. L X.

Exaudi Deus deprecationem meam, intendente orationi meæ.

* A finibus terræ ad te clamaui, dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me. Deduxisti me;

* Quia factus es spes mea, turris fortitudinis à facie inimici.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησόμενοις εἰς σηλογοφίαν τῷ δαυὶδ εἰς διδασκαλίαν.

2. ὅποτε ἐνεπύρεσε τὴν μεθ' ὁποῦ μίσην συνέλαβεν καὶ τὴν συνέλαβεν ὁ δαυὶδ, καὶ ἐπέσρεψεν ἰωάβ καὶ ἐπάταξε τὸν ἔδωκε ἐν τῇ φάραγγι τῶν αἰλῶν δώδεκα χιλιάδας.

3. ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς. ὡργισθῆς καὶ ὠκτείρησας ἡμᾶς.

4. συνέσφασας τὴν γλῶσσαν καὶ συνέταραξας αὐτὴν, ἵασαι τὰ σωτήριά μου αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

5. ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρότητα, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

6. ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου ῥέου. διάψαλμα.

7. ὅπως δὲ ῥυθώσιν ὁ ἀγαπητὸς σου, σῶσον τὴν δεξιὰν σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

8. ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθαι καὶ διαμερεῖ σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. ἔμός ἐστι γαλαὰδ, καὶ ἔμός ἐστι μανασσῆς, καὶ ἐφραΐμ κεφαλαῖός ἐστι καὶ κεφαλῆς μου, ἰσθμὸς βασιλείας μου.

9. μωάβ λέβητος ἐλπίδος μου. ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενέω τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

10. τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περὶ ὁδοῦ, ἢ τίς ὁδηγήσεται με ἕως τῆς ἰδουμαίας;

11. ἔτι σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12. δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου.

13. ἐν τῷ θεῷ ποιήσῃς διώκων, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσῃς ὅσον θλίβοντες ἡμᾶς.

1. Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ δαυὶδ ψαλμός. ξ.

2. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τὴν δεήσεώς μου, ἀκούε τὴν προσευχήν μου. ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῇ ἀκροτάτῃ τῆς καρδίας μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με. ὠδήγησάς με.

3. ὅτι ἐλπίσθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Ad laudandum pro veteri testimonio exemplar per manum Davidis ad docendum. Quando congregavit David exercitus, transiitque per cuneum testimonij, & instruxit bellum aduersus Aram, quæ est super Euphraten; & aduersus Aram Soba: & post hæc reuersus est Ioab, & percussit Idumæos in planitie Salis, & ceciderunt de exercitibus David & Ioab, duodecim millia.

Deus dereliquisti nos, confregisti nos; iratus es nobis vehementi furore: conuertere in gloria tua ad nos. Commouisti terram Israel, conturbasti & destruxisti eam: sana ruptiones eius, quoniam commota est. Ostendisti populo tuo dura, potasti nos calice maledictionis.

Dedisti metuentibus te vexillum, ut exaltentur in illo; propter veritatem Abraham in æternum. Propter meritum Isaac, redimentur dilecti tui; redime dexteram tuam propter misericordiam Iacob; & suscipe orationem meam. Deus locutus est in domo sanctuarij sui: lætabor, quia præualebit domus Israel: diuidā prædam cū filijs Ioseph, habitantibus in Sichem, & in valle tabernaculorum, metiar mensura, & diuidam prædam.

Mecum erat domus Gilgad, & mecum domus Menasseh, & fortes domus Ephraim, fortitudo capitis mei: à domo autē Iehudæ scribæ domus doctrinæ meæ. Cōsilio Moabitarū intincti sunt pedes mei in Edom; fortes eius sicut olla lotionis meæ, super iuncturam colli ceruicis fortium Idumæorum proieci calceum meum: ob Palestinos iubila & fortificare congregatio Israel.

Quis deducet me ad ciuitatem destructam Tyri? quis deducet me usque ad Idumæam? Nōne tu Domine dereliquisti nos? & non egredieris Deus cū exercitibus nostris? Tribue nobis auxiliū propter hostē: frustratoria enim est salus hominis. In verbo Dei edemus virtutem: & ipse conculcabit oppressores nostros.

Accepe Domine deprecationem meam; intende orationi meæ. Ab extremis terræ in conspectu tuo, ad te orabo in anxietate cordis mei; super arcem munitam quæ constructa est super montem altiore me ipso, deduc me. Quoniam factus es spes mea; veritas fortitudinis à facie auctoris inimicitiar.

אֲנֹרַח בְּאַהֲלֵךְ עוֹלָמִים אַחֶסֶה בְּסִתְרֵי כְנָפֶיךָ
סִלָּה:

כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעַתָּ לְנַדְרֵי נִתְתָּ יְרֵשָׁה
יֵרָאִי שְׁמֶךָ:

יָמִים עַל־יָמֵי־מֶלֶךְ תוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ־דָר
וְדוֹר: יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאֱמֶת
מִן יִנְצְרֶהוּ:

כֵּן אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ לְעַד לְשִׁלְמֵי נְדָרֵי יוֹם יוֹם:
סב

לְמִנְצַח עַל־יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד:
אֲךְ אֵל־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי:

אֲךְ הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשֹּׁנְבִי לֹא־אָמוּט
רִבְּרָה: עַד־אֲנִי תַהוֹתָתוֹ עַל־אִישׁ תִּרְצָחוּ
כָּל־כֶּם בְּקִיר נָטוּי בְּדֶרֶךְ הַדְּחוּיָה:

אֲךְ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוּ לַהֲדִיחַ יִרְצוּ כֹזֵב בְּפִיו יִבְרָכוּ
וּבְקִרְבָם יִקְלְלוּ סִלָּה:

אֲךְ לֹא־אֱלֹהִים דּוֹמִי נַפְשִׁי בִּי־מִמֶּנּוּ תִקּוּתִי:
אֲךְ הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשֹּׁנְבִי לֹא־אָמוּט:

עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר־עֹזִי מַחֲסִי
בְּאֱלֹהִים:

בְּטַחֹ בּוֹ בְּכָל־עֵת עִם שִׁפְכוּ לִפְנֵי לִבְבָּכֶם
אֱלֹהִים מַחֲסֶה לְנוֹ סִלָּה:

אֲךְ הֵבֵל בְּנֵי־אָדָם כֹּזֵב בְּנֵי אִישׁ בְּמֵאֲזָנִים
לְעֵלוֹת הַמֹּרֶה מֵהֵבֵל יָחַד:

אֵל־תִּבְטְחוּ בְעֶשֶׂק וּבְגִזָּל אֵל־תִּהְבְּלוּ חֵילִי
כִּי־יָנוּב אֵל־תִּשְׁתִּיתוּ לֵב:

אַחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתֵּים־זוֹ שָׁמַעַתִּי כִּי עֹז
לֹא־אֱלֹהִים:

וְלֹךְ־אֲדַנִּי חֶסֶד כִּי־אַתָּה תִּשְׁלֹם לְאִישׁ
כַּמַּעֲשֵׂהוּ:

⁵ *Habitabo in tabernaculo tuo iugiter, sperabo in protectione alarum tuarum. Semper.*

⁶ *Tu enim Deus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.*

⁷ *Dies super dies regis adicies, annos eius donec generatio & generatio.*

⁸ *Sedebit semper in conspectu Dei, misericordia & veritas servabunt eum.*

⁹ *Sic canam nomini tuo iugiter, reddens vota mea per singulos dies.*

¹ *Victori pro Judith Psalmus David.*

LXII.

² *Attamen ad Deum filebit anima mea, quia ex eo salus mea.*

³ *Attamen ipse scutum meum, & salus mea, fortitudo mea, non commovebor amplius.*

⁴ *Usquequo insidiimini contra virum, interficitis omnes, quasi murus inclinatus & maceria corruens?*

⁵ *Partem enim eius cogitauerunt expellere: placuerunt sibi in mendacio, ore suo singuli benedicunt, & corde suo maledicunt. Semper.*

⁶ *Veruntamen Deo tace anima mea, quia ab ipso spes mea.*

⁷ *Sed ipse fortis meus & salus mea, altitudo mea non movebor.*

⁸ *In Deo salutare meum & gloria mea, rebur fortitudinis meae & spes mea in Deo.*

⁹ *Sperate in eo omni tempore, populi effundite coram eo cor vestrum Deus spes nostra. Semper.*

¹⁰ *Veruntamen Vanitas filij Adam mendacium filij viri, in stateris dolosis fraudulentè agunt simul.*

¹¹ *Nolite confidere in calumnia, & in rapina ne frustremini. diuitiae si affluerint, ne apponatis cor.*

¹² *Unum locutus est Deus: duo haec audimus quia imperium Dei est.*

¹³ *Et tibi Domine misericordia, quia tu reddes unicuique secundum opus suum.*

תרגום

⁵ אֲדוֹר בְּשִׁבְכְךָ לְעֹלָמִים אֶתְרַחֵץ בְּטִלָּל שְׂכִינְתְּךָ לְעֹלָמִים:
⁷ יוֹסִיף עַל יָמֵי מֶלֶךְ מִשְׁיָחָא הוֹסִיף שְׁנוֹתָיו הֵיךְ דָּרִי עֲלָמָא דָּרִי וְדָרִי דְּעֲלָמָא דָּרִי:
⁹ כַּכֵּן אֲשַׁבַּח שְׁמֶךָ לְעֹלָמִים כַּד אֲשַׁלֵּם נְדָרֵי בְּיוֹם פְּרָקְנָא דְּיִשְׂרָאֵל וּבְיוֹם דִּיתְרַבִּי מִלְכָּא מִשְׁיָחָא לְמַהוּ מֶלֶךְ:

סב

¹ לְשִׁבְכָא עַל יְדֵא דִּירְוּתוֹן תִּשְׁבַּחְתָּא לְדָוִד:
⁴ עַד אֲזַן אַחֲרוֹן מִתְרַגְּשִׁין עַל גְּבֵר חֲסִיד תִּתְעַבְדוֹן קְטוּלִין כּוֹלְכוֹן הֵיךְ שׁוֹר דְּסִמְיָה הֵיךְ גִּזְרָא רַעִיָּתָא:

⁶ בְּרַם לֹא־אֱלֹהִים שְׁתַּחֲוִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי:
⁷ בְּרַם הוּא חֲקִפִי וּפְרָקְנִי מִשִּׁיבִי לֹא אֲדַעְעוּ: עַל אֱלֹהִים פּוֹרְקִי וְאִיקְרִי חֲקוּף עֲשִׂי סִבְרִי בְּאֱלֹהִים:

¹⁰ בְּרַם לֹא־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי בִּי־מִמֶּנּוּ תִקּוּתִי:
¹¹ אֲךְ הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשִּׁיבִי לֹא אָמוּט:
¹² אֲחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתֵּים־זוֹ שָׁמַעַתִּי כִּי עֹז לֹא־אֱלֹהִים:

¹³ וְלֹךְ־אֲדַנִּי חֶסֶד כִּי־אַתָּה תִּשְׁלֹם לְאִישׁ כַּמַּעֲשֵׂהוּ:
¹⁴ אֲדוֹר בְּשִׁבְכְךָ לְעֹלָמִים אֶתְרַחֵץ בְּטִלָּל שְׂכִינְתְּךָ לְעֹלָמִים:

* Inhabitabo in tabernaculo tuo in se-
cula, protegar in velamento alarum tuarum.

* Quoniam tu Deus exaudisti orationem meam, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum. * Dies super dies regis adijcies, annos eius usque in diem generationis & generationis.

* Permanebit in æternum in conspectu Dei; misericordiam & veritatem eius quis requirit?

* Sic psalmum dicam nomini tuo in secula, ut reddam vota mea diem de die.

* In finem pro Idithun Psalmus

David. LXI.

Nonne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

* Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus; susceptor meus, non mouebor amplius. * Quousque irrui in hominem? interficitis vniuersi vos, tanquam parieti inclinato & maceriae depulsæ?

* Veruntamen precium meum cogitauerunt repellere, cucurri in fiti. Ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

* Veruntamen Deo subiecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea.

* Quia ipse Deus meus & saluator meus; adiutor meus non emigrabo.

* In Deo salutare meum & gloria mea. Deus auxilij mei & spes mea in Deo.

* Sperate in eo omnis congregatio populi. Effundite coram illo corda vestra, quia Deus adiutor noster.

* Veruntamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris ut decipiant, ipsi de vanitate in idipsum.

* Nolite sperare in iniquitate, & in rapinis nolite concupiscere: diuitiæ si affluant, nolite apponere cor.

* Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei, & Et tua Domine misericordia: quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

* παροικήσω ἐν τῇ σκηνῇ σου εἰς αἰῶνα, σκεπαθήσεται ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

* ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν δυχάν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβεμένοις τὸ ὄνομα σου.

* ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας ὁ βασιλεὺς προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας ἡρεῶς καὶ ἡρεῶς.

* διαμρεῖς ἐν αἰῶνα ἑνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος αὐτῇ τίς ἐκζητήσει;

* ὅτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς αἰῶνα, ὁποδοιῶν με τὰς δυχάς μου ἡμέραν ἕξ ἡμέρας.

* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδίου μου ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
ξά.

* Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποτάγη(ε) ἡ ψυχὴ μου; πλὴν αὐτῷ ὡς σωτήριόν μου. * ὅτι αὐτὸς θεὸς μου ὁ σωτήρ μου, δύτιλήπιός μου ἐμὴ σαλευθῶ ὑπὸ πλῆθει.

* ἕως πότε ὑπὸ τῆς ἐπιτίθεσθαι ἐπ' ἀνθρώπον, φονεύετε πλῆθος ὑμῖν, ὡς τῷ κλέμνῳ ὁ φραγμὸς ὡς μύρῳ;

* πλὴν τὸ πλῆθος μου ἐβουλόσατο ἀπώσαί με, ἔδραμον ἐν δόλῳ. τῷ σώματι αὐτῶν διλόγιον, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώσθαι.

* πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγη(ε) ἡ ψυχὴ μου, ὅτι πλὴν αὐτῷ ὑπομονή μου.

* ὅτι αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτήρ μου, δύτιλήπιός μου ἐμὴ μετῶνας δύσω.

* ὅτι τῷ θεῷ ὁ σωτήριός μου ὁ δόξα μου. ὁ θεὸς ὁ βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ὅτι τῷ θεῷ.

* ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ. ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

* πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς ὁ ἀδικήσας, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ὑπὸ τῶν ποταμῶν.

* μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἀδικῶν μὴ ὑπὸ τῶν ἀδικῶν, πλοῦτος ἐστὶν ὁ πλοῦτος, μὴ προσθήσεται καρδίαν.

* ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κρῖν τοῦ θεοῦ,

* καὶ τοῦ κύριος ὁ ἔλεος. ὅτι σὺ ὁποδῶσεις ἐκάσῳ καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Habitabo in tabernaculo tuo in secula, confidam in umbra maiestatis tuæ in æternum. * Quoniam tu Domine exaudisti vota mea, dedisti hereditatem in seculo venturo, timentibus nomen tuum. * Dies super dies regi christo addes: anni eius sicut generationes mundi huius & generationes mundi venturi. * Sedebit in secula coram Deo: bonitas & veritas à Domino mundi seruabunt eum. * Sic laudabo nomen tuum in æternum, cum persoluero vota mea in die redemptionis Israel; & in die quo vngetur rex Christus ut regnet.

* Ad laudandum per manum Iduthun, hymnus Davidi.

PSAL. LXII.

* Erte filius Dei anima mea, ab eo redemptio mea. * Profecto ipse est fortitudo mea & redemptio mea, redemptor meus, non mouebor in die æternæ magnæ. * Usquequod fremitis in virum misericordem? cuncti euaditis homicidæ sicut murus declinans, sicut maceries rupta. * Vtique cum iuramentum se bene facturos interposuerunt, consultant ut impellant: nuntiabunt mendacium, ore suo benedicent, at corde maledicent in æternum. * Veruntamen Deo taceas anima mea, quoniam ab ipso patientia mea. * Profecto ipse est fortitudo mea, & redemptio mea, liberator meus, non commouebor. * In Deo redemptio mea, & gloria mea: robur fortitudinis meæ, spes mea in Deo. * Sperate in verbo eius omni tempore popule domus Israel: abijcite coram eo elationes cordis vestri, & orate coram eo toto corde vestro, & dicite, Deus est spes nostra in æternum. * Quippe nihil hominum filij, mendacium filij viri, si acciperint homines stateram ponderantes fata sua, illi quidem ipsamet vanitate erunt leuiore.

* Ne confidatis in rapina, & violentia: nolite diuitijs vani fieri: cum laudauerit vos aliquis, ne apponatis cor.

* Legem vnam locutus est Deus, & secundam istam audiui, quia virtus coram Deo est.

* Et te Deus deest misericordiam facere iustis, quoniam tu reddes homini secundum opera ipsius.

סג

* מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה :
 * אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי
 כמה לך בשרי בארץ ציה ועין בלי מים :
 * כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך :
 * כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך :
 * כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי :
 * כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רנזור
 יהלל פי :
 * אם זכרתך על יצועי באשמות אהגה כך :
 * כי היית עזרתך לי ובצל כנפיד ארנן :
 * דבקה נפשי אחריך כי תמכה ימינך :
 * והמה לשואר יבקשו נפשי יבאו בתחתיות
 הארץ :
 * וגירו על ידי חרב מנת שעלים יהיו :
 * והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע
 בו כי יספר פי דוברי שקר :
 סד

* למנצח מזמור לדוד :
 * שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב
 תצר חיי :
 * תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און :
 * אשר שגנו בחרב לשונם דרכו חצם דבר מר :
 * לירור במסתרים תס פתאם ירהו ולא
 ייראו :
 * יחקרו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים
 אמרו מי יראה למו :
 * יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש
 ולב עמק :
 * וירם אלהים חץ פתאם היו מכותם :

¹ * Psalmus David cum esset in deserto Judae. LXIII.
² Deus fortitudo mea tu es, de luce consurgam ad te, sitiuit ad te anima mea, desideravit ad te caro mea in terra inuia, & consistente sine aqua.
³ * Sic in sancto apparui tibi, ut videam fortitudinem tuam & gloriam tuam.
⁴ * Melior enim est misericordia tua quam vita: labia mea laudabunt te.
⁵ * Sic benedicam tibi in vita mea: in nomine tuo leuabo manus meas.
⁶ * Quasi adipe & pinguedine implebitur anima mea, & labijs laudantibus canet os meum.
⁷ * Recordans tui in cubili meo, per singulas vigilias meditabor tibi.
⁸ * Quia fuisti auxilium meum, & in umbra alarum tuarum laudabo.
⁹ * Adhaesit anima mea post te, me suscepit dextera tua.
¹⁰ * Ipsi vero interficere querunt animam meam, ingrediantur in extrema terra.
¹¹ * Congregentur in manus gladij: pars vulpium erunt.
¹² * Rex autem letabitur in Deo, laudabitur omnis qui iurat in eo, quia obstruetur os loquentium mendacium.
¹ * Victori Psalmus David. LXIII.
² Audi Deus vocem meam loquentis, a timore inimici serua vitam meam.
³ * Absconde me a consilio malignorum, a tumultu operantium iniquitatem.
⁴ * Quia exacuerunt quasi gladium linguam suam: tetenderunt sagittam suam verbum amarissimum.
⁵ * Ut sagittarent in absconditis simplices: subito sagittabunt eum & non timebunt.
⁶ * Confortauerunt sibi sermonem pessimum, narrauerunt ut absconderent laqueos: dixerunt, Quis videbit eos?
⁷ * Scrutati sunt iniquitates, defecerunt scrutantes scrutiny, cogitationibus singulorum & corde profundo.
⁸ * Sagittabit ergo eos Deus iaculo repentino, inferentur plaga eorum.

תרגום

סג
 * תשבחתא לדוד בעדן מהויה במדברא בתחום שבט יהודה :
 * תיכנא באחר קדשך חמיתך ופי יתי למחמי עשנך
 ארום טב חסדך דתעבד לצדיקא לעלמא דאחי דיתבת לרשיעא בעלמא הדיו בגין כו ספונתי ישבחונך :
 * תיכנא אברכך בחיי בעלמא הדיו ובשום מוסרך אפרוש ירי בצלו לעלמא דאחי :
 * תיך חריב ודחן תשבע נפשי באורייתא
 * און אברכך על דרגשי במשרתא ארנן במימרך :
 * ארום חזיתא סעיר לי ובטלל שכינתך אבוע :
 * והנן לבית קבורתא יתבעון נפשי ועלון בארעית ארעא :
 * ויחלונה
 * ומלכא יחדי במימר אלהא ישבח כל דמקים במימרה ארום יסרגק פומהון דממללי שקרא :
 * שמע אלהא קלי בעדן צלותי מדלוחא דבעל דכבא הנסוד חיי :
 * די שנינו תיך כסופא לישנהון נגדו קשותהון משחו גירריהון סמא
 * ויחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש
 * ולב עמק :
 * וירם אלהים חץ פתאם היו מכותם :
 * ויגרי
 * תשבחתא לדוד :
 * תיכנא באחר קדשך חמיתך ופי יתי למחמי עשנך
 * תיך חריב ודחן תשבע נפשי באורייתא
 * און אברכך על דרגשי במשרתא ארנן במימרך :
 * ארום חזיתא סעיר לי ובטלל שכינתך אבוע :
 * והנן לבית קבורתא יתבעון נפשי ועלון בארעית ארעא :
 * ויחלונה
 * ומלכא יחדי במימר אלהא ישבח כל דמקים במימרה ארום יסרגק פומהון דממללי שקרא :
 * שמע אלהא קלי בעדן צלותי מדלוחא דבעל דכבא הנסוד חיי :
 * די שנינו תיך כסופא לישנהון נגדו קשותהון משחו גירריהון סמא
 * ויחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש
 * ולב עמק :
 * וירם אלהים חץ פתאם היו מכותם :
 * ויגרי

* Psalmus David cū esset ipse in deserto *Iudææ. LXII.

Deus Deus meus ad te de luce vigilo, ¹ sicut te anima mea, quā multipliciter tibi caro mea! In terra deserta & iniqua, & in aquosa: * Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam. * Quoniam melior * misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

* Sic benedicam te in vita mea, * in nomine tuo leuabo manus meas.

* Sicut de adipe & pinguedine repleatur anima mea, & labijs exultationis laudabit os meum.

* Si memor fui tui super stratum meum, ⁷ in matutinis * meditabar in te.

* Quia fuisti adiutor meus, & in velamento alarum tuarum exultabo.

* Adhæsit anima mea post te, me autem ⁹ suscepit dextera tua.

* Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ.

* Tradentur in manus gladij, partes ¹¹ vulpium erunt. * Rex verò lætabitur in Deo, laudabitur omnis qui iurat in eo. quia obstructum est os loquentium iniqua.

* In finem Psalmus David. LXIII.

Exaudi Deus vocem meam, cū deprecor ad te, à timore inimici eripe animam meam. * Protege me à conuentu malignantium, à multitudine operantium iniquitatem. * Qui exaceruerunt ut gladium linguas suas, intenderunt arcū suum rem amaram. * Ut sagittent in occultis, immaculatum, subito sagittabunt eum, & non timebunt.

* Firmauerunt sibi sermonem nequam, ⁶ narrauerunt * ut absconderent laqueum. dixerunt, Quis videbit eos?

* Scrutati sunt iniquitatem, de fecerunt ⁷ scrutantes scrutinio. Accedet homo * & cor altum. * Et exaltabitur Deus. sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ ἐν τῇ εἰρήμῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας. ξβ.

* Ὁ θεός ὁ θεός μου πρὸς σέ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς θεὸς ἡ σὰρξ μου. ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

* ὥστε ἐν τῇ ἀγίῳ ὠφθίλω θεὸς, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

* ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέουσί σε. ὥστε διλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

* ὥς ἐκ σέατο καὶ πότιτος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχή μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ σῶμα μου.

* εἰ ἐμνημόνεύον σου ὑπὲρ τῆς σρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

* ὅτι ἐγκύθη βοήθης μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσασθαι.

* ἐκπολήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. αὐτοῖς δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελθόντες εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

* ὡς ἀδοθήντες εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

* ὁ δὲ βασιλεὺς διφρανήσει ὑπὲρ τῶν θεῶν. ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ. ὅτι ἐνεφράγη σῶμα λαλοῦντων ἀδίκων.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ δαυίδ. ξγ.

* Εἰσάκουσον ὁ θεός φωνῆς μου, ἐν τῇ δέεσάί με πρὸς σέ. ἀπὸ φόβου ἐκθροῦ ἐξελού τὴν ψυχὴν μου.

* σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

* οἱ πῖνες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρὸς πικρὸν.

* τοῦ κατατρεῖσθαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμώμων, ἐξάπινα κατατρεῖσθαι αὐτοὺς, ὥς ἐφρονηθῶντες.

* ἐκρεταίωσαν ἐαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τὸ κρύψαι παγίδα. εἶπον, τίς ὄψει αὐτούς;

* ἐξηρδύνησαν δόρυ αὐτοῦ, ἐξέλιπον ἐξερδυνῶντες ἐξερδυνήσεις. πρὸς ἐλδὺν δὲ ἄνθρωπος ἔκαρδία βαθεῖα.

* καὶ ὑψώθη ὁ θεός. βέλῃς νηπίων ἐγκύθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Canticum Davidi quo tempore erat in deserto in finibus tribus Iudææ. PSAL. LXIII.
Deus fortitudo mea tu es, summo manē confurgam coram te: sicut te anima mea: desiderat te caro mea in terra arida, & defessa ubi nullæ sunt aquæ. * Sic in loco sanctitatis tuæ vidi te: purga me ut videam virtutem tuam & gloriam tuam. * Quoniam melior est misericordia tua quam facies iustis in mundo venturo, vita quam dedisti impijs in mundo isto: propterea labia mea laudabunt te. * Sic benedicam te in vita mea in mundo isto, & in nomine Verbi tui extendam manus meas in oratione in mundo vêturo. * Quasi adipe & pinguedine saturabis animam meam in Lege: & labijs laudatorijs laudabit os meum. * Si recordatus fuero tui super cubili meo, inter custodias meditabor in verbo tuo. * Quoniam fuisti auxilium mihi, & in vmbra maiestatis tuæ exultabo. * Adhæsit anima mea post vias tuas: verbum meum sustentavit dextera tua. * Ipsi verò in domum sepulture inquirunt animam meam: intrabunt in interiora terræ. * Timebunt eum propter percussionem gladij: pars vulpium erunt. * Et rex lætabitur in Verbo Dei: laudabit omnis qui iurauerit in Verbo eius, quoniam prafocabit os eorum qui loquuntur mendacium.
Ad laudandum hymnus Davidi. PSAL. LXIII.
Vdi Deus vocem meam in tempore orationis meæ: à terrore inimici mei custodi vitam meam. * Abscondes me à secretis praefocabis os eorum, à fremitu operantium iniquitatem. * Qui exaceruerunt sicut gladium linguas suas; tetenderunt arcus suos, vixerunt sagittas suas veneno mortifero & amaro. * Ut sagittarent occultè immaculatum: subito sagittabunt eum; & non timebunt. * Roborabunt sibi verbum iniquum, narrabunt, ut abscondant laqueos, dicentes neminem eos videre. * Peruestigabunt, ut inueniant iniquitates ad disperdendum iustos, machinationem, quæ exquiratur intra hominem, & cogitationes cordis profundi. * Et excutiet in eos Deus sagittam repente, & inferet plagas eorum.

9 * ויבשילו עליו לשונם יתנודדו כל ראה
בם:
10 * ויראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו
חשכילו:
11 * ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל
ישרי לב:

סה

1 * למנצח מזמור לדוד שיר:
2 * להדמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם
נדר:
3 * שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו:
4 * דברי עונת גבורי מני פשעינו אתה תכפרם:
5 * אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתך קדש היכלך:
6 * נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל
קצוי ארץ ויסרחקים:
7 * מבין הרים בנחו נאזר בגבורה:
8 * משביח שאון ימים שאון גליהם והמון
לאמים:
9 * ויראו ישרי קצור מאותתך מוצאי בקר
וערב תרנין:
10 * פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג
אלהים מלא מים תבין דגנם כי כן תבינה:
11 * תלמיה רוח נחת גודדה ברכיבים תמגנה
צמחה תברך:
12 * עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן:
13 * ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגנה:
14 * לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף ישרו:

9 * Et corruent in semetipsos linguis suis, fugient omnes qui viderint eos.
10 * Et timebunt omnes homines, & annuntiabunt opus Dei, & opera eius intelligent.
11 * Latabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & exultabunt omnes recti corde.

* Victori Psalmus David cantici.

LXV.

1 * Tibi silentium laus Deus in Sion, & tibi redetur votum.
2 * Exaudi orationem, donec ad te omnis caro veniat.
3 * Verba iniquitatum praevaluerunt adversus me, sceleribus nostris tu propiciaberis.
4 * Beatus quem elegeris & susceperis: habitabit enim in atrijs tuis; replebimur in bonis domus tua sanctificatione templi tui.
5 * Terribilis in iustitia, exaudi nos Deus saluator noster; confidentia omnium finium terre, & maris longinqui.
6 * Preparans montes in virtute tua, accingens fortitudine.
7 * Compescens sonitum maris, fremitum fluctuum eius, & multitudinem gentium.
8 * Et timebunt qui habitant in extremis a signis tuis: egressus matutini et vesperti laudantes facies.
9 * Visitasti terram & irrigasti eam, vbertate ditasti eam. riuus Dei plenus aqua: preparabis frumentum eorum, quia sic fundasti eam.
10 * Sulcos eius inebria, multiplica fruges eius, pluuiis irriga eam, & germiui eius benedic.
11 * Vluetur annus in bonitate tua, & vestigia tua rorabuntur pinguedine.
12 * Pinguescent pascua deserti, & exultatione colles accingentur.
13 * Vestientur agnis greges, & valles plene frumento coaquabuntur & canent.

תרגום

10 * וידחלון כל בני נשא ויתנחן עובדא דאלתא ועובדיה יחזו מתבנינו:

סה

1 * לשבחא תשבחתא על יד דוד ושרתא:
2 * קדמך מתחשבא חייך שחיקותא שבתתא דמלאכיאל אלהא דשכינתא בציון ולך
3 * מקבל עלותא לוחך כל בני בשרא יחזו:
4 * פתגמי עיון תקפו מני סרחנא את חכפרנן:
5 * טובוהי
6 * דחילו בצדקתא קבל עלותא
7 * דסתקן מונוניא ליעלי טוריא בכח גבורתיה מזרז קמור
8 * וידחלון יחבי סיפי תהומיא מאתותך מפקני צפר ורמש חסדר
9 * אדברתא ארעא דישראל ואשקיתה סוגי עלותא העחרנה מקוביתא דאלתא דבשמיא דמליא מסרין דברכתא
10 * תקוף מרבני צמחתא רוח השדך גיטתא ברסיסי חסוגנה צמחתא חבך:
11 * יבססון השבתא מדברא ודיצא גלסתא תקמרון לחון:
12 * יתרועעו אף ישרו ויתחפן עיבורא ויתבבון ברים ישבחון:
13 * יתחפן עיבורא ויתבבון ברים ישבחון:
14 * יתחפן עיבורא ויתבבון ברים ישבחון:

*Et infirmatae sunt contra eos linguae eorum. conturbati sunt omnes qui videbant eos.

*Et timuit omnis homo. & annuntiaverunt opera Dei, & facta eius intellexerunt. *Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo; & laudabuntur omnes recti corde.

*In finem Psalmus canticum David canticum *Hieremiæ & Ezechielis* de populi transmigratione quando profecturi erant. LXIII.

TE decet hymnus Deus in Sion, & tibi reddetur votum in Hierusalem.

*Exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. *Verba iniquorum praua-luerunt super nos, & impietatibus nostris tu propiciaberis. *Beatus, quem elegisti & assumpsisti, inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tue, sanctum templum tuum, *Mirabile in æquitate. Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & eorum qui in mari longè. *Præparans montes in virtute sua, accinctus in potentia.

*Qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius quis sustinebit? Turbabitur gentes,

*Et timebunt qui habitant terminos à signis tuis. exitus matutini, & vespere delectabis. *Visitasti terram & inebriasti eam, multiplicasti locupletare eam: flumen Dei repletum est aquis. parasti cibum illorum, quoniam *ita præparatio*. *Riuos eius inebria. multiplica genimina eius, in stillicidijs eius lætabitur germinans.

*Benedices coronæ anni benignitatis tue, & campi tui replebuntur vberitate.

*Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur.

*Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumeto: clamabunt, etenim hymnum dicent.

*καὶ ἐξηστένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. ἐτάραχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

*καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἀνθρώπος. καὶ ἀνῆγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

*διφραγνθή(ε) δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐπενεθή(ον) πάντες ὁ δυνάμις τῇ καρδίᾳ.

*Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ δαυὶδ ᾠδὴ ἱερεμίου καὶ ἐξεκινή(η) τὸ λαὸν τὴν παροικίαν ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ.

*Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών, καὶ οἱ ἀποδοθή(ε) δόξα ἐν ἱερουσαλήμ.

*εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πάσα σὰρξ ἥξει. *λόγοι δυνάμεων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σιγήσῃ.

*μακάριος ὁ ἐξελέξω(ε) καὶ προσελάβου, καὶ ἀσκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

*θαυμάσιος ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὶ τὴν γῆν, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρῇ.

*ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ ἐξωσμή(ε) ἐν δυναστείᾳ.

*ὁ συνταράσσων τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ἡχος κυμάτων αὐτοῦ τίς ὑποστή(ε); ταραχθή(ον) τὰ ἔθνη.

*καὶ φοβηθή(ον) οἱ κατοικοῦντες τὰ πέλαγα ἀπὸ τῶν σημείων σου. ἐξόδους πρῶτας καὶ ἐσπέρους τέρψεις.

*ἐπεσκέψω τὴν γλῶσσαν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν. ἐπλήθυνας τὸ πλεῖστα αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. ἡ τοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι ἔτρωσεν ἡ ἐτοιμασία.

*τὰς αὐλακάς αὐτῆς μέθυον. πλήθυνον τὰ χυνήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σαγόσιν αὐτῆς διφραγνθή(ε) δυνάτελλουσα.

*ἀλογήσεις τὸν σέφανον τὸ ἐν ἰαυτῷ τὸ χηρσόπτης σου, καὶ τὰ πεδία σου πληθή(ον) πότις.

*πανθή(ον) τὰ ὠρεῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ καὶ ἐξωσμή(ε). *ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν περὶ τὰς αἰ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον, κεκραῖ(ον), καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Et offendunt seipfos lingua sua, & mouebunt capita sua quicumque conspexerint eos.

*Et timebunt omnes filij hominum, & annuntiabunt opus Dei, & opera eius intelligent.

*Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in verbo eius, & laudabuntur omnes recti corde.

*Ad laudandum hymnus per manum Davidis & canticum.

PSAL. LXV.

*Oram te reputatur sicut silentium laus Angelorum, Deus cuius Maiestas residet in Sion; & tibi reddentur vota. *Receptor orationis ad te omnes filij carnis venient. *Verba iniquitatum potentiora me fuerunt: peccata nostra tu expiabis. *Beatus in quo tibi cōplacueris, & eum applicueris ad timorem tui: inhabitabit in atrijs tuis. dicentq; iusti, Saturabimur bonitate domus tue, sanctitate templi tui.

*Timenda in iustitia; exaudi orationē nostrā Deus redemptio nostra, spes omnium finium terræ, & insularum maris, quæ distant ab arida. *Qui præparat cibaria ibicibus montium, in virtute fortitudinis suæ: accingens se cingulo in robore. *Compescens sonitum marium, sonitum vndarum eius, & tumultum gentium. *Et timebunt incolæ finium abyssorum à signis tuis: & ordinabis laudem in ore egressionum matutini & vespere.

*Recordatus es terræ Israel, & potum dedisti ei; vberitate fructuum eius ditabis eam, ex fonticulo Dei, qui est in cælis, qui plenus est imbribus benedictionis, præparabis segetes eorum, cum sic eam fundaueris. *Vi sulcorum germina eius inebria, compescas cohortes eius, guttis dissolvas eam, germine eius benedicas. *Coronasti annū bonitate benedictionis tue, & itinera viæ tuæ stillabunt dulcedinem pinguedinis. *Dulcescent laudabilia deserti, & exultatione colles accingent se:

*Ascendent arietes super pecora, & valles cooperientur frumento: iubilabunt, certè laudem dicent.

סו

* למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים

כל הארץ:

* וזמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו:

* אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברכ עוזך

יבחרו לך איביך:

* כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך ויזמרו שמך

* סלה: * לכו וראו מפעלות אלהים נורא

עליליה על בני אדם:

* הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם

נשמחה בו:

* משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה

הסוררים אל ירימו למו סלה:

* ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו:

* השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו:

* כי בחנתנו אלהים צרפתנו בצרף כסף:

* הבאתנו במצודה שמר מועקה במתנינו:

* הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים

ותוציאנו לרוי:

* אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדתי:

* אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי:

* עלות מיחים אעלה לך עם קטרת אילים

אעשה בקר עם עתודים סלה:

* לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר

עשה לנפשי:

* אליו פי קראתי ורום תחת לשוני:

* און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני:

* אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי:

* ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו

מאתי:

* Victori canticum Psalmi. LXVI.

1 **I**ubilate Deo omnis terra. Cantate gloriam nomini eius, date gloriam laudi eius.

2 * Dicite Deo quàm terribile opus tuum, in multitudine fortitudinis tuæ mentientur tibi inimici tui.

3 * Omnis terra adoret te, & cantet tibi, cantet nomini tuo. Semper.

4 * Venite & videte opera Dei, terribilia consilia super filiis Adam.

5 * Conuertet mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi latibimus in eo.

6 * Qui dominatur in fortitudine sua in seculum, oculi eius gentes aspiciunt: qui increduli sunt, non exaltentur in semetipsis. Semper.

7 * Benedicite populi Deo nostro, & audiam facite vocem laudis eius.

8 * Qui posuit animam nostram ad vitam, & non dedit in commotionem pedes nostros.

9 * Probasti enim nos Deus: igne nos conflasti sicut conflatur argentum.

10 * Introduxisti nos in obsidionem, posuisti stridorem in dorso nostro.

11 * Posuisti homines super capita nostra, transiimus per ignem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium.

12 * Ingrediar domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea:

13 * Quæ promiserunt labia mea, & locutum est os meum cum tribularer.

14 * Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum, faciam boues cum hircis. Semper.

15 * Venite audite, & narrabo, omnes qui timeatis Deum, quanta fecerit anima mea.

16 * Ipsum ore meo inuocaui, & exaltaui in lingua mea.

17 * Iniquitatem si vidi in corde meo, non exaudiet Dominus.

18 * Ideo exaudiuit Deus, attendit vocem deprecationis meæ.

19 * Benedictus Deus, qui non abstulit orationem meam & misericordiam suam à me.

תרגום

סו

1 לשבחא שירתא ותשבחתא יביכו קדם יי כל יתבי ארעא: 2 שבחו יקירו שמה שונ אקר תשבחתה: 3 אמרו קדם אלתא מה רחילין

4 כל יתבי ארעא יסגדון קומך וישבחו לותך ישבחו שמך לעלמין: 5 אמנו עובדך בסגעי עשנך יכרבו מן קרמך בעלי רבךך:

6 דחפך ימא דסוף ליבשתא בנהר יורדנא עברו ברגליהון בני ישראל: 7 רחפך ימא דסוף ליבשתא בנהר יורדנא עברו ברגליהון בני ישראל:

8 ברכו עממא יי ואשמעו קל תשבחתה: 9 דמני נפשנא בחיי עלמא עינוחי בעממא מסתכלין מסרחין לא

10 אעלתא יתנא במצותא שויתא שושלתא בחרצנא: 11 אעלתא יתנא במצותא שויתא שושלתא בחרצנא:

12 אעזל לבית מקדשך בעלון אשלם: 13 אעזל לבית מקדשך בעלון אשלם:

14 רי פתחו ספוחי ומלל פומי בר עאק לי: 15 עלן שמינין אסיק קומך עם קטורת בוסמין קרבן דכרין אעבר

16 אעזל שמעו ואשמעו כל רחליא דאלהא מה דענד לנפשי: 17 לותה בפומי קריתי ותשבחתה

18 שקרא אין חמיתי בלבי תאפשר די לא ישמע יי: 19 בקושטא שמע אלתא אצית בקל צלותי:

20 ברוך יי ולא אעדי צלותי וטוביה מני:

*In finem, canticum Psalmi resurrectionis. L X V.

Iubilate Domino omnis terra, psalmum dicite iam nomini eius. date gloriam laudi eius. *Dicite Deo, Quam terribilia opera tua! In multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui. *Omnis terra adoret te & psallant tibi, psalmum dicant iam nomini tuo Altissime.

*Venite & videte opera Dei, quam terribilis in consilijs super filios hominum.

*Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede. ibi lætabimur in ipso. *Qui dominatur in virtute sua in æternum: oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperat, non exaltentur in semetipsis. *Benedicite gentes Deum nostrum, & auditā facite vocem laudis eius.

*Qui posuit animam meam ad vitam, & non dedit in commotionem pedes meos:

*Quonia probasti nos Deus. igne examinasti nos sicut examinatur argentum.

*Induxisti nos in laqueum. posuisti tribulationes in dorso nostro.

*Imposuisti homines super capita nostra. transiimus per ignem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium. *Introibo in domum tuam in holocaustis; reddam tibi vota mea: *Quæ distinxerunt labia mea, & loquutum est os meum in tribulatione mea. *Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, & arietibus, offeram tibi boues cum hircis.

*Venite, audite, & narrabo vobis omnes qui timeris Deum, quanta fecit anime meæ.

*Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea.

*Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiat me Dominus.

*Propterea exaudiuit me Deus, attendit voci deprecationis meæ.

*Benedictus Deus, qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam a me.

1 *Εἰς τὸ τέλος ὡδὴ ψαλμὸς ὁμιλιασέως. Ξέ.

2 *Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνέσει αὐτὸς.

3 *εἶπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῇ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψάλλονταί σε ὁ ἔχθροί σου.

4 *πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσθαι σοὶ ὡς ψαλάτωσθαι σοὶ, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὑψίσει. διάψαλμα.

5 *δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν ἐκλαΐς ὑπὲρ ὅσων ἦεν τῶν ἀνθρώπων.

6 *ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὴν, ἐν ποταμῷ διελεύσῃ ποδί. ἐκεῖ ὁφρανησόμεθα ἐπ' αὐτοῦ.

7 *τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουν, ὁ ὤρα πικραίνοντες μὴ ὑψώσωσαν ἐν ἑαυτοῖς. διάψαλμα.

8 *ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θεὸν ἡμῶν, ὁ ἀκρίτως τὴν φωνὴν αἰνέσεως αὐτοῦ.

9 *τοῦ θεοῦ τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, ὅτι μὴ δόντ' εἰς σάλον ὅσον πόδας μου.

10 *ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυρρῶν τὸ δρυῖον.

11 *εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. ἔθες θλίψεις ἐπὶ τὸν νῆτον ἡμῶν. ἐπεβίβασας δυνάμεις ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. διήλθομεν διὰ πυρὸς ὡς ὕδατος, ὡς ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς δυνάμην.

12 *εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώματι, ἀποδώσω σοὶ τὰς δυνάμεις μου.

13 *ὡς διέσειλετὰ χεῖρά μου, ὡς ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. ὀλοκαυτώματα μεμνηλώμεθα ὁμοίως σοι, θυμιάματα καὶ κεριῶν, ὁμοίως σοι βόας καὶ χιμάρων. διάψαλμα.

14 *δοῦτε ἀκρόατε ὡς διηγέσθαι ὑμῶν πάντες ὁ φόβος αὐτοῦ τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

15 *πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσεται ὑπὲρ τὴν γλῶσσάν μου.

16 *ἀδικίαν εἰ ἐθεώρησα ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακυσάτω μου κύριος.

17 *διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός, προσέχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

18 *ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ὅς ἐκ ἀπέστησε τὴν πρῶτον μου, καὶ ὅτι ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Ad laudandum canticum & hymnus. PSAL. LXVI.

Iubilate coram Dño omnes habitatores terræ. laudes dicite, glorificate nomen eius, constituite gloriam laudi eius. *Dicite coram Deo, Quam timenda sunt illa opera tua! in multitudine fortitudinis tuæ mentientur a conspectu tuo inimici tui. *Omnes habitatores terræ adorabunt coram te, & laudabunt te: laudabunt nomen tuum in æternum. *Ite, videte opera Dei terribilis, auctoris adinventionum super filios hominum. *Qui conuertit mare Suph in siccam: per flumen Iordanis transierunt pedibus suis filij Israel: ducam eos ad montem domus sanctuarij, ibi lætabimur in verbo eius. *Qui potestatem habet virtute fortitudinis suæ super orbem, oculi eius populos respiciunt: rebelles non exaltabuntur in seipsis in secula. *Benedicite populi Domino & audiri facite vocem laudis eius.

*Qui connumeravit animam nostram in vita seculi venturi, nec tradidit commotioni pedes nostros. *Quoniam probasti nos Deus: confasti nos sicut argentarius qui conflatur argentum. *Introduxisti nos in laqueum, posuisti catenam in lumbis nostris.

*Humiliaisti nos, iussisti equitare auctorem exactionis super caput nostrum, iudicasti nos tanquam fornace & aqua; & eduxisti nos in latitudinem. *Introibo in domum sanctuarij tui, cum holocaustis reddam tibi vota mea. *Quæ aperuerunt labia mea, & locutum est os meum dum angustia aderat mihi. *Holocausta pingua sacrificabo coram te cum suffitu aromatico, sacrificiaque arietum, faciam boues cum hircis semper.

*Venite audite & narrabo, omnes qui timetis Deum, quid fecerit anime meæ. *Mendacium si vidi in corde meo, nunquid num audiet Dominus? *Ipsum ore meo inuocaui, & laus eius sub lingua mea.

*In veritate audiuit Deus, exaudiuit vocem orationis meæ. *Benedictus Dominus qui non amouit orationem meam & benignitatem suam a me.

* לְמַנְצָח בְּנֵי יִצְחָק מִזְמֹר שִׁיר :
 * אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יֵאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה :
 * לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָכָךְ בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוַעַתְךָ :
 * יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם :
 * יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל :
 * וְלְאֲמִים בָּאָרֶץ תִּנָּחֵם סֶלָה :
 * יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם :
 * אֶרֶץ נִתְּנָה יְכוּלָּה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
 * יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־גּוֹיִם :
 * אֶרֶץ :

סח

1 * לַמִּנְצָח לְדֹד מִזְמֹר שִׁירִי
2 * יְקוֹם אֱלֹהִים יַפְּרֹצוּ אֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאוֹ
מִפָּנָיו
3 * בְּהִנֵּדָה עֵשָׂן תִּהְיֶה בְּהַמָּס דּוֹגַּם מִפָּנָי
יֹאבְדוּ רָשָׁעִים מִפָּנָי אֱלֹהִים
4 * וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ וְעֲלֹצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׂשֹׂ
בְשִׂמְחָה
5 * שִׁירִי לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שְׁמוֹ סֵלוֹ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת
בֵּית שְׁמוֹ וְעֲלֹזוֹ לִפְנֵי
6 * אֲבֵי יִתּוּמִים וְדִין אֲלֻמֹּת אֱלֹהִים בְּמַעֲזֵן קִדְשׁוֹ
7 * אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
בְּבוֹשֹׁת אֶךְ-סוֹרְרִים שִׁבְּנוּ צַחֲיָה
8 * אֱלֹהִים בַּצֵּאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצַעֲדְךָ בִּישִׁימוֹ
סֵלָה
9 * אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶף-שָׁמַיִם נִטְפּוּ מִפָּנָי אֱלֹהִים זֶה
סִינֵי מִפָּנָי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
10 * גִּשְׁם גְּדֻבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה
אַתָּה כּוֹנֵנֶתָ

1 * *Victori in Psalmis canticum carminis.*

PSAL. LXVII.

2 **D**eus misereatur nostri & benedicat nobis,
illustret faciem suam super nos. Semper.

3 * *Vt nota fiat in terra via tua, in vniuersis*
gentibus salus tua.

4 * *Confiteantur tibi populi Deus, confitean-*
tur tibi populi omnes.

5 * *Latentur & laudent gentes, quoniam in-*
dicas populos in aequitate, & gentium quae in
terra sunt, ductor es sempiternus. Semper.

6 * *Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur*
tibi populi omnes.

7 * *Terra dedit germen suum, benedicat nobis*
Deus Deus noster.

8 * *Benedicat nobis Deus, & timeant eum*
omnes fines terrae.

*Victori David Psalmus cantici.

LXVIII.

2 **E**Xurgat Deus & dissipentur inimici eius,
& fugiant qui oderunt eum à facie eius.
3 * Sicut deficit fumus, deficiant: sicut tabescit
cera à facie ignis, sic pereant impij à facie Dei.
4 * Iusti autem latentur & exultent in con-
spectu Dei, & gaudeant in letitia.
5 * Cantate Deo, canite nomini eius, preparate
viam ascendenti per deserta: in Domino nomen
eius, & exultate coram eo.
6 * Patre pupillorum & defensore viduarum,
Deus in habitaculo sancto suo.
7 * Deus inhabitare facit solitarios in dome,
educit vinctos in libertatem, increduli au-
tem habitauerunt in siccitatibus.
8 * Deus cum egredereris ante populum tuum,
& ambulares per desertum. Semper.
9 * Terra commota est, & celi distillauerunt
à facie Dei, hoc est Sinai, à facie Dei, Dei Israel.
10 * Pluuiam voluntariam eleuasti Deus, be-
reditatem tuam laborantem tu confortasti.

תרגום

1 לְשִׁבְחָהּ בְּגִיטָהּ תִּשְׁבַּחַתָּהּ וְשִׁירָתָהּ : 2 אֱלֹהֵהּ יְחוּסֵם עֲלֵנָהּ וַיְבָרַכְנָהּ וַיַּהֲרֵר זֵו
 3 לְהוֹדֵעָהּ בְּאַרְעָהּ אֲזִיחָהּ בְּכָל עַמְמֵי פְּרָקָנָהּ : 4 יוֹדוּן קוֹמָךְ עַמְמֵי אֱלֹהֵהּ יוֹדוּן קוֹמָךְ אֲמִיָּה כֹּלְהוֹן :
 5 יוֹדוּן וַיִּרְנְנוּ אֲמִיָּה אֲרוֹם תְּרִין עַמְמֵי קֶשׁוּט וְאֲמִיָּה בְּאַרְעָהּ תִּדְבָּרְנוּן לְעֵלְמִין : 6 יוֹדוּן קוֹמָךְ עַמְמֵי אֱלֹהֵהּ יוֹדוּן קוֹמָךְ אֲמִיָּה
 7 אֲרַעָה דְּיִשְׂרָאֵל יִהְיֶה אֲבָהּ יִבְרַךְ יִתְנָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵנָהּ : 8 יִבְרַךְ יִתְנָה אֱלֹהֵהּ וַיִּדְחֵלֶן יִתְּיָה כָּל סִיפֵי אֲרַעָה :
 9 לְשִׁבְחָהּ עַל יוֹדוּד שְׁבַחָהּ וְשִׁירָתָהּ : 10 יְקוֹם אֱלֹהֵהּ וַיִּתְבָּרְנוּן בְּעֵלֵי דְבִבּוּהֵי
 11 הֵיכְמָה דְּשִׁקִּיף קוֹטְרָה וַיִּשְׁקֹפוּן וַהֲיִכְמָה דְּתַתְּמִסֵּי שַׁעוּהּ מִן קִדְם אֲשָׁא הֵיכְלָהּ וַהֲוִדְרוּן רְשִׁיעֵיָהּ מִן קִדְם
 12 וַעֲדִיקֵיָהּ יִתְּרוּ וַיִּדְרֹצוּן קִדְם אֱלֹהֵהּ וַיִּתְּרוּן בְּחִדְרוֹתֶיהָ : 13 שְׁבַחוּ קִדְם אֱלֹהֵהּ שְׁבַחוּ שׁוֹם אֵי קִרְיָהּ קִלְסוֹן לִיתְבֵּי עַל כְּוִרְסֵי יִקְרָה
 14 אֲבוּהוֹן דִּתְּיָהּ וַיִּרְנְנוּן דְּאַרְמְלָתָהּ אֱלֹהֵהּ בְּמִדּוֹר בֵּית שְׁכִינַת קִרְשָׁהּ : 15 אֱלֹהֵהּ מִזֶּנֶן וַהֲוִיָּן נְחִידֵיָהּ
 16 אֱלֹהֵהּ בְּחִדְרָהּ לְמַכְבֵּי בֵּיתָהּ מִנְהוֹן דְּאַפְקִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּהוּוּ אֲסִירִין בְּמַצְרַיִם מְטוּל עוֹבְדֵי אֲבֹתָהוֹן דְּכִשְׁרִין פְּרָקִינוֹן בְּפּוֹמְבֵי בְּרִם פֶּרַעֲה
 17 אֱלֹהֵהּ כִּד נִפְקָתָהּ בְּעַמּוּדָהּ דְּאַשְׁתָּא בְּלִילֵיָהּ וּבְעַמּוּדָהּ דְּעִנְנָהּ בִּימְמָה קוֹמִי עַפְךָ כִּד טִילָתָהּ
 18 כִּד יִהְיֶה אֲזִיחָהּ לְעַמְךָ אֲרַעָה אֲתַרְגְּשָׁתָהּ לְחוּד עַנְבֵּי שְׁמֵיָהּ אֲטִיפוּ טִרְיָן דְּרַעוּא מִן קִדְם שְׁכִינַתָּהּ דִּינִי
 19 כִּד יִהְיֶה אֲזִיחָהּ לְעַמְךָ אֲרַעָה אֲתַרְגְּשָׁתָהּ לְחוּד עַנְבֵּי שְׁמֵיָהּ אֲטִיפוּ טִרְיָן דְּרַעוּא מִן קִדְם שְׁכִינַתָּהּ דִּינִי
 20 מְטִרִין דְּתַחֲוִיתָהּ וְטִרְיָן דְּרַעוּא אֲרִימָתָהּ : 21 מְטִרִין דְּתַחֲוִיתָהּ וְטִרְיָן דְּרַעוּא אֲרִימָתָהּ :

* In finem, in hymnis Psalmus cantici
David. LXVI.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. * Vt cognoscamus in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum. * Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes. * Lætentur & exultent gentes, quoniam * iudicabis populos in æquitate, & gentes in terra * diriges.

* Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes. * Terra dedit fructum suum. Benedicat nos Deus Deus noster. * Benedicat nos Deus. & metuant eum omnes fines terræ.

* In finem cantici Psalmus David.

LXVII.

Exurgat Deus & dissipentur inimici eius, & fugiant à facie eius qui oderunt eum. * Sicut deficit fumus, deficiant; sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

* Et iusti lætentur; exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitia.

* Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius, iter facite ei qui ascendit super occasum; Dominus nomen illi: & exultate in conspectu eius. * turbentur à facie eius,

* Patris orphanorum & iudicis viduarum, Deus in loco sancto suo.

* Deus inhabitare facit vnius moris in domo, qui educit vinctos in fortitudine, similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulchris.

* Deus cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto:

* Terra mota est, & enim cæli distillaerunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

* Pluuiam voluntariâ segregabis Deus hereditati tuæ, & infirmata est: tu verò perfecisti eam.

* Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ δαυὶδ.
Ξε'.

* Ὁ θεὸς ἐλεήσει ἡμᾶς, & διλογήσῃ ἡμᾶς, ὡς ἡμεῖς ἐφ' ἡμᾶς, & ἐλεήσει ἡμᾶς.

* Τὸ γινώσκειν ἐν τῇ γῇ τὸ ὄν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σὺ τῆριόν σου. * Ἐξομολογησάτωσαν οἱ λαοὶ ὁ θεός, Ἐξομολογησάτωσαν οἱ λαοὶ πάντες.

* διφραγήτωσαν & ἀγαλλιάσων ἔθνη, ὅτι κενεῖς λαὸς ἐν δυνάμει, & ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδήγησας.

* Ἐξομολογησάτωσαν οἱ λαοὶ ὁ θεός, Ἐξομολογησάτωσαν οἱ λαοὶ πάντες.

* γῆ ἐδωκε τὴν καρπὸν αὐτῆς. διλογήσῃ ἡμᾶς ὁ θεός ὁ θεός ἡμῶν. * διλογήσῃ ἡμᾶς ὁ θεός. καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὴν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

* Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ. Ξζ'.

* Αναστήτω ὁ θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

* ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, ὅπως ἀπολύνῃ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου Ἰ. θεοῦ.

* καὶ οἱ δίκαιοι διφραγήτωσαν. ἀγαλλιάσων ἐνώπιον Ἰ. θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν διφρασίῳ.

* ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ Ἰ. βεβηκότι Ἰ. δυσμῇ, κύριε ὄνομα αὐτοῦ. & ἀγαλλιάσων ἐνώπιον αὐτοῦ. Ταραχήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

* τὸ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν & κητεὸς τῶν χηρῶν, ὁ θεός ἐν ῥῶα ἀγίῳ αὐτοῦ.

* ὁ θεός κατεκίλει μονοτέρας ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν δυνάμει. ὁμοίως ὅτε ἀπακρεαίνοντες ὅτε κατεκύντας ἐν τάφοις.

* ὁ θεός ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

* γῆ ἐσειώθη, καὶ γῆ οἱ ἔρανοι ἐσαζαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰ. σινά, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰ. σραήλ.

* βροχίῳ ἐκέσπον ἀφορεῖς ὁ θεός τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠδυνήσε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ad laudandum in fidium pulsatione hymnus & canticum. PSAL. LXVII.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: lucere faciat splendorem faciei suæ nobiscum semper. * Vt innotescat in terra via tua; in omnibus populis redemptio tua. * Confitebuntur coram te populi Deus; confitebuntur gentes omnes. * Lætabuntur & gaudebuntur coram te gentes omnes. * Terra Israel dedit fructum suum: benedicat nobis Deus, Deus noster. * Benedicat nobis Deus, & timeant eum omnes fines terræ.

* Ad laudandum per manum Davidis hymnus & canticum. PSAL. LXVIII.

Exurgat Deus & dissipantur inimici eius, & fugiant odientes eum à facie ipsius. * Sicut propellitur fumus, propellantur; & sicut liquefit cera ab aspectu ignis, sic pereant improbi ab aspectu Dei. * Et iusti lætabuntur & exultabunt coram Deo, & lætabuntur in lætitia. * Laudate coram Deo, laudes dicite nomini gloriæ eius: extollite sedentem super sedem gloriæ in nono cælo; IAH est nomen eius, & lætamini coram eo. * Pater est orphanorum & index viduarum, Deus in habitaculo domus sanctæ suæ maiestatis. * Deus est qui copulat coniugia vnica cum filio legitimo simul, ut ædificet domum ex eis; qui eduxit filios Israel qui erant ligati in Ægypto; propter opera patrum suorum recta saluauit eos in pompa: Pharao autem & exercitus eius qui pertinaces fuerunt ad dimittendos illos, inhabitant in aeternum.

* Deus cum egredereris in columna ignis nocte, & in columna nubis die, ante populū tuū, cum perambulares in deserto solitudinis in aeternū. * Quando dabas legē populo tuo, terra mota est, insuper nubes calorū stillauerunt rores beneplaciti à conspectu maiestatis Domini Dei Israel.

* Pluuias viuificationis & rores spontaneas proiecisti Deus super hereditatem tuam, & Ecclesiam laborantem tu exerxisti.

* חִיתְךָ יִשְׁבוּ בָּהּ תִּכֵּן בְּטוֹבֶתְךָ לְעַנֵּי אֱלֹהִים :
 * אֲדַנִּי יִתֵּן אֱמֶר הַמְּבֹשְׂרוֹת צָבָא רֶב :
 * מַלְכֵי צָבָאוֹת יִדְּדוּן יִדְּדוּן וְנֹרָא בֵּית תַּחֲלֵק
 שָׁלָל :
 * אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שַׁפְתֵּי כִנְפֵי יוֹנָה נֶחֱפָרָה
 בְּכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חֲרוֹץ :
 * בְּפֶרֶשׁ שִׁדֵּי מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצֶלְמוֹן :
 * הָר־אֱלֹהִים הָר־בֶּשֶׁן הָר־גִּבְנָנִים הָר־בֶּשֶׁן :
 * לְמַרְוֵי תִרְצֹדוֹן הָרִים גִּבְנָנִים הָהָר חֲמֹד
 אֱלֹהִים לִשְׁבֹּתוֹ אֶף־יְהוָה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח :
 * רֶכֶב אֱלֹהִים רִבְתִּים אֶלְפֵי שָׁנָאן אֲדַנִּי בָם
 סִינֵי בִקְדָשׁ :
 * עָלִיתָ לְמִרוֹם יִשְׁבִּית שָׁכִי לִקְחַת מִתְּנוֹת בָּאָדָם
 וְאֶף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יְהוָה אֱלֹהִים :
 * בָּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 סֵלָה : * הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אֲדַנִּי
 לְמִוֶּרֶת תּוֹצֵאוֹרָה :
 * אֶךְ־אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אִיְבֹי קִדְקֹד שַׁעַר
 מִתְּהַלֵּךְ בְּאֲשָׁמָיו :
 * אֱמַר אֲדַנִּי מִבֶּשֶׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמַּצְלוֹת יָם :
 * לְמַעַן רַחֲמֶחָךְ רִגְלֶךָ בְּדָם לִשְׁוֹן בְּלִבֶּיךָ
 מֵאִיְבִים מִנְּהוּ : * רְאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכּוֹת
 אֵלֵי מַלְכֵי בִקְדָשׁ :
 * קִדְּמוּ שָׂרִים אַחֵר נְגִנִים בְּתוֹךְ עֲלִמּוֹרָה
 תּוֹפְפוֹרָה : * בְּמִקְהֶלֹרֶת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדַנִּי
 מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל : * שֹׁם בְּנִימָן צַעִיר רֹדֵם שָׂרֵי
 יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זָבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי :

11 * Animalia tua habitauerunt in ea, praeparasti in bonitate tua pauperi Deus.
 12 * Dominus dabit sermonem annuntiatricibus fortitudinis plurimam.
 13 * Reges exercituum fœderabuntur fœderabuntur, & pulchritudo domus diuidet spolia.
 14 * Si dormieritis inter medios terminos, penna columbae deargentata & posteriora eius in roro auri.
 15 * Dum diuideret robustissimus reges in ea, niue dealbata est in Selmon.
 16 * Mons Dei mons pinguis, mons excelsus, mons pinguis.
 17 * Quare contenditis montes excelsi aduersus montem, quem dilexit Deus ut habitaret in eo, etenim Dominus habitabit semper.
 18 * Currus Dei innumerabilis, millia abundantium Dominus in eis, in Sinai in sancto.
 19 * Ascendisti in excelsum, captiuam duxisti captiuitatem, accepisti dona in hominibus, insuper & non credentes habitare Dominum Deum.
 20 * Benedictus Dominus per singulos dies, portabit nos Deus salutis nostrae. Semper.
 21 * Deus noster Deus salutis, & Dei Domini mortis egressus. * Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum, verticem criminum ambulantium in delictis suis.
 22 * Dixit Dominus de Bafan, Conuertam, conuertam de profundis maris.
 23 * Ut calcet pes tuus in sanguine; lingua carnium tuorum ex inimicis à temetipso.
 24 * Viderunt itinera tua Deus, itinera Dei mei regis mei in sancto. * Praecesserunt cantores eos qui post tergum psallebant, in medio puellarum tympanistrarum.
 25 * In ecclesiis benedicite Deo Domino de sanctibus Israel.
 26 * Ibi Benjamin paruulus continens eos, principes Iuda in purpura sua, principes Zabulon principes Neptalim.

תרגום

* חִיתְךָ יִשְׁבוּ בָּהּ תִּכֵּן בְּטוֹבֶתְךָ לְעַנֵּי אֱלֹהִים :
 * מַלְכֵי צָבָאוֹת יִדְּדוּן יִדְּדוּן וְנֹרָא בֵּית תַּחֲלֵק שָׁלָל :
 * אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שַׁפְתֵּי כִנְפֵי יוֹנָה נֶחֱפָרָה בְּכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חֲרוֹץ :
 * בְּפֶרֶשׁ שִׁדֵּי מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצֶלְמוֹן :
 * הָר־אֱלֹהִים הָר־בֶּשֶׁן הָר־גִּבְנָנִים הָר־בֶּשֶׁן :
 * לְמַרְוֵי תִרְצֹדוֹן הָרִים גִּבְנָנִים הָהָר חֲמֹד אֱלֹהִים לִשְׁבֹּתוֹ אֶף־יְהוָה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח :
 * רֶכֶב אֱלֹהִים רִבְתִּים אֶלְפֵי שָׁנָאן אֲדַנִּי בָם סִינֵי בִקְדָשׁ :
 * עָלִיתָ לְמִרוֹם יִשְׁבִּית שָׁכִי לִקְחַת מִתְּנוֹת בָּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יְהוָה אֱלֹהִים :
 * בָּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה : * הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אֲדַנִּי לְמִוֶּרֶת תּוֹצֵאוֹרָה :
 * אֶךְ־אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אִיְבֹי קִדְקֹד שַׁעַר מִתְּהַלֵּךְ בְּאֲשָׁמָיו :
 * אֱמַר אֲדַנִּי מִבֶּשֶׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמַּצְלוֹת יָם :
 * לְמַעַן רַחֲמֶחָךְ רִגְלֶךָ בְּדָם לִשְׁוֹן בְּלִבֶּיךָ מֵאִיְבִים מִנְּהוּ : * רְאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכּוֹת אֵלֵי מַלְכֵי בִקְדָשׁ :
 * קִדְּמוּ שָׂרִים אַחֵר נְגִנִים בְּתוֹךְ עֲלִמּוֹרָה תּוֹפְפוֹרָה : * בְּמִקְהֶלֹרֶת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדַנִּי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל : * שֹׁם בְּנִימָן צַעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זָבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי :

²⁸ Ibi Benjamin adolescentulus in men-
tis excessu, principes Iuda duces eorum,
principes Zabulō, principes Nephthalim.

αρχοντες ζαβουλών, αρχοντες νεφθαλίμ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

“*Viuificationem tuam collocaſti in ea, præparaſti exercitus cœtū angelicorum, vt benefaceres pauperibus Dei.*” *“Verbum Domini dedit verba legis populo ſuo; verū Moſſeh & Aharon euangelizabant verbum Dei cœtibus multis Iſraelis.*” *“Reges cum exercitibus ſuis migrauerunt de prætorijs ſuis, & ſapientes dimoti ſunt à ſcientia ſua; & congregatio Iſraelis diuidebat prædam de cœlis.*” *“Dixit Deus Iſrael, Vos reges ſi dormitis inter aulæ, ecce Eccleſia Iſraelis quæ ſimilis eſt columbæ, cooperta nubibus gloriæ, diuidit prædā Ægyptiorum, argentum repurgatum & arculas plenas obrizo puriſſimo.*” *“Quando extendit manus ſuas in oratione ſuper mare, Omnipotens proſtrauit regna propter eam; tunc gehenna fuit ſicut nix; eripuit eam de vmbra mortis.*” *“Mons Domini, mons Baſan, mons qui habitat in excelsis, ſicut mons Baſan.*” *“Dixit Deus, Quare ſubſilitis montes excelsi? ecce mons Sinai humilis eſt. deſiderauit Verbum Dei collocare maiestatem ſuam in eo, quinetiam Verbum Domini in cœlis calorum habitabit in perpetuum.*” *“Curruſ Dei binæ myriades ignis ardentis, duo millia angelorum ducunt illos; maiestas Domini quieſcit ſuper illos ſuper montem Sinai in ſanctitate.*” *“Aſcendiſti firmamentum: captiuam duxiſti captiuitatem: docuiſti verba Legis, dediſti dona filiis hominum: at ſuper rebelles proſelytos qui reuertuntur ad legem, quieſcit maiestas gloriæ Domini.*” *“Benedictus Dominus qui ſingulis diebus onerat nos; addens nobis præcepta ſuper præcepta; fortis qui eſt redemptio noſtra & auxilium noſtrum in æternum.*” *“Deus noſtra fortitudo, & redemptio, & à conſpectu Domini concertant in impios mors & exitus animæ in ſuffocationem.*” *“Verū Deus confringet caput inimicorum ſuorum, euellet capillos viri ambulantis in flagitijs ſuis.*” *“De iuſtis qui mortui ſunt & deuorati à feris ſylueſtribus, dixit Dominus; De Baſan reducam, reducam iuſtos qui ſunt ſuffocati, & quos abſorperunt piſces in profundo maris.*” *“Vt videant vindictam improborum: intingant pedes ſuos in ſanguine occiſorum; linguæ ferarum ſylueſtrium impingueſcant de adipe illorum: de inimicis ſuis iſdem ſatientur.*” *“Viderunt domus Iſrael inceſſum Maiestatis tuæ ſuper mare Deus, dicentes: Inceſſus Dei noſtri regnantis ſuper vniuerſum orbem in ſanctitate.*” *“Præueniunt & dixerunt canticum poſt Moſſeh, & Aharon qui modulabantur ante eos, in medio mulierum iuſtarum cum Maria, tympana pulſantium.*” *“In medio eccleſiarum benedicite Deum, exaltate Dominum factus habitantes in viſceribus matrum ſuarum de ſemine Iſrael.*” *“Ibi erat Biniamin minor inter tribus ab initio: & poſt eos deſcenderunt principes Iehuda obruentes ipſas tribus, lapidibus; & poſt Saul regnavit Dauid de tribu Iehuda, & principes Iehuda indui ſunt purpura, vt miniſtrarent ei. principes Zebulon fuerunt negotiatores filiorum Neptali, ſuppeditantes cibum ipſis de hæreditatibus ſuis.*

צוה אלהיך עוזך אלהים זופעלה *
 לנו : * מהיכלך על ירושלים לך יובילו
 מלכים שי :
 גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים
 מתרפס ברצי כסף בור עמים קרבות יחפצו :
 יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו
 לאלהים :
 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו ארני
 סלה :
 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו
 קול עז :
 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו
 בשחקים :
 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא
 נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

סט

למנצח על שושנים לדוד :
 הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש :
 טבעתי ביון מצולר ואין מעמד בארתי
 במעמקי מים ושבילת שטפתיני :
 יגערתי בקראי נחר גרוני בלו עיני מיחל
 לאלהי :
 רבו משערו ראי שגאי חנם עצמו
 מצמיתי איבי שקר אשר לא גולתי אז אשיב :
 אלהים אתה ידעתי לאולתי ואשמותי ממך
 לא נכחתי :
 אל יבשו בי קוץ אדני יהוה צבאות אל
 יבלמו בי מבקשיך אלהי ישראל :
 כי עליך נשאתי חרפה בסתה בלמה פני :

29 * Præcepit Deus tuus de fortitudine tua:
 conforta Deus hoc quod operatus es in no-
 bis.
 30 * De templo tuo quod est in Hierusalem, tibi
 offerent reges munera.
 31 * Increpa bestiam calami, congregatio for-
 tium in vitulis populorum calcitrantium contra
 rotas argenteas; disperge populos qui bella
 volunt.
 32 * Offerant velociter ex Ægypto, Æthiopia
 festinet dare manus Deo.
 33 * Regna terra, cantate Deo, canite Domino.
 Semper.
 34 * Qui ascendit super cælum cali à principio,
 ecce dabit voci suæ vocem fortitudinis.
 35 * Date gloriam Deo, super Israel magnifi-
 centia eius; & fortitudo eius in calis.
 36 * Terribilis Deus de sanctuario suo, Deus Is-
 rael: ipse dabit fortitudinem & robur populo,
 benedictus Deus.

* Victori pro filiis David.

PSAL. LXIX.

2 Salua me Deus, quoniam venerunt aque usque
 ad animam.
 3 * Infixus sum in limo profundi, & non pos-
 sum consistere; veni in profundum aquarum, et
 flumen operuit me.
 4 * Laboravi clamans; exasperatum est guttur
 meum: defecerunt oculi mei expectantes Deum
 meum.
 5 * Multiplicati sunt super capillos capitis mei,
 qui oderunt me gratis; confortati sunt qui per-
 sequebantur me inimici mei iniuste. quæ non ra-
 pueram, tunc reddebam.
 6 * Deus tu scis stultitiam meam, & peccata
 mea à te non sunt abscondita.
 7 * Non confundantur in me, qui expectant te
 Domine Deus exercituum: non reuerentur in
 me qui querunt te Deus Israel.
 8 * Quia propter te portavi opprobrium, opt-
 ruit confusio faciem meam.

תרגום

פגד אלהא עשנך אהעשן אלהא שרי בבית מקדשא דנן דעברת לנא :
 30 מן היכלך חקבל קרבניא על ירושלים שכינתך שריא
 31 נוף במשרית חייבין חרע יתהון היך קניא כנישת גברין דמתרחצין בעגליא טעות עממיא רעוניה בעמא
 32 יתהון כנוי דחם איכמיא ממצרים לאתגורא
 33 מלכות עממיא שבחו קדם אלהא שבחו קדם יי לעלמין :
 34 לדיחב על
 35 הכו איקר בעשנא לאלהא דעל ישראל
 36 דחיל אלהא מבית מקדשך תקיפא דישראל הוא יתב עשנא ותוקפא לעמא וימרון בריך אלהא :
 1 לשבחא על שושניא על יד דוד :
 2 פרוק יתי אלהא ארום מטו משרית חייבין עד דאעיקו ליהיך
 3 טמעת כד בברצא דמצולחא ולית אחר למקום מטית בעמקי תקוף סיעה דרשיעא ומלך תקיף היך זוטא דמיא
 4 אשתלהות במקריי אחרחר ענקי בלו עיני מלאורכא בצלו קדם יי אלהי :
 5 סגיען משערן
 6 אלהא את ידעת לטפשותי
 7 לא יבחתון בי דסכרין עלך יי אלהים צבאות לא יתכספון בי דתכעין אלפן מנך אלהא דישראל :
 ארום מטולחך סוכרת חסודא חפה בסופא אפי :

* Manda Deus virtuti tuæ, confirma
Deus hoc, quod operatus es in nobis:

* A templo tuo in Hierusalem. tibi of-
ferent reges munera. * Increpa feras
arundinis. cōgregatio taurorum in vaccis
populorum, vt excludantur ij qui probati
sunt argento. Dissipa gentes quæ bella
volunt.

* Venient legati ex Ægypto, Æthiopia
præueniet manum eius Deo.

* Regna terræ cantate Deo, psallite Do-
mino.

* Qui ascendit super cælum cæli ad
Orientem: ecce dabit voci suæ vocem vir-
tutis.

* Date gloriam Deo. super Israel ma-
gnificencia eius, & virtus eius in nubibus.

* Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus
Israel. ipse dabit virtutem & fortitudinem
plebi suæ, benedictus Deus.

* In finem pro his qui commutabun-
tur, Psalmus Dauid. LXVIII.

S Aluum me fac Deus, quoniam intraue-
runt aquæ vsque ad animam meam.

* Infixus sum in limo profundī, & non
est substantia: veni in altitudinem maris, &
tempestas demersit me.

* Laboravi clamans, raucae factæ sunt
fauces meæ. defecerunt oculi mei dum
spero in Deum meum.

* Multiplicati sunt super capillos capi-
tis mei qui oderunt me gratis. confortati
sunt inimici mei, qui persecuti sunt me in-
iuste: quæ non rapui, tunc exolvebam.

* Deus tu scis insipientiam meam, & de-
licta mea à te non sunt abscondita.

* Non erubescant in me qui expectant
te Domine, Domine virtutum; neque con-
fundantur super me, qui quærunt te, Deus
Israel.

* Quoniam propter te sustinui oppro-
brium, operuit confusio faciem meam.

* εἰτε λαὸς θεὸς τῇ δυνάμει σου, δυνάμει σου ὁ θεὸς
τοῦτο, ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν.

* ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ. οἱ οἰκοῦντες βασι-
λεῖς δώρα.

* ἐπὶ τῇμεν τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. ἡ συναγωγὴ
πάντων τῶν ἐν ταῖς δαμάλεσι πάντων λαῶν, τοῦ ἐκκλεισθῆ-
ναι σου δεδοκιμασμένοις τὰ ἄργυριά σου· διασκορπὶς ἐθνη
τὰ ἐν πολέμοις ἐλόντα.

* ἤξου πρόσβεις ἐξ αἰγύπτου, αἰθιοπία παρεφθάσει
χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ.

* αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσαστε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυ-
ρίῳ. διάψαλμα.

* τὰ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν ἔρανόν σου ἔρανός σου ἀνὰ θάλασσαν·
ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

* ὁρῶντες δόξαν τῷ θεῷ. ἐπὶ τὸν ἰσραήλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτοῦ, ὃ ἡ δυνάμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

* θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσραήλ·
αὐτὸς δώσῃ δυνάμειν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, δι-
λογητὴς ὁ θεός.

* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ πάντων ἀλλοιωθησόμενων ψαλ-
μός σου δαυίδ. ξή.

* Σώσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς
μου. ἐνεπάγμι εἰς ἰλιὸν βυθῶν, ὃς ἐστιν ὑπόστασις,
ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ὃ καταιγὶς κατεπότισέ
με.

* ἐκοπίασα κροῦζων, ἐρεγχάσεν ὁ λάρυγγός μου·
ἐξέλιπον ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ
τὸν θεόν μου.

* ἐπληθύνησαν ὑπὲρ τὰς τεύχεα τῆς κεφαλῆς μου
μιθύντες με δωρεῶν ἐκρεταίνωσαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ
ἐκδιώκοντές με ἀδικῶς. ἀέχῃ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν.

* ὁ θεὸς σὺ ἐγὼς τὴν ἀφροσύνην μου, ὃ αἱ πλημμέ-
λειάι μου ἀπὸ τοῦ ὅτι ἀπεκρύβην.

* μὴ αἰχμαλωθῆσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε,
κύριε πάντων δυνάμεων, μὴ ὅτι ἐντραπήσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζη-
τούντές σε ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ.

* ὅτι ἐνεκά σου ὑπώγκη ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐν-
τροπήν σου πρὸς ὁσὺν μου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Præcipe Deus fortitudine tuâ; fortis esto Deus, habita in hac domo sanctuarij, quam fecisti nobis. * A templo tuo accipies sacrificia
super Ierusalem, ubi maiestas tua quiescit, tibi offerent reges munera. * Increpa exercitus peccatorum; confringe illos sicut cannam, con-
gregationem virorum, qui confidunt in vitulis idolis gentium: beneplacitum eius est in populis, qui student mente sua in lege multò pu-
tiori argento: dissipauit gentes quæ prælium committere volunt. * Venient filij Cham nigri de Ægypto vt fiant proselyti; filij Chus
current vt expandant manus suas in oratione coram Domino. * Regna gentium laudate coram Deo, cantate coram Domino in æternū:

* Sedenti super thronum gloriæ suæ in cælis cælorum à principio. ipse in verbo suo dat voce sua vocē spiritus prophetiæ in prophetiam.
* Date gloriam in fortitudine Deo, qui est super Israel: celsitudo & fortitudo eius in cælis. * Terribilis es tu Deus à domo
sanctuarij tui, fortis Israel: ipse dat fortitudinem & robur populo suo. proinde dicant, Benedictus Deus.

* Ad laudandum super lilia per manum Dauidis. PSAL. LXIX.
* Edime me Deus, quia præuenerunt castra peccatorum, adeò vt coarctarint me sicut aquæ, quæ vsque ad animam pertigérunt.
* Demersus sum tanquam in limo profundī, nec fuit consistendi locus: perueni ad profunda fortitudinis cohortis impiorum; &
rex fortis, sicut alceus aquarum quæ rapiditate ferūt, captiuum me abduxit. * Lassatus sum dum clamarem, siccatus est guttur meum,
consumpti sunt oculi mei ob perseuerantiam in oratione coram Domino Deo meo. * Multiplicati sunt plusquam capilli capitis mei, ini-
mici mei sine causa; roborati sunt trucidatores mei; inimici mei testes mendaces: quæ non rapui, ob testimonium eorum tunc restituam
& reddam. * Deus tu nosti stultitiam meam; & flagitia mea à conspectu tuo non sunt abscondita. * Non erubescant in me qui sperant
in te Domine Deus exercituum, & non confundantur in me, qui quærunt doctrinam à te Deus Israel. * Quoniam propter te sustinui
opprobrium; cooperuit pudor faciem meam.

* מוֹדֵר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנִכְרִי לְבְנֵי אֹמִי :
 * כִּי--קִנְאֶת בֵּיתְךָ אֲכָלְתָּנִי וְחִרְפוֹת חוֹרְפִיךָ
 נָפְלוּ עָלַי :
 * וְאִכְכָּה בְּצוֹם נַפְשִׁי וְתָהִי לְחִרְפוֹתַי לִי :
 * וְאַתָּנָה לְבוּשִׁי שֶׁקַּ וְאֶהִי לְהֵם לְמִשָּׁל :
 * יִשְׁיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שַׁעַר וְנִגְנְזוֹת שׁוֹתֵי שֶׁכָּר :
 * וְאֲנִי תַפְלִיתִי--לְךָ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרֶב-
 חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאִמְרֵי יִשְׁעֶךָ :
 * הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאֶל-אֶטְבְּעָה אֲנַצֵּל--מִשְׁנֵאִי
 וּמִמַּעַמְקֵי-מַיִם :
 * אֶל-תִּשְׁטַפְנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֶל-תִּבְלַעְנִי
 מִצוֹלָה וְאֶל-תִּאֲטֹר-עָלַי בְּאֶרְפִּיהָ :
 * עֲנֵנִי יְהוָה כִּי--טוֹב חֶסֶדְךָ בָּרֶב רַחֲמֶיךָ
 פָּנֶה אֵלַי :
 * וְאֶל-רִגְסֶתְךָ פָּנֶיךָ מֵעֲבֹדְךָ כִּי-צָר לִי מִהָרָה
 עֲנֵנִי :
 * קִרְבָּה אֶל-נַפְשִׁי גְּאֹלָה לְמַעַן אִיבִי פָדֵנִי :
 * אֲתָרָה יְדַעְתָּ חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּבְלִמְתִּי נִגְדְךָ
 כָּל-צוֹרְרָי :
 * חֲרַפָּה שִׁבְרָה לִבִּי וְאֲנוּשָׁה וְאִקְוָה לָנוֹד וְאֵין
 וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאתִי :
 * וַיִּתְּנוּ בְּכֻרֹתַי רֹאשׁ וּלְצִמָּאִי יִשְׁקוּנִי חֶמֶץ :
 * יְהִי--שְׁלֹחֲנִים לִפְנֵיהֶם לֶפֶחַ וּלְשִׁלּוּמִים
 לְמוֹקֶשׁ :
 * תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹר וּמִתְנִיָּהֶם תִּמְדִּי
 רִחֲמֶךָ :
 * שִׁפְךָ-עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יִשְׁיָגֵם :
 * תְּהִי-טִירְתָּם נִשְׁמָה בְּאֶהֱלֵיהֶם אֶל-יְהִי יֹשֵׁב :
 * כִּי--אַתָּה אֲשֶׁר-הִכִּיתָ רִדְפוֹ וְאֶל-מִכְאוֹב
 חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ :

9 * Alienus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meae.
 10 * Quia zelus domus tua comedit me, & opprobrium exprobrantium tibi cecidit super me.
 11 * Et fleui in ieiunio animam meam, & factum est in opprobrium mihi.
 12 * Et posui vestimentum meum saccum, & factus sum eis in parabolam.
 13 * Contra me loquebantur qui sedebant in porta, & cantabant bibentes vinum.
 14 * Mea autem oratio ad te Domine, tempus reconciliationis est, Deus in multitudine misericordiae tuae exaudi me in veritate salutis tuae.
 15 * Erue me de luto, & non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aquis.
 16 * Ne operiat me fluctus aquae, & ne absorbeat me profundum, & ne coronet super me puteus os suum.
 17 * Exaudi me Domine quoniam bona est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice ad me.
 18 * Et ne abscondas faciem tuam a seruo tuo, quoniam tribulor, cito exaudi me.
 19 * Accede ad animam meam, redime eam, propter inimicos meos libera me.
 20 * Tu scis opprobrium meum & confusionem meam & verecundiam meam: coram te sunt omnes hostes mei.
 21 * Opprobrio contritum est cor meum & desperatus sum, & expectavi qui contristaretur, & non fuit; & qui consolarentur, & non inueni.
 22 * Et dederunt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me aceto.
 23 * Sit mensa eorum coram eis in laqueum, & in retributiones ad corruendum.
 24 * Tenebrentur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurua.
 25 * Effunde super eos indignationem tuam, & ira furoris tui comprehendat eos.
 26 * Fiat commoratio eorum deserta: in tabernaculis eorum non sit qui habitet.
 27 * Quonia quae tu percussisti persecuti sunt, & ut affligerent vulneratos tuos narrabant.

תרגום

10 אָרוֹם טָנַנְתָּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ גְּמֻרָת יְהִי וְחִסְדֵּי רִשְׁיָעִים דִּמְחִסְדֵּי לֶךְ
 11 וּבְכִיתָ בְּצוֹמָא נַפְשִׁי וְתוֹת חֲסִידוֹתַי לְקִלְנָא לִי :
 12 וַיִּהְיֶה חֶלֶף בְּסוֹתֵי שִׁקְיָן וְהָיִיתָ
 14 וְאֲנִי צָלוֹתִי קִדְמָךָ יְיָ
 15 פָּצָא יְהִי מִגְּלוֹתָא דְּמִתִּיל לְטִינָא וְלֹא אֶטְמוּע אַחֲפָצִי מִשְׁנֵאִי דְּרִמְזָן
 16 לֹא יִגְלִי יְהִי מֶלֶךְ תִּקְוִי דְּמִתִּיל לְוֹטָא דְּמִנָּא וְלֹא יִסְלַעִם יְהִי שְׁלִטָן תִּקְוִי וְלֹא תַחֲפַח עָלַי גְּהֵנָם לְמַחֲפִי עָלַי פּוֹמָה :
 17 עֲנֵי יְהִי יְיָ אָרוֹם טוֹב חֶסֶדְךָ הֵיךְ סִגִּיעוֹת רַחֲמֶיךָ אֶסְחַב לְוֹתִי :
 18 וְלֹא חֶסֶלְךָ שְׂכִינְתְּךָ מֵעֲבֹדְךָ אָרוֹם עֵיק לִי סָרְחָב עֲנֵי יְהִי :
 20 אַח יְדַעְתָּ חֲסִידֵי וּבְחֵיתֵי וּבְסוֹפִי לְקַבֵּלְךָ קִימִיז כָּל
 21 חֲסִידָא חֲבֵרָת לְבָבִי וְהָא הֵיא מִרְעָא וְאוֹרְכָת לְמַרְי הַסְפִּידָא וְלִיתִּיהוֹן וְלִמְרִי תִנְחוּמִין וְלֹא אֶשְׁכַּחְתָּ :
 22 וַיִּהְיוּ בְּסִיעוֹדְתִי
 23 יְהִי פְחוּרִיהוֹן דְּסִדְרוֹ קִדְמִי בְּאַבְלִי קִדְמִיהוֹן לְקוֹלָא וְנִכְסִתְהוֹן לְתַקְלָא :
 25 שְׂדֵי עֲלִיהוֹן רִגְזָךְ וְתִקְוִי רִגְזָךְ יִדְבַקְנָת :

* Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filijs matris meæ. * Quoniā zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. * Et operui in ieiunio animā meam, & factum est in opprobrium mihi. * Et posui vestimentum meum cilicium, & factus sum illis in parabolam. * Aduersum me loquebatur qui sedebant in portis, & in me psallebant qui bibebant vinum. * Ego vero orationem meam ad te Domine, tempus beneplaciti. Deus in multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ. * Eripe me de luto, vt non infargar: libera me ab ijs qui oderunt me, & de profundis aquarum. * Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundū, neque vrgeat super me puteus os suum. * Exaudi me Domine, quoniam benigna * misericordia tua: secundum multitudinem miserationū tuarum respice in me. * Ne auertas faciem tuam a puero tuo, quoniā tribulor, velociter exaudi me. * Intende animæ meæ, & libera eam. propter inimicos meos, eripe me. * Tu enim scis improperium meum, & confusionem meam, & reuerētiam meam. In cōspectu tuo * omnes qui tribulant me. * Improperium expectauit * anima mea & miseriam. & sustinui qui simul contristaretur, & non fuit. & qui consolarentur, & non inueni. * Et dederunt in escam meā fel, & in siti mea potauerunt me aceto. * Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributionem & in scandalum. * Obscurentur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurua. * Effunde super eos iram tuam, & furor iræ tuæ comprehendat eos. * Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum ne sit qui inhabitet. * Quoniam quem tu percussisti, ipsi persecuti sunt, & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

9 * ἀπηλωτοῦ μὲν ἐξ ἡμέτερον τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ
ξένον τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.
10 * ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, ὅτι οἱ ὀνειδισ-
μοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
11 * καὶ συνεκάλυψα ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ
ἐξημέθη εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοί.
12 * καὶ ἐθέμην τὸ ἐνδυμὰ μου σάκκον, καὶ ἐξημέμην
αὐτοῖς εἰς ᾧ βολῶ.
13 * κατ' ἐμοῦ ἡ δολέχου ἐκαθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ
εἰς ἐμὲ ἐψάλλον οἱ πίνοντες οἶνον.
14 * ἐγὼ δὲ τῇ πνεύματι μου πρὸς σε κύριε, καὶ ῥῆς διδο-
κίας· ὁ θεὸς ἐν τῇ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν
15 ἀληθείᾳ τῇ σωτηρίας σου, ὁ δὲ σὸν μέγα πνεῦμα, ἵνα
μὴ ἐμπαγῶ ῥυτίδῃ ἐν τῇ μεθυστῇ μου, καὶ ἐν τῇ
16 βαθέων τῶν ὑδάτων. * μὴ με καταπόντισάτω κατα-
γίς ὑδάτων, μὴ δὲ καταπέτω με βυθός, μὴ δὲ συχέτω
ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
17 * εἰσακούσόν μου κύριε, ὅτι χεῖρόν σου ἐλέος σου, καὶ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπὶ βλεψὼν ἐπ' ἐμέ.
18 * μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρὸς ὁπὼν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου,
19 ὅτι ἐλπίσμαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. * πρὸς τῇ ψυχῇ
μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥύσαι
20 με· σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, ὅτι τὴν αἰχμὴν
μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐναντίον σου πρότερος οἱ θλι-
21 βοντές με· ὀνειδισμόν πνεύματός σου ἡ ψυχὴ μου ἐ-
καταπώριον· καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ ἐχὺ-
πῆρξεν· ἐκατακαλονόησας, καὶ ἐχὺ δρόνον.
22 * καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βράδι μου χολῶ, καὶ εἰς τὴν δι-
ψάν μου ἐπόπισόν με ὁ θεός.
23 * ἡμετέραν ἡ τρέψαντα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς πα-
γίδα, ὅτι εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκεδῆδαλον.
24 * σκολιῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
καὶ τὸν νότον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαψον.
25 * ἐκχεον ἐπ' αὐτὰς τὴν ὀργὴν σου, ὅτι θυμὸς τῆς ὀργῆς
σου κατὰ λαοὺς αὐτὰς.
26 * ἡμετέραν ἡ ἐπαυλὶς αὐτῶν ἡ ἡμετέραν, καὶ ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ὁ κατακαίν.
27 * ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τῷ
ἀλγὲ τῶν τραυμάτων μου πνεύματός σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Extraneus reputatus sum apud fratres meos, & veluti filius populorum filijs matris meæ. * Quoniam zelus domus sanctitatis tuæ consumpsit me, & vituperia impiorum qui vituperant te dum participia faciunt idola sua gloriæ tuæ, ceciderunt super me. * Et defleui in ieiunio animam meam, & fuit pietas mea in opprobrium mihi. * Et posui pro vestimento meo saccos, & fui illis in prouerbium. * Loquentur aduersum me sedentes in porta in domo anguli, & cantilena eorum ero, qui vadunt bibitum siceram in domo cauponaria. * Et ego orationem meam coram te effundo Domine in tempore beneplaciti: Deus propter multitudinem bonitatis tuæ exaudi me in veritate redemptionis tuæ. * Libera me de captiuitate quæ similis est luto, & non submergar: eripiar ab osoribus meis, qui comparantur profunditatibus aquarum. * Ne captiuum abducatur rex fortis, qui comparatur est aluco aquarum: nec absorbeat me princeps potens, & non aperiat aduersum me gehenna vt claudat super me os suum. * Exaudi me Domine quoniam bona est misericordia tua, secundum multitudinem miserationum tuarum respice ad me. * Neque auferas maiestatem tuam a seruo tuo, quoniam angustia est mihi: festina, exaudi me. * Appropinqua animæ meæ, redime illam, vt non sese efferant in me inimici mei, redime me. * Tu nosti opprobrium meum, & confusionem meam & ignominiam meam: in cōspectu tuo stant omnes qui molestant me. * Ignominia fregit cor meum, & ecce ipsa morbo afficit, porro expectaui prefectos luctus, & non subsistit: & consolatores, & non inueni. * Et dederunt in escam meam fel capiti basiliscorum, & in siti mea potauerunt me aceto. * Sit mensa eorum quam parauerunt coram me in luctu meo coram eis in laqueum, & sacrificia eorum in scandalum. * Obtenebrentur oculi eorum ne videant, & lumbos eorum continuè fac nutare. * Effunde super eos furor tuum, & violentia furoris tui apprehendat eos. * Sit habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet. * Quoniam quem tu vulnerasti, persecuti sunt, & de eo qui dolorem suffert propter interfectos tuos, obloquentur.

תִּנְהַר עֵינַי עַל-עוֹנֵם וְאֵל-יִכְאוּ בְּצַדִּיקְתָּךְ׃
יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים אֵל-
יִכְתְּבוּ׃
וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יִשְׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁבְּכֵנִי׃
אֶהְלֵלָה שֵׁם-אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדִּלְנוּ בְּתוֹדָה׃
וְתִיטֵב לַיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מִפְּרִים׃
רְאוּ עֲנוּיִם יִשְׁמְחוּ דְרָשִׁי אֱלֹהִים וַיְחִי
לִבְנֵכֶם׃
כִּי-שָׁמַע אֵל-אֲבִיוֹנִים יְהוָה וְאֵת-אֶסְיָיו
לֹא בָזָה׃
יֶהְלֶלְהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יָמִים וְכָל-רֶמֶשׂ בָּם׃
כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיְבַנֶּה עָרֵי יְהוּדָה
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וַיִּרְשׁוּהָ׃
וְזֶרַע עַבְדָּיו יִנְחַלְוָה וְאַהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ-בָּהּ׃

ע

לְמַנְצָה לְדוֹד לְחֹזֶכִיר׃
אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוֹשֵׁל׃
יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲרָי וַיִּכְלְמוּ
חֲפָצֵי רַעְתִּי׃
יָשׁוּבוּ עַל-עַקֵּב בְּשֵׁתֶם הָאֲמָרִים הָאֵלֶּה׃
רָחֵם׃
יִשְׁיוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל-מִבְקְשֵׁיךָ וַיֹּאמְרוּ תִמְדֵּךְ
יִגְדֵּל אֱלֹהִים אֲהַבִּי יִשְׁוּעַתְךָ׃
וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חוֹשֵׁל-לִי עֲזָרִי
וּמַפְלִטִי אֶתָּה יְהוָה אֵל-תֹּאחֶר׃

עא

בְּךָ-יְהוָה חֲסִיתִי אֵל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
בְּצַדִּיקְתָּךְ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלֵּטֵנִי הִטָּה-אֵלַי אָזְנוֹךְ
וְהוֹשִׁיעֵנִי׃

28 * Da iniquitatem super iniquitatem eorum,
& non veniant in iustitia tua.
29 * Deleantur de libro viventium, & cum ius-
tis non scribantur.
30 * Ego autem pauper & dolens; salus tua
Deus suscipiat me.
31 * Laudabo nomen Dei in cantico, & magni-
ficabo eum in confessione.
32 * Et placebit Domino super vitulum nouel-
lum cornua efferentem & ungulas.
33 * Videntes mansueti letabuntur, qui quæri-
tis Deum, vivet anima vestra.
34 * Quoniam exaudiuit pauperes Dominus,
& viñctos suos non despexit.
35 * Laudent eum cali & terra, mare & om-
nia quæ moventur in eis.
36 * Quoniam Deus saluabit Sion, & edifica-
bit ciuitates Iuda, & habitabunt ibi & possi-
debunt eam.
37 * Et semen seruorum eius possidebit eam, &
qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

i * Victori David ad recordandum.

PSAL. LXX.

2 Deus ut liberes me, Domine ut auxiliariis
mihi festina.
3 * Confundantur & erubescant, quærentes
animam meam: couertantur retrorsum & eru-
bescant qui volunt mihi malum.
4 * Reuertantur ad vestigium confusionis suæ,
qui dicunt mihi, Vab vab.
5 * Gaudeant & latentur in te omnes quæ-
rentes te, & dicant semper, Magnificetur Do-
minus, qui diligunt salutare tuum.
6 * Ego autem egenus & pauper, Deus festi-
na pro me, auxilium meum & saluator meus
tu, Domine ne moreris.

PSAL. LXXI.

1 IN te Domine speraui, non confundar in
æternum.
2 * In iustitia tua erue me & libera me: incli-
na ad me aurem tuam, & salua me.

תרגום

29 וְתִמְחוּ מִסֵּפֶר דְּכִרְוֹ חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים לֹא יִכְתְּבוּ׃
31 אֲשַׁבֵּחַ שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶרְבִּינָה בְּתוֹדָה׃
33 חֲמֵן עֲנוּתֵנוּ וַיְחַדֵּן חֲבֵעֵי אֶלְפָּן מִן קֶדֶם אֱלֹהִים וַיְחִי לִבְכּוֹן׃
35 וַיִּשְׁבְּחוּ לָהּ מִלֵּאכֵי שָׁמַיָא וַיְחַבֵּי אֶרְעָא וְכָל דְּרַחֲשִׁין בְּהוֹן׃
37 וּבְנֵי עַבְדֵּיךָ וַיִּחַסְנוּ יְתָה וְרַחֲמֵי שְׁמָה יִשְׂרָאֵל בְּגִנָּה׃

ע

2 אֱלֹהִים לְפַעֲמָה יְחִי יְיָ לְמַסְעָרֵי הַחַיִּים זָרִין׃
4 וַיִּכְרַעוּ הַיָּד בְּהַתְּהוֹן דְּאֶמְרִין עַלִּי חֲרִינָא חֲרִינָא׃
6 וְאֲנָא עָנָא וְחֲשִׁיכָא אֱלֹהִים זָרוּ לִי סַעְדִּי וְשִׁבְתִּי אֶת הוּא יְיָ לֹא תוֹחֵר׃

עא

2 בְּצַדִּיקְתָּךְ פָּצָא יְחִי וְחֲשׁוּבְנֵי תַצִּילֵנִי לֹחֲמִי אֲזִינֵךְ וּפְרוֹק יְחִי׃
2 בְּמִסְרֵךְ יְיָ הִתְרַחֲצָה לֹא אֲבִתָּה לְעֹלָם׃

* Appone iniquitatem super iniquita-
tem eorum, & ne intrent in iustitia tua:
* Deleantur de libro viventium, & cum
iustis non scribantur. * Pauper & dolens
sum ego, salus tua Deus * suscipiat me.
* Laudabo nomen Dei mecum canti-
co, * magnificabo eum in laude. * Et pla-
cebit Deo super vitulum nouellum, cor-
nua producentem & ungulas. * Videant
pauperes & latentur, querite Deū, & viuet
anima vestra. * Quoniam exaudiuit pau-
peres Dominus, & vinctos suos non de-
spexit. * Laudent illum cæli & terra,
mare & omnia reptilia in * eo. * Quoniam
Deus saluam faciet Sion; & ædificabuntur
ciuitates Iudæ. Et inhabitabunt ibi, &
hæreditate acquirant eam. * Et semen ser-
uorum * tuorum possidebit eam: & qui dili-
gunt nomen * tuum, habitabunt in ea.

* In finem Dauid in rememorationem,
quod saluum me fecit Dominus.

PSAL. LXIX.

Deus in adiutorium meū intende, Do-
mine ad adiuuandum me festina.

* Confundantur & reuerentur qui qua-
runt animam meam. Auertantur retror-
sum & erubescant, qui volunt mihi mala.

* Auertantur statim erubescences, qui
dicunt mihi, Euge euge. * Exultent & læte-
tur in te omnes qui quærunt te Deus. &
dicant semper, Magnificetur Dominus,
qui diligunt salutare tuum. * Ego verò
egenus sum & pauper: Deus adiuua me,
adiutor meus & liberator meus es tu, Do-
mine ne moreris.

Dauid Psalmus filiorum Jonadab, & prio-
rum captiuorum: sine titulo apud He-
bræos.

LXX.

IN te Domine speraui, non confundar
in æternum. * In iustitia tua libera
me, & eripe me: inclina ad me aurē tuam,
& salua me.

8 * πωρόδες δυνάμειν ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, ἵνα μὴ εἰσελ-
θῶσιν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
9 * ὁξυλευθήτωσαν ἐν βίβλου ζώντων, ἵνα μὴ δικαίων
μὴ γενοφῆτωσαν. * πτωχὸς ἔσθ' ἀλγὼν εἰμὶ ἐγώ, ἡ σω-
τηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.
10 * αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ὧδ' ἡς, μεγαλυ-
νῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. * καὶ ὁρῶσι τὰ θεῶν ὑπὲρ μόχ-
νον; κέρεται ἐκ φέροντα ἑσπλάς.
11 * ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ διφρανήτωσαν, ἐκζητήσατε
τὸν θεὸν ὁ ζῆς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. * ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενή-
των ὁ κύριος, ἵνα οὐ πεπεδημένοι αὐτῷ ὅτι ὁξυλευθήσονται.
12 * αἰνεσάτωσαν αὐτὸν ὁ οὐρανὸς ὁ γῆ, θάλασσα καὶ
πᾶν τὰ ἐρποντα ἐν αὐτῇ. * ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὸν
σιών, ὁ οἰκοδομηθήσεται αἱ πόλεις τῆς ἰσραήλ. ἡ κατακλι-
θεὶσιν ἐκεῖ, ἡ κληρονομήσουσιν αὐτήν.
13 * καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθεξουσιν αὐτήν. καὶ
ὁ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα σου κατακληνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

1 * Εἰς τὸ τέλος τῷ δαυὶδ εἰς δυνάμην σου, εἰς τὸ σῶσαί
με κύριον. ξθ'.

2 * ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πωρόχες, κύριε εἰς τὴν
βοηθήσασθαι μοι σπεύδον.

3 * αἰχμωθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ὁ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου. διψορραφήτωσαν εἰς ταπείνωσιν, καὶ κα-
ταχμωθήτωσαν, ὁ βουλόμενοι μοι κακά.

4 * διψορραφήτωσαν ὡς αὐτὰ αἰχμωόμενοι, ὁ λέ-
γοντές μοι διγέ διγέ.

5 * ἀγαλλιάσων καὶ διφρανήτωσαν ἐπὶ τοῖς πάντες
οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. ἡ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγα-
λυθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

6 * ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένθης, ὁ θεός βοηθήσόν μοι,
βοηθός μου ὁ ῥύστης μου εἰ σύ, κύριε μὴ χερίσης.

Τῷ δαυὶδ ψαλμὸς τῶν ὑμῶν ἰωνάδὰβ, ἡ τῶν πρώτως
αἰχμαλωτισθέντων. ὁ ἐπιγραφὸς πρὸς ἑβραίους.
ο'.

1 * Ἐπὶ τοῖς κύριε ἤλπισα, μὴ καταχυνθῶ εἰς τὴν αἰώ-
να. * ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσάι με καὶ ὁξυλευθῶ
κλῖνον πρὸς με τὸ ὄξυ σου καὶ σῶσόν με.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Adde iniquitatem super iniquitatem eorum, & non mereantur intrare in Ecclesiam iustorum tuorum. * Deleantur de libro me-
moriarum tuorum, & cum iustis non scribantur. * Et ego pauper & mæstus sum: redemptio tua Deus roboret me.

* Laudabo nomen Dei mei in cantico, & magnificabo eum in confessione. * Et placebit oratio mea coram Domino magis quàm
bos pinguis & electus cum cornibus suis, & ungularum fissionibus. * Visuri sunt humiles, & lataturi quærentes doctrinam à
conspectu Dei; & viuet cor vestrum. * Quoniam suscipit orationem pauperum Dominus, & vinctos suos non despexit.

* Laudent eum angeli cælorum, & habitatores terræ; maria, & omnia reptantia in eis.
* Quoniam Deus redimet Sion, & fundabit ciuitates Iudæ, & habitabunt ibi, & possidebunt eam.
* Et filij seruorum eius possidebunt eam: & qui diligunt nomen eius, habitabunt in medio illius.

Deus ad liberandum me, Domine ad adiuuandum me accinctus esto. * Confundantur & opprobrio afficiantur quærentes ani-
mam meam, conuertantur retrorsum, & erubescant volentes malum meum. * Incuruentur iuxta confusionem suam, qui
dicunt aduersum me, Gauisi sumus, gauisi sumus. * Exultent & latentur in Verbo tuo, omnes quærentes eruditionem à te:
& dicant continuè, Magnificetur gloria Domini, diligentes redemptionem tuam. * Ego autem egenus sum & pauper:
Deus festina ad me: auxilium meum, & redemptio mea tu es, Domine ne moreris.

LXXI.

IN verbo tuo Dñe confusus sum: non confundar in seculum. * In iustitia tua erue me & libera me: inclina ad me aurē tuā, & redime me.

* הִיָּה לִי לְצוּר מַעֲוֹן לְבֹאֵת תָּמִיד צְוִיתָ לְהוֹשִׁיעַנִי
 כִּי־סִלְעִי וּמַצֻּדָתִי אַתָּה :
 * אֱלֹהֵי פִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲוֹל וְחוֹמָץ :
 * כִּי־אַתָּה תִּקְוִיתִי אֲדֹנָיִי יְהוָה מִבִּטְחִי מִנְעוּרַי :
 * עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְעֵי גֵּמִי אַתָּה גִּזְוִי
 בְּךָ תִּהְלֹתִי תָמִיד :
 * בְּמוֹפֶת הַיָּתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסֵי־עֵץ :
 * יִמְלֹא פִי תִהְלֹתְךָ כֹּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ :
 * אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲתָ וּקְנָה כְּכֹלֹרֶת כֹּחִי אֶל־
 רִעֹזִיכִי :
 * כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נִוְעָצוּ יַחְדָּם :
 * לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רִדְפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי־גֵּזֶן
 מִצִּיל :
 * אֱלֹהִים אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֻזִּי
 חִישָׁה :
 * יִבְשׁוּ וְיִכְלָו שֹׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה וְכִלְמָה
 מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי :
 * וְאֲנִי תָמִיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תִּהְלֹתְךָ :
 * פִּי יִסְפֹּר צְדָקָתְךָ כֹּל־הַיּוֹם תִּשְׁוַעְתְּךָ כִּי לֹא
 יִדְעֵתִי סִפְרוֹתֶיךָ :
 * אֲבֹא בִּגְבוּרַת אֲדֹנָיִי יְהוָה אֲזַכִּיר צְדָקָתְךָ
 לְבָדְךָ :
 * אֱלֹהִים לְמִדַּתִּי מִנְעוּרִי וְעַד־הַנֶּה אֲגִיד
 נִפְלְאוֹתֶיךָ :
 * וְגַם עַד־זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל־תִּעֲזָבֵנִי עַד־
 אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדֹר לְכָל־יָבוֹא גְבוּרָתְךָ :
 * וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת
 אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ :
 * גֵּאֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ צְרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תִּשׁוּב
 תַּחֲיִינוּ וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תִּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ :

* *Esto mihi robustum habitaculum, ut ingre-*
diar iugiter, praecepisti ut saluares me, quia pe-
tra mea & fortitudo mea es tu.
 * *Deus meus salua me de manu impij, de ma-*
nu iniqui & nocentis.
 * *Quoniam tu es expectatio mea, Domine*
Deus fiducia mea ab adolescentia mea.
 * *A te sustentatus sum ex utero, de ventre*
matris meae, tu es protector meus, in te laus mea.
Semper.
 * *Quasi portentum factus sum multis, & tu*
spes mea fortissima.
 * *Impleatur os meum laude tua, tota die ma-*
gnitudine tua.
 * *Ne proijcias me in tempore senectutis, cum*
defecerit fortitudo mea ne derelinquas me.
 * *Quia dixerunt inimici mei mihi, & qui*
obseruabant animam meam consilium inierunt
pariter: Dicentes, Deus dereliquit eum: per-
sequimini & comprehendite eum, quia non est
qui eruat.
 * *Deus ne elongeris à me, Deus meus in au-*
xilium mihi festina.
 * *Confundantur & consumantur aduersarij*
anima meae; operiantur opprobrio & confusio-
ne, qui quærunt malum mihi.
 * *Ego autem iugiter expectabo, & adijciam*
super omnes laudationes tuas.
 * *Os meum narrabit iustitiam tuam, tota die*
salutare tuum, quoniam non cognoui litera-
turas.
 * *Ingrediar in fortitudine Domini Dei, &*
cordabor iustitiae tuae solius.
 * *Deus docuisti me ab adolescentia mea, &*
usque nunc annuntiabo mirabilia tua.
 * *Insuper & usque in senectutem & canos*
Deus ne derelinquas me, donec annunciem bra-
chium tuum generationi, cunctisque qui ven-
turi sunt fortitudines tuas.
 * *Et iustitiam tuam Deus usque in excelsum,*
quanta fecisti magnalia Deus, quis similis tibi?
 * *Qui ostendisti mihi tribulationes plurimas*
et malas, conuersus uiuificabis nos, & de aby-
ssis terrae rursum educes nos.

תרגום

* חוֹלִי לְמִינֵי עֵשׂוֹן לְמַעַל הַדִּירָא לְמַפְרָק יְהִי אֲרוֹם הַיּוֹקֵפוֹ וְכִדְךָ חוֹסְנִי אַנְתָּה :
 * אֲרוֹם אַנְתָּה הוּא סִכְרִי וְיִי אֱלֹהֵי רַחֲצָנִי מִן שְׁלִיטֹתִי :
 * הַיּוֹךְ חֲמָה הוּתִי לְסִגְיָעִין וְאַתָּה רַחֲצָנִי וְעִשְׂנָא דִּילִי :
 * אֲרוֹם אֲמַרְוּעִלִי בְּעִלְדִּיכִי בִישׁוֹ וְנִטְרִי נַפְשִׁי מִחֲמִלְכִין כְּחִרָא :
 * אֱלֹהֵי לֹא תִרְחַק מִנִּי וְיִי לְסִעוּרִי זְרוּ :
 * וְאַנְתָּה הַדִּירָא אֲזִידִיךָ וְאַצְלִי וְאַוְסִיף עַל כָּל תִּשְׁבַּחְתְּךָ :
 * וְיִשְׁתַּעֲבֹד שֹׁטְנֵי נַפְשִׁי וְיִעֲטֻפוּן קִלְנָא וְכִסּוּפָא חֲבָעִי בִישׁוּתִי :
 * וְיִשְׁתַּעֲבֹד צְדָקָתְךָ כֹּל יוֹמָא פְּרָקְנֶךָ אֲרוֹם לֹא יִדְעָה מִנִּינְהוֹן :
 * אֱלֹהֵי כְּגִבּוּרָתָא דִּי אֱלֹהֵי אֲדָכְרָא צְדָקָתְךָ לְכָל־חֻזְרָךְ :
 * אֱלֹהֵי אֲלַפְחָנָא בְּנִיטָא מִשְׁלִיטֹתִי וְעַד הַשְׁתָּא אַתָּה פְּרִישׁוּתְךָ :
 * חֲחוּד עַד זְקֵנָתָא וְסִיבֻתָא אֱלֹהֵי לֹא תִשְׁבּוּק יְהִי עַד רַחֲמֵי תְּקוּף דְּרוּעֶךָ לְדֹר חֻזְרָא לְכָל דִּי יְהִי כַח גְּבוּלְתְּךָ :
 * וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהֵי עַד שְׁמֵי מְרוֹמָא דְּעִבְדָּתָא רַבְרָבִין אֱלֹהֵי מִן כּוֹחְךָ :
 * וְאַחֲמִיתוּ עֲקוֹן סִגְיָעִין וְכִישָׁן הַחֹב תַּחֲיִי יִתְנָא וְכִחְוִמָא אֲרַעֲיָתָא חֲחוּב תִּסְיִק יִתְנָא :

* Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum vt saluū me facias. Quoniam firmamentum meum & refugium meum es tu. * Deus meus eripe me de manu peccatoris, de manu contra legē agentis & iniqui. * Quoniam tu es patientia mea Domine, Domine spes mea à iuuentute mea. * In te confirmatus sum ex utero, de ventre matris meæ, tu meus es protector. in te cantatio mea semper.

* Tanquam prodigium factus sum multis, & tu adiutor meus fortis. * Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. * Ne proicias me in tempore senectutis: cū defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

* Quia dixerunt inimici mei mihi, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in vnū: * Dicentes, Deus dereliquit eum, persequimini & comprehendite eum, quia non est qui eripiat.

* Deus meus ne elongeris à me, Deus meus in adiutorium meum respice.

* Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ, operiantur confusione & pudore qui quærunt mala mihi.

* Ego autem semper sperabo in te, & adijciam super omnem laudem tuam.

* Os meum annunciabit iustitiam tuā, tota die salutare tuum. quoniam non cognoui * literaturas. * Introibo in potentiam Domini: Domine memorabor iustitiæ tuæ solius. * Deus meus qui docuisti me à iuuentute mea, & vsque nunc pronuntiabo mirabilia tua; & vsque in senectam & senium. Deus meus ne derelinquas me, donec annūciem brachium tuū generationi omni quæ ventura est: potentiam tuam,

* Et iustitiam tuā Deus vsque in altissima: quæ fecisti mihi magnalia. Deus quis similis tibi? * Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas, & conuersus viuificasti me, & de abyssis terræ * reduxisti me.

* γὰρ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, & εἰς τόπον ὁχυρὸν τοῦ σώσαι με· ὅτι σερέωμά μου ἐκ καταφυγῆς μου εἶ σύ.

* ὁ θεὸς μου ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς ᾧδανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

* ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

* Ἰπὶ σὲ ἐπεσηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν θεῷ ἡ ὑμνησίς μου διαπαντός.

* ὥσπερ τέρας ἐγρήθητι τοῖς πολλοῖς, & σὺ βοηθός μου κραταίος.

* πληρωθήτω τὸ σῶμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλῳ τῷ ἡμέραν τῷ μεγαλοπρέπειά σου.

* μὴ ὀπορρίψῃς με εἰς καὶ ἄν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τῷ ἰσχύ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

* ὅτι εἶπον ὁ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ ὁ φυλάσσοντες τῷ ψυχῷ μου ἐβουλόσαντο ἰπὶ τοῦτο.

* λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, κατεδίωξαν καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι ὅσα ἔστιν ὁ ῥυόμην.

* ὁ θεὸς μου μὴ μακρυνῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεὸς μου εἰς τῷ βοήθειά μου πείρασ.

* αἰχμηθήτωσαν & ἐκλιπέτωσαν ὁ ἐνδιαβάλλοντες τῷ ψυχῷ μου, ᾧ ἐβαλλέτωσαν αἰχμῶν & ἐντροπῶν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

* ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπὶς ἰπὶ σὲ, καὶ περὶ ὅσω ἰπὶ πᾶσαν τῷ αἰνεσί σου.

* τὸ σῶμα μου ἀπαγγελεῖ τῷ δικαιοσύνῃ σου, ὅλῳ τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι ὅσα ἔγνω γράμμα-
16 τείας. * εἰσελθὼμαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου, κύριε μνη-
17 σθήτωμαι τὴ δικαιοσύνῃ σου μόνου.

* ὁ θεὸς μου ἀεδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, & μέχει
18 ἔνδον ἀπαγγελεῖ τὰ θαυμάσιά σου,

* καὶ ἕως γήρως & πρεσβείου· ὁ θεὸς μου μὴ ἐγκατα-
19 λίπῃς με ἕως δὴ ἀπαγγελεῖ τὴν βραχίονά σου τῇ γυναι-
20 πάσῃ τῇ ἐρχομένη· τῷ δυναστείᾳ σου,

* καὶ τῷ δικαιοσύνῃ σου ὁ θεὸς ἕως πάντων ὑψίστων, ἀ-
21 ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὁμοίός σοι;

* ὅσας ἐδείξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς, καὶ
22 ἰπὶ σὲ ἔξωποίησάς με, καὶ ἐκ πάντων ἀβύσσων τὴ γῆς
23 δυνήγαγές με.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

- 1 Esto mihi rupes fortis ad quam ingrediar iugiter: iussisti redimi me, quoniam firmitas mea, & arx fortitudinis meæ tu es.
2 Deus libera me de manu impij, de manu auctoris iniquitatis & violentiæ. Quoniam tu es spes mea Domine Deus meus, fiducia mea à pueritia mea.
3 Super te confirmatus sum ab utero, à ventre matris meæ tu extraxisti me in verbo tuo: tibi laus mea iugiter.
4 Sicut prodigium fui plurimis, & tu fiducia mea, & fortitudo mea. Replebitur os meum laude tua, tota die gloria tua.
5 Ne proicias me in tempore senectutis; cū defecerit virtus mea, ne deseras me. Quoniam dixerunt aduersum me inimici mei malum, & obseruatores animæ meæ consultant simul.
6 Dicendo: Deus dereliquit eum, persequimini & apprehendite eum, quoniam non est qui redimat.
7 Deus ne elongeris à me; Domine ad auxilium meum festina.
8 Confundantur & deleantur aduersarij animæ meæ: amiciantur ignominia, & opprobrio quærentes malum meum.
9 Ego autem iugiter expectabo, precaborque & adijciam super omnem laudem tuam.
10 Os meum annunciabit iustitiam tuam, tota die redemptionem tuam, quoniam nesciui numerum earum.
11 Ingrediar in fortitudinem Domini: Deus recordabor iustitiæ tuæ tantummodo.
12 Deus docuisti me in portentis ab adolescentia mea; ad hoc vsque momentum annuntiabo mirabilia tua.
13 Sed etiam vsque in senectutem, & canitiem Deus ne derelinquas me, donec annunciem fortitudinem brachij tui generationi alteræ, cuilibet venturo virtutem fortitudinis tuæ.
14 Et iustitia tua Deus vsque ad cælos excelsos, quos fecisti maximos: Deus, quis est sicut tu?
15 Qui ostendisti nobis afflictiones multas & malas; redeas, viuifica nos; & de abyssis inferiori reuertens, educa nos.

* Multiplicasti super me magnificentiā tuam, & conuersus consolatus es me, & de abyssis terræ iterum reduxisti me. * Et enim ego confitebor tibi in populis Domine; in vasis psalmi veritatem tuā Deus. psallam tibi in cithara sanctus Israel. * Exultabunt labia mea dum cantauero tibi, & anima mea quam redemisti. * Insuper autem & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cū confusi & reueriti fuerint, qui quærunt mala mihi. * In Salomonem Psalmus David.

LXXI.

Deus iudicium tuū regi da, & iustitiam tuam filio regis: * Iudicare populum tuū in iustitia, & pauperes tuos in iudicio. * Suscipiant montes pacem populo, & colles iustitiam. * Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem. * Et permanebit cum Sole; & ante Lunam in generatione generationum. * Descendet sicut pluuia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram. * Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis, donec auferatur Luna. * Et dominabitur à mari vsque ad mare, & à fluminibus vsque ad terminos orbis terrarum. * Coram illo procident Æthiopes, & inimici eius terram lingent. * Reges Tharsis & insulæ munera offerent, reges Arabū & Saba dona adducent. * Et adorabunt eum omnes reges terræ, omnes gentes seruiant ei. * Quia liberauit pauperē à potēte, & pauperem cui nō erat adiutor. * Parcet pauperi & inopi, & animas pauperū saluas faciet. * Ex vsuris & ex iniquitate redimet animas eorū, & honorabile nomen eius coram illis. * Et viuet & dabitur ei de auro Arabia, & adorabūt de ipso semper: tota die benedicent ei. * Erit firmamentum in terra in summis montium. Superextolletur super Libanum fructus eius, & florebut de ciuitate sicut fœnum terræ.

ἐπ' ἐλεῖσας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἰπὶς ῥέψας παρεκάλεσάς με, & ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. καὶ ὅτι ἐγὼ ἐξομολογήσμαι σοὶ ἐν λαοῖς κύριε, ἐν σκλάβοις ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός. ψαλῶ σοὶ ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ἱσραὴλ. ἀγαλλιάσθῃ τὰ χεῖρα μου ὅταν ψάλλω σοί, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐλυτρώσῃ. ἐπὶ ᾧ ἡ γλῶσσά μου ὁμολογήσῃ τὴν μεγαλωσύνην σου ὅταν αἰχμηθῶσι ἐν τρεπιδὶν τοῖς ζήτοῦντες τὰ κακά μοι. Εἰς σαλμωνὶν ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ. ὁ α'. Ὁ θεὸς τὸ κῆρμά σου τῷ βασιλεῖ δός, & τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ σου βασιλέως. κλίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἑστῇ πτωχὸς σου ἐν κρίσει. ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰς ἑλνὺν τῷ λαῷ, & ὁ βουνὸς δικαιοσύνης σου. κλινεῖ ἑστῇ πτωχὸς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει ἑστῇ υἱὸς τῶν πενήτων, & ταπεινώσει συκοφαντῶν. καὶ συμπαραμυθεῖ τῷ ἡλίῳ, & πρὸς τὴν σελήνῃ γεγενῆσθαι χρεῶν. κατεθήσεται ὡς ἡ γῆς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡς ἡ σελήνη ἐπὶ τὴν γῆν. ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς δικαιοσύνη, & πληθήσεται εἰρήνη ἕως ὅτου ἀνακαταβῇ ἡ σελήνη. καὶ κατεκλυθήσεται ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, & ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. ἐνώπιον αὐτῆς πρὸς περὶ τοῦ αἰθίοπος, & ἡ ἐχθροὶ αὐτῆς χοὸν λείξουσιν. βασιλεῖς θαρσεῖς & ἡνδοὶ δώρα προσέουσιν, βασιλεῖς ὁράβων & σαβαὶ δώρα προσάξουσιν. καὶ προσκυθήσονται αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ διωγμοῦ, καὶ πικρὰ τὰ ἔχοντα ὑπὲρ ἡ βοήθης. φείσεται πτωχὸν & πένητον, & ψυχὰς πικρῶν σώσει. ἐκ τῆς ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, & ὁνομασίαν αὐτῆς ἐνώπιον αὐτῶν. & ἡ ζήσεται & δοθήσεται αὐτῷ ἐκ χειρὸς τῆς ὁράβιας, καὶ προσδύξοντα περὶ αὐτῆς διαπαντός ὅλην τὴν ἡμέραν ὁμολογήσονται αὐτῇ. ἔσται σήμερον ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἀκρῶν τῶν ὀρέων ὑπεραυθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ καρπὸς αὐτῆς, & ἐξανθήσονται ἐκ πόλεως ὡς χοῖρος τῆς γῆς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Multiplicabis magnificentiam meam, & reuersus consolaberis me. * Sed & ego confitebor coram te instrumentis musices, & nabo annuncio veritatem tuam Deus meus: laudabo coram te in cithara sancte Israelis. * Exultabunt labia mea cū laudes dixerō coram te, & anima mea quam redemisti. * Insuper lingua mea tota die annuntiabit iustitiam tuam, quoniam confusi sunt, quoniam opprobrio affecti sunt quærentes malum meum. * Per manum Salomonis dictus propheticè. PSAL. LXXII. Deus sententiam iudiciorum tuorum regi Christo dato, & iustitiam tuam filio Davidis regis. * Iudicabit populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in sententia iudicij. * Afferent habitatores montium pacem populo domus Israel, & colles iustitiam. * Iudicabit pauperes populi, redimet filios miserorum, & conteret virum raptorem. * Timebunt à te cū ascensu Solis, & orabunt coram lumine Lunæ in generationes generationum. * Descendet sicut pluuia spontanea super herbam corrolam à locustis; sicut stillæ pluuie serotinae stillantes super terram. * Multiplicabuntur in diebus eius iusti; & abundantia pacis, donec destruantur serui Lunæ. * Et dominabitur ab angulo maris magni vsque ad angulum maris Oceani, & ab Euphrate vsque ad fines terræ. * Coram eo humiliabuntur proceres, & inimici eius puluerem lingent. * Reges Tharsis & insulæ maris magni Oceani oblationem adducent: reges Seba, & Saba dona offerent. * Et adorabunt eum omnes reges; omnes populi subditi erunt ei. * Quoniam liberabit miserum qui quærit inclinationem; & pauperem cui non est adiutor. * Miserebitur misero & inopi: & animas inopum redimet. * Ab oppressione & iniurijs liberabit animas eorum, & erit carus sanguis eorum coram eo. * Et viuet & dabit ei de auro quod attulerunt de Seba, & orabit pro eo continuè, omni die benedicet ei. * Erit substantificus panis in terra in capite montium; strepitum edet sicut Libanus fructus eius, & germinabunt de ciuitate Ierusalem sicut herba terræ.

יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שָׁמַיִם יִנָּן שְׁמוֹ וַיִּתְּבָרְכוּ
 בּוֹ כָּל-גּוֹיִם יִשְׂרָאֵל׃
 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָרְךָ׃
 וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-
 כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃

כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן-יִשָּׁי׃

עג

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֲדָטוֹב לַיִּשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי
 לִבִּי׃
 וְאֲנִי בְּמַעַט נְטוּי רַגְלִי כְּאִין שִׁפְכָה אֲשֵׁרִי׃
 כִּי קִנְאֹתִי בְּהוֹלִלִים שְׁלוֹם רָשָׁעִים אֲרָאָה׃
 כִּי אִין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיָּא אֹלָם׃
 בַּעֲמַל אָנוּשׁ אֵינִימוּ וְעַם-אָדָם לֹא יִנְבְּעוּ׃
 לָכֵן עֲנַקְתָּמוּ גְאוּרָה יַעֲטָף-שִׁירָת חֲמָס לָמוּ׃
 יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָיו עָבְרוּ מִשְׁכִּיּוֹת לִבִּי׃
 יִמְקוּ וַיִּדְּבְרוּ בְּרַע עֲשָׂק מִמְרוֹם יִדְּבְרוּ׃
 שָׁתוּ בִּשְׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בָּאָרֶץ׃
 לָכֵן יֵשִׁיב עִמּוֹ הָלָם וּמִי מֵלֵא יִמְצוּ לָמוּ׃
 וְאָמְרוּ אֵיכָרָה יָדַע-אֵל וַיֵּשׁ דַּעְרָה בְּעֵלְיוֹן׃
 הִנֵּה-אֱלֹהֵי רָשָׁעִים וּשְׁלֹוֵי עוֹלָם הִשְׁגּוּ-חֵיל׃
 אַךְ-רִיק זִכְרִיתִי לִבִּי וְאַרְחָץ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי׃
 וְאֵהִי נְגוּעַ כָּל-הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לְבִקְרִים׃
 אִם-אֲמַרְתִּי אֶסְפְּרָה כִּמּוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךְ
 בִּגְדָתִי׃
 וְאַחֲשַׁבְרָה לְדַעְרָת זֹאת עֲמַל הִיָּא בְּעֵינַי׃
 עַד-אֲבוּא אֶל-מִקְדָּשִׁי אֶל-אֲבִינִי
 לְאַחֲרִיתָם׃

17 * Erit nomen eius in aeternum, ultra Solem
 perseverabit nomen eius, & benedicentur in eo
 omnes gentes, & beatificabunt eum.

18 * Benedictus Dominus Deus Israel, qui fa-
 cit mirabilia solus.

19 * Et benedictum nomen gloriae eius in aeter-
 num, & implebitur gloria eius uniuersa terra:
 Amen amen.

Completae sunt orationes David filij Jesse.

1 * Canticum Asaph. PSAL. LXXIII.
 A Tamen bonus Israel Deus, his qui mundo
 sunt corde.

2 * Mei autem pene vacillauerunt pedes, pe-
 nè effusi sunt gressus mei.

3 * Quia emulatus sum contra iniquos, pacem
 impiorum videns.

4 * Quia non cogitauerunt de morte sua, &
 firma sunt vestibula eorum.

5 * In labore hominum non sunt, & cum ho-
 minibus non flagellabuntur.

6 * Ideo nutriti sunt ad superbiam, circunde-
 derunt iniquitatem sibi.

7 * Processerunt à pinguedine oculi eorum,
 transierunt cogitationes cordis.

8 * Irriiserunt & locuti sunt in malitia, calu-
 mnia de excelsis loquentes.

9 * Posuerunt in calum os suum, et lingua eo-
 rum deambulauit in terra.

10 * Propterea conuertetur populus eius hic,
 & quis plenus inuenietur in eis?

11 * Et dixerunt, Quomodo nouit Deus, & si
 est scientia in excelsis?

12 * Ecce isti impij, & abundantes in seculo
 multiplicauerunt diuitias.

13 * Ergo ne frustra mundiui cor meum, & la-
 ui in innocentia manus meas.

14 * Et fui flagellatus tota die, & increpatio
 mea in matutinis.

15 * Dixi, si narrauero sic, ecce
 generationem filiorum tuorum reliqui.

16 * Et cogitavi ut intelligerem istud, labor est
 in oculis meis.

17 * Donec veniam ad sanctua-
 rium Dei, intelligam in nouissimo eorum.

תרגום

17 וְהָיָה שְׁמִי לְעוֹלָם מִדְּבַר וּקְדָם דְּאֲחֲבָרִי שְׁמִי מִזְמַן הוּא שְׁמָה וַיִּתְּבָרְכוּ בְּזִכְרוֹתָהּ כָּל עַמְמָא וַיִּמְרֹן טַב לָהּ׃ 18 בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים
 19 וּבָרוּךְ שֵׁם אֱיִקְרָהּ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא מִיּוֹן יִקְרָהּ כָּל אֲרָעָא אָמֵן וְאָמֵן׃

עג

וְאֲנִי כְּזַעִיר פּוֹן אֶתְמוּטְטוּ רַגְלִי כְּלָמָא אֲזַדְעוּעָא אֲחֲחֲוִרִי׃ 2
 4 אֲרוֹם לִיתִיהוֹן תּוֹהִין וּמַצְטַעְרִין עַל יוֹם מִיתִיהוֹן אֲחֲנִשְׁלוֹן מִחֲשַׁבְתָּהוֹן
 5 בְּלִיעוֹה גְּבָרִין דְּמַתְּעַסְקִין בְּאֲדִיתָא לִיתִיהוֹן לַעֲזֵן וְעַם בְּנֵי נִשְׂא צְדִיקָא דְּסִבְלִין אֲסוּרִי לִיתִיהוֹן מִתְּכַחֲשִׁין׃
 7 שְׂנָא מִן שׁוֹמְנָא דְּמִתָּא פְּרָצוּפִיהוֹן עָבְרוּ רוֹטְבִיהוֹן חָפוּ עַל
 8 וְתַמְקִמְקִין מְרוֹטְבָא וַיִּמְלִלִין לְאַבְאָשָׁא וּלְטֹלְמָא מְרוֹם לְבָהוֹן יִמְלִלִין׃ 9 שׁוּיִין בְּקִרְיָשִׁי שְׁמִיָּא פּוֹמִתָהוֹן וְלִישְׁנָהוֹן
 10 בְּגִין כֵּן עַל מִסְרָא דִּינִי וַיִּמְחִינוֹן בְּמִרְזוּפִין וְדַמְעִין הִיד מִיּוֹן סְגִיעִין מִחֲתִין לְהוֹן׃ 11 וַיִּמְרֹן הַכְּדִין
 12 הָא אֲלִין רְשִׁיעִיָּא דִּיתְבִּין בְּשִׁלְתָּא בְּעִלְמָא אֲדִבִּיקוּ חֵילָא קִנּוּ נִכְסִין׃ 13 בְּרַם אֲנִי לְסִרְיָקוֹתָא
 14 וְהוּוִית כְּתִישׁ כָּל יוֹמָא וּמִכְסִּנֹתִי לְצַפְרִירִין׃ 15 אִין אֲמַרְתָּ אֲשַׁתְּעִי דְּכִמְתָּהוֹן הָא עַל דְּרַבְּנִךְ אֲרִשְׁתִּי׃
 17 עַד זְמַן פְּרָקְנָא דְּאִיתִי לְבֵית מִקְדָּשָׁא דְּאֵלֵּהָא אֲחֲבִין לְסוֹפִיהוֹן׃

* Erit nomē eius benedictum in secula, ante Solem permanet nomen eius. & benedicentur in ipso omnes tribus terræ, omnes gentes beatificabunt eum.

* Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit mirabilia solus. * Et benedictū nomen maiestatis eius in æternum, & in seculum seculi. & replebitur maiestate eius omnis terra. fiat, fiat.

Defecerunt laudes David filij Iessæ.

Psalmus Asaph. LXXII.

Quam bonus Deus Israel his qui recto sunt corde. * Mei autem penē moti sunt pedes, penē effusi sunt gressus mei.

* Quia zelaui super iniquos, pacem peccatorum videns.

* Quia non est respectus in morte eorum, & firmamentum in plaga eorum.

* In laboribus hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur.

* Ideo tenuit eos superbia eorum in finem. operti sunt iniquitate & impietate sua.

* Prohibet quasi ex adipe iniquitas eorum. transierunt in affectum cordis.

* Cogitauerunt & locuti sunt in nequitia: iniquitatem in excelsis locuti sunt.

* Posuerunt in cælum os suum, & lingua eorum transiit in terra.

* Ideo conuertetur populus meus hic, & dies pleni inuenientur in eis.

* Et dixerunt, Quomodo sciuit Deus, & si est scientia in excelsis?

* Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt diuitias.

* Et dixi, Ergo sine causa iustificauī cor meū, & laui inter innocentes manus meas.

* Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

* Si dicebam, Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobauī.

* Et existimabam vt cognoscerem. hoc labor est ante me.

* Donec intrem in sanctuarium Dei, & intelligam in nouissimis eorum.

* ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς αἰῶνας, καὶ ὁ ἥλιος διαμύσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὃ ἐνδύλογηθήσεται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. * εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιών θαυμάσια μόνος.

* καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. ἡροῦτο ἡροῦτο.

Εξέλιπον ὕμνοι δαυὶδ υἱοῦ ἰεσσαί.

Ψαλμὸς τοῦ ἀσάφ. ὁβ'.

* Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ τοῖς διέσει τῇ καρδίᾳ. * ἐμοὶ ὅμως μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, πλὴν ὁ λόγος ἔξεχύθη τὰ διαβήματά μου. * ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, εἰρήνῃ αἱματωλῶν θεωρῶν.

* ὅτι ὅτε ἔσιν ἀνθρώποις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ σέρωμαι ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

* ἐν κόποις ἀνθρώπων ὅτε εἰσὶ, καὶ μετ' ἀνθρώπων ἐμαστιγώθησιν. * διὰ τοῦτο ἐκρήτισεν αὐτὸς ἡ ὑπερηφάνια αὐτῶν εἰς τέλος, κατεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν.

* ἔξελεύσεται ὡς ἐκ σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

* διανοήθησαν ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὑψοῦν ἐλάλησαν. * ἔθεντο εἰς ἔρανὸν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

* διὰ τοῦτο ἔπλησεν ὁ λαός μου ἐν τρυφῇ, καὶ ἡμέραι πλήρεις διρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

* καὶ εἶπον, πῶς ἐγνώσθη ὁ θεός, ὃ ἐκ γυνώσεως ἐν τῷ ὑψίστῳ; * ἰδοὺ ἔτοιμοι αἱματωλοὶ καὶ διθλινοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέχον πλάτους.

* καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐν ψάμῳ ἐν ἀβάοις τὰς χεῖράς μου.

* καὶ ἐχρόμην μεμαστιγωμένον ὅλην τὴν ἡμέραν, ὃ ὁ ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς πρῶϊας. * εἰ ἐλεγον, διηγέσθαι ἔτως, ἰδοὺ τῇ χρεῇ πάντων ἐν ὧν ἔσυνθέτηκα.

* καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶμαι. τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. * ἕως ἃ ἐισέλθω εἰς τὸ ἁγίασθαι τοῦ θεοῦ, ὃ σῶμα εἰς τὰ ἔχεται αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Erit nomen eius semper memorabile, et antequam creatus esset Sol, præparatum erat nomen eius: & benedicentur in merito eius, omnes populi dicent bonum illi. * Benedictus Dominus Deus Deus Israel, qui facit miracula magna solus. * Et benedictum nomen gloriæ eius in æternum: ac repleatur splendore gloriæ eius omnis terra, Amen & amen.

Completæ sunt orationes Davidis filij Iisai. Canticum per manus Asaph. PSAL. LXXII. * Mei autem penē moti sunt pedes, penē vacillauerunt gressus mei.

Profecto bonus Israeli Deus ijs, qui mundi sunt corde. * Quoniam non terrentur nec conturbantur propter diem mortis ipsorum; efferuntur cogitatus eorum: & tersum, & pingue, & forte est cor eorum. * Labori virorum Legi operam nauatium non compatiuntur; & cum hominibus iustis, qui patiuntur martyria, non vulnerantur. * Ideo circumdedit eos superbia: corona quam imponunt capiti suo de rapinis illorum est.

Mutata est ob pinguedinem similitudo vultuum eorum: progressæ rugæ eorum cooperuerunt tabulas cordis illorum. * Liquefient præ humore, & loquentur vt noceant, & ad violentiam de celsitudine cordis sui loquentur.

Posuerunt in sanctos cælorum os suum, & lingua eorum ardet in iustos terræ. * Propterea decretum est verbo Domini, vt percutiat eos malleis, & lachrymæ quasi aquæ multæ defluent illis.

Et dicent, Hæcine cognouit Deus, & est scientia in Altissimo? * Et dixerunt, Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobauī. * Et existimabam vt cognoscerem. hoc labor est ante me.

Et cogitavi vt scirem istud: labor hoc in oculis meis. * Donec intrem in sanctuarium Dei, intelligam finem eorum.

* Veruntamen propter dolos eorum posuisti eis mala, & cieicisti eos cum alleuarentur. * Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt, perierunt propter iniquitatem suam. * Velut somnium

* exsurgens Domine in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

* Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt. * Et ego ad

nihilum redactus sum, & nesciui: * iumentum factus sum apud te. * Et ego semper tecum: tenuisti manum dexteram meam.

* Et in consilio tuo deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

* Quid enim mihi est in caelo, & a te quid volui super terram? * Defecit cor meum & caro mea; Deus cordis mei & pars mea Deus in æternum. * Quia ecce qui

elongant se a te, peribunt: perdidisti omnem qui fornicatur abs te. * Mihi autem

adhærere Deo bonum est, ponere in Domino spem meam. vt annunciem omnes prædicationes tuas, in portis filiae Sion.

* Intellectus Asaph. PSAL. LXXIII.

VT quid Deus repulisti in finem, iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ?

* Memor esto congregationis tuæ quam possedisti ab initio; redemisti virgam hereditatis tuæ. Mons Sion hic in quo habitasti in eo. * Leua manus tuas in super-

bias eorum in finem. quanta malignatus est inimicus in sancto tuo. * Et gloriati sunt qui oderunt te in medio solemnitatis tuæ. posuerunt signa sua signa. * Et non

cognouerunt, sicut in exitu super summum. Quasi in sylua lignorum securibus exciderunt. * Ianuas eius in idipsum, in securi &

ascia deiecerunt eam. * Incenderunt in igne sanctuarium tuum in terra, polluerunt tabernaculum nominis tui. * Dixerunt in corde

suo cognationes eorum simul, Venite & quiescere faciamus oēs dies festos Dei a terra. * Signa nostra non vidimus; non est ultra

propheta, & nos non cognoscet amplius.

* πλὴν διὰ τὰς δουλοπλίτας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακὰ κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπαρθύνῃ.

* πῶς ἐχρύντο εἰς ἐρήμωσιν; Ἰξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώ-

λοντο διὰ τὴν δουλίαν αὐτῶν. * ὥσπερ ἐνύπνιον ἐξεγερ-

εργήσου κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδε-

νώσεις. * ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, & οἱ νεφροί μου ἠλγίσθησαν. * καὶ ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* κτενώδης ἐχρήθη ὡς ἡ γῆ. * καὶ ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ὅτι ἐξέκαυσεν τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν μου. * καὶ ἐν τῇ βου-

λῇ σου ὠδήγησάς με, & ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῇ ἐρήμῳ, & ὡς ἡ γῆ τί ἠθέ-

λησα ὑπὸ τῇ γῆ; * ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ θεὸς τὴν καρδίαν μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

* ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρυῶντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σου, ἀπολοῦντο. * ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

* ἐμοὶ ὅτι ἐξουδενώθη ὁ σῶν ἐγνων;

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Profecto in tenebris posuisti eos, proieicisti eos in foueas. * Quomodo facti sunt in desolationem in momento, vastati sunt & consumpti a commotionibus? * Sicut somnium ab homine ebrio, qui expergefit a somno suo, euanesce, Domine in die iudicii magni cum fuerint suscitati de sepulchris suis, in furore imaginem eorum spernes. * Etenim cōpungetur cor meum, & renes mei ardent sicut ignis.

* Et ego stultus qui nesciam, quasi bestia reputatus sum apud te. * Ego autem continuē sum apud te: tenuisti manum dexteram meam. * In consilio tuo deduces me in hunc mundum: & postquam completa fuerit gloria, quam dixisti te adducturum esse super me, accipias me. * Quis similis tui qui meus es in caelo, nisi tu? proinde tecum locum non volui in terra. * Consumptum est corpus meum & cor meum: foris est qui probat cor meum, & pars mea Deus in æternum. * Quia ecce impij qui abhorrent a cultu tuo, peribunt: perdidisti omnes qui aberrarunt a timore tui. * Mihi verò accedere ad cultum Domini, bonum est: posui in verbo Domini fiduciam meam, vt enarrarem iustis præcepta omnia apostolatus tui.

* Intellectus bonus per manus Asaph. PSAL. LXXIII.

* Vare Deus repulisti in æternum, flagrat furor tuus in oues pascuæ tuæ? * Recordare congregationis tuæ, quam acquisuisti ab initio, redemisti ab Ægypto, tribus hereditatis tuæ, montis Sion huius in quo requieuit tabernaculum tuum. * Leua gressus tuos ad desolandas nationes in perpetuum, qui pro viribus suis detrimenta intulerunt inimici nostri in sanctuarium. * Clamant mole-

statores tui in medio temporum tuorum, ponunt signa sua, signa. * Contundet malleo, sicut vir qui leuat manum suam in perplexitatem ligni vt incidat securibus. * Et sic sculpturas eius excidunt simul bipenni & dolabro deuastatio, percutientes malleis. * Incenderunt igni domum sanctuarij tui; ad terram prostrauerunt tabernaculum in quo inuocatum est nomen tuum. * Dicunt in corde suo filij eorum simul, Incenderunt patres nostri omnes festiuitates Dei in terra.

* Signa nostra quæ dederunt nobis prophetae, non vidimus: non est amplius propheta, & non est apud nos qui sciat quousque.

*Vsq̃ue quo Deus improp̃erabit inimi-
cus, irritabit aduersarius nomē tuum in
finem? *Vt quid auertis manum tuam,
& dexteram tuam de medio sinu tuo in fi-
nem? *Deus autem rex noster ante se-
cula operatus est salutem in medio terræ.
*Tu confirmasti in virtute tua mare, tu
*contriuisti capita draconum in *aqua.
*Tu confregisti caput draconis, dedisti
eum escam populis Æthiopum.
*Tu dirupisti fontes & torrentes, tu
siccasti fluuios Etham.
*Tuus est dies, & tua est nox: tu fabri-
catus es auroram & Solem.
*Tu fecisti omnes terminos terræ: astra-
tem & ver tu plasmasti ea.
*Memor esto huius. inimicus improp̃-
perauit Domino, & populus insipiens in-
citauit nomen tuum.
*Ne tradas bestiis animam confitentem
tibi: *animas pauperū tuorum ne obliui-
scaris in finem.
*Respice in testamentum tuum, quia
repleti sunt qui obscurati sunt terræ do-
mibus iniquitatum.
*Ne auertatur humilis factus confu-
sus: pauper & inops laudabunt nomē tuū.
*Exurge Deus, iudica causam tuam,
memor esto improp̃eriorum tuorū, *quæ
ab insipiente *tota die. *Ne obliuiscaris
*vocem seruorum tuorū: superbia eorum
qui oderunt te, ascendit semper.
*In finem Ne corruipas, Psalmus can-
tici Asaph. LXXIII.

CONFITEBIMUR tibi Deus, confitebimur
tibi, & inuocabimus nomē tuū. *nar-
rabo omnia mirabilia tua. *Cum accepe-
ro tempus, ego iustitias iudicabo. *Lique-
facta est terra & omnes qui habitant in ea.
ego confirmaui columnas eius. *Dixi,
iniquis, Nolite iniquē agere: & delinquē-
tibus, Nolite exaltare cornu.

10 *ἕως ποτε ὁ θεὸς ὀνειδίει ὁ ἐχθρὸς, παρεξωεῖ ὁ ἑνε-
ναντί; τὸ ὄνομα σου εἰς τέλος;
11 *ἵνα τί ἀποσρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;
12 *ὁ γὰρ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν ἀπὸ αἰῶνος εἰργάσατο σω-
τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
13 *σὺ ἐκρηταῖσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν.
σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ
14 ὕδατος. *σὺ συνέτριψας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκον-
τος, ἔδωκας αὐτὴν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι.
15 *σὺ διέρρηξας πηγὰς ἐν χειμάρροις, σὺ ἐξήρανας πο-
ταμὸς ἡ θάλασσα.
16 *σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, & σὴ ἐστὶν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν
καὶ ἡλίον. *σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄντα τῆς γῆς, θεὸς
17 ἐσὶς σὺ ἐπλασας αὐτά.
18 *μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδίσει τὸν κύριον, & λαὸς
ἀφρων παρώξυνε τὸ ὄνομα σου.
19 *μὴ ᾤσῃς ὡς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογῆσθαι
σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἀπλάθῃ εἰς τέλος.
20 *ἐπὶ βλεφάρων εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν
ἐκ σκευῶν σου τῆς γῆς οἰκων ἀνομιῶν.
21 *μὴ ἀποσραφήτω τέταπενωμῶς κατηχυμῶς,
πλωχὸς & πένης αἰνεῖσθαι τὸ ὄνομα σου.
22 *ἀνάστα ὁ θεός, δικάσου τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ
δυσμοῦ σου, τοῦ ἐκπύου ἀφρονῶν ὅλῳ τῇ ἡμέρᾳ.
23 *μὴ ἀπλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία
τῶν μισθῶν σου σε δόξῃ διαπαντός.

1 *Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, ψαλμὸς ὡδῆς τῆς
ἀσάφ. οδ.

2 *Εξομολογησόμεθα σοι ὁ θεός, ἐξομολογησόμεθα
σοι, & ἀπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομα σου· διηγῆσθαι πάντα
τὰ θαυμάσιά σου.
3 *ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ διθύπητας κρινῶ.
4 *ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες ἐκ κατακοιῶν ἐν αὐτῇ
διάψαλμα· ἐγὼ ἐσερέωσα ἐν σύλοις αὐτῆς.
5 *εἶπα τοῖς ᾤσανομοῖσι, μὴ ᾤσανομίτε, καὶ τοῖς ἀ-
μαρτανόουσι μὴ ὑψούτε κέρας·

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Vsq̃ue quo Deus improp̃erabit molestator; abominabitur auctor inimitiæ nomen tuum in æternum? 11 Quare auertes manum
tuam & dexteram tuam quo minus redimas, de medio sinu tui educ eam, & dele afflictionem. 12 Et Deus cuius maiestas sancta est
ab æterno, operatur redemptiones in medio terræ. 13 Tu diuisti in fortitudine tua aquas maris: carectosi: tu contriuisti capita dra-
conum, & suffocasti Ægyptios in aquis maris. 14 Tu confregisti capita fortium Pharaonis; dedisti eos ad internecionem populo do-
mus Israel, corpora verò eorum cercopithecis. 15 Tu erumpere fecisti fontem de rupe, & fuit in flumen: tu siccasti vada torrentium
Arnon, & vada Ioubecha, & Iordanis, quæ erant valida. 16 Tuus est dies, insuper tua est nox, tu preparasti Lunam & Solem.
17 Tu statuisti omnes terminos terræ: æstatem & hyemem tu creasti. 18 Hoc in memoriam reuoca: inimicus exprobrauit, Domine;
& populus insipiens execratus est nomen tuum. 19 Ne tradas populis, similibus bestię syluestri, animas docentium Legem
tuam: vitam pauperum tuorum ne obliuiscaris in perpetuum. 20 Respice ad pactum quod pepigisti patribus, quoniam impleti sunt filij
eorum obscuritate sese diffundente super terram, & violentia & rapinis. 21 Non reuertatur miser confusus: tunc pauper & egenus lauda-
bunt te. 22 Surge Deus, age causam tuam: memento improp̃erij illati à rege stulto tota die. 23 Ne obliuiscaris vocis mo-
lestantium te, fremitus insurgentium aduersum te, qui ascendit iugiter.
CONFITEMUR tibi Deus, confitemur; & appropinquante maiestate nominis tui, narrauerunt miracula tua. 3 Cum elegero tempus, ego
recta iudicabo. 4 Liquefacti sunt incolæ terræ, & omnis habitator eius; ego firmaui columnas eius in perpetuum.
5 Dixi subannatoribus, Ne derideatis: & prædatoribus, Ne extollatis cornu.

אֵל-תְּרִימוֹ לַמָּרוֹם קִרְנֶכֶם תִּדְבְּרוּ בְּצוֹאֵר עֵתְקִי:
 כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעֲרֹב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים:
 כִּי-אֱלֹהִים שִׁפְטָה זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יִרִים:
 כִּי כּוֹס בְּיַד-יְהוָה וַיִּין חֲמַר מִלֹּא מִסֵּךְ וַיִּגֶר
 מִזֶּה אֶךְ-שִׁמְרִיהָ יִמְצֹו יִשְׁתּוּ כָל רִשְׁעֵי-אֶרֶץ:
 וְאֲנִי אֲגִיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 וְכָל-קִרְנֵי רִשְׁעִים אֲגִדֶּעַ תִּרְוַמְנָה קִרְנוֹתָ
 צִדִּיק:

עו

לִמְנַצֵּחַ בְּנֵי יִגְרָת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר:
 נֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ:
 וַיְהִי בְשָׁלֹם סוּכּוֹ וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן:
 שָׁמָּה שָׁבַר רִשְׁפֵי-קֶשֶׁת מִגֵּן וַחֲרֹב וּמִלְחָמָה
 סִלָּה:

נִאֲוֹר אַתָּה אֲדִיר מִהַרְרֵי-טָרֶף:
 אֲשֶׁתּוֹלְלוּ אֲבִירֵי לֵב נִמּוֹ שְׁנֵתָם וְלֹא-מִצָּאוּ
 כָּל-אֲנָשֵׁי-חֵיל יִדְהָם:
 מִנִּעְרַתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרָכַב וְסוֹס:
 אַתָּה נֹרָא אַתָּה וּמִי-יַעֲמֹד לִפְנֵיךָ מֵאֵז אֶפֶךְ:
 מִשָּׁמַיִם חֲשַׁמְעַת דִּין אֶרֶץ יִרְאֶה וְשִׁקְטָהּ:
 בָּקוֹם-לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל-עַנְיֵי
 אֶרֶץ סִלָּה:

כִּי-חֲמַת אֲדָם תֹּדֶךְ שְׁאֵרִית חֲמַת תַּחֲגֹר:
 נִדְרוֹ וּשְׁלֹמוֹ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל-סִבִּיבֹו
 יוֹבִילוּ שֵׁי לְמוֹרָא:
 יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נֹרָא לְמַלְכֵי-אֶרֶץ:

עו

לִמְנַצֵּחַ עַל-יְדִיתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר:
 קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲקֶה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים
 וְהֶאֱזִין אֵלַי:

תרגום

לֹא תִקְפּוּן לַמָּרוֹם אֵימָרוֹן אֶחָד דִּין מִמְלִיךָ בְּהַקְפָּא וּבְגִדּוּפִין:
 מִדְּבַר מִדְּרֹמָא אַחֵר טוֹרִיא:
 מִזִּנְת מִדְּרֹמָא לְטָלְטָלָה בְּהַ מְנִדְעָא וּרְשִׁיעִיא וּמִן דְּשָׂרִי מִבְּהַ מְדִין קְדָמָא דִּין וְכֹא דִין יִסְאִיד וְדִין יְרוֹמָם:
 וְאֲנִי אֲחִי לְעֹלָם נִימְסִי אֲשַׁבַּח לְאֱלֹהֵי דִיעֲקֹב:
 מִקְּדוֹף רִמְיָהוֹן דְּצִדִּיקָא:
 דְּבִית יִשְׂרָאֵל רַב שְׁמָה:
 שְׁכִינְתָּה בִּינְיָהוֹן מִן חֶבֶר גִּרְרִין וְקִשְׁתִּין דְּעַמְמִיא מִגִּיתִי קִרְבָּא חֲרִיסִי וְחֲרָבָא וְסִדְרֵי קִרְבָּא בְּשָׁל לְעֹלָמִין:
 מִקְּדִישׁ וְיִזְעוֹן מִן קִרְמֵךְ מִלְכִּיא דִּיהֲבִין בְּכִרְכֵי טוֹרִיא אַחֵר בֵּית כְּנִישַׁת בִּינְיָהוֹן:
 בְּשִׁנְתִּיהוֹן לֹא מִפְּקוּ כָּל גְּבִרֵי חֵילָא לְמִיתָר וַיִּבְיָהוֹן בִּינְיָהוֹן:
 דְּחֵיל אֶתְּ וּפִין דִּיקִים קִרְמֵךְ בְּעֵז דִּיהֲקוֹף רִגְזָא:
 מִרְיָן צִדִּיקָא יְקוֹם לְדִינָא עִם רִשְׁעִיא אֱלֹהָא לְמִפְרָק מִינְיָהוֹן כָּל עֵינִיתִי אֶרְעָא לְעֹלָמִין:
 מִרְיָן עֲלִיָּהוֹן וְהִנֵּן יוֹדוֹן לְשִׁמְךָ וְשִׁמְרָא דִּיהֲחֲתָא דִּיהֲחֲתָא לְךָ מִרְגָּזָא דִּיהֲחֲתָא חֲזוֹר לְחֲבֵלָא עַמְמִיא:
 מִלְכִּי אֶרֶץ כָּל דִּיהֲבִין חֲזוֹר חֲזוֹר לְמִקְדָּשָׁה יִיתָן קִרְבָּנָא לְבֵית מִקְדָּשָׁה דְּחֵיל:
 לְשַׁבַּחְתָּא עַל יְדִיתוֹן לְאַסָּף תְּשַׁבַּחְתָּא:
 אֲרוֹם לִית בְּרַמְיָ מִמְּדִנְחָא וְעַד מַעֲרָבָא וְלֹא מִצְּפוֹנָא בֵּית
 אֲרוֹם בְּסִי דְּלוֹשׁ בִּידָא דִּינִי וְחֲסֵר עֲשִׂין מְלִי
 וְכָל מַלְכוּתָא חֲקוֹף רֹם רִשְׁעִיא אֶמְאָךְ יִתְקַטְּפוּן מִחֲקִפְיָהוֹן וְיִדְקְפוּן
 לְשַׁבַּח בְּתַשְׁבַּחְתָּא חֲשַׁבְתָּא עַל יְדָא דְאַסָּף וְשִׁירָא:
 כִּד עֲבִדוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַעוּתִיהָ אֲשִׁרִי
 אֲשִׁלְחוּ מַעֲלִיָּהוֹן וַיִּנֵּי קִרְבָּא גְּבִרֵי לְכָא אֲתַנְמַנְמוּ
 מִמְּזוּפִיתְךָ אֱלֹהָא דִיעֲקֹב דְּמִכּוּ וְאַרְתִּיכִין וּפְרִשִׁין אֲתַעֲקְרוּ:
 מִשְׁמִיא אֲשַׁמְעֲתָא דִין אֶרְעָא דְעַמְמִיא דְּחֵלָה אֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל שְׂדוּכָה:
 כִּד אֲנִת רִגְזָא עַל עַמְךָ אֲנִת
 נִדְרוֹ נִדְרִיא וּשְׁלֹמוֹ קִרְמֵךְ
 וְעַד גִּסוֹת רִמְיָהוֹן דְּרַבְרָבְנָא אֱלֹהָא דְּחֵילָא עַל כָּל
 קְלִי בְרִם קִרְמֵךְ אֱלֹהָא וְאַקְפֵּל קְלִי קִרְמֵךְ אֱלֹהָא וְיִצֵּת לְמִימְרֵי

* Nolite extollere in altū cornu vestrū, & nolite loqui aduersus Deū iniquitatē.

* Quia neq; ab Oriente, neq; ab Occidente, neque a desertis montibus. * Quoniam Deus iudex est, hunc humiliat, & hūc exaltat.

* Quia calix in manu Dñi vini, meri plenus mixto: & inclinauit ex hoc in hoc, verumtamē fæx eius nō est exinanita.

bibent omnes peccatores terræ. * Ego autē gaudebo in seculū, cantabo Deo Iacob.

* Et omnia cornua peccatorū confringam, & exaltabitur cornu iusti.

* In finem in laudibus Psalmus Asaph, canticum ad Assyrium. LXXV.

Notus in Iudæa Deus, in Israel magnū nomen eius. * Et factus est in pace locus eius, & habitatio eius in Sion. * Ibi confregit potentias arcuum, scutū & gladium, & bellū.

* Illuminas tu mirabiliter a montibus æternis. * Turbati sunt omnes insipientes corde. dormierunt somnū suum, & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarū in manibus suis.

* Ab increpatione tua Deus Iacob, dormitauerunt qui ascenderunt equos. * Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua: * De cælo auditū fecisti iudicium. terra tremuit & quieuit,

* Cum resurgeret in iudicium Deus, vt saluos faceret omnes mansuetos terræ.

* Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi. * Vouete & reddite Dño Deo vestro: omnes qui in circuitu eius afferent munera terribili, & ei qui aufert spiritum principū, terribili apud reges terræ.

* In finem pro Idithum Psalmus Asaph. LXXVI.

Voce mea ad Dominum clamaui, voce mea ad Deum, & intendit mihi.

* μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑψὺ τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κτλ. τῷ θεῷ ἀδικίαν. * ὅτι ἔτε ἐξ ἐξόδων, ἔτε δὲ πρὸ δυσμῶν, ἔτε δὲ πρὸ ἐρήμων ὀρέων. * ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστὶ τοῦτον τὰ πνεῦμα καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

* ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἶνος ἀκράτης πλήρες κεράσματ'· ἔκλινεν ἐκ τῆς εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ θυγίας αὐτῆς οὐκ ἐξέκενώθη· πίων) πρὸς τοὺς οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

* ἐγὼ δ' ἀγαλλιάσμαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλμὸς τῷ θεῷ ἰακώβ. * καὶ πρὸς τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν σὺ θλάσῃ, καὶ ὑψώθῃς) τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

* Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ ἀσάφ, ὡδὴ πρὸς τὸν ἀσύνειον. οἷ.

* Γνωστὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ὁ θεός, ἐν τῷ ἰσχυρῷ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. * καὶ ἐκλήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ ὅπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατεκρημένον αὐτοῦ ἐν σιών.

* ἐκείσιν ἐτελεύτησεν τὰ κέρατα τῶν ὅπλων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεμον.

* φωτίζεις σὺ θαυμασὰς δὲ πρὸ ὀρέων αἰωνίων.

* ἐταράχθησαν πάντες) ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. ὑπνώσαν ὑπνον αὐτῶν, ἔκχθον ἐκ τῶν πάντες) δυνάμεις τοῦ πλῆθους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

* δὲ πρὸ ἐπιλήψεως τοῦ θεοῦ ἰακώβ, ἐνύσταξαν) ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

* σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς δύστηνέσεται σοι; δὲ πρὸ τῆς ὀργῆς σου. * ἐν τῷ ἔθρῳ σου ἡ ἐκτίσας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη) ἐπὶ ἡσυχασεν. * ἐν τῷ θρόνῳ σου εἰς κρίσιν τὸν θεόν, τοῦ σώσαι πάντας) πρὸς τῆς γῆς· διάψαλμα.

* ὅτι ἐν θυμῷ σου ἡ ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, ἔσθ' καὶ τὰ λαίμακα ἐν θυμῷ σου ἐορτάσει σοι.

* δόξα σοι καὶ ἀπὸδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, πάντες) κύνες αὐτοῦ οἱ σῶσαι δώρα· τὰ φοβερά

* καὶ ἀφαιρουμένων πινύματα δρόχων, φοβερά τὰ τῶν βασιλευσὶ τῆς γῆς.

* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιού σου ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οἷ.

* Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέχε μοι.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ne extollatis in excelsū gloriam vestram, vos loquentes in fortitudine & opprobrijs. * Quoniam non est alius præter me ab Oriente usque ad Occidentem, a Septentrione domo deserti & ab Austro loco montium. * Quoniam Deus est iudex iustus; hunc humiliabit, & illum exaltabit. * Quoniam calix maledictionis est in manu Domini, & vinum forte, plenum mixtione amaritudinis ad tollendam per illud scientiam impiorum: quod verò proiecit ab illo; fuit ex priori: facies autem & amurcas eius sugent & epotabunt omnes impij terræ. * Ego autem narrabo in æternum miracula illa, laudabo Deum Iacob. * Et omnia regna fortitudinem excelsam impiorum humiliabo: excidentur a fortitudine sua; exaltabuntur autem ex robore sublimitatis eorum iusti.

* Ad laudandum in laude, Psalmus per manum Asaph, & canticum. P S A L. LXXVI. * Notus est in domo Iehudah Deus; in domo Israelis magnum nomen eius. * Et fuit in Ierusalem domus sanctuarij eius, & habitaculum maiestatis eius in Sion. * Quando fecit domus Israel voluntatem eius, locauit maiestatem suam inter eos: ibi confregit sagittas & arcus populorum præliantium: scuta & gladios, aciesque belli destruxit in perpetuū. * Timendus tu, laudatus a domo sanctuarij tui; contremiscant ab aspectu tuo reges, habitantes in arcibus montium, loco domus congregationis prædæ ipsorum. * Abiecerunt a se arma bellica fortes corde, dormitarunt in somnijs suis, non valuerunt omnes fortes robore apprehendere arma sua manibus suis. * Ab increpatione tua Deus Iacob dormierunt, & currus & equites sunt subuersi. * Tu timendus es, & quis stabit coram te in tempore quo exarserit furor tuus? * De cælis audiri fecisti iudicium: terra nationum timuit, sed terra Israel quieuit. * Dicunt iusti, Exurgat ad iudicium cum impijs Deus, vt redimat de manibus eorum omnes mites terræ in perpetuum. * Cum tu irasceris in populum tuum, tu eius miseris: ipsi verò confitebuntur nomini tuo; at reliquum furoris quod remansit tibi ab ira qua iratus fuisti, præparabis ad disperdendas gentes. * Vouete vora & reddite coram Domino Deo vestro: omnes qui habitant in circuitu sanctuarij eius adducant oblationem in domum sanctuarij terribilis. * Comprimet tumorem spiritus magnatum, Deus timendus super omnes reges terræ.

* Ad laudandum per manum Idithun ipsi Asaph hymnus. P S A L. LXXVII. * Vox mea utique coram Deo, & clamabo voce mea coram Deo, & attendet verbo meo.

ביום צרתי אֲדַנִּי דִרְשֵׁתִי יְרֵי לַיְלָה נִגְדָה וְלֹא
תִפּוֹג מֵאֲנָה הַנֶּחֱם נַפְשִׁי :

אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֶּה
רוּחִי סִלָּה :

אֲחֹזֶרֶת שְׁמֹרֶת עֵינִי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֶדְבֵּר :

חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים :

אֶזְכְּרָה נִגִּינָתִי בַלַּיְלָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי :

הֲלֵעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד :

הָאֵפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר :

חֲשַׁבְתִּי חֲנוּת אֵל אִם קֶפֶץ בָּאֵף רַחֲמֵי סִלָּה :

וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמַי עַל יוֹן :

אֶזְכֹּר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ :

וְהִגִּיתִי בְּכָל פֶּעֶלְךָ וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :

אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דִּרְכְּךָ מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים :

אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עוֹד :

בְּאֵלֶּה בִּזְרוֹת עַמְּךָ בְּנֵי יִעֲקֹב וַיִּוְסַף סִלָּה :

רֹאשׁ מַיִם אֱלֹהִים רֹאשׁ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגֹּז
תִּהְיוּ :

וְרָמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שִׁחֲקִים אֵף חֲצִצִּיק
יִתְחַלְכוּ :

קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגִלְגָּל הָאֵירוֹ בְּרִקִּים תִּבֵּל רִגְזָה
וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ :

בַּיָּם דִּרְכְּךָ וּשְׁבִילֶיךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ
לֹא נִדְעוּ :

נָחִיתָ בְּצֹאן עַמְּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

עח

מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף הָאֲזִינוּהָ עַמִּי תוֹרַתִּי הִמּוֹ

אֲזַנְכֶם לְאֹמְרֵי פִי :

אֶפְתָּחָה בְּמִשַּׁל פִּי אֲבִיעָה
חִידוֹת מִנִּי קֶדֶם :

3 In die tribulationis mea Dominum exqui-
siui, manus mea nocte extenditur & non quie-
scit; noluit se consolari anima mea.

4 Recordans Dei conturbabar, loquebar in
me ipso, & deficiebat spiritus meus. Semper.

5 Prohibebam suspectu oculorum meorum, stu-
pebam & non loquebar. Recogitabam dies
antiquos, annos seculorum.

6 Recordabar psalmorum meorum, in nocte
cum corde meo loquebar, & scopebam spiritum
meum. Ergo ne in eternum projiciet Domi-
nus, & non propitiabitur ultra?

7 Ergo ne complebit usque in finem miseri-
cordiam suam? consummabitur verbum de gene-
ratione in generationem. Nunquid oblitus est
misereri Deus, aut complebit in furore miseri-
cordias suas? Semper. Et dixi, Imbecillitas
mea est: hac commutatio dextera excelsi.

8 Recordabor cogitationum Domini, qui are-
miniscar antiqua mirabilia tua.

9 Et meditabor in omni opere tuo, & admi-
ventiones tuas loquar.

10 Deus in sancto via tua, quis Deus magnus
ut Deus? Tu es Deus faciens mirabilia,
ostendens in populis potentiam tuam.

11 Redemisti in brachio populum tuum, filius
Jacob & Joseph. Semper.

12 Videntes te aque Deus, videntes te aque
parturierunt, & commota sunt abyssi.

13 Excusserunt aquas nubila, vocem dederunt
nubes, & sagitte tue discurrerant.

14 Vox tonitruui tui in rota, apparuerunt ful-
gura orbi, concussa est & commota est terra.

15 In mari via tua & semite tue in aquis
multis, & vestigia tua non sunt agnita.

16 Deduxisti quasi gregem populum tuum, in
manu Moyse & Aaron.

17 Eruditio Asaph. PSAL. LXXVIII.

18 Audulta popule meus legem meam, inclina-
te aurem vestram ad verba oris mei.

19 Aperiam in parabola os meum, loquar eni-
gmata antiqua.

תרגום

ביום צרתי אלפן מן קדם יי תבעת שרת עלי רוח נבואה בליליא זלגת עיני דמעחא ולא תפוג סרבת לאתנחמא נפשי : 4 אדבר

אלה וארגש אצלי קדם יי ותשתלתי רוחי לעלמין : 5 אחזקתא חסורתא דעני אטרפת ולא אמלל : 6 מנתי יומין טבין דמלקדמין

שנא טבין דמן עלמין : 7 אדבר חשבתי בליליא עם הרהורי לבבי אמלל ויכלש ניסא מנדע רוחי : 8 האפשר די לעלמין ירחק

וי לא יוסף למתעווא טוב : 9 האפשר דפסק לעלמין טובה שלים פתגם דביש על כל דר ודר : 10 האפשר דיתנשי לחיסא

אלתא ואין סלק ברגוה מלמכמר רחמיו לעלמין : 11 ואמרת מרעיתי היא אשתני גבורת ימין עלאה : 12 אדבר עוברי יי ארום

אדבר מן קדמין פרישותך : 13 ורגנת בכל עובדך טבין ובחסקופי נסיך אמלל : 14 אלתא דקדישין אורחתך מן אלתא רבא

אלתא דישאל : 15 את הוא אלתא עבר פרישין הודעתא בעממא עשנך : 16 פרקתא בגבורת אדרעך עסך בנא דאוליד יעקב

ויוסף לעלמין : 17 יחמון שכינתך מגו ימא אלתא חמון גבורתך על ימא רתיתון עממא לחוד אתרגזון חדומא :

אחור מנא ענני שמיא קלין יתבו שחקי לחוד כיפי גררך אזלין ומשתלחבין : 19 קל אכליתך בגלגלא אשתמע אנהרו ברקין

תכל דגוז ואחרגפת ארעא : 20 בימא דסוף אורחך וכבשיך במיין סגיעין ורשמת פסיעתך לא אחידעו : 21 וברת היך ענא עסך

בדא דמשה ואהרן : שכלא דרוח קדישא על ידיה דאסף אצית עח

2 אפתח בפתח פומי אביע חדון דמלקדמין :

* In die tribulationis meæ Deum ex-
 quisiui manibus meis, nocte *coram eo, &
 non sum deceptus, reuult cōsolari anima
 mea. *Memor fui Dei, & delectatus sum,
 *exercitatus sum, & defecit spiritus meus.
 *Anticipauerunt vigilias oculi mei, turba-
 tus sum, & non sum locutus. *Cogitauī
 dies antiquos, & annos æternos *In men-
 te habui, & meditatus sum: nocte cū cor-
 de meo exercitabar, & *scopebat spiritus
 meus. *Nunquid in æternū projiciet *Do-
 minus, & non apponet vt complacitior sit
 adhuc? *Aut in finem misericordiā suā ab-
 scindet? cōsummauit verbū à generatione
 in generationē? *Nūquid obliuiscetur mi-
 fereri Deus? Aut continebit in ira suā mi-
 sericordias suas? *Et dixi, Nunc cœpi, hec
 commutatio dexteræ Excelsi. *Memor fui
 operum Dñi, quoniam memor ero ab ini-
 tio mirabilium tuorū. *Et meditabor in
 omnibus operibus tuis: & in adinuentio-
 nibus tuis exercebor. *Deus in sancto via
 tua. quis Deus magnus sicut Deus noster?
 *Tu es Deus qui facis mirabilia; notam
 fecisti in populis virtutem tuam.
 *Redemisti in brachio tuo populum
 tuum, filios Iacob & Ioseph. *Viderunt
 te aquæ Deus, viderunt te aque, & timue-
 runt; *turbati sunt abyssi. *Multitudo
 sonitus aquarum, vocem dederunt nu-
 bes: & enim sagittæ tuæ transeunt.
 *Vox tonitruī tui in rota. illuxerūt co-
 ruscationes tuæ orbi terræ; commota est,
 & contremuit terra.
 *In mari viæ tuæ & semitæ tuæ in aquis
 multis, & vestigia tua non cognoscentur.
 *Deduxisti sicut oues populum tuum
 in manu Moyſi & Aaron.
 *Intellectus Afaph.

PSAL. LXXVII.

Atendite popule meus legem meam:
 inclinate aurem vestram in verba oris
 mei. *Aperiam in parabolis os meum,
 loquar propositiones ab initio.

3 * ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς
 χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην ἀπη-
 νύατο πρὸς κληθεῖναι ἡ ψυχή μου.
 4 * ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ ὃς διόφραθην. ἡ δολέχησα καὶ
 ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου διάψαλμα. * περικατε-
 λάβοντο φυλακὰς ὁφθαλμοί μου. ἐταράχθην καὶ
 6 οὐκ ἐλάλησα. * διελογισάμην ἡμέρας δρχαίας, ὃς
 7 ἔτη αἰώνια. * ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα. νυκτὸς μὲν τῆς
 καρδίας μου ἡ δολέχου, ὃς ἐσκαλλετὸ πνεῦμά μου.
 8 * μὴ εἰς οὗτον αἰῶνα ἀπώ(ε) κύριε, καὶ ἐπερ-
 9 δήσει τοῦ διδοκῆσαι ἐπὶ, * ἡ εἰς τέλος τὸ ἐλεῖται αὐτὸς
 ἀποκόψει, σωετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γυναικὸς εἰς γυναικὸς;
 10 * μὴ ἐπλή(ε) τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; ἡ σωεῖται ἐν
 τῇ ὀργῇ αὐτοῦ οὗτον οἰκτιρῶν αὐτὸς, διάψαλμα.
 11 * καὶ εἶπα, νυνὶ ἡρξάμην, αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τὸ δεξιῶν
 τοῦ ὕψους.
 12 * ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου. ὅτι μνησθήσεται ἀπὸ τῆς
 δρχῆς τῶν θαυμασίων σου.
 13 * καὶ μελετήσω ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου. ὃς ἐν τοῖς ἐπι-
 τηδύμασί σου ἀδολέχησώ.
 14 * ὁ θεός ἐν τῷ αἰγίῳ ἡ οὐδός σου. τίς θεός μέγας ὡς ὁ
 15 θεός ἡμῶν; * σὺ εἶ ὁ θεός ὁ ποιεῖς θαυμάσια. ἐγνώρι-
 σας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμειν σου.
 16 * ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, οὗτον ὑπὲρ
 ἰακώβ ὃς ἰωσήφ.
 17 * εἰδοσθὲν σε ὕδατα ὁ θεός, εἰδοσθὲν σε ὕδατα, ὃς ἐφοβή-
 θησαν. ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.
 18 * πλήθον ἡχοὺς ὕδατων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, ὃς
 γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύον.
 19 * φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. ἔφαναν αἱ ἀστρα-
 παί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη ὃς ἐν τρομῷ ἐγρήθη ἡ
 20 γῆ. * ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ οὐδοί σου ὃς αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδα-
 21 σι πολλοῖς, ὃς τὰ ἵχνη σου ἐγνώθη(ν). * ὠδήγησας ὡς
 πρὸς βατὰ τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ μουσῆ καὶ ααρὼν.
 1 * Σωέσεως τὰ ἀσάφ. οἷ.
 Προσέχετε λαός μετὰ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ ἔξ
 ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
 2 * ἀνοίξω ἐν πρὸς βολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι
 πρὸς βλήματα ἀπὸ δρχῆς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* In die afflictionis meæ eruditionem ab aspectu Domini quæsiui: habitauit autem super me spiritus prophetiæ; nocte stillauit oculus meus lachrymas, nec cessabit; reuult consolationem accipere anima mea. * Recordabor Dei & tumultum edam, orabo coram Domino: & lassabitur spiritus meus in æternum. * Apprehendisti palpebras oculorum meorum: correptus sum, non loquar. * Numeravi dies bonos à principio, annos felicitatis à seculis. * Recordabor laudis meæ in nocte; cum cogitationibus cordis mei loquar, & inquiret res mirandas scientia spiritus mei. * Nunquid possibile est vt in æternum aspernetur Dominus; & non apponat vt bene velit ulterius? * Nunquid possibile est vt defecerit in æternum sua benignitas: atque completum fuerit verbum malum super omnem generationem & generationem? * Nunquid est possibile vt oblitus sit misereri Deus; & si ira percitus est, vt non incalescant misericordiæ eius in æternū? * Et dixi, Infirmas mea hæc: mutatio potentis dexteræ excelsi. * Recordabor operum Domini, quapropter memor ero ab initio mirabilium tuorum. * Meditatus autem sum in omnibus operibus tuis optimis, & de adinventionibus miraculorum tuorum loquar. * Deus quàm sanctæ sunt viæ tuæ! quis Deus magnus sicut Deus Israel? * Tu es ipse Deus faciens miranda: notam fecisti in populis fortitudinem tuam. * Redemisti potentia brachij tui populum tuū, filios quos genuit Iacob, & enutriuisti Ioseph in secula. * Viderunt maiestatem tuam de medio maris Deus, viderunt virtutem tuam super mare; contremiscentibus populis, nec non interturbatis abyſſis. * Effuderunt aquas nubes cælorum, voces dederunt æthera, sed & spicula sagittarum tuarum discurrebant & accendebantur. * Vox tonitruī tui in rota audita est: illuminauerunt coruscationes orbem: infremuit, & cōmota est terra. * In mari Suph via tua, & semitæ tuæ in aquis multis, & vestigia gressuum tuorum non sunt agnita. * Deduxisti sicut oues populum tuum per manum Moſſeh & Aharon. * Intellectus Spiritus sancti per manum Afaph.

PSAL. LXXVIII.

Ausculta popule mi legem meam, inclinate aures vestras ad verba oris mei. * Aperiam in parabola os meum; eloquar ænigmata, quæ fuerunt à principio.

* אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנִּדְעֵם וְאֵכֶתִינוּ סִפְרוּ לָנוּ: 3
 * לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵיהֶם 4
 תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֶזְרוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: 5
 * וַיִּקַּם עֲדוֹת בֵּיעֶקֶב וְתוֹרַת שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל 5
 אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אַבּוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם: 6
 * לְמַעַן יִדְעוּ דֹר אַחֲרוֹן בְּנִים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ 6
 לְבְנֵיהֶם: 7
 * וַיִּשְׁכְּחוּ בָּאלֹהִים כָּסֶלֶם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי- 7
 אֱלֹהִים וּמִצְוֹתָיו יִנְצְרוּ: 8
 * וְלֹא יִהְיוּ בְּאֲבוֹתָם דֹּר סוֹרֵר וּמֵרֶה דֹּר לֹא- 8
 חֲכִין לָבוֹ וְלֹא-נֶאֱמָנָה אֶת-אֱלֹהֵי רוּחוֹ: 9
 * בְּנֵי-אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמִי-קִשְׁרֵת הִפְכוּ 9
 בְּיוֹם קָרֵב: 10
 * לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנֹ 10
 לְלִבָּם: 11
 * וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם: 11
 * נִגְדוּ אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם 12
 שְׂדֵה-צֹעַן: 13
 * בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצַּב מַיִם כְּמוֹ-נָד: 13
 * וַיִּנָּחֵם בַּעֲנָן יוֹמָם וְכָל-לַיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ: 14
 * יִבְקַע צִרִים בְּמִדְבָּר וַיִּשֶׁק כְּתֻמּוֹת רֶבֶר: 15
 * וַיּוֹצֵא נֹזְלִים מִפֶּלֶע וַיּוֹרֵד בְּנִהְרוֹת מַיִם: 16
 * וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לְמִרְוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה: 17
 * וַיִּנְסוּ אֶל בִּלְבָבָם לִשְׁאֹל אֲכָל לִנְפֶשׁ: 18
 * וַיִּדְבְּרוּ בָּאלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹבֵל אֵל לַעֲרֹךְ 19
 שְׁלֹחַן בְּמִדְבָּר: 20
 * הֵן הִכְרָה-צוֹר וַיַּזְוִבוּ מַיִם וַנַּחֲלִים יִשְׁטַפוּ 20
 הַגֵּם-לֶחֶם יוֹכֵל תֵּת אִם-יִכֵּין שְׁאֵר לַעֲמוֹ: 21
 * לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְּעַבֵּר וַאֲשׁ נִשְׁקָה בֵּיעֶקֶב 21
 וַגֵּם-אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל: 22

3 * Quae audiuiimus & cognouimus, & pa-
 tres nostri narrauerunt nobis.
 4 * Non sunt abscondita à filiis eorum à gene-
 ratione sequenti, narrantes laudes Domini &
 potestatem eius & mirabilia eius quae fecit.
 5 * Statuit contestationem Jacob, & legem po-
 suit in Israel, quae mandauit patribus nostris ut
 docerent filios suos.
 6 * Ut cognosceret generatio subsequens, filij
 nascituri surgent & narrabunt filijs suis.
 7 * Ut ponant in Deo spem suam, & non ob-
 liuiscantur cogitationum Dei, & mandata
 eius custodiant.
 8 * Et non sint sicut patres eorum generatio
 declinans & prouocans, generatio quae non pre-
 parauit cor suum, & non credidit Deo spiritus
 eius.
 9 * Filij Ephraim intendentes & mittentes
 arcum, terga verterunt in die belli.
 10 * Non custodierunt pactum Dei, & in lege
 eius noluerunt ingredi.
 11 * Et obliui sunt commutationum eius, & mi-
 rabiliū eius quae ostendit eis.
 12 * Coram patribus eorum fecit mirabilia, in
 terra Aegypti in regione Taneos.
 13 * Diuisit mare & traduxit eos, & flare fe-
 cit aquas quasi aceruum.
 14 * Et duxit eos in nube per diem, & totano-
 ete in lumine ignis.
 15 * Scidit petram in deserto, & potum dedit
 quasi de abyssis magnis.
 16 * Et eduxit riuos de petra, & elicuit quasi
 flumina aquas.
 17 * Et addiderunt ultra peccare ei, ut pro-
 nocarent excelsum in inuio.
 18 * Et tentauerunt Deum in cordibus suis, & te-
 tentes cibum animae suae.
 19 * Et loquentes contra Deum dicebant, Nun-
 quid poterit Deus ponere mēsam in solitudine?
 20 * Ecce percussit petram & fluxerunt aquae,
 & torrentes inundaucrunt: nunquid & panem
 poterit dare aut preparare carnem populo suo?
 21 * Ideo audiuit Dominus & distulit, & ignis
 accensus est in Jacob, & furor ascēdit in Israel.

תרגום

* וַיִּשְׁמַעְנוּ וַיִּדְעִינוּ לְהוֹן וְאֵכֶתִינוּ תַנְיִן לָנָא: 3
 * וַאֲנִימֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ וְאֵכֶתִינוּ סִפְרוּ לָנוּ: 4
 * לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵיהֶם 4
 * וַיִּשְׁכְּחוּ בָּאלֹהִים כָּסֶלֶם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי- 7
 אֱלֹהִים וּמִצְוֹתָיו יִנְצְרוּ: 8
 * וְלֹא יִהְיוּ בְּאֲבוֹתָם דֹּר סוֹרֵר וּמֵרֶה דֹּר לֹא- 8
 חֲכִין לָבוֹ וְלֹא-נֶאֱמָנָה אֶת-אֱלֹהֵי רוּחוֹ: 9
 * בְּנֵי-אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמִי-קִשְׁרֵת הִפְכוּ 9
 בְּיוֹם קָרֵב: 10
 * לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנֹ 10
 לְלִבָּם: 11
 * וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם: 11
 * נִגְדוּ אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם 12
 שְׂדֵה-צֹעַן: 13
 * בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצַּב מַיִם כְּמוֹ-נָד: 13
 * וַיִּנָּחֵם בַּעֲנָן יוֹמָם וְכָל-לַיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ: 14
 * יִבְקַע צִרִים בְּמִדְבָּר וַיִּשֶׁק כְּתֻמּוֹת רֶבֶר: 15
 * וַיּוֹצֵא נֹזְלִים מִפֶּלֶע וַיּוֹרֵד בְּנִהְרוֹת מַיִם: 16
 * וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לְמִרְוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה: 17
 * וַיִּנְסוּ אֶל בִּלְבָבָם לִשְׁאֹל אֲכָל לִנְפֶשׁ: 18
 * וַיִּדְבְּרוּ בָּאלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹבֵל אֵל לַעֲרֹךְ 19
 שְׁלֹחַן בְּמִדְבָּר: 20
 * הֵן הִכְרָה-צוֹר וַיַּזְוִבוּ מַיִם וַנַּחֲלִים יִשְׁטַפוּ 20
 הַגֵּם-לֶחֶם יוֹכֵל תֵּת אִם-יִכֵּין שְׁאֵר לַעֲמוֹ: 21
 * לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְּעַבֵּר וַאֲשׁ נִשְׁקָה בֵּיעֶקֶב 21
 וַגֵּם-אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל: 22

* Quanta audiuiimus & cognouimus ea, & patres nostri narrauerunt nobis. * Non sunt occultata à filiis eorum in generatione altera; narrantes laudes Domini & virtutes eius; & mirabilia eius quæ fecit.

* Et suscitauit testimonium in Iacob, & legem posuit in Israel. quanta mandauit patribus nostris, * vt nota faceret ea filijs suis. * Vt cognoscat generatio altera, filij qui nascetur, & exurgent, & narrabunt ea filijs suis: * Vt ponant in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei; & mandata eius exquirant. * Ne fiant sicut patres eorum, generatio praua & exasperans. generatio quæ non direxit cor suum, & non est creditus cum Deo spiritus eius. * Filij, Ephrem intendentes & mittentes arcum, conuersi sunt in die belli. * Non custodierunt testamentum Dei, & in lege eius noluerunt ambulare. * Et obliui sunt benefactorum eius, & mirabilium eius, quæ ostendit eis. * Coram patribus eorum quæ fecit mirabilia, in terra Ægypti in campo Tanecos. Interrupit mare, & perduxit eos, * statuit aquas quasi * vtrem.

* Et deduxit eos in nube diei, & tota nocte in illuminatione ignis. * Interrupit petram in cremo, & adaquauit eos velut in abyssu multa. * Et eduxit aquam de petra, & eduxit tanquam flumina aquas.

* Et apposuerunt adhuc peccare ei; in iram excitauerunt Excelsum in inaquoso. * Et tentauerunt Deum in cordibus suis, vt peterent escas animabus suis.

* Et malè locuti sunt de Deo, & dixerunt; Nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?

* Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt: nunquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

* Ideo audiuit Dominus & distulit, & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel.

3 * ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
4 διηγήσαντο ἡμῖν. * ὅτι ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς
γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς ἀνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς
δυνατείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

5 * καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν
Ἰσραὴλ. ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατέράσιν ἡμῶν, ὅτι γνωρί-
σαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

6 * ὅπως δὲ γνώσῃ καὶ ἑτέρα; υἱοὶ τεχνισομένων, καὶ ἀνα-
στήθοντες ἀπαγγέλουσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

7 * ἵνα θῶντες ἐπὶ τὴν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπι-
λάθωντες τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητή-
σωσιν. * ἵνα μὴ ᾔνωσιν ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, ἧκεν ὁκο-
λια καὶ ὡς ἀπικραίνουσα. ἧκεν ἡ τις ἐκατέβηκε τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπιστάθημεν τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ.

8 * υἱοὶ ἐφραὶμ ἐντεινοντες καὶ βάλλοντες τόξοις,
ἐσείφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

9 * ὅτι ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ
αὐτοῦ ὅτι ἐβουλήθησαν πορεύεσθαι.

10 * καὶ ἐπελάβοντο τῶν διεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμα-
σίων αὐτοῦ, ὧν ἐδείξεν αὐτοῖς.

11 * ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια,
ἐν γῇ αἰγυπτίῳ ἐν πεδίῳ τῆς ὄψεως. * διέρρηξε θάλασσαν,
καὶ διήγαγον αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡς εἰς ἀσκόν.

12 * καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν
νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

13 * διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν
ἀβύσσῳ πολλῇ. * καὶ ἐξήγαγον ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ
κατήγαγον ὡς ποταμὸς ὕδατα.

14 * καὶ προσέθεντο ἐπὶ τὸ ἀμαρτάνειν αὐτοῦ· παρεπί-
κραναν ἐν ὑψίστοις ἐν ἀνύδρῳ.

15 * καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
τὸ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

16 * καὶ κατελάλησαν τὸν θεόν, καὶ εἶπον, μὴ διωθή(ε)
ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

17 * ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεί-
μαρροι κατεκλύθησαν· μὴ καὶ ἄρτον διώσται δοῦναι, ἢ
ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

18 * διὰ τοῦτο ἠκούσε κύριος καὶ ἀνέβλεπε, καὶ πῦρ ἀνέφ-
θη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴν ἀνέειπεν ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quæ audimus & quæ cognouimus, & patres nostri nunciauuerunt nobis. * Non abscondemus à filiis eorum, generationi ultimæ narrantes laudes Domini, & fortitudinem eius & mirabilia eius facta, quæ edidit. * Et firmavit testamentum in domo Iacob, & legem statuit in domo Israel, quæ præcepit patribus nostris, vt docerent filios suos. * Vt cognosceret generatio vltima; filij qui nascituri sunt, surgent & narrabunt filijs suis.

7 Et collocabunt in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei, & mandata eius custodiant. * Et non erunt sicut patres eorum generatio rebellis, & prouocans ad iracundiam, generatio quæ non direxit cor suum ad Dominum suum, nec fuit fidelis in Deum spiritus eius. * Filij Ephraim cum armis bellicis, & fortes gestantes arcum verterunt ceruicem in die acierum bellicarum.

10 Eò quòd non obseruassent fædus Dei, & in lege eius ambulare renuissent. * Et obliui sunt operationum eius populus domus Israel, et mirabilium eius facinorum quæ ostendit eis. * Coram patribus eorum Abraham, Isaac & Iacob, atque tribus miranda edidit in terra Ægypti in campo Tanecos.

11 Scidit mare virga Moyses præceptoris eorum, & transmisit eos; & stare fecit aquas coadunatas sicut in vtres. * Et duxit eos in nube per diem, & tota nocte in illuminatione ignis. * Rupit petras virga Moyses præceptoris eorum in deserto, & potum dedit eis veluti ex abyssis magnis. * Et eduxit aquarum fluentia de petra, & deduxit tanquam flumina currentia aquas.

17 Et addiderunt vltià peccare in eum, vt prouocarent ad iram Altissimum in deserto arido. * Et tentauerunt Deum in corde suo, petentes cibum animabus suis. * Et infremuerunt coram Deo: dixerunt: Ergone poterit Deus instruere mensam in deserto?

20 Ecce iam percussit petram, & fluxerunt aquæ torrentesque discurrerunt: nunquid & panem poterit dare? an præparabit nutrimentum populo suo? * Ideo auditum fuit coram Domino qui iratus est, & ignis accensus est in domum Iacob, & insuper furor ascendit in Israel.

* כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו:

* ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח:
* וימטר עליהם מן האכל ודגן שמים נתן
למו:

* לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם
לשבע:

* יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן:
* וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים
עוף בנה:

* ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנותיו:
* ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם:
* לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם:
* ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם
ויבחרו ישראל הכריע:

* בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו
בנפלאותיו:

* ויכל בהבל ימיהם ושמותם בבהל:
* אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל:
* ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם:
* ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו:
* ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו:
* והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:

* ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב:
* במה ימרוהו במדבר יעציבוהו בשימוץ:
* וישבו וינסו אל וקדוש ישראל התוו:
* לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר:
* אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה
צען:

22 * Quia non crediderunt in Deo, nec habue-
23 runt fiduciam in salutaris eius. * Et praecepit
24 nubibus desuper, & portas caeli aperuit.
25 * Et pluit super eos manna ut comederent,
26 & triticum caeli dedit eis.
27 * Panem fortium comedit vir, cibaria misit
eis in saturitatem.
28 * Abstulit Eurum de caelo, & induxit in for-
29 titudine sua Africum.
30 * Et pluit super eos quasi pulverem carnes,
31 & quasi arenam maris volatilia pennata.
32 * Et ceciderunt in medio castrorum eius, in
33 circuitu tabernaculorum eius.
34 * Et comederunt, & saturati sunt nimis,
35 & desiderium eorum attulit eis.
36 * Non indignuerunt de cupiditate sua, cum
37 adhuc cibus esset in ore eorum.
38 * Furor ergo Dei ascendit super eos, & occi-
39 dit pingues eorum, & electos Israel incurruant.
40 * In omnibus his peccaverunt ultra, & non
41 crediderunt mirabilibus suis.
42 * Et consumpsit in vanitate dies eorum, &
43 annos eorum velociter.
44 * Si occidebat eos tunc requirebant eum, &
45 conuertebantur, & diluculo consurgebant ad
46 Deum. * Et recordabantur quia Deus forti-
47 tudo eorum, & Deus excelsus redemptor eorum est.
48 * Et lactauerunt eum in ore suo, & lingua
49 sua mentiti sunt ei.
50 * Cor autem eorum non erat firmum cum eo,
51 nec permanserunt in pacto eius.
52 * Ipse vero misericors propiciabitur iniqui-
53 tati, & non disperdet, multumque auertit iram
54 suam, & non suscitabit totum furorem suum.
55 * Sed recordatus est quia caro essent, spiritus
56 vadens & non reuertens.
57 * Quoties prouocauerunt eum in deserto,
58 afflixerunt eum in solitudine.
59 * Et conuersi sunt & tentauerunt Deum,
60 & sanctum Israel concitauerunt.
61 * Non sunt recordati manus eius, die quanti-
62 demit eos a tribulante.
63 * Qui fecit in Aegypto signa sua, & ostenta
sua in regione Taneos.

תרגום

23 ופקד שחקי מעלה ודשי שמיא פתח:
25 מזון דנחת סמדר מלאכיא אכלו בני נש זורין יתב להון לשובעא:
27 ואחית עליהון היד עפרא בשרא והיד חלא דימא עופא דפרח:
29 ואכלו ושבועו לחדא וריגוניהון אחית להון:
31 וריגזא דאלהא סלקת בהון וקשל בגבריהון ועלימי ישראל אחמט:
33 ושיצי בלמא יומיהון ושנותיהון כביהולתא:
35 ואדכרו ארום אלהא תקיפיהון ואלהא עלאה פרק יתהון:
37 מסול דלבהון לא מכנ עמה ולא הימינו בקימה:
40 כמה יסרכון לה במדברא ירגזון קדמותי באחר צדיא:
43 דשוי במצרים אתותי ותמהותי בחקר טאנים:
22 ארום לא הימינו באלהא ולא אתרחיצו בפרקנה:
24 ואחית עליהון מנא למיכל ועבור שמיא יתב להון:
26 אשל רוח קדומא בשמיא ודבר בעשנה רוח דרומא:
28 ואשרי במצע משריתיה חזור חזור למשכנו:
30 לא זרו מריגוניהון עד כדון מיכליהון בפומהון:
32 ככל רא חבו חוב ולא הימינו בפרישותיה:
34 כמון דקשלגון ארו תיבין ותבעו יתה ויתובון קדם אלהא:
36 ושרגון לה בפומהון ובלישנהון מכרבין לה בעדן צלותהון:
38 והוא רחמנא מכפר עוניהון ולא מחפל יתהון ומסגי למחוב מרונה ולא יוחי בהון כל רחמיה:
40 ודבר ארום בני בשרא אנון רוחא דאל ולא אחיב:
42 ותכו ונסיו קדם אלהא וקדישא דישראל אחיתו תוהא:
43 לא אדברו ית גיסיא דידיה וימא דפרקנן מן מעיקא:

* Quia non crediderunt in Deo, neque sperauerunt in salutari eius. * Et mandauit nubibus desuper, & ianuas cæli aperuit. * Et pluit illis manna ad manducandū, & panem cæli dedit eis. * Panem angelorum manducauit homo, cibaria misit eis in abundantiam. * Abstulit Austrum de cælo, & induxit in virtute sua Africum. * Et pluit super eos sicut puluerem carnes; & sicut arenam maris volatilia pennata. * Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum. * Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis. * Non sunt fraudati à desiderio suo: adhuc esca erat in ore ipsorum. * Et ira Dei ascendit super eos, & occidit plurimos eorum, & electos Israel impediuit. * In omnibus his peccauerunt adhuc, & non crediderunt in mirabilibus eius. * Et defecerunt in vanitate dierum, & anni eorum cum festinatione. * Cum occideret eos, tunc quærebant eum, & reuertebantur & diluculo veniebant ad Deū. * Et rememorati sunt, quia Deus adiutor eorum est, & Deus excelsus redemptor eorum est. * Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei. * Cor autem eorum non rectum cum eo, nec fideles habiti sunt in testamento eius. * Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum, & non disperdet. * Et abundabit ut auerteret iram suam, & non accendet omnem iram suam. * Et recordatus est quia caro sunt, spiritus vadens & non rediens. * Quoties exacerbauerunt eum in deserto, in iram concitauerunt eum in terra inaquosa! * Et conuersi sunt & tentauerunt Deum, & sanctum Israel exacerbauerunt. * Et non recordati sunt manus eius, die qua redemit eos de manu tribulantis. * Sicut posuit in Ægypto signa sua, & prodigia sua in campo Taneos.

22 * ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ, οὐδ' ἐλπισαν ἐπὶ τῷ σω-
23 τήριον αὐτῶν. * καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπερανῶσαι,
24 ἵνα θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξαι. * καὶ ἐβρέξεν αὐτοῖς μάννα
25 φαγεῖν, ἵνα ἄρτον οὐρανοῦ ἐδώκεν αὐτοῖς. * ἄρτον ἀγγε-
λων ἐφαγὼν ἄνθρωπος, ἐπιπλοῦσιν ἀπέσειλεν αὐτοῖς
26 εἰς πληθυσμὸν. * ἀπῆρκεν νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν
ἐν τῇ θυάμει αὐτῶν λίβα.
27 * καὶ ἐβρέξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡς εἰ χυνοῦ σαρκῶς, καὶ ὡσεὶ
28 ἄμμοι θάλασσαν πετεινὰ πτερωτά. * καὶ ἐπέπεσεν ἐν
μέσῳ τῷ παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων
29 αὐτῶν. * καὶ ἐφαγον καὶ ἐνεπλήθησαν σφόδρα, καὶ
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς.
30 * ὅτε ἐσερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἐπὶ τῷ βρώ-
31 σεως ἔσσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. * καὶ ὀργὴν ἔθηκεν θεὸς ἀν-
βη ἐπ' αὐτούς. καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ
ἐὼς ἐκλεκτὸς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32 * ἐν παντί τοῖς ἡμέτερον ἔτι, ὅτε οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς
33 θαυμασίοις αὐτοῦ. * καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ
ἡμέραι αὐτῶν, ἵνα ἐπὶ αὐτῶν μὴ σπουδῆς.
34 * ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτησαν αὐτόν, καὶ
ἐπέστρεφον ἵνα ὠρθίζον πρὸς τὸν θεόν.
35 * καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστὶ, ὁ ὁ θεὸς
οὐ ψεύς. ὅτι λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστὶ.
36 * καὶ ἠγάπησαν αὐτόν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ
γλώσσῃ αὐτῶν ἐψάλλοντο αὐτῷ.
37 * ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ ἀβυστῆς μετ' αὐτούς, οὐδ' ἐπισώ-
38 θησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. * αὐτοὺς δὲ ἐστὶν οἰκτιρμῶν ἵνα
ἰλάσῃ τοῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, ἵνα διαφθερεῖ. ἵνα πληθυ-
νῇ τοῦ δόξασθαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκὶ ἐκκαύσει πᾶ-
σαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
39 * καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσὶ, πνεῦμα πορδύομενον καὶ
40 οὐκ ἐπιστρέφον. * πᾶσις παρεπίκραναν αὐτόν ἐν τῇ
ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτόν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
41 * καὶ ἐπέστρεψαν ἵνα ἐπείρασιν τὸν θεόν, ἵνα τὸν ἅγιον τοῦ
Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42 * καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυ-
τρώσατο αὐτούς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.
43 * ὡς ἐθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ἐν πεδίῳ τῆς ἁρῆς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

22 Quoniam non crediderunt Deo, & non confisi sunt in redemptione eius. 23 Et præcepit nubibus supernè; & ianuas cæli aperuit. 24 Et descendere fecit super illos manna, ut manducarent; & triticum cæli dedit eis. 25 Cibum qui descendit de habitaculo angelorum comederunt homines: cibaria dedit eis ad saturitatem. 26 Intulit ventum vehementem in cælos, & induxit virtute sua Austrum. 27 Et collocavit in medio castrorum eius, in circuitu tabernaculi eius. 28 Et comederunt & saturati sunt nimis, & desiderium ipsorum adduxit eis. 29 Non fuerunt alieni à cupiditate sua, cum adhuc cibus eorum esset in ore ipsorum. 30 Et furor Dei ascendit in eos, & occidit robustos eorum, & iuvenes Israel prostravit. 31 In omnibus his peccauerunt adhuc, & non crediderunt miraculis eius. 32 Et consumpsit in vanitate dies eorum, & annos eorum in obstupescatione. 33 In tempore quo interficiebat eos, illi respiciebant & quærebant eum, ac reuertebantur, precesque fundebant coram Deo. 34 Et recordati sunt, quod Deus erat fortis eorum, & quod Deus excelsus redemerat eos. 35 Sed negati sunt ei ore suo atque lingua, mentientes ei in tempore orationis ipsorum. 36 Quoniam cor eorum non erat rectum cum eo, & non fuerunt fideles in pacto eius. 37 Et ipse misericors expiat peccatum eorum; & non exterminat eos, sed multiplicat ut reuertatur ab ira sua, & non accelerat in eos omnem furorem suum. 38 Et recordatus est quod filij carnis sunt, spiritus vadens & non rediens. 39 Et conuersi sunt & tentauerunt Deum, & sanctum Israel signauerunt signo. 40 Non sunt recordati miraculorum manus eius, & diei quo redemit eos ab infestatore. 41 Qui posuit in Ægypto signa sua, & portenta sua in agro Taneos.

* ויהפך לדם יאריהם ונזליהם כל-ישתיון :
 * ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם :
 * ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה :
 * יהרג בכרד גפנם ושקמותם בחנמל :
 * ויסגר לכרד בעירם ומקניהם לרשפים :
 * ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
 * משלחת מלאכי רעים :
 * יפלט נתיב לאפיו לא חשך ממורת נפשו
 * וחיתם לדבר הסגיר :
 * ויך כל-בכור במצרים ראשית אונים
 * באהליהם :
 * ויסע בצאן עמו וינהגם כעדר במדבר :
 * וינחם לבטח ולא פחדו ואר-אויביהם
 * כסר-הים :
 * ויביאם אל-גבול קדשו חר-זר קנתה
 * ימינו :
 * ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה
 * וישכן באהליהם שבטי ישראל :
 * וינסו וימרו אר-אלהים עליון ועדותיו
 * לא שמרו :
 * ויסגרו ויבגדו באבותם נהפכו כקשת רמיה :
 * ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו :
 * שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל :
 * ויטש משכן שלו אהל שכן באדם :
 * ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד-צר :
 * ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר :
 * בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו :
 * כהניו בחרב נפלו וא למנתיו לא תבקינה :
 * ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מין :
 * ויך-צרי אהור חרפת עולם נתן למו :

44 * Qui conuertit in sanguinem fluuios eorum,
 45 & riuos eorum vt non biberent. * Qui immi-
 46 sit eis omne genus muscarum vt comederent eos,
 47 & ranas vt disperderent eos. * Qui dedit bru-
 48 cho germen eorum, & laborem eorum locusta.
 49 * Qui occidit in grandine vineas eorum, &
 50 sycomoros eorum in frigore. * Qui tradidit
 51 grandini pascua eorum, & iumenta eorum vo-
 52 lucibus. * Qui misit in eos iram furoris sui,
 53 indignationem & comminationem & angustia,
 54 immissionem angelorum malorum.
 55 * Muniuit semitam furori suo, non pepercit
 56 à morte animæ eorum, & animantia eorum pe-
 57 si tradidit. * Et percussit omne primogenitum
 58 in Ægypto, principium partus in tabernaculis
 59 Cham. * Et tulit velut oues populum suum,
 60 & minauit eos sicut gregem in deserto.
 61 * Et eduxit eos cum fiducia & absque ti-
 62 more, inimicos autem eorum operuit mare.
 63 * Et eduxit eos ad terminum sanctificatum
 64 suum, montem hunc quem possidet dextera eius.
 65 * Et eiecit à facie eorum gentes, & possidere
 66 eos fecit in funiculo hereditatem, & collocavit
 67 in tabernaculis eorum tribus Israel.
 68 * Et tentauerunt & prouocauerunt Deum
 69 excelsum, & testimonia eius non custodierunt.
 70 * Auerfi sunt & prauaricati sunt vt patres
 71 eorum, incuruati sunt quasi arcus inutilis.
 72 * Et prouocauerunt eum in excelsis suis: & in
 73 sculptilibus suis ad emulandum cœcitauerunt eum.
 74 * Audiuit Deus & distulit, & proiecit ut
 75 hementer ffrat.
 76 * Et reliquit tabernaculum Silo, tentorium
 77 quod collocavit inter homines.
 78 * Tradidit in captiuitatem virtutem suam,
 79 & decorem suum in manu hostis.
 80 * Et conclusit in gladio populum suum, &
 81 hereditatem suam distulit.
 82 * Iuuenes eius deuorauit ignis, & virgines
 83 eius nemo luxit. * Sacerdotes eius gladio ce-
 84 ciderunt, & vidua eius non sunt facta.
 85 * Euigilauit quasi dormiens Dominus, quasi
 86 fortis post crapulâ vini. * Et percussit hostes
 87 suos retrorsum, opprobrium sempiternum dedit eis.

תרגום

44 * ויהפך לדם יאריהם ונזליהם לא שתן מנהון :
 45 * ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר :
 46 * ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה :
 47 * וישכן באהליהם שבטי ישראל :
 48 * וינסו וימרו אר-אלהים עליון ועדותיו :
 49 * לא שמרו :
 50 * ויסגרו ויבגדו באבותם נהפכו כקשת רמיה :
 51 * ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו :
 52 * שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל :
 53 * ויטש משכן שלו אהל שכן באדם :
 54 * ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד-צר :
 55 * ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר :
 56 * בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו :
 57 * כהניו בחרב נפלו וא למנתיו לא תבקינה :
 58 * ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מין :
 59 * ויך-צרי אהור חרפת עולם נתן למו :
 60 * ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה :
 61 * וישכן באהליהם שבטי ישראל :
 62 * וינסו וימרו אר-אלהים עליון ועדותיו :
 63 * לא שמרו :
 64 * ויסגרו ויבגדו באבותם נהפכו כקשת רמיה :
 65 * ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו :
 66 * שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל :
 67 * ויטש משכן שלו אהל שכן באדם :
 68 * ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד-צר :
 69 * ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר :
 70 * בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו :
 71 * כהניו בחרב נפלו וא למנתיו לא תבקינה :
 72 * ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מין :
 73 * ויך-צרי אהור חרפת עולם נתן למו :

* Et conuertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum ne biberent. * Misit in eos cynomyam, & comedit eos; & ranam, & disperdidit eos. * Et dedit ærugini fructus eorum, & labores eorum locustæ. * Occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruina. * Et tradidit grandini iumeta eorum, & possessionem eorum igni. * Misit in eos iram indignationis suæ, indignationem & iram & tribulationem, immisionem per angelos malos. * Viam fecit semitæ iræ suæ, & non pepercit à morte animarum eorum, & iumenta eorum in morte conclusit. * Et percussit omne primogenitū in terra Ægypti, primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham. * Et abstulit sicut oues populum suum, & perduxit eos tanquam gregem in deserto. * Et eduxit eos in spe, & non timuerunt, & inimicos eorum operuit mare. * Et induxit eos in montē sanctificationis suæ, montem hunc quem acquisiuit dextera eius. * Et eiecit à facie eorum gētes, & sorte diuisit eis in funiculo distributionis, & habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel. * Et tentauerunt & exacerbauerunt Deum excelsum, & testimonia eius non custodierunt. * Et auerterunt se, & nō seruauerunt pactum, quemadmodum & patres eorum conuersi sunt in arcum prauū. * Et in iram concitauerunt eum in collibus suis, & in sculptilibus suis ad emulationē prouocauerūt eum. * Audiuit Deus & spreuit, & ad nihilū redegit valde Israel. * Et repulit tabernaculū Silo, tabernaculū quod habitauit in hominib⁹. * Et tradidit in captiuitatē virtutē eorum, & pulchritudinē eorum, in manus inimicorum. * Et conclusit in gladio populū suum, & hereditatem suā spreuit. * Iuuenes eorum comedit ignis, & virgines eorum nō sunt laudatæ. * Sacerdotes eorum in gladio ceciderūt, & viduæ eorum non plorabuntur. * Et exaltatus est tanquā dormiens Dñs, tanquā potēs & crapulatus à vino. 66 Et percussit inimicos suos in posteriora; opprobriū sempiternū dedit illis.

14 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τὸν ποταμὸν αὐτῶν, καὶ
15 τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν. * ἔξαπέστειλεν
εἰς αὐτοὺς κυνὸμίαν, ἥ κατέφαγεν αὐτούς, ἥ βάτρεχε
16 ἥ διεφθίρεν αὐτούς. * καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρ-
πὸν αὐτῶν, καὶ τὸν πόνον αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
17 * ἀπέκτεινεν ἐν χαλᾷ τὴν ἀμπελον αὐτῶν, ἥ τὰς
18 συκαμίνας αὐτῶν ἐν τῇ πάχυν. * ἥ παρέδωκεν εἰς χά-
λας τὰ κτήνη αὐτῶν, ἥ τὴν ὑπάρξιν αὐτῶν τὰ πνεύ-
19 * ἔξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν
ἥ ὀργὴν ἥ θλίψιν, διποσολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
20 * ὥδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, ἥ ὅτε ἐφείσατο ἀπὸ
θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἥ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνα-
21 * τὸν σωὲκλεις. * ἥ ἐπάταξε πρὸς πρωτότοκον ἐν γῇ
αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώ-
22 * μασι χάμ. * ἥ ἀπῆρεν ὡς πρὸς βατὰ τὴν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
23 θνήσκει αὐτοὺς ὡς εἰς ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ. * ἥ ὠδήγησεν
αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, ἥ ὅτε ἐδειλίασαν, καὶ τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν
24 ἐκάλυψε θάλασσα. * καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρεα
ἀγίασμα ἡ αὐτοῦ, ὅτε οὗτο οὐκ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
25 * καὶ ἔξέβαλεν ἀπὸ πρὸς ὧπου αὐτῶν ἔθνη, ἥ ἐκλη-
ροδότησεν αὐτοὺς ἐν χοιρίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκή-
νωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ.
26 * ἥ ἐπέρασεν ἥ παρεπύκρυνεν τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον, ἥ
27 τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅτε ἐφυλάξαντο. * ἥ ἀπέστρεψεν
ἥ ἠθέτησεν, καθὼς ἥ πατέρες αὐτῶν μετεστρέφοντο
28 εἰς τὸν ἔχθρον ἐχθρὸν. * ἥ παρώργισεν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς
αὐτῶν, ἥ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρέζήλωσαν αὐτόν.
29 * ἥκουσεν ὁ θεὸς ἥ ὑπερέειδε, ἥ ἔξουδένωσε σφόδρα τὸν
30 Ἰσραὴλ. * καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν σιλωμ, σκηνώμα
31 ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. * καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχ-
μαλωσίαν τὴν ἰχθὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν, εἰς
32 χεῖρας ἐχθρῶν. * καὶ σὺ ἐκλεις ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέειδε.
33 * τὸν νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, ἥ αἱ παρθένοι
34 αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. * ἥ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
35 ἔπεσον, ἥ αἱ χήραι αὐτῶν οὐκ ἐκλαυθήθησαν. * καὶ ἔξη-
γέρθη ὡς ὁ ὑπὸν κύριον, ὡς θυμὸς καὶ κεκραυγαλη-
36 κως ἐξ οἴνου. * καὶ ἐπάταξε τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ εἰς τὰ
ὀπίσω, ὅτε αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

44 * Et conuertit in sanguinem flumina eorum, & stillationes eorum, ne biberent ex illis. 45 Misit in eos mixtiones bestiarum syluestrium, & consumauit eos; & ranas, & dissipauit eos. 46 Et dedit bruchos frumenta eorum & labores eorum locustis. 47 Et decorticauit grandine vineas eorum, & sycomoros eorum pruina. 48 Et tradidit grandini bestias eorum, & armenta eorum carbonibus ignis. 49 Immisit in eos plagas in ira furoris sui, in iracundia & expulsionē, & in angustia quæ immisa est per manum patrantium malum. 50 Mouit in via fortitudinem suam; non prohibuit à morte animas eorum, & iumenta eorum morti tradidit. 51 Et occidit omne primogenitum in Ægypto, primitias laboris eorum in tabernaculis Cham. 52 Et mouere iussit velut oues populū suum, & perduxit eos sicut pastor in deserto. 53 Et habitare eos fecit securē, & non timuerunt, cum inimicos eorum cooperuisset mare. 54 Et adduxit eos ad terminum domus sanctuarij sui, montem quem acquisiuit dextera eius. 55 Et eiecit à facie eorum gentes; & induxit ipsos sorte in hereditatem, & habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel. 56 Et tentauerunt, & ad iracundiam concitauerunt Deum altissimum, ac testimonia eius non seruauerunt. 57 Sed auersi sunt, & impiè egerunt sicut patres eorum; sese conuerterunt sicut arcus excutens sagittas. 58 Et ad iram concitauerunt eum sacrificijs suis, & sculptilibus idolisque suis ad emulationem eum prouocauerunt. 59 Auditum est coram Deo, & iratus est, & abominata est anima eius valde Israel. 60 Et reliquit tabernaculum Silo in quo habitauerat maiestas eius intra homines. 61 Et tradidit captiuitati legem suam, & pulchritudinem suam in manu molestantis. 62 Et tradidit occidentibus gladio populum suū, & hereditati suæ iratus est. 63 Iuuenes eorum deuorauit ignis, & virgines eorum non fuerunt laudatæ. 64 Sacerdotes eius gladio ceciderunt, & viduæ eius non suffecerunt luctui. 65 Et euigilauit ac si dormisset Dominus, sicut vir qui resipiscit à vino. 66 Et percussit molestantes eos hæmorrhoidibus in posteriora eorum: opprobrium sempiternum dedit eis.

וַיִּמָּאס בְּאַחַל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר׃

וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת־הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר־

אַהֲבָה׃

וַיִּבֶן בְּמוֹרֵי מִקְדָּשׁוֹ כְּאַרְץ יִסְרָהֵל לְעוֹלָם׃

וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקְחֵהוּ מִמְּכַלְלֵי צֹאן׃

מֵאַחֵר עַל־זֹרֶת הִבְיָאוּ לְרַעוּת בִּיעֲקֹב עַמּוֹ

וּבִישְׂרָאֵל נִחְלָתוֹ׃

וַיִּרְעַם כֹּתֶם לִבָּבוֹ וּבִתְכוּנוֹת כַּפָּיו יִנְחָם׃

עט

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם׃

בְּנִחְלָתָךְ מִמָּאוֹ אֶת־הַיֵּכָל קִדְשְׁךָ שְׁמוֹ אֶת־

יְרוּשָׁלַם לְעַיִים׃

נָתַנּוּ אֶת־נִבְלַת עַבְדֶּיךָ מֵאֵבֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם׃

בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ־אֶרֶץ׃

שִׁפְכוּ דָמָם בְּמִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין

קוֹבֵר׃

הֵינּוּ חֲרָפָה לְשִׁבְנֵינוּ לְעֵג וְקָלָם לְסִבִּיבוֹתֵינוּ׃

עַד־מָה יִהְיֶה תִּפְאֵרְךָ לְנִצָּחַתְּ בְּעַד כְּמוֹ־אֵשׁ

קִנְיָתְךָ׃

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ וְעַל־

מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ׃

כִּי אֵבֶל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נֹחַו הַשָּׁמוֹ׃

אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ מִהֵרָ יִקְדְּמוֹנוּ

רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוֹנוּ מְאֹד׃

עֲזָרְנוּ יֵאלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ

וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ׃

לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵימָה אֱלֹהֵיהֶם יוֹדַע בְּגִיִּים

לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְׁפּוֹךְ׃

תָּבוֹא לִפְנֶיךָ אֲנִקְרָא אֲסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר

בְּנֵי תַּמּוּתָּהּ׃

67 * Et proiecit tabernaculum Joseph, & tri-
bum Ephraim non elegit.

68 * Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem

69 dilexit. * Et edificavit in similitudine mon-
cerotis sanctuarium suum, quasi terram fun-
davit illud in seculum.

70 * Et elegit David servum suum, et tulit eum
de gregibus ovium.

71 * Sequentem foetas adduxit eum, ut pasceret
in Jacob populum eius, & in Israel hereditatem

72 suam. * Qui pavit eos in simplicitate cordis
sui, & in prudentia manuum suarum dux eo-
rum fuit.

Canticum Asaph. LXXIX.

D^Eus venerunt gētes in hereditatem tuam,
polluerunt templum sanctum tuum, posue-
runt Hierusalem in acervos lapidum.

2 * Dederunt cadauera servorum tuorum escā
auihus celi, carnes sanctorum tuorum bestiis
terrae. * Effuderunt sanguinem eorum quasi
3 aquam in circuitu Hierusalem, & non erat qui
sepeliret.

4 * Facti sumus opprobrium vicinis nostris;
subannatio & derisio his qui in circuitu no-
stro sunt.

5 * Usquequo Domine irasceris in finem, ar-
debit quasi ignis zelus tuus?

6 * Effunde furorem tuum super gentes que
non cognoverunt te, & super regna que nomen
tuum non inuocauerunt.

7 * Quia comederunt Jacob, & decorem eius
desolauerunt.

8 * Ne recorderis iniquitatum nostrarum ve-
terum: cito occupent nos misericordia tua, quia
attenuati sumus nimis.

9 * Auxiliare nobis Deus salutis nostre propter
gloriam nominis tui, & libera nos & propitia-
re peccatis nostris propter nomen tuum.

10 * Quare dicunt gentes, Ubi est Deus eorum?
nota fiat in gentibus ante oculos nostros cultus
sanguinis servorum tuorum qui effusus est.

11 * Ingredietur coram te gemitus vinctorum:
in magnitudine brachij tui relinque filios in-
teritus.

תרגום

67 ואחרעי יח שבטא דיוסא דאפריים לא רעא׃

70 ואחרעי בדוד עבדה ודברה מעדריא דענא׃

72 ומלך עליוהון בשלמות לבבה ובסכלתנוה ירוהי ודברנו׃

67 ורחק במשכנא דפרס על תחומא דיוסא ובשבטא דאפריים לא רעא׃

68 וקנא חיד קרנא דרימנא מקדשה מעד חיד ארעא דיסדה לעלם׃

71 סבבר מינקא איתיה למשלט ביעקב עמה ובִישְׂרָאֵל אחסנתיה׃

עט

2 יחבו יח גושמי עבדך

4 חוינא קלנא

6 שדי חסדך על עממא דלא חכמו

8 לא תדבר לנא עונן שירינא

3 שרון אדמהון חיד מינא חורנות ירושלם וליה דקבר׃

6 שדי חסדך על עממא דלא חכמו

8 לא תדבר לנא עונן שירינא

5 עד אימתי ויי חתקוף לעלמין תתבער חיד אשתא טגנותך׃

7 ארום גמר יח בית יעקב וית בית מקדשה אצדיו׃

10 מעד יתנא אלהא פרקננא מטול איקר שמך ופרוק יתנא וכפר על חובנא בגלל שמך׃

11 למד יסרון עממא אן אלההון ויגלי בעממא למחמינא פרענות אדם עבדך דאשחפיד׃

תעל קרמך אניקיתא דאסירא חיד סוגי תקוף אדרעך שרי בנא דמחסרין למיחיתא׃

* Et repulit tabernaculum Ioseph, & tribum Ephraim non elegit. * Et elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit. * Et ædificauit sicut * vnicornis sancti-
ficiū suum in terra, * fundauit eam in secu-
lum. * Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium. * De-
post fatantes accepit eum, pascere Iacob
seruum suum, & Israel hæreditatem suam.
* Et paut eos in innocentia cordis sui:
& in intellectibus manuum suarum dedu-
xit eos.

* Psalmus Asaph. LXXVIII.

DEus venerunt gentes in hæreditatem
tuam, polluerunt templum sanctum
tuum. * Posuerunt Hierusalē velut po-
morum custodiam: posuerunt morticina
seruorum tuorum escas volatilibus cæli,
carnes sanctorū tuorū bestiis terræ. * Effu-
derūt sanguinē ipsorum tanquam aquam
in circuitu Hierusalem, & non erat qui se-
peliret. * Facti sumus opprobrium vici-
nis nostris: subsannatio & illusio iis qui in
circuitu nostro. * Vsq̄quo Domine
irasceris in finem: accendetur velut ignis
zelus tuus? * Effunde iram tuam in gen-
tes quæ non nouerunt te; & in regna, quæ
nomen tuum non inuocauerunt. * Quia
comederunt Iacob, & locum eius desola-
uerunt. * Ne memineris nostrarum ini-
quitatum antiquarum: citò anticipent
nos misericordiæ tuæ, Domine; quoniam
pauperes facti sumus nimis.
* Adiua nos Deus salutaris noster, pro-
pter gloriam nominis tui, Domine, libera
nos: & propicius esto peccatis nostris pro-
pter nomen tuum.
* Ne quando dicāt gētes, Vbi est Deus
eorum? & innotescat in nationibus coram
oculis nostris ultio sanguinis seruorū tuo-
rum qui effusus est. * Introeat in con-
spectu tuo gemitus compeditorum: secun-
dum magnitudinem brachij tui, posside
filios mortificatorum.

67 * καὶ ἀπώσατο τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν
ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο.
68 * ὁ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ πῶν ὁ ἡγά-
πησε. * ὁ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἅγίασμα
αὐτὸ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
70 * καὶ ἐξελέξατο δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ὃς ἐλάβεν
αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν παρὰ βοάτων.
71 * ἐξόπισεν τὴν λοχδορμήων ἐλάβεν αὐτὸν, ποιμαίνων
ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ὃς ἰσραήλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
72 * ὁ ἐποίησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
καὶ ἐν ταῖς σωέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτὸς.

1 * Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οἵ.
2 * Ὁ θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαν-
σαν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
3 * ἔθεντο ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον, ἔθεντο τὰ
θησαυρία τῶν δόλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς ἐξ ἐρα-
νοῦ. τὰς σαρκὰς τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
4 * ἔδειξαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς εὐδωρ, κύκλῳ ἱερουσα-
λὴμ, ὃς οὐκ ἔστιν ὁ θάψων.
5 * ἐξηθήθη ὁ νεκρὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς
καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
6 * ἕως ποτε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ὡς πῦρ ὁ ζήλος σου;
7 * ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ μὴ γνώσκοντά σε, ὃς ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομα σου
οὐκ ἐπεκαλέσαντο. * ὅτι κατέφαγον τὸν ἰακώβ, καὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
8 * μὴ μνησθῇς ἡμῶν ὁμοιωθῆναι δαχτύλων. ταχὺ παρεκα-
ταλάβετοσαν ἡμᾶς ὁ οἰκτιρμὸς σου κύριε, ὅτι ἐπιω-
χόσαμεν σφόδρα.
9 * βοήθηθι ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης
τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥύσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθη ταῖς ἀ-
μαρτίαις ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
10 * μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν, ὃς γινώ-
σκει ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἢ ἐκδί-
κησις ἐξ αἱμάτων τῶν δόλων σου ὃς ἐκχευμήνους.
11 * εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημέ-
νων καὶ τὴν μεγαλωσίαν τοῦ βραχίονός σου, πε-
ποίηται ὁ θεὸς ὑπὲρ τῶν θανατωμένων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et reprobauit tabernaculum quod tetenderat in termino Ioseph, & in tribu Ephraim non complacuit sibi. * Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit. * Et ædificauit sicut cornu naricornis sanctuarium suum, quod permanet sicut terra quam fundauit in seculum. * Et complacuit sibi in Dauid seruo suo, & tulit eum de gregibus ouium. * A vestigijs lactantium asciuit eum, ut domi-
naretur in Iacob populo suo, & in Israel hæreditate sua. * Et regnauit super eos in integritate cordis sui, & per prudentiam manuum suarum deduxit illos.

* Canticum per manum Asaph.

PSAL. LXXIX.

DEus ingressi sunt populi in hæreditatem tuam; polluerunt templum sanctum tuum, posuerunt Ierusalem in desolationem. * Dede-
runt cadauera seruorum tuorum escam volatilibus cæli, carnem sanctorum tuorum bestia terræ. * Effuderunt sanguinem eorum
sicut aquam in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepeliret. * Facti sumus opprobrium vicinis nostris; subsannatio, & derisio his qui in
circuitu nostro sunt. * Vsq̄quo Domine irasceris in perpetuum, accendetur sicut ignis zelus tuus? * Effunde iram tuam super po-
pulos qui te non nouerunt, & super regna, quandoquidem in nomine tuo precati non sunt. * Quoniam dissipauerunt domum Ia-
cob & domum sanctuarij eius vastauerunt. * Ne reminiscaris iniquitatum nostrarum priorum: celeriter prænient nos bonitates tuas,
quoniam miserabiles facti sumus nimis. * Adiua nos Deus redemptionis nostræ propter gloriam nominis tui, & libera nos, &
propitiare peccatis nostris propter nomen tuum. * Quare dicent populi, Vbi est Deus eorum? manifestetur in populis
ut videamus ultionem sanguinis seruorum tuorum qui effusus est. * Introeat coram te gemitus vincitorum secundum
multitudinem fortitudinis brachij tui, solue filios qui traditi sunt internecioni.

* וְהִשָּׁב לִשְׂכֵנֵינוּ שְׂבָעִים אַל--חִיקָם חֲרָפָתָם
 * אֲשֶׁר חֲרָפוּ אֶרְצִי:
 * וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נֹדֵד לְךָ לְעוֹלָם
 * לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ:

פ

* לְמַנְצָה אֶל--שְׂשָׁנִים עֲדוֹת לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
 * רָעָה יִשְׂרָאֵל הָאֵזִינָה נִהַג כְּצֹאן יוֹסֵף יֹשֵׁב
 * הַכְּרָבִים הוֹפִיעָה:
 * לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עֹזְרָה אֶרֶץ
 * גְּבוּרָתְךָ וּלְכָה לִישַׁעְתָּה לָנוּ:
 * אֱלֹהִים הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:
 * יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד--מִתִּי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלַת
 * עִמָּךְ:
 * הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דָּמְעָה וְתִשְׁקֻמוּ בְּדַמְעוֹת
 * שְׁלִישׁ:
 * תִּשְׁיַמְנוּ מְדוֹן לִשְׂכֵנֵינוּ וְאֵיבֵינוּ יִלְעָגוּ--לָמוּ:
 * אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:
 * גִּפְּן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם וְתַטְעָה:
 * פְּנִית לִפְנֵיהּ וְתִשְׂרֹשׁ שְׂרָשִׁיהָ וְתִמְלֵא--אֶרֶץ:
 * כְּסֹהרִים צִלָּהּ וְעֲנַפֶּיהָ אֶרְצֵי--אֵל:
 * תִּשְׁלַח קִצִּירָהּ עַד--יָם וְאֶל--נְהַר יוֹנְקוֹתֶיהָ:
 * לְמַה פִּרְצָתָ גִּדְרֶיהָ וְאֶרְצָהּ כָּל--עֲבְרֵי דָרֶךְ:
 * יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר מִיַּעַר וְזִיז שָׂדֵי יִרְעֶנָּה:
 * אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה
 * וּפְקֹד גִּפְּן זֶאֱרָא:
 * וְכִנֵּה אֲשֶׁר--נִטְעָה יִמִּינְךָ וְעַל--בֵּן אִמְצָתָה לְךָ:
 * שִׁרְפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָהּ מִנְעֶרֶת פְּנֶיךָ יֹאבְדוּ:
 * רַחֲמֵי יָדְךָ עַל--אִישׁ יִמִּינְךָ עַל--בֵּן--אָדָם
 * אִמְצָתָה לְךָ:

12 * Et redde vicinis nostris septuplum in sinu
 eorum, opprobrium suum quod exprobrauerunt
 13 tibi Domine. * Nos enim populus tuus, &
 grex pascue tua, confitebimur tibi in semper-
 num, in generatione & generatione narra-
 bimus laudes tuas.

1 * Victori pro lilijs testimonij, Asaph canticum.
 PSAL. LXXX.

2 * Pastor Israel ausculta; qui ducis quasi gregem
 Ioseph, qui sedes super Cherubim, ostendere.
 3 * Ante Ephraim & Benjamin, & Manasse,
 suscita fortitudinem tuam, & veni ut saluos
 4 facias nos. * Deus conuerte nos, & ostende
 faciem tuam, & salui erimus.
 5 * Domine Deus exercituum usquequo su-
 mabis ad orationem populi tui?
 6 * Cibasti nos pane flebili, & potasti nos in la-
 chrymis tripliciter.
 7 * Posuisti nos in contentionem vicinis no-
 stris, & inimici nostri subannauerunt nos.
 8 * Deus exercituum conuerte nos, & ostende
 faciem tuam, & salui erimus.
 9 * Vineam de Aegypto tulisti, eiecisti gentes
 & plantasti eam.
 10 * Preparasti ante faciem eius, & stabilisti
 radices eius, & repleuit terram.
 11 * Operti sunt montes umbra eius, & rami
 illius cedri Dei.
 12 * Expandit comas suas usque ad mare, &
 usque ad flumina germina sua.
 13 * Quare dissipasti maceriam eius, & vinde-
 miant eam omnes qui transeunt per viam?
 14 * Vastauit eam aper de sylua, & omnes be-
 stia agri depaste sunt eam.
 15 * Deus exercituum reuertere obsecro, respice
 de calo & vide, & visita vineam hanc.
 16 * Et radicem quam plantauit dextera tua,
 & super filium quem confirmasti tibi.
 17 * Succensa igni & diruta, ab increpatione
 faciei tue pereant.
 18 * Fiat manus tua super virum dextera tua,
 & super filium hominis quem confirmasti tibi.

תרגום

12 * וְהִשָּׁב לִשְׂכֵנֵינוּ שְׂבָעִים אַל--חִיקָם חֲרָפָתָם
 13 * וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נֹדֵד לְךָ לְעוֹלָם
 * לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ:
 * לְמַנְצָה אֶל--שְׂשָׁנִים עֲדוֹת לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
 * רָעָה יִשְׂרָאֵל הָאֵזִינָה נִהַג כְּצֹאן יוֹסֵף יֹשֵׁב
 * הַכְּרָבִים הוֹפִיעָה:
 * לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עֹזְרָה אֶרֶץ
 * גְּבוּרָתְךָ וּלְכָה לִישַׁעְתָּה לָנוּ:
 * אֱלֹהִים הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:
 * יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד--מִתִּי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלַת
 * עִמָּךְ:
 * הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דָּמְעָה וְתִשְׁקֻמוּ בְּדַמְעוֹת
 * שְׁלִישׁ:
 * תִּשְׁיַמְנוּ מְדוֹן לִשְׂכֵנֵינוּ וְאֵיבֵינוּ יִלְעָגוּ--לָמוּ:
 * אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:
 * גִּפְּן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם וְתַטְעָה:
 * פְּנִית לִפְנֵיהּ וְתִשְׂרֹשׁ שְׂרָשִׁיהָ וְתִמְלֵא--אֶרֶץ:
 * כְּסֹהרִים צִלָּהּ וְעֲנַפֶּיהָ אֶרְצֵי--אֵל:
 * תִּשְׁלַח קִצִּירָהּ עַד--יָם וְאֶל--נְהַר יוֹנְקוֹתֶיהָ:
 * לְמַה פִּרְצָתָ גִּדְרֶיהָ וְאֶרְצָהּ כָּל--עֲבְרֵי דָרֶךְ:
 * יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר מִיַּעַר וְזִיז שָׂדֵי יִרְעֶנָּה:
 * אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה
 * וּפְקֹד גִּפְּן זֶאֱרָא:
 * וְכִנֵּה אֲשֶׁר--נִטְעָה יִמִּינְךָ וְעַל--בֵּן אִמְצָתָה לְךָ:
 * שִׁרְפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָהּ מִנְעֶרֶת פְּנֶיךָ יֹאבְדוּ:
 * רַחֲמֵי יָדְךָ עַל--אִישׁ יִמִּינְךָ עַל--בֵּן--אָדָם
 * אִמְצָתָה לְךָ:
 * וְהִשָּׁב לִשְׂכֵנֵינוּ שְׂבָעִים אַל--חִיקָם חֲרָפָתָם
 * וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נֹדֵד לְךָ לְעוֹלָם
 * לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ:
 * לְמַנְצָה אֶל--שְׂשָׁנִים עֲדוֹת לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
 * רָעָה יִשְׂרָאֵל הָאֵזִינָה נִהַג כְּצֹאן יוֹסֵף יֹשֵׁב
 * הַכְּרָבִים הוֹפִיעָה:
 * לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עֹזְרָה אֶרֶץ
 * גְּבוּרָתְךָ וּלְכָה לִישַׁעְתָּה לָנוּ:
 * אֱלֹהִים הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:
 * יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד--מִתִּי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלַת
 * עִמָּךְ:
 * הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דָּמְעָה וְתִשְׁקֻמוּ בְּדַמְעוֹת
 * שְׁלִישׁ:
 * תִּשְׁיַמְנוּ מְדוֹן לִשְׂכֵנֵינוּ וְאֵיבֵינוּ יִלְעָגוּ--לָמוּ:
 * אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:
 * גִּפְּן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם וְתַטְעָה:
 * פְּנִית לִפְנֵיהּ וְתִשְׂרֹשׁ שְׂרָשִׁיהָ וְתִמְלֵא--אֶרֶץ:
 * כְּסֹהרִים צִלָּהּ וְעֲנַפֶּיהָ אֶרְצֵי--אֵל:
 * תִּשְׁלַח קִצִּירָהּ עַד--יָם וְאֶל--נְהַר יוֹנְקוֹתֶיהָ:
 * לְמַה פִּרְצָתָ גִּדְרֶיהָ וְאֶרְצָהּ כָּל--עֲבְרֵי דָרֶךְ:
 * יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר מִיַּעַר וְזִיז שָׂדֵי יִרְעֶנָּה:
 * אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה
 * וּפְקֹד גִּפְּן זֶאֱרָא:
 * וְכִנֵּה אֲשֶׁר--נִטְעָה יִמִּינְךָ וְעַל--בֵּן אִמְצָתָה לְךָ:
 * שִׁרְפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָהּ מִנְעֶרֶת פְּנֶיךָ יֹאבְדוּ:
 * רַחֲמֵי יָדְךָ עַל--אִישׁ יִמִּינְךָ עַל--בֵּן--אָדָם
 * אִמְצָתָה לְךָ:

* Redde vicinis nostris septuplum in si-
nu eorum, improperiū ipsorum quod ex-
probrauerunt tibi Domine. * Nos autem
populus tuus & oves pascuæ tuæ, confite-
bimur tibi Deus in seculū, in generatione
& generationē annuntiabimus laudē tuā.

* In finem pro ijs qui commutabuntur,
testimonium Afaph Psalmus.

LXXIX.

Qui regis Israel intēde, qui deducis ve-
lut ouem Ioseph; qui sedes super Che-
rubim, manifestare * Coram Ephraim,
& Benjamin, & Manasse. excita potētiam
tuam & veni, vt saluos facias nos. * Deus
conuerte nos, & ostende faciem tuam, &
salui erimus. * Domine Deus virtutum,
vsquequo irascersis super orationē * seruo-
rum tuorum? * Cibabis nos pane lachry-
marum, & potum dabis nobis in lachry-
mis in mensura? * Posuisti nos in contra-
dictionem vicinis nostris, & inimici nostri
sublannauerunt nos. * Domine Deus vir-
tutum cōuerte nos, & ostende faciē tuam,
& salui erimus. * Vineam de Ægypto tran-
stulisti, cieicisti gentes & plantasti eam.

* Dux itineris fuisti in conspectu eius,
& plantasti radices eius, & impleuit terra.

* Operuit montes vmbra eius, & arbuta
eius cedros Dei. * Extendit palmites suos
vsque ad mare, & vsq; ad * flumina propa-
gines eius. * Vt quid destruxisti maceriam
eius, & vindemiant eam omnes qui præ-
tergrediuntur viam? * Exterminauit eam
aper de sylua, & singularis ferus depastus
est eam. * Deus virtutum conuvertere
eam, & respice de cælo & vide; & visita vi-
neam istam. * Et perfice eam, quam plan-
tauit dextera tua: & super filium homi-
nis, quem confirmasti tibi.

* Incēsa igni & suffossa, ab increpatione
vultus tui peribunt. * Fiat manus tua su-
per virum dexteræ tuæ, & super filium ho-
minis quem confirmasti tibi.

12 * Ἀπόδ' ὁ τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπὶ ἀπλασίονα εἰς τὴν κόλ-
πον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν ὃν ὠνειδισάμ σε κύριε.

13 * ἡμεῖς δ' λαός σου ἐκ παλαιότατης σου, ἀνθομολογη-
σόμεθα σοὶ ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γυνεὴν δ' ἔχουσιν ἀν-
αγγέλου μὲν τὴν αἰνέσιν σου.

1 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησόμενων μαρ-
τύρων τὰ ἀσάφ' ψαλμός. οθ'.

2 * Ὁ ποιμαίνων τὴν Ἰσραὴλ παρῶν, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ παρῶ-
ν τὴν ἰωσήφ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐμφά-
νητι, * ἐναντίον ἐφραΐμ ἐκ βενιαμὴν ἐκ μανασσῆ ἐξ ἐγ-
γυρῶν τὴν διωκασίαν σου ἐλθέ, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

4 * ὁ θεὸς ἐπίσρεψον ἡμᾶς, ἐκ ἐπιφανοῦς τὸ πᾶσι πόν-
τος σου, ἐκ σωθῶμεθα. * κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως
πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν πλὴν παρῶν χιλὼ τῶν δούλων σου;

6 * ψαλμὸς ἡμᾶς ἀρτον δακρύων, καὶ ποιεῖς ἡμᾶς ἐν
δακρυσιν ἐν μέτρῳ. * ἔθες ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία τῶν
γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

8 * κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίσρεψον ἡμᾶς, ἐκ ἐπι-
φανοῦς τὸ πᾶσι πόντος σου, ἐκ σωθῶμεθα.

9 * ἀμπελον ἐξ αἰγυπτίου μετήρας, ἐξέβαλες ἐθνη καὶ
κατεφύτυσας αὐτήν.

10 * ὡδοποίησας ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτυσας
τὰς ῥίζας αὐτῆς, ἐκ πληρώσεως τὴν γῆν.

11 * ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, ἐκ αἰ δυνάμεων δυνάμεις
αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ.

12 * ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως
ποταμῶν τὰς παρῶν ἀδὰς αὐτῆς.

13 * ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμόν αὐτῆς, ἐκ τρυγῶσιν αὐ-
τὴν πᾶσι τῶν παρῶν οὐκ ἐκ παρῶν οὐκ ἐκ παρῶν;

14 * ἐλυμνῶσα αὐτὴν ὡς ἐκ δρυμοῦ, ἐκ μονιῶν ἀγρίων
κατενεμήσατο αὐτήν.

15 * ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίσρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον
ἐξ ἔρανός σου ἵδε. ἐκ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην.

16 * καὶ κατάρπισαι αὐτήν, ἵνα ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου. ἐκ
ἐπὶ τὸν δούλον σου, ὃν ἐκρεταίωσας σεαυτῷ.

17 * ἐμπέπυρξεν ἡ πυρὶς καὶ δάσκα μὲν, ἀπὸ ἐπι-
πλήσεως τοῦ παρῶν σου ἀπολογεῖται.

18 * γρηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἀνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ
τὸν δούλον σου, ὃν ἐκρεταίωσας σεαυτῷ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Et redde vicinis nostris pro vna septuplam retributionem, pro punitione fœderis eorum, & improperij quo exprobrarunt tibi Dñe.

"Nos autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ confitebimur corā te in seculum; in generationē generationū annuntiabimus laudē tuā.

"Ad laudandum pro sedentibus iudicibus ordinarijs qui incumbunt testimonio Legis, per manus Afaph canticum. PSAL. LXXIX.

"P. Affor Israel intellige, qui ducis velut oues arcam Ioseph; ὃ cuius maiestas quiescit inter Cherubim, manifestare. Filijs Ephraim & Benjamin, & Manasse, excita virtutem fortitudinis tuæ: tuum est enim à iudicio nos redimere. Deus reducito nos à captiuitate nostra, & splendescere fac splendorem aspectus faciei tuæ super nos, & redimemur. Domine Deus exercituum vsquequo non recipies orationem populi tui? Pauisti eos pane intincto lachrymis, & potum dedisti eis vinum lachrymarum tripliciter. Posuisti nos contra dictionem vicinis nostris, & inimici nostri ludibrio nos habuerunt. Deus exercituum reducito nos de captiuitate, & illumina splendorem aspectus faciei tuæ super nos, & salui erimus. Domum Israelis quæ assimilatur vineæ, de Ægypto transtulisti; expulisti populos de terra Israel, & plantasti eos. Scopasti à conspectu eius Cananæos, & plantasti radices eius, & impleuit terram. Cooperti sunt montes Ierusalem vmbra domus sanctuarij eius, & domus doctrinæ eius: ecce præceptores fortes qui assimilati sunt cedris fortissimis. Expandisti propaggines, misisti discipulos eius vsque ad mare magnum, & vsque ad flumen Euphratem sugentes eam. Quare destruxisti sepem eius, & excidunt eam omnes transeuntes viam? Deuastabit eam aper de sylua, & gallus syluestris pascetur ex ea. Deus exercituum conuvertere nunc, aspice de cælo & vide, & recordare in miserationibus vitis huius. Et propaginis quam planta- uit dextera tua, idque propter regem Christum quem confirmasti tibi. Succensa est igne & excisa: ab increpatione quæ à cōspectu tuo prodibit, percant. Sit manus tua super virum cui iurasti in manu dextera tua, super hominem quem confirmasti tibi.

* Et nō discedimus à te, viuificabis nōs, & nomen tuum inuocabimus. * Domine Deus virtutum conuerte nos, & ostende faciem tuam, & salui erimus.

* In finem pro torcularibus Psalmus

* Asaph.

LXXX.

Exultate Deo adiutori nostro, iubilate Deo Iacob. * Sumite psalmum & date tympanum, psalterium iocundum cum cithara. * Buccinate in neomenia tuba, in insigni die solemnitatis vestrae. * Quia præceptum in Israel est, & iudicium Deo Iacob. * Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret ipse de terra Ægypti: linguam quam non nouerat, audiuit.

* Diuertit ab oneribus dorsum eius; manus eius in cophino seruiuerunt.

* In tribulatione inuocasti me & liberaui te; exaudiui te in abscondito tempestatum. Probaui te apud aquam contradictionis. * Audi populus meus & cōtestor te. * Israel si audieris me: * Non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

* Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti. dilata os tuū & implebo illud. * Et non audiuit populus meus vocem meam, & Israel non intendit mihi. * Et dimisi eos secundum studia cordis eorum, ibunt in adinuentionibus suis.

* Si populus meus audisset me, Israel in viis meis si ambulasset:

* Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: & super tribulantes eos misissem manum meam.

* Inimici Domini mentiti sunt ei, & erit tempus eorum in * seculum.

* Et cibauit eos ex adipe frumenti: & de petra melle saturauit eos.

Psalmus Asaph.

LXXXI.

Deus stetit in synagoga Deorum, in medio autem Deos diiudicabit.

* Viquequo iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum sumitis?

19 * καὶ ἐμὴ διποσώμεν ἀπὸ τοῦ ζώοντος ἡμᾶς, ὃ τὸ ὄνομα
20 τοῦ ἐπικαλεσόμεθα. * κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπι-
στρεψόν ἡμᾶς, καὶ ἐπιφανὸν τὸ πρὸς ὤπὸν τοῦ, καὶ σώθη-
σόμεθα.

1 * Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν λυγῶν ψαλμὸς τῷ
ασάφ. π.

2 * Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε
3 τῷ θεῷ ἰακώβ. * λάβετε ψαλμὸν ὃς δότε τύμπανον,
4 ψαλτήριον τερπνὸν μὲν κιθάρας. * σάλπισατε ἐν νεομην-
5 νίᾳ σάλπιγι, ἐν δισήμῳ ἡμέρᾳ ἐορτῆς ὑμῶν. * ὅτι πρὸς
6 ταγμα τῷ ἰσραὴλ ἐστὶ, ὃ κῆρυγμα τῷ θεῷ ἰακώβ.

6 * μαρτύριον ἐν τῷ ἰωσήφ ἔθετο αὐτῷ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν
αὐτὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου· γλῶσσαν αὐτοῦ ὅτι ἐγὼ ἤκουσεν.

7 * ἀπέστησεν ἀπὸ ἀρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
8 ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδέχθησαν. * ἐν θλίψει ἐπεκαλέσσω με,
9 ὃ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά τοι ἐν ἀποκρύφῳ καὶ αἰγιδος·
10 διάψαλμα. ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατι δυντιστολογίας.

9 * ἀκούσθαι λαὸς μου καὶ διαμαρτύρομαι τοῖς ἰσραὴλ
10 ἐν ἀκούσει μου. * ὅτι ἐγὼ ἐν τοῖς θεοῖς πρὸς σφραγίσθαι,
11 ὃς ἐπὶ πρὸς κληθήσεται θεὸς ἀλλοτρίῳ.

11 * ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεός τοι, ὁ δὴ ἀγαγὼν σε ἐκ
γῆς αἰγύπτου· πλάτωσον τὸ στόμα τοῦ καὶ πληρώσω αὐτό.

12 * καὶ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαός μου τὴν φωνήν μου, ὃ ἰσραὴλ
13 ἐπὶ πρὸς ἐμέ μοι. * καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοῖς καὶ τὰ ἐπι-
14 τὰ δόματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσθαι ἐν τοῖς ἐπι-
15 τὰ δόμασιν αὐτῶν. * εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, ἰσραὴλ
16 τοῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη.

15 * ἐν τῷ μηδενὶ δὴ ὅτι ἐχθρὸς αὐτῶν ἐταπείνωσα· καὶ
ἐπὶ τῷ θλίβοντάς αὐτοὺς ἐπέβαλον δὴ τὴν χεῖρά μου.

16 * ὃ ἐχθροὶ κυρίου ἐφύσαντο αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ ὁ κύριος
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

17 * καὶ ἐφώμισεν αὐτοὺς ἐκ σέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέ-
τρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτοὺς.

1 * Ψαλμὸς τῷ ασάφ. π.

2 * ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεῶν
διακενῆ.

3 * ἕως ποτε κλίνετε ἀδικίαν, καὶ πρὸς ὤπα ἀμαρτω-
λῶν λαμβάνετε;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Et non discedemus à timore tui: viuificabis nos; & in nomine tuo inuocabimus. * Domine Deus exercituum reducito nos de captiuitate nostra: illustra splendorem aspectus faciei tuae super nos, & salui erimus.

"Ad laudandum cithara allata de Gath per manum Asaph. PSAL. LXXXI. Audes dicite coram Deo fortitudine nostra, iubilate coram Deo Iacob. * Erigite vocem in laude, & frequentate tympana, citharam & uocis dulcis cum nablo. * Clangite in mense Tisri cornu, in mense qui coopertus est, die solemnitatis nostrae. * Quoniam præceptum statuit Israeli, & sententiam iudicij Dei Iacob. * Testimonium super Ioseph posuit eum, die quo egressus est de domo vincitorum, & dominatus est super terram Ægypti: labium quod non noui, didici & audiui. * Amoui à seruitute humerum eius; manus eius à proijciendo luto ad ollas sese subdixerunt. * In tempore tribulationis Ægypti inuocasti, & liberaui te: respondi tibi in loco abscondito domus maiestatis meae; personantibus coram me rotis igneis: probaui te apud aquas contradictionis in perpetuum. * Audite popule mi & testificabor in te; Israel, si admiseris verbum meum. * Non erunt filij vestri seruientes idolis alienigenarum, nec adorabitis idola profana.

"Ego sum Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Ægypti: aperti os tuum ad verba Legis, & implebo illud omni bono. Sed non recepit populus meus vocem meam, & Israel non acquieuit verbo meo. * Proinde expuli eos in cogitationibus cordis eorum: ambulauerunt in consiliis impietatum suarum. * Utinam populus meus audisset me; Israel in vijs meis ambulasset. * Breui inimicos eorum humiliassem, & aduersus hostes illorum conuertissem percussionem potentiae meae. * Odientes Dominum mentientur ei, & erit furor eorum in aeternum.

"At cibasset illos de optimo pane tritici, & de rupe melle saturassem te. * Canticum per manum Asaph. PSAL. LXXXII. Deus cuius maiestas commoratur in congregatione iustorum qui potentes sunt in Lege; in medio iudicum in veritate iudicat.

* Viquequo impij iudicabitur falsitatem & facies impiorum suscipietis in aeternum.

שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: 3
 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: 4
 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו 5
 כל מוסדי ארץ:
 יאני אמרתי אלהים אתם ובני עליון 6
 כלכם:
 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: 7
 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל 8
 בכל הגוים:

פג

שיר מזמור לאסף: 1
 אלהים אל דמי לך אל רחמי ואל 2
 תשקט אל:
 כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: 3
 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: 4
 יאמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם 5
 ישראל עוד:
 כי נועצו לב יחדו עליך ברירת יכרתו: 6
 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: 7
 גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישראלי צור: 8
 גם אשור נלוח עמם היו זרוע לבני לוח 9
 סלח: עשה להם כמדון בסיסרא בנין 10
 בנחל קישון:
 נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה: 11
 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכצלב מצע 12
 כל נסיכמו:
 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: 13
 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: 14
 כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: 15
 כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: 16

3 * Judicate pauperi & pupillo, egenum & inopem iustificate.
 4 * Saluate inopem & pauperem, de manu im-piorum liberate.
 5 * Non cognoscunt neque intelligunt, in tenebris ambulant, movebuntur omnia fundamen-ta terra.
 6 * Ego dixi, Di estis, & filij excelsi omnes vos.
 7 * Ergo quasi Adam moriemini, et quasi unus de principibus cadetis.
 8 * Surge Deus, iudica terram, quoniam tu hereditabis omnes gentes.
 1 * Canticum Psalmi Asaph.
 LXXXIII.
 2 Deus non silentium tibi, ne sileas & non quiescas Deus.
 3 * Quia ecce inimici tui tumultuati sunt, & qui oderunt te eleuauerunt caput.
 4 * Contra populum tuum nequiter tractauerunt; inierunt consilium aduersus arcanum tuum.
 5 * Dixerunt, Venite & conteramus eos de gente, & non sit memoria nominis Israel ultra.
 6 * Quoniam tractauerunt corde pariter, contra te fœdus pepigerunt.
 7 * Tabernacula Idumæ & Ismaelitarum, Moab & Agareni;
 8 * Gebal & Ammon, & Amalec, Palestina cum habitatoribus Tyri.
 9 * Sed & Assur venit cum eis, facti sunt brachium filiorum Loth. Semper.
 10 * Fac illis sicut Madiam & Sisara, sicut Jab-in in torrente Cisson.
 11 * Contriti sunt in Endor; fuerunt quasi sterquilinum terra.
 12 * Pone duces eorum sicut Oreb et sicut Zeb, & sicut Zabee, & Salmanah, omnes principes eorum. * Qui dixerunt, Possideamus nobis pulchritudinem Dei.
 14 * Deus meus pone eos ut rotam, quasi stipulam ante faciem venti. * Quomodo ignis comburit syluam, & sicut flamma deuorat montes:
 16 * Sic persequere eos in tempestate tua, & in turbine tuo conturbabis eos.

תרגום

1 דונסכנא ויהמא עניא ומסכנא אצדקו: 4 שובו מסכנא ומשכנא מידיהון דרשיעא פצו ויהון: 5 לא חכמו לאושבא ולא יבטחו באוריתא בחושכא מהלכין מטול היכנא מחוטטין כל בסיסי ארעא: 6 אנא אמרת הין כמלאכיא אחון חשיבין והין אנגלי מרומא כרכון: 7 ברם בקשטא הין בני נשא חמוהון והין חר מן רברבנא חפלון: 8 קום יידון ויחבי ארעא ארום את חחסן בכל עממא:

פג

1 שיר תשבחה על ירא דאסף: 2 אלהא לא השתוק לך לא תתשל ולא תשדוך אלהא: 3 ארום הא בעלי רבבך מתרגשין ונאנך וקפו רישא: 4 על עמך נכלו רוא ומחמלכין על דמטטשין באצדקך: 5 אמרין אתו ונכנסנן מלמחוי עם ולא אדכר שמא וישראל חוב: 6 ארום מחמלכין בכל לבא עלך כחדא ואמטולתך קימא גרין: 7 משכני אדומאי וערבאי מואבאי והונגראי: 8 לחוד סנחריב מלכא ראחור אחחבר עמהון חוון לסעיר לבני לוח לעלמין: 9 אשחציו בעינא דאר חוון הין רעיא דרמים לעפרא: 10 שני יהון ורבניהון חין עורב והין זאב והין זבח וצל מונע כל מלכיהון: 11 די אמרו נירשה לנו את נאות אלהא: 12 אלהי שני יהון חין עורב והין זאב והין זבח וצל מונע כל מלכיהון: 13 כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: 14 כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: 15 הין אשא דבערא חרשא והין שלהוביתא דמצלחכא וררי טוריא: 16 היכנא חרדפנן בעלעלך ובועפך תבהלנן:

* Iudicate * pupillo & egeno, humilem
& pauperem iustificate. * Eripite pau-
perem & egenum, de manu peccatoris libe-
rate eum. * Nescierunt neque intellexe-
runt, in tenebris ambulant. mouebuntur
omnia fundamenta terræ. * Ego dixi,
Dij estis & filij excelsi omnes; * vos autē si-
cut homines moriemini, & sicut vnus de
principibus * caditis. * Surge Deus iudi-
ca terrā, quoniam tu hereditabis in omni-
bus gentibus.

Canticum psalmi Asaph.

PSAL. LXXXII.

D^Eus quis similis erit tibi? ne taceas ne-
que compescaris Deus. * Quoniam
ecce inimici tui sonuerunt, & qui oderunt
te extulerunt caput. * Super populum
tuum malignauerunt consilium, & cogita-
uerunt aduersus sanctos tuos.

* Dixerunt, Venite & disperdamus eos
de gente, & non memoretur nomen Israel
ultra. * Quoniam cogitauerunt vnani-
miter simul, aduersus te testamentum dis-
posuerunt.

* Tabernacula Idumæorum & Ismaeli-
tæ, Moab & Agareni;

* Gebal & Ammō & Amelec, alienige-
næ cum habitantibus Tyrum.

* Etenim & Asur venit cum illis, facti
sunt in adiutorium filijs Lot.

* Fac illis sicut Madian & Sifarē: sicut
Iabim in torrente Ciffon.

* Disperierunt in Endor, facti sunt vt
stercus terræ.

* Pone principes eorum sicut Oreb &
Zeb & Zebec & Salmana, omnes principes
eorum. * Qui dixerunt, Hereditate pos-
sideamus nobis sanctuarium Dei.

* Deus meus pone illos vt rotam, sicut
stipulam ante faciem venti.

* Sicut ignis qui comburet syluam, sicut
flamma quæ comburet montes.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* Ita persequeris illos in tempestate tua,
& in ira tua turbabis eos.

* κλῖνατε ὀρφανὸν & πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιο-
σάτε. * ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐν χειρὶ ἀμαρ-
τωλοῦ ῥύσαθε αὐτόν.

* ὅκ' ἐγνώσαν ὃ ὁ σὺν ἡμῶν, ἐν σκοτει διαπορεύονται.
σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆ γῆς.

* ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστὲ καὶ υἱοὶ ὑψίστου πόλεις.

* ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, ὡς εἰς τῶν ἀν-
θρώπων πίπτετε. * ἀνάστα ὁ θεὸς κλῖνον τὴν γῆν, ὅτι

σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

* Ωὖν ψαλμοῦ τοῦ ἀσάφ. πβ.

* Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι, μὴ σιγήσης μὴ δὲ κα-
ταπραυνῇς ὁ θεός.

* ὅτι δὲ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, & ἐμίθωντές σε ἤραν
κεφαλὰν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργήσαντο

γνώμην, & ἐβουλόσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

* εἶπαν, δούτε & ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὰς ἐξ ἔθνους, καὶ
ὃ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι.

* ὅτι ἐβουλόσαντο ἐν ὁμοιοῖα ἑπιταυτῇ, καὶ τοῦ δια-
θήκην διέθεντο.

* τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων καὶ ἡ ἰσμαηλίται,
μοάβ καὶ ἡ ἀγαρῖνοι.

* γεβὰλ καὶ ἀμμων καὶ ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι καὶ
τῶν κατοικούντων τύρην.

* καὶ ὡς ἀσὺρ συμπαραχρῆτο μετ' αὐτῶν, ἐχρήθη-
σαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ· διάψαλμα.

* ποιήθην αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιάμ & τῷ σισάρα, ὡς τῷ
ιαβὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ κισδὼν.

* ἐξολοθρεύθησαν ἐν ἀενδῶρι, ἐχρήθησαν ὡσεὶ κόπρος
τῇ γῇ.

* τοῦτο δὲ ἀρχόντας αὐτῶν ὡς τὸν ὠρήβ & ζήβ καὶ ζε-
βὲ καὶ σαλμανὴν, πόλεις δὲ ἀρχόντας αὐτῶν.

* οἱ πῖνες εἶπον, κληρονομήσωμεν ἐαυτοῖς τὸ ἁγαστήριον
τοῦ θεοῦ. * ὁ θεός μου τοῦ αὐτῶν ὡς τρυχόν, ὡς καλὰ-
μὴν καὶ πρὸς ὅσον δνέμου.

* ὡσεὶ πῦρ ὁ διαφλέξῃ θρυμόν, ὡς εἰ φλόξ ἡ κατακαύ-
σει ὄρη.

* ὥτως κατὰ δώξεις αὐτὰς ἐν τῇ καταγίδι σου, καὶ ἐν
τῇ ὀργῇ σου σωτὰς αὐτὰς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Iudicate miserabili & pupillo, egeno & misero iustitiam facite. * Saluate miserum & egenum, de manibus impiorū liberate eos.

* Nescierunt bonum operari & non intellexerunt legem, in tenebris ambulant, propterea mouentur omnes bases terræ.

* Ego dixi, Veluti angeli vos estis reputati, & tanquam angeli excelsi vos omnes. * Attamen in veritate sicut homines moriemini,

& tanquam vnus de principibus cadetis. * Surge Domine iudica habitatores terræ, quoniam tu hereditabis omnes populos.

* Canticum laudis per manum Asaph. PSAL. LXXXIII.

D^Eus ne taceas tibi, & ne cesses, neue quiescas Deus. * Quoniam ecce inimici tui fremunt, & odientes te extulerunt caput.

* Super populum tuum secretas machinati sunt fraudes, & consulunt aduersus abscondita in thesauris tuis.

* Dicentes, Venite & trucidemus eos ne sint populus, & non commemoretur nomen Israel amplius. * Quoniam consilium

inuenit in toto corde aduersum te pariter, & propter te pactum ferunt. * Tabernacula Idumæorum & Arabum, Moabitæ &

Hungari; * Gabalitæ & Ammonitæ & Amalechitæ, Palestini cum habitatoribus Tyri. * Sed & Senacherib rex Assyriæ

associatus est illis, fuerunt adiutorii filiis Lot in perpetuum. * Fac illis sicut fecisti Madianitis & Sifaræ atque Iabin in torrente

Ciffon. * Exterminati sunt ad fontem Dor; facti sunt sicut stercus conculcatum in puluere.

* Pone eos & principes eorum sicut Oreb & sicut Zeeb & sicut Salmana, omnes reges eorum.

* Qui dixerunt, Hereditabimus nobis omne mundum Dei. * Deus meus pone eos sicut rotam & sicut stipulam coram tur-

bine. * Sicut ignis qui comburit syluam, & tanquam flamma quæ inflammat peripherias montium. * Sic persequeris eos in

tempestate tua, & furore tuo inturbabis eos.

* מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה :
 * יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו :
 * וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על-
 כל הארץ :

פר

* למנצח על הגתית לבני קרח מזמור :
 * מה ירדות משכנותיך יהוה צבאות :
 * נכספה וגם כלתה נפשי לחצרו יהוה לבי
 ובשרי ירננו אל אל חי :
 * גם צפור מצאה בית ודרור קן לר' אשר-
 שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי
 ואלהי :

* אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלר :
 * אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם :
 * עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות
 יעטה מורה :
 * ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון :
 * יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה
 אלהי יעקב סלר :

* מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך :
 * כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף
 בבית אלהי מדור באהלי רשע :
 * כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן
 יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים :
 * יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :

פה

* למנצח לבני קרח מזמור :
 * רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב :
 * נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלר :

17 * Imple facies eorum ignominia, & quærent
 nomen tuum Domine.
 18 * Confundantur & conturbentur usque in
 seculum, & erubescant & pereant.
 19 * Et sciant quia nomen tuum est Dominus,
 solus tu excelsus super omnem terram.

1 * Victori pro torcularibus, filiorum Core,
 PSAL. LXXXIII.

2 * Quam dilecta tabernacula tua Domine ex-
 ercitus!

3 * Desiderat & deficit anima mea in atria
 Domini: cor meum & caro mea laudabunt Deum
 viventem.

4 * Siquidem passer inuenit domum, & nidum
 sibi ubi ponat pullos suos, altaria tua
 Domine exercitus rex meus & Deus meus.

5 * Beati qui habitant in domo tua, adhuc lau-
 dabunt te. Semper.

6 * Beatus homo cuius in te est fortitudo, se-
 mita in corde suo.

7 * Transeuntes in uallem fletus fontem po-
 nent eam, benedictione quoque amicitur do-
 ctor.

8 * Ibiunt de fortitudine in fortitudinem, ap-
 parebunt apud Deum in Sion.

9 * Domine Deus exercitus exaudi oratio-
 nem meam, ausculta Deus Iacob. Semper.

10 * Clypeus noster uide Deus, & attende fa-
 ciem Christi tui.

11 * Quoniam melior est dies in atrijs tuis super
 millia: elegi abiectus esse in domo Dei mei magis
 quam habitare in tabernaculis impietatis.

12 * Quia Sol & scutum Dominus Deus, gra-
 tiam & gloriam dabit Dominus, nec prohibebit
 bonum ab his qui ambulant in perfectione.

13 * Domine exercitus beatus homo qui con-
 fidit in te.

1 * Victori filiorum Core Psalmus.
 LXXXV.

2 * Placatus es Domine terra tua, reduxisti ca-
 ptiuitatem Jacob.

3 * Dimisisti iniquitatem populo tuo, operuisti
 omnia peccata eorum. Semper.

תרגום

17 * מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יי :
 18 * יבהתון ויבהלו לעלמי עלמא ויתחסדון ויאבדון :
 19 * וידעון ארום את שמך יי :
 פר
 1 * מה רחמיס הנון משכנך יי צבאות :
 2 * לחוד יונתא אשבחת ביתא ושפנינא שרכפא אית לה דמחשדיון גוזליתתא
 3 * רגנת ולחוד :
 4 * טוביהון דצדיקא דיתכין בבית מקדשך בעלמא הוז חוב ישכחונך לעלמי עלמין :
 5 * רשועא דעכרין בעמקי גהנם בכין בכיתא היך מעינא ישוניה לחוד :
 6 * אולין צדיקא מבית מקדשא לבית מדרשא יחמי ליעות אוריתא דילהון קרם יי דשכינתא
 7 * וייעצא דעכרין בעמקי גהנם בכין בכיתא היך מעינא ישוניה לחוד :
 8 * זכות אבותנא חמי אלתא ואסחכל אנפי משיחך :
 9 * ארום טב למחב יומא חד בדרת מקדשך מאלף בחרת לאדבקא בבית אלתא מן למדור במשכני רשעא :
 10 * ארום טב למחב יומא חד בדרת מקדשך מאלף בחרת לאדבקא בבית אלתא מן למדור במשכני רשעא :
 11 * ארום טב למחב יומא חד בדרת מקדשך מאלף בחרת לאדבקא בבית אלתא מן למדור במשכני רשעא :
 12 * ארום טב למחב יומא חד בדרת מקדשך מאלף בחרת לאדבקא בבית אלתא מן למדור במשכני רשעא :
 13 * ארום טב למחב יומא חד בדרת מקדשך מאלף בחרת לאדבקא בבית אלתא מן למדור במשכני רשעא :
 פה
 1 * רשעא יי ארעך איתבתא שבותא דבית יעקב :
 2 * שבת שבות יעקב :
 3 * שבת שבות יעקב :
 4 * שבת שבות יעקב :
 5 * שבת שבות יעקב :
 6 * שבת שבות יעקב :
 7 * שבת שבות יעקב :
 8 * שבת שבות יעקב :
 9 * שבת שבות יעקב :
 10 * שבת שבות יעקב :
 11 * שבת שבות יעקב :
 12 * שבת שבות יעקב :
 13 * שבת שבות יעקב :

* Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum Domine.
 * Erubescant & conturbentur in seculum seculi, & confundantur & pereant.
 * Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus, tu solus altissimus in omni terra.

* In finem pro torcularibus filiis
 Core Psalmus LXXXIII.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutū! * Concupiscit & deficit anima mea in atria Domini. Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum viuum. * Et enim passer inuenit sibi domum, & turtur nidum sibi, vbi ponat pullos suos. Altaria tua Domine virtutum, rex meus & Deus meus. * Beati qui habitant in domo tua, in secula seculorum laudabunt te.

* Beatus vir, cui est auxilium ipsi abs te, ascensiones in corde suo disposuit. * In valle lachrymarum, in loco quem posuit, & enim benedictiones dabit Legislatores. * Ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion. * Domine Deus virtutum exaudi orationem meam, aures percipe Deus Iacob.

* Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui. * Quia melior est dies vna in atriis tuis super millia. Elegi abiectus esse in domo Dei mei, magis quam habitare me in tabernaculis peccatorum.

* Quia misericordiam & veritatem diligit Dominus: Deus gratiam & gloriam dabit. Dominus non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia. * Domine Deus virtutum: beatus homo qui sperat in te.

* In finem filiis Core Psalmus.

LXXXIII.

Benedixisti Domine terram tuam: auertisti captiuitatem Iacob. * Remisisti iniquitates plebi tuæ, cooperuisti omnia peccata eorum.

* πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε.

* αἰχμηθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα αἰῶν, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

* καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σου κύριε, σὺ μόνος ὑψίστος ἐπὶ πάντα τὴν γῆν.

* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ πάντων λυγῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ.

* Ως ἀπατήτα τα σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων. * Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεόν ζῶντα.

* καὶ γὰρ σερυθίον ὄρνεν ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ τρυγὼν νοσισθῇ ἐκ τῆς οὐσίας ἐκ τῆς οὐσίας. τα θυσιάζειά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μὲ καὶ ὁ θεός μου.

* μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. διάψαλμα.

* μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν δυνάμει σου ἀνέστη, ἀναβάσας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

* εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμοῦ, εἰς τὸν ῥέπον ὃν ἐθετο, καὶ γὰρ δυνάμεις δώσει ὁ νομοθέτης.

* πορεύονται ἐν δυνάμει εἰς δυνάμιν, ὁφθήσεται ὁ θεός τῶν θεῶν ἐν σιών.

* κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μὲ, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἰακώβ. διάψαλμα.

* ὡς ἐρασις ἀνὴρ ἰδὲ ὁ θεός καὶ ἐπὶ βλεφάρῳ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χειροῦ σου.

* ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὡς ἐν χιλιάδας. ἔξελεξάμην ὡς ἀρετὴν ἐν τῷ οἴκῳ σου θεός μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώματι ἀμαρτωλῶν.

* ὅτι ἐλεῖ καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριε, ὁ θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει. κύριος ἐσθήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορομοιῶσι ἐν ἀκακίᾳ. * κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐλπίζει ἐπὶ σέ.

* Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πδ.

* Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέσρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ. * ἀφῆκας τὰς ὁμιλίας τὰς λαῶν σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum Domine. * Confundantur & inturbentur in secula seculorum, & sint opprobrio atque pereant. * Et sciant quoniam tu es nomen tuum, DOMINE, solus altissimus super omnes habitatores terræ.

* Ad laudandum cithara allata de Gath, per manus filiorum Korach hymnus. LXXXIII.
 Quam dilecta sunt tabernacula tua Domine exercituum! * Concupiuit atque vehementer desiderauit anima mea atria tua Dñe: cor meum eius, ut offerantur in superficie altaris tui Domine exercituum, rex meus & Deus meus. * Beati iusti qui habitant in domo sanctuarij tui in seculo isto: rursus laudabunt te in secula seculorum. * Beatus vir cuius est fortitudo in Verbo tuo: fiducia eius in corde suo. * Peccatores qui transeunt per profundum gehennæ, flentes fletu, sicut fontem ponent illud: atque benedictionibus operiet Deus eos qui immorantur in doctrina Legis suæ. * Progredientibus iustis de domo sanctuarij in domum doctrinæ apparebit labor legis ab ipsis susceptus coram Domino, cuius maiestas residet in Syon. * Domine Deus exercituum accipe orationem meam, ausculta Deus Iacob semper. * Merita patrum nostrorum respice Deus, & attende faciei Christi tui. * Quia melius est habitare die vno in atrio sanctuarij tui, quam mille extra. elegi ad herere domui Dei magis, quam habitare in tabernaculis impietatis. * Quoniam sicut murus excelsus & clypeus fortis est Dñs Deus: gratia & gloriam dabit Dñs, non priuabit beatitudine ambulantes in perfectione. * Domine exercituum, beatitudo erit homini qui fiduciam suam collocat in Verbo tuo.

* Ad laudandum per manus filiorum Korah hymnus. PSAL. LXXXV.
 Beneuolentia prosequutus es Domine terram tuam: conuertisti captiuitatem domus Iacob. * Remisisti iniquitates populo tuo, cooperuisti omnia peccata eorum in æternum.

* אֶסְפֹּת כָּל-עֲבָרְתְּךָ הַשִּׁיבוֹת מִחֶרֶן אַפְּךָ:
 * שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר בְּעֶסֶךָ עֲמָנוּ:
 * הִלְעוּלָם תֵּאֲנֶה-בָּנוּ תִמְשָׁךְ אַפְּךָ לְדָרוֹדוֹר:
 * הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיֵינוּ וְעַמְּךָ יִשְׁמַחוּ-בְּךָ:
 * הֲרֹאנוּ יְהוָה חֲסֹדְךָ וְיִשְׁעְךָ תִּתֵּן-לָנוּ:
 * אֲשַׁמְעֶנּוּ מִי-יְדֹבֵר הָאֵל יְהוָה בִּי יְדַבֵּר
 * שְׁלוֹם זָל-עֲמוּ וְזָל-חֲסִידָיו וְזָל-יִשׁוּבוּ
 * לְכִסְלָה:
 * אֲךָ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לִשְׁכֵן בְּבוֹד בְּאַרְצָנוּ:
 * חֲסֵד וְאֱמֶת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ:
 * אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶה:
 * גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצָנוּ תִתֵּן יְבוּלָה:
 * צֶדֶק לִפְנֵינוּ יִהְיֶה וְיִשְׁלַח לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

פו

* תִּפְלֹלָה לְדָוִד הִטָּה יְהוָה אֹזְנְךָ עֲנֵנִי בִי-עֲנֵנִי
 * וְאֶבְיוֹן אֲנִי:
 * שְׁמַרְהָ נַפְשִׁי כִּי-חָסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אַתָּה
 * אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֵלַיִךְ:
 * חֲנֻנִי זָדֹנִי כִּי-אֵלַיִךְ אֶקְרָא כָּל-הַיּוֹם:
 * שְׂמַח נַפְשִׁי עֲבָדְךָ כִּי אֵלַיִךְ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֲשַׂא:
 * כִּי-אַתָּה זָדֹנִי טוֹב וְסֹלַח וְרַב-חֲסֵד לְכָל-
 * קָרְאִיךְ:
 * הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלִיתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי:
 * כִּי־וָאֲנִי צָרָתִי אֶקְרָא כִּי תַעֲנֵנִי:
 * אֵין כַּמּוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדֹנִי וְאֵין כַּמַּעֲשֶׂה:
 * כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ
 * אֲדֹנִי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:
 * כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
 * לְבָדְךָ:

4 * Continuisi omnem indignationem tuam:
 conuersus es ab ira furoris tui.
 5 * Conuerte nos Deus Iesus noster, & solue
 iram tuam aduersum nos.
 6 * Noli in aeternum irasci nobis, extendens
 iram tuam in generationem & generationem.
 7 * Nonne tu reuertens uiuificabis nos, et po-
 pulus tuus letabitur in te?
 8 * Ostende nobis Domine misericordiam tuam,
 & salutare tuum da nobis.
 9 * Audiam quid loquatur Deus Dominus: lo-
 quetur enim pacem ad populum suum et ad san-
 ctos suos, ut non conuertantur ad stultitiam.
 10 * Veruntamen prope est his qui timent eum
 salutare eius, ut inhabitet gloria in terra nostra.
 11 * Misericordia & Veritas occurrerunt si-
 bi: iustitia & pax deosculatae sunt.
 12 * Veritas de terra orta est, & iustitia de
 celo prospexit.
 13 * Sed & Dominus dabit bonum, & terra
 nostra dabit germen suum.
 14 * Iustitia ante eum ibit, & ponet in uia
 gressus suos.
 1 * Oratio David. PSAL. LXXXVI.
 Inclina Domine aurem tuam & exaudi me,
 quia egenus & pauper sum ego.
 2 * Custodi animam meam quoniam sanctus
 sum: salua seruum tuum Deus meus qui confi-
 dit in te. * Miserere mei Domine, quoniam
 ad te clamabo tota die.
 4 * Latifica animam serui tui, quia ad te Do-
 mine animam meam leuo.
 5 * Tu enim es Domine bonus & propiciabi-
 lis, & multas misericordia omnibus qui inuo-
 cant te. * Exaudi Domine orationem meam,
 & ausculta vocem deprecationum mearum.
 7 * In die tribulationis meae inuocabo te, quia
 exaudies me.
 8 * Non est similis tui in diis Domine, & non
 est iuxta opera tua.
 9 * Omnes gentes quas fecisti, venient et ado-
 rabunt coram te Domine, & glorificabunt no-
 men tuum. * Quia magnus es tu & faciens
 mirabilia, tu es Deus solus.

תרגום

4 * כִּנְשִׁיתָ כָּל רִגְזְךָ חֲבָתָה מִחֶרֶן אַפְּךָ ו 5 * תוֹב לִחְתֹּם אֱלֹהִים פִּירְקָנָהּ וּבִטֵּל רִגְזְךָ מִנָּה 6 * הֶאֱפֹשֶׁר דִּי לַעֲלֵמָא חֲתִיקוּף
 7 * הֲלֹא אַתָּה חֲתוּב חֲתִי יִתְנָה וְעַמְּךָ יִחְדּוּן בְּמִימְרֶךָ 8 * אַחְמִי יִתְנָה וְיִי טוֹבְךָ וּפִירְקָנְךָ חֲתִיב לָנָה
 9 * אֲשַׁמְעֶנּוּ מִי אֱלֹהִים וְיִי אֲרוֹם יִמְלֵל שְׁלֵם לַעֲמָה וְלַחֲסִידָיו וְזָל יִחְזֹרֶן לְסִיאוֹרָה 10 * בְּרַם קָרִיב לְדַחֲלִין מִגָּה פִירְקָנָה לְאַשְׁרָה
 11 * טַבְּנוֹן וְקִשּׁוּט אֲוִרְעִין צִדְקָה וְשְׁלָמָה אִידְבָּקוּ 12 * קִשּׁוּט מֵאַרְעָה רַבִּית וְצִדְקָה מִשְׁמַיִם אֲוִרִיק
 13 * לְחוֹד מִימְרָה דִּי יִתֵּן טַבָּה וְאַרְעָנָה חֲתִין אֲבָה 14 * צִדְקָה קִדְמוּתִי יִתֵּן וְיִשְׁוִי לְאוֹרַח טַב אֲסִתּוֹרוֹ

פו

1 * צִלְתָּה דְּצִלִּי דָוִד אֲצִלִּי וְיִי אֲוִרְנֶךָ עֲנִי יִתֵּן אֲרוֹם עֲנִיָּה וְחִשִּׁיבָה אֲנִי 2 * נִטּוֹר נַפְשִׁי אֲרוֹם חֲסִידָה אֲנִי פְרוֹק עֲבָדְךָ
 3 * חוֹם עָלִי וְיִי אֲרוֹם קוֹמֶךָ אֲצִלִּי כָּל יוֹמָה 4 * אַחְדִּי נַפְשָׁה דְּעֲבָדְךָ אֲרוֹם לִוְתָךְ וְיִי נַפְשִׁי
 5 * אֲרוֹם אַתָּה וְיִי טַב לְצִדְקָתָהּ וְשִׁבְקָה לְדַחֲבִין לְאוֹרִיתָהּ וּמִסְגִּי טִיבִי לְכָל דְּמַצְלִין קוֹמֶךָ
 6 * אֲצִיחִי וְיִי צִלְתִּי וְקַבֵּל בְּקוֹל תַּחֲנוּנִי 7 * כִּי־וָאֲנִי צָרָתִי אֶקְרָא לִוְתָךְ אֲרוֹם אַתָּה עֲנִי יִתֵּן
 8 * לִוְחֶבֶר מִנֶּךָ כִּי־וָאֲנִי שְׂמִיָּה וְיִי וְלִית כְּעוֹבְדְךָ 9 * כָּל עַסְמָיָה דִּי עֲבָדְתָּה יִתּוֹן וְיִסְגְּרוֹן קוֹמֶךָ וְיִי וְיִחְנֹן אִיקָר לְשִׁמְךָ
 10 * אֲרוֹם רַבָּה אַתָּה אֱלֹהִים וְעַבְדְּךָ פְּרִישָׁן אַתָּה אֱלֹהִים לְכָל־חוֹדְךָ

* Mitigasti omnem iram tuam, auerti-
 ti ab ira indignationis tuæ. * Conuer-
 te nos Deus salutaris noster, & auerte irā
 tuam à nobis. * Nunquid in æternum
 irasceris nobis? aut extends iram tuam à
 generatione in generationem? * Deus tu
 conuersus viuificabis nos, & plebs tua le-
 tabitur in te. * Ostende nobis Do-
 mine misericordiam tuam, & salutare tuū
 da nobis. * Audiam quid loquatur
 in me Dominus Deus. quoniam loquetur
 pacem in plebem suam, & super sanctos
 suos, & * super eos qui conuertunt cor ad
 eum. * Veruntamen prope timentes
 eum salutare ipsius, vt inhabitet gloria in
 terra nostra. * Misericordia & veri-
 tas obuiauēunt*: iustitia & pax osculatæ
 sunt. * Veritas de terra orta est, & iusti-
 tia de cælo prospexit. * Et enim Do-
 minus dabit benignitatem, & terra no-
 stra dabit fructum suum. * Iustitia an-
 te eum ambulabit, & ponet in via gressus
 suos.

* Oratio * David. PSAL. LXXXV.

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi
 me, quoniam inops & pauper sum ego.
 * Custodi animam meam, quoniam san-
 ctus sum: saluum fac seruum tuum Deus
 meus, sperantem in te. * Miserere mei
 Domine, quoniam ad te * clamabo tota die.
 * Latifica animam serui tui, quoniam
 ad te leuauī animam meam.
 * Quoniam tu Domine suauis & mitis:
 & multæ misericordiæ omnibus inuocan-
 tibus te. * Auribus percipe Domine ora-
 tionem meam, & intēde voci deprecatio-
 nis meæ. * In die tribulationis meæ cla-
 mauī ad te, quia exaudisti me.
 * Non est similis tui in diis Domine, &
 non est secundum opera tua. * Omnes
 gentes quascunque fecisti, venient, & ado-
 rabunt coram te Domine, & glorificabunt
 nomen tuum: * Quoniam magnus es tu,
 & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

4 * κατέπαυζας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέσρεψας
 5 τὸν ὀργῆς θυμὸν σου. * Ἰπὶς ρέψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν
 σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόσρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.
 6 * μὴ εἰς εὐδὸν αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, ἢ διατενῇς τὴν ὀρ-
 γὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν,
 7 * ὁ θεὸς σου Ἰπὶς ρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαὸς σου
 8 ὀφρανθή(ε) Ἰπὶ σοί. * δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἐ-
 λῆός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώσῃς ἡμῖν.
 9 * ἀκέθουμαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός. ὅτι λα-
 λήσῃ εἰρήνη σου Ἰπὶ τὸν λαόν σου, ὅτι Ἰπὶ εὐδὸν ὁσίοις σου,
 καὶ Ἰπὶ εὐδὸν Ἰπὶς ρέφοντάς καρδίαν ἐπ' αὐτόν.
 10 * πλὴν ἐγὼ τῶν φοβευμένων αὐτόν τὸ σωτήριον σου,
 τοῦ κατασκηνώσαντος δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
 11 * ἔλεος καὶ ἀλήθεια σωλήτησαν, δικαιοσύνη καὶ ἐι-
 12 ρηνή κατεφίλησαν. * ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέβη-
 λε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
 13 * καὶ γὰρ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώ-
 σει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
 14 * δικαιοσύνη ἐνώπιον σου ὡς πορδύσε(ε), καὶ θή(ε)
 εἰς ὁδόν σου διαθήματα σου.
 1 * ὡς δούλη τῷ δαυίδ. πέ.
 Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτω-
 χὸς καὶ πεινῆς εἰμὶ ἐγώ.
 2 * φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσὶός εἰμι. ὥσον τὸν
 δούλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντά σου.
 3 * ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κενερόμαι ὅλην
 4 τὴν ἡμέραν. * ὀφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,
 ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
 5 * ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ Ἰπικῆς, ὅτι πολυέλεος πᾶσι
 τοῖς Ἰπικαλουμένοις σε.
 6 * ἐνώπιον σου κύριε τὴν ὡς δούλην μου, καὶ πρὸς
 τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
 7 * ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐ-
 8 πήκουσάς μου. * ὅτι ἐστὶν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε,
 καὶ ὅτι ἐστὶ κατὰ ἔργα σου.
 9 * πρὸς τὰ ἐξ ἡμῶν ὅσα ἐποίησας, ἤξεις, καὶ πρὸς
 σκῆψιν ἐνώπιόν σου κύριε. καὶ δοξάσῃς τὸ ὄνομά σου.
 10 * ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς
 μόνος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Continuisti omnem iram tuam, conuersus es à fortitudine iræ tuæ. * Conuertere ad nos Deus salutis nostræ, & irritam fac iram
 tuam à nobis. * Nunquid possibile est quod in perpetuum irasceris nobis? protrahe furorem tuum in generationem & generationem?
 * Nonne tu conuersus vitam præstabis nobis, & populus tuus lætabitur in verbo tuo? * Ostende nobis Domine bonitatem tuam,
 & salutem tuam da nobis. * Audiam quid loquatur Deus Dominus, quoniam loquetur pacem populo suo & piis suis, & non conuer-
 tentur ad insipientiam. * Siquidem propè est timentibus ab illo, redemptio eius, vt habitat gloria in terra nostra. * Benignitas & veri-
 tas obuiauēunt inuicem: iustitia & pax coniunctæ sunt. * Veritas de terra pullulauit, & iustitia de cælo prospexit. * Præterea Verbum
 Domini dabit beatitudinem, & terra nostra dabit germen suum. * Iustitia ante eum ibit, & ponet in via bona gressus suos.

* Oratio qua orabat David. PSAL. LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam, responde mihi, quoniam pauper & egenus sum ego. * Custodi animam meam, quoniam misericors
 sum, redime seruum tuum, tu Domine Deus meus, quandoquidem confido in te. * Miserere mei Domine, quoniam coram
 te orabo tota die. * Latifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuabo in oratione.
 * Quoniam tu Domine bonus es iustis, & parcens iis qui conuertuntur ad Legem, atque multiplicans bonitatem omnibus orantibus
 coram te. * Exaudi Domine orationem meam, & suscipe vocem deprecationum mearum. * In die afflictionis meæ clamabo ad
 te, quoniam tu respondebis mihi. * Non est præter te in angelis celestibus Domine, nec quicquam est sicut opera tua.
 * Omnes populi quos fecisti venient, & adorabunt coram te Domine, & dabunt gloriam nomini tuo.
 * Quoniam magnus es tu Deus, & faciens mirabilia tu Deus solus.

* הֹרֵנִי יְהוָה דִּרְכְּךָ אֶהְלֶךְ בְּאֶמְתְּךָ יְחַד לִבִּי
 לִירְאָה שְׁמֶךָ :
 * אֹדְךָ אֲדֹנִי אֱלֹהִי בְּכָל-לִבִּי וּבִבְדָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם :
 * כִּי-חֲסֹדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל
 תַּחְתִּירָה :
 * אֱלֹהִים זָדִים קָמוּ עָלַי וְעַדֶּת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ
 נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגֹדָם :
 * וְאַתָּה אֲדֹנִי אֶל-רְחוּם וְחֲנוּן אֲרַךְ אַפִּים וְרַב-
 חֶסֶד וְאֵמֶת :
 * פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנֵּה-עֹזְךָ לְעִבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי
 לִבֶּן-אֶמְתְּךָ :
 * עֲשֵׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שֵׁנָאִי וַיִּבְשׁוּ כִי-
 אֶתֶרָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי :

פו

* לִבְנֵי-קֶרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהַר-רִי קֹדֶשׁ :
 * אֲהַב יְהוָה שְׁעֵרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב :
 * נִבְכְּרוֹת מִדְּבַר בֶּךָ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה :
 * אֲזַכִּיר רַחֲב וּבָבֶל לִידְעֵי הִנֵּה פִלְשֶׁת וְצוֹר עִם-
 כּוֹשׁ זֹרֵה יִלְד-שָׁם :
 * וְלִצִּיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יִלְד-בָּהּ וְהוּא יִכְוֹנֶנָה
 עַלְיוֹן :
 * יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוּב עַמִּים זֶה יִלְד-שָׁם סֶלָה :
 * וְשָׂרִים כָּחַלְלִים כָּל-מַעֲיָנֵי בֶךָ :

פח

* שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי-קֶרַח לְמִנְצַח עַל-מַחְלֶרֶת
 לַעֲנֹוֹת מִשְׁכִּיל לְחִימֵן הָאֲזֹרָחִי :
 * יְהוָה אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי יוֹם-צַעֲקָתִי בִלְיִלָה נִגְדָה :
 * תָּבוֹא לִפְנֵיךְ תִּפְלְתִי הִטָּה אֹזְנֶךָ לִרְגָלִי :
 * כִּי-שִׁבְעָה בְּרַעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לִשְׁאוּל הִגִּיעוּ :

תרגום

* אֲדֹנִי יְהוָה יִחַד לִבִּי לְמַדְרַח שְׁמֶךָ :
 * אֱלֹהִים זָדִים קָמוּ עָלַי וְכַנִּישָׁה תְּקִיפִין תִּבְעוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁוִי יִתֵּךְ לִקְבִלְיָהוֹן :
 * וְאַתָּה אֲדֹנִי אֶל-רְחוּם וְחֲנוּן אֲרַךְ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְאֵמֶת :
 * עֲשֵׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שֵׁנָאִי וַיִּבְשׁוּ כִי-אֶתֶרָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי :

פח

* עַל יְדִיהוֹן דְּבִנֵּי קֶרַח אֶתְּמַר שְׁבַח שִׁירָא דְּמִתְיַסֵּד עַל פּוֹם אֶבְחָתָא דְּמִלְקָדְמִין :
 * מִלִּין דְּאִיקָר אֶתְמַלְלוּ עַלְךָ קֶרַתָּא דְּאֶלְהָא לְעֵלְמִין :
 * וְלִצִּיּוֹן אֶתְמַר דּוֹר מַלְכָּא דִּישְׂרָאֵל וְשִׁלְמָה בְּרָהּ אֶתְרַבָּא בְּגִינָה וְאֶלְהָא יִשְׁכַּלְלָנָה :
 * וַיִּעַל סְפָרָא דִּי מִכְתָּבִין בְּהָ חֲשֹׁבֵן כָּל עַמְמֵי דִּין מִלְךְ אֶתְרַבָּא תַּמָּן לְעֵלְמִין :
 * וְאַמְרִין שִׁירִין עַל חֲנִינִין כָּל מִינֵי חֲשִׁבְתָּן עַל קֶרַתָּא מִתְּמַרִין בְּגִינִין :

פס

* שִׁירָא וְתִשְׁבַּחְתָּא עַל יְדִיהוֹן דְּבִנֵּי קֶרַח לְשִׁבְחָא עַל צְלוֹתָא לְשִׁבְחָא עַל שְׁכֵלָא טָבָא עַל יְדִיהוֹן דְּחִימִין וְצִיבָא :
 * חֲעוֹל קֶרַתָּא צְלוֹתִי אֶצְלִי אֲדֹנִי לְכַעוֹתִי :
 * אֲרוֹם שְׁבַעַת בְּבִישׁוֹן נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשִׁוּל מָסוּ :

* Doce me Domine viam tuam, ut ambulem in veritate tua: unicum fac cor meum ut timeat nomen tuum. * Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in eternum.
 * Quia misericordia tua magna est super me, & eruisti animam de inferno extremo.
 * Deus superbi surrexerunt aduersus me: et cætus robustorum quaesierunt animam meam, & non posuerunt te in conspectu suo.
 * Tu autem Domine Deus misericors & clemens, patiens & multa misericordiae, & verax:
 * Respice ad me & miserere mei: da fortitudinem tuam seruo tuo, et salua filium ancille tue.
 * Fac mecum signum in bonitate, & videat qui oderunt me & confundantur: quia tu Domine auxiliatus es mihi, & consolatus es me.

* Filiorum Core Psalmus cantici.

LXXXVII.

* Fundamentum eius in montibus sanctuarij.
 * Diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Jacob.
 * Gloriosa dicta sunt in te ciuitas Dei. Sæper.
 * Commemorabor superbie & Babylonis scientibus me: ecce Palestina et Tyrus cum Æthiopa, iste natus est ibi.
 * Ad Sion autem dicetur: Vir & vir natus est in ea, & ipse fundauit eam excelsus.
 * Dominus narrabit scribens populos, iste natus est ibi. Semper.
 * Et cantores quasi in choris, omnes fontes mei in te.

* Canticum carminis filiorum Core, victori super chorum ad pracinendum, eruditio Heman Ezraie.

PSAL. LXXXVIII.

* Domine Deus salutis meae, per diem clamaui, in nocte coram te.
 * Ingrediatur ante te oratio mea: inclina aurem tuam ad laudationem meam.
 * Quia repleta est malis anima mea, & vita mea ad infernum descendit.

* Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua. letetur cor meum ut timeat nomen tuum. * Confitebor tibi domine Deus meus in tote corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum. * Quia misericordia tua magna super me, & cruisti animam meā ex inferno inferiori. * Deus iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quæsierunt animam meam, & non proposuerunt te in conspectu suo. * Et tu Domine Deus meus miserator & misericors, patiens & multæ misericordiæ, & verax. * Respice in me & miserere mei: da imperium tuum puero tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ. * Fac mecum signum in bonum, & videant qui oderunt me, & confundantur. quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

* Filiis Core Psalmus cantici.

LXXXVI.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

* Diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Iacob. * Gloriosa dicta sunt de te ciuitas Dei. * Memor ero Raab, & Babylonis * scientibus me. & ecce alienigenæ, & Tyrus & populus Æthiopum, hi fuerunt illic. * Mater Sion dicet, Homo, & homo natus est in ea, & ipse fundauit eam Altissimus. * Dominus narrabit in scriptura populorum, & principum horum qui fuerunt in ea. * Sicut letantium omnium habitatio * in te.

* Canticum Psalmi filiis Core, in finem pro Maeleth ad respondendum, intellectus Eman* Israeliti.

PSAL. LXXXVII.

Domine Deus salutis meæ, die clamaui & in nocte coram te.

* Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam:

* Quia repleta est malis anima mea, & vita mea inferno appropinquauit.

11 * ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσεται ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. διφραγθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 * ὁμολογήσωμαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 * ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἁδου κατωτάτου.

14 * ὁ θεός ὁ δόξάνομοι ἐπανεστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ παρέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 * καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων & ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 * Ἐπὶ βλεψὸν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, & σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.

17 * ποιήσον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισῶντές με, καὶ αἰχμωθήτωσαν. ὅτι σὺ κύριε ἐβόηθης μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

1 * Τοῖς υἱοῖς κορέ ψαλμὸς ὠδῆς. πς'.

* Οἱ θεμέλιοι αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

2 * ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σιών, ὡς ἐρρύτω τὰς σκηνώματά ιακώβ.

3 * δεδοξασμένη ἐλαλήθη παρὰ σου ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.

4 * μνησθήσεται ῥαὰβ, καὶ βαβυλῶν τοῖς γνώσκουσίν με. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρροι καὶ λαὸς τῶν αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγερθήσονται ἐκ ἐκεῖ.

5 * μή τις σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγερθήσεται ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

6 * κύριος διηγῆται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ δεχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.

7 * ὡς διφραγμοῦν πύλων ἡ κατωκία ἐν σοί.

1 * ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορέ, εἰς τὸ τέλος ὡς ἐρρύτω μαλεθ τοῦ ἀποκριθῆναι, σωσέως αἰμὴν τῶν ἰσραηλίων. πζ'.

2 * Κύριε ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐπέκρυνα καὶ ἐν νυκτὶ ἐνδυσίον σου.

3 * εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ περιστολή μου· κλῖνον τὸ ὅς σου εἰς τὴν δέησίν μου. * ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἁδὲ ἤγγισε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Doce me Domine viam tuam, ambulabo in veritate tua: vni cor meum ut timeat nomen tuum. 12 Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & honorificabo nomen tuum in æternum. 13 Quoniam benignitas tua magna est super me, & liberaisti animam meam de inferno inferiori. 14 Deus superbi insurrexerunt aduersum me, & caterua fortium quæsiuerunt animam meam, & non posuerunt te in conspectu suo. 15 Et tu Domine Deus miserator & misericors, alienus ab ira, & multiplicia conferens beneficia & veritatem. 16 Respice in me & miserere mei, da fortitudinem tuam seruo tuo, & redime filium ancillæ tuæ. 17 Fac mecum signum ad bonum, ut videant odio habentes me quod ignoueris mihi: & erubescant & confiteantur quoniam tu es Dominus qui auxiliatus es mihi, & consolatus es me.

PSAL. LXXXVII.

1 Per manus filiorum Korach dictus est hymnus, & canticum fundatum in ore patrum priscorum. 2 Verba honorifica dicta sunt de te ciuitas Dei in æternum. 3 Commemorant laudes tuas Ægyptij & Babylonij his qui sciunt te, ecce Palestini & Tyrij cum Æthiopiis, ubi rex iste generatus est. 4 Proinde Syon dictum est, Dauid est rex Israelis, & Selomoh filius eius educatus est intra eam, & Deus fundabit eam in sublimitatem. 5 Domine in libro in quo scriptæ sunt computationes omnium populorum, hic rex generatus est ibi in æternum. 6 Et dicunt cantica in choris, omnes species laudis super sacrificia dicuntur in medio tui.

1 Canticum & hymnus per manus filiorum Korach ad laudandum pro oratione, ad canendum pro intellectu bono per manus Heman indigenæ.

PSAL. LXXXVIII.

Domine Deus redemptionis meæ, per diem clamaui, in nocte vero oratio mea coram te. 2 Ingrediat coram te oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam. 3 Quoniam satiata est malis anima mea, & vita mea ad inferos proximè accessit.

* נחשבת עמי יורדי בור הייתי כגבר אין איל:
* במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר
לא זכרתם עוד והמה מירד נגזרו:

* שתני בבור תחתיות במחשבים במצלורת:
* עלי סמכה חמתך וכל משברך ענית סלה:
* הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו כלל
ולא אצל:

* עיני דאברה מני עני קראתיך יהוה בכל יום
שטחתי אליך כפי:

* הלמתים תעשה פלא אם רפאים
יקומו יודוך סלה:

* היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון:

* היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשירה:

* ואני אליך יהוה שועתי ויבקר תפילתי תקדמך:

* למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני:

* עני אני וגוע מנער נשאתי אמיד אפונר:

* עלי עברו חרוניך בעותיך צמתחוני:

* סבוני במים כל היום הקיפו עלי יחד:

* הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

פט

* משכיל לאיתן האזרחי:

* חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע

אמונתך כפי:

* כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תקן

אמונתך בהם:

* כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדר עבדי:

* עד עולם אכין זרעך ובנתי לדר ודר כסאך

סלה:

* ויודו שמים פלאך יהוה את אמונתך

בקהל קדשים:

5 * *Reputatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum quasi homo inualidus.*

6 * *Inter mortuos liber, sicut interfecti dormientes in sepulchro, quorum non recordaris amplius, & qui à manu tua abscisi sunt.*

7 * *Posuisti me in lacu nouissimo, in tenebris et in profundo.*

8 * *Super me confirmatus est furor tuus, & cunctis fluctibus tuis afflixisti me.*

9 * *Semper. Longè fecisti notos meos à me: posuisti me abominationem eis, clausum et non prodeuntem.*

10 * *Oculus meus infirmatus est ab afflictione: inuocaui te Domine tota die, expandi ad te palmas meas.*

11 * *Nunquid mortuis facies mirabilia, aut gigantes resurgent & confitebuntur tibi? Semper.*

12 * *Nunquid narrabitur in sepulchro misericordia tua, et veritas tua in perditione? Nunquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, & iustitia tua in terra quae obliuioni tradita est?*

13 * *Ego autem ad te Domine clamaui, & mène oratio mea praeueniet te.*

14 * *Quare Domine abijcis animam meam, abscondis faciem tuam à me? Pauper ego sum & aruminosus ab adolescentia mea: portavi furorem tuum, & conturbatus sum.*

15 * *Per me transferunt ira tua, terrores tui oppresserunt me.*

16 * *Circumdederunt me quasi aqua tota die, vallauerunt me pariter.*

17 * *Longè fecisti à me amicum & sodalem: notos meos abstulisti.*

18 * *Eruditio Ethan Ezra ita.*

PSAL. LXXXIX.

2 * *Misericordias Domini in aeternum cantabo, in generatione et generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.*

3 * *Quoniam dixi, Semperiterna misericordia edificabitur, celos fundabis, veritas tua in eis.*

4 * *Percussi fœdus cum electo meo, iuravi David seruo meo.*

5 * *Usque in aeternum stabiliam semen tuum, & edificabo in generatione & generationem thronum tuum. Semper.*

6 * *Confitebuntur caeli mirabilia tua Domine, & veritatem tuam in ecclesia sanctorum.*

תרגום

1 אחשבת עם נחתי בית אסירי היותי היך ברש דליח לה חילא: 6 היך רשיעא דמיתו ולא חבו יתעבדו בני חורין ממצותא היך

קטילין דחרבא שכבי בית קבורתא ולא דכרתנן חוב וחנן מאפי שכינתך יתפלגן: 7 שניחא יתי בגלותא דמתילא כגובא ארעיתא

מחשבותא במצולתא: 8 עלי סמכה חמתך וכל גזירך בישן חבורי יתי סגפחא לעלמין: 9 ארחקתא מידעי מני שניחא יתי ריחוקין לחזן

מלא בבית אסירי ולא אפוק: 10 עיני וזנח דמעין מעניחא קריתך יי כל יומא פרשת לך בצלו נדי: 11 האפשר דלמיתא חעבר

פרשן אין גושמא דאחסר בנפשא יקומין יודין קומך לעלמין: 12 האפשר דיתחני בבית קבורתא טובך וקשטך בבית אובדנא:

האפשר דיתודע בחשך גהנם פרישותך וצדקתך בארעא צהותא וצדנא: 14 ואנא קומך יי צליתי ובצפרא צלותי תקדמך:

למה יי חנשי נפשי חסמור סבר אפך מני: 16 עניא אנא ונגזר מטליתא סוכרת דחלחך טעונה עלי: 17 עלי עברו רגזך

מעתיך שנינו יתי: 18 אחזורי יתי היך מוי כל יומא אקיפון עלי כחדא: 19 ארחקתא מני רחמא וחברא ולידעי חשך אנא באפיהון:

פט

1 שכלא טבא דאחמאר על יד אברהם דאחמאר ממדנחא: 2 חסדנא דיי לעלם אשבח לדר ודר אהודע קושטך כפמי:

3 ארום אמרת עלמא בחסדא אחבני שמיא חתקן קושטך בחזן: 4 גזרת קים לאברהם בחירי קימת לדר עבדי: 5 עד עלמא

אחזן בניך ואבני לדר ודר כרמי מלכותך לעלמין: 6 ויודין אנגלי שמיא פרישותך יי לחזר קושטך בכינשת קדישין:

* Æstimatus sum cum descendentibus
in lacum. factus sum sicut homo sine ad-
iutorio, * inter mortuos liber. Sicut vulne-
rati dormientes in * sepulchro, quorum nō
es memor amplius, & ipsi de manu tua re-
pulli sunt. * Posuerūt me in lacu inferiori,
in tenebrosis & in vmbra mortis. * Super
me confirmatus est furor tuus, & omnes
elevationes tuas induxisti super me.

* Longè fecisti notos meos à me: po-
suerunt me abominationem sibi. Tradi-
tus sum & non egrediebar: * Oculi mei
languerunt præ inopia. clamaui ad te Do-
mine tota die, expandi ad te manus meas.

* Nunquid mortuis facies mirabilia, aut
medici suscitabunt & confitebuntur tibi?

* Nunquid narrabit aliquis in sepulchro
misericordiam tuam, & veritatem tuam in
perditione? * Nunquid cognoscentur in

tenebris mirabilia tua, & iustitia tua in ter-
ra obliuioni tradita? * Et ego ad te Domine

clamaui; & manè oratio mea præueniet te.

* Ut quid Domine repellis animam meam,
auertis faciem tuam à me? * Pauper sum e-

go, & in laboribus à iuuentute mea: exal-
tatus autem humiliatus sum & conturba-

tus sum. * In me transierunt iræ tuæ, * ter-
rores tui conturbauerunt me: * Circunde-

derunt me sicut aqua. tota die circunde-
derunt me simul. * Elongasti à me amicum

& proximum, & notos meos à miseria.

* Intellectus Etham * Israelitæ.

PSAL. LXXXVIII.

Misericordias * tuas Domine in æternū
cātabo, in generationē & generatio-
nem annuntiabo veritatē tuā in ore meo.

* Quoniam dixisti: In æternum misericor-
dia edificabitur, in celis preparabitur veri-
tas tua. * Disposui testamētū electis meis,

iuravi David seruo meo. * Usque in æter-
num præparabo semen tuum, & ædifica-

bo in generationem & generationē sedē
tuā. * Cōfitebuntur celi mirabilia tua Dñe,

etenim veritatē tuā in ecclesia sanctorum.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Reputatus sum cum descendentibus in domum vinctorum; fui sicut homo cui nullæ sunt vires. * Sicut impij qui mortui sunt quiq;
non resipuerunt, sicut liberi à præceptis, sicut interfecti gladio dormientes in domo sepulchri, quorum non recordatus es amplius, sed ipsi à
facie maiestatis tuæ separati sunt. * Posuisti me in captiuitatem quæ similis est foueæ inferiori inter tenebras in profundo. * Super me con-
firmatus est furor tuus, & omnes procellæ tuæ malæ attriuerunt me, afflixisti in æternum. * Elongasti notos meos à me, posuisti me in ex-
citationibus illis, clausum in domo vinctorum vt non egrediar. * Oculus meus stillauit lachrymas ob calamitatem: inuocaui te Domine om-
nibus diebus: extendi ad te in oratione manus meas. * Nunquid in mortuos edes miracula? an corpora quæ tradita sunt pulueri, resurgent
vt confiteantur coram te in perpetuum? * Nunquid narrabitur in sepulchro bonitas tua, & veritas tua in domo perditionis? * Nunquid
cognoscentur in tenebris gehennæ miracula tua, & iustitia tua in terra siccitatis & desolationis? * At ego in conspectu tuo Domine orauī,
& manè oratio mea præueniet te. * Quare Domine obliuisceris animam meam, abscondes aspectum faciei tuæ à me? * Pauper sum ego &
expirans ab adolescentia: sustinui timorem tui onus super me. * Super me transierunt iræ tuæ: terrores tui conciderunt me. * Circunde-
derunt me sicut aqua tota die, vallauerunt me simul. * Elongasti à me amicum & socium, & in conspectu notorum meorum obscurus sum.

Intellectus bonus dictus per manum Abraham qui venit de Oriente.

PSAL. LXXXIX.

Misericordias Domini in perpetuum laudibus efferam, generationi & generationi annuntiabo veritatem tuam ore meo. * Quoniam
dixi, Mundus misericordia ædificatus est, in celis præparabis veritatem tuam. * Disposui fœdus Abraham electo meo, iuravi Dauī-
di seruo meo: * Usque in æternum firmabo filios tuos, & ædificabo in generationem & generationem sedem regni tui in æternum.
* Et confitebuntur angeli cælorum stupenda opera tua Domine, insuper veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

* כִּי מִי בִשְׁחָק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יְדֹמָה לַיהוָה בְּבִנְיָ
 מֵאֱלֹהִים :
 * אֵל נִעְרָץ בְּסוּד קְדָשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל-
 כָּל-סִבִּיבָיו :
 * יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כִמּוֹד חֲסִין יֵה אֱמוּנָתְךָ
 סִבִּיבוֹתֶיךָ :
 * אֲתָה מוֹשֵׁל בְּנֹאֲרֵת הַיָּם בְּשׂוֹא גְלִיו
 אֲתָה תִשְׁבַּחם :
 * אֲתָה דְבֹאֲרָת כְּחֹלֶל רֶהֱב בְּזֹרַע עֶזְךָ פִּזְרָת
 אוֹיְבֶיךָ :
 * לָךְ שָׁמַיִם אֵף-לָךְ אֶרֶץ תִּבְל וּמִלֵּאָה אֲתָה
 יִסְדָּתם :
 * צִפּוֹן וַיִּמֵּן אֲתָה בְּרֹאשׁ תִּבּוֹר וְחֶרְמוֹן
 בְּשֶׁמֶךְ יִרְנְנוּ :
 * לָךְ זֹרַע עִם-גְּבוּרָה תַעֲזוּ יְדֶךָ תְּרוֹם יִמִּינְךָ :
 * צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֶאֶךָ חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ :
 * אֲשֶׁר־הָעַם יוֹדְעֵי תִרְעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְיוּ לְכוֹן :
 * בְּשֶׁמֶךְ יִגְלוֹן כָּל-הַיּוֹם וּבִצְדָקָתְךָ יִרְוּמוּ :
 * כִּי-תִפְאֶרֶת עֲזָמוּ אֲתָה וּבְרָצוֹנְךָ תִּרְיָם קִרְנְנוּ :
 * כִּי לַיהוָה מִגִּנְנוּ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכָנוּ :
 * אֲזִי דְבַרְתָּ-בְּחֹזֶן לְחִסִּידְךָ וְהֵאמֵר שׁוֹיֵתִי עֶזְר
 עַל-גְּבוּר הָרִימוֹתִי בְּחֹר מַעַם :
 * מִצָּאתִי דוֹד עֲבָדִי בְּשֶׁמֶךְ קְדָשִׁי מִשְׁחָתִיו :
 * אֲשֶׁר יָדִי תִכּוֹן עִמּוֹ אֵף-זֹרַעִי תִאֲמָצְנוּ :
 * לֹא-יִשְׁיֵא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן-עוֹלָה לֹא יַעֲנֶנוּ :
 * וּכְתוֹתִי מִפְּנֵי צָרִיו וּמִשְׁנֵאֵיו אֲנֹף :
 * וְאֱמוּנָתִי וְחֶסֶדִי עִמּוֹ וּבְשֶׁמֶי תְּרוֹם קִרְנוּ :
 * וְשִׁמְתִּי בָּיִם יָדוֹ וּבִנְהִירוֹת יִמִּינוּ :
 * הוֹא יִקְרָאֵנִי אֲבִי אֲתָה אֱלֹהֵי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי :
 * אֵף-אֲנִי בְּכוֹר אֲתָנְהוּ עֲלִיוֹן לְמִלְכֵי-אֶרֶץ :

7 * Quis enim in nubibus æquabitur Domino,
 assimilabitur Domino in filiis Dei?
 8 * Deus inclytus in arcano sanctorum nimio,
 & terribilis in cunctis quæ circa eum sunt.
 9 * Domine Deus exercituum, quis similis tui:
 fortissime Domine, et veritas tua in circuitu tuo.
 10 * Tu dominaris superbia maris, elationes
 gurgitum eius tu comprimis.
 11 * Tu confregisti quasi vulneratum superbum
 in brachio forti tuo disperdisti inimicos tuos.
 12 * Tui sunt celi, & tua est terra: orbem &
 plenitudinem eius tu fundasti.
 13 * Aquilonem & dexterum tu creasti, Tha-
 bor & Hermon nomen tuum laudabunt.
 14 * Tuum brachium cum fortitudine, robore-
 tur manus tua, exaltetur dextera tua.
 15 * Iustitia & iudicium firmamentum throni
 tui: misericordia et veritas præcedent faciem tuam.
 16 * Beatus populus qui novit iubilum, Domi-
 ne in lumine vultus tui ambulabunt.
 17 * In nomine tuo exultabunt tota die, & in
 iustitia tua exaltabuntur.
 18 * Quia gloria fortitudinis eorum tu es, et in
 voluntate tua eleuabis cornu nostrum.
 19 * Quia a Domino est protectio nostra, & a
 sancto Israel rege nostro.
 20 * Tunc locutus es per visionem sanctis tuis,
 et dixisti, Posui adiutorium super robustum, ex-
 altavi electum de populo. * Inveni David ser-
 uum meum, oleo sancto meo unxi eum.
 21 * Cum quo manus mea firma erit, & bra-
 chium meum roborauit eum.
 22 * Non decipiet inimicus eum, & filius in-
 quitatis non affliget eum.
 23 * Sed concidam ante faciem eius hostes illius,
 & qui eum oderunt, percutiam.
 24 * Veritas autem mea & misericordia mea
 erit cum eo, & in nomine meo exaltabitur cor-
 nu eius. * Et ponam in mari manum eius,
 & in fluminibus dexteram eius.
 25 * Ipse inuocabit me, Pater meus es tu, Deus
 meus, & fortitudo salutis mee.
 26 * Ego autem primogenitum ponam eum, ex-
 celsum regibus terra.

תרגום

7 אָרוֹם מִן הוּא בִשְׁחָקִי דְּמִשְׁחָתִיו לִי וַיְדַמֵּי לִי בְּאוֹכְלוֹסֵי מִלֵּאָבִיָּא :
 וְהָאֵלֹהִים עַל כָּל מִלֵּאָבִיָּא דְּקִימִין חֲזוֹר חֲזוֹר לֵה :
 8 אֵל נִעְרָץ בְּכִוְנוֹתָא דִּימָא בְּרִיבָא רַבָּה וְנוֹרָא עַל-כָּל-סִבִּיבָיו :
 9 אֲתָה שִׁפְיָתָא הֵיךְ קִטִּיל דְּחֶרְבָא רַבָּה הוּא פִּרְעָה רִשְׁיָעָא
 10 דִּילָךְ שְׁמִיָּא אֵף דִּילָךְ אֶרֶץ תִּבְל וּמִלֵּאָה אֲתָה יִסְדָּתָנּוּ :
 11 אֲתָה מוֹשֵׁל בְּנֹאֲרֵת הַיָּם בְּשׂוֹא גְלִיו
 12 אֲתָה תִשְׁבַּחם :
 13 אֲתָה דְבֹאֲרָת כְּחֹלֶל רֶהֱב בְּזֹרַע עֶזְךָ פִּזְרָת
 14 אוֹיְבֶיךָ :
 15 לָךְ שָׁמַיִם אֵף-לָךְ אֶרֶץ תִּבְל וּמִלֵּאָה אֲתָה
 16 יִסְדָּתָם :
 17 צִפּוֹן וַיִּמֵּן אֲתָה בְּרֹאשׁ תִּבּוֹר וְחֶרְמוֹן
 18 בְּשֶׁמֶךְ יִרְנְנוּ :
 19 לָךְ זֹרַע עִם-גְּבוּרָה תַעֲזוּ יְדֶךָ תְּרוֹם יִמִּינְךָ :
 20 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֶאֶךָ חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ :
 21 אֲשֶׁר־הָעַם יוֹדְעֵי תִרְעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְיוּ לְכוֹן :
 22 בְּשֶׁמֶךְ יִגְלוֹן כָּל-הַיּוֹם וּבִצְדָקָתְךָ יִרְוּמוּ :
 23 כִּי-תִפְאֶרֶת עֲזָמוּ אֲתָה וּבְרָצוֹנְךָ תִּרְיָם קִרְנְנוּ :
 24 כִּי לַיהוָה מִגִּנְנוּ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכָנוּ :
 25 אֲזִי דְבַרְתָּ-בְּחֹזֶן לְחִסִּידְךָ וְהֵאמֵר שׁוֹיֵתִי עֶזְר
 26 עַל-גְּבוּר הָרִימוֹתִי בְּחֹר מַעַם :
 27 מִצָּאתִי דוֹד עֲבָדִי בְּשֶׁמֶךְ קְדָשִׁי מִשְׁחָתִיו :
 28 אֲשֶׁר יָדִי תִכּוֹן עִמּוֹ אֵף-זֹרַעִי תִאֲמָצְנוּ :
 29 לֹא-יִשְׁיֵא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן-עוֹלָה לֹא יַעֲנֶנוּ :
 30 וּכְתוֹתִי מִפְּנֵי צָרִיו וּמִשְׁנֵאֵיו אֲנֹף :
 31 וְאֱמוּנָתִי וְחֶסֶדִי עִמּוֹ וּבְשֶׁמֶי תְּרוֹם קִרְנוּ :
 32 וְשִׁמְתִּי בָּיִם יָדוֹ וּבִנְהִירוֹת יִמִּינוּ :
 33 הוֹא יִקְרָאֵנִי אֲבִי אֲתָה אֱלֹהֵי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי :
 34 אֵף-אֲנִי בְּכוֹר אֲתָנְהוּ עֲלִיוֹן לְמִלְכֵי-אֶרֶץ :

* Quoniam quis in nubibus equabitur Domino, similis erit Dñō in filiis Dei? * Deus qui glorificatur in concilio sancto-
rum, magnus & terribilis est super omnes qui in circuitu eius. * Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es Dñe, & veritas tua in circuitu tuo. * Tu dominaris potestati maris, motum autem fluctuum eius tu mitigas. * Tu humiliasti sicut vulneratum superbū: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos. * Tui sunt cæli, & tua est terra: orbē terræ & plenitudinē eius tu fundasti: * Aquilonē & mare tu creasti. Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt. * Tuū brachium cum potentia firmetur manus tua, exaltetur dextera tua. * Iustitia & iudicium præparatio sedis tuæ. Misericordia & veritas præcedent ante faciē tuam. * Beatus populus qui scit iubilantem: Dñe in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exultabuntur. * Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum. * Quia Dñi assumptio, & sancti Israel regis nostri. * Tunc locutus es in visione filiis tuis, & dixisti: Posui adiutorium in potente, exaltaui electum de plebe mea. * Inveni David seruum meum, in oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confirmabit eum. * Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere. * Et concidam a facie ipsius inimicos eius, & odientes eum in fugam convertam. * Et veritas mea & misericordia mea cum ipso, & in nomine meo exaltabitur cornu eius. * Et ponam in mari manum eius, & in fluminibus dexteram eius. * Ipse inuocabit me: Pater meus es tu, Deus meus & susceptor salutis meæ. * Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ.

7 * ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσθῆσε' τῷ κυρίῳ, ὁμοιωθήσε' τῷ κυρίῳ ἐν ὑῳῖς θεῶν;
8 * ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βαλῇ ἁγίων, μέγας ἐφ' ὅσον βερός ἐστιν ἐπὶ πάντας ἐδὺ περικύκλω αὐτοῦ.
9 * κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοίός σοι, δυνατός εἰ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθεια σου κύκλω σου.
10 * σὺ δεσπόζεις τὸ κράτος τῆ θαλάσσης, τὴν ὅλην τῶν κυμάτων αὐτὸ σὺ καταπραΰνεις.
11 * σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆ δυνάμεώς σου διεσκόρπισας ἐδὺ ἐχθροὺς σου.
12 * οἱ εἰσὶν ὄρεα ὡς ἄνθρωποι, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ, τὴν οἰκὸν ἐμὴν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτὸ σὺ ἐταμελίωσας.
13 * τὴν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκλίσας, θάβως καὶ ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
14 * σὺ ὁ βραχίων μου δυνατείας. κραταίωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψώθῃτω ἡ δεξιὰ σου.
15 * δικαιοσύνη σου κέσμα ἐξιμασία τοῦ θρόνου σου. ἔλεος καὶ ἀλήθεια περιπορεύσονται περὶ τοῦ σώματος σου.
16 * μακάριος ὁ λαὸς ὁ γνώσκων ἀλαλαγμόν. κύριε ἐν τῷ φωτί σου περιπορεύσονται σου πορεύσονται.
17 * καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ὑψώθῃσονται. * ὅτι καύχημα τῆ δυνάμεώς σου αὐτῶν σὺ εἶ, ἐν τῇ δόδοί σου ὑψώθῃς (εἰ) τὸ κέρας ἡμῶν. * ὅτι ἔκλυες ἡ δυνάμις σου, καὶ τοῦ ἀγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. * τότε ἐλάλησας ἐν ὀρέσει τοῖς ὑῳῖς σου, καὶ εἶπας, ἐθέλω βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὑψώσω ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν λαῶν μου. * δίδου δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἐχρίσας αὐτόν.
22 * ἡ γὰρ χεὶρ μου σωαντλήσεται αὐτόν, καὶ ὁ βραχίων μου καταχύσει αὐτόν. * ὅπως ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ υἱὸς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν ὡς τὸ κακῶσαι αὐτόν.
24 * καὶ σὺ ὁ κύριος ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐδὺ ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ ἐδὺ μισήσας αὐτόν τρεπώσομαι. * καὶ ἡ ἀλήθεια σου ἐν τῷ ὀνόματί σου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ὑψώθῃσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. * καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
27 * αὐτὸς ἐπικαλέσεται με, πατήρ μου εἰ σὺ, θεός μου ἐπὶ δυνάμει σου σωτηρίας μου. * καὶ ὡς πρῶτον ἔσται αὐτόν, ὑψηλὸν ὡς αἱ τοῖς βασιλεῦσι τῆ γῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quoniam quis ille in æthere qui equatur Domino, qui comparatur Domino inter choros angelorum? * Deus fortis in secreto sanctorum, sedens super thronum gloriæ, & magnus timendusque; plusquam omnes angeli qui assistunt circa eum. * Domine Deus super omnes virtutes excelsus, quis sicut tu fortissime Domine? sanæ veritas tua circumdat te. * Tu potestatem habes in elationem maris: quando intumescunt fluctus eius, tu deprimis eos. * Tu contriivisti veluti interfectum gladio, superbum, hic est Pharaon impius: in fortitudine brachij roboris tui dispersisti inimicos tuos. * Tui sunt cæli, & insuper tua est terra: orbem & plenitudinem eius tu fundasti. * Desertum Aquilonis habitatoresque Austri tu creasti: Tabor ab Occidente & Hermon ab Oriente in nomine tuo laudes dicunt. * Tuum est brachium cum fortitudine: roborabis manum tuam ut redimas populum tuum, exaltabis dexteram tuam ut ædifices domum sanctuarij tui. * Iustitia & iudicium habitatio sedis gloriæ tuæ, benignitas & veritas præcedunt faciem tuam. * Beatus populus qui novit complacere creatori suo cum iubilo: Domine in lumine splendoris faciei tuæ ambulabunt, & iustificabuntur in iudicio. * In nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exultabuntur. * Quoniam gloria fortitudinis eorum tu es: & in beneplacito tuo extolles honorem nostrum. * Quoniam Dñi sunt protectiones terræ, & sancti Israel regis nostri. * Tunc locutus es in visione pijs tuis, & dixisti: Posui adiutorium populo meo, per manus eius qui valet in lege, secreui iuvenem de populo. * Inveni Davidem seruum meum:unctione sanctitatis meæ unxi eum. * Quoniam manus mee paratæ sunt in adiutorio eius: sed & brachium meum virtutem dabit ei. * Non decipiet eum auctor inimicitiae, & filius impietatis non affliget eum. * Conteram enim a conspectu eius qui angunt eum; & qui odio prosequuntur eum, feriam. * Et veritas mea & bonitas mea cum ipso, & in nomine Verbi mei exaltabitur gloria eius. * Et statuam in regionibus maris imperium eius, & in his qui habitant iuxta flumina robur dexteræ eius. * Ipse inuocabit me, Pater meus es tu, Deus meus & fortitudo redemptionis meæ. * Sed ego primogenitum regum domus Iudæ ponam eum sublimem super omnes reges terræ.

לְעוֹלָם אֲשֶׁמֹר לוֹ חֲסִדִּי וְכִרְיָתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ׃
 וְשִׁמְתִּי לְעַד זֶרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימִי שָׁמַיִם׃
 אִם יַעֲזֹבוּ בְנֵי תוֹרָתִי וְכִמְשַׁפְּטִי לֹא יִלְכוּ׃
 אִם חֲקָתִי יַחֲלִלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ׃
 וּפְקַדְתִּי בְּשֶׁבֶט פִּשְׁעָם וּבַגָּנָעִים עֲוֹנָם׃
 וְחֲסִדִּי לֹא אֶפִּיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֶשְׁקֶר בְּאִמוּנָתִי׃
 לֹא אֶחְלַל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתִּי לֹא אֲשַׁנֶּה׃
 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֵם לְדָוִד אֲכֹזֵב׃
 זֶרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ בְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִּי׃
 בִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק נֶאֱמַן סֵלָה׃
 וְאַתָּה זִנְחָתָהּ וְתַמָּאָהּ הִתְעַבְרָתָהּ עִם־
 מְשִׁיחָהּ׃

נֶאֱרָתָהּ בְּרִירָה עֲבָדְךָ חֲלַלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוּ׃
 פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרָתֶיךָ שִׁמְתָּ מִבְּצָרֶיךָ מַחֲתָרָהּ׃
 שִׁסְהוּ כָּל־עַבְרֵי דָרְךָ הִיָּה חֲרָפָה לְשִׁכְנָיו׃
 הָרִימוֹת יָמִין צָרֶיךָ הִשְׁמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃
 אֶפֶס־תִּשָּׁב צוּר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקְמַתוֹ בְּמַלְחָמָה׃
 הַשְׁבַּת מִטָּהֶרֶוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגְרָתָהּ׃
 הִקְצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמָיו הָעֲטִיתָ עָלָיו בּוֹשֶׁר־
 סֵלָה׃

עַד־מָה יִהְיֶה תִּסְתֵּר לְנֶפֶשׁ תִּבְעֵר כִּמוֹ־אֵשׁ
 חֲמַתְךָ׃
 זָכַר־אֲנִי מָה־חָלַדְתָּ עַל־מָה־שׁוּגָה בְּרֵאתָ כָּל־
 בְּנֵי־אָדָם׃
 מִי גִבֹר יַחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה מוֹרָתִי יִמְלֹט נַפְשׁוֹ
 מִי־שָׂאוֹל סֵלָה׃
 אֵיךְ חֲסִדֶּיךָ הָרֵאשִׁימִים אֲדֹנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד
 בְּאִמוּנָתְךָ׃
 זָכַר אֲדֹנִי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שִׁאֲתִי בְּחִיקֵי כָּל־רָבִים
 עַמִּים׃

29 * In aeternum custodiam ei misericordiam meam, & pactum meum fidele erit ei.
 30 * Et ponam in perpetuum semen eius, & thronum eius sicut dies cali.
 31 * Si autem dereliquerint filij eius Legem meam, & in iudiciis meis non ambulauerint:
 32 * Si ceremonias meas prophanauerint, & praecepta mea non custodierint:
 33 * Visitabo in virga scelera eorum, et in plagis iniquitates eorum.
 34 * Misericordiam autem meam non auferam ab eo, nec mentiar in veritate mea.
 35 * Non violabo pactum meum, & quod egressum est de labijs meis non mutabo.
 36 * Semel iuravi in sancto meo, ne David mentiar. * Semen eius in sempiternum erit, & thronus eius sicut sol in conspectu meo.
 38 * Sicut luna stabilietur in sempiternum, & testis in calo fidelis. Semper.
 39 * Tu autem repulisti & proiecisti; iratus es aduersus christum tuum. * Attenuasti pactum serui tui, prophanasti in terra diadema eius.
 41 * Dissipasti omnes macerias eius, posuisti munitiones eius pauorem.
 42 * Diripuerunt eum omnes qui transeunt per viam, factus est opprobrium vicinis suis.
 43 * Eleuasti dexteram hostium eius, letificasti omnes inimicos illius.
 44 * Auertisti robur gladij eius, & non subleuasti eum in praelio.
 45 * Quiescere fecisti munditiam eius, et thronum illius in terra detraxisti.
 46 * Abbrenuisti dies adolescentiae eius, operuisti eum ignominia. Semper.
 47 * Usquequo Domine absconderis in finem? succenditur quasi ignis indignatio tua?
 48 * Memento mei de profundo, alioquin quare frustra creasti filios hominum?
 49 * Quis est vir qui uiuat, & non uideat mortem, saluans animam suam de manu inferi?
 50 Semper. * Vbi sunt misericordiae tuae antiquae Dñe, quas iurasti David in veritate tua? * Recordare Dñe opprobrij seruorum tuorum, quia portauisti in sinu meo omnes iniquitates populorum.

תרגום

לְעוֹלָם אֲשֶׁמֹר לוֹ חֲסִדִּי וְכִרְיָתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ׃
 וְשִׁמְתִּי לְעַד זֶרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימִי שָׁמַיִם׃
 אִם יַעֲזֹבוּ בְנֵי תוֹרָתִי וְכִמְשַׁפְּטִי לֹא יִלְכוּ׃
 אִם חֲקָתִי יַחֲלִלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ׃
 וּפְקַדְתִּי בְּשֶׁבֶט פִּשְׁעָם וּבַגָּנָעִים עֲוֹנָם׃
 וְחֲסִדִּי לֹא אֶפִּיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֶשְׁקֶר בְּאִמוּנָתִי׃
 לֹא אֶחְלַל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתִּי לֹא אֲשַׁנֶּה׃
 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֵם לְדָוִד אֲכֹזֵב׃
 זֶרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ בְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִּי׃
 בִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק נֶאֱמַן סֵלָה׃
 וְאַתָּה זִנְחָתָהּ וְתַמָּאָהּ הִתְעַבְרָתָהּ עִם־
 מְשִׁיחָהּ׃
 נֶאֱרָתָהּ בְּרִירָה עֲבָדְךָ חֲלַלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוּ׃
 פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרָתֶיךָ שִׁמְתָּ מִבְּצָרֶיךָ מַחֲתָרָהּ׃
 שִׁסְהוּ כָּל־עַבְרֵי דָרְךָ הִיָּה חֲרָפָה לְשִׁכְנָיו׃
 הָרִימוֹת יָמִין צָרֶיךָ הִשְׁמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃
 אֶפֶס־תִּשָּׁב צוּר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקְמַתוֹ בְּמַלְחָמָה׃
 הַשְׁבַּת מִטָּהֶרֶוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגְרָתָהּ׃
 הִקְצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמָיו הָעֲטִיתָ עָלָיו בּוֹשֶׁר־
 סֵלָה׃
 עַד־מָה יִהְיֶה תִּסְתֵּר לְנֶפֶשׁ תִּבְעֵר כִּמוֹ־אֵשׁ
 חֲמַתְךָ׃
 זָכַר־אֲנִי מָה־חָלַדְתָּ עַל־מָה־שׁוּגָה בְּרֵאתָ כָּל־
 בְּנֵי־אָדָם׃
 מִי גִבֹר יַחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה מוֹרָתִי יִמְלֹט נַפְשׁוֹ
 מִי־שָׂאוֹל סֵלָה׃
 אֵיךְ חֲסִדֶּיךָ הָרֵאשִׁימִים אֲדֹנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד
 בְּאִמוּנָתְךָ׃
 זָכַר אֲדֹנִי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שִׁאֲתִי בְּחִיקֵי כָּל־רָבִים
 עַמִּים׃

* In æternum seruabo illi misericordiam meam, & testamentum meum fidele ipsi.
 * Et ponam in seculum seculi semen eius, & thronum eius sicut dies cæli.
 * Si dereliquerint filij eius Legem meam, & in iudiciis meis non ambulauerint:
 * Si iustitias meas prophanauerint, & mandata mea nō custodierint: * Visitabo in virga iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum. * Misericordiam autem meam non dispergam ab eis, neque; non cebo in veritate mea: * Neque prophanabo testamentum meum; & quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.
 * Semel iuraui in sancto meo si Dauid mentiar? * Semen eius in æternum manebit, & thronus eius sicut Sol in conspectu meo: * Et sicut Luna perfectam æternum, & testis in cælo fidelis.
 * Tu verò repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum.
 * Auertisti testamentum serui tui, prophanasti in terra sanctuarium eius.
 * Destruixisti omnes sæpes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.
 * Diripuerunt eum omnes transeuntes viam, factus est opprobrium vicinis suis.
 * Exaltasti dexteram deprimentium eum, latificasti omnes inimicos eius.
 * Auertisti adiutorium gladij eius, & non es auxiliatus ei in bello. * Destruixisti ab emundatione sua, sedem eius in terra collisisti. * Minorasti dies temporis eius, perfudisti eum confusione. * Usquequo Domine auertis in finem, exardescet sicut ignis ira tua? * Memorare quæ mea substantia: nunquid enim vanè constituisti omnes filios hominum? * Quis est homo qui viuere, & non videbit mortem; eruet animam suam de manu inferi?
 * Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Dñe, quas iurasti Dauid in veritate tua? * Memor esto Dñe opprobrij seruorum tuorum, quod cōtinui in sinu meo multarū gentiū.

* εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτὰς τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐταῖς.
 * καὶ θήσω αὐτὰς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὡς τὸν θρόνον αὐτῶν ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
 * ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν ὁ υἱὸς αὐτῶν τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κήμασί μου μὴ πορευθῶσιν. * ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.
 * ὁπποῦν ἐφ' ὧν ἐν ῥάβδῳ τὰς ανομίας αὐτῶν, ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.
 * τὸ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν. οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.
 * οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, ἐπεὶ ἐκπορεύομαι διὰ τῶν χειλέων μου καὶ μὴ ἀθετήσω.
 * ἀπαξ ὥμοσα ἐν ἁγίῳ μου εἰς τὸν δαυὶδ ψάλλομαι, τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα μνησθήσεται, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἡλίου ἐναντίον μου. * ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. διάφανος.
 * σὺ ὅτι ἀπέσω ἐξ ἐκδυνάστεως, ἀνέβλεψον τὸν χειρὸν σου.
 * κατέσρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δόλου σου, ἐβεβηλώσας εἰς τὴν γλῶσσαν τὸ ἁγίασμα αὐτῶν.
 * καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμούς αὐτῶν, ἔλατ' ὁ κύρωματά αὐτῶν δειλίαν. * διήρπασον αὐτὸν πάντες οἱ διωδύοντες ὁδόν, ἐξηγήθη ὁ νόμος τοῖς γένοιτο αὐτῶν.
 * ὑψώσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, ὁφθαλμοὺς πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν.
 * ἀπέσρεψας τὴν βοήθειαν τὴν ῥομφαίαν αὐτῶν, καὶ ὅσα ἀντελάβου αὐτῶν ἐν τῷ πολέμῳ.
 * κατέλυσας διὰ καθαρισμοῦ αὐτῶν, τὸν θρόνον αὐτῶν εἰς τὴν γλῶσσαν κατέσρεξας. * ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτῶν, κατέχευας αὐτῶν αἰχμάλωτον.
 * ὥς τότε κύριε ἀποσρέφη εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ οὐρή σου; * μνήσθητι τίς με ἡ ὑπόστασις, μὴ γὰρ ματαίως ἐκπύσας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;
 * τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπεὶ ὁφθαλμοὶ θανάτου, ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ χειρὸς ἄλλου; διάφανος.
 * ποδεῖσι τὰ ἔλεῃ σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἀῶμοσας τὸν δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 * μνήσθητι κύριε τοῦ οὐνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, ἐκ χειρὸν ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* In æternum seruabo illi benignitatem meam, & pactum meum fidele ipsi erit. * Et ponam in perpetuum filios eius, & sedem eius iuxta dies quibus steterint cæli. * Si dereliquerint filij eius Legem meam, & in iudiciis meis non ambulauerint: * Si præcepta mea poluerint, & mandata mea non custodierint: * Visitabo per manum tribus impiorum scelera eorum, & nocuentis plagarum iniquitates eorum. * Bonitatem autem meam non auferam ab eo, & non mentiar in fide mea. * Non prophanabo pactum meum, & quod depromptum est ex labiis meis, non mutabo. * Semel iuraui in nomine sancto meo, nequaquam Dauidi mentiar. * Filij eius in æternum erunt, & thronus eius lucidus sicut Sol in conspectu meo. * Sicut Luna firmata ad signum æternum, & testis in æthere fidelis in perpetuum. * Tu autem deseruisti & abominatus es; iratus es cum Christo tuo. * Irritum fecisti pactum cum seruo tuo: prophanasti ad terram coronam eius. * Destruixisti omnia castra eius: posuisti oppida eius destructionem. * Conculcant eum omnes transeuntes viam: fuit opprobrium vicinis suis. * Exaltasti dexteram molestantium eum: latificasti omnes inimicos eius. * Siquidem vertisti rectorum gladium eius acutum, & non confirmasti manum eius in prælio. * Abstulisti sacerdotes qui consperionem faciebant super altari, & purificabant populum eius, & sedem regnorum eius ad terram collisisti. * Breuiasti dies iuuentutis eius: operuisti eum pudore & confusione in perpetuum. * Usquequo Domine auferes maiestatem tuam in æternum? accendes in modum ignis iram tuam? * Recordare quod creatus sum de puluere: quare ut aboleantur, creasti omnes filios hominum? * Quis est ille vir qui viuere, & non videbit angelum mortis? liberabit animam suam de manu eius, & non descendet in domum sepulchri in perpetuum? * Vbi illæ benignitates tuæ primordiales, quas pactus es Dauidi in veritate tua? * Recordare Domine opprobrij seruorum tuorum: sustinui in sinu meo omnia opprobria multorum populorum.

אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֵיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חָרְפוּ עֲקֵבוֹת
מְשִׁיחֶךָ :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

ז

תְּפִלָּה לְמִשְׁחָה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מִעוֹן
אֶתֶר הַיִּיתָ לָנוּ בְּדֹרֹדֶר :

בְּטָרִם הָרִים יָלְדוּ וַתְּחַוֵּל אֶרֶץ וַתִּבֵּל
וּמַעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתֶר אֵל :

תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד-דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם :

כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמֹרֶת בַּלִּילָה :

וְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבֹקֶר כַּחצִיר יִחְלָף :

בְּבֹקֶר יִצְיָן וְחִלָּף לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ :

כִּי-כָלִינוּ כְּאַפָּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ :

שֵׁת עֲוֹנֵתֵינוּ לִנְגִידְךָ עַל־מִנּוּ לְמֹאֲוֶה פָנֶיךָ :

כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנּוּ בַעֲבֹרְתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ-
הַגֶּהֱזָה :

יָמֵי-שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאָם

בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וּרְחֹבֶם עֲמַל וְאוֹן כִּי-גֹ
חֵיִשׁ וְנַעֲפָרָה :

מִי-יֹדַע עֹז אַפָּךָ וְכִירְאֲתְךָ עֲבֹרְתְךָ :

לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבְיָא לִבְבַּחֲמָרָה :

שׁוּבָה יְהוָה עַד-מֵתִי וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ :

שְׁבַעֲנוּ בְּבֹקֶר חֶסֶדְךָ וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-
יָמֵינוּ :

שְׁמַחְנוּ כִּי־מוֹת עָנִיתָנוּ שְׁנוֹרָה רֵאֵינוּ רָעָה :

יִרְאָה אֵל-עֲבֹדֶיךָ פַּעַל־דֹּהֲרֶךְ עַל-בְּנֵיהֶם :

וַיְהִי נָעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה

יָדֵינוּ כֹּנֶנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנֶנָהוּ :

52 * Quibus exprobrauerunt inimici tui Do-
mine, quibus exprobrauerunt vestigia Christi
53 tui. * Benedictus Dominus in sempiternum:
amen & amen.

* Oratio Moysi viri Dei.

PSAL. XC.

Domine habitaculum tu factus es nobis, in
generatione & generatione.

2 * Antequam montes nascerentur, & par-
turiretur terra & orbis, à seculo & usque in
seculum tu es Deus.

3 * Conuertens hominem usque ad contritio-
nem, & dicens, Reuertimini filij Adam.

4 * Quia mille anni in oculis tuis sicut dies he-
sterna quæ pertransit, & vigilia in nocte.

5 * Percutiente te eos ut somnium erunt, ma-
nè quasi herba pertransiens.

6 * Manè floruit & abiit, ad vesperum con-
teretur atque siccabitur.

7 * Consumpti enim sumus in furore tuo, et in
indignatione tua conturbati sumus.

8 * Posuisti iniquitates nostras coram te, ne-
gligentias nostras in luce vultus tui.

9 * Omnes enim dies nostri transferunt in fu-
rore tuo, consumpsimus annos nostros quasi ser-

monem loquens. * Dies annorum nostrorum
in ipsis septuaginta annis: si autem multum est,

octoginta anni, et quod amplius est, labor et do-
lor; quoniam transiimus citò et aduolauimus.

11 * Quis nouit fortitudinem iræ tuæ, et secun-
dum timorem tuum indignationem tuam?

12 * Ut numerentur dies nostri sic ostende, &
veniemus corde sapienti.

13 * Reuerte Domine usquequo, & exorabi-
lis esto super seruos tuos.

14 * Imple nos matutino misericordia tua, &
laudabimus et letabimur in cunctis diebus no-

stris. * Latifica nos pro diebus quibus afflixisti
nos, & annis quibus vidimus mala.

16 * Appareat apud seruos tuos opus tuum, et
gloria tua super filios eorum.

17 * Et sit decor Domini Dei nostri super nos,
& opus manuum nostrarum cõfirma super nos,
& opus manuum nostrarum cõfirma.

תרגום

11 * וְיִחְסְרוּ בְעֵלֵי דְבָכָךְ יְיָ דִּי חֲסִדוֹ אִיחֹר רִשְׁמָה רְגִלִּי מְשִׁיחֶךָ :

12 * צְלוּתָא רְצִלִּי מִשָּׁה נְבִיאָה דִּי כִּד חֲבוּ עָמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא יְיָ דְּמִדּוֹר בֵּית שְׁכִינְתְךָ בְּשִׁמְיָא אֵת הַיּוֹתָא לְנָא סְעִיר

13 * עַד לֹא טוֹרִיָא אֲתִנְשְׁלוּ וְאַתְּבִרִית אֶרְעָא וַיִּחְבֵּי חֶבֶל וּמַעֲלָמָא הָרִין

14 * אֲרוֹם אֵלֶּף שָׁנִים חֲשִׁיבִין קִרְסָךְ הֵיךְ 3 הַחֵיב בְּרִשׁ עַל חֻבִּיָּה עַד מוֹתָא וְאַמְרָת חֻבִּי בְנֵי נָשָׂא 4

15 * וְאִין לֹא חֵיבִין חֵיטִי עַל־יְהוָה מוֹתָא הֵיךְ דְּמִכִּין יְהוָה וּלְעִלְמָא דְּאֵתִי הֵיךְ עֲסָבָא דְּמִפְּרָכָא

16 * דְּמִין עוֹבְדֵי יְהוָה הֵיךְ עֲסָבָא דִּי בְּצַפְרָא יִצְיָן וְיִסְגִּי וְלִרְמָשָׁא מִתְּמִלֵּל וּמִתְּיָבֵשׁ מִחוֹרְבָא 7 אֲרוֹם אֲשִׁמְיָצִינָא מִתְּקַפְּךָ

17 * שְׁוִיתָא חֻבְכָּא לְקַבְּלָךְ עוֹיָתִין טְלִיחִתָּא קָבִיל נְהוֹר אֲפִיךָ 9 אֲרוֹם כָּל יוֹמָנָא אֲתִפְנִין בְּרוּגְזָךְ שִׁינְיָנָא יוֹמִי

18 * יוֹמִי שְׁנִתְנָא בְּעִלְמָא הָרִין שׁוֹבְעִין שְׁנִין מִתְּאֵלְמִין וְאִין בְּגִבּוֹרֹתָא חֲמִנִין שְׁנִין וְסוּגְעִיָהוֹן לִיאֹת וּשְׁקָר

19 * מִן הוּא דִּי־עַד לְאַחְבָּא עֲשָׂנָא דְּחֻקְפָּךְ אֱלֹהִין צְדִיקִיָּא דְּדַחֲלִין מִנְךָ מְשִׁדְּכִין רְגִזָךְ 11

20 * חֻב יְיָ עַד אִימְתִי חֲסִנְפָנָא וְחֻב מְבִישְׁתָּא דְּמִלְחָא לְמַעַבְר 13 חֻב יְיָ עַד אִימְתִי חֲסִנְפָנָא וְחֻב מְבִישְׁתָּא דְּמִלְחָא לְמַעַבְר

21 * שְׁמַח יִתְנָא הֵיךְ יוֹמִין דְּסִגְפָּתָנָא הֵיךְ שְׁנִיָּא דְּחִמְיָנָא 15 שְׁמַח יִתְנָא הֵיךְ יוֹמִין דְּסִגְפָּתָנָא הֵיךְ שְׁנִיָּא דְּחִמְיָנָא

22 * וַיְהִי בְּסִימָתָא דְּגֵן עֲדָן מִן קִרְס יְיָ אֱלֹהֵנָא עֲלָנָא וְעוֹבְדֵי יִדְנָא יִצְלָחוּן אֲתִקְוִין

23 * וְעוֹבְדֵי יִדְנָא מִנָּה יִתְקַנּוּ :

*Quod exprobrauerunt inimici tui Domine, quod exprobrauerunt commutationem Christi tui. *Benedictus Dominus in æternum, fiat fiat.

*Oratio Moyfi homini Dei.

PSAL. LXXXIX.

Domine refugium factus es nobis in generatione & generatione. *Priusquam montes fierent, & formaretur terra & orbis, & à seculo & vsque in seculum tu es.

*Ne auertas hominem in humilitatem. & dixisti: Conuertimini filij hominum.

*Quoniam mille anni ante oculos tuos Domine, tanquam dies hesternæ quæ præterit, & custodia in nocte. *Quæ pro nihilo habentur eorum anni erunt, manè sicut herba transeat.

*Manè floreat & transeat, vespere decidat, induret & arefcet.

*Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus. *Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

*Quoniam omnes dies nostri defecerunt, & in ira tua defecimus. *Anni nostri sicut aranea meditabantur, dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni, si autem in potentatibus octoginta anni, & plurimum eorum labor & dolor. quoniam superuenit mansuetudo super nos, & corripiemur.

*Quis nouit potestatem iræ tuæ, & præ timore tuo iram tuam? *dinumerare? Dexteram tuam sic notam fac mihi, & eruditos corde in sapientia.

*Conuertere Domine, vsquequo? & deprecabilis esto super seruos tuos.

*Repleti sumus manè misericordia tua Domine, & exultauimus & delectati sumus. In omnibus diebus nostris *lætati sumus pro quibus diebus humiliasti nos, annis quibus vidimus mala.

*Et respice in seruos tuos, & in opera tua, & dirige filios eorum. *Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos, & opus manuum nostrarum dirige.

*οὐ ἀνείδισαν ἐχθροί σου κύριε, ὡς ἀνείδισαν τὸν ἀν-
τάλλαγμα τοῦ χειρὸς σου. *δύλοιοι σου κύριε εἰς
τὸν αἰῶνα, ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*Προσέχου μου σὺ ὁ θεὸς ὁ πατήρ.

Κύριε καὶ τὰ φύγη ἐχθροί σου ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*μὴ ἀποσρέψῃς ἀνθρώπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἰπάς, ὅτι σρέψατε ὑμῶν τοὺς ἀνθρώπους.

*ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὡς ἡμέραι ἡ ἐχθροῦ σου διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

*ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν. *ὡς οἱ τῶν αἰῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Quoniam exprobrauerunt hostes tui, exprobrauerunt tarditatem vestigiorum pedum Christi tui. " Benedictum nomen Domini in seculo isto, necnon in seculo venturo. amen & amen.

* Oratio qua orauit Moyses propheta Domini, quando peccauit populus domus Israel in deserto. PSAL. XC.

Domine cuius habitatio domus maiestatis tuæ est in cælis, tu fuisti nobis adiutor in omni generatione & generatione. quando manifestum fuit coram te, quod populus tuus esset peccaturus, disposuisti conuersionem. Antequam montes erigerentur, & creata esset terra & habitatores orbis, à seculo hoc, & vsque ad seculum venturum, tu ipse es Deus. Rediges hominem propter peccatum eius vsque ad mortem, & dixisti, Conuertimini filij hominis.

* Quoniam mille anni computantur apud te sicut dies hesternæ quæ præterierit, & sicut vigilia noctis. Et si non conuersiones eorum herbe quæ manè florebit atque crescet, vespere autem excisa siccatur propter estum. Quoniam consumpti sumus à furore tuo, & ab indignatione tua conturbati sumus. Posuisti peccata nostra in conspectu tuo, iniquitates iuuentutis nostræ coram luce vultus tui. Quoniam omnes dies nostri recesserunt in ira tua, consumpsimus dies vitæ nostræ tanquam vapor oris in hyeme.

* Dies annorum nostrorum in mundo hoc septuaginta anni robustiorum, & si in fortitudine octoginta anni: at multiplicatio eorum labor & falsitas peccatoribus, quoniam transierunt velociter, & volat in puluerem. Quis est ille qui sciet auertere fortitudinem iræ tuæ, nisi iusti qui timet te, sedantes furore tuum? Ad numerandos dies nostrum, quis dirigit ut scire faciat? certe propheta cuius cor construit sapientia. Couertere Domine, vsquequo affliges nos? couertere, inquam, à malo quod locutus es facere populo tuo. Satura nos in mundo, qui similis est matutino benignitate tua, & letabimur & exultabimus omnibus diebus nostris. Letifica nos secundum dies quibus afflixisti nos, sicut anni quibus vidimus mala. Manifeste fiat seruis tuis operationes signorum tuorum, & decore tuus super filios eorum. Et sit dulcedo horti deliciarum à conspectu Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum prosperentur: præpara verba Legis super nos, & opera manuum nostrarum ab ipso præparentur.

צא

* יֵשֶׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בְּצֶל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן :
 * אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדֹתַי אֱלֹהֵי
 אֲבֹתַי בּוֹ :
 * כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹר :
 * בְּאַבְרֹתָיו יִסָּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנֹךְ
 וּסְחָרָה אֲמָתוֹ :
 * לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֶץ יַעוֹף יוֹמָם :
 * מִדְּבַר בְּאֵפֶל יִהְיֶה לְךָ מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים :
 * יִפֹּל מִצִּדְךָ אֵלֶּף וּרְבֵבָה מִיְּמִינְךָ אֵלֶּיךָ
 לֹא יָבֹשׁ :
 * רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹשׁ וּשְׁלֵמַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה :
 * כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנְךָ :
 * לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ :
 * כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ :
 * עַל-כַּפֵּיָם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן-תִּגְוֶה בְּאֵבֹן רִגְלֶךָ :
 * עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וְתַנִּין :
 * כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי :
 * יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ
 וְאֲכַבְּדֶהוּ :
 * אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

צב

* מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת :
 * טוֹב לַהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן :
 * לַהֲגִיד בְּבֶקֶר חֶסֶדְךָ וְאַמּוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת :
 * עַל-יַעֲשׂוֹר וְעַל-נָבֶל עַל-יְהִינּוֹן בְּכִנּוֹר :
 * כִּי שִׂמַּחְתָּנִי יְהוָה בַּפֶּעַלְךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרֹנָן :
 * מִה גָּדֹל מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עַמְּקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ :
 * אִישׁ-בָּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת-
 זֹאת :

תרגום

* וְאֲשֵׁרֵי שְׂכִנְתָּהּ בְּרוּא עֵלְיָהָ בְּטָלַל עֲנִי יִקְרָא שְׁדֵי יְבִית :
 * אֲרוֹם הוּא יִפְצִינֶךָ מִפִּיחָא וְחִקְלָא מִמוֹתָא וְאֶתְרִגּוֹשְׁתָא :
 * לֹא תִדְחַל מִדְּלוֹחָא דְּמִוּקִי דְּאֶזְלִין בְּלִילִיא סְגִירָא דְּמִלְּאָךְ דְּמוֹתָא דְּשִׁרֵי בִימָמָא :
 * תִּדְבַר שְׁמָא קְדִישָׁא וְיִפְלֹן מִסְטֵר שְׁמָאֲלֶךָ אֵלֶּפָא וּרְבֵבָתָא מִיְּמִינְךָ לְיָחֵךְ לֹא יִקְרַבִּין לְמִנּוֹק :
 * אֲרוֹם אַתָּה יְיָ רַחֲצֵנִי בְּמִדּוֹר בֵּית שְׂכִינְתְּךָ עֵלְיָהָ שְׁוִיתָא בֵּית שְׂכִינְתְּךָ :
 * אֲרוֹם מִלְּאָכָיו יִפְקֹד עֲלֶיךָ לְנִשְׁוֹרְךָ בְּכָל אֲרֻחְךָ :
 * עַל גֹּזֵר בֵּר אֲרִינָן וּפִיחָא חֲבֵעֵט תִּרְמָס אֲרִיא וְחִרְטָמָא :
 * יִצְלִי קְדָמִי וְאֶעֱנֵי יְתָה עֲמָה אֲנָא בְּעִקְתָּא אֶפְצִינָה וְאִיקְרִינָה :
 * טַב לְאֹדְרָא קְדָם יְיָ וּלְשִׁבְחָא שְׁמֶךָ עֲלָא :
 * עַל פֹּה כְּנָרָא דְּעִשְׁתִּי נִימִין עַל פֹּה נָבֶלָא עֲלִי רִנְתָּ כְּנָרָא :
 * כְּמָה הִנֵּן רַבְרִבִּין עוֹבְדֶיךָ יְיָ לְחַדָּא עֲמִיקִין מַחֲשַׁבְתְּךָ :
 * בְּרִנְשָׁא טַפְשָׁא לֹא יֵדַע וְשִׁטָּא לֹא יִתְבִּין יִרְדָּא :

צב

PSAL. XCI.

1 **Q**ui habitat in abscondito excelsi, in umbraculo omnipotentis commorabitur.
 2 * Dicens Domino: Spes mea & fortitudo mea, Deus meus, confidam in eo.
 3 * Quoniam ipse liberabit te de laqueo ventantium, de morte insidiarum.
 4 * In scapulis suis obumbrabit tibi, & sub alis eius sperabis. Scutum & protectio veritas eius.
 5 * Non timebis à timore nocturno, à sagitta volante per diem.
 6 * A peste in tenebris ambulante, à morfu insanientis meridie.
 7 * Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad te autem non appropinquabit.
 8 * Veruntamen oculis tuis videbis, & solutionem impiorum cernes.
 9 * Tu enim es Domine spes mea. excelsum posuisti habitaculum tuum.
 10 * Non accedet ad te malum, & lepra non appropinquabit tabernaculo tuo.
 11 * Quia angelis suis mandabit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.
 12 * In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
 13 * Super aspidem et basiliscum calcabis, conculcabis leonem & draconem.
 14 * Quoniam mihi adhesit, & liberabo eum: exaltabo eum, quoniam cognovit nomen meum.
 15 * Inuocabit me & exaudiam eum: cum ipso ero in tribulatione; eruam eum, & glorificabo eum.
 16 * Longitudine dierum implebo eum, & ostendam illi salutare meum.
 17 * Psalmus cantici in die Sabbati.

XCII.

1 **B**onum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo Altissime.
 2 * Ad annunciandum manè misericordiam tuam, & fidem tuam in noctibus.
 3 * In decachordo & psalterio, in cantico & cithara.
 4 * Quoniam latificasti me Domine in opere tuo, in factura manuum tuarum laudabo.
 5 * Quam magnificata sunt opera tua Domine: satis profunde factæ sunt cogitationes tuæ.
 6 * Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget istud.

Laus Cantici David, sine titulo apud
Hebraeos. PSAL. XC.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur. * Dixit Dñs: Susceptor meus es*, & refugium meum De⁹ meus, & sperabo in eū. * Quoniam ipse liberabit te de laqueo venantium, & a verbo aspero. * In scapulis suis obumbrabit tibi, & sub pennis eius sperabis. Scuto circumdabit te veritas eius: * Non timebis à timore nocturno, à sagitta volante in die: * A negotio in tenebris perambulante, ab incursu & dæmonio meridiano. * Cadet à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad te autē nō appropinquabit. * Verūtamē oculis tuis cōsiderabis, & retributionem peccatorū videbis. * Quoniam tu Dñe spes mea, Altissimū posuisti refugium tuū. * Non accedent ad te mala, & flagellū non appropinquabit tabernaculo tuo. * Quoniam angelis suis mādabit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis. * In manibus portabūt te, ne fortē offendas ad lapidem pedem tuum. * Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. * Quoniam in me sperauit, & liberabo eum; protegam eum, quoniam cognouit nomen meum. * Clamabit ad me, & exaudiam eum, cum ipso sum in tribulatione. eripiam eum, & glorificabo eum: * Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutare meum. * Psalmus cantici in diem Sabbati.

XCI.

Bonum, confiteri Dño, & psallere nomini tuo Altissime. * Ad annunciandum manē misericordiā tuam, & veritatē tuam per noctem, * In decachordo psalterio cum citharo in cithara. * Quia delectasti me Dñe in factura tua, & in operibus manū tuarum exultabo. * Quā magnificata sunt opera tua Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ. * Vir insipiens nō cognoscet, & stultus non intelliget hæc.

Αἶνον ὡδῆς τοῦ δαυὶδ, ὡς ἐπιγράφος παρ' ἑβραίοις. 5.

* Ο κατεκλινών ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνελθὼν (ε'). * ἔρεϊ τὰ κύριω, ἀνιπλήρωσέ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου ὁ θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. * ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρῶν τῶν ἐκ τοῦ λόγου ταραχάδους. * ἐν τοῖς μεταφρεσίν σου ἀπὸ τῆς σκιάσεως σου, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς ἐλπίεις. ὅτι ὁ κύριος κλώσει τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς. * οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους περὶ μύρου ἡμέρας, * ἀπὸ πρῶτου ἐκ σκότει διαπορευομένης, ἀπὸ συμπίωματος ἐκ δαιμονίου μεσημερινοῦ. * πεσείται ἐν τοῖς κλίτοις σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ ὃ οὐκ ἐγγίει. * πλεονέξῃς ὁ φθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ὡς ἀπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. * ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψίστον ἔθες καταφυγῆναι σου. * ὃς περὶ σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγίει ἐν τῇ σκηνώματί σου. * ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῆς ἐντελείται ὡς ἐκ τοῦ θυγατρῶν σου. * ὅτι χερσὶν ἀρξάσῃ σε, μήποτε περὶ σὲ ὡς περὶ λίθον τὸν πρόσθεν σου. * ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλείου σου ἐκτίσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. * ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομα μου. * κεκράξῃς πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτῆς, μετ' αὐτοῦ ἐν θλίψει. ἔξελθὺν αὐτόν, καὶ δόξασω αὐτόν. * μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

* Ψαλμός ὡδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. 5α.

* Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τὸ ὄνοματί σου ὑψίστε. * τὸ δὲ ἀγγέλλειν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ τῷ ἀληθείᾳ σου καὶ τῇ νύκτι. * ἐν δεκαχόρδῳ ψαλῶν μετ' ὡδῆς ἐν κιθάρᾳ. * ὅτι ὁ φραγὴς μου κύριε ἐν τῇ ποιήματί σου, ἐκ τῶν ἔργων σου αἰσθάνομαι. * ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, ἐφ' ὅσον ἐβόησεν ὁ δαυὶς τοῖς υἱοῖς σου. * ἀνῆλθὺν αὐτῶν οὐ γνώσῃ, καὶ ἀκύνετος οὐ κύνεσαι τὰ ῥήματα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. XCI.

Qui posuit maiestatem suam in secreto altissimo, in umbra nubium gloriæ omnipotentis commorabitur. * Dixit David: Dicam Dño: Fiducia mea & arx fortitudinis meæ, Deus meus cōfidam in verbo eius. * Quoniam ipse liberabit te de laqueo & offendiculo, de morte atque tumultu. * In umbra maiestatis suæ obumbrabit tibi, & sub umbra gloriæ eius securus cōsistes: clypeus & parmula veritas eius. * Non timebis à timore demonum qui ambulant in nocte, à sagitta angeli mortis, quā emittit interdiu. * A morte in tenebris ambulante, à caterua demonū qui grassantur in meridie. * Recordaberis nominis sancti: & cadet à latere sinistro tuo mille, & decem millia à dextera tua; tibi autē nō appropinquabunt vt noceant. * Veruntamē oculis tuis cōsiderabis: & quēadmodū cōsumatur impij videbis. * Quoniam tu Dñe fiducia mea, in habitaculo domus maiestatis tuæ, excelsum posuisti domū maiestatis tuæ. * Nō eueniet tibi malū, & plaga atq; nocumētū nō accedet ad tabernacula tua. * Quoniam angelis suis præcipiet de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis. * Fortitudine sua portabunt te, ne fortē impingaris ad cupiditatem prauam similem lapidi, pes tuus. * Catulum filiū leonum & basiliscum calcabis, cōculcabis leonē & draconem. * Quoniam in verbo meo sibi cōplacuit: liberabo eum, & protegā eum, quoniam sciuit nomen meū. * Orabit corā me, & respōdebo ei, cum ipso ego adero in afflictione: eruam eum, & glorificabo eum. * Longitudine dierum satiabo illum, & faciam eum intueri in salutem meam.

* Laus & canticum quod dixit homo primus pro die Sabbati.

PSAL. XCII.

Bonum est confiteri coram Domino, & laudare nomen tuum Altissime. * Ad annunciandum manē benignitatem tuam, & veritatem tuam in noctibus. * Super os citharæ decem chordarum, super os nabli, & in exultatione citharæ. * Quoniam latificasti me Domine in operibus miraculorum tuorum, in operibus manuum tuarum exultabo. * Quā magnifica illa opera tua Domine, multum profundæ sunt cogitationes tuæ. * Homo insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.

* Cum exorti fuerint peccatores sicut
scenum, & apparuerint omnes qui ope-
rantur iniquitatem: Vt intereant in secu-
lum seculi, * tu autem altissimus in æter-
num Domine. * Quoniam ecce inimici tui
Domine, quoniam ecce inimici tui peri-
bunt. & dispergentur omnes qui operan-
tur iniquitatem: * Et exaltabitur sicut vni-
cornis cornu meum, & senectus mea in o-
leo vberi. * Et despexit oculus meus in ini-
micos meos, & in insurgentibus in me ma-
lignantibus audiet auris mea. * Iustus vt
palma florebit, sicut cedrus in Libano mul-
tiplicabitur. * Plantati in domo Domini,
in atriis Dei nostri florebut. * Adhuc mul-
tiplicabuntur in senecta vberi. & bene pa-
tientes erunt. * vt annuncient: quoniam
rectus Dominus Deus noster, & non est
iniquitas in eo.

* In diem antefabbatum quando fun-
data est terra, laus cantici David.

PSAL. XCII.

Dominus regnauit, decorem indutus
est. indutus est Dominus fortitudinē,
& præcinxit se: & enim firmavit orbē ter-
ræ, qui non commouebitur. * Parata sedes
tua ex tunc, à seculo tu es. * Eleuauerunt
flumina Domine, eleuauerunt flumina * vo-
ces suas. Eleuabunt flumina fluctus suos
à vocibus aquarum multarum. Mirabiles
elationes maris, mirabilis in altis Domi-
nus. * Testimonia tua credibilia facta sunt
inimicis: domū tuam decet sanctitudo Do-
mine in longitudine dierum.

* Psalmus * David quarta Sabbati.

XCIII.

Deus vltionum Dominus, Deus vltio-
num liberè egit. * Exaltare qui iudicas
terram, redde retributionē superbis. * Vt
quequo peccatores, Dñe, vsquequo pecca-
tores gloriabuntur? * Effabuntur & loquētur
iniquitatem, loquētur omnes q operātur
iniustitiam? * Populum tuum Dñe humi-
liauerunt, & hereditatē tuam vexauerunt.

8 * ἐν τῇ ἀνατείλει ἀμαρτωλῶν ὥστε χόρτον, καὶ διέ-
κυσαν πάντες ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ὅπως αὐτοὶ ἐξ-
ολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
9 * σὺ ὁ ὑψίστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.
10 * ὅτι ἰδοὺ ἐχθροὶ σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ ἐχθροὶ σου
ἀπολωῦνται. καὶ διασκορπισθῶσιν πάντες ἐργαζόμε-
νοι τὴν ἀνομίαν, καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέ-
ρωτος τὸ κέρας μου, ὡς τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίνον.
12 * καὶ ἀπείδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ
ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ ποιηθῶσιν ἀκούσας τὸ
ὄφθαλμὸς μου. * δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥστε κέδρος
ἢ ἐν τῇ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
14 * πεφυτμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσουσιν. * ἐπληθυνθήσονται ἐν
γῆραι πίνον. καὶ διπαρθῶντες ἔσονται. * ἔσθ' ἀναψείλαι.
ὅτι δὴ τὸ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐστὶν ἀδικία ἐν αὐτοῖς.

1 * Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πρῶτου βιβλίου ὅτε κατώκιζο
ἡ γῆ, αὖθις ὡδὴς τῇ δαυίδ. 56.
Ο κύριε ἐβασίλευσεν, διπρέψαν ἐνεδύσατο. ἐνε-
δύσατο κύριε δυνάμει καὶ συνέλεξάσατο, ὡς γὰρ ἐσέρεώσε
τὴν οἰκουμένην, ἢ πρὸς ἑαυτὴν ἔσεται.
2 * ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 * ἐπήραν ὅσοι ποταμοὶ κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φω-
νὰς αὐτῶν. ὥστε πρὸς ὅσοι ποταμοὶ ἔπαιψαν αὐτῶν
4 * ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. θαυμαστοὶ ὁ μέγας
εἰς τὴν θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριε.
5 * τὰ μαρτύριά σου ἔπαιψαν ἡσυχάζοντες, τὸ οἶκόν σου
πρέπει ἀγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

1 * Ψαλμὸς τῇ δαυίδ, τετράδι βιβλίου.

57.

Θεὸς ἐκδικήσεων κύριε, θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάζ-
ου. * ὑψώθητι ὁ κέρινός σου γῆν, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
ἀπὸ τοῖς ὑπερηφάνοις. * ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ κύριε,
ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῶνται; * φθέγγονται
καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν; * τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνω-
σας, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκείνωσας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quando germinant impij sicut herba, & florent omnes operarij falsitatis, tunc futurum est quod destruat eos Deus vsq; in æternum.
* Tu autem excelsus sublimisq; in seculo isto Domine, quinimò excelsus & sublimis in seculo venturo. * Quoniam ecce inimici tui
prosperitate fruuntur in hoc seculo Domine, quoniam ecce inimici tui dissipabuntur in seculo venturo, & separabuntur à congregatione iu-
storum omnes qui operantur iniquitatem. * Exaltasti autem quasi naricornis fortitudinem meam: vnixisti me oleo receti oliuæ frondosæ.
* Et intuitus est oculus meus in interitum molestantium me, & in insurgentes contra me ad malè agendum, audiunt aures meæ vocem
confractiois eorum. * Iustus tanquam palma producet germina: sicut cedrus in Libano multiplicabitur & ager radices. * Filij eius
plantati erunt in domo sanctuarij Domini, in atriis Dei nostri florebut. * Adhuc veluti patres eorum procreabunt filios; in senectute pin-
gues & virides erunt: * Vt annuncient habitantes terram quod rectus est Dominus, fortitudo mea, & non est iniquitas in eo.

PSAL. XCIII.

Dominus regnauit, celsitudinē indutus est, indutus est Dominus, fortitudine accinxit se: insuper stabiliiuit orbem vt non cōmoueatur.
* Parata est sedes tua à principio: à seculo tu ipse es Deus. * Eleuauerunt flumina Domine, eleuauerunt flumina vocem suam in
cantico: recipient flumina præmium laudum suarum. * A vocibus aquarum multarum, à laudibus fluctuū maris magni laudatus est in cæ-
lis superioribus Dominus. * Testimonia tua vera sunt admodum; domo sanctuarij tui pulchrè conueniunt: sancta sunt Domine in longitu-
dine dierum.

PSAL. XCIII.

Deus auctor vltionis Domine, Deus auctor vltionis splendidum te exhibe. * Eleuare iudex terræ, redde retributionem malam super-
bis. * Vtquequo improbi prosperitate fruituri sunt Domine, vsquequo improbi sedebunt in tranquillitate? Effutient & loquentur ca-
lumnias, dicentes verba opprobrij, omnes qui operantur falsitatem. * Populum tuum Domine conterent, & hereditatem tuam vexabunt.

אֶל־מִנְהַג־וְגֵר יִהְיֶה וַיִּתְּנוּמִים יִרְצֻהוּ :
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִכִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
בֵּינוּ בָעֵרִים בָּעָם וְכִסִּילִים מִתִּי תִשְׁכִּילוּ :
הִנֵּטֶע אֶזֶן הָלֹא יִשְׁמַע אִם יִצַּר עֵין הָלֹא יִבִּיט :

הַיִּסְרֵנוּ הָלֹא יִכִּיחַ הַמֶּלֶךְ אֲדָם דַּעַת :
יְהוָה יִדְעֵם מַחְשְׁבוֹת אֲדָם כִּי הִמְרָה הַבֵּל :
אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרֶת־ךָ
תִּלְמְדֵנוּ :

לִהְשָׁקִיט לֹא מִיָּמִי רַעַד יִכְרַח לְרַשָּׁע שָׁחַת :
כִּי לֹא יִטֵּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב :
כִּי עַד צָדֵק יֵשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב :
מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרַעִים מִי־יִתִּיצֵב לִי
עִם־פְּעָלֵי אֶזֶן :

לֹא־יִהְיֶה עֲזָרְתִּי לִי כַמַּעֲטִי שִׁבְנָה רוּמָה
נַפְשִׁי :

אִם־אִמְרַתִּי מִטַּה רַגְלִי חֲסֹדֶךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי :
בְּרַב שְׂרַעֲפֵי בִקְרָבִי תִנְחַמְנִיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ נַפְשִׁי :
הִיחַבְּרֶךְ כֶּסֶף הַחוֹת יִצַּר עֲמָל עָלֵי־חֵק :
יְגוֹדוּ עַל־נַפְשׁ צָדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ :
וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי :
וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם אֶרֶץ אוֹנֶם וּבְרַעְתָּם יִצְמִיתֵם
וַיִּצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

צה

לְכוּ נִרְנְנָה לִיהוָה נִרְיַעַה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ :
נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לוֹ :
כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים :
אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ :
אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יָצְרוּ :

6 * Viduam & aduenam interficient, & pu-
7 pillos occident. * Et dixerunt: Non videbit
Dominus, & non intelliget Deus Jacob.
8 * Intelligite stulti in populo, & insipientes
aliquando discite.
9 * Qui plantauit aurem, non audiet? aut qui
10 finxit oculum, non videbit? * Qui erudit gen-
11 tes, non arguet, qui docet hominem scientiam:
12 Vana sunt. * Beatus vir quem erudieris
Domine, & de Lege tua docueris eum.
13 * Ut quiescat a diebus afflictionis, donec so-
diatur impio interitus.
14 * Non enim derelinquet Dominus populum
suum, & hereditatem suam non deseret.
15 * Quoniam usque ad iustitiam reuertetur
iudicium, et sequentur illud omnes recti corde.
16 * Quis stabit pro me aduersus malos? quis
stabit pro me aduersus operarios iniquitatis?
17 * Nisi quia Dominus auxiliator meus, pau-
lo minus habitasset in inferno anima mea.
18 * Si dicebam: Motus est pes meus, miseri-
cordia tua Domine sustentabat me.
19 * In multitudine cogitationum mearum qua
sunt in me intrinsecus, consolationes tue dele-
tabant animam meam.
20 * Nunquid particeps erit tui thronus infi-
diarum, fingens laborem in precepto?
21 * Copulabuntur aduersum animam iusti, &
sanguinem innocentem condemnabunt.
22 * Erit autem Dominus mihi in refugium, et
Deus meus quasi petra spei mea.
23 * Et restituet super eos iniquitatem suam, et
in malitia sua perdet eos, perdet illos Dominus
Deus noster. PSAL. XCV.
1 * Venite laudemus Dominum, iubilemus petra
2 Iesu nostro. * Praeueniamus vultum eius
in actione gratiarum, in canticis iubilemus ei.
3 * Quoniam fortis & magnus Dominus, &
rex magnus super omnes Deos.
4 * In cuius manu fundamenta terre, & ex-
celsa montium ipsius sunt.
5 * Cuius est mare, ipse enim fecit illud, et sic-
cam manus eius plasmauerunt.

תרגום

אֶרְסֻלְתָּ וַיִּגְזֵרָא יִקְשְׁלוּ וַיִּחְמִי יִרְצֻחוּ :
וַיֹּאמְרוּ לֹא חֲמִי יִי וְלֹא יִחְבִּיז אֱלֹהֵי דִיעֲקֹב :
וַיִּתְּנוּמִים יִרְצֻהוּ :
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִכִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
בֵּינוּ בָעֵרִים בָּעָם וְכִסִּילִים מִתִּי תִשְׁכִּילוּ :
הִנֵּטֶע אֶזֶן הָלֹא יִשְׁמַע אִם יִצַּר עֵין הָלֹא יִבִּיט :
הַיִּסְרֵנוּ הָלֹא יִכִּיחַ הַמֶּלֶךְ אֲדָם דַּעַת :
יְהוָה יִדְעֵם מַחְשְׁבוֹת אֲדָם כִּי הִמְרָה הַבֵּל :
אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרֶת־ךָ
תִּלְמְדֵנוּ :
לִהְשָׁקִיט לֹא מִיָּמִי רַעַד יִכְרַח לְרַשָּׁע שָׁחַת :
כִּי לֹא יִטֵּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב :
כִּי עַד צָדֵק יֵשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב :
מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרַעִים מִי־יִתִּיצֵב לִי
עִם־פְּעָלֵי אֶזֶן :
לֹא־יִהְיֶה עֲזָרְתִּי לִי כַמַּעֲטִי שִׁבְנָה רוּמָה
נַפְשִׁי :
אִם־אִמְרַתִּי מִטַּה רַגְלִי חֲסֹדֶךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי :
בְּרַב שְׂרַעֲפֵי בִקְרָבִי תִנְחַמְנִיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ נַפְשִׁי :
הִיחַבְּרֶךְ כֶּסֶף הַחוֹת יִצַּר עֲמָל עָלֵי־חֵק :
יְגוֹדוּ עַל־נַפְשׁ צָדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ :
וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי :
וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם אֶרֶץ אוֹנֶם וּבְרַעְתָּם יִצְמִיתֵם
וַיִּצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

צה

אֶחָד וַיִּשְׁבַּח קָדֶם יִי נִיבֵב קָדֶם תְּקִיף פְּרֻקְנָא :
נִקְדָּם אַפּוֹי בַתּוֹדָה בַּחֲשִׁבְתָּא נִיבֵב קְדָמוֹהוּ :
אֲרֹם אֱלֹהֵי רַבָּא יִי וּמֶלֶךְ
דִּי בִירְיָה חֲלִין פִּשְׁפוּשִׁין דְּאַרְעָא וְתוֹקְפִי רוּם טוֹרִיָּא דִּילָהּ :
דִּילָהּ יִמָּא וְהוּא עֹבֵד יְהוָה וַיִּבְשֹׁת אִירוּחֵי בְרִיּוֹ :

* Viduam & * pupillum interfecerunt, & aduenam occiderunt. * Et dixerūt: Non videbit Dñs, neque intelliget Deus Iacob. * Intelligite iā insipientes in populo, & stulti aliquando sapite. * Qui plātauit aurem, nō audit: aut q̄ finxit oculū, nō cōsiderat? * Qui corripit gentes, nō arguet? q̄ docet hominē scientiam? * Dñs scit cogitationes hominū, quoniam sunt vanæ. * Beatus homo quē erudieris Dñe, & de Lege tua docueris eum. * Vt mitiges eū à diebus malis, donec fodiatur peccatori fouea. * Quoniā nō repellet Dñs plebem suam, & hæreditatē suā nō derelinquet. * Quoadusq; iustitia cōuertetur in iudiciū, & qui iuxta illā, omnes qui recto sunt corde. * Quis con-
surget mihi aduersus malignātes? aut quis stabit mecū aduersus operātes iniquitatē? * Nisi quia Dñs adiuuit me, paulominus habitasset in inferno anima mea. * Si dicēbā: Motus est pes meus, misericordia tua Dñe adiuuabat me: * secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificauerunt animā meā. * Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto? * Captabunt in animam iusti, & sanguinem innocentem condemnabunt. * Et factus est mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adiutorium spei meæ. * Et reddet illis Dominus iniquitatem ipsorum, & secundum malitiam eorum disperdet illos. * Dominus Deus*.

Laus cantici David, sine titulo apud

Hebræos. PSAL. XCIIII.

Venite exultemus Domino, iubilemus Deo salutari nostro. * Præoccupemus faciem eius in confessione, & in psalmis iubilemus ei. * Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnem terram. * Quia in manu eius fines terræ, & altitudines montium ipsius sunt. * Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridam manus eius formauerunt.

6 * χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, & παρθένον ἐφό-
7 τισαν. * καὶ εἶπαν, ὅτι οὐκ ὄψει κύριος, οὐδ' ὁμιλήσει ὁ
8 θεὸς τοῖς ἀνόμοις. * σιωπῆτε δὲ ἅφρονες ἐν τῇ λαῷ, καὶ
9 μὴ ἐν ποτὶ φρονήσατε. * ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ
ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;
10 * ὁ παιδίσκῳ ἐδίδου, οὐχὶ ἐλέγξει, ὁ διδάσκων ἀνθρώπον
11 γνώσιν; * κύριος γνώσκει τὰς διαλογισμὰς τῶν ἀνθρώ-
12 πων, ὅτι εἰσι μάταιοι. * μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὃν
δὴν παιδίσκης κύριε, & ἐκ τῆς νόμου σου διδάξης αὐτόν.
13 * τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως ὅτου γῆ
14 τῆς ἀμαρτωλῶν βότρες. * ὅτι ὅταν ἀπόσῃ κύριος τὸν
λαὸν αὐτὸς, & τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὅταν ἐκκαταλείψῃ.
15 * ἕως οὗ δικαιοσύνη σου ῥέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόρμησι
αὐτῆς, πάντες ἐν τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα.
16 * τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηροῦς; ἢ τίς συμ-
μαρτυρήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργάζοις τῶν ἀνόμων;
17 * εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, ὁ καταβράχυν παρῶ-
18 κησε τὴν αἰσίδα τῆς ψυχῆς μου. * εἰ ἐλεγον, σεσάλωταί μοι
19 ποῖός μου, τὸ ἐλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι, * καὶ τὸ πλῆ-
θος τῶν ὀδυνηρῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ μαρτυρίαι σου
ἐν ὁφθαλμοῖς τῆς ψυχῆς μου.
20 * μὴ συμπαροῦσέν μοι θένος ἀνομίας, ὁ πλάσων κό-
21 πον ἐπὶ τῇ πρῶτῃ μου; * θηροὺς ἐπὶ τῇ ψυχῇ μου
δικαίους, καὶ αἵμα ἀδῶν κατὰ δικαίον.
22 * καὶ ἐχρήσθη μοι κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ θεός
23 μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. * καὶ ἀποδώσῃ αὐτοῖς
κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν
ἀφανίσῃ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός.

Αἶνον ὡδὴς τῷ δαυίδ, ὡς ἐπὶ γραφῇ
παρέβραβις. 5δ.

1 * Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξω-
2 μη τῷ θεῷ τῷ σωτῇ ἡμῶν. * προσφάσωμεν
τὸ πρῶτον αὐτὸς ἐν ἰσομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
3 ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. * ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ
βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντων τῶν γῆν.
4 * ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέλας τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη
5 τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. * ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἡ θάλασσα,
καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐ-
τοῦ ἐπέλασαν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Viduam & aduenam interficient, & pupillos occident. * Et dixerunt: Non videt Dominus, & non intelliget Deus Iacob. * Intelligite insipientes in populo: & stulti quando eritis intelligentes? * Nunquid possibile est ut is per quem plantata est auris, non audiat doctrinam? num possibile est ut creauerit oculum, & non respiciat in Legem? * An possibile est ut dederit Legem populo suo, & cum peccauerint, non arguantur? nonne Dominus docuit hominem primum scientiam? * Coram Domino notæ sunt cogitationes filiorum hominis, quoniam vanæ sunt. * Beatus vir quem corripies Domine, & quem de Lege tua docebis. * Vt des quietem illi à diebus malis, donec fodiatur impio fouea. * Quoniam non derelinquet Dominus populum suum, & hæreditatem suam non deferet. * Quoniam usque ad iustitiam conuertetur iudicium, & post eum redimentur omnes recti corde. * Quis consurget pro me ad gerendū bellum aduersum sceleratos? quis stabit pro me ad certandum contra operantes iniquitatem? * Nisi Dominus sustentasset me, parum absuisset quin commoraretur in silentio anima mea. * Si dixi: Motus est pes meus, misericordia tua Domine adiuuabit me. * In multitudine cogitationum quæ intra me sunt, consolationes tuæ obletābunt animam meam. * An possibile est ut adhæreat tibi sedes mendacij: figmentum prauitatis num stabit in statuto? * Coaceruabunt mala aduersus animam iusti, & sanguinem innocentem condemnabunt morte. * Et erit Verbum Domini auxiliator mihi, & Deus meus in fortitudinem fiduciæ meæ. * Et reddet illis mendacia eorum, & in malignitate eorum perdet eos; perdet eos Dñs Deus noster.

PSAL. XCV.

Venite, laudes dicamus coram Domino, iubilemus coram fortissimo redemptionis nostræ. * Preueniamus faciem eius in confessione, in canticis iubilemus coram eo. * Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnes deos. * Quoniam à manu eius penetrābunt penetralia terræ, & robora sublimitatis montium ipsius sunt. * Quoniā ipsius est mare & ipse fecit illud: & aridam manus eius creauerunt.

* באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני-
יהוה עשנו:

* כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו
היום אם בקלו תשמעו:

* אל תקשו לבבכם כמדיבר ביום מסה
במדבר:

* אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי:

* ארבעים שנה ואקוט בדור ואמר עם תעי
לבב הם והם לא ידעו דרכי:

* אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

צו

* שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:

* שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום
ישועתו:

* ספרו בגוים כבודו בכל העמים
נפלאותיו:

* כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-
כל אלהים:

* כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים
עשה:

* הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו:

* הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז:

* הבו ליהוה כבוד שמו שאר מנחה ובאו
לחצרותיו:

* השתחוה ליהוה בחדרת קדש חילו מפניו
כל הארץ:

* אמרו בגוים יהוה מלך אף תבון תבל בל-
תמוט ידיו עמים במישרים:

* ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו:

* יעלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער:

6 * Venite adoremus & curuemur, flectamus
genua ante faciem Domini factoris nostri.

7 * Quia ipse est Deus noster, & nos popu-
lus pascua eius, & grex manus eius. Hodie si
vocem eius audieritis,

8 * Nolite indurare corda vestra, sicut in
contradictione, sicut in die tentationis in de-
serto:

9 * Ubi tentauerunt me patres vestri, proba-
uerunt me, & viderunt opus meum.

10 * Quadraginta annis displicuit mihi gene-
ratio illa: & dixi, Populus errans in corde est,
& ipsi non cognouerunt vias meas.

11 * Et iuravi in furore meo, si venient in re-
quiem meam.

PSAL. XCVI.

1 Cantate Domino canticum nouum, canite
Domino omnis terra.

2 * Canite Domino, benedicite nomini eius,
annunciate de die in diem salutare eius.

3 * Narrate in gentibus gloriam eius, in uni-
uersis populis mirabilia eius.

4 * Quia magnus Dominus & laudabilis ni-
mis, terribilis ipse super omnes deos.

5 * Omnes enim dij populorum sculptilia, Do-
minus autem celos fecit.

6 * Gloria & decor ante vultum eius, forti-
tudo & exultatio in sanctuario eius.

7 * Afferte Domino familie populorum, affer-
te Domino gloriam & fortitudinem.

8 * Afferte Domino gloriam nomini eius, le-
uate munera & introite in atria eius.

9 * Adorate Dominum in decore sanctuarij,
pauet à facie eius omnis terra.

10 * Dicite in gentibus, Dominus regnabit
siquidem appendit orbem immobilem, iudica-
bit populos in aequitate.

11 * Letamini celi, & exulta terra: tonet ma-
re & plenitudo eius.

12 * Gaudeat ager & omnia quae in eo sunt:
tunc laudabunt uniuersa ligna saltus.

תרגום

7 ארום הוא אלהנא ואנחנו עמה ועאן רעות אנדניה יומא דין אין במימרה
לא תקשו לבבון היך במעותא היך יומא דנסיתון אלהא במדברא: 9 דנסיו יתי אבהתכון בחנו יתי לחוד חמין עובדי:
ארבעין שנין סמסת כדרא דמדברא ואסרת עמא דטעותהון בלכהון הנון וחננו לא ידעו ארחי: 11 דקיסרת בתקוף רגזי אין
לחצרותיו מקדשי:

צו

שכחו קדם יי השבחתא חדתי אנגלי מרומא שבחו קדם יי כל צדיקי ארעא:
שבחו קדם יי ברכו שמה בשרו מיומא ליומא פרקנה:
ארום רב יי ומשבח לחדא ורחיל הוא על כל אלהיא:
שבחא ושבחורא קדמוי עשנא ואודיעותא בבית מקדשה:
איתבו קדם יי איקר שמה סוברו תקרובתא ועולו לרחותי:
אמרו בעסמא יי מלך לחוד תקן תבל דלא חווע ידיו עממא בחריעותא:
יחדו חילי שמיא וידעון צדיקי ארעא וכלי יומא ומלייהא:
יביע השבחתא חקל וכל דבה ארון ושבחון כל אילני חורשא:

* Venite, adoremus, & procidamus ei,
& ploremus coram Domino qui fecit nos.
* Quia ipse est Deus noster, & nos popu-
lus pascuæ eius, & oues manus eius. Ho-
die si vocem eius audieritis, * nolite obdu-
rare corda vestra, sicut in * exacerbatione;
secundum diem tentationis in deserto,
* ubi tentauerunt me patres vestri: proba-
uerunt me, & viderunt opera mea. * Qua-
draginta annis offensus fui generationi
huic, & dixi: Semper * errant corde, ipsi ve-
ro non cognouerunt vias meas.

* Vt iuravi in ira mea, si introibunt in
requiem meam?

*Laus cantici David, quando domus edifi-
cabatur post captiuitatem. sine titulo
apud Hebræos.*

PSAL. XCV.

Cantate Domino canticum nouum, cā-
tate Domino omnis terra. * Cantate
Domino, * benedicite nomini eius. annun-
ciate diem de die salutare eius.

* Annunciate inter gentes gloriam eius,
in omnibus populis mirabilia eius.

* Quoniam magnus Dominus & lau-
dabilis nimis, terribilis est super omnes
deos. * Quoniam omnes dii gentium
dæmonia, Dominus autem cælos fecit.

* Confessio & pulchritudo in conspe-
ctu eius. sanctimonia & magnificentia in
sanctificatione eius. * Afferte Domino pa-
trix gentium, afferte Domino gloriam &
honorem. * Afferte Dominogloriam no-
mini eius: tollite hostias & introite in a-
tria eius. * Adorate Dominum in atrio

sancto eius, commoueatur à facie eius v-
niuersa terra. * Dicite in gentibus, quia
Dominus regnauit: & enim correxit or-
bem terræ, qui non commouebitur; iudi-
cabit populos in æquitate. * Letentur ce-
li & exultet terra; commoueatur mare, &
plenitudo eius. * Gaudebunt campi, &
omnia quæ in eis: tunc exultabunt omnia
ligna syluæ:

* δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσέσωμεν αὐτῷ, &
κλαύσωμεν ἐν θυτίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

* ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐ-
τοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν χεῖρὲς αὐτῶν. σήμερον ἐδὴ τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

* μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς ἐν τῷ ὁδο-
πικρασμῷ. καὶ τὴν ἡμέραν ἔπειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

* οὐκ ἐπείρασάν με ὁ πατέρας υἱοῦ. ἐδοκίμασαν με
καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. * τεσσαράκοντα ἔτη πρὸς-
ώχθισα τῇ γῆνι ἐκείνῃ. & εἶπα, αἱ πλανῶνται τῇ καρ-
δίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.

* ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάταυσίν μου;

Αἶνον ὡδῆς τῆς δαυὶδ, ὅτε ὁ οἶκος ὁδοδόμητο
καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν. ὁ ἐπιγράφος
παρ' ἐβραίοις. ςέ.

* Ἀσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα κανόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πα-
σα ἡ γῆ. * ᾄσατε τῷ κυρίῳ, διλογήσατε τὸ ὄνομα

αὐτοῦ. δι' ἀγγελίαν ἡμέραν ἔξ ἡμέρας τὸ σωτήριον
αὐτοῦ. * ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν
πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

* ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς φόβος, φοβερός ἐστιν
ὁ πᾶσι τοῖς θεοῖς. * ὅτι πάντες ὁ θεὸς τῶν ἐ-
θνῶν δαίμονια. ὃ δὲ κύριος ἐστὶν ἄρα τοῖς ἐπ' οὐρανόις ἐποίησεν.

* ἔξομολόγησις καὶ ὡραίου ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιοσύνη
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγίᾳ ματι αὐτοῦ.

* ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκα-
τε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

* ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυ-
σίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

* προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ, κα-
λῶς ἔστω ὁ πᾶσι τοῖς θεοῖς αὐτοῦ ὁ πᾶσι ἡ γῆ.

* εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος ἐβασίλευσε, καὶ
ἡ γῆ κατάρθρωσε τὴν οἰκουμένην, ἡ πᾶσι οὐ σαλευθήσεται,
καὶ οἱ λαοὶ ἐν δόξῃ τῇ.

* διφραγνέσθωσαν οὐρανοὶ & ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

* χαρήσθω τὰ πεδία, καὶ πᾶσι τὰ ἐν αὐτοῖς, τότε ἀ-
γαλλιάσθω πᾶσι τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Venite adoremus & procidamus & genu flectamus coram Domino qui fecit nos. * Quoniam ipse est Deus noster, & nos popu-
lus eius & oues pascuæ manus eius. Die isto si Verbum eius receperitis, * Ne induretis corda vestra sicut in contentione, sicut die qua
tentastis Deum in deserto: * Quoniam tentauerunt me patres vestri, probauerunt me etiam videntes opera mea. * Quadraginta annis
aspernatus sum generationem deserti. & dixi: Populus est quorum idola sunt in corde eorum, & ipsi non cognouerunt vias meas.
* Quibus iuravi in vehementia furoris mei, si introibunt in requiem domus sanctuarij mei.

PSAL. XCVI.

Cantate coram Domino canticum nouum angeli excelsi: laudate coram Domino omnes iusti terræ. * Laudate coram Domino,
benedicite nomini eius, annunciate de die in diem redemptionem eius. * Narrate in populis gloriam eius, in omnibus po-
pulis mirabilia eius. * Quoniam magnus Dominus & laudabilis valdè, & timendus super omnes deos.
* Quoniam omnes dii gentium idola sunt, Dominus autem cælos fecit. * Laus & gloria coram eo, fortitudo & exultatio
in domo sanctuarij eius. * Adferre canticum coram Domino familiæ populorum, afferte coram Domino honorem & fortitudinem.
* Afferte coram Domino gloriam nomini eius, portate munus & intrate in atria eius.
* Adorate coram Domino in decore sanctitatis: contremiscite à conspectu eius omnes habitatores terræ.
* Dicite in gentibus: Dominus regnauit: insuper firmavit orbem ne moueatur: iudicabit populos in æquitate.
* Latentur exercitus calorum, & exultent iusti terræ, tonet mare & plenitudo eius.
* Promat laudem ager, & omnia quæ sunt in eo: tunc laudabunt omnes arbores syluæ.

* לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים באמונתו :

צו

* יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים :
* ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו :
* אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו :
* האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ :
* הרים בדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון
כל הארץ :

* הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו :
* יבשו כל עברי פסל המתחללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים :

* שמעו ותשמחו ציון ותגלנה בנות יהודה
למען משפט יך יהוה :

* כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית
על כל אלהים :

* אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד
רשעים יצילים :

* אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה :

* שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו :

צח

* מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
עשה חושיעו לו ימינו וזרוע קדשו :

* הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו :

* זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל
אפסי ארץ ארת ישועת אלהינו :

* הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו :

* זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה :

* בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
יהוה :

13 * Ante faciem Domini quoniam venit, quoniam venit iudicare terram : iudicabit orbem in iustitia, & populos in fide sua.

PSAL. XCVII.

1 Dominus regnavit, exultabit terra, letabuntur insule multe.

2 * Nubes & caligo in circuitu eius : iustitia & iudicium firmamentum solij eius.

3 * Ignis ante faciem eius ibit, & exuret per circuitum hostes eius.

4 * Apparuerunt fulgura eius orbi : vidit & contremuit terra.

5 * Montes sicut cera tabefacti sunt a facie Domini, a facie dominatoris omnis terra.

6 * Annunciauerunt cali iustitiam eius, et viderunt omnes populi gloriam eius.

7 * Confundantur vniuersi qui seruiunt sculptili, qui gloriantur in idolis : adore eum omnes dii.

8 * Audiuit & letata est Sion, & exultauerunt filie Iudae propter iudicia tua Domine.

9 * Tu enim Dominus excelsus super omnem terram, vehementer eleuatus es super omnes deos.

10 * Qui diligitis Dominum, odite malum : custodit animas sanctorum suorum, de manu impiorum eruet eos.

11 * Lux orta est iusto, & rectis corde letitia.

12 * Letamini iusti in Domino, & confitemini memoriae sanctae eius.

PSAL. XCVIII.

1 Cantate Domino canticum nouum, quia mirabilia fecit, saluauit sibi dextera eius, & brachium sanctum eius.

2 * Notum fecit Dominus salutare suum : in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam.

3 * Recordatus est misericordiae suae & veritatis suae domui Israel : viderunt omnes fines terra salutare Dei nostri.

4 * Iubilare Domino omnis terra : vociferamini, & laudate & canite.

5 * Cantate Domino in cithara, in cithara & voce carminis.

6 * In tubis & clangore buccinae iubilate coram rege Domino.

תרגום

צו

קדם יי ארום אתא ארום אתא למדן ארעא ידן תבל בזכו ועממא בהימנותיה :
יי מלך חדוץ ארעא יחרון נגון סביעין :
אש קדמוי תצלהב ומשרבב חזור חזור מעיקוי :
יחסיסון קדם יי מן קדם רבון כל ארעא :
דשחבתין בשעוה יסגדון קדמוי כל חזון אמנא פלחי טעוה :
יחסיסון קדם יי מן קדם רבון כל ארעא :
ארום את יי עילאה על כל יחבי ארעא לחדא אחעליה על כל דחליא :
דשחבתין קדמוי וסן אידיוהון דרשיעא פצאינון :
דבין שום קדשה :
חשבת נבואה שבחו קדם יי שבח חנה ארום פרישן עבד פרקת לה ימינה ואדרע שכינת קדשה :
אדע יי פרקנה למחמיהון דעממא גלי צדקתה :
יבבו קדם יי כל יחבי ארעא בועו ושכחו וזמרו :
בחצצרות וקול שופר יבבו קדם מלכא יי :

צח

דכר טובה וקשטה לבית ישראל וחמון כל סיפי ארעא יח פרקן אלחנא :
זמרו קדם יי בכנור בכנור וקול זמרה :
זמרו קדם יי כל יחבי ארעא בועו ושכחו וזמרו :
בחצצרות וקול שופר יבבו קדם מלכא יי :

* A facie Domini, quia venit, quoniam venit iudicare terrā. Iudicabit orbem terrā in æquitate, & populos in veritate sua.

* Psalmus David, quando terra eius restituta est: sine titulo apud Hebræos. XC VII.

Dominus regnavit, exultet terra, lætentur insulæ multæ. * Nubes & caligo in circuitu eius, iustitia & iudicium correctio sedis eius. * Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius.

* Alluxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit & commota est terra. * Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, à facie Domini omnis terræ. * Annunciauerunt cæli iustitiam eius, & viderunt omnes populi gloriam eius. * Confundantur omnes qui adorant sculptilia, * qui gloriantur in simulachris suis. adore eum omnes angeli eius.

* Audiuit & lætata est Sion, & exultauerunt filie Iudæ, propter iudicia tua Domine. * Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes deos. * Qui diligitis Dominum, odite mala: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos. * Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia. * Lætamini iusti in Domino, & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

* Psalmus David. XC VII.

Cantate Domino canticum nouum, quia mirabilia fecit Dominus. Saluauit eum dextera eius, & brachium sanctum eius. * Notum fecit Dominus salutare suum, in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam. * Recordatus est misericordie suæ Iacob, & veritatis suæ domui Israel. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri. * Iubilate Deo omnis terra, cantate & exultate & psallite. * Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: * In tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ, iubilate in conspectu regis Domini.

* Ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κερνατὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσυνῇ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίστατο ἀνεπίγραφος παρ' ἐβραίοις. 55.

* Ο κύριος ἐβασίλευσεν, ἀλλὰ λλιάσθη ἡ γῆ, δι' ὅφρα ἐζητήσωσαν τῇ θεῷ πολλοί. * νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτὸν, δικαιοσύνη δὲ κεῖμα κατ' ῥέωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

* πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ, περιπορεύσεται, καὶ φλογεῖ κύκλω αὐτὸν ἐχθροὺς αὐτοῦ. * ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

* Ταῖς ὄρεσιν ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκην, ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.

* ἀνῆλθον οἱ ἐβραῖοι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πᾶντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

* αἰχμὴν ἐζητήσαν πάντες οἱ περιουνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ἐκκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. περιουνοῦσατε ἀπὸ πᾶντες ἀγγελοὶ αὐτοῦ.

* ἤκουσε καὶ δι' ὀφθαλμοὺς ἡ σιών, καὶ ἠτάλλαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰσραήλ, ἐνέκον τῶν κερμάτων τοῦ κυρίου.

* ὅτι σὺ κύριε ὕψιστος ἐπὶ πᾶσιν τὴν γῆν, ὁ δόξα ὑπερυψώσης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.

* οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά, φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτανολογῶν αὐτοῦ. * φῶς δύνειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς δι' ἐσθὴ τῇ καρδίᾳ δι' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. * δι' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδον τὸν κύριον, καὶ ἐξομολογήσεται τῇ μνήμῃ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.

* Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. 57.

Ἀσατε τῷ κυρίῳ ᾠδὴν καὶ κῆνον, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος. ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίον ἐξέτασεν αὐτὸν. * ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

* ἐμνήσθη τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ τῷ ἰσραὴλ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ. εἶδον πάντες οἱ ἔθνη τὴν γῆν τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. * ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾠσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. * ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

* ἐν ᾠδῇ ψαλμῶν ἐλαλοῖσθε, καὶ φωνῇ ᾠδῆς ψαλμοῦ κερταίνης. ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Coram Domino quoniam venit, siquidem venit iudicare terram: iudicabit orbem in iustitia, & populos in veritate sua.

PSAL. XC VII.

Dominus regnavit, exultet terra, lætentur insulæ multæ. * Nubes gloriæ & caligo in circuitu eius: iustitia & iudicium locus paratus sedi eius. * Ignis ante eum flammescet, concremans per circuitum molestatores eius. * Collustrant fulgura eius orbem: vidit & commota est terra. * Montes tanquam cera liquefcent à præsencia Domini dominatoris omnis terræ. * Annunciabunt angeli caelestes iustitiam eius, & videbunt omnes populi gloriam eius. * Confundentur omnes qui seruiunt sculptili, qui gloriantur in idolis, & adorabunt coram eo omnes gentes quæ seruiunt idolis. * Audiuit & lætata est ecclesia Syon, & exultant filie domus Iehudæ propter iudicia tua Domine. * Quoniam tu Domine altissimus super omnes habitatores terræ: valde exaltatus es super omnes deos. * Amatores Domini odio habete malum, quoniam Dominus custodit animas misericordiarum suorum, & de manibus impiorum eruet eos. * Lux orta est iustis, & rectis corde lætitia. * Lætamini iusti in Verbo Domini, & confitemini memoriæ nominis sanctitatis eius.

* Psalmus propheticus.

XC VIII.

Celebrate coram Domino canticum nouum, quoniam edidit miranda: saluauit eum dextera eius, & brachium sanctæ maiestatis eius. * Manifestauit Dominus redemptionem suam, ad aspectum populorum reuelauit iustitiam suam. * Recordatus est benignitatis suæ & veritatis suæ domui Israel, & viderunt omnes fines terræ redemptionem Dei nostri. * Iubilate coram Domino omnes habitatores terræ: personate, & laudes dicite & psallite. * Psallite coram Domino in citharis, in cithara & voce psalmodum. * In tubis & voce cornu, iubilate coram illo rege Domino.

* ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
 * נהרות ומחאו כף יחד הרים ירננו :
 * לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל
 בצדק ועמים במישרים :
 צט

* יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט
 הארץ :

* יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים :
 * יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא :
 * ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
 משפט וצדק ביעקב אתה עשית :
 * רוממו יהוה אלהינו והשתחו להדם רגליו
 קדוש הוא :

* משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרמי שמו
 קראים אל יהוה והוא יענם :
 * בעמוד ענן ידבר אליהם שמו עדתיו וחק
 נתן להם :

* יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית
 להם ונקם על עלילותם :
 * רוממו יהוה אלהינו והשתחו להר קדשו כי
 קדוש יהוה אלהינו :

ק

* מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ :
 * עבדו את יהוה בשמחה באו לפני ברננה :
 * דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא
 אנחנו עמו וצאן מרעיתו :
 * באו שערי בתודה חצרותי בתהלל הודו לו
 ברכו שמו :
 * כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר
 אמונתו :

תרגום

* נהרותא וקישון בכפיהון כחדא טוריא ירננו :
 * קדם יי ארום אתא למדן ארעא ידן תבל בצדקתא ועממא בתריעותא :

צט

* יי מלך יזועון עממא דשכינתה שריא בני כרוביא חזועו ארעא :
 * יהודין שמך רבא ורחילא וקרישא הוא :
 * שבו קדם יי אלהנא וסגרו לבית מקדשיה קדוש הוא :
 * וקום דיתב להון :
 * אלהנא וסגרו לטור בית מקדשה ארום קדוש יי אלהנא :
 * שבתא על קרבן תודתא יבכו קדם יי כל יתבי ארעא :
 * יי הוא אלהא הוא עבד יתבא ודילא אנחנא עמא ועאן רעיתיה :
 * ארום טב יי לעלם טוביה ועד דר ודר הימנותה :

ק

* פלחו קדם יי בחדנה אתו קדמויה בתשבתא :
 * עולו במרעו באודותא דרחוי בתשבתא אודו קדמויה ברכו

*Mouetur mare & plenitudo eius, orbis terrarum & omnes qui habitant in eo. *Flumina plaudent manu simul, montes exultabunt: à cōspectu Dñi, quoniā venit, quoniā venit iudicare terrā. iudicabit orbem terrarū in iustitia, & populos in æquitate. *Psalmus David. xcviii.

Dominus regnavit, irascantur populi, qui sedes super cherubim, mouetur terra. * Dominus in Sion magnus, & excelsus est super omnes populos. * Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: * Et honor regis iudicium diligit. Tu parasti directiones, iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.

* Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius, quoniā sanctus est. * Moyses & Aaron in Sacerdotibus eius, & Samuel inter eos qui inuocant nomen eius. Inuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos. * in columna nubis loquebatur ad eos: quoniam custodiebant testimonia eius, & præcepta eius quæ dedit illis. * Domine Deus noster tu exaudiebas eos, Deus tu propicius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinventiones eorum. * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius, quoniam sanctus Dominus Deus noster.

*Psalmus David in confessione.

xcix.

[V]bilate Deo omnis terra: * Seruite Domino in lætitia: introite in conspectu eius in exultatione. * Scitote quoniam Dominus ipse est Deus noster. ipse fecit nos, & non nos. nos autem populus eius, & oves pascuæ eius. * Introite ad portas eius in confessione, ad atria eius in hymnis. confitemini illi, laudate nomen eius: * Quoniam suauis Dominus, in æternum misericordia eius: & vsque in generationem & generationem veritas eius.

7 * Καλυθῆτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οὐκὴ καὶ πρὸς τὴν καὶ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. 8 * ποταμοὶ κερήσου χερεὶ ἐπιθαυτῶ, καὶ ὄρη ἀγαλλιάονται. 9 * ὑπὸ πρῶτον κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἡ κεῖται τὴν γῆν. κερεῖ τὴν οὐκὴ καὶ ἐν δικαιοσυνῇ, καὶ λαοὶς ἐν δυνάμει.

1 * Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. 59.

Κύριε ἐβασίλευσεν, ὀργίζων τὴν γῆν, ὁ κατήμνησεν ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καλυθῆτω ἡ γῆ.

2 * κύριε ἐν σὺν μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.

3 * Ἰσομολογήσων τὸ ὄνομα πᾶσι τοῖς μεγάλοις, ὅτι φοβερὸν καὶ ἁγιὸν ἐστὶν. καὶ πᾶσι βασιλέως κερσὶν ἀγαπᾶ. σὺ ἡτοίμασας δυνάμεις, κερσὶν ἐ δικαιοσύμην ἐν ἰακώβ σὺ ἐποίησας.

5 * ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἁγιός ἐστι.

6 * μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ ἡραμὴλ ἐν τοῖς ἐπισκοποῦσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτοὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

7 * ἐν σὺλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ περὶ ἀγαθῶν αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. * κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ θεὸς σὺ δύνῃς ἐγίνεα αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐπιποδύμασι αὐτῶν.

9 * ὑψατε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἁγιὸν αὐτοῦ, ὅτι ἁγιός ἐστι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

1 * Ψαλμὸς τῷ δαυίδ εἰς ἰσομολόγησιν.

59.

2 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. * δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν δυνάμει. εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει. * γινώτε ὅτι κύριος αὐτοὺς ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν. αὐτοὺς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ περὶ ἀγαθῶν αὐτοῦ.

4 * εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἰσομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἰσομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. * ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Tonet mare & plenitudo eius, orbis, & omnes habitantes in eo. * Flumina complodant manibus suis; pariter montes exultent coram Domino, quoniam venit iudicare terram. iudicabit orbem in iustitia, & populos in æquitate. PSAL. XCIX.

Dominus regnavit, contremiscant populi, quoniam eius maiestas habitat inter cherubim; concutiat terra. * Dominus in Sion magnus & excelsus est super omnes populos. * Confitebuntur nomini tuo magno & timendo, sanctum siquidem est.

4 Et fortitudo regis iudicium dilexit: tu præparasti rectitudinem, iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti. * Laudate coram Domino Deo nostro, & adorate in domo sanctuarij eius: sanctus siquidem est. * Moyses & Aharon in Sacerdotibus eius, qui tradiderunt animas suas propter populum Domini; & Samuel propter illos oravit Dominum, sicut patres seculi qui orauerunt in nomine eius: precabantur coram Domino, & ipse respondebat eis. 7 In columna nubium gloriæ loquebatur cum illis: & observauerunt testimonia eius, & pactum quod dedit eis.

9 Domine Deus noster tu respondisti eis: Deus pepercisti populo tuo propter eos, & vltus es opera ipsorum. * Laudes dicite coram Domino Deo nostro, & adorate in monte domus sanctuarij eius, quoniam sanctus est Dominus Deus noster.

1 Canticum pro sacrificio confessionis. PSAL. C.

[V]bilate coram Domino omnes habitatores terræ: * Seruite coram Domino in lætitia, venite coram eo cum hymno.

1 Notum facite quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & ipsius sumus; populus eius & oves pascuæ eius.

4 Ingredimini portas eius in confessione, porticus eius cum laude: confitemini coram eo, benedicite nomini eius.

6 Quoniam bonus est Dominus, in æternum benignitas eius; & vsque in generationem & generationem fides eius.

קא

לְדוֹד מְזִמּוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לְךָ יְהוָה
אֹמְרָה:

אֲשַׁכִּילֶךָ בְּדֶרֶךְ תָּמִים מִתִּי תְבוּאָה אֵלַי
אֶתְהַלֵּךְ בְּתֹם לִבִּי בִקְרֹב בֵּיתִי:

לֹא אֲשִׁית לִנְגִיד עֵינַי דְּבַר בְּלִיעַל עֲשֵׂה סִטִּים
שִׁנְאֹתִי לֹא יִדְבַק בִּי:

לִבִּי עֲקֹשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי רַע לֹא אֲדַע:

מִלּוֹשְׁנֵי בִסְתֵר רָעָהוּ אוֹתוֹ אֶצְמִית גְּבַה־עֵינַיִם
וְרַחֲב לִבִּי אוֹתוֹ לֹא אוֹכֵל:

עֵינַי בְּנֶאֱמָנִי-אֶרֶץ לְשִׁבְרָת עַמִּי הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ
תָּמִים הוּא יִשְׁרָתֵנִי:

לֹא יֵשֵׁב בִּקְרֹב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִירָה דְּבַר שְׁקָרִים
לֹא יִכּוֹן לִנְגִיד עֵינַי:

לְבָקָרִים אֶצְמִיר כָּל-רָשָׁעֵי-אֶרֶץ לַחֲבֵרִית
מַעִיר-יְהוָה כָּל-פְּעָלֵי אוֹן:

קב

תִּפְלֶלָה לְעַנִּי כִי-יַעֲטֹף וּלְפָנַי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ
שִׁיחוֹ:

יְהוָה שָׁמְעָה תִּפְלָתִי וְשִׁוְעָתִי אֵלַיךְ תְּבוּאָה:
אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי-צָר לִי הִטָּה אֵלַי

אֲזַנְךָ כִּי-אֶקְרָא מִתֵּר עֲנֵנִי:

כִּי-כָלוּ כַעֲשָׂן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ:

הוֹכָה כַּעֲשֵׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי:

מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דְּבַקָּה עֲצָמֵי לִבִּישִׁי:

דְּמִיתִי לְקֹאת מְדַבֵּר הֵיטִי כְכֹס חֲרָבוֹרָה:

שָׁקַדְתִּי וְאֵהִיָּה כְּצִפּוֹר בּוֹרֵד עַל-גִּב:

כָּל-הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אֵיבִי מֵהוֹלָלִי בִּי נִשְׁבָּעוּ:

כִּי-אֶפֶר כָּל-חַם אֲכָלְתִּי וְשִׁקּוֹי בִּבְכִי מִסְכַּחְתִּי:

מִפָּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפֶּךָ כִּי נִשְׁאַחְתֵּנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי:

תרגום

קא

על יד דוד חשבחה אין חסדא אה גמל עמי אין דכא אה עבר עמי על כולא אשבח קדם יי אומר: אשכלנך באורח שלים
לא אשוי לקבל עיני מלחא דרשיעא עבדי בישין וסטין מפקודיא שניתי
לפא עקמנא וערי מני יצרא בישא לא אדע: דמשחתי לישן חליחא על חברה יתה אגמר דאול בגסות עינין עמה
עיני בקשיטי ארעא למחב במחיצת צדיקי דאול באורח שלים הוא יקום עם שמשו: לא יתיחב במצע בית
צפרא אגמר כל רשיעי ארעא לשיצאח מן ירושלם קרתא דיי
קב

על ידא על מסבנא ארום אשחלהי וקדם יי ימר צלותיה: יי קבל צלותי ופגינתי קדמך תעול: לא תסלק שכינתך מני ביום
ארום אשחיציו חיד חננא יומי ואברי חיד חפן חרנן: לקא חיד
מקל חונחתי אדבק גרמי לבשרי: אידמית לקקתא דמדברא חויתי חיד קיפופא
שקרת כל ליליא וחיותי חיד צפר דגיד בלחודיה על אגרא: כל יומא יחסדון לי בעלי דבכי מתלעבין במימרי
ארום אפרא חיד מונא סערה ושקיותי בבכיותא מונא: מן קדם רוגד וקצפך ארום נשלחני ושלחתי:

* David Psalmus. CI.

Misericordiam & iudicium cantabo, tibi Domine psallam. * Erudiar in via perfecta, quando venies ad me: ambulabo in simplicitate cordis mei in medio domus mea.

* Non proponam coram oculis meis verbum belial, facientem declinationes odiui, nec adhaesit mihi. * Cor prauum recedet a me, malum nesciam.

* Loquentem in abscondito contra proximum suum, hunc interficiam, superbum oculis & latum corde, cum hoc esse non potero.

* Oculi mei ad fideles terrae ut habitent mecum, ambulans in via simpliciter, hic ministrabit mihi. * Non habitabit in medio domus mea faciens dolum, loquens mendacium non placebit in conspectu oculorum meorum.

* Mane perdam omnes impios terrae, ut interficiam de ciuitate Domini uniuersos qui operantur iniquitatem.

* Oratio pauperi cum anxius fuerit, et coram Domino fuderit eloquium suum.

PSAL. CII.

Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat.

* Non abscondas faciem tuam a me in die tribulationis meae: inclina ad me aurem tuam: in quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me.

* Quoniam consumpti sunt sicut fumus dies mei, & ossa mea quasi frixa contabuerunt.

* Percussus est quasi foenum, & arefactum est cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum. * A voce gemitus mei adhaesit os meum carni meae.

* Assimilatus sum pellicano deserti, factus sum quasi bubo solitudinum.

* Vigilavi, & fui sicut avis solitaria super tecto.

* Tota die exprobrabant mihi inimici mei: exultantes per me iurabant.

* Quia cinerem sicut panem comedi, & potum meum cum fletu miscui.

* A facie indignationis & irae tuae, quia eleuasti me & allisisti me.

* Psalmus David. c.

Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine, psallam* & intelligam in via immaculata, quando venies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus meæ. * Non proponebam ante oculos meos rem iniustam, facientes prauaricationes odiui. Non adhesit mihi cor prauum, declinantem à me malignū non cognoscebam. * Detrahentem secreto

* proximis suis, hūc persequebar. superbo oculo, & infatiabili corde, cum hoc non edebam. * Oculi mei ad fideles terræ, ut sedent ipsi mecum. Ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. * Non * habitabat in medio domus meæ qui facit superbiam. qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum. * In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut disperderē de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

* Oratio * pauperi, cum anxius fuerit, & coram Domino effuderit precem suam. PSAL. CI.

Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat. * Non auertas faciem tuam à me. in quacunque die tribulor, inclina ad me aurē tuam; in quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me. * Quia defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut cremum aruerunt. * Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum. * A voce gemitus mei adhesit os meum carni meæ. * Similis factus sum pellicano solitudinis, factus sum sicut nyctiorax in domicilio. * Vigilauī & factus sum sicut passer solitarius in tecto. * Tota die exprobrabant mihi inimici mei, & qui laudabant me aduersum me iurabant. * Quia cinerem tanquam panem manducabam, & poculum meum cum fletu miscebam. * A facie iræ tuæ & indignationis tuæ, quia eleuans allifisti me.

* Ψαλμός τῷ δαυίδ. ρ.

Ελεον καὶ κρείσσιν ἄθμαί θε κύριε, ψαλῶ.
 καὶ σωθήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἤξεις πρὸς με. διε-
 πορδύομαι ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ οἴκου μου.
 ἐπεθέμην πρὸ ὀφθαλμοῦ μου πρᾶγμα ὀφθαλμο-
 νομον, ποιῶντας ὁδοὺς ἐμίσησα. ὅτι ἐπολήθη μοι
 καρδία σιαμὴ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ
 ὅτι ἐγίνωσκον. τὸν καταλαλουῦντα λάτρεα τῶν
 πλησίων αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον. ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ
 καὶ ἀπλήρῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνέδισον.
 ὀφθαλμοί μου ἐπὶ δυνάστες τῆς γῆς, ἵνα συγκα-
 θῇσιν αὐτοῖς μετ' ἐμοῦ. πορδύομαι ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ,
 οὗτος μοι ἐλεησύνηται.
 ἐκ τῶν ἐν μέσῳ οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφάνων.
 λαλῶν ἄδικα ἐκατάβησκον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
 εἰς τὰς πρώτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
 τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρευθῆναι ἐκ πόλεως κυρίου πᾶν τὸ
 ἔργον αἱματωδὸν τὸ δυνάμιον.

Προσδύχῃ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηλιάσῃ, καὶ ἐν θυτίῳ
 κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρά.
 Κύριε ἐξάκουσον τῆς προσδύχης μου, καὶ ἡ κραυ-
 γή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
 μὴ ληστέψῃς τὸ πρὸς σὺν πόντον ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ἡμέρᾳ
 ἡμέρα θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου. ἐν ἡμέρᾳ
 ἡμέρα θηκαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
 ὅτι ἐξέλιπον ὥστε καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅσα
 μου ὥστε φρύγον συνεφύγησαν.
 ἐπλήγην ὥστε χορτὸν, καὶ ἐξηρῶνθη ἡ καρδία μου,
 ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στυγμοῦ μου ἐπολήθη τὸ ὄσπον
 μου τῇ σαρκί μου. ὡμοιώθην πελικανῇ ἐρημι-
 κῷ, ἐξηρῶνθη ὥστε πελικανὸς ἐν οἴκῳ πέδῳ.
 ἡ γρύπνησα καὶ ἐξηρῶνθη ὡς στρογγύλον μονάζον ἐπὶ
 δώματος. ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με ὁ ἐχ-
 θρὸς μου, ὅτι ἐπαινοῦντές με καὶ ἐμοῦ ὄμνον.
 ὅτι σποδὸν ὥστε ἄρτον ἐφαγον, καὶ τὸ πόμα μου
 κλαυθμὸς ἐκρίνων. ἀπὸ πρὸς σὺν πόντον ὀργῆς σου καὶ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Per manum Davidis Canticum. PSAL. CI.

Si misericordiam tu rependis mecum, si iudicium mecum facis, pro omnibus hymnos dicam coram te Dñe, & psallam. * Faciam te in-
 telligere viam perfectam, quando venies ad me. ambulabo in perfectione cordis mei in medio domus doctrinæ meæ. * Non ponam in
 conspectu oculorum meorum verbum impietatis: operantes mala, & recedentes à mandatis, odio habui. nequaquam adhærebunt mihi.
 * Cor prauum recedet à me, concupiscentiam malam non cognoscam. * Loquentem lingua triplici aduersus proximum suum, hunc dis-
 perdam: gradientem in superbia oculorum, cum eo non habitabo in æternum. * Oculi mei sunt ad veraces terræ, ut inhabitem in thalamo
 iustorum. ambulans in via perfecta, hic stabit cum seruis meis. * Non habitabit in medio domus sanctuarij mei faciens dolum: qui loqui-
 tur mendacium, non erit ei facultas comparandi coram oculis meis. * Manē perdam omnes impios terræ, ut disperdam de Ierusalem ciui-
 tate Domini omnes operarios falsitatis. * Oratio pro misero cum deficiet, & coram Domino dicet orationem suam. PSAL. CII.

Domine accipe orationem meam: & clamor meus coram te ingreditur. * Ne auferas maiestatem tuam à me: in die afflictionis meæ in-
 clina ad me aurem tuam; in die qua inuocauero, festina exaudi me. * Quoniam defecerunt sicut fumus dies mei, & membra mea
 sicut chytropodes adusti. * Percussus est sicut fœnum & arefactum est cor meum, quoniam oblitus sum legem doctrinæ meæ. * A voce
 suspirij mei adhesit os meum carni meæ. * Similis factus sum pellicano deserti: factus sum sicut noctua quæ est in terra torrefacta.
 * Vigilauī tota nocte, & fui sicut passer qui volatu mouetur, solitarius in tecto. * Tota die exprobrant mihi inimici mei, irrisores in ver-
 bo meo iurauerunt in vanum. * Quoniam cinerem tanquam cibum comedi, & potus meos fletu temperavi. * Propter indignatio-
 nem tuam & iram tuam, quoniam eleuasti me & proiecisti me.

ימי בצל נטוי ואני בעשב איבש: *
ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: *
אתה תקום תרחם ציון כי ערת לחננה
בי בא מועד: *
כי רצו עבדיך ארץ אבניה וארץ עפרה
יהננו: *
וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
ארץ כבודך: *
כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: *
פנה אל תפלת הערער ולא בזה ארץ
תפלתם: *
הכריז זאת לדר אחרון ועם נבדל
יהלל יה: *
כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים
אל ארץ הבית: *
לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: *
לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: *
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: *
ענה בדרך כחי קצר ימי: *
אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים
שנותיך: *
לפנים הארץ יסרת ומעשה ידיך שמים: *
המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבד יבלו
כלבוש תחליפם ויחלפו: *
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: *
בני עבדיך ישבנו וזרעם לפניך יכון: *

קג

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי ארץ
שם קדשו: *
ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: *

12 * Dies mei quasi umbra inclinati sunt, & ego quasi fenum arui.
13 * Tu autem Domine in aeternum permanes, & memoriale tuum in generatione & generatione.
14 * Tu suscitans misereberis Sion, quia tempus est ut miserearis eius, quoniam venit tempus.
15 * Quoniam placitos fecerunt serui tui lapides eius, & pulverem eius miserabilem.
16 * Et timebunt gentes nomen Domini, et universi reges terrae gloriam tuam.
17 * Quia edificabit Dominus Sion, apparebit in gloria sua.
18 * Respexit ad orationem vacui, & non despexit orationem eorum.
19 * Scribantur hac in generatione nouissima: & populus qui creabitur, laudabit Dominum.
20 * Quoniam prospexit de excelsa sancto suo: Dominus de caelo terram contemplatus est.
21 * Ut audiret gemitum vincti, ut solueret filios mortis.
22 * Ut narretur in Sion nomen Domini, & laudatio eius in Hierusalem.
23 * Cum congregati fuerint populi simul, & regna ut seruiant Domino.
24 * Afflixit in via fortitudinem meam, abbreviauit dies meos.
25 * Dicam: Deus meus, ne rapias me in medio dierum meorum, in generatione generationum anni tui.
26 * A principio terram fundasti, & opus manuum tuarum sunt caeli.
27 * Ipsi peribunt, tu autem stabis, & omnes quasi vestimentum atterentur, quasi pallium mutabis eos, & mutabuntur.
28 * Tu autem ipse es, & anni tui non deficient.
29 * Filij seruorum tuorum habitabunt, & semen eorum ante faciem tuam perseverabit.

David. PSAL. CIII.

1 Benedic anima mea Domino, & omnia viscera mea nomini sancto eius.
2 * Benedic anima mea Domino, & noli obliuisci omnium retributionum eius.

תרגום

12 ימי חיי טל נטוי ואני בעשב איבש: *
13 ואת ימי מדורך לעולם בשמיא מתיחב וזכרך לדר ודר: *
14 אתה תקום תרחם ציון כי ערת לחננה
15 ארם רעו עבדך ית אבניה וית עפרה יחיסון: *
16 וידחלק
17 ארם אתבני יוי ציון ואחגלי ביקרה: *
18 אתפני לוח עלותא דמצחרין
19 תתכבדא לדר בתראי ועמא דעתיד לאתברא ישבח אלהא: *
20 ארם אודיק משמי מרומא
21 למשמע אניקותא דאסירי למשרי בניא דמסירין למיתותא: *
22 למשמע בני ציון שמיא דיי ותשבחתה בירושלם: *
23 באתכנשות עממין כחדא ומלכותא למפלח קדם יוי: *
24 אסחגא
25 אימר קדם אלהי לא חסלקנני מעלמא דרו בפלגות ימי איתי יתי לעלמא דאחי מטול די כדרי
26 מן שירינא דאחבריו כל בריהא ארעא יסרת ועובדי אידוך שמיא: *
27 חנון יהוה וזכרון ואתה תקום וכלהון
28 ואתה הוא דבריתנון ושנך לא משתלמין: *
29 בני עבדך ישרון בארעא וזרעיהון קדמך יתקנון: *

קג

1 על יד דוד אתאמר ברכי נפשי שמיא דיי וכל בני גואי ית שמיא דקדשה: *
2 ברכי נפשי שמיא דיי ולא תחנשי ית כל חסוליו: *

*Dies mei sicut umbra declinauerunt, 12
& ego sicut fœnum arui.

*Tu autem Domine in æternum per- 13
manes, & memoriale tuum in generatione
& generationem.

*Tu exurgens mise- 14
reberis Sion, quia tempus miserendi eius,
quia venit tempus.

*Quoniam placuerunt seruis tuis lapi- 15
des eius, & terræ eius miserebuntur.

*Et timebunt gentes nomen Domini, 16
& omnes reges terræ gloriam tuam.

*Quia edificabit Dominus Sion, & vi- 17
debitur in gloria sua.

*Respexit in orationem humilium, 18
& non spreuit precem eorum.

*Scribatur hæc in generatione altera, 19
& populus qui creatur laudabit Dominum.

*Quia prospexit de excelso sancto suo, 20
Dominus de cælo in terram aspexit.

*Ut audiret gemitum compeditorum, 21
ut solueret filios interemptorum.

*Ut annunciet in Sion nomen Domi- 22
ni, & laudem eius in Hierusalem.

*In conueniendo populos in vnum, & 23
reges ut seruiant Domino.

*Respondit ei in via virtutis suæ, pau- 24
citatem dierum meorum *nuncia mihi.

Ne reuoces me in dimidio dierum meorum, 25
in generatione *generationum anni tui.

*Initio tu Domine terram fundasti, & 26
opera manuum tuarum sunt cæli.

*Ipsi peribunt, tu autem permanes. & 27
omnes sicut vestimentum veterascent: &
sicut opertorium *vertes eos, & mutabun-
tur.

*Tu autem idem ipse es, & anni tui 28
non deficient.

*Filij seruorum tuorum habitabunt, & 29
semen eorum in seculum dirigetur.

*Psalmus David. CII.

Benedic anima mea Domino, & om-
nia quæ intra me sunt, nomini sancto
eius.

*Benedic anima mea Domi-
no, & noli obliuisci omnes retributiones
eius.

12 * αἱ ἡμέραι μου ὥστε σκιά ἐκλίθησαν, καὶ ὡς χορ-
13 τὸς ἔξηραν θάλασσα. * σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις,
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γένεθ' καὶ γένεθ'.

14 * σὺ δὲ ἀσπὺς οἰκτειρήσεις τὴν σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκ-
τειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

15 * ὅτι δὴ δόκησαν ἐν δούλοις σου εἶναι λίθοις αὐτῆς, καὶ
τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

16 καὶ φοβήθη(ν) τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ πάντες
ἐν βασιλείᾳ τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

17 * ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτῆς.

18 * ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν πρὸς θυγατέρα τῶν ταπεινῶν, καὶ
ὅτι ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

19 * γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κπ-
ζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.

20 * ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ ἐ-
ρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

21 * τὸ ἀκούσαι τοῦ στυγερῶς τῶν πεπεδημένων, ἔλ-
λαι εἶναι τοῖς τῶν τε θανάτων ἀνδρῶν.

22 * τὸ δὲ ἀναγγεῖλαι ἐν σιών τὸ ὄνομα κυρίου, ἔτι αὐτῶν
αὐτῶν ἐν ἱερουργαλήμ.

23 * ἐν τῇ ἐπισυνάξει λαοὺς ἐπὶ τῶν ὁδῶν, ἔτι βασι-
λεὺς τοῦ δαλδαίου τῶν κυρίων.

24 * ἀπεκρίθη αὐτῶν ἐν ὁδοῖς ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητά
25 τῶν ἡμερῶν μου * ἀναγγεῖλόν μοι. μὴ ἀναγὰγῃς με ἐν
ἡμέσιν ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτι σου.

26 * κατ' ἀρχαίς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐδεμελίσσας, ἔτι ἐρ-
γα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν ἐν ἐρανοῖς.

27 * αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. καὶ πύττες ὡς
ἰμάτιον παλαιωθήσονται, ἔτι ὡς περικάλυπτον ἐλίζεις αὐ-
τοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.

28 * σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτι σου ὅτι ἐκλείψουσιν.

29 * ἐν τοῖς τῶν δούλων σου κατὰ σκευὴν σου, καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ θυγατέρα σου.

* Φαλμός τῶν δαυιδ. ρβ'.
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός
μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

* εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάν-
ου πάσας τὰς ἐκ τῶν ποδῶν σου αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Dies mei sicut umbra quæ declinauit, & ego sicut fœnum arefcam. 13 Tua autem Domine habitatio in æternum in cælis perma-
niet, & memoria tua in generationem & generationem. 14 Tu exurgens misereberis Sion, quoniam tempus est ut miserearis eius, quo-
niam venit tempus. 15 Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius, & pulueris eius miserebuntur. 16 Et timebunt populi nomen Do-
mini, & omnes reges terræ gloriam tuam. 17 Quoniam edificauit Dominus Syon, & manifestatus est in gloria sua. 18 Respexit ad ora-
tionem desolatorum, & non spreuit precationem eorum. 19 Scribetur istud pro generatione nouissima, & populus qui in futurum crean-
dus est, laudabit Deum. 20 Quoniam prospexit de cælis excelsis sanctitatis suæ, Dominus de cælis in terram aspexit: 21 Ut audiret gemitum compeditorum, & solueret filios qui morti traditi sunt. 22 Ut annuncietur in Sion nomen Domini, & laus eius in Ierusalem.

23 Dum congregabuntur populi in vnum, & regna, ut seruiant coram Domino. 24 Afflicta est ob laborem itineris virtus mea: abbreviati sunt dies mei.

25 Dicam coram Deo meo: Ne tollas me de mundo isto in dimidio dierum meorum: adduc me ad mundum venturum, quoniam in generationes generationum sunt anni tui.

26 A principio cum crearentur omnes creaturæ, terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt cæli. 27 Ipsi peribunt, & tu permanebis, & omnes sicut vestimentum veterascent: tanquam stolam mutabis eos, & mutabuntur.

28 Et tu idem qui creasti eos, & anni tui non deficiunt. 29 Filij seruorum tuorum inhabitabunt terram, & semen eorum coram te dirigetur.

Per manum David, dictus. PSAL. CIII.
Benedic anima mea nomini Domini, & omnes filij viscerum meorum nomini sanctitatis eius.
Benedic anima mea nomini Domini, & non obliuiscaris omnium retributionum eius.

* הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי :
 * הנואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים :
 * המשביע בטוב עדיך תתחדש בנשר נעוריכי :
 * עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים :
 * יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו :
 * רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד :
 * לא לנצח יריב ולא לעולם יטור :
 * לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל
 עלינו :
 * כי כנגה שמים על הארץ גבר חסדו על--
 יראיו :
 * כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו :
 * ברחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו :
 * כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו :
 * אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ :
 * כי רוח עברו בו ואיננו ולא יכירנו עוד
 מקומו :
 * וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
 וצדקתו לבני בנים :
 * לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם :
 * יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה :
 * ברכו יהוה מלאכי גברי בח עשי דברו לשמע
 בקול דברו :
 * ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו :
 * ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות משלתו
 ברכי נפשי אלה יהוה :
 קד
 * ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד
 הוד והדר לבשת : * עטה אור בשלמה נוטרה
 שמים כיריעה :

3 * Qui propitiatur cunctis iniquitatibus tuis :
 qui sanat omnes infirmitates tuas.
 4 * Qui redimit de corruptione vitam tuam :
 & coronat te misericordia & miserationibus.
 5 * Qui replet bonis ornamentum tuum : inno-
 uabitur sicut aquila iuventus tua.
 6 * Faciens iustitias Dominus : et iudicia cun-
 ctis qui calumnias sustinent. * Notas fecit
 vias suas Moysi : filijs Israel cogitationes suas.
 8 * Misericors & clemens Dominus : patiens
 & multa miserationis. * Non in sempiternum
 iudicabit : neque in aeternum irascetur.
 10 * Non secundum peccata nostra fecit nobis :
 neque secundum iniquitates nostras retribuit
 nobis. * Quantum enim excelsius est calum à
 terra : tantum confortata est misericordia eius su-
 per timentes eum. * Quantum longè est oriens
 ab occidente : tantum longè fecit à nobis scelera
 nostra. * Sicut misereretur pater filiorum : mi-
 sertus est Dominus timentibus se. * Ipse enim
 nouit plasmationem nostram : recordatus est quia
 pulvis sumus. * Homo quasi herba : dies eius
 sicut flos agri sic florebit. * Quia spiritus per-
 transiuit eum : & non subsistet : & non cogno-
 scet eum ultra locus eius. * Misericordia au-
 tem Domini ab aeterno & usque in aeternum
 super timentes eum : & iustitia eius in filijs fi-
 liorum. * His qui custodiunt praeceptum
 eius : & recordantur praeceptorum eius ad fa-
 cienda ea. * Dominus in caelo stabilivit thronum
 suum : & regnum illius omnibus domina-
 bitur. * Benedicite Domino angeli eius : fortes
 robore facientes verbum eius : obediens voci
 sermonis eius. * Benedicite Domino omnes
 exercitus eius : ministri eius : qui faciunt placitum
 illius. * Benedicite Domino uniuersa opera
 eius in omnibus locis potestatis eius : benedicite
 anima mea Domino.

PSAL. CIIII.

1 Benedic anima mea Domino : Domine Deus
 meus magnificatus es nimis : gloria & deco-
 re indutus es.
 2 * Amictus luce quasi vestimento : extendens
 calos ut pellem.

תרגום

1 * רשק לכל עוונכי דמסי לכל מרעיוכי :
 2 * עבד צדקתא יי ודינין לכל טלומין :
 3 * רחמנא ורחמנא יי מרחק רגו ומסגו למעבד טבון וקשוט :
 4 * לא כחונכא עבד לנא ולא כעונותא שלם לנא :
 5 * חסדא ורחמנא ורחמנא יי מרחק רגו ומסגו למעבד טבון וקשוט :
 6 * ארום קדמוהי גלי יצרא בישא דמתעי יתנא דכיר קדמוהי ארום מעפרא אנחנא :
 7 * ארום זעפא נחבת בה וליחותי ולא אשחמודעיה חוב אחרה :
 8 * לנמרי קימה ולדכרי פקודיו למעבדהון :
 9 * ברכו שמה דיי מלאכותי דמתגברין בחילא עברי מלוליה למשמע קל מלוליה :
 10 * ברכו שמה דיי כל חילותיה משמשותי עבד רעותה :
 11 * ברכו שמה דיי יי אלהי אתגדלת לחרא שבתא ושבחורא אלבשתא :

קד

1 * ברכי נפשי יי אלהי אתגדלת לחרא שבתא ושבחורא אלבשתא :
 2 * דמעשא נהורא היך סדינא דמתח שמיא היך ירעיתא :

*Qui propitiatur omnibus iniquitatibus
tuis, & sanat oēs infirmitates tuas. *Qui re-
dimit de interitu vitā tuā, & coronat te in
misericordia & miserationibus. *Qui re-
plet in bonis desiderii tuū, renouabitur
ut aquilæ iuuentus tua. *Faciēs misericor-
dias Dñs & iudiciū oībus iniuriā patienti-
bus. *Notas fecit vias suas Moyſi, filiis Is-
rael volūtates suas. *Misericors & misericors
Dñs, lōganimis & multū misericors. *Non
in finē irascetur, neq; in eternū cōminabi-
tur. Nō secūdū iniquitates nostras fecit no-
bis, neq; secūdū peccata nostra retribuit
nobis. *Quoniā secūdū altitudinē cæli à
terra corroborauit Dñs misericordiā suam
sup timētes se. *Quātū distat Ortus ab Oc-
cidēte, lōgē fecit à nobis iniquitates nostras.
*Sicut miseretur pater filiorū, misertus est
Dñs timētibz se. *Quoniā ipse cognouit
figmētū nostrū, recordatus est quoniā pul-
uis sumus. *Homo sicut fœnū, dies ei⁹ tā-
quā flos agri sic efflorescit. *Quoniā spirit⁹
præfuit in illo, & nō subsistet, & nō cog-
noscat ampli⁹ locū suū. *Misericordia autē
Dñi ab eterno & vsq; in æternū sup timē-
tes eū. & iustitia illius in filios filiorū, *his
q̄ seruāt testamētū eius, & memores sunt
mandatorū ipsius ad faciēdū ea. *Domin⁹
in cælo parauit sedē suam, & regnū ipsius
omnibus dominatur. *Benedicite Dño om-
nes angeli ei⁹, potētes virtute faciētes ver-
bū illius, ad audiendam vocem sermonum
eius. *Benedicite Domino omnes virtutes
eius, ministri eius qui facitis voluntatem
eius. *Benedicite Domino omnia opera
eius, in omni loco dominationis eius be-
nedic anima mea Domino.

*Psalmus Dauid pro mundi
commendatione. CIII.

Benedic anima mea Domino, Domine
Deus meus magnificatus es vehemen-
ter. confelsionem & decorem induisti:

*Amictus lumine sicut vestimento, ex-
tendens cælum sicut pellem.

3 * τὸν διλατεύοντα πάντα τὰς ὁμιλίας σου, τὸν ἰώμε-
4 νον πάσας τὰς νόσεις σου. * τὸν λυτρεύοντα ἐκ φθο-
5 ρᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκ-
6 τή. * τὸν ἐμπιπλῶντά ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυ-
7 μίαν σου, ἀνακαταστήσει) ὡς ἀνέστη ἡ νεότης σου. * ποιῶν
8 ἐλεημοσύνας ὁ κύριος ἐκ κῆμα πασὶ τοῖς ἀδικημένοις.
9 * ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
10 τὰ θελήματα αὐτοῦ. * οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύ-
11 ριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. * ὅτε εἰς τέλος
12 ὀργισθῇ(ε), οὐδ' εἰς τὸν αἰῶνα μὴ λυθῇ. * οὐκ ἔστι τὰς ὁμι-
13 λίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδ' ἐστὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
14 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. * ὅτι καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἐξουθενῆσαι
15 τὴν γῆν ἐκράταιωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ φοβη-
16 μένου αὐτόν. * καθότι ἀπέχουσιν ἀνὰ τοιαύτην
17 δύσμη, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ὁμιλίας ἡμῶν.
18 * καθὼς οἰκτερεῖ πατὴρ υἱούς, ὡκτείρησε κύριος ὅτε φο-
19 βουμένοις αὐτόν. * ὅτι αὐτὸς ἐγὼ τὸ πλάσμα ἡμῶν,
20 ἐμνήσθη ὅτι χροὺς ἐσμὲν. * ὁ ἄνθρωπος ὡσεὶ χορὸς,
21 αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ θρόνος τοῦ ἀγροῦ ἕως ἡμετέρας.
22 * ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ
23 ὅτι ἐπιγνώσει) ἐπὶ τὸν ἔπον αὐτοῦ. * τὸ ἔλεος δ'
24 κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῦ φοβη-
25 μένου αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς υἱοῖς,
26 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημέ-
27 νοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. * κύριος ἐν
28 τῷ ἐξουθενῆσαι) ἡτίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐ-
29 τοῦ πάντων δεσπόζει. * ἐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες
30 ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, &
31 ἀκῆσαι) τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ. * ἐλογεῖτε τὸν
32 κύριον πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦν-
33 τες τὸ θελημα αὐτοῦ. * ἐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶν τὸ
34 ταῖ ἐργα αὐτοῦ, ἐν παντί τῷ τῷ δεσποτείας αὐτοῦ ἐλόγῃ
35 ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

* Ψαλμός τοῦ δαυὶδ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
συστάσεως. ργ.

Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμε-
γαλύνῃς (φύδρα. ἐξομολόγησιν) ἐ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω. * δυνάβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, ἐκ-
τείνων τὸν ἐξουθενόν ὡσεὶ δέερν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Qui remittit omnes iniquitates tuas, qui sanat omnes infirmitates tuas. * Qui redimit à gehenna vitam tuam: qui coronauit te miseri-
cordia & miserationibus. * Qui satiat bonis dies senectutis tuæ, & in mundo venturo renouabis sicut aquila iuuentutem tuam. * Facit iu-
stitiam Dominus, & iudicia omnibus iniuriam patientibus. * Reuelauit vias suas Moſſeh, filiis Israel opera sua. * Misericors & clemens
Dñs, alienus ab ira, & multiplicans facere misericordias & veritatem. * Non in perpetuum concertabit, neq; in æternum reseruabit odium.
* Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. * Quoniam quanto celsiores sunt cæ-
litera, tanto praualluit benignitas eius super timentes eum. * Quantum longè est Oriens ab Occidente, tantum longè fecit à nobis ini-
quitates nostras. * Sicut miseretur pater filiorum, sic miseretur Verbum Domini timentium se. * Quoniam coram eo palam est concu-
piscencia praua, quæ in errorem abripit nos: memoratur coram eo quod ex puluere sumus. * Filij hominis sicut herba sunt dies; sicut flos
agri sic efflorescit. * Quoniam ventus impetuofus spirauit in eum: & non subsistit; neque notus est amplius locus eius. * Misericordia au-
tem Domini à seculo isto, & vsque ad seculum venturum super timentes eum, & iustitia eius in filios filiorum, * Seruantibus pactum e-
ius, & his qui recordantur mandatorum eius ut faciant ea. * Verbum Domini in cælis parauit sedem suam: & regnum eius in omnia pote-
statem habet. * Benedicite nomini Domini angeli eius, qui valetis viribus, exequentes eloquium eius, ut audiat vox sermonis eius.
* Benedicite nomini Domini omnes exercitus eius, ministri eius facientes voluntatem ipsius. * Benedicite nomini Domini omnia o-
pera eius, in omni loco principatus eius est. benedic anima mea nomini Domini.
Benedic anima mea nomini Domini: Domine Deus meus magnificatus es valdè; laudem & pulchritudinem induisti.
* Qui amicitur lumine sicut linteo, qui extendit cælos sicut cortinam.

PSAL. CIII.

* המקרה במים עליותיו השם עבים רכבו
המהלך על כנפי רוח:

* עשה מלאכי רוחות משרתיו אש להט:
* יסד ארץ על מכניה בל תמוט עולם ועד:
* תהום כל בוש בסיתו על הרים יעמדו מים:
* מן גערתך ינוסון מן קול רעם יחפזון:
* יעלו הרים ירדו בקעור אל מקום זר:
יסדת להם:

* גבול שמת בל יעברון בל ישכון לבסור
הארץ:

* המשלח מעינים בנהלים בין הרים יחלכון:
* ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאים:
* עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים
יתנו קול:

* טשקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
הארץ:

* מצמיח חציר לבחמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ:

* ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד:

* ישבעו עצי יהודה ארזי לבנון אשר נטע:
* אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה:
* הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסור
לשפנים:

* עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:
* תשרת חשך ויהי לילה בו תרמש כל
חיתו יער:

* הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם:
* תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון:
* יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב:

3 * Qui tegit aquis coenacula eius, qui ponit
nubes currum suum, qui ambulat super pennas
venti.

4 * Qui facit angelos suos spiritus, ministros
suos ignem vrentem.

5 * Qui fundavit terram super basem suam,
non commovebitur in seculum & in seculum.

6 * Abysso quasi vestimento operuisti eam; su-
per montes stabunt aquae.

7 * Ab increpatione tua fugient, à voce to-
nitru tui formidabunt.

8 * Ascendunt montes & descendunt campi,
ad locum quem fundasti eis.

9 * Terminum posuisti quæ non pertransibunt,
nec reuertentur ut operiant terram.

10 * Qui immittis fontes in conuallibus, ut in-
ter medios montes fluant.

11 * Ut bibant omnia animalia regionum, &
reficiat onager sitim suam.

12 * Super ea volucres cali morabuntur, de
medio nemorum dabunt vocem.

13 * Qui irrigas montes de coenaculis tuis, de
fructu operum tuorum satiabitur terra.

14 * Germinans herbam iumentis, & fœnum
seruituti hominum, ut educat panem de terra.

15 * Et vinum latificat cor hominis ad exila-
randam faciem oleo; panis autem cor hominis
roborat.

16 * Saturabuntur ligna Domini, cedri Libani
quas plantauit.

17 * Ibi aues nidificabunt, miluo abietes do-
mus eius.

18 * Montes excelsi ceruis, petra refugium e-
rinacis.

19 * Fecit Lunam per tempora, Sol cognouit
occubitus suum.

20 * Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa
moueantur omnes bestiae syluae.

21 * Leones rugientes ad prædam, & quæren-
tes à Deo escam sibi.

22 * Oriente Sole recedent, & in speluncis suis
cubabunt.

23 * Egredietur homo ad opus suum, & ad ser-
uitutem suam usque ad vespærum.

תרגום

1 * ויטל כמית הירך בנכא דכשורי דרזי דשוי על ענני קלילין ארמיכיה דאזל על ענני קלילין הירך כנפי נשרא:
2 * ויטל כמית הירך רוחא שמשוי תקיפין הירך אשא מצלחא:
3 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
4 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
5 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
6 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
7 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
8 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
9 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
10 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
11 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
12 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
13 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
14 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
15 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
16 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
17 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
18 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
19 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
20 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
21 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
22 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:
23 * ויטל כמית הירך חסידה ברושים ביתה:

* Qui * tegit in aquis superiora eius, qui
 * ponit nubes ascensum * suum. Qui * ambu-
 * lat super pennas ventorum: * Qui * facit
 * angelos suos spiritus, & ministros suos ig-
 * nis flammam. * Qui * fundat terram
 * super stabilitatem suam, non inclinabitur
 * in seculum seculi. * Abyssus sicut ve-
 * stimentum amictus eius, super montes sta-
 * bunt aquæ. * Ab increpatione tua fu-
 * gient, à voce tonitru tui formidabunt.
 * Ascendunt montes, & descendunt
 * campi in locum quem fundasti eis.
 * Terminum posuisti quem non trans-
 * gredientur, neque conuertentur operire
 * terram. * Qui emittis fontes in conual-
 * libus, inter medium montium pertransi-
 * bunt aquæ.
 * Potabunt omnes bestię agri, expe-
 * ctabunt onagri in siti sua.
 * Super ea volucres cæli habitabunt,
 * de medio petrarum dabunt vocem.
 * Rigans montes de superioribus suis,
 * de fructu operum tuorum satiabitur terra.
 * Producent scænum iumentis, & her-
 * bam seruituti hominum: vt educas pa-
 * nem de terra: * Et vinum lætificat cor
 * hominis: vt exhilaret faciem in oleo, &
 * panis cor hominis confirmat.
 * Saturabuntur ligna campi, * cedri Li-
 * bani quas plantasti.
 * Illic passeret nidificabunt, erodij do-
 * mus dux est eorum.
 * Montes excelsi seruis, petra refugium
 * erinacis.
 * Fecit Lunam in tempora, Sol cogno-
 * uit occasum suum.
 * Posuisti tenebras, & facta est nox; in
 * ipsa pertransibunt omnes bestię syluæ.
 * Catuli leonum rugientes vt rapiant,
 * & quærant à Deo escam sibi.
 * Ortus est Sol & congregati sunt, & in
 * cubilibus suis collocabuntur.
 * Exhibet homo ad opus suum, & ad o-
 * perationem suam vsque ad vespertum.

3 * ὁ στέλλων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ ποθεῖς νέφη
 τὴν ἐπιβασιν αὐτοῦ. ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων δυνάμεων.
 4 * ὁ ποιεῶν ὅτι ἀγγέλους αὐτοῦ πνύματα, καὶ ὅτι λει-
 τουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
 5 * ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλαν αὐτῆς, οὐ
 κλινθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 6 * ὡς ἱμάτιον τὸ περιβάλλουσιν αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
 7 ὀρέων στήθην ὑδάτων. * ἀπὸ ἐπιπληρώσεως τοῦ φθύζοντος,
 ἀπὸ φωνῆς βροχῆς τοῦ δαλιάουσι.
 8 * ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τό-
 9 πον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτὰ. * ὅριον ἔθου οὐ παρε-
 λδύθονται, οὐδ' ἐπὶ σέψαι καλύψαι τὴν γῆν.
 10 * ὁ ἔξαπὸ σέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀπὸ μέθης
 τῶν ὀρέων διελδύθονται ὑδάτα.
 11 * ποιοῦσι πάντα τὰ θεῖα τοῦ ἀγροῦ, περὶ δέξονται
 ὄναργι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 12 * ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεται, ἐν
 μέθῃ τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
 13 * ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν
 ἔργων τοῦ χορτασθῆσθαι ἡ γῆ.
 14 * ὁ ἔξανατέλλων χορτὸν τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ
 δεκταίᾳ τῶν ἀνθρώπων. τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,
 15 * καὶ οἶνον δὲ φρεσὶν καρδίαν ἀνθρώπου. ἔιλαρῶναι
 πρὸς ὅσον ἐν ἐλαίῳ, ὥς ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου σιτίσει.
 16 * χορτασθῆσθαι τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδρι τοῦ Li-
 βανίου αἱ ἐφύττασας.
 17 * ἐκεῖ σερουθία ἐννοσδύσουσι. τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατι-
 κία ἡγεῖται αὐτῶν.
 18 * ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρεα καταφυγὴ τοῖς
 19 λαγωαῖς. * ἐποίησε ὁ θεὸς ὁ δὲ ἑλπίων εἰς καιροῦς, ὃ ἡλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 20 * ἔθου σκοτὸς καὶ ἐγένετο νύξ. ἐν αὐτῇ διελδύθοντι πάν-
 τα τὰ θεῖα τοῦ θρυμοῦ.
 21 * σκύμνοι ὠρὸ μύθοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι πρὸς
 τὸ θεῖον βρώσιν αὐτοῖς.
 22 * ἀνέτειλεν ὁ ἡλιος ἐκ σπηλαιοῦ, ὥς εἰς τὰς μέθ-
 ηρας αὐτῶν κοιτασθῆσθαι.
 23 * ἔξελδύσεται ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
 τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Qui operit aquis veluti contignatione trabium habitacula sua: qui ponit in nubibus leuissimis vehiculum suum: qui obambulat su-
 per nubes veloces inftar alarum aquilæ. * Qui facit nuncios suos veloces sicut spiritus, ministros suos fortes sicut ignis flammicans.
 * Qui fundat terram super basim, ne commoueat in secula seculorum. * Abyssum veluti vestimento operuisti, & erumpunt su-
 per montes, stantque aquæ. * Ab increpatione tua fugient vt sese contrahant: à voce tonitru tui conturbabuntur vt diffundantur.
 * Ascendunt de abyssis ad montes, & descendunt in valles ad locum istum quem fundasti eis. * Terminum posuisti fluctibus
 maris, quem non transgredientur, ne reuertantur vt operiant terram. * Qui emittit fontes in fluuios, qui inter montes commeant.
 * Potum suppeditant omnibus animalibus agri: infringent onagri sitim suam. * Iuxta eos volucres cæli habitabunt: de me-
 dio ramusculorum edent vocem cantus. * Qui irrigat montes de domo thesaurorum superiorum sui ipsius: de fructibus operum
 tuorum satiabis terram. * Multiplicans scænum iumentis, & herbas seruituti hominum ad producendum alimentum de terra.
 * Et vinum quod lætificat cor hominum, ad illuminandas facies oleo: & panis cor filiorum hominum sustentabit.
 * Saturantur arbores quas creauit Dominus; cedri Libani quas plantauit. * Illic enim aues faciunt nidos: ciconiæ candidæ,
 abietes domus habitationis ipsius sunt. * Montes excelsi ibicibus: petra refugium cuniculis. * Fecit Lunam vt nu-
 merentur in ea tempora: Sol nouit tempus occasus sui. * Posuisti tenebras & fuit nox: in ipsa mouentur omnes bestię syluæ.
 * Catuli leonum rugiunt vt inueniant nutrimentum, & vt requirant à Deo cibum suum.
 * Oriente Sole congregabuntur, & in domo latibulorum suorum accubabunt.
 * Egredietur homo ad opus suum, & ad culturam suam vsque ad tempora vespertina.

מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
מלאך הארץ קנייך :

זהו הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות :

שם אניות יהלכון לוייתן זה יצרת לשחק בו :
כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו :

תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב :
תסתיר פניך יבהלון תספ רוחם יגועון ואל-
עפרם ישוכון :

תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמור :
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו :

המביט לארץ ותרגע יגע בהרים ויעשנו :
אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי :

יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה :
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי
נפשי את יהוה הללויה :

קה

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו :

שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו :
תהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה :

דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד :
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו
פיו :

זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו :
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו :

זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור :
אשר ברת את אברהם ושבועתו לישחק :

ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :
לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם :

24 Quam magnificata sunt opera tua Domi-
ne! omnia in sapientia fecisti: impleta est terra
25 possessione tua. Hoc mare magnum &
latum manibus, ibi reptilia innumerabilia, ani-
malia parua cum grandibus.

26 Ibi naues pertranseunt, Leviathan istum
27 plasmaſti ut illuderet ei. Omnia in te ſpe-
rant, ut des cibum eis in tempore ſuo.

28 Dante te illis, colligent; aperiente te ma-
num tuam, replebuntur bono.

29 Abſcondes vultum tuum, & turbabun-
tur; auferes ſpiritum eorum, & deficient, &
30 in puluerem ſuum reuertentur. Emittere
ſpiritum tuum & creabuntur, & inſtaurabis
31 faciem terra. Sit gloria Domini in ſem-
piternum, letabitur Dominus in operibus ſuis.

32 Qui reſpicit terram et tremet, tangit mō-
33 tes & fumabunt. Cantabo Domino in
vita mea, pſallam Deo meo quamdiu ſum.

34 Placeat ei eloquium meum, ego autem le-
35 tabor in Domino. Deficiant peccatores
de terra, & impij vltra non ſint. Benedic ani-
ma mea Domino.

1 Aleluia. PSAL. CV.
Conſitemini Domino, inuocate nomen eius,
notas facite in populis cogitationes eius.

2 Cantate ei & pſallite ei, loquimini in vi-
3 uerſis mirabilibus eius. Exultate in no-
minē ſancto eius, latetur cor querentium Do-
4 minum. Querite Dominum & virtutem
eius, querite faciem eius iugiter.

5 Recordamini mirabilium eius quae fecit, ſi-
gnorum & iudiciorum oris eius.

6 Semen Abraam ſerui eius, filij Jacob ele-
7 ſti eius. Ipſe Dominus Deus noſter, in
vniuerſa terra iudicia eius.

8 Recordatus eſt in aeternum pacti eius, ver-
bi quod praecepit in mille generationes.

9 Quod pepigit cum Abraam, & iuramen-
ti ſui cum Iſaac.

10 Et firmavit illud cum Jacob in legem, cum
Iſrael in pactum ſempiternum.

11 Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, ſuni-
culum hereditatis ueſtrae.

תרגום

מה סגישין אנו עובדיך יי כלהון בחכמת עבדת מלא ארעא קנייך :
תמן אילפיא אולן לוייתן דין ברייתא למגדלה : כלהון עלך סבורין למתן מזונהון
תחן להון יכנשון תפתח אידך ושבעין טובא : תסלק שכינתך מתבהלין תכנש רוחהון ומתנגדין ולות עפרהון

יהי איקר יי לעלם יחדי יי בעובדיו : אשבח קדם יי בחיי אומר לאלהי בעוד איתי : יבסם
ישתעון חטאים מן ארעא ורשעים ית שמו דיי שבחו אלהא : ישתעון חטאים מן ארעא ורשעים ית שמו דיי שבחו אלהא :

קה

שבחו קדמ יי קרוז בשמה הודיעו בעמים עובדיו : שבחו קדמ יי קרוז בשמה הודיעו בעמים עובדיו :
תבעו אלפנא דיי ואורייתא אקבלו אפוי חדירא : זרעא דאברהם עבדה בני יעקב בחיריו : הוא יי אלהנא בכל ארעא מתיתן רינוו :

דגור עם אברהם וקיימה ליצחק : דגור עם אברהם וקיימה ליצחק :
למיסר לך אתן את ארעא דכנען ערב אחסנתכון : למיסר לך אתן את ארעא דכנען ערב אחסנתכון :

Quam magnificata sunt opera tua Dñe! 24
omnia in sapientia fecisti. impleta est ter-
ra creatione tua. * Hoc mare magnum &
spaciosum: illic reptilia quorū non est nu-
merus, animalia pusilla cum magnis. * Illic
naues * pertranseunt, draco iste quem for-
masti ad illudendum ei. * Omnia ad te ex-
pectant, vt des escā illis in tempore. * Dāte
illis, colligēt. aperiente te manum, om-
nia implebuntur bonitate. * Auertente au-
tem te faciem, turbabuntur. auferes spiri-
tum eorū & deficient, & in puluerem suū
reuertentur. * Emittere spiritum tuum, &
creabuntur, & renouabis faciem terræ.
* Sit gloria Domini in seculum, lætabitur
Dominus in operibus suis. * Qui respicit
in terram, & facit eam tremere, qui tangit
montes, & fumigant. * Cantabo Domino in
vita mea, psallam Deo meo quā diu sum.
* Iucundum sit ei eloquium meum, ego
verò delectabor in Domino. * Deficient
peccatores à terra & iniqui, ita vt non sint
ipsi. benedic anima mea Domino.

Alleluia.

PSAL. CIIII.

Confitemini Domino, & inuocate no-
men eius. annunciate inter gentes o-
pera eius: * Cantate ei & psallite ei. narra-
te omnia mirabilia eius: * Laudamini in
nomine sancto eius. lætetur cor quæren-
tium Dominum: * Quærite Dominum &
confirmamini. quærite faciem eius sem-
per. * Mementote mirabilium eius quæ fe-
cit: prodigia eius & iudicia oris eius.
* Semen Abraam serui eius, filij Iacob
electi eius. * Ipse Dominus Deus noster,
in vniuersa terra iudicia eius. * Memor
fuit in seculum testamenti sui, verbi quod
mandauit in mille generationes: * Quod
disposuit * Abraam, & iuramenti sui Isaac.
* Et statuit illud Iacob in præceptum,
& Israel in testamentum æternum: * Dicēs,
Tibi dabo terram Chanaan, funiculū he-
reditatis vestræ.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα τοῦ κυρίου, πᾶσι τὰ ἐν ὁρί-
ῳ ἐποίησας. ἐπληρώθη ἡ γῆ τῇ κτίσει σου. * αὐτῇ θάλασ-
σα ἡ μεγάλη καὶ οὐρύχωρος. ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀ-
ριθμὸς, ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα.
* ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων ὅστις ὄν ἐπλασ-
τὴν ἐμπαίζειν αὐτῶν. * πᾶσι τὰ πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δύναι-
το τὸν τροφὸν αὐτῶν εἰς οὐκείραν.
* δόντος τοῦ κυρίου, συλλέξουσιν. ἀνοίξαντες τοῦ κυρίου χεῖρας, τὰ σύμπαντα πλη-
θήσονται χερσὶν ὁσιότητος. * ἀποσρέψας δὲ τοῦ κυρίου πρὸς
σωπὸν, (ταραχθήσονται). ἀνταρῶν τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκ-
λείψουσιν, καὶ εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν ἀπιστρέψουσιν.
* ἔξαποσελεύς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κινήσονται, καὶ ἀνα-
καινίσκεις τὸ πρὸς σωπὸν τῇ γῆς. * ἡ τῶν οὐρανῶν κύριος εἰς οὐρανὸν αἰ-
ῶνας, οὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
* ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν ἐποιῶν αὐτῶν τέλει, ὁ ἀπὸ μύθου τῶν ὁρέων καὶ καπνίζον.
* ἄσω τὸν κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τὸν θεόν μου ἕως
ὑπαρχῶ. * ἡ δὲ ψαλμὸς αὐτοῦ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ
οὐφρανθήσεται ἐπὶ τὸν κύριον.
* ἐκλείπειν αἱμαρτῶν ἀπὸ τῇ γῆς καὶ ἀνόμοι, ὥστε
μὴ ὑπαρχεῖν αὐτοῖς. οὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.
ἀλληλούια. ρδ.

* Εξομολογεῖσθε τὸν κύριον, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.
* ἄσατε αὐτῶν καὶ ψάλατε αὐτῶν. διηγῆσθε πᾶσι τὰ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. * ἐπαινέειτε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
ἀγίου αὐτοῦ. οὐφρανθήτω καρδίᾳ ζητούντων τὸν κύριον,
* ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε. ζητήσατε
τὸ πρὸς σωπὸν αὐτοῦ διαπνύετε.
* μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. τὰ τέ-
ρα αὐτοῦ καὶ τὰ κείμενα τοῦ σώματος αὐτοῦ.
* σπέρμα ἀβραάμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ ἰακώβ ἐκλεκ-
τοὶ αὐτοῦ. * αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ
γῇ τὰ κείμενα αὐτοῦ. * ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθή-
κης αὐτοῦ, λόγος ἐνετείλατο εἰς χιλιάς χρόνων.
* ὃν διέθετο τὸ ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ.
* καὶ ἐσηκὼν αὐτὸν τῷ ἰακώβ εἰς πρὸς σωπὸν, ἐπὶ ἰσ-
ραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. * λέγων, θεὸς ὁ ὠσώ τὸν
γῆν χαναναί, χοῖνισμα κληρονομίας υἱοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Quam multa sunt opera tua Domine! illa omnia in sapientia fecisti: plena est terra possessione tua. * Hoc mare magnum & spa-
tiosum terminis: illic sunt reptilia innumera, animalia parua cum magnis. * Ibi naues pertranseunt, ibi Leuiathan iste quem creasti vt
ludat in eo. * Omnia illa sperant vt des escam eis in tempore suo. * Dabis illis, colligent: aperies manum tuam, & saturabuntur
bonitate. * Auferes maiestatem tuam, conturbabuntur: congregabis spiritum eorum, & deficient, ac in puluerem suum reuertentur.
* Mitte spiritum sanctum tuum, & creabuntur, & renouabis faciem terræ. * Sit gloria Domini in seculum, lætetur Dominus in
operibus suis. * Qui respicit terram, & tremit: tangit montes, & fumum in altum emittunt. * Laudabo coram Domino in vita
mea, psallam Deo meo quamdiu sum. * Iucunda sit coram eo meditatio mea: ego lætabor in verbo Domini. * Deficient pecca-
tores à terra, & improbi ultra non sint. benedic anima mea nomini Domini, laudate Deum.

PSAL. CV.

Audes dicite coram Domino, inuocate nomen eius, notas facite in populis operationes eius. * Laudes dicite coram eo, psallite coram
eo, narrate omnia miranda eius facinora. * Laudate in nomine sancto eius, lætetur cor illorum qui quærunt doctrinā à conspectu Do-
mini. * Quærite doctrinam Domini & Legem eius: accipite faciem eius semper. * Recordamini miraculorum eius quæ edidit,
potentiorum eius, & iudiciorum oris eius. * Semen Abraham serui eius, filij Iacob electi eius. * Ipse est Dominus Deus noster,
in omni terra protenta sunt iudicia eius. * Recordatus est in æternum pacti sui, verbi quod præcepit in mille generationes.
* Quod pepigit cum Abraham, & iusiurandum suum ad Isaac: * Et statuit illud Iacob pro decreto, Israeli pro fœdere æterno.
* Dicendo: Tibi dabo terram Chanaan sortem hereditatis vestræ.

* בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה :
 * ויתהלכו מגוי אל גוי ממלכה אל עם
 זחר :
 * לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם
 מלכים :
 * אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו :
 * ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר :
 * שלח לפניהם איש לעבד נמבר יוסף :
 * ענו בכבל רגליו ברזל באר נפשו :
 * עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו :
 * שלח מלך ויתירחו משל עמים ויפתחהו :
 * שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו :
 * לאסר שריו בנפשו וזקניו יחבם :
 * ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם :
 * ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו :
 * הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו :
 * שלח משרה עבדו אהרן אשר בחר בו :
 * שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם :
 * שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו :
 * הפך את מימיהם לדם וימרו את דגתם :
 * שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם :
 * אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם :
 * נתן גשמיהם ברד אש להבורת בארצם :
 * ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם :
 * אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר :
 * ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם :
 * ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם :
 * ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל :
 * שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם
 עליהם :

12 * Cum essent viri pauci, modici & aduene
 13 in ea. * Et transierunt de gente in gentem, &
 14 de regno ad populum alterum. * Non dimisit
 15 hominem ut noceret eis, et corripuit pro eis re-
 16 ges. * Nolite tangere christos meos, & prophe-
 17 tas meos nolite affligere. * Et vocauit famem
 18 super terram, omnem virgam panis contriuit.
 19 * Misit ante faciem eorum virum, in ser-
 20 uum venundatus est Ioseph. * Affluerunt in
 21 compedibus pedes eius, in ferrum venit anima
 22 eius. * Usque ad tempus donec veniret sermo
 23 eius, eloquium Domini probauit eum.
 24 * Misit rex & soluit eum, princeps populo-
 25 rum, & dimisit illum. * Posuit eum domi-
 26 num domui suae, & principem in omni possessio-
 27 ne sua. * Ut erudiret principes eius secun-
 28 dum voluntatem suam, & senes eius sapien-
 29 tiam doceret. * Et ingressus est Israel in Egy-
 30 ptum, & Iacob aduena fuit in terra Cham.
 31 * Et crescere fecit populum suum nimis, &
 32 roborauit eum super hostes eius. * Conuertit
 33 cor eorum ut odio haberent populum eius, ut
 34 dolose agerent contra seruos illius. * Misit
 35 Moysen seruum suum, Aaron quem elegit.
 36 * Posuit in eis verba signorum suorum, et por-
 37 tentorum suorum in terra Cham. * Misit tene-
 38 bras & contenebrauit, & non fuerunt incre-
 39 duli verbis eius. * Commutauit aquas eo-
 40 rum in sanguinem, & occidit pisces eorum.
 41 * Ebulliuit terra eorum ranas, in cubilibus
 42 regum ipsorum. * Dixit, & venit musca om-
 43 nimoda, cyniphe in vniuerso termino eorum.
 44 * Dedit pluuias eorum grandinem, ignem
 45 flammantem in terra ipsorum. * Et percussit
 46 vineam eorum & ficum eorum, & confregit
 47 lignum finium eorum. * Dixit, & venit locu-
 48 sta, & bruchus, cuius non erat numerus. * Et
 49 comedit omne fenum terrae eorum, & deu-
 50 rauit fructum terrae eorum. * Et percussit omne
 51 primogenitum in terra eorum, primitias vniuersi
 52 partus eorum. * Et eduxit eos cum argento et
 53 auro, & non erat in tribubus eorum infirmus.
 54 * Latata est Aegyptus cum egrederentur, quo-
 55 niam irruerat terror eorum super eos.

תרגום

12 בר תוהויו עם דמנין כזעירין ויחבין בה :
 13 ויתלכו מעמא לעמא וממלכותא לעם חורן :
 14 לא שבק אנש לשלומהון
 15 לא תקרבון במשיחי ולנביאי לא תבאשון :
 16 ואכרו בפנא על ארעא כל סעור לחמא חבר :
 17 שדר קדמיהון גבר חכים לעבדא אדוכן יוסף :
 18 עניו בשושילתא רגליו בשיר דפרזלא עלה נפשה :
 19 עד עידן דצתא
 20 שדר מלך ושריה שולטן בעממא ופתח לה :
 21 שויה רבון לביתה שליט בכל קניניה :
 22 למישר רבכנוו היך בנפשיה ומסיבוי אתחבם :
 23 ואתא ישראל למצרים ויעקב גר בארעא דחם :
 24 ואפיש יח עמה
 25 אתחפיד לכהון למשני עמה לחשבא בישן על עבדיו :
 26 שדר משה עבדה אהרן דאתרעי בה :
 27 שויו כהון פתגמי אתותותי ותמהותי בארעא דחם :
 28 שדר חשוכא ואחשכנוו ולא סרבו על פתגמה :
 29 הפך מימיהון לאדמא וקטל ית נביהון :
 30 רחש ארעהון ערדעניא בקיטוני מלכיהון :
 31 אמר למיהו מטריהון ברדא אשחא מצלחבא בארעהון :
 32 אמר ואיתי גובאי ורשוכא ולית מנין :
 33 וקטל כל בוכרא בארעהון שיריו לכל חוקפיהון :
 34 ויציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל :
 35 חרן מצראי במפקהון ארום נפל דלוחחון עליהון :
 36 ויחבין בסימא וזהבא ולא אתרנו עם מצראי למתקלא :

* Cū esset ipsi numero* modici, paucissimi
 & incolæ in ea. * Et ptrāsierūt de gēte in gē
 tē, & de regno ad populū alterū. * Nō reli-
 quit hoīem nocere eis, & corripuit p eis re-
 ges. * Nolite tāgere christos meos, & in p-
 phetis meis nolite malignari. * Et vocauit
 famē sup terrā, * oē firmamētū panis cōtri-
 uit. * Misit ante eos virū, in seruū venūdā-
 tus est Ioseph. * Humiliauerūt in cōpedib⁹
 pedes ei⁹, ferrū ptrāsiit aīa eius. * Donec ve-
 niret verbū eius, eloquiū Dñi inflammauit
 eū. * Misit rex & soluit eū, princeps* populi
 & dimisit eū. * Cōstituit eū dñm dom⁹ suę,
 & principē oīs possessionis suę. * Vt erudi-
 ret pīcipes eius sicut semetipsum, & senes
 eius prudētiā doceret. * Et intrauit Israel in
 Ægyptū, & Iacob accola fuit in terra Chā.
 * Et auxit populū suū vehemēter, & firma-
 uit eū sup inimicos eius. * Cōuertit cor ei⁹
 vt odiret populū eius, vt dolū facerent in
 seruos eius. * Misit Moysen seruū suū,
 Aaron quem elegit sibi. * Posuit in eis ver-
 ba signorum suorum, & prodigiorum suo-
 rum in terra Cham. * Misit tenebras & ob-
 scurauit, * quia exacerbauerunt sermones
 suos. * Conuertit aquas eorum in sangui-
 nem, & occidit pisces eorum. * Edidit
 terra eorum ranas in penetralibus regum
 ipsorum. * Dixit, & venit cynomya, &
 ciniphes in omnibus finibus eorum.
 * Posuit pluuias eorum grandinem, ig-
 nem comburentem in terra ipsorum. * Et
 percussit vineas eorum, & ficulneas eo-
 rum, & contriuit omne lignum finium
 eorum. * Dixit, & venit locusta, & bru-
 chus, cuius non erat numerus. * Et co-
 medit omne fœnum in terra eorum, & co-
 medit omnem fructum terræ eorum. * Et
 percussit omne primogenitum in terra
 eorum, primitias omnis laboris eorum.
 * Et eduxit eos in argento & auro: &
 non erat in tribubus eorum infirmus.
 * Latata est Ægyptus in profectiōe eo-
 rum, quia incubuit timor eorū super eos.

12 * ἐν τῇ εἰσῳ αὐτοῦ δὲ ἰσχυρὰ βραχίονες, ὀλιγώτοις καὶ
 13 παροίκους ἐν αὐτῇ. * καὶ διήλθεν εἰς ἔθνοις εἰς ἔθνη,
 14 καὶ ἐν βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. * οὐκ ἀφῆκεν δὲ
 15 ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἡλεγχεν ὑπὲρ αὐτῶν βασι-
 16 λείας. * μὴ ἀπειθετὶ τῶν χειρῶν μου, καὶ ἐν τοῖς παροφῆ-
 17 ταις μου μὴ πονηρῶθετε. * καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ
 18 τὴν γῆν, πᾶν σῆμα αὐτοῦ σπένδεν.
 19 * ἀπέστειλεν ἐμ. παρῶν αὐτῶν δὲ ἄνθρωπον, εἰς δούλον
 20 ἐπέστη ἰωσήφ. * ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις αὐτοῦ πόδας
 21 αὐτοῦ, σιδήρεον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. * μέλαι εἰ-
 22 θεὶν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
 23 * ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἀρχὸν λαοῦ
 24 καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. * κατέστη αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου
 25 αὐτοῦ, καὶ ἀρχὸν τῆς πάντας τῆς κτήσεως αὐτοῦ.
 26 * τὸ παιδεύσαι αὐτὸν ἀρχόντας αὐτοῦ ὡς ἐαυτόν, καὶ αὐ-
 27 τοῦ πρῶτον αὐτοῦ θρόνον. * καὶ εἰσῆλθεν ἰσραὴλ
 28 εἰς αἴγυπτον, καὶ ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ χὰμ.
 29 * καὶ ἡύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς φόνος, καὶ ἐκράταιωσεν
 30 αὐτόν ὑπὲρ πάντων ἐχθρῶν αὐτοῦ. * μετέστρεψε τὴν καρ-
 31 διὰ αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιχοῦ ἐν
 32 τοῖς δούλοις αὐτοῦ. * ἐξάπεσε μωσὴς τὸν δούλον
 33 αὐτοῦ, ἀαρὼν δὲ ἐξελέξατο ἐαυτὸν. * ἔθετο ἐν αὐτοῖς
 34 αὐτοῦ λόγοις τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν
 35 γῇ χὰμ. * ἐξάπεσε σκοτὸς καὶ ἐσκότασεν ὅτι πα-
 36 ρεπικρανῶν αὐτοῦ λόγοις αὐτοῦ. * μετέστρεψε τὰ ὕδατα
 37 αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτενε αὐτοῦ ἰχθύας αὐτῶν.
 38 * ἐξείρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχοις ἐν τοῖς ταμίαις
 39 τῶν βασιλέων αὐτῶν. * εἶπε, ἔκλυε κνώμα, ἔκλυε
 40 πῆες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. * ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν
 41 χάλαζαν, πῦρ κατέφλεον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. * ἐπέταξε
 42 τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκάς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε
 43 πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν. * εἶπε, ἔκλυε ἀκρίαι, ἔκλυε
 44 χοῖς, οὗ οὐκ ἔστι ἀριθμὸς. * καὶ κατέφαγε πᾶν τὸ χορτόν
 45 ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πᾶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς
 46 αὐτῶν. * καὶ ἐπέταξε πᾶν πρῶτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
 47 ἀπαρχὴν πᾶν τὸ πόνου αὐτῶν. * καὶ ἐξήγαγον αὐτοῦ
 48 ἐν ὄρεσι καὶ χεισὶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν
 49 ὁ ἀδυνατών. * διφραίνθη αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν,
 50 ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτοῖς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Cum essetis populus numero modicus, & incolæ in ea. " Et tranſierunt de populo in populum, & de regno ad populum alterum.
 " Non permisit hominem iniuriam inferre illis, & corripuit propter eos reges. " Nolite tangere christos meos, & prophetis meis ne
 malefeceritis. " Et vocauit famem super terram, omne sustentamentum panis contriuit. " Misit ante eos virum sapientem, in seruū vē-
 ditus est Ioseph. " Afflixerunt compede pedes eius, in catenā ferreā intrauit anima eius. " Quousque tempus veniret sermonis eius, Ver-
 bum Domini repurgauit eum. " Misit rex & soluit eum; princeps populorum, & dimisit eum. " Constituit eum dominum super domum
 suam, principem in omni acquisitione sua. " Vt deuinciret procures eius tanquam ad animam suam: & senioribus eius sapientia præcelluit.
 " Et venit Israel in Ægyptum, & Iacob habitauit in terra Cham. " Et crescere fecit populum suum valde, & fortiozem eum fecit mole-
 stioribus eius. " Conuersum est cor eorum vt odio haberent populum eius, vt excogitarent mala contra seruos eius. " Misit Moſſeh ser-
 uum suum, & Aharon, quoniam complacuit sibi in eo. " Posuerunt in eis verba signorum eius, & prodigia eius in terra Cham. " Misit te-
 nebras & obtenebrauit eos: & non restiterunt verbo eius. " Conuertit aquas eorum in sanguinem, & occidit pisces eorum. " Ebullit
 terra eorum ranas in cubilibus regum eorum. " Dixit, vt venirent insectorum commixtiones, pediculi in omnibus finibus eorum.
 " Iussit pluuias eorum esse grandinem, ignem vrentem in terra eorum. " Et percussit vineas eorum & ficus eorum, & confregit arbores
 finium eorum. " Dixit, & adduxit locustam & bruchum innumeros. " Et consumpsit omnem herbam in terra eorum, & comedit om-
 nes fructus terræ eorum. " Et occidit omne primogenitum in terra eorum, primitias omnis fortitudinis eorum. " Et eduxit eos cum
 argento & auro; & non adiudicati sunt cum Ægyptiis ad offendiculum. " Latati sunt Ægyptij cum egrederentur, quoniam ceciderat
 timor eorum super ipsos.

פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:
שאל ויבא שלול לחם שמים ישביעם:
פתח צור ויזכו מים הלכו בציות נהר:
כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו:
ויצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים
יירשו:
בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו יה:

קו

הללו יה יהודו ליהודה כי טוב כי לעולם
חסדו:
מי ימלא גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת:
זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך:
לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך:
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו:
אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא
זכרו את רב חסדיך וימרו על ים ביים סוף:
וישיעם למען שמו להודיע ארת גבורתו:
ויגער ביים סוף ויחרב ויוליכם בתהמור
במדבר:
וישיעם מיד שונא וינאלם מיד אויב:
ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר:
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:
מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו:
ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בשימון:
ויתן להם שאלתם וישלחו רזון בנפשם:
ויקנאו למשוה במחנה לאהרן קדוש
יהודה:

39 * Expandit nubem in tentorium, & ignem
40 * Ut luceret nocte. * Petierunt & addu-
xit ortygometram, & pane cali saturavit eos.
41 * Aperuit petram & fluxerunt aque, cu-
currerunt in aridis flumina.
42 * Quia recordatus est verbi sancti sui cum
43 * Abraam seruo suo. * Et eduxit populum
suum in exultatione, in laude electos suos.
44 * Et dedit eis terras gentium, & labores
tribuum possederunt.
45 * Ut custodirent ceremonias eius, & leges
eius seruarent. Aleluia.
1 * Aleluia. PSAL. CVI.
C Onfitemini Domino quoniam bonus, quo-
niam in aeternum misericordia eius.
2 * Quis loquetur fortitudines Domini, audi-
3 tas faciet omnes laudes eius? * Beati qui
custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in
4 omni tempore. * Recordare mei Domine in
repropiatione populi tui, visita me in salutari
5 tuo. * Ut videam bona electorum tuorum, et
later in letitia gentis tuae, & exultem cum be-
6 creditate tua. * Peccauimus cum patribus
nostris, inique fecimus, & impie egimus.
7 * Patres nostri in Aegypto non intellexerunt
mirabilia tua, non sunt recordati multitudinis
8 misericordiae tuae, & ad iracundiam pronoca-
uerunt super mare in mari rubro.
9 * Et saluauit eos propter nomen suum, ut
ostenderet fortitudinem suam.
10 * Et comminatus est mari rubro, & aruit,
& traduxit eos per abyssos quasi in deserto.
11 * Et saluauit eos de manu odientis, & rede-
12 mit eos de manu inimici. * Et operuit aqua
hostes eorum, unus ex ipsis non superfuit.
13 * Et crediderunt verbis eius, cecineruntque
14 laudem eius. * Citò oblití sunt operum illius,
nec expectauerunt voluntatem eius.
15 * Et desiderauerunt desiderium in deserto,
& tentauerunt Deum in solitudine.
16 * Et dedit eis petitionem ipsorum, & misit
tenuitatem in animam eorum.
17 * Et zelati sunt Moysen in castris, Aaron
sanctum Domini.

תרגום

פרשה לענני הין וילתא ואשתא לאנהרא בליליא:
ויבסיא תלכו בציותא הין נהרא:
ויחב להון ארעא עממא וליעות אמאי יירחון:
מן בגלל דינסרון קיסוי ואורייתא ישרון שבחו אלהא:
קו
שבחו אלהא אורי קדם ייי ארום טב ארום לעלם טוביה:
דכר יתי ויי ברעוא טבא עם עמך אדכר לי בפרקנך:
חבנא עם אבהתנא אעוינא וארשענא:
ופרקנן בגלל שמה להודיעא ית גבורתה:
ונחפו מיא מעיקיהון חר מנהון:
וסרהבו אחנשיו עובדוי לא אסתחרון למלכתה:
ויחב להון ארעא עממא וליעות אמאי יירחון:
מן בגלל דינסרון קיסוי ואורייתא ישרון שבחו אלהא:
קו
שבחו אלהא אורי קדם ייי ארום טב ארום לעלם טוביה:
דכר יתי ויי ברעוא טבא עם עמך אדכר לי בפרקנך:
חבנא עם אבהתנא אעוינא וארשענא:
ופרקנן בגלל שמה להודיעא ית גבורתה:
ונחפו מיא מעיקיהון חר מנהון:
וסרהבו אחנשיו עובדוי לא אסתחרון למלכתה:
ויחב להון ארעא עממא וליעות אמאי יירחון:
מן בגלל דינסרון קיסוי ואורייתא ישרון שבחו אלהא:

*Expandit nubem in protectionē eis, & ignē
ut luceret eis p noctē. *Petierūt & venit co-
turnix, & pane celi saturauit eos. *Dirupit
petrā, & fluxerūt aque, abierūt in siccis flu-
mina. *Quoniam memor fuit verbi sancti
fui, quod ad Abrahā puerū suum. *Et eduxit
populum suum in exultatione, & electos
suos in lætitia. *Et dedit illis regiones gen-
tium, & labores populorum possederunt.
*Vt custodiant iustificationes eius, &
Legem eius requirant. Alleluia.

* Alleluia. PSAL. CV.

CONFITEMINI Dño quoniā bonus, quo-
niā in seculū misericordia eius. *Quis
loquetur potentias Dñi, auditas faciet oēs
laudes eius? *Beati q custodiūt iudiciū, &
faciūt iustitiā in omni tēpore. *Memento
nostri Dñe in beneplacito populi tui, visi-
ta nos in salutari tuo. *Ad vidēdum in bo-
nitate electorū tuorum, ad lætādum in læ-
titia gentis tuæ, vt lauderis cum hæredi-
tate tua. *Peccauimus cum patribus no-
stris, iniuste egimus, iniquitatem fecim⁹.
*Patres nostri in Ægypto non intelle-
xerunt mirabilia tua, non fuerunt memo-
res multitudinis misericordiæ tuæ. & irri-
tauerunt ascendentes in rubro mari. *Et
saluauit eos propter nomen suum: vt no-
tam faceret potentiam suam. *Et incre-
puit rubrum mare, & exiccatum est. & de-
duxit eos in abyssō sicut in deserto:
*Et saluauit eos de manu odientis. &
redemit eos de manu inimicorum.
*Operuit aqua tribulantes eos: vnus
ex eis non remansit. *Et crediderunt
in verbo eius, & cantauerunt laudem eius.
*Citō fecerunt, obliui sunt operum ei-
us, non sustinuerunt consilium eius.
*Et concupierunt concupiscentiam in
deserto, & tentauerunt Deum in ina-
quoso. *Et dedit eis petitionem ipso-
rum, misit saturitatem in animas eorum.
*Et irritauerunt Moysen in castris, Aa-
ron sanctum Domini.

39 διέπτεσε νεφέλῃ εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ ἐφω-
τίσατο αὐτοῖς τὴν νύκτα. *ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρετομήτρα,
40 καὶ ἄρτον ἐβράνθισεν ἐν ἐρήμῳ αὐτοῖς. *διέρρηξε πέ-
τραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις πο-
ταμοί. *ὅπως ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ὅτι πρὸς
41 ἀβραάμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. *καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐκ ἀγγλίας, ὅπως ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ δούλων αὐτοῦ.
42 *καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόλεις λαῶν κα-
τεκλήρονησαν. *ὅπως δὲ φυλάξωσι τὰ δικαιώ-
ματά αὐτοῦ, ὅτι τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. ἀλληλουϊα.
1 * Ἀλληλουϊα. ρέ.
Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
2 να ὁ ἔλεος αὐτοῦ. * τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
κυρίου, ἀκράδως ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
3 * μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δι-
καιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4 * μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ δόξῃ σου, ἐπι-
σκεψάμενάς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
5 * τοῖς ἰδοῦν ἐν τῇ χρηστότητι πάντων ἐκλεκτῶν σου, ὅτι ὠφραν-
θήσονται ἐν τῇ δόξῃ σου, τοῖς ἐπαινεῖσιν μετ'
6 τῇ κληρονομίᾳ σου. * ἡμᾶς τὸν μετ' ὅσων πατέρων
ἡμῶν, ὡς οὐκ ἔμελλεν, ἡ δική σου.
7 * οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ ἐβλάστησαν τὰ θαυμά-
σιά σου, ὅσα ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν ἐλεῶν σου. καὶ πα-
ρεπίκραναν δόξα δαίμονες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
8 * ἐξέσωσεν αὐτοὺς ἐκ ἐκείνου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ὅτι γνω-
9 εῖσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. * καὶ ἐπέτιμνε τὴν ἐρυθρὰν
θαλάσσην, καὶ ἐξηρσέν. καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐκ ἀβύσσου
10 ὡς ἐν ἐρήμῳ. * καὶ ἐξέσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μι-
σῶν. ὅτι ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
11 * ἐκάλυψεν ὕδωρ ὅτι ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ. εἰς τὴν αὐ-
12 τὴν οὐχ ὥστε λείψθαι. * καὶ ἐπίστανται τὰ λόγια αὐ-
13 τοῦ, ὅτι ἦσαν τὴν αἰνέσιν αὐτοῦ. * ἐτάχυναν ἐπελάθοντο
πάντων ἔργων αὐτοῦ, ὅσα ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
14 * καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπέ-
15 ρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδροις. * ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτη-
μα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστειλε πλῆθος μου εἰς τὰς ψυχὰς αὐ-
16 τῶν. * καὶ παρώργισεν τὸν μουσλὴν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Expandit tentorium suum in nubibus tanquam velamen, & ignem ut luceret in nocte. *Petierunt carnes, & adduxit coturnices, ac pane celesti saturabit eos. *Aperuit petram & fluxerunt aquæ, ambulauerunt in aridis locis fluminis instar. *Quoniam memor fuit elo-
qui sancti sui quod habuit cum Abraham seruo suo. *Et eduxit populum suum in lætitia, in laude electos suos. *Et dedit eis terras
populorum, & laborem gentium possederunt hereditatis iure. *Vt obseruent præcepta eius, & Legem eius custodiant. laudate Deum.

PSAL. CVI.

Audate Deum, confitemini coram Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum benignitas eius. *Quis poterit eloqui fortitudi-
nes Dñi, valebit notas facere omnes laudes eius? *Beati custodientes iudicium, facientesque iustitiam in omni tempore. *Recordare
mei Domine in voluntate bona cum populo tuo, recordare mei in redemptione tua. *Vt videam in bonitate electorum tuorum, vt gaudeā
in lætitia populi tui, & laudes dicam cum hereditate tua. *Peccauimus cum patribus nostris, iniquè fecimus, & impiè egimus. *Patres no-
stri in Ægypto non intellexerunt facta mirabilia tua, nec fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ, sed fuerunt rebelles in Verbum
tuum iuxta mare in mari rubro. *Et redemit eos propter nomen suum, vt notam faceret potentiam suam. *Et comminatus est mari rubro,
ac siccatum est, & deduxit eos per abyssos sicut per desertum. *Et redemit eos de manu osoris, & eruit eos ab auctore inimicitia.
*Et operuerunt aquæ oppressores ipsorum; vnus ex eis non superstit. *Et crediderunt in nomine Verbi eius, cecinerunt laudem eius.
*Citō obliui sunt operum eius, nec conuersi sunt ad consilium eius. *Et concupierunt concupiscentiam in deserto, & tentauerunt
Deum in loco arido. *Et dedit eis petitionem eorum, & misit maciem in animas ipsorum. *Et inuidia commoti sunt contra Moysen in
castris, & in Aharon sanctum Domini.

תפתח ארץ ותבל עדתן ותכס על עדת אבירם: *
 ותבער אש בעדתם להכה תלהט רשעים: *
 יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכר: *
 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: *
 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: *
 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: *
 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד
 בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחיר: *
 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדבריו: *
 וירגזו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: *
 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: *
 ולהפיל זרעם בנזים ולזרותם בארצות: *
 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: *
 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ כם מגפר: *
 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפר: *
 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: *
 ויקצפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: *
 כי חמרו את רוחו ויבטא בשפתיו: *
 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: *
 ויתערבו בנזים וילמדו מעשיהם: *
 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: *
 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: *
 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר
 זבחו לעצבי כנען ותחנה הארץ בדמים: *
 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: *
 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב ארץ נחלתו: *
 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: *
 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: *
 פעמים רבות יצילם והמרה ימרו בעצתם
 וימכו בעונם: *

17 * Aperta est terra, & deuorauit Dathan, et
 18 operuit synagogam Abiron. * Et succensus est ignis in synagoga eorum, flamma exussit impios.
 19 * Fecerunt vitulum in Oreb, & adorauerunt conflatile. * Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem bouis comedentis fenum.
 20 * Obliti sunt Dei saluatoris sui, qui fecit magna in Aegypto: * Mirabilia in terra Chanaan, & terribilia super mari rubro. * Dixit ergo ut contereret eos, nisi Moyses electus eius stetisset medius contra faciem illius, ut conuerteret indignationem eius, ut non interficeret. * Et desperauerunt terram desiderabilem, nec crediderunt sermoni eius. * Et murmurauerunt in tabernaculis suis, non exaudierunt vocem Domini. * Et eleuauit manum suam super eos, ut deiceret eos in deserto: * Et ut deiceret semen eorum in gentibus, & dispergeret eos in terris. * Et consecrati sunt Beelphegor, & comederunt victimas mortuorum. * Et concitauerunt eum in studiis suis, & percussit eos plaga. * Stetit autem Phinees & diiudicauit, et retenta est percussio.
 31 * Et reputatum est ei ad iustitiam, in generatione & generatione usque in aeternum. * Et prouocauerunt super aquam contradictionis, et afflictus est Moyses propter eos. * Quia prouocauerunt spiritum eius, & praecepit labiis suis.
 34 * Non exterminauerunt populos quos dixit Dominus illis. * Et commixti sunt gentibus, & didicerunt opera eorum. * Et seruierunt sculptilibus eorum, & factum est eis in scandalum. * Et immolauerunt filios suos et filias suas demonibus.
 38 * Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos immolauerunt sculptilibus Chanaan, & polluta est terra in sanguinibus. * Et coinquinati sunt in operibus suis, et fornicati sunt in studiis suis.
 40 * Iratus est itaque furor Domini in populum suum, & abominatus est hereditatem suam. * Et dedit eos in manu gentium, & dominati sunt eorum qui oderunt eos. * Et afflixerunt eos inimici sui, et humiliati sunt sub manu eorum. * Multis vicibus liberauit eos, ipsi vero prouocauerunt in conspectu suis, et humiliati sunt propter iniquitates suas.

תרגום

17 * תפתח ארץ ובלע עדת וחרב על עדת אבירם: *
 18 * ותרעב אש בעדתם ויהיה להם תלהט רשעים: *
 19 * ויעשו עגל בחרב וישתחוו למסכר: *
 20 * וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: *
 21 * שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: *
 22 * נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: *
 23 * ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד
 בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחיר: *
 24 * וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדבריו: *
 25 * וירגזו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: *
 26 * וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: *
 27 * ולהפיל זרעם בנזים ולזרותם בארצות: *
 28 * ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: *
 29 * ויכעיסו במעלליהם ותפרץ כם מגפר: *
 30 * ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפר: *
 31 * ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: *
 32 * ויקצפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: *
 33 * כי חמרו את רוחו ויבטא בשפתיו: *
 34 * לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: *
 35 * ויתערבו בנזים וילמדו מעשיהם: *
 36 * ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: *
 37 * ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: *
 38 * וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר
 זבחו לעצבי כנען ותחנה הארץ בדמים: *
 39 * ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: *
 40 * ויחר אף יהוה בעמו ויתעב ארץ נחלתו: *
 41 * ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: *
 42 * וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: *
 43 * פעמים רבות יצילם והמרה ימרו בעצתם
 וימכו בעונם: *

*Aperta est terra & deglutiuit Dathā, & o-
 puit sup cōgregationē Abirō. * Et exarsit
 ignis in synagoga eorū, flāma cōbūsit pec-
 catores. * Et fecerūt vitulū in Oreb, & ado-
 rauerūt sculptile. * Et mutauerūt gloriā suā
 in similitudinē vituli comedētis fœnū. * Et
 obliui sunt Deū q saluat eos, q fecit mag-
 nalia in Ægypto, * Mirabilia in terra Chā,
 terribilia in mari rubro. * Et dixit vt disp-
 deret eos, si nō Moyſes electus ei⁹ stetit
 in cōfractione ī cōspectu eius, vt auerteret
 irā eius, ne dispderet eos. * Et p nihilo ha-
 buerūt terrā desiderabilē, nō crediderunt
 verbo ei⁹. * Et murmurauerūt in taberna-
 culis suis, nō exaudierūt vocē Dñi. * Et ele-
 uauit manū suā sup eos, vt psterneret eos
 in deserto, * & vt deiceret semē eorū in na-
 tionibus, & dispgeret eos ī regionibus. * Et
 initiati sunt Beelphegor, & comederūt sa-
 crificia mortuorū. * Et irritauerūt eū in ad-
 inuēctionibus suis, & multiplicata est in eis
 ruina. * Et stetit Phinees, & placauit, & ces-
 sauit quassatio. * Et reputatū est ei ad iusti-
 tiā, in gnationē & gnationē vsq; in sempi-
 ternū. * Et irritauerūt eū ad aquā cōtradi-
 ctionis, & vexatus est Moyſes ppter eos.
 * Quia exacerbauerūt spiritū eius, & distin-
 xit in labiis suis. * Nō dispdiderūt gētes q̄s
 dixit Dñs illis: * Et cōmixti sūt inter gētes,
 & didicerūt opa eorū. * Et seruierūt sculp-
 tilibus eorum, & factum est illis in scan-
 dalum. * Et immolauerunt filios suos & fi-
 lias suas dæmoniis. * Et effuderunt sangui-
 nē innocentem, sanguinem filiorum suo-
 rum & filiarum, quos sacrificauerūt sculp-
 tilibus Chanaan. Et infecta est terra in san-
 guinibus, * Et contaminata est in operibus
 eorum. & fornicati sunt in adinuentio-
 nibus suis. * Et iratus est furore Dñs in po-
 pulum suum, & abominatus est hereditatē
 suam. * Et tradidit eos in manus inimico-
 rum, & dominati sunt eorum qui oderunt
 eos. * Et tribulauerunt eos inimici eorum,
 & humiliati sunt sub manib⁹ eorum. * Se-
 pe liberauit eos; ipsi autem exacerbauerunt eū in consilio suo. & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

17 * ἡνοίχθη ἡ γῆ & κατέπιε δαθαί, & ἐκάλυψεν τὴν
 18 συναγωγὴν ἀβειράν. * καὶ ἐξεκλύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ
 19 αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλούς. * & ἐποίησεν μο-
 20 ρχὸν ἐν χωρή, & προσκυύησαν τῷ γλυπτῷ. * & ἠλλάξαν-
 21 το τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιωμάτι μόσχου ἐδίωντος χορτὸν.
 22 * καὶ ἐπελάβοντο τοῦ θεοῦ & ᾤοντο αὐτίς, τοῦ ποιήσαντος
 23 μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ, * θαυμάσια ἐν γῇ χαμ, φοβερά
 24 ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ. * & εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῖν αὐτούς,
 25 εἰ μὴ μωυσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτῶν ἐστὶ ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον
 26 αὐτῶν, τοῦ λησθέντος τὸν θυμὸν αὐτῶν, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῖ-
 27 ναι αὐτίς. * καὶ ἐξουδένωσαν γλῶττι θυμητῶν, ὅτι ἐπὶ
 28 ἔδυσαν τῷ λόγῳ αὐτῶν. * καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν
 29 αὐτῶν, ὅτι εἰσῆκον τῆς φωνῆς κυρίου. * καὶ ἐπῆρε τὸ
 30 χεῖρα αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρή-
 31 μῳ. * καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἐθνέσι,
 32 καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. * καὶ ἐτελέσθη-
 33 σαν τῷ βεελφεῳ, καὶ ἐφαγον θυσίας νεκρῶν. * καὶ πα-
 34 ρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπλη-
 35 θύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. * καὶ ἔστη φινέες καὶ ἐξιλίασάτο,
 36 καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις, * & ἐλογίσθη αὐτῶν εἰς δικαιοσύ-
 37 νην, εἰς ἡμερὰ καὶ ἡμερὰ ἕως τοῦ αἰῶνος. * καὶ παρώργι-
 38 ζαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀνυπαγίας, καὶ ἐκακώθη μωυσῆς
 39 δι' αὐτούς. * ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέσει-
 40 λεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν. * ὅτι ἐξωλόθρευαν τὰ ἔθνη ἃ
 41 εἶπε κύριος αὐτοῖς. * καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἐθνέσι καὶ ἐ-
 42 μαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. * καὶ ἐδούλωσαν τοῖς γλυπτοῖς
 43 αὐτῶν, καὶ ἐγρήθη αὐτοῖς εἰς σκῆδαλον. * καὶ ἔδυσαν
 44 τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαίμονις.
 45 * καὶ ἐξέχεαν αἷμα αἰσῶν, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέ-
 46 ρων, ὧν ἔδυσαν τοῖς γλυπτοῖς χανανῶν. καὶ ἐφονοκτονήθη
 47 ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι. * καὶ ἐμίσθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.
 48 καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτῶν.
 49 * καὶ ὠργίσθη θυμὸς κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῶν, & ἐβ-
 50 δελύξατο τὸν κληρονομίῳ αὐτῶν. * καὶ παρέδωκεν αὐ-
 51 τοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίωσαν αὐτῶν ὁ μισθὸς
 52 αὐτοῦ. * καὶ ἐτλησαν αὐτοὺς ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν, καὶ
 53 ἐταπείνωσεν αὐτοὺς τὰς χεῖρας αὐτῶν. * πλεονάκεις ἐρρύ-
 54 σατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
 55 αὐτῶν. καὶ ἐταπείνωσεν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

77 Aperta est terra & deglutiuit Dathan, & operuit congregationem Abiram. 78 Et succensus est ignis in congregationem eorum, flamma depulsa est impios. 79 Fecerunt vitulum in Choreb, & adorauerunt conflatile. 80 Et mutauerunt gloriam Domini sui in similitudinem vituli comedentis herbam & mugientis. 81 Obliti sunt Dei redemptoris eorum, qui grandia edidit opera in Ægypto. 82 Mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro. 83 Et dixit in verbo suo se exterminaturum eos, nisi Moſſeh electus eius surrexisset, & sese roborasset orando in conspectu eius, vt auerteret iram illius, ne destrueret. 84 Et abominati sunt terram desiderabilem, neque crediderunt verbis eius. 85 Et murmurauerunt in tabernaculis suis, non admiſerunt verbum Domini. 86 Et leuauit manū suam cum iuramento propter illos, vt proiiceret eos interfectos in deserto. 87 Et vt migrare faceret semē eorū in populos, & dispergeret eos in terrā. 88 Et adiunxerunt se idolo Peor, & comederunt sacrificia mortuorum. 89 Et prouocauerunt eum in operibus suis, & inualuit in eos pestis. 90 Et surrexit Pinchas & orauit, & restin-
 91 et est mors. 92 Et reputatū est ei ad meritū, vt viueret in generationem & generationē vsq; in sempiternū. 93 Et prouocauerunt eum super aquas contradictionis, & malum euenit Moſſeh propter eos. 94 Quoniam restiterunt spiritui sancto eius, & explicauit labiis suis. 95 Nō destruxerunt populos, quos dixerat Dñs illis: 96 Sed cōmixti sunt populis, & didicerunt opera eorum. 97 Et seruierunt idolis eorum, & fuerūt illis in offendiculum. 98 Et sacrificauerunt filios suos & filias suas dæmoniis. 99 Et effuderunt sanguinē innocentē, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos sacrificauerunt idolis Chananæorum, & maculata est terra peccatis homicidij. 100 Et polluti sunt in operibus suis, & fornicati sunt in adinventionibus suis. 101 Proinde exarsit furor Domini in populum suum, & abominatum est Verbum eius hereditatē suā. 102 Et tradidit eos in manus populorum, & dominati sunt eis ipsorum olores. 103 Et oppresserunt eos ipsorum inimici, & humiliati sunt sub manibus eorum. 104 Sæpiſſimē liberauit eos, sed ipsi prouocabant eum in consiliis suis, & dissoluti sunt in peccatis suis.

* וירא בצר להם בשמעו אר-רנתם:
 * ויזכר להם בריתו וינחם כרחב חסדו:
 * ויתן אותם לרחמים לפני כל-שוכיהם:
 * הושיענו יהוה גאלהינו וקבצנו מן-הגוים
 * להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 * ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד
 * העולם ואמר כל העם אמן הללו יהוה:

קז

* הדרו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
 * יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד-צר:
 * ומצור צור קבצם ממזרח וממערב מצפון
 * ומזרם:
 * תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לאמצאו:
 * רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעמם:
 * ויצעקו אל-יהוה בצר להם מצוקותיהם
 * יצילים:
 * וידריכם בדרך ישרה ללכת אל-עיר מושב:
 * יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 * כי השביע נפש שקקרה ונפש רעבה מלא-
 * טוב:
 * ישבי חשך וצלמור אסירי עני וברזל:
 * כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו:
 * ויכנע בעמל לבם בשלואין עזר:
 * ויצעקו אל-יהוה בצר להם מצוקותיהם
 * יושיעם:
 * יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
 * יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 * כי שבר דלתות נחשרת ובריחי ברזל גרע:
 * אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו:

44 * Et vidit tribulationes eorum, cum exau-
 45 diret eos rogantes. * Et recordatus est pacti
 46 sui cum eis, & pœnituit eum secundum multi-
 47 tudinem misericordiae suae. * Et dedit eos mi-
 47 * Salua nos Domine Deus noster, et congre-
 48 ga nos de gentibus, ut confiteamur nomini san-
 48 cto tuo, & canamus laudem tuam.
 48 * Benedictus Dominus Deus Israel ab eter-
 no & usque in aeternum: & dicet omnis po-
 pulus, Amen. Aleluia.

PSAL. CVII.

1 C Onfitemini Domino quoniam bonus, quo-
 2 niam in aeternum misericordia eius. * Dicant
 3 qui redempti sunt à Domino, quos redemit de
 3 manu hostis: * Et de terris congregauit eos,
 4 ab Oriente & Occidente, ab Aquilone et mari.
 4 * Errauerunt in solitudine in deserta: & in
 5 ciuitatem quae habitaretur non reperiunt.
 5 * Esurientes & sitientes, anima eorum in
 6 ipsis deficiebat. * Et clamauerunt ad Do-
 6 minum in tribulatione sua: de afflictione eorum
 7 eripuit eos. * Et duxit illos per viam re-
 7 ctam, ut venirent in ciuitatem habitabilem.
 8 * Confiteantur Domino misericordiam eius,
 8 & mirabilia eius in filios hominum.
 9 * Quia saturauit animam vacuum, & ani-
 9 mam esurientem impleuit bonis.
 10 * Habitantes in tenebris & in vmbra mor-
 10 tis, alligatos inopia & ferro.
 11 * Quia prouocauerunt sermones Dei, et con-
 11 silium Excelsi blasphemauerunt.
 12 * Et humiliavit in labore cor eorum: cecide-
 12 runt, & non erat qui adiuuaret.
 13 * Et clamauerunt ad Dominum in tribula-
 13 tione sua: de angustiis eorum saluauit eos.
 14 * Et eduxit eos de tenebris & vmbra mor-
 14 tis, & vincula eorum dirupit.
 15 * Confiteantur Domino misericordiam eius,
 15 & mirabilia eius in filios hominum.
 16 * Quia contriuit portas areas, & veces fer-
 16 reos confregit.
 17 * Stulti propter viam sceleris eorum, et pro-
 17 pter iniquitates afflicti.

תרגום

44 וחמא כד עיק להון כד שמיע קרמוי יחצלוהון:
 45 ודכר להון קימה ורב מרונה הין סוגי טבותיה:
 46 ויחב יהוה
 47 פרוק יתנא ויאלהא וכנוש יתנא מביני עממיא לאודא בשום קודשך לאשתבחא בתשבחתך:
 48 ברוך שמיא דיי אלהא דישראל מעלמא הרין ועד עלמא דאתי וימר כל עמא אמן שבחו אלהא:

קז

1 שבחו קדם יי ארום טב ארום לעלם טוביה:
 2 וימרן פריקיא דיידי פרקנון מיד מעיקא:
 3 ומארעתא כנשנון ממדנחא
 4 טעו במדברא בצדי אורחא קרחא דמיחבא לא אשכחו:
 5 כפנין לחוד צהין נפשון
 6 וצלו קדם יי כד עיק להון ממעיקתהון פצאנון:
 7 והולכנון בארחא חריצתא למיזל לירושלם קרחא דמתיחבא:
 8 ארום אשבע נפשא סריקא ונפשא כפנא מלי טובא:
 9 ארום סרבו על מימר אלהא ומלכת עלאה רחוק:
 10 יחבי פחשוכא וטולא דמותא אסירין בסגוף שירי פרזלא:
 11 ארום סרבו על מימר אלהא ומלכת עלאה רחוק:
 12 וחבר
 13 וצלו קדם יי כד עיק להון וממעיקתהון פרקנון:
 14 אפקנון מחשוכא וטולא דמותא
 15 יהודין קדם יי מטול חסדה ומשתען פרישותיה לבני נשא:
 16 ארום תכר דשי דנחשא ועברי פרזלא קצץ:
 17 שטן מאורח מרדיוהון ומעויתיהון מסתגפין:

Et vidit Dñs cùm tribularentur ipsi, cùm ipse exaudiret orationem eorum. * Et memor fuit testamenti sui, & pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ. * Et dedit eos in misericordias in cōspectu omnium qui ceperant eos. * Saluos fac nos Dñe Deus noster, & congrega nos de nationibus. vt confiteamur nomini tuo sancto, vt gloriemur in laude tua. * Benedictus Dominus Deus Israel à seculo & vsq; in seculum. & dicet omnis populus: Fiat, Fiat. Alleluia. PSAL. CVI.

Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ei. * Dicant qui redēpti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici, & de regionibus congregauit eos, ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, & mari, errauerunt in solitudine in inaquoso. Viā ciuitatis habitaculi non inuenerunt * esurientes & sitiētes: anima eorum in ipsis defecit. * Et clamauerunt ad Dominum cùm tribularentur ipsi, & de necessitatibus eorum eripuit eos. * Et eduxit eos in viam rectam, vt irent in ciuitatem habitationis. * Confiteantur Domino misericordiæ eius, & mirabilia eius filiis hominum. * Quia satiauit animam inanem, & animā esurientem satiauit bonis. * Sedentes in tenebris & vmbra mortis, vinctos in mendicitate & ferro. * Quia exacerbauerunt eloquia Dei, & consilium Altissimi irritauerunt. * Et humiliatum est in laboribus cor eorum; infirmati sunt, & non fuit qui adiuuaret. * Et clamauerunt ad Dominum cùm tribularentur ipsi, & de necessitatibus eorum liberauit eos. * Et eduxit eos de tenebris & vmbra mortis, & vincula eorum dirupit. * Confiteantur Domino misericordiæ eius, & mirabilia eius filiis hominum. * Quia contriuit portas æreas, & vectes ferreos confregit. * Suscepit eos de via iniquitatis eorum, propter enim iniustitias suas humiliati sunt.

44 * καὶ εἶδε κύριος ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἐν τῇ αὐτὸν εἰσακούσας τὴν δεήσιν αὐτῶν. * καὶ ἐμνήσθη τὴν διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐλεῶν αὐτοῦ. 45 * καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτῶν αὐτοῦ. 46 * ὡς ἡμεῖς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ὑποσυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. τοῦ ἔξομολογήσασθαι τὸ ὄνοματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαινῶν ἐν τῇ αἰνέσει σου. 47 * ὁλοκλήρως κύριος ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἕως τοῦ αἵματος. ἕρπει πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο γένοιτο. ἀλληλούια. ρς.

1 * Ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὁ πᾶς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * εἰπάτωσαν ὁ λευτερωμένος ὑπὸ κυρίου, οὗς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, 2 * καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγε αὐτοὺς. ἀπὸ θύαλλων, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶς, καὶ θαλάσσης, 3 * ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. ὁδὸν πόλεως κατεκνητηρίου οὐχ ὄρουν * πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν. 4 * καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, 5 καὶ ἐκ τῶν θύαλλων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς. * καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν δόξης, τοῦ πορεύσασθαι εἰς πόλιν κατεκνητηρίου. * ἔξομολογήσασθαι τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, ὅτι θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. 6 * ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν αἰσθημάτων. * καθεμύρους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. 7 * ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλήν τοῦ υἱοῦ πατρὸς ἠκολούθησαν. * καὶ ἐταπείνωθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠδυνήσαν ἕως ὅτου ἦν ὁ βοηθῶν. 8 * καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν θύαλλων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. 9 * καὶ ἐξήγαγε αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ ἔσθου δέσμοις αὐτῶν διέρρηξεν. 10 * ἔξομολογήσασθαι τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. 11 * ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν. * ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ θύμιας αὐτῶν, διὰ τὸ τὰς θύμιας αὐτῶν ἐταπείνωσαν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et vidit cùm angustia inesset eis, dum audiretur coram eo oratio eorum. * Et memor fuit erga illos fœderis sui: & conuersus est ab ira sua iuxta multitudinem misericordiarum suarum. * Et dedit eos in miserationes in conspectu omnium qui captiuos abduxerant eos. * Redime nos Domine Deus noster, & congrega nos de medio populorum, vt confiteamur nomini sancto tuo, & laudemus laude tua. * Benedictum nomen Domini Dei Israel à mundo hoc vsque ad mundum venturum. & dicet omnis populus: Amen, laudate Deum.

PSAL. CVII.

Laudate Dominum quoniam bonus est, quoniam in æternum misericordia eius. * Dicant redempti Dñi, quos redemit de manu molestantis. * Et de terris congregauit eos ab Oriente & ab Occidente, ab Aquilone, & de mari latere Australi. * Errauerunt in deserto in desolata via, ciuitatem habitabilem non inuenerunt; * Esurientes, simul sitiētes: anima eorum in ipsis defecit. * Et orauerunt Dñm dum afflictione premerentur: de angustia ipsorum liberauit eos. * Et duxit eos per viam rectam, vt ambularent ad Ierusalem ciuitatem habitabilem. * Confitebuntur coram Domino propter misericordiam eius, & narrabunt mirabilia eius opera filiis hominum. * Quoniam satiauit animam vacuum, & animam famelicam impleuit bono: * Habitantes in tenebris & vmbra mortis, vinctos in afflictione vinculorum ferri. * Quia rebelles fuerunt verbo Dei, & consilium Altissimi execrati sunt. * Et perfregit labore cor eorum; impegerunt & non fuit qui adiuuaret. * Et orauerunt Dominum cùm afficerentur angustia, & de afflictionibus ipsorum redemit eos. * Eduxit eos de tenebris & vmbra mortis, & catenas eorum dirupit. * Confitebuntur coram Domino propter misericordiam eius, & narrabunt mirabilia eius facta filiis hominum. * Quoniam confregit portas chalybeas, & pessulos ferreos contriuit. * Stulti propter viam flagitiorum suorum, & propter iniquitates suas affliguntur.

כָּל־אֹכֵל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּגְעוּ עַד־שַׁעֲרֵי

מוֹת:

וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם

וַיִּשְׁעֵם:

יִשְׁלַח דָּכְרוֹ וַיִּרְפָּאם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם:

יִדְּרוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:

וַיִּזְכְּחוּ זִכְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה:

יִוְרְדֵי הַיָּם בְּאַנְיּוֹת עֲשֵׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים:

הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצּוֹלָה:

וַיֹּאמְרוּ וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה וַתְּרוֹמֶם גִּלְיוֹ:

יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תַּחֲמוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרַעַה תִּתְמוּגַג:

יִחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשָׂכּוֹר וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע:

וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם

וַיִּצִיאֵם:

יָקָם סַעֲרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם:

וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ חֲפָצָם:

יִדְּרוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:

וַיִּרְוּמוּהוּ בְּקֶהֱלָעַם וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים יִהְיֶה לָלוֹהוּ:

יִשָּׁם נִהְרֹתָ לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן:

אֶרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה מְרַעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ:

יִשָּׁם מִדְבָּר לְאֵגֶם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי

מַיִם:

וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיַּכּוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב:

וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה:

וַיִּבְרַכּוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד וְכִבְהֻמָּתָם לֹא יִמָּעִיט:

וַיִּמָּעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רַעַה וַיִּגּוּן:

שִׁפְךָ בּוֹז עַל־גְּדִיבִים וַיִּתְּעַם בְּתַהוֹ לֹא־דֶרֶךְ:

וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מֵעֲזוּנֵי וַיִּשָּׁם כְּצֶאֱן מִשְׁפָּחוֹתָ:

יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ:

מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהִים וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

תרגום

כָּל־אֹכֵל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּגְעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹתָּהּ: 18
וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם 19
וַיִּשְׁעֵם: 20
יִשְׁלַח דָּכְרוֹ וַיִּרְפָּאם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: 21
יִדְּרוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: 22
וַיִּזְכְּחוּ זִכְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: 23
יִוְרְדֵי הַיָּם בְּאַנְיּוֹת עֲשֵׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים: 24
הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצּוֹלָה: 25
וַיֹּאמְרוּ וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה וַתְּרוֹמֶם גִּלְיוֹ: 26
יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תַּחֲמוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרַעַה תִּתְמוּגַג: 27
יִחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשָׂכּוֹר וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע: 28
וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם 29
וַיִּצִיאֵם: 30
יָקָם סַעֲרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם: 31
וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ חֲפָצָם: 32
יִדְּרוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: 33
וַיִּרְוּמוּהוּ בְּקֶהֱלָעַם וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים יִהְיֶה לָלוֹהוּ: 34
יִשָּׁם נִהְרֹתָ לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: 35
אֶרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה מְרַעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ: 36
יִשָּׁם מִדְבָּר לְאֵגֶם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי 37
מַיִם: 38
וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיַּכּוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב: 39
וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: 40
וַיִּבְרַכּוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד וְכִבְהֻמָּתָם לֹא יִמָּעִיט: 41
וַיִּמָּעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רַעַה וַיִּגּוּן: 42
שִׁפְךָ בּוֹז עַל־גְּדִיבִים וַיִּתְּעַם בְּתַהוֹ לֹא־דֶרֶךְ: 43
וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מֵעֲזוּנֵי וַיִּשָּׁם כְּצֶאֱן מִשְׁפָּחוֹתָ: 44
יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: 45
מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהִים וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה: 46

18 * Omnem escam abominata est anima eo-
rum, & appropinquauerunt vsq; ad portas
mortis. 19 * Et clamauerunt ad Dñm cum tri-
bularentur ipsi, & de necessitatibus eorum
liberauit eos. 20 * Misit verbū suū, & sanauit
eos, & eripuit eos de interitionib⁹ eorum.
21 * Confiteantur Dño misericordiæ eius, &
mirabilia eius filiis hominū. 22 * Et sacrificent
ei sacrificium laudis, & annuncient opera
eius in exultatione. 23 * Qui descēdūt in ma-
rein nauibus, faciētes operationē in aquis
multis: 24 * Ipsi viderunt opera Dñi, & mi-
rabilia eius in pfundo. 25 * Dixit, & stetit spi-
ritus pcellē, & exaltati sunt fluctus eius.
26 * Ascendūt vsq; ad celos, & descendūt vsq;
ad abyssos. anima eorum in malis tabesce-
bat. 27 * turbati sunt, moti sunt sicut ebrius,
& omnis sapientia eorū deuorata est. 28 * Et
clamauerūt ad Dñm cū tribularentur ipsi,
& de necessitatibus eorum eduxit eos. 29 * Et
statuit procellā, & stetit in auram, & silue-
runt fluctus eius. 30 * Et letati sunt quia silue-
rūt, & deduxit eos in portū volūtatis eius.
31 * Cōfiteantur Dño misericordiæ eius, & mi-
rabilia ei⁹ filiis hominū. 32 * Exaltēt eū in ec-
clesia plebis, & in cathedra seniorū laudēt
eū. 33 * Posuit flumina in desertum, & exitus
aquarū in siti. 34 * Terrā fructiferā in falsugi-
nē, a malitia inhabitatiū in ea. 35 * Posuit de-
sertū in stagna aquarū, & terrā sine aqua
in exit⁹ aquarū. 36 * Et collocauit illic esuriē-
tes, & cōstituerunt ciuitates habitationis.
37 * Et seminauerunt agros, & plantauerunt
vineas, & fecerunt fructum natiuitatis. 38 * Et
benedixit eis, & multiplicati sunt nimis,
& iumenta eorum non minuit. 39 * Et pauci
facti sunt, & vexati sunt à tribulatione ma-
lorū & doloris. 40 * Effusa est contēptio super
p̄cipes eorū, & errare fecit eos in inuio &
nō in via. 41 * Et adiuuit paupē de inopia, &
posuit sicut oues familias. 42 * Videbunt recti
& letabuntur, & omnis iniquitas oppila-
bitos suum. 43 * Quis sapiens & custodiet
hæc, & intelligent misericordias Domini?

18 * πᾶν βρώμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν
19 ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. * καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσω-
20 σαν αὐτοὺς. * ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο
αὐτοὺς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
21 * ὁμολοῦντες αὐτῷ τὰ κυρία αὐτοῦ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ
22 θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. * καὶ θυσιάζ-
ωσαν αὐτῷ θυσίαν ἀνέσσεως, καὶ ὁλοκαυτωσάν αὐτῷ ἑρ-
23 γα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. * καὶ καταβαίνοντες εἰς θά-
λασσαν ἐν πλοίοις, ποιεῖντες ἔργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·
24 * αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν
25 τῇ βυθῷ. * ἔπε, καὶ ἔση πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώ-
26 θη τὰ κύματα αὐτοῦ. * ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν,
καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κα-
27 τοῖς ἐτήκετο. * ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς μεθύοντες,
28 καὶ πᾶσα ἡ θφία αὐτῶν κατεπόθη. * καὶ ἐκέκραξαν
πρὸς κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων
29 αὐτῶν ὁλοκαύτωσαν αὐτοῖς. * καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι,
30 καὶ ἔση εἰς ὕψος, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτοῦ. * καὶ διέφρα-
νθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμνὴν θε-
31 λήματος αὐτοῦ. * ὁμολοῦντες αὐτῷ τὰ κυρία αὐτοῦ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
32 * ὑψώσαντες αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν κα-
33 θεδρᾷ πρεσβυτέρων ἀνεσάτωσαν αὐτόν. * ἔθετο πο-
ταμὸς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδοις ὑδάτων εἰς δίψαν.
34 * γλῶσσοι καρποφόροι εἰς ἀλμυρὰ, ἀπὸ κακίας τῶν κα-
35 τοικέλιων ἐν αὐτῇ. * ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ
36 γλῶσσοι δύνοντες εἰς διεξόδοις ὑδάτων. * καὶ κατώκισεν
ἐκεῖ πενήτωντας, καὶ σωσέναντο πόλεις κατωκεστίας.
37 * καὶ ἔσπειρον ἀγροὺς, καὶ ἐφύτωσαν ἀμπελῶνας, καὶ
38 ἐποίησαν καρπὸν γυνήματος. * καὶ διλόγησεν αὐτοὺς, καὶ
ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἐκ ἐσμίκρυνε.
39 * καὶ ὠλιώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κα-
40 τῶν καὶ ὠδίνης. * ὁλοκαύτωσαν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ' ὁδῷ.
41 * καὶ ἐβοήθησε πονητὴ ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρὸς
42 βατὰ πατείας. * ὄψον διδούς καὶ διφραγνύον, καὶ
43 πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ σῶμα αὐτοῦ. * τίς θφός ἐ
φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήθουσι αὐτῷ ἐλέη τοῦ κυρίου;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 Omnem cibum abominabitur anima eorum, & appropinquant ad introitus mortis. 19 At si orauerint coram Dño cū adest eis angustia, tum de afflictionibus ipsorum redimet eos. 20 Mittet verbū sanationis suæ, & sanabit eos, liberabitq; ab eorū corruptione. 21 Confitebuntur coram Dño propter misericordiam eius, & narrabunt mirabilia eius facta filiis hominum. 22 Et sacrificabunt sacrificia confessionis, & narrabunt opera eius in lætitia. 23 Descendentes in mare nauibus, facientes opus in aquis multis: 24 Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo. 25 Et dixit in verbo suo, & suscitauit tempestatem & turbine, & exaltati sunt fluctus eius. 26 Ascendunt ad summities calorum, descenduntq; ad profunda abyssorum, animæ eorum in malo liquefiet. 27 Tremunt & errabunt sicut ebrius, & omnis sapientia eorum absorbebitur. 28 At si orauerint coram Domino cū adest eis angustia, tum de afflictionibus ipsorum educet eos. 29 Stare faciet tempestatem in tranquillitatem, & silebunt fluctus eius. 30 Tum letati sunt quia silent, & duxit eos ad portum voluntatis ipsorum. 31 Confitebuntur coram Domino propter benignitatem eius, & narrabunt mirabilia eius opera filii hominum. 32 Et exaltant eum in congregatione populi domus Israel, & in consessu sapientium laudant eum. 33 Posuit flumina velut desertum, & egressus aquarum sicut siccitas stagni aquarū, & terram desertam in exitus aquarum. 34 Et habitare fecit ibi esurientes, & cōstituerunt ibi ciuitatem habitabilem. 35 Et seminauerunt agros, & plantauerunt vineas, & fecerunt fructus germinis. 36 Et benedixit eis, & multiplicati sunt valde, & iumenta eorū non diminuit. 37 Sed cū peccauerunt, imminuti sunt & attenuati ab oppressione mali & doloris. 38 Misit contemptum super principes, & errare fecit eos per inane vbi non erat via. 39 Et subleuauit pauperem de miseria, & posuit sicut oues familias. 40 Videbunt recti & lætentur, & cuiusuis auctoris mendacij o s insolens fuit, & obturatum est. 41 Quis sapiens & custodiet hæc, ac intelliget misericordias Domini?

קח

* שִׁיר מְזֻמֹּר לְדָוִד :

* נִכְוֵן לִבִּי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה אֶף-כְּבוֹדִי :

* עֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֶעֱרָה שָׁחַר :

* אֹדֶךְ בְּעַמִּים יְהוָה וְאֶזְמַרְךָ בְּלֵאמִים :

* כִּי-גָדוֹל מֵעַל-שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ וְעַד-שָׁחֲקִים

אֶמְתַּךְ :

* רֹמְמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל-הָאָרֶץ

כְּבוֹדְךָ :

* לִמְעַן יִחַלְצֵנִי יְרִידְךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי :

* אֱלֹהִים דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֶחֱלֶקָה שָׂבָב

וְעַמְּךָ סְבוּרָה אֶמְדֹּד :

* לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם מֵעֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה

מַחְקָקִי :

* מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל-אֲדָמָה אֲשֶׁלֶּיךָ נַעֲלִי עָלַי

פְּלִשְׁתִּי אֶתְרוּעֶע :

* מִי יִבְלִנִי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד-אֲדָמָה :

* הֲלֹא-אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא-תִצַּל אֱלֹהִים

בְּצָבָאֵתֵינוּ :

* הִבֵּה-לָנוּ עֹזֶרֶת מִצָּר וְשׂוֹא תְשׁוּעָה אֲדָמָה :

* בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חֵיל וְהוֹמָה יְבוֹס צָרֵינוּ :

קט

* לִמְנַצָּה לְדָוִד מְזֻמֹּר אֱלֹהִי תְהִלָּתִי אֶל-תַּחֲרָשׁ :

* כִּי פִי רָשָׁע וּפִי-מִרְמָה עָלַי פִּתְחוּ דְבָרוֹ אֹתִי

לְשׁוֹן שָׁקֶר :

* וּדְבָרִי שִׁנְאוֹה סִבְבוּנִי וְיִלְחַמּוּנִי חֲנָם :

* תַּחֲרָה-אֶהְבֵּתִי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תִפְלֹה :

* וַיִּשְׁימוּ עָלַי רַעַה תַּחַת טוֹבָה וְשִׁנְאוֹה תַּחַת אֶהְבֵּתִי :

* הִפְקֵד עָלַי רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֹד עָלַי-יְמִינוּ :

* בְּהִשְׁפָּטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתִפְלֹתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּא :

תרגום

קח

* שִׁירָה וְהִשְׁבַּחְתָּה עַל יְדֵי דָוִד : * חֲקֹן לִבִּי אֱלֹהִים אֲשִׁבַּח וְאֶזְמַר לְחֹדֹד אֵיקָרִי :

* אֲדָרִי קִרְמֶךָ בְּעַמִּים יְיָ וְאֲשִׁבַּחְךָ בְּאֵמָנָה : * אֲדָרִי רַב מֵעַלְיוֹ שָׁמַיָא טוֹבְךָ וְעַד שָׁחֲקִי קוֹשְׁטְךָ : * אֲתָרוּסָם עַל שְׁמִיָא אֱלֹהִים וְעַל

* עַם יִתְבִּי אֲדָמָה : * מִן בְּגִלְלִי דִישְׁחֻזְכוֹן רַחֲמִימְךָ פְּרוּק יְמִינְךָ וְעֲנִי יִתְיָ : * אֱלֹהִים מֶלֶךְ מֵאֲחֵר בֵּית שְׁכִינַת קִדְשָׁה אֲבוּעַ אֶפְלָג בִּיחְתָּה

* דְּרִישְׁתָּה מוֹאָבָה חֵיד דְּרִישְׁתָּה עַל מַלְכֵי אֲדָמָה אֲשֶׁלֶּוֹק סְבָרְלִי עַל מַלְכוּת פְּלִשְׁתִּי אֲתִיבָב : * מִן אֲוִבִיל יִתְיָ לְקִרְתָּה כְּרָכָה מִן

* חֵיל יְיָ שְׁבַקְנָה וְלֹא נִפְקָה שְׁכִינַתָּה בְּחִילוֹתָהָ : * הֵב לָנָא סַעֲרָה מִן מַעֲיָקָה דְּמִנְן פְּרָקְנָה דְּבִנֵּי נִשְׁאָה :

קט

* לִשְׁבַּחְתָּה עַל יְדֵי דָוִד הִשְׁבַּחְתָּה אֱלֹהִים שְׁבַחְתָּה לֹא תִשְׁחָק : * אֲדָרִי פּוֹמָה דְּרִישְׁתָּה וּפּוֹמָה דְּנִבְלָה עָלַי פִּתְחוּן מִלְּלוֹ עַמִּי לִישָׁן

* וְסִלְלִי שְׁכִינַתָּה חֲזוֹרִי יִתְיָ וְאֶנְחוּ עַמִּי מִנְן : * חֲלָף דְּרַחֲמֶיךָ שְׁטָנִן לִי וְאֶנְא אֲצִלִּי :

* וְשָׁן עָלַי בִּישְׁתָּה חֲלָף מִבְּחָתָה וְשִׁנְאוֹתָה חֲלָף דְּרַחֲמֶיךָ : * אֲסַעֲרָה עֲלֵיהִי רִישְׁתָּה וְסַטָּנָה יָקוּם עָלַי יְמִינָה :

* כְּאִידִינָה יִפּוֹק חֵיב וְעִלּוֹתָה חֲתָה לְחֻבְתָּה :

* Canticum Psalmi David.

CVII.

PARatum cor meum Deus, paratum cor
meum, cantabo & psallā in gloria mea.
* Exurge gloria mea, exurge psalterium
& cithara, exurgam diluculo. * Confitebor
tibi in populis Domine, psallam tibi in na-
tionibus. * Quia magna super cælos mise-
ricordia tua, & vsque ad nubes veritas tua.
* Exaltare super cælos Deus, & super om-
nem terram gloria tua. * Vt liberentur
dilecti tui, saluum fac dextera tua & ex-
audi me. * Deus locutus est in sancto suo,
Exultabo & diuidam Sichimam, & conual-
lem tabernaculorum dimetiar. * Meus est
Galaad, & meus est Manasses, & Ephraim
susceptio capitis mei: Iuda rex meus.
* Moab lebes spei mee, in Idumæam ex-
tendam calciamentum meum, mihi alie-
nigenæ subditi sunt. * Quis deducet
me in ciuitatem munitam, aut quis dedu-
cet me vsque in Idumæam? * Nonne
tu Deus qui repulisti nos? & non exibis
Deus in virtutibus nostris? * Da no-
bis auxiliū de tribulatione, & vana salus
hominis. * In Deo faciemus virtutem,
& ipse ad nihilum deducet inimicos no-
stros.

* In finem Psalmus David.

CVIII.

DEus laudem meam ne tacueris:
* Quia os peccatoris & os dolosi su-
per me apertum est. locuti sunt aduersum
me lingua dolosa: * Et sermonibus o-
dij circundederunt me, & expugnauerunt
me gratis.
* Pro eo vt diligenter me, detrahebant
mihi; ego autem orabam.
* Et posuerunt aduersum me mala pro
bonis, & odium pro dilectione mea.
* Constitue super eum peccatorem, &
diabolus stet à dextris eius.
* Cum iudicatur ipse exeat condemna-
tus, & oratio eius fiat in peccatum.

* Ωδὴ ψαλμοῦ τοῦ δαυίδ.

ρζ.

* Ἐτίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἐτίμη ἡ καρδία μου, ἁ-
θρομαὶ καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
* Ἐξεγέρθη ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθη ψαλτήριον &
κὶθάρα, ἐξεγέρθη θροναὶ ὁρῶν. * Ἐξομολογή-
θω αὐτῷ ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ αὐτῷ ἐν ἔθνεσιν.
* ὅτι μέγα ἐπαύω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, & ἕως τῶν
νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. * ὑψώθη ἡ ἐπὶ οὐρα-
νοῖς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσιν τῶν γῆν ἡ δόξα σου.
* ὅπως αὐτῷ ῥυθῶσιν ὁ ἀγαπητός σου, ὥσπερ τῇ δεξιᾷ
σου καὶ ἐπάκουσόν μου. * ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁ-
γίῳ αὐτοῦ, ὑψώθη θροναὶ καὶ διαμεριῶ σίκιμα, καὶ τῶν
κοιλιάδων τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
* Ἐμός ἐστι γαλαὰδ, & Ἐμός ἐστι μωαβ, & ἐφραὶμ
ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου, ἰουδὰς βασιλεὺς μου.
* μωαβ λείψης τὸ ἐλπίδόν μου. Ἐπὶ τῶν ἰδουμαίων ἐ-
πιβαλὼν τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
* τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περὶ οὐρανοῦ, ἢ τίς ὁδηγήσει με
ἕως τῆς ἰδουμαίας;
* οὐχὶ σὺ ὁ θεός ὁ ἀπαρῶν ἡμᾶς, καὶ ὅτε ἐξε-
λάσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
* δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ τῆς πίστεως, καὶ ματαία ὦσιν
ἐν ἀνθρώπων. * ἐν τῷ θεῷ ποιήθω δυνάμειν, καὶ
αὐτὸς ἐξουδενώσῃ ὅτε ἐχθροὶς ἡμῶν.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ δαυίδ.

ρή.

Ὁ θεός τῶν ἀνέσιν μου μὴ παροργίσῃς
* ὅτι σῶμα ἁμαρτωλὸν & σῶμα δολίον ἐπ' ἐμὲ ἠνώ-
χη. ἐλάλησαν κατ' ἐμὸν γλῶσση δολία.
* καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν
με δωρεάν. * ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδεδέβαλλον με,
ἐγὼ δὲ παροργιστήν.
* καὶ ἐθροῦ κατ' ἐμὸν κακὰ διὰ τὴν ἀγαθὴν, καὶ μίσος
διὰ τὴν ἀγαπήσειός μου.
* κατὰ στήθεα ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος ἤ-
τω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
* ἐν τῷ κέντρῳ αὐτὸν ἐξέλθοι κατὰ δεικασμὸν,
& ἡ παροργιστὴς αὐτοῦ ἡγήσεται εἰς ἁμαρτίαν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Canticum & hymnus per manum David. PSAL. CVIII.

PARatum cor meum Deus, canam & psallam; etiam gloria mea. * Canta nablum & cithara; laudabo in aurora. * Confitebor coram te
in populis Domine, & laudabo te in gentibus. * Quoniam magna est super cælos benignitas tua, & vsque ad nubes veritas tua.
* Exaltare super cælos Deus, & super omnes habitatores terræ gloria tua. * Vt liberentur dilecti tui, redime dexteram tuam, & re-
sponde mihi. * Deus locutus est de loco domus maiestatis sanctæ suæ: Latabor, diuidam prædam cum habitatoribus Sichem, & cum ha-
bitatoribus planities Succoth mensurabo terminum. * Meus est Gilhad, & meus est Menasseh: domus Ephraim fortitudo capitis mei, &
de domo Iehuda scriba meus. * Confregi Moabitas tanquam ollas lotionis meæ. super reges Edom proiciam calciamentum meum:
super regnum Palestinorum iubilabo. * Quis deducet me ad ciuitatem munitam? quis ducet me vsque ad Edom? * Nonne Do-
minus deseruit nos, & nequaquam egressa est maiestas eius cum exercitibus nostris? * Da nobis auxilium ob infestatorem, quoniam va-
na est redemptio hominis. * In Deo edemus virtutem, & ipse calcabit oppressores nostros.

* Ad laudandum per manum Davidis hymnus.

PSAL. CIX.

DEus laus mea, ne taceas. * Quoniam os impium & os dolosum super me aperuerunt: locuti sunt aduersum me lingua men-
daci. * Et verbis odij circundederunt me, & pugnaverunt aduersum me sine causa. * Pro eo quod dilexi, aduersantur
mihi; ego verò precabor. * Et ponunt aduersum me malum pro bono, & odium pro eo quod dilexi.
* Constitue super eum impium, & Satanas stet ad dexteram eius. * Cum iudicium subibit, exeat condemnatus, & oratio
eius sit ad condemnationem.

* יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר :
 * יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה :
 * ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מהרבותיהם :
 * ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו :
 * אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו :
 * יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם :
 * יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל-

תמח :

* יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם :
 * יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני
 * ואביון ונכאה לבב למותר :
 * ויאהב קלל ויתבואהו ולא חפץ בברכה
 * ותרחק ממנו :

* וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן
 * בעצמותיו :

* תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה :
 * זאר פעלל שטני מאת יהוה והדברים רע
 * על נפשי :

* ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי-
 * טוב חסדך הצילני :

* כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי :

* כצל כנטותו נהלכתי נגערת בארבע :

* ברבי כשלו מצוס וכשירי כחש משמן :

* ואני הייתי חרפה להם יראוני יגיעון ראשם :

* עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך :

* וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה :

* יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך

ישמח :

* ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם :

8 * Fiant dies eius pauci, & episcopatum eius accipiat alter.
 9 * Sint filij eius pupilli, et uxor eius uidua.
 10 * Instabiles vagentur filij eius, & mendicent, & quærantur in parietinis suis.
 11 * Scrutetur exactor vniuersa quæ habet, et diripiant alieni labores eius.
 12 * Non sit qui eius misereatur, nec qui clemens sit pupillis eius.
 13 * Fiat nouissimum eius interitus, in generatione altera deleatur nomen eius.
 14 * Redeat in memoriam iniquitas patrũ eius apud Dominum, & iniquitas matris eius non deleatur. * Sint contra Dominum semper, & intereat de terra memoria eorum.
 16 * Eo quod non est recordatus facere misericordiam, & persecutus est virũ inopem et pauperem, & compunctum corde vt interficeret.
 17 * Et dilexit maledictionem, & venit ei; et noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
 18 * Et indutus est maledictione quasi vestimento suo, & ingreditur quasi aqua in viscera eius, & quasi oleum in ossa eius.
 19 * Sit ei quasi pallium quo circumdatur, & quasi cingulum quo semper accingitur. * Hac est retributio his qui aduersantur mihi à Domino, & qui loquuntur malum contra animã meam.
 21 * Tu autem Domine Deus fac mecum propter nomen tuum, quoniam bona est misericordia tua, libera me. * Quoniam egenus & pauper sum, & cor meum vulneratum est intrinsecus.
 23 * Quasi umbra cum inclinatur, abductus sum, excussus sum quasi locusta.
 24 * Genua mea vacillauerunt à ieiunio, et caro mea immutata est absque oleo.
 25 * Et ego factus sum opprobrium illis: videntes me mouerunt caput suum.
 26 * Adiua me Domine Deus meus, salua me secundum misericordiam tuam. * Et sciant quoniam manus tua hæc, tu Domine fecisti eam.
 28 * Maledicet illi, et tu benedices: resisterunt et confundantur, seruus autem tuus letabitur.
 29 * Induantur aduersarij mei confusione, & operiantur quasi vestimento confusione sua.

תרגום

* יהוה ימיו קצילין מנין שנוי יירת אחר :
 * ויטלטל ויטלטל בניו וישלון ויבעון מה הור צדקהו :
 * לא יהא לה נגר חסדא ולא יהא חיס על יתמיו :
 * ויבזו עויר אבתהו קדם יי וחזבת אמה לא חתמתי :
 * מטול לא אדבר למעבד טיבו ורדף גבר עניא וחשיכא ומכיך לבא לאתקטלא :
 * ורחם לושא ואתיה עלה ולא אתרעי בברכתא ורחקת מנה :
 * וילבש לושא היך לבושה ועלת היך מיא כגושמה והיך משחא באברוי :
 * תהויל לה היך לבושה ותעטף ולקמור תדירא וזונה :
 * ואת יי אלהא עבד עמי מן בגלל שמך היך טובך וחסדך פצא יתי :
 * היך טולא בצליותה אתגמרה אטלטלת היך גובאי :
 * ויתיה קלמא להוץ ויתיה ויטלטל וישיהוץ :
 * ויטטון אגון ואת חבדך יקמון ויבחתון ועבדך יתרי :

*Fiant dies eius pauci, & episcopatum eius accipiat alter. *Fiant filij eius orphani, & vxor eius vidua. *Nutantes transferantur filij eius, & mendicent; eiiciatur de habitationibus suis. *Scrutetur fœnerator omnia quæ sunt ei, & diripiant alieni labores eius. *Non sit illi adiutor, neque sit qui miseretur pupillæ eius. *Fiat nati eius in interitum, in generatione vna deleatur nomen eius. *In memoriâ redeat iniquitas patrum eius in conspectu Dñi, & peccatum matris eius non deleatur. *Fiant contra Dñm semper, & dispareat de terra memoria eorum. *Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, & persecutus est hominē inopem & mendicū, & cōpunctū corde mortificare. *Et dilexit maledictionē, & veniet ei; & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo. *Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intravit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius. *Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, & sicut zona qua semper p̄cingitur. *Hoc opus eorum qui detrahunt mihi * à Domino, & qui loquuntur mala aduersus animam meam. *Et tu Dñe Dñe fac mecum, propter nomen tuum, quia suavis * misericordia tua. Libera me, * quia egenus & pauper sum ego, & cor meum conturbatum est intra me. *Sicut vmbra cum declinat ipsa, ablatum sum; * excussus sum sicut locustæ. *Genua mea infirmata sunt à ieiunio, & caro mea immutata est propter oleum. *Et ego factus sum opprobrium illis; viderunt me, * mouerunt capita sua. *Adiuua me Domine Deus meus, & saluum me fac secundum misericordiam tuam. *Et sciant quoniam manus tua hæc, & tu Domine fecisti eam. *Maledicent illi, & tu benedices. Qui insurgunt in me, confundantur; seruus autem tuus lætabitur. *Induantur qui detrahunt mihi pudore, & operiantur sicut diploide confusione sua.

* ἡμετέροις αὐτῶν ὁλίται, καὶ τὴν ἐπι-
σκοπὴν αὐτῶν λαβοῖ ἕτερος. * ἡμετέροις αὐτῶν ὁρφανοὶ, καὶ ἡ γυναῖξ αὐτῶν χήρα. * ἀναστρέψαντες αὐτοὺς ὡς ἐπαιτητάς, ἐκβλήθη-
τωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. * ἐξερύνησάν τινες τὰς ἐκείνης οὐσίας ὅσα ὑπάρχει αὐτῶν, καὶ διαρπασσάτωσαν ἀλλήλοισιν ὅν τι πόνοις αὐτῶν. * μὴ ὑπαρξάτω αὐτῶν διπλοῖς, μὴ ὅτι ἡμετέροις οἰκτιρῶν τοῖς ὁρφανοῖς αὐτῶν.
* ἡμετέροις τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς ἐξολοθρευσιν, ἐν ἡμετέροις αὐτῶν εἰς ἀφαιρήσιν τὸ ὄνομα αὐτῶν. * ἀναμνησθῆναι τὴν ὁμοίαν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐναντὶ κυρίου, καὶ τὴν ἁμαρτίαν τὴν μητρὸς αὐτῶν μὴ ἐξαλειφθῆναι. * ἡμετέροις ἐναντίον κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθῆναι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. * ἀλλ' ὅν ὅς ἐμνήσθῃ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πνήτη καὶ πτωχόν, καὶ κατα-
νευγμῶν τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατάσαι.
* καὶ ἡγάπησε κατάραν καὶ ἤξει αὐτῶν, καὶ ὅς ἡθέλησεν ὁλοθῆναι, καὶ μακρὴν ἐποίησεν αὐτῶν.
* καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἐσθλὴν ὡς εὐδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτῶν, καὶ ὡς εἴλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτῶν. * ἡμετέροις αὐτῶν ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡς ζώνη ἡ διαπαντός περιζώννυται.
* τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με πρὸς κύριον, καὶ τῶν λαλοῦντων πονηρὰ καὶ τὴν ψυχῆς μου.
* καὶ σὺ κύριε κύριε ποίηθι μετ' ἐμοῦ, ὅς ἐστιν τὸ ὄνομα τὸ σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. ῥύσαι με, * ὅτι πτωχὸς καὶ πνὴς εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τεταράχθη ἐν τῷ κυρίῳ.
* ὡς σκιά ἐν τῇ ἐκκλίναυ αὐτῶν ἀντηρήθην, ἐξε-
πνέχθην ὡς αἰκίδες. * τὰ γόνατά μου ἠδυνήσαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
* καὶ γὰρ ἐξηλάτω ὁ κύριος αὐτοὺς, εἶδοσάν με, ἐξάλειψαν κεφαλὰς αὐτῶν.
* βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ ὥσόν με καὶ τὸ ἔλεός σου. * καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῇ, καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτῶν. * καταράσθαι αὐτοὺς, καὶ σὺ ὁλοθῆναι. * ἐπαινήσαντες μοι αἰχμητῆται, ὅτι ὁ κύριος σου διφραδῆς. * ἐνδυσάσθωσαν ἐνδιαβαλλόντες με ἐν τρηπῇ, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰχμητῶν αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Sint dies eius veloces; numerum annorum eius hereditate acquirat alius. * Sint filij eius pupilli, & vxor eius vidua. * Vagando vagantur filij eius; & petant & inquirant quæ fuerit desolatio eorum. * Colligat fœnerator omnia quæ ipsius sunt, & diripiant alieni laborem eius. * Non sit illi qui conciliet misericordiam, & non sit qui misereatur pupillis eius. * Sit finis eius ad interitum, in generatione altera deleatur nomen eius. * Commemoretur iniquitas patrum eius in conspectu Domini, & peccatum matris eius non deleatur. * Sint in conspectu Verbi Domini semper, & delect de terra memoriam eorum. * Quoniam non meminit facere benignitatem, & persequitur hominem pauperem & mendicum, & compunctum corde ad interuersionem. * Et dilexit maledictionem, & obuenerit ei; & noluit benignitatem, & elongata est ab eo. * Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intravit quasi aqua in corpus eius, & sicut oleum in membra eius. * Sit ei sicut vestimentum quo operiatur, & pro cingulo semper accingat illam. * Hoc est opus aduersantium mihi, à Domino, & eorum qui locuti sunt malum aduersus animam meam. * Tu verò Domine Deus age mecum propter nomen tuum: iuxta benignitatem & misericordiam tuam libera me. * Quoniam egenus & pauper ego, & cor meum contritum est intra me. * Sicut vmbra cum declinat, consumptus sum; vagatus sum sicut locusta. * Genua mea collapsa sunt præ ieiunio, & caro mea macilenta est absque pinguedine. * Adiuua me Domine Deus meus, salua me secundum misericordiam tuam. * Et sciant quia percussio tua hæc est; tu Domine fecisti eam. * Maledicent illi, & tu benedices; insurgent & confundentur; seruus autem tuus lætabitur. * Induantur offores mei pudore, & cooperiantur sicut chlamyde confusione sua.

* אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו:

* כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:

קי

* לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד-

אשירא איבך הרים להגליך:

* מטרה עזך ישלח יהוה מציון וירר בקרב

איבך:

* עמך נדבת ביום הילך בהררי קדש מרחם

משחר לך טל ילדתך:

* נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על-

דברתי מלכי צדק:

* אדני על ימינך מחץ ביום אפן מלכים:

* ידיו בנוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ

רבה:

* מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:

קי

* הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישירים

ועדרה:

* גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם:

* הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד:

* זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה:

* טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו:

* כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים:

* מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו:

* סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר:

* פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש

ונורא שמו:

* ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל-

עשיהם תהלתו עמדת לעד:

30 * Confitebor Domino vehementer in ore meo,
& in medio populi laudabo eum.

31 * Quoniam stabit à dextris pauperis, ut sal-
uet à iudicibus animam eius.

1 * David Psalmus CX.

1 Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris
meis, donec ponam inimicos tuos scabellum
pedibus tuis.

2 * Virgam fortitudinis tuæ emittet Dominus
ex Sion, dominare in medio inimicorum tuorum.

3 * Populi tui duces spontanei in die fortitu-
dinis tuæ, in montibus sanctis de vulua orietur
tibi ros adolescentiæ tuæ.

4 * Iuravit Dominus & non poenitebit eum:
Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem
Melchisedech.

5 * Dominus à dextera tua percussit in die fu-
roris sui reges.

6 * Iudicabit in gentibus, implebit valles, per-
cussit caput in terra multa.

7 * De torrente in via bibet, propterea exal-
tabit caput. Aleluia.

PSAL. CXI.

1 C onfitebor Domino in toto corde, in consilio
iustorum & congregatione.

2 * Magna opera Domini, exquirenda in cun-
ctis voluntatibus suis.

3 * Gloria & decor opus eius, & iustitia eius
perseuerans in aeternum.

4 * Memoriam fecit mirabilium suorum, cle-
mens & misericors Dominus.

5 * Escam dedit timentibus se, memor erit in
sempiternum pacti sui.

6 * Fortitudinem operum suorum annuntiavit
populo suo, ut det illis hereditatem gentium.

7 * Opus manuum eius veritas & iudicium,
fidelia omnia præcepta eius.

8 * Firmata iugiter in sempiternum, facta in
veritate & aequitate.

9 * Redemptionem misit populo suo, mandavit
in aeternum pactum suum, sanctum & terribi-

10 le nomen eius. * Initium sapientiæ timor
Domini, doctrina bona cunctis qui faciunt eam:
laus eius perseuerat iugiter.

תרגום

10 אודיו יי לחדא בפומי ובמצע חסימא אשבחנה: 31 ארום יקום מימינא דחשיכא למפרוק ממדיני נפשי:

קי

1 על יד דוד חשבחה אמר יי במימרה למתן לי רבנותא חלף דחבת אלפן אוריתא דימיני ואוריד עד זמן דאשוי בעלי דבכך כביש

לרגלי: 2 חטרא דעשנך ישר מימרא דיי מציון ותחי רדי במצע בעלי דבכך: 3 עמך בית ישראל דמתנדבין לאוריתא ביום אגחיתך

קרבא חסות עמך בשובחורי קדשא רחמין דאלהא יסתרהכון לך תיך נחתות טלא יתבון לרחצן חולדתך: 4 קים יי במימרה דאנא

מחמי לרכא לעלמא דאחי בגלל זכותא דחיות מלך זכי: 5 שכינתא דיי על ימינך מחא ביום רגזה מלכיא: 6 אתמנא לדינא על

עממא טלא ארעא גושמין דרשיעין קטילין מחא רישי מלכיא על ארעא סגיעין לחדא: 7 מפום נביאה באורחא אלפן יקבל מטול תיכנא

דקוף רישא: 8 שבתו אלהא אשבח קדם יי בכל לבא ברוח דחריצי וכנישתא: 9 רבכין עובדיא דיי מחבטין

לכל דבכין לחן: 10 שבתא ושבחורא עובדיה וזכותיה קימא לעלמין: 4 דכרן טב עבר לפרישותיה חננא ורחמנא יי: 5 מזנא

יתב לרגלי ידבר לעלם קימיה: 6 חיל עובדי חני לעמה למתן לחן אחסנה עממא: 7 עובדי אידוי קשטא ודינא מהימנין כל

פקודיו: 8 סמיכין לעלמי עלמין מתעבדין בקשטא וחריצותא: 9 פרקנא שלח לעמה פקד לעלם קימיה קדישא ורחילא שמה:

10 שרי דחכמתא למרחל קדם יי שכלחנו טב לכל עבדיהון חשבחתיה קימא לעלמין:

* Confitebor Domino nimis in ore meo, & in medio multorum laudabo eum.

* Quia astitit à dextris pauperis, ut saluam faceret à persequentibus animam meam.

* Psalmus David. CIX.

Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * Virgam virtutis * emittet tibi Dominus ex Sion, & dominare in medio inimicorum tuorum.

* Tecum principium in die virtutis tuæ, in splendoribus sanctorum tuorum. ex vtero ante luciferum genuite: * Iurauit Dominus, & non poenitebit eum: Tu * sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech, * Dominus à dextris tuis confregit in die iræ suæ reges. * Iudicabit in nationibus, implebit ruinas, conquassabit capita in terra multorum. * De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

* Alleluia. PSAL. CX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, in consilio iustorum & congregatione. * Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates eius. * Confessio & magnificentia opus eius, & iustitia eius manet in seculum seculi.

* Memoriam fecit mirabilium suorum. Misericors & miserator Dominus, * Escam dedit timentibus se. memor erit in seculum testamenti sui: * Virtutem operum suorum annuntiabit populo suo: ut det illis hereditatem æternam. * Opera manuum eius, veritas & iudicium. Fidelia omnia mandata eius, * Confirmata in seculum seculi, facta in veritate & æquitate. * Redemptionem misit populo suo. mandauit in æternum testamentum suum, sanctum & terribile nomen eius. * Initium sapientiæ timor Domini, intellectus autem bonus omnibus facientibus eum. Laudatio eius manet in seculum seculi.

* Ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ (φόδρε ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

* ὅτι παρέστη ἐν δεξιῶν πονήσας τοῦ σώσαι ἐν τῶν καταδικονόντων τὴν ψυχὴν μου.

* Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρθ'.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐν δεξιῶν μου, ἕως ἀνθ' ὧν ἐχθροί σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

* ῥάβδον δυνάμεως ἔξαποστέλει σοι κύριος ἐν σιών, καὶ κατακυριεύσει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

* καὶ τὸ ἄρχιν ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. ἐκ γαστρὸς παρ' ἐξουσίας ἐγγήνησά σε. * ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. σὺ ἱερὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν τάξιν μελχοσέδεις.

* κύριος ἐν δεξιῶν σου σωθήλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

* κενεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, σωθήλασεν κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. * ἐν χειμάρρῳ ἐν ὁδῷ πίει, διὰ τοῦ τοῦ ψώσει κεφαλὰν σου.

* Ἀλληλούϊα. ρί.

Εξομολογήσεται σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ δούλων καὶ συναγωγῇ.

* μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἔξεζητημύρια εἰς πᾶν τὰ θελήματα αὐτοῦ.

* Ἐξομολόγησις ἐκ μεγαλοπρέπειας τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μύριαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

* μνησθήσεται τὰν θαυμασίων αὐτοῦ. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος.

* τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

* ἰσχυρὸν ἔργον αὐτοῦ ἀνήγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. * ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀληθεῖα καὶ κρίσις. πᾶσαι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

* ἐξηγημύρια εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημύρια ἐν ἀληθείᾳ καὶ δυνάμει.

* λύτρωσιν ἀπέσχετο τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκεν αὐτοῦ, ἄγον ἐκ φοβερῶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

* Ἀρχὴ θείας φόβου κυρίου, ζωέσις δὲ ἀγαθῇ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτῷ. ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μύρια εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Confitebor Domino multum in ore meo, & in medio sapientum laudabo eum. redimat à iudicibus animam meam.

Dixit Dominus in verbo suo, se daturum mihi dominationem, eò quòd incubuerim doctrinæ Legis dexteræ eius: Expecta igitur donec ponam inimicos tuos suppedaneum pedum tuorum. * Virgam fortitudinis tuæ mittet Verbum Domini de Sion, & dominaberis in medio inimicorum tuorum. * Populus tuus domus Israel qui lubenter incumbunt Legi, in die quo prælium commiseris, adiuuaberis cum eis splendoribus sanctitatis misericordiæ Dei; ad te properabunt tanquam descensio roris, sedebunt confidenter pro sapientiâ tuâ.

* Iurauit Dominus in verbo suo, me præfectum iri magni Sacerdotem in mudo futuro, pro merito quòd fuerim rex immaculatus. * Maiestas Domini ad dexteram tuam percussit in die iræ suæ reges. * Constitutus est iudex super populos: impleuit terram cadaueribus impiorum qui interfecti fuerunt: percussit capita regum super terra multorum admodum. * Ab ore prophetæ in via doctrinam accipiet: propterea exaltabit caput.

Laudate Deum.

PSAL. CXI.

Laudabo coram Domino in toto corde, in secreto rectorum & congregatione. * Magna opera Dñi exquisita omnibus qui volunt illa. * Laus & decus opus eius, & meritum eius perstat in secula. * Memoriam bonam fecit mirabilibus suis operibus; clemens & misericors Dñs. * Cibus dedit timentibus se, memor erit in æternum pacti sui. * Virtutem operum suorum annunciauit populo suo, ut det illis hereditatem populorum. * Opera manuum eius veritas & iudicium, fidelia omnia mandata eius: * Confirmata in secula seculorum, facta in veritate & æquitate. * Redemptionem misit populo suo: præcepit in æternum pactum suum sanctum, & timendum nomen ipsius.

* Principium sapientiæ est timere in conspectu Domini: intellectus bonus omnibus facientibus ea: laus eius manet in æternum.

קיב

* הללו יהוה אשר איש ירא את יהוה במצותיו
* חפץ מאד :

* גבור בארץ יהוה זרעו דור ישרים יבךך :
* חזן ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד :
* זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק :
* טוב איש חנון ומלוה יכלכל דבריו במשפט :
* כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהוה צדיק :
* משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח
* ביהוה :

* סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו :
* פור נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו
* תרום בכבוד :
* רשע יראה ובעס שניו יחרק ונמס תאור
* רשעים תאבד :

קיג

* הללו יהוה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
* יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם :
* ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה :
* רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו :
* מי ביהוה אלהינו המגביהי לשבר :
* המשפילי לראות בשמים ובארץ :
* מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון :
* לחושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו :
* מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
* הללויה :

קיד

* בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :
* היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
* הים ראד וינס הירדן יסב לאחור :

Aleluia. PSAL. CXII.

1 **B**eatus vir qui timet Dominum, in manda-
tis eius vult nimis.
2 * Potens in terra erit semen eius, generatio
iustorum benedicetur.
3 * Substantia & diuitiae in domo eius, et iu-
stitia eius perseverans semper.
4 * Ortum est in tenebris lumen iustis, clemēs,
& misericors, & iustus.
5 * Bonus vir clemens & faciens, dispen-
sabit verba sua in iudicio.
6 * Quia in aeternum non commovebitur, in
memoria sempiterna erit iustus.
7 * Ab auditu malo non timebit, paratum cor
eius confidens in Domino.
8 * Firmatum cor eius non timebit, donec aspi-
ciat in hostibus suis. * Dispersit, dedit pau-
peribus, iustitia eius permanet in aeternum, cor-
nu eius exaltabitur in gloria.
9 * Impius videbit et irascetur, dentibus suis
frendet et tabescet: desiderium impiorum peribit.

Aleluia. PSAL. CXIII.

1 **L**audate serui Dominum, laudate nomen Do-
mini. * Sit nomen Domini benedictum,
à modo & usque in aeternum.
2 * Ab ortu Solis usque ad occasum eius, lau-
dabile nomen Domini.
3 * Excelsus super omnes gentes Dominus, su-
per calos gloria eius. * Quis vt Dominus
Deus noster, qui in excelsis habitans,
4 * humilia respicit in celo & in terra?
5 * Suscitans de pulvere inopem, de sterco-
ribus eleuabit pauperem.
6 * Ut sedere faciat eum cum principibus, cum
principibus populi sui.
7 * Qui collocat sterilem in domo, matrem fi-
liorum latantem. Aleluia.

PSAL. CXIII.

1 **C**um egrederetur Israel de Aegypto, domus
Iacob de populo barbaro:
2 * Factus est Iudas in sanctificatione eius, Is-
rael potestas eius.
3 * Mare vidit & fugit, Jordanis conuersus
est retrorsum.

תרגום

קיב

1 שבו אלהא טובוהי דבר נשא דחל מן קדם יי בפקודיו צבי לחדא :
2 מולא ועתה בביתה וכותה קימא לעלמין :
3 ומויף וסובר מלוהי כהלכתא :
4 ארום לעלם לא יוע לדרך עלם יהא זכיו :
5 סמך לבה לא ידחל עד זמן דחמי פרקנא בעיקתא :
6 בדר מסונה יחב לחשיכי וכותה קימא לעלם חקפה חרום באיקרא :
7 רשיעא יחמי וירגז עלוהי שנוהי יעמי ואתמסא רגוג רשיעו חזוב :
8 שבו אלהא שבו עבדיא דיי שבו ית שמה דיי :
9 רמא על כל עממיא יי עליו שמיא איקרה :
10 דמכד עיניה למחמי בשמיא ובארעא :
11 מקים מעפרא מסכנא ומקלקלתא מרים חשיכא :
12 לאותובי עם רברביא עם דברבי עמה :
13 דמיחב עקרא בעקרי ביתא היך אמא על בניה חדיא שבו אלהא :
14 דמפק ישראל ממצרים דבית יעקב מעם ברברא :
15 דמחל מיםרא דיי על ימא דסוף ימא חמא ואפין וירדנא חזר לאחורא :

* Alleluia. PSAL. CXI.

Beatus vir qui timet Dominum, in mandatis eius vult nimis. * Potens in terra erit semen eius, generatio rectorum benedicetur. * Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in seculum seculi.

* Exortum est in tenebris lumen rectis, misericors & miserator, & iustus. * Iocundus vir qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in iudicio: * Quia in æternum non commouebitur. In memoria æterna erit iustus: * ab auditione mala non timebit. * Paratum cor eius sperare in Domino, confirmatum est cor eius: non timebit, donec despiciat in inimicos suos.

* Disperfit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculum seculi. cornu eius exaltabitur in gloria. * Peccator videbit & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet. desiderium * peccatoris peribit.

Alleluia. PSAL. CXII.

Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini. * Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc & vsque in seculum. * Ab ortu Solis vsque ad occasum, laudabile nomen Domini.

* Excelsus super omnes gentes Dominus, super cælos gloria eius. * Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit, in cælo & in terra? * Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem.

* Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.

* Qui habitare facit sterilem in domo, matrem super filios lætantem.

Alleluia. PSAL. CXIII.

In exitu Israel de Ægypto, domus Iacob de populo barbaro:

* Facta est Iudæa sanctificatio eius, Israel potestas eius.

* Mare vidit & fugit, Iordanis conuersus est retrorsum.

Αλληλούια. ριά.

* Μακάριος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει φόδρα.

* δύνατ' ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γυνεὶ δὲ θένων δόλοισι θήσει).

* δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μὴ εἰς τὸν αἰῶνα αἰῶνος.

* ὃς ἐθέλει ἐλθεῖν ἐν σκότει φῶς τοῖς δούλοις ἐλεήμων ἐν οἰκτίρματι καὶ δίκαιῳ.

* χεῖρ τοῦ κυρίου οἰκτεῖ τὸν κακόν, οἰκονομήσει ἐν λόγοις αὐτοῦ ἐν κρίσει.

* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ (αὐθιγέσθαι). εἰς μνημόσυδον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρῶς ἐφοβηθήσεται).

* ἐτίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἐσθλὴν ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ μὴ φοβηθήσεται ἕως ἐπὶ τῇ ἐχθρῷ αὐτοῦ.

* ἐσκόρπισεν, ἐδίωκε τοῖς πονήσιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μὴ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψώθησεται ἐν δόξῃ.

* αἰματωλὸς ὤψεται καὶ ὀργισθήσεται, ὅσον τὰς αὐτοῦ βρυξὶ καὶ τακθήσεται. ἐπιθυμία αἱματωλοῦ ἀπολείπεται.

Αλληλούια. ριβ.

* Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.

* εἴη τὸ ὄνομα κυρίου δόλοισι καὶ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ἐως τοῦ αἰῶνος.

* ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὶν τὸ ὄνομα κυρίου. ὕψιλος ἐπὶ πᾶσι ταῖς ἐξουσίαις αὐτοῦ, ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς ἡ δόξα αὐτοῦ.

* τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἐπὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῇ ἐχθρῷ αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ;

* ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, ἐκ κοπρίας ἀνύψων πονήσας. τὸ καθεῖλαι αὐτὸν ἐκ δαχτύλων, καὶ δαχτύλων λαοῦ αὐτοῦ.

* ὁ κατεκλίνων σείρει ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις διφρανομένη.

Αλληλούια.

ριγ.

* Ἐν ἰσοδῷ ἰσραὴλ ἰσχυρὸς οἶκος ἰακώβ ἐν λαῷ βαρβάρῳ. ἐγλήθη ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, ἰσραὴλ ἰερούσαλὴμ αὐτοῦ.

* ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Laudate Deum.

PSAL. CXII.

Beatus vir qui timet à conspectu Dñi, mandata eius expetit vehementer. * Fortes in Lege erunt filij eius, in generatione rectorum benedicetur. * Felicitas & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in æternum. * Ortum est in tenebris lumen rectis, clemēs & misericors & iustus. * Beatus vir qui miseretur & commodat; sustinebit verba sua quasi sententiam. * Quoniam in æternum non commouebitur, ad memoriam perpetuam erit iustus. * Ab auditu malo non timebit: parauit cor suum confidens in verbo Domini. * Firmatum est cor eius, non timebit donec videat redemptionem in angustia. * Disperfit pecuniam suam: dedit pauperibus; iustitia eius manet in æternum; fortitudo eius exaltabitur in gloria. * Impius videbit & irascetur super eum, dentibus suis frendebit & contabescet: desiderium impiorum peribit.

PSAL. CXIII.

Laudate Deum, laudate serui Domini, laudate nomen Domini. * Sit nomen Domini benedictum, ex hoc momento & vsque in seculum. * Ab ortu Solis & vsque ad occasum eius, laudabile est nomen Domini. * Excelsus est super omnes populos Dominus, super cælos gloria eius. * Quis sicut Dominus Deus noster, qui exaltauit habitationem suam ut sedeat. * Qui demittit oculos suos ut videat in cælis & in terra. * Erigens de puluere miserum, & de stercore exaltans egenum: * Ut sedere eum faciat cum principibus, cum principibus populi sui. * Qui collocat sterilem in stirpes domus, tanquam matrem ob filios lætantem. Laudate Deum.

PSAL. CXIII.

Ubi exiret Israel ex Ægypto, domus Iacob ex populo Barbaro: * Fuit ecclesia domus Iehudæ vnita sanctitati eius: Iordanis conuersus est retrorsum. * Cum apparuisset Verbum Domini super mare caelestium, mare vidit, & erupit Iordanis, &

* Montes exultauerunt vt arietes, & colles sicut agni ouium.

* Quid tibi est mare, quod fugisti? & tu Iordanis quia conuersus es retrorsum?

* Montes quid exultastis sicut arietes, & colles sicut agni ouium?

* A facie Domini mota est terra, à facie Dei Iacob.

* Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam; super misericordia tua & veritate tua:

* Nequando dicant gentes: Vbi est Deus eorum?

* Deus autem noster in celo, & in terra: omnia quæcunque voluit fecit.

* Simulachra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum:

* Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

* Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

* Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non sonabunt in gutture suo.

* Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

* Domus Israel sperauit in Domino, adiutor & protector eorum est.

* Domus Aarō sperauit in Domino, adiutor & protector eorum est.

* Qui timent Dominum sperauerunt in Domino, adiutor & protector eorum est.

* Dominus memor existens nostri benedixit nobis; benedixit domui Israel, benedixit domui Aaron.

* Benedixit timentibus Dominum, pusillis cum magnis.

* Adiiciat Dominus super vos, super vos & super filios vestros.

* Benedicti vos à Domino, qui fecit cælum & terram.

* Cælum cæli Domino, terram autem dedit filiis hominum.

* Non mortui laudabunt te Domine, neque omnes qui descendunt in infernum:

* Sed nos qui viuimus benedicemus Domino, ex hoc nunc & vsq; in seculum. Alleluia.

* Τα ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ ὁ βοιωτοὶ ὡς ἀρνία περὶ βράτων.

* τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἐφυγες; καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς ἰαοπίσω;

* Τα ὄρη ὅτι ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοί, καὶ ὁ βοιωτοὶ ὡς ἀρνία περὶ βράτων;

* Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐκάλυψε ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ.

* Τὸ σπέρψαντες τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρόβριον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

* Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δόξαν, ἡπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

* μὴ ποτε εἴπωσι ταῖς ἐθνεσίν, ποῦ ἐστὶ ὁ θεὸς αὐτῶν;

* ὁ γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πᾶσι τοῖς ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

* Ταῖς εἰδώλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

* στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν ὁφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψον.

* ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρύνονται.

* χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λαύγῳ αὐτῶν.

* ὅμοιοι αὐτοῖς γέγονον οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πᾶσι τοῖς πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

* οἱ κτὶ ἰσραὴλ ἠλπισον ἡπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

* οἶκος ἀαρὼν ἠλπισεν ἡπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

* οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἠλπισαν ἡπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

* κύριε ὁ μνηστὴς ἡμῶν διλόγησεν ἡμᾶς, διλόγησεν τὸν οἶκόν σου ἰσραὴλ, διλόγησεν τὸν οἶκόν σου ἀαρὼν.

* διλόγησεν ὁ κύριος τοὺς φοβούμενους τὸν κύριον, ὁ κύριος μικρὰς καὶ μεγάλας.

* περὶ τοῦ κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἡπὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν.

* διλομήνους ὑμᾶς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιῶντι τὸν ἔθρονόν σου καὶ τὴν γλῶσσαν σου.

* ὁ ἔθρονός σου ἔθρονός σου τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γλῶσσαν σου ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

* ἔχῃς ὁ κύριος νεκροὺς αἰνέουσί σε κύριε, καὶ πᾶσι τοῖς κατεβαίνοντες εἰς ἅδ'.

* ἀλλ' ἡμεῖς ζῶντες διλογηθήμεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἀλληλούια.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Cum daret Legem populo suo, montes subsilierunt sicut arietes, colles sicut filij ouium. * Quid tibi erat mare cur erumperes? Iordanis, vt conuertereris retrorsum? * Montes subsilirent sicut arietes, colles sicut filij ouium? * A facie Domini contremisce terra; ab aspectu Dei Iacob. * Qui conuertit petram in riuum; rupem in fontes aquarum.

PSAL. CXV.

Non propter nos Domine, non propter meritum nostrum: verum nomini tuo da gloriam, propter benignitatem tuam & propter veritatem tuam. * Quare dicturi sunt populi: Vbi est Deus eorum? * Dei autem nostri habitatio in caelis est; quicquid voluit, fecit.

* Idola gentium argentea & aurea, opera manuum hominis. * Os inest eis, & non loquuntur; oculi insunt eis, & non vident. * Aures insunt eis, & non audiunt, nares insunt eis, & non odorant. * Manus habent, & non palpant; pedes habent & non ambulat; & non clamant gutture suo.

* Similes illis sint qui faciunt ea, & omnis qui confidit in eis. * Domus Israel confidite in Verbo Domini: adiutorium eorum & scutum eorum est ipsum. * Domus Aharon confidite in Verbo Domini: adiutorium eorum & scutum eorum ipse est.

* Qui timent Dominum confidite in Verbo Domini; auxilium eorum & scutum eorum ipse est. * Verbum Domini recordatum est nostri in bonum: benedicet domui Israel, benedicet domui Aharon. * Benedicet timentibus Dominum, paruis cum magnis.

* Apponat Dominus super vos, super vos & super filios vestros. * Benedicti vos à praesentia Domini, qui fecit cælum & terram. * Cæli caelorum maiestati gloriae Domini: terram autem dedit filiis hominum. * Non mortui laudant coram Domino, neque omnes qui descendunt in domum sepulturae terrestres. * Sed nos benedicemus Deo, ex hoc tempore & vsque in æternum. laudate Deum.

PSAL. CXVI.

קיו
 אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַעֲיָהוּ אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי׃
 כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא׃
 אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי־מוֹת וּמִצָּרִי שְׂאוֹל מִצְאוֹנִי צָרָה
 וַיִּגְוֶן אִמְצָא׃
 וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי־יְהוָה מַלְטָה
 נַפְשִׁי׃
 חֲנוּן יְהוָה וְצָדִיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם׃
 שָׁמַר פִּתְאִים יְהוָה דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי כִּי־יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי׃
 כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת אֶרֶץ־עֵינִי מִן־דְּמָעָה
 אֶרֶץ־רִגְלֵי מִדְּחִי׃
 אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
 הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד׃
 אֲנִי אִמַּרְתִּי בַּחֲפוּזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב׃
 מִדָּאֲשִׁיב לִיְהוָה כָּל־תַּגְּמוּלוֹתַי עָלַי׃
 כּוֹס־יִשְׁוְעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
 נִדְרֵי לִיְהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
 יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתֵרָה לַחֲסִידָיו׃
 אֲנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן־אִמְתְּךָ
 פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי׃
 לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַתוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
 נִדְרֵי לִיְהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
 בַּחֲצִרוֹת־בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם
 הִלְלוּ־יְהוָה׃
 קיו
 הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־
 הָאֲמִים׃
 כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וַאֲמַרְתִּי יְהוָה לַעֲוִלָם
 הִלְלוּ־יְהוָה׃

1 Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem
 2 deprecationis meae. * Inclinauit enim au-
 rem suam mihi, & in diebus meis inuocabo.
 3 * Circumdederunt me funes mortis, & mu-
 nitioes inferni inuenerunt me, angustiam &
 dolorem reperi.
 4 * Et nomen Domini inuocabo: obsecro Do-
 5 mine libera animam meam. * Clemens Domi-
 nus & iustus, & Deus noster misericors.
 6 * Custodit paruulos Dominus, attenuatus
 sum, & me saluabit.
 7 * Reuertere anima mea in requiem tuam,
 quia Dominus reddidit tibi.
 8 * Quia eruit animam meam de morte, oculos
 meos à lachrymis, pedes meos ab offensa.
 9 * Deambulabo coram Domino in terris vi-
 uorum.
 10 * Credidi propter quod locutus sum, ego au-
 tem afflictus sum nimis.
 11 * Ego dixi in stupore meo: Omnis homo men-
 dacium.
 12 * Quid reddam Domino, pro omnibus que
 retribuit mihi?
 13 * Calicem salutaris accipiam, et in nomine Do-
 mini inuocabo.
 14 * Vota mea Domino reddam nunc coram om-
 ni populo eius.
 15 * Gloriosa in conspectu Domini, mors san-
 ctorum eius.
 16 * Obsecro Domine quia ego seruus tuus, ego
 seruus tuus filius ancille tue: dissoluisti vincu-
 la mea.
 17 * Tibi immolabo hostiam laudis, & in no-
 mine Domini inuocabo.
 18 * Vota mea Domino reddam nunc in conspe-
 ctu omnis populi eius.
 19 * In atrijs domus Domini, in medio iuife-
 rusalem. Aleluia.

PSAL. CXVII.

1 Laudate Dominum omnes gentes, collaudate
 eum vniuersi populi.
 2 * Quia confortata est super nos misericordia
 eius, & veritas Domini in æternum. Aleluia.

תרגום

קיו

1 רחמתי ארום וישמע יי ית קלי בענותי
 2 ארום אצלי אדנה לי ובימי אנה קרי
 3 חננא ויי חננא ויי חננא ואלהנא מרחם
 4 ובשום ויי אקרי בכעו ויי שיוב נפשי
 5 חננא ויי חננא ויי חננא ואלהנא מרחם
 6 גשר שרגיגיא ויי אחמסכנת ולי חמי למפרוק
 7 חובי נפשי לבית נוחיכי ארום מימרא ויי גמל טבא עליכי
 8 ארום פציתא נפשי מקטול ית עיני מן דמעתא ית רגלי מל אדחתי
 9 אהלך קדם ויי בארעת חננא
 10 חסנת ארום אמלל אנה שכחת לחדא
 11 אנה אמרת במערקי כל בני נשא מכדבין
 12 מר אחיב קדם ויי כל גמולן שכך דיליה גמילין אנן עלי
 13 כסא דפרקנא אסובר ובשמה ויי אקרי
 14 נדרי קדם ויי אשלים אחני ברוך ניסוי לכל עמה
 15 יקר קדם ויי מיתותא דמשתלחא לחסידוי
 16 בבעו ויי ארום אנה עבדך בר אסחד שריתא לשושלתי
 17 קדםך אדכח דכח נכסתא ובשמה ויי אקרי
 18 נדרי קדם ויי אשלים אחני ברוך ניסוי לכל עמה
 19 בדרתיא דבית מקדשא ויי במצעך ירושלם שבחו אלהא
 קיו
 1 שבחו ית ויי כל עסמא שבחו לה כל אמיא
 2 ארום אגבר עלנא טובה וקושטה ויי לעלם שבחו אלהא

PSAL. CXIII.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ. * Quia inclinavit aurem suam mihi, & in diebus meis inuocabo. * Circundederunt me dolores mortis, pericula inferni inuenerunt me. Tribulationem & dolorem inueni, & nomen Domini inuocaui: o Domine, libera animam meam. * Misericors Dominus & iustus, & Deus noster miseretur: * Custodiens paruulos Dominus: humiliatus sum & liberauit me. * Conuertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi. * Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lachrymis, & pedes meos à lapsu. * Placebo * in conspectu Domini in regione * viuentium. Alleluia.

PSAL. CXV.

Credidi, propter quod locutus sum, ego autem humiliatus sum nimis. * Ego autem dixi in excessu meo: Omnis homo mendax. * Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? * Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo. * Vota mea Domino reddam, corā omni populo eius. * Preciosa in conspectu Domini mors sanctorum eius. * O Domine * ego seruus tuus, ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ, dirupisti vincula mea. * Tibi sacrificabo hostiam laudis, & in nomine Domini inuocabo. * Vota mea Domino reddam, in conspectu omnis populi eius. * In atriis domus Domini, in medio tui Hierusalem. Alleluia.

PSAL. CXVI.

Laudate Dominum omnes gentes, laudate cum omnes populi. * Quoniam confirmata est misericordia eius super nos, & veritas Domini manet in æternum. Alleluia.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. CXVI.

Dilexi, quoniam audiet Dominus vocem meam, & deprecationes meas. * Quoniam inclinavit aurem suam mihi, & in diebus meis ego inuocabo. * Circundederunt me ægritudines mortis, & molestiæ inferni inuenerunt me, afflictionem & dolorem inueniam. * In nomine Domini inuocabo: obsecro Domine libera animam meam. * Clemens Dominus & iustus, & Deus noster misericors. * Custodit simplices Dominus: humiliatus sum, sed respexit me ad redemptionem. * Conuertere anima mea in requiem tuam, quoniam Verbum Domini reddit bonum tibi. * Quoniam eripuisti animam meam ab occisione, oculum meum à lachrymis, pedem meum à lapsu. * Incedam coram Domino in terra viuorum. * Credidi, propterea loquar, ego laudaui maiorem in modum. * Ego dixi inter fugiendum, Omnes filij hominum mendaces. * Quid reddam coram Domino? omnes retributiones eius bonæ repensæ sunt super me. * Calicem redemptionis portabo, & in nomine Domini inuocabo. * Vota mea coram Domino reddam: narrabo tunc signa eius omni populo eius. * Honorifica coram Domino mors est quæ infertur sanctis eius. * Obsecro Domine, quia ego seruus tuus, ego seruus tuus filius ancillæ tuæ; soluisti catenam meam. * Coram te sacrificabo sacrificium oblationis, & in nomine Domini inuocabo. * Vota mea coram Domino reddam: narrabo tunc miracula eius omni populo ipsius. * In atriis domus sanctuarij Domini, in medio tui Ierusalem. laudate Deum.

PSAL. CXVII.

Laudate Dominum omnes populi, laudate cum omnes nationes. * Quoniam roborauit super nos beneficentiam suam, & veritas Domini in æternum. laudate Deum.

ριθ'.

1 * Ηγάπησα, ὅτι εἰσακτέ(ε) κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεή-
2 σεώς μου. * ὅτι ἐκλινε τὸ ὤτος αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡ-
3 μέραις μου ἐπικαλέσθην αὐτόν.
4 * ὡς ἐλάχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδ' ἐξ ὧσ' ἐσθλὸν
5 με. θλίψιν καὶ ὀδυῖνόν δι' ἐμὴν. * καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
6 ἐπικαλεσάμενος, ὃς κύριε ῥύσας τὴν ψυχὴν μου.
7 * ἐλεήμων ὁ κύριος ἐδίκαιε, ὃς ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
8 * φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώσει καὶ ἑσώ-
9 σέ με. * ἵπτις ῥεψὼν ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
10 του, ὅτι κύριος διηργέτησέ με.
11 * ὅτι ἐξείλετό τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ὅθεν ὁφ-
12 θαλμοῖς μου ἀπὸ δακρύων, ὃς ὅθεν πόδας μου ἀπὸ ὀλι-
13 δήματός.
14 * ὁ δαρεθήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Αλληλουϊα.

ριε.

10 * Εἰς δὲ τὴν ἐλάλησάν, ἐγὼ τὸ ἐταπεινώσειν ἐφ' ὅ-
11 δ' ἐλάλησα. * ἐγὼ τὸ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἀνθρώ-
12 πος ψύξης.
13 * τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ ὡς πρὸς πάντων ὧν ἀντα-
14 πέδωκέ μοι;
15 * ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
16 ἐπικαλέσθην αὐτόν.
17 * τὰς δούλ' αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον πάν-
18 τος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
19 * τίμιος ἐν δούλοις κυρίου ὁ θάνατός πάντων ὁσίων αὐτοῦ.
20 * ὃς κύριος ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς
21 παιδείας σου, διέρρηξας ὅθεν δεσμοῖς μου.
22 * ὅτι ἐξύψω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐ-
23 πικαλέσθην αὐτόν.
24 * τὰς δούλ' αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον πάν-
25 τος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
26 * ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου ἱερουργαλήμ.
27 Αλληλουϊα.

ρις.

1 * Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντες τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖτε αὐτὸν
2 πάντες οἱ λαοί.
3 * ὅτι ἐκράται ὡς τὸ ἐλεῖ αὐτὸς ἐφ' ἡμᾶς, ὃς ἡ ἀλή-
4 θεια τοῦ κυρίου μὴ εἰς τὸν αἰῶνα. αλληλουϊα.

קיח

* הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
 * יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו :
 * יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו :
 * יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו :
 * מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה :
 * יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם :
 * יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי :
 * טוב לחסור ביהוה מבטח באדם :
 * טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים :
 * כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם :
 * סבבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם :
 * סבבוני כדברים דעכו כאשר קוצים יהוה
 * כי אמילם :

* רחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני :
 * עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה :
 * קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה
 * עשה חיל :

* ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל :
 * לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה :
 * יסר יסרני יה ולמור לא נתנני :
 * פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה :
 * זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו :
 * אודך כי עניתני ותהי לי לישועה :
 * אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה :
 * מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו :
 * זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו :
 * אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצל יחה נא :
 * ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
 * יהוה :

PSAL. CXVIII.

1 **C**onfitemini Domino quoniam bonus, quo-
 2 niam in aeternum misericordia eius. * Dicat
 3 nunc Israel, quoniam in aeternum misericordia
 4 eius. * Dicat nunc domus Aaron, quoniam
 5 in aeternum misericordia eius. * Dicant nunc
 6 qui timent Dominum, quoniam in aeternum mi-
 7 sericordia eius. * De tribulatione inuocavi
 8 Dominum, exaudiuit me in latitudine Dominus.
 9 * Dominus mecum; non timebo quid faciat
 10 mihi homo. * Dominus mihi auxiliator,
 11 & ego despiciam odientes me.
 12 * Melius est sperare in Domino, quam spera-
 13 re in homine. * Melius est sperare in Domino,
 14 quam sperare in principibus.
 15 * Omnes gentes circundederunt me, in no-
 16 mine Domini quia ultus sum eas.
 17 * Circundederunt me & obsederunt me, in
 18 nomine Domini quia ultus sum eas.
 19 * Circundederunt me quasi apes, extinctae
 20 sunt quasi ignis spinarum, in nomine Domini
 21 quia ultus sum eas. * Impulsus impellebar
 22 ut caderem, & Dominus sustentauit me.
 23 * Fortitudo mea & laudatio Dominus, &
 24 factus est mihi ad salutem.
 25 * Vox laudis & salutis in tabernaculis in-
 26 florum: dextera Domini fecit fortitudinem.
 27 * Dextera Domini excelsa, dextera Domini
 28 fecit virtutem. * Non moriar, sed viuam;
 29 & narrabo opera Domini. * Corripuit cor-
 30 ripuit me Dominus, & morti non tradidit me.
 31 * Aperite mihi portas iustitiae, ingressus in eas
 32 confitebor Domino. * Haec porta Domino, in fi-
 33 intrabunt in eam. * Confitebor tibi, quoniam
 34 exaudisti me, & factus es mihi ad salutem.
 35 * Lapis quem reprobauerunt aedificantes, fa-
 36 ctus est in caput anguli.
 37 * A Domino factum est istud, hoc est mirabile
 38 in oculis nostris. * Haec dies quam fecit
 39 Dominus, exultemus & letemur in ea.
 40 * Obsecro Domine salua obsecro, obsecro Do-
 41 mine prosperare obsecro.
 42 * Benedictus qui venit in nomine Domini,
 43 benediximus vobis de domo Domini.

תרגום

קיח
 1 שבחו קדם ויי ארום טב ארום לעלם טובה :
 2 יימרו כדון דתליא דיי ארום לעלם טובה :
 3 יימרו כדון דתליא דיי ארום לעלם טובה :
 4 יימרו כדון דתליא דיי ארום לעלם טובה :
 5 מן עקתא קריתי אלהא קבל צלותי
 6 מימרא דיי בסעדי לא אדחל מה יעבד לי בר נש :
 7 מימרא דיי למסעדא יחי ואנא אחמי פרענותא בסנאי :
 8 טב למחרצא במימרא דיי מלמרחץ בבר נשא :
 9 טב למחרצא במימרא
 10 כל עממא אקפון יחי בשום מימרא דיי ארום אחוששנן :
 11 אקפוני לחוד חזרו יחי בשום מימרא
 12 אקפון לי תיך דבוריתא דלקון תיך אשתא בכובין בשום מימרא דיי רחצא ארום אחוששנן :
 13 מרחא דחית יחי חובי למנפל ומימרא דיי סיעני :
 14 תקפו ותשבחת דחיל על כל עממא ויי אמר במימרה ויהוה לי לפריק :
 15 ימנא דיי מרמא ימנא דיי עבדת חילא :
 16 ימנא דיי מרמא ימנא דיי עבדת חילא :
 17 לא אמות ארום אחי ואשתעי עובדי אלהא :
 18 מכסנא אכסנני אלהא ולמותא לא מסר יחי :
 19 פתחו לי מעלני צדקתא
 20 דין מעלנא דבית מקדשא דיי צדיקא יעלון בה :
 21 אהורי קוסך ארום קבלתא צלותי וחיות לי לפריק :
 22 טליא שבקו ארדליתא ביני בנותי דישו וזכאה לאתמנאה מלך ושלטן :
 23 מן קדם ויי תות דא היא פרישא קדמנא :
 24 דין וימא עבד ויי כדון ונחדיבה :
 25 בבכו מנך ויי פרוק בבכו מנך ויי אצלח כדון :
 26 בריך דאחי בשום מימרא דיי ברכנא
 יתכן מבית מקדשא דיי :

PSAL. CXVII.

Confitemini Domino quoniam bonus,
 quoniam in seculum misericordia eius.
 * Dicat nunc domus Israel, quoniam bo-
 nus, quoniam in seculum misericordia eius.
 * Dicat nunc domus Aaron, quoniam
 bonus, quoniam in seculum misericordia
 eius. * Dicant nunc omnes qui timent Do-
 minum, quoniam bonus, quoniam in se-
 culum misericordia eius. * De tribulatio-
 ne inuocaui Dominum, & exaudiuit me
 in latitudine. * Dominus mihi adiutor, &
 non timebo quid faciet mihi homo.
 * Dominus mihi adiutor, & ego despi-
 ciam inimicos meos. * Bonum est confide-
 re in Domino, quàm confidere in homine.
 * Bonum est sperare in Domino, quàm
 sperare in principibus. * Omnes gentes
 circueiunt me, & nomine Domini vltus
 sum in eos. * Circundantes circundede-
 runt me, & nomine Domini vltus sum in
 eos. * Circundederunt me sicut apes fau-
 ſ, & exarserunt sicut ignis in spinis, & no-
 mine Domini vltus sum in eos. * Impulsus
 euersus sum vt caderem, & Dominus sus-
 cepit me. * Fortitudo mea & laus mea Do-
 minus, & factus est mihi in salutem. * Vox
 exultationis & salutis in tabernaculis iu-
 storum. dextera Dñi fecit virtutē. * Dexte-
 ra Dñi exaltauit me. dextera Dñi fecit vir-
 tutem. * Nō moriar, sed viuam, & narrabo
 opera Dñi. * Castigas castigauit me Dñs, &
 morti nō tradidit me. * Aperte mihi portas
 iustitiæ: ingressus in eas confitebor Dño.
 * Hęc porta Dñi, iusti intrabunt in eam.
 * Confitebor tibi quoniam exaudisti me, & fa-
 ctus es mihi in salutē. * Lapidē quē repba-
 uerūt edificātes, hic factus est in caput an-
 guli. * A Dño factū est istud, & est mirabile
 in oculis nostris. * Hęc dies quam fecit Do-
 minus, exultemus & lætemur in ea. * O Do-
 mine saluum me fac iam, o Dñe bene pro-
 spare iā. * Benedictus q̄ venit in noīe Dñi:
 benediximus vobis de domo Domini.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. CXVIII.

Laudate Dominum, quoniam bonus, quoniam in æternum benignitas eius. * Dicant nunc Israel, quoniam in æternum benignitas eius. * Dicant nunc domus Aharon, quoniam in æternum benignitas eius. * De angustia inuocaui Deum, exaudiuit orationem meam in latitudine Deus. * Verbum Domini in adiutorium meum: non timebo quid mihi faciat homo. * Verbum Domini ad adiuuandum me, & ego videbo vltionem in osiores meos. * Melius est confidere in Verbo Domini, quàm confidere in homine. * Melius est confidere in Verbo Dñi, quàm confidere in principibus. * Omnes populi circū-
 dederunt me: in nomine Verbi Dñi propterea abscindam eos. * Circundederunt me, etiam circueiunt me: in nomine Verbi Domini confusus sum, ideò abscindam eos. * Circundederunt me sicut apes, arserunt sicut ignis in spinis: in nomine verbi Domini confusus sum, ideò abscindam eos. * Impulsione impulit me peccatum meum vt caderem: sed Verbum Domini adiuuit me. * Fortitudo mea & laus mea, qui timendus est super omnes gentes Dominus: dixit in verbo suo, & fuit mihi redemptor. * Vox laudis & redemptionis in tabernaculis iu-
 storum: dextera Domini edidit virtutem. * Dextera Domini exaltata: dextera Domini edidit virtutem. * Non moriar, sed viuam, & nar-
 rabo opera Domini. * Corripiendo corripuit me Dominus, & morti non tradidit me. * Aperite mihi portas iustitiæ, ingrediar illas, & lau-
 dabo Deum. * Hęc est porta domus sanctuarij Domini, iusti intrabunt in eam. * Confitebor coram te, quoniam accepisti orationē meam, & factus es mihi redemptor. * Puerum despexerunt edificatores, qui inter filios Issai meruit constitui rex & dominator. * A conspectu Domini hoc extitit, hoc mirabile est in conspectu nostro. * Hanc diem fecit Dominus, exultemus & lætemur in ea. * Obsecro te Domine confer salutem, obsecro te Domine prosperare nunc. * Benedictus qui venit in nomine Verbi Domini: benedicimus vobis de domo sanctuarij Domini.

ριζ.

1 * Εξομολογήσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
 2 ὦνα τ' ἔλεθ' αὐτῶν. * εἰπάτω δὴ οἱ κ' ἰσραήλ, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τ' ἔλεθ' αὐτῶν.
 3 * εἰπάτω δὴ οἱ κ' ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
 να τ' ἔλεθ' αὐτῶν.
 4 * εἰπάτωσαν δὴ πᾶντες ὁ φόβος ἡμῶν τὸν κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τ' ἔλεθ' αὐτῶν.
 5 * ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπή-
 κουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
 6 * κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσμαι τί ποιήσῃ
 7 μοι ὁ ἄνθρωπος. * κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ
 8 ἐπόψομαι ἐν ἐχθροῖς μου. * ἀγαθὸν πεποιθήσασθαι
 9 ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθήσασθαι ἐπ' ἄνθρωπον.
 10 * ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχουσι.
 11 * πάντες οἱ ἐκ τῆς ἐκκλῆσης μου, καὶ τὰ ὀνόματι κυ-
 12 ρίου ἡμῶν αὐτοῖς. * κυκλώσαντες ἐκκλῆσιν μου
 13 με, καὶ τὰ ὀνόματι κυρίου ἡμῶν αὐτοῖς.
 14 * ἐκκλῆσιν μου ὡς ἐν ἀκανθῶν, καὶ τὰ ὀνόματι κυρίου ἡμῶν
 15 αὐτοῖς. * ὡς εἰς ἀνέτραπιν τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύ-
 16 ριος ἐντέλεσεν ἔμῳ.
 17 * ἰχθὺς μου καὶ ὑμνησίς μου
 18 ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
 19 * φωνὴ ἀγαλλιάσεως ἐν σωτηρίᾳ ἐν σιλωαῖς δικαίων.
 20 δεξιὰ κυρίου ἐποίησε διώμην.
 21 * δεξιὰ κυρίου ὕψωσε με· δεξιὰ κυρίου ἐποίησε διώμην.
 22 * ὅτε ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσεται, καὶ διη-
 23 γήσεται τὰ ἔργα κυρίου. * παιδύων ἐπαίδυσέ με ὁ
 24 κύριος, ἐν τῇ θανάτῳ παρέδωκέ με. * ἀνοίξατέ μοι
 25 πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσασθαι
 26 τῷ κυρίῳ. * αὐτὴ ἡ πύλη ἐκ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν
 27 αὐτῇ. * ἐξομολογήσασθαι ὅτι ἐπήκυσας μου, καὶ ἐγένου
 28 μοι εἰς σωτηρίαν. * λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οικοδο-
 29 μῶντες, ἐστὶ ἐγένετο εἰς κεφαλὴν γωνίας. * ὡς ἀκύριος
 30 ἐγένετο αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
 31 * αὐτὴ ἡ μέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασόμε-
 32 θαι καὶ διφρανεῖ ὁ κύριος ἐν αὐτῇ. * ὡς κύριος σῶθαι δὴ, ὡς κύ-
 33 ριος ἐδόξω δὴ. * διλογηθήσεται ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
 34 ματι κυρίου. διλογηθήσεται ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
 35 ματι κυρίου. διλογηθήσεται ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
 36 ματι κυρίου.

אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבֹתֵינוּ עַד-
קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ :
אֱלֹהֵי אֶתְרוֹ וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ :
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

קיט

אֲשֶׁר־יָמִימִי דֶרֶךְ הַחַלְכִּים בְּתוֹרַת יְהוָה :
אֲשֶׁר־נִצְרִי עֲדָתוֹ בְּכָל־לֵב יִדְרֹשׁוּהוּ :
אֵף־לֹא פָעַלְוּ עוֹלָה בְּדַרְכֵי הַלְכוּ :
אֶתְּה צוֹיִתָּה פִקְדֵיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד :
אֲחִלִּי יִכְנוּ דַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֲקִיד :
אִזְלֹא־אֲבוֹשׁ בְּחַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ :
אוֹדֶךָ בִּישָׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָה :
אֶת־חֲקִידֶךָ אֲשֹׁמֵר אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־מָאֵד :
בְּמֵה יִזְכֶּה נַעַר אֶת־אֶרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרְךָ :
בְּכָל־לִבִּי דִרְשָׁתִּיךָ אֶל־תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ :
בְּלִבִּי צִפְנָתִי אֶמְרָתְךָ לִמְעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לִמְדֵנִי חֲקִיד :
בְּשִׁפְתֵי סִפְרָתִי כָל מִשְׁפָּטִי פִיד :
בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל־הוֹן :
בְּפִקְדֹנֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֶבִּיטֶה אֶרְחֹתֶיךָ :
בְּחֻקֶּיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂה לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרְךָ :
גָּמַל עַל־עֲבֹדְךָ אֲחִירִי וְאֲשֹׁמֵרָה דְּבָרְךָ :
גַּל־עֵינֵי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ :
גַּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֶל־תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ :
גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵרָא :
גַּעֲרַת זֵדִים אֶרְוֶים הַשִּׁגִּים מִמִּצְוֹתֶיךָ :
גַּל מַעֲלֵי חֲרָפָה וְבוֹז כִּי עֲדָתֶיךָ נִצְרָתִי :
גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבָרוּ עֲבֹדְךָ יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ :
גַּם־עֲדָתֶיךָ שַׁעֲשְׁעֵי אֲנָשִׁי עֲצָתִי :

27 * Deus Dominus & c. paruit nobis : fre-
quentate solennitatem in frondosis usque ad
28 cornua altaris. * Deus meus es tu, & con-
fitebor tibi : Deus meus, exaltabo te.
29 * Confitemini Domino quoniam bonus, quo-
niam in eternum misericordia eius.

ALEPH. PSAL. CXIX.

1 B Eati immaculati via, qui ambulant in Lege
2 Domini. * Beati qui custodiunt testimo-
nia eius, in toto corde requirunt eum.
3 * Nec enim qui operantur iniquitatem, in
4 viis eius ambulauerunt. * Tu mandasti pre-
5 cepta tua custodiri nimis. * Utinam diri-
6 gantur viae meae, ad custodienda praecepta tua.
7 Tunc non confundar, cum respexero ad omnia
8 mandata tua. * Confitebor tibi in directione
9 cordis, cum didicero iudicia iustitiae tuae.
10 * Praecepta tua custodiam, ne derelinquas
11 me usque nimis.

BETH.

12 * In quo corrigit iuuenis semitam suam? cum
13 custodierit verba tua. * In toto corde meo
14 exquisivi te : ne errare me facias à mandatis
15 tuis. * In corde meo abscondi eloquia tua,
16 ut non peccem tibi. * Benedictus tu Do-
17 mine, doce me praecepta tua. * In labiis meis
18 narraui, omnia iudicia oris tui. * In via te-
19 stimoniorum tuorum delectatus sum, quasi in
20 omnibus diuitiis. * In praeceptis tuis medi-
21 tabor, & contemplantur semitas tuas.
22 * In iustitiis tuis delectabor, non obliuiscar
23 verba tua.

GIMEL.

24 * Retribue seruo tuo; viam, & custodiam
25 verba tua. * Reuela oculos meos, & videbo
26 mirabilia de Lege tua. * Aduena ego sum in
27 terra, ne abscondas à me mandata tua.
28 * Desiderauit anima mea desiderare iudicia
29 tua in omni tempore. * Increpasti superbos : ma-
30 ledicti qui recedunt à mandatis tuis. * Aufer à
31 me opprobrium & contemptum, quoniam testi-
32 monia tua custodiui. * Et enim sederunt
33 principes, aduersum me loquebantur; seruus au-
34 tem tuus meditabatur praecepta tua.
35 * Sed et testimonia tua voluptas mea, quasi
36 viri amicissimi mei.

תרגום

אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבֹתֵינוּ עַד־
אֶתְרוֹ וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ :
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
אֲשֶׁר־יָמִימִי דֶרֶךְ הַחַלְכִּים בְּתוֹרַת יְהוָה :
אֲשֶׁר־נִצְרִי עֲדָתוֹ בְּכָל־לֵב יִדְרֹשׁוּהוּ :
אֵף־לֹא פָעַלְוּ עוֹלָה בְּדַרְכֵי הַלְכוּ :
אֶתְּה צוֹיִתָּה פִקְדֵיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד :
אֲחִלִּי יִכְנוּ דַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֲקִיד :
אִזְלֹא־אֲבוֹשׁ בְּחַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ :
אוֹדֶךָ בִּישָׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָה :
אֶת־חֲקִידֶךָ אֲשֹׁמֵר אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־מָאֵד :
בְּמֵה יִזְכֶּה נַעַר אֶת־אֶרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרְךָ :
בְּכָל־לִבִּי דִרְשָׁתִּיךָ אֶל־תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ :
בְּלִבִּי צִפְנָתִי אֶמְרָתְךָ לִמְעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לִמְדֵנִי חֲקִיד :
בְּשִׁפְתֵי סִפְרָתִי כָל מִשְׁפָּטִי פִיד :
בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל־הוֹן :
בְּפִקְדֹנֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֶבִּיטֶה אֶרְחֹתֶיךָ :
בְּחֻקֶּיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂה לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרְךָ :
גָּמַל עַל־עֲבֹדְךָ אֲחִירִי וְאֲשֹׁמֵרָה דְּבָרְךָ :
גַּל־עֵינֵי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ :
גַּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֶל־תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ :
גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵרָא :
גַּעֲרַת זֵדִים אֶרְוֶים הַשִּׁגִּים מִמִּצְוֹתֶיךָ :
גַּל מַעֲלֵי חֲרָפָה וְבוֹז כִּי עֲדָתֶיךָ נִצְרָתִי :
גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבָרוּ עֲבֹדְךָ יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ :
גַּם־עֲדָתֶיךָ שַׁעֲשְׁעֵי אֲנָשִׁי עֲצָתִי :

*Deus Dñs & illuxit nobis. cōstituite diē
solennē in condēsis, vsq; ad cornua altaris.
*Deus meus es tu, & confitebor tibi; Deus
meus es tu, & exaltabo te. Confitebor tibi,
quoniam exaudisti me, & factus es mihi in
salutē. *Confitemini Domino quoniā bo-
nus, quoniā in seculum misericordia eius.
Alleluia. PSAL. CXVIII. N

Beati immaculati in via, qui ambulāt in
Lege Dñi. *Beati q̄ scrutātur testimonia
eius, in toto corde exquirent eū. *Nō enim q̄
opantur iniquitatē, in viis eius ambulaue-
rūt. *Tu mādasti mādāta tua custodiri ni-
mis. *Vtinā dirigātur viē meā ad custodiē
dā iustificationes tuas! *Tūc nō cōfūdā,
cū p̄spexero in oīb' mādatis tuis. *Cōfite-
bor tibi in directione cordis, in eo q̄ didi-
ci iudicia iustitię tuę. *Iustificationes tuas
custodiā, nō me derelinquas vsq; quaque.
*In quo corrigit adolescētior viā suā? in
custodiendo sermones tuos. *In toto corde
meo exquisiui te, ne repellas me à mādatis
tuis. *In corde meo abscondi eloq̄a tua, vt
nō peccē tibi. *Bñdictus es Dñe, doce me
iustificationes tuas. *In labiis meis p̄nun-
ciaui oīa iudicia oris tui. *In via testimo-
niorū tuorū delectatus sum, sicut in oībus
diuitiis. *In mādatis tuis exercebor, & cōsi-
derabo vias tuas. *In iustificationibus tuis
meditabor, nō obliuiscar sermones tuos.
*RETRIBE seruo tuo, viuifica me, &
custodiam sermones tuos. *Reuela oculos
meos, & cōsiderabo mirabilia de Lege tua.
*Incola ego sum in terra, nō abscondas à me
mādāta tua. *Concupiuit anima mea desi-
derare iudicia tua in omni tēpore. *Incre-
pasti superbos: maledicti qui declinant à
mandatis tuis. *Aufer à me opprobrium &
contemptum, quia testimonia tua exqui-
siui. *Et enim sederunt principes, & aduer-
sum me loquebantur; seruus autem tuus
exercebatur in iustificationibus tuis. *Et
enim testimonia tua meditatio mea est.
& cōsilia mea iustificationes tuę.

*Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. συστήσαδε ἐορτὴν
ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κερμάτων τοῦ θυσιαστηρίου.
*Θεὸς μὲ εἶ σύ, καὶ ὁμομολογήσῃμαί σοι θεὸς μὲ εἶ σύ,
ὃ ἐψώσω σε. ὁμομολογήσῃμαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ
ἐξήκουσάς μου εἰς σωτηρίαν. *ὁμομολογῶντες τῷ κυρίῳ, ὅτι ἁ-
γιάς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεός σου. ἀλληλουῖα.

N ριή.

*Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, ὅτι πορεύονται ἐν νόμῳ
κυρίου. *μακάριοι ὅτι ἐξερδυνῶντες τὰ μαρτύρια σου,
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. *καὶ ὅτι ἐργαζόμενοι
τὴν δόξαν σου, ἐν ταῖς ὁδοῖς σου ἐπορεύθησαν. *σὺ ἐνε-
τείλω τὰς ἐντολάς σου ὅτι φυλάξας τὴν φρόνησιν.
*ὁ φελοῦν κατὰ θυμὸν αἱ ὁδοί σου τοῦ φυλάξας τὰ δικαιώ-
ματά σου. *ῥτε ἐμὴ αἰχμητὴς, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐ-
πὶ πάσαις αἰς ἐντολάς σου. *ὁμομολογήσῃμαί σοι ἐν διθύπῃ
καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῶν δικαιοσύ-
νης σου. *τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς
ἕως φρόνης. *ἐν τῇ κατὰ θυμὸν νεώτερος τῶν ὁ-
δῶν σου, ἐν τῷ φυλάξας σου λόγους σου. *ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μή ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
*ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐκρύψα τὰ λόγιά σου, ὅπως δὴ μὴ ἀ-
μάρτω σοι. *ὁ λόγος σου εἰ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγησα πᾶν τὸ κρίματά σου
τὸ σόματός σου. *ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς
ἐπὶ πλοῦτι πλῆτω. *ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολογήσῃ, καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετή-
σω, ὅτι ἐπλήσομαι τῶν λόγων σου.
*Ἀνταπόδοθ' τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω
τὸν λόγον σου. *ἀποκάλυψον τὸν ὀφθαλμόν μου, ὅτι κα-
τανοήσω τὰ θαυμάσια ἐν τῷ νόμῳ σου. *πάρεστι ἐγὼ
ἐμὶ ἐν τῇ γῇ, μή ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
*ἐπεπόθη ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρί-
ματά σου ἐν πλοῦτι καὶ ῥ. *ἐπετίμησας ὑπερηφάνους,
ἐπὶ κατὰ ῥ. ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. *πε-
ρίελε ἀπ' ἐμοῦ ὁ φόβος σου ὅτι ἐξεδύωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
ἐξεζήτησα. *καὶ ὅτι ἐκάλεισάν με ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὴ
κατελάλοιψαν. ὁ δὲ δούλος σου ἠδολόγηται ἐν τοῖς δικαιώ-
μασί σου. *καὶ ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν,
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Deus Dominus & illuxit nobis: ligate puerum ad sacrificium solennitatis catenis, donec sacrificaueris eum, & effuderitis sanguinem
in cornua altaris. *Deus meus es tu, & confitebor coram te: Deus meus, & laudabo te. *Confitemini coram Domino, quoniam
bonus, quoniam in aeternum benignitas eius.
Beati qui perfecti sunt via, qui ambulant in Lege Domini. *Beati qui obseruant testimonia eius, in toto corde quaerunt doctrinam
eius. *Etenim non operati sunt iniquitatem, in viis eius rectis ambulauerunt. *Tu praecepisti mandata tua custodiri multum.
*Bonum fuit mihi quod praeprauerim vias meas ad custodienda decreta tua. *Tunc non confundar, cum prospexero ad omnia man-
data tua. *Confitebor coram te in directione cordis, cum didicero iudicia iustitiae tuae. *Decreta tua custodiam, ne derelinquas me
proflus.
Beth. *In quo purificabit puer viam suam, vt obseruet iuxta verba tua? *In toto corde meo quaesivi do-
ctrinam tuam: ne aberrare me facias à mandatis tuis. *In corde meo abscondi verbum tuum, vt non peccarem coram te. *Benedictus
tu Domine, doce me decreta tua. *Labiis meis narraui omnia iudicia oris tui. *In via testimoniorum tuorum gaudis sum, sicut in
omni opulencia. *De praeceptis tuis loquar, & speculabor vias tuas. *In decretis tuis delectabor, non obliuiscar verbi tui.
Gimel. *Retribue bonum seruo tuo, & viam, & custodiam verbum tuum. *Reuela oculos meos, & considerabo miranda
de Lege tua. *Peregrinus ego sum in terra: non auferas à me mandata tua. *Desiderauit anima mea desiderium iudiciorum tuo-
rum in omni tempore. *Increpasti superbos: maledicti qui aberrant à praeceptis tuis. *Aufer à me opprobrium & contemptum,
quoniam testimonia tua custodiui. *Quinetiam sedentes principes de me loquuntur: seruus verò tuus intentus est in annunciationi-
bus decretorum tuorum. *Etiam testimonia tua delectatio mea, auctores consilij mei.

* דְּבַקָה לְעֶפֶר נַפְשִׁי חַיִּי כְּדִבְרְךָ :
 * דְּרָכֵי סִפְרֹתַי וְהִעֲנֵנִי לְמִדְּנֵי חֻקֶּיךָ :
 * דֶּרֶךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאִשִּׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ :
 * דִּלְפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִימֵנִי כְּדִבְרְךָ :
 * דֶּרֶךְ שֹׁקֵר הִסֵּר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנֵנִי :
 * דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בַּחֲרָתִי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיֵתִי :
 * דְּבַקְתִּי בְּעִדּוֹתֶיךָ יְהוָה אֵל תְּבִישָׁנִי :
 * דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי :
 * הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאַצְרֶנּוּ עֵקֶב :
 * הִבִּינֵנִי וְאַצְרֶה תוֹרַתְךָ וְאַשְׁמְרֶנּוּ בְּכָל לֵב :
 * הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בֹו הִפְצֵתִי :
 * הֵט לִבִּי אֶל עִדּוֹתֶיךָ וְאֵל אֵל בְּצַע :
 * הֶעֱבֵר עֵינֵי מִרְאֹת שׁוֹא בְּדֶרֶךְ חַיִּי :
 * הִקֵּם לְעִבְדְּךָ אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ :
 * הֶעֱבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים :
 * הִנֵּה תֵּאֱבָתִי לְפִקּוּדֶיךָ בְּצִדְקַתְךָ חַיִּי :
 * וַיִּכְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ בְּאִמְרַתְךָ :
 * וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דְּבַר כִּי בְּטַחְתִּי כְּדִבְרְךָ :
 * וְאֵל תֵּצֵל מִפִּי דְּבַר אֱמֶת עַד מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ
 יִחְלָתִי :
 * וְאַשְׁמְרֶה תוֹרַתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 * וְאֶתְהַלֵּכָה בְּרַחֲבָה כִּי פִקּוּדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי :
 * וְאִדְבָּרָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִּים וְלֹא אֲבוֹשׁ :
 * וְאַשְׁתַּעֲשַׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי :
 * וְאַשָּׂא כָפִי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאִשִּׁיחָה
 בַּחֻקֶּיךָ :
 * זְכֹר דְּבַר לְעִבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלָתֵנִי :
 * זֹאת נִחַמְתִּי בְּעֵינַי כִּי אִמְרַתְךָ חִיתָנִי :
 * זֵדִים הִלִּיצְנִי עַד מָאֵד מִתּוֹרַתְךָ לֹא נָטִיתִי :

25 DALETH. * Adhæsit pulveri anima mea,
 26 vivifica me iuxta verbum tuum.
 27 * Vias meas exposui, & exaudisti me, do-
 28 ce me iustitiam tuam. * Viam præceptorum
 29 tuorum fac me intelligere, & loquar in mira-
 30 bilibus tuis. * Distillavit anima mea præstul-
 31 titia, serva me iuxta eloquium tuum.
 32 * Viam mendacij aufer à me, & Legem tuam
 33 dona mibi. * Viam fidei elegi, iudicia tua
 34 proponebam. * Adhæsi testimoniis tuis Do-
 35 mine, ne confundas me. * Viam mandatorum
 36 tuorum curram, quoniam dilatasti cor meum.
 37 H E. * Ostende mihi Domine viam præ-
 38 ceptorum tuorum, & custodiam eam per vesti-
 39 gium. * Doce me, & observabo Legem tuam,
 40 & custodiam eam in toto corde.
 41 * Deduc me in semita mandatorum tuorum,
 42 quia ipsam volui. * Inclina cor meum ad
 43 testimonia tua, & non ad auaritiam.
 44 * Auerte oculos meos ne videant vanitatem:
 45 in via tua vivifica me. * Suscita sermo
 46 tuo eloquium tuum in timore tuo.
 47 * Auerte opprobrium meum quod reueritum
 48 sum, quia iudicia tua bona.
 49 * Ecce concupiui præcepta tua; in iustitia
 50 tua vivifica me.
 51 V A V. * Et veniant mihi misericordia tua
 Domine, & salus tua iuxta eloquium tuum.
 * Et respondebo exprobrantibus mihi ser-
 monem, quia speravi in sermone tuo. * Et ne
 auferas de ore meo verbum veritatis & quæni-
 mis, quoniam iudicia tua expectavi. * Et custo-
 diam Legem tuam iugiter in sempiternum &
 45 ultra. * Et ambulabo in spacio, quia præ-
 46 cepta tua exquisivi. * Et loquar in testimoniis
 47 tuis coram regibus, & non confundar.
 48 * Et delectabor in mandatis tuis quæ dilexi.
 49 * Et leuabo manus meas ad mādāta tua quæ
 dilexi, & loquar in præceptis tuis.
 50 Z A I N. * Memento sermonis seruo tuo,
 51 quem me sperare fecisti. * Hæc est consolatio
 mea in afflictione mea, quia eloquium tuum vi-
 uificat me. * Superbi deridebant me nimis,
 à Lege tua non declinaui.

תרגום

25 אֲדַבְּקָה לְעֶפֶר נַפְשִׁי אֲחִי יְהוָה דִּבְרְךָ :
 26 אֲגַמֵּת נַפְשִׁי מִדְּוֹנָא קִיָּם יְהוָה כְּדִבְרְךָ :
 27 אֲדַבְּקָה בְּפִרְשֹׁתֶיךָ :
 28 אֲגַמֵּת נַפְשִׁי מִדְּוֹנָא קִיָּם יְהוָה כְּדִבְרְךָ :
 29 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 30 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 31 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 32 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 33 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 34 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 35 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 36 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 37 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 38 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 39 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 40 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 41 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 42 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 43 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 44 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 45 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 46 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 47 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 48 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 49 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 50 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :
 51 אֲדַבְּקָה בְּסִפְרֹתֶיךָ וְיִי לֹא תִבְחַתֵּנִי :

7 ¹ ADHÆSIT pauimēto aīa mea: viuifi- 25
ca me secūdu verbū tuū. ² Vias meas enun- 26
tiaui, & exaudisti me: doce me iustificatio-
nes tuas. ³ Viā iustificationū tuarū instrue 27
me, & exercebor in mirabilibus tuis. ⁴ Dor 28
mitauit anima mea p̄ tædio, cōfirma me in
verbis tuis. ⁵ Viā iniquitatis amoue à me, 29
& ⁶ Lege tua miserere mei. ⁷ Viam veritatis 30
elegi, iudicia tua non sum oblitus. ⁸ Ad- 31
hæsi testimoniis tuis, Domine, noli me
confundere. ⁹ Viam mandatorum tuorum 32
cucurri, cū dilatasti cor meum.

7 ¹ LEGEM pone mihi Dñe, viam iustifica 33
tionum tuarum, & exquiram eam semper.
² Da mihi intellectū, & scrutabor Legem 34
tuā, & custodiā illā in toto corde meo. ³ De- 35
duc me in semitā mādatorum tuorū, quia
ipsam volui. ⁴ Inclina cor meū in testimo- 36
nia tua, & non in auaritiā. ⁵ Auerte ocu- 37
los meos ne videant vanitatem, in via tua
viuifica me. ⁶ Statue seruo tuo eloquiū tuū 38
in timore tuo. ⁷ Amputa opprobrium meū 39
quod suspicatus sum, quia iudicia tua io-
cunda. ⁸ Ecce concupiui mandata tua, in 40
æquitate tua viuifica me.

1 ¹ Et veniat super me misericordia tua 41
Dñe, salutare tuum secundū eloquium
tuum. ² Et respondebo exprobratib' mihi 42
verbum, quia speraui in sermonibus tuis.
³ Et ne auferas de ore meo verbū veritatis 43
vſquequaque, quia in iudiciis tuis super-
spau. ⁴ Et custodiā Legē tuā semp in secu- 44
lū & in seculū seculi. ⁵ Et ambulabā in lati- 45
tudine, q̄a mādāta tua exq̄siui. ⁶ Et loque- 46
bar in testimoniis tuis in cōspectu regum,
& nō confundebat. ⁷ Et meditabar in man 47
datis tuis, quæ dilexi-nimis. ⁸ Et leuaui ma 48
nus meas ad mandata tua, quæ dilexi, &
exercebar in iustificationibus tuis.

1 ¹ MEMOR esto verborū tuorū seruo tuo, 49
i quibus sp̄e dedisti mihi. ² Hec me cōsolata 50
est in humilitate mea, quia eloquiū tuum
viuificauit me. ³ Supbi iniquē agebāt vſq; 51
quaque; à Lege autem tua non declinaui.

25 ¹ Εκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κτ' 25
26 τὸν λόγον σου. ² τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγήσασθαι ἐπ' ἡμέρας μου, 26
27 δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου. ³ ὁδὸν δικαιομάτων σου 27
σωτέψόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 ⁴ ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με 28
29 ἐν τοῖς λόγοις σου. ⁵ ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὰ 29
30 νόμῳ σου ἐλέησόν με. ⁶ ὁδὸν ἀληθείας ἠρεπασάμην, τὰ 30
31 κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ⁷ ἐκολλήθην τοῖς μαρ- 31
32 τυρίοις σου κύριε, μή με καταιχνώης. ⁸ ὁδὸν ἐντολῶν σου 32
ἐδεξαμην, ὅτι ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

33 ⁹ Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιο- 33
34 μάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. ¹⁰ σωτέψόν 34
35 με, καὶ ἐξεργασθήσω τὸν νόμον σου, ὥστε φυλάξω αὐτὸν ἐν ὁ- 35
36 λῇ καρδίᾳ μου. ¹¹ ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν 36
37 σου, ὅπως αὐτὴν ἡθέλησα. ¹² κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς 37
38 τὰ μαρτύριά σου· καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. ¹³ ἀπόσρεψον 38
39 τὸ ὄφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ 39
40 σου ζῆσόν με. ¹⁴ ἤσπον τὰ δέλω σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν 40
41 φόδον σου. ¹⁵ περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπιδυσα, 41
42 ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστὰ. ¹⁶ ἰδὲ ἐπεθύμησα τὰς ἐν- 42
43 τολάς σου ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ζῆσόν με.

44 ¹⁷ Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ σωτή- 44
45 ρίόν σου κτ' τὸν λόγον σου. ¹⁸ καὶ ἀποκλεισθήσονται τοῖς 45
46 ὀνειδίζουσίν μοι λόγοι, ὅτι ἠλπίσα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

47 ¹⁹ καὶ μὴ παύσῃς ἐν τῷ σώματί μου λόγον ἀληθείας 47
48 ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. ²⁰ καὶ φυ 48
49 λάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα ὥστε εἰς τὸν αἰῶ- 49
50 να τοῦ αἰῶνος. ²¹ καὶ ἐπορεύομαι ἐν πλατυσμά, ὅπως τὰς 50
51 ἐντολάς σου ἐξεζητήσω. ²² καὶ ἐλάλησεν ἐν τοῖς μαρ- 51
52 τυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠχυνόμην.

53 ²³ καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα 53
54 σφόδρα. ²⁴ καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐν- 54
55 τολάς σου, αἷς ἠγάπησα, καὶ ἠδολόγησάμι ἐν τοῖς δι- 55
56 καιώμασί σου.

57 ²⁵ Μνήσθητι τῶν λόγων σου τὰ δέλω σου ὧν ἐπήλ- 57
58 πισάς με. ²⁶ αὕτη με παρακάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει 58
59 μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με.

60 ²⁷ ὑπερήφανοι παρενόμου ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ 60
61 νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

DALETH. ¹ Adhæsit pulueri anima mea: viuifica me secundū verbum tuum. ² Vias meas enarraui, & accepisti orationē meam: doce me statuta tua. ³ Viam mandatorum tuorum fac me intelligere, & loquar de mirabilibus factis tuis. ⁴ In angore fuit anima mea p̄ tædolo: viuifica me secundū verbum tuum. ⁵ Viam mendacij aufer à me, & Lex tua misereatur mei. ⁶ Viam fidei elegi, iudicia tua posui. ⁷ Adhæsi testimoniis tuis, Domine: ne me confundas. ⁸ Viam mandatorum tuorum percurram, cū dilataueris cor meum. ⁹ Doce Domine me viam decretorum tuorum, & seruabo eam vſque ad complementum. ¹⁰ Da mihi intellectum, & seruabo Legem tuam, & custodiam illam in toto corde. ¹¹ Deduc me in semitam p̄ceptorum tuorum, quoniam in illa complacui mihi. ¹² Inclina cor meum in testimonia tua, & non in pecuniam. ¹³ Auerte oculos meos à videnda falsitate, secundū verbum tuum facta bona sunt. ¹⁴ Confirma seruo tuo verbum tuum quod sit ad timorem tuum. ¹⁵ Amoue opprobrium meum quod timui, quoniam iudicia tua bona sunt. ¹⁶ Ecce desideravi p̄cepta tua, iustitia tua viuifica me. ¹⁷ Et veniant super me misericordiae tuæ Domine, redemptio tua secundū verbum tuum. ¹⁸ Et respondebo exprobranti mihi verbum, quoniam speraui in verbo tuo. ¹⁹ Et ne auferas de ore meo verbum veritatis penitus, quoniam ad iudicia tua expectaui. ²⁰ Et seruabo Legem tuam semper in secula seculorum. ²¹ Et ambulabo in latitudine viarum tuarum, quoniam p̄cepta tua quesui. ²² Et loquar de testimoniis tuis coram regibus, & non confundar. ²³ Et delectabor in mandatis tuis quæ dilexi. ²⁴ Et leuabo manus meas ad mandata tua quæ dilexi, & loquar de p̄ceptis tuis. ²⁵ Memento verbi erga seruum tuum, propter quod expectare me fecisti. ²⁶ Hac fuit consolatio mea in afflictione mea, quoniam Verbum tuum viuificauit me. ²⁷ Superbis illudentibus mihi nimis, de Lege tua non declinaui.

* זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם :
 * ולעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך :
 * זמרת היר לי חקיד בבית מגורי :
 * זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך :
 * זאת היתה לי כי פקדיך נצרתני :
 * חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך :
 * חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך :
 * חשבת דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך :
 * חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :
 * חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי :
 * חצור לילה אקום להודות לך על משפטי
 צדקך :
 * חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך :
 * חסדך יהוה מלאה הארץ חקיד למדני :
 * טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך :
 * טוב טעם ודעה למדני כי במצותיך
 האמנתי :
 * טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי :
 * טוב אתה ומטיב למדני חקיד :
 * טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב מאצר
 פקודיך :
 * טפש כחלב לבס אני תורתך שעשעתי :
 * טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיד :
 * טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף :
 * ידיך עשוני ויכוננוני ה' ינני ואלמדני
 מצותיך :
 * יראיך יראוני וישמחוני לדברך יחלתי :
 * ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
 עניתני :
 * יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך :

52 * Recordatus sum iudiciorum tuorum à se-
 53 culo Domine, & consolatus sum. * Horror
 54 obtinuit me ab impiis, qui dereliquerunt Legem
 54 tuam. * Carmina erant mihi praecepta tua,
 55 in domo peregrinationis meae. * Recordatus
 55 sum in nocte nominis tui Domine, & custo-
 56 diui Legem tuam. * Hoc factum est mihi,
 56 quia praecepta tua custodiui.
 57 HETH. * Pars mea Domine: dixi ut cu-
 58 stodiam verbum tuum.
 58 * Deprecatus sum vultum tuum in toto cor-
 59 de meo, miserere mei secundum eloquium tuum.
 60 * Recogitavi vias meas, & conuersti pedes
 61 meos ad testimonia tua.
 60 * Festinaui, & non neglexi custodire man-
 61 data tua. * Funes impiorum implicauerunt
 62 me, Legem tuam non sum oblitus.
 62 * Medio noctis surgam ad confitendum tibi,
 63 super iudicia iustitiae tuae. * Particeps ego
 64 sum omnium timentium te, & custodientium
 64 praecepta tua. * Misericordia tua Domine
 65 plena est terra, praecepta tua doce me.
 65 TETH. * Bene fecisti cum seruo tuo Do-
 66 mine, secundum verbum tuum.
 66 * Bonum sermonem & scientiam doce me,
 67 quia mandatis tuis credidi.
 67 * Antequam audirem, ego ignoravi, nunc au-
 68 tem eloquium tuum custodiui. * Bonus es
 69 tu & beneficus, doce me praecepta tua.
 69 * Applicabant mihi mendacium superbi, ego
 70 autem in toto corde seruabam praecepta tua.
 70 * Incrassatum est velut adeps cor eorum, &
 71 go in Lege tua delectabar. * Bonum mihi quia
 72 afflictus sum, ut discerem praecepta tua.
 72 * Melior est mihi lex oris tui, super millia
 73 auri & argenti.
 73 IOD. * Manus tuae fecerunt me & firma-
 74 uerunt me, doce me, & discam mandata tua.
 74 * Qui timent te, videbunt me, & latibun-
 75 tur, quia sermonem tuum expectaui.
 75 * Scio Domine quia iustum iudicium tuum,
 76 & verè afflixisti me.
 76 * Sit obsecro misericordia tua in consolatio-
 ne mea, sicut locutus es seruo tuo.

תרגום

52 * זכרתי מעלמא וי ואתנחמח :
 53 * רחיתא אחזתני מרשעים ושבקין אוריך :
 54 * תשבתן הו לי גזירתך בבית
 55 * זכרתי בליליא שמך וי ונמרת אוריך :
 56 * דא הו לי לזכותא ארום פקודיך נמרת :
 57 * חולקי
 58 * צליתי קדמך בכל לבא חוס עלי היך מימרך :
 59 * חשבת לאוטבא אורי ואתיב רגלי לסהדותך :
 60 * ורח ולא אחשבת למשר פקודיך :
 61 * סיעת רשעים אתכנשו עלי אוריך לא נשיתי :
 62 * בפלגות ליליא אקום לשבחה
 63 * חברא אנא לכל דחליו מנך ולנשרי פקודיך :
 64 * טובך וי מליא ארעא גזירתך אלף יתי :
 65 * טבא עבדת עם עבדך וי היך דבריך :
 66 * שפיר טעם ומנדעא אלף יתי ארום בפקודיך הימנח :
 67 * עד לא אתחגף
 68 * טב אנח ומטיב אלף יתי גזירתך :
 69 * חברו עלי שקרא וירני אנא בכל לבא אטור פקודיך :
 70 * אשטמם היך חריב יצרא ולבהז אנא אוריך פרנקי :
 71 * טב לי אוריך פמך מאלף בכרין דרהבא וסימא :
 72 * רחליך יחמון יתי ויחדק ארום לפתגמן אורכת :
 73 * ידעת וי ארום וקאין דינך ובקשטא סנפחני :
 74 * יהו פרו חסדך לנחמתי היך מימרך לעבדך :

* Memor fui iudiciorum tuorum à seculo 52
Dñe, & consolatus sum. * Defectio tenuit 53
me à peccatoribus derelinentibus Legē 54
tuā. * Cantabiles erant mihi iustificationes 54
tuæ, in loco peregrinationis meæ. * Memor 55
fui in nocte nominis tui Domine, & custo-
dii Legem tuam. * Hæc facta est mihi, 56
quia iustificationes tuas exquisiui.

¶ * PORTIO mea es Dñe: dixi custodire 57
Legem tuam. * Deprecatus sum faciem tuā 58
in toto corde meo: miserere mei secundum
eloquiū tuum. * Cogitavi vias tuas, & con- 59
verti pedes meos in testimonia tua. * Para- 60
tus sum & non sum turbatus, vt custodiā
mandata tua. * Funes peccatorum circum- 61
plexi sunt me, & Legem tuā non sum obli-
tus. * Media nocte surgebam, ad confiten- 62
dum tibi super iudicia iustificationis tuæ.

* Particeps ego sum omnium timentium 63
te, & custodientium mandata tua. * Mife- 64
ricordia tua Domine plena terra: iustifica-
tiones tuas doce me.

¶ * BONITATEM fecisti cum seruo tuo 65
Domine secundum verbum tuum. * Boni- 66
tatem, & disciplinam, & scientiam doce
me, quia mandatis tuis credidi. * Prius- 67
quàm humiliarer, ego deliqui, propterea
eloquium tuum custodiui. * Bonus es tu 68
Dñe, & in bonitate tua doce me iustifica-
tiones tuas. * Multiplicata est sup me iniq- 69
tas superborū, ego autē in toto corde meo
scrutabor mandata tua. * Coagulātū est si- 70
cut laccor eorū, ego verò Legē tuā medita-
tus sum. * Bonū mihi quia humiliasti me, 71
vt discam iustificationes tuas. * Bona mihi 72
lex oris tui super millia auri & argenti.

¶ * MANVS tuæ fecerunt me & plasma- 73
uerunt me: da intellectum mihi, & discam
mandata tua. * Qui timēt te, videbunt me 74
& lætabuntur, quia in verba tua superspe-
raui. * Cognoui Domine quia æquitas iu- 75
dicia tua, & veritate humiliasti me. * Fiat 76
iam misericordia tua vt cōsoletur me se-
cundum eloquium tuum seruo tuo.

52 * ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ
53 παρηλήθην. * ἀθυμία κατέχευέ με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν
54 τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. * ψαλταὶ ἦσαν
μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ προικίας μου.
55 * ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύ-
56 λαξα τὸν νόμον σου. * αὕτη ἐγγήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐξεζήτησα.

57 ¶ Μέρους μου εἶ κύριε, εἶπα τὸ φυλάξασθαι τὸν νό-
58 μου σου. * ἐδέξθην τὸ πρῶτόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
59 μου, ἐλέησόν με καὶ τὸ λόγιόν σου. * διελογισάμην
τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέσρεψα σὺ πόδας μου εἰς τὰ μαρ-
60 τύριά σου. * ἠτοιμάσθην ὥστε ἐλασθῆναι, & φυ-
61 λάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. * χοινία ἀμαρτωλῶν πε-
ρεπλάκησάν μοι, καὶ ὁ νόμος σου ὥστε ἐπελατόμην.

62 * μεθύσκον ἐξεγέρσας, τὸ ἐξομολογεῖσθαι αἰθε-
ρὶ τὰ κρίματά της δικαιοσύνης σου.

63 * μέτεχθ' ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβερῶν σε, καὶ
τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 * τὸ ἐλέησόν σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σε
διδάξόν με.

65 ¶ * Χρησότητά ἐποίησας καὶ τὸ δέλου σου κύριε καὶ
66 τὸν λόγον σε. * χρησότητά, καὶ παιδείαν, καὶ γνώσιν
67 δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σε ἡπίσθυνα. * πρὸς
68 με λαπεινώσθην, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λό-
69 γόν σου ἐφύλαξα. * χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ
χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 * ἐπληρώθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δ' ἐν
70 ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. * ἐπυρώθη
ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δ' τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 * ἀθάβον μοι ὅτι ἐλαπύνωσάς με, ὅπως δὴ μάθω τὰ δι-
72 καιώματά σου. * ἀθάβος μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου,
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

73 * Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσθην με, συν-
έπόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74 * Ὁ φοβερῶν σε ὄψονταί με καὶ διφρανεθήνται,
75 ὅτι εἰς σὺ λόγους σου ἐπήλπισα. * ἔγνω κύριε ὅτι δι-
καιοσύνη τὰ κρίματά σου, ὥστε ἀληθείᾳ ἐλαπύνωσάς με.

76 * ἡγηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τὸ πρῶτον καλέσαι με καὶ τὸ
λόγιόν σου τὸ δέλω σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

- 52 Recordatus sum iudiciorum tuorum à seculo Domine, & consolationem accepi. 53 Tremor inuasit me ab impiis qui derelin-
quunt Legem tuam. 54 Hymni fuerunt mihi decreta tua in domo habitaculi mei. 55 Recordatus sum nocte nominis tui Domi-
ne, & seruavi Legem tuam. 56 Hæc fuit mihi ad meritum, quoniam mandata tua seruavi.
57 Pars mea Domine: dixi vt custodiam verbum tuum. 58 Oraui coram te in toto corde: miserere mei secundum ver-
bum tuum. 59 Cogitavi bonas facere vias meas, vt conuertam pedes meos ad testimonia tua. 60 Festinaui, & non distuli obser-
uare mandata tua. 61 Cohors impiorum congregata est contra me, Legem tuam non sum oblitus. 62 In medio noctis surgam
vt laudes dicam coram te, propter iudicia iustitiæ tuæ. 63 Socius ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua.
64 Benignitate tua Domine plena est terra, decreta tua doce me. 65 Congruam rationem, & scientiam doce me,
quia præceptis tuis credidi. 66 Priusquàm affligerer, fui ego in errore: nunc autem Verbum tuum obleruavi. 67 Bonus es & bene-
ficus, doce me statuta tua. 68 Concinnarunt contra me mendacium superbi: ego autem in toto corde seruabo mandata tua. 69 Bonum mihi est quod humiliatus
fuerim, vt discam statuta tua. 70 Melior est mihi lex oris tui, quàm millia talenta auri & argenti. 71 Qui timent te, videbunt
me, & lætabuntur: quia Verbum tuum expectaui. 72 Noui Domine quoniam iusta sunt iudicia tua, & in veritate afflixisti me.
73 Sint quæso pietates tuæ ad consolationem meam, iuxta verbum tuum factum seruo tuo.

* יבאנוי רחמיך ואחירה כי תורתך שעשעי:
 * יבשו זדים כי שקר עותוני ואני אשיח
 בפקדיך:
 * ישובו לי יראיך וידעי עדתיך:
 * יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש:
 * כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי:
 * כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני:
 * כי הייתי כנאד בקיטור חקך לא שכחתי:
 * כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט:
 * כרו לי זדים שיחור אשך לא בתורתך:
 * כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני:
 * כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקדיך:
 * בחסדך חניני ואשמרה עדות פיך:
 * לעולם יהוה דברך נצב בשמים:
 * לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד:
 * למשפטך עמדו היום כי הכל עבדיך:
 * לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:
 * לעולם לא אשכח פקדיך כי בם

חיותני:

* לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
 * ליקוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן:
 * לכל תבלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:
 * מר אהבתי תורתך כל היום היא

שיחתי:

* מאיבי תחבמני מצותך כי לעולם היא לי:
 * מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
 * מוקנים אתבונן כי פקדיך נצרת לי:
 * מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמך דברך:
 * ממשפטך לא סרתי כי אתה הורתני:
 * מה נמלצו לחבי אמרתך מדבש לפי:

78 * Veniant mihi misericordiae tuae & vi-
 uam, quia Lex tua delectatio mea.
 78 * Confundantur superbi, quoniam inique
 contriuerunt me, ego autem loquar in praecep-
 79 tis tuis. * Reuertantur ad me qui timent te,
 & qui sciunt testimonium tuum.
 80 * Fiat cor meum perfectum in praeceptis tuis,
 ut non confundar.
 81 CAPH. * Defecit in salutare tuum anima
 82 mea, verbum tuum expectavi. * Consumpti
 sunt oculi mei in verbum tuum, dicentes, Quā-
 83 do consolaberis me? * Cum essem quasi vter
 in pruina, praecepta tua non sum oblitus.
 84 * Quot sunt dies serui tui, quando facies
 85 in persequentibus me iudicium? * Foderunt
 86 mihi superbi foueas, quae non erant iuxta Le-
 86 gem tuam. * Omnia mandata tua vera:
 falsò persecuti sunt me, auxiliare mihi.
 87 * Paulominus consumpserunt me in terra,
 88 ego autem non dimisi praecepta tua.
 88 * Secundum misericordiam tuam viuifica
 me, & custodiam testimonia oris tui.
 89 LAMED. * In aeternum Domine verbum
 90 tuum stat in calo. * In generatione & ge-
 92 neratione fides tua: fundasti terram & stat.
 91 * Iudicio tuo stant usque hodie, quia omnia
 92 seruiunt tibi. * Nisi quòd Lex tua delectatio
 93 mea, forte perissem in pressura mea. * In sem-
 pitemum non obliuiscar praeceptorum tuorum,
 94 quia per ipsa viuificasti me. * Tuus sum ego,
 95 salua me, quoniam praecepta tua quaesui. * Me
 96 expectauerunt impij ut perderent me, testimo-
 96 nium tuum considerabo. * Omnis consumma-
 tionis vidi finem, latum praeceptum tuum nimis.
 97 MEM. * Quàm dilexi Legem tuam! tota die
 98 hac meditatio mea. * Super inimicos meos in-
 struis me mādato tuo, quia in sempiternum hoc
 99 est mihi. * Super omnes qui docebat me eruditus
 100 sum, quia testimonia tua meditatio mea est. * Su-
 per senes intellexi, quia praecepta tua seruauit.
 101 * Ab omni semita mala prohibui pedes meos, ut
 102 custodirem verba tua. * A iudiciis tuis non re-
 103 cessi, quia tu illuminasti me. * Quàm dulce gut-
 turi meo eloquium tuum! super mel ori meo.

תרגום

78 יתח עלי רחמיך ואחירה אוריתך פרנקי:
 79 יחבין לא לפני דחליך וידעי סהדותך:
 80 יחא לבי בלא מום בגיורתך מן בגלל ולא אכחתי:
 81 רגנח לפרקנך נפשי
 82 ספר עיני למימרך למימתי תנחם יתי:
 83 ארום הויתי היך זרנוקא פקטרא קימך לא אנשיתי:
 84 כרוז לי זרנין שוחן ולא פקדונך באוריתך:
 85 כזעיר פון שיציו יתי בארעא ואנא לא שבקת פקודיך:
 86 כמה יומי עבדך אימתי תעבד ברדפי דינא:
 87 כעזיר פון שיציו יתי בארעא ואנא לא שבקת פקודיך:
 88 כעזיר פון שיציו יתי בארעא ואנא לא שבקת פקודיך:
 89 כעזיר פון שיציו יתי בארעא ואנא לא שבקת פקודיך:
 90 לעלם יי פחגמך קנים בשמיא:
 91 לדר ודר היסנותך אהקנתא ארעא וקוסתא:
 92 לעלם לא אנשי פקודיך
 93 אלהי אוריתך פרנקי ארין אוברה בסגופי:
 94 לעלם לא אנשי פקודיך
 95 לולי אמתני רשיעא לא אבדא יתי סהדותך אתבונן:
 96 לולי אמתני רשיעא לא אבדא יתי סהדותך אתבונן:
 97 כמרה רחמח אוריתך כלי יוסא חוה שוחי:
 98 כמרה רחמח אוריתך כלי יוסא חוה שוחי:
 99 מכל מלמדי השכלתי אשכלת ארום סהדותך שותא דילי:
 100 מכל ארחא בישא מנעת רגלי מן בגלל דאשר דברך:
 101 מכל ארחא בישא מנעת רגלי מן בגלל דאשר דברך:
 102 מכל ארחא בישא מנעת רגלי מן בגלל דאשר דברך:
 103 מכל ארחא בישא מנעת רגלי מן בגלל דאשר דברך:
 104 כמה חלון למוריגי מימרך בסימן יתיר מדבשא לפמי:
 105 כמה חלון למוריגי מימרך בסימן יתיר מדבשא לפמי:

*Veniant mihi miserationes tuæ, & viuā, 77
 q̄a Lex tua meditatio mea est. *Cōfundā- 78
 tur supbi, quia iniuste iniquitatē fecerūt in
 me, ego autē exercebor in mādatistuis. *Cō 79
 uertatur mihi timētes te, & q̄ *cognoscūt
 testimonia tua. *Fiat cormeū immaculatū 80
 in iustificationibus tuis, vt nō cōfundar.
 3 *DEFICIT in salutare tuū aīa mea, *in 81
 verba tua supsp̄auī. *Defecerūt oculi mei 82
 in eloquiū tuum, dicētes, Quādo cōsola-
 beris me? *Quia factus sum sicut vter in 83
 pruina, iustificationes tuas nō sum oblit⁹.
 *Quot sunt dies serui tui? quando facies 84
 mihi de p̄sequētib⁹ me iudiciū? *Narra- 85
 uerunt mihi iniqui fabulationes, sed nō vt
 Lex tua Dñe. *Omnia mandata tua veri- 86
 tas. iniquē persecuti sunt me, adiuua me.
 *Paulominus confumauerunt me in 87
 terra; ego autem non dereliqui mandata
 tua. *Secundū misericordiam tuam vi- 88
 uifica me, & custodiā testimonia oris tui.
 4 IN æternum Dñe verbū tuū p̄manet 89
 in cælo. *In generatione & ḡnationē ve- 90
 ritas tua. fudasti terrā & p̄manet: *Ordi- 91
 natione tua p̄seuerat dies, quoniā oīa ser-
 uiunt tibi. *Nisi q̄ Lex tua meditatio mea 92
 est, tunc fortē piūsem in humilitate mea.
 *In æternum nō obliuiscar iustificationes 93
 tuas, q̄a i ipsi uiuificasti me. *Tuus sū ego, 94
 saluū me fac, quoniā iustificationes tuas
 exquisiui. *Me expectauerunt peccatores 95
 vt p̄derēt me, testimonia tua itellexi. *Oīs 96
 cōsumatiōis vidi finē, latū mandatū tuū
 nimis. 5 *QVAM dilexi Legē tuā Dñe! 97
 tota die meditatio mea est. *Sup̄ inimi- 98
 cos meos prudētē me fecisti mādato tuo,
 q̄a in æternū mihi est. *Super oēs docētes 99
 me itellexi, q̄a testimonia tua meditatio
 mea est. *Sup̄ senes itellexi, quia mādata 100
 tua quæsiui. *Ab omni via mala prohibui 101
 pedes meos, vt custodiā verba tua. *A iu- 102
 diciis tuis non declinaui, quia tu legem
 posuisti mihi. *Quām dulcia faucibus 103
 meis eloquia tua, super mel ori meo!

77 *ἐλθέτωσαν μοι οἱ κρημοί σου, ἵνα ζήσωμαι, ὅτι ὁ
 78 νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. *αἰχλυνθήτωσαν
 ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἐνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδο-
 79 λεγήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. *Ἐπιστρέψάτωσαν
 μοι οἱ φοβούμενοί σε, ἵνα οἱ γνώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
 80 *ἡγηθήτω ἡ καρδία μου ἁμώμος ἐν τοῖς δικαίωμα-
 σί σου, ὅπως μὴ αἰχλυνθῶ.
 81 6 *Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς δὲ
 82 λόγους σου ἐπὶ ἠλπίσα. *Ἐξέλπιον ὁφθαλμοί μου
 εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, πότε ᾤξασθαί με;
 83 *ὅτι ἐξηθήνη ὡς ἀσπὶς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου
 84 ὅσα ἐπέλαθόμενον. *πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δου-
 λου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν κατεδικοντων με κεί-
 85 ριν; *διηγέσονται μοι ᾤοντομοὶ ἀδολεγίας, ἀλλ' οὐχ ὡς
 86 ὁ νόμος σου κύριε. *πάσαι αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια.
 87 ἀδίκως κατεδίωξόν με, βοήθησόν μοι. *ᾤξασθα-
 88 τὰς ἐντολάς σου. *ἡτ' ἐλεός σου ζήσόν με, καὶ φυ-
 λάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
 89 7 *Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμνύει ἐν τῇ
 90 οὐρανῷ. *εἰς ἡμερῶν καὶ ἡμερῶν ἡ ἀλήθειά σου. ἐθε-
 91 μελίωσας τὴν γλῶσσαν καὶ διαμνύει. *τῇ διατάξει σου δια-
 92 μνύει ἡμέρας, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλά σου. *εἰμὶ ὅτι ὁ νό-
 93 μος σου μελέτη μου ἐστίν, ὅτε ἀπώλωμιν ἐν τῇ ταπείνωσει
 94 σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζησάς με. *σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
 95 δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. *ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτω-
 96 λοὶ ὅτι ἔδοξέ μοι, τὰ μαρτύριά σου ζήτηκα. *πάσης
 συντελείας εἶδον πέρας, πλησεία ἡ ἐντολή σου ῥόδρα.
 97 8 *ὡς ἠγάπησας τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέ-
 98 ραν μελέτη μου ἐστίν. *ὑπὲρ δὲ ἔχθρας μου ἐσόφι-
 99 ράς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοὶ ἐσίν.
 100 *ὑπὲρ πάντας δὲ διδάσκοντας με ζήτηκα, ὅτι τὰ
 101 μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. *ὑπὲρ πρεσβυτέρους
 102 συήκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτηκα. *ἐκ πάσης
 ὁδοῦ πονηρῆς ἐκάλυσα δὲ πόδας μου, ὅπως ἀφ' φυλά-
 103 ξω δὲ λόγους σου. *ἀπὸ τῶν κημάτων σου ὅσα ἐξέ-
 κλινά, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. *ὡς γλυκέα τὰ λά-
 ρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

77 Obueniant mihi misericordiae tuæ, & viuam, quoniam Lex tua delectationes meæ sunt. 78 Confundantur superbi, quoniam iniquē subuerterunt me: ego loquar de mandatis tuis. 79 Reuertantur ad doctrinam meam timētes te, & qui sciunt testimonia tua. 80 Fiat cor meum immaculatum in præceptis tuis, vt non confundar. 81 CAP. 82 Desiderauit redemptionem tuam anima mea, verbumque tuum expectaui. 83 Defecerunt oculi mei in verbum tuum, dicentes: Quando consolaberis me? 84 Quoniam factus sum sicut vter ad fumum: statuta tua non sum oblitus. 85 Quot sunt dies serui tui? quando facies in persecutores meos iudicium? 86 Foderunt mihi superbi foueas, quas non præcepisti in Lege tua. 87 Omnia mandata tua veritas: falsò persecuti sunt me, adiuua me. 88 Parum absuit quin consumpserint me in terra, ego verò non obmisi præcepta tua. 89 Secundum misericordiam tuam viuifica me, & custodiam testimonia oris tui. 90 I AM E D. 91 In æternum Domine verbum tuum firmum est in cælo. 92 In generatione & generationem veritas tua: præparasti terram & firmasti. 93 Iudiciis tuis permanet hodie, quoniam cuncta seruiunt tibi. 94 Nisi Lex tua delicia meæ fuissent, tunc perissem in afflictione mea. 95 In æternum non obliuiscar præceptorum tuorum, quoniam in ipsis viuificasti me. 96 Tuus ego sum, salua me, quoniam mandata tua quæsiui. 97 Me expectauerunt impij vt perderent me, testimonia tua intelligam. 98 Omnium in quibus fui sollicitus atque prospexi, vidi finem. latum est mandatum tuum valdè. 99 MEM. 100 Quam dilexi Legem tuam! tota die ipsa est locutio mea. 101 Abundantius quàm inimicos meos docet me mandata tua, quoniam in æternum ipsa apud me est. 102 Plusquàm omnes doctores mei itellexi, quoniam meditatio mea testimonia tua sunt. 103 Plusquàm sapientes intelligam, quoniam præcepta tua seruaui. 104 Ab omni via mala prohibui pedes meos, vt custodiam verbum tuum. 105 A iudiciis tuis non declinaui, quoniam tu docuisti me. 106 Quam dulcia palato meo verba tua! dulciora sunt quàm mel ori meo.

מפקודיך אתבונן על-כן שנאתי כל-אֶרֶח *
 שָׁקֶר :
 נר-לרגלי דברך ואור לנתיבותי :
 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך :
 נענית עד-מאד יהוה חניני כדברך :
 נדבות פירצה נא יהוה ומשפטיך למדני :
 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי :
 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי :
 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המר :
 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב :
 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי :
 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי :
 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי :
 סמכני באמתך ואחיה ואל תבישני משברי :
 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד :
 סלית כל-שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם :
 סיגים השבת כל-רשעי-ארץ לכן אהבתי
 עדותיך :
 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי :
 עשיתי משפט וצדק בל-תניחני לעשקי :
 ערב עבדך לטוב אל-יעשקני זדים :
 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך :
 עשה עם-עבדך כחסדך וחקיך למדני :
 עבדך אני הבינני ואדע עדותיך :
 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך :
 על-כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז :
 על-כן כל-פקודי כל ישרתי כל-אֶרֶח שקר
 שנאתי :
 פלאות עדותיך על-כן נצרתם
 נפשי :

104 * Præcepta tua considerabam, propterea odiui omnem semitam mendacij.
 105 NVN. * Lucerna pedi meo verbum tuum,
 106 & lux semite meae. * Iuravi & perseverabo, ut custodiam iudicia iustitie tue. * Afflictus sum usque nimis: Domine vivifica me iuxta
 107 verbum tuum. * Voluntaria oris mei complacent tibi Domine, & secundum iudicia
 108 tua doce me. * Anima mea in manu mea
 109 semper, & Legis tue non sum oblitus.
 110 * Posuerunt impij laqueum mihi, & à præceptis tuis non aberravi. * Hereditas mea
 111 testimonia tua in sempiternum, quia gaudium
 112 cordis mei sunt. * Inclinaui cor meum ut facerem iustitias tuas, propter eternam retributionem.
 113 SAMECH. * Tumultuosos odiui, et Legem tuam dilexi. * Proteccio mea & scutum
 114 meum tu es, verbum tuum expectavi. * Recedite à me maligni, & custodiam mandata Dei
 115 mei. * Confirma me secundum verbum tuum, & viam; & noli me confundere ab expectatione mea. * Auxiliare mihi, & saluus ero, &
 116 deleabor in præceptis tuis iugiter. * Abieci omnes qui ignorant præcepta tua, quia mēdax
 117 cogitatio eorum. * Quasi scoriā computasti omnes impios terre, propterea dilexi testimonia tua. * Horripilavit à timore tuo
 118 caro mea, & iudicia tua timui.
 119 HAIN. * Feci iudicium & iustitiam: non derelinquas me his qui calumniantur me.
 120 * Sponde pro seruo tuo in bonum, ne calumnientur me superbi. * Oculi mei defecerunt in salutare tuum, & in eloquium iustitie tue.
 121 * Fac cum seruo tuo iuxta misericordiam tuam, & præcepta tua doce me. * Servus tuus ego: instrue me, & cognoscam testimonia tua.
 122 * Tempus est ut facias Domine, prævaricati sunt Legem tuam. * Propterea dilexi mandata tua, super aurum & topazion.
 123 * Propterea in universa præcepta direxi, omnem semitam mendacij odio habui.
 124 PHE. * Mirabilia testimonia tua, idcirco custodiuit ea anima mea.

תרגום

מפקודיך אתבונן מטל היכנא שנית כל בר נש דמשקר :
 105 היך שרגא דמנהר לרגלי דברך ונהורא לכבשי :
 106 אומית וקיסח למשר דיני וכותך :
 107 אסתנפת עד לחרא יי אסי יתי היך דברך :
 108 נכסיתא דפמי אתרעי כרון יי
 109 נפשי מסתכנא כד על גב ידי תדירא ואוריתך לא אתנשיתי :
 110 סדרו רשיעא קמלא לי ומפקודיך לא טעיתי :
 111 אסתנה סהדותך לעלם ארום חדות לבי הנון :
 112 אצליתי לבבי למעבד גזירתך לעלם עד סופא :
 113 דחשבין מחשבון סריקן שניתי ואוריתך רחמח :
 114 טמרי ותריסי את לפתגמך אורכת :
 115 זורו מני מבאשין
 116 סמוך יתי במימך ואחי ולא תבחתני סכליותי :
 117 סעד יתי ואחפרק ואנענע בגזירתך תדירא :
 118 כבשת כל רשעין מגזירתך ארום שקרא נכליהון :
 119 פסוליא פסקתא בטלתא כל רשעי ארעא מטל היכנא רחמח סהדותך :
 120 סצלחב סדלותך בשרי ומדיניך דחלח :
 121 עבדך דינא וצדקתא לא תשבקנני לסלומי :
 122 ערב עבדך
 123 עיני סברו לפרקנך ולמיסר צדקך :
 124 עבר עם עבדך היך חסדך וגזירתך אלף יתי :
 125 עבדך אנא חבין יתי ואדע סהדותך :
 126 עדן למעבד רעותא דיני אפישו תלמידא אוריתך :
 127 מטל היכנא רחמח
 128 מטל היכנא כל פקודך כלחון תרצחון כל אורח שקר שניתי :
 129 פרישן סהדותך מטל היכנא נטרחנן נפשי :

* A mandatis tuis intellexi, propterea 104
odiui omnem viam iniquitatis.
105 * LUCERNA pedibus meis. Lex tua, &
lumen semitis meis. * Iuravi & statui custo- 106
dire iudicia iustitiæ tuæ. * Humiliat⁹ sum 107
usquequaq; Dñe, vivificame secundū ver-
bum tuū. * Volūtaria oris mei, beneplaci- 108
ta fac-ia Dñe, & iudicia tua doce me. * Ani 109
ma mea in manibus tuis semp, & Legē tuā
nō sum oblitus. * Posuerūt peccatores la- 110
queū mihi, & de mādatis tuis nō erravi.
* Hæreditate acquisiui testimonia tua in 111
æternum, quia exultatio cordis mei sunt.
* Inclinaui cor meū ad faciendas iustifica- 112
tiones tuas in æternū, ppter retributionē.
113 * INIQVOS odio habui, at Legē tuā
dilexi. * Adiutor meus & susceptor me⁹ es 114
tu, in verba tua supersperaui. * Declinate à 115
me maligni, & scrutabor mandata Dei
mei. * Suscipe me secundū eloquiū tuum, 116
& vivifica me, & nō confundas me ab ex-
pectatione mea. * Adiuua me, & saluus e- 117
ro, & meditabor in iustificationibus tuis
semper. * Spreuisti omnes discedentes à iu- 118
stificationib⁹ tuis, quia iniusta cogitatio
eorum. * Præuaricantes reputaui oēs pec- 119
catores terre, ideò dilexi testimonia tua.
* Confige à timore tuo carnes meas, à 120
iudiciis enim tuis timui.
121 * FECI iudicium & iustitiam, non
tradas me calūniatibus me. * Suscipe seruu 122
tuū in bonū, nō calumniētur me superbi.
* Oculi mei defecerunt in salutare tuum, 123
& in eloquiū iustitiæ tuæ. * Fac cum seruo 124
tuo secundū misericordiā tuā, & iustifi-
cationes tuas doce me. * Seruus tuus sum 125
ego: da intellectum mihi, & sciā testimo-
nia tua. * Tempus faciendi Dño, dissipa- 126
uerunt Legē tuam. * Ideò dilexi mandata 127
tua super aurum & topazion. * Propterea 128
ad omnia mandata tua dirigebar, om-
nem viam iniquam odio habui.
129 * MIRABILIA testimonia tua, ideò
scrutata est ea anima mea.

104 * Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶ-
σαν ὁδὸν ἀδικίας.
105 * Λύχν⁹ τοῖς ποσί μου νόμ⁹ σου, & φῶς ταῖς
106 ποσί μου. * ὥμοσα καὶ ἔστησα & φυλάξασθαι κρί-
107 ματά σου δικαιοσύνης σου. * Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύ-
108 ριε, ζῆσόν με κ⁹ τὸν λόγον σου. * τὰ ἐκείνα τοῦ στόματός
μου, διδόνηθον δὴ κύριε, & τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
109 * Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, & τοῦ νόμου
110 σου οὐκ ἐπελαθόμην. * ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι,
111 καὶ ἐν τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. * ἐκληρονόμησα
τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τ⁹ καρ-
112 διά μου εἰσίν. * ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι
ταῖς δικαίωματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
113 * Παρενόμοις ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
114 * Βοηθός μου καὶ διπλήτηρ μου εἶ σύ, εἰς σὺν λόγους
115 σου ἐπήλπισα. * ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηροὶ ἄνθρωποι, καὶ
116 ἔξερδυνήσω τὰς ἐντολάς σου θεός μου. * ἀνπλασθε με κ⁹
τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, & μὴ καταλαχυνθῶ με ἀπὸ τῆς
117 πονηρίας μου. * βοήθησόν μοι, & σωθήσομαι, καὶ με-
118 λετήσω ἐν τοῖς δικαίωμασί σου διαπαντός. * ἔξεδύνωσας
πάντας σὺν ἀποστατούταις ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι
119 ἀδικον τὸ ἐν τῷ μήματι αὐτῶν. * ᾤξασθαι νοήσας ἐλογά-
μην πάντας σὺν ἁμαρτωλοῖς τ⁹ γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπη-
120 σα τὰ μαρτύριά σου. * καθήλωσον ἐν σφόδρα σου τὰς
ζάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
121 * Ἐποίησα κῆμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ ᾤξασθαι
122 με τοῖς ἀδικοῦσί με. * ἐκδέξαί τὸν δούλόν σου εἰς ἀ-
γαθόν, μὴ συκοφαντῆσαι τωσάν με ὑπερήφανοι.
123 * Ὁφθαλμοί μου ἔξελιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου,
124 & εἰς τὸ λόγιόν σου δικαιοσύνης σου. * ποίησον κ⁹ δού-
λου σου κ⁹ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαίωματά σου δίδαξόν
125 με. * δούλος σου εἰμι ἐγώ, σκέπσον με, καὶ γνώρο-
126 май τὰ μαρτύριά σου. * καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ κ⁹
127 εἶναι. διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. * διὰ τοῦτο ἠγάπησα
τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τὸ πάζιον.
128 * διὰ τοῦτο πᾶσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθέ-
μην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα.
129 * Θαυμάσα τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἔξη-
ρευνήσεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

104 A præceptis tuis erudiar, propterea odi omnem virum mendacem. 105 N V N. 105 Sicut lucerna illucens pedi meo verbum tuum, & lumen semitæ meæ. 106 Iuravi & constitui custodire iudicia iustitiæ tuæ. 107 Afflictus sum vehementer Dñe, sana me secundū verbum tuum. 108 Oblationes oris mei velis obsecro Dñe, & iudicia tua doce me. 109 Anima mea periclitatur, ac si in superficie manus meæ esset semper, at Legem tuam non sum oblitus. 110 Tetenderunt impij laqueum mihi, & a præceptis tuis non aberravi. 111 Hæreditatis iure possedi testimonia tua in æternum, quoniam gaudium cordis mei sunt. 112 Inclinaui cor meum ut faciat mandata tua in æternum usque ad finem. 113 S A M E C H. 113 Cogitantes cogitationes vanas odio habui, & Legem tuam dilexi. 114 Abscondio mea & scutum meum tu es: in verbum tuum speravi. 115 Recedite à me scelerati, & custodiam mandata Dei mei. 116 Sustenta me in verbo tuo, & viam: & ne confundas me ab expectatione mea. 117 Adiuua me, & saluus ero; & meditabor in statutis tuis semper. 118 Conculcasti omnes aberrantes a præceptis tuis, quoniam mendax est deceptio eorum. 119 Idola confregisti, aboleuisti omnes impios terræ; propterea dilexi testimonia tua. 120 Inflammat præ timore tui caro mea, & à iudiciis tuis timui. 121 H A I N. 121 Feci iudicium & iustitiam. ne deferas me calumniatoribus meis. 122 Sponde pro seruo tuo in bonum; ne calumnia me opprimant superbi. 123 Oculi mei sperauerunt in redemptione tua, & in verbo iustitiæ tuæ. 124 Age cum seruo tuo secundū misericordiam tuam, & præcepta tua doce me. 125 Seruus tuus ego sum, da mihi intellectum, & sciam testimonia tua. 126 Tempus est faciendi voluntatem Domini: adauxerunt discipuli Legem tuam. 127 Propterea dilexi mandata tua super aurum & obrizum. 128 Propterea omnia mandata tua, ea iniquam omnem viam iniquam odio habui. 129 P H L. 129 Mirabilia testimonia tua, propterea custodiuit ea anima mea.

*Declaratio sermonū tuorū illuminabit, & intellectū dabit paruulis. *Os meū apui, & attraxi spiritū, quia mādāta tua desiderabā. *Aspice in me & miserere mei, secundū iudiciū diligētū nomē tuū. *Gress⁹ meos dirige secundū eloquiū tuū, & non dñetur mei oīs iniustitia. *Redime me à calūniis hominū, & custodiā mādāta tua. *Faciē tuam illumina sup̄ seruū tuū, & doce me iustificationes tuas. *Exitus aquarū deduxerūt oculi mei, quianō custodiui Legē tuam. *Iustus es Dñe, & recta iudicia tua. *Mādasti iustitiā testimonia tua, & veritate nimis. *Tabescere me fecit zel⁹ tuus, quia oblit⁹ sunt verba tua inimici mei. *Ignitū eloquiū tuū vehemēter, & seruus tuus dilexit illud. *Adolescentulus ego sum & cōtēptus, iustificationes tuas nō sum oblitus. *Iustitia tua iustitia in æternū, & Lex tua veritas. *Tribulationes & angustie inueniunt me, mādāta tua meditatio mea. *Æquitas testimonia tua in æternū; intellectū da mihi, & viam. *CLAMAVI in toto corde meo, exaudi me Dñe, iustificationes tuas requirā. *Clamaui ad te, saluum me fac, & custodiā testimonia tua. *Præueni in iustitia tua, & clamaui, in verba tua sup̄spāui. *Præueniunt oculi mei ad diluculū, ut meditarer eloquia tua. *Vocē meā audi, Dñe, secundū misericordiā tuā, secundū iudiciū tuū viuifica me. *Appropinquauerūt psequētes me iniquitati, à Lege autē tua lōgē facti sūt. *Propes tu Dñe, & oēs viæ tuæ veritas. *Initiō cognoui de testimoniis tuis, quia in æternum fundasti ea. *VIDE humilitatē meā & eripe me, quia Legē tuam non sum oblitus. *Iudiciū meum & redime me, propter eloquiū tuum viuifica me. *Longē à peccatoribus salus, quia iustificationes tuas nō exquisierunt. *Misericordiæ tuæ multæ Domine, secundū iudiciū tuū viuifica me. *Multi qui psequuntur me & tribulant me, à testimoniis tuis non declinaui.

130 * ἡ δὴ λῶσις τῶν λόγων σου φωτίζει καὶ σωπεῖ νηπίους.
131 * τὸ ῥῶμα μου λύοιζα, καὶ εἰλκυσά πενθεῖν, ὅτι τὰς ἐν-
132 τλάς σου ἐπεπόθουν. * Ἐπὶ βλεφάρων ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλῆ-
σόν με, καὶ τὸ κῆμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
133 * τὰ διαβήματα μου κατὰ νόμον καὶ τὸ λόγιόν σου, καὶ
134 μὴ κατὰ κυριεύσάτω μου πάντα δυνάμεις. * λυτρώσαι
135 με ἀπὸ συκοφαντίας δυνάμεων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντο-
136 λὰς σου. * τὸ πρὸς σὺν τὸν ἐπὶ φθῶν ἐπὶ τὸν δ' ἐλόν σου,
136 καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. * δι' ἐξόδους ὑδάτων κα-
τέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ ἐκ ἐφύλαξας τὸν νόμον σου.
137 * Δίκαιος εἰ κύριε, καὶ δυνάμεις αἱ κρίσεις σου.
138 * ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν
139 ἡσυχίας σου. * Ἐξέτιξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν
140 λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. * πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφό-
141 δρα, καὶ ὁ δ' ἐλός σου ἠγάπησεν αὐτό. * νεώτερος ἐγώ εἰμι
καὶ ἔξωθεν ὁ μῦθος, τὰ δικαιώματά σου ὅσα ἐπελαθόμην.
142 * ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος
143 σου ἀλήθεια. * Ἐλπίσεις καὶ ἀνάγκη δ' ὀργισθή με· αἱ ἐντο-
144 λὰς σου μελέτη μου. * δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς
τὸν αἰῶνα· σωπέσόν με, καὶ ζήθουμαι.
145 * Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύ-
146 ριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. * ἐκέκραξα θι, σω-
147 σόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. * πρὸς φθῶσα
ἐν ἀσπίδι, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα.
148 * πρὸς φθῶσαν ὁ ὀφθαλμός μου πρὸς ὀρθρὸν ἔμε-
149 λετῶν τὰ λόγια σου. * τὸ φῶγός μου ἀκουσον κύριε καὶ
τὸ ἐλός σου, καὶ τὸ κῆμα σου ζήσόν με.
150 * πρὸς σὺν τὸν ἐκ τὰς ἀδυνάτειάς μου δυνάμεις, ἀπὸ τῶν
ἐχθρῶν σου ἐμακρυνθήσονται.
151 * ἐλπίς εἰς σὺν κύριε, καὶ πάντα αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
152 * κατὰ δόχους ἐγνων ἐν τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
153 * Ἰδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξέλθ' με, ὅτι ἐν νόμῳ
σου ὅσα ἐπελαθόμην. * κῆνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λυτρώ-
155 σαι με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. * μακρὸν ἀπὸ ἀμαρ-
τωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐκ ἐξέζητησάν.
156 * ὁ οἰκτιρμός σου πολλοὶ κύριε, καὶ τὸ κῆμα σου ζή-
157 σόν με. * πολλοὶ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐλπίοντές με,
ἐν τῶν μαρτυρίων σου ὅσα ἐξέκλιναν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

130 Impressio verbi tui illuminabit obscuros, dabit intellectum simplicibus. 131 Os meum aperui & didici, quoniam mandata tua volui. 132 Respice me, & miserere mei, pro consuetudine tua erga diligentes nomen tuum. 133 Gressus meos dirige in verbum tuum, & ne des potestatem in me vlli iniquitati. 134 Redime me à calumnia hominum, & custodiam mandata tua. 135 Splendorem faciei tuæ lucere fac in seruo tuo, & doce me decreta tua. 136 Fluenta aquarum emittant oculi mei, quoniam non custodierunt Legem tuam. 137 Iustus es tu Domine, & recta iudicia tua. 138 Præcepisti iustitiam testimoniorum tuorum, & veritatem valde. 139 Dissipauit me zelus meus, quoniam oblit⁹ sunt verbi tui molestatores mei. 140 Purum est verbum tuum valde, & seruus tuus dilexit illud. 141 Paruulus ego sum & contemptus; mandata tua non sum oblitus. 142 Iustitia tua iustitia in æternum, & Lex tua veritas est. 143 Oppressio & angustia eueniunt mihi: mandata tua delicta mea sunt. 144 Iustitia & testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & viam. 145 CLAMAVI in toto corde, exaudi me Domine, decreta tua custodiam. 146 Inuocaui te, redime me, & custodiam testimonia tua. 147 Præueni in aurora, & oraui, & verbum tuum expectaui. 148 Anticipauerunt oculi mei vigilias matutinas & vespertinas, ut loquerer de verbo tuo. 149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: secundum iudicia tua viuifica me. 150 Appropinquauerunt qui sequuntur scelus: à Lege tua longē facti sunt. 151 Propes tu Domine, & omnia mandata tua veritas. 152 A principio cognitionem consecutus sum de testimoniis tuis, quod in æternum fundaueris ea. 153 VIDE afflictionem meam, & libera me; quia Legem tuam non sum oblitus. 154 Age causam meam, & redime me: in verbo tuo viuifica me. 155 Longē ab impiis abest salus, quoniam mandata tua non exquisierunt. 156 Misericordiæ tuæ multæ sunt Domine: secundum iudicia tua viuifica me. 157 Multi persecutores mei & molestatores mei sunt, à testimoniis tuis non declinaui.

* רֹאֵתִי בְּגֵדִים וְאֶת־קוֹטְטוֹ אֲשֶׁר אֶמְרָתְךָ
 לֹא שָׁמְרוּ:
 * רֹאֵה כִּי-פָקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כַּחֲסֹדְךָ חֲיִנִּי:
 * רֹאשׁ-דְּכֶרֶךְ אִמַּת וְלְעוֹלָם כָּל-מִשְׁפַּט צִדְקָךְ:
 * שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 * שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל-אֶמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֹּל רֹב:
 * שָׁקֵר שֵׁנָאֲתִי וְאֶת־עֵבֶה תוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:
 * שְׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטִי צִדְקָךְ:
 * שְׁלוֹסֶרֶב לֶאֱהָבִי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְשׁוֹל:
 * שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי:
 * שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדָתֶיךָ וְאֶהְבֶּם מֵאֵד:
 * שְׁמֵרְתִּי פָקוּדֶיךָ וְעֲדָתֶיךָ כִּי כָל-דְּרָכֵי נִגְדָךְ:
 * תִּקְרַב רַנְתִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה כְּדְּכֶרֶךְ הַבִּינְנִי:
 * תִּבּוֹא תַחֲנֹנֲתִי לִפְנֶיךָ כְּאֶמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי:
 * תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תְהִלָּה כִּי תִלְמַדְנִי חֲקִידָה:
 * תַּעַן לְשׁוֹנִי אֶמְרָתְךָ כִּי כָל-מִצּוֹתֶיךָ צִדְקָה:
 * תְּהִי-יָרֵךְ לְעֹזְרִנִּי כִּי פָקוּדֶיךָ בַּחֲרָתִי:
 * תִּאֲבֹנֵנִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעֵנִי:
 * תַּחֲיֵנִי נַפְשִׁי וְתַהַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרֵנִי:
 * תַּעֲשִׂיתִי כִּשְׁה אֲבִד בִּקְשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא
 שָׁכַחְתִּי:

קכ

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל-יְהוָה בַּצִּרְתָּה לִּי קָרָאתִי
 וַיַּעֲנֵנִי:
 * יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שָׁקֵר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה:
 * מִה-יִתֵּן לְדוֹמָה-יִסִּיף לֵךְ לְשׁוֹן רַמְיָה:
 * חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים עִם-גִּחְלִי רַתְּמִים:
 * אוֹיֵה לִּי כִּי גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם-אֶהְלִי קָדְרִי:
 * רַבַּת שְׁכֵנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלוֹם:
 * אֲנִי-שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמְרוּ לְמַלְחָמָה:

158 * Vidi prænaricantes, & mœrebam, quia
 159 Verbum tuum non custodierunt. * Vide quo-
 niam precepta tua dilexi, Domine, iuxta mi-
 160 sericordiam tuam vivifica me. * Caput ver-
 borum tuorum veritas, & in sempiternum
 omne iudicium iustitiae tuae. SIN.
 161 * Principes persecuti sunt me sine causa;
 162 Verba autem tua timuit cor meum. * Gaudens
 ego in eloquio tuo, sicut qui inuenit spolia mul-
 163 ta. * Mendacium odio habui & detestatus
 164 sum, Legem tuam dilexi. * Septies in die
 laudavi te, super iudiciis iustitiae tuae.
 165 * Pax multa diligentibus Legem tuam, &
 166 non est illis scandalum. * Expectavi salu-
 tare tuum Domine, & mandata tua feci.
 167 * Custodiuit anima mea testimonia tua, &
 168 dilexit ea nimis. * Custodiui precepta tua
 et testimonia tua, quia omnes viae meae in con-
 169 spectu tuo. THAV.
 170 * Ingrediatur laus mea coram te Domine,
 171 secundum verbum tuum doce me. * Veniat
 deprecatio mea ante vultum tuum, secundum
 172 eloquium tuum libera me. * Fundent labia
 mea hymnum, docebis enim me precepta tua.
 173 * Loquetur lingua mea sermonem tuum,
 174 quia omnia mandata tua iusta.
 175 * Sit manus tua auxiliatrix mea, quia pre-
 176 cepta tua elegi. * Desideravi salutare tuum
 Domine, & Lex tua voluptas mea.
 175 * Vivet anima mea & laudabit te, & in-
 176 dicia tua auxiliabuntur mihi. * Erravi
 quasi ovīs perdita: quare servum tuum; quia
 mandatorum tuorum non sum oblitus.
 Canticum graduum. PSAL. CXX.
 1 AD Dominum in tribulatione mea clamavi,
 2 & exaudivit me. * Domine libera animam
 3 meam à labio mendacij, à lingua dolosa. * Quid
 4 dabitur tibi, aut quid apponetur tibi à lingua
 5 dolosa? * Sagitta potentis acuta, cum carboni-
 6 bus iuniperorum. * Heu mihi quia peregrinatio
 7 mea prolongata est; habitavi cum tabernaculis
 Cedar. * Multum habitavit in ea anima mea
 cum odiente pacem. * Ego pax, & cum lo-
 quebar, illi ad bellum.

תרגום

158 * רָאִיתִי בְּגֵדִים וְאֶת־קוֹטְטוֹ אֲשֶׁר אֶמְרָתְךָ
 159 רַבְּרִבִּין רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 160 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 161 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 162 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 163 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 164 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 165 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 166 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 167 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 168 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 169 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 170 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 171 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 172 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 173 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 174 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 175 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 176 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 177 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 178 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 179 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 180 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 181 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 182 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 183 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 184 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 185 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 186 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 187 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 188 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 189 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 190 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 191 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 192 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 193 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 194 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 195 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 196 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 197 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 198 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 199 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:
 200 שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לִבִּי:

*Vidi prauaricantes, & tabescebam, quia
eloquia tua non custodierunt. *Vide quo-
niam mandata tua dilexi Domine, in mi-
sericordia tua viuifica me. *Principium
verborum tuorum veritas, & in æternum
omnia iudicia iustitiæ tuæ.

*PRINCIPES persecuti sunt me gratis,
& à verbis tuis formidauit cor meum. *Lex
labor ego super eloquia tua, sicut qui inuenit
spolia multa. *Iniquitatem odio habui &
abominatus sum, Legem autem tuam dilexi. *Se-
pties in die laudem dixi tibi, super iudicia iu-
stitiæ tuæ. *Pax multa diligentibus Legem
tuam, & non est illis scandalum. *Expectabam sa-
lutare tuum Domine, & mandata tua dilexi.

*Custodiuit anima mea testimonia tua, & di-
lexit ea vehementer. *Seruaui mandata tua

& testimonia tua, quia omnes viæ meæ in
conspectu tuo Domine. *APPROPINQUET

deprecatio mea in conspectu tuo Domine, iuxta
eloquium tuum da mihi intellectum. *Intret

postulatio mea in conspectu tuo Domine, secun-
dum eloquium tuum eripe me. *Eruget labia

mea hymnum, cum docueris me iustificatio-
nes tuas. *Pronuntiet lingua mea eloquia

tua, quia omnia mandata tua equitas. *Fiat ma-
nus tua ut saluet me, quoniam mandata tua

elegi. *Cōcupiui salutaretum Domine, & Lex
tua meditatio mea est. *Viuat anima mea &

laudabit te, & iudicia tua adiuuabunt me.

*Erraui sicut ouis quæ periit: quære seruum
tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Canticum graduum. PSAL. CXIX.

AD Dñm cum tribularer clamaui, & ex-
audiuit me. *Domine libera animam meam

à labiis iniquis, & à lingua dolosa. *Quid
detur tibi? & quid apponatur tibi ad lin-
guam dolosam? *Sagittæ potentis acutæ

cum carbonibus desolatoriis. *Hei mihi,
quia incolatus meus prolongatus est, ha-
bitaui cum tabernaculis Cedar: *multum

incola fuit anima mea. Cum his qui o-
derunt pacem *eram pacificus. Cum lo-
quebar illis, impugnabant me gratis.

158 *εἶδον ἀπυνεχόντας & ἐξεπνόμην, ὅτι τὰ λόγια σου ἐκέφυ-
159 λάνθαντο. *ἰδοὺ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν πνεύ-
160 ᾧ ἐλέει σε ζῆσόν με. *ἄρχῃ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς
τὴν αἰῶνα πάντων τῶν κριμάτων τῆς δικαιοσύνης σου.

161 *Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν
162 λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου. *ἀγαλλιάσθω ἐγὼ

163 ἐπὶ τοῖς λόγοις σου, ὡς ὁ δούλος σου σὺ δὲ πολλὰ. *ἀδικίαν
ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 *ἐπὶ ἀκρίβει τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τοῖς κριμα-
165 τισίν σου. *εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, &
166 ὅχι ἐστὶν αὐτοῖς σκανδαλόν. *περὶ σε δόκων τὸ σωτήριόν σε

167 κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. *ἐφύλαξεν ἡ ψυ-
χή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ ὡς πόδα.

168 *ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου,
ὅτι πάντα αἰδοῖ μου ἐναντίον σου κύριε.

169 *Ἐχίστα τῇ δέήσει μου ἐνώπιόν σου κύριε, καὶ τὸ
170 λόγιόν σου ζωέψόν με. *εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου

171 ἐνώπιόν σου κύριε, καὶ τὸ λόγιόν σου ῥύσάί με. *Ἐξερδύ-
ξαι τὸ χεῖλός μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώ-
172 ματά σου. *φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου,

173 ὅτι πάντα αἰδοῖ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. *ἤρπασέ με
σου τοῦ σώσαι με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρεπίζαμην.

174 *ἐπεπόνησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου
175 μελέτη μου ἐστίν. *ζήσῃ ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσῃ σε,

176 καὶ τὰ κριματά σου βοηθήσει μοι. *ἐπλανήθην ὡς
περὶ βάτον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δόλόν σου, ὅτι τὰς ἐν-
τολάς σου ὅχι ἐπελάθόμην.

Ωιδὴ τῶν δούλων σου. ριθ'.

1 *Πρὸς κύριον ἐν πνεύματι με ἐκέκραξα, καὶ εἰ-
2 σήκουσέ μου. *κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 *τί δόσθῃ σοι καὶ τί περὶ σε θείῃ σοι. πρὸς γλῶσσαν
4 δολίαν; *τὰ βέλη τοῦ θυμοῦ τοῦ ἡκονητοῦ σου ζω-
τοῖς ἐρημικοῖς.

5 *οἱ μοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσπένω-
6 σα μετὰ τῶν σκηνωμάτων κηδάρ. *πολλὰ παρώκη-
σεν ἡ ψυχή μου. μὴ τῶν μισάντων τὴν εἰρήνην

7 *ἦμην εἰρηνικός. ὅτῳ ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν
με δωρεάν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

158 Vidi direptores & certavi cum eis, quod verbum tuum non obseruassent. 159 Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine, secundum misericordiam tuam viuifica me. 160 Principium verbi tui veritas, & in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ. 161 Principes per-

secuti sunt me sine causa, verbum autem tuum timuit cor meum. 162 Lator ego in verbo tuo, sicut vir qui inuenit spolia multa. 163 Falsitatem odio habui & abominatus sum, Legem tuam dilexi. 164 Septies in die laudem dixi tibi, propter iudicia iustitiæ tuæ. 165 Pax multa diligen-

tibus Legem tuam in mundo hoc: & non est illis scandalum in mundo venturo. 166 Expectavi redemptionem tuam Domine, & mandata tua excutus sum. 167 Custodiuit anima mea testimonia tua, & diligam ea vehementer. 168 Seruaui mandata tua & testimonia tua, quoniam om-

nes viæ meæ in conspectu tuo sunt. 169 Appropinquet oratio mea coram te, Domine, secundum verbum tuum da mihi intellectum. 170 Veniat oratio mea in conspectum tuum, secundum verbum tuum libera me. 171 Effundent labia mea hymnum, quoniam docebis me precepta tua. 172 Narrabit lingua mea verbum tuum, quoniam omnia iudicia tua iustitia sunt. 173 Sit manus tua in auxilium meum, quo-

niam mandata tua elegi. 174 Desideravi redemptionem tuam Domine, & Lex tua delectationes meæ sunt. 175 Viuat anima mea, & laudabit te; & iudicia tua adiuuabunt me. 176 Erraui sicut agnus qui periit: quære seruum tuum, quoniam mandata tua non sum oblitus.

Canticum quod dictum est super gradibus. PSAL. CXX.

Oram Dñm cum inesset angustia mihi, oravi; & accepit orationem meam. 1 Dñe libera animam meam à labio mendacij, à lingua do-

losa. 2 Quid dabit tibi detrectator, aut quid adiciet tibi lingua dolosa? 3 Sagittæ robusti acutæ sunt cum carbonibus genistarum.

4 Hei mihi quoniam peregrinatus sum cum Asiaticis, habitavi cum tabernaculis Arabum. 5 Plusquam illi habitauit anima mea cum E-

dom odio pacem prosequente. 6 Ego pacem proinde orabo, ipsi verò bellum cupiunt.

קכא

* שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֲיָנִי אֶל-הַהָרִים מֵאֵין
יְבוֹנֵא עֲזָרִי:

* עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ:
* אֶל-יָתֵן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ:
* הַגֵּרָה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל:
* יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינְךָ:
* יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְבֶּה וַיְרַח בַּלַּיְלָה:
* יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשְׁךָ:
* יְהוָה יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבואְךָ מֵעַתָּה וְעַד-
עוֹלָם:

קכב

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית
יְהוָה נִלְכָּךְ:

* עֲמֻדוֹת הַיּוֹרְגִלִּינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם:
* יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה-לָהּ יַחֲדוּ:
* שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי-יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה:
* כִּי שָׁמְרוּ יֹשְׁבֵי כְסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת
לְבֵית דָּוִד:

* שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלֹוּ אֶחָבֶיךָ:
* יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ:
* לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבֶּרְהָ נָא שְׁלוֹם בְּךָ:
* לְמַעַן בֵּית-יְהוָה אֲלֵהֵינוּ אֲבָקֶשְׁרָה טוֹב לָךְ:

קכג

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת-עֵינִי הִישִׁבֵּנִי
בְּשָׁמַיִם:

* הַגֵּרָה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל-יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
שִׁפְחָה אֶל-יַד גְּבֻרָתָהּ בֶּן עֵינֵינוּ אֶל-יְהוָה אֲלֵהֵינוּ
עַד שִׁיחַנְנוּ:

* Canticum graduum.

PSAL. CXXI.

1 **L**euabo oculos meos ad montes, unde veniet
auxilium mihi.

2 * Auxilium meum à Domino factore caeli et
terrae.

3 * Non det in commotionem pedem tuum, nec
dormitet qui custodit te.

4 * Ecce non dormitabit neque dormiet, qui
custodit Israel.

5 * Dominus custodit te, Dominus protectio
tua super manum dexteram tuam.

6 * Per diem Sol non percutiet te, neque Lu-
na per noctem.

7 * Dominus custodiet te ab
omni malo, custodiat animam tuam.

8 * Dominus custodiat exitum tuum & in-
troitum tuum, à modo & usque in aeternum.

* Canticum graduum David.

PSAL. CXXII.

1 **L**ætatus sum eo quod dixerunt mihi: In do-
mum Domini ibimus.

2 * Stantes erant pedes nostri in portis tuis
Ierusalem.

3 * Ierusalem quæ edificatur, ut ciuitas, cu-
ius participatio eius simul.

4 * Quia illuc ascenderunt tribus, tribus Do-
mini, testimonium Israel ad confitendum nomi-
ni Domini.

5 * Quia ibi sederunt sedes in iudicio, sedes
domui David.

6 * Rogate pacem Ierusalem, sit bene his qui
diligunt te.

7 * Sit pax in muris tuis, abun-
dantia in domibus tuis.

8 * Propter fratres meos & amicos meos lo-
quar pacem tibi.

9 * Propter domum Domini Dei nostri qua-
ram bona tibi.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXIII.

1 **A**d te leuavi oculos meos, qui habitas in ce-
lis.

2 * Ecce sicut oculi seruorum ad manum
dominorum suorum, sicut oculi ancille ad ma-
num domine suæ, sic oculi nostri ad Dominum
Deum nostrum, donec misereatur nostri.

תרגום

קכא

1 שִׁירָא דִּאֲתָמַר עַל מַסּוּקִין אֶזְקוּף עֵינִי לְטוֹרִיָּא מֵהָאן יֵיתִי סִעְדִּי:
2 סִעְדִּי מִן קָדָם יְיָ דְּעֵבֵד שְׁמִיָּא וְאַרְעָא:
3 לֹא יִתֵּן
4 הָא לֹא נָאֻם וְלֹא יִדְמֶךָ נִטְר יִשְׂרָאֵל:
5 יְיָ וְנִטְרֶנְךָ יְיָ וְנִטְלָל עֲלֶיךָ עַל סִטְר יְמִינְךָ:
6 יְיָ כִּדְ שִׁלְט שְׁמִיָּא לֹא יִמְחַנֵּךְ צַפְרִירִי וְלִילִיָּא כִּד שִׁלְטָא סִיחְרָא בַּלִּילִיָּא:
7 מִיִּמְרָא דִּינִי וְנִטְרֶנְךָ מִכָּל בֵּישׁ וְנִטְוֹר יֵת נִפְשֶׁךָ:

קכב

1 שִׁירָא דִּאֲתָמַר עַל מַסּוּקִין עַל יַד דָּוִד חֲדִיתִי בְּאִמְרִין לִי לְבֵית מְקֻדָּשָׁא דִּינִי גִילָא:
2 קוֹמִין הֵנָּה רַגְלֵךָ בְּתַרְעִיךָ יְרוּשָׁלַם:
3 יְרוּשָׁלַם דְּמִתְבְּנִיָּא בְּרַקִּיעָא חִיד קִרְתָּא דִּאֲתָחְבְּרָא לָהּ בְּחִדָּא בְּאַרְעָא:
4 דְּחִמֵּן מְלָקוּ שְׁבָטֵיָּא שְׁבָטֵיָּא דִּינִי מִסְחָד לְיִשְׂרָאֵל
5 אֲרוֹם חִמֵּן מִתְיַחֲכֵן כְּרִסִּי לְדִינָא בִּירוּשָׁלַם כְּרִסֵּן לְבֵית מְקֻדָּשָׁא לְמַלְכִּיָּא דְּבֵית דָּוִד:
6 שְׁאֵלוּ בְּשָׁלֵם
7 יְהִי שְׁלָם עַל חִילְךָ וְשִׁלְוָתָא בְּבִירְנִיתְךָ:
8 מִן כָּגַל אֲחִי וְחִבְרִי אֲמַלְל כְּרוֹן שְׁלָם בְּךָ:

קכג

1 שִׁירָא דִּאֲתָמַר עַל מַסּוּקִין קִרְמֶךָ וְקִפְתִּי יֵת עֵינִי דִּיחָב עַל כְּרִסִּי יִקְרָא בְּשִׁמְיָא:
2 הָא כְּמָה דְּמוֹדִיקִין עֵינִי עֲבָדִיָּא מִיִּדְנָא
3 וְהִיבִיתוֹן דְּמוֹדִיקִין עֵינִי אֲמַתָּא מִיִּדְנָא דְּרַבּוֹנָתָהָּ הַכְדִּין מְדִיקִין עֵינֵנָּה קָדָם יְיָ אֱלֹהֵיָּא עַד זְמַן דִּיחָוּם סִלְכָּא:

*Canticum graduum.

PSAL. CXX.

1 **E**uaui oculos meos in montes, vnde veniet auxiliū meum. * Auxilium meum a Domino, qui fecit cælum & terram.

2 * Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet qui custodit te.

3 * Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel. * Dominus custodiat te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam. * Per diem Sol non vret te, neque Luna per noctem.

4 * Dominus custodiat te ab omni malo, custodiat animam tuam Dominus.

5 * Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum, ex hoc nunc & vsque in seculum.

*Canticum graduum.

PSAL. CXXI.

1 **E**tatus sum in iis quæ dicta sunt mihi, In domum Domini ibimus. * Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Hierusalē.

2 * Hierusalem quæ ædificatur vt ciuitas, cuius participatio eius in idipsum. * Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini. * Quia illic federunt sedes in iudicio, sedes super domum Dauid.

3 * Rogate iam quæ ad pacem Hierusalem, & abundantia diligentibus te.

4 * Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis.

5 * Propter fratres meos & proximos meos, loquebar iam pacem de te.

6 * Propter domum Domini Dei nostri quæ sui bona tibi.

*Canticum graduum.

PSAL. CXXII.

1 **A**d eleuaui oculos meos, qui habitas in cælo. * Ecce sicut oculi seruorum in manibus dominorum suorum, sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ, ita oculi nostri ad Dominū Deum nostrum, donec misereatur nostri.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκ'.

1 **Ἦ**ρα ὅθ' ὀφθαλμοί μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. * ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιη-
2 **τῆς** τῆς οὐρανόθεν καὶ τῆς γῆς.

3 * μὴ δώῃς ἄλσιν τὸν πόδα σου, μὴ ᾧ νυσᾷξῃ ὁ φυλάσσων σε. * ἰδοὺ οὐ νυσᾷξει ἅ' ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. * κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη ᾧ ἐπὶ χεῖρα δεξιᾷ σου.

4 * ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδ' ἡ ζέλις τὴν νύκτα. * κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχὴν σου ὁ κύριος.

5 * κύριος φυλάξοι τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου, ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκα'.

1 **Εὐ**φρανθήτω ἡ ψυχὴ εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορεύσμεθα. * ἐξώτες ἦσαν ἡ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουζαλήμ.

2 * ἱερουζαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τῶν αἰφύλων. * ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογή-
3 **σα**σθαι τὸ ὄνομα κυρίου. * ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισεν ἡ θρόνος εἰς κρίσιν, θρόνος ἐπὶ οἶκον δαυὶδ.

4 * ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰρηλῶν τὴν ἱερουζαλήμ, ἡ δὲ θλίψις τῶν ἀγαπῶντι σε.

5 * γρη῏ω εἰρηλῶν ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ δὲ θλίψις ἐν ταῖς πυργοῦσίν σου.

6 * εἰς τὰς ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλά-
7 **λου** δὴ εἰρηλῶν παρὰ σοῦ.

8 * εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκβ'.

1 **Π**ρὸς σὲ ἦρα ὅθ' ὀφθαλμοί μου καὶ τὸν κατεκουῖτα ἐν ταῖς χερσίν σου. * ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως ὀφθαλμοὶ ἡμῶν παρὰ κύριον τὸν θεόν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερήσῃ ἡμᾶς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Canticum quod dictum est super gradibus.

PSAL. CXXI.

1 **E**uabo oculos meos ad montes, vnde veniet auxilium meum. * Auxilium meum a conspectu Dñi, qui fecit cælum & terram. * Non dabit vt commoucantur pedes tui, nec dormitabit qui custodit te. * Ecce non dormitabit neque dormiet custos Israel. * Dñs custodiet te, Dominus obumbrabit tibi ad latus dexteræ tuæ. * Interdiu quando dominatur Sol, non feriet te spectris matutinis, neq; noctu quando dominatur Luna, nocturnis. * Verbum Domini custodiet te ab omni malo, custodiet animam tuam. * Dominus custodiet exitum tuum & introitum tuum deinceps & vsque in æternum.

Canticum quod dictum est super gradibus per manum Dauidis.

PSAL. CXXII.

1 **E**tatus sum in his qui dicunt mihi, In domum sanctuarij Domini ibimus. * Stantes erant pedes nostri in portis tuis Ierusalem. * Ierusalem quæ ædificatur in firmamento tanquam ciuitas, quæ coniuncta est sibi ipsi pariter in terra. * Quoniam illuc ascenderunt tribus tribus Domini testificantis Israeli, ad confitendum nomini Domini. * Quia ibi præparantur sedes ad iudicium in Ierusalem, sedes in domo sanctuarij regibus domus Dauid. * Rogate pro pace, Ierusalem, sedeant in tranquillitate amatores tui. * Sit pax in exercitu tuo, & tranquillitas in prætoriis tuis. * Propter fratres meos & socios meos loquar nunc pacem in te. * Propter domum sanctuarij Domini Dei nostri, quæram vt bene sit tibi.

Canticum quod dictum est super gradibus.

PSAL. CXXIII.

1 **O**ram te eleuaui oculos meos, qui habitas super sedem gloriæ in cælis. * Ecce sicut respiciunt oculi seruorum de manibus domino-
2 **rum** suorum, & ecce sicut respiciunt oculi ancillarum de manibus dominarum suarum, sic respiciunt oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, vsque ad tempus quo misereatur nostri.

* חַנְּנוּ יְהוָה חַנְּנוּ כִּי רַב שָׁבְעָנוּ בּוֹ :
 * רַבָּת שִׁבְעָה לֵּה נַפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשְׂאֲנָנִים
 הַבּוֹז לַגֵּאִיוֹנִים :

קכד

* שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד לִלְי יְהוָה שֶׁהִירָ לָנוּ
 יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל :
 * לִלְי יְהוָה שֶׁהִירָ לָנוּ בְּקוֹם עַלֵּינוּ אָדָם :
 * אֹי חַיִּים בְּלַעֲנוּ בַּחֲרוֹת אַפִּם בָּנוּ :
 * אֹי חַמִּים שִׁטְפוּנוּ נָחַלָה עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ :
 * אֹי עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ חַמִּים הַזִּידוֹנִים :
 * בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לַשְּׂנִיָּהִם :
 * נַפְשֵׁנוּ כִּצְפוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבַּר
 וַאֲנַחְנוּ נִמְלְטָנוּ :
 * עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קכה

* שִׁיר הַמַּעְלוֹת הַנְּבִטִים בֵּיהוָה בְּהַר צִיּוֹן לֹא-
 יָמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב :
 * יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לֵה וִיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :
 * כִּי לֹא יָנוּחַ שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים
 לְמַעַן לֹא-יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָה יְדֵיהֶם :
 * הַטִּיבָה יְהוָה לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם :
 * וְהַמָּטִים עָקְלָתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת-פְּעָלֵי
 הָאֵוֶן שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל :

קכו

* שִׁיר הַמַּעְלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת-שִׁיבָת
 צִיּוֹן הֵייוּ כַחֲלָמִים :
 * אֲזַי מִלֵּא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנָנוּ רָגַז אֲזַי יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם-אֱלֹהֵי :
 * הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵייוּ שְׂמֵחִים :

תרגום

חוס עלנא ויי חוס עלנא ארום סגי שבנא בסרנותא :
 סגנא שבנא לה נפשנא הלעבא דשילון ובסרנותא דגיונותא :

קכד

שירא דאתמר על מסוקין על יד דוד ארלי מימרא דיין דהוה בסענדא
 מרס עלנא בר נש חיבא :
 * הא ככן פד חיון סלעמו יתנא כד תקוף רגזוהו כנא :
 * הא ככן עבר עלנא מלכא דמשריתה מתילין למוי דימא וידנא :
 * הא ככן עבר עלנא מקילא ותקילא קולא אחבר ואנן אישתובנא :
 * סענדא בשום מימרא דיין דעבר שמיא וארעא :
 * שירא דאתמר על מסוקין צדיקא דמחרצין במימרא דיין היך טירא דציון לא יורעזע לעלם וחיוב :
 * ארום לא ינוח שבטא רשיעא על פיתחא :
 * אוטב ויי לטביא ולחריצין בלביהו :
 * ודסטין במר עקסנתוהו וילכנו :
 קכו
 שירא דאתמר על מסוקין פד יתוב ויי ותגלות ציון נהוי דמיז היך דמוכיא דמחערין מחלמיהו :
 * ארין ותמלא חוכא פמנא :
 * אסגי ויי למעבר טבא עם ארין :
 * אסגי ויי למעבר עמנא טבא הוינא הרין :

* Misere nostri Domine, misere nostri,
 quia multum repleti sumus despectione.
 * Multum repleta est anima nostra opprobrio abundantium & despectione superborum.
 * Canticum graduum David.

PSAL. CXXIIII.

Nisi Dominus fuisset in nobis, dicat nunc Israel:
 * Nisi Dominus fuisset in nobis, cum exurgerent homines super nos,
 * Forsitan viuos absorbuissent nos, cum irasceretur furor eorum super nos.
 * Forsitan aquae circumdedissent nos, torrens transisset super animam nostram.
 * Forsitan transissent super animam nostram aqua superbiae.
 * Benedictus Dominus, qui non dedit nos in pradam dentibus eorum.
 * Anima nostra sicut avis erepta est de laqueo venantium. laqueus contritus est, & nos liberati sumus.
 * Auxilium nostrum in nomine Domini, qui fecit caelum & terram.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXV.

Qui confidunt in Domino, quasi mons Sion immobilis, in aeternum habitabit.
 * Ierusalem montes in circuitu eius, & Dominus in circuitu populi sui à modo & usque in aeternum.
 * Quia non requiescet virga impietatis super sortem iustorum, ut non mittant iusti in iniquitatem manus suas.
 * Bene fac Domine bonis & rectis corde.
 * Qui autem declinant ad prauitates suas, deducet Dominus eos cum his qui operantur iniquitatem. pax super Israel.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXVI.

Cum conuerteret Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut somniantes.
 * Tunc implebitur risu os nostrum, & lingua nostra laude. tunc dicent in gentibus. Magnificauit Dominus facere cum istis.
 * Magnificauit Dominus facere nobiscum, facti sumus letantes.

* Miserere nostri Domine, miserere nostri, quoniam multum repleti sumus despectione. * Multum repleta est anima nostra, opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXIII.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel: * Nisi quia Dominus erat in nobis, cum exurgerent homines in nos: * Fortè viuos deglutissent nos, cum irasceretur furor eius in nos: * Forsitan aqua abforbuisset nos; torrentem * pertransiisset anima nostra. * forsitan pertransiisset anima nostra aquam intolerabilem. * Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionē dentibus eorum. * Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantiū. laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

* Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum & terram.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXIII.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion; non commouebitur in æternū, qui habitat * Hierusalem. Montes in circuitu eius, & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsque in seculum.

* Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum, vt nō extendat iusti ad iniquitatem manus suas.

* Bene fac Domine bonis & rectis corde. * Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem. Pax super Israel.

* Canticum graduum.

PSAL. XXV.

Non conuertendo Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

* Tunc repletum est gaudio os nostrū, & lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes, Magnificauit Dominus facere cum eis: * Magnificauit Dominus facere nobiscum, facti sumus lætantes.

* ἐλέηθον ἡμᾶς κύριε, ἐλέηθον ἡμᾶς, ὅτι ἡμιπολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδένωσης. * ἡμιπολεῖον ἐπλήσθη ἡ

ψυχὴ ἡμῶν, ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἡμῶν οὐδὲν ἐξουδένωσης τοῖς ὑπερηφάνοις.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ργ.

Εἰ μὴ ὅτι κύριε ἡμῶν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ ἰσραήλ.

* εἰ μὴ ὅτι κύριε ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπιδουασιῶναι δυνάμεις ἐφ' ἡμᾶς. * ἄρα ζῶντας δὴ κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

* ἄρα τὸ ὕδωρ δὴ κατεπόντισεν ἡμᾶς. χεῖμαρ ἐν δὴ λήθον ἡ ψυχὴ ἡμῶν. * ἄρα δὴ λήθον ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. * δὴ λογιζέσθαι κύριος, ὃς ὅτε ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.

* ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς εἰς θῆραν ἐρρύσθη ἐν τῇ παγίδος τῶν θηροπόλων. ἡ παγὶς συνετέθειτο, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

* ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ργ.

Οἱ πεποιθότες ἡμῶν κύριον ὡς ὄρεος σιών, οὐ καταλύσονται εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ κατεκλινόμενος. * ἱερουσαλήμ. ὁρῶ κύριον ἐν τῇ πόλει, καὶ ὁ κύριος ἐν κλῶ τῷ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

* ὅτι ὅτε ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἡμῶν ἐν κληρῶν τῶν δικαίων. ὅπως αὐτὸς ἐκτείνωσιν ὅτι δικαιοὶ ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

* ἀγαθὴν κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς δίκαιοις τῇ καρδίᾳ. * ὅτε ὁ ἐκκλινόμενος εἰς τὰς στραγαλιάς, ἀπάξει κύριος μὲν τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἡμῶν ἐν ἰσραήλ.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ργ.

Εν τῷ ἡμῶν κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν σιών, ἐξήθημεν ὡς ἐκ κληρονομίας. * ὅτε ἐπλήθη χάρις τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. ὅτε ἐρρύσθη ἐν τοῖς ἐθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ποῦν ἡμῶν. * ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ποῦν ἡμῶν, ἐξήθημεν δὴ φερονόμοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Miserere nostri Domine, miserere nostri, quoniam multum saturati sumus despectione. * Multum saturata est anima nostra opprobrio opulentorum, & despectione superbiorum. Canticum quod dictum est super gradibus per manum David. PSAL. CXXIII.

Nisi fuisset Verbum Domini quod fuit in auxilium nostrum, dicat nunc Israel: * Nisi fuisset Verbum Domini qui fuit in adiutoriū nostrum, cum insurgeret aduersus nos homo peccator, * Tunc viuos deglutissent nos, cum inualesceret furor eorum aduersum nos.

* Tunc aquae maris obruissent nos, infirmitas transisset super animam nostram. * Ecce tunc transisset super nos rex, cuius castra comparantur aquis maris elatis. * Benedictum nomen Domini, qui non dedit nos in cibum dentibus eorum. * Anima nostra est sicut avis quae elapsa est de laqueo & offendiculis. laqueus contritus est, & nos liberati sumus. * Adiutorium nostrum in nomine Verbi Domini, qui fecit cælum & terram.

* Canticum quod dictum est super gradibus. PSAL. CXXV. Vti qui confidunt in verbo Domini, sunt sicut mons Syon, qui non commouebitur, in æternum habitandus. * Ierusalem montes in circuitu eius, & maiestas Domini in circuitu populi sui, ex hoc tempore & vsque in æternum. * Quoniam non quiescet virga impietatis super sortem iustorum, ne extendant iusti in iniquitatem manus suas. * Benigne fac Domine bonis & rectis in corde suo. * Declinantes autem in obliquitates suas, deducet Dominus in gehennam, & pars eorum erit cum operantibus iniquitatem. Pax vero super Israel.

Canticum quod dictum est super gradibus. PSAL. CXXVI. Vando conuertet Dominus captiuitatem Sion, erimus similes dormientibus qui euigilant à somniis suis. * Tunc replebitur risu os nostrum, & lingua nostra iubilatione ad hymnodiam. Tunc dicent in populis: Multiplicauit Dominus benigne facere cum illis: Multiplicauit Dominus facere nobiscum benigne, facti sumus lætantes.

* שובה יהוה את שבותנו באפיקים בנגב :
 * הזרעים בדמעה ברנה יקצרו :
 * הלוד ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא
 ברנה נשא אלמתי :

קכז

* שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה
 בית שווא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר
 שווא שקד שומר :
 * שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי
 לחם העצבים בן יתן לידידו שנה :
 * הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן :
 * כחצים ביד גבור בן בני הנעורים :
 * אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא
 יבשו בידברו אר אויבים בשער :

קכח

* שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך
 בדרךיו :
 * יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך :
 * אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בנך כשתלי
 זיתים סביב לשלחנך :
 * הנרה כי בן יברך גבר ירא יהוה :
 * יברך יהוה מציון וראו בשוב ירושלם כל
 ימי חיך :
 * וראו בנים לבניך שלום על ישראל :

קכט

* שיר המעלות רבת צררני מנעורי יאמר נא
 ישראל :
 * רבת צררני מנעורי גם לא יכלו לי :
 * על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם :
 * יהוה צדיק קצץ עבות רשעים :

4 * Conuerte Domine captiuitatem nostram,
 sicut riuos in Austro.
 5 * Qui seminant in lachrymis, in exultatione
 6 metent. * Qui ambulans ibat & flebat,
 portans ad seminandum sementem, veniens ve-
 niet in exultatione portans manipulos suos.
 1 * Canticum graduum Salomoni.

PSAL. CXXVII.

Nisi Dominus edificauerit domum, in uanum laborant qui edificant eam: nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra uigilat qui custodit.
 2 * Frustrà uobis est de manè surgere postquam sederitis, qui manducatis panem doloris, sic dabit diligentibus se somnum.
 3 * Ecce hereditas Domini, filij merces fructus uentris. * Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij iuuentutis.
 5 * Beatus uir qui impleuit pharetram suam ex ipsis, non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.
 1 * Canticum graduum.

PSAL. CXXVIII.

Beatus omnis qui timet Dominum, qui ambulat in uis eius.
 2 * Laborem manuum tuarum cum comederis, beatus tu, & bene tibi erit.
 3 * Vxor tua sicut uitis fructifera in penetralibus domus tue: filij tui sicut germina oliuarum in circuitu mense tue.
 4 * Ecce sic benedicetur uir qui timet Dñm.
 5 * Benedicat tibi Dominus ex Sion, et videas bona Hierusalem omnibus diebus uite tue.
 6 * Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israhel.
 1 * Canticum graduum.

PSAL. CXXIX.

Sæpè expugnauerūt me ab adolescentia mea, dicat nunc Israhel:
 2 * Sæpè expugnauerunt me ab adolescentia mea, sed non potuerunt mihi.
 3 * Super ceruicem meam arauerunt arantes, prolongauerunt sulcum suum.
 4 * Dominus iustus concidit laqueos impiorum.

תרגום

4 אחיב יי יתגלותה הוד כמה דמתיחבא ארעא כד נבעין בה מפקני מיא בבצורתא 5 ועמא דזרעין בה בדמעתא בביע בחורא יקצרו :
 6 מהרבה יתלך בבכיתא מסובר בר זרעא מיתא ייתי בתשבחתא כד יסובר אסרתוי :
 שירא דאתאמר על מסוקין על יד שלמה איז מימרא דיי לא יבני ביתא מגן לען ארדכלוי בה איז מימרא דיי לא נטר קרחה
 2 על מגן תטרחון לכו דתקדמון בצפרא למעבד חטוף דתחרון ותחבון למעבד זנו ואכלי מזונא דמסכנין
 3 תא אחסנת יי בנין כשרין אגר עובדין טבין ולדי מעא 4 כגררין בידא דגברא
 5 טב לה לגברא דמלי מדרשה מנהון לא יבחרון ארום ינצון עם בעלי
 דכביון פתרע בית דינא :
 קכט
 שירא דאתאמר על מסוקין טוביהון לכל דחליא דיי דאזלין בארחתיה :
 2 לעות אינד ארום חיכל טובך בעלמא הדיו וטב לך
 3 אחתך הוד גפגא דעבדא פריז על שדא דביתך בנך הוד שתילין דזיתא חוזר חוזר לפחורך :
 4 תא כי היכנא
 5 יברכנך מימרא דיי מציון וחחמי בטובא דירושלם כל יומי חיך :
 6 ותחמי בנין לבנך שלמא על
 קכט
 שירא דאתאמר על מסוקין סגיעין דאעיקר לי מטליותי וימרון דרון ישראל :
 2 סגיעין דאעיקר לי מטליותי
 3 על גשמי דרו רנא אורכו למורדיותהון :
 4 יי זכאה קצץ שושלי רשיעא :

* Conuerte Domine captiuitatem nostram sicut torrens in Austro. * Qui seminant in lachrymis, in exultatione metent. * Euntes ibant, & flebant mittentes semina sua. venientes autem venient * in exultatione, portantes manipulos suos.

* Canticum graduum.*

PSAL. CXXVI.

Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificāt. nisi Dñs custodierit ciuitatem, frustra * vigilauit qui custodit*. * Vanū est vobis ante lucem surgere. surgite postquam federitis, & manducatis panem doloris, cūm dederit dilectis suis somnum. * Ecce hæreditas Dñi filij merces fructus ventris. * Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum.

* Beatus qui implebit desiderium suum ex ipsis, non * confundentur cū loquentur inimicis suis in portis.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXVII.

Beati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis eius. * Labores * fructuum tuorum manducabis. beatus es & bene tibi erit. * Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ. filij tui sicut nouellæ oliuarum in circuitu mensæ tuæ.

* Ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum. * Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

* Et videas filios filiorum tuorum. * pax super Israel.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXVIII.

Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israel.

* Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.

* Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores, prolongauerunt iniquitatem suam. * Dominus iustus * concidit ceruices peccatorum.

4 * Ὁπίστροφον κύριε τὴν ἀγχμαλασίαν ἡμῶν ὡς χει-
5 μαρρις ἐν τῷ νότῳ. * ἀπείρουντες ἐν δάκρυσιν,
6 ἐν ἀγαλλιάσει θερύουσι. * πορεύονται ἐπορεύοντο, καὶ
ἐκλαίον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. ἐρχόμενοι δὲ
ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει ἀείροντες τὰ θερίματα αὐτῶν.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκε.

Εὰν μὴ κύριε οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐποπία-
σαν * οἰκοδομοῦντες. ἐὰν μὴ κύριε φυλάξῃ πόλιν,
εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάκων.

2 * εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρῆσαι. ἐγείρετε μὲν τὸ κα-
θῆσθαι, * ἐδίοιτες ἀπὸ τῆς οδοῦ ὅταν δῶτε ἰσχυροῦς
3 αὐτῶν ὑπνον. * ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοὶ οὐ μείδους
τὸ καρποῦ τῆς γαστρός.

4 * ὥστε βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως * υἱοὶ τῶν ἐκτε-
5 πναγμένων. * μακάριοι οἱ πρῶτοι τῶν ὀπλῶν
αὐτῶν. οὐ καταιχυσθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πυλαῖς.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκε.

Μακάριοι πάντες * φοβούμενοι τὸν κύριον, * πο-
ρεύονται ἐν ταῖς οδοῖς αὐτοῦ.

2 * ὅτε πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεαι. μακάριοι εἰ
3 καὶ καλῶς θιέσαι. * ἡ γυνὴ σου ὡς ἀμπελὶς
δύσηνός σου ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. οἱ υἱοὶ σου ὡς νεό-
φυτὰ ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 * ἰδοὺ οὕτως δόλοισι (ἐ) δυνάτω * ὁ φοβούμε-
νος τὸν κύριον.

5 * δολογήσῃ σε κύριε ἐκ σῶν καὶ ἰδοὺ ταῖς ἀγαθαῖς ἐ-
ργασαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 * καὶ ἰδοὺ ὑγὲς τῶν ὠν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκε.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, ἐπάτα-
2 δὲ Ἰσραὴλ. * πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότη-
τός μου, καὶ γὰρ ὅσα ἠδυνήθησάν μοι.

3 * Ὁπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκτανον * ἀμαρτωλοί, ἐμά-
κρυνον τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 * κύριε δίκαιε σπένον αὐχένα ἀμαρτωλῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Conuerte Domine captiuitatem nostram, sicut conuertitur terra quando erumpunt in eam exitus aquarum tempore siccitatis. * Et populi qui seminant in ea cū lachrymis, cum exultatione & lætitia metent. * Ambulās ambulabit in fletu portans frumentū sementis; veniēs veniet cum hymnodia quando reportabit manipulos suos. * Canticū quod dictum est super gradibus per manū Salomonis. PSAL. CXXVI.

S I Verbum Domini non edificauerit domum, frustra laborant in ea architecti eius. si Verbum Domini non custodierit ciuitatem Ierusalem, frustra vigilat custos. * In vanum laborabit vobis qui praueneritis manē ad perpetranda rapinam, qui moram facietis atque se-
debitis ad patranda scelus, comedentes cibos miserorum, in quibus laborauerunt, conuenienter verò & recte dabit Dominus dilecto suo somnum. * Ecce hæreditas Domini filij recti, præmium operum bonorum nati ventris. * Sicut sagittæ in manu potentis, sic merces erit o-
perum bonorum eorum, qui Legi vacauerunt à pueritia. * Beatus vir qui impleuerit scholā suam ex ipsis: non confundentur quando con-
tenderint cum aduersariis suis in porta domus iudicij. * Canticum quod dictum est super gradibus. PSAL. CXXVII.

Beati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis eius. * Laborem manuum tuarum cum comederis, beatus tu in mundo isto; & bonum erit tibi in mundo venturo. * Vxor tua erit sicut vitis quæ facit fructus in latere domus tuæ: filij tui sicut plantationes oliua-
rum in circuitu mensæ tuæ. * Ecce enim sic benedicetur viro, qui timet à conspectu Domini. * Benedicat tibi Verbum Domini ex Sion, & videas bonum Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ. * Et videas filios filiorum tuorum. pacem super Israel.

* Canticum quod dictum est super gradibus. PSAL. CXXVIII.

Multi fuerunt qui molestias intulerunt mihi à pueritia mea, dicat nunc Israel: * Multi qui molestias intulerunt mihi à pueritia mea, & verum non potuerunt inferre malum mihi. * Super corpus meum arauerunt arantes, prolongauerunt arationem suam.

* Dominus iustus concidit catenas impiorum.

* יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
 * יִהְיוּ כַחֲצִיר גִּגְוֹרִת שְׂקֵדֶמֶת שֶׁלֶף יִבֶּשׁ׃
 * שֶׁלֹּא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר וַחֲצֵנוּ מַעֲמָר׃
 * וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָדִים בִּרְכָּתִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
 בִּרְכֵנוּ אֱתָנֶכָם בְּשֵׁם יְהוָה׃

קל

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קִרְאתִיךָ יְהוָה׃
 * אֲדֹנָי שְׁמַעֲנוּ בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת
 לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי׃

* אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד׃
 * כִּי עֲמֵד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָתִי׃
 * קִוִּיתִי יְהוָה קוֹתֵר נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי׃
 * נַפְשִׁי לֹא דָנִי מִשְׁמָרִים לְבָקֶר שְׁמָרִים לְבָקֶר׃
 * יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי עִם־יְהוָה הַחֲסֵד
 וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת׃

* וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו׃

קלא

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה לֹא גִבָּה לְבִי וְלֹא־
 רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מַמְנִי׃
 * אִם־לֹא שׁוֹתִי וְדוֹמָמְתִי נַפְשִׁי בְּגִמְלָה עָלַי אָמוּ
 בְּגִמְלָה עָלַי נַפְשִׁי׃

* יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם׃

קלב

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זִכּוֹר יְהוָה לְדָוִד אֶת־כָּל־
 עֲוֹנוֹתָיו׃

* אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדָר לֹא־אֲבִיר יַעֲקֹב׃
 * אִם־אֲבֹא בְּאֶהֱל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־
 עֶרְשׁ יְצוּעֵי׃

* אִם־אַתָּן שָׁנַת לַעֲיִנִי לַעֲפַעְפִי תִּנּוּמָה׃
 * עַד־אֲמָצֵא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכְּנֹת לֹא־אֲבִיר יַעֲקֹב׃

תרגום

יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ 6 יְהוָה כַּחֲצִיר אֲנִי וְקוֹמָא נָתַב בֵּה וְאֵתִיבֶשׁ׃ 7 וְלֹא מְלִי
 יִהְיוּ כַחֲצִיר גִּגְוֹרִת שְׂקֵדֶמֶת שֶׁלֶף יִבֶּשׁ׃ 8 וְלֹא אָמְרוּ דַּעֲבָרִין מִתְּמָן בִּרְכָּתָא דִּינִי עֲלִיכּוֹן וְלֹא יְחִיבּוֹן לְהוֹן בִּרְכָּתָא יִתְכּוֹן בְּשִׁמָּא דִּינִי׃
 שֶׁלֹּא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר וַחֲצֵנוּ מַעֲמָר׃ 7 שִׁיר דַּתְּחֵמֶר עַל מְסוּקִין מַעֲמָרָא קִרְתִּי יְהוָה׃ 2 יְיָ קִבֵּל צְלוֹתִי תְהִינָה אֲזִנֶּיךָ צִיּוֹן לְקַל צְלוֹתִי׃
 וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָדִים בִּרְכָּתִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 8 אֲמַחֲנַת יְיָ מִתְּנַת נַפְשִׁי וְלֹא־אֶקְרָה אֲזִנֶּיךָ׃ 5 אֲמַחֲנַת יְיָ מִתְּנַת נַפְשִׁי וְלֹא־אֶקְרָה אֲזִנֶּיךָ׃
 בִּרְכֵנוּ אֱתָנֶכָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ 7 מוֹדִיךָ יִשְׂרָאֵל לִינִי אֲרוֹם גְּבִי יְיָ חֲסֵדָא וְסִגִּי עֲמָה׃
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קִרְאתִיךָ יְהוָה׃ 1 שִׁיר דַּתְּחֵמֶר עַל מְסוּקִין עַל יְדֵי דָּוִד יְיָ לֹא גִבָּה לְבִי וְלֹא אֲתוּרִמּוּ עֵינֵי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּרְכָּתָא וּבְפִרְשֵׁן מְנִי׃ 2 אִין לֹא
 אֲדֹנָי שְׁמַעֲנוּ בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי׃ 2 אִין אֲתָן דְּמָכָא לַעֲיִנִי לַחֲמוּרִי נִינְמָתָא׃ 4
 אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד׃ 3 דְּקִינִים קָדָם יְיָ נָדָר לְתַקִּיפָא דִּיעֲקֹב׃
 כִּי עֲמֵד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָתִי׃ 4 אִין אֲתָן דְּמָכָא לַעֲיִנִי לַחֲמוּרִי נִינְמָתָא׃
 קוֹתִי יְהוָה קוֹתֵר נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי׃ 5 שִׁיר דַּתְּחֵמֶר עַל מְסוּקִין אֲדָבָר יְיָ לְדָוִד יְיָ כָּל־סְגוּפָה׃
 נַפְשִׁי לֹא דָנִי מִשְׁמָרִים לְבָקֶר שְׁמָרִים לְבָקֶר׃ 6 אִין אֲתָן דְּמָכָא לַעֲיִנִי לַחֲמוּרִי נִינְמָתָא׃
 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי עִם־יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת׃ 7 עַד־אֲמָצֵא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכְּנֹת לֹא־אֲבִיר יַעֲקֹב׃

* Confundantur & conuertantur retror-
sum omnes qui oderunt Sion. * Fiant sicut
scœnum tectorum, quod priusquàm eucl-
latur exaruit. * De quo non impleuit ma-
num suam qui metit, & sinum suum qui
manipulos colligit. * Et non dixerunt qui
preteribāt: Benedictio Domini supervos,
benediximus vobis in nomine Domini.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXIX.

DE profundis clamaui ad te Domine:

* Domine exaudi vocem meam. fiant
aures tuæ intendentes in vocem depreca-
tionis meæ. * Si iniquitates obseruaueris
Dñe, Dñe quis sustinebit? * Quia apud te
propitiatio est. * Propter nomen tuum * su-
stinui te Domine: sustinuit anima mea in
verbum tuum, sperauit anima mea in Do-
mino. A custodia matutina vsque ad no-
ctē, a custodia matutina * speret Israel in
Domino. Quia apud Dominum miseri-
cordia, & copiosa apud eum redemptio.

* Et ipse redimet Israel ex omnibus ini-
quitatibus eius.

* Canticum graduum.

PSAL. CXXX.

Domine non est exaltatum cor meum,
neque elati sunt oculi mei: neq; ambu-
laui in magnis, neq; in mirabilibus super
me. * Si non humiliter sentiebam, sed exal-
taui animā meam. Sicut ablactatum super
matrem suam, ita retribues in anima mea.

* Speret Israel in Domino, ex hoc nunc
& vsque in seculum.

* Canticum graduum. PSAL. CXXXI.

Memento Domine Dauid, & omnis
mansuetudinis eius. * Sicut iurauit
Dño, votum vouit Deo Iacob: * Si introie-
ro in tabernaculum domus meæ, si ascen-
dero in lectum strati mei: * Si dederō som-
num oculis meis, & palpebris meis dormi-
tationem, & requiem temporibus meis,

* Donec inueniam locum Domino, ta-
bernaculum Deo Iacob.

* αἰχμηθῆτωσαν καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς ἰαοπίᾳ
πρότες ὁ μιθύντες σιών. * ἤρηθήτωσαν ὡσεὶ χορ-
τὸ δωμάτων, ὃς περὶ τοῦ ἐκπαδύναι ἐξήρανθη.

* οὐδὲ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θείων, καὶ τὴν
πόλπον αὐτοῦ ὁ ταῖς δαίμασι συλλέγων.

* καὶ οὐκ εἶπαν ὁ πεισίνοντες, δόλογία κυρίου ἐφ' ὑ-
μᾶς, δόλογία καὶ ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρλθ'.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε.

* κύριε ἐξάκουσον τῆς φωνῆς μου. ἤρηθήτω τὰ ὦτά
σου περὶ σέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

* ἐδὴ ἀνομίας πεισίνοντες κύριε, κύριε τίς ὑποστήσῃ;

* ὅτι πεισὶν ὁ ἰλασμός ἐστιν. ἐνέκων ὁ ὀνόματός σου

* ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν

λόγον σου, ἡλπίζον * ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον. ἀπὸ

φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας

* ἐλπίζάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. ὅτι πεισὶν τὸ κυρίω τὸ

ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτοῦ λύτρωσις.

* καὶ αὐτὸς λύτρωσεται τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀ-
νομιῶν αὐτοῦ.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρλ'.

Κύριε ἐχὺ ψῶθι ἡ καρδίᾳ μου, οὐδ' ἐμετεωρίσθωσαν

ὁ ὀφθαλμοί μου. οὐδ' ἐπορεύθω ἐν μεγάλοις, οὐδ' ἐν

θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. * εἰ μὴ ἐξαπνοφρένουμαι, ἀλλὰ

ὑψώσω τὴν ψυχὴν μου. ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμὸν ἐ-
πὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ ἐπὶ τὴν ψυχὴν

μου. * ἐλπίζάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν ἕ-

ως τοῦ αἰῶνος.

* Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρλβ'.

Μνήσθην κύριε δαυὶδ, ἐκ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

* ὡς ὥμοσε τῷ κυρίῳ, ἤνξατο τῷ θεῷ ἰακώβ.

* εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβή-

σομαι ἐπὶ κλίνης ἐρωμῆς μου. * εἰ δώσω ὑπνον τοῖς

ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυκτὸς, καὶ

ἀπασιν τοῖς κροτάφοις μου. * ἕως οὗ ἴδω ἔργον

τῷ κυρίῳ, σκηνώμα τῷ θεῷ ἰακώβ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Confundantur & reuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. * Fiant sicut scœnum tectorum, quod antequàm florisset, irruit
ventus vehemens, perflauit in illud, & siccatum est. * De quo non impleuit manum suam messor, & axillam suam spicilegium faciens.

* Et non dixerunt transeuntes inde, Benedictio Domini super vos: & non responderunt eis, Benedicimus vobis in nomine Domini.

Canticum quod dictum est super gradibus.

PSAL. CXXX.

DE profundis inuocaui te Domine: * Domine exaudi orationem meam: sint aures tuæ attendentes voci orationis meæ. * Si ini-
quitates obseruaueris Deus, Domine quis subsistet? * Quoniam apud te est indulgentia, vt videaris. * Expectaui Dominum, expe-
ctauit anima mea, & in gloria eius speraui. * Anima mea expectauit Dominum, plusquàm obseruantes custodias matutinas quas obseruat,
vt offerant oblationem matutinam. * Sperat Israel in Domino, quoniam apud Dominum misericordia, & copiosa cum illo redemptio.

* Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius. * Canticum quod dictum est super gradibus per manum Dauidis. PSAL. CXXXI.

Domine non est exaltatum cor meum, & non sunt elati oculi mei; & non ambulauit in magnificentiis, rebusque mirandis præ me.

* Si non posui manum ad os, & tacere feci animam meam donec audiret verba Legis, sicut ablactatus super mammam matris
sue, roboratus sum in Lege, sicut ablactatus super me anima mea. * Sperabit Israel in Domino, ex hoc tempore & vsque in æternum.

Canticum quod dictum est super gradibus.

PSAL. CXXXII.

Memento Domine Dauidis & omnis afflictionis eius. * Qui iurauit coram Domino, vota nuncupauit fortissimo Iacob:

* Si introiero tabernaculum domus meæ, si ascendero super lectum strati mei: * Si dederō somnum oculis meis, palpebris meis
dormitationem: * Donec inueniam locum domui sanctuarii Domini, tabernaculum fortissimo Iacob.

הַנְּהִי שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה מִצְאֵנוּהָ בְּשֵׁרֵי-
יַעַר :
נִבְוָאָהָ לְמִשְׁכְּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵדֶם
רִגְלֵי :
קוֹמָה יְהוָה לְמִנוּחַתְךָ אֶתְּרוּ וְאֶרְוֶן עֵדֶךָ :
כִּהְנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחֹסֵידֶיךָ יִרְנְנוּ :
בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל־תִּשָּׁב פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ :
נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֶמֶת לֹא יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי
בִּטְנְךָ אֲשִׁירָה לְכֶסֶף לָךְ :
אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זֶה אֶלְמָדֶם גַּם-
בְּנֵיהֶם עַד־יָעֵד יִשְׁבּוּ לְכֶסֶף לָךְ :
כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹרֶז לְמוֹשָׁב לּוֹ :
זֹאת מְנוּחַתִּי עַד־יָעֵד פֶּה אֲשַׁב כִּי אוֹתִיהָ :
צִידָה בֶּרֶךְ אֲבִירָה אֲשִׁבִיעַ לָחֶם :
וְכַהְנִיָּה אֲלִבִּישׁ יִשְׁעֵי חֹסֵידֶיהָ רִנָּה יִרְנְנוּ :
שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֶכְתִּי נֵר לְמִשְׁיחִי :
אוֹיְבָיו אֲלִבִּישׁ בְּשָׂרָה וְעַלְיוֹ יֵצִיץ נִזְרוֹ :
קלב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מֵה־טוֹב וּמֵה־נָּעִים
שָׁבַת אַחִים גַּם־יָחַד :
בְּשֶׁמֶן הַטּוֹבִיעַל־הָרֹאשׁ יִרְדַּעַל־הַזֶּקֶן וְזָקֵן
אֶהְרֶן שִׁירָה עַל־פִּי מְדוּתָיו :
כָּטַל חֶרְמוֹן שִׁירָה עַל־הָרָרִי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוְּרָה
יְהוָה אֶת־הַבְּרִכָּה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם :
קלב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵּי
יְהוָה הַעֲמָדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת :
שֶׁאוֹ יִלְכֶם קָדֵשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה :
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
קלב

6 * Ecce audiimus illum in Ephrata, inuenimus illum in regione saltus.
7 * Introibimus ad tabernacula eius, adorabimus scabellum pedum eius.
8 * Surge Domine in requiem tuam, tu & arca fortitudinis tue. * Sacerdotes tui induantur iustitiam, & sancti tui laudent.
10 * Propter David seruum tuum non auertat faciem christi tui. * Iuravit Dominus David veritatem, & non auertetur ab ea: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
12 * Si custodierint filii tui pactum meum, & testificationem meam quam docuero eos, & filii eorum vsque in aeternum sedebunt super thronum tuum.
13 * Quia elegit Dominus Sion, desiderauit eam in habitaculum sibi.
14 * Hec est requies mea in sempiternum; hic habitabo, quia desideravi eam.
15 * Venationem eius benedicens benedicam, pauperes eius saturabo pane.
16 * Sacerdotes eius induam salutare, & sancti eius laudabunt laude.
17 * Ego ei oriri faciam cornu David, parauit lucernam Christo meo.
18 * Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem florebit diadema eius.
1 * Canticum graduum David.

PSAL. CXXXIII.

Ecce quam bonum & quam decorum habitare fratres in unum!
2 * Sicut unguentum optimum in capite, quod descendit in barbam barbā Aaron, quod descendit super oram vestimentorum eius.
3 * Sicut ros Hermon qui descendit super montana Sion; quoniam ibi mandauit Dominus benedictionem vitam usque in aeternum.
1 * Canticum graduum.

PSAL. CXXXIII.

Ecce benedicite Dominum omnes serui Domini, qui statis in domo Domini in noctibus.
2 * Leuate manus vestras ad sanctum, & benedicite Dominum. * Benedicat te Dominus ex Sion, factor cali & terra.

תרגום

הַנְּהִי שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה אֲשִׁכְנֹנָהּ בְּחֶקֶל חֲרָשָׁה לְבָנָה :
נִבְוָאָהָ לְמִשְׁכְּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵדֶם רִגְלֵי :
קוֹמָה יְהוָה לְמִנוּחַתְךָ אֶתְּרוּ וְאֶרְוֶן עֵדֶךָ :
כִּהְנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחֹסֵידֶיךָ יִרְנְנוּ :
מִשְׁחָה וְכֹתֵיהָ דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל־תִּשָּׁב אֶפְרַיִם מִשִּׁיחֶךָ :
אִין נִשְׁבַּע דָּוִד אֶמֶת לֹא יִשְׁבּוּ מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִּטְנְךָ אֲשִׁירָה לְכֶסֶף לָךְ :
אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זֶה אֶלְמָדֶם גַּם־בְּנֵיהֶם עַד־יָעֵד יִשְׁבּוּ לְכֶסֶף לָךְ :
כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹרֶז לְמוֹשָׁב לּוֹ :
זֹאת מְנוּחַתִּי עַד־יָעֵד פֶּה אֲשַׁב כִּי אוֹתִיהָ :
צִידָה בֶּרֶךְ אֲבִירָה אֲשִׁבִיעַ לָחֶם :
וְכַהְנִיָּה אֲלִבִּישׁ יִשְׁעֵי חֹסֵידֶיהָ רִנָּה יִרְנְנוּ :
שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֶכְתִּי נֵר לְמִשְׁיחִי :
אוֹיְבָיו אֲלִבִּישׁ בְּשָׂרָה וְעַלְיוֹ יֵצִיץ נִזְרוֹ :
קלב
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵּי יְהוָה הַעֲמָדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת :
שֶׁאוֹ יִלְכֶם קָדֵשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה :
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
קלב
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵּי יְהוָה הַעֲמָדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת :
שֶׁאוֹ יִלְכֶם קָדֵשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה :
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
קלב

*Ecce audiuiamus eam in Ephrata, inueni-
mus eā in campis sylue. *Intremus in ta-
bernacula eius. *adoremus in loco vbi ste-
terunt pedes eius. *Surge Dñe in requiem
tuam, tu & arca sanctificationis tuæ. *Sa-
cerdotes tui induentur iustitia, & sancti tui
exultabūt. *Propter David seruum tuum
non auertas faciē christi tui. *Iurauit Dñs
David veritatem, & non frustrabitur eam:
De fructu ventris tui ponā super sedē tuā.
*Si custodierint filij tui testamētum meū,
& testimonia mea hæc quæ docebo eos, &
filij eorum vsq; in seculum sedebūt super
sedem tuam. *Quoniā elegit Dñs Sion, ele-
git eam in habitationem sibi. *Hæc reges
mei in seculum seculi: hīc habitabo, quo-
niam elegi eā. *Venationem eius benedi-
cens benedicā, pauperes eius saturabo pa-
nibus. *Sacerdotes eius induam salutare,
& sancti eius exultatione exultabunt. *Il-
lic producam cornu David, parauī lucernā
christo meo. *Inimicos eius induam con-
fusionē: super ipsum autem effloreat san-
ctificatio mea.

Canticum graduum.

PSAL. CXXXII.

*Ecce iam quid bonum, aut quid iocun-
dum: nisi habitare fratres in vnum.

*Sicut vnguentum in capite quod de-
scendit in barbā, barbā Aaron, quod
descendit in oram vestimenti eius.

*Sicut ros Hermon qui descendit in
montes Sion: quoniam illic mandauit
Dominus benedictionem, vitam vsque in
seculum.

*Canticum graduum.

PSAL. CXXXIII.

*Ecce nunc benedicite Domino omnes
serui Domini: qui statis in domo Do-
mini, in atriis domus Dei nostri. In nocti-
bus extollite manus vestras in sancta, &
benedicite Dominum.

*Benedicat te Dominus ex Sion, qui
fecit cælum & terram.

6 *ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν ἐφραθὰ· ὁρμήσονται αὐ-
τὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρους. *εἰσελευσόμεθα εἰς
7 τὰ σκηνώματα αὐτῆς. προσκυνήσωμεν αὐτῇ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐ-
8 στήσαντο πόδες αὐτῆς. *ἀνέστη κύριος ἐκ τῆς θύρας
9 παύσης σου, σὺ δὲ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγίας σου.

9 *ὁ ἱερεὺς σου ἐνδύσῃ δικαιοσύνην, καὶ ὁ ποιὶς σου
10 ἀγαλλιάσθωνται. *ἐνέκων δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ
11 λυπηθῇς τὸ πρὸς ὄψον τοῦ χειρὸς σου. *ὥμοσε
κύριος τῷ δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὸν.
12 ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσεται ἑπὶ τῆς θύρας σου.

12 *ἐὰν φυλάξωνται ὁ υἱὸς σου τὸν διαθήκεν μου, καὶ
τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἀδιδάξω αὐτὸν: καὶ ὁ υἱὸς αὐ-
13 τῶν ἑως τοῦ αἰῶνος καθιστῶνται ἐπὶ τῆς θύρας σου.

13 *ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὸν σιών, ἡρετίσασθαι αὐτὸν εἰς
14 κατοικίαν ἑαυτοῦ. *αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὥςδε κατήκτισα ὅτι ἡρεπάμην αὐτὸν.

15 *τὸν θῆραν αὐτῆς ἐν λόγῳ ἐν λόγῳ σου, ὅς τοι πτωχοῖς
16 αὐτῆς χορτάσῃ ἀρτῶν. *ὅς τοι ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσῃ ζω-
17 τηριαν, ὅς τοι ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσῃ ἀγαλλιάσθωνται.

17 *ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρατα τῷ δαυὶδ, ἡτίμασα λύχρον
18 τῷ χειρὶ μου. *ὅς τοι ἐχθροῖς αὐτῆς ἐνδύσῃ αἰχμῶν,
ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐξαναθήσῃ τὸ ἀγίασμα μου.

*Ωιδὴ τῶν ἀναβιβασμῶν.

ρλβ.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
2 ἀδελφοῖς ἐπὶ τῶν ὀρέων. *ὥς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ
καταβαῖνον ἐπὶ πῶνα, τὸν πῶνα τὸν ἀρώων, τὸ κατα-
3 βαῖνον ἐπὶ τῷ ὄρει τοῦ ἐνδύματος αὐτῆς.

3 *ὥς ὁ ῥόσος ἀερμῶν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη
σίων. ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τῷ δαυὶδ, ζῶν ἕως
τοῦ αἰῶνος.

*Ωιδὴ τῶν ἀναβιβασμῶν.

ρλγ.

Ἰδοὺ δὴ ἐνδοξάζετε τὸν κύριον πάντες ὁ δούλοι κυρίως,
4 ὁ ἐσώτης ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. ἐν
5 ταῖς νύξιν *ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,
καὶ ἐνδοξάζετε τὸν κύριον.

3 *ἐνδοξάζετε τὸν κύριον ἐν σιών, ὁ ποιήσας τὸν ἔρειον
καὶ τὸν γλῶσσον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Ecce audiuiamus eam in Ephrata, inuenimus eam in campo sylue Libani. *Intrabimus in tabernacula eius, adorabimus scabellum
pedum eius. *Surge Dñe, pone in domo hospitij eius quietem tuam, tu & arca in qua est Lex tua. *Sacerdotes tui induant vestes iustitiæ,
& Leuite pij tui laudes dicant propter oblationes. *Propter merita Davidis serui tui ne auertas faciem christi tui. *Iurauit Dñs Davidi
in veritate, non auerteretur ab ea: De fructu ventris tui ponam regem super sedem tuam. *Si custodierint filij tui pactum meum, & testifica-
tiones meas istas quas docebo eos, etiam filij eorum vsque in seculum sedebunt super sedem tuam. *Quoniam elegit Dominus Sion, de-
siderauit eam pro habitatione sua. *Hæc requies maiestatis meæ vsque in seculum: hīc habitabo quoniam desiderauī eam. *Viatico eius
benedicens benedicam, & pauperes eius saturabuntur pane. *Et sacerdotes eius induam vestibus redemptionis, & pij eius laudando lau-
dabunt. *Ibi faciam germinare regem gloriosum in domo Davidis: ordinaui lucernam christo meo. *Inimicos eius induam vestibus
confusionis: at super ipsum florebit corona eius.

*Canticum quod dictum est super gradibus ipsi David. PSAL. CXXXIII.
*Ecce quā bonum & quā iocundum habitare in Sion & Ierusalem sicut duo fratres in vnum. *Sicut vnguentum bonum quod ef-
fusum super caput descendit super barbā, barbā inquam Aharon, & descendit super fimbriam vestimentorum eius. *Sicut ros
Hermon qui descendit super montes Sion, quoniam illic præcepit Dominus benedictionem, & vitam vsque in æternum.

*Canticum quod dictum est super gradibus. PSAL. CXXXIII.
*Ecce benedicite Dominum omnes serui Domini, qui statis in vigiliis domus sanctuarij Domini, & laudatis per noctes.
*Leuate manus vestras Sacerdotes ad suggestum sanctitatis, & benedicite Domino. *Benedicat tibi Dominus ex Sion, qui
fecit cælum & terram.

קלה

* הללו יהוה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה:
 * שעמדים בבית יהוה בחדרות בית אלהינו:
 * הללו יהוה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים:
 * כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו:
 * כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל-
 * אלהים:
 * כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
 * במים וכל תהמות:
 * מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר
 * עשה מוצא רוח מאוצרותיו:
 * שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה:
 * שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה
 * ובכל עבדיו:
 * שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים:
 * לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל
 * ממלכות כנען:
 * ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:
 * יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר:
 * כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
 * עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
 * פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
 * אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש-רוח
 * בפייהם:
 * כמוהם יהיו עשייהם כל אשר כטח בהם:
 * בירת ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו
 * את יהוה:
 * בירת הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו
 * את יהוה:
 * ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה:

Aleluia. PSAL. CXXXV.

1 **L**audate nomen Domini, laudate servi Do-
 2 mini: * Qui statis in domo Domini, in
 atrius domus Dei nostri.
 3 * Laudate Dominum, quoniam bonus Do-
 minus; cantate nomini eius, quoniam decens.
 4 * Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, Israel
 in peculium suum.
 5 * Quia ego scio quod magnus Dominus, &
 dominator noster præ omnibus diis.
 6 * Omnia que voluit Dominus fecit in celo
 & in terra, in mari & in omnibus abyssis.
 7 * Leuans nubes de summitatibus terra, ful-
 gura in pluuiam fecit, educens ventos de the-
 sauris suis.
 8 * Qui percussit primitiua Egypti, ab ho-
 mine usque ad pecus.
 9 * Emisit signa & portenta in medio tui E-
 gypte, in Pharaonem, & in cunctos seruos
 eius.
 10 * Qui percussit gentes multas, et occidit re-
 ges fortes,
 11 * Seon regem Amorraeorum, & Og regem Ba-
 san, & omnia regna Chanaan.
 12 * Et dedit terram eorum hereditatem, here-
 ditatem Israel populo suo.
 13 * Domine nomen tuum in æternum, Domine
 memoriale tuum in generatione & generatione.
 14 * Quia iudicabit Dominus populum suum,
 & in seruos suos erit placabilis.
 15 * Idola gentium argentum & aurum, opera
 manuum hominum.
 16 * Os habent & non loquentur, oculos ha-
 bent & non videbunt.
 17 * Aures habent & non audient, sed nec est
 spiritus in ore ipsorum.
 18 * Similes illis fiant qui faciunt ea, omnis qui
 confidit in eis.
 19 * Domus Israel benedicite Domino, domus
 Aaron benedicite Domino.
 20 * Domus Levi benedicite Domino, timentes
 Dominum benedicite Domino.
 21 * Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat
 in Ierusalem. Aleluia.

תרגום

קלה

1 שבחו אלהא שבחו ית שמה דיי שבחו עבדי דיי:
 2 דקיימין בבית מקדשא דיי בדרת בית אלהא:
 3 שבחו קרם יי
 4 ארום דבית יעקב בחר לה אלהא ישראל לחבובה:
 5 ארום אנא ידעת ארום רב יי
 6 כל דאחרעי יי עבד בשמיא ובארעא בימיה וכל חזומיה:
 7 דמסיק ענניה מסיפי ארעא ברקין למחת
 8 דקטל בכריא דמצרים מאנשא ועד בעירא:
 9 שדר אחין ותמחין במצעין מצרים
 10 דמחא עממיה סגיעין וקטל מלכין תקיפין:
 11 לסיחון מלך אמוראד ולעוג מלך רבוחנן וכל מלכות
 12 ויהב ארעהון אחסנא אחסנא לישראל עמה:
 13 יי שמך לעלם יי דכרנך לדר ודר:
 14 ארום ידין יי דיקא
 15 שעות עממיה סימא ודחבא עובדי יי בר גש:
 16 פוס להון ולא ממללין עינין
 17 אדנין להון ולא ציחין נחירי ולא אית רחא דחיי בפמהון:
 18 דכמחהון יהוין עבדיהון כל דמחרחצין
 19 דבית ישראל ברכו ית יי דבית אהרן ברכו ית יי:
 20 דבית לוי ברכו ית יי דחלילא דיי ברכו ית יי:
 21 ברוך יי מציון דאשרי שכינתה בירושלם שבחו אלהא:

Alleluia. PSAL. CXXXIIII.

Laudate nomen Domini, laudate serui Domini. * Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

* Laudate Dominum quoniam bonus Dñs, psallite nomini eius quoniā suaue. * Quoniam Iacob elegit sibi Dominus; Israel in possessionem sibi.

* Quia ego cognoui, quod magnus Dominus, & Dominus noster præ omnibus diis. * Omnia quæcunque voluit Dominus fecit in cælo & in terra, in mari, & in omnibus abyssis. * Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluuiam fecit. qui producit ventos de thesauris suis.

* Qui percussit primogenita Ægypti, ab homine vsque ad pecus. * Misit signa & prodigia in medio tui Ægypte, in Pharaonem & in omnes seruos eius.

* Qui percussit gentes multas, & occidit reges fortes: * Seon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan.

* Et dedit terram eorum hæreditatem, hæreditatem Israel populo suo.

* Domine nomen tuum in æternum, & memoriale tuum in generationem & generationem.

* Quia iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis deprecabitur.

* Simulachra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum.

* Os habent & non loquentur, oculos habent & non videbunt.

* Aures habent & non audient, neque enim est spiritus in ore ipsorum.

* Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

* Domus Israel benedicite Domino.

* Domus Aaron benedicite Domino.

* Domus Leui benedicite Domino, qui timetis Dominum benedicite Domino.

* Benedictus Dominus ex Sion qui habitat Hierusalem. Alleluia.

Αλληλουϊα. ρηλδ.

1 * Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι κυρίου.

2 * Ὡς ὅτε ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αἰλαῖς οἴκου θεσφύματων.

3 * αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 * ὅτι ὡς ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ.

5 * ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ κύριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ὡς πᾶσι θεοῖς.

6 * πᾶσι ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῇ ἔσχατῳ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 * δυνάτων νεφέλας ἐξ ἑσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὴς εἰς ἡμέραν ἐποίησε. ὁ δὲ ξάτων δυνέμοις ἐν θησαυροῖς αὐτοῦ.

8 * ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰγυπτίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν.

9 * ἐξαπέστειλε σημεῖα ἐν μέσῳ τοῦ αἰγυπτίου, ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 * ὃς ἐπάταξεν ἐθνη πολλὰ, ἐπέκτεινε βασιλεῖς καὶ βασιλίσσας.

11 * τὸν σιὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων, ἐν ὧν βασιλέα τῆ βασιλῆας, καὶ πάσας τὰς βασιλίσσας χανααν.

12 * καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

13 * κύριε τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 * ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὡς κληθήσεται.

15 * τὰ εἰδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 * στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὶ ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψον.

17 * ὅτι ἔχουσι ἐν σὺν ὡπιδιήντα, οὐ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 * ὅμοιοι αὐτοῖς γίνονται οἱ ποιεῖντες αὐτὰ, ἐπὶ πάντες ὅσοι πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 * οἶκος Ἰσραὴλ δὴ λογιθήσεται τὸν κύριον. οἶκος αὐτῶν δὴ λογιθήσεται τὸν κύριον.

20 * οἶκος λαοῦ δὴ λογιθήσεται τὸν κύριον. φόβου μύροισι τὸν κύριον δὴ λογιθήσεται τὸν κύριον.

21 * δὴ λογιθήσεται τὸν κύριον ἐν σιὼν ὁ καθεκὼν ἱερουσαλήμ. ἀλληλουϊα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. CXXXV.

Laudate Deum, laudate nomen Domini, laudate serui Domini: * Qui statis in domo sanctuarij Domini, in atriis domus Dei nostri.

* Laudate coram Domino, quoniam bonum fecit Dominus: psallite nomini eius, quoniam suaue. * Quoniam domum Iacob elegit sibi Dominus, Israel in dilectum suum. * Quoniam ego scio quod magnus est Dominus, & dominator noster supra omnes deos.

* Omnia quæ voluit Dominus fecit in cælis & in terra, in maribus & omnibus abyssis. * Eleuans nubes ab extremis terræ, fulgura ad descensum pluuiarum edidit. qui producit ventum impetuosum de thesauris suis. * Qui interfecit primogenita Ægypti ab homine vsque ad pecus. * Misit signa & portenta in medio tui Ægypte, in Pharaonem & in omnes seruos eius. * Qui percussit populos plurimos, & interfecit reges fortes: * Sichon regem Amorrhæum, & Og regem Basan, & vniuersum regnum Chanaanum. * Et dedit terram eorum hæreditatem, hæreditatem inquam Israel populo suo. * Domine nomen tuum in æternum est, Domine memoria tui in generatione & generationem. * Quoniam iudicabit Dominus iudicium populi sui, & super seruos suos iustos conuertetur in miserationibus suis.

* Idola gentium argentea & aurea, opera manuum hominis. * Os habent & non loquuntur; oculos habent & non vident.

* Aures habent & non audiunt; nares, nec est spiritus viuens in ore ipsorum.

* Similes illis fiant qui faciunt ea; omnes qui confidunt in eis.

* Domus Israel benedicite Domino, domus Aharon benedicite Domino.

* Domus Leui benedicite Domino: timentes Dominum benedicite Domino.

* Benedictus Dominus ex Sion, qui posuit maiestatem suam in Ierusalem. laudate Deum.

קלו

* הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
* הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו :
* הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו :
* לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם

חסדו :

* לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו :
* לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו :
* לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו :
* את השמש לממשלת ביום כי לעולם

חסדו :

* את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי
לעולם חסדו :

* למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו :
* ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו :
* ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו :
* לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו :
* והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו :
* ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו :
* למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו :
* למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
* ויחרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו :
* לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו :
* ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו :
* ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו :
* נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו :
* שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו :
* ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו :
* נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו :
* הודו לאל השמים כי לעולם חסדו :

1 Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius.
2 * Confitemini Deo deorum, quoniam in aeternum misericordia eius. * Confitemini Domino dominorum, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in aeternum misericordia eius.
3 * Qui fecit calos in sapientia, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui firmavit terram super aquas, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui fecit luminaria magna, quoniam in aeternum misericordia eius. * Solem in potestatem diei, quoniam in aeternum misericordia eius. * Lunam & stellas in potestatem noctis, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui percussit Aegyptum cum primitiis eorum, quoniam in aeternum misericordia eius.
4 * Et eduxit Israel de medio eorum, quoniam in aeternum misericordia eius. * In manu valida & in brachio extento, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui diuisit mare rubrum in diuisiones, quoniam in aeternum misericordia eius. * Et adduxit Israel in medio eius, quoniam in aeternum misericordia eius. * Et conuoluit Pharaonem & exercitum eius in mari rubro, quoniam in aeternum misericordia eius.
5 * Qui duxit populum suum per desertum, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui percussit reges magnos, quoniam in aeternum misericordia eius. * Et occidit reges magnificos, quoniam in aeternum misericordia eius. * Seon regem Amoraorum, quoniam in aeternum misericordia eius. * Et Og regem Basan, quoniam in aeternum misericordia eius. * Et dedit terram eorum hereditatem, quoniam in aeternum misericordia eius. * Hereditatem Israel seruo suo, quoniam in aeternum misericordia eius. * Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in aeternum misericordia eius. * Et eripuit nos de hostibus nostris, quoniam in aeternum misericordia eius. * Qui dat panem omni carni, quoniam in aeternum misericordia eius. * Confitemini Deo cali, quoniam in aeternum misericordia eius.

תרגום

קלו

1 שבחו קדם יי ארום טב ארום לעלם טובה : 2 שבחו לאלה אלהי ארום לעלם טובה : 3 שבחו למרי מריא ארום לעלם טובה : 4 לעבד פרישן רב רבין בלחוריהי ארום לעלם טובה : 5 לעבד שמיא בסכלתנו ארום לעלם טובה : 6 למרדד ארעא עליו מיא ארום לעלם טובה : 7 לעבד נהורין רב רבין ארום לעלם טובה : 8 ית שמשא למשלת ארום לעלם טובה : 9 ית סירא וכו' כביו למשלת בלילה ארום לעלם טובה : 10 למחי מצראי במכחשין וקטל בכריהון ארום לעלם טובה : 11 ואפק ישראל פריקין מביניהון ארום לעלם טובה : 12 בידי תקיפא וכדעא מרמא ארום לעלם טובה : 13 לצלח ים אדום לעלחין ארום לעלם טובה : 14 ואעבר ישראל במצעיה ארום לעלם טובה : 15 ושנק פרעה וחילוניה בימא ים ארום לעלם טובה : 16 למחלך עמה במדברא ארום לעלם טובה : 17 למחי מלכין רב רבין ארום לעלם טובה : 18 וקטל מלכין גייתנין ארום לעלם טובה : 19 לסיחון מלכא דאמראי ארום לעלם טובה : 20 ולעוג מלכא דבוותנא ארום לעלם טובה : 21 ויתב ארעהון לאחסנא ארום לעלם טובה : 22 אחסנא לישראל עבדה ארום לעלם טובה : 23 באהמסכניה דכר לנא קנימיה ארום לעלם טובה : 24 ופרק יתנא ממעיקנא ארום לעלם טובה : 25 ויתב קווא לכל בשרא ארום לעלם טובה : 26 שבחו לאלהא דשמיא ארום לעלם טובה :

PSAL. CXXXV.

1 **C**onfitemini Dño quoniā bonus, quo-
 2 niā in*seculū misericordia eius.*Cōfite-
 3 mini Deo deorū, quoniā in*seculū miseri-
 4 cordia eius.*Cōfitemini Dño dñorū, quo-
 5 niā in*seculū misericordia eius.*Qui* fecit
 6 mirabilia magna solus, quoniā in*seculum
 7 misericordia eius.*Qui fecit celos in intel-
 8 lectu, quoniā in*seculū misericordia eius.
 9 *Qui firmavit terrā sup aquas, quoniā in
 10 *seculū misericordia eius.*Qui fecit lumi-
 11 naria magna-solus, quoniā in*seculū mise-
 12 ricordia eius.*Solē in potestātē diei, quo-
 13 niā in*seculū misericordia eius.*Lunam &
 14 stellas in potestātē noctis, quoniā in*seculū
 15 misericordia ei*.*Qui percussit Ægyptū cū
 16 primogenitis eorū, quoniā in*seculū mise-
 17 ricordia eius.*Et eduxit Israel de medio
 18 eorū, quoniā in*seculum misericordia eius.
 19 *In manu potētī & ī brachio excelso, quo-
 20 niā in*seculū misericordia eius.*Qui diui-
 21 sit rubrū mare in diuisiones, quoniā in*seculū
 22 misericordia eius.*Et eduxit Israel p me-
 23 diū eius, quoniā in*seculū misericordia ei*.
 24 *Et excussit Pharaonē & exercitū ei* ī mari
 25 rubro, quoniā in*seculum misericordia ei-
 26 us.*Qui traduxit populū suū p desertū,
 27 quoniā in*seculū misericordia eius.*Qui
 28 percussit reges magnos, quoniā in*seculū
 29 misericordia eius.*Et occidit reges fortes,
 30 quoniam in*seculū misericordia eius.*Scō
 31 regem Amorrhæorum, quoniā in*seculum
 32 misericordia eius.*Et Og regē Basan, quo-
 33 niā in*seculum misericordia ei*.*Et de-
 34 dit terram eorum hæreditatem, quoniam
 35 in*seculū misericordia eius.*Hæreditatem
 36 Israel seruo suo, quoniam in*seculū mise-
 37 ricordia eius.*Quia in humilitate nostra
 38 memor fuit nostri-Dñs, quoniā in*seculū
 39 misericordia eius.*Et redemit nos ab ini-
 40 micis nostris, quoniā in*seculū misericor-
 41 dia eius.*Qui dat escā omni carni, quoniā
 42 in*seculum misericordia eius.*Cōfitemini
 43 Deo celi, quoniā in*seculū misericordia ei*.

ρλέ.

1 * Εξομολογείσθε τῷ κυρίῳ ὅτι αἰῶνας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 2 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Εξομολογείσθε τῷ θεῷ πάντων θεῶν, ὅτι
 3 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Εξομολογείσθε τῷ κυ-
 4 ρίῳ πάντων κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τῷ ποι-
 5 ῆσαν πῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
 6 λεος αὐτοῦ. * τῷ ποιήσαντι οὐρανὸν ἐν συνέσει,
 7 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τῷ στερεώσαντι τὴν
 8 γῆν ἐπὶ πάντων ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 9 * τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 10 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τὸν ἥλιον εἰς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 11 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τὴν νύκτα εἰς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
 12 λεος αὐτοῦ. * τῷ παλάσσει ἀνθρώπον συν τοῖς πτε-
 13 ροῖς αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * καὶ
 14 ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 15 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι
 16 ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τῷ κατε-
 17 διελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαρῆσεις, ὅτι εἰς τὸν
 18 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ
 19 διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 20 * καὶ ἐκπνέσαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θά-
 21 λασαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 22 * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν
 23 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τῷ παλάσσει βασιλεῖς
 24 μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 25 * καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταίους, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
 26 ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * τὸν σὺν βασιλέα πᾶν ἀμορ-
 27 ραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * καὶ τὸν ὄγ
 28 βασιλέα τῆ βαשא, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 29 * καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν
 30 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * κληρονομίαν Ἰσραὴλ δέ-
 31 λω αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 32 * ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος,
 33 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * καὶ ἐλυτρώσατο
 34 ἡμᾶς ἐκ πάντων ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
 35 τοῦ. * ὁ διδοὺς τροφὴν πᾶσιν σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 36 ἔλεος αὐτοῦ. * Εξομολογείσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. CXXXVI.

1 **L**audes dicite coram Domino, quoniam bonus est, quoniam in æternum benignitas eius. 2 Laudes dicite Deo deorum, quoniam in
 æternum benignitas eius. 3 Laudes dicite Domino dominorum, quoniam in æternum benignitas eius. 4 Factori mirabilium magno-
 rum soli, quoniam in æternum benignitas eius. 5 Factori celorum in intelligentia, quoniam in æternum benignitas eius. 6 Ei qui extendit
 terram super aquas, quoniam in æternum benignitas eius. 7 Ipsi qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum benignitas
 eius. 8 Lunam & stellas ut præessent nocti, quoniam in æternum benignitas
 eius. 9 Qui percussit Ægyptum plagis, & occidit primogenita eorum, quoniam in æternum benignitas eius. 10 Et eduxit Israel eme-
 ptum de medio eorum, quoniam in æternum benignitas eius. 11 In manu forti & brachio excelso, quoniam in æternum benignitas eius. 12 Qui de-
 dit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum benignitas eius. 13 Qui transiit fecit Israel per medium eius, quoniam in
 æternum benignitas eius. 14 Et submersit Pharaonem & exercitum eius in mari rubro, quoniam in æternum benignitas eius. 15 Qui de-
 duxit populum suum per desertum, quoniam in æternum benignitas eius. 16 Qui percussit reges magnos, quoniam in æternum benignitas
 eius. 17 Et occidit reges superbos, quoniam in æternum benignitas eius. 18 Sichon regem Amorrhæorum, quoniam in æternum be-
 gnitas eius. 19 Et Og regem Basan, quoniam in æternum benignitas eius. 20 Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum be-
 gnitas eius. 21 Hæreditatem Israel seruo suo, quoniam in æternum benignitas eius. 22 In correptione memor fuit erga nos pacti sui,
 quoniam in æternum benignitas eius. 23 Et redemit nos ab iis qui angebant nos, quoniam in æternum benignitas eius. 24 Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum benignitas eius. 25 Laudes dicite Deo celi, quoniam in æternum benignitas eius.

קלו

עַל-נְהִירוֹתַי בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנו
 אֶת-צִיּוֹן :
 עַל-עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנו כְּנוֹרוֹתֵינוּ :
 כִּי שָׁם שְׁאִלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ
 שִׁמְחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן :
 אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת-שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמָה נֹכַר :
 אִם-אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי :
 תִּדְבֹק לְשׁוֹנִי לֶחְכִּי אִם-לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם-לֹא
 אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל-רֹאשׁ שִׁמְחָתִי :
 זָכֹר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים
 עָרֵי עָרֹו עַד הַיְסוֹד בָּהּ :
 בֵּרַת בְּכָל הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁר־יִשְׁלַם לָךְ אֶת-
 גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְלַת לָנוּ :
 אֲשֶׁר־יִשְׁאֲחֹוּ וְנִפֹץ אֶת-עוֹלָלֶיךָ אֶל-הַסֶּלַע :

קלח

לְדוֹד אֲוֹדָךְ בְּכָל-לִבִּי נִגַּד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָ :
 אֲשַׁתְּחֹוֶה אֶל-הַיָּכָל קִדְשְׁךָ וְאֹדָה אֶת-שִׁמְךָ
 עַל-חֶסֶדְךָ וְעַל-אֱמֻנָתְךָ כִּי-הִגְדַּלְתָּ עַל-כָּל-שִׁמְךָ
 אֲמַרְתָּךְ :
 בְּיוֹם קָרָאתִי וְתַעֲנֵנִי תִרְהַבֵּנִי בְּנַפְשִׁי עוֹ :
 יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַלְכֵי-אֶרֶץ כִּי-שָׁמְעוּ אֲמָרֵי-
 פִּיךָ :
 וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה :
 כִּי-רַם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאָהוּ וְגִבוּתָהּ מִמֶּרְחַק
 יִידַע :
 אִם-אֶלְךָ בִּקְרֹב צָרָה תִּחְיֶנִּי עַל אַף אֵיבֵי תִשְׁלַח
 יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ :
 יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי יְהוָה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי
 יְדִיךָ אֶל-תִּרְפָּה :

תרגום

קלו

עַל נְהִירוֹתַי דְּבַל חֲמֵן יִתְכַנַּא לְחֹד בְּכִינוּ כֹּר הַיָּנֵא דְכָרִין יִת צִיּוֹן :
 אֶת צִיּוֹן יִתְכַנַּא בְּכָל אֵי דְשָׁבוּ יִתְכַנַּא לְמִימַר מִלֵּין דְּשִׁירָתָהּ וּבְזִכְרָהּ עַל עֶסֶק חֲדָה אֲמָרִין שְׁבָחוּ לָנָא מִשִּׁירָתָהּ דְּתוֹתוֹן אֲמָרִין בְּצִיּוֹן :
 הַיְכָלִין נִשְׁבַּח יְהוָה תִּשְׁבַּחְתָּהּ דִּינִי עַל אֶרֶץ חַלּוּנִיתָהּ :
 אֵין מְנַשִּׁינָא לִיךְ יְרוּשָׁלַם אֲנַשְׁיָהּ לִימִינִי :
 אֵין לָא דְכָרָנָא לִיךְ אֵין לָא אֲסִיק יְהוָה יְרוּשָׁלַם לְדָכְרֹן טַב עַל שִׁירוֹי חֲדוֹת כְּתִי שְׁמָשׁוּ :
 דְּתִשְׁלַם דְּאֲמָרִין פְּנוֹן פְּנוֹן עַד שִׁיתְאַסָּא בָּהּ :
 טוֹבוֹתֵי דְמָאן דִּי חֲדָה וּמִרְשִׁישׁ יְהוָה טַלִּיךְ עַל כִּיפָּא :
 עַל יְדֵא דְדוֹד אֲוֹדִי קִדְמָךְ יְיָ בְּכָל לִבִּי קִדְם דִּינֵא אֲשַׁבְּחָךְ :
 קִשְׁטֶךָ אֲרוֹם אֲסַגִּיעָתָהּ עַל כּוֹלִי שְׁמָךְ מִימַר תִּשְׁבַּחְתָּךְ :
 כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ דְּאֶרֶץ אֲרוֹם שְׁמָעוּ מִימַר תִּשְׁבַּחְתָּךְ :
 וַיִּשְׁבַּחוּן עַל כָּל כְּבִישָׁא דִינִי אֲרוֹם רַב אִיקְרָא דִינִי :
 וַיִּתְכַנַּא מִשְׁמֵי רַחֲמֵין וַיִּמְאֹךְ :
 מִימַר דִּינִי וַיִּפְרַע לְחוֹן בִּישָׁא אֲמַטוּלְתִּי יְיָ טוֹבְךָ לְעֵלָם עוֹבְרֵי יָדְךָ לֹא תִשְׁבּוֹק :

*David per Hieremiam. PSAL. CXXXVI.

Vper flumina Babylonis illic sedimus,
& fleuimus dum recordaremur nos Siō.*In salicibus in medio eius suspendimus
organa nostra. *Quia illic interrogauerūtnos q captiuos duxerunt nos, verba catio-
num, & qui abduxerunt nos, hymnū. Cantate nobis de canticis Siō: *Quomodo
cantabimus canticum Dñi in terra aliena?*Si oblitus fuero tui Hierusalem, obliui-
ni detur dextera mea. *Adhæreat linguamea faucibus meis, si non tui meminero.
si nō proposuero Hierusalē sicut in prin-cipio lætitiæ meæ. *Memor esto Dñe filio-
rum Edom in die Hierusalem. qui dicunt:Exinanite, exinanite vsque ad fundamen-
tum *eius. *Filia Babylonis misera. beatusqui retribuet tibi retributionem tuam,
quam retribuisti nobis. *Beatus qui tene-

bit & allidet paruulos tuos ad petram.

*Psalmus David Aggai & Zacharie.

PSAL. CXXXVII.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde

meo, & in conspectu angelorum psal-

lam tibi, quoniam audisti omnia verba o-

ris mei. *Adorabo ad templum sanctum

tuum, & confitebor nomini tuo, super mi-

sericordia tua & veritate tua. quoniam mag-

nificasti super omne nomen sanctum tuū.

*In quacunque die inuocauero te, ve-

lociter exaudi me. multiplicabis me in a-

nima mea virtute tua. *Confiteantur tibi

Domine omnes Reges terræ, quia audie-

runt omnia verba oris tui. *Et cantent

in viis Domini, quoniam magna *gloria

Domini: *Quoniam excelsus Domi-

nus, & humilia respicit, & alta à longè

cognoscit. *Si ambulauero in medio

tribulationis, viuificabis me. *Super iram

inimicorum meorum extendisti *manus

tuas, & saluum fecit me dextera tua.

*Dominus retribuet pro me. Domine

misericordia tua in seculū, opera manuum

tuarum ne despicias.

*Τὰ δαυὶδ διὰ ἱερεμίου. ρλς'.

Επὶ τῶν ποταμῶν βαβυλῶν ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν, καὶ
ἐκλαύσαμεν ἐν τῇ μνηστῆραι ἡμᾶς τῶν σιών.*ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄρ-
γανα ἡμῶν. *ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς αἰχμα-λωτὸύσαντες ἡμᾶς, λόγους ὠδῶν, καὶ ἀπαλαγόντες ἡ-
μᾶς ὕμνον. ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν σιών.

*πῶς ἄρα τὴν τὴν ὠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳς;

*ἐὰν ἐπιλάθωμαι ὅτι ἱερουσαλήμ, ἐπιληθεῖν ἡ
δεξιὰ μου.

*κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῇ λαρυγίῳ μου, ἐὰν μὴ ὅτι

μνηστῆρ. ἐὰν μὴ πεθανάξωμαι τὴν ἱερουσαλήμ ὡς

ἐν ἀρχῇ τῆς οὐφροσύνης μου.

*μνηστῆρ. κύριε τῶν ὑψῶν ἐδὼκε τὴν ἡμέραν ἱερουσα-

λήμ. τῶν λεγόντων, ἐκκυνούτε ἐκκυνούτε, ἕως τῶν θεμε-

λίων αὐτῆς. *θυγάτης βαβυλῶν ἡ ταλαίπω-

ρος. μακάριος ὁς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδωμά σου

ὁ ἀνταπόδωκας ἡμῖν.

*μακάριος ὁς κρατήσῃ καὶ ἐδλαφίῃ τὰ νήπιά σου

πρὸς τὴν πέτραν.

*Ψαλμὸς δαυὶδ ἀγαίου καὶ zachariou.

ρλζ'.

Εξομολογήσασθαι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ

ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πρὸς τὰ ῥή-

ματα τοῦ σώματός μου.

*προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογή-

σασθαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι σου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

*ὅπ' ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

*ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαι σε, ταχὺ ἐπακούσον

μου. πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

*ἐξομολογήσασθαι κύριε πρὸς τὸν βασιλεῖς

τῆς γῆς, ὅπ' ἤκουσεν πρὸς τὰ ῥήματα τοῦ σώματός σου.

*καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅπ' ἐμεγάλυνεν ὁ-

ξά κυρίου. *ὅπ' ὑψήλως κύριος, καὶ ταπεινὰ ἐφορεῖ,

καὶ ταπεινὰ ὑψηλὰ ἀπομακρύνει γινώσκει. *ἐὰν πορευθῶ

ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με. ἐπ' ὀργῇ ἐχθρῶν με ἐξέ-

τεινας χεῖράς σου, καὶ ἐξωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

*κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ. κύριε τὸ ἔλεός σου

εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. CXXXVII.

Vper flumina Babylonis, ibi sedimus & fleuimus cum recordaremur Siō. * Super salices in medio eius suspendimus citharas nostras.

*Ibi autē rogauerūt nos Babylonij, qui captiuos adduxerūt nos, vt diceremus verba canticorū: & raptores nostri lætitiæ causā dicebāt:

*Pallite nobis cantica quæ dicebatis in Siō. *Quomodo cantabimus hymnos Domini in terra aliena? *Si oblitus fuero tui Ierusalē, obli-

uioni tradam dexteram meam. *Adhæreat lingua mea palato meo, nisi recordatus fuero tui, nisi ascendere fecero Ierusalem in memoriam

bonam in initio cœtuum ministrorum meorum. *Memor esto Domine populi Edom, diei qua destruxerunt Ierusalem, dicentes: Com-

planate, complanate vsque ad fundamentum in ea. *Filia Babyloniorum deuastatorum, Beatus qui reddiderit tibi retaliationem retribu-

tionis tuæ quam retribuisti nobis. *Beatus qui capiet & allidet paruulos tuos super petram. Per manum Davidis. PSAL. CXXXVIII.

CONFITEBOR coram te Domine in toto corde meo: in conspectu iudicium cantabo tibi. * Adorabo coram templo sancto tuo, &

laudis tuæ. *In die qua inuocaui, respondisti mihi: multiplicasti in anima mea fortitudinem. *Confiteantur coram te Domine

omnes reges terræ, quoniam audierunt verbum laudis tuæ. *Et cantent in omnibus viis Domini, quoniam magna est gloria Domini.

*Quoniam excelsus Dominus & humilem respiciet, & superbum de cælis longinquis deprimet.

*Si ambulauero in media angustia, viuificabis me; & super nates inimicorum meorum pones manum tuam vt destruas illos: & redi-

met me dextera tua. Verbum Domini reddet malum illis propter me: Domine benignitas tua in æternum; opera manuum

tuarum ne derelinquas.

קלט

לִמְנַצֵּחַ לְדוֹד מִזְמוֹר יְהוָה חֲקֵרְתִּי וְתָדַע :
 אֶתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בִּנְתָּה לְרַעִי מִדְּחֹק :
 אֶרְחִי וְרַבְעִי זִרְיָת וְכָל־דְּרָכֵי הַסִּבְנָתָה :
 כִּי אֵין מַלְאָךְ בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כָּלָה :
 אַחֲוֹר וְקֹדֶם צִרְתִּי וְתָשֶׁת עָלַי כַּפְכָּרָה :
 פְּלִאִיָּה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא־אוֹכֵל לָהּ :
 אָנָּה אֵלֶךְ מִרוּחְךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח :
 אִם־אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתֶּר וְאֶצִּיעֶר
 שְׂאוֹל הֵנָּה :
 אֲשֶׁא כְנָפַי־שָׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרֵי־יָם :
 גַּם־שָׁם יִדְּךָ תִּנְחֵנִי וְתִאֲחֹזֵנִי יְמִינֶךָ :
 וְאִמַּר אֶךְ־חֶשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אֲוֹר בְּעֵדְנִי :
 גַּם־חֶשֶׁךְ לֹא־יִחְשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר
 בְּחִשְׁיָכָה בְּאוֹרְךָ :
 כִּי־אֶתָּה קִנִּיתָ כְּלִיתִי תִסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי :
 אוֹדְךָ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֶׂיךָ
 וְנַפְשִׁי יִדְּעָרָה מְאֹד :
 לֹא־נִכְחַד עֲצָמֵי מִמֶּךָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בִּסְתֵר
 רָקַמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ :
 גִּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל־סִפְרְךָ כָּל־סִכְנוֹת יָמַי
 יִצְרוּלָא אֶחָד בָּהֶם :
 וְלִי מָה יִקְרוּרְעֶיךָ אֵל מָה עֲצָמוֹ רָאִישִׁיהֶם :
 אֲסַפְּרָם מִחוּל יִרְבּוֹן הַקִּיצִתִּי וְעוֹדִי עִמָּךְ :
 אִם־תִּקְטֹל אֱלֹהִים רָשָׁע וְאֲנִשִּׁי דָמִים סוֹרוֹ
 כִּנִּי :
 אֲשֶׁר יִמְרוּךְ לְמִזְמָה נִשְׁוֹא לִשְׁוֹא עֲרִיךְ :
 הֲלוֹא־מִשְׁנֵאֶיךָ יְהוָה אֲשַׁנָּא וּבִתְקוּמִיךָ
 אֶתְקוּמְט :
 תִּכְלִית שִׁנְאָה שִׁנְאָתִים לְאוֹיְבֵים הֵיוּ לִי :

* Victori David Psalmus.

CXXXIX.

1 Domine inuestigasti me, & cognouisti.
 2 * Tu cognouisti sessionem meam & resurre-
 ctionem meam, intellexisti malum meum de longe.
 3 * Semitam meam & accubationem meam
 4 ventilaſti, & omnes vias meas intellexiſti.
 5 * Quia non eſt eloquium in lingua mea, ecce
 6 Domine omnia noſti. * Retrorſum & ante
 7 formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.
 8 * Mirabilior eſt ſcientia me, excellentior eſt,
 9 non potero ad eam. * Quo ibo à ſpiritu tuo,
 10 & quò à facie tua fugiam?
 11 * Si aſcendero in calum, ibi eſ tu; ſi iacuerò
 12 in inferno, ades tu.
 13 * Si ſumpſero pennas meas diluculo, habita-
 14 uero in extremo maris; * Etiam ibi manus
 15 tua deducet me, & tenebit me dextera tua.
 16 * Si dixero: Fortè tenebræ operient me, nox
 17 quoque lux erit coram me.
 18 * Nec tenebræ habent tenebras apud te, &
 19 nox quaſi dies lucet: ſimiles ſunt tenebræ &
 20 lux. * Quia tu poſſediſti renes meos, orſuſque
 21 eſ me in vtero matris meæ. * Confitebor tibi
 22 quoniam terribiliter magnificaſti me: mirabilia
 opera tua, & anima mea nouit nimis.
 23 * Non ſunt operta oſſa mea à te quibus factus
 24 ſum in abſcondito, imaginatus ſum in nouiſſimis
 25 terra.
 26 * Inſormem adhuc me viderunt oculi tui, &
 27 in libro tuo omnes ſcribentur: dies formati ſunt,
 28 & non eſt una in eis.
 29 * Mihi autem quàm honorabiles facti ſunt
 30 amici tui Deus, quàm fortès pauperes eorum!
 31 * Dinumerabo eos, & arena plures erunt:
 32 euigilaui & adhuc ſum tecum.
 33 * Si occideris Deus impium, viri ſanguini
 34 num declinate à me.
 35 * Qui contradicent tibi ſcleraterè, eleuati ſunt
 36 fruſtrà aduerſarij tui.
 37 * Nonne odientes te Domine odiui, & con-
 38 tra aduerſarios tuos diſtabui?
 39 * Perſeçto odio oderam illos, inimici facti
 40 ſunt mihi.

תרגום

קלט
 1 לשבחא על יד דוד תשבחתא וי פשפשתא יחי וידעתא :
 2 כדון במינלי באורחא ובארבעותי במדרשא אחעבדת חלוני וכל ארחתא אסכנתא :
 3 ארור לית
 4 ארור לית
 5 מאחורי ומאפי אעקתני וגרית עלי מחת אידך :
 6 פרישא מנדעא מני
 7 האן איתל מן קדם ועפך ותאן מן קדמך איפך :
 8 אין אסק לשמא תמן את ואיסוד לשיוול תמן מימרך :
 9 אקוף עיצין דקרוי אשרי בסוף מערבא :
 10 לחוד תמן ידך תדברנני ותחזני ימינך :
 11 ואמרת ברם חשוכא עלי קבלא
 12 ברם חשוכא לא יחשיך מן מימרך ולילא חיד יסמא ינהר חיד חשוכא חיד נהורא שונן :
 13 ארור את
 14 אורי קוסך סטול דחילן עבדת פרשת פרישן עובדך ונפשי חקמת לחדא :
 15 לא אתכסי
 16 גשמי חמן עינך ועל ספר דכרנך כלחון יומי מפתבין ביומא דאתברי
 17 וקדמי כמה יקירין אגוז רחמיך אלהא וכמה מהחילין
 18 אסגינון בעלמא הדין ותיר מחלא יסגעון אחערת לעלמא דאתי ועד כדון אנא גבך :
 19 אין חקטול אלהא לרשיעא ונברין
 20 דיומון בשמך על ניכלא משחבטין על סנן בעלי דכבך :
 21 תלא ססנאך וי אנא סני וברקמין לקבלך
 22 עד שיציאות שניחא שניחון לכעלי דכך היוז לי :

* In finem David psalmus Zacharie
in dispersione. CXXXVIII.

Domine probasti me & cognouisti me.
tu cognouisti sessionem meam & resurrectionem meam. * Tu intellexisti cogitationes meas de longe. * Semitam meam & funiculum meum tu inuestigasti: & omnes vias meas prouidisti, * quia non est dolus in lingua mea. Ecce Domine tu cognouisti omnia nouissima & antiqua. * Tu formasti me, & posuisti super me manum tuam. * Mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, non potero ad eam. * Quò ibo à spiritu tuo, & à facie tua quò fugiās? * Si ascendero in celum, tu illic es: si descendero in infernum, ades. * Si sumptero pennas meas diluculo, & habitauero in extremis maris, * & enim illic manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua. * Et dixi: Forsitan tenebræ concubabunt me, & nox illuminatio in deliciis meis. * Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur. sicut tenebræ eius, ita & lumen eius. * Quia tu possedisti renes meos, suscepisti me de utero matris meæ.

* Confitebor tibi quia terribiliter mirificatus es. mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis. * Non est occultatum os meum à te quod fecisti in occulto, & substantia mea in inferioribus terræ.

* Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur. dies formabuntur, & nemo in eis.

* Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus, nimis confortati sunt principatus eorum. * Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur. Exurrexi, & adhuc sum tecum: * Si occideris peccatores Deus. Viri sanguinum declinate à me, * quia litigiosi estis in cogitationibus.

accipient in vanitate ciuitates tuas. * Nonne qui oderunt te Domine oderam, & super inimicos tuos tabescebam? * Perfecto odio oderam illos, in inimicos facti sunt mihi.

* εἰς τὸ τέλος τῷ δαυὶδ ψαλμὸς ζαχαρίας ἐν τῇ διαπορᾷ. ρλθ.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἐγνώσμε. σὺ ἐγνώστῃς καὶ ἐδίδραν μου καὶ τὴν ἐγερσίν μου.

* σὺ συνῆκας ὅτ' διαλογισμοὺς μου ἀπομακρόθεν.

* τὴν περίεον μου καὶ τὴν χεῖρόν μου σὺ ἐξίχνιασας.

καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου περιείδες. * ὅτι ὅτε ἐστὶ δό-

λος ἐν γλώσσῃ μου. ἰδὲ κύριε σὺ ἐγnows * πᾶν τὰ τὰ ἐ-

χαῖα καὶ τὰ δρχαῖα. σὺ ἐπλασάς με καὶ ἐθήκας ἐπ' ἐ-

μὲ τὴν χεῖρά σου. * ἐθαυμασώθῃ ἡ γνώσις σου

ἐξ ἐμοῦ, ἐκρεταιώθῃ, οὐ μὴ διωώμαι πρὸς αὐτὴν.

* ποῦ πορεύθῃ ἀπὸ τοῦ πνύματος σου, καὶ ἀπὸ τοῦ περι-

σώπου σου τοῦ φύγω; * εἰὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ

ἐκεῖ εἶ. εἰὰν κατεβῶ εἰς τὸν ἄδην, παρεῖ.

* εἰὰν ἀναβάλωμι τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρθρον, καὶ

κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔχθρα τῆ θαλάσσης. * καὶ γὰρ ἐκεῖ

ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ κατέξει με ἡ δεξιὰ σου.

* καὶ εἶπα, ἀρὰ σκότος καταπατήσῃ με, ὥς νύξ φω-

τισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου.

* ὅτι σκότος οὐ σκοπήσῃ (ἐ) ἀπὸ σου, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα

φωτισθῇ (ἐ). ὡς τὸ σκότος αὐτῷ, ἔτις ἐστὶ φῶς αὐτῷ.

* ὅτι σὺ ἐκτίσῃς ὅτ' νεφρῶς μου, ἀντελάβου με ἐκ

γατρῶς μητρῶς μου.

* ἐξομολογήσμαι σοὶ ὅτι φοβερώς ἐθαυμασώθῃς. θαυ-

μάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γνώσῃ (φρόσῃ).

* ὅτε ἐκρύβῃ τὸ ὄσπον μου ἀπὸ σου ὁ ἐποίησας ἐν κρυ-

φῇ, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆ γῆς.

* τὸ ἀκατέργασόν μου εἶδον (ἐ) ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ

τὸ βιβλίον σου πλῆτες γραφῆν (ἐ). ἡμέραι πλασθῇ (ἐ),

καὶ οὐθὲς ἐν αὐτοῖς. * ἐμοὶ γὰρ λίαν ἐπιμήτησεν (ἐ)

φίλοι σου ὁ θεός, λίαν ἐκρεταιώθησαν αἱ δρχαὶ αὐτῶν.

* ἐξαριθμήσμαι αὐτοὺς καὶ ὑπερ᾿ ἅμμιον πληθυν-

θήν (ἐ). ἐξεγέρθῃ, καὶ ἐπ' ἐμὶ μὲν σου.

* εἰὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός. ἄνδρες αἱμάτων

ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ. * ὅτι ἐρεσταί ἐστε εἰς διαλογισμούς.

λήψον (ἐ) εἰς ματαίωτά τὰς πόλεις σου.

* οὐχὶ ὅτ' μιθυστάς (ἐ) κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ ὅτ' ἐ-

ἐχθροὺς σου ἐξεπηκόμην, * τέλειον μῖθρον ἐμίθουν αὐ-

τοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγρόντο μοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ad laudandum per manum Davidis canticum.

PSAL. CXXXIX.

Domine persequutus es me & cognouisti. * Coram te nota est sessio mea & surrectio mea: intellexisti societatem meam in ecclesia de longe. * Nunc autem ambulante me in via, aut recumbente in schola, factus es extraneus; & omnes vias meas frequentasti.

* Quoniam non est eloquium in lingua mea mendacij: tu o sermo Domini cognouisti omne corpus meum. * A tergo & ante molestasti me, & concitasti super me percussione manu tuarum. * Mirabilis est scientia prae me, ardua facta est, non potero ad eam. * Quò ibo à presentia tempestatis tuae? & quò à conspectu tuo me vertam? * Si ascendero in caelum, illic tu es: & si stratum fecero in inferno, ibi aderit Verbum tuum. * Si sustulero alas aurorae, & habitauero in nouissimo Occidentis: * Etiam illuc manus tua deducet me, & apprehendet me dextera tua. * Et dixi: Certè tenebræ obscurant me, nox verò lucet super me. * Verum tenebræ non occultabunt aliquid à Verbo tuo, & nox sicut dies illuminabitur: & tenebræ & lux apud te equales. * Quoniam tu possedisti renes meos, fundasti me in utero matris meae. * Confi-

tebor coram te quia terribilia fecisti, mirificè mirabilia edidisti opera tua; & anima mea euasit sapiens valde. * Non est absconsa substantia mea à te qua factus sum in abscondito, formatus sum in utero matris meae. * Corpus meum viderunt oculi tui, & in libro memoriae tuae omnes dies scripti sunt, in die qua creatus est mundus, à principio creatæ sunt omnes creature in sex diebus, nec electus est dies ullus in eis. * Et coram me quàm honorabiles sunt qui amant te Deus, & quàm fortificantur principes eorum! * Dinumerabo eos in mundo isto, vberantius quàm arena multiplicabuntur: resurrexi in mundo venturo, licet adhuc apud te sim. * Si occideris Deus impium, viri autem addicti iudicio mortis discedant à me. * Qui iurant in nomine tuo dolosè, iurant in vanum auctores inimicitiae tuae. * Nonne odientes te Domine odio habeo? & in iis qui insurgunt contra te, nausea afficio? * Consummato odio infestus fui illis: auctores inimicitiae facti sunt mihi.

* חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי :
* וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם :

קמ

* למנצח מזמור לדוד :
* חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים
תנצוני :
* אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו
מלחמות :
* שננו לשונם כמו נחש חמרת עכשוי תחת
שפתיו סלה :
* שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצוני
אשר חשבו לדחות פעמי :
* טמנו גאים פחלי וחבלים פרשו רשת ליד-
מעגל מקשים שתו לי סלה :
* אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה
קול תחנוני :
* יהוה גאדני עז ישועתי סבותה לראשי
ביום נשק :
* אל תתן יהוה מאויי רשע וממו אל תפק
ירמו סלה :
* ראש מסבי עמל שפתימו יבסמו :
* מיטו עליהם גחלים באש יפלים במהמות
בל יקומו :
* איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו
למדחפור :
* ידעתי כי יעשה יהוה דין עני משפט
אבנים :
* אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את-
פניה :

23 * Scrutare Deus me, & cognosce cor meum;
proba me, & scito cogitationes meas.
24 * Et vide si via doli in me est, & deduc me
in via eterna.

* Victori Psalmus David.

CXL.

2 Ripe me Domine ab homine malo, à viris
iniquis serua me.

3 * Qui cogitauerunt malitias in corde, tota
die versati sunt in praeliis.

4 * Exacuerunt linguam suam quasi ser-
pens, venenum aspidum sub labiis eorum.
Semper.

5 * Custodi me Domine de manu impij: à viro
iniquitatum serua me, qui cogitauerunt sup-
plantare gressus meos.

6 * Absconderunt superbi laqueum mihi, &
funibus extenderunt rete: iuxta semitam offen-
diculum posuerunt mihi. Semper.

7 * Dixi Domino; Deus meus es tu: exaudi
Domine vocem deprecationis mee.

8 * Deus Domine fortitudo salutis mee, pro-
texisti caput meum in die belli.

9 * Ne des Domine desideria impij, scelera e-
ius ne effundantur & eleuentur. Semper.

10 * Amaritudo conuiuiarum meorum labor
lavorum eorum operiet eos.

11 * Cadent super eos carbones, in ignem deij-
cies eos, in foueam vt non confurgant.

12 * Vir linguosus non dirigitur in terra: vi-
rum iniquum mala capient in interitu.

13 * Scio quòd faciet Dominus causam inopis,
iudicia pauperum.

14 * Attamen iusti confitebuntur nomini tuo:
habitabunt recti cum vultu tuo.

תרגום

24 וחמי אין אורח דטעני בי ודבר יתי באורח חריצי עלמא :

קמ

1 לשבחא חשבחה על יד דוד :
2 פצא יתי אלהא מבר נש ביש מנבר חסופין חסופין יתי :
3 די חשבו בישן בלבא כל יומא מגרין קרבא :
4 מתננן בלישנהון היך חיויא ארסא דעפוביתא תחות שפותהון לעלמין :
5 נטור יתי וי מאידא דרשיעא מנברין מרי חסופין חסופין יתי די חשלו למנקוף אסתורי :
6 כסנו גינתני קולא קרמי ואשליא פרסן מצדחא לסטר אורחא תקלין שנו לי לעלמין :
7 אסתורי לוי אלהי אח אצית וי לקל בעותי :
8 אלהא וי עשנא דפרקני טללתא על רישי ביוסא דקרבא :
9 לא חתן וי ריגוני רשיעא מחשבתה לא חספק יסתלקון ולא יתרוססון לעלמין :
10 ואחיהופל ריש סנהדרי חלמדי דמסתחרין לא לפא ליעורת מלש ינות דספתהון יחפינן :
11 יסטון עליוהון גמרין משמא בנורא דגהינא ופליגן בגיציין דמהמורין דלא יקוסון לחיי עלמא :
12 גבר דמשחתי לישן חליתי לית אפשר דיתכן בארעא דחיי אנשא מרי חסופין בישין יצודניה מלאכא דמוחא ונקפנה בגהינא :
13 הוה כבן גלי קרמי ארום יעבר וי דינא דעניי דיניהון דחשיכי :
14 ברם צדיקיא יהודין לשמך יתבון חריציא לצלאה קרמך :

* Proba me Deus, & scito cor meum: in-
terroga me, & cognosce semitas meas.
* Et vide si via iniquitatis in me*, & de-
duc me in via æterna.

* In finem Psalmus David.

CXXXIX.

Eripe me Domine ab homine malo, à
viro iniquo eripe me.

* Qui cogitauerunt iniquitatem in cor-
de, tota die constituebant proelia.

* Acuerunt linguam suam sicut * fer-
pentis: venenum aspidum sub labiis eo-
rum.

* Custodi me Domine de manu pecca-
toris, * ab hominibus iniquis eripe me.
qui cogitauerunt supplantare gressus
meos.

* Absconderunt superbi laqueum mihi.
& * funibus extenderunt * laqueum * pedi-
bus meis: iuxta iter * scandala posuerunt
mihi.

* Dixi Domino: Deus meus es tu: exau-
di Domine vocem deprecationis meæ.

* Domine Domine virtus salutis meæ,
obumbrasti sup caput meum in die belli.

* Ne tradas me Domine à desiderio
meo peccatori. cogitauerunt contra me,
ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

* Caput circuitus eorum, labor labio-
rum ipsorum operiet eos:

* Cadent super eos carbones in ig-
nem; deiciēs eos in miseriis, * & nō subli-
stant.

* Vir linguosus non dirigetur in ter-
ra. virum iniustum mala capient in in-
teritu.

* Cognoui quia faciet Dominus iudi-
cium in opum, & vindictam pauperum.

* Veruntamen iusti confitebuntur no-
mini tuo, & habitabunt recti cum vul-
tu tuo.

* δοκίμασόν με ὁ θεός, καὶ γινώθι τὴν καρδίαν μου.
ἐξασόν με, καὶ γινώθι τὰς τρεῖς μου.
* καὶ εἶδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν
ὁδοῦ αἰωνίου.

* Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ.
ρλθ'.

* Εξελού με κύριε ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶν, ἀπὸ ἀνδρῶν
ἀδίκων ῥύσαι με.

* οἵτινες ἐλογίσθη τὸ ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλως τὴν ἡ-
μέραν παρετάσσοντ πολέμοις.

* ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡς εἰ ὄφεις, ἰὸς ἀσπίδων
ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. διάψαλμα.

* Φύλαξόν με κύριε ἐν χερσὶ ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀν-
θρώπων ἀδίκων ἐξελού με. οἵτινες διελογίσθη τὸ τὸ ὑπο-
σκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

* ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. διάψαλμα.
καὶ χοινοῖς διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρεῖς
βου σκεδύδαλα ἐτίθεντο μοι.

* εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ, ἐνώπια κύριε τὴν
φωνίᾳ τῆς δεήσεώς μου.

* κύριε κύριε διώκεις τὴν σωτηρίαν μου, ἐπεσκέπας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

* μὴ ᾤσθως με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρ-
τωλῶ. διελογίσθη κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ
ποτε ὑψώσωσιν. διάψαλμα.

* ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπῃ τῶν χει-
λέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς.

* περαιοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ὡς θρακες ἐν πυρί, κατα-
βαλεῖς αὐτοὺς ἐν θαλαπρωίαις, καὶ οὐ μὴ ὑπο-
σώσιν.

* ὡς γλωσσῶν οὐ κατὰ θυμὸν (εἰ) ἐπὶ τῇ γῆς. ὡς
δρακὸν ἀδικὸν κακὰ θηρύνει εἰς διαφθοράν.

* ἐγνων ὅτι ποιήσει κύριε τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ
τὴν δίκην τῶν πενήτων.

* πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τὸ ὄνοματί σου, & κα-
τοικήσουσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς σου τὸ πρῶτον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Scrutare me Deus, & scito cogitationes meas; proba me, & scito cogitatus meos.

24 Et vide si via erroris in me est: & deduc me in via rectorum mundi.

1 Ad laudandum canticum per manum Davidis.

PSAL. CXL.

Libera me Deus ab homine malo, à viro iniquitatum custodi me.

3 Qui cogitauerunt mala in corde, tota die commiscen-

tes bella.

* Exacuunt linguam suam sicut serpens: venenum aspidis sub labiis eorum in æternum.

* Custodi me Domine de manu impij: de viris auctoribus iniquitatum custodias me, qui cogitauerunt supplantare gressus meos.

* Absconderunt superbi laqueum ante me, & funibus extenderunt rete iuxta semitam; scandala ponunt mihi continenter.

* Dixi Domino: Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

* Deus Domine fortitudo redemptionis meæ, obumbrasti caput meum in die belli.

* Non des Domine desideria impij: cogitationi eius ne satisfacias: auferantur, ne se extollant in æternum.

* Achitophel caput ordinatorum discipulorum qui circueunt ut doceant prauitatem, insimulatio labiorum eorum cooperiat eos.

* Cadant super illos carbones de celo; in ignem gehennæ præcipitet eos in foueas scrobium, de quibus non resurgant ad vitam æter-

nam.

* Vir delator lingua triplici nequaquam possit dirigi in terra vitæ: virum prauum & operatorem malorum venetur ange-

lus mortis, & detrudat eum in gehennam.

* Propterea constat mihi quod faciet Dominus iudicium pauperum & iudicium egenorum.

* Profecto iusti confitebuntur nomini tuo, reuertentur recti ut orent coram te.

* Psalmus David. CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me, intē-
de voci deprecationis meæ, cum cla-
mauero ad te. * Dirigatur oratio mea sicut
incensum in conspectu tuo; eleuatio ma-
nuum mearum sacrificiū vespertinū. * Po-
ne Dñe custodiam ori meo, & ostium cir-
cūstantiæ circū labia mea. * Nō declines
cor meum in verba malitiæ, ad excusandas
excusationes in peccatis. cum hominibus
operantibus iniquitatem, & non commu-
nicabo cum electis eorum. * Corripiet me
iustus in misericordia, & increpabit me,
oleum autem peccatoris non impinguet
caput meum. quoniam adhuc & oratio mea
in beneplacitis eorum: * Absorpti sunt
iuncti petre iudices eorum. audient verba
mea, quoniam suauia sunt: * Sicut crasisitu
do terræ erupit super terram, dissipata
sunt ossa eorum secus infernum. * Quia ad
te Dñe Dñe oculi mei, in te speraui, non
auferas animam meam. * Custodi me à la-
queo quem statuerunt mihi, & à scandalis
operantium iniquitatem. * Cadent in re-
tiaculo eorū peccatores: singulariter sum
ego donec transeam.

* Intellectus David cum esset ipse in
spelunca orans. PSAL. CXL.Voce mea ad Dominum clamaui: voce
mea ad Dominum deprecatus sum.

* Effundam in conspectu eius orationem
meam, tribulationem meam ante ipsum
pronūciabo. * In deficiendo ex me spiritū
meum, & tu cognouisti semitas meas. in via
hac qua ambulabam, absconderunt la-
queum mihi. * Considerabam ad dexteram
& videbam, & non erat qui cognosceret
me. Periiit fuga à me, & non est qui requi-
rat animam meam. * Clamaui ad te Do-
mine: dixi, Tu es spes mea, portio mea es
in terra viuentium. * Intende ad de-
precationem meam, quia humiliatus sum
nimis. Libera me à persequentibus me,
quia confortati sunt super me.

Ψαλμός τῷ δαυίδ. ρμ'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρὸς τῇ
φωνῇ τῇ δεήσεώς μου, ἐν τῷ κέκραγόν μου πρὸς σέ.

* κατὰ θυμὸν ἡ καρδία μου ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιόν σου. ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυμίαμα ἐσπερινόν.

* Ἰδοὺ κύριε φυλακὴ τῶν στόματός μου, καὶ θύραν πε-
ριοχῆς τοῦ χείλεός μου.

* μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
τοῦ πρὸς φασίζεσθαι πρὸς φάσιν ἐν ἀμαρτίαις. σὺ ἀνθρώ-
ποις ἔργα ζομῶν τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδιάσω μετ'
τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

* παιδύσῃ με δίκαιος ἐν ἐλπίδι καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον
τῆς ἀμαρτωλότητός μου μὴ λιπιδνάτω τὴν κεφαλὴν μου. ὅτι ἐπὶ
καὶ ἡ καρδία μου ἐν ταῖς δοξασίαις αὐτῶν.

* κατεπόθησαν ἐχόμματα πέτραις καὶ τοῖς αὐτοῖς.
ἀκούσθαι τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδυνώθησαν.

* ὥστε πάχυνται ἡ γῆς ἐρεθίστη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη
τὰ ὅσα αὐτῶν πρὸς τὸν ἄδην.

* ὅτι πρὸς σέ κύριε κύριε ὁ φθαλμοί μου, ἐπὶ τοῖς
ἡλπίσαι, μὴ δύται ἐλθῇ τὴν ψυχὴν μου.

* φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, ἐκ
ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

* πεδυνώται ἐν ἀμφιβλήσσει αὐτῶν ὁ ἀμαρτωλός,
καταμόνας εἰς ἐγὼ ἕως οὗ παρέλθω.

* Συνέσεως τῷ δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ σπη-
λαίᾳ πρὸς θυμὸν.

* Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς
κύριον ἐδέηθην. * ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελά.

* ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, ἐσὺ ἔτινος
τὰς τοίχους μου. ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπὸρδύμενος, ἐκρυψαν πα-
γίδαί μοι. * κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ἐ-
σθὲν ἡ οὐκ ἐπὶ γνώσκων με. ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

* ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων.

* πρὸς σέ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐπαφνώθην σφό-
δρα. ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκρεταίνω-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Canticum Davidi.

PSAL. CXL.

Domine inuocaui te, festina ad me, intende voci meæ dum clamo ad te. * Dirigatur oratio mea sicut suffimentum aromaticum coram
te; eleuatio manuum mearum sicut munus suauis quod offertur in vespere. * Pone Domine custodiam ori meo, custodi eleuationem
labiorum meorum. * Non declines cor meum in verbum malum, ad cogitandas cogitationes impias in impietate, vt coniungar cum viris
operantibus iniquitatem, nec sustentabor cantilena domus conuiuij eorum. * Verberabit me iustus propter misericordiam, & corripiet me
sacerdos, vngens me oleo vntionis sanctuarij; attamen coronam regni non auferet de capite meo, quoniam adhuc oratio mea ordinatur
in malitiam eorum. * Distracti sunt de domo scholæ manibus fortium iudicum suorum: sed reuertuntur & audiunt verba mea, quoniam
iucunda fuerunt. * Sicut vir qui findit & scindit in fortitudine sua terram; sic dispersa sunt membra nostra in ore sepulchri. * Quoniam ad
te Dñe Deus meus oculi mei aspiciunt. etenim in Verbum tuum speraui, ne effundas animam meam. * Custodi me de manibus laquei
quem posuerunt mihi, & de scandalis operantium iniquitatem. * Incidant in retiacula sua impij simul: ego donec transeam permanebo.

* Intellectus bonus per manum David, dum esset in spelunca, oratio.

PSAL. CXLII.

Voce mea coram Domino clamabo, voce mea in conspectu Domini deprecabor. * Effundam coram eo eloquium meum, tribulatio-
nem meam coram illo annuntiabo. * Cum defecisset in me spiritus meus, & tu cognouisses semitam meam, in via qua ambulabam,
absconderunt laqueum mihi. * Respexi ad dexteram & vidi, & non erat qui cognosceret me. periit refugium à me, & non est qui querat
animam meam. * Clamaui ad te Domine: dixi, Tu es liberator meus, portio mea in terra viuentium. * Ausculta orationem meam, quo-
niam pauper factus sum multum: libera me à persecutoribus meis, quoniam fortiores me facti sunt.

* הוציאה ממסגרי נפשי להודות את שמך בי
יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

קמג

* מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל-
תחנוני באמתך ענני בצדקתך:

* ואל-תבוא במשפט אר-עבדך כי לא יצדק
לפניך כל-חי:

* כי רדף אויבי נפשי דבא לארץ חיתי הושיבני
במחשבים כמתי עולם:

* ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי:

* זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל-פעלך במעשה
ידיך אשוחח:

* פרשתי ידי אליך נפשי בארץ-עפרה לך
סלח:

* מהר ענני יהוה כלתרו רוחי אל-תסתר פניך
ממני ונמשלתי עם-ידי בור:

* השמיעני בבקר חסדך כי כך בטחתי הודיעני
דרך-זו אלך כי אליך נשאתי נפשי:

* הצילני מאיבי יהוה אליך בסתי:

* למדני לעשות רצונך כי-אתה אלוהי רוחך
טובה תנהני בארץ מישור:

* למען-שמך יהוה תחייני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי:

* ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל-צורי נפשי
כי אני עבדך:

קמד

* לדוד ברוך יהוה צורי רחמלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה:

* חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו
חסיתי הרדף עמי תחתי:

* Educ de carcere animam meam, ut confi-
teatur nomini tuo: in me coronabuntur iusti
cum retribueris mihi.

* Psalmus David. CXLIII.

Domine exaudi orationem meam, ausculta
deprecationem meam, in veritate tua ex-
audi me in iustitia tua.

* Et non venias in iudicio cum seruo tuo,
quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis
vivens.

* Quia persecutus est inimicus animam meam,
confregit in terra vitam meam, posuit me in te-
nebris sicut mortuos antiquos.

* Et anxius fuit in me spiritus meus, in me-
dio mei sollicitum fuit cor meum.

* Recordabar dierum antiquorum, medita-
bar omnia opera tua, facta manuum tuarum
loquebar.

* Expandi manus meas ad te, anima mea
quasi terra sitiens ad te. Semper.

* Citò exaudi me Domine, defecit spiritus
meus, ne abscondas faciem tuam à me, & com-
parabor descendantibus in lacum.

* Fac me audire manè misericordiam tuam,
quoniam in te confido: notam fac mihi viam in
qua ambulem, quoniam ad te leuavi animam
meam.

* Libera me de inimicis meis Domine: à te
protectus sum.

* Doce me ut faciam voluntatem tuam, quia
tu Deus meus: spiritus tuus bonus deducet me
in terram rectam.

* Propter nomen tuum Domine vivificabis
me: in iustitia tua educes de angustia animam
meam.

* Et in misericordia tua dissipabis ini-
micos meos, & perdes omnes ligantes animam
meam. ego enim sum servus tuus.

* David: PSAL. CXLIIII.

Benedictus Dominus fortis meus, qui docet
manus meas ad praelium, digitos meos ad
bellum.

* Misericordia mea, & forti-
tudo mea, auxiliator meus, & saluator meus
mihi: scutum meum, & in ipso speravi, qui
subiecit populos mihi.

תרנום

* תנפק ממסגרי נפשי לאודאה ושמך אמתו לחי ועבדך לך כליל רשכח צדיקא ארום השלם גמלא טבא עלי:

קמג

* תשבחך לרוד וי שמע עלותי אציה לתחנוני בקשך עני ותי בצדקתך
ארום רדף בעל רבכא נפשי דכרך לארעא חיתי או תבני בתשוכא היך שכיבי עלמא תהוא:

* ואל-תבוא במשפט אר-עבדך כי לא יצדק
לפניך כל-חי: אדכרת יומיא דמלקדמין רננה בכלהון עובדך בעובדי אינך אמלל:

* כי רדף אויבי נפשי דבא לארץ חיתי הושיבני
במחשבים כמתי עולם: סרהב עני ותי וי רגנח לך רוחי ונשמתי לא חסלק שכינתך מני ואחסתלה עם נחתי בית
אשמע ותי בצפר טובך ארום במימך סברת אודע ותי אורח דנז דאחלך ארום לוחך וקפת נפשי בצלו:

* ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי:
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל-פעלך במעשה ידיך אשוחח: אלף ותי למעבד רעותך ארום את אלתי רותך טבא תדבר ותי באורח תריס:

קמד

* על יד דוד ברוך וי תקפי דמאלף אידי לסררי קרבא ואצבעתי לאנחא קרבא:
עבר טובי וברך תקפי וסשוב ותי תריסוי ובמימרה סברת דמכבש עממא תחותי:

* Educ de custodia animam meam, ad
confitendum nomini tuo: me*expectabūt
iusti, donec retribuas mihi.

* Psalmus David, quando persequeba-
tur eum Absalom filius eius. CXLII.

Domine exaudi orationem meam, au-
ribus percipe obsecrationem meam
in veritate tua: exaudi me in iustitia tua.

* Et non intres in iudicium cum seruo
tuo; quia non iustificabitur in conspectu
tuo omnis viuens. * Quia persecut' est ini-
micus animam meam; humiliavit in terra
vitā meam: collocavit me in obscuris sicut
mortuos seculi. * Et anxius est super me
spiritus meus; in me turbatū est cor meū.

* Memor fui dierum antiquorum: me-
ditatus sum in omnibus operibus tuis; in
factis manuum tuarum meditabar.

* Expandi ad te manus meas, anima mea
sicut terra sine aqua tibi.

* Velociter exaudi me Domine, defecit
spiritus meus: non auertas faciem tuam a
me, & similis ero descendētib; in lacū.

* Auditam fac mihi manē misericordiā
tuam; quia in te speravi: notam fac mihi
Domine viam, in qua ambulem, quia ad te
leuavi animam meam.

* Eripe me de inimicis meis Domine, ad
te confugi. * Doce me, * vt faciam volun-
tate tuam: quia tu es Deus meus: spiritus
tuus bonus deducet me in terram rectam.

* Propter nomen tuum Domine viui-
ficabis me; in æquitate tua educes de tri-
bulatione animam meam. * Et in miseri-
cordia tua disperdes inimicos meos, &
perdes omnes qui tribulant animā meam;
quoniam ego seruus tuus sum.

* Psalmus David * ad Goliath. CXLIII.

Benedictus Dñs Deus meus, qui docet
manus meas ad præliū, * digitos meos
ad bellū. * Misericordia mea & refugium
meum, susceptor meus & liberator meus:
protector meus, & in ipso speravi, qui
subdit populum meum sub me.

* ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, & ἐξομολογήσασθαι τὸ ὄνοματί σου. ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἂν ὑποσώσῃς μοι.

* Φαλμός τῷ Δαυίδ ὁπότε κατεδίωκον αὐτὸν Ἀβεσαλώμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουθι τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιόν σου δέησόν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, * καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετ' ἐδούλου σου, ὅτι ἐδικαιώθην (ἐγώ) ἐνώπιόν σου πάς ὥν. * ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γλῶττιν ζωνῆν μου. ἐκάτισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶνος.

* καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνῦμά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

* ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμελέτησα ἐν πάσι τῇς ἔργου σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

* διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ὡς ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος εἰ. * ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνῦμά μου. μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρὸς ὡπλὸν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῇ ἡ θύμῃ μου τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

* ἀκουσὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἤπιόν σου ἦλπισα. γνώρισόν μοι κύριε ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

* ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. διδάξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. τὸ πνῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ δόξης. * ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με. ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

* καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις ἐκ ἐχθρῶν μου. ὅτι ἀπολείπεις πνῦτάς σου θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

* Φαλμός τῷ Δαυίδ πρὸς τὸν γολιάθ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου. ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς ὅρατάς, ὅς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

* ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπιός μου ἐρήνης μου, ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα. ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Educ de custodia animam meam, vt confiteantur nomini tuo: in mei gratiam facient tibi coronam laudis iusti; quoniam reddes retributionem bonam mihi.

Domine exaudi orationem meam, ausculta deprecationes meas; in veritate tua responde mihi, in tua iustitia. * Et non intres in prætoriū cum seruo tuo; quoniam non iustificabitur coram te omnis viuens. * Quoniam persecutus est inimicus meus animam meam, conculcavit ad terram vitam meam; collocavit me in tenebris sicut iacentes seculi illius. * Et anxius fuit super me spiritus meus; in corpore meo percussus est stupore cor meum. * Recordatus sum dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis; opera manuum tuarum loquar. * Expandi manus meas in oratione coram te: anima mea sicut terra quæ indiget aqua, respicit ad te in æternum.

* Festina, responde mihi Domine, desiderauit te spiritus meus, & mens mea: non amoueas maiestatem tuam a me, ne similis fiam his, qui descendunt in domum sepulchri. * Fac me audire manē benignitatem tuam, quoniam in verbum tuum speravi: notam mihi fac viam hanc in qua ambulem; quoniam ad te animam meam leuavi in oratione. * Libera me ab inimicis meis Domine: Verbum tuum constitui Redemptorem meum. * Doce me facere voluntatem tuam, quoniam tu Deus meus es: spiritus tuus bonus deducet me in viam rectam. * Propter nomen tuum Deus erige me; in iustitia tua educes de afflictione animam meam. * Et in misericordia tua disperdes inimicos meos, & perdes omnes qui in angustias adigunt animam meam; quoniam ego seruus tuus sum.

Per manum Davidis. PSAL. CXLIII. Benedictus Dominus fortitudo mea, qui docet manus meas ad ordines belli, & digitos meos ad mouendū prælium. * Auctor benignitatis meæ, & arx fortitudinis meæ, & liberator meus, scutum meum, & in Verbo eius speravi, qui subicit populos sub me.

* יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו:
 * אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:
 * יהוה הט שמיד ותדע בעהרים ויעשנו:
 * ברוק ברק ותפיצם שלח חציק ותהמם:
 * שלח ידך ממרום פצני והצילני ממים רבים
 * מיד בני נכר:
 * אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:
 * אלהים שיר חדש אשירה לך בנגבל עשור
 * אזמרה לך:
 * הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד
 * עבדו מחרב רעה:
 * פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר
 * שוא וימינם ימין שקר:
 * אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם
 * בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל:
 * מזוינו מלאים מפיקים מון אל זון צאוננו
 * מאליפות מרבכות בחוצתינו:
 * אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין
 * צוהה ברחבתנו:
 * אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיהוה
 * אלהיו:

קמה

* תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה
 * שמך לעולם ועד:
 * בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
 * גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
 * דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
 * הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחור:
 * ועוזו נודאותיך יאמרו וגדלותיך אספרנו:

* Domine quid est homo quia agnoscis eum,
 filius hominis quia computas eum?
 * Homo vanitati assimilatus est, dies eius qua-
 si umbra pertransiens.
 * Domine inclina calos tuos, & descende:
 tange montes, & fumigabunt.
 * Mica fulgure, & dissipa eos: mitte sagit-
 tam tuam, & interfice illos.
 * Extende manum tuam de excelsis: libera me
 & erue me de aquis multis de manu filiorum
 alienorum. * Quorum os locutum est vani-
 tatem, & dextra eorum dextra mendacij.
 * Deus canticum nouum cantabo tibi: in
 psalterio decachordo psallam tibi.
 * Qui das salutem regibus, qui eruis David
 seruum tuum de gladio pessimo.
 * Libera me & erue me de manu filiorum
 alienorum, quorum os locutum est vanitatem,
 & dextra eorum dextra mendacij.
 * Ut sint filij nostri quasi plantatio crescens
 in adolescentia sua: filia nostra quasi anguli or-
 nati ad similitudinem templi.
 * Promptuaria nostra plena, & superfun-
 dentia ex hoc in illud: pecora nostra in milibus
 & innumerabilia in compitis nostris.
 * Tauri nostri pingues, non est interruptio
 & non est egressus, & non est ululatus in pla-
 teis nostris.
 * Beatus populus cuius talia sunt: beatus po-
 pulus cuius Dominus Deus suus.

Laudatio David. PSALM. CXLV.
 Exaltabo te Deus meus rex, & benedicam
 nomini tuo in aeternum & ultra.
 * In omni die benedicam tibi, & laudabo no-
 men tuum in sempiternum & iugiter.
 * Magnus Dominus & laudabilis nimis,
 & magnificentiae eius non est inuentio.
 * Generatio ad generationem laudabit ope-
 ra tua, & fortitudines tuas annuntiabunt.
 * Decorem gloriae magnitudinis tue & ver-
 ba mirabilium tuorum loquar.
 * Et fortitudinem horribilium tuorum dicet:
 & magnitudines tuas narrabunt.

תרגום

* ייסה הוא בר נש דחכמתה בני נשא ותחשבהו:
 * אברק ברקין וברננו שדר גרין ותשגושגו:
 * דפוסהון ממל מוסתה דמנו ואוריתהון אוריתא דשקר:
 * דיהב פרקנא למלכא דאפצית דוד עבדה מחרבא בישא:
 * דאוריתהון דפוסהון ממל מוסתה דמנו ואוריתהון אוריתא דשקר:
 * דאוריתהון דפוסהון ממל מוסתה דמנו ואוריתהון אוריתא דשקר:
 * דאוריתהון דפוסהון ממל מוסתה דמנו ואוריתהון אוריתא דשקר:

קמה

* תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה
 * שמך לעולם ועד:
 * בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
 * גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
 * דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
 * הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחור:
 * ועוזו נודאותיך יאמרו וגדלותיך אספרנו:

* Domine quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis quia reputas eum?

* Homo vanitati similis factus est, dies eius sicut umbra prætereunt. * Domine inclina cælos * & descende: tange montes, & fumigabunt. * Fulgura coruscationem & dissipabis eos, emitte sagittas tuas, & conturbabis eos. * Emitte manum tuam de alto, eripe me & libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.

* Quorum os locutum est vanitatem; & dextera eorum dextera iniquitatis.

* Deus canticum novum cantabo tibi, in psalterio decachordo psallam tibi.

* Qui das salutem regibus, qui redemisti David servum tuum de gladio maligno. * Eripe me & erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem; & dextera eorum dextera iniquitatis. * Quorum filii eorum sicut novellæ plantatæ in iuventute sua: filia eorum composita, circumornatæ ut similitudo templi. * Promptuariorum plena, eructantia ex hoc in illud: oves eorum foetosa abundantes in egressibus suis. * Boves eorum crassæ: non est ruina maceriarum, neque transitus, neque clamor in plateis eorum. * Beatum dixerunt populum cui hæc sunt: beatus populus cuius Dominus Deus eius.

* Laudatio David. PSAL. CXLIII.

* Exaltabo te Deus meus rex meus, & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi. * Per singulos dies benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi. * Magnus Dominus & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis. * Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronuntiabit. * Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabunt.

* Et virtutem terribilium tuorum dicent, & magnitudinem tuam narrabunt.

* κύριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνωσθῆς αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίσῃ αὐτῷ; * ἄνθρωπος ὅτι ματαιότητι ὁμοιωθῇ, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς σκιά παροίγουσι.

* κύριε κλίνον ὀφθαλμούς σου κατὰ βῆθι, ἀψαι τῶν ὀρέων (ὡς καπνιστῆς). * ἀσραψὼν ἀσραπὴν καὶ σκορπίεις αὐτοὺς. * ἔξαπόσειλὼν τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. * ἔξαπόσειλὼν τὴν χεῖρά σου ἐξ ὑψους, ἔξελὼν με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς ὑψὸν ἀλλοτριῶν. * ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

* ὁ θεὸς ὡδὴν καινὴν ἀβυθαίῃ, ἐν ψαλμῷ δεκαχόρδῳ ψαλῷ. * τὰ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τὰ λυτρουμένην δαυὶδ τὴν δούλὸν αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρῶν.

* ῥύσαι με καὶ ἔξελὼν με ἐκ χειρὸς ὑψὸν ἀλλοτριῶν. * ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, ὡς ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. * ὧν ὁ υἱὸς αὐτῶν ὡς νεόφυτος ἰδρυμένη ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.

* τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερυγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. τὰ πρὸς βῆθι αὐτῶν πολὺτοκα πλητύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.

* ὁ βόες αὐτῶν παχεῖς. ὅτι ἐστὶ κατάπωμα φραγμοῦ, ὅδε διέξοδος, ὅδε κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.

* ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ὃ ταῦτά ἐστι. μακάριος ὁ λαὸς ἐκ κύριου ὁ θεὸς αὐτοῦ.

* Αἰνεῖς τὸν δαυὶδ. ρμδ' Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ διλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἑαῖν.

* καθ' ἑκάστην ἡμέραν διλογήσω σε, ὡς αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἑαῖν.

* μέγας κύριος καὶ αἰνεῖς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ ὅτι ἐστὶ πέρας.

* γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαυέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμειν σου ἀπαγγελοῦσι.

* τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

* καὶ τὴν δυνάμειν τῶν φοβερῶν σου ἐρεῶσι, καὶ τὴν μεγαλωσίᾳ σου διηγῶνται.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Dñe quid est homo ut agnoscas eum; filius hominis ut reputes eum? * Homo vanitati similis est, dies eius sicut umbra quæ prætereunt. * Domine inclina cælos, & manifesta te; tange montes, & emittent fumum. * Fulgura fulgurationes, & dissipa eos; emitte sagittas tuas, & conturbabis eos. * Extende manum tuam de cælis excelsis, eripe & libera me de exercitibus similibus aquis multis, de manu filiorum alienorum. * Quorum os locutum est iuramentum vanum, & lex eorum lex iniquitatis.

* Deus hymno novo laudabo coram te, in psalterio decem chordarum psallam coram te. * Qui das salutem regibus, qui liberaisti David servum tuum à gladio pravo. * Libera me, & eripe me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est iuramentum vanitatis, & lex eorum lex mendacij. * Quod filij nostri sint sicut plantationes dactylorum in doctrina Legis, nutriti à iuventute sua: filia nostræ splendide, & acceptæ sacerdotibus, qui ministrant in medio templi. * Cellaria nostra plena, superexuberantia quotannis; oves nostræ parientes millia, multiplicantes in myriadas in stabulis nostris.

* Tauri nostri dominatores, quoniam non est fortitudo, non est prolatio mala, non est clamor luctuosus in plateis nostris.

* Beatus populus cui sunt huiusmodi: beatus populus, cuius DOMINVS est Deus eius.

Hymnus Davidi.

PSAL. CXLV.

* Exaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomen tuum in secula seculorum. * Omni die benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in secula seculorum. * Magnus Dñs & laudabilis multum, & magnificentia eius non est finis. * Generatio generationi laudabit opera tua, & potentiam tuam narrabunt. * Decorem gloriæ splendoris tui, & verba mirabilium operum tuorum eloquar. * Et fortitudinem terribilium tuorum dicent, & magnificentiam tuam narrabunt.

*Memoriam abundantiae suauitatis tuae 7
exultabunt, & iustitia tua exultabunt.

*Misericors & misericors Dominus, pa- 8
tiens, & multum misericors. *Suavis Do- 9
minus vniuersis, & miserationes eius super
omnia opera eius. *Confiteantur tibi 10
Domine omnia opera tua, & sancti tui be-
nedicant tibi. *Gloriam regni tui dicent, 11
& potentiam tuam loquentur. *Vt no- 12
tam faciat filijs hominum potentiam tuam,
& gloriam magnificentiae regni tui.

*Regnum tuum regnum omnium se- 13
culorum, & dominatio tua in omni gene-
ratione & generatione. Fidelis Dominus
in omnibus verbis suis, & sanctus in om-
nibus operibus suis. *Sustentat Dominus 14
omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos.

*Oculi omnium in te sperant, & tu 15
das escam illorum in tempore oportuno.

*Aperis tu manum tuam, & imples om- 16
ne animal *refectione.

*Iustus Dominus in omnibus vijs suis, 17
& sanctus in omnibus operibus suis.

*Propè *Dominus omnibus inuocanti- 18
bus eum, omnibus inuocantibus eum in
veritate. *Voluntatem timentium se fa- 19
ciet, & deprecationem eorum exaudiet, &
saluos faciet eos. *Custodit Dominus 20
omnes diligentes se, & omnes peccatores
disperdet. *Laudationem Domini lo- 21
quetur os meum, & benedicat omnis caro
nomini sancto eius, in seculum & in secu-
lum seculi. Alleluia.

Aggæi & Zachariæ.

PSAL. CXLV.

Lauda anima mea Dominum. 1
*Laudabo Dominum in vita mea, 2
psallam Deo meo quamdiu *sum. *Nolite 3
confidere in principibus, in filijs hominum,
*quibus non est salus.
*Exibit spiritus eius, & reuertetur in 4
terram suam; in illa die peribunt omnes
cogitationes *eius.

7 *μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξεργάζονται, &
τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

8 *οἰκτίρων ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος ὁ πο-
9 λυέλεος. *χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ ὁ οἰκ-
τιρμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 *ἐξομολογησάτωσαν ὁ κύριος πάντα τὰ ἔργα σου,
11 καὶ ὁ ὅσιός σου διλογησάτωσαί σε. *δόξαν τῆ βασιλείας
σου ἐργάσαι, ἐν τῇ δυναστείᾳ σου λαλήσουσι.

12 *τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν
σου, ἐν τῇ δόξαν τῆ μεγαλοπρεπείας τῆ βασιλείας σου.

13 *ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ
δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γῆρᾳ καὶ γῆρᾳ. πρὸς κύριον ἐν
πάσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιός σου ἐν πάσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 *ὑποστηρίζει κύριος πάντας ἐν καταπίπτουσιν, καὶ
ἀνρθοὶ πάντας ἐν κατεργαζομένοις.

15 *ὁ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδως
16 τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν δικαιοσίᾳ. *ἀνοίγεις τὴν χεῖ-
ρά σου, ἐμπιπλᾷς πᾶσι ζῶν διδοκίας.

17 *δικαιοσύνη κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἐὼς ὅσιός
σου ἐν πάσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 *ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 *θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεή-
σεως αὐτῶν εἰσακούσεται, ἐσώσει αὐτούς.

20 *φυλάσσει κύριος πάντας ἐν ἀγαπᾷ αὐτοῦ, ἐν
πᾶσι τοῖς αἵματι αὐτοῦ ἐξολοθρεύσει.

21 *αἰνεσὶν κυρίου λαλήσῃ τὸ στόμα μου, καὶ βύλογέτω
πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀλληλῆΐα.

Αγgaίου καὶ Ζαχαρίου.

ρμέ.

1 *Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον. *αἰνέσω κύριον ἐν
2 τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
3 *μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἀρχοντας ἐπὶ υἱὸς ἀνθρώπων οἷς
ὄκ ἐστι σωτηρία.
4 *ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦν) πάντες ὁ δια-
λογισμοὶ αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Memoriam multae bonitatis tuae personabunt, & iustitiam tuam laudabunt. *Clemens & misericors Dñs, longanimis, & multi-
plices edens beneficentias. *Bonus Dominus omnibus, & misericordiae eius super omnia opera eius. *Confiteantur tibi Deus om-
nia opera tua, & misericordes tui benedicant tibi. *Gloriam regni tui dicent, & fortitudinem tuam loquentur.
*Vt notam faciant filiis hominum fortitudinem tuam, & gloriam decoris regni tui. *Regnum tuum regnum omnium seculorum,
& potestas tua in omni generatione & generatione. *Sustentat Dominus omnes corruentes, & dirigit omnes curuatos.
*Oculi omnium in te sperant, & tu das illis cibum illorum in tempore suo. *Aperis manum tuam, & satias omne animal desiderio
iporum. *Iustus Dominus in omnibus viis suis, & misericors in omnibus operibus suis.
*Proximus est Dominus omnibus qui inuocant eum; omnibus qui inuocant eum in veritate.
*Voluntatem timentium se faciet, & preces eorum exaudiet, & saluabit illos.
*Seruat Dominus omnes diligentes se, & omnes impios disperdet.
*Laudem Dei loquetur os meum, & benedicent cuncti filij carnis nomen sanctitatis eius in secula seculorum.

PSAL. CXLVI.

Laudate Deum, lauda anima mea Dominum. *Laudabo coram Domino in vita mea, psallam Deo meo quamdiu fuero.
*Nolite confidere in principibus, in filio hominis in quo non est salus.
*Egredietur status eius, reuertetur in puluerem suum, in die illo peribunt machinationes eius.

* שְׁרֵי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שְׁבֵרוֹ עַל-יְהוָה
 אֱלֹהָיו:
 * עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-
 בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם:
 * עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים
 יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים:
 * יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כְּפוּפִים יְהוָה
 אָהֵב צַדִּיקִים:
 * יְהוָה שָׁמַר אֶת-גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר
 וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲזֹר:
 * יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר
 הִלְלוּ-יְהוָה:
 קמז
 * הִלְלוּהָ כִּי-טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי-נָעִים
 נַאֲוָה תִּהְיֶה:
 * בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס:
 * הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעֵצְבוֹתָם:
 * מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִּים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא:
 * גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
 * מַעֲזֹר עֲנִיִּים יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד-יָרֵךְ:
 * עֲנֵה לִיהוָה בְּתוֹדָה וְזָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:
 * הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָנָן הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר
 הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר:
 * נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
 * לֹא בִגְבוּרַת הַסּוֹס יִחְפֹּץ וְלֹא בִשׁוּקֵי רֶחַאִישׁ
 יִרְצֶה:
 * רוֹצֵה יְהוָה אֶת-יִרְאָיו אֶת-הַמִּיחָלִים לַחֲסֵדוֹ:
 * שֹׁבֵחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְהוָה הִלְלֵי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן:
 * כִּי-חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ:
 * הַשֵּׁם-גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִּים יִשְׁבִּיעֶךָ:
 * הַשֵּׁלַח אֲמַרְתּוֹ אָרֶץ עַד-מִהְרֵה יִרוּץ דְּבָרוֹ:

5 * Beatus cuius Deus Jacob auxiliator eius, spes eius in Domino Deo suo.
 6 * Qui fecit calos & terram, mare & omnia quae in eis sunt, qui custodit veritatem in sempernum.
 7 * Qui facit iudicium calumniam sustinentibus, & dat panem esurientibus, Dominus soluit vinctos. * Dominus illuminat caecos, Dominus erigit elisos, Dominus diligit iustos.
 8 * Dominus custodit aduenas, pupillum & viduam eriget, & viam impiorum conteret.
 9 * Regnabit Dominus in eternum: Deus tuus Sion in generationem & generationem.
 Alleluia. PSAL. CXLVII.
 1 * Laudate Dominum quoniam bonum est canticum Dei nostri, quoniam decorum est, pulchra laudatio. * Aedificabit Hierusalem Dominus, eieetos Israhel congregabit.
 2 * Qui sanat contritos corde, & alligat plagas eorum.
 3 * Qui numerat multitudinem stellarum, & omnes nomine vocat.
 4 * Magnus Dominus noster, & multus fortitudine, & prudentiae eius non est numerus.
 5 * Suscipiens mansuetos Dominus, humilians impios usque ad terram.
 6 * Cantate Domino in confessione, canite Deo nostro in cithara.
 7 * Qui operit calos nubibus, & prabet terrae pluuiam, & oriri facit in montibus germen.
 8 * Qui dat iumentis panem suum, filius corui clamantibus.
 9 * Non est in fortitudine equi voluntas eius, neque in tibiis viri placetur ei.
 10 * Placetur Domino in his qui timent eum, et expectant misericordiam eius.
 11 * Lauda Ferusalem Dominum, lauda Deum tuum Sion.
 12 * Quoniam confortauit vetes portarum tuarum, benedixit filius tuus in medio tui.
 13 * Qui posuit terminum tuum pacem, adipe frumenti saturauit te.
 14 * Qui emittit eloquium suum terra: velociter currit verbum eius.

תרגום

5 טוביה מאן דאלהא דיעקב בסערה שברה על יי אלהא:
 6 דעבר דינא לטלומין יתב מזון לכפנין יי דשרי אסירין:
 7 יחזיר יתב דארמלא יסובר וארחה דרשיעי יטלטל:
 8 שבו אלהא ארום טוב לומר קדם אלהא ארום בסים ויאני חשבחה:
 9 דמסי לחבירי לבא ומסיק ארכא למרעהון:
 10 רב מרנא וסגי חילא ולסכלתנהא ליה סבים:
 11 שבו קדם יי בתודתא וזמרו קדם אלהא בכנרא:
 12 יתב לבעידא מזונה לבני עירכא דקרין:
 13 רעי יי יתדחלו ית דמורכין לטובה:
 14 ארום תקף נגרי תרעוד ברך בניכי במצעך:
 15 דשור מיררה לארעא עד סרחובא ירהוט מלולה:
 6 דעבר שמיא וארעא ית ויאני כל די בוזן דנטר קשזט לעלמין:
 8 יי פקח לסמין יי זקף כפיפין יי רחם צדיקין:
 10 ימלך יי לעלם אלהינו ציון לדר ודר שבחו אלהא:
 קמז
 2 בני ירושלם יי גלותא דישראל יכנש:
 4 בני סכום לכוכביא לכחלון בשמתן קרי:
 6 מסובר ענותניא יי ממאך רשיעי עד ארעא:
 8 דחפי שמיא בענני דמתקן לארעא מטר דמרבי טוריא עסבא:
 10 לא בגבורתא דרכבין על סיסיא יצבי ולא בשקי גברין דחטונין יתרעיו:
 12 שבחי ירושלם יי שבו אלהינו ציון:
 14 דשוי חחומין שלם שמן וטוב חטא ישבעיך:

* Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Domino Deo ipsius. * Qui fecit cælum & terram, mare & omnia quæ in eis; qui custodit veritatem in seculum. * Qui facit iudicium iniuriam patientibus, qui dat escam esurientibus: Dominus soluit compeditos. * Dominus illuminat cæcos, Dominus erigit elisos, Dominus diligit iustos. * Dominus custodit aduenas, pupillum & viduam suscipiet, & viam peccatorum disperdet. * Regnabit Dominus in seculum, Deus tuus Sion in generationem & generationem.

Alleluia. PSAL. CXLVI.

[Audate Dominum quoniam bonus psalmus: Deo nostro iocunda sit laudatio. * Edificans Hierusalem Dominus, dispersiones Israel congregabit. * Qui sanatur contritos corde, & alligat contritiones eorum. * Qui numerat multitudines stellarum, & omnibus eis nomina vocans. * Magnus Dominus noster, & magna virtus eius, & sapientiæ eius non est numerus. * Suscipiens mansuetos Dominus, humilians autem peccatores usque ad terram. * Precinite Domino in confessione, psallite Deo nostro in cithara. * Qui operit cælum in nubibus, qui parat terræ pluuiam: qui producit in montibus fœnum, & herbam seruituti hominum. * Qui dat iumentis escam ipsorum, & pullis coruorum inuocantibus eum. * Non in fortitudine equi voluntatem habebit, neque in tibijs viri beneplacitum est ei. * Beneplacitum est Domino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericordia eius. Alleluia.

Aggæi & Zachariæ.

PSAL. CXLVIII.

[Audate Hierusalem Dominum, lauda Deum tuum Sion. * Quoniam confortauit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te. * Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumenti satiat te. * Qui emittit eloquium suum terræ, velociter curret sermo eius.

* μακάριος ὁ θεὸς ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. * τὸν ποιήσαντα τὸν ἔρανον ἐν τῷ γῆν, τῷ θάλασσῃ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς: τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα. * ποιῶντα κῆμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι: κύριος λύει πεπεδημένους. * κύριος θεοὶ τυφλῶν, κύριος ἀνορθοῖ καταρραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. * κύριος φυλάσσει ὁρθοὺς περὶ ἑαυτοῦ: ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψει, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίσει. * βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεὸς σου πᾶν εἰς χρεὼν & χρεὼν.

Ἀλληλεῖα. ρμς.

* Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς: τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνάθει αἰνεσις. * οἰκοδομῶν ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. * ὁ ἰσχυρὸς ὁ κύριος σωτὴς ἐμῶν τῶν καρδίων, καὶ δεσμῶν τὰ σωτήριά μου αὐτῶν. * ὁ δυνάστης πλήρης ἀσφῶν, ἐπᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλὰ. * μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, ἐκ μεγάλης ἡ ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ τὸ σωῆσέως αὐτοῦ ὅτι ἐστὶν δυνάστης. * ἀναλαμβάνων περὶ ἡμῶν ὁ κύριος, ταπεινῶν ἡμᾶς ἀμαρτωλῶν ἕως γῆς. * ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἔξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. * τῷ ἀειβάλλοντι τὸν ἔρανον ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν: τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χρίωντι τὴν θάλασσαν πάντων ἀνθρώπων. * δίδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἀπὸ ἀλμυρῶν αὐτόν. * ὅτι ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, ἐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς διδοκεῖ. * διδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβεμένοις αὐτόν, ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἀλληλεῖα. Ἀγαίε & Ζαχαρίου. ρμζ. * Ἐπαινέι ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἰνῶν τὸν θεὸν σου πᾶν. * ὅτι ἐν ἰσχύει σου μοχλῶν σου, ἀλόγησε σου ἡ γῆ σου ἐν σοί. * ὁ ἰσχυρὸς τὰ ὄρεα σου εἰρύνει, καὶ σῶμα πυρρὸν ἐμπλύνει σε. * ὁ ἀποσέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τῶν ὁρίων θαλάσσης ὁ λόγος σου αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Beatus ille cui Deus Iacob est auxilio; spes eius in Domino Deo eius. * Qui fecit cælum & terram, maria & omnia quæ in eis sunt: qui custodit veritatem in perpetuum. * Qui facit iudicium calumniarum sustinentibus, dat cibum esurientibus: Dominus soluit victos. * Dominus illuminat cæcos, Dominus erigit curuos, Dominus diligit iustos. * Dominus seruat aduenas; pupillum & viduam suscipiet, & vias impiorum disperdet. * Regnabit Dominus in æternum. Deus tuus Sion; in generationem & generationem. Laudate Deum.

PSAL. CXLVII.

[Audate Deum, quoniam bonum est psallere coram Deo nostro, quoniam delectabilis & pulchra laus est. * Edificans Ierusalem Dominus, captiuitatem Israel congregabit. * Qui sanat contritos corde, & adducit sanitatem morbis eorum. * Imponit numerum stellis, & omnes nominatim vocat. * Magnus dominator noster, & multus virtute: & prudentiæ eius non est numerus. * Suscipiens mansuetos Deus, humilians impios usque ad terram. * Laudes dicite coram Domino in confessione: psallite coram Deo nostro in cithara. * Qui operit cælum nubibus, qui præparat terræ pluuiam; qui crescere facit in montibus herbam. * Dat iumentis cibum suum; pullis corui qui clamant. * Non in fortitudine equitantium equos beneplacet ei; neque in tibijs fortium currentium voluntas eius. * Beneuolentia complectitur Dominus timentes se, & eos qui expectant benignitatem ipsius. * Lauda Ierusalem Dominum, lauda Deum tuum Sion. * Quoniam roborauit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in medio tui. * Qui posuit terminos tuos pacem, oleo & bonitate frumentorum saturauit te. * Qui mittit verbum suum in terram: festinanter curret sermo eius.

* הַנִּתֵּן שֶׁלֶג בַּצֶּמֶר כַּפֹּר כַּאֲפֵר יַפְזֹר :
 * מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כִּפְתִּים לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד :
 * יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשְׁבּ רוּחוֹ וַיִּזְלוּ מֵיִם :
 * מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל :
 * לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל--גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בָּל--
 יִדְעוּם הַלְלוּ יְהוָה :

קמח

* הַלְלוּהוּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם
 הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים :
 * הַלְלוּהוּ כָל-מַלְאֲכָיו הַלְלוּהוּ כָל-צָבָאוֹ :
 * הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁוֹרֵחַ הַלְלוּהוּ כָל-כּוֹכְבֵי אוֹר :
 * הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל
 הַשָּׁמַיִם :
 * יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוֹ :
 * וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֶק-נִתָּן וְלֹא יַעֲבֹר :
 * הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל-
 תְּהוֹמוֹת :
 * אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֹׂה
 דְּבָרוֹ :
 * הַהָרִים וְכָל-גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים :
 * הַחִיָּה וְכָל-בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף :
 * מַלְכֵי-אָרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל-שְׁפָטֵי
 אֲרָץ :
 * בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלָת זָקְנִים עִם--
 נְעָרִים :
 * יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ לְבָדּוֹ
 הוֹדּוֹ עַל-אֲרֶץ וּשְׁמַיִם :
 * וַיִּרַם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּל לְכָל-חַסִּידָיו לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּ יְהוָה :

16 * Qui dat niuem quasi lanam, pruinas quasi cinerem spargit.
 17 * Projicit glaciem suam quasi buccellas: ante faciem frigoris eius quis stabit?
 18 * Mittet verbum suum, & soluet illa: spirabit spiritu suo, & fluent aquae.
 19 * Qui annunciat verbum suum Jacob, precepta sua & iudicia sua Israhel.
 20 * Non fecit similiter omni genti, & iudicia sua non cognoscent. Aleluia.

1 * Aleluia. PSAL. CXLVIII.

Laudate Dominum de celis, laudate eum in excelsis.

2 * Laudate eum omnes angeli eius, laudate eum omnes exercitus eius.
 3 * Laudate eum Sol & Luna, laudate eum omnes stelle luminis.
 4 * Laudate eum cali calorum, & aqua que super calos sunt,
 5 * Laudent nomen Domini; quoniam ipse mandavit, & creata sunt.
 6 * Et statuit ea in aeternum & in seculum; preceptum dedit, & non prateribit.
 7 * Laudate Dominum de terra, dracones & omnes abyssi.
 8 * Ignis, grando, nix, glacies, ventus, turbo, quae facitis sermonem eius.
 9 * Montes & omnes colles, lignum fructiferum & uniuersa cedri.
 10 * Bestia & omnia iumenta, reptilia & aues volantes.
 11 * Reges terrae & omnes populi, principes & uniuersi iudices terrae.
 12 * Iuuenes & virgines; senes cum pueris,
 13 * Laudent nomen Domini; quoniam sublime nomen eius solius: gloria eius in calo & in terra.
 14 * Et exaltauit cornu populi sui: laus omnibus sanctis eius; filiis Israhel, populo appropinquanti sibi. Aleluia.

תרנום

17 * מִטֵּלֶךְ קִרְחוֹ פָּלִיג הַיָּד רְסוּקִין וְיָד קוֹרִיה מֵאֵן אֲפֹשֶׁר לְמַקְסוֹ
 19 * דְּתַנִּי דְּבִרְיָא דְּאִנְרִיתָה לִיעֲקֹב קִימִיו וְיִנְיוֹ לְיִשְׂרָאֵל :

קמח

1 * שְׁבַחוּ אֱלֹהִים שְׁבַחוּ יְיָ בְּרִיתָא קְדִישָׁא מִשְׁמַיָּא שְׁבַחוּ יְהוָה אֲנִגְלֵי מְרוֹמָא
 2 * שְׁבַחוּ יְהוָה שְׁמֵשׁוֹרֵחַ וְסִינְיָרָא שְׁבַחוּ יְהוָה כָּל כּוֹכְבֵי נְהוֹרָא
 3 * וְשְׁבַחוּ יְהוָה שְׁמֵי אֲרוֹמִים הוּא פֶקֶד וְאֲחֻבְרִיו
 4 * אֲשַׁחַא וּבִרְיָא תִּלְגָּא וְקִטְרָא רוּחַ עֲלֵעוּלָא עֲבָדָא פְּתִיגְמָה
 5 * חִיּוֹתָא וְכָל בְּעִירָא רַחֲשָׂא וְכָל צִפְרָא דְּפִרְחָא
 6 * רִזְקִין וְלַחוּד בְּתוֹלָתָא סְבִיָּא עִם טְלִיָּא
 7 * וְזָקָף אֵיקָר מַלְכוּתָהּ לְעַמָּה תְּשַׁבַּחָתָהּ
 8 * שְׁבַחוּ יְהוָה יְיָ אֲרוֹמִים תְּקִיף שְׁמָה לְבַלְחוּדֵי שְׁבַחָתָהּ עַל אֲרֶעָא וּשְׁמִיָּא
 9 * לְכָל חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּה דְּקִרְבִּין לֵה שְׁבַחוּ אֱלֹהִים :

* Qui dat niuem suam sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

* Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit?

* Emitteret verbum suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus eius, & fluent aquæ.

* Qui annunciat verbum suum Iacob, iustitias & iudicia sua Israel.

* Non fecit taliter omni nationi, & iudicia sua non manifestavit eis. Alleluia.

Aggæi & Zachariæ.

* PSAL. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis, laudate eū in excelsis.

* Laudate eum omnes angeli eius, laudate eum omnes virtutes eius.

* Laudate eum Sol & Luna, laudate eum omnes stellæ & lumen.

* Laudate eum cæli cælorum, & aquæ quæ super cælos.

* Laudent nomen Domini; quia ipse dixit, & facta sunt; ipse mandauit, & creata sunt.

* Statuit ea in seculum, & in seculum seculi: præceptum posuit, & nō præteribit.

* Laudate Dominum de terra, dracones & omnes abyssi.

* Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum eius.

* Montes & omnes colles, ligna fructifera & omnes cedri.

* Bestiæ & vniuersa pecora, serpentes & volucres pennatæ.

* Reges terræ & omnes populi, principes & omnes iudices terræ.

* Iuvenes & virgines, senes cum iunioribus,

* Laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen eius solius: confessio eius super terram & cælum.

* Et exaltabit cornu populi sui: hymnus omnibus sanctis eius, filiis Israel, populo appropinquanti sibi.*

* δίδοντ' ὁ χόνα αὐτῷ ὡς εἰς ἔριον, ὁμίχλῳ ὡς εἰς σποδὸν πάσσοντ'.

* βάλλοντ' ὁ κρύσταλλον αὐτῷ ὡς εἰς ψώμας, καὶ πρὸς σωπον ψύχοις αὐτῷ τίς ὑποστήσεται;

* ἔξαποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῷ, ὃς τήξει αὐτὰ· πνέσει τὸ πνεῦμα αὐτῷ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

* ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτῷ τὰ ἰακώβ, δικαιώματα ὃς κρίματα αὐτῷ πρὸς Ἰσραὴλ.

* ὃς ἐποίησεν ἕως παντὶ ἔθνει, ὃς τὰ κρίματα αὐτῷ ὃς ἐδήλωσεν αὐτοῖς. ἀλληλεῖα.

Ἀγγαῖς καὶ Ζαχαρίαις. ρημή.

* Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐν τῶν ἑρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

* αἰνεῖτε αὐτὸν πρῶτες ὁ ἄγγελος αὐτῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῷ.

* αἰνεῖτε αὐτὸν ἡλίῳ ὃς σελιῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν πρῶτα τὰ ἄστρα ὃς τὸ φῶς.

* αἰνεῖτε αὐτὸν ὁ ἑρανοὶ τῶν ἑρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπερῶν τῶν ἑρανῶν,

* αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐκτίσθησαν.

* ἔφησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, ὃς εἰς τὸν αἰῶνα ὁ αἰὼν ὁ πρῶτος ἀγαθὸς, ὃς ἐπαρελθὺς.

* αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐν τῇ γῆς, δρεκόντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

* πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καὶ ταῖς ὁδοῖς, τὰ ποιούonta τὸν λόγον αὐτῷ.

* τὰ ὄρη καὶ πάντες ὁ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδρι.

* τὰ θηρία ὃς πρῶτα τὰ κτλίω, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

* βασιλεῖς τῇ γῆς ὃς πρῶτες λαοί, ἀρχόντες καὶ πρῶτες κερταὶ γῆς.

* νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι καὶ νεωτέρων,

* αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῷ μόνου· ἔξομολόγησις αὐτῷ ἐπὶ γῆς ὃς ἑρανοὶ.

* ὃς ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτῷ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῷ, τοῖς ὑίοις Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Qui dat niuem albam sicut lanam; pruinam sicut cinerem spargit.

* ante faciē frigoris eius quis poterit subsistere?

* Qui annunciat verba legis suæ Iacob, pacta sua & iudicia sua Israel.

* Non fecit similiter omni populo, & iudicia non docuit eos: laudate Deum.

PSAL. CXLVIII.

Laudate Deum, laudate Dominū creaturæ sanctæ de cælis, laudate eum angeli excelsi. * Laudate eum omnes angeli eius qui ministratis coram eo, laudate eum omnes exercitus eius.

* Laudate eum Sol & Luna, laudate eum omnes stellæ luminosæ.

* Laudate eum cæli cælorum & aquæ, quæ pendent à verbo eius è supernis cælorum.

* Laudabunt nomen Domini, quoniam ipse mandauit & creata sunt.

* Et firmavit ea in secula seculorum: decretum edidit, & non præteribit.

* Laudate Dominum de terra, ceti & omnes abyssi.

* Ignis, & grando, nix & vapor, spiritusque tempestatis exequens verbum eius.

* Montes & omnes colles, arbor fructifera & vniuersæ cedri.

* Feræ & omnes bestię, reptile & auis volatilis.

* Reges terræ & omnes populi, principes & omnes iudices terræ.

* Adolescentes incorrupti simul cum virginibus, senes cum iunioribus.

* Laudabunt nomen Domini, quoniam forte nomen eius solius: laus eius super terram & cælos.

* Et extulit gloriam regni sui populo suo: laus omnibus pijs eius, filiis Israel populo suo, qui appropinquant ei. laudate Deum.

קמט

הַלְלוּ יְהוָה שִׁיר לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְלוּ
בְּקִהְל חֲסִידִים:

יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכֶם:
יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בַּמַּחֲוֹל בְּתֶף וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ:
בִּי־רוּצָה יִהְיֶה בְּעַמּוֹ יִפְאֶר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה:
יִעֲלוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וַחֲרֵב פִּיפִיּוֹת בִּידָם:
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלִאֲמִים:
לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי
בְּרוֹל:

לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כִּתּוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־
חֲסִידָיו הַלְלוּ יְהוָה:

קנ

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרִקִיעַ עֲזוֹ:

הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֵב גָּדְלוֹ:
הַלְלוּהוּ בַּתִּקְעָה שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּכְנֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בַּמְּנִיָּם וְעִגְבִּי:
הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי שִׁמְעֵי הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי
תְּרוּעָה:

כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה:

¹ ^{*} Aleluia. CXLIX.
Cantate Domino canticum novum, laus eius
in congregatione sanctorum.
¹ ^{*} Latetur Israel in factore suo, filij Sion
exultent in rege suo.
³ ^{*} Laudent nomen eius in choro: in tympano
& cithara cantent ei.
⁴ ^{*} Quia co[m]placet sibi Dominus in populo suo:
exaltabit mansuetos in Jesu.
⁵ ^{*} Exultabunt sancti in gloria, laudabunt in
cubilibus suis.
⁶ ^{*} Exaltationes Dei in gutture eorum: & gla-
dij ancipites in manibus eorum.
⁷ ^{*} Ad faciendam vindictam in gentibus, in-
crepationes in populis.
⁸ ^{*} Ut alligent reges eorum in catenis, & in-
clytos eorum in compedibus ferreis.
⁹ ^{*} Ut faciant in eis iudicium scriptum: decor
est omnibus sanctis eius. Aleluia.

¹ ^{*} Aleluia. PSAL. CLI.
Laudate Deum in sancto eius, laudate eum
in fortitudine potentie eius.
¹ ^{*} Laudate eum in fortitudinibus eius, laudate
eum iuxta multitudinem magnificentie sue.
³ ^{*} Laudate eum in clangore buccina: laudate
eum in psalterio & cithara.
⁴ ^{*} Laudate eum in tympano & choro, lauda-
te eum in chordis & organo.
⁵ ^{*} Laudate eum in cymbalis sonantibus: lau-
date eum in cymbalis tinnientibus.
⁶ ^{*} Omne quod spirat laudet Dominum. Ale-
luia.

תרגום

קמט

שִׁבְחוּ אֱלֹהִים שִׁבְחוּ קִדְשׁ יְיָ שִׁבְחֵי חֲדָשׁ תְּשַׁבְּחֵהוּ דִּיהָ בְּקִהְלָא רַחֲמֵינוּ:
יִשְׂבַּח שְׁמֵהּ בַּחֲנֻנִין כְּתוּפִין וּכְנָרִין יִזְמְרוּ לֵהּ:
יְבוֹעֵי חֲסִידֵיהָ בְּאִיקְרָא יִרְנְנוּ עַל רַמְכֵיהוֹן:
לְמַעַבְרָא נִקְמָתָא בְּעַמְמֵיהָ מִכְּסֻנְתָּא בְּאֲמֵיהָ:
לְמַעַבְרָא בְּהוֹן דִּין דְּקָתִיב בְּאוֹרֵיהָ שִׁבְחוּרָא הוּא לְכָל חֲסִידָיו שִׁבְחוּ אֱלֹהִים:

קנ

שִׁבְחוּ אֱלֹהִים שִׁבְחוּ אֱלֹהִים בְּבֵית מִקְדָּשֶׁה שִׁבְחוּ יְהוָה בְּרִקִיעַ עֲשֵׂנָה:
שִׁבְחוּ יְהוָה בְּתִקְעָא וּשׁוֹפָרָא שִׁבְחוּ יְהוָה בַּנֶּבֶל וּכְנָרִין:
שִׁבְחוּ יְהוָה בַּצִּלְצְלֵי וּמִשְׁמַעִין לְכָל חֲסִידָיו שִׁבְחוּ יְהוָה בַּצִּלְצְלֵי וּכְנָרִין:
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּשְׁבַּח אֱלֹהִים שִׁבְחוּ אֱלֹהִים:

תם ספר תהלים

וְנִקְרָא וּמוֹנֶה עִם רַב עֵיּוֹן עַל יְדֵי בְּנֵיכֶטוֹס אֲרִיאֵשׁ מוֹנִטְנוֹס מְמוֹנֶה עַל הַמְּלָאכִי
הַזֹּאֵר בַּמַּצוֹר פִּילִיפּוֹס מֶלֶךְ סַפְרָא מֶלֶךְ טוֹב וִירָא הָאֱלֹהִים עַל
כָּל אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

Alleluia. PSAL. CXLIX.

Cantate Domino canticū nouum, laus eius in ecclesia sanctorum. * Letetur Israel in eo qui fecit eū, & filij Sion exultent in rege suo. * Laudent nomen eius in choro, in tympano & psalterio psallant ei. * Quia beneplacitum est Domino in populo suo, & exaltabit mansuetos in salute. * Exultabunt sancti in gloria, & lætabuntur in cubilibus suis. * Exultationes Dei in gutture eorum, & gladij ancipites in manibus eorum. * Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis. * Ad alligandos reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis. * Vt faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hæc erit omnibus sanctis eius. *

Alleluia. PSAL. CL.

Laudate * Deum in sanctis eius, laudate eum in firmamento virtutis eius. * Laudate eum in virtutibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius. * Laudate eum in sono tubæ, laudate eum in psalterio & cithara. * Laudate eum in tympano & choro, laudate eum in chordis & organo. * Laudate eum in cymbalis bene sonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis. * Omnis spiritus laudet Dominum. *

Ἀλληλῳία.

ρμθ'.

Ἀσάτε τὸ κύριον ᾠσμα καλόν, ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. * ὁφρανθήτω ἰσραὴλ ἐπὶ τῇ ποιήσασιν αὐτὸν· καὶ υἱοὶ σιών ἀγαλλιάσωνται ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. * αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπανῷ, & ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. * ὅτι διδοκεῖ κύριος ἐν τῇ λαῷ αὐτοῦ, & ὑψώσει πρᾶξις ἐν σωτηρίᾳ. * καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, & ἀγαλλιάσονται ἐπὶ πάντοτε αὐτῶν. * αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῇ λάρυγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δις μοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. * τὸ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμὸς ἐν τοῖς λαοῖς. * τὸ δῆσαι ἐκὺν βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, & ἐκὺν ἐν δόξοις αὐτῶν ἐν χειρὶ πέδαις σιδηραῖς. * τὸ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κῆμα ἐγγράπιον· δόξα αὐτῷ πάντοτε ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀλληλῳία.

ρν'.

Ἀινεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν σερῶματι δυναμείας αὐτοῦ. * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν καὶ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῇ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ & κιθάρᾳ. * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπανῷ & χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς & ὄργανῳ. * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις διήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. * πάντα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

PSAL. CXLIX.

Laudate Deum, laudate coram Domino hymno nouo: laus eius in Ecclesia piorum. * Latetur Israel in factore suo: filij Sion exultent in rege suo. * Laudent nomen eius in choris, in tympanis & citharis psallant ei. * Quoniam voluntas Domini in populo eius: glorificabit humiles in redemptione. * Exultabunt misericordes in gloria, iubilabunt in cubilibus suis. * Laudes Dei in gutture eorum, & tanquam gladij ancipites in manibus eorum. * Ad faciendam vindictam in nationes; correptionem in populos. * Ad alligandos reges eorum catenis, & nobiles eorum compedibus ferreis. * Ad peragendum in eos iudicium quod scriptum est in Lege: gloria ipse est omnibus pijs eius. laudate Deum.

PSAL. CL.

Laudate Deum, laudate Deum in domo sanctuarij eius, laudate eum in firmamento fortitudinis ipsius. * Laudate eum in potentia ipsius, laudate eum secundum multitudinem magnificentie eius. * Laudate eum clangore buccinæ: laudate eum psalterijs & citharis. * Laudate eum tympanis & choris: laudate eum in chordis & organis. * Laudate eum cymbalis tantummodo ipsum resonantibus: laudate eum cymbalis iubilationis. * Mens omnis laudet Dominum. laudate Deum.

FINIS LIBRI PSALMORVM.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

*Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.**B. Arias Montanus scilicet*

EPISTOLA SANCTI HIERONYMI

PRESB. AD CHROMACIUM ET HELIODORUM

EPISCOPOS, DE LIBRIS SALOMONIS.



VNGAT Epistola quos iungit sacerdotium ; immo charta non diuidat quos Christi nequit amor. Commentarios in Osee, Amos, & Zachariam ; Malachiam quoque poscitis. Scripsissem si licuisset præ valetudine. Mittitis solatia sumptuum, notarios nostros & librarios sustentatis, vt vobis potissimum nostrum defudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuersa poscentium, quasi aut æquum sit me vobis esurientibus & aliis laborare ; aut in ratione dati & accepti, cuiquam præter vos obnoxius sim. Itaque longa ægrotatione fractus, ne penitus hoc anno reticerem, & apud vos mutus essem, tridui opus nomini vestro cōsecraui, interpretationē videlicet triū Salomonis voluminū; Maslot, quod Hebræi Parabolas, vulgata autē editio Proverbia vocat; Coheleth, quem Græcè Ecclesiastē: Latine Concionatorē possumus dicere ; Sirasirim quod in lingua nostra vertitur Canticum canticorū. Fertur & Panaretos Iesu filij Sirach liber: & alius pseudographus qui Sapientia Salomonis inscribitur. Quorū priorē Hebraicū repperi, non Ecclesiasticum, vt apud Latinos, sed Parabolas prænotatum. Cui iuncti erant Ecclesiastes & Canticum canticorum: vt similitudinem Salomonis non solum numero librorum, sed etiam materiarum genere coæquaret. Secundus apud Hebræos nusquam est; quia & ipse stylus Græcam eloquentiam redolet: & nonnulli scriptorum veterum hunc esse Iudæi Philonis affirmant. Sicut ergo Iudith & Tobia & Machabæorū libros legit quidē eos Ecclesia; sed inter canonicas scripturas non recipit: sic & hæc duo volumina legat ad ædificationem plebis; non ad autoritatem Ecclesiasticorum dogmatum confirmandam. Si cui sanè Septuaginta Interpretum magis editio placet: habet eam à nobis olim emendatam. Neque enim noua sic cudimus, vt vetera destruamus. Et tamen cū diligentissimè legerit: sciat magis nostra scripta intelligi, quæ nō in tertium vas transfusa coacuerint; sed statim de prelo purissimæ commendata testæ, suum saporem seruauerint.

FINIS EPISTOLÆ.

PROLOGVS IN LIBROS

E O S D E M.



TRIBVS nominibus vocatum fuisse Salomonem, Scripturæ manifestissimè docent. Pacificum, id est, Salomonem: & Idida, hoc est, dilectum Domini: & quod nunc dicitur Coheleth, idem, ecclesiasten. Ecclesiastes autè Græco sermone est appellatus; quia cœtum, id est, ecclesiam congregat, quem nos nuncupare possumus concionatorē: eò quòd loquatur ad populū; & sermo eius non specialiter ad vnū, sed ad vniuersos dirigatur generaliter. Porro Pacificus & Dilectus Domini, ab eo, quòd regno eius pax fuerit; & eū Dominus dilexerit, appellatus est. Nam & Psalm. xliiii. & lxxi. Dilecti & Pacifici titulo prænotantur. Qui tamen etsi ad prophetiam Christi ecclesiæque pertinentes, felicitatem & vires Salomonis excedunt; tamen secundum historiam super Salomonem scripti sunt. Itaque iuxta numerum vocabulorum tria volumina edidit; Prouerbia, Ecclesiasten, Canticum Canticorum. In Prouerbiis paruulum docens, & quasi de officiis per sententias erudiens. vnde & ad filium sermo crebrò repetitur. In Ecclesiasten verò maturæ virum ætatis instituens, ne quicquam in mundi rebus putet esse perpetuū, sed caduca & breuia vniuersa quæ cernimus. Ad extremum iam cōsummatum virum, & calcato seculo præparatum, in Canticis canticorū sponsæ iungit amplexibus. Nisi enim prius reliquerimus vitia, & pompis seculi renunciantes, expeditos nos ad aduentum preparauerimus, non possumus cantare Canticum canticorum. Sed & hoc diligentius attendendū, tres libros auctore diuerso esse intitulatos. In Prouerbiis enim notantur Prouerbia Salomonis filij Dauid regis Israel. In Ecclesiasten verò verba Ecclesiastes filij Dauid regis Hierusalem. Superfluum quippe est Israel hîc: quod malè in Græcis & Latinis codicibus inuenitur. In Cantico autem Canticorum nec filius Dauid, nec rex Israel siue Hierusalem præscribitur, sed tantum Canticum canticorum Salomonis. Sicut enim prouerbia & rudis institutio ad duodecim tribus & ad totū pertinet Israel: & quomodo cōtēptus mundi non nisi metropolitæ conuenit, hoc est habitatoribus in Hierusalē: ita Canticū Canticorum ad eos propriè pertinet, qui tantum superna desiderant. Ad incipientes & proficientes & paterna dignitas & regni proprii meritò vendicatur auctoritas. Ad perfectos verò, vbi non timore eruditur, sed amore, propriū nomen sufficit: & æqualis magister est, & nescit esse se regem. Quæ omnia referuntur ad Christum.

ALIVS PROLOGVS.



RES libros Salomonis, id est, Prouerbia, Ecclesiasten, Canticum canticorum, veteri LXX Interpretum auctoritati reddidi, vel antepositis lineis superflua quæque designans, vel stellis titulo prænotatis, ea quæ minus habebantur interferens, vt plenius, Paula & Eustochiū, cognoscatis quid in libris nostris minus sit, quidve redundet. Nec non etiā illa quæ imperiti transfatores malè in linguam nostram de Græco sermone verterant, obliterans & antiquans, curiosissima veritate correxi. Et vbi præpostero ordine atque pueruo sententiarum fuerat lumen ereptum, suis locis restituens feci intelligi quod latebat. Porro in eo libro, qui à plerisque Sapientia Salomonis inscribitur, & in Ecclesiastico, quem esse Iesu filij Syrach nullus ignorat, calamus temperaui, tantummodo canonicas scripturas vobis emendare desiderans, & studium meū certis magis quàm dubiis commendare. Ideò Græco & Hebræo præfatiuncula vtraque in libro præmissa est, quia nonnulla de Græco hoc ad illuminationem sensus & legentis ædificationem vel inserta Hebraicæ translationi, vel extrinsecus iuncta sunt. Et idcirco qui legis, semper peregrina memento.

נ

LIBER PROVERBIORVM.

CAPVT I.



ARABOLAE Salomonis filij Dauid regis Israel.

* Ad sciendā sapiētiā & disciplinam, ad intelligēda verba prudētiā; * Et suscipiendam eruditionē doctrinā, iustitiam, & iudiciū, & æquitatē.

4 Vt detur paruulis astutia, & adolescenti scientia & intellectus. * Audiēs sapiens sapiētiōr erit, & intelligēs gubernacula possidebit. * Animaduertet parabolam & interpretationē, verba sapiētum & enigmata eorum. * Timor Domini initiū sapiētiā: sapiētiā atque doctrinā stulti despiciunt. * Audi fili mi disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ. * Vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. * Fili mi si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. * Si dixerint, Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra infontem frustra.

12 * Deglutiamus eum sicut infernus viuētem, & integrum quasi descēdentem in lacum: * Omnem preciosam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spoliis. * Sortem mitte nobiscum, marsupium sit vnum omniū nostrū.

15 * Fili mi ne ambules cum eis: prohibe pedem tuum à semitis eorum. * Pedes enim illorum ad malum currunt, & festinant ut effundant sanguinem. * Frustra autē iacitur rete ante oculos pennatorum.

18 * Ipsi quoque contra sanguinē suū insidiantur, & moliūtur fraudes cōtra animas suas. * Sic semitæ omnis auari, animas possidentium rapiunt. * Sapiētiā foris prædicat, in plateis dat vocē suā. * In capite turbarum clamitat, in foribus portarum vrbis profert verba sua, dicens: * Vsq̃uequo paruuli diligitis infantiam: & stulti ea quæ sibi sunt noxia cupient, & imprudentes odibūt scientiam: * Conuertimini ad correptionē meam. En proferam vobis spiritū meum, ostendam vobis verba mea.

שְׁלִי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
* לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר לְהַבִּין
אֲמַרִי בִּינְיָה:



* לְקַחֲרַת מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים:
* לָתֵת לַפְתָּאִים עֲרֻמָּה לְנֶעַר דַּעַת וּמִזְמוּרָה:

* יִשְׁמַע חָכֵם וְיוֹסֵף לֶקַח וְנִבְזֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה:
* לְהַבִּין מִשְׁל וּמַלְיָצָה דְּבָרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתָם:

* יִרְאֵת יְהוָה רֹאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אוֹיְלִים
בָּזוּ: * שְ�מַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ וְאַל תִּטְשׁ תּוֹרַת

אִמְךָ: * כִּי לוֹיֵרֶת חֵן הֵם לְרֹאשׁוֹ וְעֵנְקִים
לְנִרְנָתִיךָ: * בְּנֵי אִם יִפְתּוּךָ חֲטָאִים אַל תִּבָּא:

* אִם יֹאמְרוּ לָכֵר אֶתְנוּ נֶאֱרָבָה לְדָם נִצְפְּנוּ
לְנִקְי חֲנָנִים:

* נִבְלַעַם כְּשֹׂאֹל חַיִּים וְתַמִּימִים כִּי־רֹדֵי בּוֹר:
* כָּל־חֵן יִקְרַח נִמְצָא נִמְלֵא בְּתִינוּ שֶׁלֵּל:

* גּוֹרֶלֶךָ תִּפֹּל בְּתוֹכֵנוּ כִּי־אֶחָד יִהְיֶה לְכָלֵנוּ:
* בְּנֵי־אֵל תֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אֶתְּם מִנְעֵרֶגֶל מִנְתִּיבָתָם:

* כִּי רִגְלֵיהֶם לְרַע יִרְצוּ וְיִמְהָרוּ לְשֹׁפֵךְ דָּם:
* כִּי־חָנָם מִזֹּרֶרֶת הָרֶשֶׁת בְּעֵינָי כָּל־בַּעַל כִּנְיָ:

* וְהֵם לְדָמָם יֹאֲרֹכוּ וְיִצְפְּנוּ לְנַפְשָׁתָם:
* כֵּן אֲרָחוֹת כָּל־בָּצַע בָּצַע אֶת־נַפְשׁ בְּעֵלְיוֹ יִקַּח:

* חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנָה בְּרָחֲבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ:
* בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא בִּפְתָחֵי שַׁעֲרִים בְּעִיר

אֲמַרְיָהּ תֹּאמַר:
* עַד־מָתִי פִתְּיִם תִּאֲהָבוּ פִתִּי וְלֹצִים לְצוֹן חֲמָדוֹ

לָהֶם וְכִסְיִלִּים יִשְׁנֹאוּ דַּעַת:
* תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי

אוֹדִיעֲרֶה דְּבָרֵי אֶתְכֶם:
* תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי

תרגום

נ

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: * לְמַדַּע חֲכָמָה וּמוֹסֵר לְהַבִּין אֲמַרִי בִּינְיָה:
* לְקַחֲרַת מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים: * לָתֵת לַפְתָּאִים עֲרֻמָּה וּמוֹסֵר לְנֶעַר דַּעַת וּמִזְמוּרָה:

* יִשְׁמַע חָכֵם וְיוֹסֵף לֶקַח וְנִבְזֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה: * לְהַבִּין מִשְׁל וּמַלְיָצָה דְּבָרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתָם: * יִרְאֵת יְהוָה רֹאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אוֹיְלִים בָּזוּ: * שְ�מַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ וְאַל תִּטְשׁ תּוֹרַת אִמְךָ: * כִּי לוֹיֵרֶת חֵן הֵם לְרֹאשׁוֹ וְעֵנְקִים לְנִרְנָתִיךָ: * בְּנֵי אִם יִפְתּוּךָ חֲטָאִים אַל תִּבָּא: * אִם יֹאמְרוּ לָכֵר אֶתְנוּ נֶאֱרָבָה לְדָם נִצְפְּנוּ לְנִקְי חֲנָנִים: * נִבְלַעַם כְּשֹׂאֹל חַיִּים וְתַמִּימִים כִּי־רֹדֵי בּוֹר: * כָּל־חֵן יִקְרַח נִמְצָא נִמְלֵא בְּתִינוּ שֶׁלֵּל: * גּוֹרֶלֶךָ תִּפֹּל בְּתוֹכֵנוּ כִּי־אֶחָד יִהְיֶה לְכָלֵנוּ: * בְּנֵי־אֵל תֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אֶתְּם מִנְעֵרֶגֶל מִנְתִּיבָתָם: * כִּי רִגְלֵיהֶם לְרַע יִרְצוּ וְיִמְהָרוּ לְשֹׁפֵךְ דָּם: * כִּי־חָנָם מִזֹּרֶרֶת הָרֶשֶׁת בְּעֵינָי כָּל־בַּעַל כִּנְיָ: * וְהֵם לְדָמָם יֹאֲרֹכוּ וְיִצְפְּנוּ לְנַפְשָׁתָם: * כֵּן אֲרָחוֹת כָּל־בָּצַע בָּצַע אֶת־נַפְשׁ בְּעֵלְיוֹ יִקַּח: * חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנָה בְּרָחֲבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ: * בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא בִּפְתָחֵי שַׁעֲרִים בְּעִיר אֲמַרְיָהּ תֹּאמַר: * עַד־מָתִי פִתְּיִם תִּאֲהָבוּ פִתִּי וְלֹצִים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם וְכִסְיִלִּים יִשְׁנֹאוּ דַּעַת: * תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעֲרֶה דְּבָרֵי אֶתְכֶם: * תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי

* עַד־מָתִי פִתְּיִם תִּאֲהָבוּ פִתִּי וְלֹצִים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם וְכִסְיִלִּים יִשְׁנֹאוּ דַּעַת: * תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעֲרֶה דְּבָרֵי אֶתְכֶם: * תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי

אוֹדִיעֲרֶה דְּבָרֵי אֶתְכֶם: * תִּשְׁבּוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אֲבִיעֲרֶה לָכֶם רוּחִי

PARABOLAE SALOMONIS.

CAPVT I.

Parabolæ Salomonis filij Dauid, qui regnavit in Israel. * Ad sciendū sapientiam et disciplinā, ad intelligendūq; verba prudentiæ. * Ad suscipiendāsque inuolutiones sermonum & solutiones enigmatū: ad intelligendāque iustitiam veram, & iudicium dirigendum.

* Ut det simplicibus astutiam: puero autem nouo sensumque & cogitationem. * Hac enim audiens sapiens sapientior erit, at intelligens gubernationem possidebit. * Animaduertetque parabolam & tenebrosū sermonem: verbaque sapientū & enigmata. * Initium sapientiæ timor Domini; intellectus autē bonus omnibus facientibus eam. pietas autē in Deum initium sensus: sapientiam autē & disciplinam impij despicient. * Audi fili leges patris tui, & ne repellas statuta matris tuæ. * Coronā enim gratiarū suscipies tuo vertici, & torquem aureū circa collū. * Fili ne te deceperint viri impij, neque volueris. * Si aduocauerint te, dicētes: Veni nobiscum, communica sanguinis: abscondamus autem in terram virū iustū frustra. * Deglutiamus autem eum sicut infernus uiuentē, & tollamus eius memoriā de terra. * Possessionē eius preciosam recipiamus: impleamus autem domos nostras spoliis. * At tuā sortē mitte in nobis, et marsupij vni sit nobis. * Ne ambules vias cum eis: declina pedē tuū à semitis eorū. * Nam pedes illorū ad malitiā currūt, & festinantes sunt ad effundendū sanguinē. * Nō enim frustra extenduntur retia pennatis. * Ipsi enim mortis participantes thesaurizāt sibi ipsis mala. * Iste via sunt omnium perficientiū iniqua: nā impietate suā animā auferunt. * Sapientia in egressibus laudatur, in autē plateis audaciā sermonis habet. * In summis autē muris prædicat, in autē portis ciuitatis cōfides dicit. * Quanto tēpore innocentēs inherebūt iustitiæ, nō cōfundētur. at stulti iniuriæ existentes desideratores, impij facti odio habuerūt sensum. * Et obnoxij facti sunt redargutionibus. Ecce præmittam vobis mei spiritus verbum: docebo autem vos meum sermonem.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

κεφ. α'.

Παροιμία Σολομώντος υἱοῦ δαυίδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἰσραήλ. * γινώσκει θεοφίαν & παιδείαν, νοῦσαι τε λόγους προνήσεως. * δέξασθαι τε σφραγίδας λόγων & λύσεις αἰνιγμάτων, νοῦσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κῆμα κατὰ θεὸν. * ἵνα δώ ἀκάκοις πανεργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἰσθῇσιν τε καὶ ἐννοίῃ. * πάνδε γὰρ ἀκέραιος θεὸς θρώτερος ἔσται. ὁ δὲ νοήμων κυβερνήσιν κλήσεται. * νοήσει τε πᾶσα βολὴ & σκοτεινὸν λόγον, ῥήσας τε θεῶν καὶ αἰνίγματα. * ἀρχὴ θφίας φόβος κυρίου, σώσεις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτήν. δὴ σέβει δὲ εἰς θεὸν δρχὴ αἰσθήσεως, θφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξέσθηνουσιν. * ἄκχε υἱ νόμος πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ σε ζμοὺς μητρός σου. * σέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὴ κορυφῇ, καὶ κλοιδὸν χεῦσον πρὸς τὴν τρυφήν. * ἢ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μὴ δὲ βλαβῇς. * εἰάν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, ἐλθε μεθ' ἡμῶν κοινώνηθον αἵματι, χεῦψωμεν δὲ εἰς γλῶσσαν δίκαιον ἀδίκως. * καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὡς περ ἀδὴς ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτὸ τὸν μνήμενον ἐκ γῆς. * τὸν κλήσιν αὐτὸς τὸν πολυτελεῖ καταλαβόμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων. * τὸν δὲ σὸν κληρὸν βάλε ἐν ἡμῖν, καὶ μετρίπωσιον ἐν χρηθήτω ἡμῖν. * μὴ πορευθῇς ὁδὸς μετ' αὐτῶν, ἐκκλινον τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρεῖδων αὐτῶν. * οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν. & ταχνοὶ εἰσι τὰ ἐκ χέαι αἵμα. * ἢ γὰρ ἀδίκως ἐκλείνον δίκλιναι πρὸς τοῖς. * αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνοι μελέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά. * αὐτοὶ αἰδοδοὶ εἰσι πόντων τῶν συνελθόντων τὰ ἄνομα. τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὸν ἑαυτῶν ψυχλὸν ἀφαιρῶσιν. * θφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν αἶψα. * ἐπ' ἀκρων δὲ τρυφῶν κυρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρρῶσα λέγει. * ὅσον αὖν χρόνον ἀκάκοι ἔχοντες τὴν δικαιοσύνης ἐκ αἰχμηθήσονται. οἱ δὲ ἀφρονες τῆς ὑβρεως ὅλεις ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς χροόμενοι ἐμίσησαν αἰδοῦσιν, & ὑποδύωται ἐχρόντο ἐλέγχους. ἰδοὺ πορθήματα ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν. διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.

INTERPRETATIO LATINA TRANSLATIONIS CHALDAICAE IN LIB. PROVERB.

Ex Complutensi Bibliotheca, ad Hebraicam & Chaldaicam veritatem à B. Aria Montano correcta.

PARABOLAE Salomonis filij Dauid regis Israel. * Ad sciendam sapientiam & disciplinam, ad intelligenda verba intelligentiæ. * Ad suscipiendam disciplinam intellectu, & iustitiam, & iudicium, & æquitatem. * Ad dandam insipientibus astutiam, & adolescentibus scientiam & consilium. * Audiet sapiens, & addet scientiam, & intelligens gubernaculū possidebit. * Ut intelligat parabolam, & interpretationem, & verba sapientum, & enigmata eorum. * Initium sapientiæ timor Domini: sapientiam autem & disciplinam stulti despiciunt. * Audi fili mi disciplinam patris tui, & ne erres à lege matris tuæ. * Quoniam decor gratiæ sunt capiti tuo; & torques collo tuo. * Fili mi si te seduxerint peccatores, ne acquiescas. * Si dixerint, Veni nobiscum, insidiamur sanguini, abscondamur contra innocentem frustra. * Absorbeamus eos quasi infernus viuentes, & immaculatos sicut descendentes in lacum. * Omnes dititias & gloriam inueniemus, & implebimus domos nostras spoliis. * Sortem tuam mitte inter nos, marsupium vnum erit omnibus nobis. * Fili mi ne ambules in via cum eis, prohibe pedem tuum à semitis eorum. * Quoniam pedes eorum ad malum currunt, & festinant ad effundendum sanguinem. * Quoniam frustra expanditur rete ante volucrem pennatam. * Ipsi autem contra sanguinem suum insidiantur, abscondent contra animas suas. * Sic sunt viæ omnium operantium iniquitatem: animas dominorū suorum capiunt. * Sapientia vicatim cantat, ac de plateis dat vocem suam. * In capite arcium præconizat, & in introitu portarum per vrbis verba sua dicit. * Viquequo insipientes diligitis insipientiam, & derisores derisionem appetunt sibi, & stulti odiunt scientiam? * Conuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, & ostendam vobis verba mea.

* יֵעַן קִרְאתִי וְתִמְאַנּוּ נִטִּיתִי יָדַי וְאֵין מִקְשִׁיב :
 * וְתִפְרְעוּ כָל-עֲצָתִי וְתִוְכַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם :
 * גַּם-אֲנִי בְּאִידְכֶם אֶשְׁחָק אֲלֵעַן בְּבֹא פֶחַדְכֶם :
 * בְּבֹא כְשָׁאוֹהַּ פֶּחַדְכֶם וְאִידְכֶם בְּסוּפָה יֵאָתֶר :
 * בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה :

* אִזּוּ יִקְרָאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאֵנִי :
 * תַּחַת כִּי-שָׁנְאוּ דַעַת וִירְאָה יְהוָה לֹא בָחֲרוּ :
 * לֹא-אָבוּ לַעֲצָתִי נֹאצוּ כָל-תִּוְכַחְתִּי :
 * וַיֹּאכְלוּ מִפְּרֵי דֶרֶכָם וּמִמַּעֲצוֹתֵיהֶם יִשְׁבְּעוּ :
 * כִּי מְשׁוֹבֵת פִּתִּים תִּהְיֶה וּשְׁלוֹרֶז כְּסִילִים תֵּאֱבֹד :

* וְשָׁמַע לִי יִשְׁכַּן בְּטַח וְשָׁאֵן מִפֶּחַד רָעוֹהַ :

ב

* בְּנֵי אָם-תִּקַּח אִמְרֵי וּמַצּוֹתַי תִּצְפֵּן אֹתָם :
 * לְהִקְשִׁיב לְחִכְמָה אֲזַנְךָ תִּטֶּה לְבָבְךָ לְתַבּוּנָה :
 * כִּי אָם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ :
 * אִם-תִּבְקֶשֶׁנָּה בְּכֶסֶף וּבְכַמֻּט מַנִּים תַּחֲפֹשְׁנָה :
 * אֲזִתְבִּין יִרְאָה יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצֵא :
 * כִּי-יְהוָה יִתֵּן חִכְמָה מִפִּי דַעַת וְתַבּוּנָה :
 * וְצִפֵּן לְיִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיָה מִן הַלֵּכִי תָם :
 * לְנַצֵּר אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט וְדֶרֶךְ חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר :
 * אֲזִתְבִּין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִי־שָׂרִים כָּל-מַעֲגָל :

טוב :

* כִּי-תַבּוּנָה חִכְמָה בְּלִבְךָ וְדַעַת לִנְפֶשְׁךָ יִנָּעַם :
 * מִזְמֶרֶת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ תַבּוּנָה תִנְצֹרְכָה :
 * לְהַצִּילְךָ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּחֲפֹכּוֹר :
 * הָעֹזְבִים אֲרָחוֹת יִשָּׁר לֵלְכֶת בְּדֶרֶךְ-חֶשֶׁד :
 * הַשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע יִגִּילוּ בְּתַהֲפֻכּוֹת רָע :
 * אֲשֶׁר-אֲרָחֲתֵיהֶם עֲקָשִׁים וְגִלּוּזִים בְּמַעֲגָלוֹתָם :

תרגום

24 על דקריה ולא הימנחון ארימת אידי ולא אצחנן : 25 ושניתון כל תרעיתו ומכסנתו לא אביתון : 26 אף אנא בתברכון אגחך
 ואדחף בד ייתי דלוחיא עליכון : 27 בד ייתי כשלוא דלוחיכון ותברכון בעלעולא יתא כד חתא עליכון עקתא ושנוקא : 28 הידון
 נקרוני ולא אענה נקרין ולא תשכחנני : 29 על דסנו ודיעתא דחלחה דאלהא לא אחרעו : 30 לא צבו בתרעיתו ואשליו כל-מכסנתו :
 31 ואכלו מן פרי דארחתהון וממלכיהון יסבעו : 32 מטול דנהפכנותא דשברי תקטל אגון וטועי דסכלי תיזכרנן : 33 מן דשמע
 ליגשרי בסכרא ונשלה מן דלוחא דבישתא :

ב

1 ברי אן תקבל מלוי ופקדני תשטי גבך : 2 ותצלי אדנך לחכמתא ותפנה לבך לביונא : 3 ואמא לביונתא תחקרא
 חכמתא חתן קלך : 4 ותבעי היך סימא ותיך סימא תצוניה : 5 הידון תתבן דחלחה דאלהא ודיעתא מן קדם אלהא
 6 מטול דאלהא יתב חכמתא מן פמה ודיעתא וביונא : 7 יטשי לתרצי סבתו ומסוע לאלן דמתלקין בלא מום :
 8 למנטר ארחתא דדינא וארחתא דצדיקין ננטר : 9 הידון תתבן צדקתא ודינא ותריצותא דכל-שכלי שפירי :
 10 ארי תעול חכמתא ללבך ודיעתא לנפשך יבסם : 11 תרעיתא חנטר עלך ביונתא תנצרך :
 12 דר-תתפצי מן ארחתא בישא ומן גברא דקמליא מפרכיתא : 13 דשבקין ארחתא תריצתא ואזלין בארחתא דתשוכא :
 14 וחרין למעבד ביש ודיצין בהפכא דבישתא : 15 דארחתהון מעקמן ומפתלין שביליהון :

CAP. II.

1 Fili mi si susceperis sermones meos, &
 mandata mea absconderis penes te:
 2 * Ut audiat sapientiā auris tua, inclina cor
 tuum ad cognoscendam prudentiam.
 3 * Si enim sapientiā inuocaueris, & incli-
 4 naueris cor tuum prudentiæ. * Si quaesieris
 eam quasi pecuniā, & sicut thesauros effo-
 5 deris illam. * Tunc intelliges timorē Dñi,
 6 & scientiā Dei inuenies. * Quia Dominus
 dat sapientiam, & ex ore eius scientia &
 7 prudentia. * Custodiet rectorum salutem,
 & proteget gradientes simpliciter.
 8 * Seruans semitas iustitiæ, & viam san-
 9 ctorum custodiens. * Tunc intelliges iu-
 stitiam & iudicium & æquitatem, & omnē
 10 semitā bonam. * Si intrauerit sapientia cor
 tuum, & scientia animæ tuæ placuerit:
 11 * Consilium custodiet te, & prudentia
 12 seruabit te. * Ut eruaris à via mala, & ab
 homine qui peruersa loquitur.
 13 * Qui relinquunt iter rectū, & ambulant
 14 per vias tenebrosas. * Qui latantur cum
 malè fecerint, & exultāt in rebus pessimis.
 15 * Quorum viæ peruersæ sunt, & infames
 gressus eorum.

²⁴ Quoniam vocabam, & non audistis; & extendebam sermones, & non attendebatis.

²⁵ Sed irrita faciebatis mea cōsilia. at meis redargutionibus non intendebatis. ²⁶ Igitur & ego in vestro interitu irridebo: contra gaudebo autem, quandocumq; superuenerit vobis pernitias. ²⁷ & quando aduenerit vobis subito tumultus, & subuersio tanquā tēpestas affuerit: aut quando venerit vobis tribulatio et obseſio.

²⁸ Erit enim quando inuocabitis me, ego autē non exaudiam vos. quærent me mali, & nō inuenient. ²⁹ Odio habuerunt enim sapientiam, at timorem Domini non receperunt. ³⁰ Neque voluerunt meis attendere consiliis, subsannaue-
rūt autem meas redargutiones. ³¹ Igitur comedent suæ viæ fructus, & suæ impietatis implebuntur. ³² Quoniam enim iniuriam fecerunt paruulis, interficietur, & inquisitio impios perdet. ³³ At me audiens, habitabit in spe, & quiescet absque terrore ab omni malo. CAP. II.

Fili si suscipiens sermonem mei præcepti absconderis penes te ipsum: ² Audiet sapientiam auris tua, & adicies cor tuū in intellectu, adicies autem ipsum in admonitionem filio tuo.

³ Si enim sapientiā inuocaueris, et intellectu dederis vocem tuā, at sensum quaſieris magna voce. ⁴ Et si quaſieris eā quasi argentū & sicut thesauros scrutatus fueris illā. ⁵ Tunc intelliges timorem Domini, & scientiam Dei inuenies.

⁶ Quia Dominus dat sapientiam, & ex facie eius cognitio et intellectus. ⁷ Et thesaurizat diligentibus salutem, proteget autē viam eorum:

⁸ Ad seruandū viam iustificationum; & viā eorum qui reuerētur eū custodiet. ⁹ Tunc intelliges iustitiā & iudicium, & diriges omnes semitas bonas. ¹⁰ Si enim venerit sapientiam tuā mentem, at sensus tuæ animæ pulcher esse videbitur.

¹¹ Cōsiliū bonū custodiet te, cogitatio autē sancta seruabit te. ¹² Ut eruat te à viā mala, & à viro loquente nihil fidele. ¹³ Væ qui relinquunt vias rectas, ut ambulēt in viis tenebrarū. ¹⁴ Væ qui latantur in malis, & gaudēt in subuersione mala. ¹⁵ Quorum semitæ peruersæ & curuæ, orbita eorum.

²⁴ ἐπεὶ ἐκάλεσα, & οὐκ ὑπήκουσάτε. & ἐξέτεφνον λόγους, & ἐπεσείχετε. ²⁵ ἀλλὰ ἀκύνετοι ἐποιεῖτε ἐμὰς βλάστας. ²⁶ τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐκ ἀπεσείχετε. ²⁷ τοιγαροῦν καὶ ἐγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιτελεύτησάμαι. καὶ ταχαροῦμαι δὲ ἐν ὑμῖν ὡς ἐπὶ ἐρχομένη, ἢ δὲ καταστροφῇ ὁμοίᾳς καὶ αἰγίᾳ παρῇ, ἢ ὅταν ἐρχῇ ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία.

²⁸ ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσῃ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσάμαι ὑμῶν. ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐκ εὐρήσουσιν. ²⁹ ἐμίσσησαν γὰρ θόβαν, τὸν δὲ φόβον κυρίου οὐκ ἀπεσείλοντο. ³⁰ οὐδὲ ἠθέλησαν ἐμαῖς ἀπεσείχην βλάστας. ἐμυκλήσονται δὲ ἐμὰς ἐλέγχοις. ³¹ τοιγαροῦν ἐδιδόν) τὰ ἐαυτῶν ὁδοὺς ἐν καρποῖς, καὶ τῆς ἐαυτῶν ἀσεβείας πλησθέντες. ³² ἀπὸ ὧν γὰρ ἠδύκωον νηπίοις, φονδύλῃσιν, καὶ ἐξέτα-
³³ σμός ἀσεβείας ὅλοι. ³⁴ ὁ δὲ ἐμὸς ἀκύνετος καὶ ἀσκηνώσας ἐπὶ ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσας ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακῆ.

β

¹ Ὡς ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐν τῇ κρύψει τῶν σεαυτῶν. ² ὑπακούσας) θόβας τὸς θεοῦ, & τῶν ἀγαθῶν καρδίας σου εἰς σωῆσιν, παρὰ ἀγαθῶν δὲ αὐτῶν ἐπὶ νηπίοις τῶν υἱῶν σου. ³ ἐὰν γὰρ τῷ θεῷ ἐπιτελεύτησας, & τῇ συνέσει δὲ φωνῇ σου, τῷ δὲ αἰθέριον ζητήσης μετὰ τῇ φωνῇ. ⁴ καὶ ἐὰν ζητήσης αὐτῶν ὡς ἀργύριον & ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσης αὐτῶν.

⁵ τότε συνήσεις φόβον κυρίου, καὶ ἐπὶ νηπίοις θεοῦ σεαυτῶν. ⁶ ὅτι κύριος δίδωσι θόβαν, & ἀπὸ περισώσας αὐτὰς γνῶσις καὶ σωῆσις. ⁷ & θησαυρίζεις τοῖς κατὰ ῥῆσιν σωτηρίαν. ὑπερεσπείσας δὲ τῷ πορείᾳ αὐτῶν.

⁸ & φυλάξας ὁδὸν δικαιοσύνης, & ὁδὸν δὲ ἀγαθῶν αὐτῶν διαφυλάξας. ⁹ τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κλέμα, καὶ κατὰ ῥῆσιν πᾶν ἀγαθόν ἀξίον ἀγαθῶν.

¹⁰ ἐὰν γὰρ ἐλθῇ ἡ θόβη εἰς σὺν διάνοιαν, ἢ δὲ αἰθέρις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξη. ¹¹ βελὴ καλὴ φυλάξει σε, ¹² εὐνοία δὲ ὅσα τηρήσει σε. ¹³ ἵνα ῥύπῃ σε ἀπὸ ὅσων κακῶν καὶ ἀπὸ ἀνδρῶν λαλοῦντων μὴ δὲ πεισόν.

¹⁴ ὡς) ἐκκαταλείποντες ὁδοὺς ἀγαθῶν & πορεύσας ἐν ὁδοῖς σκοτίαις. ¹⁵ ὡς) ἀφρανόμενοι ἐπὶ κακοῖς & χαίροντες ἐπὶ καταστροφῇ κακῇ. ¹⁶ ὧν αἱ τρεῖς οὐλοῦνται καὶ καμπύλαι, αἱ τροχαὶ αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²⁴ Quia vocavi & non credidistis, leuavi manus meas, & non auscultastis. ²⁵ Et commutastis omne consilium meum, & correptionem meam nolulistis.

²⁶ Ego quoque in interitu vestro ridebo, & irridebo cum venerit paor super vos. ²⁷ Cum venerit tanquam repentina vastitas paor vester, & interitus vester quasi tempestas venerit, cum venerit super vos tribulatio & angustia.

²⁸ Tunc inuocabunt me, & non respondebo; clamabunt, & non inuenient me. ²⁹ Eo quod oderint scientiam: & timorem Dei non elegerunt. ³⁰ Noluerunt consilium meum, & detraxerunt vniuersa correptioni meæ.

³¹ Et comedant de fructibus viarum suarum, & consiliis suis satientur. ³² Quoniam auersio insipientium interficiet eos, & terror stultorum perdet eos. ³³ Qui audit me, habitabit in spe, & securus erit à timore mali.

CAPVT II.

Fili mi si susceperis verba mea, & mandata mea absconderis apud te: ² Et inclinaueris aurem tuam ad sapientiam, & conuerteris cor tuum ad intelligentiam.

³ Atque matrem intelligentiam vocaueris, & ad prudentiam dederis vocem tuam. ⁴ Et quaſieris sicut argentum, & sicut thesauros effoderis illam. ⁵ Tunc intelliges timorem Dei, & scientiam à facie Dei inuenies.

⁶ Quoniam Deus dat sapientiam: ex ore eius scientia & intelligentia. ⁷ Abscondet rectis incolumitatem, & auxiliabitur eis qui ambulant absque macula. ⁸ Ad custodiendas vias iudicij, & vias iustorum custodiet. ⁹ Tunc intelliges iustitiam & iudicium, & equitatem omnium semitarum bonarū.

¹⁰ Si ingressa fuerit sapientia in cor tuū, & scientia animæ tuæ dulcis fuerit; ¹¹ Consilium custodiet te, intelligentia seruabit te. ¹² Ut eruaris à viā mala, & à viro qui loquitur peruersa: ¹³ Qui relinquit vias rectas, & ambulant in viis tenebrarū. ¹⁴ Qui latantur ad faciendū malum, & exultant in peruersione malitiæ. ¹⁵ Quorum viæ prauæ sunt, & peruersæ semitæ eorum.

לֹחֲצִילֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מְנַכְרִיָּה אִמְרִית הַחֲלִיקָה׃
 הָעֹזֶבֶת אֶל־וְגֵדֶיהָ וְאֶת־בְּרִית אֱלֹהֵיהָ שָׁכַחָה׃
 כִּי שָׁחָה אֶל־מֹרֶת בֵּיתָהּ וְאֶל־רַפְּאִים
 מִעֲגֻלָּתֶיהָ׃

כָּל־בָּאִיהָ לֹא יִשׁוּבוֹן וְלֹא יִשְׁנֹנוּ אַרְחוֹת חַיִּים׃
 לִמְעַן תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאַרְחוֹת צְדִיקִים
 תִּשְׁמֹר׃

כִּי־יִשְׁרִים יִשְׁכְּנוּ־אֶרֶץ וְתַמִּימִים יִתְּרוּ בָּהּ׃
 וְרָשָׁעִים מֵאֶרֶץ יִכְרְתוּ וּבֹגְדִים יִסְחוּ מִמֶּנָּה׃

בְּנֵי תוֹרָתִי אֶל־תִּשְׁכַּח וּמִצְוֹתַי יֵצֵר לִבְךָ׃
 כִּי אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ׃
 חֶסֶד וְאֱמֻנָה אֶל־יִעֲזֹבְךָ קִשְׁרִים עַל־גְּרִדוֹתֶיךָ
 כְּתֻבִּים עַל־לֹחַ לִבְךָ׃

וּמִצָּא־חֵן וְשִׁבְל־טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃
 בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבְךָ וְאֶל־בִּינְתְּךָ אֶל־
 תִּשְׁעֶן׃

בְּכָל־דְּרָכֶיךָ דַּעֲהוּ וְהוֹמֵא יִישֹׁר אַרְחוֹתֶיךָ׃
 אֶל־תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ יִרְאֵה אֶת־יְהוָה וְסוֹר
 מֵרָע׃

רַפְּאוֹר־תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ וְשִׁקּוֹי לַעֲצָמוֹתֶיךָ׃
 כִּבְדֵּךְ אֶת־יְהוָה מִהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאָתְךָ׃
 וַיִּמְלְאוּ אֶסְמֶיךָ שְׁבַע וְתִירוֹשׁ יִקְבִּיךָ יִפְרְצוּ׃
 מוֹסֵר יִרְדּוּ בְנֵי אֶל־תִּמְאָס וְאֶל־תִּקְץ
 בְּתוֹכָתוֹ׃

כִּי אֵרָא אֲשֶׁר יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכֹאֵב אֶת־בֶּן
 יִרְצֶה׃

אֲשֶׁר־אָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה׃
 כִּי טוֹב סַחֲרֵי־מִסְחָר כִּסְף וּמִחֲרוֹץ תְּבוּאָתָה׃
 יִקְרָה הֵיא מִפְּנֵי־וְכָל־חֶפְצֶיךָ לֹא יִשׁוּ בָּהּ׃

16 * Vt eruaris à muliere aliena, & ab extra-
 nea, quæ mollit sermones suos.
 17 * Et relinquit ducē pubertatis suæ, & pa-
 18 cti Dei sui oblita est. * Inclinata est enim
 ad mortē domus eius, & ad inferos semitæ
 19 ipsius. * Omnes qui ingrediuntur ad eam,
 non reuertentur, nec apprehendēt semitas
 vitæ.
 20 * Vt ambules in via bona, & calles iusto-
 rum custodias.
 21 * Qui enim recti sunt, habitabunt in ter-
 ra, & simplices permanebunt in ea.
 22 * Impij verò de terra perdentur; & qui
 iniquè agunt, auferentur ex ea.

CAP. III.

1 Flli mi ne obliuiscaris legis meæ, & præ-
 cepta mea cor tuum custodiat.
 2 * Longitudinem enim dierum & annos
 3 vitæ & pacem apponent tibi. * Misericor-
 dia & veritas te nō deferant. Circunda eas
 gutturi tuo, & describe in tabulis cordis
 4 tui. * Et inuenies gratiam & disciplinam
 bonam coram Deo & hominibus.
 5 * Habe fiduciā in Domino ex toto corde
 tuo, & ne innitaris prudentiæ tuæ.
 6 * In omnibus viis tuis cogita illū, & ipse
 diriget gressus tuos.
 7 * Ne sis sapiens apud te metipsum: time
 Dominum, & recede à malo.
 8 * Sanitas quippe erit vmbilico tuo, & ir-
 rigatio ossium tuorum.
 9 * Honora Dominum de tua substātia, &
 de primitiis omnium frugum tuarum.
 10 * Et implebuntur horrea tua saturitate,
 & vino torcularia redundabunt.
 11 * Disciplinā Domini fili mi ne abiicias,
 nec deficias cū ab eo corripieris.
 12 * Quem enim diligit Dominus corripit,
 & quasi pater in filio complacet sibi.
 13 * Beatus homo qui inuenit sapientiam,
 & qui affluit prudentia.
 14 * Melior acquisitio eius negotiatione ar-
 genti, & auro primo fructus eius.
 15 * Preciosior est cunctis opibus sapien-
 tia; & omnia quæ desiderantur, huic non
 valent comparari.

תרגום

16 * וְחִפְצֵי מִן אֲחֵתָא חֲלוּנִיתָא מְנַכְרִיתָא דְּמִלְּהָא חֲלוּן׃
 17 * דְּשִׁבְקָהּ מִלְּבִיתָא דְּמִלְּיוּתָהּ וּקִימָא דְּאֵלֶּהָ טַעַת׃
 18 * כִּי דְּעִילֹן לֹא חֲזִרִין בְּשָׁלֹם וְלֹא צִירִין אֲרַחְתָּא דְּחַיִּי׃
 19 * כִּדִּיל תֵּלֵךְ בְּאַרְחֵתָא
 20 * מִטּוֹל דְּחֲרִיצֵי עֲמָדִין בְּאַרְעָא וְאֶל־וְלֹא מוֹם מִשְׁחֻזְרִין בָּהּ׃
 21 * וְרִשְׁוִיעָא מִן אֲרַעָא נִסְוִפִין
 22 * וְכֹחֵי נַחֲקִרִין מִנָּה׃

1 * כִּי נִמְוִסִי לֹא תִנְשִׁי וּפִקְדֵינִי יִנְטֵר לְבָךְ׃
 2 * מִטּוֹל דְּגִנְגָּא דְּיוֹמָתָא וְשִׁנְיָא דְּחַיִּי וְשִׁלְמָא נִיזְסַפִּון לְךָ׃
 3 * טִיבּוּתָא וּקְשָׁטָא
 4 * וְתִשְׁכַּח חֲסִדָא וְשִׁכְלָא וְטִיבּוּתָא קֳדָם אֱלֹהִים וּקֳדָם בְּנֵי אַנְשָׁא׃
 5 * כִּבְדֵּךְ אֶת־יְהוָה מִהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאָתְךָ׃
 6 * בְּכָל־אַרְחֻךְ דַּעֲהוּ וְהוֹמֵא יִישֹׁר אַרְחוֹתֶיךָ׃
 7 * אֶל־תִּהְיֶה חֲכָם
 8 * אִסְיוּתָא הַחַי לְכַנְשֶׁרְךָ וְדִהֲנָא לְגִרְמֶךָ׃
 9 * יִקְרָא לְאֵלֶּיךָ מִן מִמּוֹנֶךָ וּמִרִישׁ כְּלָהוֹן
 10 * וּמִחֲמִלִין אֲוִצֶרְךָ שְׁבַענָא וּמִעֲצֶרְךָ חֲסִדָא נִשְׁפֹּעִין׃
 11 * כִּי מִדְּרוּתָא דְּאֵלֶּהָ לֹא חֲסִלָא וְלֹא חֲסִרְךָ כִּמְכַחֲנוּתָהּ׃
 12 * מִטּוֹל דְּחֲרִיצֵי עֲמָדִין בְּאַרְעָא וְאֶל־וְלֹא מוֹם מִשְׁחֻזְרִין בָּהּ׃
 13 * טִיבּוּתָא לְבָר נִשְׂא דְּאֲשַׁכְּחַת חֲכָמָתָא וְכִר נִשְׂא דְּמִבְּיַע בְּיוֹנָתָא׃
 14 * יִקְרָא הֵיא מִן כֹּפִי טִבְּרָתָא וְכָל־מִדְּעָם לֹא פָחַם לָהּ׃
 15 * מִטּוֹל דְּטִבְּרָתָהּ מִן חֲגִירוּתָהּ דְּמִימָא וּמִן דְּהִבָּא סְנִינָא עַל־לִתָּהּ׃

* Ad longè te faciendum à via recta, et alie-
num iuste sententia. Fili ne te comprehēdat ma-
lum consilium. * Quæ reliquit doctrinā ado-
lescentia, & testamentum diuinum oblita.

* Posuit enim apud mortē domum eius, &
apud infernum cum terrigenis semitas eius.

* Omnes ambulantes in ea non reuertentur,
neque apprehendent semitas rectas.

* Non enim comprehenduntur ab annis vi-
ta. Si enim ambulauissent semitas bonas, inue-
nissent utique semitas iustitie leues.

* Viles erunt habitatores terræ, innocentes
autē relinquentur in ea. quoniā recti habitabunt
terrā, & sancti relinquentur in ea. * Via autē
impiorū ē terra perdetur: at iniqui expellentur
ab ea.

CAP. III.

Fili meas leges ne obliuiscaris, at verba mea cu-
stodiat tuum cor. * Longitudinem enim vitæ,
& annos vitæ & pacem apponent tibi.

* Misericordie et fides ne desint tibi; liga au-
tē eas in tuo collo, scribe eas in tabula cordis tui.

* Et inuenies gratiam. & prouide bona co-
ram Domino & hominibus. * Esto confidens in
toto corde in Deo, in autē tua sapientia ne extol-
laris. * In omnibus viis tuis cognosce illam,
ut dirigat vias tuas.

* Ne sis prudens apud te ipsum; time au-
tem Deum, & declina ab omni malo.

* Tunc sanitas erit corpori tuo, & curatio
osibus tuis.

* Honora Dominum de tuis iustis laboribus,
& primitias da ei de tuis fructibus iustitie.

* Ut impleantur horrea tua saturitate fru-
menti, vino autem torcularia tua redundant.

* Fili ne paruipendas disciplinam Domini,
neque deficias ab ipso correptus.

* Quem enim diligit Dominus, corripit; ver-
berat autem omnem filium quem suscipit.

* Beatus homo qui inuenit sapientiam, &
mortalis qui nouit prudentiam.

* Melius enim eā mercari, quā auri & ar-
genti thesauros.

* Preciosior autem est lapidibus preciosis; om-
ne autem preciosum non dignum illa est.

16 * Μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ δειθείας, καὶ ἀλλό-
τριον τῆς δικαίας γνώμης. ἢ μή σε καταλάβῃ κακὴ
17 βουλή. * ἢ ἀπολιπέῃ διδασκαλίαν νεότητός, καὶ
διαθήκην θεῖαν ἐπιλελησμένην.

18 * ἔθετο γὰρ τὴν θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, & τὴν
αἰὲν μετὰ τῶν γηγενῶν ἐν ἄζονας αὐτῆς.

19 * πῶτες οἱ παρεμποδόμενοι ἐν αὐτῇ· οὐκ ἀνατρέψου-
σιν, ἐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους δειθείας.

20 * ἐὰν καταλαβῇ ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. εἰ γὰρ
ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς, ὕψισαν αὐτῶν τρίβους δικαιο-
σύνης λεῖους. * χηστοὶ ἐν οἰκήτορες γῆς, ἀκακοὶ δὲ
21 ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. ὅτι δειθεὶς κατασκευάσονται γλῶσσαι
22 ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. * ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐν γῆς
ὁλοῦνται, οἱ δὲ ὁδοῦ οἱ ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

γ

1 * Ὑἱὲ ἐμμένοντων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου
τηρεῖτω σὴ καρδιά.

2 * μὴ καὶ γὰρ βίβας καὶ ἐπὶ ζωῆς καὶ εἰς ἡμέραν θεωρή-
3 σαι σὺ. * ἐλεημοσύνας καὶ πίσεις μὴ ἐκλείπεται-
σαι σὺ. ἀφαιψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σφύτρεσσι χήλῳ, γράψον
αὐτὰς ἐπὶ πλατὺς τῆς καρδίας σου.

4 * καὶ διδάσεις χάριν· καὶ θεωροῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου
5 καὶ ἀνθρώπων. * ἴδι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ,
ἐπὶ δὲ σὴ θείᾳ μὴ ἐπαίρου.

6 * ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὸν. ἵνα ὀρθοῦμι τὰς
7 ὁδούς σου. * μὴ ἴδι φρόνημι τὸν δὲ σεαυτῷ, φοβῶ δὲ τὸν
θεόν, καὶ ἐκκλινε ἀπὸ παντὸς κακῆς.

8 * ὅτε ἴσῃς ἔσαι τὸ σῶματί σου, καὶ ἐπιμέλῃς τοῖς
ὀστέοις σου.

9 * τίμα τὸν κύριον ἀπὸ πάντων δικαίων πόνων, & ἀπάσχου
αὐτῷ ἀπὸ πάντων καρπῶν δικαιοσύνης.

10 * ἵνα πλεονῇ τὰ ἱκεταῖά σου πλησμονῇ σίτης. οἶνον δὲ
11 αἱ λυαὶ σου ἐκβλύζωσιν. * Ὑἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας
12 κυρίου, μὴ δὲ ἐκκλινῇς ἀπὸ αὐτῶν ἐλεγχόμενος. * ὅν γὰρ ἀγα-
πᾶ κύριος παιδεύει· μαθητοὶ δὲ πᾶσι τοῖς ὅν τὸν δὲ σεαυτῷ
13 χεῖρ. * μακρὴ δὲ ἀνθρώπων ὁ δὲ σοφίαν, καὶ ἐν τῇ
14 ὁ δὲ φρόνησιν. * κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπεριβεῖν, ἢ χρυ-
15 σίς καὶ ἀργυρίου θησαυροῦ. * πμωτέρω δὲ ἐστὶ λίθων
πολυτελών. πάντες δὲ τίμιον ὅκ ἀξίον αὐτῷ ἐστὶ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 * Ut eruaris à muliere aliena, ab extranea, cuius verba lenia sunt. 17 Quæ reliquit ducatum adolescentiæ suæ, & pactum
Dei sui abiicit. 18 Quoniam in fouea mortis est domus eius, & ad gigantes itinera semitarum ipsius. 19 Omnes qui ingre-
diuntur, non reuertentur in pace, neque capient semitas vitæ.

20 Ut ambules in viis bonorum, & semitas iustorum custodias. 21 Quoniam iusti stabunt in terra, & immaculati remanebunt in ea.

22 Impij autem de terra consumentur, & direptores eradicabuntur ex ea. CAPVT III.

1 Fili mi ne obliuiscaris legis meæ, & præcepta mea custodiat cor tuum. 2 Quoniam longitudinem dierum, & annos vitæ & pacem
adiicient tibi. 3 Benignitas & veritas ne dimittant te: liga eas in collo tuo, & scribe eas in tabula cordis tui. 4 Et inuenies
gratiam & intellectum, & benignitatem coram Deo, & coram filiis hominum. 5 Spera in Deo ex toto corde tuo, & prudentiæ cordis
tui ne innitaris. 6 In omnibus viis tuis cognosce eum, & ipse diriget semitas tuas. 7 Ne sis sapiens apud te ipsum: time
Deum, & recede à malo. 8 Medicina erit vmbilico tuo, & pinguedo osibus tuis. 9 Honora Deum tuum de manna
tuo, & de primitiis omnium fructuum tuorum. 10 Et implebuntur cellaria tua saturitate, & torcularia tua vino redundant.

11 Disciplinam Dei fili mi ne execreris, & ne tadio afficiaris in correptione eius. 12 Quoniam quem diligit Deus, corripit;
& sicut pater qui corripit filium suum. 13 Beatus filius hominis qui inuenit sapientiam, & filius viri qui profert intelligentiam. 14 Quoniam melior est negotiatio eius negotiatione argenti, & auro conflato fructus eius. 15 Preciosior est lapidibus
preciosis, & nihil est quod ei comparetur.

* ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד :
 * דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום :
 * עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר :
 * יהוה בהכמרה יסד ארץ כונן שמים בתבונה :
 * בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל :
 * בני אל ילזו מעיניך נצר תושיה ומזמרה :
 * ויהיו חיים לנפשך וחן לגרורתך :
 * אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף :
 * אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך :
 * אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים :
 כי תבא :

* כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד :
 * אל תמנע טוב מבועליו בהיורא לאל ידיך :
 לעשות :

* אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר איתן ויש
 נא תתן :

* אל תחרש על רעך רעהו הוא יושב לבטח אתך :
 * אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה :
 * אל תקנא באיש חכם ואל תבחר בכל דרכיו :
 * כי תועבת יהוה גלוז ואת ישראל סודו :
 * מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך :
 * אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן :
 * כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון :

ד

* שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה :
 * כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו :
 * כי בן הייתי לאבירך ויחיד לפני אמי :
 * וירני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמר מצותי
 וחירה :

16 * Longitudo dierum in dextera eius, & in
 sinistra illius diuitiae & gloria.
 17 * Via eius via pulchra, & omnes semitae
 eius pacificae.
 18 * Lignum vitae est his qui apprehenderint
 eam; & qui tenuerint eam, beati. * Dominus
 sapientia fundauit terram, stabiliuit caelos
 prudentia. * Sapientia illius eruperunt a-
 byssi, & nubes rore concrepescunt.
 21 * Fili mi ne effluant haec ab oculis tuis.
 Custodi legem meam & consilium meum.
 22 * Et erit vita animae tuae, & gratia fauci-
 bus tuis. * Tunc ambulabis fiducialiter in
 via tua, & pes tuus non impinget.
 24 * Si dormieris non timebis, quiesces &
 suauis erit somnus tuus. * Ne paucas repen-
 tino terrore, & irruentes tibi ruinas impio-
 rum. * Dominus enim erit in latere tuo,
 & custodiet pedem tuum ne capiaris.
 27 * Noli prohibere benefacere eum qui po-
 test. si vales, & ipse bene fac. * Ne dicas a-
 mico tuo, Vade & reuertere, & cras dabo ti-
 bi, cum statim possis dare.
 29 * Ne moliaris amico tuo malum, cum il-
 le in te habeat fiduciam. * Non cotendas
 aduersus hominem frustra, cum ipse tibi
 nihil mali fecerit. * Ne aemuleris hominem
 iniustum, nec imiteris vias eius.
 32 * Quia abominatio est Domini omnis il-
 lufor, & cum simplicibus sermocinatio eius.
 33 * Egestas a Domino in domo impij, habi-
 tacula autem iustorum benedicuntur.
 34 * Ipse deludet illufores, & mafuetis dabit
 gratiam.
 35 * Gloriam sapientes possidebunt, stulto-
 rum exaltatio ignominia.

CAP. II II.

A Vdite filij disciplinam patris, & atten-
 dite vt sciatis prudentiam.
 2 * Donum bonum tribuam vobis, legem
 meam ne derelinquatis.
 3 * Nam & ego filius fui patris mei, tenel-
 lus & vnigenitus coram matre mea.
 4 * Et docebat me atque dicebat: Suscipiat
 verba mea cor tuum, & custodi praecepta
 mea, & viues.

תרגום

16 * גגרא דיומיתא בימינה ובשמאלה עשרא ויקרא :
 17 * ארך חיה ארחתא דבסמא וכלהון חליכתהא שלמא :
 18 * אלהא בחכמתא שיתאסיה ארעא ואחקן שמיא בבינה :
 19 * ברי לא נול מעינד נטר מדעא וחרעיתא :
 20 * בדעתה תהומי אחבועו ושמיא צעי דמטליא :
 21 * חידון חיל בסברא בארחתך ורגלך לא תתקל :
 22 * וכליא ומן שליא ומן חיסא דרשיעי בר ייתי :
 23 * כד אית חילא בידך למעבר :
 24 * עמך בשלוח :
 25 * מטל דמרחק עותא מן קדם יי ועם תריציא שועיתא :
 26 * מטל דמרחק עותא מן קדם יי ועם תריציא שועיתא :
 27 * וליממקני נסחף ולענני יתן חסדא :
 28 * יקרא חכמי נחסן וסכלי נקבלה צערא :
 29 * גגרא דיומיתא בימינה ובשמאלה עשרא ויקרא :
 30 * ארך חיה ארחתא דבסמא וכלהון חליכתהא שלמא :
 31 * אלהא בחכמתא שיתאסיה ארעא ואחקן שמיא בבינה :
 32 * ברי לא נול מעינד נטר מדעא וחרעיתא :
 33 * בדעתה תהומי אחבועו ושמיא צעי דמטליא :
 34 * חידון חיל בסברא בארחתך ורגלך לא תתקל :
 35 * וכליא ומן שליא ומן חיסא דרשיעי בר ייתי :
 36 * כד אית חילא בידך למעבר :
 37 * עמך בשלוח :
 38 * מטל דמרחק עותא מן קדם יי ועם תריציא שועיתא :
 39 * מטל דמרחק עותא מן קדם יי ועם תריציא שועיתא :
 40 * וליממקני נסחף ולענני יתן חסדא :
 41 * יקרא חכמי נחסן וסכלי נקבלה צערא :

ד

* שמעו בניה מדרתא דאב ואציהו למדע ביונא :
 * ואלפן לי ואמר לי יי וקמט מלוי לבך נטר פקודי וחירה :
 * ואלפן לי ואמר לי יי וקמט מלוי לבך נטר פקודי וחירה :

* *Lōgitudo enim vitæ, & anni vitæ in dex- 16*
tera eius, in autem sinistra illius diuitiæ & glo-
ria: ex ore eius procedit iustitia, legem autē &
*misericordiam in lingua fert. * Viæ eius viæ 17*
pulbre, & omnes semitæ eius in pace.

* Lignum vitæ est omnibus apprehendenti- 18
bus eam, & firmatis in eam ut in dominũ se-
cura. * Deus sapientia fundavit terrã, paravit 19
autem celos in prudentia. * In sensu eius abyssi 20
celsi sunt, nubes autem distillarunt rores.

* Fili ne effluas, custodi autem meū consiliū 21
& sententiam. * Ut vivat anima tua, & 22
gratia sit circum tuum collum. erit autē sanitas
carnibus tuis, & cura tuis ossibus. * Ut am- 23
bules confisus in pace omnes vias tuas, at pes
tuus non offendat. * Si enim sederis, intrepidus 24
eris: si autem dormieris, suaviter somniabis.

Et non pauesces terrorem superuenientem, 25
neque impetus impiorum irruentes. * Nam Dominus 26
erit in omnibus viis tuis, & firmabit tuum pe-
dem ut non quatiaris. * Ne abstineas benefa- 27
cere indigenti, quando utique possit manus tua
auxiliari. * Ne dicas: Reuertens redi, & cras 28
dabo, potente te existente bene facere. non enim
nostri quid pariet dies sequens. * Ne moliaris in 29
tuum amicum mala, prope habitatem & confi-
dentem in te. * Ne diligas inimicitias contra ho- 30
minem frustra, ne in te faciat malum. * Ne ac- 31
quiras malorum virorum opprobria, neque emu-
leris vias eorum. * Impurus enim coram Domi- 32
no omnis iniquus, in autem iustis non concilium
facit. * Execratio Dei in domibus impiorum, do- 33
mos autem iustorum benedicuntur. * Dominus 34
superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.
* Gloriam sapientes hereditabunt, at impij 35
exaltarunt in ignominiam.

CAP. IIII.

Audite filij disciplinā patris, & attendite ad
 sciendū cogitationē. ³ Donū enim bonū tribuā
 vobis, mei sermonē ne derelinquatis. ³ Fili⁹ enim
 fui & ego patri obediens, & dilectus in facie
 patris. ³ Qui dicebant & docebant me : Fir-
 metur noster sermo in tuum cor. custodi prae-
 cepta, ne obliuiscaris.

16 * μῆκε ᾧ βίβει καὶ ἐπιζῶς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν
τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλῆθος καὶ δόξα, ἐν ᾧ σώματ'
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον ᾧ κ' ἔλεον ἐπὶ γλῶσ-
17 σης φέρεται. * αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί. καὶ πάντα αἱ
τεῖχοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς
ἐπερθελομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλῆς.

19 ὁ θεὸς τῇ ἰσχύϊ ἐταμελίωσε πᾶν γένος, ἡτάμασε
20 οὐρανὸν ἐν φρονήσει. ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρεβ
γησαν, νέφη δὲ ἐρεβήσαν ὁρώσους.

21 ἥ μὴ παραρρηῆς, τήσῃθον δὲ ἐμὴν βαλὼν καὶ σφ-
22 νοίσθω. ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ἡ πρὸς σὺν τσα-
χὴλῳ. ἔσαι δὲ ἰσὺς ταῖς καρδίᾳ σου, καὶ ἑπιμέλεια τοῖς
23 τοῖς ὁσέοις. ἵνα προδῇ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πᾶσας τὰς
ὁδούς σου, ὅτι ἐκείνη σου ἐμὴν παροσκόπη.

24 * ἐδὴ γὰρ κατῆ, ἀφοῦ ὁ ἔστη. ἐδὴ δὲ καθύδνης ἠδέως
25 ὑπνώσεις. * καὶ ἐφοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθούσῃ, ἔλτε
ὁρμαὶς ἀσεβῶν ἐπερχομένης.

26 * ὁ γυνὴ σου ἔσται ἑπὶ πᾶσιν ὁδοῦν σου, καὶ ἐρεῖσιν σὸν
27 πόδα ἵνα μὴ καταβῇ. * μὴ ἀπογῇ δι' ποιεῖν ὠδὲν,
28 ὡς καὶ αὐτὴ ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. * μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν
ἐπ' ὁδὸν σου, καὶ αὐτὸν δώσω, διωκόμενος σου ὅντος δι' ποιεῖν. οὐ
29 γυνὴ οὐδὲ τί τέξῃ ἡ ἑπὶ σοῦ. * μὴ τέκταινε ἑπὶ σὸν φί-
λον κακὰ, παροικεῖν καὶ πεποιθὸς ἑπὶ σοί.

30 * μὴ φιλεχθρήσης πρὸς ἀνθρώπον μάντιν, ἵνα μὴ εἰς
31 σέ ἐξγάσῃ κακόν. * μὴ κήση κακὸν ἀνθρώπῳ ὀνειδίζῃ. μὴ
32 δὲ ζηλώσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. * ἀκάθαρτος γὰρ ἐστὶν κρεῖε
πᾶς ὡς ἄνομος. ἐν δὲ δικαίοις ἐσωθεῖσθαι.

* κατ' ἄρα κύρις ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλης δ' ἐδικαίων
 δι' ἁγῶν). * κύρις ὁ ὑπερηφάνους διπτάσας), ἡ-
 πεινοῖς δ' ἐδίδωσι χάριν. * δόξαν θεοὶ κληρονομήου-
 σιν. οἱ δ' ἀσεβεῖς ὕψωσθαι ἀμύνουσιν.

2.

1 * Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε
2 Γυνῶναι σύνισιν. * δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωρεῖμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν
3 λόγον μὴ ἐγκαταλίπητε. * ὅς γ' ἐγενόμην καὶ γὰρ πατρί
4 ὑπήκοος, ὡς ἀπαμύμῃς ἐν προσώπῳ μητρὸς. * οἱ ἔλε-
γον καὶ ἐδίδασκόν με, ἐρῶδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν
καρδίαν. φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁶ Longitudo dierum in dextra eius, & in sinistra eius diuitiæ, & gloria.
¹⁷ Via eius viæ suauitatis, & omnia itinera eius
¹⁸ Arbor vitæ est his qui apprehendunt eam: & hi qui occupantur in ea, beati.
¹⁹ Deus in sapientia posuit fun-
²⁰ damenta terræ, & præparauit cælos in prudentia.
²¹ In scientia eius abyssi rupti sunt, & nubes distillauerunt rorem.
²² Et eruit vita animæ tuæ, & gratia collo tuo.
²³ Fili mi ne recedat ab oculis tuis: custodi scientiam & consilium.
²⁴ Si cubueris & dormieris, non timebis: & si cubueris,
²⁵ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
²⁶ Quoniā Deus
²⁷ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
²⁸ Si cubueris & dormieris, non timebis: & si cubueris,
²⁹ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
³⁰ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
³¹ Quoniā Deus
³² Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
³³ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
³⁴ Quoniā Deus
³⁵ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
³⁶ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
³⁷ Quoniā Deus
³⁸ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
³⁹ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁴⁰ Quoniā Deus
⁴¹ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁴² Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁴³ Quoniā Deus
⁴⁴ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁴⁵ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁴⁶ Quoniā Deus
⁴⁷ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁴⁸ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁴⁹ Quoniā Deus
⁵⁰ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁵¹ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁵² Quoniā Deus
⁵³ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁵⁴ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁵⁵ Quoniā Deus
⁵⁶ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁵⁷ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁵⁸ Quoniā Deus
⁵⁹ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁶⁰ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁶¹ Quoniā Deus
⁶² Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁶³ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁶⁴ Quoniā Deus
⁶⁵ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁶⁶ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁶⁷ Quoniā Deus
⁶⁸ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁶⁹ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁷⁰ Quoniā Deus
⁷¹ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁷² Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁷³ Quoniā Deus
⁷⁴ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁷⁵ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁷⁶ Quoniā Deus
⁷⁷ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁷⁸ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁷⁹ Quoniā Deus
⁸⁰ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁸¹ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁸² Quoniā Deus
⁸³ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁸⁴ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁸⁵ Quoniā Deus
⁸⁶ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁸⁷ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁸⁸ Quoniā Deus
⁸⁹ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁹⁰ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁹¹ Quoniā Deus
⁹² Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁹³ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁹⁴ Quoniā Deus
⁹⁵ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁹⁶ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
⁹⁷ Quoniā Deus
⁹⁸ Tunc ambulabis in spe in viis tuis, & pes tuus non offendet.
⁹⁹ Non timebis à pauore & repentino casu, & à calamitate impiorum cūm venerit.
¹⁰⁰ Quoniā Deus

CAPVT IIII.

CAPVT IIII.
Avdite filij disciplinam patris, & attendite vt sciatis prudentiam.
 ne derelinquatis.
 Quoniam filius fui patri meo, delicatus & vnicus coram matre mea.
 Et docebant me, & dixit
 mihi Dominus: Apprehendat cor tuum verba mea: custodi praecepta mea, & viues.

CAP. V.

¹ Fili mi attende ad sapientiam meam, & prudentiam meam inclina aurem tuam.
² * Ut custodias cogitationes, & disciplinam labia tua conferuent. * Fauus enim distillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur eius. * Nouissima autem illius amara quasi absinthium, & lingua eius acuta quasi gladius biceps. * Pedes eius descendunt in mortem, & ad inferos gressus eius penetrant.
⁶ * Per semitam vitæ non ambulant: vagi sunt gressus eius & inuestigabiles. * Nunc ergo fili mi audi me, & ne recedas à verbis oris mei. * Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropinques foribus domus eius. * Ne des alienis honorè tuum, & annos tuos crudeli.
¹⁰ * Ne fortè impleantur extranei viribus tuis, & labores tui sint in domo aliena.
¹¹ * Et gemas in nouissimis, quando consumpseris carnes tuas & corpus tuum.
¹² * Et dicas: Cur detestatus sum disciplinam, & increpationibus non acquieuit cor meum?
¹³ * Nec audiui vocem docentium me, & magistris non inclinaui aurem meam.
¹⁴ * Penè fui in omni malo, in medio ecclesiarum & synagogarum. * Bibe aquam de cisterna tua, & fluentia putei tui. * Deriuentur fontes tui foras, & in plateis aquas tuas diuide. * Habeto cas solus, nec sint alieni participes tui. * Sit vena tua benedicta, & lætare cum muliere adolescentiæ tuæ.
¹⁹ * Cerua charissima & gratissimus hinnulus. vbera eius inebrient te in omni tempore, & in amore eius delectare iugiter.
²⁰ * Quare seduceris fili mi ab aliena, & foveris in sinu alterius? * Respicit dominus viam hominis, & omnes gressus eius conseruat. * Iniquitates suæ capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringitur.
²³ * Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, & in multitudine stultitiæ suæ decipietur.

CAP. VI.

¹ Fili mi si spoponderis pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum tuam. * Illaqueatus es verbis oris tui, & captus propriis sermonibus.

ה

* בני לחכמתי הקשיבו ליתבוננתי הט אונך:
 * לשמור מזמות ודעת שפתיך ינצרו:
 * כי נפת תטפנה שפתי ורה וחלק משמן חכה:
 * ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיור:
 * רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו:
 * ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע:
 * ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי:
 * הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:
 * פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי:
 * פן ישבעו זרים כחד ועצביך בבית נכרי:
 * ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:
 * ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי:
 * ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני:
 * כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדך:
 * שתור מיסמבורך ונוזלים מתוך בארך:
 * יפצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים:
 * יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך:
 * יהי מקורך ברוך ושםח מאשר נעורך:
 * אילת אהבים ויעלת חזרדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגור תמיד:
 * ולמה תשנה בני בזה ותחבק חק נכריה:
 * כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס:
 * עונותיו ילכדנו ארץ הרשע ובחבלי חטאתו יתמך: * הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה:
 * בני אם ערבת לרעד תקעת לזר כפיד:
 * נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך:

תרגום

ה

¹ ברילחכמתי צית לבינוני צלי אונך: ² וחזרה בתרעיתא ודעתא שפוחך ננטרן: ³ מטול דכבריתא מנשפן שפוחא דנכריתא ודעשע מן משחא חכה: ⁴ ואחריתא מריא היך גירי חריפא מן סיפא דתרין פמין: ⁵ רגלה נחתן למותא שיוול הלכתה ממכא: בארמא דחיי לא דרכא מטלטלין שבילהא ולא ידעה: ⁷ והשתחא בנא שמעון לי ולא תססון מן מימרי דפמין: ⁸ ארחק מנה ארחק ולא תקרב לתרעא דביתא: ⁹ ולא תתן לאחרני חילך ושנך לנכראין: ¹⁰ ולא נשבעת נכראי חילך ולעונך חעל לביתא דאחרני: ¹¹ ותנהם בסופך עד מה דיגמר בשרך וגשמך: ¹² ותימר היכנא סניח מרדוחא ומכסנותא אשלי לבי: ¹³ ולא שמערת מלא דמרתיו ולמלפני לא צלית אדני: ¹⁴ עד כליל הוית לי בישינ בגו כנישתא ועדתא: ¹⁵ אשתחא מיא מן גבך וירדא מן בירך: נשפעת מעינך לברא ובפתיי טופידמא: ¹⁷ יהון לך לחזוך ונכראי לא נשתחפין עמך: ¹⁸ יהיו מבוטך בריך וחדי מן אתר מלייתך: ¹⁹ אילתא דרחמותא ודיצתא דחסדא הוונא אלה בכל מן וברחמותא חגרם דירא: ²⁰ ולמה תשרגג ברי בנכריתא אף לא תחבק עבה דאחריתא: ²¹ מטול דקדם עיני דאלהא אנון ארחתה דנכרא וכלהון שבילוי גלז קדמוי: ²² חוכוי דרשיעא קמטין לה ובחבלי חטאוי נחפכר: ²³ הוא ימות בלא מרדוחא ובסגאי דשטיותה נטעי: אחציתא במאמרא דפמך אחציתא במאמרא דפמך: ¹ ברי אז ערבת לחברך אשלמחא לנכראה ירך:

CAP. V.

Fili mea sapientiæ attende, meis autem sermo-
nibus adice tuam aurem. * Ut custodias cogi-
tationem bonam, sensum autem meorū labiorū
præcipio tibi. Ne attendas prauæ mulieri.

* Mel enim distillat à labiis mulieris mere-
trici, quæ ad tempus impinguat tuum guttur.

* Postea tamen amarius felle inuenies, et acu-
tum plus quàm ense ancipitem. * Nā insipien-
tia pedes deducunt utentes ea cum morte in
infernum. * At plantæ eius non firmanantur, peri-
culosæ autem semitæ eius, & non cognoscibiles.

* Nunc igitur fili audi me, & ne irritos fa-
cias meos sermones. * Longè fac ab ea tuā viā, ne
appropinques ad fores domorū ei. * Ne proiciat
alio vitā tuā, & tuā vitā crudelibus. * Ne im-
pleantur extranei tuis viribus, at tui labores in
domos alienas ingrediātur. * Et pæniteas in no-
uissimis, quādo conterantur carnes corporis tui.

* Et dices: Quomodo odio habui disciplinam,
& increpationes declinauit cor meū! * Nō au-
diui vocē corripientis me & docētis me, neque
adieci aurē meā. * Pene fui in omni malo, in me-
dio ecclesiæ et synagoga. * Fili bibe aquas de tuis
vasis, & de tuis puteis fontis. * Effundātur ti-
bi aqua ex tuo fonte; in autē tuas plateas tran-
seant tue aquæ. * Sint tibi soli existentia, & nul-
lus alienus particeps sit tui. * Fons tuus aqua sit
tibi proprius, & conletere cum muliere quæ ab
adolescētia tuā. * Cerua amicitia & pullus equi
tuus gratiarū cōuersetur tecū, at propria præeat
te, et simul sit tibi in omni tēpore. * In enim eius
amicitia circumductus multiplicabilis eris. Ne
multus sis in alienā, neq; continearis vni non
proprie. * Corā enim sunt Dei oculis viæ homi-
nis, in autē omnes orbitas eius speculatur. * In-
quitates virū capiunt, catenis autē suorū ipsius
peccatorū unusquisque constringitur. * Ffle mo-
ritur cū imperitis, ex autē multitudine suæ vio-
lentia deiectus est, & perit propter insipientiā.

CAP. VI.

Fili si sponderis pro tuo amico, trades tuam
manum inimico. * Laqueus enim fortis viro
propria labia, & capitur verbis proprij oris.

ε

1 * Υἱὲ ἐμῇ θφία πῶσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις πῶσεχαλλε
2 σὸν ἔς. * ἵνα φυλάξης ἐννοίαν ἀγαθὴν, αἰσθῇ δὲ ἐμῶν
χειλέων ἐντέλλομαι σοι. μὴ πῶσεχε φαύλην γυναῖκα.

3 * μέλι γὰρ λησάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἢ
4 πῶσε καὶ ῥὴν λιπαίνῃ σὸν φάρυγγα. * ὕστερον μὲν σοι
πικρότερον χολῆς δόξῃσεις, & ἡκονημύρον μάλλον μαχαί-
5 ρος διόμυ. * τὸ γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγχει τὸν
6 χρωμύρον αὐτῇ μὲν θανάτου εἰς τὴν ἀδλῶ. * τὰ δὲ ἔχρη
αὐτῆς ὅκ ἐξείδε, σφαλεραί δὲ αἱ τρεχάι αὐτῆς & ὅκ
7 δὴ γινώσκει. * νῦν ἔν ἡ ἀκούε μου καὶ μὴ ἀκύνεις ποιή-
8 σης ἐμὰς λόγους. * μακρὸν ποίηθι ἀπ' αὐτῆς σὺν ὁδόν,
9 μὴ ἐλπίσης πῶσε θύραις οἰκῶν αὐτῆς. * ἵνα μὴ πῶσῃ
10 ἄλλοις ζῶν σοι, & σὸν βίον δυνελέμοσι. * ἵνα μὴ πληθῶ-
σιν ἄλλοτεροι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοι πόνοι εἰς οἴκοις ἄλλοτεροῖς

11 εἰσέλθωσι. * & μετὰ μεληθήσῃ ἐπ' ἐχάταν, ἡνίκα δὴ κα-
12 ταπεινώσῃ σάκεας σώματός σου. * καὶ ἔρεῖς πῶσε ἐμίσησα
παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινον ἡ καρδία μου.

13 * ὅκ ἡκούον φωνῶν παιδδόντός με καὶ διδάσκοντός
14 με, & δὲ παρέβαλλον τὸ ἔς μου. * παρολίγον ἐχρόμην
ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

15 * Υἱὲ πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγχείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεά-
16 των πηγῆς. * ὑπερεκχείδω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πη-
γῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορεύδω τὰ σαῦδατα.

17 * ἔσω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἄλλοτε σοι με-
18 ταχέτω σοι. * ἡ πηγὴ σου ἔξωδω σοι ἔσω σοι ἰδίᾳ, &
συνδουλεύου μὲν γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.

19 * ἔλαφὸς φιλίας καὶ πώλός σου χαρίτων ὁμιλείτω
20 σοι, ἡ δὲ ἰδίᾳ ἡλείδω σοι & συνέσω σοι ἐν παντὶ καιρῷ. * ἐν
γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπειφερέμυρος πολλοσὸς ἔστι.

μὴ πολὺς ἴσθι πῶσε ἄλλοτεριαν, μὴ δὲ συνέχε ἀλκά-
21 λαις τὸ μὴ ἰδίᾳς. * ἐνώπιον γὰρ εἰσι πάν τὸ θεοῦ ὀφθαλ-
μῶν ὁδοὶ ἀνθρώπου, εἰς δὲ πάντα τὰς τρεχάς αὐτῶ σκοπῶει.

22 * παρενομίαι δυνάμει ἀγρόδουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἐαυτοῦ
23 ἀμαρτιῶν ἐκαστὸς σφίγγει. * ἔτος τελδυτὰ μὲν ἀπαι-
δύτων, ἐκ δὲ πλήθους τὸ ἐαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφῃ, καὶ ἀ-
1 πώλετο δι' ἀφροσύνην. 5' * Υἱὲ ἐδὴ ἐγγύησθ σὸν

2 φίλον, πῶσε δώσῃς σὺν χεῖρα ἐχθρῷ. * παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ
δυνάμει τὰ ἰδία χεῖλη, καὶ ἀλίσκῃ) ῥήμασιν ἰδίου σώματος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. V.

Fili mi sapientiæ meæ attende, & ad intelligentiam meam inclina aurem tuam. * Ut admonitus sis in consilio, & scientiam labia tua
conferuent. 3 Quoniam fauum distillant labia extraneæ, & lenius oleo est guttur eius. 4 Nouissimum autem illius amarum, si-
cut absinthium, acutius gladio ancipiti. 5 Pedes eius descendunt ad mortem: ad infernum gressus eius perueniunt. 6 In via vitæ
non ambulat: instabiles sunt semitæ eius, & nescit. 7 Et nunc filij audite me, & ne declinetis à verbo oris mei. 8 Longè fac ab ea viam
tuam, & ne appropinques portæ domus eius. 9 Ut non des aliis virtutem tuam, & annos tuos alienis. 10 Ne fatientur extranei viri-
bus tuis, & laborem tuum introducas in domum alienam. 11 Et gemas in nouissimo tuo, donec consumpta fuerit caro tua & corpus
tuum. 12 Et dices: Quomodo odi disciplinam, & eruditionem execratum est cor meum! 13 Et non audiui vocem doctorum meo-
rum, & magistris meis non inclinaui aurem meam. 14 Penitus habui mala, in medio ecclesiæ & congregationis. 15 Bibe aquam de ci-
sterna tua, & fluenta de puteo tuo. 16 Redundabunt fontes tui foris, & in plateis tui aquarum. 17 Erunt tibi soli, & extranei non par-
ticipabunt tecum. 18 Erit fons tuus benedictus: & lætare cum vxore adolescentiæ tuæ. 19 Cerua amoris & exultatio gratiæ: rationem
disce in omni tempore, & in dilectione eius incube semper. 20 Et quare seduceris fili mi in aliena: neque etiam amplexaberis sinu extraneæ.
21 Quoniam in conspectu Dei sunt viæ viri, & omnes semitæ eius manifestæ sunt coram eo. 22 Peccata sua comprehendunt impium, &
in finibus peccatorū suorū constringitur. 23 Ipse morietur absque disciplina, & in multitudine stultitiæ suæ errabit. CAP. VI.
Fili mi si sponderis pro amico tuo, promissisti soluere extraneo manu tua; 1 Illaqueatus es verbis oris tui: captus es sermo-

* עֲשֵׂה זֹאת אֲפֹאֲרָה בְּנֵי וְהִנָּצַל כִּי בָאת בְּכָף--
 רָעָד לֶךְ הַתְּרַפֶּס וְרֹהֵב רַעֲיָךְ:
 * אַל--תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וְתִנוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ:
 * הִנָּצַל בְּצָבִי מִיָּד וּבְצָפֹר מִיָּד יָקוֹשׁ:
 * לֶךְ--אַל--נִמְלָה עֵצֶל רֹאֵה דְרָכֶיהָ וְחִכָּם:
 * אֲשֶׁר אֵין--לָהּ קֶצֶין שְׁמֵר וּמִשָּׁל:
 * תִּכְיֶין בְּקִיץ לַחֲמָה אֲגִרָה בְּקֶצֶר מֵאֲכָלָהּ:
 * עַד--מָתִי עֵצֶל יִתְשַׁכֵּב מָתִי תִקּוֹם מִשְׁנַתְךָ:
 * מַעַט שָׁנוֹת מַעַט תִּנוּמוֹר מַעַט חֶבֶק יָדַי
 לִשְׁכָּב:
 * וְכֹא--כִמְהֵלֶכֶךְ רֹאשְׁךָ וּמַחְסְרְךָ כְּאִישׁ מִגֵּן:
 * אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֹזֶן הֶלֶךְ עֲקֻשׁוֹת פֹּה:
 * קוֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרִגְלֹו מִרָּה בְּאֶצְבָּעָתִיו:
 * תִּהְפְּכֹורֶיךָ בְּלִבּוֹ חֵרֶשׁ רַע בְּכָל--עֵת מִדְּגִים
 יִשְׁלַח:
 * עַל--כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אִידוֹ פֶּתַע יִשְׁכַּר וְאֵין מִרְפָּא:
 * שֵׁשׁ--הִנֵּה שָׁנָא יִהְיֶה וְשִׁבְעָה תוֹעֵבֶת נַפְשׁוֹ:
 * עֵינָיִם רַמּוֹת לִשׁוֹן שֶׁקֶר וְיָדַיִם שִׁפְכוֹרֶת דָּם--
 נָקִי:
 * לֵב חֵרֶשׁ מַחְשְׁבוֹת אֹזֶן רִגְלִים מַמְהָרוֹת לְרוֹץ
 לְרַעֲוָה:
 * יִפְיַח כְּזָבִים עַד שֶׁקֶר וּמִשְׁלַח מִדְּגִים בֵּין אֲחִים:
 * נֶצֶר בְּנֵי מִצּוֹרֶת אֲבִיךָ וְאַל--תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ:
 * קִשְׁרָם עַל--לִבְךָ תִּמְיֵד עֲנֹדֶם עַל--גִּרְוֹתֶיךָ:
 * בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ
 וְהַקִּיצוֹת הֵיא תִשְׁיַחְךָ:
 * כִּי גֵר מִצּוֹה וְתוֹרָה אֹרֶךְ דֶּרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹרָה
 מוֹסֵר:
 * לִשְׁמֹרְךָ מֵאֲשֶׁת רַע מִחֲלָקֶת לִשׁוֹן נִכְרִי:
 * אַל--תִּחְמַד יִפְיָה בְּלִבְּךָ וְאַל--תִּקְחָךְ בְּעַפְעָפֶיהָ:

* Fac ergo quod dico fili mi, & temet-
 ipsum libera, quia incidisti in manū pro-
 ximi tui. Discurre, festina, fuscita amicum
 tuum.
 * Ne dederis somnum oculis tuis, nec
 dormitent palpebræ tuæ.
 * Erue quasi damula de manu, & qua-
 si auis de manu aucupis.
 * Vade ad formicam ô piger, & con-
 sidera vias eius, & disce sapientiam. * Qua-
 cum non habeat ducē nec præceptore nec
 principem, * Parat in æstate cibum sibi,
 & cōgregat in messe quod comedat. * Vt-
 quequo piger dormies? Quando confur-
 ges de somno tuo? * Paululum dormies,
 paululum dormitabis, paululum conferes
 manus tuas ut dormias. * Et veniet tibi
 quasi viator egestas, & pauperies quasi vir
 armatus. * Homo apostata vir inutilis
 graditur ore peruerso. * Annuit oculis,
 terit pede, digito loquitur. * Prauo cor-
 de machinatur malum, & omni tempore
 iurgia seminat. * Huic extemplò veniet
 perditio sua, & subito conteretur, nec ha-
 bebunt ultra medicinam. * Sex sunt quæ
 odit Dominus, & septimū detestatur ani-
 ma eius. * Oculos sublimes, linguam
 mendacem, manus effundentes innoxium
 sanguinem. * Cor machinans cogitatio-
 nes pessimas, pedes veloces ad currendum
 in malum. * Proferentem mendacia te-
 stem fallacē, & eum qui seminat inter fra-
 tres discordias. * Conferua fili mi præ-
 cepta patris tui, & ne dimittas legem ma-
 tris tuæ. * Liga ea iugiter in corde tuo,
 & circunda gutturi tuo. * Cū ambu-
 laueris, gradientur tecum, cū dormieris
 custodiant te, & euigilans loquere cū eis.
 * Quia mandatum lucerna est, & lex
 lux, & via vitæ increpatio disciplinæ.
 * Ut custodiant te à muliere mala, & à
 blanda lingua extraneæ.
 * Non concupiscat pulchritudinem
 eius cor tuum, nec capiaris nutibus illius.

תרגום

* עֲבֹד הִיכְנָא בְּנֵי וְהִנָּצַל בְּכָף וְהִנָּצַל בְּכָף:
 * אֲחִידְמָא לְשִׁמְשִׁמְנָא עֲטִילָא חֲמִי אֲרִחְתָּחוּן וְאֲתַחֲכֵם:
 * מִתְקַנָּא בְּקִישָׁא לַחֲמָה וְגִבְשָׁא בְּחִצָּא מִיכְלָה:
 * קָרִיל שְׁנָתָא קָרִיל נּוּמִיתָא קָרִיל חֲחֵבֶךְ יָדְךָ לְמִדְמָכָא:
 * בֵּר נֶשׁ טְלוּמָא גִבְרָא עֲלִילָא מִחֵלֶךְ בְּעִקְמוֹרָה פִּמְהָ:
 * וּמִתְהַפֵּךְ בְּלִבָּהּ וְחִשָּׁל בִּישְׁתָּא בְּכָל--זֶמֶן הִגְרִי רַמִּי:
 * עֵינֵי רַמְתָּא וְלִשְׁנָא דְשִׁקְרָא וְיָדַי דְשׁוּפְכֵן דְמָא זָכִי:
 * סִתְרָא דְשִׁקְרָא דְמִלְל כְּדִבּוּתָא וּמִן דְרַמִּי הִגְרִי בֵּין אֲחֵי:
 * קִטְרָגִין בְּלִבְךָ תִּדְרִיא וְכִרְךָ אֲנִין בְּצִוְרְךָ:
 * מִטּוֹל שְׁרָגָא הוּא פִקְדָנָא וְנִמּוּסָא נִחְרָא וְאַרְחָא דְחִי מִכְסִּנּוּתָא וּמִרְדּוּתָא:
 * לֹא תִרְוַג שִׁפְרָה בְּלִבְּךָ וְלֹא תִשְׁרַגְגֵךְ בְּגִבְיֹתָהּ:
 * עֲבֹד הִיכְנָא בְּנֵי וְהִנָּצַל בְּכָף וְהִנָּצַל בְּכָף:
 * אֲחִידְמָא לְשִׁמְשִׁמְנָא עֲטִילָא חֲמִי אֲרִחְתָּחוּן וְאֲתַחֲכֵם:
 * מִתְקַנָּא בְּקִישָׁא לַחֲמָה וְגִבְשָׁא בְּחִצָּא מִיכְלָה:
 * קָרִיל שְׁנָתָא קָרִיל נּוּמִיתָא קָרִיל חֲחֵבֶךְ יָדְךָ לְמִדְמָכָא:
 * בֵּר נֶשׁ טְלוּמָא גִבְרָא עֲלִילָא מִחֵלֶךְ בְּעִקְמוֹרָה פִּמְהָ:
 * וּמִתְהַפֵּךְ בְּלִבָּהּ וְחִשָּׁל בִּישְׁתָּא בְּכָל--זֶמֶן הִגְרִי רַמִּי:
 * עֵינֵי רַמְתָּא וְלִשְׁנָא דְשִׁקְרָא וְיָדַי דְשׁוּפְכֵן דְמָא זָכִי:
 * סִתְרָא דְשִׁקְרָא דְמִלְל כְּדִבּוּתָא וּמִן דְרַמִּי הִגְרִי בֵּין אֲחֵי:
 * קִטְרָגִין בְּלִבְךָ תִּדְרִיא וְכִרְךָ אֲנִין בְּצִוְרְךָ:
 * מִטּוֹל שְׁרָגָא הוּא פִקְדָנָא וְנִמּוּסָא נִחְרָא וְאַרְחָא דְחִי מִכְסִּנּוּתָא וּמִרְדּוּתָא:
 * לֹא תִרְוַג שִׁפְרָה בְּלִבְּךָ וְלֹא תִשְׁרַגְגֵךְ בְּגִבְיֹתָהּ:

* Fac fili quæ ego tibi præcipio, & liberare. 3
 Venis enim in manus malorum propter tuum
 amicum. Sis non deficiens, incita autem & ami-
 cum tuum pro quo spondidisti. * Ne dederis 4
 somnum tuis oculis, neque dormites tuis palpe-
 bris. * Ut salueris tanquam damula ex la- 5
 queis, & tanquam avis ex reti. * Vade ad 6
 formicam & piger, & imitare videns vias eius,
 & sis illa sapientior. * Illa enim agricolatione 7
 non existente ipsi, neque cogentem habens, neque
 sub domino existens, * Parat messē victum, 8
 multamque in tempore messis facit congrega-
 tionem. * Usquequo piger iaces? quando au- 9
 tem è somno excitaberis? * Paulum quidem 10
 dormis, paulum autem sedes, parum autem dor-
 mitas, paulum autem suffarcinas manibus pe-
 ctora. * Postea adest tibi sicut malus via- 11
 tor paupertas, & egestas tanquā bonus cursor.
 * Vir insipiens & iniquus ambulabit vias 12
 non bonas. * At ipse annuit oculo, significat 13
 autem pede, docet autem nutibus digito.
 * Peruersum autē cor machinatur mala, in 14
 omni tempore talis turbationes constituit ciui-
 tati. * Propter hoc extemplo venit perditio 15
 eius, incisio & contritio immedicabilis.
 * Quoniam gaudet omnibus quæ odio habet 16
 Dominus; conteritur autē propter impuritatem
 anima. * Oculi contumeliosi lingua iniusta, 17
 manus effundentes sanguinē iustū. * Et cor ma- 18
 chinans cogitationes malas, & pedes festinātes
 malefacere. * Exurit mendacem testis inini- 19
 stus, & immittit iudicia per mediū fratrum.
 * Fili serua leges patris tui, & ne repellas 20
 statuta matris tuæ. * Liga autem ea in tua ani- 21
 ma iugiter, & circunda circum tuum collum,
 * Quando vtique deambulaueris, adduc 22
 ipsam, & tecū sit; quando autē vtique dormie-
 ris, custodiat te, vt excitato colloquatur tibi.
 * Quoniam lucerna mandatū legis, & lux, 23
 & via vitæ, & increpatio, & disciplina. * Ad 24
 custodiendū te à muliere nupta, & à calumnia-
 tione linguæ extraneæ. * Fili ne te vicerit pul- 25
 chritudinis desiderium, neq; capiaris tuis oculis,
 neque rapiaris ab eius palpebris.

* ποίῳ ὡς ἂν ἐγὼ σοὶ ἐνέλλομαι, καὶ σώζω. ἥκει γὰρ εἰς
 χεῖρας κακῶν διὰ τὸν φίλον, ἵνα μὴ ἐκλύομαι, παρό-
 4 ξυναί ὃ καὶ τὸν φίλον σε ὃν ἐνεγλήσω. * μὴ δῶς ὕπνον
 τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, μὴ δὲ ἐπινυδάξῃς τοῖς βλέφαροις.
 5 * ἵνα σώζῃ ὥσπερ δαρκαὶς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρ-
 6 νεον ἐκ παγίδος. * ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὡς ὀκνηρὸς, &
 ζήλωθι ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γρη῏ς κείνου θφώτερος.
 7 * ἐκείνος γὰρ γεωργὸς μὴ ὑπαρχόντος αὐτοῦ, μὴ δὲ τὸν
 ἀναγκάζοντα ἔχων, μὴ δὲ ὑπὸ δεσποτῆν ὄν,
 8 * ἐτοιμάζει θέρους τὴν τροφήν πολλήν τε ἐν τῷ ἀμην-
 9 τῷ ποιεῖται τὴν ὥσπερ. * ἕως τίνος ὀκνηρὸς κατακλ-
 10 σαι; πότε δὲ ὕπνου ἐγερθήσῃ; * ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς,
 ὀλίγον δὲ κάθουσαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναλ-
 11 καλίζῃ χειρὶ στήθῃ. * εἰ τὲ ἐμπαράγινεταί σοι ὥσπερ
 κακὸς ὁδοιπόρος ἢ πονία, καὶ ἢ ἐνδεῖα ὥσπερ ἀγαθὸς
 12 δρομὸς. * ἀνὴρ ἄφρων καὶ ὡς ἀνομοσ πορεύσῃ ὁδοὺς
 13 ὅτι ἀγαθὰς. * ὁ δὲ αὐτὸς ἐννέει ὀφθαλμοῖς, σημαίνει
 δὲ ποδί, διδάσκει δὲ νύμῃσι δακτύλῳ.
 14 * διεσραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακά, ἐν παντί
 15 καὶ ὡς ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει. * διὰ τοῦτο
 ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ
 16 αὐτοῦ. * ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισαὶ ὁ κύριος, συν-
 17 τριβεί) δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. * ὁφθαλμοὶ ὕβρι-
 18 σος γλώσσα ἀδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον.
 19 * καὶ καρδία τεκταίνομένη λογισμὸς κακὸς & πόδες
 20 ἐπιδιδόντες κακοποιεῖν. * ἐκκαίει ψυδὴν μαρτύς
 ἀδικῶ, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέθην ἀδελφῶν.
 21 * ὡς φύλασσε νόμους πατρὸς σου, & μὴ ἀπόσῃ θεσμούς
 22 μητρὸς σου. * ἀφάψαι δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῇ ψυχῇ δια-
 παντὸς, & ἐκκλώσσαι αὐτὸν ὡς ταραχήλῳ.
 23 * ὡς ἡ δὲ ἐκ πατρὸς ἐπάγῃ αὐτὸν, καὶ μὴ ὡς ἔσω.
 ὡς δ' αὖ καθύδης φυλάσσει σε, ἵνα ἐγειρομένη συλλα-
 24 λῇ σοι. * ὅτι λύχνη ἐν τῇ νόμος καὶ φῶς καὶ ὁδὸς
 ζωῆς καὶ ἑλεγχῶ καὶ παιδεία.
 25 * ὅτι διαφυλάσσει σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπερόδου & ἀπὸ
 διαβολῆς γλώσσας ἀλλοτρείας.
 * ὡς μὴ & νικήσῃ καλλοῖς ἐπιθυμία, μὴ δὲ ἀγρυ-
 26 πνῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς, μὴ δὲ σωμαρπαδῆς ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 βλεφάρων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Fac hoc fili mi, & liberare: quia incidisti in manum proximi tui; vade suscita velociter amicum tuum.
 2 Ne des somnum oculis tuis, neque dormitationem palpebris tuis. 3 Ut euadas quasi damula de pedica, & sicut avis de laqueo.
 4 Similis esto formicæ, piger; vide vias eius, & sapiens esto. 5 Quæ non habet messē, sicut nec ducē, neque domina-
 6 Præparat in æstate cibum suum, & coaceruat in messe escam sibi. 7 Usquequo piger tu dormis, & quando consurges
 8 Parum somni erit tibi, & parum dormitationis, paululum complicabis manus tuas ad dormiendum.
 9 Et veniet & incedet egestas tua, & indigentia tua, sicut vir rectus. 10 Homo calumniator, vir iniquus graditur peruerso ore.
 11 Annuit oculis suis, & terit pedibus suis, & indicat digitis suis. 12 Et peruersus est in corde suo, & cogitat malum, in omni
 13 tempore iurgia spargit. 14 Propterea subito veniet interitus eius, & subito conteretur, & non erit ei medicina.
 15 Sex sunt quæ odit Deus, & septimum detestatur anima eius. 16 Oculos sublimes & linguam mendacem, & manus effun-
 17 dentes sanguinem innocentem. 18 Cor quod cogitat cogitationes pessimas, & pedes festinantes ad currendum in malum.
 19 Testem falsum qui loquitur mendacium, & qui mittit iurgia inter fratres. 20 Custodi fili mi præcepta patris tui, & ne aber-
 21 res à lege matris tuæ. 22 Cum ambulaueris, deducet te; & cum dormieris, custodiet te; & si
 23 enigilaueris, ipsa erit meditatio tua. 24 Quia mandatū est lucerna, & lex lux, & via vitæ correptio & disciplina.
 25 Ut custodiat te à muliere mala, & à lenitate linguæ extraneæ. 26 Non concupisces pulchritudinem eius in cor-
 de tuo, ne seducat te palpebris suis.

כי בעד אשה זונה עד כפר לחם ואשת איש
נפש יקררה תצוד :
היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה :
אם יהלך איש על הנחלים ורגליו לא
תכוינה
כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע
בה :
לא יכוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב :
ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו
יתן :
נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה :
נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה :
כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם :
לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה
שחד :

26 * Pretium enim scorti vix est vnus pa-
nis: mulier autem viri pretiosam animam
27 capit. * Nunquid potest homo abscon-
dere ignem in sinu suo, vt vestimenta illius
28 non ardeant? * Aut ambulare super pru-
nas, vt non plantæ comburantur eius?
29 * Sic qui ingreditur ad mulierem pro-
ximi sui, nō erit mundus cū tetigerit eā.
30 * Non grandis est culpa cū quis fura-
tus fuerit, furatur enim vt esurientem im-
31 pleat animam. * Deprehensus quoque
reddet septuplum, & omnem substantiam
32 domus suæ tradet. * Qui autem adulter
est propter inopiam cordis, perdet animā
33 suam. * Turpitudinē & ignominiā con-
gregat sibi, & opprobrium illius non de-
34 lebitur. * Quia zelus & furor viri nō par-
35 cet in die vindictæ. * Nec acquiescet cu-
iusquam precibus, nec suscipiet pro redem-
ptione dona plurima.

CAP. VII.

בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך :
שמר מצותי וחיה ותורת כי באישון עיניך :
קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך :
אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא :
לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה :
כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי :
וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב :
עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד :
בנשא בערב יום באישון לילה ואפללה :
והנה אשה לקראתו שית זונה ונצורה לב :
המיה היא וסדרת בביתה לא ישכנו רגליה :
פעם בחוץ פעם ברחובת ואצל כל פנה
תארב :
והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו :

1 Fili mi custodi sermones meos, & præce-
2 pta mea reconde tibi. * Serua man-
data mea, & viues, & legem meā quali pu-
3 pillam oculi tui. * Liga eā in digitis tuis,
4 scribe illā in tabulis cordis tui. * Dic fa-
5 pientia: Soror mea es tu, & prudentia vo-
6 ca amicam tuam. * Vt custodiat te à mu-
7 liere extranea, & ab aliena quæ verba sua
8 dulcia facit. * De fenestra enim domus
9 meæ per cancellos prospexi. * Et vide-
10 bo paruulos. Confidero vecordē iuuenē,
11 * Qui transit per plateas iuxta angulū,
12 & prope viam domus illius graditur,
13 * In obscuro aduersperascēte die, in no-
14 ctis tenebris & caligine. * Et ecce occur-
15 rit illi mulier ornatu meretricio, preparata
ad decipiendas animas.
16 * Garrula & vaga, quietis impatiēs, nec
valens in domo consistere pedibus suis.
17 * Nunc foris, nunc in plateis, nunc iux-
ta angulos insidians.
18 * Apprehensumque deosculatur iuue-
nem, & procaci vultu blanditur, dicens:

תרגום

מטול דמיה מלחא וניחא חידגריעתא ולחמא ואחת גברא נפשא יקירחא צידא :
לא יקר :
אי דלמא מהלך גברא עלוי גמרי ורגליו לא מתכוין :
לא יקר :
לא למתמררו לגנבא דגנב דחשבע נפשה מטול דכפן :
לא יקר :
מן דגיר באחתא חסר דרענא ומן דבעי דיריחכל נפשה הוא עכד לה :
לא יקר :
מטול דטנא חסמא דגברא ולא חיס ביומא דפרענא :
לא יקר :
ולא נסב באפה דכל דיהב לה מהיבה ולא מתפיש כר חסנא שחרא :
לא יקר :
כרי נטר מימרי ופקודי חשוי גבך :
לא יקר :
נטר פקודי וחיה ונמוסי חיד בבחא דענא :
לא יקר :
אמר לחכמתא דאחתי אנה ומנדעא קרי לביונתא :
לא יקר :
וחננך מן אחתא חילוניתא ומן נכריתא דשעיען מלחא :
לא יקר :
וחזיה בשבירי ואמתכלה בטלאי ותמחה בחסיר רעיונא :
לא יקר :
ברמשא פמערב יומא בחשוכא דליליא ובחכירא :
לא יקר :
ומרדחא היא ופרידחא בביתא לא שכן רגלחא :
לא יקר :
ואחוקפת בה ונשקתה ואחצפה אפתא ואמרת לה :
לא יקר :

* Pretium enim scorti quantum & tunius 26
panis; mulier autē virorū preciosas animas ca-
pit. * Alligabit aliquis ignem in sinu, at ve- 27
stimenta nō comburent? * Nunquid deambulabit 28
aliquis super carbones ignis, at pedes nō combu-
ret? * Sic qui ingreditur ad mulierem nuptā, non 29
innocens erit, neque omnis tangens eam. * Non 30
mirum si capiat aliquis qui furatur; furatur
enim ut impleat animam esurientē. * Si autem 31
capiatur, soluet septupla, et omnia quæ sunt eius
dans, liberabit se. * At mæchus propter inopiā, 32
mentium perditionē animæ suæ acquirit. * Dolo- 33
resque & ignominias suffert, at opprobrium il-
lius non delebitur in seculum. * Plenus enim 34
zelo animus viri eius non parcat in die iudicii.
* Non commutabit ulla redemptione ini- 35
micitiam, neque dissoluetur multis donis.

CAP. VII.

Fili custodi meos sermones, at mea præcepta 1
recede apud te ipsum. Fili honora Dominum,
& valebis, præter autē eum ne timeas alium.
* Serva mea mandata, & viues, at meos 2
sermones tanquam pupillas oculorum.
* Circumponere eos tuis digitis, inscribe autem 3
in latitudine cordis tui.
* Dic sapientiam tuam sororem esse, at pru- 4
dentiam notam acquire tibi ipsi.
* Ut te custodiat à muliere extranea & ma- 5
la, sit sermonibus qui ad gratiam inuaserit.
* Ab enim ianua è domo eius in plateas in- 6
clinata.
* Quem utique viderit stultorum filiorum 7
iuuenem indigentem mente,
* Transseuntem in angulo in transitibus domo- 8
rum eius & loquentem; * In tenebris ve- 9
spertinis, quando utique silentium nocturnum
fuerit & caliginosum. * At mulier occurrit 10
illi speciem habens meretriciam, quæ facit iue-
num volare corda. * Eleuata autē est & lu- 11
xuriosa, in domo autē non quiescunt pedes eius.
* Tempore enim quodam extra circumuerti- 12
tur, tempore autem in plateis per omnem angu-
lum insidiatur. * Postea apprehendens osculata 13
est illum, procaci autem vultu alloquitur eum.

26 * πῆλ γὰρ πόρνης ὅση ἐκ νότου ἀρτῶν· γυνὴ δ' ἀνδρῶν τι-
27 μίας ψυχῆς ἀγρόβη. * ἀποδότης τις πύρ ἐν κόλπῳ, τὰ
28 ὅτι ἡ μάστις ἐκ αἰσκάουσθ; * ἢ περὶ αἰσκάουσθ; τις ἐπ' αὐτῆς
29 κων πύρ, τὰς δὲ πόδας ἐκ αἰσκάουσθ; * ἔτι οὐκ εἰσελθὼν
πύρ ἐκ γυναικὸς ὑπὸ ἀνδρὸς ἐκ αἰσκάουσθ; * ἐδὲ πᾶς ὁ ἀπὸ
30 μύρου αὐτῆς. * ἐξ αὐμασὸν ἐκ αἰσκάουσθ; τις κλέπτων, κλέ-
31 πτῆς γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πένθος. * ἐδὲ δὲ αἰσκά
ἀποτίσει ἐπὶ ἀπλάσια, καὶ πᾶσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς δοῦν
32 ῥύσει αὐτὴν. * ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἐνδεῖαν φρενῶν ἀπώλεται
33 τῇ ψυχῇ αὐτῆς ὡς ποιεῖται. * ὁδυμῶς τε καὶ ἀπαιτίας
ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄντος αὐτῆς ἐκ ἐξαλειφθήσετ' εἰς τὴν αἰσκά-
34 να. * μεσὸς γὰρ ζήλῳ θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς ἐφείσεται ἐν
35 ἡμέρᾳ κρίσεως. * ὅτι πάντα λαμβάνει ἐδενὸς λύπης τὴν
ἐχθραν, ἐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

ζ

1 * Ὑψὺ φύλασσε ἐμὰς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς
κρύψον ὡς σεαυτῶν. ὕψὺ τίμα τὸν κύριον, καὶ ἰσχύσεις,
πλὴν δὲ αὐτῶν μὴ φοβοῦ ἄλλον.
2 * φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις· ἐγὼ δὲ ἐμὸν
λόγους ὡς περὶ κόρας ὁμμάτων.
3 * περιέθετε αὐτῶν τοῖς δακτύλοις, ἐπιγράψον δὲ ἐπὶ
τῷ πλάτῳ τῆς καρδίας σας.
4 * εἶπον τὴν θορίαν σὺν ἀδελφῶν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν
γνώριμον περὶ ποιήσαι σεαυτῶν.
5 * ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας & πονηρῆς,
ἐάν σε λόγοις τοῖς πῶς χάριν ἐμβάλλῃται. * ἀπὸ
6 γὰρ θυροῦ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρε-
7 κύλισσα. * οἱ αὖτ' ἰδὲ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίσκων
8 ἐνδεῖ φρενῶν. * ὡς ἀπορρομένοιο ἐν γωνίᾳ ἐν διόδοις
οἴκων αὐτῆς καὶ λαλοῦντα.
9 * ἐν σκοτεινῇ ἑσπερινῇ, λύκα αὖτ' ἡσυχία νυκτερινῇ ἢ καὶ
10 γνωφώδης. * ἡ δὲ γυνὴ στυγερά αὐτῶν εἶδ' ὡς ἐχέουσα
πορνικόν, ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπλων καρδίας.
11 * ἀνεπιερωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ ἐκ ἡσυ-
χάζουσιν ὅτι πόδες αὐτῆς.
12 * χερόν γὰρ πᾶσα ἐξω ῥέμβεται, χερόν δὲ ἐν πλατείαις
ὡς πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρῶναι.
13 * εἶτα ἐπιλαμβανόμενη ἐφίλησεν αὐτὸν, αἰνιδεῖ δὲ
ὡς ὁπῶς ὡς εἶπεν αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

26 Quoniam similis est oratio meretricis tortæ panis; & vxor viri preciosam animam venatur. 27 Nunquid potest homo ponere
ignem in sinu suo, & vestimentum eius non succendatur? 28 Aut potest ambulare aliquis super prunas, & pedes eius non comburantur?
29 Sic est qui ingreditur ad vxorem proximi sui, ut rem habeat cum ea, non erit innoxius omnis qui tetigerit eam. 30 Non vitio
veritur furi qui furatur ut satiet animam suam cum esurit. 31 Et qui inuentus fuerit reddet septuplum, & omnem substantiam domus
suæ dabit. 32 Qui adulteratur cum vxore, indiget intellectu; & qui querit perdere animam suam, ipse facit illud. 33 Plaga & ignominia
accidat ei, & opprobrium eius non recedat. 34 Quoniam zelus est ira viri, nec parcat in die vindictæ. 35 Neque accipit faciem
eius qui dat ei donum, neque contentus erit quamuis multiplices munera.

CAP. VII.

Fili mi custodi verba mea, & præcepta mea absconde apud te. 1 Custodi præcepta mea, & viue, & leges meas sicut pupillam oculi
tui. 2 Liga ea super digitos tuos, scribe ea super tabula cordis tui. 3 Dic sapientiæ: Soror mea es: & cognatam voca pruden-
tiam. 4 Ut custodiat te à muliere extranea, & ab aliena, cuius blandi sunt sermones. 5 Et vidi insipientes, & consideraui iuuenes,
& admiratus sum deficientem intellectu, 6 Transseuntem per plateam contra angulum, & via domus eius ambulantiem;
7 Vesper, in occasu diei, in tenebris noctis, & in caligine. 8 Et ecce mulier in occursum eius in ornatu meretricis, quæ aufert
cor iuuenum. 9 Prauaricatrixque est & vaga: in domo sua non morantur pedes eius. 10 Nunc foris, nunc in plateis, & contra
omnem angulum opportunum insidiatur. 11 Et apprehendit eum & osculatur illum, & impudenti facie dicit ei:

* זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי :
 * על-כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך :
 * מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים :
 * נפתי משכבי מראה ליסוק נמו :
 * לכה נרוה רדים עד הבקר נתעלסה באהבים :
 * כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק :
 * צרור הבסק לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו :
 * הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו :
 * הולך אחריה פתאום בשור אל-טבח יבא
 * ובעבס אל-מוסר אויל :
 * עד-יפלה חץ כבדו במהר צפור אל-פחול לא ידע
 * כי-בנפשו הוא :
 * ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי :
 * אל-ישט אל-דרכיה לבך אל-תתעב בנתיבותיה :
 * כי-רבים חללים הפילה ועצמים כל-הרוגיה :
 * דרכי שאול ביתה יורדות אל-חדרי-מות :

ח

* הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה :
 * בראש-מרמים עלי-דרך בית נתיבת נצבה :
 * ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרנה :
 * אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם :
 * חבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב :
 * שמעו כי-נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים :
 * כי--אמת יהנה חכי ותועבת שפתי רשע :
 * בצדק כל-אמרי פי אין בהם נפתל ועקש :
 * כלם נכחים למבין וישרים למצאידעת :
 * קחו-מוסרי ואל-כסף ודעת מחרוץ נבחר :
 * כי--טובה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא
 * ישוו-בה :

14 * Victimam pro salute deuoui, hodie red-
 15 didi vota mea. * Idcirco egressa sum in
 16 occursum tuum, desiderans te videre, & rep-
 17 peri. * Intexui funibus lectulum meum,
 17 stravi tapetibus pictis ex Ægypto. * Asper-
 18 si cubile meum myrrha & aloë & cinna-
 18 momo. * Veni inebriemur vberibus, &
 19 fruamur cupitis amplexibus, donec illu-
 19 cescat dies. * Non est enim vir in domo
 20 sua, abiit via longissima. * Sacculum pe-
 21 cuniæ secum tulit, in die plenæ lunæ reuer-
 21 surus est in domum suam. * Irretruit eum
 22 multis sermonibus, & blanditiis labiorum
 22 protraxit illum. * Statim eam sequitur
 23 quasi bos ductus ad victimam, & quasi
 23 agnus lasciuiens, & nescit quod ad vincu-
 24 la stultus trahatur. * Donec transfigat sa-
 24 gitta iecur eius, velut si avis festinet ad la-
 25 queum, & nescit quod de periculo animæ il-
 25 lius agitur. * Nunc ergo fili mi audi me, &
 26 attēde verbis oris mei. * Ne abstrahatur in
 26 viis illius mens tua, nec decipiaris semitis
 27 eius. * Multos enim vulneratos deiecit, &
 27 fortissimi quique interfecti sunt ab ea.
 27 * Viæ inferi domus eius, penetrantes in-
 teriora mortis. CAP. VIII.

1 * **N**Unquid nō sapientia clamitat, & pru-
 2 dentia dat vocē suam? * In summis ex-
 3 cellisq; verticibus supra viā in mediis se-
 3 mitis stans; * Iuxta portas ciuitatis in ipsi-
 4 foribus loquitur, dicens: * O viri ad vos cla-
 4 mito, & vox mea ad filios hominū. * Intel-
 5 ligite paruuli astutiam, & insipientes ani-
 5 maaduertite. * Audite quoniā de rebus ma-
 6 gnis locutura sum, & aperientur labia mea
 7 vt recta prædicet. * Veritatē meditabitur
 7 guttur meum, & labia mea detestabuntur
 8 impiū. * Iusti sunt omnes sermones mei, nō
 9 est in eis prauū quid neq; puerum. * Recti
 9 sunt intelligētib; & a qui inueniētib; sciē-
 10 tiā. * Accipite disciplinā meam, & nō pecu-
 10 niā, doctrinā magis quā aurum accipite.
 11 * Melior est enim sapientia cunctis pre-
 11 tiosissimis, & omne desiderabile non po-
 test ei comparari.

תרגום

14 זבחי דקרבני עלי יומא שלמתי נדרי :
 16 בהשגותא שוית ערסי ובקרא מצאח קרמחא :
 17 רסת על ערסי מורא וברקמא וקנמא :
 18 תא נתבסס ברחמחא :
 19 דגברא לית הוא בביתא אול בארח רחיקא :
 20 צררא דכספא נסב בידה וליזמא דעדא :
 21 ואטעיתה בסגיא דמלהא ובשעיותא דספותחא הפתח :
 22 והוא אול בתרחא שלית היך תורא דאול לית טבחא :
 23 ואיך אולא דמפריח גירא בכבדה ומסחרוב היך צפריא לות פיתא ולא ידע דלסוחא דנפשה אול :
 24 והשחא בבני שמעון לי ואציהו למיסרי דפמי :
 25 לא יסמי לכך לארחמחא ולא חטעי בשבילחא :
 26 מטול דסגיא קטילא :
 27 ארחמחא דשיוול ביתה נחתן לקטוני דקברא :
 1 מטול היכנא חכמחא חקרא וביונה חרמי קלה :
 2 בריש רמחא על ארחא איתה ובינת שבילי קימא :
 3 ועל-חרעי בכפא :
 4 לכון גברי קרינא וקלי על-בני נשא :
 5 אהבנו שברי ערימותא ושטוי נסחכלון :
 6 שמעו מטול דשרירותא ממלא אנא וממלל פמי חריצותא :
 7 מטול דקשטא דנא פמי ורחוקא שפתי רשעא :
 8 ובצדקתא אנן כל-מימרי פמי ולית בהון פחולא ועקומא :
 9 וכלן גלון לאנש דסחבין וחריצין לאלן דצבין בידעמא :
 10 קכלו :
 11 מטול דטבחא חכמחא מן בימי טבחא וכל-מדעם לא פחולא :
 12 מטול דטבחא מן דחבא סגינא :

* *Victimam pacificam mihi est, hodie reddo vota mea.* * *Causa huius egressa sum in occursum tuum, desiderans tuam faciem, repperi te.* * *Fu-*
nibus tetendi lectulum meum: tapetibus stravi
Aegypti. * *Aspersi cubile meum croco, at do-*
mum meam cinnamomo. * *Veni & fruamur*
amicitia usque ad aurorā: veni & inuoluamur
amore. * *Non enim adest vir meus in domo; abiit*
uiam longam. * *Sacculum argenti accipiens in*
manibus eius, per dies multos reuertetur in do-
mū eius. * *Decepit autem eum multa confabula-*
tione, laqueis que à labiis impexit illum. * *Ipse*
autem secutus est eā elatus. Tanquam autē bos
ad victimam ducitur, & tanquā canis ad vin-
cula. * *Et tanquam ceruus sagittatione percus-*
sus in iecur, festinat autē velut avis ad laqueū,
non sciens quod pro anima currit. * *Nunc igi-*
tur fili audi me, & attende verbis oris mei
Ne declinet in vias illius cor tuum, & nō
decipiaris in viis eius. * *Multos enim vul-*
nerans deiecit, & innumerabiles sunt quos in-
terfecit. * *Via inferni domus eius, deducen-*
tes in promptuaria mortis.

CAP. VIII.

TV sapientiam predicabis, ut prudentia tibi
obediat. * *In enim excelsis verticibus est,*
in medio autem semitarum stetit.
Juxta enim portas potentum affidet, in au-
tem introitibus laudatur. * *Vos o homines*
aduoco, & prae mitto meam vocem filiis homi-
num. * *Intelligite innocentes astutiam, at*
insipientes apponite cor. * *Exaudite me, gra-*
uia enim dicam, & referam à labiis recta.
Quoniam veritatem meditabitur guttur
meum, abominabilia autē coram me labia men-
dacia. * *Cum iustitia omnia verba oris mei,*
nihil in eis peruersum neque tortuosum.
Omnia praesentia intelligentibus, & recta
inuenientibus scientiam.
Accipite disciplinam & non argentū, &
cognitionem super aurum approbatum. Eligite
potius autem sensus quā aurum purum.
Melior enim sapientia lapidibus pretiosis,
omne autem pretiosum non dignum ea est.

14 * *Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ, σήμερον δὲ ποδίδωμι τὰς δι-*
15 *χάς μου.* * *ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνδύμησίν σε, πο-*
16 *θέστα τὸ σὸν πρόσωπον, ὀρῆκά σε.* * *κρείαις τέλει κατέλι-*
17 *κνύλω με, ἀμφιτάποις διέστρωκα τοὺς αὐγύπτι.* * *διέ-*
στρωκατέλι κόντην μου κρέκω, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ.
18 * *ἔλθε δὲ δὴ πολεύσωμεν φιλίας ἕως ὅρῳ, δάδο ἢ ἐγ-*
19 *κυλιώμεν ἔρωπι.* * *ὃ γὰρ παρέστω ὁ δούλος μου ἐν οἴκῳ, πε-*
20 *πόρδῳ ὁ δὲ ὄν μακρὸν.* * *ἐνδεσμον δὲ γυρίου λαβὼν ἐν*
χερσὶν αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.
21 * *ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλὴ ὁμιλία, βροχίαις τε τοῖς*
22 *δύο χειλέων ἐξώκειλον αὐτόν.* * *ὃ δὲ ἐπηκολύθησεν αὐ-*
τῇ κεπφωθείς. ὥσπερ δὲ βοὺς ἐπὶ σφαγῇ ἀγῆ, καὶ
23 *ὥσπερ κύων ἐπὶ δεισμέσ.* * *ὥς ἔλαφος ἐξέδματι*
πεπληγὼς εἰς τὸ ἦπαρ, σπυδὲ δὲ ὥσπερ ὄρεον εἰς πα-
24 *γίδα, ὅτε εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.* * *νὺν ἐν ἡμέαις αἰκνέ-*
25 *με, καὶ πᾶσι χερσὶν ῥήμασι σώματός μου.* * *μὴ ἐκκλι-*
νάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σε, δὲ μὴ πλανηθῇς
26 *ἐν αἰσάποις αὐτῆς.* * *πολλὰς γὰρ τρώσασα κατὰ βέβληκε, δὲ*
27 *ἀναριθμητοὶ εἰσιν οἱ πεφόνδυκεν.* * *ὁδοὶ αὐτῆς ὁ οἶκος αὐτῆς*
κατάγεται εἰς τὰ ταμίαια τοῦ θανάτου.

ἡ

1 * *Σὺ τὴν θοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρονήσις τοῦ ἰσραὴλ*
2 *ση.* * *ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἀκρῶν ἐστὶν, αἰαμέθον δὲ τῶν*
3 *τείρων ἐσηκε.* * *ὡς γὰρ πύλαις διωγμάτων παρε-*
4 *δρῶναι, ἐν δὲ εἰσόδῳις ὑμνεῖται.*
5 * *ὕμῃς ὃ δὲ ἄνθρωποι παρεκαλῶ, καὶ πεισέμεναι ἐμήν*
6 *φωνίῳ ὑμῶν δούδρων.* * *νόησατε ἀκακοὶ πονηρίαν,*
7 * *ὃ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεθε καρδίῳ.* * *εἰσακέσατέ μου,*
8 *σεμνὰ γὰρ ἐξῶ, καὶ δούσω δὲ τὸν χειλέων ὁρῶν.*
9 * *ὃ πάλῃ θείαν μελετήσῃ ὁ λαὸς μου, ἐβδελυμένα*
10 *δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψαύει.*
11 * *μὴ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ σώματός μου,*
12 *ἐδὲ ἐν αὐτοῖς σκολιὸν ἐδὲ σεργαλιῶδες.*
13 * *πᾶσι ἐνώπια τοῖς συνιούσι, καὶ ὁρῶν τοῖς δούδρων*
14 *γνώσιν.* * *λάβετε παιδείαν καὶ μὴ δαργύριον, καὶ*
15 *γνώσιν ὡς χρυσίον δειδοκίμασμένον. ἀνταρῶν δὲ*
16 *αἰθήσεις χρυσὸς καθαροῦ.*
17 * *κρείσσων γὰρ θοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶσι δὲ τίμιον*
18 *ὅτε ἀξίον αὐτῆς ἐστίν.*

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Sacrificia oblationum habeo super me: hodie reddidi vota mea. 15 Propterea egressa sum in occursum tuum, quippe me vertens ad querendam societatem; quod dixeram me te adducturam. 16 In stratis posui lectulum meum, & in tapetibus pictis de Aegypto. 17 Aspersi cubile meum myrrha & aloë & cinnamomo. 18 Veni iucundemur amoribus usque manē, & mutuò adharcamus desiderijs. 19 Non est enim vir in domo sua; abiit in via longinqua. 20 Sacculum argenti tulit in manu sua, & in die congregationis venit ad domum suam. 21 Seduxit itaque eum in multitudine verborum suorum, & in blanditiis labiorum suorum decepit eum. 22 Et ipse vadit post eam confestim sicut bos qui vadit ad macellum, & sicut canis ad vinculum. 23 Et sicut ceruus in cuius iecur volat sagitta, & festinat sicut passeres ad laqueum, & nescit quod tendat ad mortem animæ suæ. 24 Et nunc filij audite me, & auscultate verba oris mei. 25 Ne defleat cor tuum ad vias eius, nec decipiaris in semitis illius. 26 Quoniam multos interfectos deiecit, & fortes sunt omnes interfecti eius. 27 Via inferni est domus eius, descendentes ad cubacula sepulturæ.

8 CAP. VIII.

1 Propterea sapientia clamat, & prudentia eleuat vocem suam. 2 In capite collium prope viam consistit, & in medio semitarum stat. 3 Et in foribus in introitu ciuitatis, & in ingressu portarum canit & dicit. 4 Ad vos o viri clamito, & vox mea ad filios hominum. 5 Intelligite insipientes astutiam, & stulti intelligant in cordibus suis. 6 Audite quoniam principalia loquor, & eloquiū oris mei rectum. 7 Quoniam veritatem meditatur os meum, & abominantur labia mea impietatem. 8 In iustitia enim sunt omnes sermones oris mei, neque est in eis prauum, nec peruersum. 9 Omnes verò sunt manifesti viro intelligenti, & recti his qui expetunt scientiam. 10 Suscipite disciplinam meam, & non argentum; & colligite vobis scientiam magis quā aurum conflatum. 11 Quoniam melior est sapientia lapidibus pretiosis, & nihil est quod ei comparetur.

* אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא :
 * יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רעופי
 תהפכתי שנאתי :

* לי--עצה ותושיה אני בינה לי גבורה :
 * בי מלכים ימלכו ורזנים יחוקקו צדק :
 * בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי ארץ :
 * אני אהבי אהב ומשחרי ימצאנני :
 * עשר-וכבוד אתי הון עתק וצדק :
 * טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר :
 * בארח צדקה אהלך בתוך נתיבת משפט :
 * להנחיל אהבי ישוא צרותיהם אמלא :
 * יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז :
 * מעולם נסכתי מראש מקדמי-ארץ :
 * באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי-מים :
 * בטרים הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי :
 * עד-לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל :
 * בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על-פני
 תהום :

* באמצו שחקים ממעל בעוז עינות תהום :
 * בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו
 מוסרי ארץ :
 * ואהיה אצלו אמן ואהיה שעשועים יום יום
 משחקת לפניו בכל-ערי :
 * משחקת בתבל ארצו ושעשעי את-בני אדם :
 * ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו :
 * שמעו מוסר וחכמו אל-תפרעו :
 * אשרי אדם שמע לי לשקר על-דלתתי יום
 יום לשמר מזות פתחי :
 * כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה :
 * וחטאי חמס נפשו כל-משנאי אהבו מור :

* Ego sapientia habito in consilio, &
 12 cruditis inter sum cogitationibus. * Timor
 13 Dñi odit malū, arrogantiam & superbiam &
 14 viam prauā, & os lingue detestor. * Meū
 15 est consilium & æquitas, mea est prudētia,
 16 mea est fortitudo. * Per me reges regnant,
 17 & legum conditores iusta decernunt.
 18 * Per me principes imperāt, & potentes
 19 decernunt iustitiam. * Ego diligentes me
 20 diligo, & qui manē vigilauerint ad me,
 21 inuenient me. * Mecum sunt diuitiæ & glo-
 22 ria, opes supernæ, & iustitia. * Melior est
 23 fructus meus auro & lapide precioso, & ge-
 24 nimina mea argento electo. * In viis iusti-
 25 tiæ ambulabo in medio senitarū iudicij.
 26 * Vt ditem diligentes me, & thesauros
 27 corū repleam. * Dñs possedit me in initio
 28 viarū suarū, antequā quicquam faceret à
 29 principio. * Ab æterno ordinata sum, & ex
 30 antiquis antequam terra fieret. * Nondum
 31 erant abyssi, & ego iam concepta erā. Nec-
 32 dum fontes aquarum eruperant. * Nec-
 33 dū montes graui mole constiterant. ante
 34 omnes colles ego parturiebar. * Adhuc ter-
 35 rā nō fecerat, & flumina & cardines orbis
 36 terræ. * Quando præparabat cælos, aderā;
 37 quādo certa lege & gyro vallabat abyssos.
 38 * Quando æthera firmabat sursum, &
 39 librabat fontes aquarum. * Quando cir-
 40 cundabat mari terminū suū, & legem po-
 41 nebat aquis, ne transirēt fines suos. Quan-
 42 do appendebat fundamenta terræ; * Cum
 43 eo eram cuncta componens. et delectabar
 44 per singulos dies : * Ludens corā eo omni
 45 tpe, & ludēs in orbe terrarū, & deliciæ meæ
 46 esse cū filiis hominū. * Nūc ergo filij audite
 47 me: Beati qui custodiūt vias meas. * Audite
 48 disciplinā, & estote sapiētes, & nolite abi-
 49 cēre eā. * Beatus homo qui audit me, & qui
 50 vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat
 51 ad postes ostij mei. * Qui me inuenerit, in-
 52 ueniet vitā, & hauriet salutē à Dño. * Qui
 53 autē in me peccauerit, lædet animam suā;
 54 omnes qui me oderunt, diligunt mortem.

תרגום

אנא חכמת ברית ערמותא ויריעתא ותרעיתא משכחא אנא :
 12 ומא תפיכה סגיא אנא : 13 דילי היא תרעיתא ומלכא וביונא וגבורתא :
 14 מטלתי דרבני מתרברבין וסרכי וכלהון דיגני בתרעיתא : 15 אנא רחמא רחמי וארץ דמקדסין לי ישכחנני : 16 עתרא ויקרא
 17 דילי סמונא וסוליא וצדקתא : 18 טבין פרי מן דחבא סגיא ומן דחבא אובריון ועללתי מן סגיא גביא : 19 בארחתא דצדקתא סהלכא
 20 אנא בגו שבילי דרינא : 21 דאירת לרחמיו שניא סגיא אמתא וסיסתהון אמלא : 22 אלחא בראני בריש בריתא ומן קדם עוברי מן ריש :
 23 ומן קדם עלמא אתחקנת מן רישה מן קדם דתהוי ארעא : 24 עד לא נהוון ההומי אתילדת ועד דלא נהוון מעיני עשוני דמנא :
 25 קדים עד לא נטבעון טורי וקדם רמתא אתבניו : 26 עד לא עבר ארעא ונחלי וריש עפרא דתבל :
 27 פד אתקון שמוא חסן הוית וכד חג חוגתא על-אפי תהומא : 28 וכד אזגרים ענני מלעיל וכד אעשין מעיני תהומא :
 29 וכד טס לימא תהומא ומנא לא עברין לה טס שית אסיא דארעא : 30 והוית צדוי סתיםנתא וכד הוה כל-יומא ויומא וחריא
 31 אנא קדמוי בכל-זמן : 32 חריא הוית בתבל ארעא ושכוחי בבני נשא : 33 ותשחא בנא שמעון לי וטובי למן דנטר ארחתני :
 34 שמעו מדרותא ואחחכמו ולא תדשון : 35 טובוי לבר נשא דשמע לי ונשקר על אסקופותי בכל-יומא ויומא תנטר פכי דתרעי :
 36 מטול מן דמשבח לי משבח חיי ותהוי לה רעיתא מן קדם אלחא : 37 ומן דחטי עלי מחבל נפשה וכלהון שניא רחמי למותא :

* Ego sapientia habitavi consiliū, & cogitationem, & cogitationem ego inuocaui. * Timor Domini odit iniustitiam, cōtumeliamque & superbiam, & vias prauorum. Odi autem ego peruersas vias malorum. * Meum consilium & securitas, mea prudentia, mea autem fortitudo.

* Per me reges regnant, & potentes scribunt iustitiam. * Per me magnates magnificantur, & reges per me dominantur terræ.

* Ego me diligentes diligo, at me quærentes inuenient gratiam. * Diuitiæ & gloria mihi est, & possessio multorum & iustitia. * Melius me relictus habere super aurum & lapidem pretiosum, at mea genimina melius argento electo.

* In viis iustitiæ ambulo, & in medio semitarum iustitiæ versor. * Vt diuidam me diligentibus substantiam, & thesauros eorum repleam bonis. Si annunciauerō vobis quæ quotidie fiūt, memor ero quæ ex seculo numerare. * Dominus condidit me, initium viarum suarum in opera sua. * Ante seculum fundauit me, in initio ætequam terram faceret. * Et antequam abyssos faceret, antequam procederent fontes aquarum.

* Antequam montes facti essent, ante autem omnes colles gignit me. * Dominus fecit regiones & inhabitabilia, et summa quæ habitatur eius quæ sub celo. * Quando præparabat cælū, simul aderam ipsi, & quando secernebat suam sedem super vêtos. * Quando fortes faciebat quæ supra nubes, & quando securos ponebat fontes eius quæ sub celo. * In ponendo mari terminū eius, et aque non transibūt os eius, et fortia faciebat fundamenta terræ. * Erā apud eū componens, ego eram, cui adgaudebat. Per singulos dies autē delectabar in facie eius in omni tempore. * Quando delectabatur habitabilem postquā perfecit, & delectabatur in filiis hominū. * Nūc ergo filii audi me, & beati vias meas custodientes. * Audite sapientiam & sapientes estote, et ne obturamini.

* Beatus vir qui exaudiet me, & homo qui vias meas seruabit, vigilās ad meas fores quotidie, seruans terminos meorum ingressuum. * Nam exitus mei exitus vitæ, & paratur voluntas à Domino. * At in me peccātes impij sunt in suas animas, & qui oderunt me diligunt mortem.

* Ἐγὼ ἡθρία κατεσκύωσα βελὴν ἐν ἡρώσιν ἐν νομίῳ. * Ἐγὼ ἐπέκαλεσάμην. * φόβος κυρίου μιστὶ ἀδικίαν, ὕβριν τε ἐν πειρηφροσύνῃ καὶ ὁδὸς πονηρῶν, μεμίσηκα δὲ ἔγωγε. * Ἐγὼ διεσχαμύνας ὁδὸς κακῶν. * ἐμὴ βελὴν ἐστὶ φάλαξ, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. * δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, & οἱ διωκταὶ γράφουσιν δικαιοσύνην.

* δι' ἐμοῦ μεγιστάνες μεγαλύνονται, & τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. * ἐγὼ δὲ ἐμὲ φιλοῦντας αἰσπῶ, & ἐμὲ ζητούντες δόξουσιν χάριν. * πλοῦτος δὲ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

* βέλιον ἐμὲ καρπίζεσθ' ὑπὲρ χερσίων καὶ λίθων τιμίον, τὰ δὲ ἐμὰ γυνήματα κρείσσον δούλοισιν ἐκλεκτοῦ.

* ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περπατῶ, & δυνάμει ὁδοῦ δικαιοσύνης δυνάμει φορμαῖ. * ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ αἰσπῶσιν ὑπάρξιν, & δὲ ἡθιοὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν. ἐγὼ δὲ ἀναγείλω ὑμῖν τὰ κατ' ἡμέραν γνώμην, μνημονύσω δὲ αἰῶνος δόξιν ὑμῶν. * κύριος ἐκτίσεν ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔρρα αὐτοῦ. * πρὸς αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με, ἐν δόξῃ πρὸς τὴν γῆν ποιῶσαι. * καὶ πρὸς τὰς ἀβύσσους ποιῶσαι, πρὸς τὴν πρὸς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

* πρὸς τὴν ὁδοῦ ἐδραστῶμαι, πρὸς τὴν πάντων βελὴν γενναῖα με.

* κύριος ἐποίησεν χώρας, & αἰοικήτας, & ἀκρα οἰκίσματα. * τὸ ὑπὲρ ἔρανόν. * ὡς αἰοικὴ ζετὸν ἔρανόν, συμπάρημι αὐτῶν, & ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' αἰέμων. * ὡς αἰοικὴ ἰσχυρὰ ἐποίησεν τὰ δυνάμει, & ὡς αἰοικὴ ἐτίθει πηγὰς.

* τὸ ὑπὲρ ἔρανόν. * ἐν τῇ πηλύνῃ τῇ θαλάσῃ ἀκροβασμόν αὐτοῦ, & ὅσα ἐπαρελθόντα σώματος αὐτοῦ, & ἰσχυρὰ ἐποίησεν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. * ἡμῶν παρ' αὐτῶν ἀρμόζουσα ἔγωγε ἡμῶν, ἡ πρὸς ἐχαιρε. κατ' ἡμέραν δὲ δόξιν ὁδοῦ ἐν πρὸς ἑαυτοῦ ἐν πηλύνῃ καὶ καὶ. * ὅτε ἡθιοῦντο τὴν οἰκὴν ὁδοῦ συνελέσας, & ἐν ἡθιοῦντο ἐν ἡθιοῖς δυνάμει.

* νῦν ἐν ἡθιοῖς ἀκρὸς με, καὶ μακάριοι οἱ ὁδοῖς με φυλάττοντες. * ἀκρὸς αἰοικὴν ἐν ἡθιοῖς, & μετὰ δυνάμει γῆτε.

* μακάριος ὁδοῦ ὁς εἰσακρίσσει με, καὶ δυνάμει ὁς τὰς ἐμὰς ὁδοῖς φυλάττει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις κατ' ἡμέραν, τῶν εἰσόδων ἐμῶν εἰσόδων. * αἱ γὰρ ἐξοδοί μου ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται δόξα καὶ δόξα κυρίου.

* ὁ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτήματα ἀσεβῶν εἰς τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, καὶ ἐμὲ μισούντες με ἀγαπῶσι θάνατον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ego sapientia genui astutiam: & scientiam & consilium inuenio. * Timor Domini odit malum, superbiam, & elationem, & viam malam, & os peruersum odio habui. * Meum est consilium, & cogitatio, & intelligentia & fortitudo.

* Per me reges regnant, & potentes vngo iustitia. * Per me principes imperant, & duces & omnes iudices in rectitudine.

* Ego diligentes me diligo, & qui manē consurgunt ad me, inuenient me. * Diuitiæ & gloria mea sunt, opes & substantiæ, & iustitia. * Meliores sunt fructus mei auro conflato, & auro obrizo: & prouentus meus magis quam argentum electum.

* In via iustitiæ ambulo, in medio semitarum iudicij. * Vt hereditare faciam diligentes me annos multos, & cellaria eorum impleam.

* Dominus creauit me in principio creaturæ suæ, & ante opera sua ab initio. * Ante seculum præparata sum, ab initio ætequam esset terra. * Et antequam essent abyssi genita sum, & antequam essent fontes, moles aquarum.

* Antequam montes deficerent, & ante colles condita sum. * Antequam faceret terram & flumina, & verticem pulueris orbis. * Quando præparabat cælum, & quando vallabat gyro super faciem abyssi. * Quando condensabat nubes de super, & quando roborabat fontes abyssi.

* Quando ponebat mari terminum suum, ut aquæ non pertransirent eum, ponebat fundamenta terræ. * Et eram in latere eius nutrita, & per singulos dies letabar ego coram eo in omni tempore. * Latata sum in orbe terræ eius, & laudes mea in filiis hominum.

* Et nunc filij audite me, & beatus qui custodit vias meas. * Beatus filius hominis qui audit me, & vigilat ad limina mea quotidie, ut custodiat postes portarum mearum.

* Quoniam qui inuenit me, inueniet vitam, & habebit beneplacitum à facie Dei. * Qui autem peccat in me, disperdit animam suam, & omnes odientes me, diligunt mortem.

ט

* חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה :
 * טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה :
 * שלחה נערתי תקרא על גפי מרמי קרת :
 * מי פתי יסר הנר חסר לב אמרה לו :
 * לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי :
 * עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינר :
 * יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו :
 * אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאבהך :
 * תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח :
 * תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה :
 * כי בי ירבו ימים ויוסיפו לך שנות חיים :
 * אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא :
 * אשת בסילות חומיה פתיות וכל ידעה מה :
 * וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת :
 * לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם :
 * מי פתי יסר הנר וחסר לב ואמרה לו :
 * מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם :
 * ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה :

יוד

* משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל :
 * תונר אמו :
 * לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות :
 * לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף :
 * ראש עשרה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר :
 * אגר בקיץ בן משביל גרדם בקציר בן מביש :
 * ברכור לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס :
 * זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב :

תרגום

ט חכמת החכמי ביתה שבעה עמודיה : * ונכסה נכסיה ומגנת חסרה וסדרת פתורה :
 * טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה : * מן דשבר נאתא לוהי וחסר רענא אסרת לה : * חיו אכלו לחמי
 * שלחה נערתי תקרא על גפי מרמי קרת : * שבקו מנכון שבירי חסרות רעיונכון וחיו וחלכו בארמא דביונא : * דירמי מסקנא ונסב לה צערא
 * מי פתי יסר הנר חסר לב אמרה לו : * לא תבוס למסקנא ולא נסנך אכס לחכימא דנרתסין : * אלף לחכימא ויחכם חוב
 * לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי : * שרוי דחכמתא דחלתה דאלהא וידעיתא דקדשי ביונא : * מטול דבי נסגאין וסתך ויוסף
 * עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינר : * אן חכמתא לנפשך חכמה ואם חתוי ממיק בלחודך חסען : * אחתא סכלתא ופרדחא שברתא ולא ידעא טבחה :
 * יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו : * וקריא לעברי ארמא דחריצו ארחתהון : * מטול דשבר נאתא לוהי
 * אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאבהך : * מיה גנוביא חלים ולחמא דטיטויא בסיסא : * ולא ידע דגנסי אפילת ובעמקי דשיוול כל דמומנין לה :
 * תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח : * מתלוי דשלמה בר חכימא נחדי אבוי וברא סכלא מחמץ לאמה :
 * תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה : * לא מכפן אלהא נפשה דצדיקא וקנינא דרשיעי נסחף :
 * כי בי ירבו ימים ויוסיפו לך שנות חיים : * ופלח בקניטא ברא סכלתא הוא ונדמדך בחצרא ברא הוא מבחחנא :
 * אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא : * דכרנא דצדיקי ברכתא ושם דרשיעי נדעך :
 * אשת בסילות חומיה פתיות וכל ידעה מה : * ברכתא חתון על רשיי דצדיקא ובפמחון דרשיעי נכסי חטופא :

CAP. IX.

1 S Apientia ædificauit sibi domū, excidit
 2 columnas septē. * Immolauit victimas
 3 A suas, miscuit vinū, proposuit mensam suā.
 4 * Misit ancillas suas vt vocaret ad arcē
 5 & ad moenia ciuitatis: * Si quis est paru-
 6 lus, veniat ad me. Et insipientibus locuta
 7 est: Venite comedite panem meum, & bi-
 8 bite vinū quod miscui vobis. * Relinquire
 9 infantiam, & viuite, & ambulate per vias
 10 prudentiæ. * Qui erudit derisorē, ipse in-
 11 iuriam sibi facit; & qui arguit impiū, sibi
 12 maculam generat. * Noli arguere derisorē,
 13 ne oderit te; argue sapientem, & diliget te.
 14 * Da sapienti occasionē, & addetur ei sa-
 15 pientia. Doce iustū, & festinabit accipere.
 16 * Principiū sapientiæ timor Dñi, & scien-
 17 tia sanctorū prudentia. * Per me enim mul-
 18 tiplicabūtur dies tui, & addetur tibi anni
 19 vitæ. * Si sapiens fueris, tibi metipsi eris, si
 20 autē illufor, solus portabis malū. * Mulier
 21 stulta & clamosa, plenaq; illecebris, & ni-
 22 hil omnino sciens, * Sedet in foribus dom⁹
 23 suæ super sellā in excelsō vrbis loco. * Vt
 24 vocaret transeuntes per viā, & pergetes in
 25 itinere suo. * Quis est paruulus, declinet ad
 26 me. Et vecordi locuta est: * Aquæ furtiuæ
 27 dulciores sunt, & panis absconditus sua-
 28 uior. * Et ignorauit quod ibi sint gigantes,
 & in profundis inferni conuiuæ eius.

CAP. X.

1 P Arabolæ Salomonis. Filius sapiens latti-
 2 ficat patrē, filius verò stultus mæstitia
 3 est matris suæ. * Nil proderunt thesauri
 4 impietatis, iustitia verò liberabit à morte.
 5 * Non affliget Dñs fame animam iusti,
 6 & insidias impiorū subuertet. * Egestatem
 7 operata est manus remissa, manus autē for-
 8 tium diuitias parat. * Qui congregat in
 9 messe, filius sapiens est; qui autem sterit
 10 æstate, filius cōfusionis. * Benedictio super
 11 caput iusti, os autem impiorū operit ini-
 12 quitatem. * Memoria iusti cum laudibus,
 13 & nomen impiorum putrescet.

CAP. IX.

Sapientia edificauit sibi domum, & substulit
columnas septem. * Mactauit suas victi-
mas, miscuit in craterem suum vinum, et parauit
suam mensam. * Misit suos seruos, conuocans
cum excelsa predicatione. ad craterem dicens:
* Qui est insipiens, declinet ad me, & indi-
gentibus mente dixit: * Venite comedite ex
meis panibus, & bibite vinum quod miscui vo-
bis. * Relinquitte insipientiam, & uiuetis:
& querite prudentiam, ut uiuatis, & corri-
gite in cognitione intellectum. * Qui erudit
malos, accipiet sibi iniuriam; redarguens autem
impium, vituperabit seipsum. * Ne arguas
malos, ne oderint te; argue sapientem, & dili-
get te. * Da sapienti occasionem, & sapien-
tior erit; notum fac iusto, & addet suscipere.
* Principium sapientie timor Domini, & con-
filiu sanctorum intellectus. * Na cognoscere lege
mentis est bone; hoc enim modo multum uiues tem-
pus, & addentur tibi anni vite. * Fili si
sapiens fueris, tibi ipsi sapiens eris; si autem malus
eueris, solus hauries mala. * Mulier stulta &
audax indigens frusto panis fit, quæ non scit ve-
recundia. * Sedit in foribus sue domus super sel-
lam manifeste in plateis: * Aduocæ transeuntes
viam, & dirigentes in viis eorum. * Qui est ve-
strum insipientissimus, declinet ad me, & indige-
tes autem mente hortor, dicens: * Panes abscondi-
tos dulciter attingite, & aquam furti dulcem bi-
bite. * Ipse autem non sciuit quod gigantes apud eam
pereunt, & in profunditate inferni occurrit.

CAP. X.

Filius sapiens lætificat patrem, filius vero stultus
mæstitia matri. * Non proderunt thesauri ini-
quus; iustitia vero liberabit a morte. * Non fame
necabit Dominus animam iustam, vitam autem impiorum
subuertet. * Paupertas virum humiliat, manus
autem virilium ditat. * Filius doctus sapiens erit, at
stulto ministro utetur. Saluatus est a calore filius
intelligens, corruptus a ventis autem fit in tem-
pore messis filius iniquus. * Benedictio Domini
super caput iusti; os autem impiorum operiet
planctum intempestiuum. * Memoria iusti cum
laude, nomen vero impij extinguatur.

9

* Η Θφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε σὺ-
λῳς ἐπὶ αὐτῇ. * ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θυμὰ τὰ, ἐνέραςεν εἰς κρα-
τῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡθιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τραπέζαν.
* ἀπέστλετο τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλεῖσθαι αὐτὴν ὑψη-
λὸν κηρύγματος. Ἐπὶ κρατῆρα λέγεται: * ὅς ἐστιν ἀφρων ἐκ-
κλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἴπεν.
* ἔλθετε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον, ὃν ἐκέ-
ρασα ὑμῖν. * ἀπολείπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεται, καὶ
ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσῃτε. καὶ κατερθώσατε ἐν
γνώσει σωέσιν. * ὁ παιδιδύων κακὰς λήψετ' ἑαυτῷ ἀπ-
μίδω. ἐλέγχων δὲ τὸν ἑαυτοῦ, μωμήσεται ἑαυτὸν. * μὴ ἐλε-
χε κακὰς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἐλέχε θφόν, καὶ ἀπαθήσει
σε. * διδοὺς θφῶ ἀφορμὴν καὶ θφώτερος ἔσαι, γινώριζε δι-
καίαν καὶ πρῶτον δὲ δέχεσθαι. * ἀρχὴ θφίας φόβος
κυρίου, καὶ βελὴ ἀλτίων σωέσις. * ὁ γὰρ γινώσκων νόμον δια-
νοίας ἐστὶν ἀγαθός. τὰ τῶν γὰρ τῶν πρὸς πολὺν ζήσεις χρο-
νόν, καὶ πρῶτον δὲ ζῶν. * ὁ ἐξ ἐμῶν θφός γὰρ σαυ-
τῷ θφός ἐστιν ἐμὸν κακὸς ἀποδοῖς, μόνος δὲ τλήσῃς κακά.
* γυνὴ ἀφρων καὶ ἀραστὴ ἐνδεὴς ψωμὸν γίνετ', ἢ ὅτι
ἔστιν αἰχμὴν. * ἐκείνη δὲ τὴν θυγατέρα τῆς ἑαυτῆς οἴκου
ἔστιν διφρὸς ἐμφανὴς ἐν πλατείαις, πρῶτον δὲ καλεῖται τὴν
παριόντας ὁδόν, καὶ καταδυμένους ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
* ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ
τοῖς ἐνδεέσι δὲ φρονησέως ἀνακελεύομαι λέγεται.
* ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἀψάσθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς
γλυκερὸν πίετε. * ὁ δὲ ἐκ οἴδεν ὅτι γηγενὴς παρ' αὐτῇ
ὄλῳ, καὶ ἔτι πέταυρον ἀδὲ συναντᾷ.

1

* Υἱὸς θφός διφραίνετ' πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων λύπη με-
τεί. * ὅτι ὠφελήσῃσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύ-
σις ἐκ θανάτου. * ἐλὶμοκτονήσει κύριος ψυχὴν δικαίαν,
ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. * πένια δούρατα πενιτοῖ, χεί-
ρες δὲ ἀνδρείων πλετίζουσιν. * υἱὸς πεπαιδευμένος θφός
ἔσαι, τῷ δὲ ἀφρονι διακόνω χεῖσεται. διεσώθη δὲ καὶ
ματὸς υἱὸς νοήμων, ἀνέμοφθονος δὲ γίνετ' ἐν ἀμνητὶ υἱὸς
ἀσέβου. * ὀυλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίαν, σό-
μα δὲ ἀσεβῶν καλύψεται πόνθος ἄωρον. * μνήμη δικαίαν
ματ' ἐκωμίζετο, ὄνομα δὲ ἀσεβῆς σβέννυται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. IX.

Sapientia edificat domum suam, & statuit in ea septem columnas. * Et immolauit victimam suam, & miscuit vinum suum, & ordinauit
mensam suam. * Misitque puellas suas ut vocarent in altitudine collium validorum munitorum. * Quis est insipiens veniat ad me, &
indigenti intellectu dicit: * Venite comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui. * Dimittite a vobis insipientes indigentiam
intellectus vestri, & uiuite, & ambulate in via prudentia. * Qui erudit derisorem, accipit sibi ignominiam; & correptio impij, macula est
ipsi. * Ne corripas derisorem, ne oderit te; argue sapientem ut diligat te. * Doce sapientem, & sapientior erit amplius; ostende iusto, &
addet scientiam. * Initium sapientia timor Dei, & scientia sanctorum intelligentia. * Quoniam per me multi erunt dies tui, & adden-
tur tibi anni vite. * Si sapiens es, tibi met sapiens es; & si derisor fueris, solus portabis. * Mulier stulta & vaga, insipiens, & nescit bonum.
* Et habitat in porta domus suae, super sellam eleuatam & firmam. * Et vocat transeuntes per viam, quorum via recta sunt. * Ut in-
sipiens veniat ad eam, & indigenti intellectu dicit: * Aquae furtivae dulces sunt, & panis absconditus suauis. * Et nescit quoniam gigan-
tes deiciunt ibi, & in profundis inferni, omnes qui inuitati sunt ab ea.

CAP. X.

Parabolæ Salomonis. Filius sapiens lætificat patrem suum, & filius stultus mæstitia est matri suae. * Non profunt thesauri impietatis,
& iustitia liberat a morte mala. * Non facit esurire Dominus animam iusti, & substantiam impiorum expellet.
* Paupertas attenuat virum dolosum, & manus recti diuitias parat sibi. * Qui operatur in æstate, filius prudens est; & qui dor-
mit in messe, filius est confusionis. * Benedictiones erunt super capita iustorum, & in ore impiorum operitur rapina.
* Memoria iustorum benedictio erit, & nomen impiorum extinguetur.

* חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט :
 * הולך בתום ילך בטח ומעקש דרכיו יודע :
 * קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט :
 * מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יבסה חמס :
 * שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תבסה
 אהבה :

* בשפתי נבון תמצא חכמה ושכט לגו חסר לב :
 * חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה :
 * הון עשיר קרית עזו מהתת דלים רישם :
 * פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטא :
 * ארח לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת מתעה :
 * מבסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא
 כסיל :

* ברב דברים לא יחדל פשע וחושך שפתי
 משכיל :
 * כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט :
 * שפתי צדיק ירעו רבים ואויל בחר לב
 ימורו :

* ברבת יהוה היא תעשיר ולא יסוף עצב עמה :
 * בשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה :
 * מגורת רשע היא תבואת צדיקים יתן :
 * בעבור סופר ואין רשע וצדיק יסוד עולם :
 * כחמץ לשנים וכעשן לעינים בן רועל
 לשלחיו :

* יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה :
 * תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד :
 * מעוז לתם דרך יהוה ומחלה לפעלי און :
 * צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ :
 * פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת :
 * שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכור :

* Sapiens corde præcepta suscipiet, stultus cæditur labiis. * Qui ambulat simplici-
 ter, ambulat cõfidenter: qui autẽ deprauat vias suas, manifestus erit. * Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labiis verberabitur. * Vena vitæ osiusti, & os impiorum operit iniquitatem. * Odium suscitatur rixas, & vniuersa delicta operit charitas.
 * In labiis sapientis inuenitur sapientia, & virga in dorso eius qui indiget corde.
 * Sapientes abscondunt scientiam, & os stulti confusioni proximum est. * Substantia diuitis vrbs fortitudinis eius, paupor pauperum egestas eorum. * Opus iusti ad vitã, fructus autẽ impij ad peccatum. * Via vitæ custodienti disciplinam; qui autem increpationes relinquit, errat. * Abscondunt odium labia mendacia, qui profert contumeliam insipiens est. * In multiloquio nõ deerit peccatum, qui autem moderatur labia sua, prudentissimus est. * Argentum electum lingua iusti, cor autem impiorum pro nihilo. * Labia iusti erudiunt plurimos: qui autem indocti sunt, in cordis egestate morientur. * Benedictio Domini diuites facit, nec sociabitur ei afflictio.
 * Quasi per risum stultus operatur scelus; sapientia autem est viro prudentia.
 * Quod timer impius, veniet super eum; desiderium suum iustis dabitur. * Quasi tempestas transiens non erit impius; iustus autem quasi fundamentum sempiternum.
 * Sicut acetum dentibus & fumus oculis, sic piger his qui miserunt eum.
 * Timor Domini apponet dies, & anni impiorum breuiabuntur. * Expectatio iustorum lætitia; spes autẽ impiorum peribit.
 * Fortitudo simplicis via Dñi, & paupor his qui operatur malum. * Iustus in æternũ nõ comouebitur; impij autẽ nõ habitabunt super terram. * Os iusti parturiet sapientiã; lingua prauorum peribit.
 * Labia iusti considerant placita, & os impiorum peruerfa.

תרגום

8 חכמים לבה יקבל פקדנה וסכלא בשפותה מתאחד :
 9 ומתהלך בתמימותא ניוזל בסעדא ודמעקס ארחתה נתיידע :
 10 דרמו בעינותיו יחב כאבא וסליף בשפותה מתאחד :
 11 סנואתא תגרג חגרי ועל כלהון סרחני מבסא רחמותא :
 12 חכמי נטשון ידיעתא ופמה דשטיא שציא קריב :
 13 עוברי דצדיקא לחיי עליתה דרשיעא לחסותא :
 14 מקמן בעל דבבא ספותא דשקרא ומפק טבא הוא סכלא :
 15 סמא לשנה דצדיקא ולבא דרשיעי מחתא :
 16 ברמתא דאלהא היא מעתרא ולא ניוסף כיבא עמה :
 17 חריעותא דרשיעא היא אחיא לה ורגתא דצדיקא תתיב להון :
 18 חיד דעבר עלעלא תיכנא נעבר רשיעא וצדיקא שתאסון בעלמא :
 19 מעשנא ארחה דאלהא לתמימי ושיציא נהוי לאל דעברין עותא :
 20 פמה דצדיקי מודיעיה חכמתא ולשני תפיכו נתפסק :

9 ומתהלך בתמימותא ניוזל בסעדא ודמעקס ארחתה נתיידע :
 11 סנואתא תגרג חגרי ועל כלהון סרחני מבסא רחמותא :
 13 עוברי דצדיקא לחיי עליתה דרשיעא לחסותא :
 15 סמא לשנה דצדיקא ולבא דרשיעי מחתא :
 17 חריעותא דרשיעא היא אחיא לה ורגתא דצדיקא תתיב להון :
 19 מעשנא ארחה דאלהא לתמימי ושיציא נהוי לאל דעברין עותא :
 21 שפוחה דצדיקי רעון סגיא ורשיעי בחסרות רעונא נמוחין :
 23 כרגח סכלא עבר עבירתא וחכמתא לגברא דמתכון :
 25 חיד חמצא לשני וכתנא לעוני תיכנא שליחא עטלא :
 27 דחלה דאלהא חיוסף וסתא ורשיעי נזערו :
 29 צדיק לעלם לא נזע ורשיעי לא יקוערין בארעא :
 31 שפוחה דצדיקא ידעון צבינא ופמהון דרשיעי מהפך :

* Sapiens corde suscipiet præcepta, at non te-
tus labiis obliquas supplantabitur. * Qui am-
bulat simpliciter, ambulat confidens, at qui per-
uertit vias suas, cognoscetur. * Qui annuit
oculo cum dolo, congregat viris tristitias; at re-
darguens cum audacia pacificat.

* Fons vitæ in manu iusti; os autem impij
operiet perditio. * Odium suscitabit conten-
tionem, omnes autem non contendentes operiet
amicitia. * Qui de labiis profert sapientiā, vir-
ga verberat virum excordem. * Sapientes ab-
scondunt sensum, os autem procacis proximum
est contritioni. * Possessio diuitum vrbs mu-
nita, contritio autem impiorum paupertas.

* Opera iustorū vitam faciunt, fructus autē
impiorū peccatis. * Vias vitæ custodit discipli-
na, disciplina autē irredarguibilis errat. * Ab-
scondunt inimicitiam labia iusta, at proferentes
contumelias insipientissimi sunt. * Ex multilo-
quio non fugies peccatum, parcens autem labiis
intelligens eris. * Argentum igne examina-
tum lingua iusti, cor autem impij deficiet.

* Labia iustorū sciunt excelsa, at insipientes
in egestate moriuntur. * Benedictio Domini
super caput iusti; hæc diuites facit, & non ad-
detur ei tristitia in corde. * In risu stultus
operatur mala, at sapientia viro parit pruden-
tiam. * In perditione impius circumfertur; de-
siderium autem iusti acceptabile.

* Transiente tempestate deletur impius; ius-
tus autem qui declinauit saluatur in seculum.
* Sicut vna acerba dentibus nociva, & fu-
mus oculis, sic iniquitas tentibus ea.

* Timor Domini apponit dies; anni autem im-
piorum breuiabuntur.

* Immoratur iustis letitia; spes autem impio-
rum perit. * Munio sancti timor Domini,
contritio autem operantibus mala.

* Iustus in seculum non inclinabit; impij au-
tem non habitabunt terram.

* Os iusti distillat sapientiam; lingua autem
iniusti peribit.

* Labia virorum iustorum distillant gratias;
os autem impiorum auertitur.

* ὁ φόρος καρδία δέξεται ἐν τολαίᾳ, ὃς ἄσεβος χεῖλεσι σπο-
λιάζων ὑποσκελισθήσεται. * ὁς πορεύεται ἀπλῶς πορεύεται
πεποιθώς, ὃς διασρέφων τὰς ὁδούς αὐτοῦ, γνωσθήσεται.

* ὁ ἐν νόμῳ ὁφθαλμὸν μὴ δόλῃ συναίρει ἀνδράσι λυ-
πας, ὃς ἐλέγχων μὴ παρησίας εἰς ἡσυχίαν οἰεῖ.

* πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, σῶμα δὲ ἀσεβοῦς καλύ-
ψει ἀπώλεια. * μῖτος ἐγερεῖ νεκρὸν, πάντας δὲ σῶ-
μὴ φιλενεκοδόντας καλύψει φιλία. * ὁς ἐν χεῖλεσιν

παραφέρει ὀφίαν, ῥάβδῳ τυπτεῖ ἀκαρδίον.

* ὁ φοῖ κρύπτει τὴν αἰσθησίν, σῶμα δὲ παραπέτρετος ἐγ-
γίζει συντριβήν. * κτήσις πλεσίων πόλις ὀχυρὰ, συν-
τριβὴ δὲ ἀσεβῶν πένια. * ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ,

καρπὸς δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία. * ὁδὸς ζωῆς φυλάσσει
παιδείαν, παιδεία δὲ ἀνέξελεγκτος πλανᾶται.

* καλύπτει τὴν ἐχθρὴν χεὶρ δικαίου, ὃς ἐν φέροντες
λοιδορίας ἀφρογέστατοι εἰσιν. * ἐν πολυλογίᾳ ὁκ

ἐκφύζει ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χεῖλεσιν νοήμων ἔσται.

* ἀργυρὸς πεπευρωμένος γλώσσα δικαίου, καρδία δὲ
ἀσεβοῦς ἐκλείψει.

* χεὶρ δικαίων ἐπιστάται ὑψήλα, ὃς ἀφρογέστατοι ἐν
ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. * διλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ

δικαίου, αὐτὴ πλετίζει, καὶ ἐμὴ πλετίζεται αὐτῇ λύπη ἐν
καρδίᾳ. * ἐν γέλωτι ἀφρων πτερόσσει κακὰ, ἡ δὲ ὀφία

ἀνδρὶ τίκτει φρονησίν.

* ἐν ἀπώλειᾳ ἀσεβῆς παραφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δι-
καίου δεκτὴ. * ὁ ἀποδομῆς κατὰ γινώσκον ἀφανί-
ζει ὁ ἀσεβῆς, δικαίος δὲ ἐκκλίνει σωζέμενος εἰς τὴν αἰῶνα.

* ὥσπερ ὁ μὲν φαῖς ὁδοὶ βλαβερόν καὶ καπνὸς ὁ μὲν
σιν, ὅπως ὁ ἀνομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

* φόβος κυρίου προσείησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν
ὀλιγοθήσεται.

* ἐγχεονίζει δικαίους διφροσύνῃ, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν
ὀλῶνται. * ὁ χύρωμα ὁσὶς φόβος κυρίου, συντριβὴ δὲ

τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ.

* δίκαιος εἰς τὴν αἰῶνα ὁκ ἐνδύσει, ἀσεβεὶς δὲ ὁκ
οικήσουσι γινώσκον. * σῶμα δικαίου ἀποσάξει ὀφίαν, γλώσ-
σα δὲ ἀδίκου ἐξολοῖται.

* χεὶρ ἀνδρῶν δικαίων ἀποσάξει χάριτας, σῶμα δὲ
ἀσεβῶν ἀποσρέφεται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Sapiens corde suscipiet præcepta, & stultus labiis suis capietur. * Qui ambulat in perfectione, ambulat in spe, & qui peruer-
tit vias suas, notus erit. * Qui annuit oculis suis, dabit tristitiam, & peruersus labiis suis comprehendetur.

* Fons vitæ, os iustorum, & os impiorum iniurias tegit. * Odium incitat rixas, at vniuersa delicta operit charitas.

* In labiis prudentis inuenitur sapientia, & virga corpori eius qui indiget intellectu. * Sapientes abscondunt scientiam,
& ori stultorum consumptio proxima. * Substantia diuitis ciuitas est diuitiarum eius, & pauor pauperum necessitas eorum.

* Opera iusti ad vitam, fructus autem impij ad peccatum. * Via vitæ custodit disciplinam, & qui relinquit increpationem, errat.

* In multitudinem verborum non cessat peccatum; & qui prohibet labia sua, prudens est. * Argentum conflatum lingua iusti,
& cor impiorum contritio est. * Labia iustorum placant plurimos, & stulti in indigentia intellectus moriuntur.

* Benedictio Dei diuites facit, & non addetur dolor cum ea. * Quando ridet stultus, operatur scelus; & sapientia est viro
prudenti. * Quod timet impius, eueniet ei; & desiderium iustorum dabitur eis. * Sicut transit turbo, sic transibit impius;

iustus autem est fundamentum in seculo. * Sicut acetum dentibus, & sicut fumus oculis, sic est nuntius piger his qui miserunt eum.

* Timor Dei addet dies, & anni impiorum breuiabuntur. * Spes iustorum letitia, & spes impiorum peribit.

* Fortitudo simplicibus via Dei, & consumptio est his qui faciunt iniquitatem. * Iustus in æternum non commouebitur,
& impij non habitabunt in terra. * Os iustorum notam facit sapientiam, & lingua peruersa deficiet.

* Labia iusti cognoscent beneplacitum, & os impiorum peruertit.

י

מֵאֲזֵנֵי מְרִמָּה תִּזְעַבְתָּ יְהוָה וְאֵכֶן שְׁלֵמָה רָצוֹנוֹ :
בְּאִזְרוֹן וִיבֹא קֶלֶן וְאֶרֶץ צְנוּעִים חֲכָמָה :
תִּמְרֵי יִשְׂרָאֵל תִּנְחָם וְסֵלֶף בְּגָדִים וְשָׂדֶם :
לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה וְצִדְקָה תַּצִּיל מָמוֹת :
צִדְקַת תְּמִים תִּישַׁר דְּרָכָו וְכִרְשָׁעָתוֹ יִפְלֹרְשָׁע :
צִדְקַת יִשְׂרָאֵל תַּצִּיל וְכִהְיוֹת בְּגָדִים יִלְכְּדוּ :
בְּמוֹת אֲדָם רָשָׁע תִּקְוָה וְתוֹחֶלֶת אֲנִים :
אֲבָרָה :

צִדִּיק מִצָּרָה נִחְלָץ וִיבֹא רָשָׁע תַּחֲתָיו :
בְּפֶה חֲנָף יִשְׁחַת רַעְהוֹ וְכִדְעַת צִדִּיקִים יִחְלָצוּ :
בְּטוֹב צִדִּיקִים תִּעֲלֶץ קִרְיָה וּבְאֲבָר רָשָׁעִים :
רִנָּה :

בְּכִרְכַּת יִשְׂרָאֵל תִּרוֹם קֶרֶת וּבְפִי רָשָׁעִים תִּתְהַרֵּם :
כִּי לִרְעָהוּ חֶסֶד לֵב וְאִישׁ תְּבוֹנוֹת יִחְרִישׁ :
הוֹלֵךְ רַכִּיל מִגִּלְהָ סוֹד וְנֶאֱמָן רוּחַ מִכֶּסֶה דְּבָר :
בְּאֵין תַּחֲבִלּוֹת יִפְלֹ--עַם וְתִשְׁוֶעַה בְּרַב יוֹעֵץ :
רַע יִרְעֶה כִּי--עֶרֶב זָר וְשׁוֹנֵא תוֹקְעִים בּוֹטֵחַ :
אֲשֶׁר חָן תִּתַּמֵּךְ כְּבוֹד וְעִרְיָצִים יִתְמַכּוּ עֶשֶׂר :
נִמְלֹךְ נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד וְעֶבֶר שְׂאֵרוֹ אֲכֹזֵרִי :
רָשָׁע עֹשֶׂה פְעֻלַּת--שָׁקֶר וְזוֹרֵעַ צִדְקָה שָׁבֵר :
אִמְרָה :

כִּן--צִדְקָה לַחַיִּים וּמִדְרָגָה רַעְיָה לְמוֹתוֹ :
תִּזְעַבְתָּ יְהוָה עֲקָשֵׁי לֵב וְרָצוֹנוֹ תְּמִימֵי דָרֶךְ :
יָד לֵיד לֹא יִנְקֶה רַע וְזוֹרֵעַ צִדִּיקִים נִמְלֵט :
נֹזֵם זֶהָב בְּאֵף חֲזִיר אֲשֶׁה יִפְרֹוֹסֶרֶת טַעַם :
תִּאֲוֹת צִדִּיקִים אֲך--טוֹב תִּקְוֹת רָשָׁעִים עֲבָרָה :
יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֶף עוֹד וְחֶשֶׂד מִיֶּשֶׁר אֲך--לְמַחְסוֹר :
נַפֶּשׁ בְּרִכָּה תִדְרֹשׁ וּמְרוֹה גַם הוּא יוֹרֵא :

1 S Tatera dolosa abominatio est apud Do-
minum, & pondus æquū voluntas eius.
2 * Vbi fuerit supbia, ibi erit & cōtumelia;
3 vbi autē est humilitas, ibi & sapiētia. * Sim-
4 plicitas iustorū diriget eos, & supplātatio
5 puerforū vastabit illos. * Nō pderūt diui-
6 tiæ in die vltionis, iustitia autē liberabit à
7 morte. * Iustitia simplicis diriget viā eius,
8 & in impietate sua corruet impius. * Iusti-
9 tia rectorū liberabit eos, & in insidiis suis
10 capientur iniqui. * Mortuo homine impio
11 nulla erit vltra spes, & expectatio sollici-
12 torū peribit. * Iustus de angustia liberatus
13 est, & traderetur impius pro eo. * Simulator
14 ore decipit amicū suū, iusti autē liberabū-
15 tur scientia. * In bonis iustorū exultabit ci-
16 uitas, & in pditione impiorū erit laudatio.
17 * Benedictione iustorū exaltabitur ciui-
18 tas, & ore impiorū subuertetur. * Qui de-
19 spicit amicū suū, indigens corde est; vir au-
20 tem prudens tacebit. * Qui ambulat frau-
21 dulenter, reuelat arcana; qui autem fidelis
22 est, celat amici commissū. * Vbi nō est gu-
23 bernator, populus corruet; salus autem vbi
24 multa cōsilia. * Affligetur malo qui fidem
25 facit pro extraneo, qui autē cauet laqueos,
26 securus erit. * Mulier gratiosa inueniet glo-
27 riā, & robusti habebūt diuitias. * Benefacit
28 animæ suæ vir misericors: qui autē crudelis
29 est, etiam ppinquos abiicit. * Impius facit
30 opus instabile, seminanti autem iustitiam
31 merces fidelis. * Clemētia præparat vitam,
32 & sectatio malorū mortem. * Abominabile
33 Dño cor prauū, & voluntas eius in his qui
34 simpliciter ambulāt. * Manus in manu nō
35 erit innocēs malus, semē autē iustorū sal-
36 uabitur. * Circulus aureus in naribus suis,
37 mulier pulchra & fatua. * Desideriū iusto-
38 rū omne bonū est, præstolatio impiorū fu-
39 ror. * Alij diuidunt ppria, & ditiores fiunt;
40 alij rapiunt non sua, & semper in egestate
41 sunt. * Aīa quæ benedicit, impinguabitur;
42 & qui inebriat, ipse quoque inebriabitur.

תרגום

1 מִסְכָּא דְנִכְלָא מִרְחֻקָה דְאֵלֶּהָ וּבְמִתְקָלָא תִרְיָא צְבוּיָה :
2 חֲמִימָתָא דְחִרְיָצִי הָרִבָּר אֲנֹן וְנִשְׁלֵטִין כּוֹזִי וְנִרְכָּנוֹן :
3 צִדְקָתָא דְחִרְיָצִי תִפְצִי אֲנֹן וּכְזִי בְשִׁלּוּמָהוֹן מִתְאַחֲדִין :
4 צִדִּיקָא מִן עֲקָתָא אֲשִׁתִּיב עֲלֵהּ לִפְנֵי בִישׁ תַּחֲוֹתָהּ :
5 בְּטַחְתָּהוֹן דְּצִדִּיקִי תִדְרֹשׁ קִרְיָהוֹן וּכְיִבְרָנָא דְרִשְׁיָעִי חֲדוֹתָא :
6 דְשֵׁט לַחֲבֵרָה חֲסִיר רַעֲיָנָא הוּא וּגְבִירָא דְמִתְבָּנֵן שִׁתְקָא :
7 בְּאַחֲרָא וְלִית מְרַבְרָא נָפֵל עֲמָא וּפְרָקְנָא יִתִּי בְּסִגְעָא דְמִלְכַּתְנֻתָא :
8 אֲחֵתָא חֲסִידָתָא פִּלְגָא אִיקְרָא וְעֵשִׂינִי דְחֵטִין :
9 רִשְׁיָעָא עֵבֶר עוֹבְרָא דְשִׁקְרָא וְזוֹרֵעַ לְצִדְקָתָא קִשְׁמָה הוּא :
10 מִרְחָק אֲלֵחָא לְעֻקְמִי לֵבָא וְצָבִי בְּאֵרִין דְחֵמִימִין :
11 קִדְשָׁה דְרִתְכָא בְּנִחִירָא דְחִזִּירָא תִיכְנָא :
12 אִיתִּדְפִּרֵּר וּמוֹסָף חוֹב וְחֶשֶׂד מִן תִּרְיָצוֹתָא חֲסִרָנָא לֵה :
13 חֲמִימָתָא דְחִרְיָצִי הָרִבָּר אֲנֹן וְנִשְׁלֵטִין כּוֹזִי וְנִרְכָּנוֹן :
14 צִדְקָתָא דְחִרְיָצִי תִפְצִי אֲנֹן וּכְזִי בְשִׁלּוּמָהוֹן מִתְאַחֲדִין :
15 צִדִּיקָא מִן עֲקָתָא אֲשִׁתִּיב עֲלֵהּ לִפְנֵי בִישׁ תַּחֲוֹתָהּ :
16 בְּטַחְתָּהוֹן דְּצִדִּיקִי תִדְרֹשׁ קִרְיָהוֹן וּכְיִבְרָנָא דְרִשְׁיָעִי חֲדוֹתָא :
17 דְשֵׁט לַחֲבֵרָה חֲסִיר רַעֲיָנָא הוּא וּגְבִירָא דְמִתְבָּנֵן שִׁתְקָא :
18 בְּאַחֲרָא וְלִית מְרַבְרָא נָפֵל עֲמָא וּפְרָקְנָא יִתִּי בְּסִגְעָא דְמִלְכַּתְנֻתָא :
19 אֲחֵתָא חֲסִידָתָא פִּלְגָא אִיקְרָא וְעֵשִׂינִי דְחֵטִין :
20 רִשְׁיָעָא עֵבֶר עוֹבְרָא דְשִׁקְרָא וְזוֹרֵעַ לְצִדְקָתָא קִשְׁמָה הוּא :
21 מִרְחָק אֲלֵחָא לְעֻקְמִי לֵבָא וְצָבִי בְּאֵרִין דְחֵמִימִין :
22 קִדְשָׁה דְרִתְכָא בְּנִחִירָא דְחִזִּירָא תִיכְנָא :
23 אִיתִּדְפִּרֵּר וּמוֹסָף חוֹב וְחֶשֶׂד מִן תִּרְיָצוֹתָא חֲסִרָנָא לֵה :

CAP. XI.

STatera dolose abominatio coram Domino, pon-
 dus autē iustum acceptabile ei. * Vbiunque
 ingrediatur, contumelia ibi & ignominia; os au-
 tē humiliū meditatatur sapientiā. * Perfectio re-
 ctorum deducet eos, & supplantatio contemne-
 tiū prae dabitur eos. * Nō proderit substantia in
 die irae, & iustitia liberabit à morte. * Moriens
 iustus reliquit pœnitentem; facilis autē fit & iu-
 cunda impiorū perditio. * Iustitia immaculati di-
 rigit vias; impietas autē incidit in iniustitiam.
 Iustitia virorū rectorum liberabit eos; at teme-
 ritate capiuntur iniqui. * Mortuo viro iusto nō
 perit spes, at gloria impiorum perit. * Iustus ex
 captione liberatur, pro eo autē traditur impius.
 * In ore impiorū laqueus ciuib; sensus au-
 tem iustorum prosper. * In bonis iustorum recta
 fecit ciuitas, et in perditione impiorū exultatio.
 * In benedictione rectorū exaltabitur ciui-
 tas; ore autem impiorū subuertetur. * Subannat
 ciues indigens mente; vir autē prudens silentiū
 agit. * Vir bilinguis reuelat consilia in concilio;
 fidelis autē spiritu celat res. * Quibus non est gu-
 bernatio, cadunt vt folia; salus autē est in multo
 consilio. * Malus malefaciet cū mixtus fuerit
 iusto, odio habet autē sonū securitatis. * Mulier
 gratiosa suscitāt viro gloriam, sedes autem igno-
 miniae mulier odio habens iusta. Diuitiarū pigri
 indigentes sunt, at robusti innituntur diuitiis.
 * Anima suae bonū facit vir misericors, per-
 dit autē suū corpus immisericors. * Impius facit
 opera iniusta; semen autē iustorū merces verita-
 tis. * Filius iustus gignitur in vitā, persecutio
 autē impij in mortē. * Abominatio Domino per-
 uerſe viae, acceptabiles autē ei omnes irrepre-
 hensibiles in via. * Manui manus iniiciens iniu-
 ſtē, non impunis erit malorū: at seminās iustitiā
 accipiet mercedem fidelium. * Tanquā in auris au-
 rea in nare suis, sic mulieri stulta pulchritudo.
 * Desiderium iustorum totum bonum, spes
 autem impiorum peribit. * Sunt qui propria se-
 minantes plura faciunt, sunt autē et qui congre-
 gantes minuuntur. * Anima benedicta omnis sim-
 plex, vir autem iracundus non formosus.

ια

1 Ζυγοὶ δόλοιοι ἐδέλυμα ἐνώπιον κυρίου, σαθροὶ δὲ
 2 δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. * ἐξ ἐδωείσε ληΰβους ἐκεί καὶ ἀπ-
 3 μίαν, σόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ θόριον. * τελείους δι-
 4 θειῶν ὁδηγήσει αὐτοὺς, & ὑποπελισμὸς ἀθετήτων περ-
 5 νομήσει αὐτούς. * ὅκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυ-
 6 μοῦ, καὶ δικαιοσύνη ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. * ἀπὸ θανάτου δὲ
 7 καὶ οὐκ ἐλπίε μελάμελον, πῶς χειρὸς ὁ γίνεται καὶ ὑπὲρ χαρ-
 8 τος ἀσεβῶν ἀπώλεια. * δικαιοσύνη αὐμώμα ὀρθοῦται ὁδὸς,
 9 ἀσέβεια δὲ περὶ πῆλιν ἀλκή. δικαιοσύνη δὲ δολῶν ὀρθῶν
 10 ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβελία ἀλίσκονται ὡς ἄνθρωποι.
 11 * τελειότης δὲ δολῶν δικαίος, ὅκ ὁ λυτὸς ἐλπίς, τὸ
 12 δὲ καὶ χηρὰ τῶν ἀσεβῶν ὁ λυτὸς. * δίκαιος ἐκ θήρας
 13 ἐκδύει, δὴ τὸ αὐτὸ δὲ πῶς δίδωται ὁ ἀσεβής.
 14 * ἐν σόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰσθησις δὲ δι-
 15 καίων δόδος. * ἐν ἀγαθοῖς δικαίων καὶ ὠρθώσε πόλις, &
 16 ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. * ἐν δολογίᾳ δὲ θείων
 17 ὑψώθησεται πόλις, σόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκαφθήσεται.
 18 * μυκτηρίζει πολίτας ἐν δόξῃ φρονῶν, δολῶν δὲ φρόνιμος
 19 ἡ συχίαν αἶψα. * δολῶν δὲ γλωσσος ἀποκαλύπτει βελὰς ἐν
 20 συνεδίῳ, πιστὸς δὲ πεισὴ κρύπτει πρᾶγμα. * οἷς μὴ ὑπάρ-
 21 χη κυβερνήσις, πίπτουσιν ὡς περ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει
 22 ἐν πολλῇ βελῇ. * πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξη δι-
 23 καίῳ, μίσει δὲ ἡ χον ἀσφαλείας. * γυνὴ δὲ χάρις
 24 εἰσὶν ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀπμίας γυνὴ μετὰ δίκαια.
 25 πλῆττε ὁ κνηρὸς ἐν δόξῃ γίνον, ὁ δὲ ἀνδρεῖος ἐρείδονται
 26 πλῆττε. * τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀγαθὸν ποιεῖ δολῶν ἐλεήμων,
 27 ὁ δὲ ὁ λυτὸς δὲ αὐτῶν σώμα ὁ ἀνελεήμων. * ἀσέβης ποιεῖ ἔργα
 28 ἀδικα. σπέρμα δὲ δικαίων μετὰ ὅς ἀληθείας. * ὅς δὲ
 29 καὶ οὐκ ἐλπίε ζῶν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον.
 30 * βδέλυμα κυρίου διεσραμμένα ὁδοί, περὶ δεκτοῖ
 31 δὲ αὐτῶ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. * χεὶρ χεῖρας ἐμβα-
 32 λῶν ἀδίκως ὅκ ἀπμώρητος ἔσται κακῶν, ὁ δὲ σπείρων δι-
 33 καίῳ σωθήσεται ὡς περ πῶν. * ὡς περ ἐνώπιον χυ-
 34 σῶν ἐν ῥινὶ ὅς, ἔτω γυναικὶ κακόφρονι κάλλος. * ὑπὲρ
 35 θυμὸς δικαίων πάντα ἀλάθη ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείπει.
 36 * εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν, εἰσὶ δὲ &
 37 οἱ συναίοντες ἐλαττοῦνται. * ψυχὴ δολογῆ μὴ πᾶ-
 38 σα ἀπλῇ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης ὅκ δὲ χηρῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XI.

Tatera dolosa abominatio est Dei, & in pondere recto voluntas eius. * In ingrediente superbia venit ignominia: at est humilibus sapien-
 tia. * Simplicitas rectorum dirigit eos, & peruertent diretores, tunc conteret eos. * Non prodest mendacium in die irae, & iustitia
 liberat à morte mala. * Iustitia simplicis rectam facit viā eius, & in impietate sua corrumpet impius. * Iustitia rectorum eruet eos, & dire-
 ptores in retributione sua capientur. * Quando moritur vir impius, perit spes eius, & spes illorū qui faciunt iniquitatem peribit. * Iustus
 de angustia liberatur, & ingreditur impius pro eo. * Ore dolosus nocet amico suo, & iusti in scientia sua liberantur. * In bonis iustorū
 letabitur ciuitas eorum, & in perditione impiorum letitia erit. * Benedictione rectorum exaltabitur prouincia, & ore impiorum subuer-
 tetur. * Qui despiciat amicum suum, indigens intellectu est, & vir prudens tacebit. * Qui accusator est reuelat secretum, & qui fidelis est
 in spiritu suo celat sermonem. * In loco ubi non est gubernator, corrumpit populus: salus autem continget in multitudine consilij. * Malus
 male agit contra iustum, eò quod fideiussor stetit pro extraneo, & odit eos qui collocant spem suam in Deo. * Mulier gratiosa diuidit glo-
 riam, & robusti currunt post diuitias. * Retribuit bonum anima sua vir benignus: & qui perdit corpus suum, crudelis est. * Impius facit ope-
 ra iniquitatis: & qui seminat in iustitia, veritas eius erit merces ipsius. * Sicut qui facit iustitiam seruatur ad vitā, sic qui sequitur malum,
 seruatur ad mortem. * Abominatur Deus prauos corde, & vult illos qui simplices sunt. * Qui extendit manum suam contra socium
 suum, non erit innoxius à malo, & semen iustorum saluum erit. * Sicut circulus aureus in naribus porci, sic est mulier pulchra & fœtido
 senis. * Desiderium iustorum ad bonum est, & expectatio impiorum ad iram. * Est qui dispergit, & rursus additur ei, & indigentia erit
 ei qui recedit à rectitudine. * Anima benedicta impinguabitur, & qui docet, etiam ipse discet.

* מנע בריקבהו לאוס וברכור לראש משביר :
 * שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו :
 * בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו :
 * עבר ביתו ינחל רוח ועבר אויל לחכם לב :
 * פרי צדיק עץ חיים ולקח נפש חסד חכם :
 * הן צדיק בארץ ישראל אף כי רשע וחוטא :

יב

* אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחה בער :
 * טוב יפיק רצון מיהור ואיש מזמור ירשע :
 * לא יכון אדם ברשע ורשע צדיקים כל ימוט :
 * אשת חיל עטרת בעלה וברקב בעצמותיו מבישה :
 * מחשבות צדיקים משפט תהכלור רשעים :

מרמור :

* דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילים :
 * הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד :
 * לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז :
 * טוב נקלר ועבד לו ממתכבד וחסר לחם :
 * יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי :
 * עבד אדמתו ישבע לחם ומרדה ריקים חסר לב :
 * חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן :
 * בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק :
 * מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו :

* דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצרה חכם :
 * אויל ביום יודע כעסו וכסרו קלון ערום :
 * יפיה אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה :
 * יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא :
 * שפת אמת תכון לעד ועד ארזיעה לשון שקר :
 * מרמה בלב חרשי רע וליועצי שלום שמחה :

autē sapientiū sanitas. 19 Labium veritatis firmū erit in perpetuū, qui autē testis est repētinus, concinnat linguā mēdacij. 20 Dolus in corde cogitātiū mala: qui autē pacis ineūt cōsilia, sequetureos gaudiū.

תרגום

16 מן דכלא עכורא באמצא נשכין לכעלי דכבוי וברכתא תהוי לאנא דמוכן : 27 דמקדם טבתא בעי צבנא ותבע בישתא אחלא
 17 דמסבר בעתרה הוא נפל ואיך טרפא צדיקי מפרחין : 29 עבר ביתה ורח פחתא וסכלא יהי עכרא לתכמא לבא : 30 פרוי
 18 לדיקא אילנא דתני ומקבלנא נפשי חכמתא : 31 הן צדיקא בארעא מתחסין ורשיעי וחשאי סיפין מן ארעא : יב
 19 מן דרחם מרדוהא רחם ורשעא וסמי מכסנוהא בורא הוא : 2 טוב מן דקבל רעוהא דאלהא וגברא רשיעא רועיעא תרעיתה :
 20 לא נחמן בר נשא ברשעא ועקרהו דצדיקי לא נוע : 4 אחתא כשרתא כלילא לבעלה ואנחתא בישתא היך מלשיתא בקיסא
 21 תוכנא מידא גרמוי וגברה : 5 מחשבתהו דצדיקי דינא מדברנוהא דרשיעי רמיותא : 6 מלי דרשיעי כמנין לרמא ופמהו דחריעי
 22 מפי להו : 7 נחפכין רשיעי ולא נשתכחין ובחיהו דצדיקי יקום : 8 גברא משתבח בפמא דסכלתנוהא וחסיר רענא יהוי לשטותא
 23 טוב הוא זילא ועבדי אית לה מן הוא דמתיקר וחסיר לחמא : 10 ידע צדיקא נפשא דבעירה ורחמיהו דרשיעי נכוריותא : 11 דפלח
 24 בארעא וסבע לחמא ודרדף פתר סריקתא חסר רענא הוא : 12 דאת רשיעא מצודתא בישתא ועקרהו דצדיקי נתקנים : 13 בחוכא
 25 דשפוטא מחקל בישא ופלט צדיקא מן עקתא : 14 גברא מן פרי פמה ישבע טבתא וכל בר נש היך מוכן אידוי מהפרע : 15 ארחה
 26 דסכלא הרעא באפוי ורשעא לעצתא חכמתא הוא : 16 שטיא בר וזמה מדוע רגזה וערים מכסי צערה : 17 מן דמסרוד הימנוהא
 27 נחמי צדיקתא וסחרותא דשקרא רממה הוא : 18 אית דאמרין ספסרא רגשא ולשנא דחכמי מאסיה : 19 שפתא דקשטא
 28 תתן לשלם ויחרה מסחרה כלשנא דשקרא : 20 רמיותא כלכותו דחשלין בישתא ולאן דיעצין שלמא חדותא תתני :

* Cōtinens triticū relinquat ipsum gentibus, 26
benedictio autē in caput distribuentis. * Qui fa- 27
bricat bona, querit gratiā bonā: exquirentē autē
mala comprehendent eū. * Qui cōfidit in diuitiis 28
suis hic corrueat: at qui inhaeret iustis, orietur.
* Qui nō praeſto eſt ſuae domui, poſſidebit: ven- 29
tos, ſeruiet autē ſtultus prudenti. * De fructu in 30
ſtitie naſcitur arbor vitæ, auferūtur autē intem-
peſtine animæ iniquorū. * Si quidem iuſtus vix 31
ſaluatur, impius & peccator vbi apparebit?

CAP. XII.

Diligens diſciplinā diligit ſenſum: at qui odit 1
inreparationes, inſipiens. * Melius qui inuenit 2
gratiā apud Dominū, vir autē iniquus tacebi-
tur. * Nō dirigitur homo ex iniquo, at radices in 3
ſtorū nō auferētur. * Mulier virilis corona viro 4
ſuo: quemadmodū autē in ligno vermis, ſic virū
perdit mulier mala. * Cogitationes iuſtorū iudi- 5
cia, gubernāt autē impij dolos. * Sermones impio- 6
rū dolofi in ſanguine: os autem rectorū liberabit
eos. * Vbiq; uertatur impius deletur: domus 7
autē iuſtorū permanebūt. * Os prudentis lauda- 8
tur à viro, piger corde autē ſubſannatur. * Meli⁹
vir in inhonoratione ſeruiēs ſibi, quā honorē ſi- 9
bi circūponēs et indigēs pane. * Miſeratur iuſtus 10
animas iumentorū ſuorū, at viſcera impiorū cru-
delia. * Qui operatur ſuā terrā implebitur pani- 11
bus, at ſectātes vana indigentes mente. Qui eſt
ſuauis in vinorū immorationibus, in ſuis muni-
tionibus relinquet ignominia. * Deſideria impio- 12
rū mala, at radices piorū in munitiōibus. * Pro- 13
pter peccatū labiorū incidet in laqueos peccator,
effugit autē ex eis iuſtus. * De fructibus oris vi- 14
ri anima replebitur bonis: retributio autē labio-
rū ſuorū tribuetur ei. * Via ſtultorū recta corā 15
eis, exaudit autē cōſilia ſapiens. * Fatuus ipſo die 16
indicat irā ſuam, celat autē ſuā ignominiam cal-
lidus. * Demonſtratam fidem annuntiat iuſtus, 17
at teſtis iniuſtorū dolofus. * Sunt qui dicentes, 18
vulnerant quaſi enſis, linguæ autem ſapientum
ſanant. * Labia vera dirigunt teſtimonium, te- 19
lis autem repentinus linguam habet iniuſtam.
* Dolus in corde fabricantis mala, at vo- 20
lentes pacem gaudebunt.

26 * ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείπει αὐτὸν τοῖς ἐθνεσιν, δι' ὅτι αὐτὸς
27 ἡ εἰς κεφαλὴν ἐμεγαλύνεται. * τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζη-
τεῖ χάριν ἀγαθῶν, ἐκζητῶντα ἡ κακὰ καὶ ἀληθῆς αὐ-
28 τῶν. * ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλεῖστον ἑαυτοῦ πεσεῖ, ὁ δὲ ἀντι-
29 λαμβανόμενος δικαίων ἀνατελεῖ. * ὁ μὴ συμπεριφερό-
30 μενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομίᾳς ἀνέμενος, ἐκλείψει ἡ ἀ-
31 φρων φρονίμω. * ἐν καρπῷ δικαιοσύνης φύτεῖ δένδρον
ζωῆς, ἀφαιρεῖν ἡ ἄωροι ψυχὰι τῶν ἀνθρώπων. * εἰ δὲ μὴ δίκ-
κατος μόλις σώζῃ, ὁ ἀσεβὴς ἐὰν ἀμαρτωλὸς πᾶς φανῇ;

16

1 * Ὁ ἀγαπῶν παιδεῖν ἀγαπᾷ αἰδοῦσιν, ὁ δὲ μισῶν ἐ-
2 λείψει ἀφ' ἑω. * κρείσσον ὁ δούλων χάριν τῷ κυρίῳ, ἀνὴρ
3 δὲ τῷ δούλῳ τῷ δούλῳ πενήσει. * ἡ κατὰ ῥῶσιν ἀνὴρ πᾶ-
4 ρος ἀνέμενος, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων ἐκ ἐξαρθήσονται. * γυνὴ
ἀνδρείᾳ σέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτοῦ, ὡς περὶ δὲ ἐν ἑσπέρῳ σκώ-
5 ληξ, ἕως ἀνδρα ἀπόλλυσι τὴν κακοποιός. * λογισμοὶ δι-
6 καίων κέρματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλως. * λόφοι ἀσε-
7 βῶν δόλοισι εἰς αἶμα, σόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσει αὐτοὺς. * ἡ δὲ
8 στραφῇ ὁ ἀσεβὴς ἀφανίσει, οἱ δὲ δικαίων τῶν ἀνθρώπων
9 * σόμα συνεξέγκωμιαι (ἐξ) ὑπὸ ἀνδρός· νότροκαρδίας δὲ
10 μυκτηρί (ἐξ). * κρείσσον ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ ἐκλείπει ἑαυτὸν, ἢ
11 ἡμῶν ἑαυτὸν περὶ ληθείας ἐκ προσδεόμενος ἀρετῆς. * οἱ κλείρει δίκ-
κατος ψυχὰς κληνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν
12 ἀνελήμονα. * ὁ ἐρῶν (ζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπληθῆσει)
ἀρετῶν, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν. ὅς ἐστιν ἡ-
δύς ἐν οἴνων διατρεβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι κατὰ
13 λείψα ἀτιμίαν. * ἐπὶ θυμῷ ἀσεβῶν κακαί, αἱ δὲ ῥίζαι
14 τῶν δούλων ἐν ὀχυρώμασι. * διὰ ἀμαρτίαν χηλῶν ἐμ-
πεσεῖ εἰς παλίδας ἀμαρτωλός, ἐκφύσει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκ-
15 κατος. * ἀπὸ καρπῶν σόματος ἀνδρός ψυχὴ πληθῆσει
ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χηλῶν αὐτοῦ ἀποδοθήσεται αὐτῷ.
16 * ὁ δὲ ἀφ' ὅρων ὀρθαί ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακτεῖ δὲ συμβε-
17 λίας ὁ φόος. * ἀφρων ἀνθρώπου ἐξαγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ,
18 κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανουργός. * ἐπὶ δὲ κλυμύρην
πίσιν ἀπαγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάστιγος τῶν ἀδίκων δόλος.
19 * εἰσὶν οἱ λέγοντες πτερώσκουσιν ὡς μάχαιρα, γλῶσσαι
20 δὲ ὁφθαλμῶν ἰώνται. * χεῖλη ἀληθινὰ καὶ ὁρθοὶ μαρτυρίαν,
μαρτύρως δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἀδίκον. * δόλος ἐν καρδίᾳ
τεκταινόμενος κακά: οἱ δὲ βελόμηροι εἰρήνην διφρα-
θήσονται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Qui prohibet frumentum, in fame relinquet illud inimicis suis, & benedictio erit ei qui vendit. 27 * Qui confurgit diluculo ad bo-
num, querit beneplacitum: & qui querit malum, veniet super eum. 28 * Qui sperat in diuitiis suis, ipse corrueat: & sicut folium iusti germina-
bunt. 29 * Qui conturbat domum suam, possidebit ventum, & stultus erit seruus sapientis corde. 30 * Fructus iusti arbor vitæ, & suscep-
trix animarum est sapientia. 31 * Ecce iustus in terra roboratur: impij autem & peccatores de terra consumuntur. CAP. XII.
Qui diligit disciplinam, diligit scientiam: & qui odit increpationem, insipiens est. 1 * Bonus est qui suscipit voluntatem à Deo, & viri im-
pij infringitur consilium. 2 * Non dirigitur filius hominis in impietate, radix autem iustorum non commouebitur. 3 * Mulier ho-
nesta corona est viri sui, & mulier mala sicut putredo in ligno, sic disperdit ossa viri sui. 4 * Cogitationes iustorum, iudicium, & solertia im-
piorum fraus est. 5 * Verba impiorum insidiantur sanguini, & os rectorum liberat eos. 6 * Subuertuntur impij, & non inveniuntur: domus
autem iustorum permanebit. 7 * Vir laudatur iuxta intellectum eius, & indigens intelligentia erit in contemptum. 8 * Melior est abiectus
qui habet seruos, quā ille qui gloriosus est & indiget pane. 9 * Nouit iustus animam iumenti sui, & miserationes impiorum, crudelitas.
10 * Qui operatur terram suam satiabitur pane: & qui sectatur vacua, indigens intellectu est. 11 * Desiderat impius rete mali, radix autē iu-
storū permanebit. 12 * Propter peccatum labiorum corrumpit malus, & liberatur iustus de angustia. 13 * Vir de fructibus oris sui satiabitur bo-
no, & omni homini retribuetur iuxta bona manuum suarum. 14 * Via stulti recta est in conspectu eius: & qui audit consiliū, sapiens est. 15 * Stultus
importunè iram suā ostendit: callidus autē celat ignominiam suam. 16 * Qui attestatur veritatem, narrat iustitiam, & testimoniū falsum dolofum
est. 17 * Sunt qui dicant quasi gladios tumultuosos, & lingua sapientum sanat. 18 * Labium veritatis dirigitur in seculū, & festinus lingua te-
lis falsitatis est. 19 * Dolus est in corde eorum qui cogitant malum, & gaudium erit iis qui consilium pacis ineunt.

לא יאנרה לצדיק כל און ורשעים מלאורע :
 תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו :
 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת :
 יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס :
 דאנה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה :
 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם :
 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ :
 בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות :

יג

בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה :
 מפריפי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס :
 נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתרה לו :
 מתאור ואין נפשו עצל ונפש חרצים תרשן :
 דבר שקר ישננה צדיק ורשע יבאיש ויחפיר :
 צדקה תצרם דרך ורשעה תסלה חטאת :
 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב :
 כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה :
 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך :
 רק בודון יתן מצור ואת נועצים חכמה :
 ריון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה :
 תוחלת ממשכה מחלה לבועץ חיים תאווה באה :
 בו לדבר יחבל לו וירא מצור הוא ישלם :
 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מור :
 שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן :
 כל ערום יעשה בדעת ובסיל יפרש אולת :
 מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא :
 רישוקלון פורע מוסר ושמר תוכחה יכבד :
 תאווה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים :

סור מרע :

ignominia ei qui deferit disciplinam, qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur. 19. * Desiderium si compleatur delectat animam, detestantur stulti eos qui fugiunt mala.

תרגום

לא שפיר לצדיקא כל מרעם ועתא ורשיעי מלון בישתא :
 ברנש ערימא מכסה ידיעתא ולבהון דסכלי סני ידיעתא :
 מלבה דגברא מרחלא ומליא סביא מחדיא לה :
 נבילא וסילה דבר אנש דחבא יקירא :
 בר חכמא מקבל מרדחא דאכא וברא ממקנא לא מקבל בעתא :
 דנטר פמה מזרחר נפשה ופתח שפוחה סגו שניא אית לה :
 מלחא דשקרא סני צדיקא ורשיעא נבהת ונחפר :
 אית דמעחר נפשה ולית כל מרעם ומססכן נפשה ומולה סגיאנה :
 נהרא דצדיקי נדון ושרגא דרשיעי נדעך :
 אסרה יעד ודמכנש ויהב למסכנא יסגו ממונה :
 דבזי על מלחא נחחבל מנה ודחל מפקנא משתלם טבחא :
 שכלא טבא יחב חסדא וארחא תקיפא דבזוזי חיבד :
 שליחא בישא ופל בבישתא ואזנא מהימנא אסיהא הוא :
 ריגחא דאיהא חבסם נפשא ומתרחקא דסכלי פריקא סני בישתא :

* Nō placebit iusto quicquā iniustū: at impij re-
plebūtur malis. * Abominatio Domino labia mē-
dacia, at faciens fides acceptabilis apud eū. * Vir
prudēs thronus sensus, cor autē insipientiū ob-
uiabit execrationibus. * Manus electorū domi-
nabitur facile: dolo si autē erunt in direptionem.

* Terribilis sermo cor turbat viri, annūtiatio
autē bona letificat illū. * Sapiens iustus sui ipsius
amicus erit, at via impiorū decipiet eos. * Nō fa-
bricabit doloſus captiones, possessio autē preciosa
vir purus. * In viis iustitiæ vita: via autē eorū,
qui recordātur iniuriarū, in mortē. CAP. XIII.

Filius astutus obediens patri: filius autē inobe-
diens in perditione. * De fructibus iustitiæ
comedet bonus: animæ autē impiorū peribūt in-
tempestivæ. * Qui custodit suū os, custodit suam
animā: at temerarius labiis metu afficiet seipsū.

* In desideriis est omnis piger, manus autē vi-
riliū in diligētia. * Sermōne iniustū detestatur in-
iustus: impius autē cōfunditur, & nō habebit au-
daciā loquendi. * Iustitia custodit innocētes via,
at impios malos facit peccatum. * Sunt ditantes
seipsos nihil habētes, & sunt humiliātes seipsos
in multis diuitiis. * Redēptio viri animæ propriæ
diuitia, mendicus autē nō sustinet minas. * Lux
iustus semper, lux impiorū extinguitur. * Malus
cū iniuria facit mala, at ipsorum cognitores sa-
pientes. * Substantia festinata cum iniquitate, mi-
nor fit, at congregans sibi cū pietate, implebitur.

* Iustus miseretur et cōmodat; arbor enim vi-
tae desiderii bonū. * Qui despicit rem, despicietur
ex ea, at timens præceptū, hic sanus est. Filio do-
loſo nullū erit bonū, famulo autē sapienti prospe-
re erūt operationes, & dirigetur via eius. * Lex
sapientis fons vitæ, at demens captus à laqueo
moriatur. * Intellectus bonus dat gratiā, at co-
gnoscere legem, cognitionis est bonæ: via autē de-
spicientiū in perditione. * Omnis astutus agit cū
cognitione, at fatuus pandit suā malitiā. * Rex
temerarius cadet in mala, legatus autem sapiens
liberabit eum. * Egestatem & ignominia aufert
disciplina, at custodiens redargutiones glorifica-
bitur. * Desideria impiorum delectant animam,
opera autem impiorum longē à cognitione.

* ὅτι δὲ ἐστὶ τῶν δικαίων ἐδὲν ἀδίκων, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πληθύν-
ονται κακῶν. * βδέλυγμα κυρίῳ χεῖλη ψευδοῦ, ὃ δὲ ποιεῖ
πίστεως δεκτὴς παρ' αὐτῶν. * δυνήρ συνετὸς θρόνος αἰδοῦσέως,
καρδία δὲ ἀφρόνων συναλίσσει ἀρεάς. * χεῖρ ἐκλεκτῶν κρα-
τὴς δὲ χερῶν, δόλιοι δὲ ἐν εἰρήνῃ εἰς προνομίην. * φοβερὸς λόγος
καρδίῳ ταράσσει δυνήρ. * ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ δὲ φεραίνει
αὐτόν. * ἑπὶ γνώμων δίκαιος ἐαυτὸν φίλος ἔσται. ἢ δὲ ὁδὸς τῶν
ἀσεβῶν πλανήσῃ αὐτούς. * ὅτι ἐπιτιμῶν δόλιος θήρας,
κλήμα δὲ τίμιον δυνήρ καθαρός. * ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης
ζωή: ὁ δὲ μνησικακῶν εἰς θάνατον.

* Υἱὸς πανουργὸς ὑπὸ ἥκοι πατρί: υἱὸς δὲ ἀνὴρ ἐν ἀπω-
λείᾳ. * ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάει ἀγαθός, ψυχὴ δὲ
ᾧ ἀνθρώπῳ ὁλοῦν ἄωροι. * ὃς φυλάσσει τὸ ἐαυτοῦ σῶμα τη-
ρεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν, ὃ δὲ προπετὴς χεῖλεσι πλοῦσῃ ἐαυτόν.
* ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐστὶ πᾶς ἀερόν, χεῖρες δὲ δυνάμεων ἐν ἐ-
πιμελείᾳ. * λόγον ἀδίκων μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰχλύνει.
* ἐξ ἐξείας παρρησίαν. * δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους ὁδῶν,
ὅτι δὲ ἀσεβεῖς φάλαγγες ποιεῖ αἰμαρία. * εἰσὶν ὅτι πλεονέ-
κτες ἐαυτοῦ μηδὲν ἐχοντες, ἐκείνοι οἱ ταπεινῶντες ἐαυ-
τοὺς ἐν πολλῇ πλεονεξίᾳ. * λυτὸν δυνήρ ψυχῆς ὁ ἰδιό-
τετος, πτωχὸς δὲ ἐξ ὑφίσταται ἀπειλίᾳ. * φῶς δικαίοις
διαπαντός, φῶς ἀσεβῶν σβέννυται. * κακὸς μετ' ὕβρεως
πράσσει κακά, ὅτι αὐτῶν ἐπιγνώμονες θεοί. * ὑπαρ-
ξίς ἐπιπορευδῶν ὁλοῦν μετ' ἀνομίας, ἐλάσων γίνεσθαι. ὃ
δὲ συμάγων ἐαυτῶν μετ' ἀσεβείας πληθυνθήσεται. * δίκαιος
οἰκίσει καὶ κηρύξει, δυνήρ δὲ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθή.
* ὃς κατὰ φρονεῖ πράγματα κατὰ φρονεῖσθαι ἐξ
αὐτῶν. ὃ δὲ φοβεύμενος ἐν τῇ ἐξέτασιν ὕψις. υἱὸς δολίου
ἐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκίτη δὲ θεοῦ δυνήρ ἐν πρᾶξεσιν,
καὶ κατὰ θυμῶν ἡ ὁδὸς αὐτῶν. * νόμος θεοῦ πηγὴ
ζωῆς, ὃ δὲ ἀνὴρ αἰὲς ἐπὶ παγίδ' ὅτι θανέσθαι.
* σωσεις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γινώσκον, δια-
νοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁ δὲ κατὰ φρονεῖν τῶν ἐν ἀπωλείᾳ.
* πᾶς πανουργὸς πράσσει μετ' γνώσεως, ὃ δὲ ἀφρον ἐξέ-
τετασεν αὐτὸν κακίᾳ. * βασιλεὺς θρασὺς πεσεῖται εἰς
κακά. ἀγγέλ' ὃ δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν. * πενίαν καὶ
ἀπμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία. ὃ δὲ φυλάσων ἐλέγχους
δοξασθήσεται. * ἐπιθυμία ἀσεβῶν ἡδυνώουσι ψυχὴν,
ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Non decet iustum aliquid iniquitatis, impij autem replentur malo. 22 Abominatio Dei est labium mendacij: & qui fideliter agunt placent ei. 23 Filius hominis astutus operit scientiam, & cor stultorum repetit scientiam. 24 Manus fortium dominabitur, & dolosi erunt in tributum. 25 Verbum timoris in corde viri terrorem gignit, & verba bona latificant illum. 26 Melior est iustus socio suo, & via impiorū decipit eos. 27 Non obuiam fiet venatio viro doloſo, & substantia hominis erit aurum preciosum. 28 In via iusti vita est, & iter patrum nostrorum in mortem.

CAP. XIII.

Filius sapiens suscipit doctrinam patris: sed filius derisor non suscipit obiurgationē. 2 Vnusquisque de fructibus oris sui satiabitur bono: anima autem prædonum deiectione. 3 Qui custodit os suum, cauet animæ suæ: & qui aperit labia sua, multus terror imminet ei. 4 Desiderat anima pigri aliquid, & non obuenit ei: & anima fortium impinguabitur. 5 Verbum mendacij detestatur iustus, impius autē confundetur & erubescet. 6 Iustitia custodiet eos qui simplices sunt in via sua: impius autem instabilis erit propter peccata sua. 7 Est qui diuitem facit semetipsum, & nihil habet: & est qui pauperem facit animam suam, & habet substantiam multam. 8 Redemptio animæ cuiusque sunt diuitiæ suæ, pauper autem non recipit increpationem. 9 Lux iustorum exultabit, & lucerna impiorum extinguetur. 10 Attamen in superbia venit contentio: & hi qui consilium ineunt, sapientes sunt. 11 Opulentia iniquitate possessoris acquisita minuetur: & qui congregat & dat pauperi, multiplicabit pecuniam suam. 12 Melior est qui proicit sarculum suum illo qui pendit in spe: & arbor vite adducit desiderium. 13 Qui contemnit verbum, detrimentum patietur ab eo: & qui timet præceptum, pensabitur bono. 14 Lex sapiētis fons vitæ, ad declinandum à laqueo mortis. 15 Intellectus bonus dat gratiam, & via fortis direptorum peribit. 16 Omnis callidi opus est ex scientia, & stultus sibi expandit stultitiam suā. 17 Nuncius impius cadet in malum, & legatus fidelis medicina est. 18 Pauper & qui ignominiosus est deserit disciplinam: & qui cautus est in redargutione, honoratur. 19 Desiderium honestum suaue est animæ, & abominatio stultorum est recedere à malo.

* הלך את חכמים יחכמו ורעה כסילים ירוע :
 * חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב :
 * טוב ינחיל בני בניסוצפון לצדיק חיל חוטא :
 * רב אכל גיר ראשים ויש נספה בלא משפט :
 * חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר :
 * צדיק אכל לשבע נפשו וכטן רשעים תחסר :

יד

* חכמות נשים בנתו ביתה ואולת בידה
 תהרסנו :

* הולך בישרו ירא יחור ונלוז דרכו בזהו :
 * בפי אויל חטר גאווה ושפתי חכמים תשמורם :
 * באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור :
 * עד אמונים לא יכזב ויפיה כזבים עד שקר :
 * בקש לץ חכמה ואין ודערת לנכון נקל :
 * לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת :
 * חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה :
 * אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון :
 * לב יודע מדת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר :
 * ביר רשעים ישמר ואהל ישרים יפריח :
 * יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות :
 * גם בשחק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה :
 * מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב :
 * פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לא שר :
 * חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח :
 * קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא :
 * נחלו פתאים אולת וערומים יכתירו דערת :
 * שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק :

* גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים :

20 * Qui cū sapientibus graditur, sapiēs erit;
 21 amicus stultorū similis efficietur. * Peccatores psequetur malū, & iustis retribuētur bona. * Bonus relinquit hāredes filios & nepotes, & custoditur iusto substatia peccatoris. * Multi cibi in noualibus patrum, & aliis congregantur absq; iudicio. * Qui parcit virgæ, odit filiū suū, qui autē diligit illū, diligēter erudit. * Iustus comedit & replet animam suam, venter autē impiorum insaturabilis. CAP. XIII.

1 * Sapiens mulier ædificat domū suā, insipiens extructā quoq; manib⁹ destruet.
 2 * Ambulās recto itinere & timens Dñm, despicitur ab eo qui infami graditur via.
 3 * In ore stulti virga supbia, labia autē sapientū custodiūt eos. * Vbi nō sunt boues, præsepe vacuū est: vbi autē apparēt plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo bovis. * Testis fidelis nō mentietur, profert autē mendaciū dolosus testis. * Quærit derisor sapientiā & non inuenit, doctrina prudentiū facilis. * Vade contra virū stultū, & nescit labia prudētiæ. * Sapientia callidi est intelligere viā suā, & prudentia stultorum errans. * Stultis illudet peccatū, & inter iustos morabitur gratia. * Cor quod nouit amaritudinē animæ suæ, in gaudio eius nō miscebitur extraneus. * Domus impiorum delebitur, tabernacula iustorum germinabūt. * Est via quæ videtur homini iusta, nouissima autē eius deducūt ad mortē. * Rissus dolore miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat. * Viis suis replebitur stultus, & super eū erit vir bonus. * Innocēs credit omni verbo, astutus considerat gressus suos. * Sapiēs timet & declinat à malo, stultus trāsilit & cōfidit. * Impatiens opabitur stultitiā, & vir versutus odiosus est. * Possidēbūt paruuli stultitiā, & expectabunt a stuti scientiā. * Iacebūt mali ante bonos, & impij ante portas iustorum. * Etiā proximo suo pauper odiosus est, amici verò diuitum multi.

תרגום

20 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 21 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 22 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 23 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 24 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 25 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 26 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 27 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 28 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 29 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :
 30 * ומהלך עם חכמים יחכמו ומהלך עם כסילים יבאש לה :

* Qui circumfertur simul cum sapientibus, sapiens erit; qui autē circumvertitur simul cum stultis, agnoscetur.

* Peccantes persequentur mala; at iustos apprehendent bona. * Bonus vir relinquet heredes filios filiorū, thesaurizatur autem iustis diuitiæ impiorum. * Iusti facient in diuitiis annos multos, iniusti verò peribunt breuiter. * Qui parcit virga, odit filium suū, at diligens instanter erudit. * Iustus comedens replet animam suā, animæ autem impiorum indigentes.

CAP. XIII.

Sapientes mulieres edificarunt domos, at insipiens euertit manibus suis. * Ambulans recte timet Dominū, at qui tortuosè incedit viis suis, inhonorabitur. * Ex ore stultorū virga iniuria, labia autem sapientum custodiunt eos.

* Vbi nō sunt boues, præsepia munda: vbi autem multa genimina, manifesta bouis fortitudo.

* Testis fidelis non mentitur, accendit autem mentientē testis iniustus. * Quæres sapientiam apud malos & nō inuenies; sensus autem apud prudentes facilis. * Omnia contraria viro stulto, arma autē sensus labia sapiētia. * Sapientia astutorū cognoscet vias eorū: amentia autem stultorū in deceptione. * Domus iniquorū debebūt purificationem, domus autem iustorū acceptabiles.

* Cor viri sensitiuū masta anima eius: quando autem letetur, nō miscetur iniuria. * Domus impiorū delebuntur, tabernacula autē rectorū stabunt. * Est via quæ videtur recta esse apud homines, at nouissima eius vadūt ad fundū inferni.

* In letitiis nō miscetur mæror: extrema autē gaudij in lætū vadūt. * Suis viis replebitur qui est audacis cordis; ab autem cogitationibus eius vir bonus. * Innocens credit omni verbo, astutus autē vadit in pœnitentiā. * Sapiens timens declinauit à malo, at stultus sibi confidens miscetur iniquo. * Impatiens operatur cum temeritate, vir autē prudens multa suffert. * Diuident stulti malitiam, at astuti dominabuntur sensus.

* Labentur mali ante bonos, & impij colunt portas iustorum. * Amici odibunt amicos mendicos: amici autem diuitum multi.

10 * ὁ συμπεριφερόμενος τοῖς σοφοῖς (σοφιστῇ), ὁ ὑπερρεμ-
11 ῶμενος ἀφροσύνῃ γινώσκει. * ἀμαρτανόνας καὶ ταπει-
12 ξεῖ κακὰ. ὅθεν δὲ δικαίοις καὶ ταλὴν ψέται ἀγαθὰ.

22 * ἀγαθὸς δυνὴρ κληρονομήσει υἱὸς υἱῶν, θησαυρίζεται
23 ὁ δικαίος πλοῦτος ἀσεβῶν. * δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλείω
24 ἔτη πολλά. ἀδικοὶ δὲ ἀπολοῦνται σιωπῇ.

24 * ὅς φείδεται βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ αἰ-
25 πῶν ἐπιμελῶς παιδεύει. * δίκαιος ἐδῶν ἐμπιμπλάται
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ψυχὰ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεής.

18

1 * Σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους. ἡ δὲ ἀφρων κα-
2 τέκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. * ὁ πορνώμενος ὀρθῶς φοβεῖται
τὸν κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀπμασθήσεται.

3 * ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὑβρεως, χεῖλη δὲ ὁ-
4 φῶν φυλάσσει αὐτὸς. * ἔμῃ εἰσι βόες, φάτναι καθαραί, &
5 δεπολλὰ ἡνιήματα φθνευρὸς βοῶς ἰσχύς. * μάρτυς πιστὸς

6 ἐψύδεται. ἐκκαίει δὲ ψυδὴ μάρτυς ἀδίκος. * ζητήσεις ὁ-
7 φίαν πρὸς κακοῖς & ἐχθρήσεις, αἰδήσεις δὲ πρὸς φρο-
8 νοῖς διχρήεις. * πᾶντα ἐναντία δυνάμει ἀφροσύνῃ, ὅπλα δὲ αἰ-
9 δήσεως χεῖλη ὁφεί. * ὁφεία πανέργων ἐπιγνώσεται

10 τὰς ὁδούς αὐτῶν, δύσσοι δὲ ἀφρόνων ἐν πλανῇ. * οἰκίαν πα-
11 ρανόμων ὁφείλῃσι καθαρισμόν, οἰκίαν δὲ δικαίων δε-
12 καί. * καρδία δυνάμει αἰσθητικῇ λυπηρὴ ψυχῇ αὐτοῦ.

13 ὅταν δὲ διφραίνῃται ἐκ ἐπιμίγνυται ὑβρεῖ.
14 * οἰκίαν ἀσεβῶν ἀφανισθήσεται, σκηνὰ δὲ κατερθέντων
15 στήσονται. * ἔστιν ὁδὸς ἡ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι πρὸς ἀνθρώποις·
16 τὰ δὲ τελουταῖα αὐτῆς ἐρχεται εἰς πυθμῆρα ἄδου.

17 * ἐν διφροσύνῃς ἐπερσμίγνυται λύπη, τελουταῖα
18 δὲ χαρᾶς εἰς πένθος ἐρχεται. * τῶν ἐαυτοῦ ὁδῶν πληθή-
19 σεται θρασυκαρδίας, ὅσοι δὲ τῶν διδουσιμάτων αὐτοῦ δυνὴρ
20 ἀγαθός. * ἀκακὸς πιστεύει πᾶσι λόγῳ, πανούργος δὲ

21 ἐρχεται εἰς μεθύσιον. * ὁφός φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ
22 κακοῦ· ὁ δὲ ἀφρων ἐαυτοῦ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

23 * ὁξύθυμος πείσσει μετ' ἀβεβλίας, δυνὴρ δὲ φρονη-
24 πολλαὶ ὑποφύει. * μεροδύται ἀφροσύνες κακίαν, &
25 δὲ πανούργοι κρατήσουσιν αἰσθησεως.

26 * ὁλωθήσονται κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, & ἀσεβεῖς θερα-
27 πύσονται θύρας δικαίων. * φίλοι μισήσονται φίλους πτω-
28 χῆς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Qui ambulat cum sapientibus, sapiens erit; & qui habet societatem cum stultis, malum erit ei. 22 Peccatores persequetur malum: iusti verò retribuentur bona. 23 Vir bonus hereditare facit filios filiorū suorū, & seruatur iusto diuitiæ peccatoris. 24 Multus cibus euenit pauperi, & est qui præter ius mortem appetit. 25 Qui prohibet virgam suam, odit filium suum; & qui diligit illum, manē quæret ei eruditionem. 26 Iustus comedit & satiatur anima eius, & venter impiorum indigebit.

CAP. XIII.

1 Qui sapiens est in mulieribus, edificat domum suam; & stulta manibus suis destruit eam. 2 Qui ambulat in rectitudine, timet Deum; & qui calūniator est in via sua, contemnit eum. 3 In ore stulti virga & tribulatio: & labia sapientum custodiunt eos. 4 Vbi non sunt boues, præsepia munda sunt, & multitudo frugum in fortitudine bouis. 5 Testis fidelis non mentitur; & qui loquitur mendacium, testis detractor est. 6 Quærit derisor sapientiam, & non adest; & scientia prudenti vilescit. 7 Vade per viam aliam à facie stulti, quia in labiis eius non est scientia. 8 Sapientia callidi intelligentia est via suæ: & stulticia stultorum fraudulenta. 9 Stulti ponunt comparationes in peccato, & inter rectos est beneplacitum. 10 Cor nouit amaritudinem animæ suæ, & in gaudio eius non miscbitur extraneus.

11 Domus impiorum destruetur, & tabernaculum rectorum germinabit. 12 Est via quam putant filij hominis esse rectam; & finis eius est via mortis. 13 Etiam in risu dolet cor, & finis lætitiæ mæror. 14 Viis suis satiabitur qui est euandus corde suo, & vir bonus satiabitur timore suo. 15 Insipiens credit omni verbo, & callidus attendit ad bonum suum. 16 Sapiens timet & declinat à malo: & stultus feruet in stultitia, & confidit in ea. 17 Qui præceptus est in spiritu suo, reputatur stultus, & odio prosequitur differentem consilium suū. 18 Hereditabunt insipientes stultitiam, & corona astutorum est scientia. 19 Corruunt impij coram bonis, & impij obstupescunt in portis iustorum. 20 Et socio suo odiosus est pauper, & amici diuitis multi sunt.

בז-לרעהו חוטא ומחונן עניים אשדיו :
 הלוא יתעו חרשי רע וחסר ואמת חרשי טוב :
 בכל-עצב יהיה מור-ודבר שפתים אך
 למחסור :
 עטרת חכמים עשרם אולת בסילים
 אולת :
 מציל נפשות עד אמת ויפח בזבים מרמה :
 ביראת יהוה מבטח-עז ולבניו יהיה מחסור :
 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מור :
 ברב-עם הדרת-מלך וכאפס לאם מחתרת
 ריון :
 אך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת :
 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה :
 עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון :
 ברעתו ידחה רשע וחסר-במותו צדיק :
 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב בסילים תודע :
 צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת :
 רצון מלך לעבד משביל ועברתו תהיה מביש :

טו

מענה-דרך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-אף :
 לשון חכמים תיטיב דעת ופי בסילים יביע
 אולת :
 בכל-מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים :
 מרפא לשון עץ חיים וסלה בה שבר ברוח :
 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תבחת יערם :
 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת :
 שפתי חכמים יזרו דעת ולב בסילים לא-כן :
 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו :
 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב :

21 *Quid despicit proximum suum, peccat, qui autem miseretur pauperis, beatus erit.
 22 *Errant qui operantur malum, misericordia & veritas præparant bona.
 23 *In omni opere erit abundantia: vbi autē sunt verba plurima, ibi frequenter egestas.
 24 *Corona sapientum diuitiæ eorum, 25 faruitas stultorū imprudentia. *Liberat animas testis fidelis, & profert mendacia versipellis.
 26 *In timore Domini fiducia fortitudinis, & filiis eius erit spes.
 27 *Timor Dñi fons vitæ, vt declinet à ruina mortis.
 28 *In multitudine populi dignitas regis, & in paucitate plebis ignominia principis.
 29 *Qui patiens est, multa gubernatur sapientia; qui autem impatiens est, exaltat stultitiam.
 30 *Vita carniū sanitas cordis, putredo ofsium inuidia.
 31 *Qui calumniatur egentē, exprobrat factori eius: honorat autē eum qui miseretur pauperis.
 32 *In malitia sua repelletur impius, sperat autem iustus in morte sua.
 33 *In corde prudentis requiescit sapiētia, & indoctos quosque erudiet.
 34 *Iustitia eleuat gentē, miseros autem facit populos peccatum.
 35 *Acceptus est regi minister intelligens, iracundiam eius inutilis sustinebit.

CAP. XV.

1 **R**Esponsio mollis frangit iram, sermo durus suscitatur furorem. *Lingua sapientum ornat scientiam, os stultorū ebullit stultitiam.
 2 *In omni loco oculi Domini contemplantur bonos & malos.
 3 *Lingua placabilis lignum vitæ, quæ autem immoderata est, conteret spiritum.
 4 *Stultus irridet disciplinam patris sui, qui autem custodit increpationes, astutior fiet.
 5 *Domus iusti plurima fortitudo, & in fructibus impij cõturbatio.
 6 *Labia sapientū disseminabunt scientiam, cor stultorum dissimile erit.
 7 *Victimæ impiorū abominabiles Dño, vota iustorum placabilia.
 8 *Abominatio est Dño via impij: qui sequitur iustitiam, diligitur ab eo.

תרגום

21 חסידא שמיט לחרבה ומן דיהב למסכנא טובותי :
 22 חסידא לך יהוה לך יתנא וספונא יחירא לחרבנא :
 23 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 24 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 25 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 26 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 27 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 28 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 29 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 30 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 31 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 32 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 33 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 34 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :
 35 חסידא דקשטא ודמלל כדבונא רמא הוא :

* Qui inhonorat pauperes, peccat; qui miseratur autem mendicos, beatus. * Errantes fabricant mala, misericordiam autem & veritatem operantur boni. Non sciunt misericordiam & fidem fabricatores malorum, eleemosynæ autem & fides apud fabricatores bonos.

* In omni sollicito inest abundantia, at dulcis & carens dolore in egestate erit. * Corona sapientum diuitiæ eorum, at conuersatio stultorum mala. * Liberabit malorum animam testis fidelis, accendit autem mendacem dolosus.

* In timore Domini spes fortitudinis, at filiis eius relinquet firmamentum. * Præceptum Domini fons vitæ, facit autem declinare à laqueo mortis. * In multa gente gloria regis: in autem defectu plebis contritio principis.

* Patiens vir multus in prudentia, at impatiens fortis stultus. * Mansuetus vir cordis medicus, tinea autem ossium cor sensitium.

* Qui calumniatur egentem, irritat illum qui fecit eum, at honorans illum miseretur mendici.

* In malitia sua expelletur impius, confidens in sanctitati iustus. * In corde bono viri requiescet sapientia, in autem corde stultorum non agnoscitur. * Iustitia eleuat gentem, diminuunt autem tribus peccata. * Acceptus regi minister intelligens, at sua agilitate tollit ignominiam, ira perdit & prudentes.

CAP. XV.

Responsio autem submissa auertit iram, sermo vero tristis suscitatur iras. * Lingua sapientium bona scit, os autem stultorum nunciat mala. * In omni loco oculi Domini contemplantur malos & bonos. * Sanitas lingue arbor vitæ: at custodiens eam replebitur spiritu. * Stultus deridet disciplinam patris: qui autem custodit præcepta, astutior. In abundanti iustitia fortitudo multa, at impij radicatus de terra peribunt. * Domibus iustorum fortitudo multa, fructus autem impiorum peribunt. * Labia sapientium ligata sunt senectuti, corda autem stultorum non secuta. * Victimæ impiorum abominatio Domino, vota autem recte agentium acceptabilia apud eum. * Abominatio Domino via impij: sequentes iustitiam diligit.

* ὁ ἀπμάζων πένητας αἰμαρτῶσι, ἐλεῶν δὲ πτωχὸς μακαρίστος. * πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, ἐλεῶν δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί. ὅς ἐστι πένητας ἐλεῶν καὶ πίστιν ἰσχυρὸς κακῶν. ἐλεημοσύνη δὲ πίστεως ὡς ἀτέκτο-
* σιν ἀγαθοῖς. * ἐν παντὶ μερομνάδι εἴςτι πειρασόν, ὃ δὲ ἡδύς ἐστι δούλου ἐν ἐνδοξείᾳ ἔσται. * σέφανος ὁφθαλμῶν πλῆθος αὐτῶν ἢ δὲ διατελεθῇ ἀφρόνων κακῇ. * ῥύσεται κακῶν ψυχῶν μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψυδὴν δόλιος.
* ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ κα-
* ταλείπει ἔρεσμα. * πρὸς αἵμα κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.
* ἐν πολλῷ ἔσται δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείπει λαὸς συντριβὴ δυνάστεως. * μακρόθυμος δούλος πολὺς ἐν φρονήσει, ὃ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρὸς ἀφρων.
* πρᾶνθυμος δούλος καρδίας ἰατροῦ, σὺν δὲ ὁσέων καρ-
* δία αἰδομένη. * ὁ συκοφάντης πάντων πένητας παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὃ δὲ πρὸς αὐτόν ἐλεεῖ πτωχόν.
* ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπώδησεται ἀσεβής. ὁ πεποιοῦνς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. * ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς δὲ ἀπώσεται ὁφθαλμοῦ, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων δὲ διαγινώ-
* σκεται. * δικαιοσύνη ὑψοῖ ἐν ᾧ, ἐλασσονοῦσι δὲ φυ-
* λὰς αἰμαρτίας.
* δεκτὸς βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς νοήμων, τῇ δὲ ἐαυτοῦ δὲ σφο-
* φία ἀφαιρεῖ ἀπὸ μίαν, ὅργην δὲ πολλὰς ἐκ φρονίμων.

16

* Απόκρισις δὲ ὑποπίπσας ἀποσρέφει θυμόν, λό-
* γος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάν. * γλώσσα ὁφθαλμῶν κα-
* λὰ ἔστι, στόμα δὲ ἀφρόνων δὲ ἀγέλλει κακά.
* ἐν παντὶ ὅπου ὁφθαλμοὶ κυρίου, σκοποῦσι κακὸς
* τε καὶ ἀγαθός. * ἰσχυρὸς γλώσσῃς δὲ ἐνδόνος ζωῆς, ὃ δὲ
* συντηρῶν αὐτὴν πληροῖ ἑαυτοῦ πνέματος. * ἀφρων μυ-
* κληρίζει παιδείαν πατρός. ὃ δὲ φυλάσων ἐντολὰς, πα-
* νερότερος. ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχυρὸς πολλή, ὃ δὲ
* ἀσεβὴς ὁλόρριζος ἐκ γῆς ὀλοῦν. * οἰκοῖς δικαίων ἰσχυρὸς
* πολλή, καρπὸς δὲ ἀσεβῶν δὲ πολὺς. * χεῖλη ὁφθαλμῶν δὲ
* αἰδομένη, καρδία δὲ ἀφρόνων ὅς ἐστι ἀσφαλῆς.
* θυσιὰ ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ, δίκαιος δὲ κα-
* τὰ θυσιῶν δεκτὸς παρὰ αὐτόν. * βδέλυγμα κυρίῳ
* ὁδοὶ ἀσεβοῦς διώκοντος δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Contemnit socium suum peccator: & qui dat pauperi, beatus est. * Peruersi errant qui cogitant malum: misericordia autem & veritas erit his qui cogitant bona. * In omni quod sollicitum te facit, erit tibi commodum, & labia superflua in egestate erunt.
* Corona sapientum diuitiæ eorum, & decus stultorum stultitia illorum. * Liberat animas testis veritatis, & qui loquitur mendacium, dolosus est. * Timor Dei est fiducia fortitudinis, & filiis eius erit protectio. * Timor Dei est fons vitæ, ad declinandū à laqueo mortis.
* In multitudine populi decor est regis: & quando minuitur populus, conteritur gubernator eius.
* Qui longanimis est, multæ prudentiæ est, & qui præcepta sunt in spiritu suo, multiplicat stultitiam. * Qui diuidit iram cordis sui, medicina est carni eius: & sicut putredo in ligno fortis est, sic & inuidia in ossibus. * Qui opprimit pauperem, opprobrium facit animæ suæ: & qui miseretur patientis iniuriam, ipsum honorat. * In malitia sua repellitur impius, & qui sperat quod sit moriturus, iustus est.
* In corde intelligentis moratur sapientia, & in medio stultorum cognoscitur stultitia. * Iustitia exaltat gentem, & op-
* probrium populi peccatum est. * Voluntas regis in seruo intelligenti est, & in offensa eius confundetur.

CAP. XV.

Sermo mollis auertit iram, & sermo durus suscitatur furorem. * Lingua sapientum ornat scientiam, & os stultorum eructat stultitiam. * In omni loco oculi Domini vident bonos & malos. * Medicina lingue est lignum vitæ, & qui comedit ex eo, de fructibus eius satiabitur.
* Stultus reprobatur disciplinā patris sui: & qui sibi canet eius increpatione, callidus est. * In domo iusti virtus maxima est, & fructus im-
* piorum conturbabitur. * Labia sapientum notam faciunt scientiam, & cor stultorum non est ita. * Sacrificia stultorum abominatio est Dei, & in oratione rectorum placabitur. * Abominatur Deus viam impij, & qui sequitur iustitiam, diligitur.

* מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות :
 * שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבורת בני-
 אדם :

* לא יאהב לץ הוכח לו אל-חכמים לא ילך :
 * לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה :
 * לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת :
 * כל-ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד :
 * טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומחומה בו :
 * טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס
 ושנאה בו :

* איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט
 ריב :

* דרך עצל במשכרת חרד וארח ישרים סללה :
 * בן חכם ישמח אב ובסיל אדם בזה אמו :
 * אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר-
 לבת :

* הפר מחשבות באין סוד וכרב יועצים תקום :
 * שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מרה-
 טוב :

* ארח חיים למעלה למשכיל למען סוד משאול
 מטרה :

* בית גאים יסחיהוה ויצב גבול אלמנה :
 * תועבת יהוה מחשבת רע וטהרים אמרי-
 נעים :

* עבר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחירה :
 * לב צדיק ירחיק רעה לעגור ופי רשעים יביע
 רעור :

* רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע :
 * מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן-
 עצים :

10 * Doctrina mala deferentium viam: qui increpationes odit, morietur.

11 * Infernus & perditio coram Domino, quanto magis corda filiorum hominum.

12 * Non amat pestilens eum qui se corripit, nec ad sapientes graditur.

13 * Cor gaudes exhilarat faciem, in moerore animi deiicitur spiritus.

14 * Cor sapiens quærit doctrinam, & os stultorum pascitur imperitia.

15 * Omnes dies pauperis mali, secura mens quasi iuge conuiuium.

16 * Melius est parum cum timore Domini, quàm thesauri magni & insatiabiles.

17 * Melius est vocari ad olera cū charitate, quàm ad vitulum faginatū cum odio.

18 * Vir iracundus prouocat rixas: qui patiens est, mitigat fuscitatas.

19 * Iter pigrorum quasi sepes spinarū, via iustorum absque offendiculo.

20 * Filius sapiens lætificat patrem, & stultus homo despicit matrem suam.

21 * Stultitia gaudium stulto, & vir prudens dirigit gressus suos.

22 * Dissipantur cogitationes absque consilio; vbi verò sunt plures consiliarij, confirmantur.

23 * Lætatur homo in sententia oris sui, & sermo opportunus est optimus.

24 * Semita vitæ super eruditum, vt declinet de inferno nouissimo.

25 * Domum superbiorum demolietur Dominus, & firmos faciet terminos viduæ.

26 * Abominatio Domini cogitationes malæ, & purus sermo pulcherrimus.

27 * Conturbat domum suam qui sectatur auaritiā: qui autem odit munera, viuēt.

28 * Mens iusti meditabitur sapientiā, os impiorum redundat malis.

29 * Longè est Dominus ab impiis, & orationes iustorum exaudiet.

30 * Lux oculorum lætificat animam, fama bona impinguat ossa.

תרגום

10 * מרדיתא רבישא מסעיא ארחא ומן דסני מכסותא ימות :
 11 * לא רחם מסקנא מן דמכסם לה ולות חכמי לא אול :
 12 * לבא דמתבון בעי ידעיתא ופמהון דסכלי שטיותא :
 13 * טב קריל ברחליתא דאלהא מן סמתא דורבתא ועאתא בהן :
 14 * גברא חמתנא מגרי תגרא וגגיר רוחא מרעד היתא :
 15 * גברא חכמא יחרי לאכוי וגברא סכלא משיט אמה :
 16 * בטולא דמחשבתא תיר דלית רזא וגסגסא דאלין דמתמלכין עצתא הקום :
 17 * חדותא לגברא במלתא דפמה ומלתא בעדנא סגו טכא :
 18 * ביתא דגיתנא נסטר אלהא ויעתר החומא דארמלתא :
 19 * מרחקתא דאלהא מחשבתא בישתא ורכין מלי בסיתא :
 20 * לבא דצירקא יאני בחימתא ופמהון דרשיעי מביע בישתא :
 21 * נהורא דעיני סחרי לבא שמעתא טכא מרחנא גרמא :
 22 * שיוול ואבדנא קדם אלהא אף לבי בר נשא :
 23 * לבא חדותא משפר אפי ובכביא דלבא רוחא מסכתא :
 24 * כל יומי דמסכנא בישין ומן דטב לבה משקנא תדירא :
 25 * טכא שרותא דירקא ורחמיתא תמן מן חורי מפטמי בסניאתא :
 26 * ארחאון דעטלי קרצובי וכובי וארחא תרצי שפיא :
 27 * שטיותא חדותא היא לחסיר לבא וגברא דמתבון תרצות מחרך :
 28 * ארחא דתיי מעליא לסכלתנא דנסטא מן שיוול תחתיתא :
 29 * מוכר ביתא מכנש ממון דשקר ודסני מוהביתא דמגן יחי :
 30 * רחיק הוא אלהא דרשיעי וצלותהון דצדיקי ישמע :

* Disciplina innocentis cognoscitur à trāseun-
tibus; qui autem odiunt increpationes, moriun-
tur turpiter. * Infernus & perditio manife-
sta apud Dominū, quomodo non & corda homi-
num? * Non amabit indoctus corripientes se:
cum autem sapientibus non conuersabitur.

* Corde gaudente facies viret, in autē mero-
ribus existente, tristis incedit. * Cor rectū que-
rit sensum, os autē ineruditorū cognoscet mala.

* Omni tempore oculi malorū suscipiunt ma-
la, at boni quiescunt semper. * Melius parua

pars cum timore Domini, quā thesauri magni
cum intrepiditate. * Melior vocatio ad conui-
uium olerū ad amicitiam & gratiam, quā ap-
positio vitulorum cum inimicitia. * Vir ira-

cundus preparat rixas, patiens autem & futu-
ram mitigat. Patiens vir extinguet iudicia, at
impius suscitāt magis. * Via pigrorum strata

spinis, at virilium trita. * Filius sapiens lati-
ficat patrem, filius autem stultus subsannat ma-
trem suam. * Amentis semita indigentes men-

te, vir autē prudens dirigens ambulat. * Diffe-
runt cogitationes nō honorantes concilia, in autē

cordibus consiliantū manebit consilium. * Non
obediet malus illi, neque dicet opportunum quid

& bonum communi. * Via vitæ cogitationes
prudētis, ut cūm declinauerit ex inferno, saluus

fit. * Domus iniuriosorum demolitur Domi-
nus, firmavit autē terminū viduæ. * Abomi-

natio Domino cogitatio iniusta, castorum autem
verba casta. * Perdit seipsum munerū acceptor:
at odio habēs donorum captiones, saluatur. Elee-

mosynis & fide purgantur peccata, at timore
Domini declinat omnis à malo. * Corda iu-

storum meditantur fidem, os autem impiorum
respondet mala. Acceptabiles apud Dominum

via virorum iustorum, per autem eos & ini-
mici amici fiunt. * Longè abest Deus ab im-

piis, orationes autem iustorum audit. Melior
pauca acceptio cū iustitia quā multa germina

cum iniustitia. Cor viri cogitet iusta, ut à Deo
dirigantur gressus eius.

* Contemplans oculus bona latificat cor: fa-
ma autem bona impinguat ossa.

* παιδεία ἀκάκῃ γνωρίζῃ ὑπὸ τῶν παριόντων. & ὁ
μισθὸς ἐλέγχος τελευτῶν αἰχρῶς. * ἄδης ἔσθ' ἀπώλεια

φθνεῖς πρὸς τὴν κυρίαν πᾶς ἐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀν-
θρώπων; * ὅκ' ἀπαθήσει ἀπαιδύτος ὅτ' ἐλέγχοντας

αὐτόν, μὴ ὁ θῶν ἐχὶ οὐμιλήσει. * καρδίας δὲ φραινο-
μήνης πρὸς ὥπον θάλλει, ἐν ᾧ λύπαις ἔσθ' οὐκ ἔρωπάζει.

* καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθῆσιν, σῶμα δὲ ἀπαιδύτων
γνώσκει κακά. * πάντα τὸν χρόνον & ὁφθαλμοὶ τῶν

κακῶν περιστρέχονται κακά, & ὁ ἀγαθὸς ἡσυχάζουσι
διαπαντὸς. * κρείσσον μικρὰ μερὶς μὴ φόβος κυρίου, ἢ

θησαυροὶ μεγάλοι μὴ ἀφοβίας. * κρείσσων ἔσθ' οὐκ
μὸς λαχόντων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ πρὸς ἀθέτους μό-

χων μὴ ἐχθρας. * δυνὴρ θυμώδης πρὸς ἀσκήσας μά-
χας, μακρόθυμος ὁ καὶ τὴν μέλλουσιν καταπραΰνει.

μακρόθυμος δυνὴρ κατὰ σέβας κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐλείξει
μᾶλλον. * ὁδοὶ ἀεργῶν ἐσθ' ὁμιλία ἀκρόβυτος, αἱ δὲ τῶν

δυνάμεων τετραμμένα. * ὕψος θῶρος δὲ φραίνει πατέρας,
ὕψος δὲ ἀφρων μυκτηρίζει μητέρας αὐτῶν. * δυνότης τρι-

βοὶ ἐν δόξῃ φρονῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατὰ δυνάμειν πο-
ρεύεται. * ὑπερτίθενται λογισμοὶ & μὴ πινάντες

συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βελουομένων μενεῖ βελή.
* ἐμὴ ὑπακῆσι ὁ κακὸς αὐτῇ, ἔσθ' ἐμὴ εἴπη καίριον τι

καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. * ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ,
ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδ' σωθῇ.

* οἶκος ὑβριστῶν καταπαύει κύριος, ἐσθ' ὅτε δὲ ὅριον χή-
ρας. * βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἀδίκος, ἀγνῶν δὲ

ρήσεις σεμναί. * ἔξολυσιν ἑαυτὸν ὁ δολωρ γλήπτης, ὁ δὲ
μισῶν δώρων λήψας σώζεται. ἐλεημοσυνῶν ἔσθ' πίσεις

δοκοκαταίρυνται ἀμαρτίαι, τὰ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλί-
νει πᾶς ὑπὸ κακοῦ. * καρδία δικαίων μελετᾷ πί-

σεις, σῶμα δὲ ἀσεβῶν δοποκρίνεται κακά. δεκταὶ πρὸς κυ-
ρίῳ ὁδοὶ δυνάμεων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ ἐχθρὸς φί-

λοι γίνονται. * μακρόθυμὸς ἀπέχει ὁ θεὸς ὑπὸ ἀσεβῶν,
δύχαις δὲ δικαίων ὑπακῆει. κρείσσων ὁ λίγη λήψις μὴ

δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γυνήματα μὴ ἀδικίας. καρδία
δυνάμει λογίζεται δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ

τὰ διαβήματα αὐτῶν. * θεωρῶν ὁφθαλμὸς καλὰ δὲ φραίνει καρδίαν, φήμη δὲ
ἀγαθὴ παίει ὅσα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁰ Disciplina mali hominis errare facit viam suam, & qui odit increpationem, morietur. ¹¹ Infernus & perditio coram Deo, quanto magis corda filiorum hominis! ¹² Non diligit derisor eum qui se corripit, & ad sapientes non graditur.

¹³ Cor gaudens exhilarat faciem, & in dolore cordis spiritus deiicitur. ¹⁴ Cor intelligentis querit scientiam, & os stultorum stultitiam. ¹⁵ Omnes dies pauperis, mali sunt; & eius hilaris est animus, conuiuium est continuum.

¹⁶ Melius est parum in timore Dei, quā thesauri multiplicationis, in quibus est turbatio. ¹⁷ Melius est prandium oleris ubi est charitas, quā boues pingues cum odio.

¹⁸ Vir iracundiae prouocat rixas: & qui longanimis est, extinguit litem. ¹⁹ Filius sapiens latificat patrem, & stultus homo con-

temnit matrem suam. ²⁰ Stultitia gaudium est carenti corde, & vir prudens recte graditur.

²¹ Dissipantur cogitationes ubi non est secretum, & in multitudine consiliariorum, consilium confirmatur. ²² Gaudium est viro in verbo oris sui, & verbum in tempore suo valde bonum est.

²³ Semita vitæ est sursum intelligenti, ut declinet ab inferno inferiori. ²⁴ Domum superborum demolietur Deus, & statuet terminum viduæ.

²⁵ Abominatio est Dei cogitatio maligna, & puri sermones suaves sunt. ²⁶ Perdit domum suam, qui congregat mammonam iniquitatis: & qui odit munus gratis, viuet.

²⁷ Cor iusti meditatur in fide, & os impiorum eructat malum. ²⁸ Longè est Deus ab impiis, & orationem iustorum exaudiet.

²⁹ Lux oculorum latificat cor: fama bona impinguat ossa.

אֵזֶן שִׁמְעֵת תּוֹכַחַת חַיִּים בְּקֶרֶב חֲכָמִים תִּלְוֶן :
פֹּרַע מוֹסֵר מוֹאֵס נַפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנֶה לֵב :
יֵרָאֵת יְהוָה מוֹסֵר חֲכָמָה וּלְפָנָי כְּבוֹד עֲנוּהָ :

י

לְאָדָם מַעֲרִכֵי לֵב וּמִי־הוֹרָא מַעֲנִי לְשׁוֹן :
כָּל־דְּרָכֵי־אִישׁ יוֹד כְּעִינָיו וְתִכְן רוּחוֹת יְהוָה :
גַּל אֶל־יְהוָה מַעֲשֵׂיךָ וַיְכַנּוּ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ :
כָּל־פֶּעַל יְהוָה לִמְעַנְהוּ וְגַם־דָּשַׁע לְיוֹם־רָעוֹה :
תּוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־גִּבְהַ לֵּב יָד לִידֹד לֹא יִנְקָה :
בְּחָסֵד וְאַמֶּת יִכַּפֵּר עוֹן וּבִירְאָתָא יְהוָה סוּר מֵרַע :
בְּרָצוֹת יְהוָה דְּרָכֵי־אִישׁ גַּם־אִוִּיבֵיו יִשְׁלַם אֹתוֹ :
טוֹב־מַעַט בְּצִדְקָה מֵרַב תְּבוֹאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט :
לֵב־אָדָם יִחַשֵׁב דְּרָכֹו וְיִהְיֶה יָכִין צִעְדֹו :
קָסֶם עַל־שִׁפְתֵי־מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעַל־פִּיו :
פֶּלֶס וּמֵאֲזָנֵי מִשְׁפָּט לִיהוָה מַעֲשֵׂהוּ כָל־אֲבִנֵי־

כִּים :

תּוֹעֲבַת מַלְכִים עֲשׂוֹת רָשָׁעִי בְּצִדְקָה יִבּוֹן כְּסֵא :
רָצוֹן מַלְכִים שִׁפְתֵי־צֶדֶק וְדִבְרֵי יִשְׁרָיִם יֵאָהֵב :
חֶמֶת־מֶלֶךְ מִלֵּאכֵי־מוֹת וְאִישׁ חֶסֶד יִכַּפְּרֶנּוּה :
בְּאוֹר־פָּנָי־מֶלֶךְ חַיִּים וְרָצוֹנוֹ כְּעֵב מֶלֶךְ־קוֹשׁ :
קִנְיַת־חֲכָמָה מֵרַב טוֹב מִחֲרוֹץ וּקְנוֹת־בִּינָה

נִבְחַר מִכֶּסֶף :

מִסֵּלֶת יִשְׂרָיִם סוּר מֵרַע שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ נֹצֵר דְּרָכֹו :
לְפָנָי שֹׁבֵר גֵּאוֹן וּלְפָנָי כְּשִׁלּוֹן גִּבְהַ רוּחַ :
טוֹב שִׁפְל־רוּחַ אֶת־עֲנִיִּים מִחֶלֶק שִׁלָּל אֶרֶץ־

גֵּאִים :

מִשְׁכִּיל עַל־דִּבְרֵי יִמְצֵא טוֹב וּבוֹטַח בִּיהוָה
אֲשֶׁר־יִו :

לֶחֶם־לֵב יִקְרָא נִבּוֹן וּמִתֵּק שִׁפְתֵי יִסִּיף לֶקַח :

31 * Auris quæ audit increpationes vitæ,
32 in medio sapientū comorabitur. * Qui
32 abiicit disciplinā, despicit animā suā: qui
33 autē acquiescit increpationibus, possessor
33 est cordis. * Timor Dñi disciplina sapien-
tiæ, & gloriam præcedit humilitas.

CAP. XVI.

1 Hominis est animū præparare, & Dñi
2 gubernare linguam. * Omnes viæ ho-
3 minis patent oculis eius: spiritū ponde-
4 iator est Dñs. * Reuela Dño opera tua, &
5 dirigentur cogitationes tuæ. * Vniuersa
6 propter semetipsum operatus est Domi-
7 nus, impium quoque ad diem malum.
8 * Abominatio Domini est omnis arro-
9 gans: etiam si manus ad manum fuerit, nō
10 est innocens. * Misericordia & veritate
11 redimitur iniquitas, & in timore Dñi de-
12 clinatur à malo. * Cū placuerint Dño
13 viæ hominis, inimicos quoque eius con-
14 uertet ad pacem. * Melius est parum cum
15 iustitia, quā multi fructus cū iniquitate.
16 * Cor hominis disponit viam suā, sed
17 Dñi est dirigere gressus eius. * Diuinitio
18 in labiis regis, in iudicio non errabit os
19 eius. * Pondus & statera iudicia Dñi sunt,
20 & opera eius omnes lapides sacculi.
21 * Abominabiles regi qui agunt impiè;
22 quoniā iustitia firmabitur solium. * Vo-
23 luntas regū labia iusta: qui recta loquitur,
24 diligitur. * Indignatio regis nunciij mor-
25 tis, & vir sapiens placabit eū. * In hilaritate
26 vultus regis vita, & clemētia eius quasi im-
27 ber serotinus. * Posside sapientiā, quia auro
28 melior est: & acquire prudentiā, quia pre-
29 ciosior est argento. * Semita iustorū decli-
30 nat mala: custos animæ suæ seruat viam
31 suā. * Contritiōe præcedit supbia, & ante
32 ruinā exaltabitur spiritus. * Melius humi-
33 liaricū mitibus, quā diuidere spolia cū
34 superbis. * Eruditus in verbo reperiet bo-
35 na: qui sperat in Dño, beatus est. * Qui sa-
36 piens est corde, appellabitur prudens: &
37 qui dulcis eloquio, maiora reperiet.

תרגום

31 * אָזְנָא דְּשִׁמְעָא מִכְּסֻנוֹתָא דְּחַיִּים בִּינָה דְּחֲכָמִים תְּבִיחַת :
32 * דְּחִלְתָּא דִּינִי מִרְרוּתָא דְּחֲכָמָא וּמִן דְּמִתְקִיר יִתְּוִי עֲנָן :
32 * סָן כִּרְנֵשׁ תְּרַעֲיָתָא דְּלֵבָא וּמִן יוֹי מִסְּלָלָא דְּלִשְׁנָא :
33 * גַּל לְאֵלֹהִים עוֹבֵדֵךְ וּמִתְקַנֵּן מִחֲשַׁבְתֶּךָ :
33 * דְּאֵלֹהִים כָּל־דְּרָם בְּלִפְנֵי מִן בִּישְׁתָּא לֹא נִדְּבִי :
33 * אֵלֹהִים בְּאֶרְצָתָה דְּגִבְרָא וְאִף לְבַעֲלֵי דְּכַבּוּי נִשְׁלַם לָהּ :
33 * מִחֲשַׁבְתֶּךָ אֶרְצָתָה וְאֵלֹהִים מִתְקַן הִלְכָתָהּ :
33 * דְּלֵבָא וְעִבְדֵי כִלְהוֹן מִחֲקִילֵי דְּקִשְׁטָא :
33 * מִחֲקָתָה דְּמִלְכִין דְּעִבְדִין רָשָׁעָא מִטּוֹל דְּבִצְדָקוּתָא חֲקִין כְּרִסְיָא :
33 * מִחֲקָתָה דְּמִלְכָא מִלֵּאכֵי דְּמוֹתָא אֲנוּן וּגְבִרָא חֲכִימָא נִדְּעָכָה :
33 * בְּהוֹרָא דְּפִרְצוּתָה דְּמִלְכָא חַיִּי וְעִבְיָנָה חֲדָר עֲנָנָא בְּבִירֵיָתָהּ :
33 * דְּקִנְיַת חֲכָמָא טָבָא לָהּ מִן דְּהִבָּא סְנִינָא וּדְקִנְיַת בִּינָא טָב מִן סְנִינָא גִבְיָא :
33 * טָב הוּא שִׁפְל רוּחַ וְעֲנָנָא מִן הוּא דְּמִפְלָג עֲדִיתָא עִם גִּיּוֹתָנִי :
33 * חֲכָמִים לֵבָא יִתְקַרֵּי סְכִלְתָּא וְחִלְוִין שְׁפּוֹתָה מוֹסֵף אֶלְפָנָא :
33 * דְּמִסְכַּל בְּסִלְתָּא יִשְׁכִּיחַ טַבְחָא וּדְמִסְכַּר בְּאֵלֹהִים טוֹבוֹתָהּ :

* Qui expellit disciplinam, odit seipsum: at
seruans increpationes, diligit animam suam.

* Timor Domini disciplina & sapientia, &
principium gloria respondebit ei; præcedit au-
tem humiles gloria.

CAP. XVI.

Omnia opera humilis manifesta apud Deū,
at impij in die mala peribunt.

* Impurus apud Deum omnis excelsi cordis;
manui manus iniiciens iniuste, non erit innocēs.

* Finitium via bonæ facere iusta, acceptabi-
lia autem apud Deum potius quam maculare vi-
tutas.

* Querens Dominum inueniet cognitionem
cum iustitia: at recte querentes eum, inuenient
pacem.

* Omnia opera Domini cum iustitia, serua-
tur autem impius in diem malum.

* Diuinitio in labijs regis, in autem iudicio
non errabit os eius.

* Momentum statera iustitia apud Deum,
at opera eius statera iusta.

* Abominatio regi faciens mala; cum enim
iustitia præparatur solij principatus.

* Acceptabilia regi labia iusta; sermones autem rectos
diligit Dominus.

* Indignatio regis nuncius
mortis: vir autē sapiens placabit eum.

* In luce vite filius regis, at accepti ei quasi nubilum
serotinum.

* Nidi sapientiæ eligibiliores an-
ro: nidi autem prudentiæ eligibiliores super ar-
gentum.

* Semita vitæ declinant à malis,
longitudo autem vitæ via iustitiæ.

* Suscipiens disciplinam, in bonis erit: at custodiens incre-
pationes, sapiens erit.

* Qui custodit suas vias,
seruat suam animam; diligens autem vitam
suam, parcat ori suo.

* Ante contritionem præcedit superbia, an-
te autem ruinam immodestia.

* Melior mansuetus corde cum humilitate,
quam qui diuidit spolia cum iniuriantibus.

* Prudens in rebus inuentor bonorum; con-
fusus autem in Domino, beatus.

* Sapientes & prudentes malos appellant,
at dulces in sermone plura audient.

* ὅς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἑαυτόν. ὁ δὲ τηρῶν ἐ-
λέγχοις ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτῆς.

* φόβος κυρίου παιδεία ἐσθλὴ, καὶ ἀρχὴ δόξης
ἀποκλεισθεῖς αὐτῇ, ἀποπορεύεσθαι δὲ ταπεινοῖς δόξα.

15

* Πρώτα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανεροῦνται τῷ θεῷ.
ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.

* ἀκάθαρτος ὡς θεὸς πᾶς ὑψηλοκαρδίας· χειρὶ χεί-
ρας ἐμβαλὼν ἀδίκως ὅκ' ἀθωωθήσεται.

* ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ
ὡς θεὸς μάλλον ἢ θύειν θυσίας.

* ὁ ζητῶν τὸν κύριον διήσκει γνώσιν μὲν δικαιοσύνης· οἱ
δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν διήσκεισιν εἰρήνῃ.

* πρῶτα τὰ ἔργα κυρίου μὲν δικαιοσύνης, φυλάσσε-
ται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακῆς.

* μαντεῖον ἔπι χεῖλεσι βασιλέως, ἐν ᾧ κρίσει ἔμνη
πληρηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.

* ῥοπή ζυγοῦ δικαιοσύνης
ὡς θεὸς, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ εὐθιμὰ δίκαια.

* βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιών κακά, μὲν γὰρ δικαιο-
σύνης ἐτιμάζεται ἔνθα δὲ ἀρχῆς.

* δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια, λόγος δὲ ὀρθὸς ἀγα-
πᾶ ὁ κύριος.

* θυμὸς βασιλέως ἀγγελῶν θανάτου,
δυνὴρ δὲ θεοῦ ἐξιδάσεται αὐτόν.

* ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς
βασιλέως, ὁ δὲ ἀποσπένδεται αὐτῷ ὡς νεφὲς ὁ ὑμῶν.

* νοσοῦναι ἐσθλὰς αἰρετώτεροι χεῖρες, νοσοῦναι δὲ φεθ-
νήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύριον.

* τρεῖς οἱ ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μήκ' ὁ δὲ βίου
ὁδοὶ δικαιοσύνης.

* ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς
ἔσται, ὁ δὲ φυλάσων ἐλέγχοις ἐφιδέσεται.

* ὁ φυ-
λάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδούς, τρεῖς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀγα-
πῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φέσεται στόματος αὐτοῦ.

* ἀποσωτηρίας ἡγεῖται ὕβρις, ἀπὸ δὲ πτώματος
κακοφροσύνη.

* κρείσσων πρᾶν θυμὸς μὲν ταπεινώσεως, ἢ ὅς διαβεῖ-
ται σὺν λαῷ μετὰ ὕβριτος.

* ζυνεὶς ἐν πρᾶγμασιν δίρετης ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ
ἐπὶ κυρίῳ μακαριστός.

* ὁ δὲ ἐσθλὸς καὶ ζυνεὸς φαύλοις καλοῦσιν, ὁ δὲ
γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκέσονται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Auris quæ audit increpationem vitæ, in medio sapientum cōmorabitur
& qui audit increpationem vitæ, possidet sapientiam.

CAP. XVI.

A B homine est consilium cordis, & à Domino sermo linguæ.

12 Reuelat Deo opera tua, & diriguntur cogitationes tuæ.

13 Abominatio Dei est omnis elatus corde: à malo non mundabitur.

14 Quando vult Deus viam viri, inimicos quoque

15 Cor filij hominis cogitat viam suam,

16 Pondus & statera recta à fa-

17 Indignatio regis angeli mortis sunt, & vir fa-

18 Qui possidet sapientiam,

19 Melior est humi-

20 Qui contēplatur in verbo, inueniet bona; & qui sperat in Deo,

21 Sapiens corde vocatur intelligens; & qui dulcis est labijs suis, addit disciplinam.

מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת :
לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסף לקח :
צוף דבש אמרי נעים מתוק לנפש ומרפא
לעצם :

יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות :
נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו :
איש בלי על כרה רעה ועל שפתיו באש צרבת :
איש תהפכות ישלח מדון ונרנן מפריד אלוה :
איש חכם יפתה רעהו ויחול יכו בדרך לא טוב :
עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו בללה
רעה :

עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא :
טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר :
בחק יוטל ארץ הגורל ומיהוה כל משפטו :

י

טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא וזכיריב :
עבד משכיל ימשול בבן מביש ובתוך אחים
יחלק נחלה :

מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבור יהוה :
מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על
לשון הור :

לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקר :
עטרת זקנים בני בניסות תפארת בניס אבתם :
לא נאווה לגבל שפת יתר אף כי לגדיב שפת

שקר :

אבן חן השחר בעיני בעליו אל כל אשר
יפגרו ישכיל :

מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד
אלוה :

²² * Fons vite eruditio possidentis, doctri-
²³ na stultorum fatuitas. * Cor sapientis eru-
dict os eius, & labiis eius addet gratiam.
²⁴ * Fauus mellis composita verba, dulcedo
²⁵ animæ & sanitas osium. * Est via quæ vi-
detur homini recta, & nouissima eius du-
cunt ad mortem.
²⁶ * Anima laborantis laborat sibi, quia
compulit eum os suum.
²⁷ * Vir insipiens fodit malum, & in labiis
²⁸ eius ignis ardescit. * Homo peruersus
fufcit lites, & verbosus separat principes.
²⁹ * Vir iniquus lactat amicum suum, &
ducit eum per viam non bonam.
³⁰ * Qui attonitis oculis cogitat praua,
mordens labia sua perficiet malum.
³¹ * Corona dignitatis senectus, quæ in
³² viis iustitiæ reperietur. * Melior est pa-
tiens viro forti; & qui dominatur animo
suo, expugnatore urbium.
³³ * Sortes mittuntur in sinu, sed à Domi-
no temperantur.

CAP. XVII.

¹ * Melior est buccella sicca cum gaudio,
quàm domus plena victimis cū iur-
gio. * Seruus sapiens dominabitur stul-
tis filiis, & inter fratres hæreditatem diui-
det. * Sicut igne probatur argentum &
aurum camino, ita corda probat Dñs.
⁴ * Malus obedit linguæ iniquæ, & fallax
obtemperat labiis mendacibus.
⁵ * Qui despicit pauperem, exprobrat fa-
ctori eius: & qui in ruina lætatur alterius,
non erit impunitus.
⁶ * Corona senum filij filiorum, & gloria
filiorum patres eorum.
⁷ * Non decent stultum verba compo-
sita, nec principem labium mentiens.
⁸ * Gemma gratissima expectatio præ-
stolantis; quocunque se vertit, prudenter
intelligit.
⁹ * Qui celat delictum, quærit amici-
tias; qui altero sermone repetit, separat fa-
deratos.

תרגום

²² טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא וזכיריב :
²³ עבד משכיל ימשול בבן מביש ובתוך אחים
יחלק נחלה :
²⁴ מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבור יהוה :
²⁵ מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על
לשון הור :
²⁶ לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקר :
²⁷ עטרת זקנים בני בניסות תפארת בניס אבתם :
²⁸ לא נאווה לגבל שפת יתר אף כי לגדיב שפת
שקר :
²⁹ אבן חן השחר בעיני בעליו אל כל אשר
יפגרו ישכיל :
³⁰ מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד
אלוה :
³¹ טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא וזכיריב :
³² עבד משכיל ימשול בבן מביש ובתוך אחים
יחלק נחלה :
³³ מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבור יהוה :
³⁴ מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על
לשון הור :
³⁵ לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקר :
³⁶ עטרת זקנים בני בניסות תפארת בניס אבתם :
³⁷ לא נאווה לגבל שפת יתר אף כי לגדיב שפת
שקר :
³⁸ אבן חן השחר בעיני בעליו אל כל אשר
יפגרו ישכיל :
³⁹ מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד
אלוה :

* Fons vitæ cogitatio possidentibus : disci-
plina autem stultorum mala. * Cor sapientis
considerabit quæ à proprio ore, in autem labiis
feret prudentiam. * Favi mellis sermones bo-
ni: dulcedo autem eorū sanitas animæ. * Sunt
viæ quæ videntur rectæ esse viro, tamen nouis-
sima earum respiciunt in profundum inferni.
* Vir in laboribus laborat sibi, & vim facit
sue perditioni: at peruersus in suo ore fert per-
ditionem. * Vir insipiens fodit sibi mala, in autē
suis labiis thesaurizat ignem. * Homo peruersus
immittit mala, & lucernā ardentē doli accen-
det malis, & diuidit amicos. * Vir iniquus
tentat amicos, & ducit eos per vias non bo-
nas. * Firmans oculos suos cogitat peruersa:
diffinit autem labiis suis omnia mala, hic fornax
est malitiæ. * Corona exultationis senectus,
in autem viis iustitiæ reperitur. * Melior
vir patiens forti, & vir prudentiam habens
agricola magno: at qui dominatur iræ, melior
comprehendente ciuitatē. * In sinus veniunt
omnia iustis, ab autem Domino omnia iusta.

CAP. XVII.

Melior buccella cū voluptate in pace, quàm
domus plena multis bonis & iniustis vi-
tiosis cum iurgio. * Seruus intelligens domi-
nabitur dominorū stultorum, in autē fratribus
diuidet partes. * Sicut probatur in camino
argentum & aurum, sic electa corda apud Do-
minum. * Malus obedit linguis iniquorum,
iniustus autem attendit labus mendacibus. Fi-
delis totus ornatus pecuniarum, at infidelis
neque obolus.

* Qui deridet pauperem, irritat eum qui se-
cit illum: at qui latatur perduto, non erit inno-
cens: at qui miseretur, misericordiam consequetur.
* Corona senum filij filiorum, gloria autē
filiorum patres eorum.

* Non congruent stulto labia fidelia, neque
iusto labia mendacia.

* Merces gratiarū disciplina videntibus, quo-
cunque vtique vertatur, prosperabitur. * Qui
celat iniustitias, querit amicitiam: qui autem
odit celare, erigit amicos & domesticos.

* πηγὴ ζωῆς ἐννοία τοῖς κεκτημένοις. παιδεία δ' ἀφρό-
νων κακὴ. * καρδία θρονοῖται τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδίου σό-
ματός, ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνη.
* κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτῶν
ἰασις ψυχῆς. * εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι ὀρθαὶ εἶναι ἀνδρὶ, τὰ
μὲν τελευτῶν αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμῆρα ἄβυσσος. * ἀνὴρ
ἐν πόνοις ποιεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζει αὐτὸν τὴν ἀπώλειαν.
ὁ μὲν τοῖς σκολιός, ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ σώματι φορεῖ τὴν ἀπώ-
λειαν. * ἀνὴρ ἀφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακά, ἐπὶ δὲ τῶν
ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. * ἀνὴρ σκολιός δια-
πέμπει κακά, & λαμπήνεται δόλος πυρσὺς κακοῖς, καὶ
διαχωρίζεται φίλους. * ἀνὴρ ᾧδανόμος ἀποπείθει φίλων,
ὁ ἀπαθεὶς αὐτὸς ὁδὸς ὅδε ἀβυσσός. * σπείζων ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ λοβίζει διεσπασμένον, ὁρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ
πᾶσι τὰ κακά, ὅτι καμίνος ἐστὶ κακίας. * σέφανος
καυχῆσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης διερεύνηται.
* κρείσσων ἀνὴρ μακροθύμος ἰσχυρός, & ἀνὴρ φρόνησιν
ἔχων γεωργίαν μεγάλην, ὁ δὲ κρατὶν ὀργῆς κρείσσων κα-
ταλαμβανόμενος πόλιν. * εἰς κόλπους ἐπέρχεται πᾶσι τοῖς
δικαίοις, ὅτι δὲ κυεῖ πᾶσι τοῖς δίκαια.

* Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδοῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πλή-
ρης πολλῶν ἀγαθῶν & ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.
* οἰκείης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ
ἀδελφοῖς διελθεῖται μέρη.
* ὥσπερ δοκιμάζει ἐν καμίνῳ ἀργύρος καὶ χρυσός,
ὥτως ἐκλεκταὶ καρδία ὁδοῦ κυρίου. * κακὸς ὑπακούει
γλώσσῃς ᾧδανόμων, ἄδικος δὲ προσέχει χεῖλεσι ψεύ-
δῃ. τὸ πᾶν ὅλον ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τὸ δὲ
ἀπίστευτον ὁ ὅλος. * ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει
τὴν ποιήσαντα αὐτόν. ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολυμνῶν ὅδε
ἀβυσσὸς. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος ὁμῶς ἐλεηθήσεται.
* σέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καυχῆμα δὲ
τέκνων πατέρες αὐτῶν.
* ἔχ' ἀρμόσει ἀφρονὶ χεῖλη πῖσας, & δὲ δικαίῳ χεῖλη
ψευδῆ. * μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χειρομένοις,
οὐδ' ἀνὴρ ἐπιστρέψει διορθώσεται.
* ὁς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φίλιαν. ὁ δὲ μισεῖ
κρύπτην, ἵστησι φίλους καὶ οικείους.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Fons vitæ intellectus possidentis, & disciplina stultorum stultitia. * Cor sapientis erudit os ipsius, & in labiis suis adiecit doctrinam.
* Faus mellis verbum suauē, dulcedo animæ & medicina ossium. * Est via quæ videtur in oculis filiorum hominum recta: & finis eius sunt viæ mortis.
* Anima laborantis laborem sustinebit: quia ex ore suo veniet ei humiliatio.
* Vir calumniator fodit malum, & in labiis eius ignis dat scintillas.
* Vir peruersus concitat lites, & susurro diuellit à se amicum suum. * Vir raptor lactat amicum suum, & ducit eum per viam non bonam.
* Qui annuit oculis suis & cogitat peruersa, annuens labiis suis perficit malum. * Corona pulchritudinis est senectus, in via iustitiæ inuenitur.
* Melior est lentus ira animi quàm fortis: & qui dominatur sibi ipsi, magis quàm ille qui capit prouinciam. * In sinum consilij cadit fors, & à Deo egreditur iudicium eius.

CAP. XVII.

Melior est panis siccus cum tranquillitate, quàm domus plena vitiosis iurgij. * Seruus prudens dominabitur filio impudenti, & inter fratres diuidet hereditatem. * Confessorium purum est ad argentum, & caminus ad aurum, & Deus scrutatur corda.
* Vir malus auscultat labia iniqua: falsitas & accusatio in lingua peruersa.
* Qui deridet pauperem, prouocat iram creatoris sui, & qui latatur in interitu socij sui, non erit innocens. * Corona senum filij filiorum, & pulchritudo filiorum patres eorum.
* Non decet insipientem labium excessiuum, neque principem labium mendacij.
* Lapis muneris gratia est in oculis eius qui tollit eum: ad omnem locum quò se vertit, prudenter agit.
* Qui celat delictum, querit amicitiam, & qui repetit sermonem, separat amicum.

תחת גערה במבין מהכור כסיל מאר :
 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו :
 פגוש רב שכול באיש ואל כסיל באולתו :
 משיברעה תחת טובה לא תמישרעה מביתו :
 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב
 נטוש :

מצדיק רשע ומרשע צדיק תועבת יהוה גם-
 שניהם :
 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב-
 אין :

בכל עת אהב הרע ואח לצורו יולד :
 אדם חסר לב תקע בף ערב ערבה לפני רעהו :
 אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שברה :
 עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול
 ברעו :

ילד כסיל לתוגרה לו ולא ישמח אבי נבל :
 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם :
 שחר מהק רשע יקח להטות ארחות משפט :
 את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ :
 בעס לאביו בן כסיל וממר ליו לדתו :
 גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על-
 ישר :

חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה :
 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נכון :

יח

לתאור יבקש נפרד בכל תושיר יתגלע :
 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו :
 בבוא רשע בא גם בווועם קלון חרפה :
 מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור
 חכמה :

10 * Plus proficit correctio apud pruden-
 11 tē,quān centū plagæ apud stultū. *Sem-
 12 per iurgia quærit malus, angelus autē cru-
 13 delis mittetur cōtra eum. *Expedit magis
 14 vrsæ occurrere raptis scetibus,quān fatuo
 15 confidenti sibi in stultitia sua. *Qui reddit
 16 mala pro bonis,nō recedet malum de do-
 17 mo eius. *Qui dimittit aquā, caput est iur-
 18 giorū; & antequā patiatur contumeliā,iu-
 19 diciū deferit. *Qui iustificat impiū,& qui
 20 condemnat iustū, abominabilis est vterq;
 21 apud Dñm. *Quid prodest stulto habere
 22 diuitias,cū sapientiā emere non possit?
 23 *Omni tempore diligit qui amicus est,
 24 & frater in angustiis cōprobat. *Stultus
 25 homo plaudet manibus suis,cū spon-
 26 derit p amico suo. *Qui meditatur discor-
 27 dias, diligit rixas : & qui exaltat ostiū suū,
 28 quærit ruinā. *Qui peruersi cordis est,nō
 29 inuenit bonū;& qui vertit linguā, incidet
 30 in malū. *Natus est stultus in ignominiam
 31 suā, sed nec pater in fatuo lætabitur. *Ani-
 32 mus gaudens ætatem floridā facit, spiritus
 33 tristis exsiccat ossa. *Munera de sinu im-
 34 pius accipit, vt peruertat semitas iudicij.
 35 *In facie prudētis lucet sapientia: oculi
 36 stultorū in finibus terræ. *Ira patris filius
 37 stultus,& dolor matris quę genuit eū. *Nō
 38 est bonum, damnū inferre iusto; nec per-
 39 cutere principem qui recta iudicat.
 40 *Qui moderatur sermones suos, do-
 41 ctus & prudens est, & preciosi spiritus vir
 42 eruditus. *Stultus quoque si tacuerit,
 43 sapiens reputabitur : & si compresserit la-
 44 bia sua, intelligens.

CAP. XVIII.

1 O Ccasiones quærit qui vult recedere ab
 2 amico, omni tpe erit exprobrabilis.
 3 *Non recipit stultus verba prudētis, nisi
 4 ca dixeris quæ versantur in corde eius.
 5 *Impius cū in pfundū venerit pecca-
 6 torū, cōtemnit: sed sequetur eū ignominia
 7 & opprobriū. *Aqua pfunda verba ex ore
 8 viri, & torrens redundans fons sapientiæ.

תרגום

10 עלא בעתא במן דסתבין טב מן דלמסחי לסכלא מאה חסרין :
 11 נכוריא ושתור עלה : פגע רב ורתיתא בגברא חכימא לא מחזע ושכלא בשטיותה נפל :
 12 בישתא מן בייתה : אשר דמא חיד מנא מגרי חגרי וקדם קדיא משעי דינא :
 13 אף חריותהו : למח דין אולא לה תגרותא לסכלא דלית לה לבה וחכמתא :
 14 בר נש חסיר רענא משלם ידה וערב ערבותא על חברה :
 15 מן דעקים לבה לא משכח טבתא ודסתהפך בלשנה נפל בבישתא :
 16 לבא חריא משפר גופא ורוחא דכיכתא מיכשא גרמא : שחרא מן עכא יסבר רשיעא למצלי ארתא דדינא :
 17 אפוי דסכלתנא חרין בחכמתא ועינוי דסכלא בעמקא דארעא : ברא סכלא מכבד אבוי וממרמר לאמה :
 18 למחך לצדיקא לא שפיר אף לא למסחי צדיקא דאמרין חריותא : דחשך מלוי גרע ורשעא ודמכיכא רוחא גברא דסתבין :
 19 אף שטיא דשתק חכימא הוא מחחשב ודכלי שפותה סתבין : יח
 20 ריתתא בעי פתחא ובכל מלכתא מצטרי : לא צבי סכלא בסכלתנא אלא בשטיותה פהי לבה :
 21 מן אתי רשיעא בשטיותה ייתי ובצערא ובחסודא : מיא עמיקי פמה דגברא נחלא דנבע סכוע דחכמתא :

* Conterūt minā cor prudētis, stultus autem 10
 verberatus nō sentit. * Contradictiones suscitāt 11
 omnis malus, at Dominus angelū crudelē emit-
 tet ei. * Incidet cura viro intelligētī, at stulti ex- 12
 cogitabūt mala. * Qui reddit mala pro bonis, nō 13
 mouebūtur mala de domo eius. * Licentiā dat ser- 14
 monibus principiū iustitiæ, præcedit autē egesta-
 tē cōtentio et pugna. * Qui iustū iudicat iniustū, 15
 iniustū autē iustū, immūdos & abominabilis ap-
 pud Deū. * Ad quid sunt pecuniæ stulto? posside- 16
 dere enim sapientiā excors nō poterit. Qui altā
 facit suā domū, querit contritionem: at renuens
 discere, incidet in mala. * In omne tēpus amicus 17
 sit tibi, fratres in necessitatibus vtilēs sint; hu-
 ius enim gratia nascūtur. * Vir stultus applaudit 18
 & cōgaudet sibi. Sicut & spondens sponso-
 rem dat suū amicum. * Amans peccata gaudet rixis. 19
 * At durus corde nō occurrit bonis: vir faci- 20
 liter mutabilis lingua incidet in mala: cor autē
 stulti dolor possidēt illud: nō letatur pater in fi-
 lio indisciplinato. * Filius autē prudens latificat 21
 matrē suā. * Cor latū bene habere facit; viri autē 22
 tristis exsiccantur ossa. * Accipientis munera in 23
 sinibus iniuste, non prosperatur via; impius au-
 tem declinat vias iustitiæ. * Facies prudens viri 24
 sapientis, at oculi stulti in summa terræ. * Fra- 25
 patri filius stultus, & dolor matri eius.
 * Damnum inferre viro iusto non bonū, ne- 26
 que sanctum insidiari principibus iustis.
 * Qui abstinet verbum præmittere durum, 27
 prudens, patiens autem vir prudens.
 * Amenti interroganti sapientia imputabi- 28
 tur: mutum autem quispiam seipsum cum fece-
 rit, videbitur prudens esse.

CAP. XVIII.

Occasiones querit vir volens recedere ab 1
 amicis: in omni autem tempore exprobra-
 bilis erit.
 * Non necessitatem habet sapientiæ indigens 2
 mente; potius enim ducitur stultitia. * Cum 3
 venerit impius in profundū malorū, contemnit;
 superuenit autem ei ignominia & opprobrium.
 * Aqua profunda sermo in corde viri, flu- 4
 uis autem scaturit & fons vitæ.

10 * σωτηρίῳ ἀπὸ τῆς καρδίας φρονίμῳ, ἀφρων δὲ μα-
 11 τῶν θεῶν οὐκ αἰσθάνεται. * ἀνὴρ πολυτίας ἐπείρει πᾶς κακός, ὃς
 12 κύριος ἀγγέλον δώλετόν αὐτον ἐκπέμψαι αὐτόν. * ἐμπε-
 13 σῆται μέριμνα δούλῳ νοήμονι, ὅς τ' ἀφρονες διαλο-
 14 γῶν κακά. * ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐκινήθη-
 15 σκεῖται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. * ἐξασίαν δίδωσι λόγοις δόξαν
 δικαιοσύνης, περιηϊται δὲ ἐν δόξῃ σάσις καὶ μάχη.
 16 * ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἀδίκον, ἀδίκον δὲ τὸν δίκαιον, ἀ-
 17 κάρτος ἐβδελυκτὸς ᾧ θεῷ. * ἰναλί ὑπὸ ῥέε χερίμα-
 18 τα ἀφρονι, κλήσατο γὰρ θεφίαν ἀκαρδίως ἐδυώσεται; ὃς
 19 ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἐαυτοῦ οἶκον ζητεῖ σωτηρίαν, ὃ δὲ σκο-
 20 λιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσῆται εἰς κακά. * εἰς πάντα και-
 21 ρὸν ὁ φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκῃ χρησι-
 22 μοι ἔσονται. τέταρτον χάριν ἡγωνάται. * ἀνὴρ ἀφρων
 23 ἐπικερτεῖ καὶ ἐπικαίρει ἐαυτόν. ὡς ἐὼς γυμνός ἐν γῇ
 24 τὸν ἐαυτοῦ φίλον. * φιλαμαρτήμων χαίρει μάχῃς.
 25 * ὁ δὲ σκληροκαρδὸς ἐσυναντᾷ ἀγαθοῖς, ἀνὴρ δὲ με-
 26 τὰβολος γλώσσῃ ἐμπεσῆται εἰς κακά. καρδία δὲ ἀφρο-
 27 νος ὁδμήσῃ τῷ κεκτημένῳ αὐτῷ, οὐκ ἐφραίνει πατὴρ
 28 ἐφ' ᾧ ἀπαυδύτω. * υἱὸς δὲ φρόνιμος ἐφραίνει μητέ-
 29 ρα αὐτοῦ. * καρδία δὲ φρανομένη δεκτεῖν ποιεῖ. ἀν-
 30 δρὸς δὲ λυπηρὸς ἐξηράνεται τὰ ὅσα. * λαμβάνοντες
 31 δώρα ἐν κόλποις ἀδίκως & καλῶς οὐκ αἰδοῦντο, ἀσεβὴς
 32 δὲ ἐκκλίνει ὁδὸς δικαιοσύνης. * πρὸς ὅσον συνεστὴν ἀν-
 33 δρὸς θεῷ, ὃ δὲ ὀφθαλμοὶ τῷ ἀφρονος ἐπ' ἀκρε γῆς.
 34 * ὀργὴ παλεῖ υἱὸς ἀφρων, καὶ ὁδμήσῃ τῇ τεκνῶσιν αὐτοῦ.
 35 * ζῆμιον ἀνδρὸς δίκαιον & καλόν, & δὲ ὅσον ἐπικε-
 36 λθῆν διωξάσας δικαίους. * ὃς φείδετο ῥῆμα πρὸς ὅσον
 37 σκληρόν, ἐπικνῶμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.
 38 * ἀνοήτως ἐπερωτήσῃ θεία λογιθήσεται, ἐννέον δὲ
 πᾶς ἐαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι.

ἢ

1 * Περιφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βελόμενος χειρίζεσθαι ἀπὸ
 φίλων, ἐν παντὶ δὲ καυρὸς ἐπονείδης ἐσται.
 2 * ὃς χεῖρ ἔχει θείας ἐν δόξῃ φρονῶν, μᾶλλον γὰρ
 3 ἀγγεῖται ἀφροσύνη. * ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κα-
 4 κῶν, καταφρονεῖ, ἐπέχεσθαι δὲ αὐτῷ ἀπμῖα ἐόνειδο.
 5 * ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμός δὲ
 ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Penetrat increpatio intelligentem magis quam percutere stultum centies virgis. " Verum vir amarus querit malum, & angelus cru-
 delis mittitur contra eum. " Occurrit vrsus & terror viro sapienti, non commouetur: & stultus in stultitia sua cadit. " Qui red-
 det malum pro bono, non recedet malum de domo eius. " Qui effundit sanguinem sicut aquam, concitat iurgia: & antequam exardescat
 lis, dimittenda est. " Qui iustificat impium, & qui condemnat iustum, uterque est abominandus Deo. " Ad quid prodest
 negotiatio stulto, qui non habet cor neque scientiam? " In omni tempore socius diligit, & frater ad tempus angustiae natus est. " Filius
 hominis indigens intellectu pangit manum suam, & spondet fideiussionem pro amico suo. " Qui diligit peccatum, diligit rixam: & qui
 exaltat portam suam, querit interitum. " Qui prauus est corde suo, non inueniet bonum: & qui peruersus est in lingua sua, corruet in ma-
 lum. " Qui generat stultum, maerititia erit ei, & non letabitur pater insipientis. " Cor gaudens pulchrum facit corpus, & spiritus tristis
 exsiccet ossa. " Munus de sinu capiet impius, ut declinet a via iudicij. " Vultus prudentis hilaris est in sapientia, & oculi stultorum in
 profundis terrae. " Filius stultus exasperat patrem suum, & exacerbat matrem suam. " Multare iustum non est bonum, neque percutere
 iustos qui dicunt recta. " Qui prohibet sermones suos, scit scientiam: & qui humilis est spiritu suo, vir intelligens est.
 " Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & qui compresferit labia sua, intelligens.

CAP. XVIII.

Desiderium querit separatus, & omne consilium deridet. " Non vult stultus intelligentiam, sed in stultitia immoratur eius
 animus. " Quando venit impius in stultitia, venit & in ignominia & opprobrio. " Aquae profundae os viri, torrens
 redundans fons sapientiae.

* שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
 * שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למחלמות יקר:
 * פכסיל מחתור לו ושפתי מוקש נפשו:
 * דברי נרגז כמת להמים והם ירדו חררי בטן:
 * גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית:
 * מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב:
 * הון עשיר קרית עז וכחומה נשגבה במשכתו:
 * לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה:
 * משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה:
 * רוח איש יכלכל מחל והוורוח נכאה מי ישאנה:
 * לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת:
 * מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו:
 * צדיק הראשון בריבו ובגא רעהו וחקרו:
 * מדינים ישביר הגורל ובין עצומים יפריד:
 * אח נפשע מקרית עז ומדונים בכריח ארמון:
 * מפרי פי איש תשבע בטנו תבואר שפתי
 ישבע:

* מור וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה:
 * מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה:
 * תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזרת:
 * איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח:

יט

* טוב רש הולך בתמו מעקש שפתי והוא כסיל:
 * גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים
 חוטא:
 * אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעק למו:
 * הון יסוף רעים רבים ודל מרעהו יפרד:
 * עד שקרים לא ינקה ויפית כוזבים לא ימלט:
 * רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן:

giet. * Multi colunt personam potentis, & amici sunt dona tribuentis.

תרגום

* למסב אפי' לרשיעא לא שפיר אף לא למצלי דינא לצדיקא:
 * דסבלא שניא הוא לה ושפותה פתא אנון לנפשה:
 * חבא הוא לגברא מחבלנא:
 * וקשורת יורם משרה:
 * רוחה דגברא חסבר כרהנה ורוחא מכיכתא מן נטענה:
 * מותכתה דבר נשא מרוחא לה וקדם רכרבי מקימא לה:
 * פועתא ובית תקיפי פרשא:
 * חסבע פרסה ומן עללתא דשפותה נסבע:
 * ומקבל רעותה מן אלתא:
 * יט
 * טוב מסכנא דמתהלך בתמימותא מן הון דמתעקסן ארחתה והוא סבל:
 * שטיותא דבר נשא מטלטלא ארחתה ועל אלתא מתרעם לבה:
 * סהרא דשקרא לא נודבי ודמועי כדבוחא לא נחמלט:
 * 7 פמה 8 מלוי דשגושא מדאבנן לה ומחתן לה לעמק דשיוול 9 ואף דמתרפה בעבדותה 10 מגדלא דעשנא שמה דאלתא ובה נרחט צדיקא ונגרם בה 11 מולה דעתירא קריתא דעשנה 12 קדם חברא יתרורם לבה דגברא וקדם יקרא ענותנותא 13 מחור פתנמא עז לא שמע שטיותא לה ובתחתא 14 לבה דמתבין נקנא ויעתא ואדנא דחכמי תבעי מנדעא 15 לבה דמתבין נקנא ויעתא ואדנא דחכמי תבעי מנדעא 16 מותכתה דבר נשא מרוחא לה וקדם רכרבי מקימא לה 17 זפי הנה קדמאח בדינה ואחא חברה ונצח לה 18 חגרי מבטלא 19 אחא דמתעיו מן אחוי חיד קריתא עשינתא ואחרא חיד סוכרא דחסנא 20 מן פרי פמה דגברא 21 מותא וחיי בידא דלשנא ודחם לה ניכל מן פרוי 22 דמשכח אחתא טבתא משכח 23 תחנוני נמלל מסכנא ועתירא נמלל עשינתא 24 אית חברי דמתחברין ואית רחמא דבקה מן אח 25 טוב מסכנא דמתהלך בתמימותא מן הון דמתעקסן ארחתה והוא סבל 26 מן דלא ידע נפשה לא שפיר לה ודקליל 27 שטיותא דבר נשא מטלטלא ארחתה ועל אלתא מתרעם לבה 28 מולא מוסף חברי סגועי ומסכנא פרש 29 סהרא דשקרא לא נודבי ודמועי כדבוחא לא נחמלט 30 סגועי דמשפסין קדם רבא ודלבישין יתב מותכתא

* Admirari personā impij nō bonū, neq; san-
ctū declinare iustū in iudicio. * Labia stulti ducūt
eū in mala, at os eius temerariū mortē inuocat.

* Os stulti contritio ei, at labia eius laqueus
animæ eius. * Pigros deicit timor, animæ autē ef-
feminatū esurient. * Qui non medetur sibi in
operibus suis, frater est dissipantis seipsum. * Ex
magnificētia fortitudinis nomē Domini, ad ipsū
autē accurrentes iusti exaltātur. * Substātia di-
uitis viri urbs munita, at gloria eius valde in-
umbrat. * Ante contritionē exaltatur cor homi-
nis, & ante gloriā humiliatur. * Qui respondet
verbū antequā audiat, stultitia ipsi est & oppro-
briū. * Frā viri mitigat seruus prudēs: parui ani-
mi autē virū quis sustinebit? * Cor prudētis pos-
sidet sensum, aures autē sapientiū querūt cogi-
tationē. * Domus hominis dilatat illū, & apud
principes sedere facit eū. * Iustus sui accusator in
principio sermonis; cū autē adiecerit aduersa-
rius, redarguitur. * Contradictiones sedat tacitur-
nus, inter autē potentes determinat. * Frater à
fratre adiutus tanquam ciuitas munita & ex-
cellsa, fortis est autē tanquā fundatū regnū. * De
fructibus oris vir replet ventrē suum, de autē
fructibus labiorū eius replebitur. * Mors et vi-
ta in manu linguæ: at qui dominatur eius, come-
det fructus eius. * Qui inuenit mulierē bonam,
inuenit gratias, accepit autē à Domino inuēdita-
tē. * Qui expellit mulierē bonā, expellit bona; qui
autē cōtinet adulterā, stultus et impius. * Preces
loquitur pauper, at diues respondet dura. * Vir
amicorum ad amicitia, & est amicus adherens
super fratrem.

CAP. XIX.

Melior est medicus ambulās in simplicitate
sua quā peruersus labiis suis, & ipse
stultus. * Et absque scientia anima non bona,
& festinans pedibus peccat. * Stultitia viri
vastat vias eius, at Deum accusat corde suo.

* Diuitie addunt amicos multos, at pauper
& ab existente amico relinquitur.

* Testis falsus non impunitus erit: qui au-
tem accusat iniuste, non effugiet.

* Multi colunt personas regis, omnis autem
malus fit opprobrium viro.

* θαυμάσαι πρὸς ὄψον ἀσεβὲς & καλόν, & δὲ ὅσιον
ἐκκλίνει τὸ δίκαιον ἐν κρίσει. * χεῖλη ἀφρονὸς ἀΐσιν αὐ-
τὸν εἰς κακά· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπι-
καλεῖται. * σῶμα ἀφρονος σιωπεῖν αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλη αὐ-
τοῦ παγίς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. * ὀκνηρὸς καταβάλλει φόβος,
ψυχὰ δὲ ἀνδρῶν πενᾷσιν. * ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν
ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφὸς ἐστὶ τῷ λυμαιομῆτι ἑαυτοῦ.
* ἐν μεγαλωπύῃς ἰσχύος ὄνομα κυρίας, αὐτῇ δὲ προσ-
δραμόντες δίκαιοι ὑψεύονται. * ὑπερβίβας πλεονεξίας ἀνδρὸς πό-
λις ὀχυρὰ· ἡ δὲ δόξα αὐτοῦ μέγα ἐπισημαίνεται. * πρὸς σιωπῆ-
σιν ἡ ψυχὴ καρδία ἀνδρὸς, & πρὸς δόξῃς λατρεύεται. * ὁ δὲ ἀπο-
κρίνεται λόγον πρὶν ἀκῆσαι, ἀφροσύνη αὐτοῦ ἐστὶ & ὄνειδος.
* θυμὸν ἀνδρὸς πρᾶναι θέρων φρόνιμος, ὁ λιτόψυχος
δὲ ἀνδρὶ τίς ὑποίσκει; καρδία φρονίμου κλέπτει αἰδήσιν, ὥστε
τὸ φῶς ζητεῖ ἐν νοῖς. * δόμα ἀνθρώπου ἐμπλησθῆναι αὐ-
τὸν, & πῶς δυνάσται καθεζομένη αὐτόν. * δίκαιος ἐαυτὸν κα-
τήγορος ἐν πρωτολογία. ὡς δὲ δὴ ἐπιβάλλει ὁ ἀντίδικος ἐ-
λέγχεται. * ἀντιλογία καὶ σιγή, ἐν δὲ δυνάσει οὐκ ἔστι.
* ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφῷ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ &
ὑψηλή, ἰσχύει ὥστε τεθεμελιωμένον βασίλειον. * ἀπὸ
καρπῶν σῶματος ἀνὴρ πῖμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ
καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται. * θάνατος & ζωὴ ἐν
χειρὶ γλώσσης, & ὁ κρατῶν αὐτὸν ἔδον· ὅθεν καρποὺς
αὐτοῦ. * ὁ δὲ γυναικα ἀγαθὴν, ὁ δὲ χάριτας· ἔλαβε δὲ
πῶς κυρία ἰλαρήται. ὁ δὲ ἐκβάλλει γυναικα ἀγαθὴν,
ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδά ἀφρων
καὶ ἀσεβής. * λεήσεις φθέγγεται, ὁ δὲ πλεονεξίας ἀποκρί-
νεται σκληρά. * ἀνὴρ ἐταίρων πρὸς ἐταίριον, καὶ ἐστὶ φίλος
πρὸς κολληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.

18

* Κρείσσων ἐστὶ πτωχὸς προσδόμενος ἐν ἀπλότητι αὐτοῦ
ἢ σφελθὸς τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, & αὐτὸς ἀνόητος. * καί γε χω-
ρὶς ἐπιστήμης ψυχὴ οὐκ ἀγαθή, καὶ ὁ ἀπιδὼν τοῖς πο-
σιν ἀμαρτανύεται. * ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνει τὰς ὁδούς αὐ-
τοῦ, τὸν δὲ θεὸν αἰπάζει τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. * πλοῦτος προσείησι
φίλους πολλούς· ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων φίλος
λείπειται. * μάρτυς ψευδοῦς οὐκ ἀπμώρητος ἐστίν, ὁ δὲ ἐκκα-
λὼν ἀδίκως ἐδιαφύξει. * πολλοὶ θρασυαίεσι πρὸς ὄψον
παρὰ βασιλέως, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γινέται ὄνειδος ἀνδρὶ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Accipere faciem impij non est bonum, neque declinare à iudicio contra iustum. * Labia stulti adducunt eum in iudicium, & os eius perducit eū ad rixā. * Os stulti paupori est ei, & labia eius laquei sunt animæ eius. * Verba susurrionis dolore afficiunt illū, & deducunt illū in profundum inferni. * Is quoque qui remissus est in opere suo, socius est viri dissipantis. * Turris fortitudinis nomen Dei; in ea autem curret iustus, & exaltabitur in ipsa. * Substantia diuitis urbs fortitudinis eius, & quasi murus eleuatum est habitaculum eius.

* Ante interitum exaltatur cor hominis, & ante gloriam est humilitas. * Qui respondet verbum antequam audiat, stultitia est ei & confusio. * Spiritus viri sustentat infirmitatem ipsius: & spiritū demissum quis poterit sustinere? * Cor intelligētis possidebit scientiam, & aures sapientum queret notitiam. * Donum filij hominis dilatat eum, & ante principes sustentat illum. * Iustus est primus in iudicio suo, & venit socius eius & vincit eum. * Contentiones abrogat fors, & inter fortes dirimit. * Frater qui deficit à fratre suo, quasi ciuitas fortis, & clausa quasi repagulo forti. * De fructu oris viri satiabitur venter eius, & de genimine labiorum suorum satia-
bitur. * Mors & vita in manu linguæ: & qui diligit eam, comedit de fructibus eius. * Qui inuenit mulierem, inuenit bonum, & susci-
pit voluntatem suam à Deo. * Deprecationes loquetur pauper, & diues loquetur rigida. * Sunt socij qui associantur, & amicus adha-
rens magis quā frater.

CAP. XIX.

Melior est pauper qui ambulat in simplicitate, quā ille qui peruerit vias suas, & ipse est stultus. * Qui nescit animam suam, non est
ei bonum: & qui velox est pedibus suis in malum, peccator est. * Stultitia filij hominis instabilem facit viam ipsius, & contra Deum
murmurat cor eius. * Diuitiae adducunt amicos plurimos: à paupere autem socius eius separamur. * Testis falsus non erit innocens:
& qui loquitur mendacium, non liberabitur. * Multi sunt qui ministrant coram principe, & malis dat munera.

כל אחי רש' שנאהו אף כי מרעהו רחוק ממנו
מדרג אמרים לא המרה :

קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב :
עד שקרים לא ינקר ויפיה בזבים יאבד :
לא נאורה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל
בשרים :

שכל אדם האריך אפיו ותפארתו עבר על פשע :
נהם בכפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו :
חות לאביו בן כסיל ודלה טרד מדיני אשר :
בית ויהון נחלת אבות ומיחורה אשר
משכלת :

עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב :
שמר מצוה שמר נפשו בזה דרכיו יומרת :
מלוח יהורה חנן דל וגמלו ישלם לו :
יסר בנגד כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא
נפשך :

גדל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף :
שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך :
רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא
תקום :

תאור אדם חסדו וטוב רש מאיש בזב :
יראת יהוה לחיים ושבע ילין כל יפקד רע :
טמן עצל ידו בצלחר גם אל פיהו לא
ישיבנה :

לין תכרה ופרי יערם והוכח לגבון יבין
דערה :

משדר אב יברח אם בן מכיש ומחפיר :
חדל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דערה :
עד בליעל ילין משפט ופי רשעים יבלע און :
נכוננו ללצים שפטים ומחלמות לגוכסילים :

7 * Fratres hominis pauperis oderunt eū, insuper & amici procul recesserunt ab eo. B Qui tantum verba sectatur, nihil habebit.
8 * Qui autem possessor est mentis, diligit animā suam, & custos prudentiæ inueniet bona. * Falsus testis nō erit impunitus, & qui loquitur mendacia, peribit. * Nō decent stultum delitiæ, nec seruū dominari principibus. * Doctrina viri per patientiā noscitur, & gloria eius est iniqua prætergredi. * Sicut frenitus leonis, ita & regis ira: & sicut ros super herbā, ita & hilaritas eius. * Dolor patris filius stultus, & C tecta iugiter perstillantia litigiosa mulier. * Domus & diuitiæ dantur à parentibus; à Domino autem propriè vxor prudens. * Pigredo immittit soporē, & anima dissoluta esuriet. * Qui custodit mādātum, custodit animā suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur. * Fœneratur Dño qui miseretur pauperis, & vicissitudinē suam reddet ei. * Erudi filium tuū, ne desperes: ad interfectionē autem eius ne ponas animā tuam. * Qui enim impatiens est, sustinebit damnum: & cum rapuerit, aliud apponet. * Audi consiliū & suscipe disciplinā, vt sis sapiens in nouissimis tuis. * Multæ cogitationes in corde viri, voluntas autē Dñi in æternū permanebit. * Homo indigens misericors est: & melior est pauper quàm vir mendax. * Timor D Dñi ad vitam, & in plenitudine commorabitur absq; visitatione pessimi. * Abscondit piger manum suā sub ascella, nec ad os suum applicat eam. * Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si autē corripueris sapientem, intelliget sapientiam. * Qui affligit patrē & fugit matrem, ignominiosus erit & infelix. * Non cesses audire fili doctrinam, nec ignores sermones scientiæ. * Testis iniquus deridet iudiciū, & os impiorum deuorat iniquitatem. * Parata sunt derisoribus iudicia, & mallei percutientes stultorum corporibus.

תרגום

7 כלהון רחמיו ומסכנא סגנין לה ואף חבריו רחוקין מנה אבא דשרכן במלוי לא שריר :
8 סהרא דשקרא לא מודקא ודמועי כדבותא נאבד :
9 שכלוי דבר נשא נגידות ארחה ושבהורה דנעבר חוכא :
10 בר סכלא קשרה הוא לאביו היך קרסי וחיך דלפא דדלה חגרי דאחתא :
11 פיתא ומלא ירותותא הוא דאבהתא ומן אלהא מתמסרא אחתא לגברא :
12 דנשר פקדנא נטר נפשה ודמשט ארחתה ימותו :
13 רדי ברך מטול דאית סכניא ולמיתותה לא תרמי נפשך :
14 שמע עצתא וקבל מרותא מטול דתחכם בסופך :
15 רגתה דבר נשא חסרה וטב מסכנא מן גברא כדכא :
16 עטלא מטשי ידה בשחתה אף לא לפמה מקרב לה :
17 דמן לאביו ומערק לאמה ברא הוא מבתתא ומחפרנא :
18 סהרא ורגלאה ממיק בדינה ופמהון דרשיעי ספק עצתא :

* Omnis qui fratrem mendicum odit, & ab 7
amicitia longè erit: cogitatio bona scientibus eā
appropinquabit, vir autē prudens inueniet eā.
Multa malefaciēs perficit malitias: qui autē ir-
ritat sermonibus, nō saluabitur. * Qui possidet 8
prudentiā, diligit se, qui autem custodit pruden-
tiam, inueniet bona. * Testis falsus nō impuni-
tus erit: qui autē incendet malitiam, peribit ab
illa. * Non conferunt stulto delitiae, et si seruus 10
inceperit cum superbia dominari. * Misericors 11
vir patiens est, at gloria eius instat iniustus.

* Regis minae similes fremitui leonis: sicut au 12
tem ros super herbā, sic hilaritas eius. * Vere- 13
cundia patri filius stultus, & non casta vota de
mercede meretricis. * Domum & substantiam 14
diuidunt patres filijs: ab autē Domino aptatur
mulier viro. * Timiditas detinet effeminatū, ani- 15
ma autē pigri esuriet. * Qui custodit mandatū, 16
custodit suam animam: qui autem negligit suas
vias, peribit. * Fœneratur Deo qui miseretur 17
pauperis: secundū autē donum eius retribuet ei.

* Erudi filiū tuū, sic enim erit bona spei: in 18
autē iniuriā ne extollaris anima. * Nequam vir 19
multis mulēbitur: si autē vastauerit, & ani-
mā suā addet. * Audi fili disciplinā patris tui, vt 20
sapiens sis in nouissimis tuis. * Multa cogitatio- 21
nes in corde viri, at consiliū Domini in seculum
manebit. * Fructus viro misericordia: melior au 22
tem mendicus iustus quā diues mendax.

* Timor Domini in vitam viro, at intrep- 23
dus morabitur in locis ubi non consideratur
cognitio. * Abscondens in sinum suum ma- 24
nus iniuste, neque ori applicabit eas.

* Pestilente flagellato stultus astutior erit: si 25
autem corripueris virum prudentem, intelliget
sensum.

* Qui inhonorat patrem & expellens matrē 26
suam, confundetur & exprobrabilis erit.

* Filius relinquens custodire disciplinam pa- 27
tris, meditabitur sermones malos.

* Spondens pro puero stulto, iniuria afficiet 29
iustitiam: os autem impiorum deuorabit iudicia.

* Parantur luxuriosis flagella, & supplicia 30
similiter stultis.

7 * πᾶς ὁς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ καὶ φιλίας μακρὰν
ἔσται· ἐννοία ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγίγει· αὐτὸς δὲ φρο-
νιμος διήρσει αὐτῷ. ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελευτᾷ κα-
8 κίας, ὁς δὲ ἐρεθίζει λόγοις & (ωθήσει). * ὁ κλωμικὸς
φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν· ὁς δὲ φυλάσσει φρόνησιν διήρσει
9 ἀγαθὰ. * μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀπώρητος ἔσται· ὁς
δὲ δὴ ἐκκαύσει κακίαν ἀπολείται ὑπ' αὐτῆς.

10 * ἐσσυμένους ἄφρονι τυφλή, & ἐδὴ οἰκίτης ἀρξή) μετ'
11 ὕβρεως διωσάμεν. * ἐλεήμων δυνὴρ μακροθυμεῖ, &
12 δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπ' ἐρχέ) ὡς ἀνόμοις. * βασιλέως
ἀπειλή ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, ὥσπερ δὲ θρόνος ἐπὶ χορτῷ
13 ἔσται· ὁ ἰλαρὸν αὐτῷ. * αἰχμὴ πατρὸς ἀφρων, καὶ
14 ἐχ' ἀγναὶ θυγατρὸς ἀπὸ μισθώματός ἐταίρου. * οἶκον δὲ
ὑπάρξιν μερίζει πατέρες παισὶ, ὡς δὲ κυρεῖ ἀρμό-
15 ζεται γυνὴ δυνδρί. * δειλία κατέχει δειδρόγυνον, ψυ-
16 χὴ δὲ ἀεργὸν πεινάσει. * ὁς φυλάσσει ἐντολὴν τηρεῖ
τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ κατὰ φρονὴν τῶν ἐαυτοῦ ὁδῶν,
17 ἀπολείται. * δανείζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, καὶ δὲ τὸ
δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 * παῖδες οὐκ ἐλπίσας, ἔτω γὰρ ἔσαι δ' ἐλπίς, εἰς δὲ ὕβριν μὴ
19 ἐπαίξῃ τῇ ψυχῇ. * κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθή-
σε)· ἐδὴ δὲ λυμαινέ) καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πορνεύσει.
20 * ἄκχε ὑπερβαλεῖς πατέρας σε, ἵνα ἄφρων γῆν' ἐπ' ἐχά-
21 των θυ. * πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ
βελὴ τοῦ κυρεῖ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

22 * καρπὸς δυνδρί ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δέ-
23 και) ἢ πλῆσι) ψύξης. * φόβος κυρεῖ εἰς ζωὴν
δυνδρί· ὁ δὲ ἄφρο) αὐλισθήσεται ἐν ἔργοις, & οὐκ ἐπι-
24 σκοπεῖται γνώσεις. * ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ
χεῖρας ἀδίκως, & δὲ τὰ σόματι & μὴ πορνεύσῃ αὐτάς.

25 * λοιμοὶ μαστιγῶν ἀφρων πονηρότερος ἔσται·
ἐπὶ δὲ ἐλέγχῃς δυνδρα φρόνιμον νοήσει αἰδοῦσιν.

26 * ὁ ἀπώμενος πατέρας & ἀπώμενος μητέρας αὐτοῦ,
καταχυνθήσεται καὶ ἐπονεῖδός) ἔσται.

27 * ὁς ἀπολείπει) φυλάξαι παιδείαν πατρός,
28 μελετήσει ῥήσεις κακὰς. * ἐγνώμενος παῖδα ἄφρο-
να κατ' ἐκρύψει δικαίωμα, σόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίπτει

29 κρίσεις. * ἐτιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες, καὶ τι-
μωρίαι ὁμοίως ἀφροσιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Omnes amici pauperis oderunt eum, insuper focij eius recedunt ab eo: vbi sunt qui insectantur verbis suis, nihil erit eis residuum.
8 * Qui possidet cor bonum, diligit animam suam: qui custodit prudentiam, inueniet bonum. * Testis falsus non erit innocens:
& qui loquitur mendacium, peribit. 10 Non decent stultum delitiae, neque seruum dominari principibus.
11 Intellectus hominis est differre furorem suum, & pulchritudo eius praeferredi iniquitatem. 12 Fremit sicut leo ira regis,
& sicut ros super herbam voluntas eius. 13 Filius stultus grauis est patri suo sicut acida: & sicut stillicidium quod distillat, litigia mu-
lieris. 14 Domus & substantia sunt haereditas à parentibus, & à Deo traditur mulier viro. 15 Pigredo mittit somnum, &
anima dolosa esuriet. 16 Qui custodit mandatum, custodit animam suam: & qui spernit viam suam, morietur.
17 Qui querit commodare Deo, miseretur pauperis, & retributio bona reddetur ei. 18 Erudi filium tuum, quoniam est
spes: & ad mortem eius ne attollas animam tuam. 19 Vir iracundus suscipit poenam; & quando exaltatur, super onus suum addit.
20 Audi consilium & suscipe disciplinam, vt sapiens sis in fine tuo. 21 Multae cogitationes in corde virorum: consilium
autem Dei ipsum permanebit. 22 Desiderium filij hominis misericordia eius, & melior est pauper quàm vir mendax.
23 Timor Dei est ad vitam; & qui satiatur ab eo, pernoctabit, nec visitabitur à malo. 24 Piger abscondit manum suam sub
ascella sua, neque ad os suum applicat eam. 25 Percute derisorem, & insipiens astutior fiet: & corripe prudentem, vt intelligat
scientiam. 26 Qui deridet patrem suum & fugat matrem suam, filius est ignominiosus & confusione dignus.
27 Cresce fili mi & audi disciplinam, & non erres à verbis oris eius. 28 Testis iniquus deridet iudicium, & os impiorum
profert iniquitatem. 29 Parantur derisoribus iudicia; verbera corporibus eorum.

ב

* לֹא־חֵיִן הֵמָּה שְׂכָר וְכָל־שָׂגָר בּוֹ לֹא יִחְכֹּם :
 * נָהָם כַּכְּפִיר אֵימַת מֶלֶךְ מִתְעַבְּרוֹ חוּטֵא נִפְשׁוֹ :
 * כְּבוֹד לֹא־יֵשׁ שְׂכָר מְרִיב וְכָל־אֲוִיל יִתְגַּלֵּעַ :
 * מִחֲרָף עֵצָל לֹא יִחְרַשׁ יִשְׁאֵל בְּקִצִּיר וְאֵין :
 * מִיָּם עֲמָקִים עֲצָר בְּלֹב־אִישׁ וְאִישׁ תְּבוֹנָה יִדְלָנָה :

* רַב־אֲדָם יִקְרָא אִישׁ חֲסִידוֹ וְאִישׁ אֲמוֹנִים מִי יִמְצֵא :

* מִתְהַלֵּךְ בְּתִמּוֹ צָדִיק אֲשֶׁר־בָּנָיו אַחֲרָיו :
 * מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא־דִין מִזְרָה בְּעֵינָיו כָּל־רָע :
 * מִי־יֹאמַר זִכְרִי לְבִי טְהִרְתִּי מִחַטָּאתִי :

* אֲבָן וְאֶבֶן אִיפֹה וְאִיפֹה תוֹעֵבֶת יְהוָה גַּם־שְׁנֵיהֶם :
 * גַּם־בְּמַעַלְלָיו יִתְנַכֵּר נֶעֱרָא־סֶךְ וְאִם־יִשָּׁר פַּעֲלוֹ :

* אֲזֵן־שֹׁמֵעַת וְעֵין־רְאוּיָה עֲשֶׂה גַם־שְׁנֵיהֶם :
 * אֶל־תֵּאָהֱב שְׂגֹר־פֶּן־תִּוְרַשׁ פֶּקֶח עֵינֶיךָ שִׁבְע־לֶחֶם :

* רַעֲרַע יֹאמַר הַקּוֹנֵה וְאֵל לוֹ אֵין יִתְהַלֵּל :
 * יֵשׁ זֶה־בְּרֵב פְּגִינִים וְכָל־יָקָר שִׁפְתֵי־דַעַר :
 * לֶקַח־בְּגָדוֹ כִּי־עָרַב זָר וּבְעֵד נִכְרִים חִבְּלָהוּ :
 * עָרַב לֹא־יֵשׁ לֶחֶם שֶׁקֶר וְאַחֵר יִמְלֵא פִּיהוּ חֲצֵץ :
 * מַחֲשָׁבוֹת בַּעֲצָה תִּכְוֶן וּבְתַחֲבִלוֹת עֲשֶׂה מַלְחָמָה :
 * גּוֹלָר־סוֹד הוֹלֵךְ רֵכִיל וּלְפִתּוֹ שִׁפְתָּיו לֹא תִתְעַרֵּב :

* מִקְלָל־אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעַךְ נָרוֹ בְּאִישׁוֹן חֲשָׁךְ :
 * נִחְלָה מִבְּחֻלַּת בְּרָאשׁוֹנָה וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תִבְרָךְ :
 * אֶל־תֹּאמַר אֲשֶׁלְמוֹ־דַעֲקוֹה לִיהוָה וְיִשַׁע לְךָ :

1 L Vxuriosa resvinū, & tumultuosa ebrietas. Quicumque his delectatur, nō erit
 2 sapiens. * Sicut rugitus leonis, ita & ter-
 3 ror regis, qui prouocat eum, peccat in ani-
 4 mam suam. * Honor est homini qui se-
 5 parat se à cōtentionibus; omnes autē stulti
 6 miscentur contumeliis. * Propter frigus
 7 piger arare noluit, mendicabit ergo æstate
 8 & non dabitur illi. * Sicut aqua profun-
 9 da, sic consilium in corde viri; sed homo sa-
 10 piens exhauriet illud. * Multi homines
 11 misericordes vocātur: virum autem fide-
 12 lem quis inueniet? * Iustus qui ambulat
 13 in simplicitate sua, beatos post se filios re-
 14 linquit. * Rex qui sedet in solio iudicij,
 15 dissipat omne malum intuitu suo. * Quis
 16 potest dicere: Mundum est cor meum, pu-
 17 rus sum à peccato? * Pondus & pondus,
 18 mensura & mensura, vtrunque abomina-
 19 bile est apud Dominū. * Ex studiis suis
 20 intelligitur puer si mūda & recta sint ope-
 21 ra eius. * Aurem audientem, & oculum
 22 videntē, Dominus fecit vtrunque. * Noli
 diligere somnum, ne te egestas opprimat.
 23 Aperi oculos tuos, & saturare panibus.
 24 * Malum est, malum est, dicit omnis
 25 emptor: & cūm recesserit, tunc gloriabi-
 26 tur. * Est aurum & multitudo gemma-
 27 rum, vas autem pretiosum labia scientiæ.
 28 * Tolle vestimentum eius qui fideiussor
 29 extitit alicui, & pro extraneis aufer pignus
 30 ab eo. * Suauis est homini panis mēdaci,
 31 & postea implebitur os eius calculo.
 32 * Cogitationes consilij roborātur, & gu-
 33 bernaculis tractanda sunt bella. * Ei qui
 reuelat mysteria & ambulat fraudulentē,
 34 & dilatat labia sua, ne commiscearis.
 35 * Qui maledicit patri suo & matri, ex-
 36 tinguetur lumen eius in mediis tenebris.
 37 * Hereditas ad quam festinatur in prin-
 38 cipio, in nouissimo benedictione carebit.
 39 * Ne dicas: Reddam malum pro malo;
 40 expecta Dominum, & liberabit te.

תרגום

ב

1 למִמְכָּרָא חוּטֵא חֲמִירָא וְרוּיָהּ שְׂכָרָא וְכָל־דְּשִׁגְיָהּ לֹא נִתְחַכֵּם :
 2 נָהָם חֵיךְ אֲרִיָא אֵימַתָּא דְּמִלְכָא וּמִן דְּמַחֲמַת לֵה חֲטִי עַל־נִפְשָׁה :
 3 יִקְרָא הוּא לְגִבְרָא דִּיחָב דְּלֹא דִינָא וְכָל־דְּשִׁמִּי מַצְטָרִי :
 4 מִתְחַסְרָא עֲטָלָא לֹא שְׂתַק וְשִׂאֵל בְּחֻצְרָא וְלִית :
 5 מִיָּא עֲמִיקִי עֲצָתָא בְּלִבָּא דְּגִבְרָא וְגִבְרָא דְּמַחֲבִין נִלְלִיהּ :
 6 סִגְעָא דְּבָנֵי נִשָּׂא מִתְקָרִין גִּבְרָא מִרְחֲמֵנִי וְגִבְרָא מִחִמְנָא מִנּוּ מִשְׁכַּח :
 7 דְּמִתְלֵךְ בְּחִמְיָתָהּ צָדִיקָא הוּא וְטוֹבִיָּהוּ לְבָנוּתֵי בְּתִירוּתֵי :
 8 מִלְכָּא דִּיחָב עַל־כְּרִסָּא דִּינָא מִפּוֹר מִן קִדְמוּתֵי כְּלָחוֹן בִּישְׁתָּא :
 9 מִן דִּימֵר זִכְרִי הוּא לְבִי וְאַדְכִּית מַחֲזִכְתִּי :
 10 מִתְקָלָא וּמִתְקָלָא כִּילָא וְכִילָא מִרְחֲקִין אֲנִין קִדְם אֱלֹהָא אִף תְּרִיחוּן :
 11 אִף בְּעוֹבְדוּתֵי מִתְדַע טְלִיא אֵין דְּכִי וְאֵין תְּרִיצֵן עוֹבְדוּתֵי :
 12 אֲדָנָא דְּשִׁמְעָא וְעֵינָא דְּחִזְיָא אֱלֹהָא אֲבָרִי תְּרִיחוּן :
 13 לֹא־תִרְחַם שְׁנֵיתָא דְּלִמָּא תְּחַמְסֵן פֶּתַח עֵינֶךָ וְשִׁבְעֵי לֶחֶמָא :
 14 חִבְרָא לְחִבְרָה נִאֲמַר דְּקִנְחָה וְחִידִין נִשְׁחַבְּחָ וְנִימַר :
 15 דְּאִיהִי תִּחְבָּא וְסִגְעָא דְּכִיפִי טִבְחָא וּמִנִּי דִּיקְרָא שְׁפּוֹתָא דִּירֵעָתָא :
 16 נִסְכָּ לְבוֹשָׁה מִטּוֹל דְּעָרַב לְחִלוּנִי וְעַל אִפִּי נִכְרִיתָא מִשְׁכָּנָה :
 17 עָרַב לְגִבְרָא כְּלָחֶמָא רְגֵלָא וְכִתְרֵי הִידִין נִחְמָלָא פִּמְהָ חֲצָצָא :
 18 מִחֲשָׁבָתָא בַּעֲצָתָא תְּתַקֵּן וּבְמִדְּבָרֵינִיתָא מִתְעַבֵּר קִרְבָּא :
 19 דְּגִלִּי רֹא אֶבֶל קִרְצָא וּלְמִן דְּמִשְׁרַגַּג בְּשְׁפּוֹתָהּ לֹא תִתְחַלֵּט :
 20 דְּלִיט לֹא־כִוִּי וְלֹא־מִה נִדְּעַךְ שְׂרָגָה אֵיךְ אֲחֻבָּא דְּתִשׁוּכָא :
 21 יִרְחַתָּא דְּמִסְרָהּ בִּינָא בְּקִדְמִיתָהּ וּבְסוּפָהּ לֹא תִתְבָּרַךְ :
 22 לֹא תִימַר אֲשֶׁלְמוֹ בִּישְׁתָּא סְכָא לֹא־לֵהָא וְיִפְרָקְנֶךָ :

CAP. XX.

Luxuriosa res vinum, & iniuriosa ebrietas; 1
omnis autem deuastans non erit sapiens.

* Non differunt mina regis ab ira leonis: qui 2
autem prouocat eum & immiscens peccat in suā
animam. * Gloria viro auerti à contumelia; 3
omnis autem stultus his implicatur.

* Exprobratus piger non erubescit, similiter 4
& qui feneratur triticum in tempore messis.

* Aqua profunda consilium in corde viri; vir 5
autem prudens exhauriet illud. * Magnum 6

homo & preciosum vir misericors; virū autem
fidelem opus inuenire. * Qui reuertitur irre- 7

prehensibilis in iustitia, beatos filios suos relin-
quet. * Cum rex iustus sederit in solio, non 8

aduersatur in oculis eius omne malum. * Quis 9
glorietur mundum habere cor? aut quis li-
bere dicet purum esse à peccatis? * Statera 10

magna & parua & mensura duplices, immun-
da coram Domino & vtraque, & qui facit ea.

* In studiis suis impeditur adolescens cum 11
sancto, & recta via eius. * Auris audit & 12

oculus videt, Domini opera & vtraque.

* Ne diligas detrahare, ne pereas; aperi au- 13
tem oculos tuos, & saturare panibus.

* Malum malum dicit qui emit, & postquā 14
recesserit, tunc glorietur. * Est aurum 15

& multitudo lapidum preciosorum, & vasa
preciosa labia intellectus.

* Tolle vestimentum spondentis pro alieno, 16
& pro aliena accipe pignus ab eo.

* Dulcis homini panis mendacij, & postea 17
implebitur os eius filicibus.

* Cogitationes in consilio firmantur, guber- 18
nationibus autem fit bellum.

* Reuelans consilia in confessu tradit du- 19
plex lingua, & cum extendente sua ne miscere
labia. * Maledicentis patrem aut matrem 20

extinguetur lucerna; at pupilla oculorum eius
videbunt tenebras.

* Pars festinata in primis, in ultimis non 21
benedicetur.

* Ne dicas, Ulciscar inimicum; sed expecta 22
Dominum, ut tibi auxilietur.

κ

1 * Ακόλαστον οἶνος ἐὺ βρασιχὸν μήθη. πᾶς δ' ὁ λυμαι-
2 νόμος οὐκ ἔσται βρότος. * ἐδιαφέρει ἀπειλή βασι-

λέως θυμὸν λέοντος, ὃ δ' παροξύνων αὐτὸν καὶ ἐπιμύν-
3 μενος ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. * δόξα ἀν-

δρὶ δ' ἀποστρέφεται λοιδόρειας, πᾶς δ' ἀφρων τοῖς τοῖς συμ-
4 πλέκεται. * ὀνειδίζομενος ὁ κνηρὸς οὐκ αἰσχυρίζεται, ὡ-

ς σαύτως ἐὺ δανείζομενος σῖτον ἐν ἀμνητὶ. * ὕδωρ βα-
5 θυ βελὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, δυνήρ δ' φρένιμος ἐξ αὐτῆς ἐξέρχεται.

6 αὐτῷ. * μέγα δυνήρ ὁπλοῦς ἐστὶν ἐλεήμων,
7 δυνῶν δ' ἐπὶ πᾶσι τὸ ἔργον εὖ εἶναι. * ὅς δ' ἀσπρέφεται ἀμω-

μῶς ἐν δικαιοσυνῇ μακαρίους ἐστὶν παῖδας αὐτοῦ κατε-
8 λείψει. * ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνον,

οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν.

9 * τίς καυχῆσεται ἀντὶ τῆς καρδίας; τίς παρ-
ρησιάζεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἀμαρτιῶν;

10 * σάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρον διαστάκα-
θαῖται ἐν ὄψει κυρίου καὶ ἀμφοτέρω, καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.

11 * ἐν τοῖς ἐπιποδίοις αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανί-
σκῳ καὶ ὁσίου, καὶ διθεία ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

12 * ὅς ἀκνέει ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, κύριος ἔργα ἐὺ καὶ ἀμφοτέ-
13 ρα. * μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς. δια-

νοῖξον δ' ἐπὶ ὀφθαλμοῖς σου ἐμπλήσῃς τὰς ἀρτῶν.

14 * κακὸν κακὸν λέγει ὁ ἀγοράζων, καὶ ὡς ἀπέλθῃ τότε
15 καυχῆσεται. * ἔστι χρυσὸς καὶ πλήθος λίθων πολυτε-

16 λῶν, καὶ σκόνη ὥπμα χεῖλη συνέσεως. * ἀφελὸς τὸ
ἱμάτιον τοῦ ἐργαζομένου ἀπὸ ἀλλοτρίου, ἐπὶ ἀλλοτρίᾳς

λάβει ἐνέχυρον παρ' αὐτοῦ.

17 * ἡδὺς ἀνθρώπων ἄρτος ψύδους, καὶ ἔπειτα ἐμπλη-
σθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ χαλίκων.

18 * διαλογισμοὶ ἐν βελῇ σπρεῶν, κυβερνήσει δ' γίνε-
19 πόλεμος. * ὁ ἀνακαλύπτων βελὰς ἐν συνεδίῳ, πο-

ρεύει δὲ δόλος, καὶ καὶ πλάττωντες τὰ ἑαυτοῦ μὴ μίχθητε
20 χεῖλη. * κακολογῶντες πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται
λαμπτήρ, αἱ δ' ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς ὀφθαλμοὶ σκοῦτος.

21 * μερὶς ἐπιστάτης ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευ-
ταίοις οὐκ ἐλογισθήσεται.

22 * μὴ εἴπῃς, τίθωμαι ἐν ἐχθρόν, ἀλλὰ ὑπόμεινον ἐν
κύριον, ἵνα σοὶ βοηθήσῃ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XX.

Derisoria res est vinum, & inebriat sicera: & omnis qui errauerit in ea, non erit sapiens. 1
prouocat eum, peccat in animam suam. 2 * Rugit sicut leo terror regis: & qui
penuriam sustinet piger, & non tacet: & petet in messe, & non habebit. 3 * Gloria est viro qui superfederit à contentione, & omnis qui stultus est, deridet.

4 * Penuriam sustinet piger, & non tacet: & petet in messe, & non habebit. 5 * Aqua profunda consilium in corde viri, &
vir intelligens exhauriet illud. 6 * Multi filij vocantur viri misericordes: virum autem fidelem quis inueniet?

7 * Qui ambulat in simplicitate sua, iustus est, & beati erunt filij eius post eum. 8 * Rex qui sedet in folio iudicij, dissipat à fa-
cie sua omnes impios. 9 * Quis dicit: Mundum est cor meum, & purus sum à peccato meo? 10 * Pondus & pondus,

mensura & mensura, abominabile est vtrunque coram Deo. 11 * Etiam in operibus suis cognoscitur puer, an munda & recta
sint opera eius. 12 * Auris quæ audit, & oculus qui videt, Deus creauit vtrunque. 13 * Ne diligas somnum, ne fortè
pauper fias: aperi oculos tuos, & saturare pane. 14 * Socius ad socium dicit quod emit, & tunc gloriatur, & dicit.

15 * Est aurum & multitudo gemmarum bonarum, & vasa preciosa labia scientiæ. 16 * Suavis est homini panis mendax,
& postea replebitur os eius calculo. 17 * Cogitationes consilio diriguntur, & gubernaculo fit bellum.

18 * Qui reuelat secretum, delator est: & ei qui allicit labijs suis ne commiscearis. 19 * Qui maledicit patri suo & matri suæ, ex-
tinguetur lucerna eius sicut caligo tenebrarum. 20 * Hereditas ad quam festinatur in principio, in fine non benedicetur.

21 * Ne dicas, Reddam malum. spera in Deo, & saluabit te.

* תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב:
* מיהורו מצערי גבר ואדם מרה יבין דרכו:
* מוקש אדם ילע קדשו אחר גדרים לבקר:
* מזרח רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן:
* נר יהורו נשמת אדם חפש כל חדרי בטן:
* חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד בסאו:
* תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיכרו:
* חברות פצע תמריק ברע ומכור חדרי בטן:

כח

* פִּלְגֵי מַיִם לֵב-מֶלֶךְ בֵּיר-יְהוֹרָה עַל-כָּל-אֲשֶׁר
חִפֵּץ יִטְנוּ:

* כָּל־דֶּרֶךְ אִישׁ יִשָּׁר בְּעֵינָיו וְתָכֵן לְבוֹת יְהוָה :
* עָשָׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחַר לַיהוָה מִזִּבְחַ :
* רוּם עֵינָיו וְרָחֵב־לֵב גַּר רְשָׁעִים חֲטָאֵת :
* מִחֲשָׁבוֹת חָרוּץ אֶךְ--לְמוֹתָר וְכָל--אֵץ אֶךְ--

מחסור :
 פֶּעַל אֲצוּת בְּלִשׁוֹן שִׁקְרָה בִּלְנֶדֶךָ מִבְּקֵי שִׁמּוֹת :
 * שֶׁר־רָשָׁעִים יִגֹּרֶם כִּי מֵאֲנִי לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט :
 * הַכֹּכֶב דָּרָךְ אִישׁ וְדָרָךְ יִשְׂרָאֵל פָּעִלוּ :

* נִפְשָׁרְשַׁע אוֹתָהּ רַע לֹא יִחַן בְּעֵינָיו רַעְהוּ :
* בַּעַשׂ לֵץ יִחַם פֶּתִי וּבִהְשִׁבִּיל לִחֲכִם יִקַּח--

דעת:

* מִשְׁכִּיל צָדִיק לְבֵית רָשָׁע מִסֵּלף רָשָׁעִים לָרַע :
* אִמָּם אֲזִנּוֹ מִזַּעֲקָה דֹל גַּם הוּא יִקְרָא וּלֹא

יענה:

* מִתֵּן בַּסֵּתֶר יִכְפֶּה אָף וְשִׁחַד בְּחֶק חֶמֶה עֲזָרוּ :
* שְׂמִתָּה לְאֲדִיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמַחֲדָרוֹ לַפְּעִלִי :

מאד :

* אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינות :

2, 2 Abominatio est apud Dñm pondus
& pondus: statera dolosa non est bona.

24 ¹ A Dño diriguntur gressus viri: quis autē
hominum intelligere potest viam suam?

25 * Ruina est homini deuorare sanctos, &
26 post vota retractare. * Dissipat impios rex
sapiens, & incuruat super eos fornicem.

17 *Lucerna Dñi spiraculum hominis, quę
18 inuestigat omnia secreta ventris. *Miseri-

CAP. XXI.

Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis
A in manu Dñi: quocunque voluerit in-

* Abominatio Domino duplex statuta, & in 23
gum dolosum non bonū coram eo. * A Domino 24
diriguntur gressus viro: mortalis autē quomodo
intelligere poterit vias suas? * Laqueus viro 25
celeriter quippiam propriorum sanctificare; post
enim votū fecisse pœnitere cōtingit. * Dissipa- 26
tor impiorū rex sapiens, & iniiciet super eos ro-
tam. * Lux Domini spiritus hominū, aut lu- 27
cerna quæ scrutatur recessus ventris. * Mife- 28
ricordia & veritas custodia regi, & circunda-
bunt in iustitia thronum eius. * Ornatus iu- 29
uenibus sapientia, gloria autem senum cani.
* Liures & contritiones occurrunt malis, 30
plagæ autem in promptuaria ventris.

CAP. XXI.

Sicut impetus aquæ, ita cor regis in manu 1
Dei; quocunque utiq; volens annuerit, illuc
inclinauit illud. * Omnis vir videtur sibi iu- 2
stus; dirigit autē corda Dominus. * Facere iusta 3
& vera loqui, placita apud Deū potius quàm
victimarū sanguis. * Magnanimus in iniuria 4
audax; fax autem impiorum peccata.

* Cogitationes fortis in satietatem, & omnis 5
festinans in minore. * Qui operatur thesauros 6
lingua mendaci, vana sequitur, et vadit in rete
mortis. * Pernicies impiis hospitabilis erit; non 7
enim volunt facere iusta. * Ad perversos puer- 8
sas vias mittit Deus; munda enim et recta ope-
ra eius. * Melius habitare in angulo non tecto, 9
quàm piētis domibus cū iniustitia, & in domo
communi. * Anima impij optat mala; nō con- 10
sequetur misericordiam ab ullo hominum.

* Multato intēperatē astutior fit innocens; 11
intelligens autem sapiens suscipit cognitionem.

* Intelliget iustus corda impiorum, & vili- 12
pendit impios in malis. * Qui obturat aures 13
suas ne audiat infirmum, & ipse inuocabit, &
non erit qui exaudiat.

* Munus absconditum auertit iras: à donis 14
autē qui abstinet, indignationē suscitatur fortem.

* Gaudium iustorum facere iudicia; sanctus 15
autem immundus apud maleficos.

* Vir qui errat à via iustitiæ, in cœtu gigan- 16
tum requiescet.

23 * βδέλυγμα κυρίῳ δόλοισι σάθμιον, & ζυγὸς δόλιος
24 & καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. * ὡς κύριος δὴθυεῖ τὰ δια-
θήματα δούλοι, & τὸ πᾶς δὴ νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;
25 * παγίς ἀνδρὶ ταχύ πὶ τῶν ἰδίων ἀγιάσαι, μὴ γὰρ
26 δὴξασθαι μετανόειν γίνεσθαι. * λιμνήτωρ ἀσεβῶν βα-
σιλεὺς θρόνος, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27 * φῶς κυρίως πνοὴ δούλοι, ἢ λύχνος ὃς ἐρδυνᾷ τα-
28 μιᾷ κοιλίας. * ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ
βασιλεῖ, καὶ περικυκλώουσιν ἐν δικαιοσυνῇ τὴν θρόνον
29 αὐτοῦ. * κόσμος νεανίας θφία, δόξα δὲ πρεσβυτέρων
30 πολιαί. * ὑπώπα καὶ συντείματα συναντᾷ κα-
κοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιᾷ κοιλίας.

καί

1 * ὡς περ ὁρμὴ ὕδατος, ἔως καρδία βασιλέως ἐν χερσὶ
2 θεοῦ, ἔδ' δὴ θέλων νόση ἐκεῖ ἐκλινεν αὐτὴν. * πᾶς ἀνὴρ
φαίνεῖ ἐαυτὸν δίκαιον, κατὰ θυμὸν δὲ καρδίας κύριος.
3 * ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθύνειν δόξα ὡς θεὸς μαλ-
4 λον, ἢ θυσιῶν αἷμα. * μετὰ λόφῳ ἐφ' ὕβρει θρασυ-
5 καρδίας, λαμπήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία. * διαλογισμοὶ
δούλοι εἰς πλησμονὴν, καὶ πᾶς ὁ σπύδων ἐν ἐλάσσει.

6 * ὁ ἐνεργῶν θησαυροῦς ματὰ γλώσση ψυδεῖ, μάταια
διώκει καὶ ἐρχεῖται ἐπὶ παγίδος θανάτου.

7 * ὁλεθρὸς ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεῖ, & γὰρ βέλονται
8 πρᾶσθαι τὰ δίκαια. * ὡς οὖν σκολιὰς σκολιὰς ὁδοὺς
ἄποσέλλει ὁ θεός· ἀπὸ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 * κρείσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐκκεκονιαμέ-
νοις μὴ ἀδικίας, καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10 * ψυχὴ ἀσεβοῦς ἐπιθυμεῖ κακῶν, ὅσα ἐλεηθήσεται
11 ὑπ' ἐδενὸς τῶν δούλων.

12 * ζημιωμένη ἀκολάστῃ πα-
νερότερος γίνεῖ ὁ ἄκακος, σωτῶν δὲ θρόνος δόξα γινώ-
13 σκιν.

14 * σωτὴρ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαν-
15 λίζεῖ ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. * ὃς φράσσει τὰ ὅσα αὐτοῦ τοῦ
μὴ ἀκῆσαι ἀδενέως, & αὐτὸς ἐπικαλέσεται & ὅσα ἔσται ὁ
16 εἰσακχών. * δόσις λατρεῖν δούλοισι ὀργὰς, δούρων
δὲ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15 * ἀφροσύνη δικαίων ποιεῖν κείμενα, ὅσα δὲ ἀκα-
θαρτὸς ὡς κακῆργοις.

16 * δούρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν σωμα-
γωγῇ γυμνῶν ἀπαύσεται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Abominabile est coram Deo pondus & pondus: & mensura dolosa non placet coram eo. 24 A facie Domini gressus viri, &
filius hominis non intelligit vias suas. 25 Laqueus est homini qui deuouit sanctuario, & postea tangit eum anima ipsius. 26 Dispergit
impios rex sapiens, & voluit super eos rotam. 27 Lucerna Dei spiraculum filiorum hominis: & scrutatur omnia interiora ventris.

28 Misericordia & veritas custodient regem, & præparatur in clementia solium eius. 29 Decus iuuenum fortitudo eorum, &
laus senum canicies. 30 Pauores & plagæ occurrunt malo, & puncturæ acus in interioribus ventris eius.

CAP. XXI.

Sicut riuuli aquarum, ita cor regis in manibus Dei, & quocunque vult inclinat illud. 2 Omnes viæ viri rectæ sunt in conspectu eius; di-
rigit autem corda Deus. 3 Qui facit iustitiam & iudicium, cōplacet sibi in illo Deus magis quàm in sacrificio. 4 Exaltatio oculorū, &
tumor cordis, & lucerna impiorum peccatum. 5 Cogitationes collectæ ad abundantiam, & pes festinus ad egestatem tendit.

6 Opera cellariorum in lingua mendacij, & dissipabuntur; & euellentur illi qui quærunt mortem. 7 Rapina impiorum tollet eos,
quoniam non se submiserunt ut facerent iudicium. 8 Qui peruertit viam alicuius, extraneus est: & qui mundus est, recta sunt opera eius.

9 Melius est sedere in angulo tecti, quàm cum muliere litigiosa, & in domo cōmuni. 10 Anima impij desiderat malū, & nō misericordiā
cōsequetur in oculis eius locus eius. 11 Per multā derisoris sapientior fiet insipiens, & in intellectu sapiētis assumet scientiam. 12 Con-
templatur iustus domum impij, & transfert impios in malum. 13 Qui obturat aurem suam ne audiat clamorem pauperis, vocabit quoque
Deum, & non exaudietur. 14 Munus in abscondito extinguit iram, & munus in sinu indignationem fortem. 15 Lætitia est iusto facere iu-
diciū, & terror iis qui faciunt iniquitatem. 16 Filius hominis qui errat à via intellectus, cum filiis terræ commorabitur.

איש מחסור אהב שמחור אהב יין ושמן לא יעשיר:

כפר לצדיק רשע ותחרו ישרים בוגד:
טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס:
אוצר נחמד ושמן בנורה חכם ובסיל אדם יבלענו:

רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד:
עיר גברים עלה חכם ויורד עז מבטחה:
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו:
וד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון:
תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות:
כל היום התאווה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך:
ובחר רשעים תועבה אף כי בזמרו יביאנו:
ער כזבים יאבד ואיש שמע לגצח ידבר:
העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו:
אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לגד יהורה:
סוס מוכן ליום מלחמה וליהודה התשועה:

כב

נבחר שם מעשר רב מכסף ומוזהב חן טוב:
עשיר ורש נפגשו עשרה כלם יהורה:
ערום ראיה רעה ויסתר ופתים עברו ונענשו:

עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים:
צניס פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם:
חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו:

עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה:
זורע עולה יקצור און ושבת עברתו יכלה:
טוב עין הוא יכרך כי נתן מלחמו לרל:

17 * Qui diligit epulas, in egestate erit, qui
18 amat vinū & pinguia, non ditabitur. * Pro
iusto dabitur impius, & pro recto iniquus.
19 * Melius est habitare in terra deserta,
20 quàm cum muliere rixosa & iracunda. ^{Ecd. 17}
21 * Thesaurus desiderabilis & oleū in habi
taculo iusti, & imprudens homo dissipabit
illud. * Qui sequitur iustitiā & misericor
22 diā, inueniet virā, iustitiā, & gloriā. * Cui
23 tatē fortiū ascendit sapiens, detraxitq; ro
bur fiducia eius. * Qui custodit os suū &
24 linguā suam, custodit ab angustiis animā
25 suam. * Superbus & arrogans vocatur in
26 doctus, qui in ira operatur superbiā. * Desi
27 deria occidūt pigrū, noluerunt enim quic
28 quā manus eius operari. * Tota die cōcu
29 piscit & desiderat, qui autem iustus est, tri
30 buet & nō cessabit. * Hostiæ impiorū abo
31 minabiles, quæ offerūtur ex scelere. * Testis
médax peribit, vir obediens, loquetur vi
32 ctoriā. * Vir impius, pccaciter obfirmat vul
tū suū, qui autē rectus est, corrigit viā suā.
33 * Nō est sapientia, nō est prudētia, nō est
34 consiliū contra Dñm. * Equus paratur ad
diem belli, Dñs autem salutem tribuit.

CAP. XXII.

1 * Melius est nomen bonū quàm diuitiæ
A multæ, super argentū enim & aurum
2 gratia bona. * Diues & pauper obuiau
3 runt sibi, vtriusq; operator est Dominus.
4 * Callidus videt malū, & abscondit se:
innocēs pertransiit, & afflictus est damno.
5 * Finis modestiæ timor Domini, diuitiæ
& gloria & vita. * Arma & gladij in via
6 superbi, custos autem animæ suæ longē
7 recedit ab eis. * Prouerbiū est: Ado
lescens iuxta viam suam, etiam cū senue
rit non recedet ab ea.
8 * Diues pauperibus imperat, & qui ac
cipit mutuum, seruus est fænerantis.
9 * Qui seminat iniquitatē, metet mala;
& virga iræ suæ cōsummabitur. * Qui pro
nus est ad misericordiam, benedicetur, de
panibus enim suis dedit pauperi.

תרגום

17 גברא דירחסר לה ורחם חרותא ורחם חסרא ובסמא לא נעתר:
18 טב למחב בארע מדברא מן אחתא תגרניתא ומרגזניתא
19 ורדף צדקתא וחסדא ישבח חיי וצדקתא ויקרא:
20 למדינתא וגברי סלק חסימא ואחר עשנא דסברא:
21 השנה נטר מן עקתא נפשה:
22 מן עקתא ונפשה:
23 מן עקתא ונפשה:
24 מן עקתא ונפשה:
25 מן עקתא ונפשה:
26 מן עקתא ונפשה:
27 מן עקתא ונפשה:
28 מן עקתא ונפשה:
29 מן עקתא ונפשה:
30 מן עקתא ונפשה:
31 מן עקתא ונפשה:
32 מן עקתא ונפשה:
33 מן עקתא ונפשה:
34 מן עקתא ונפשה:

* Vir indigens diligit gaudiū, amans vinū et oleum in diuitias. * Purgatio autē iusti iniquus, & pro rectis iniquus. * Melius habitare in terra deserta, quā cū muliere rixosa & linguace & iracūda. * Thesaurus desiderabilis requiescet in ore sapientis, stulti autē viri deuorant illum.

* Via iustitiæ & misericordia inueniet vitā & gloriam. * Ciuitates munitas ascēdit sapiens, destruxit munitionem in qua considerāt impij.

* Qui custodit os suū & linguā, seruat à tribulatione animā suā. * Temerarius & arrogans & superbus pestis vocatur, qui autē reminiscitur iniuriarū, iniquus. * Desideria pigri occidēt, nō enim eligūt manus eius facere quicquā. * Impius desiderat tota die desideria mala, at iustus miseretur & miseratur incessanter. * Hostie impiorū abominatio Domino, etenim iniquē offerūt eas. * Testis mēdax peribit, vir obediens seruaturus loquetur. * Impius vir procaciter obfirmatur vultu, at rectus ipse intelliget vias suas.

* Non est sapiētia, nō est fortitudo, nō est consiliū contra impiū. * Equus paratur ad diem belli, ab autem Domino auxiliatio.

CAP. XXII.

Eligibilis nomē bonū quā diuitiæ multæ, super autem argentū & aurū gratia bona.

* Dives & pauper obuiauerunt sibi, utroque autem Dominus fecit. * Callidus videns malum cruciatum, fortiter ipse eruditur: at stulti pertransēntes affecti sunt damno. * Generatio sapientiæ timor Domini, & diuitiæ, & gloria, & vita. * Tribuli & laquei in viis tuofis: at custodiens suam animam abstinebit ab eis. * Dedit puerum iuxta viam eius, & quamuis senuerit, non discedet ab ea.

* Diuites pauperibus imperabunt, & serui propriis Dominis fenerabuntur. * Qui seminat mala, metet mala; plagam autem operū eius consummabit. Virum iucundū & datorē diligit Dominus, vanitatē autē operū eius consummabit. * Qui miseretur pauperis, ipse nutrietur; nā de suis panibus dedit pauperi. Victoriam & honorem acquirit munera dans, tamen animam auferet possidentium.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. * In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. * Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. * Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. * Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. * Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. * Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. * Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. * Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. * Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. * Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. * Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. * Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

* ὁ δὲ ἐν δόξῃ αἰσθάνεται τὸ φερόμενον, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλεον. * περικαθαρμα ὃ δικαίε δῶμος καὶ

19 δὲ τὸ δίδωκεν ὁ δῶνος. * κρείσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἢ ἐν γυναικὶ μαχίμου καὶ γλωσσώδοις καὶ ὀργίλοις.

20 * ὁ σαυρὸς ἐπιθυμητὸς δὲ ἀπαύσετο ἐπὶ σόματι. * Φῆ, ἄφρονες ὃ δῶδες καὶ ἀπίον αὐτῶν. * ὁ δὲ δικαιο-

22 σῶς ἐκ ἐλεημοσιῶν δειρῶς ζῶν καὶ δόξαν. * πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη ὁ φόρος, καθεῖλε τὸ ὄχυρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποί-

23 θεισαν οἱ ἀσεβεῖς. * ὁ φυλάσσει τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ ἐλπίφως τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

24 * ὁ σαυρὸς ἐκ ἀνθάδης ἐκ ἀλαζῶν λοιμὸς καλεῖται. * ὁ δὲ μνησκακεῖ ὁ δῶνος. * ἐπιθυμία οὐκ ηὐγὴν ἀποκλίνεισιν.

26 * ὁ πρῶτος αἰ χεῖρες αὐτῶν ποιεῖν τι. * ἀσεβὴς ἐπιθυμείῃ τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακῆς, ὃ δὲ δικαίος ἐλεεί

27 ἐκ οἰκείῃς ἀφθάρσις. * ὁ συλασσεῖν βδέλυγμα κυρίου, καὶ γὰρ ὁ δῶνος ὡς περὶ φέρουσιν αὐτάς. * μάρτυς ψυ-

28 δὴς ἀπολείπεται, ἀνὴρ ὑπήκοος φυλαζόμενος λαλήσει. * ἀσεβὴς δὲ τὴν δόξαν δὲ ἀνιδῶς ὑφίσταται περὶ σῶμα. * ὃ δὲ δίδως

30 αὐτὸς συλλέγει τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. * ὅτι ἐστὶ ὁφεία, ὅτι ἐστὶν δῶνος, ὅτι ἐστὶ βαλὴν περὶ τὴν ἀσεβῆ. * ἵππος ἐτοιμά-

31 ζεῖ εἰς ἡμέραν πολέμου, ὡς δὲ ὁ κύριος ἡ βοήθεια.

κβ

1 * Αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλεον πολὺς, ὑπὲρ δὲ

2 δῶνος καὶ χρυσίου χάρις αἰσθάνεται. * πλεον ἐκ πλεον ὡς συλλέπτει ἀλλήλους, ἀμφοτέρωθεν ὃ κύριος ἐποίησε.

3 * παντὶς ἰδὼν πονηρὸν τιμωρόμενον καὶ ταῖς αὐτῶν παιδύεται, ὃ δὲ ἀφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4 * γενεὰ ὁφείας φόρος κυρίου ἐκ πλεον ἐκ δόξαν ἐκ ζῶν. * τρεῖς οἱ ἐκ παγίδος ἐν ὁδοῖς σκολῶν, ὃ δὲ φυλάσ-

6 σων τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφείξετο αὐτῶν. * ἐκκλίνει τὸ παιδύον καὶ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ γε ἐκ τῶν περὶ, ὅτι ἀποστήσει

7 ἀπ' αὐτῆς. * πλεον πλεον ἀρξουσιν, ἐκ οἰκέται ἰδῶν δὲ

8 ἀπὸ τῶν δὲ αὐτῶν. * ὁ ἀπὸ τῶν φάλα θείσει κακὰ, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτῶν συλλέξει. δῶνος ἰλαρὸν καὶ

9 δόξαν ἀγαπᾷ ὁ θεός· ματαιότης δὲ ἔργων αὐτῶν συλλέ-

10 λήσει. * ὁ ἐλεῶν πλεον αὐτῶν διατρεφίσεται, τὸν γὰρ ἑαυτοῦ ἀρτῶν δέδωκε τῷ πλεον. νίκην καὶ πλεον πε-

11 ριποιεῖται ὁ δῶνος δούς· τὴν μὲν τὴν ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. 22 Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. 23 Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. 24 Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. 25 Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. 26 Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. 27 Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. 28 Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. 29 Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. 30 Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. 22 Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. 23 Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. 24 Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. 25 Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. 26 Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. 27 Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. 28 Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. 29 Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. 30 Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. 22 Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. 23 Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. 24 Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. 25 Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. 26 Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. 27 Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. 28 Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. 29 Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. 30 Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. 22 Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. 23 Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. 24 Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. 25 Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. 26 Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. 27 Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. 28 Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. 29 Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. 30 Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. 22 Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. 23 Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. 24 Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. 25 Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. 26 Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. 27 Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. 28 Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. 29 Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. 30 Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, & iustitiam, & gloriam. 22 Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & detrahit robur fiduciæ eius. 23 Qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustia animam suam. 24 Derisor, tumidus, superbus, est nomen eius, faciens iram superbia sua. 25 Tota die desiderio desiderat, & iustus tribuit, & non parcat. 26 Sacrificium impiorum abominabile est, quia de scelere offerunt illud. 27 Testis mendacij peribit, & vir bene audiens rectē loquetur. 28 Impudens facie vir impius est, & rectus ipse præparat viam suam. 29 Non est sapientia neque intelligentia neque consilium sicut Dei. 30 Equus paratur in diem belli, sed à Deo est salus.

17 Vir qui egenus est & diligit latitiam, diligitque vinum & vnguentum, non ditabitur. 18 In commutatione iusti tradetur impius, & pro rectis direptores. 19 Melius est habitare in terra deserti, quā cum muliere litigiosa & rixosa. 20 Argentum desiderabile, & oleum in habitaculo sapientis, & stultus filiorum hominis dissipabit illud. 21 Qui sequitur iustitiam & misericord

* גִּרְשֵׁלִין וַיֵּצֵא מִדֹּד וַיִּשְׁכַּח דִּין וְקִלּוֹן :
 * אֲהַב טָהוֹר לֵב חֵן שִׁפְתָיו רַעְיוֹן מֶלֶךְ :
 * עֵינֵי יְהוָה נִצְרוּ דַּעַת וַיִּסְלַף דְּבָרֵי בָנָד :
 * אֲמַר עֶצֶל אֲרִי בַחוּץ בְּתוֹךְ רֹחַבוֹת אֲרֻחָה :
 * שׁוֹחֶה עֲמֻקָּה פִי זֵרוֹת זַעַם יְהוָה יִפּוֹל שָׁם :
 * אֹלֶת קְשׁוּרָה בְּלֵב גֶּעֶר שֶׁבֶט מוֹסֵר יֶרֶחַ יִקְנֶה
 מִמֶּנּוּ :
 * עֶשְׂקֶדֶל לְהַרְבוֹת לוֹ נֵתָן לַעֲשִׂיר אֶךְ לְמַחְסוֹר :
 * חֵט אֲזַנְךָ וְשִׁמְעַ דְּבָרֵי חֲכָמִים וְלִבְךָ תִּשְׁרֹת
 לְדַעְתִּי :
 * כִּי נָעִים כִּי תִשְׁמָרִם בְּבִטָּנְךָ יִכְנוּ יַחֲדוֹ עַל־
 שִׁפְתֶּיךָ :
 * לִהְיוֹת בִּיהוָה מִבְּטַחְךָ הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אֶפֶס־
 אֶתְּרָה :
 * הֲלֹא כִתְבִיתִי לְךָ שְׁלֵשִׁים בְּמַעְצוֹר וּדְעָרָה :
 * לְהוֹדִיעַךָ קֶשֶׁט אֲמַרִי אֲמַרִי לְהִשָּׁיב אֲמָרִים
 אֱמֶת לְשִׁלְחֶיךָ :
 * אֶל־תִּגְזֹל דָּל כִּי דֹל־הוּא וְאֶל־תִּדְכֶּנּוּ עֲנִי
 בַשָּׁעַר :
 * כִּי יִהְיוּ יָרִיב רִיבָם וְקָבַע אֶת־קִבְעֵיהֶם
 בַּפֶּשֶׁת :
 * אֶל־תִּתְּרַע אֶת־בַּעַל אָפָה וְאֶת־אִישׁ חֲמוֹר
 לֹא תִבּוֹנֶה :
 * פֶּן־תִּתְּלַף אֶרְחֻלּוֹ וְלִקְחָהּ מוֹקֵשׁ לְנַפְשָׁךְ :
 * אֶל־תִּהְיֶה בְּתַקְעֵי כַף בְּעֵרְכִים מִשְׁאוֹת :
 * אִם־אֵין לְךָ לְשֵׁלֶם לְמַר־יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ
 מִתַּחְתֶּיךָ :
 * אֶל־תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבוֹתֶיךָ :
 * חֲזִית אִישׁ מִתְּהִיר בְּמַלְאכָתוֹ לִפְנֵי מַלְכִים יִתְיַצֵּב
 בַּל־יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשָׁכִים :

10 * Eiice derisorem, & exhibit cum co iur-
 11 gium, cessabuntque causæ & contumeliæ.
 12 * Qui diligit cordis munditiâ propter
 13 gratiam labiorum suorum, habebit amicū
 14 regem. * Oculi Domini custodiunt scien-
 15 tiam, & superplantantur verba iniqui.
 16 * Dicit piger, Leo est foris, in medio
 17 platearum occidendus sum.
 18 * Fouea profunda os alienæ: cui iratus
 19 est Dominus, incidet in eam.
 20 * Stultitia colligata est in corde pueri,
 21 C & virga disciplinæ fugabit eam.
 22 * Qui calumniatur pauperem vt au-
 23 geat diuitias suas, dabit ipsi ditiori, & ege-
 24 bit.
 25 * Inclina aurem tuam, & audi verba sa-
 26 pientium. Appone autem cor ad doctri-
 27 nam meam:
 28 * Quæ pulchra erit tibi cū seruaueris
 29 eam in ventre tuo: et redundabit in labiis
 30 tuis; * Vt sit in Domino fiducia tua. Vn-
 31 de & ostendam eam tibi hodie.
 32 * Ecce descripsi eam tibi tripliciter in
 33 cogitationibus & scientia.
 34 * Vt ostenderem tibi firmitatem & clo-
 35 D quia veritatis, respondere ex eis illis qui
 36 miserunt te. * Non facias violentiam
 37 pauperi, quia pauper est, neque conteras
 38 egenum in porta.
 39 * Quia iudicabit Dñs causam eius, &
 40 configet eos qui confixerunt animā eius.
 41 * Noli esse amicus homini iracundo,
 42 neque ambules cum viro furioso.
 43 * Ne fortè discas semitas eius, & sumas
 44 scandalum animæ tuæ.
 45 * Noli esse cum his qui defigunt manus
 46 suas, & qui vades se offerunt pro debitis.
 47 * Si enim nō habes vnde restituas, quid
 48 causæ est vt tollat operimentum de cubili
 49 tuo?
 50 * Ne transgrediaris terminos antiquos,
 51 quos posuerunt patres tui. * Vidisti virū
 52 velocem in opere suo, coram regibus sta-
 53 bit, nec erit ante ignobiles.

תרגום

10 * רחם אלהא דכי לבא ובחסדא דשפוחה יתחבר למלכא :
 11 עטלא אמר בחכינותה אריא אית לברא ובינת שוקי מתקטלנא :
 12 שטיותא קטירא בלבה דטליא שבטא דמרדיתא נרחקה מנה :
 13 מטול דבסימין נטר אנון בכרסך ונתקנן איך תרא על שפוחך :
 14 והא אנולך על חלתא זמנין בעצתא ויריעתא :
 15 מטול דאלהא דאן דיניהון ומחפרע פרענותהון דנפשיהון :
 16 דלא חילף ארחותיו ותשכח פחא לנפשך :
 17 אם לית לך דפרע נסבין תשויתך מתחתך :
 18 רחך לממקנא ואפק לתגרנא ויבטל דינא וצערא :
 19 עיני דאלהא נטרן ויריעתא ומטלסל מליחון דבזוזי :
 20 גמצא עמיקתא פמה דנכריהא ומן מרגו קרם אלתא נפל חסן :
 21 דעשק למסכנא מסגי לה בישתא ודיחב לעתירא חסרנא הוא לה :
 22 כרי עלי אדנך ושמע מלי דחכימי ולבך שים ליריעתי :
 23 דנחוי באלהא סברך ואודעתך יומנא תרא :
 24 לאודעך קשטא ומלי דתריעתא דתחפך מלתא דקשטא למשרדך :
 25 לא תגזל למסכנא מטול דמסכנא הוא ולא תמפך עניא בתרעא :
 26 לא תתחבר עם מרי מרירותא ועם גברא חסנתא לא תעל :
 27 לא תהוי משלם איך בערבותא על חכרך :
 28 לא תשני חחומא דמן עלמא ועבדו אבהך :
 29 אי חותיא גברא דמותי בעבדותה קרם מלכי נקם ולא נקם קרם חשוכי :

* Eiiice de concilio pestilentem, & exibat si-
mul cum eo iurgium: cum enim sederit in concilio, omnes inhonorat.

* Diligit Dominus sancta corda, accepti autem ei omnes irreprehensibiles in viis suis. labiis pascit rex: * At oculi Domini custodiunt

sensum, vilipendit autem sermones iniquus. excusat,

* Et dicit piger, Leo in viis, in autem plateis homicide.

* Fouea profunda os iniqui: at qui odio habetur à Domino, incidet in eam.

* Stultitia suspensa est in corde iuuenis, virga autem & disciplina longè ab eo.

* Qui calumniatur pauperem, multa facit sua mala, dat autem diuiti in minori.

* Sermonibus sapientum appone aurem tuam, & audi meos sermones. * At tuum cor firma

ut cognoscas quod boni sunt. Et si immiseris eos in cor tuum, letificabunt te simul in tuis labiis.

* Et tua sit in Dominum spes, & cognoscere faciat tibi viam eius.

* Et tu autem exscribe ea tibi ipsi tripliciter, in consilium & cogitationem.

* Doceo igitur te verum sermonem, & cognitionem bonam audire, ut respondeas tu sermones veritatis propositis tibi.

* Non facias violentiam pauperi; pauper enim est, & neque inhonores fragilem in portis.

* Nam Dominus iudicabit eius causam, & liberabis tuam innocentem animam.

* Ne sis amicus homini iracundo, cum amico autem furioso ne cohabites.

* Ne forte discas vias eius, & sumas laqueos tuæ animæ.

* Ne des teipsum in sponso rem erubescens vultum.

* Si enim non habueris unde soluas, accipient lectum qui sub lateribus tuis.

* Ne transgrediaris terminos æternos, quos statuerunt patres tui.

* Intelligentem virum & acutum in operibus suis regibus oportet assistere, & non assistere viris segnibus.

* ἐκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν, & συνεξελύσσει αὐτὸν νεῖκος· ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀπμαίξει.

* ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, χεῖλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

* ὁ δὲ ὀφθαλμοὶ κύριος τηρεῖν αἰσθῆσιν, φωνίζει δὲ λόγοις ᾧδάνομοι. θεωρασίζονται.

* καὶ λέγει ὁ κνηρὸς, λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονεύει.

* βόθρη βαθεύς σόμα ᾧδάνομος, ὃ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ κύριου ἐμπροσθεῖται εἰς θάλασσαν.

* αἰνοῖα ἐξήπληται καρδίας νέε, ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτῆς.

* ὁ συκοφαντῶν πρήττει πολλὰ ποιεῖται· ἐαυτοῦ κακά, δίδωσι δὲ πλεονάζει ἐπ' ἐλάσσονι.

* λόγοις ὁφθαλμοῦ ᾧδάνομος τὸ οὖς σου, καὶ ἄκχε ἐμὴν λόγων. * τὴν δὲ σὺν καρδίᾳ ἐπλήθυνον ἵνα ἴδῃς ὅτι κα-

λοὶ εἰσι. καὶ ἐὰν ἐμβάλης αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν σου, διφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν.

* ἵνα σου γήνηται ἐπὶ κύριον ἡ ἐλπίς, καὶ γνωρίσῃ σε τὴν ὁδὸν αὐτῆς.

* καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τριῶς, εἰς βιβλίον καὶ γνώσιν.

* διδάσκω ἐν σε ἀληθῆ λόγον & γνώσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν δὲ ἀποκρίνεσθαι σε λόγος ἀληθείας τοῖς περὶ βα-

λυστοῖς σου. * μὴ ἀποβιάζεσθαι πρήττει, πτωχὸς γὰρ ἐστὶ, καὶ μὴ ἀπμαίσει ἀδελφῇ ἐν πύλαις.

* ὁ γὰρ κύριος κενεῖ αὐτῆς τὴν δόξαν, καὶ ῥύσῃ σὺν αὐτῷ ψυχὴν.

* μὴ ἰδίῃ ταῖς ἀνδρείαις θυμώδεις, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζε. * μὴ ποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτῆς, & λάβῃς βέθλους τῆς ῥῆς ψυχῆς.

* μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐχθρὸν αἰχμητόν, & πω- σάμενον.

* ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόσιν ἀποτίσεως, λήψονται τὸ σφάλμα τὸ ὑπὸ ταῖς πλυδαῖς σου.

* μὴ μέταιρε ὄρεα αἰώνια, ἃ ἔστησαν ὁ πατέρες σου. * ὁραπκὸν δὲ ὄρεα καὶ ὄξυνον ἐν τοῖς ἔργοις αὐ-

τοῦ βασιλεύουσι δεῖ παρεσθῆναι καὶ μὴ παρεσθῆναι ἀνδρείαις.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Eiiice derisorem, & expelle contentiosum, & cessabit iurgium & ignominia.

* Diligit Deus mundum corde, & in gratia

labiorum suorum socius erit regis.

* Oculi Dei custodiunt scientiam, & protudit verba prædonum.

* Dicit piger in socordia sua: Leo est foris, & in medio

viarum occidat.

* Stultitia ligata est in corde pueri: virga disciplinæ elongabit eam ab eo.

* Qui calumniatur pauperem, multiplicat

sibi malum: & qui dat diuiti, egestas erit ei.

* Quoniam dulcia sunt, custodi ea in ventre tuo, & dirigantur simul in labiis tuis.

* Ut sit in Deo fiducia tua, & ostendam tibi hodie.

* Ut ostendam tibi veritatem, & verba recta, ut referas

verba veritatis illis qui mittunt te.

* Ne depræderis pauperem quia pauper est, neque conteras egenum in porta.

* Quoniam Deus iudicat causam eorum, &

viciscitur iniuriam animæ eorum illatam.

* Ne fortè discas semitas eius, & inuenias laqueum animæ tuæ.

* Ne commiscearis cum viro bilioso, & cum viro iracundo ne ingrediaris.

* Si non habueris unde restituas, tolletur stratum tuum de sub te.

* Ne pepigeris manum tuam in fideiussione pro socio

* Ne mutes terminum qui à seculo est, quem fecerunt patres tui.

* Si vidisti virum qui velox est in opere suo, coram regibus stabit, non stabit coram pauperibus.

כג

* כִּי תֵשֶׁב לִלְחֹם אֶת-מוֹשֶׁל בֵּין תְּבִין אֶרֶץ-
 אֲשֶׁר לִפְנֶיךָ :
 * וְשִׁמְתָּ שֹׁכֵן בְּלֶעָד אִם-בֶּעַל נֶפֶשׁ אֶתְּרָה :
 * אֶל-תִּתְּאוּ לַמַּטְעֲמוֹתָיו וְהוֹגֵל לַחֲסִידָיו :
 * אֶל-תִּיגַע לְהַעֲשִׂיר מִבִּינְתְּךָ חֲדָל :
 * הִתְעוֹף עֵינֶיךָ בּוֹ וְאִינֶנּוּ כִי עָשָׂה יַעֲשֶׂה-לוֹ
 כִּנְפָיִם כְּנֹשָׁר יַעֲוֶה הַשָּׁמַיִם :
 * אֶל-תִּלְחֹם אֶת-לֶחֶם רַעֲיוֹן וְאֶל-תִּתְּאוּ
 לַמַּטְעֲמוֹתָיו :
 * כִּי כִמּוֹ-שַׁעַר בְּנִפְשׁוֹ כֵן-הוּא אֵכֵל וְשִׁתָּה יֹאמַר
 לֵךְ וּלְבוּ בֶל-עֶמֶךָ :
 * פֶּתַךְ-אֲכָלֶת תִּקְיָאָנָה וְשִׁחַת דְּבָרֶיךָ הִנְעִימִים :
 * בְּאֶזְנֵי כְסִיל אֶל-תִּדְבֹּר כִּי-יָבוֹז לְשֹׁכֵל מִלִּיד :
 * אֶל-תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם וּבְשָׂדֵי יִתּוּמִים אֶל-תִּבָּא :
 * כִּי-גֵאלֶם חֹזֶק הוּא זָרִיב אֶת-רֵיבָם אֶתְּךָ :
 * הִבִּיֵּאֶה לְמוֹסֵר לִבְךָ וְאֶזְנֶךָ לְאִמְרֵי דַעַר :
 * אֶל-תִּמְנַע מִנְּעֵר מוֹסֵר כִּי תִכְנֹן בְּשִׁבְטֵי לֹא יָמוּת :
 * אֶתְּרָה בְּשִׁבְטֵי תִכְנֹן וְנִפְשׁוֹ מִשְׁאוֹל תִּצִּיל :
 * בְּנֵי אִם-חֲכָם לִבְךָ יִשְׁמַח לְבִי גַם-אֲנִי :
 * וְתַעֲלֹזָנָה כְּלִיּוֹתִי בְּדִבְרֵי שִׁפְתֶּיךָ מִיִּשְׁרָיִם :
 * אֶל-יִקְנֶא לִבְךָ בְּחֻטָּאִים כִּי אִם-בִּירְאֵת יִהְיֶה
 כָּל-הַיּוֹם :
 * כִּי אִם-יֵשׁ אַחֲרִית וְתִקְוָתְךָ לֹא תִכְרַת :
 * שִׁמַּע-אֶתְּרָה בְּנֵי וְחֲכָם וְאֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ לִבְךָ :
 * אֶל-תִּהְיֶה בְּסִבְאֵי-יָיִן בּוֹלָלִי בְּשֶׁר לְמוֹ :
 * כִּי-סִבָּא וְזוֹלָל יוֹרֵשׁ וְקָרְעִים תִּלְבִּישׁ נֹמְרָה :
 * שִׁמַּע לְאֲבִיךָ זֶרֶךְ יִלְדֶּךָ וְאֶל-תִּבּוֹז כִּי-זִקְנָה
 אִמְךָ :

1 Vando federis vt comedas cum prin-
 A cipe, diligenter attende quæ sunt ap-
 2 posita ante faciem tuam. * Et statue cul-
 3 trū in gutture tuo, si tamen habes in po-
 4 testate animā tuam. * Ne desideres de ci-
 5 bis eius, in quo est panis mendacij. * Noli
 6 laborare vt diteris, sed prudentiæ tuæ po-
 7 ne modū. * Ne erigas oculos tuos ad opes
 8 quas non potes habere; quia facient sibi
 9 pennas quasi aquilæ, & volabunt in cælū.
 10 * Ne comedas cum homine inuido, &
 11 ne desideres cibos eius. * Quoniam in si-
 B militudinem arioli & coniectoris æstimat
 quod ignorat. Comede & bibe, dicet tibi,
 12 & mens eius non est tecum. * Cibos quos
 13 comederas, euomes, & perdes pulchros ser-
 14 mones tuos. * In auribus insipientium
 15 ne loquaris, quia despicient doctrinā elo-
 16 quij tui. * Ne attingas paruulorum ter-
 17 minos, & agrum pupillorum ne introcas.
 18 * Propinquus enim illorum fortis est, &
 19 ipse iudicabit contra te causam illorum.
 20 * Ingrediatur ad doctrinam cor tuum,
 21 & aures tuæ ad verba scientiæ.
 22 * Noli subtrahere à puero disciplinam;
 si enim percusseris eū virga, nō morietur.
 23 * Tu virga percuties eum, & animā eius
 24 de inferno liberabis. * Fili mi si sapiens
 C fuerit animus tuus, gaudebit tecum cor
 25 meum. * Et exultabunt renes mei, cum
 26 locuta fuerint recta labia tua.
 27 * Non æmuletur cor tuum peccatores,
 sed in timore Domini esto tota die.
 28 * Quia habebis spem in nouissimo, &
 29 præstolatio tua non auferetur.
 30 * Audi fili mi, & esto sapiens, & dirige
 31 in via animum tuum. * Noli esse in con-
 32 uiuiis potatorum, nec in comestationibus
 eorum, qui carnes ad vescendū cōferunt.
 33 * Quia vacantes potibus, & dantes sym-
 bola consumētur, & vestiētur pannis dor-
 34 mitatio. * Audi patrem tuū qui genuit
 te, & nō contemnas cū senuerit mater tua.

תרגום

1 אֵין יִתְבַּחֵת לְמִיכָל עִם שְׁלִישֵׁי אֶתְבִּין בְּמִן דְּשִׁים קְדָמָךְ :
 2 לֹא תִתְּרַגַּג לְבִשְׁלוֹי וְהִנּוּן מִיכָלָתָּ דְּכִדְבוּתָא :
 3 אֵין חֲצֵר עֵינֶיךָ בֵּה לֹא מִתְחַוִּי לָךְ מִטּוֹל דְּמַעְבָּד עֲבָד לֵה גִפְחָא הֵיךְ נִשְׂרָא דְּשִׁים בְּשִׁמְיָא :
 4 מִטּוֹל דְּרֵאִיךְ תִּרְעָא רְמָא חֲכָן הוּא רַם בְּנִפְשָׁה אֵכֵל וְאִשְׁתִּי אִמְרָ לָךְ
 5 לֹא תִיכָל עִם גְּבִירָא דְּבִישָׁא עֵינָה וְלֹא תִתְּרַגַּג לְבִשְׁלוֹי :
 6 וְלֹא תִמָּא דְּאֲכָלֶת מִתִּיבֵת לֵה וְחִכְלֶת מִלֶּךְ דְּבִסִּימָן :
 7 בְּאֶזְנֵי דְּסִכְלָא לֹא תִחְמַל מִטּוֹל דְּשִׁים לְסִכְלָא דְּמִלִּיד :
 8 מִטּוֹל-דִּי-פְרוּקָחוֹן תִּקְיָא וְהוּא גְּרוֹן יֵת דִּינְהוּן עֶמְךָ :
 9 לֹא תִמְנַע מִנְּעֵר מִדְּרֵאִי מִטּוֹל דְּרֵאִי מִתִּיבֵת לֵה בְּשִׁבְטָא לֹא מָאָת :
 10 בְּרֵי אִם חֲכָם לִבְךָ אֵף-אֵנָּה חֲרִי אֵנָּה כְּלָבִי :
 11 לֹא-נִשְׁן לִבְךָ בְּחֻטָּאִי אֵלָּא בְּדַחְלָתָא דְּאֵלֶּהָ כָּל-יּוֹמָא :
 12 שִׁמַּע אֶתְּרָה בְּנֵי וְחֲכָם וְאֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ לִבְךָ :
 13 מִטּוֹל דְּרֵאִיךְ דְּאִסְטוֹן בְּכִשְׂרָא וּבְאֵלָן דְּרֵוֹן חֲמָרָא :
 14 קְבֵל מִן אֲבִיךָ זֶרֶךְ יִלְדֶּךָ וְלֹא תִבּוֹז מִטּוֹל דְּסִיבֵת אִמְךָ :

CAP. XXIII.

Si federis ut cænes in mensa principis, attente
considera apposta tibi. * Et inice manum
tuam, sciens quoniam talia te oportet parare. Si
autem insatiabilior es; * Ne desideres cibos
eius; illi enim inhaerent vitæ mendacis.

* Ne contendas pauper existens cū diuite, 4
at tua prudentia abstine. * Si apposueris tuū
oculum ad eum, nusquā apparebit; parata sunt
enim ei ale tanquam aquila, & reuertitur in
domum præfecti sibi.

* Ne cænes cum viro inuido, neque desideres 6
cibos eius. * Quomodo enim si quis ab- 7
sorbeat pilum, sic comedit & bibit, neque ad
te adducas eum. * Et comedas frustum pa- 8
nis tui cum eo. euomet enim illud, & disperdet
sermone tuos bonos.

* In aures insipientis nihil dicas, ne forte sub- 9
sannet prudentes tuos sermones.

* Ne transmutas terminos æternos, in autē 10
possessionem orphanorum ne ingrediaris.

* Nam redimens illos Dominus fortis est, 11
& iudicabit iudicium illorum tecum.

* Da in disciplinam cor tuum, at aures tuas 12
para sermonibus sensus. * Ne abstineas par- 13
uulum erudire; quoniam si percusseris eum vir-
ga, non morietur. * Tu quidem enim percuties 14
eum virga, at animam eius de morte liberabis.

* Fili si sapiens fuerit tuum cor; letificabis 15
& meum cor. * Et immorabun- 16
tur sermonibus tua labia erga mea labia si re-
cta fuerint.

* Non amuletur cor tuum peccatores, sed in 17
timore Domini esto tota die.

* Si enim custodieris illa, erunt tibi nepotes, 18
at spes tua non deficiet.

* Audi fili & sapiens esto, & dirige cogi- 19
tationes tui cordis.

* Ne sis bibax vini, neque extendaris sym- 20
bolis, carniūque emptionibus. * Omnis enim 21
ebrius & leno mendicabit, & vestietur ruptis
vestibus & laceris omnis somnolentus.

* Audi fili patrem qui genuit te, & ne con- 22
temnas quoniam senuit tua mater.

κγ'

* Εὰν καθίσῃς δειπνῆσαι ἐπὶ τραπέζης διωλέτου, 1
νοητῶς νόει τὰ ᾧραπθέμενά σοι. * καὶ ἐπιβάλλε τὴν 2
χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι ταῦτά σε δεῖ ᾧρασκιδιάσαι. εἰ δὲ 3
ἀπλησύτερό εἶ, * μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐ-
τοῦ, ταῦτα γὰρ ἔχειται ζωῆς ψυδούς.

* μὴ παρεκκλίνῃς πόνῃς ὧν πλουσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ 4
ἀπόχου. * ἐὰν ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν 5
ἐδάμεν φανῆται, καλεσκούσας γὰρ αὐτὰ πέρυτες ὥσπερ
ἀέτω, & ὑποσρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ πωρογενήτορος αὐτοῦ.

* μὴ συωδέπνῃ δούρῳ βασιλεύῳ, μὴ γὰρ ἐπιθύμῃ τῶν 6
βρωμάτων αὐτοῦ. * ὅν τρόπον γὰρ εἰ τις κατὰ πόιν τε- 7
χα, ἔτῳς ἐδώκει καὶ πίνει, μὴ δὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτόν.

* καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ. ἔξεμῆσαι γὰρ 8
αὐτὸν καὶ λυμανῆται ὅσον λόγοις σου ὅσον καλοῖς.

* εἰς ὧτά ἀφρονέῃ μὴδὲν λέγε, μὴ πολεμικηρίῃ 9
ὅσον συωετούς σου λόγοις.

* μὴ μετὰ θῆς ὄρεα αἰώνια, εἰς δὲ κτήμα ὀρφανῶν μὴ 10
εἰσελθῇς. * ὅ γὰρ λυτρεμένοι αὐτοῦ κύριοι, κραταίος 11
ἐστὶ, καὶ κενεῖ τὴν κλίσιν αὐτῶν μετ' αὐτοῦ.

* δός εἰς παιδείαν τὴν καλοῖαν σου, ταῖς γὰρ ὧτά σου ἐ- 12
τίμαθαι λόγοις αἰδοῦσέως.

* μὴ ἀπόχῃ νήπιον παιδύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτόν 13
ράβδῳ, & μὴ ἀποθῇ.

* σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν γὰρ ψυχὴν αὐ- 14
τοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ. * ἢ ἐὰν ὁφῇ γῆναι σου ἡ καρ- 15
διά, διφρανεῖς & τὴν ἐμὴν καρδίαν. * καὶ ἐνδιατελέψῃς 16
λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλη ἐὰν ὀρεθῇ ὧσι.

* μὴ ζηλέτω ἡ καρδία σου ἀμαρτωλός, ἀλλὰ ἐν φό- 17
βῳ κυρίου ἰδιοόλῳ τὴν ἡμέραν. * εἰ γὰρ τῆρήσῃς αὐ- 18
τά, ἔσαι σοὶ ἔκγονα. ἢ γὰρ ἐλπίς σου ὅσα ἀποθήσεται.

* ἄκκε ἢ καὶ ὁφός γίνου, καὶ κατὰ θυμὸν ἐννοίας σῆς 19
καρδίας.

* μὴ ἰδοῖς οἶνοπότης, μὴ δὲ ἐκτείνῃς συμβολαῖς, κρεῶν 20
τε ἀγορασμοῖς.

* πᾶς γὰρ μέθυρος & πορνοκόπος πτωχούσει, καὶ ἐνδύ- 21
σεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.

* ἄκκε ἢ πατρός τοῦ γυνήσδου ἔς σε, καὶ μὴ κατα- 22
φρένῃ ὅτι γεγήρακός σε ἡ μήτηρ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXIII.

Si affederis ut comedas cum principibus, attende ad ea quæ apponuntur coram te. * Et pones cultum in gutture tuo, si animæ
tuæ dominus fueris. * Ne desideres obsonia eius, quæ sunt cibaria mendacii. * Ne accedas ad diuitem, sed in intelligentia
tua recede ab eo. * Si alligaueris oculos tuos in eum, non comparebit tibi; quoniam faciens faciet sibi alas sicut aquila quæ volat
in cælum. * Ne comedas cum viro qui habet oculum nequam, neque desideres pulmenta eius. * Ne accedas ad diuitem, sed in intelligentia
tua recede ab eo. * Quoniam sicut porta erigitur, sic eleuatur in anima sua. Comede & bibe, dicet tibi, & cor eius dolosum est apud te. * In auribus stulti ne loquaris; quoniam spernet
intelligentiam verborum tuorum. * Panem quem comedisti, euomes; & perdes sermones tuos suauis. * Ne mutes terminum qui à seculo est; & in agro pupil lorum ne ingrediaris.
* Quoniam redemptor eorum fortis est, & ipse iudicabit causam eorum contra te. * Ne prohibeas à puero disciplinam; quoniam si per-
cusseris eum virga, non morietur. * Tu percussisti eum virga, & animam eius ab inferno liberaisti. * Ne exultabunt renes mei, cum labia tua loquuta fuerint recta.
* Fili mi, si sapiens est cor tuum, labor ego in corde meo. * Et exultabunt renes mei, cum labia tua loquuta fuerint recta. * Ut sint nouissima tua bona, & spes tua non consume-
tur. * Ne amuletur cor tuum peccatores, sed in timore Dei tota die. * Ne sis inter eos qui comessantur carnem, nec inter
illos qui inebriantur vino. * Quoniam qui ebrius est & vorax, inopia afficietur, & pannis ruptis vestietur dormitatio.
* Audi tu fili mi, & esto sapiens, & dirige cor tuum in via. * Acquiesce patri tuo qui genuit te: & ne contemnas cum senuerit mater tua.

* אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה :
 * גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו :
 * ישמח אבי דאמך ותגל יולדתך :
 * תנור בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנור :
 * כי שוחה עמוקה זונר ובאר צרה נכריר :
 * אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסיף :
 * למי אוי למי אבוי למי מדינים למי שיח למי
 פצעים חנם למי חכללור עינים :
 * למאחרים על היין לבאים לחקור ממקד :
 * אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך
 במישרים :
 * אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש :
 * עיניך יראו זרור ולבך ידבר תהפכור :
 * והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל :
 * הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ
 אוסיף אבק שנו עוד :

כד

* אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיזר
 אתם :
 * כי שד יהנה לבסוע מל שפתייהם תדברנור :
 * בחכמה יבנה ביר ובתבונה יתבונן :
 * וברעת חדרים ומלאו כל הון יקר ונעים :
 * גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח :
 * כי בתחבולות תעשה לך מלחמה ותשועה
 ברב יועץ :
 * ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו :
 * מחשב להרע לו בעל מזמור יקראו :
 * זמרת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ :
 * התרפית ביום צרה צר כחכר :

23 * Veritate eme, & noli vendere sapien-
 tiam & doctrinam & intelligentiam.
 24 * Exultat gaudio pater iusti, qui sapien-
 25 te genuit, lætabitur in eo. * Gaudeat pa-
 26 ter tuus & mater tua, & exultet quæ ge-
 27 nuit te. * Præbe fili mi cor tuum mihi, &
 28 oculi tui vias meas custodiant. * Fouca
 Denim profunda est meretrix, & puteus an-
 28 gustus aliena. * Infidiatur in via quasi la-
 29 tro, & quos incautos inuenerit interficiet.
 29 * Cui vœ, cuius patri vœ, cui rixæ, cui fo-
 30 ueæ, cui sine causâ vulnera, cui suffossio
 30 oculorum? * Nonne his qui commoran-
 31 tur in vino, & studet calicibus epotandis?
 31 * Ne intuearis vinū quando flauescit:
 32 cum splenduerit in vitro color eius, ingre-
 32 ditur blandè. * Et in nouissimo mordebit
 33 vt coluber, & sicut regulus venena diffun-
 33 det. * Oculi tui videbunt extraneas, & cor
 34 tuū loquetur peruersa. * Et eris sicut dor-
 34 miens in medio mari, & quasi sopitus gu-
 35 bernator amisso clauo, & dices: * Verbe-
 35 rauerunt me, sed non dolui, traxerunt me,
 & ego non sensi. Quando euigilabo, &
 rursus vina reperiam?

CAP. XXIIII.

1 **N**E æmuleris viros malos, nec desideres
 2 esse cum eis. * Quia rapinas medi-
 A tatur mens eorum, & fraudes labia eorum
 3 loquuntur. * Sapientia ædificabitur do-
 4 mus, & prudentia roborabitur. * In do-
 5 ctrina replebunt cellaria vniuersa, substa-
 6 tia preciosa & pulcherrima. * Vir sa-
 6 piens fortis est, & vir doctus robustus &
 7 validus. * Quia cum dispositione initur
 bellū, & crit salus vbi multa consilia sunt.
 7 * Excelsa stulto sapientia, in porta non
 aperiet os suum.
 8 * Qui cogitat mala facere, stultus vo-
 cabitur.
 9 * Cogitatio stulti peccatum est, & abo-
 minatio hominum detractor.
 10 * Si desperaueris lapsus in die angustie,
 imminuetur fortitudo tua.

תרגום

24 גרוש מדוש אביו דצדיקא ומן דמולד חכמה נחדי בה :
 26 חב לי ברי לבך ועיניך תנשרן ארחתו :
 28 והיך מטרג עינא כמנא וצאר אבנא שברי :
 30 לתלך דמותרין על חסרא ואלין ומעקבא :
 32 ואחריתא היך חויה נכת וכחמנא דפרח :
 34 ותהוי היך דשכב בלבה דינא והיך מלחא דדמך באלפא :
 2 * מטול ריבונא דני לכהון ועולא שפוחתון ממללן :
 4 ובידיעתא קטוני מתמלין כל מלא ויקרא ובסימא :
 6 מטול במדברנותא תעבר לך קרבא ופרקנא בסגנא דמלכנא :
 8 מן דחשב למכאש נקרין לה מרי תרעיתא בישתא :
 10 אן התרפי בינא דעקתא מהתעיק חילך :

* Veritatem acquire, & ne repellas sapien-
tiam & disciplinam & intellectum. * Recte
educat pater iustus, in autem filio sapiente lata-
tur anima eius. * Latetur pater & mater in
te, & gaudeat quæ peperit te. * Præbe mihi
fili tuum cor, at tui oculi meas vias custodiant.

* Dolium enim fractum est aliena domus, &
puteus angustus alienus. * Hic enim breui peri-
bit, & omnis iniquus consumetur. * Cui vix,
cui tumultus, cui iudicia, cui tristitia et ineptia,
cui contritiones superuacua, cuius nigri oculi?

* Non immorantium in vinis? non inuesti-
antium ubi conuiuia fiunt? * Ne inebriemini
vino, sed conuersamini hominibus iustis, & con-
uersamini in deambulationibus. Si enim in
phialas & vasa dederis oculos tuos, postea am-
bulabis nudior pistillo. * At nouissime tanquã
à serpente vulneratus extenditur, & tanquã à
ceraste diffunditur eius venenũ. * Oculi tui cum
viderint alienã, os tuũ tunc loquetur peruersa.

* Et iacebis sicut in corde maris, & sicut
gubernator in multa tempestate. * Dices au-
tem: Verberauerunt me, & non laboravi. &
illuserunt me: ego autem non videram. quando
diluculum erit, ut veniens quæram cum quibus
conueniam?

CAP. XXIII.

NE amuleris malos viros, neque desideres
esse cum eis.

* Mendacia enim meditatur cor eorum, &
labores labia eorum loquuntur. * Cum sapien-
tia edificatur domus, & cum intellectu erigi-
tur. * Cum sensu replentur cellaria omnibus
diuitiis preciosis & pulchris. * Melior sapiens
forti, & vir prudentiã habens agricola magno.
* Cum gubernatione fit bellum, auxilium au-
tem cum corde consilium habente.

* Sapientia et cogitatio bona in portis sapien-
tum, sapientes non declinant à lege Domini.

* Sed considerant in consiliis: indoctis occurr-
it mors. * Moritur autem stultus in pecca-
tis, immunditia viro pestilenti inquinabitur.

* In die mala & in die tribulationis quous-
que deficiat.

* ἀλήθειαν κληῖσαι, ἢ μὴ ἀπόσῃ θείαν καὶ παιδείαν
24 ἔσωσιν. * καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱὸς
25 θρόνῳ δὲ φραῖν) ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. * διφραίνετω ὁ πατὴρ
26 ἔν μὴτρ ἐπὶ τοῖς, ἔχαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. * δὸς μοι υἱὲ
σὺν καρδίαν, & ὅθι ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδὸς τρεῖτω-
27 σθω. * πῖθ' ὅ γ' τετραμυλῶς ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, ἔ-
28 φρεαρ σκὸν ἀλλότριον. * ἔτος γ' συντόμως δαπολεῖ-
29 ται, καὶ πᾶς ὡς ἀνομιθ' ἀναλωθήσεται. * τίνι καὶ, τίνι
θόρυβος, τίνι κρείταις, τίνι ἀνδρία, καὶ λέγαι, τίνι σω-
τερίμα τὰ διακοῆς, τίν' ὅ πελιδνοὶ & ὀφθαλμοὶ
30 * ἔ τῶν ἐλχονίζοντων ἐν οἶνοις; ἔ τῶν ἰχνιδόντων ποδ
31 πότοι γίνον); * μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε
ἀνθρώποις δίκαιοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν πειπάτοις. ἐδὼ γ' εἰς
τὰς φιάλας ἔ τὰ πολήρια δὲς ὅθι ὀφθαλμοὶ σε, ὕσε-
ρον πειπατήσεις γυμνότερ' ἢ ὡς ἐργυ.

* ἔ ὅθι ἔχον ὡς περὶ ὅφως πεπληγὼς ἐκτείνε),
καὶ ὡς περὶ ὡς περὶ κεράσου διαχέεται αὐτὸς οἶος.

* ὀφθαλμοὶ σε ὅταν ἰδῶσιν ἀλλοτρίαν τὴν σόμα σε
34 ὅτε λαλήσει σκολιὰ. * καὶ κατὰ κρίσιν ὡς περὶ ἐν καρ-
δία θαλάσσης, καὶ ὡς περὶ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδω-
35 νι. * ἐρεῖς δὲ, ἔ τυπὸν με, καὶ ὅκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέ-
παιζέ μοι ἐγὼ δὲ ὅκ ἦδεν πότε ὅρθη ἔσαι, ἵνα
ἐλθὼν ξητήσω μεθ' ὧν συνελεύσθαι.

καὶ

* ὕς μὴ ζηλώσης κακὰς δούρας, μὴ δὲ ἐπιθυμήσης
εἶναι μετ' αὐτῶν. * ψυδὴ γ' μελετᾷ ἡ καρδία αὐ-
τῶν, καὶ πόνος τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ.

* μὲθ' ὅθι οἰκοδομεῖται οἶκος, ἔ μὲθ' ὡς περὶ δούρας
4 θοῦται. * μὲθ' αἰσθήσεως ἐμπιμπλάται τὰ ταμιεῖα
πρὸς πλούτου πμίου καὶ καλοῦ.

* κρείσσων θρόνος ἰχυροῦ, ἢ δούρ φρένησιν ἔχων γεωρ-
5 γίς μεγάλῃ. * μὲθ' κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος,
βοήθεια δὲ μὲθ' καρδίας βελουπικῆς.

* θρία καὶ εἰνοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις θρόνου, θροὶ ὅκ
6 ἐκκλίνουσιν ἐν νόμῳ κυρίου. * ἀλλὰ λογίζον) ἐν συνε-
δρίοις, ἀπαιδύτοις συμαντὰ θρόνατος.

* ἀποθήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἀμαρτίαις, ἀκαθαρσία αὐ-
10 δὲ λαιμῶς ἐμολυνθήσεται. * ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως δὲ ἐκλείπη.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Posside veritatem, & ne vendas sapientiam, & disciplinam & intelligentiam. 24 Exultando exultabit pater iusti, & qui
genuit sapientem, letabitur in eo. 25 Letabitur pater tuus & mater tua, & exultabit quæ peperit te. 26 Pone fili mi cor tuum
ad me, & oculi tui custodiant vias meas. 27 Quoniam fouea profunda est meretrix, & puteus angustus extranea. 28 Et sicut fera ra-
piens oculis insidiatur, & venatur filios insipientes. 29 Cui vix? cui deformis aspectus? cui rixæ? cui malorum congeries? & cui vul-
neta sine causa? & cui extrema oculorum prominent? 30 His qui commorantur in vino, & iis qui vadunt, & inuestigant domum mixtionis.
31 Ne intuearis vinum cum rubuerit, cum posuerit in calice colorem suum, & ingreditur rectè. 32 Nouissimum autem eius sicut
coluber mordet, & sicut aspis quæ volat. 33 Et videbunt oculi tui extranea, & cor tuum loquetur peruersa. 34 Et eris sicut dor-
miens in corde maris, & sicut nauta qui dormit in naui. 35 Et dices: Percusserunt me, & non dolui: & diripuerunt me, & nesciui,
quando euigilabo, & rursus addam quærere illud?

CAP. XXIII.

NE amuleris viros malos, neque desideres esse cum eis. 3 Quoniam rapinam meditatur cor eorum, & iniquitatem labia eorum loquun-
tur. 4 In sapientia edificatur domus, & in prudentia præparatur. 5 Et in scientia replebuntur cellaria omni substantia preciosa &
suau. 6 Melior est vir sapiens robusto, & vir scientiæ magis quàm ille qui accinctus est fortitudine sua. 7 Quoniam in gubernaculis
facies tibi bellum, salus autem erit in multitudine consilij. 8 Murmurat stultus aduersus sapientiam, & in portis non aperit os suum.
9 Qui cogitat malefacere, vocabunt eum habentem astutiam pessimam. 10 Astutia stulti peccatum est, & abominatio viri sa-
pientis derisor. 11 Si remissus fueris, in die tribulationis arêbitur fortitudo tua.

* הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוד :
 * כי תאמר הן לא ידענו זר הלוא תכן לבותי
 הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם
 כפעלו :

* אכל בני דבש כי טוב ונפרת מתוק על חכך :
 * בן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית
 ותקותך לא תכרת :

* אל תארב רשע לנזה צדיק אל תשרד רבצו :
 * כי שבעי פול צדיק וקס ורשעים יכשלו ברעה :
 * בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך :
 * פן יראו יהודה ורע בעיניו והשיב מעליו
 אפו :

* אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים :
 * כי לא תהיה אחרית לרע נרשעים
 ידעך :

* ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב :
 * כי פתאם יקום אידם ופיר שניהם מי יודע :
 * גם אלור לחכמים הכר פנים במשפט בל
 טוב :

* אמר לרשע צדיק אתה יקבחו עמים וזעמוהו
 לאמים :

* ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב :
 * שפתים ישק משיב דברים נכחים :
 * הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדרה לך אחר
 ובניית ביתך :

* אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך :
 * אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב
 לאיש כפעלו :

* על שדרה איש עצל עברתי ועל כרם אדם
 חסר לב :

11 * Erue eos qui ducuntur ad mortem, & ^{Pal. 11.}
 B qui trahuntur ad interitum liberare ne ces-
 12 ses. * Si dixeris: Vires non suppetunt, qui
 inspector est cordis, ipse intelligit & serua-
 13 torem animæ tuæ nihil fallit, reddetq; ho-
 14 mini iuxta opera sua. * Comede fili mi
 mel, quia bonum est, & fauum dulcissimū
 15 gutturi tuo.
 16 * Sic & doctrina sapientiæ animæ tuæ;
 quam cum inueneris, habebis in nouissi-
 17 mis spem, & spes tua non peribit.
 18 * Ne insidieris & quæras impietatem in
 domo iusti, neque vales requiem eius.
 19 * Septies enim cadet iustus & resurget;
 20 impij autem corrudent in malum.
 21 * Cum ceciderit inimicus tuus, ne gau-
 22 deas, & in ruina eius ne exultet cor tuum.
 23 * Ne fortè videat Dominus & displiceat
 24 ei, & auferat ab eo iram suam.
 25 * Ne contēdas cum pessimis, nec æmuleris
 26 impios.
 27 * Quoniam nō habent futurorū spem
 mali, & lucerna impiorum extinguetur.
 28 * Time Dominum fili mi & regem, &
 cum detractoribus non commiscearis.
 29 * Quoniam repente consurget perditio
 eorum: & ruinam vtriusque quis nouit?
 30 * Hæc quoque sapientibus, cognoscere
 personam in iudicio non est bonum.
 31 * Qui dicunt impio, Iustus es; maledi-
 cent eis populi, & detestabūtur eos tribus.
 32 * Qui arguunt eum laudabuntur, & su-
 per eos veniet benedictio.
 33 * Labia deosculabitur, qui recta verba
 respondet.
 34 * Præpara foris opus tuum, & diligen-
 ter exerce agrum tuum, & postea ædifices
 domum tuam.
 35 * Ne sis testis frustra contra proximum
 tuum, nec lactes quemquam labiis tuis.
 36 * Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic fa-
 37 ciam ei, & reddam vnicuique secundum
 38 opus suum. * Per agrum pigri transiui,
 & per vineam viri stulti.

תרגום

11 פצא לאלן דמתנסבין למותא ומתדברין לקטלא חסוד :
 12 הוא ידע ופרע לבר נשא היך עובדיו :
 13 ברי אכל דבשא מטול דטב וכבריתא דחילא על חכך :
 14 היכנא אחחכם בנפשך דאן משכחת קרמיתא אחרייתא דטבא מנה וסכנך לא נגמר :
 15 לא תחכמן רשיעא לדירה דצדיקא ולא תרכז בית משרה :
 16 מטול דשכנא ומנין נפל צדיקא וקאי ורשיעי מתחקלין בבישתא :
 17 במפולחה דבעל דבכך לא תחורי וכד יתקל בבישתא לא ידוץ לבך :
 18 דלא יבאש באפוי דאלהא כד יחזה ויהפך רגזה מנה :
 19 לא תחחכסם בבישתא ולא תשן ברשיעיה :
 20 מטול דלא הוויא אחרייתא טבא לבישוי ושרגהון דרשיעי נדעך :
 21 מטול דבשלא אחי חברהון וספוטא דשניהון מן ידע :
 22 אף לא למימר לרשיעא דצדיק אנה ילוטונה עסמי ויכרונה אסתא :
 23 חלין לחכמי אמרנא למסב אפי כרינא לא שפיר :
 24 דמכסני ובסם ועל יהון חיתא ברכתא טבתא :
 25 שפוטא ננשקו דאלן דמתחכזין מלי חריצתא :
 26 אחקן לברא עב ידך ועמריה לך בחקלא ובהר כן בני ביתך :
 27 לא תימר היך דעבר לי כן אעבר לה ואחפך היך עובדיו :
 28 על חקלה דגברא עטלא עברת ועל כרמה דבר נשא חסר רענא :
 29 על חקלה דגברא עטלא עברת ועל כרמה דבר נשא חסר רענא :

* Erue eos qui ducuntur ad mortem, & redime occisos, non parcas.

* Si autem dixeris: Non noui hunc; cognosce quod Dominus corda omnium cognoscit, & qui formauit anhelitum omnibus, ipse nouit omnia: qui reddit unicuique secundum opera sua.

* Comede mel fili, bonus enim fauus, ut dulcescat tuum guttur.

* Sic enim senties sapientiam tua anima. Si enim inueneris, erit bonus finis tuus, & spes te non deferet.

* Ne adducas impium pabulo iustorum, neque decipiaris pabulo ventris.

* Septies enim cadet iustus & resurget, at impij infirmabuntur in malis.

* Si ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas contra eum, in autem supplantatione eius ne extollaris.

* Quoniam videbit Dominus & non placebit ei, & auertet iram suam ab eo.

* Ne gaudeas in malefactoribus, neque amuleris peccatores.

* Non enim erunt posteri malorum, lampas autem impiorum extinguetur.

* Time Deum fili & regem, & nec alteri eorum inobediens sis.

* Repente enim ulciscuntur impios: at supplicia utriusque quis cognoscet?

* Hæc autem dico vobis sapientibus cognoscere, reuereri faciem in iudicio, non bonum.

* Dicens impio, iustus est, maledictus populi erit, & odiosus in gentes.

* At redarguentes meliores apparebunt, super eos autem veniet benedictio bona.

* Labia autem deosculabuntur respondentia sermones bonos.

* Para in exitum opera tua, & preparare in agrum, & vade post me, & reedificabis domum tuam.

* Ne sis falsus testis in tuum ciuem, neque dilateris tuis labiis.

* Ne dicas: Quemadmodum usus est me, utar eo; reddam autem ei ea in quibus mihi iniuriatus est.

* Sicut agricolatio, vir stultus, & tanquam vinea homo indigens mente.

* ῥύσαι ἀγομνούς εἰς θάνατον, καὶ ἐκπεῖω κτενομνούς, μὴ φείσῃ.

* ἐὰν δὲ εἴπῃς· οὐκ οἶδα τούτον, γίνωσκε ὅτι κύριος καρδίας πάντων γινώσκει, καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

* φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ.

* ὅτως γὰρ αἰσθηθήσῃ θοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ· ἐὰν γὰρ δόξης ἔσται καλὴ ἡ τελουτή σου, ἐλπίς σε καὶ καταλείψει.

* μὴ πρῶτα γὰρ ἀσεβῇ νομῇ δικαίων, μὴ δὲ ἀπατηθῇς χορτασία κοιλίας.

* ἐπὶ ἀκίᾳ γὰρ πεσέτω ὁ δίκαιος καὶ θύαθήσεται, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἀδυνατήσει ἐν κακοῖς.

* ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελισμῷ αὐτοῦ μὴ ἐπαίξῃ.

* ὅτι ὅψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποσρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

* μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς, μὴ δὲ ζήλου ἀμαρτωλοῦς.

* καὶ γὰρ μὴ γήνηται ἐκγονα πονηρῶν, λαμπρὴ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.

* φοβοῦ τὸν θεὸν υἱέ καὶ βασιλέα, καὶ μὴ δὲ ἐτέρω αὐτῶν ἀπειθήσῃς.

* ὁ ξαίφνης γὰρ τίς ἐστὶν ἀσεβὴς, τὰς δὲ πτωχείας ἀμφοτέρων τίς γινώσκει.

* ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς θεοῖς ἐπιγινώσκουσιν, αἰδέσθαι πρὸς ὅσον ἐν κρίσει καλόν.

* ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, δίκαιός ἐστιν, ἐπικαίρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισθὸς εἰς ἔθνη.

* ὁ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανούσιν, ἐπ' αὐτοῖς δὲ ἥξει ὁ λόγος ἀγαθός.

* χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγοις ἀγαθοῖς.

* ἐτίμαζε εἰς τὴν ἐξοδὸν τὰ ἔργα σου, ἐκ τῶν ἀσκησάμενος εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ πορεύεσθαι κατὰ πόσιν με καὶ θύοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.

* μὴ ἴδῃ ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μὴ δὲ πλατυνῇς τοῖς χεῖλεσι.

* μὴ εἴπῃς, ὃν τρόπον ἐχέσασθαι μοι, χρηθῆμαι αὐτῷ, τίθωμαι δὲ αὐτὸν ἅμα ἐν δίκῃ σου.

* ὥσπερ γεώργιον θύῃς ἀφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν, ἀνθρώπος ἐνδεὴς φρονῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Redime eos qui capiuntur ad mortem, & illos qui ducuntur ad interfectionem prohibe. Et si dixeris: Non nouimus; Deus qui cogitationes cordis scrutatur, & qui custodit animam tuam, ipse scit, & reddet filio hominis iuxta opera sua.

Comede fili mi mel, quoniam bonum est; & fauum, quoniam dulcis est gutturi tuo. Sic sapiens esto in anima tua: quod si inuenisti, primis venient nouissima meliora, & spes tua non consumetur.

Ne insidieris impie habitaculo iusti, neque proicias domum habitationis eius. Quoniam septies cadet iustus & resurget, & impij corruent in malum.

Cum ceciderit inimicus tuus, ne lateris; & cum corruerit in malum, ne exultet cor tuum. Ne fortè displiceat in conspectu Dei cum viderit, & auertat ab eo iram suam.

Ne imiteris pessimos neque amuleris impios. Quoniam non erunt nouissima bona pessimis, & lucerna impiorum extinguetur.

Time Deum fili mi, & regem; & cum stultis ne commiscearis. Quoniam repente ventet interitus eorum: & calamitatem amborum quis scit? Hæc quoque sapientibus dico: Accipere personam in iudicio, non est bonum.

Neque dicere impio, iustus es tu; maledicent eum populi, & detestabuntur eum nationes. Corripientibus autem suaue erit, & super eos veniet benedictio bona.

Oculabuntur labia eorum qui respondent verba recta. Ne sis testis accusator aduersus socium tuum, neque decipias labiis tuis.

Nec dicas: Sicut fecit mihi, sic faciam ei, & reddam ei iuxta opera eius. Per agrum viri pigri transiit, & per vineam filij hominis indigentis intelligentia.

* והנהר עלה כלו קמשונים בסו פניו חרלים
 * ונדר אבניו נהרסו:
 * ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר:
 * מעט שנות מעט תנומור מעט חבק ידיים
 * לשכב:
 * ובא מתהלך רישך ומחסריך באיש מנן:

כה

* גם אלך משלי שלמה אשר העתיקו אנשי
 * חזקיה מלך יהודה:
 * כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר
 * דבר:
 * שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר:
 * הגו סיגים מבסוף ויצא לצוף כלי:
 * הגורשע לפני מלך ויבון בצדק בסאו:
 * אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל
 * תעמד:
 * כי טוב אמר לך עלה הנר מה שפילך לפני
 * נריב אשר ראו עיניך:
 * אל תצא לרב מהרפן מה תעשה באחריתה
 * בהכלים אתך רעך:
 * ריכך ריב ארץ רעך וסוד אחר אל תגל:
 * פן יחסרך שמע ודבתך לא תשוב:
 * תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על
 * אפניו: * נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם
 * על און שמעו:
 * כצנרת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו
 * ונפש אדניו ישיב:
 * נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת
 * שקר:

* Etece totum repleuerant vrticæ, & operuerat superficiem eius spine, & maccaria lapidum destructa erat. * Quod cum vidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam. * Parum inquam dormies, modicum dormitabis, paucillū manus conferes vt quiescas. * Et veniet tibi quasi cursor egestas tua, & mendicitas quasi vir armatus.

CAP. XXV.

HÆ quoque parabolæ Salomonis, quas A transtulerunt viri Ezechia regis Iuda.
 * Gloria Dei est celare verbum, & gloria regum inuestigare sermonem.
 * Cælū sursum & terra deorsum, & cor regum inscrutabile.
 * Aufer rubiginem de argento, & egreditur vas purissimum.
 * Aufer impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius.
 * Ne gloriosus appareas coram rege, & in loco magnorum ne steteris.
 * Melius est enim vt dicatur tibi, Ascende huc, quàm vt humilieris coram principe. Quæ viderunt oculi tui,
 * Ne proferas in iurgio citò, ne postea emendare non possis cum dehonestaueris B amicum tuum.
 * Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reueles.
 * Ne fortè insultet tibi cum audierit, & exprobrare non cesset.
 * Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo.
 * In auris aurea & margarita fulgens, quæ arguit sapientem & aurem obedientem.
 * Sicut frigus niuis in die messis, ita legatus fidelis ei qui miserit eum, animam ipsius requiescere facit.
 * Nubes & ventus & pluiæ non sequentes, vir gloriosus & promissa nō complens.

תרגום

* ותא מלק כלה יערי וכסיו אפיו חרלי וסיגא דכיפוי אתעקר:
 * קליל חנום קליל חסדך קליל חשים ידך על חרדך וחרדך:
 * כה
 * אף אלץ מהלוי שלמה עם יקי דכתבו רחמיו וחזקיה מלכא דיהודה:
 * יקרא דאלהא מן דמטשי מלתא ויקרא דמלכי מן דבצי מלתא:
 * גבו מלכא מן סימא דנפק מני מן צרפא:
 * לא תשתהדר קדם מלכא וברוכתא דרברבי לא תקים:
 * לא תפק ברנא מסרבתאית ולא חרון באחריתא כד יחמץ יתך חכרך:
 * דינך דון עם חכרך באחריתא ורזא אחרנא לא תגלי:
 * חזירי דתבא בגגורי דסמא מלתא דמליל פסיאית:
 * איך קריריתא דתלגא ביומא דחצא היכנא אונא מחימנא למשדרוי ונפשה דסרה מהפך:
 * ליומא דענגי ורוחא דמטרא לאית מרמי גברא דמשתהדר במחבתא דשקרא:

* Si dimiseris eum, horridus fiet et syluescet
totus, & fit relictus, at maceria lapidum eius
desodiuntur. * Postea ego penitentiam egi,
aspexi ad eligendam disciplinam. * Parum dor-
mito, parum autem dormio, parum autem am-
plector manibus pectora. Si autem hoc feceris,
* Veniet præcedens paupertas tua, & ege-
stas quasi bonus cursor.

CAP. XXV.

Hæ parabolæ Salomonis, indistinctæ quas
exscripserunt amici Ezechie regis Judææ.

* Gloria Dei celat sermonem, gloria autem
regis honorat res.

* Calum excelsum, terra autem profunda,
cor verò regis inscrutabile.

* Percute improbatum argentum, & puri-
ficabitur purum omne.

* Interfice impios à facie regis, & dirigetur
in iustitia thronus eius.

* Ne superbias coram rege, neque in locis
principum steteris.

* Melius enim ut dicatur tibi, Ascende ad
me, quàm humiliare te in facie principis: quæ
viderunt oculi tui dic.

* Ne incidas in iurgium citò, ne paniteas in
nouissimo. Quando utique tibi exprobrauerit
amicus,

* Recede retrò: ne despicias, ne tibi exprobet
quidem amicus. At iurgium tuum & inimi-
tia non aberit, sed erit tibi aqualis morti. Gra-
tia & amicitia liberat, quas seruat tibi.

* Ne exprobabilis fias, sed custodi vias tuas
liberaliter.

* Malum aureum monili sardi sic dicere ser-
monem.

* In aurem auream sardium pretiosum li-
gatum est, sermo sapiens in obedientem aurem.

* Sicut exitus niuis in tempore messis æstui
prodest, sic legatus fidelis mittentibus eum: ani-
mabus enim eo utentium prodest.

* Sicut venti & nubes & pluuia clarif-
simæ, sic qui gloriatur in dono mendaci.

11 * ἔδω ἀφ᾽ ἧς αὐτὸν χερσὼθήσῃ) ἔχοντες ἀνὴρ οὗτος,
ἔγινε) ἐκλελειμμένος, 12 * ὁ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ
κατασκάπτονται. * ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα
13 τὸ ἐκλέξασθαι παιδείαν. * ὀλίγον νυσάζω, ὀλίγον δὲ
καθυπνώ, ὀλίγον ὃ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ στήθε. ἔδω δὲ
14 τὸ ποιῆς, * ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ
ἐνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομὸς.

κὲ

2 * Αὗται αἱ παροιμίαι Βολομάντος, αἱ ἀδιάκριτοι αἱ
ἔξεγράψαντο 3 * φίλοι ἐξέκλινον βασιλέως τῆς ἰσραήλ.

2 * Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως πι-
μᾶ πρᾶγματα.

3 * οὐρανὸς ὑψηλός, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασι-
λέως ὡς ἐξέλκετο.

4 * τύπτε ἀλόκιμον ἀργύριον, καὶ καταρτιθήσῃ) κα-
ταρὸν ἅπαν.

5 * κτενε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ καταρ-
τιώσῃ) ἐν δικαιοσυνῇ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 * μὴ ἀλαζονεύῃς ἐνώπιον βασιλέως, μὴ δὲ ἐν τοῖς
7 δυναστῶν ἐφίστατο. * κρείσσον γὰρ τὸ ῥηθῆναι αἰ, ἢ ἀκού-
νε πρὸς με, ἢ ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυναστῆ, ἀ-
εἶδον 8 * ὁφθαλμοὶ σε λέγε.

8 * μὴ πρὸς σπῆμα μάχης ταχέως, ἵνα μὴ μετα-
μεληθῇς ἐπ' ἐχάτων. ὡς δ' αὖ σε ὀνειδίσῃ ὁ φίλος,

9 * ἀνὰ χάριτος τὰ ὀπίσω. μὴ καταφρονεῖς, μὴ σε ὀνει-
δίσῃ ὁ φίλος. ἢ ὃ μαχί σε ἔῃ ἢ ἐχθρὰ ἐκ ἀπέσαι ἀλ-
λ' ἐσαι θείσῃ θανάτου. χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ, αἱ τή-
ρηθον σε αὐτῶ.

10 * ἵνα μὴ ἐπονείδισθαι γῆν, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς
σου ὡς συναλλάξας.

11 * μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀσμίσκῳ καρδίᾳ ἔτως εἰπεῖν
λόγον.

12 * εἰς ἐνώπιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελὲς δέδεταί) λό-
γος ὁφθαλμοῖς δεικνύων ἔς.

13 * ὥσπερ ἐξόδος χρόνος ἐν ἀμῆτῳ κατάκαυμα ὠφελεῖ,
ἔτως ἀγγέλος πρὸς θεὸν ἀποσείλωντας αὐτὸν, ψυχὰς γὰρ
τῶν αὐτῶ χρωμάτων ὠφελεῖ.

14 * ὥσπερ ἀνέμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέσονται, ἔ-
τως 15 * καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψαυδοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Etece pullulavit tota sylva, & operuerunt superficiem eius spinæ, & maceria lapidum eius destructa erat.
12 Et vidi ego & posui cor meum, & vidi & suscepi disciplinam. 13 Parum dormitabis, & parum dormies, parum applica-
bis manus tuas ad pectus tuum ut dormias. 14 Et veniet & procedet paupertas tua, & indigentia quasi vir scutatus.

CAP. XXV.

Hæ quoque sunt parabolæ Salomonis profundæ, quas scripserunt amici Ezechie regis Iudææ. * Gloria Dei qui celat verbum, at
gloria regum qui inuestigat sermonem.

1 Cali sunt excelsi & terra profunda, & cor regum cor inuestigabile. 2 Colligite scoriam de argento, ut egrediatur vas à confla-
torio. 3 Eiiciatur impius à facie regis, & præparabitur in iustitia solium eius.

4 Ne splendidus sis in conspectu regis, & in sede principum ne stes. 5 Quoniam melius est ut dicat tibi, Ascende huc; quàm
ut deiciat te coram dominatore, quem viderunt oculi tui.

6 Ne egrediaris ad iurgium citò, ut non contendas postea quando exasperauerit te amicus tuus. 7 Causam tuam iudica
cum socio tuo in nouissimo, & secretum alterius ne reueles. 8 Ut non exprobet tibi qui audierit, & famam tuam non peruerat.

9 Mala aurea cum celaturis argenteis, qui loquitur verbum opportunè.

10 In auris aurea, & vasa smaragdina, correctio sapientis in aurem audientem.

11 Sicut frigus niuis in die messis, sic est legatus fidelis his qui miserunt eum, & animam domini sui reficit.

12 Dicit nubilem & venti in quo non est pluuia, similis est vir qui gloriatur in dono falsitatis.

* בארץ אפים יפתח קצין ולשון רכור תשבר
 גרם :
 * רבש מצאת אכל דרך פן תשב ענו והקאתו :
 * הקרנלך מביר רעד פן ישבעך ושנאך :
 * מפיץ וחרב וחץ שנון איש עגור ברעהו עד
 שקר :
 * שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה :
 * מעדרו כגד ביום קרה חמץ על נתר ושר
 בשמים על לב רע :
 * אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא
 השקהו מים :
 * כי נחלים אתה חתה על ראשו ויהיה
 ישלם לך :
 * רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר :
 * טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובית
 חבר :
 * מים קרים על נפש עיפורה ושמועה טובה
 מארץ מרחק :
 * מעין גרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע :
 * אכל רבש הרבות לא טוב וחקר כבוד כבוד :
 * עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר
 לרוחו :

כו

* בשלג בקיץ ובמטר בקציר בן לא נאווה לכסיל
 כבוד :
 * בצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא :
 * שוט לסוס מתג לחמור ושבת לגו כסילים :
 * אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה :
 * עגור כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו :

15 * Patientia lenietur princeps, & lingua
 C mollis confringet duritiam.
 16 * Mel inuenisti, comede quod sufficit
 tibi, ne fortè satiatus euomas illud.
 17 * Subtrahe pedem tuum de domo pro-
 ximi tui, nequando satiatus oderit te.
 18 * Iaculum & gladius & sagitta acuta,
 homo qui loquitur contra proximū suum
 falsum testimonium.
 19 * Dens putridus & pes lassus, qui spe-
 rat super infideli in die angustiae.
 20 * Et amittit pallium in die frigoris, ac-
 tum in nitro, qui cantat carmina cordi pes-
 simo.
 21 * Si esurierit inimicus tuus, ciba illum:
 si sitit, da ei aquam bibere.
 22 * Prunas enim congregabis super caput
 D eius, & Dominus reddet tibi.
 23 * Ventus Aquilo dissipat pluuias, & fa-
 cies tristis linguam detrahentem.
 24 * Melius est sedere in angulo domatis,
 quàm cum muliere litigiosa, & in domo
 communi.
 25 * Aqua frigida animæ sitienti, & nun-
 cius bonus de terra longinqua.
 26 * Fons turbatus pede & vena corrupta,
 27 iustus cadens coram impio. * Sicut qui
 mel multū comedit, nō est ei bonū, sic qui
 scrutator est maiestatis, opprimetur à glo-
 ria. * Sicut vrbs patens & absque muro-
 rum ambitu, ita vir qui non potest in lo-
 quendo cohibere spiritum suum.

CAP. XXVI.

1 Q Vomodo nix in æstate, & pluuiæ in
 A messe, sic indecens est stulto gloria.
 2 * Sicut auis ad alta transuolans, & passer
 quolibet vadens, sic maledictum frustra
 prolutum in quempiam superueniet.
 3 * Flagellum equo & camus asino, &
 virga in dorso imprudentium.
 4 * Ne respondeas stulto iuxta stultitiam
 suam, ne efficiaris ei similis.
 5 * Responde stulto iuxta stultitiam suā,
 ne sibi sapiens esse videatur.

תרגום

15 * בנדידת רוחא משתרג ראשנא וסלתא רכיכתא תברא גרמא :
 17 * בלה רגלך סן ביתה ורחסך דלא נסבעך ומסנך :
 18 * איך פריעא וסיפא וגירא שנינא גברא דמסחר על חברה סחרותא דשקרא :
 19 * דשקל מרשטא סן חברה ביום דקרתא היך הו
 20 * דמי חילא על נחרא ומצרף ללבא כיבא היך סמא למנא ואיך מלטיא בקיסא היכנא בריותא סחרה לכה דגברא :
 21 * איך כפן סנאך
 22 * אוכלה לחסא ואן צחי אשקי מיא :
 23 * מטול דגמרי דנורא חמי אנת על רישה ואלהא נשלמה לך :
 24 * רוחא גרבותא כטנא מסרא
 25 * חכנא אפי בניסחא ולשניא משניא :
 26 * טב למחב על קרנא דאגרא סן דלמעמר עם אתחא חגרניתא וביתא טרקא :
 27 * מיא קרירי על נפשא משלהיתא היכנא שמועתא טבתא סן ארעא רחיקתא :
 28 * חוץ דסכר אנש סעניא ומכועא סחבל צדיקא
 29 * למיכל דבשא סגיל לא שפיר אף לא למכניא מלי סקרתא :
 30 * היך קרתא דתריצה ולא אית לה שוכא
 31 * היכנא גברא דלא מעצר רוחה :
 32 * איך חלגא בקיטא והיך סטרא בחצרא היכנא לא יאי לסכלא יקרא :
 33 * חוץ צפרא דטאס והיך פרחתא דפרחא היכנא לוטחא
 34 * שוטא לסוסא ומגלכא לחמרא ושבתא לגשמיהון דסכלי :
 35 * לא תתל פתנמא לסכלא היך שטיותה דלא תרמי
 36 * אלא מלל עם שטיא בחכימותך דלא נסבר בנפשה דחכימא הוא :

* In patientia prosperitas regibus, lingua
autem mollis confringit ossa.

* Mel inueniens comede quod sufficit, ne for-
te repletus euomas.

* Raro induc tuum pedem ad tuum amicum,
ne quando satiatu te oderit te.

* Claua & gladius & sagittatio spiculata,
sic & vir qui testificatur contra amicum suum
testimonium falsum.

* Dens mali & pes iniqui peribit in die
mala.

* Sicut acetum trahit inutile, sic incidens pas-
sio in corpore cor contristat. Sicut tinea vesti-
mento & vermis ligno, sic tristitia viri nocet
cordi.

* Si esurit inimicus tuus, ciba illum: si sitit,
da bibere ei.

* Hoc enim faciens, carbones ignis accumu-
labis super caput eius: at Dominus retribuet ti-
bi bona. * Ventus Boreas suscitatur nubes: fa-
cies autem inuerecunda linguam irritat.

* Melius habitare in angulo domus, quam
cum muliere conuictiosa in domo communi.

* Sicut aqua frigida animæ sitienti blanda,
sic nuncius bonus de terra longinqua.

* Sicut si quis fontem obturet & aqua exi-
tum disperdat, sic indecens iustum cecidisse co-
ram impio.

* Comedere mel multum non bonum, in pre-
tio habere autem oportet sermones gloriosos.

* Sicut vrbs muros disiectos habens & im-
murata, sic vir qui non cum consilio aliquid
facit.

CAP. XXVI.

Sicut ros in tempore messis, & sicut pluuia in
uere, sic non est stulto gloria.

* Sicut aues volant & passeret, sic maledi-
ctio inanis non superueniet ulli.

* Sicut flagellum equo & stimulus asino, sic
virga genti iniquæ.

* Ne respondeas stulto iuxta eius stultitiam,
ne similis fias ei.

* Sed responde stulto ad eius stultitiam, ne
videatur sapiens apud seipsum.

* ἐν μακροθυμίᾳ δόδια βασιλεύουσιν, γλώσσα δὲ μα-
λακὴ σωτὴρ εἶναι ὄσᾳ.

* μέλι δὲ δὴν φάτε τὸ ἱκανόν, μή ποτε πληθεῖς ἐξεμέ-
σης.

* σπάνιον εἰσαγετὸν πόδι σου πρὸς τὸν σεαυτοῦ φί-
λον, μή ποτε πληθεῖς σεμισήσῃ σε.

* ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τξόμα ἀκιδωτὸν, οὕ-
τως καὶ δὴν ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυ-
ρίαν ψευδῆ.

* ὁ δὲ δὴν κακοὺ καὶ πονέων τξάνομα ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κα-
κῇ.

* ὥσπερ ὅτε ἐλκεὶ ἀσύμφορον, οὕτως περσέ-
σθον πᾶσι ἐν σώματι καρδίᾳ λυπεῖ. ὥσπερ σῆς ἱμα-
τίῳ καὶ σκώλῃ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρός βλάπτει
καρδίᾳ.

* ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, τρέφε αὐτόν. ἐὰν διψᾷ, πό-
τιζε αὐτόν.

* τοῦτο γὰρ ποιῶν δὴ θράκας πυρὸς σωρδύσεις ἐπὶ τῇ κε-
φαλῇ σου. ὁ δὲ κύριος δώτα πδώσει σοὶ ἀγαθὰ.

* ἀνεμὸ βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρὸς ὅσῳ πονεῖ δὴ θαι-
δὲς γλώσσῃν ἐρεθίζει.

* κρείσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς
λοιδορῶν ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

* ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ περσυνέει, ἔτως
ἀγγελία ἀγαθὴ ἐν γῆς μακροθεν.

* ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσει καὶ ὕδατος ἐξόδον λυ-
μαίνῃ, ἔτως ἀκοσμον δίκαιον πεπρωμένον ἐνώπιον ἀσε-
βοῦς.

* ἐὰν μὲν πολὺ ἐκάλῃ, πρὸς δὲ χεὶρ λόγους
ἐνδόξους.

* ὥσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχε-
ται, οὕτως δὴν ὅς ἐμετὰ βελῆς τι πράσσει.

καὶ

* ὥσπερ θρόνος ἐν ἀμνητῇ καὶ ὥσπερ ὑπὸς ἐν θέρει,
ἔτως οὐκ ἔστιν ἀφρονι τιμή.

* ὥσπερ ὄρνεια πέταται καὶ σαρκοί, ἔτως δὲ ἀμαρτία
οὐκ ἐπελδύσεται ἐδένι.

* ὥσπερ μᾶστις ἰππῶ καὶ κύνῃ οὐκ ὄνῳ, ἔτως ῥάβδος
ἐθνεῖ τξάνομα. * μὴ δποκρίνῃς ἀφρονι κατὰ τὴν ἐκεί-
νης ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γῇ αὐτῷ.

* ἀλλὰ δποκρίνῃς ἀφρονι πρὸς τὴν ἐκείνης ἀφροσύ-
νην, ἵνα μὴ φαίνεται ὁφθαλμοῖς παρ' αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* In patientia spiritus lactatur princeps, & verbum molle confringit os.

* Mel inuenisti, comede quod tibi sufficit, ne
satiatus euomas illud.

* Prohibe pedem tuum a domo socij tui, ne satietur & oderit te.

* Sicut malleus & gladius & sagitta acuta, sic est vir qui testificatur contra proximum suum testimonium falsum.

* Sicut dens malus & pes lapsus, sic erit spes de-
predatoris in die angustiae.

* Qui tollit pallium a socio suo in die frigoris, est sicut ille qui proiicit acetum super nitrum: &
probat cor dolor, sicut argentum vas, & sicut tinea in ligno, sic stoliditas irritat cor hominis.

* Si esurierit inimicus tuus, ciba illum
panem: & si sitit, da ei bibendam aquam.

* Quoniam prunas ignis tu congeris super caput eius, & Deus retribuet tibi.

* Ventus Aquilo concipit pluuiam, sic facies irati & lingua abscondita.

* Melius est sedere in angulo tecti, quam stare cum
muliere litigiosa, & in domo communi.

* Sicut aqua frigida animæ lassæ, sic est nuncium bonum de terra longinqua.

* Sicut qui obturat fontem, & corrumpit venam, sic est iustus cadens coram impio.

* Comedere multum mellis non est bonum, neque scrutari verba gloriosa.

* Sicut ciuitas quæ est diruta & non habet murum, sic est vir qui non potest cohibere spiritum suum.

CAP. XXVI.

Sicut nix in æstate, & sicut pluuia in messe, sic indecens est stulto gloria.

Sicut passer qui volat, & sicut volucris quæ volat, sic maledi-
ctio non frustra veniet.

Flagellum equo, & stimulus asino, & virga corporibus stultorum.

Ne respondeas verbum stulto iuxta stultitiam suam, ne sis ei similis etiam tu.

Sed loquere cum stulto in sapientia tua, ne existimet seipsum sapientem.

* מקצור רגלים חמס שתה שלח דברים ביד-
בסיל :

* רליו שקים מפסח ומשל בפי בסילים :
* בצרור אבן במרגמה בן-נותן לכסיל כבוד :
* חוח עלה ביד-שבור ומשל בפי בסילים :
* רב מחולל-כל ושבר כסיל ושבר עברים :
* בכלב שב על-קאו כסיל שונה באולתו :
* ראית איש חכם בעיניו תקורו לכסיל ממנו :
* אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות :
* הדלר תסוב על-צירה ועצל על-מטתו :
* טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו :
* חכם עצל בעיניו משבער משיבי טעם :
* מחזיק באזני-כלב עבר מתעבר על-ריב לא-
לו :

* במתלה לה הירר זקנים חצים ומור :
* בן-איש רמה את-רעהו ואמר הלא-משחק
אני :

* באפס עצים תכבדו-אש ובאין נרגזו ישתק
מדון :

* פחם לגחלים ועצים לא-שואיש מדינים
לחרר-ריב :

* דברי נרגז במתלהמים והם ירדו חדרי-בטן :
* בסף סיגים מצפה על-חרש שפתים דלקים
ולב-רע :

* בשפתו ינבר שונא ובקרבו ישית מרמה :
* כי-יחנן קולו אל-תאמן בו כי שבע תועבות
בלבו :

* תכסה שנאה במשאון תגלר רעתו בקהל :
* כרה שחת בה יפול וגולל אבן אליו תשוב :
* לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה :

* Claudus pedibus & iniquitatem bi-
bens, qui mittit verba per nunciū stultū.
* Quomodo pulchras frustra habet clau-
dus tibias, sic indecens est in ore stultorū
parabola. * Sicut qui mittit lapidem in
aceruum Mercurij, ita qui tribuit insipien-
ti honorē. * Quomodo si spina nascatur
Bin manu temulēti, sic parabola in ore stul-
torū. * Iudicium determinat causas; & qui
imposuit stulto silentiū, iras mitigat. * Si-
cut canis qui reuertitur ad vomitū suum,
sic imprudens qui iterat stultitiam suam.
* Vidisti hominē sapientem sibi videri,
magis illo spem habebit insipiens. * Dicit
piger: Leo est in via, & leena in itineribus.
* Sicut ostium vertitur in cardine suo,
ita piger in lectulo suo. * Abscondit piger
C manus sub ascella sua, & laborat si ad os
suum eas cōuerterit. * Sapientior sibi stul-
tus videtur septem viris loquentibus sen-
tentias. * Sicut qui apprehendit auribus ca-
nem, sic qui transit, & impatiens commif-
cetur rixæ alterius. * Sicut noxius est qui
mittit sagittas & lanceas in mortē, Itavir
qui fraudulenter nocet amico suo, & cū
fuerit deprehensus, dicet, Ludens feci.
* Cū defecerint ligna, extinguetur
ignis: & susurrone subtracto, iurgia con-
quiescunt. * Sicut carbones ad prunas & li-
gna ad ignē, sic homo iracundus suscitāt
rixas. * Verba susurronis quasi simplicia, &
ipsa perueniunt ad intima cordis. * Quo-
modo si argēto sordido ornare velis vas fi-
ctile, sic labia tumentia cū pessimo corde
fociata. * Labiis suis intelligitur inimicus,
cū in corde tractauerit dolos. * Quando
submiserit vocē suā, ne credideris ei, quo-
niam septem nequitiae sunt in corde illius.
* Qui operit odium fraudulenter, re-
uelabitur malitia eius in concilio.
* Qui fodit foueā, incidet in eā: & qui
voluit lapidem, reuertetur ad eum.
* Lingua fallax non amat veritatem, &
os lubricum operatur ruinas.

תרגום

* מן דרשטא דרגלוי שחי חטופא מן דמשרמלי ביד סכלא :
* הך נקצא דטסא בקלעא היכנא מן דעבר יקרא לסכלא :
* סגי חיש בשורה דסכלא ורוא עבר ימא :
* אז חזיה גברא דחכים בעיניה נפשה סכלא טב מנה :
* הך חרעא דמכרד על-צירתה היכנא עטלא על-ערסה :
* עטלא חכים בעיניו טב מן שבעא יחבי טעמא :
* איך הו דמתחת דמושט גירי שונאי דמותא :
* היכנא דלית קימי דעכא נורא וחיכנא דלית שגושא ישתק חגרא :
* שרשקל לגמרי זקיס לנורא וגברא הגרנא מחרה כהותא :
* הך כספא מסליא דקרים על-חספא היכנא שפותא דדלקו ולבא בישא :
* ואן מחנן בקלה לא תהימן בה מטול דשבע בישתא אית בלבה :
* דחפר גמצא בה נפל ודמערגל כיפא עליו הפכא :
* אן חתל חלכתא לחגירא תקבל מלחא מדפמה דסכלא :
* כובא טלק בידא דרוא ושיטותא בפמה דסכלא :
* הך כלבא דחפיד על-חיובה היכנא סכלא דחני בסכלותה :
* אמר עטלא שחלא בארחה אריא בינת שוקי :
* עטלא מטשי אידה בשחחה לעי דנהפכה לפמה :
* ולכר באדנוי דכלבא נצוי ומתנצוי על-דינא לא דילה :
* היכנא גברא דמרמי בחברה ואמר מנחך גחברת :
* מלוי דשגושא מרפכך לה והנן נחתן לגוה דכרסה :
* מן שפותה סתודע סנאה ובגוה סאס רמיותא :
* דמכסה סנאותא במרסתא החגלי בישתה בכנישתא :
* לשנא דשקרא סגי ארחתא דקשטא ופמה דפליג עבר חרכונתא :

* Ex suis viis opprobrium facit, qui misit per 6
nuncium stultum sermonem. * Aufer facul- 7
tatem crurum, & proueria ex ore stultorum.
* Qui ligat lapidem in funda, similis est tri- 8
buenti stulto gloriam. * Spina nascuntur in 9
manu temulenti, seruitus autē in manu stulto-
rum. * Multum aestuat omnis caro stultorum, 10
conteritur enim stupor eorum. * Sicut canis 11
cum reuertitur ad suum vomitū, & abomina-
bilis fit, sic stultus sua malitia reuertens ad suū
peccatum. * Vidi virum qui videtur apud 12
seipsum sapiens esse, spem tamen habuit magis
stultus quam ipse. * Dicit piger missus ad 13
uiam: Leo in viis, in autem plateis occisores.
* Sicut ostium vertitur in cardine, ita piger 14
in lectulo suo.
* Abscondens piger manum in sinu suo, non 15
potest inferre ad os. * Sapientior piger sibi 16
videtur, eo qui in satietate affert nuncium.
* Sicut qui tenet caudam canis, sic qui pre- 17
sudet alieno iudicio.
* Sicut qui curant proiciunt sermones in ho- 18
mines: at qui occurrit sermoni primus, supplan-
tabitur. * Sic omnes qui insidiatur suis ami- 19
cis. Cum autem deprehensi fuerint, dicunt quod
ludens feci.
* In multis lignis germinat ignis: vbi autem 20
non est furens, quiescit iurgium.
* Focus carbonibus & ligna igni, vir autem 21
conuitiator ad turbationem rixæ.
* Sermones astutorum molles, ipsi autem se- 22
ruiunt in penetralia viscerum.
* Argentum datum cum dolo, sicut testa re- 23
putandum: labia leuia cor celant triste.
* Labiis omnia innuit plorans inimicus, in 24
autem corde machinatur dolos.
* Si te rogauerit inimicus magna voce, ne credi 25
deris ei: septē enim sunt nequitia in corde illius.
* Qui operit inimicitiam, componit dolum, celat 26
autem sua peccata notabilis in concilio.
* Qui fodit foueam proximo, incidet in eam: 27
at qui voluit lapidem, super se voluit.
* Lingua mendax odit veritatem, os autem 28
patens facit inconstantiam.

6 * ἐν ταῖς ἑαυτοῦ ὁδῶν ὀνειδος ποιεῖται, ὁ ἀποδείλας δι-
7 ἀγγελεῖ ἀφ' ὅρου λόγον. * ἀφελού πορεύου σκελῶν, καὶ
8 παροιμίας ἐν στόματι ἀφ' ὅρου. * ὁ ἀποδείλας λί-
9 θον ἐν σφενδόνῃ, ὁμοίως ἐστὶ τῷ διδόντι ἀφ' ὅρου δόξαν.
9 * ἀκάνθαι φύονται ἐν χειρὶ τῷ μεθύοντι, δευτεία δὲ ἐν χε-
10 ρὶ τῶν ἀφ' ὅρου. * πολλὰ χειμάζει πᾶσα σὰρξ ἀ-
11 φ' ὅρου, συλλέγει γὰρ ἡ ἐκείνου αὐτῶν. * ὥστε κύων
ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐμετόν, ἐμιστῇ γὰρ ἑαυτῇ, ὥστε
12 ἀφ' ὅρου τῇ ἑαυτοῦ κακία δόξα σφύρας ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἀ-
μαρτίαν. * εἶδον δούρα δόξαν παρ' ἑαυτῷ θρόνον εἶ-
13 ναι, ἐλπίδα μόνῳ ἔχον μᾶλλον ἀφ' ὅρου αὐτοῦ.
13 * λέγει ὁ κνηρὸς ἀποδείλας τοῦ εἰς ὁδόν. λέων ἐν
ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονεύει.
14 * ὥστε δύρα σφύρας ἐπὶ τῷ σφύρι, ὥστε ὁ κνη-
15 ρὸς ἐπὶ τῇ κλίνῃ αὐτοῦ. * κρύψας ὁ κνηρὸς τὴν χεῖρα
ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐδύναται ἐπενεῖν εἰς τὸ στόμα.
16 * θρόνος ὁ κνηρὸς ἑαυτοῦ φαίνεται, ὅτι ἐν πλησμονῇ
17 ἀποκομίζονται ἀγγελιαί. * ὥστε ὁ κνηρὸς τῶν κέρκου
18 κυνός, ὥστε ὁ κνηρὸς ἀλλοτρίας κρείσεως. * ὥστε
19 ὁ ἰώμενος παρὰ λαοὺς λόγους εἰς δούλους, ὅτι ἀπαν-
τήσας τὰ λόγῳ πρῶτον, ὑποσκελίσθησεται.
19 * ὥστε πάντες οἱ ἐνεδουλόνητες ὅτι ἑαυτῶν φίλους ὅταν
διέφωραθῶσι, λέγουσιν ὅτι παίζων ἐπὶ αὐτοῖς.
20 * ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πύρ, ὅτι ὅταν εἰς δίδυ-
21 μῳ ἡσυχάζει μάχη. * ἐχάρα δούρα εἰς ξύλα πυ-
21 ρὴ, δούρα δὲ τοῖς δούροις εἰς τὰ ἑαυτοῦ μάχης.
22 * λόγοι κερκῶπων μαλακοί, ὅτι ὅταν τύπῃσιν εἰς τα-
23 μιὰ σπλάγχνων. * δούρα δὲ διδόμενον μὴ δόλον,
ὥστε ὅταν κνηρὸς ἡγήσῃ, χεῖλη λεία καρδίᾳ καλύπτει
24 λυπηρόν. * χεῖλεσι πάντων ἐπὶ δούρα ἀποκλειόμενος
ἐχθρὸς, ἐν τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλος.
25 * ἐπὶ σφύρας δὲ ὅταν ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ μὴ πεισθῇ
αὐτοῦ. ἐπὶ γὰρ εἰσι πονηρία ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
26 * ὁ κνηρὸς ἐχθρὸν συλλέγει δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς
ἑαυτοῦ ἀμαρτίας δούρα ἐν συνεδρίῳ.
27 * ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν. ὁ
δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.
28 * γλώσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἄσεγον
ποιεῖ ἀκαταστασίαν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Qui currit pedibus suis bibens iniquitatem, sic est qui mittit verba per manū stulti. * Si dederis ambulationem claudō, susci-
pies verbum ab ore stulti. * Sicut fragmentum laminæ in funda, sic est qui tribuit stulto honorem. * Spina ascendit in ma-
nu ebrii, & stultitia in ore stulti. * Multum dolet caro stulti, & ebrius transit mare. * Sicut canis qui reuertitur ad vo-
mitum suum, sic est stultus qui iterat stultitiam suam. * Si vidisti virum qui sapiens est apud semetipsum, melior est illo stultus.
* Dicit piger: Leona est in via, leo est in plateis. * Sicut ostium vertitur in cardine suo, sic piger in lectulo suo.
* Piger abscondit manum suam sub ascella tua, & laborat ut ad os suum conuertat eam. * Sicut est vir qui fraudulentē agit in socium suum, & dicit: Lu-
dens ludebam. * Vbi non sunt ligna, extinguitur ignis: & vbi non est furro, conquiescet iurgium.
* Piger sapiens est in oculis suis magis quam septem reddentes rationem. * Verba furronis conterunt eum, & ipsa descen-
dunt ad interiora ventris. * Sicut argenti faculentum quo opertum est vas fictile, sic labia incensa, & cor pessimum.
* Sicut ille qui apprehendit aures canis, sic est ille qui contendit & rixatur in causa quæ non est sua. * Qui operit odium in con-
tione, reuelabitur malitia eius in concilio. * Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui voluit lapidem, vertetur in eum.
* Si deprecatus fuerit voce sua, non credes ei: quoniam septem mala sunt in corde eius. * Lingua fallax odit vias veritatis, & os bifidum operatur ruinam.

CAP. XXVII.

כז

* אַל תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא תִדְעֶמָּה יֶלֶד יוֹם:
 * יִהְיֶה לְךָ זֶר וְלֹא פִיד נָכְרִי וְאֵל שִׁפְתֶּיךָ:
 * כְּכֹד אֶכֶן וְנִטְלָה הַחֹל וְכַעַס אֲוִיל כְּבֹד מִשְׁנֵיהֶם:
 * אֲכַזְרִיּוֹת חֶמָּה וְשֹׁטֵף אֶף וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְיָה:
 * טוֹבָה תוֹכַחַת מִגִּלְגָּל מֵאַהֲבָה מִסְתַּרְרָה:
 * נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב וְנִעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנֶה:
 * נֶפֶשׁ שֶׁבַעַה תָּבוֹס נֶפֶת וְנֶפֶשׁ רָעָבָה כָּל מֶרֶ:

מְתוֹק:

* בְּצִפּוֹר נִוְדָדְרָה מִן קִנְיָה כֵּן אִישׁ נִוְדָד מִמְקוֹמוֹ:
 * שֶׁמֶן וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב וּמִתְקַדֵּחַ הוֹמָעֵצָה:

נֶפֶשׁ:

* רַעַךְ וְרַעַה אֲכִיד אֶל תַּעֲזֹב וּבִירָה אֲחִיד אֶל--
 * תָּבוֹא בְּיוֹם אִידֶךָ טוֹב שֶׁכֵּן קָרֹב מֵאַחַח רְחוֹק:
 * חֶכֶם בְּנֵי וְשִׁמְחָה לְבִי וְאִשְׁכּוֹר חֲרָפִי דָבָר:
 * עָרוֹם רֹאֵה רַעַה נִסְתָּר פְּתָאִים עֲבָרוּ נִעְנָשׁוּ:
 * קַח בְּגָדוֹ כִּי עָרֵב זֶר וּבַעֲד נִכְרִי חֲבָלָהּ:
 * מִבְּרֶךְ רַעַהּ בְּקוֹל גָּדוֹל בְּבֶקֶר הַשָּׂכִים קָלָלָהּ
 * תַּחֲשֹׁב לָהּ:

* דֹּלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סִגְרִיר וְאַשְׁת מְדוֹנִים נִשְׁתָּוָה:
 * צִפְנִיָּה צִפְנֵי רוּחַ וְשֶׁמֶן יִמִּינוּ יִקְרָא:
 * בְּרוֹל בְּבָרוֹל יַחַד וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רַעַהּ:
 * נִצֵּר תֵּאֱמָה יֶאֱכַל פְּרִיָּה וְשֹׁמֵר אֲדָנִי יִכְבֹּד:
 * בְּמֵים הַפְּנִים לִפְנֵים כֵּן לֵב הָאָדָם לֹאדָם:
 * שְׂאוֹל וְאַבְדָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא
 * תִּשְׁבַּעְנָה:

* מִצְרָף לִכְסֵף וְכוֹר לִזְהָב וְאִישׁ לִפִּי מִהֲלָלוֹ:
 * אִם תִּכְתוֹשׁ אֶת הָאֲוִיל בְּמִכְתָּשׁ בְּתוֹךְ הָרִיפוֹת
 * בְּעָלִי לֹא תִסּוֹר מֵעָלֶיךָ אוֹלָתוֹ:

NE glorieris in craftinū, ignorans quid
 superuentura pariat dies. * Laudet te
 A alienus & nō os tuū, extraneus & nō labia
 tua. * Graue est saxum & onerosa arena, sed
 ira stulti utroque grauior. * Ira non habet
 misericordiā nec erumpens furor, & impe
 tum concitati spiritus ferre quis poterit?
 * Melior est manifesta correctio quā
 amor absconditus. * Meliora sunt vulnera
 diligentis quā fraudulēta oscula odiētis.
 * Anima saturata calcabit fauū, & ani
 ma esuriens etiam amarū pro dulci sumet.
 * Sicut auis transmigrās de nido suo, sic
 vir qui derelinquit locū suū. * Unguento
 B & variis odoribus delectatur cor, & bonis
 amici cōsiliis anima dulcoratur. * Amicum
 tuū & amicū patris tui ne dimiseris, & do
 mum fratris tui ne ingrediaris in die affli
 ctionis tuę. Melior est vicinus iuxta, quā
 frater procul. * Stude sapientię fili mi, &
 lætifica cor meū vt possis exprobranti re
 spondere sermonē. * Astutus videns malū
 absconditus est, paruuli transeuntes susti
 nuerunt dispendia. * Tolle vestimentū eius
 C qui spondit pro extraneo, & pro alienis
 aufer ei pignus. * Qui benedicit proximo
 suo voce grandi de nocte cōsurgens, ma
 ledicenti similis erit. * Tecta perstillātia in
 die frigoris, & litigiosa mulier cōparatur.
 * Qui retinet eā, quasi qui ventū teneat,
 & oleū dextrę suę vocat. * Ferrū ferro exa
 cuitur, & homo exacuit faciem amici sui.
 * Qui seruat ficū, comedet fructus eius, &
 qui custos est Domini sui, glorificabitur.
 * Quomodo in aquis resplendent vultus
 prospicientiū, sic corda hominū manifesta
 sunt prudētibus. * Infernus & pditio nun
 quā implentur, similiter & oculi hominū
 insatiabiles. * Quomodo pbatur in cōfla
 torio argentū, & in fornace aurū, sic pba
 tur homo ore laudātis. * Si cōtuderis stul
 D tū in pila quasi ptifanas, feriente de super
 pilo, non auferetur ab eo stultitia eius.

תרגום

כז

* לֹא תִשְׁתַּכְּחֶר בְּיוֹם וְלִמְחָר דֹּלֶף יֶלֶד יוֹמָא:
 * נִכְזְרִיּוֹתָהּ הִיא חֲסִמָּהּ וְחִפָּהּ הִיא רִגְזָהּ וּמִנִּי קָדָם קִנְיָתָהּ:
 * שֶׁפִּירָן אֲנֹן פִּרְעָתָהּ דְּרַחֲמָא וּבִישָׁן נִשְׁתַּחֲמָה דְּסִנְיָהּ:
 * הִיד צִפְנִיָּה דְּמִשְׁנָה מִן קִנְיָה תִּכְנָה הוּא גְבָרָה דְּמִשְׁנֵי דְּוִכְתָּהּ:
 * חֲכָדָה וְחֲכָרָה דְּאִבְדָּה לֹא תִשְׁבַּק וּבְכִיתָהּ דְּאִחֻדָּה לֹא תַעֲזֹל כִּיּוֹמָהּ דְּחֲכָדָה טַב שְׂכָנָהּ:
 * אֲחֻכְכֵּם בְּרִי וְחֻדִּי לְבִי וְאֲחֻזֹּר מִלְּתָהּ לֹא לֵן דְּמִחְסְדִּין לִי:
 * מִתְנַסֵּב מִרְשׁוּטָהּ דְּמִן רַעַב לִנְכְּרָהּ וְעַל אִפִּי נִכְרִיָּה מִשְׁכָּנָהּ:
 * אִידֶךָ דִּלְפָּא דְּנִשְׁטָף בְּיוֹמָהּ דְּסִגְרִירָהּ תִּכְנָה אֲחֻכְכֵּם תִּגְרִינִיָּה דְּנִצְיָהּ:
 * פְּרִילָא בְּפִרְלָא לִשְׁטִישׁ וְגִבְרָה לִשְׁטִישׁ אִפִּי דְּחֲכָרָהּ:
 * חֲדָרָהּ דְּלֹא דְּמִן חֲדָרָהּ תִּכְנָה לְבָהּ דְּבִנִּי נִשָּׂא לֹא דְּמִן חֲדָרָהּ:
 * צִרְפָּא לִכְסֵּפָהּ וְכוֹרָהּ לִזְהָבָהּ מִן פִּסְמָהּ דְּמִשְׁבַּחָהּ:
 * אִם תִּכְתוֹשׁ אֶת הָאֲוִיל בְּמִכְתָּשׁ בְּתוֹךְ הָרִיפוֹת
 * בְּעָלִי לֹא תִסּוֹר מֵעָלֶיךָ אוֹלָתוֹ:

CAP. XXVII.

NE glories ob futura in crastinū, non enim 1
nōsti quid pariet superuētura dies. * Lau- 2
det te vicinus & non tuum os, extraneus &
non tua labia. * Graue saxū & onerosa arena, 3
ira autē stulti grauior utroque. * Immisericors 4
furor & acuta ira, sed nihil sustinet zelus.

* Meliores redargutiones manifesta abscon- 5
dita amicitia. * Fideliora vulnera amici, quā 6
voluntaria oscula inimici. * Anima in saturita- 7
te existens fauis ludit: anima autē esurienti &
amara dulcia videntur. * Sicut avis cū de- 8
uolauerit à proprio nido, sic homo in seruitutem
ducitur cū exulauerit à propriis locis.

* Unguentis & vinis & odoribus delecta- 9
tur cor, disrumpitur autem ab accidetibus ani-
ma. * Amicū tuum aut amicū paternum ne 10
dimittas, in autem domum fratris tui ne ingre-
diaris in infortunio existēs. Melior amicus pro-
pē, quā frater longē habitans. * Sapiens esto 11
fili, ut letetur meum cor, & auerte à te expro-
brates sermones. * Astutus malis superuenien- 12
tibus absconditus est: stulti autem aggredientes
pœnam soluent. * Tolle vestimentum eius, adue- 13
nit enim iniuriator qui aliena disperdit.

* Qui utique benedicit amico manē, à ma- 14
ledicente nihil differre videbitur. * Gutta eii- 15
ciunt hominem in die hyemali de domo sua, sic
& mulier conuitiatrix de propria domo.

* Boreas asper ventus, nomine autē dexter 16
vocalur. * Ferrum ferrum acuit, vir autem 17
acuit faciem amici. * Qui plantat ficū, come- 18
det fructus eius: qui autem custodit suum Do-
mum, honorificabitur.

* Sicut non similes facies faciebatur, sic neque 19
corda hominum similia.

* Infernus & perditio non implentur, simi- 20
liter & oculi hominum insatiabiles.

* Abominatio Domino qui firmat oculum, et 21
indocti intemperantes lingua. Probatio argento
& auro ignitio: vir autem probatur per os lau-
dantium eum. * Si verberaueris stultum 22
in medio concilio inhonorans, non tolles stulti-
tiam eius.

κζ'

1 * Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὐτίον, & γινώσκεις τί τέξεται ἡ 2
2 Πίσσα. * ἔκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν σό- 3
3 μα, ἀλλ' ὁ γένος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη. * Βερὺ λίθος ἐ δισ- 4
4 βάσακτον ἄμμος, ὀργὴ δ' ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέ- 5
5 ρων. * δυνελέμων θυμὸς ἐ ὀξεία ὀργή, ἀλλ' ἐδὲν ὑφί- 6
6 σα ζῆλος. * κρείσσας ἑλεῖχοι δ' ἀποκαλυπτόμενοι κρυ- 7
7 πομένης φιλίας. * ἀξιοπρότερος τρυμάτα φίλος, ἢ 8
8 ἐκείνα φιλήματα ἐχθροῦ. * ψυχὴ ἐν πλησμονῇ ἔσται 9
9 κηρίοις ἐμπαίξει. ψυχὴ δ' ἐνδεῇ καὶ τὰ μικρὰ γλυκέα 10
10 φαίνεται. * ὥσπερ ὄρνειον ὅταν κατὰ πέτατον ἐκ τῆ ἰδίας 11
11 νοσσίας, ἔτως ἀνθρώπος διελεύσῃ ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν 12
12 ἰδίων ἔπων. * μύρρις καὶ οἶνοις καὶ θυμιάμασι τέρ- 13
13 πεται καρδία, κατὰ ρήγνυται δ' ὑπὸ συμπλομάτων ψυ- 14
14 χή. * φίλον ζῶν ἢ φίλον πατρῶν μὴ ἐκκαταλείπης, 15
15 εἰς δ' τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν. 16
16 κρείσσων φίλος ἐγγύς, ἢ ἀδελφὸς μακρὸν οἰκῶν.

17 * Ἐφὸς γίνεσθαι, ἵνα διφραγῇται μετ' ἡ καρδία, καὶ 18
18 ἀπὸς ρεῖον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ οὐδένους λόγους.

19 * πανεργὸς κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβῃ, ἄφρονες 20
20 δ' ἐπελθόντες ζημίαν τίσασιν. * ἀφελὸς τῶ ἱμάτιον αὐ- 21
21 τοῦ, παρήλθε γὰρ ὑβριστεύς, ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.

22 * ὃς δὲ δὴ λογεῖ φίλον ὁπρώ, κατὰ ρωμύς ἐδὲν δια- 23
23 φέρειν δόξει. * σαγόνες ἐκβάλλουσιν ἀνθρώπον ἐν ἡ- 24
24 μέρα χειμεριῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὥσπερ ἐ γυνὴ λοί- 25
25 πορ ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου.

26 * Βορέας σκληρὸς δῶμεν, ὀνόματι δ' ἐπιδέξις κα- 27
27 λείται. * σίδηρος σίδηρον ὀξύει, δὴ δ' ἐ παροξύνει 28
28 πρὸς ὅσον ἐταίρος. * ὃς φυτὸς ἐκ κλύφου φάγεται, ὅς 29
29 καρπὸς αὐτοῦ, ὃς δ' ἐ φυλάσσει ἐαυτοῦ κύριον πικρὸν ἵσεται.

30 * ὥσπερ ἐχθροὶ αὐτοῦ πρὸς ὅσον αὐτοῦ, ἔτως ἐδὲ 31
31 αὐτὴ καρδία τῶν ἀνθρώπων ὁμοία.

32 * ἀδὴς καὶ ἀπώλεια ὅδε ἐμπίμπληται, ὥσπερ ἐ 33
33 ὁ φθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληροί.

34 * βδέλυγμα κυρτὸν σπέρων ὁφθαλμὸν καὶ ὁ ἀ- 35
35 παίδου ἀκρατεὺς γλώσση. δοκίμιον δ' ἐργασίαν ἐ χει- 36
36 σίω πύρωσις, δὴ δ' ἐ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκω- 37
37 μιάζοντων αὐτόν. * ἐδὲ μασιτοῖς τὴν ἀφρονα ἐν μέσῳ συ- 38
38 νεδρῶ ἀπμάζων, ἐ μὴ πείλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXVII.

NE glories in diē crastinum, quia nescis quid paritura sit hodierna dies. * Laudet te extraneus & non os tuum; alienus, & non labia 1
tua. * Grauis est lapis, & ponderosa arena, & ira stulti grauior ambobus. * Crudelitas est ira, & inundatio est furor: & quis stabit 2
coram zelo? * Melior est correptio manifesta quā amor absconditus. * Pulchra sunt vulnera diligentis, & mala oscula odientis. 3
4 * Anima saturata calcat fauū, & animae esurienti quicquid amiarum est, dulce est. * Sicut passer qui mutatur de nido suo, sic 5
est vir qui mutat locum suum. * Sicut oleum & aromata laetificant cor, sic vir suauis est amico suo in consilio animae suae. * Socium 6
tuum, & socium patris tui ne dimittas: & domum fratris tui ne ingrediaris in die interitus tui. Melior est vicinus propē, quā frater procul. 7
8 * Sapiens esto fili mi, & laetifica cor meum, & respondebo verbum his qui exprobrant mihi. * Astutus vidit malum, & abscon- 9
dit se, & insipientes transeunt iuxta illud, & penuriam sustinent. * Tollatur pallium eius qui fideiussor stetit pro extraneo, & pro ex- 10
tranea aufer pignus eius. * Qui benedicit socio suo voce alta manē confurgens, maledictio reputabitur illi. 11
12 * Sicut stillicidium quod stillat in die pluuiae, sic litigiosa mulier quae rixatur. * Sicut ventus Aquilonatis grauis est, & 13
vnguentum dexterae eius vocalur. * Ferrum ferro acuitur, & vir exacuit faciem socij sui. * Qui custodit ficulneam, comedet 14
fructum eius: & qui obseruat dominum suum, glorificabitur. * Sicut aqua & sicut vultus qui non sunt similes ad inuicem, sic 15
cor filiorum hominum non est inter se simile. * Infernus & perditio non satiantur, & oculi hominis non saturantur. 16
17 * Conflatorium est argento & fornax auro, & vir ex ore laudantium eum. 18
19 * Etiam si percuferis stultum plagis inter cœtus idque pistillo, non transibit ab eo stultitia eius.

יִדְעַתְדַּע פְּנֵי צֹאנְךָ שִׂירָה לְכָךְ לְעֵדְרִים: *
 כִּי לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן וְאֵם נִזְר לְדוֹרָדוֹר: *
 גִּלְהָה חֲצִירוֹ נִרְאָה דֶּשֶׁא וְנֶאֱסָפוּ עֲשָׂבוֹת
 הָרִים: *
 כִּבְשִׁים לְלִבּוֹשֶׁךָ וּמַחִיר שְׂדֶה עֲתוּדִים: *
 וְדִיחַלֵּב עֲוִים לְלַחֲמֶךָ לֶלֶחֶם בֵּיתְךָ וְחֵיִים
 לְנַעֲרוֹתֶיךָ: *

כב

נִסּוּ וְאִין רִדְהָ רָשָׁע וְצַדִּיקִים כִּכְפִּיר יִבְטַח: *
 בַּפֶּשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שְׂרִיה וּבְאֶדָם מִבֵּין יִדְעַ
 בֶּן יֶאֱרִיךְ: *
 גִּבֹּר רֶשַׁע וְעֶשֶׂק דָּלִים מִטֵּר סֶחֶף וְאִין לֶחֶם: *
 עֲזָבִי תוֹרָה יִחַלְלוּ רָשָׁע וּשְׁמִרִי תוֹרָה יִתְגַּדֵּר
 בָּם: *
 אֲנָשִׁי רָע לֹא יִבְיֶנּוּ מִשְׁפָּט וּמִבְּקָשֵׁי יְהוָה יִבְיֶנּוּ
 כָּל: * טוֹב רֶשַׁע הוֹלֵךְ בְּתָמוּ מֵעֶקֶשׁ דָּרְכִים
 וְהוֹאֵ עֲשִׂיר: *
 נֹצֵר תוֹרָה בֶּן מִבֵּין וְרַעְה זֹלָלִים יִכְלִים אָבִיו: *
 מִרְבֵּה הוֹנוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּתְרִבִּית לַחֲוֹנֵן דָּלִים יִקְבְּצֵנוּ: *
 מִסִּיר אֲזֵנוֹ מִשְׁמַע תוֹרָה גַּם תִּפְלֹתוֹ תוֹעֲבָר: *
 מִשְׁנֵה יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ רָע בְּשַׁחוּתוֹ הוּא יִפּוֹל
 וְתַמִּימִים יִנְחִלוּ טוֹב: *
 חֶכֶם בְּעֵינָיו אִישׁ עֲשִׂיר וְדָל מִבֵּין יַחְקֲרֵנוּ: *
 בַּעֲלֵץ צַדִּיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת וּבִקְוִים רָשָׁעִים
 יִחַפֵּשׂ אָדָם: *
 מִכֶּסֶה פֶשַׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחֹם: *
 אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּתַח תָּמִיד וּמִקְשָׁה לְבֹו יִפּוֹל
 בָּרַעְה: * אֲרִי נֶהֱסָ וְדָב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל רָשָׁע
 עַל עַם דָּל: * נִגִּיד חֶסֶד תִּבְנוֹת וְרַב מַעֲשֵׂקוֹת
 שֵׁנָאִי בָצַע יֶאֱרִיךְ יָמָיו: *

²³ *Diligenter agnosce vultū pecoris tui,
²⁴ tuosque greges cōsidera. *Non enim ha-
 bebis iugiter potestatem, sed corona tri-
 buetur tibi in generatione & generationē.
²⁵ *Aperta sunt prata, & apparuerūt her-
 bae virentes, & collecta sunt foena de mon-
²⁶ tibus. *Agni sunt ad vestimētum tuum,
²⁷ & hædi ad agri pretium. *Sufficiat tibi
 lac caprarū in cibos tuos, & in necessaria
 domus tuæ, & ad victum ancillis tuis.

CAP. XXVIII.

¹ FVgit impius nemine persequente, iustus
^A autē quasi leo confidens absque terrore
² crit. *Propter peccata terræ multi prin-
 cipes eius, & propter hominis sapientiā &
 horū scientiam quæ dicuntur, vita ducis
³ longior erit. *Vir pauper calūnians pau-
 peres, similis est imbrī vehementi in quo
⁴ paratur fames. *Qui derelinquunt legē,
 laudant impiū: qui custodiunt, succendun-
⁵ tur contra eum. *Viri mali non cogitant
 iudiciū: qui autem inquirunt Dñm, ani-
⁶ maduertūt omnia. *Melior est paup am-
 bulans in simplicitate sua, quā diues in
⁷ prauis itineribus. *Qui custodit legem, fi-
^B lius sapiens est: qui autem comessatores
⁸ pascit, cōfundit patrē suū. *Qui coaceruat
 diuitias vsuris & fœnore liberali, in pau-
⁹ peres congregat eas. *Qui declinat aures
 suas ne audiat legē, oratio eius erit execra-
¹⁰ bilis. *Qui decipit iustos in via mala, in
 interitu suo corruet, & simplices posside-
¹¹ bunt bona. *Sapiens sibi videtur vir diues,
¹² pauper autem prudens scrutabitur eū. *In
 exultatione iustorum multa gloria est, re-
¹³ gnantibus impiis ruinæ hominum.
 *Qui abscondit scelera sua, non dirige-
 tur: qui autem confessus fuerit & relique-
 rit ea, misericordiam consequetur.
¹⁴ *Beat' homo qui semper est pavidus: qui
¹⁵ verò mētis est duræ, corruet in malū. *Leo
^C rugiēs & vrsus esuriēs princeps impi' sup
¹⁶ populū paupērē. *Dux indigēs prudentia,
 multos opprimet per calumniam: qui au-
 tem odit auaritiā, longi fient dies eius.

תרגום

²³ מה דרעי אנך רע אפי ענך ושים לבך על קוטיך: *
²⁴ ולא לעלם הוא אחדנא אף שלם דנרא לדנא: *
²⁵ שנוח עמירא
²⁶ ואחחיו דתאה ואתכנש עשכא דטורי: *
²⁷ ואמרי ללבושך וגדיא לחגרותך: *
 כב
¹ ערקין רשיעי בדלית דרדף לחון וצדיקי היך אריא דמסכחי למיכולתה מסכרין לחכמתה: *
² ובני נשא דמחבנין בידיעתא נגדון: *
³ גברא מסכנא דעשק למסכני איך מטרא חבטא דלית בה יתר: *
⁴ דשבקין נמוסא משחכחין
⁵ ברשעא ואלן דנטרין אוריתא מחגרון בהון דיתובון: *
⁶ בני נשא בישי לא מחבנין דינא ודבעי סן קדם יי מחבנין בלחון טכחא: *
⁷ טב מסכנא דמתלך בחמימותה סן הו דמעקסן ארחתה והוא עתיר: *
⁸ מחסן אבוי: *
⁹ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹⁰ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹¹ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹² דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹³ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹⁴ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹⁵ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *
¹⁶ דמסניע מולה בנכחחא ובכחחא למן דמרחם על מסכני מכנשו: *

* Apertè cognosces animas gregis tui, & ap- 23
plicabis cor tuum tuis armentis. * Quoniam 24
non in seculum viro robur & fortitudo, neque
tradit à generatione in generationem. * Curam 25
habe eorum quæ in agro viridum, & tondebis
herbam, & congrega fœnum montanum.

* Ut habeas oves ad vestimentum, honora 26
agrum, ut sint tibi agni.

* Fili à me habes verba fortia ad vitam 27
tuam, & ad vitam famulorum.

CAP. XXVIII.

Evgit impius nemine persequente, iustus autē 1
tanquam leo confidit.

* Propter peccata impiorū gravationes sus- 2
citantur, vir autem astutus extinguet eas.

* Virilis in impietatibus calumniatur paupe 3
res, sicut imber vehemens & inutilis.

* Sic relinquentes legē laudant impietatem; 4
at qui diligunt legē, circumiaciunt sibi murum.

* Viri mali non intelligent iudicium; at qui 5
inquirunt Dominum, intelligent in omni.

* Melior pauper ambulans in veritate divi- 6
te mendaci.

* Custodit legem filius intelligens: qui autem 7
pascit luxuriam, in honorat patrē suum. * Qui 8

multiplicat divitias suas cum usuris & abun-
dantiis, ei qui miseretur pauperū, congregat eas.

* Qui declinat aurem suam ne audiat legem, 9
& ipse orationem suam abominatus est.

* Qui decipit rectos in via mala, in corru- 10
ptionem ipse incidet: at iniqui prateribūt bona,

& non ingredientur ad ea.

* Sapiens apud seipsum vir dives: pauper au- 11
tem intelligens damnabit eum.

* Propter auxiliū iustorum multa fit gloria, 12
in autem locis impiorum capiuntur homines.

* Qui abscondit impietatem suam, non pro- 13
sperabitur; qui autē narrat & redarguit, dili-
getur. * Beatus vir qui timet omnia ob caute-

lam, at durus corde incidet in mala.

* Leo esuriens & lupus sitiens qui tyranni- 15
zat pauper existens gentis pauperis. * Rex in- 16

dicens proventuum magnus calumniator: qui
autem odit iniustitiam, longum tempus vivet.

* γνωσὰς ἑπὶ γνώσει ψυχὰς ποιμνίᾳ σε, καὶ ἐπισήσεις 23
καρδίαν σου ταῖς ἀέλαις. * ὅτι οὐκ εἰς τὴν αἰῶνα ἀνδρὶ 24
κράτος ἐστὶν ἰσχύς, ἐν δὲ ἀδελφωσὶν ἐν γενεᾷ εἰς γενεάν.
* Ἐπιμελεῖ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, ἐκερθεῖ πόδιν, 25
ἐκ συάγαγε χορὸν ὄρειον. * ἵνα ἔχῃς πρεβέλας εἰς 26
ἱμαπομόν, τίμα πεδίον, ἵνα ᾧσὶ θεοὶ ἀρνες.
* ὕψι παρ' ἐμοῦ ἔχῃς ῥήσεις ἰσχυροῦς εἰς τὴν ζωὴν σου, 27
καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν θεράποντων.

κη

* Φόβει ἀσεβῆς μηδεὶός διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ 1
λέων πέποιθε. * διὰ μαρτίας ἀσεβῶν βεβήσεις ἐφείρῃ, 2
αὐτὸν δὲ πανοῦργον κατασβέσει αὐτὰς.

* ἀνδρεὺς ἐν ἀσεβείᾳ συκοφαντεῖ πτωχόν, ὥσπερ ὑε- 3
τός λάβερος καὶ δυνάφελής. * ἔτι καὶ ἐκκαταλιπόντες 4
τὸν νόμον ἐκωμιάζουσιν ἀσεβείᾳ. * ὁ δὲ ἀγαπῶν τὸν 5
νόμον περισβάλλουσιν ἐαυτοῖς τεῖχος.

* ἀνδρες κακοὶ ἐνοήσουσι κερσιν, ὁ δὲ ζητῶν τὸν κύ- 6
ριον σωθήσεται ἐν πτωτείᾳ. * κρείσσον πτωχὸς πορβόμου 7
ἐν ἀληθείᾳ, πλεονέκτης ψευδοῦς.

* φυλάσσει νόμον ὁ δὲ σωτὴς: ὁ δὲ ποιμαίνει ἀσω- 8
τίᾳ ἀπμαῖζει πατέρας αὐτοῦ.

* ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ ῥέων καὶ πλεονασ- 9
μῶν, τὸ ἐλεοῦν πτωχὸς συάγει αὐτόν.

* ὁ ἐκκλίνων τὸ ἔξ αὐτοῦ τοῦ μὴ ἀκοῦσαι νόμου, ἐκ αὐτοῦ 10
τὴν πρεσβυχήν αὐτοῦ ἐβδύλεται.

* ὁ δὲ πλανᾷ δούλους ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθοράν αὐτοῦ ἐμ- 11
πεσῆται, ὁ δὲ δούλοι διελθόντες ἀγαθὰ, καὶ οὐκ εἰσε-
λθόντες εἰς αὐτά. * ὁ φόβος παρέαυτῷ δούλου πλεονέκτης, 12
πρώτης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτόν.

* διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ ῥέ- 13
ποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται δούλοι.

* ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν αὐτοῦ οὐκ ἀποδωθήσεται. ὁ 14
δὲ ἐξηγέρῃ καὶ ἐλέγχων ἀγαπηθήσεται.

* μακαρίος δούλος ὁ καταπίσσει πτωχὸν δι' ἀλάθειαν, 15
ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσῆται κακοῖς.

* λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὡς τυραννεῖ πτωχὸς 16
ὧν ἔστιν ἐν πεινῇ καὶ δίψῃ.

* βασιλεὺς ἐνδεὴς πρεσβύτων μέγας συκοφάντης, ὁ 17
δὲ μισὼν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Earum quas pascis cognosce vultum ovium tuarum, & pone cor tuum ad greges. 23
neque pax erit à generatione in generationem. 24
sunt ad vestimentum tuum, & hædi ad negotiationem tuam. 25
victumque puellis tuis. 26
CAP. XXVIII.

Evigilant impij nemine persequente eos: iusti autem sicut leo qui intendit cibo suo, sperant in sapientiam. 1
In peccato terræ, mul-
ti sunt principes eius, & filij hominum qui intelligunt scientiam, durabunt. 2
Vir pauper qui calumniatur pauperes, est sicut
pluvia vehemens, in qua non est utilitas. 3
Qui relinquunt legem, gloriantur in impietate: & hi qui custodiunt legem, contententur cum eis
ut conuertantur. 4
Filij hominum impij non intelligent iudiciū; & qui requirunt corā Domino, intelligent omnia bona. 5
Melior est
pauper qui ambulat in simplicitate sua, quàm ille qui peruersus est in via sua, & ipse est dives. 6
Qui custodit legem, filius intelligens est:
& qui socius est comessatorum, exasperat patrem suum. 7
Qui multiplicat substantiam suam in usura & fœnore, ei qui miseretur pau-
perum congregat eam. 8
Qui obturat aurem suam ne audiat legem, oratio eius erit abominabilis. 9
Qui errare facit rectos in via mala,
in foueam cadet: perfecti autem & immaculati hæreditabunt bona. 10
Vir dives sapiens sibi videtur, & pauper prudens contemnit eum.

* Quando latantur iusti, multa est pulchritudo: & cum consurgunt impij, inuestigatur filius hominis. 11
Qui abscondit scelera sua,
non dirigitur: & qui confessus fuerit peccata sua, & reliquerit, miserebitur eius Deus. 12
Beatus filius hominis, cuius cor est semper pau-
dum: & qui indurat cor suum, corruet in malum. 13
Leo rugit & versus clamat propter impium qui dominatur super populum pauperem.

* Dominatoris indigentis prudentia multe sunt oppressiones: & qui odit calumnias, prolongabuntur dies eius. 14

17 * אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל--
יתמכו בו :

18 * הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת :
19 * עבד אדמתו ישבע לחם ומדרה ריקים ישבע-
ריש :

20 * איש אמונת רב ברכות ואין להעשיר לא
ינקה :

21 * חבר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר :
22 * נבהל להזון איש רע עין ולא ידע כי חסד יבאנו :
23 * מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון :
24 * גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר רגוע
לאיש משחירת :

25 * רחב נפש יגרה מדון ובטח על יהודה ידשן :
26 * בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט :
27 * ינותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות :
28 * בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו
צדיקים :

כט

1 * איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין
מרפא :

2 * ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח
עם :

3 * איש אהב חכמה ישמח אביו ורגוע זונות
יאבד הון :

4 * מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה :
5 * גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו :
6 * בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח :

7 * ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת :
8 * אנשי לצון יפחיו קריה וחכמים ישיבו אף :

17 * Hominē qui calumniatur animæ san-
guinem, si usque ad lacum fugerit, nemo
18 sustinet. * Qui ambulat simpliciter, sal-
uus erit : qui peruersis graditur viis, con-
19 cidet semel. * Qui operatur terrā suam,
fatiabitur panibus : qui autem sectatur
otium, replebitur egestate.
20 * Vir fidelis multum laudabitur : qui au-
tem festinat ditari, non erit innocens.
21 * Qui cognoscit in iudicio faciem, non
B bene facit : iste pro buccella panis deserit
22 veritatē. * Vir qui festinat ditari, & aliis
inuidet, ignorat quod egestas superueniet
23 ei. * Qui corripit hominem, gratiam
postea inueniet apud eū, magis quam ille
24 qui per linguæ blandimēta decipit. * Qui
subtrahit aliquid à patre suo vel à matre,
& dicit hoc non esse peccatū, particeps ho-
25 micidæ est. * Qui se iactat & dilatat iur-
gia concitat : qui verò sperat in Dño, salua-
26 bitur. * Qui confidit in corde suo, stultus
est : qui autē graditur sapienter, ipse salua-
27 bitur. * Qui dat pauperi, non indigebit :
qui despicit deprecantem, sustinebit pe-
28 nuriam. * Cum surrexerint impij, ab-
scondentur homines : cum illi perierint,
multiplicabuntur iusti.

CAP. XXIX.

1 * Viro qui corripientē dura ceruice con-
A temnit, repentinus ei supueniet interi-
2 tus, & eū sanitas nō sequetur. * In multi-
plicatione iustorū lætabitur vulgus : cum
impij sumpserint principatum, gemit po-
3 pulus. * Vir qui amat sapientiā, lætificat pa-
trē suū : qui autē nutrit scortū, perdet sub-
4 stantiā. * Rex iustus erigit terrā, vir auarus
5 destruet eā. * Homo qui blandis fictisque
sermonib' loquitur amico suo, rete expan-
6 dit gressibus eius. * Peccantē virum iniquū
B inuoluet laqueus, & iustus laudabitur at-
7 que gaudebit. * Nouit iustus causam pau-
8 perum, impius ignorat scientiam. * Homi-
nes pestilentes dissipant ciuitatem, sapien-
tes verò auertunt furorem.

תרגום

17 * בר נשא דחשש בדמא דנפשא עד גבא נערק לא נצורונה :
18 * דפלח בארעה נסבע לחמא ודררה סריקותא נסבע מסכנותא :
19 * מסב באפי לא טוב ועל פתחא דלחמא נחוב גברא :
20 * דמסל לבר נשא קדמוי חסדא נשכח טב מן חו דמפלג בלשון :
21 * גברא רחב סגרג חגרי דמסכבר באלתא נדהן :
22 * דיוחב למסכנא לא נחסר לה דמחמי עינה מן מסכנא סגועין לושתיה :
23 * דמחלך בחסימותא נחפרק דמסעקמן ארחתה גפל בחרא :
24 * גברא מהימנא סגועין ברפתה ודרהט בעולה ונעחר לא סודפיו :
25 * דמסחרהב למולא גברא דביש עינה ולא ידע דחסרנא אחי עליו :
26 * דגזל לאביו ולאמה ואמר לית חובא חכרא הוא לגברא סחבלנא :
27 * דתכל על לבה סכלא הוא דמחלך בחסימותא נחמי מן ביש :
28 * בקומא דרשיעי מחטשי בר נשא ובאבדיהון נסגון צדיקיו :

כט

1 * גברא דלא מקבל מסכנותא ומקשי קרלה בעגלא נחבר ולא חתוי לה אסו :
2 * גברא דרחס חכמתא נחרי אביו דמחבר פזותא מוכר מולה :
3 * גברא דמחפלא על חברה סעידתא פרוס על חלפתה :
4 * ידע צדיקא דינהון דמסכני ורשיעי לא מסכניין ידעתא :
5 * גברא דרשע ארעא וגברא עולא עקר לה :
6 * גברא בישא בחובה מחציר וצדיקא דיו וחרי :
7 * גברא מסכני סמליין כדרא וחכמי מהפכין רגוא :

* Pro viro qui in causa cædis spondens exul-
erit, & non in securitate.

* Qui ambulat iuste, adiutus est: at puer-
fis viis ambulans implicabitur.

* Qui operatur suam terram, replebitur pa-
nibus: qui autem sectatur otium, replebitur ege-
state.

* Vir fidelis multum benedicetur, at malus
non impunitus erit.

* Qui non reueretur facies iustorum, non bo-
nus: talis buccella panis vendet virum.

* Festinat ditari vir inuidus, & non scit
quod misericors dominabitur eius.

* Qui corripit hominis vias, gratias habe-
bit magis quam qui lingua blanditur.

* Qui violat patrem aut matrem, & vide-
tur non peccare, hic particeps est viri impij.

* Infatiabilis vir indicabit temere: qui au-
tem confidit in Domino, in cura erit.

* Qui confidit in audaci corde, talis stultus:
qui autem ambulat in sapientia, saluabitur.

* Qui dat mendico, sine indigentia erit: qui
autem auertit oculum suum, in multa egestate erit.

* In locis impiorum gemunt iusti, in autem
illorum perditione multiplicabuntur iusti.

CAP. XXIX.

Melior vir corripit viro duræ cervicis:
repente enim combusto eo non est sanitas.

* Cum laudantur iusti, letabuntur populi:
imperantibus autem impiis gemunt viri.

* Viri qui amat sapientiam, letatur pater:
qui autem pascit scorta, perdet diuitias.

* Rex iustus erigit regionem, vir autem ini-
quus defodit.

* Qui præparatur ad vultum sui amici, re-
te circumiaciet ei suis pedibus.

* Peccanti viro magnus laqueus, iustus au-
tem in gaudio & in letitia erit.

* Nouit iustus iudicare pauperibus: at im-
pius non intelliget iudicium, & pauperi non
inest mens cognoscens.

* Viri pestilentes exusserunt ciuitatem, sa-
pientes autem auerterunt iram.

17 * ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος φυλακῆς ἔσται ἐν
18 ὄγκῳ ἐν ἀσφαλείᾳ. * ὁ πορεύμενος δικαίως βεβόηθη-
ται, ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορεύμενος ἐμπλακήσεται.

19 * ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἐαυτοῦ γῆν πληθήσεται ἀρ-
των, ὁ δὲ δώκων χολλῶ πληθήσεται πενίας.

20 * ἄνθρωπος ἀξίος πολλὰ διλογηθήσεται. ὁ δὲ κακὸς
ὄγκος ἀπμώρητος ἔσται.

21 * ὁς ὄγκος αἰχλύνεται πρὸς ὅσωπα δικαίων, ὄγκος ἀγαθὸς ὁ
τιούτος ψωμοῦ ἀρτὸς διπολώσει ἄνδρα.

22 * σπυρίδης πλατύνει ἀνὴρ βασικῆς, ἐν ὄγκῳ οἶδεν ὅτι ἐ-
23 λεήμων κραλήσῃ αὐτὸς. * ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδὸς,
χαρίτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριζόντος.

24 * ὁς διποδιάζει πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἀ-
μαρτάνειν, ἐστὶ κοινωνὸς ἐστὶν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.

25 * ἀπλῆς ὁ ἄνθρωπος κενεῖ εἰκὴν. ὁς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύ-
ριον ἐν Ἰπμελείᾳ ἔσται.

26 * ὁς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ ὁ τιούτος ἄφρων, ὁς δὲ
πορεύεται ὀφθαλμῶν σωθήσεται.

27 * ὁ δίδως πτωχῷ, ἀνενδεὲς ἔσται. ὁς δὲ διποτρέπει τὸν ὀφ-
θαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ διπορίᾳ ἔσται.

28 * ἐν τοῖς ἀσεβῶν σπύραις δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀ-
πωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

καθ'

1 * Κρείσσων δὴ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτρεχέλης,
ἔξαπίνης γὰρ φλεγομένη αὐτὸς ὄγκος ἔσται ἰάσις.

2 * ἔγκωμιαζομένων δικαίων διφρανήσονται λαοί, ἀρ-
χόντων δὲ ἀσεβῶν σπύραις ἄνδρες.

3 * ἄνδρὸς φιλοῦντος ὀφθαλμὸν διφραίνει ὁ πατήρ. ὁς δὲ
ποιμαίνει πόρνας διπολεῖ πλοῦτον.

4 * βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χάριν, ἄνθρωπος δὲ ὠχρῶν-
μος κατὰ σκῆπτρον.

5 * ὁς ὠχρῶν δαΐζεται ἐπὶ πρὸς ὅσωπον ἔξ ἐαυτοῦ φίλος,
δίκην ὁ πρὸς αὐτὸν τοῖς ἐαυτοῦ ποσίν.

6 * ἀμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν
7 χαρῇ καὶ ἐν διφροσυνῇ ἔσται. * Ἰππία δίκαιος κεί-
νειν πενιχοῖς ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐσωθήσεται δίκῃ, καὶ πτωχῷ ἐκ
ὑπαρχείνου ἐπιγνώμων.

8 * ἄνδρες λοιμοὶ ἔξεκασαν πόλιν, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀπέ-
σρεψαν ὄγκον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

17 Filius hominis qui sollicitus est de sanguine animæ, si usque ad lacum fugerit, non comprehendent eum. 18 Qui ambulat in simplicitate, saluus erit: & cuius peruersæ sunt viæ, corrumpet semel.

19 Qui operatur suam terram, satiabitur pane: & qui sectatur otium, satiabitur paupertate. 20 Viri fidelis multæ sunt benedictiones; & qui cucurrerit in iniquitate ut dicitur, non erit innocens. 21 Accipere faciem non est bonum, & pro buccella panis peccabit vir.

22 Qui festinat ad acquirendam substantiam, vir est oculi nequam, & nescit quod ege-
stas veniat super eum. 23 Qui corripit filium hominis coram eo, gratiam bonam inueniet magis quam ille qui bifidus est lingua.

24 Qui deprædatur patrem suum & matrem suam, & dicit quod non est peccatum, socius est viri dissipantis. 25 Vir arrogans concitat iurgia: & qui sperat in Deo, impinguabitur.

26 Qui confidit in corde suo, stultus est; & qui ambulat in sapientia, protegetur à malo. 27 Qui dat pauperi, non indigebit: & qui prohibet oculum suum à paupere, multæ erunt maledictiones eius.

28 Cum confurgunt impij, absconditur homo: & cum pereunt, multiplicantur iusti.

CAP. XXX.

Vir qui non recipit correptionem, & indurat cervicem suam, citò conteretur, & non erit ei medicina.

* In multitudine iustorum,

latatur populus; & in dominio impiorum gemet populus.

* Vir qui amat sapientiam, latificabit patrem suum: & qui adhæret meretrici, perdet substantiam suam.

* Vir qui diuiditur à socio suo, rete expandit gressibus eius.

* Rex in iudicio stabilit terram, & vir iniquus dissipat eam.

* Nouit iustus iudicium pauperum, impij autem non intelli-

gunt scientiam.

* Viri derisores loquuntur mendacium, & sapientes auerterunt furorem.

* איש חכם נשפט את איש אויל ורגו ושהק
 ואין נחרת :
 * אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו
 נפש :
 * כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה :
 * משל מקשיב על דבר שקר כל משרתו
 רשעים :
 * רשואיש תבכים נפשו מאיר עיני שניהם
 יהוה :
 * מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון :
 * שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש
 אמו :
 * ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם
 יראו :
 * יסר בנגד ויניח ויתן מעדנים לנפשך :
 * באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו :
 * בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה :
 * חזית איש אין בדבריו תקוה לכסיל ממנו :
 * מפנק מזער עבדו ואחריתו יהיה מנון :
 * איש אף יגרו מדון ובעל חמה רב פשע :
 * גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמד כבוד :
 * חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא
 יגיד :
 * חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב :
 * רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט
 איש :
 * תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר
 דרך :

* Vir sapiens si cum stulto contendit,
 siue irascitur, siue rideat, non inueniet re-
 10 quie. * Viri sanguinū oderunt simplicē,
 iusti autem quærunt animam eius.
 11 * Totum spiritum suum profert stultus;
 sapiens differt & referuat in posterum.
 12 * Princeps qui libenter audit verba
 mendacij, omnes ministros habet impios.
 13 * Pauper & creditor obuiauuerunt sibi:
 vtriusque illuminator est Dominus.
 14 * Rex qui iudicat in veritate pauperes,
 Cthronus eius in æternum firmabitur.
 15 * Virga atque correctio tribuit sapien-
 tiam: puer autem qui dimittitur volunta-
 ti suæ, confundit matrem suam.
 16 * In multiplicatione impiorum multi-
 plicabuntur scelera, & iusti ruinas corū
 videbunt.
 17 * Erudi filium tuum, & refrigerabit te,
 & dabit delitias animæ tuæ.
 18 * Cū prophetia defecerit, dissipabi-
 tur populus: qui verò custodit legē, beatus
 19 est. * Seruus verbis nō potest erudi, quia
 D quod dicis intelligit, & respondere contē-
 20 nit. * Vidisti hominē velocē ad loquen-
 dum, stultitia magis speranda est quā il-
 lius correctio.
 21 * Qui delicatē à pueritia sua nutrit ser-
 uum suū, postea sentiet eum contumacē.
 22 * Vir iracundus prouocat rixas, & qui ad
 indignandum facilis est, erit ad peccandū
 23 procliuior. * Superbum sequitur humi-
 litas, & humilem spiritu suscipiet gloria.
 24 * Qui cum fure participat, odit animā
 suam: adiurantem audit & non indicat.
 25 * Qui timet hominem, citò corruet: qui
 sperat in Domino, subleuabitur.
 26 * Multi requirunt faciem principis, &
 iudiciū à Domino egreditur singulorū.
 27 * Abominantur iusti virū impiū, & abo-
 minantur impij eos qui in recta sunt via.

תרגום

גברא חכימא דין עם גברא שטיא ורגו ואחד ולא מהתבר :
 גברי דאשר דמא סנין חמיסותא וחריצו בעין לה :
 כלא חמחה מפק סכלא וחכימא ברענא משב :
 מספנא וגברא מצעיא פגחו חר בחר ואלהא מנהר עינוי דתרויהון :
 שטא ומכסנותא יהבין חכמה וטליא דלא מקבל בעתא מבתא אמה :
 דוי בברך ויניחך ויתן חפנוקי לנפשך :
 כסיל לא מתרדי עבדא דירע ניר ולא בלע :
 מהפנק מן טליתא לעבדא נהוי ובאחריתא יחי מנסח :
 רמיתא דבר נשא חשפלו ומן דמכיבא רוחה נפלג יקרא :
 טלומיא דבר נשא עבדא לה תקולתא ודמסבר באלהא נעשן :
 סגעי דבעין אפי דשליטא ואן קרם אלהא דינה דגברא :
 מרחקתא דצדיקי גברא עולא ומרחקתא דרשיעי גברא וחריצו ארחתה :

* Vir sapiens iudicat gentes, vir autem ma-
lus iratus deridetur, & non terret.

* Viri sanguini participantes odio habebunt
sanctum, at recti exquirent animam eius.

* Totum animum suum profert stultus, sa-
piens autem reseruat per partem.

* Rege audiente sermonem iniustum, omnes
subditi iniqui.

* Fenerator & debitore ad inuicem conue-
nientibus, inspectionem facit utriusque Do-
minus.

* Regis in veritate iudicatis pauperes, thro-
nus eius in testimonium constituetur.

* Plaga & correptiones dant sapientiam :
puer autem qui errat, confundit parentes suos.

* Multis existentibus impiis multa sunt pec-
cata: at iusti illis cadentibus trepidi fiunt.

* Erudi filium tuum & requiem dabit tibi,
& dabit ornatum animæ tuæ.

* Non erit enarrator genti iniqua: at qui cu-
stodit legem, beatus.

* Sermonibus non erudietur servus durus;
licet enim & intelligat, non obediit.

* Si videris virum velocem in sermonibus,
cognosce quod spem habet magis stultus eo.

* Qui delitatur à puero, servus erit; nouissi-
mè autem dolebit super se.

* Vir furiosus effodit contentionem, vir au-
tem iracundus effodit peccata.

* Iniuria virum humiliat, at humiles spiri-
tu firmat gloria Dominus.

* Qui participat cum fure, odit suam ani-
mam: si autem iuramentum propositum audien-
tes non renunciauerint, qui timent & qui re-
nerentur homines, supplantabuntur: at confi-
dens in Domino latabitur.

* Impietas viro dat errorem, at confidens
in Domino saluabitur.

* Multi colunt facies ducum, ab autem Do-
mino est iustitia viro.

* Abominatio iustus vir viro iniusto, abo-
minatio autem iniquo dirigens via.

* ἀνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φάυλος ὀργιζόμενος
καταγελᾷ καὶ ἐκαταπύσσει.

* δούλῳ αἱμάτων μέτριοι μισήσουσιν ὅσον, οἱ δὲ δούλοι
ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.

* ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ὁ ἄφρων, σοφὸς δὲ τα-
μιεύεται καὶ μέγας.

* βασιλέως ὑπακούοντες λόγον ἀδίκον, πάντες ἐν
ὑπ' αὐτὸν ὁρῶμενοι.

* δαυὶδ τοῦ ἐχρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελεθόντων,
ἐπισκοπῶν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος.

* βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κείμενος πτωχὸς ὁ θρόνος αὐ-
τοῦ εἰς μαγνύριον κατασταθήσεται.

* πληγαὶ καὶ ἐλεῖχοι διδώσι θόρον, παῖς δὲ πληρώ-
μενος αἰχμῶν γονεῖς αὐτοῦ.

* πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ
δὲ δίκαιοι ἐκείνων πηλόντων κατὰ φόβον γίνονται.

* παῖδ' ὅπου ἦν τοῦ καὶ δούλωσεν αὐτὸν, καὶ δώσει κόσ-
μον τῇ ψυχῇ τοῦ.

* ἐμὴ ὑπάρξει ἐξηγητὴς ἔσθαι ὁρῶμεν, ὁ δὲ φυ-
λάσων τὸν νόμον μακαρίσθαι.

* λόγοις ἐπαυδουθήσεται οἰκίῃς σκληρῆς, ἐὰν γὰρ καὶ
νοήσῃ ἐχ' ὑπακούσθαι.

* ἐὰν ἴδῃς δούλον ταχὺ ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλ-
πίδα ἔχει μάλλον ἄφρων αὐτοῦ.

* ὃς καταπαταλάει τὸν παιδὸς οἰκίῃς ἑσθλῇ, ἔχρατον δὲ
ὁδὸν ἠθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.

* δούλῳ θυμώδους ὁρῶσθαι νεῖκος, καὶ ὃς ἐργίλῃ ἐξώ-
ρυξεν ἁμαρτίας.

* ὅστις δούλον ταπεινοῖ, καὶ ὃς ταπεινόφρονας ἐρεῖδει
δόξην κύριος.

* ὃς μερίζεται κλέπτη μισοῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ἐὰν
δὲ ὅρκος περὶ τοῦ ἀκούοντος μὴ δυνάμει λωσι. φοβη-
θέντες καὶ αἰχμηθέντες ἀνθρώποις ὑποσκελισθήσονται. ὁ δὲ

πεποιθὼς ἐπὶ κύριον δὲ φραγήσεται. * ἀσέβεια
ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σω-
θήσεται. * πολλοὶ θεραπεύουσι πρὸς ὄψον ἡγυμνῶν,
καὶ ὃς κυρίως γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ.

* βδέλυγμα δίκαιον ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα
δὲ ἀνόμῳ κατὰ θεὸν ὁ δόλος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Vir sapiens contendens cum viro stulto, siue irascatur siue rideat, non conteritur.
oderunt simplicitatem: recti autem quaerunt eam.

* Princeps qui auscultat verba mendacij, omnes ministri eius sunt impij.
* Pauper & mediocris fortunæ homo obuiauerunt sibi inuicem, & Deus illuminat oculos amborum.

* Rex qui iudicat in veritate pauperes, thronus eius in æternum dirigetur.
* Virga & correptio præbent sapientiam, & puer qui non recipit correptionem, confundit matrem suam.

* In multitudine impiorum peccatum multiplicatur, & iusti vide-
bunt ruinas eorum.

* Erudi filium tuum, & requiescere te faciet, & dabit delicias animæ tuæ.
* Si vidisti virum velocem in verbis suis, melior est spes de-
stulto quam de illo.

* Vir iracundus concitat rixam, & viri furiosi multa sunt peccata.
* Elatio filij hominis humiliat eum: & qui summissus est spiritu, diuidit gloriam.

* Qui diuidit cum fure, odit animam suam: iusiurandum defertur ei, & non confitebitur.
* Calumnia filij hominis accersit ei offendiculum: & qui sperat in Deo, roborabitur.

* Multi sunt qui quaerunt faciem principis, & à facie Dei iudicium viri.
* Abominatio iustorum est vir iniquus, & abominatio impiorum est vir cuius via sunt rectæ.

* דברי אגור בן יקרה המשא נאם הגבר
 לאיתיאל לאיתיאל ואכל:
 * כי בער אנכי מאיש ולא כינר אדם לי:
 * ולא למדתי חכמה ודעתי קדשים ארע:
 * מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי
 צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה
 שמו ומה שם בנו כי תדע: * כל אמרת אלוה
 צרופה מגן הוא לחסים בו: * אל תוסף על דבריו
 פן יוכיח בך ונכזבת: * שתים שאלתי מאתך אל
 תמנע ממני בטרם אמות: * שוא ודבר כזב הרחק
 ממני ראש ועשר אל תתן לי הטרופני לחם חקי:
 * פן אשבוע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש
 וגנבתי ותפשתי שם אלהי: * אל תלשן עבד אל
 אדניו פן יקללך ואשמת: * דור אביו יקלל ואת
 אמו לא יברך: * דור טהור בעיניו ומצאתו לא
 רחץ: * דור מר רמו עיניו ועפעפיו ינשאו:
 * דור חרבור שניו ומאבלות מתלעתיו לאכל
 עניים מארץ ואביונים מאדם: * לעלוקה
 שתי בנות הב' הב' שלוש הנה לא תשבענה ארבע
 לא אמרוהו: * שאל ועצר רחם ארץ לא
 שבעה מים ואש לא אמרוהו: * עין תלעג
 לאב ותבו ליקהר ואם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה
 בני נשר: * שלשה המה נפלאו ממני וארבעה
 לא ידעתי: * דרך הנשר בשמים דרך נחש
 עלי צור דרך אגיה בלב ים ודרך גבר בעלמה:
 * בן דרך אשר מנאפרת אכלה ומחתרה פיה
 ואמר לא פעלתי און:
 * תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל
 שאר:

os suum dicit: Non sum operata malum. 21 * Per tria mouetur terra, & quartum non potest sustinere.

תרגום

* מלוי דאגור בן יקרה דקבל נביותא ואמר גברא לאיתיאל לאיתיאל ואוכל:
 * ולא ילפת חכמתא ולא ידעתי קדשיתא דקדושי:
 * כי בער אנכי מאיש ולא כינר אדם לי:
 * ולא למדתי חכמה ודעתי קדשים ארע:
 * מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי
 צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה
 שמו ומה שם בנו כי תדע: * כל אמרת אלוה
 צרופה מגן הוא לחסים בו: * אל תוסף על דבריו
 פן יוכיח בך ונכזבת: * שתים שאלתי מאתך אל
 תמנע ממני בטרם אמות: * שוא ודבר כזב הרחק
 ממני ראש ועשר אל תתן לי הטרופני לחם חקי:
 * פן אשבוע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש
 וגנבתי ותפשתי שם אלהי: * אל תלשן עבד אל
 אדניו פן יקללך ואשמת: * דור אביו יקלל ואת
 אמו לא יברך: * דור טהור בעיניו ומצאתו לא
 רחץ: * דור מר רמו עיניו ועפעפיו ינשאו:
 * דור חרבור שניו ומאבלות מתלעתיו לאכל
 עניים מארץ ואביונים מאדם: * לעלוקה
 שתי בנות הב' הב' שלוש הנה לא תשבענה ארבע
 לא אמרוהו: * שאל ועצר רחם ארץ לא
 שבעה מים ואש לא אמרוהו: * עין תלעג
 לאב ותבו ליקהר ואם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה
 בני נשר: * שלשה המה נפלאו ממני וארבעה
 לא ידעתי: * דרך הנשר בשמים דרך נחש
 עלי צור דרך אגיה בלב ים ודרך גבר בעלמה:
 * בן דרך אשר מנאפרת אכלה ומחתרה פיה
 ואמר לא פעלתי און:
 * תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל
 שאר:

CAP. XXX.

Haec dicit vir credentibus Deo, & quiesco. ¹
² Stultissimus enim sum omnium hominū: & prudentia hominis non est in me. ³ Deus docuit me sapientiam, & cognitionem sanctorum cognoui. ⁴ Quis ascendit in celum & descendit? quis congregavit ventos in sinu? Quis conuertit aquam in veste? quis dominatus est omnium summitatum terræ? quod nomen ei? aut quod nomen filius eius? ut cognoscas. ⁵ Protegit autē ipse eos qui reuerentur eum. ⁶ Ne addas sermonibus eius, ne redarguat te, & mendax fias. ⁷ Duo peto à te, ne tollas à me gratiam antequam moriar ego. ⁸ Inanem sermonē & mendacem longē à me fac: diuitias autē & paupertatē ne mihi dederis. Constitue autē mihi necessaria & sufficientia. ⁹ Ne repletus mendax fiam, & dicam, Quis me videt? aut pauper factus furer, & iurem nomē Dei. ¹⁰ Ne tradideris seruum in manus Domini, ne fortē maledicat tibi, & delearis. ¹¹ Filius malus patri maledicit, at matri non benedicit. ¹² Filius malus iustum se iudicat, at exitum eius non lauit. ¹³ Filius malus excelsos oculos habet, at palpebris suis extollitur. ¹⁴ Filius malus gladios dentes habet, & molares forcipes, ut consumat imbecilles à terra, & pauperes eorum ex hominibus. ¹⁵ Sanguisuga tres filiae fuerunt dilectione dilectæ, & tres istæ non repleuerunt eā, & quarta non contenta est dicere, Satis. ¹⁶ Infernus & amor mulieris, & terra non repleta aqua. & aqua & ignis nō dicent, Sufficit. ¹⁷ Oculum qui deridet patrem, & qui inhonorat senectutem matris, eruant eum corui de conuallibus, & comedant eum pulli aquilarum. ¹⁸ Tria autē sunt impossibilia mihi intellegere, & quartum non cognosco. ¹⁹ Vestigia aquilæ volantis, & vias colubri super petram, & semitas nauis nauigantis, & vias viri in adolescentia. ²⁰ Talis via mulieris adulteræ, quæ cūm fecerit lota, nihil dicit fecisse absurdum. ²¹ Per tria mouetur terra, at quartum non potest ferre.

λ'

¹ Τὰδε λέγει ὁ δυνήρ τοῖς πιστεύουσιν θεῷ καὶ παύομαι.
² ἀφρονέστατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων· ἐφρονήσεις δὲ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί. ὁ θεὸς δὲ διδάσκει με σοφίαν, καὶ γινώσκω ἀγίων ἐννοήματα. τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέσχευεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πτότων τῶν ἀκρῶν τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῶν; τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ; ἵνα γινώσκῃς.
³ ὕψιστος ἀπὸ πάντων αὐτὸς τῶν διλαβεμένων αὐτὸν.
⁴ μὴ προσέθῃς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδοῦν γῇ. δύο αἰτέμαί σοι, σὺ, μὴ ἀφελῇς μου χάριν, καὶ ὅπως ἀποθάνω με. μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακροῦν μου ποίησον, πλῆστον δὲ πονίαν μὴ μοι δώῃς. συνέταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη.
⁵ ἵνα μὴ πληθύνῃς ψευδῆς γλώσσης, καὶ εἰπῶ· τίς με ὀργίζει; ἢ πονῶντες κλέψω, καὶ ὁμώσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ.
⁶ μὴ ἀφροσύνην δοῦλον εἰς χεῖρας δεσπότου, μὴ ποτε καταργηθῇς, καὶ ἀφανισθῇς. ἐκγονὸν κακὸν πατέρα καὶ καταργηθῇ, τὴν δὲ μητέρα οὐκ ἀλογεῖ. ἐκγονὸν κακὸν δίκαιον αὐτὸν κρινεῖ, τὴν δὲ ἐξοδὸν αὐτοῦ ἐκ ἀπενίψων.
⁷ ἐκγονὸν κακὸν ὑψηλὰς ὀφθαλμοὺς ἔχει, τοῖς δὲ βλέφαροις αὐτοῦ ἐπαίρει. ἐκγονὸν κακὸν μαχαίρας ὁδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν οὐδὲ ἀδενεῖς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐδὲ πνίγας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.
⁸ τῇ βδελύττει τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσας αἰσώματα, αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεμπίμπλησαν αὐτῇ, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκεῖν εἰπεῖν, ἱκανόν.
⁹ ἄλγος, καὶ ἔρως γυναικός, καὶ γῆ οὐκ ἐμπιμπλάμην ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἰπωσιν ἀρκεῖ.
¹⁰ ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρός, καὶ ἀπμαζόντα γῆρας μητρός· ἐκκόψαισθαι αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαρμάκων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσοὶ αἰετῶν.
¹¹ τρεῖς δὲ ἐστὶν ἀδυνάτα μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἔπιγινώσκω. ἵχνη αἰετοῦ πετομένου, καὶ ὁδοὺς ὀφειῶς ἐπὶ πέτραις, καὶ τρεῖς νεὸς ποταμὸς ποταμὸς. καὶ ὁδὸς ἀνθρώπου ἐν νεότητι. τὴν αὐτὴν ὁδὸν γυναικὸς μοιχαλίδος, ἢ ὅταν πρᾶξῃ δουρὶ φαμῆν οὐδὲν φησὶ πεπραχέναι ἄτοπον. διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXX.

Verba Agur filij Iachæ, qui suscepit prophetiam, & dixit vir ad Ithiel, Ithiel & Vchal. ¹ Quoniam insipientissimus ego sum hominū, & non est mihi intelligentia filiorum hominum. ² Et non didici sapientiam, nec sciui scientiam sanctorum. ³ Quis ascendit in celum & descendit? & quis tenuit ventum in pugillis suis? & quis ligauit aquas in pallio? & quis statuit terminos terræ? quod est nomen eius, aut quod est nomen filij eius, si nosti? ⁴ Omnes sermones Dei sunt conflati, & auxiliatur eis qui confidunt in eo. ⁵ Ne addas ad verba eius, ut non arguat te, & inueniaris mendax. ⁶ Duo petui à te, ne prohibeas à me antequam moriar. ⁷ Detractionem & verbum mendacij longē fac à me, mendicatem & diuitias ne des mihi, enutri me pane sufficienti mihi. ⁸ Ne cūm satiatus fuero, negē & dicam: Quis est Deus? & ne paupertate compulsus furer, & violem nomen Dei. ⁹ Ne accuses seruum apud dominum suum, ne fortē maledicat tibi, & reus peragaris. ¹⁰ Est generatio quæ patri suo maledicit, & matri suæ non benedicit. ¹¹ Generatio quæ munda est in oculis suis, & à sordibus suis non est lota. ¹² Generatio cuius excelsi sunt oculi, & palpebræ eleuatae. ¹³ Generatio cuius dentes sunt sicut gladij, & molares ut cultri ad comedendum pauperes de terra, & afflictos ex filiis hominum. ¹⁴ Sanguisuga duæ sunt filiae datae: tres sunt quæ non satiantur, & quatuor quæ nunquam dicunt, Sufficit. ¹⁵ Infernus, & constricta vulua, & terra non satiatur aquas & ignis nunquam dicit, Sufficit. ¹⁶ Oculum qui subannat patrem, & despicit senectutem matris, diffident eum corui torrentis. ¹⁷ Tria sunt abscondita mihi, & quatuor quæ non scio. ¹⁸ Viam aquilæ in celo, viam colubri super petra, & viam nauis in corde maris, & viam viri in virgine. ¹⁹ Sic est via mulieris adulteræ, quæ comedit & tergit os suum, & dicit: Non sum operata aliquid iniqui. ²⁰ Per tria commouetur terra, & quartum non potest sustinere.

* תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם :
 * תחרת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש
 * גברתה : * ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים
 * מחכמים : * הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ
 * לחם : * שפנים עם לא עצום וישימו בסלע
 * ביתם : * מלך אין לארבה ויצא חצץ בלו :
 * שממית בידים תתפשט והיא בהיכלי מלך :
 * שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מטבי לכת :
 * ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל :
 * זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו :
 * אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפרה :
 * כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם
 ומיץ אפים יוציא ריב :

לא

* דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו :
 * מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי :
 * אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין :
 * אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
 ולרוזנים או שכר :
 * פן ישתה וישכח מחקקו וישנה דין כל בני עני :
 * תנו שכר לאובד ויין למרי נפש :
 * ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד :
 * פתח פיה לאלם אל דין כל בני חלוק :
 * פתח פיה שפט צדק ודין עני ואביון :
 * אשר חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה :
 * בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר :
 * נמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה :
 * דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה :
 * היתרה באניור סוחר ממרחק תביא לחמה :
 * He. Facta est quasi nauis institoris de longè portans panem suum.

* Per seruū cū regnauerit, per stultū cū
 faturatus fuerit cibo. * Et per odiosam mu-
 D lierē, cū matrimonio fuerit assumpta; &
 per ancillam cū fuerit hæres dñæ suæ.
 * Quatuor sunt minima terre, & ipsa sunt
 sapientiora sapientibus. * Formicæ popul⁹
 infirmus, qui preparat in messe cibū suum.
 * Lepusculus plebs inualida, qui collocat
 in petra cubile suū. * Regē locusta non ha-
 bet, & egreditur vniuersa per turmas suas.
 * Stellio manibus nititur, & moratur in
 ædibus regis. * Tria sunt quæ bene gradiū-
 tur, & quartū quod incedit feliciter. * Leo
 fortissimus bestiarū ad nullius pauebit oc-
 cursum. * Gallus succinctus lūbos suos, &
 aries, nec est rex qui resistat ei. * Et qui stul-
 tus apparuerit postquā eleuat⁹ est in sub-
 lime. Si enim intellexisset, ori suo impo-
 suisset manū. * Qui autē fortiter premit y-
 bera ad eliciendū lac, exprimit butyrū; &
 qui vehemēter emūgit, elicit sanguinē; &
 qui prouocat iras, producit discordias.

CAP. XXXI.

* Verba Lamuelis regis. visio qua erudiuit
 eum mater sua. * Quid dilecte mi, quid
 A dilecte vteri mei, quid dilecte votorum
 meorū? * Ne dederis mulieribus substantiā
 tuā, & vias tuas ad delēdos reges. * Noli re-
 gibus ô Lamuel, noli regibus dare vinum;
 quia nullū secretū est vbi regnat ebrietas.
 * Ne fortē bibāt & obliuiscātur iudicio-
 rū, & mutēt causam filiorū paupis. * Date
 ficerā mærentibus, & vinū his qui amaro
 sunt animo. * Bibāt & obliuiscātur egesta-
 tis suæ, & doloris sui non recordētur am-
 plius. * Aperi os tuū muto, & causis omniū
 filiorū qui ptrāseunt. * Api os tuū, decerne
 B quod iustū est, & vindica inopē & paupē.
 * Aleph. Mulierē fortē quis inueniet? pcul
 & de vltimis finib⁹ pretiū ei⁹. * Beth. Cōfi-
 dit in ea cor viri sui, & spoliis non indige-
 bit. * Gimel. Reddet ei bonū & nō malū om-
 nib⁹ dieb⁹ vitæ suæ. * Daleth. Quæsiuit lanā
 & linū, & opata est cōsilio manuum suarū.

תרגום

* חזוה עבדא כד נמלך וטפשא ישבע לחם :
 * תחרות שנואתא דהויה לגברא ואסתא דירחה לרבנותה :
 * גברתה : * ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים
 * מחכמים : * הנמלים עם לא עזין עמחון ומחקנין בקיטא מיכלהון :
 * לחם : * שפנים עם לא עצום ועצום בידה ועמרא בביתא
 * ביתם : * אריא גבר בכעירא ולא הפך מן כל מועם :
 * מלך אין לארבה ויצא חצץ בלו :
 * שממית בידים תתפשט והיא בהיכלי מלך :
 * שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מטבי לכת :
 * ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל :
 * זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו :
 * אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפרה :
 * כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם
 ומיץ אפים יוציא ריב :
 * דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו :
 * מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי :
 * אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין :
 * אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
 ולרוזנים או שכר :
 * פן ישתה וישכח מחקקו וישנה דין כל בני עני :
 * תנו שכר לאובד ויין למרי נפש :
 * ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד :
 * פתח פיה לאלם אל דין כל בני חלוק :
 * פתח פיה שפט צדק ודין עני ואביון :
 * אשר חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה :
 * בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר :
 * נמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה :
 * דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה :
 * היתרה באניור סוחר ממרחק תביא לחמה :
 * He. Facta est quasi nauis institoris de longè portans panem suum.

* Si seruus regnauerit, & stultus repletus fuerit ciborū, & serua si eiecerit suam dominā. * Et odiosa mulier si sortita fuerit virū bonū. * Quatuor autē sunt minima in terra, hac autē sunt sapientiora sapientibus. * Formica, quibus non est fortitudo, et preparāt vere cibū. * Et cherogrylli gēs nō valida, quæ fecerūt in petris suas domos.

* Absq; rege est locusta, & egreditur tanquā acies ab una iussione ordinatē. * Et calamotes piscis manibus innitens, et captu facilis existēs, habitat in munitionibus regis. * Tria autē sunt quæ prosperē gradiuntur, & quartū quod bene incedit. * Catulus leonis fortior bestis, qui non auertitur neq; horret bestiam. * Et gallus cōscens dens fœminas clemēter, & hircus præcedēs gregē, & rex concionans in gente. * Si immiseris te in letitiā, & extenderis manū tuā cū pugna, in-honoraberis. * Mulge lac, & erit butyrū: si autē expresseris nares, exibat sanguis. Si autē extraxeris sermones, exhibunt iudicia & pugna.

CAP. XXXI.

MEi sermones dicti sunt à Deo rege responsum, quod docuit mater eius. * Quid fili custodies, quid sermones Dei. Primogenite tibi dico fili, quid fili mei vteri? quid fili meorū vtorū? * Ne dederis mulieribus tuas diuitias, & tuā mentē, & vitam in penitentiā. * Cū consilio omnia fac, cū consilio bibe vinū, principes iracundi sunt. Vinū ne bibant, ne cūm biberint obliuiscantur sapientie, & recta iudicare, ne obruant debiles. * Date merum his qui sunt in mœroribus, & vinū bibere his qui sunt in doloribus.

* Vt obliuiscantur egestatis, & laborū nō recordentur amplius. * Fili aperi tuū os verbo Dei, & iudica omnes sanē. * Aperi tuū os, & iudica iustē, diiudica autem pauperem & imbecillum.

* Aleph. Mulierē fortē quis inueniet? pretiosior autem est lapidibus pretiosis huiusmodi.

* Beth. Confidit in ea cor viri sui, talis bonis spoliis nō indigebit. * Gimel. Operatur enim viro bonū & nō malū tota vita. * Daleth. Filans lanam & linum fecit vtilia manibus suis.

* He. Facta est quasi nauis mercaturā exercens: de longē congregat suas diuitias.

* ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, & ἀφρων πληθὴ ἡ σιλίῳ, καὶ οἱ κέπες ἐὰν ἐκβάλλῃ τὴν ἐαυτοῦ κυρίῳ. * Ἐμισπὴν γυνὴ ἐστὶν τύχη ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. * τέσσαρα ὅ ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῇ γῆς, ταῦτα δὲ ἐστὶν ὑψώτερα τῶν ὑψών. * Ὁ μύρμηκας οἷς μὴ ἐστὶν ἰσχύς, καὶ ἐτοιμάζον) θέρους τὴν τροφήν. * Ὁ οἱ χειρογρύλλιοι ἐθνὸς ἐκ ἰσχυρῶν, οἱ ἐποίησαντο ἐν πέτραις οἶκους. * ἐαυτῶν οἴκους. * ἀβασίλιδυν ἐστὶν ἡ ἀκρίς, & ἐκστρατεύει ἀφ' οὗτος κελεύσματος διτάκτως. * καὶ καλαμώτης χερσὶν ἐρεϊδόμυθος καὶ διάλωτος ὢν, καθεκεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέως. * τρία ὅ ἐστιν ἀδιόδως πορεύεσθαι, καὶ τὸ τέταρτον ὁ καλῶς διαβαίνει. * σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς ἐκ λυποσρέφει, & ὁ κατεπλήσθη κτηνῶν. * καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεπατῶν θηλείας διψύχως, & τραῖος ἡ γέμενος ἀπολίς, & βασιλὺς δημοφροῶν ἐν ἐθνῶ. * ἐδὼ πρός σε αὐτὸν εἰς διφροσώην, & ἐκλείνης τὴν χεῖρά σου ἐν μάχῃς ἀπυμαδίῃ. * ἀμελέε γάλα & ἔσαι ἐκτυροῖ, ἐδὼ ὅ ἐκπέζης μυκῆρας, ὅ ἐξελύσεται αἷμα. ἐδὼ ὅ ἐξέλκης λόγους, ὅ ἐξελύσεται κρίσεις & μάχαι.

λα' * Οἱ ἐμὸι λόγοι εἰρήνη) ὑπὸ θεῷ βασιλέως χρηματισμός, ὃν ἐπαίδιδυσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. * τί τέκνον τηρήσεις τίς ρήσεις θεοῦ, πρωτογῆρες θεὸς λέγει καὶ τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῆς διψῶν;

* μὴ δὴς γυναῖξιν σὸν πλοῦτον καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑπερβολίαν. * καὶ βαλῆς πᾶσι ποίει, καὶ βαλῆς οἶνοπότει, ὁ δυνάσται θυμώδεις εἰσὶν. οἶνον μὴ πινέτωσαν. * ἵνα μὴ πίνοντες ἐπιλάθωνται τῆς θείας καὶ ὀρθὰ κρινεῖν, & μὴ δύνωνται εὖ ἀδυναεῖς.

* ὁρτε μέθῃς τῶς ἐν λύπαις, & οἶνον πίνῃς τῶς ἐν ὀδύρηναις. * ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πένιαις καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἐπὶ. * καὶ ὁμοιογε σὸν σῶμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρίνε πᾶσι τῶν ὁμῶς. * ἀνοιγε σὸν σῶμα, καὶ κρίνε δικάως, δικάκρινε δὲ πᾶντα καὶ ἀδυναεῖς.

* ἀλεφ. Γυναικα ἀνδρείδῃ τίς ἀνδρείς; πμωτέρως δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελεῶν ἡ τριαύτη. * βήθ. θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδιά & ἀνδρὸς αὐτοῦ, ἡ τριαύτη καλῶν σκύλων ἐκ λυπορήσει. * γίμελ. ἐνελεῖ γὰρ τὰ ἀνδρὶ ἀγαθὸν & ἐκακὸν πᾶσι τὸν βίον. * δάλεθ. μεθυομένη ἔρια & λίνον ἐποίησαν διχρεῖσα ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. * ἡ. ἐχρήσετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορομένη, μακρόθεν συλλάβει αὐτῆς τὸν πλοῦτον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²² Propter seruū cū regnauerit, & propter insipientē qui saturatur pane. ²³ Propter odiosam quæ fuit viro, & ancillā quæ fuerit hæres domine suæ. ²⁴ Quatuor sunt minima in terra, & sunt sapientia & erudita. ²⁵ Formica quatuor populus nō est fortis, & preparāt in astate cibum suum. ²⁶ Et cuniculi quorum populus non est fortis, & faciunt sibi domos in petris. ²⁷ Et locustæ quæ non habent regem, & congregantur omnes in vnum. ²⁸ Et aranea manibus tegumenta facit, & stat in domo regum. ²⁹ Tria sunt quorum gressus pulchri sunt, & quatuor quæ pulchrè gradiuntur. ³⁰ Leo fortissimus in animalibus, & non fugatur à quoquam. ³¹ Et gallus succinctus inter gallinas, & hircus syluestris qui vadit in domum peregrini, & rex qui stat & loquitur in domo populi sui. ³² Ne te extollas, ne sis insipiens, neque extendas manū tuam ad os tuum. ³³ Quia qui exprimit lac, elicit butyrum: & de expressione futuri exit sanguis, & de naribus vultus exit contentio.

CAP. XXXI.

Verba Lamuelis regis: Prophetia & eruditio, qua erudiuit eum mater sua, & dixit ei: * Quale vā fili mi, vā fili vteri mei, vā fili vtorū meorum. * Ne dederis mulieribus fortitudinē tuam, & vias tuas filiabus regum. * Obserua te à regibus Lamuel, à regibus qui bibunt vinum, & à potentibus qui bibunt siceram. * Ne fortē bibas & perueras rationem tuam, & mutes iudicia omnium filiorum pauperum. * Date siceram lugentibus, & vinum his qui amaro sunt animo. * Vt bibant & obliuiscantur egestatis suæ, & detritarum vestium non recordentur amplius. * Aperi os tuum his qui non peruertunt iudiciū, & iudica omnes filios peruersorū. * Aperi os tuum, & iudica iustitiam, & ius redde pauperibus, & iniuriā patientibus. * Aleph. Mulierem bonam quis inueniet? pretiosior est lapidibus optimis. * Beth. Confidit in ea cor viri sui, & non spoliatur neque indiget. * Gimel. Reddet ei bonum & non malum omnibus diebus vite suæ. * Daleth. Quæfuit lanam & linum, & operata est iuxta voluntatem manuum suarum. * He. Et facta est sicut nauis mercatoris, cuius ē longinquo affertur cibis.

15	* ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתו וחק לנערותיה:	15	* <i>Vau.</i> De nocte surrexit, deditque prædā domesticis suis, & cibaria ancillis suis.
16	* וממרה שדרה ותקחהו מפרי כפיה נטערה כרם:	16	* <i>Zain.</i> Consideravit agrum & emitcū: C de fructu manū suarū plantavit vineā.
17	* חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה:	17	* <i>Heth.</i> Accinxit fortitudine lūbos suos, & roboravit brachium suum.
18	* טעמרה כי טוב סחרה לא יכבדה בלילה נרה:	18	* <i>Teth.</i> Gustavit quoniam bona est negotiatio eius, non extinguetur in nocte lucerna eius.
19	* ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך:	19	* <i>Jod.</i> Manum suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fufum.
20	* כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון:	20	* <i>Caph.</i> Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem.
21	* לא תירא לביתה משלגכי כל ביתה לבש שנים:	21	* <i>Lamed.</i> Non timebit domui suæ à frigoribus niuis; omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus.
22	* מרבדים עשתה לה ששוארנמן לבושה:	22	* <i>Mem.</i> Stragulatam vestem fecit sibi, byssus & purpura indumentum eius.
23	* נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ:	23	* <i>Nun.</i> Nobilis in portis vir eius, quando federit cum senatoribus terræ.
24	* סדין עשתה ותמכר וחגורתה לנעני:	24	* <i>Samech.</i> Sindonem fecit & vendidit, & cingulum tradidit Chananæo.
25	* עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון:	25	* <i>Ain.</i> Fortitudo & decor indumentū eius, & ridebit in die nouissimo.
26	* פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה:	26	* <i>The.</i> Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius.
27	* צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל:	27	* <i>Sade.</i> Consideravit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit.
28	* קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה:	28	* <i>Coph.</i> Surrexerunt filij eius, & beatissimā prædicauerūt: vir eius laudavit eam.
29	* רבות בנות עשו חיל ואף עלית על כלנרה:	29	* <i>Res.</i> Multæ filiæ congregauerunt diuitias, tu supergressa es vniuersas.
30	* שקר החן והכל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל:	30	* <i>Sim.</i> Fallax gratia & vana est pulchritudo: mulier timēs Dñm, ipsa laudabitur.
31	* תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:	31	* <i>Thau.</i> Date ei de fructu manū suarū, & laudent eam in portis opera eius.

תרגום

15	וקמה כליליא ויהבת מזונה לביתה ופלחנא לטליתתא:	16	ואתחשבה בתרעיתא ונסכרת חקלא ומן פרי ריחא נצבת כרמא:
17	ואסרת בעשנא חרצתא וזרחת דרעיה:	18	וטעמה מטול דשבתא חגרתה ולא דעד כליליא שרגה:
19	ידה פשטא בכשרא וידהא לכבין מעולא:	20	ידה פשטא לעניא ודרעיה אושטא לעליבין:
21	לא ידחלון בני ביתה מן חלגא מטול דכלהון בני ביתה לבישין חוץ וזריתא:	22	חשונתא עבדת לה כרצא וארגנא לבושה:
23	ידע חנה בית מדינתא בעלה פר יתב הוא עם סבי ארעא:	24	פחגא עבדת וזכנת וזכר יתבת לכנענא:
25	עשנא וזרנא לבושה וגחכא ביומא אחריתא:	26	פמה פתחת בחכמתא ונמוסא דחסדא על לשונה:
27	וגלון ארתתא דביתה ולחמא חביננות לא אכלה:	28	קמו בנתא ויהבין לה טובא בעלה ומשבתה:
29	סגיון בנתא דקניי ואף עברה על כלחן:	30	מטול דשקרא הוא חנא וסריק הוא שפרא ארתא דחלמה דאלתא היא תשבתתא:
31	הבו לה מן פרי ידיהא ונשבתנה עובדיה בתרעין:		

נשלים ספר משלי

ונקרא ומוגה עם רב עיון על ידי בנדיכטוס אריאש מונטנוס ממונה על המלאכה
הוארת במצורת פיליפוס מלך ספרד מלך טוב וירא האלהים על
כל אשר הם קוראים בשם ישוע המשיח:

ב א ט

* Vau. Et surgit de noctibus, & dedit ci-
baria domo, et opera ancillis. * Zain. Cōsiderās
agrum emit: ab autem fructibus manuum sua-
rum plantauit possessionem. * Heth. Accin-
git fortiter lumbū suum, firmavit brachia sua
ad opus. * Teth. Gustauit quod bonum est
operari, & non extinguitur tota nocte lucerna
eius. * Ioth. Cubitos suos extendit ad utri-
liā, at manus suas firmat ad fufum.
* Caph. Manus autē suas aperuit pauperi,
fructum autem extendit mendico.
* Lamed. Non habet curā eorum quæ sunt
in domo vir eius cum alicubi moratur. Omnes
enim qui ab ea, induti sunt. * Mem. Duplices
vestes fecit viro suo, ex autem bysso & purpu-
ra sibi indumenta. * Nun. Circumspectus
autem sit in portis vir eius, quando utique se-
derit in concilio cum senibus terræ.
* Samech. Sindones fecit & vēdidit, cingu-
la autem Chananais. * Ain. Fortitudinē &
bonestatem induit, & letata est in diebus vlti-
mis. * Phe. Os autem suum aperit sapienter
& legaliter, at eleemosyna eius in lingua eius.
* Sade. Angustæ semitæ domui eius, cibos
autem otiosa non comedit. * Coph. Surrexe-
runt filij eius & diuites facti sunt, & vir eius
laudauit eam. * Res. Multæ filia acquisie-
runt diuitias, multæ fecerunt potentiam: excel-
lis & supergressa es vniuersas. * Sin. Menda-
ces gratiæ & vana pulchritudo non est in te, mu-
lier enim prudens benedicitur, timorem autem
Domini ista laudet. * Thau. Date ei de fructi-
bus manū eius, & laudetur in portis vir eius.

15 * εαυ. καὶ ἀνίστα) ἐν νυκτὶν & ἔδωκε βρώματα τῶν
16 οἴκῳ & ἔβλε ταῖς θεραπαιναῖς. * ζαῖν. θεωρήσασα γεωρ-
γίον ἐπείατο, ἀπὸ τῶν καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτθυσεν
17 κλήμα. * ἥθ. ἀνὰ ζωσάμην ἰχυρὰς τὴν ὀσφύν αὐτῆς,
18 ἤρεισε δὲ βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. * τήθ. ἐβόσασα
ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, & οὐκ ἀποσβέννυ) ὁ λύχνος τῆς
19 νύκτος ὁ λύχνος αὐτῆς. * ἰώθ. δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνε
ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐξείλει εἰς ἀ-
20 τρακτόν. * χάφ. χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πρὸς πᾶσαν καρπὸν
21 δὲ ἐξέτεινε πτωχῶν. * λάμεδ. & φροντίζει τὰν ἐν οἴκῳ
ὁ δούλος αὐτῆς ὅταν περὶ χροιάζῃ. πόδες γὰρ παρ' αὐτῆς
22 ἐν δεδυμμένοι εἰσὶ. * μήμ. διδάσας χλαῖνας ἐποίησε τῶν
ἀδελφῶν αὐτῆς, ἐν τῇ βύσσῳ & πορφύρῃς ἐαυτῇ ἐνδύματα.
23 * νέν. περιέβλεπεν) ὅ γίνεταί ἐν πύλαις ὁ δούλος αὐτῆς,
λύματα δὲ καθίστη ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόνων τῆς γῆς.
24 * σάμεχ. σινδόνες ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο, περιζώματα
25 δὲ τοῖς χαναναίοις. * αῖν. ἰχυρὴ καὶ διπρὸς ἐπεισαν ἐνε-
δύσασα, καὶ διφροδύτη ἐν ἡμέραις ἐχάταις.
26 * φή. σόμα δὲ αὐτῆς ἀνοίγει ὁφθαλμοὺς καὶ νομοθέσμως,
ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.
27 * σαδή. σεῖναι διατελεῖται οἴκῳ αὐτῆς, σίτοι δὲ ὁ κρηρῶν
28 οὐκ ἐφαίε. * κάφ. ἀνέστησαν τὰ τέκνα αὐτῆς & ἐπλά-
29 τισαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτὴν. * ῥή. πολλὰ
δυσητέρες ἐκλήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δυνά-
μειν, ὑπέρχεσθαι καὶ ὑπερῆρας πάσας.
30 * σίν. ψευδῆς ἀρέσκεια & μάταιον κάλλος οὐκ ἔστι
ἐν τῇ γυνὴ γὰρ συνελὴν διλογεῖται. φόβον δὲ κυρὴς αὐτῆς
31 αἰνεῖτω. * θαυ. ὅτε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς,
καὶ αἰνεῖτω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

15 * Vau. Et surrexit in nocte, & dedit escam domui suæ, & pensum ancillis suis. 16 * Zain. Et cogitauit in consilio, & accepit agrum, & de fructibus manuum suarū plantauit vineam. 17 * Heth. Et succingit fortitudine lumbos suos, & accingit brachia sua. 18 * Teth. Et gustauit quoniam bona est negotiatio sua, & non extinguetur in nocte lucerna eius. 19 * Ioth. Manum suam extendit ad vertibulum, & manus eius tenuerunt fufum. 20 * Caph. Manum suam extendit ad inopem, & brachia sua misit iniuriam patientibus. 21 * Lamed. Non timebunt filij domus eius à nīue, quoniam omnes domestici eius vestiti sunt coccineis. 22 * Mem. Strata fecit sibi byssus & purpura indumentum eius. 23 * Nun. Notus est in prouinciis maritus eius, quando sederit cum senioribus terræ. 24 * Samech. Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit mercatori. 25 * Ain. Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo. 26 * Phe. Os suum aperuit in sapientia, & lex gratiæ in lingua eius. 27 * Sade. Manifestæ sunt viæ domus eius, & panem pigredinis non comedit. 28 * Coph. Surrexerunt filij eius, & beatitudinem illi dederunt: vir eius & laudauit eam. 29 * Res. Multæ filia possederunt diuitias, sed tu superasti vniuersas. 30 * Sin. Quoniam fallax est gratia, & vana pulchritudo: mulier timens Deum, ipsa laudatur. 31 * Thau. Date ei de fructibus manuum suarum, & laudent eam opera sua in portis.

PROLOGVS BEATI HIERONYMI
IN LIBRVM ECCLESIASTEN.

MEMINI me ante hoc ferme quinquennium, cum adhuc Romæ essem & Ecclesiasten sanctæ Blefillæ legerem, ut eam ad contemptum mundi huius prouocarem, & omne quod in mundo cerneret, putaret esse pro nihilo, rogatū ab ea, ut in morem commentarioli, obscura quæq; differerem, ut absque me posset intelligere quæ legebat. Itaque quoniam in procinctu nostri operis subita morte subtracta est, & vbi non meruimus, ô Paula & Eustochium, talem vitæ nostræ habere consortem, tantoque vulnere tunc percussus obmutui; nunc in Bethleem positus, angustiore videlicet ciuitate, & illius memoriæ & vobis reddo quod debeo: Hoc breuiter admonens, quod nullius auctoritatem secutus sum, sed de Hebræo transferens, maximè septuaginta Interpretū consuetudini me coaptavi; in his duntaxat quæ non multum ab Hebraicis discrepant. Interdum Aquilæ quoq; & Symmachi & Theodotionis recordatus sum, ut nec nouitate nimia lectoris studium deterrere, nec rursum contra conscientiam meam, fonte veritatis omisso, opinionum riuulos consecretar.

LIBER ECCLESIASTES.

CAP. I.

Erba Ecclesiastes filij Dauid regis Hierusalem.



* Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas vanitatum & omnia vanitas.

* Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo quo laborat sub sole?

* Generatio præterit, & generatio aduenit, terra autem in æternum stat.

* Oritur sol & occidit, & ad locum suum reuertitur, ibiq; renascens, Gyrat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonem.

Lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur.

* Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat. Ad locum vnde exeunt flumina, reuertuntur, vt iterum fluant.

* Cunctæ res difficiles, nõ potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec auris auditu impletur.

* Quid est quod fuit? Ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? Ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole nouum.

* Nec valet quisquam dicere, Ecce hoc recens est. Iam enim præcessit in seculis quæ fuerunt ante nos.

* Non est priorum memoria, sed nec eorum quidẽ quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo.

* Ego Ecclesiastes fui rex Israel in Hierusalem. Et proposui in animo meo quærere & inuestigare sapienter de omnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupationẽ pessimam dedit Deus filiis hominum, vt occuparentur in ea.

* Vidi quæ fiunt cuncta sub sole: & ecce vniuersa vanitas & afflictio spiritus.

ברִי קהלת בן־דוד מלך בירושלם:
הכל הבלים אמר קהלת הבל
הכלים הבל הבל:



מה־יתרון לאדם בכל־עמלו שיעמל תחת

השמש:

דור־הלך־ודור־בא והארץ לעולם עומדת:

דורח־השמש ובא־השמש ואל־מקומו שואף

זורח־הוא־שם:

הולך־אל־דרום וסובב־אל־צפון סובב־סבב

הולך־הרוח ועל־סביבתיו שב־הרוח:

כל־הנחלים הליכים אל־הים והים איננו מלא

אל־מקום שהנחלים הליכים שם הם שבים ללכת:

כל־הדברים יגעים לא־יוכל איש לדבר לא־

תשבע עין לראות ולא־תמלא־אזן משמע:

מה־שהיה הוא שיהיה ומה־שנעשה הוא

שיעשה ואין כל־חדש תחת־השמש:

יש־דבר שיאמר־אה־זה־חדש הוא כבר־היה

לעלמים אשר־היה מלפננו:

אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא־

יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחר־ה:

אני קהלת־הייתי מלך על־ישראל בירושלם:

ונתתי את־לבי לדרוש ולתור בחכמה על־כל־

אשר־נעשה תחת־השמים הוא־ענין רע נתן

אלהים לבני־האדם לענות בו:

ראיתי את־כל־המעשים שנעשו תחת־השמש

והנה הכל הבל ורעור־רוח:

תרגום

א

פתנמי קהלה הוא שלמה בר דוד מלך יהודה בירושלם: אמר במימרה הכל הבלים עלמא הון הכל הבלים כל־מה דטרחת כולא הבלו:

מה־פותר אית לאנש בחר דמות מכל טרחה דהוא טרח החוח שמשא בעלמא הון: דרא אול ודרא אחי וארעא לעלמי עלמין קימא:

וידנח שמשא ביממא מן סטר מרנחא ועאל שמשא לסטר מערבא כליליא ולאחרת שאף ואול ארח חוסא ודנח למחר מאחר דהוא דנח מחמין מאחמלי:

אול כל־סטר דרומא ומחור לסטר צפונא ארח חוסא מחור מחור ואול רוחא ועל־סטרנחוי תאב רוחא:

כל־נחליא ומבועי מיא אזלין ונגדין למי או קינזם דססחר לעלמא ואו קינזם ליהוהי סחמלי ולאחרת דנחליא אזלין ונגדין חמין אנוח חיבין למיזל מצנורי חוסא:

כל־פתנמיא דעתידין למחוי בעלמא אשתלחיו בחון נביאיה קדמאין ולא יכלו למשפח סופיהון ברם הכי ליה רשו לגבר למללא מה דעתיד למיחי בתרוהי ולא יכלא עינא למחוי כל־מה דעתיד למיחי בעלמא ולא יכלא אדנא לאחמלאה מלמשמע פתנמי כל־דירי ארעא:

מה דתנה מן קדמא דנא הוא דעתיד למחוי כתר כן ומה דאתעבד מן קדמא דנא הוא דעתיד לאחמלאה עד סוף כל־דירי עלמא ולית כלום פתנמי חרת בעלמא הון חוח שמשא:

אית פתנמי דיימר אנש חוין פתנמי לית דכרנא לדרנא ואף לכתרנא דעתידין למחוי לא יהי להון דכרנא עת דרנא דיהון ביימי מלכא משיחא:

אנא קהלה הויתי מלכא על־ישראל בירושלם: ומסרת ית לבי למחבט אלפן מן קדם יי לאללא חכמתא על־כל־מה דאתעבד חוח שמשא בעלמא הון וחוחית דכל עובדי בני אנשא מלכא גנן ביש דיהב יי לבני אנשא לאסתגפא בה:

חיותי ית כל־עובדי בני אנשא דיר אהעבדו חוח שמשא בעלמא הון והוא כלא הבלו ותכירות רוחא:

ECCLESIASTES.

CAP. I.



Erba Ecclesiastæ filij David,
regis Iſrael in Hieruſalem.

* Vanitas vanitatum, dixit
Ecclesiastes: vanitas vanita-
tum, omnia vanitas. * Quæ
abundantia homini in omni
labore ſuo quo laborat ſub ſole?

* Generatio vadit & generatio venit, &
terra in ſeculum ſtetit.

* Et oritur ſol, & occidit ſol, & in locum,
ſuum trahit, oriens ipſe illic,

* Vadit ad Notum, & circuit ad Boream:
circuit circuens, vadit ſpiritus, & ad circulos
ſuos conuertitur ſpiritus.

* Omnes torrentes eunt ad mare, & mare
non eſt repletum. Ad locum quò torrentes va-
dunt, illuc ipſi conuertuntur ad eundem.

* Omnes ſermones implicati, non poterit vir
ad loquendum, & non replebitur oculus viſu,
& non replebitur auris ab auditu.

* Quid quod fuit? ipſum quod futurum eſt.
& quid quod factum eſt? ipſum faciendum: &
non eſt omne recens ſub ſole.

* Qui loquetur & dicet: Ecce hoc nouum
eſt, iam fuerunt in ſeculis quæ fuerunt ab ante
nos.

* Non eſt memoria primis, & ſaltem vl-
timis factis non eſt eis memoria cum futuris in
nouifſimo.

* Ego Eccleſiaſtes fui rex ſuper Iſrael in Hie-
ruſalem.

* Et dedi cor meum ad exquirendum & ad
conſiderandum in ſapientia de omnibus quæ
ſunt ſub calo; quoniam occupationem malam
dedit Deus filiis hominum, ut occuparentur
in ea.

* Vidi omnia opera quæ facta ſunt ſub ſole,
& ecce omnia vanitas & electio ſpiritus.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

κεφ. α'.



Ἡματα ἐκκλησιαστῆ υἱοῦ δαυὶδ βασι-
λέως ἰσραὴλ ἐν ἱερουσαλήμ. * ματαιό-
της ματαιότητων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής,
ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα μα-
ταιότης. * τίς πείσσει τὸν ἀνθρώπον ἐν
παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ὃν μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

* γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἐρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν
αἰῶνα ἔσται.

* καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν
τόπον αὐτοῦ ἔλκει, ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ.

* πορεύεται
πρὸς νότον καὶ κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν, κυκλοῖ κυκλῶν πο-
ρεύεται πνῦμα, & ἐπὶ κύκλῳ αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνῦ-
μα.

* πάντες ὁ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστι ἐμπλησμένη. εἰς τὸν
τόπον & ὁ χεῖμαρρος πορεύεται, ἐκεῖ αὐτὸς ἐπιστρέ-
φεται ὅτι πορεύεται.

* πάντες οἱ λόγοι ἔκωποι, & διωθήσεται ἀνὴρ τοῦ λα-
λεῖν, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμοὺς & ὄρεσιν. καὶ &
πληρωθήσεται ἔξ ἀπὸ ἀκροάσεως.

* τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ χρησόμενον. καὶ τί τὸ πεποιη-
μένον; αὐτὸ τὸ ποιηθὸς ὁ μένον. καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρὸς φα-
τόν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

* ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ, ἴδε τοῦτο και-
νόν ἐστιν, ἥδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἐμ-
πορεύειν ἡμῶν. * οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις καὶ γε
τοῖς ἑσῶτοις γενομένοις οὐκ ἔστι αὐτοῖς μνήμη μὲν τῶν χρη-
σόμενων εἰς τὴν ἑσάτην.

* ἐγὼ ἐκκλησιαστής ἐχρόμην βασιλεὺς ἐπὶ ἰσραὴλ
ἐν ἱερουσαλήμ.

* καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκ-
ζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ θρόνῳ περὶ πάν-
των τῶν γενομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ὅτι περὶ πᾶσαν πο-
νηρὴν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶ-
σθαι ἐν αὐτοῖς.

* εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ πε-
ποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδού πάντα ματαιότης καὶ
πορεύσεις πνῦμα.

INTERPRETATIO LATINA PARAPHRASIS

CHALDAICAE LIBRI ECCLESIASTES,

Interprete Benedicto Aria Montano Hispalensi.

CAP. I.

VERBA Ecclesiastæ (ipse est Selomoh) filij David regis qui fuit in Ierusalem. * Dixit in verbo suo: Vanitas vanitatum seculum hoc: vanitas vanitatum omne quod laboravi, omnino vanitas. * Quid reliquum est homini postquam mortuus fuerit, de omni labore suo, quem ipse laboravit sub sole in hoc seculo? * Generatio abit & generatio venit, & terra in secula seculorum stat. * Oritur sol in die ex latere Orientis, & ingreditur sol in latus Occidentis in nocte, & ad locum suum anhelat, & ambulat per viam abyssi, & oriens est cras ex loco unde ipse ortus est heri. * Perambulat omne latus Meridiei, & redit ad latus Aquilonis via abyssi: gyrat, circuit, & ambulat spiritus, & per circuitus suos reuertitur spiritus. * Omnia flumina & scaturigines aquarum vadunt & fluunt in mare Oceanum, quod circuit mundum, & Oceanus non impletur: & ad eundem locum quod flumina vadunt & fluunt, ipsa redeunt, ut vadant per meatus abyssi. * In omnibus verbis quæ parata sunt ut fiant in seculo, defatigati sunt prophetae antiqui, & non potuerunt inuenire fines eorum: verum utique non est facultas viro ut loquatur quod venturum est post se, & non potest oculus videre omne quod futurum est ut accedat in mundo, & non potest auris impleri audiendo verba omnium incolarum terræ. * Id quod fuit ab antiquo, ipsum est quod futurum est posthac: & id quod factum est ab antiquo, ipsum est quod futurum est ut fiat usque ad finem omnium generationum seculi: & non est vlla res noua in seculo hoc sub sole. * Est res de qua dicat homo, Vide, hæc res noua est, ecce antequam fuit in seculo in diebus generationum, quæ fuerunt ante nos. * Non est memoria generationibus & etiā posteris qui futuri sunt, non erit illis memoria cum generationibus quæ erunt in diebus regis Christi. * Ego Ecclesiastes fui rex super Iſrael in Ierusalē. * Et tradidi cor meum ad inuestigandam doctrinam à Domino, & ad explorandam sapientiam de omni quod factum est sub sole in mundo hoc: & vidi quod omnia facta filiorum hominis obnoxia sint negotio malo quod dedit Dominus filiis hominis, ut affligerentur in eo. * Vidi omnia facta filiorum hominis quæ fiunt sub sole in mundo hoc: & id omne vanitas & conſectio spiritus.

* מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות:
 * דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי
 והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על-
 ירושלים ולבי ראוי הרבה חכמה ודעה:
 * ואתננה לבי לדעת חכמה ודעת הללו
 ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח:
 * כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף
 מכאוב:

ב

* אמרתי אני בלבי לכה נא אנסבה בשמחה
 וראוי בטוב והנרגם הוא הבל:
 * לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה:
 * תרתי בלבי למשוך בין ארץ בשרי ולבי נהג
 בחכמה ולא חזו בסכלות עד אשר אראה אי זה
 טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר
 ימי חייהם:
 * הגדלתי מעשי בנתי לי בתים נטעתי לי כרמים:
 * עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ
 כל-פרי:
 * עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער
 צומח עצים:
 * קניתי עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם
 מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני
 בירושלים:
 * כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלתי מלכים
 והמדנו עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני
 האדם שדו ושדו:
 * וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלים
 אף חכמתי עמדתי לי:

15 * Peruerſi difficile corriguntur, & ſtultorum
 16 infinitus eſt numerus. * Locutus ſum in
 D corde meo dicēs: Ecce magnus effectus ſum
 & præceſſi omnes ſapientia qui fuerūt an-
 te me in Hieruſalē, & mens mea contem-
 plata eſt multa ſapienter, & didici.
 17 * Dediſque cor meum vt ſcirem pru-
 dentiam atque doctrinam, erroresque &
 ſtultitiam. Et agnouī quod in his quoque
 eſſet labor & afflictio ſpiritus.
 18 * Eō quod in multa ſapientia multa ſit
 indignatio; & qui addit ſcientiam, addit &
 dolorem.

CAP. II.

1 * Dixi ego in corde meo: Vadā & affluam
 A delitiis, & fruam bonis. Et vidi quod
 hoc quoque eſſet vanitas.
 2 * Riſum reputaui errorem, & gaudiū di-
 xi: Quid fruſtra deciperis?
 3 * Cogitaui in corde meo abſtrahere à vi-
 no carnem meam, vt animum meū tranſ-
 ferrem ad ſapientiam, deuitaremque ſtul-
 titiam, donec viderem quid eſſet vtile fi-
 liis hominum, quo facto opus eſt ſub ſole
 numero dierum vitæ ſuæ.
 4 * Magnificaui opera mea: ædificaui mi-
 hi domos, & plantaui vineas.
 5 * Feci hortos & pomaria, & conſcui ca-
 cuncti generis arboribus.
 6 * Et exſtruxi mihi piſcinas aquarum, vt
 irrigarem ſyluam lignorū germinantium.
 7 * Poſſedi ſeruos & ancillas, multamque
 familiam habui. Armenta quoque & ma-
 gnos ouium greges vltra omnes qui fue-
 runt ante me in Hieruſalem.
 8 * Coaceruaui mihi argentum & au-
 Brum, & ſubſtantias regum & provincia-
 rum. Feci mihi cantores & cantatrices, &
 delitias filiorum hominum, ſcyphos & vi-
 ceolos in miniſterio ad vina fundenda.
 9 * Et ſupergreſſus ſum opibus omnes
 qui ante me fuerunt in Hieruſalem. Sa-
 pientia quoque perfeuerauit mecum.

תרגום

1 גבר דייסריבן ארחתה בעלמא דרין ומיר בהון ולא תדר בתויבחה לית לה רשו לאתקנא כתר מזה וגבר חסיר באורייתא ופקודיא
 2 בחיותיה כתר מזה לית לה רשו לאתקנא עם צדיקא בגנתא דערין 16 מללח אנא בהרהור לבי למימר אנא אסגיתו ואוספת חכמתא
 על כל חכמיא דיר הון קרמי בירושלים ולבי חזא סגיאור חכמתא ומנדעא 17 ויתבה ללבי למדע חכמתא וחלחלתא דמלכותא ומנדעא
 3 וסגלתי בתנתי למדע דאף דין הוא תבירות רוחא לגבר דמשחול למשבח יתהון: 18 ארום גבר דמסגי חכמתא כד יתוב ולא יתוב בתויבחה
 מסגי רגז מן קדם יי ודמוסף מנדעא ויסות בטליותה מוסף כאב לבא לקריבוי:
 4 אמרת אנא בלבי אזל כען חכא ואבחן בחרנא ואחוי בטוב עלמא דרין וכדו מטא עלי צערא וסגופא אמרת במימרי הא אף דן
 הוא הבל: 5 לתוכא אמרת בעדן צערי ליצנותא הוא ולחרנא מה הנאה אית לגבר דיעבדנה: 6 אללח בלבי לנגדא בבית חמרא
 7 ותדשורי ולבבי דבר בחכמתא ולא חרנא בשטור עלמא עד די בחנה וחזית איון מנהון טב לבני אנשא דיעבדון עד דאנון קימין בעלמא דרין
 8 חחוט שמשא מנין יומי חייהון: 9 אסגיתי עובדין טבין בירושלים בנתי לי בתין אנצבת לי כרמין: 10 עבדת לי גנת שקין ופרדסין
 11 ודרעת חמן כל מיני עשבים וכל אילני פרין: 12 עבדת לי פרקטנין דמיא לאשקארה מנהון אפילו חרשא דייסרבי קיסין לאסקא:
 13 קניתי עבדין ואסקהו וגרביין דיי ממנן על מונא דבתי חו לי לפרנסא ותי וית אנש בתי אף קנין תורין ועאן תור לי יתיר מכל-
 14 דרני דיי חו קרמי בירושלים: 15 כנשת לי אף אוצרין דכסף ודחב וססברי מלכין ופלכין אהיהבו לי לכרנא עבדת בבית מקדשא ווני
 16 אמרא לזמרא בהון זמריא וחפנוקי בני אנשא ומרובין דשרין מנא פושרי ומרובין דשרין מנא חמימי:
 17 ואסגיתי טובא ואוספת עתרא מכל דריא דיי הון קרמי בירושלים בדם חכמתי קסת לי ותיא סיעת יתי:

* *Peruersum non poterit ut ornatum sit, posteritas non poterit ut numerata sit. Locutus sum ego in corde meo ut dicam:*

* *Ego ecce magnus effectus sum, & addidi sapientiam super omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem. Et cor meum uidit multa, sapientiam & cognitionem, parabolas & scientiam.*

* *Novi quod & hoc est electio spiritus.*

* *Eo quod in multitudine sapientie multitudine cognitionis; & qui addit cognitionem, addet dolorem.*

CAP. II.

Dixi ego in corde meo: Veni iam experiar te in letitia, & ecce in bono; & ecce & hoc vanitas.

* *Risui dixi circulationem, & gaudio Quid hoc facis?*

* *Et consideraui si cor meum trahet ut vinum carnem meam, & cor meum duxit me in sapientia, & ut dominarer in letitia, donec viderem quod bonum filiis hominum, quod faciet sub Sole, numerum dierum vite eorum.*

* *Magnificaui opus meum, edificaui mihi domos, plantaui mihi vineas:*

* *Feci mihi hortos, & paradisos, & plantaui in eis lignum omne fructus.*

* *Feci mihi piscinas aquarum, ut rigarem ab eis syluam producentem ligna.*

* *Possedi seruos & ancillas, & vernæ nati sunt mihi: & possessio armenti bouum & gregis ouium multa fuit mihi super omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem.*

* *Congregau mihi & argentum & aurum, & possessiones regum & prouinciarum. feci mihi cantores & cantatrices, & delicias filiorum hominis, pincernam & ancillas pincernas.*

* *Magnificatus sum & addidi ultra omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem, & sapientia mea stetit mihi.*

* *διεραμμένον οὐ διωχέ(ε) τὸ ἔπι κοσμηθῆναι, καὶ ὑσέρημα οὐ διωχέ(ε) τὸ δριτμηθῆναι. ἐλάλη(ε) ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὸ λέγειν,*

* *ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλυνῶ ἑαυτὸν καὶ περσέθηκα θόφιαν ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐχθρόν(ε) ἐμὸν περσέν(ε) μου ἐν ἱερουζαλήμ. καὶ καρδία μου εἶδε πολλά, θόφιαν καὶ γνώσιν, & ἀβυσσὸς & ἔπισημῶν.*

* *ἐγνων ὅτι καὶ ἔστι τὰ ἐστὶ περσάσεις πνύματος.*

* *ὅτι ἐν πλήθει θόφιας πλήθ(ε) γνώσεως καὶ ὁ περσάσεις γνώσιν, περσέν(ε) ἀλήθεια.*

β.

* *Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, δίδω δὴ πλοῦτος ἔσ(ε) ἐν δὴ φροσύνῃ, καὶ ἰδὲ ἐν ἀγαθῇ καὶ ἰδού καὶ γέ(ε) τὸ ματαιότης.*

* *τὸ γέλωτι εἶπα περσάσεις, καὶ τῇ δὴ φροσύνῃ τί τὸ ποιεῖς;*

* *καὶ κατεσκεψάμην εἰ ἡ καρδία μου ἐλκίσει ὡς οἶνον τὴν σάρκα μου, καὶ καρδία μου ὠδήγησέ(ε) με ἐν θόφια καὶ τὸ κερατῆσαι ἐπὶ δὴ φροσύνῃ, ἕως οὗ ἰδὼ ποῖον ἔσ(ε) ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὁ ποιήθουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, δριτμόν(ε) ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.*

* *ἐμεγάλυνα ποίημά μου, ὠκοδόμησά(ε) μοι οἴκοις, ἐφύτ(ε)υκα μοι ἀμπελώνας,*

* *ἐποίησά(ε) μοι κήποις, καὶ περσάσεις, καὶ ἐφύτ(ε)υσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πλῆ(ε) καρπῶν.*

* *ἐποίησά(ε) μοι κολυμβήθρας ὑδάτων τὸ ποτίσαι ἀπὸ αὐτῶν δρυμόν(ε) βλαστῶν(ε) ξύλα.*

* *ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογρεῖς ἐχθρόν(ε) μοι, καὶ γέ(ε) κτήνης βοκολίου καὶ ποιμνίου πολλῇ ἐχθρόν(ε) μοι ὑπὲρ πάντας οὗς ἡγομήρ(ε)υσα ἐμπερσέν(ε) μου ἐν ἱερουζαλήμ.*

* *σωτήρα γόν(ε) μοι καὶ γέ(ε) δρυμόν(ε) καὶ γέ(ε) χευσίον, & περσάσεις βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν. ἐποίησά(ε) μοι ἀδούτους καὶ ἀδούσας, καὶ ἐν περσάσεις ὑγῶν & ἀνθρώπων οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας.*

* *ἐμεγαλυνῶ ἑαυτὸν καὶ περσέθηκα περσά(ε) πάντας οὗς ἡγομήρ(ε)υσα ἐμπερσέν(ε) μου ἐν ἱερουζαλήμ, καὶ γέ(ε) σοφία μου ἐσάθη μοι.*

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Vir cuius viæ rebelles sunt in hoc seculo, & moritur in eis, nec reuertitur ad pœnitentiam, non est illi facultas corrigendi se post mortem suam. & vir deficiens in Lege & præceptis in vita sua, post mortem suam non est illi facultas ut numeretur cum iustis in paradiso.

"Locutus sum ego in cogitatione cordis mei, dicendo: Ego auxi & addidi sapientiam super omnes sapientes qui fuerunt ante me in Hierusalem, & cor meum vidit magnitudinem sapientiæ & scientiæ. "Et dedi cor meum ut cognoscerem sapientiam & agitationem regni, & scientiam & intelligentiam probaui ad sciendum: quin etiam hoc ipsum fractio spiritus viro qui sollicitus est ad inueniendum ea. "Namque vir qui multiplicat sapientiam, quando peccat, & non conuertitur ad pœnitentiam, multiplicat indignationem à Domino: & qui addit scientiam & moritur in pueritia sua, addit dolorem cordis propinquis suis.

CAP. II.

Dixi ego in corde meo: Veni nunc huc & tentabo letitiâ, & videbo bona seculi huius: & cum primum aduenit super me angustia & afflictio, dixi in dicto meo, Ecce etiâ hoc vanitas. "De risu dixi in tempore angustie meæ, Derisio est ipse, & gaudio: Quid emolumentum est viro qui fecerit illud? "Exploraui in corde meo ad protrahendû in domo vini carnem meâ, & cor meû duxit me in sapietia, ut apprehederem stultitiam iuuenum, quoad tentarem & viderem quale esset filiis hominis ut faciant quandiu ipsi manent in hoc seculo, sub Sole, numero dierum vite suæ. "Multiplicaui opera bona in Hierusalem, & edificaui mihi domos, & plantaui mihi vineas. "Feci mihi hortos irriguos & paradisos: & seminaui ibi omnia genera herbarû, & omnes arbores fructiferas. "Feci mihi piscinas aquarû ad irrigandû ex eis etiâ syluâ quæ alit ligna ad incendendû. "Emi seruos & ancillas, & dispensatores qui prepositi essent victui domus meæ: fuerunt mihi ad alendû me & homines domus meæ: etiam possessio bouum & ouium fuit mihi, plusquam omnibus habitatoribus qui fuerunt ante me in Hierusalem. "Congregau mihi etiam thesauros argenti & auri, & thesauri regum & regionum dati sunt mihi in tributo: feci in domo sanctuarij instrumenta musices, ut canerent in illis cantores & cantatrices, & delicias filiorum hominis, & siphones qui effunderent aquas tepidas, & siphones qui effunderent aquas calidas. "Et multiplicaui bonum, & auxi diuitias præ omnibus habitatoribus qui fuerunt ante me in Hierusalem: verum sapientia mea manebat mihi, & ipsa auxiliabatur mihi.

g G

* וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-
 מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל-
 עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי:
 * ופניתי גאני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל
 שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין
 יתרון תחת השמש:
 * ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות
 כי מה האדם שיבא אחרי המלך את אשר כבד
 עשוהו:
 * וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות
 כי יתרון האור מן החשך:
 * החכם עיניו בראשו והבסיל בחשך הולך
 וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם:
 * ואמרתי אני בלבי במקרה הבסיל גם אני
 יקרני ולמר חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי
 שגם זה הבל:
 * כי אין זכרון לחכם עם הבסיל לעולם בשכר
 הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם
 הבסיל:
 * ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה
 תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח:
 * ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת
 השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי:
 * ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי
 שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל:
 * וסבותי אני ליאש ארץ לבי על כל העמל
 שעמלתי תחת השמש:
 * כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון
 ולאדם שלא עמל בו יתגנו חלקו גם זה הבל ורעה
 רבה:

10 * Et omnia quæ desiderauerunt oculi
 mei non negavi eis, nec prohibui cor meum
 quin omni voluptate frueretur, & oblecta
 ret se in his quæ præparaueram. Et hanc ra-
 tus sum partem meam, si vterer labore meo.
 11 * Cumque me conuertissem ad vniuer-
 sa opera quæ fecerant manus meæ, & ad
 labores in quibus frustra sudaueram, vidi
 in omnibus vanitatem & afflictionem a-
 nimi, & nihil permanere sub Sole.
 12 * Transiui ad contemplandam sapien-
 tiam, erroresque & stultitiam. Quid est in-
 C quam homo, vt sequi possit regem facto-
 rem suum?
 13 * Et vidi quod tantum præcederet sa-
 pientia stultitiam, quantum differt lux à
 tenebris.
 14 * Sapiientis oculi in capite eius, stultus
 in tenebris ambulat. Et didici quod vnus
 vtriusque esset interitus.
 15 * Et dixi in corde meo: Si vnus & stulti
 & meus occasus erit, quid mihi prodest
 quod maiorem sapientiæ dedi operam? Lo-
 cutusq; cū mente mea animaduerti quod
 hoc quoque esset vanitas.
 16 * Non enim erit memoria sapientis si-
 militer vt stulti in perpetuum, & futura tē-
 pora obliuione cuncta pariter operiet. Mo-
 ritur doctus similiter vt indoctus:
 17 * Et idcirco tædedit me vitæ meæ viden-
 tem mala vniuersa esse sub Sole, & cuncta
 vanitatem & afflictionem spiritus.
 18 * Rursus detestatus sum omnem indu-
 striam meam qua sub Sole studiosissime la-
 borauī, habiturus hæredem post me,
 19 * quem ignoro vtrum sapiens an stultus
 futurus sit, & dominabitur in laboribus
 meis quibus desudaui & sollicitus fui. &
 est quicquam tam vanum?
 20 * Vnde cessauī, renunciauique cor meum
 D ultra laborare sub Sole.
 21 * Nam cum alius laboret in sapientia,
 & doctrina, & sollicitudine, homini ocio-
 so quæsitā dimittit. & hoc quoque vani-
 tas & magnum malum.

תרגום

* וכל דבעו מני רבני סנהדרין לא כליתי מנהון פשר מליא ולא מנעת ית לבבי מן כל חרות אוריתא ארום הוה לי פני ולבבי ברח
 בחכמתא דאחיתבת לי מן קדם יי ומכל בני אנשא וחדית בה יתיר מכל טרחותי ודן הוא חלקי טב דאזמן לי לקבלא עלוהי אגר שלים
 לעלמא דאחי מכל טרחותי * ואסתכלת אנא בכל עובדי די עבדו ירי ובטרחא די טרחת למעבד ותא כלא הכלו ותכירות רוחא ולית מותר
 בהון חחות שמשא בעלמא תרן * ואסתכלת אנא למהוי חכמתא וחלחילתא דמלכותא וסכלתנו ארום מה הנאה אית לגבר לצלוא בתר
 גורת מלכא ובתר פרענותא דתא כבר אתגזרת עלוהי ואתעבדת לה * וחזית אנא ברוח נבואה דאית מותר לחכמתא יתיר מן שטותא כמותר
 גהור יומא מן חשוד ליליא * חכמתא מסחכל ברישא מה דעתיר למהוי בסופא ושטיא בחשוכא אזל וידעת אף אנא דארעון חד יארע ית
 מלחון * ואמרה אנא בלבבי בארעון דשטיא אף אנא יערענני ולמה דן חכמתא אנא ככן יתיר מנה ומללח בלבבי דאף דן הכלו:
 ארום לית דכרנא לחכמתא עם שטיא לעלמא דאחי ובתר מיתר גברא מה דהוה כבר ביומותי כד ייהון יומיא דעתירין למהוי
 בחרותי כלא אשחכא ואיכדן יימרון בני אנשא דתא סופא דצדיקא בסופא דחכא * ושנתי אנא ית חיון בישין ארום ביש עלי עובדא
 בישא על בני אנשא בעלמא תרן ארום כלא הכלו ותכירות רוחא * וסנתי אנא ית כל טרחותי די טרחת חחות שמשא בעלמא תרן
 כדיל דאשכנה לרחבעם ברי דיייתי בתרי * ומן ידע החכים יהא או שפש מלכא דעתיר למהוי בתרי וישלט בכל טרחותי די טרחת
 ובכל מה דאחקנה בחכמתי חחות שמשא בעלמא תרן ותהית בלבי ותבת למימר אף דן הכלו * וחזרת אנא ליאשא ית לבי על כל-
 טרחא דטרחת למקני ורחקנה לתקנא חחות שמשא בעלמא תרן * ארום אית גבר דטרחותה בחכמתא ובסכלתנו ובצדקי וימות
 כלא ולד ולגבר דלא טרח בה ותננה למהוי חלקה אף דן הכלו ובשטא רבא:

* Et omne quod petierunt oculi mei non ab-
stuli ab eis. non prohibui cor meum ab omni læ-
titia, quoniam cor meum letatum est in omni
labore meo, & hoc fuit pars mea ab omni labo-
re meo.

* Et aspexi ego in omnibus operibus meis
quæ fecerunt manus meæ, & in labore quem la-
boravi ut facerem. & ecce omnia vanitas &
electio spiritus, et non est abundantia sub Sole.

* Et aspexi ego ut viderem sapientiam &
circulationem & stultitiam: quoniam quis ho-
mo qui ibit post consilium? simul quæcunque fe-
cerunt illud.

* Et vidi ego quod est excessus sapientie su-
per stultitiam, ut excessus lucis super tenebras.

* Sapientis oculi eius in capite eius, & stul-
tus in tenebris ambulat: et cognoui et ego quod
occurfus vnus occurret omnibus eis.

* Et dixi ego in corde meo, quod occurfus
stulti etiam mihi occurret mihi: & ad quid sa-
piens factus sum ego? quod reliquum est locutus
sum in corde meo, quoniam stultus ex abundan-
tia loquitur: quod & hoc vanitas.

* Quoniam non est memoria sapientis cum
stulto in seculum, quoniam iam diebus venien-
tibus omnia obliuioni data sunt. & quomodo
moriatur sapiens cum stulto?

* Et odio habui simul vitam. quoniam ma-
lum in me opus quod factum est sub Sole, quia
omnia vanitas & electio spiritus.

* Et detestatus sum ego omnem laborẽ meum
quem ego laboro sub Sole, quoniam dimittam
eum homini futuro post me.

* Et quis nouit si sapiens erit an stultus? et
si licentiosus erit in omni labore meo, quem la-
boravi, & quo sapiens factus sum sub Sole? et
hoc vanitas.

* Et conuersus sum ego renunciare corde meo
in omni labore quem laboravi sub Sole:

* Quoniam est homo quoniam labor eius in
sapientia, & in cognitione, & in fortitudi-
ne. & homo qui non laborauit in eo, dabit illi
partem eius, & hoc vanitas. & malum ma-
gnum

10 * καὶ πᾶν ὃ ᾔησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐχέω φεῖλον ἀπ' αὐ-
τῶν. ὅχι ἀπεκάλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης διφρε-
σῶς, ὅτι καρδία μου διφρεῖται ἐν παντί μόχθῳ μου, &
τοῦτο ἐχέω μερὶς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου.

11 * καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί μου οἷς ἐποίη-
σαν αἱ χεῖρές μου καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν.
καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ θεωαίρεσις πνύματος,
καὶ ὅχι ἐστὶ περίσσεια ὑπὸ τὴν ἥλιον.

12 * καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν θλίψιν καὶ θεωφορῶν &
ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἀνθρώπος ὃς ἐλδύ(ε) ὀπίσω τ' βε-
λῆς; καὶ τὰ ὅσα ἐποίησαν αὐτῷ.

13 * καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ περίσσεια τῇ θλίψει ὑπὲρ τὴν ἀ-
φροσύνην ὡς περίσσεια τοῦ φωτός ὑπὲρ τὸ σκότος.

14 * τὸ θεοῦ (ε) ὀφθαλμοί αὐτῶν ἐν κεφαλῇ αὐτῶν, καὶ ὁ
ἀφρων ἐν σκότει πορεύε(ε), καὶ ἐγνων καὶ γέγνων ὅτι σω δύ-
τημα ἐν ζωαντή(ε) τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

15 * καὶ εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, ὡς ζωαντήμα τοῦ ἀ-
φρον(ε) καὶ γέγονοι ζωαντή(ε)ταί μοι, καὶ ἵνα τί ἐθρι-
σάμην ἐγώ; τὸ θεωσόν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, διότι
ἀφρων ἐν θεωσόμεν(ε) λαλεῖ, ὅτι καὶ γέγονε τοῦτο μα-
ταιότης.

16 * ὅτι ὅχι ἐστὶ μνήμη τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ ἀφρο-
ν(ε) εἰς αἰῶνα, καθότι ἡδὴ ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐρχομένης
τὰ πάντα ἐπελήθη. καὶ πῶς ἀποθνήσκειται ὁ θεὸς μετὰ τοῦ
ἀφρον(ε).

17 * καὶ ἐμίσησα συνὶ τῷ ζῶντι. ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ
ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὴν ἥλιον, ὅτι τὰ πάντα μα-
ταιότης καὶ θεωαίρεσις πνύματος.

18 * καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ μο-
χθῶ ὑπὸ τὴν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν πρὸς ἀνθρώπῳ τὰ γρη-
θιρῶ μετ' ἐμέ.

19 * καὶ τίς οἶδεν εἰ θεὸς ἐστὶ ἢ ἀφρων; καὶ εἰ ἐξουσιά-
(ε) ἐν παντί μόχθῳ μου, ᾧ ἐμόχθησα & ᾧ ἐθρισάμην
ὑπὸ τὴν ἥλιον, καὶ γέγονε τοῦτο ματαιότης.

20 * καὶ ἐπέσρεψα ἐγὼ & ἀποτάξααζ τῇ καρδίᾳ μου ἐπὶ
παντί μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὴν ἥλιον.

21 * ὅτι ἐστὶν ἀνθρώπ(ε) ὅτι μόχθ(ε) αὐτῶν ἐν θλίψει καὶ ἐν
γνώσει & ἐν δουρίᾳ. καὶ ἀνθρώπ(ε) ᾧ ὅχι ἐμόχθησεν ἐν
αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτῶν, καὶ γέγονε τοῦτο ματαιότης. καὶ
πονηρία μεγάλη

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO,

10 Et in omnibus quæ quæsierunt ex me magistri Zanzhedrin, non inibi ab eis solutionem sermonū, & nō prohibui cor meum ab omni
læticia Legis, quoniam fuit mihi inclinatio cordis mei exultans in sapientia quæ data erat mihi à Dño, præ omnibus filiis hominis, & lætatus
sum in ea ex omni labore meo: & hæc ipsa fuit pars mea bona quæ statuta sunt mihi ad accipiendū super eam præmium perfectum in seculo
venturo ex omni labore meo. 11 Et contemplatus sum ego in omnibus operibus meis quæ fecerant manus meæ, & in labore quem labora-
ueram ad faciendum: & ecce omnia vanitas & confractio spiritus, & nihil est reliqui in eis sub Sole in seculo hoc. 12 Et animaduerti ego
ad videndum sapientiam & commotionem regni, & intelligentiam: nam quæ vtilitas est viro ut oret post decretum regis & post vltionem,
cum ecce iam statutum sit super eum & factum sit ei? 13 Et vidi ego in spiritu prophetiæ, quod plus dignitatis sit sapientiæ, quàm stultitiæ, si-
cut excellentior est lux diei tenebris noctis. 14 Sapiens contemplatur in principio id quod futurum est in fine, & stultus in tenebris ambu-
lat: & cognoui etiam ego quod accidens vnū accidet omnibus illis. 15 Et dixi ego in corde meo, iuxta accidens stulti etiam mihi accidet, &
ad quidnam sapiens fui ego sic magis quàm ille? & locutus sum in corde meo, quod etiam hoc vanitas. 16 Nam non est memoria sapien-
tis cum stulto in seculo venturo, & post mortem viri id quod fuit iam in diebus eius, cum venerint dies qui futuri sunt post eum, omne in-
uenietur: & quomodo dicent filij hominis quod futurus sit finis iusti sicut finis peccatoris? 17 Et odi vitam malam, quia malum contra
me est, opus malū cōtra filios hominis in seculo hoc, quia omnia vanitas & confractio spiritus. 18 Et odi ego omnem laborem meum quæ la-
boravi sub Sole in seculo hoc, propterea quod relinquā eū Rehabghā filio meo qui veniet post me. 19 Et quis nouit an sapiēs erit an stultus
rex qui futurus est post me, & dominabitur in omni labore meo quæ laboravi, & in omni eo quod acquisiui in sapiētia mea sub Sole in se-
culo hoc, & obstupui in corde meo, & rursus dixi: Etiam hoc vanitas. 20 Et reuersus sum ego ut facerem desperare cor meum super omnem
labore quæ laboravi ad acquirendū, & quod sapiens fuerim ad præparandū sub Sole in seculo hoc. 21 Quia est vir cuius labor sit in sapien-
tia, & in intelligentia & in iustitia, & morietur absque liberis, & viro qui non laborauit in illo, dabit illud ut sit pars eius. Etiam hoc vanitas
& malum magnum.

22 * כִּי מִה־הוּא לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבִרְעִיוֹן לְבֹ
שֶׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :
23 * כִּי כָל־יְמֵיו מִכְּאָבִים וְכַעַס עֲנִינוֹ גַם־בְּלֵילָה
לֹא־שָׁכַב לְבֹ גַם־זֶה הֵבֵל הוּא :
24 * אֵין טוֹב בָּאָדָם שִׂיאֲכַל וְשִׂתְהוּרָאָה אֶת־נַפְשׁוֹ
טוֹב בַּעֲמָלוֹ גַם־זֶה רָאִיתִי אֲנִי כִי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא :
25 * כִּי מִי יֵאָכֵל וּמִי יִחַשׁ חוּץ מִמֶּנִּי :
26 * כִּי לְאָדָם שְׂטוֹב לִפְנֵי נֶתַן חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה
וְלִחְוֹטָא נֶתַן עֲנִין לְאַסָּף וּלְכָנוּס לֵתֵת לְטוֹב לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים גַם־זֶה הֵבֵל וְרַעוּרֵי רוּחַ :

ג

1 * לְכָל זְמַן וְעַתָּה לְכָל־חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם :
2 * עַתָּה לֵלְדֵת וְעַתָּה לָמוּת עַתָּה לִטְעַת וְעַתָּה לַעֲקוֹר נְטוּעַ :
3 * עַתָּה לְהָרוּג * וְעַתָּה לְרַפּוֹא *
4 * עַתָּה לְפָרוֹץ * וְעַתָּה לְבָנוֹר *
5 * עַתָּה לְכַבּוֹת * וְעַתָּה לְשָׁחוּק *
6 * עַתָּה סָפּוֹד * וְעַתָּה רִקּוֹד *
7 * עַתָּה לְחַשְׁלִיךְ אַבְנִים * וְעַתָּה כְּנוּס אַבְנִים *
8 * עַתָּה לְחִבּוּק * וְעַתָּה לְרַחֵק מִחֶבֶק *
9 * עַתָּה לְבִקֵּשׁ * וְעַתָּה לֹא־בֹד *
10 * עַתָּה לְשָׁמֹר * וְעַתָּה לְהַשְׁלִיךְ *
11 * עַתָּה לְקַדּוֹעַ * וְעַתָּה לְתַפּוֹר *
12 * עַתָּה לְחַשׁוֹת * וְעַתָּה לְדַבֵּר *
13 * עַתָּה לְאַהֵב * וְעַתָּה לְשֹׂנֵא *
14 * עַתָּה מִלְחָמָה * וְעַתָּה שְׁלוֹם *
15 * מִה־יִתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאֲשֶׁר הוּא עֹמֵל : * רִאִיתִי
16 * אֶת־הָעֲנִין אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם לְעֲנוּת בּוֹ :
17 * אֶת־הֵבֵל עָשָׂה יָפֶה בַּעֲתוֹ גַם־אֶת־הָעֵלֶם נָתַן
בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמָּצֵא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשִׂי
אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מִרָאשׁ וְעַד־סוֹף :

תרגום

22 * אַרְוִם מִה־הַנָּאָה אֵיךְ לְגַבֵּר בְּכָל־טְרַחָה וּבְחִבְרוֹת לִבָּבָה דְּהוּא טְרַח חֲחוּת שְׁמָשָׁא בְּעֵלְמָא הָרִין : 23 * אַרְוִם כָּל־יִזְמוּתֵי כְּאִיבִין וְהַקָּף
24 * לֵית דְּשִׁפּוּר בְּאִנְשָׁא אֱלֹהִין דִּיכָל וְיִשְׁתִּי וְיִחַזִּי יִתְּ נַפְשָׁה טַב קִרְס
כְּנִי אִנְשָׁא לְמַעַבְדַּי וְיִתְּ פְּקוּדֵי דִינִי וְלִמְחַד בְּאַרְחִין וְחִקְנִין קְדַמְוִהִין בְּגִין דִּינִי טַיִב לֵה מִן טְרַחָה אִף דִּין חֲוִית אִנְשָׁא דְּגַבֵּר דְּמַעְלָח בְּעֵלְמָא הָרִין מִן
יִתְּ דִּינִי הוּא : 25 * אַרְוִם מִן הוּא דִּיעֲסוּק בְּפִתְגָמֵי אֲוִרִיתָא וּמִן הוּא גְּבִירָא דִּיאִית לֵה חֲשָׁשָׁא מִן יוֹם דִּינָא רַבָּא דְּעֵתִיד לְמִיתִי בִּרְמִי :
26 * אַרְוִם לְאַנְשֵׁי דְּחִקְנִין עוֹבְדֵי קִדְּם יִי יִהְיֶה חֲכָמָא וּמַנְדַּע בְּעֵלְמָא הָרִין וְחִדּוּא עִם צְדִיקָא לְעֵלְמָא דִּיאִיתִי וּלְגַבֵּרָא חֲבִיבָא יִהְיֶה גִין בִּיש
לְמַכְנָשׁ מִמּוֹן וּלְמַעַבְדַּי קִנִּין סְגִי לְמִתְוִי מַחְנָסֵב מִנֵּה וְלִמְחַזִּי מַחֲבִיב לְגַבֵּר דְּשִׁפּוּר מִנֵּה קִדְּם יִי אִף דִּין הֵבֵל וּבְחִבְרוֹת רוּחָא :
1 * לְכָל גְּבִיר יִיתִי זְמַנָּא וְעַדנָא לְכָל עֲסָקָא חֲחוּת שְׁמָיָא : 2 * עַדִּין בְּחִיר לְמִילָד בְּנִין וְעַדִּין בְּחִיר לְקַטְלָא בְּנִין מִסְרִבִּין
3 * עַדִּין בְּחִיר לְמַנְצָב אֵילָן וְעַדִּין בְּחִיר לְשִׁרְשָׁא אֵילָן נָצִיב : 4 * עַדִּין בְּחִיר לְקַטְלָא בְּחִרְבָּא וְעַדִּין בְּחִיר לְאַסָּאָה שְׂכִיב מִרַע עַדִּין בְּחִיר
לְשִׁתְּרָא בְּנוֹנָא וְעַדִּין בְּחִיר לְמַכְנָשׁ חֲרַבָּא : 5 * עַדִּין בְּחִיר לְמַבְכִּי עַל שְׂכִיבָא וְעַדִּין בְּחִיר לְמַחְרִי בְּחוּכָא עַדִּין בְּחִיר לְמַסְפֵּר עַל קִטְלָא וְעַדִּין
בְּחִיר לְשִׁפְחָא בְּהִלּוּלָא : 6 * עַדִּין בְּחִיר לְפַקְחָא דְּגִזּוֹר אַבְנִין וְעַדִּין בְּחִיר לְמַעַבְדַּי אַבְנִין לְבְנִינָא עַדִּין בְּחִיר לְגַפְפָּא אַחְתָּא וְעַדִּין בְּחִיר לְרַחֲקָא
מִגַּפְפָּא : 7 * עַדִּין בְּחִיר לְחַבּוּעַ מִמוֹנָא וְעַדִּין בְּחִיר לְמִיבַר נְכֻסִיָּא עַדִּין בְּחִיר לְמִשְׁדַּר עֲסָקָא וְעַדִּין בְּחִיר לְמִשְׁדַּר עֲסָקָא בְּיָמָא כְּעַדִּין נַחֲשׁוּלָא רַבָּא :
8 * עַדִּין בְּחִיר לְמַבּוּעַ יִתְּ לְבוֹשָׁא וְעַדִּין בְּחִיר לְאַחְרָאָה בְּזִיעָא עַדִּין בְּחִיר לְמַשְׁחָק וְעַדִּין בְּחִיר לְמַלְלָא פִתְגָמֵי מַצּוּתָא : 9 * עַדִּין בְּחִיר לְרַחֲמוּמִי
חַד לְחִבְרָה וְעַדִּין בְּחִיר לְמַסְנִי לְגַבֵּר חֲבִיבָא עַדִּין בְּחִיר לְאַחְתָּא קִרְבָּא וְעַדִּין בְּחִיר לְמַעַבְדַּי שְׁלָמָא : 10 * מִה־מוֹתֵר אֵיךְ לְגַבֵּר פִּלַּח דְּדוּרָא טְרַח לְמַעַבְדַּי
אֲוִרִין וּלְמַכְנָשׁ מִמּוֹן אֲוִרִי מַסְחִנֵּעַ מִלְּעֵלָא : 11 * חֲוִית יִתְּ גִין אֲסוּרִין וּפְרַעֲנוּתָא דִּי יִהְיֶה יִי לְבְנֵי אִנְשָׁא דִּי אִנּוּן רְשִׁיעִין לְסַנְפוּתְהוֹן בַּה :
יִתְּ כָּלָא עֲבָד יִי שְׁפִיר בְּעַדְנָה אִף יִתְּ אִנְשֵׁי עֵלְמָא הָרִין מִסֵּר בְּלִבְיָהוֹן בְּגִין דְּלֵא יִהְיֶה וְיִחַדְעַל לְגַבֵּר מִן רִישָׁא מַה דְּעֵתִיד לְמַחְזִי בְּסוֹפָא :

* fit homini in omni labore eius & in ele-
ctione cordis eius quo ipse laborat sub Sole.

* Quoniam cuncti dies eius dolorum & ira
occupatio eius, et in nocte non dormit cor eius:
etiam hoc vanitas est.

* Non est bonum homini, nisi quod comedit
& quod bibit, & quod ostendet animæ suæ bo-
num in labore suo. etiam hoc vidi ego quod à
manu Dei est. * Quoniam quis comedit, &
quis bibit præter illum? * Quoniam homini
bono ante faciem eius dedit sapientiam, & cog-
nitionem & letitiam: & peccatori dedit occu-
pationem ut addat & ut congreget. ut tra-
dat bono ante faciem Dei. quoniam etiam hoc
vanitas & electio spiritus.

CAP. III.

Omibus tempus, & opportunitas omni rei
sub cælo. * Tempus pariendi, & tempus
moriendi: tempus plantandi, & tempus euell-
endi plantatum. * Tempus occidendi, &
tempus sanandi: tempus diruendi, & tempus
edificandi: * Tempus flendi, & tempus ri-
dendi: tempus plangendi, & tempus saltandi.
* Tempus iaciendi lapides, & tempus colli-
gendi lapides: tempus amplexandi, & tempus
longè fieri ab amplexu. * Tempus acquiren-
di, & tempus perdendi: tempus custodiendi,
& tempus abiiciendi.

* Tempus scindendi, & tempus consuendi:
tempus tacendi, & tempus loquendi.
* Tempus diligendi, & tempus odiendi: tem-
pus belli, & tempus pacis.

* Quæ abundantia facientis, in quibus ille
laborat?

* Vidi simul occupationem quam dedit Deus
filiis hominum ut occupentur in ea.

* Cuncta quæ fecit bona in tempore suo. &
simul seculum dedit in corde eorum, ut non in-
ueniat homo opus quod operatus est Deus ab
initio usque ad finem.

* γίνε) τὰ δυνάμει ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτῶν ἐν πο-
ταμῶν καρδίας αὐτῶν ὡς αὐτὸς μόχθει ὑπὸ τὴν ἥλιον.

* ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ
ἀπεισασμός αὐτῶν, καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρ-
δία αὐτῶν, καὶ γε τοῦτο ματαίότης ἐστίν.

* ὅτι ἐστὶν ἀβυσσὸς δυνάμει, εἰ μὴ ὁ φάγε) καὶ ὁ πί-
ναι, ὁ δὲ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀβυσσὸν ἐν μόχθῳ αὐτῶν. καὶ
γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

* ὅτι τίς φάγε) καὶ τίς πίεται παρέξ αὐτῶν;

* ὅτι τὰ δυνάμει τὰ ἀβυσσῶν πρὸς πρὸς αὐτῶν ἐ-
δωκε θάλασσαν ἐν γυνώσκει καὶ δὲ φρεσίν, καὶ τὰ ἀμαρταν-
όντι ἐδωκε ἀπεισασμόν, & πρὸς πρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ συναγα-
γεῖν. τοῦ δουλεύει τὰ ἀβυσσῶν πρὸς πρὸς αὐτῶν & Θεοῦ. ὅτι καὶ
γε τοῦτο ματαίότης καὶ ἀπεισασμός πνύματι.

γ.

* Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρὸς τὰ πᾶσι πράγμα-
τι ὑπὸ τὴν οὐρανόν. * καιρὸς τοῦ γενέσθαι καὶ καιρὸς τοῦ
ἀποθανεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ φυλάττειν, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλειν
τὸ πεφυτμένον. * καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ και-
ρὸς τοῦ ἰάσασθαι, καὶ καιρὸς τοῦ κατελεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ οἰκο-
δομεῖν. * καιρὸς τοῦ κλαύσαι & καιρὸς τοῦ γελάσαι,
καὶ καιρὸς τοῦ κόψασθαι & καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι.

* καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ λυγα-
γεῖν λίθους, καὶ καιρὸς τοῦ ἀελεῖν & καιρὸς τοῦ μακρυ-
νύσαι ἀπὸ ἀελημάτων.

* καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, και-
ρὸς τοῦ φυλάττειν καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν.

* καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν,
& καιρὸς τοῦ λαλεῖν. * καιρὸς τοῦ φιλεῖν καὶ καιρὸς τοῦ
μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης. * τίς πε-
ρίσσεια & ποιεῖν τὸ ἐν οἷς αὐτὸς μόχθει; * εἶδον σὺ τὸν

ἀπεισασμόν ὃν ἐδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν δυνάμει τοῦ
ἀπεισᾶσθαι ἐν αὐτῶν. * σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ
ἐν καιρῷ αὐτῶν. καὶ γε σὺ τὸν αἰῶνα ἐδωκεν ἐν καρδίᾳ
αὐτῶν, ὅπως μὴ ὄρῃ ὁ δυνάμει τὸ ποιεῖν ὃ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Etenim quæ utilitas est viro in omni labore suo & in confractio cordis sui, quo ille laborat sub Sole in seculo hoc? "Etenim omnes dies
eius molesti, & fortitudo indignationis negotiū eius: etiā noctu nō dormit præ solitudine cordis sui: etiā hoc vanitas est. "Nō est quod
pulchrū appareat in hoīe, nisi ut comedat & bibat, & videre faciat animā suā bona ante filios hominis, exequēdo mandata Dñi, & ambu-
lando in viis quæ rectæ sunt corā eo, ut benefiat ei ex labore suo: etiā hoc vidi ego quod vir qui prosperatur in seculo hoc, de manu Domini sit.

"Etenim quis est ille qui det operam verbis Legis, & quis ille vir cui sit sollicitudo de die iudicii magni qui venturus est, præter me?

"Etenim homini cuius opera recta sunt ante Dominum, dedit sapientiam & scientiam in seculo hoc, & letitiā cum iustis in seculo ven-
turo: & viro peccatori dedit negotia mala ad congregandam mammonam, & ad acervandam possessionem multam, ut auferatur ab eo, &
detur viro pulchriori ipso ante Dominum. etiam hoc vanitas & confractio spiritus.

CAP. III.

Omni viro veniet tempus, & opportunitas omni negotio sub cælo. * Tempus electum ad generandum filios, & tempus electum
ad occidendum filios nequam & irritantes: tempus electum ad plantandum arborem, & tempus electum ad euellendum arbore plan-
tatam. * Tempus idoneum ad occidendum gladio, & tempus idoneum ad curandū cubantē ægrotū: tempus idoneum ad diruendū edificium, & tempus
idoneum ad edificandū diruta. * Tempus idoneum ad lugendū super iacentē, & tempus idoneum ad letandum in lusu: tempus idoneum ad lamen-
tandū super occisum, & tempus idoneum ad plaudendū in letitia. * Tempus idoneum ad disiciendum cumulum lapidum, & tempus idoneum
ad congregandum lapides ad edificium: tempus idoneum ad amplexandum uxorem, & tempus idoneum ad elongandum ab amplexu.

* Tempus idoneum ad querendas diuitias, & tempus idoneum ad perdendas opes: tempus idoneum ad custodiendam rem, & tempus
idoneum ad effundendam rem in mare in tempore tempestatis magnæ.
* Tempus idoneum ad lacerandum vestimentum, & tempus idoneum ad consuendam scissuram: tempus idoneum ad tacendum, & tempus
idoneum ad eloquēda verba controuersæ. * Tempus idoneum ut vnus amet sociū suū, & tempus idoneum ut odio habeat virum peccatorē: tem-
pus idoneum ad incundum bellum, & tempus idoneum ad faciendam pacem. * Quid reliqui est viro seruienti qui laborat ad faciendum
thesauros, & ad congregandū mammonā, nisi adiuuetur desuper? * Vidi negotium castigationum, & vindictam quā dedit Dominus filiis
hominis qui sunt improbi ut affligantur in eo. * Vniuersum fecit Dominus pulchrum in tempore suo: etiam homines seculi huius tradi-
dit in corda ipsorum, ne innotescat viro à principio quid futurum sit in fine.

* Cognoui quod non est bonum in eis, nisi la-
tari & facere bonum in vita sua.

* Et omnis homo qui comedit & bibit &
videat bonum in omni labore suo, donum Dei est.

* Cognoui quod omnia quaecunque fecit Deus,
ipsa erunt in seculum: super ea non est addere,
& ab eis non est auferre. & Deus fecit ut ti-
meant à facie eius.

* Quod factum est iam est, & quaecunque
ut fierent iam fuerunt, & Deus quæret qui
persecutionem passus est.

* Et adhuc vidi sub Sole locum iudicij, illic
impius; & locum iustorum, illic impius.

* Dixi ego in corde meo: Simul iustum &
simul impium iudicabit Deus. quoniam tempus
omnium & in omni opere illic.

* Dixi ego in corde meo, de loquela filiorum
hominis. quoniam discernet eos Deus, & ut
ostendat quod ipsi bestie sunt.

* Et eis occursum filiorum hominis, & oc-
cursum bestie, occursum unus eis. sicut mors
huius, sic mors istius: & spiritus vnus omni-
bus: & quid amplius habuit homo præter be-
stiam? nihil. quoniam cuncta vanitas.

* Omnia pergunt ad locum vnum, omnia
facta sunt ex puluere, & omnia conuertuntur
in puluerem.

* Et quis nouit spiritum filiorum hominis,
si ascendit ipse sursum? & spiritum bestie si
descendit ipse deorsum in terram?

* Et vidi quod non est bonum nisi quod la-
tabitur homo in operibus suis, quoniam hoc pars
eius. quoniam quis ducet eum ut videat in quo
utique fiat post eum?

CAP. IIII.

ET versus sum ego & vidi cunctas calum-
nias quæ geruntur sub Sole. et ecce lachry-
ma calumnias patientium, & non est eis conso-
lator: et à manu calumniantium eos fortitudo,
& non est eis consolator.

12 * ἔγνω ὅτι οὐκ ἔστι ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς εἰ μὴ τὸ διφραγεῖν
13 τὸν πότον καὶ τὸ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ. * καὶ ἰεπεὶ
ἀνθρώπος οὗ φάλε) ἐπίεται καὶ ἰδὲ ἀγαθὸν ἐν παντί μό-
14 χθω αὐτοῦ, δόμα θεοῦ ἐστίν. * ἔγνω ὅτι πᾶσι ὅσα ἐ-
ποίησεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῶν οὐκ ἔστι
ᾠθεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔστι ἀφελῆναι. καὶ ὁ θεὸς ἐ-
ποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν διὰ τὸ ᾠθεῖν αὐτοῦ.

15 * τὸ γινώσκον ἡδὲ ἐστὶ, καὶ ὅσα τὸ γινώσκον ἡδὲ γέγονε,
καὶ ὁ θεὸς ζητῇ τὸν διωκόμενον.

16 * καὶ ἐτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τὸ κλίμα, καὶ ὁ ἀ-
σεβὴς, καὶ τόπον τῶν δικαίων, καὶ ὁ ἀσεβὴς.

17 * εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου· σὺ τὸν δίκαιον καὶ τὸν
ἀσεβὴ καὶ ὁ θεός· ὅτι καιρὸς τῶν πάντων πρᾶγμα ἐστὶ τὸ
18 παντὶ τῶ ποιήματι ἐκεῖ. * εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου,
καὶ λαλιᾶς τῶν ἡγῶν τῶ ἀνθρώπου· ὅτι διακρίνει αὐτοῦ
ὁ θεός, καὶ τὸ δειξάιναι ὅτι αὐτοῖς κτλήν ἐστί.

19 * καὶ γε αὐτοῖς συνάντημα ἡγῶν τῶ ἀνθρώπου, καὶ συ-
νάντημα τῶ κτλήν, συνάντημα ἐν αὐτοῖς. ὡς ὁ θάνα-
τος τοῦ οὕτως ὁ θάνατος τοῦτου. & πνῆμα ἐν τοῖς πᾶ-
σι, καὶ τί ἐπερίσδυσεν ὁ ἀνθρώπος τὸ κτλήν; &
20 δὲν. ὅτι τὰ πᾶσι ματαίότης. * τὰ πᾶσι πρὸς ἐ-
ταίς ἑκόντα, τὰ πᾶσι ἐχέοντα διὰ τὸ εἶδος, & τὰ πᾶ-
σι τῶ πρὸς ἐταίς τὸν χουῦ.

21 * καὶ τίς οἶδε τὸ πνῆμα ἡγῶν τῶ ἀνθρώπου, εἰ ἀναβαίνει
αὐτὸ ἀνω, καὶ τὸ πνῆμα τῶ κτλήν εἰ κατὰβαίνει αὐτὸ
κάτω εἰς τὴν γῆν; * καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστι ἀγαθὸν
εἰ μὴ ὁ διφραγεῖν τὴν αἰῶνα ἀνθρώπου ἐν ποιήματι αὐτοῦ,
ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ. ὅτι τίς ἀξίαι αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἀν-
τὶνται μετ' αὐτόν;

δ.

1 * Καὶ ἐπέσρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον συμπάσας τὰς συκο-
φαντίας τὰς γινόμενας ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδοὺ δάκρυον
τῶν συκοφαντιζομένων, καὶ οὐκ ἔστι αὐτοῖς ὁ ᾠθεῖν καλῶν,
καὶ διὰ τὸ χειρὸς συκοφαντιζομένων αὐτοῖς ἰχίς, καὶ οὐκ ἔστι
αὐτοῖς ᾠθεῖν καλῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Cognoui quod non est bonum in illis, in filiis inquam hominis, nisi ut deleantur in delectatione Legis, & faciant bonum in die-
bus vite suæ. "Et etiam omnis homo ut comedat & bibat & videat bonum in diebus suis, & hereditate tradat filiis suis in tempore
mortis suæ omnem laborem suum: donum quod datū est ei, à facie Dñi est. "Cognoui in spiritu prophetiæ quod omne quod faciet Dominus
in seculo inter bonum & malum, id erit in seculo. super ipsum non est facultas cuiquam addere, & ex eo non est facultas alicui detrahere:
& in tempore quo veniet ultio in seculo, Dominus ipse est qui fecit, ut timeant filii hominis à conspectu eius. "Id quod fuit ab ini-
tio, id ipsum iam est quod venit, & id quod futurum est ut fiat in fine dierum, id iam fuit, & in die iudicij magni futurum est ut Dominus
requirat obsecrum & pauperem de manibus improbi qui persecutus fuerit eum.

"Et adhuc vidi sub Sole in seculo hoc locum domus iudicij; in quo iudices mendacij condemnant innocentem, ut exeat reus in iu-
dicio suo, & locum, in quo inuenitur vir innocens; ibidem inuenitur vir peccator, ut imperet ei propter peccata generationis malæ. "Dixi
ego in corde meo, Innocentē & peccatorem iudicabit Dñs in die iudicij magni, quoniam tempus præfinitum est omni causæ: & propter omne
opus quod fecerint in seculo hoc iudicabuntur ibi. "Dixi ego in corde meo super causam filiorum hominis quod venient super eos percuf-
siones & morbi mali ad tentandum eos & ad probandum eos. hæc fecit Dominus ut videat: si reuertentur ad penitentiam, dimittetur illis & sa-
nabuntur. Sed improbi qui ut iumentum non conuertuntur, propterea illi arguuntur nocendo eis. "Quoniam euentus hominis
& euentus iumentum, euentus vnus omnibus illis. & ecce quemadmodum moritur iumentum, sic moritur is qui non conuertitur ad pe-
nitentiam ante mortem suam, & spiraculum spiritus vtriusque simul iudicabitur in omni negotio: & residuum viri præ iumen-
to non est quicquam inter vtrumque, nisi domus sepulchri, quia omnia vanitas. "Omnia eunt ad locum vnum: omnes habitatores se-
culi creati sunt ex puluere: & quando mortui fuerint omnes illi futuri sunt ut conuertantur in puluerem.

"Et quis sapiēs qui nouit an spiritus animæ filiorum hominis ascendat ipse supra firmamentum, & spiritus animæ iumentum descendat ipse
subtus terram? "Et vidi quod non est melius in seculo hoc, quam ut gaudeat homo in operibus suis bonis, & comedat & bibat & bene-
habeat cor eius: namque hæc est pars eius bona in seculo hoc ad acquirendum in ea seculum venturum: nam quis est ille qui introduce-
tum ad videndum id quod futurum est ut fiat post eum?

CAP. IIII.

ET redij ego & vidi omnes calumnias quæ factæ sunt iustis qui opprimuntur in seculo hoc sub Sole à manu oppressorum ipsorum,
& non est qui loquatur illis consolationes, & non est qui vindicet eos de manu molestantium eos in fortitudine manus & in virtute,
& non est qui consoletur eos.

* וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים שֶׁכָּבַר מֵתוֹ מִן־הַחַיִּים
 אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עַד־נָוֶה :
 * וְטוֹב מִשְׁנִיָּהֶם אֶת־אֲשֶׁר־עָרֵן לֹא־הָיָה אֲשֶׁר־לֹא
 רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר־נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ :
 * וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֵמֶל וְאֶת־כָּל־כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה
 כִּי־הָיָה קִנְיָת־אִישׁ מִרְעֵהוּ גַם־זֶה הִבֵּל וְרַעוּת רוּחַ :
 * הַבְּסִיל חִבֵּק אֶת־יָדָיו וְאָכַל אֶת־בִּשְׁרוֹ :
 * טוֹב מִלֹּא כֶּף־נַחַת מִמֶּלֶאכֶם עֲמֵל וְרַעוּת רוּחַ :
 * וְשִׁבַּתִּי אֲנִי וְאֶרְאֶה הִבֵּל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ :
 * יֵשׁ אַחֵר וְאִין שְׁנֵי גַם־בֶּן וְאִחַ אִין־לוֹ וְאִין קֵץ
 לְכָל־עֲמָלוֹ גַם־עֵינָיו לֹא־תִשְׁבַּע עֶשֶׂר וְלִמִּי אֲנִי
 עֵמֶל וּמַחְסֹר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַם־זֶה הִבֵּל וְעֲנִין
 רַע הוּא :
 * טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ־לָהֶם שֶׁכָּר
 טוֹב בְּעֲמָלָם :
 * כִּי אִם יִפְּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד
 שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לִהְקִימוֹ :
 * גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחֵם לָהֶם וְלָאֶחָד אִין
 יִחָם :
 * וְאִם יִתְקַפּוּ הָאֶחָד חֲשָׁנִים יַעֲמִדוּ נִגְדּוֹ וְהַחוּט
 הַמִּשְׁלָשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק :
 * טוֹב יֶלֶד מִסֶּכֶן וְחֶכֶם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל אֲשֶׁר
 לֹא־יָדַע לְהִזְהָר עוֹד :
 * כִּי־מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ כִּי־גַם בְּמַלְכוּתוֹ
 נוֹלַד רֶשַׁע :
 * רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַחַיִּים הַמְּהַלְכִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
 עִם הַיֶּלֶד הַשְּׁנֵי אֲשֶׁר יַעֲמִד תַּחְתָּיו :

* Et laudaui magis mortuos quam vi-
 uentes, & feliciorum utroque iudicaui,
 * qui necdum natus est, nec vidit mala
 quæ sub Sole fiunt.
 * Rursum contemplatus sum omnes la-
 bores hominum, & industrias animaduer-
 ti patere inuidiæ proximi. & in hoc ergo
 B vanitas, & cura superflua est.
 * Stultus complicat manus suas, & co-
 medit carnes suas, dicens:
 * Melius est pugillus cum requie, quam
 plena utraque manus cum labore & affli-
 ctione animi.
 * Considerans repperi & aliam vanita-
 tem sub Sole.
 * Vnus est, & secundum non habet, nō
 filium, non fratrem, & tamē laborare non
 cessat, nec fatiantur oculi eius diuitiis, nec
 recogitat, dicens: Cui laboro, & fraudo a-
 C nimam meam bonis? In hoc quoque vani-
 tas est & afflictio pessima.
 * Melius est ergo duos esse simul, quam
 vnum: habent enim emolumentum so-
 cietatis suæ.
 * Si vnus ceciderit, ab altero fulciatur.
 Væ soli, quia cū ceciderit, nō habet sub-
 leuantem se.
 * Et si dormierint duo, fouebuntur mu-
 tuo. vnus quomodo calefiat?
 * Et si quispiam præualuerit contra v-
 num, duo resistent ei. Funiculus triplex
 difficilè rumpitur.
 * Melior est puer pauper & sapiens re-
 D ge sene & stulto, qui nescit præuidere in
 posterum.
 * Quòd de carcere catenisque inter-
 dum quis egrediatur ad regnum, & alius
 natus in regno inopia consumatur.
 * Vidi cunctos viuentes qui ambulant
 sub Sole cū adolescente secundo qui con-
 surget pro eo.

תרגום

* וְשִׁבַּחְתִּי אֶת־הַמֵּתִים מִכָּבֶד מִתּוֹ מִן־הַחַיִּים
 וְשִׁבַּחְתִּי אֶת־הַחַיִּים מִדֶּעַד כֵּעֵן לֹא־הָיָה אֲשֶׁר־לֹא
 רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר־נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ :
 * וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֵמֶל וְאֶת־כָּל־כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה
 כִּי־הָיָה קִנְיָת־אִישׁ מִרְעֵהוּ גַם־זֶה הִבֵּל וְרַעוּת רוּחַ :
 * הַבְּסִיל חִבֵּק אֶת־יָדָיו וְאָכַל אֶת־בִּשְׁרוֹ :
 * טוֹב מִלֹּא כֶּף־נַחַת מִמֶּלֶאכֶם עֲמֵל וְרַעוּת רוּחַ :
 * וְשִׁבַּתִּי אֲנִי וְאֶרְאֶה הִבֵּל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ :
 * יֵשׁ אַחֵר וְאִין שְׁנֵי גַם־בֶּן וְאִחַ אִין־לוֹ וְאִין קֵץ
 לְכָל־עֲמָלוֹ גַם־עֵינָיו לֹא־תִשְׁבַּע עֶשֶׂר וְלִמִּי אֲנִי
 עֵמֶל וּמַחְסֹר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַם־זֶה הִבֵּל וְעֲנִין
 רַע הוּא :
 * טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ־לָהֶם שֶׁכָּר
 טוֹב בְּעֲמָלָם :
 * כִּי אִם יִפְּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד
 שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לִהְקִימוֹ :
 * גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחֵם לָהֶם וְלָאֶחָד אִין
 יִחָם :
 * וְאִם יִתְקַפּוּ הָאֶחָד חֲשָׁנִים יַעֲמִדוּ נִגְדּוֹ וְהַחוּט
 הַמִּשְׁלָשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק :
 * טוֹב יֶלֶד מִסֶּכֶן וְחֶכֶם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל אֲשֶׁר
 לֹא־יָדַע לְהִזְהָר עוֹד :
 * כִּי־מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ כִּי־גַם בְּמַלְכוּתוֹ
 נוֹלַד רֶשַׁע :
 * רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַחַיִּים הַמְּהַלְכִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
 עִם הַיֶּלֶד הַשְּׁנֵי אֲשֶׁר יַעֲמִד תַּחְתָּיו :

¹ Et laudaui ego simul mortuos qui iam mor-
tui sunt super viuentes, quicunque ipsi viuunt
usque nunc.

² Et bonus super duos istos quicunque non-
dum natus est, qui non vidit simul opus malum
quod factum est sub Sole.

³ Et vidi ego omnem laborem, & omnem
fortitudinem operis. quoniam hoc zelus viri ab
amico suo. & hoc vanitas & electio spiritus.

⁴ Stultus complicauit manus suas, & come-
dit carnes suas.

⁵ Bonum repletio pugilli quietis super reple-
tiones duorum pugillorum laboris & electionis
spiritus.

⁶ Et conuersus sum ego & vidi vanitatem
sub Sole.

⁷ Est unus & non est secundus, & filius
& frater non est ei. & non est finis omni labo-
ri suo. & oculus eius non repletur diuitiis. Et
cui ego laboro, & fraudo animam meam à bo-
nitate? & hoc vanitas & occupatio mala est.

⁸ Boni duo super vnum, quibus est eis mer-
ces bona in labore eorum.

⁹ Quoniam si ceciderint, unus eriget parti-
cipem suum. & vtriusque uni cum ceciderit, &
non fuerit secundus ut erigat eum: & si dor-
mierint duo, & calor eis, & unus quomodo
calefiet?

¹⁰ Et si victus fuerit unus, duo stabunt con-
tra eum, & funiculus triplex non citò rum-
petur.

¹¹ Et bonus puer pauper & sapiens super re-
gem senem & stultum, qui non nouit precauere
vultu.

¹² Quoniam de domo vinculorum exhibit ad
regnum. quoniam & in regno suo natus est
pauper.

¹³ Vidi cunctos viuentes qui ambulant sub
Sole, cum adolescente secundo, qui resurget
pro eo.

¹ καὶ ἐπὶ ἤνεκα ἐγὼ ζῶντες ὅντι τεθνηκότας ὅντι ἤδη ἀπο-
θανόντας ὑπὲρ ὅντων ζῶντων, ὅτι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως ἔνυν.

² καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ ὅντων δύο τούτοις ὅστις οὐ πῶς ἐχθρὸς
ὅς ὅτι εἶδε ζῶν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὴν ἥλιον.

³ καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαντα τὸν μόχθον, καὶ σύμπασαν
δυσχρίαν τοῦ ποιήματος. ὅτι αὐτὸς ζῆλος δυσχρὸς ἀπὸ τοῦ ἐ-
ταίρου αὐτοῦ. καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης καὶ ἀεργαίσεις πνύ-
ματῶ.

⁴ ἄφρων περιέλαβεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ, & ἔφαγε τὰς
σάρκας αὐτοῦ.

⁵ ἀγαθὸν πληρώμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώ-
ματῶ δύο δρακῶν μόχθου καὶ ἀεργαίσεως πνύματος.

⁶ & ἐπέσρεψα ἐλὼν & εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὴν ἥλιον.

⁷ ἔστιν εἷς καὶ ὅτι ἐστὶ δεύτερος. καὶ γὰρ ὁὗτος καὶ ἡ ἀδελ-
φὸς ὅτι ἐστὶν αὐτῶν. καὶ ὅτι ἐστὶ περισσὸς πᾶσι παντὶ μόχ-
θῳ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὁ φθάλμος αὐτοῦ ὅτι ἐμπιμπλάται
πλοῦτος. καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ καὶ σείσω τὴν ψυχὴν
μου ἀπὸ ἀγαθοσύνης. καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης καὶ περι-
σπασμὸς πονηρὸς ἐστίν.

⁸ ἀγαθοὶ & δύο ὑπὲρ τὴν εἴα. οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν.

⁹ ὅτι ἐὰν πέσωσιν, οἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ. & εἰ
αὐτῶν πᾶσι ἐάντι πέρση καὶ μὴ ἡ δεύτερος ἔξειρα αὐτὸν.

¹⁰ καὶ ἐὰν κοιμηθῶσιν & δύο καὶ θέρμη αὐτοῖς, & ὁ εἷς
πῶς θερμανθή;

¹¹ καὶ ἐὰν ἡ πικραταιωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο σήθῃ κατεναικῇ
αὐτοῦ, & ἀσπρῖον τὸ ἀντιτὸν ἐταχέως ἀποραγήσεται.

¹² καὶ ἀγαθὸς παῖς πρὸς τὸν πατέρα ὡς βασιλεὺς πρὸς
ἐντέρον, καὶ ἀφρονα ὅς ὅτι ἐγνώσκει ἀεργεῖν ἐπὶ.

¹³ ὅτι ἐξ οἴκου πάντων δεσμίων ἐξελεύσεται & βασιλεύ-
σαι. ὅτι καὶ γὰρ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐκλήθη πρὸς τὸν πατέρα.

¹⁴ εἶδον σύμπαντας ὅντων ζῶντων ὅντων περιπατοῦντας ὑ-
πὸ τὴν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὅς ὁ ἀσκήσας
δύτ' αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Et laudaui ego iacentes qui ecce iam mortui fuerunt, qui non viderunt ultionem quæ venit in seculum post mortem suam magis
quàm viuos qui vixerunt in molestia usque nunc.

² Et prestantior utriusque is est qui hætenus nondum fuit, nec creatus
est in mundo, quòd non viderit opera mala quæ facta sunt in mundo hoc sub Sole.

³ Et vidi ego omnem laborem & omnem
directionem operis quod fecerunt filij hominis, quòd sit æmulatio qua æmulatur vir sociu suu ad faciendum sicut ille: & etiam hoc vani-
tas est & contractio spiritus.

⁴ Stultus vadit & complicat manus suas in æstate & non vult laborare, & in hyeme comedit quic-
quid est ipsi, & etiam operimentum quod est super pellem carnis suæ. Melius est viro implementum volẽ vnus cibi in quiete animæ
& sine direptione & rapinis, quàm duæ volẽ plenæ cibo in direptione & rapinis.

⁵ Et redij ego & vidi vanitatem quæ decreta est vt
sit in seculo sub Sole.

⁶ Est vir vnicus, & non est secundus præter eum, neque etiam filium neque fratrem habet ad hæreditandum
facultates eius, & non est finis omnibus laboribus eius: etiam oculus eius nõ potest satiari diuitiis: nec dicit in corde suo: Ad quidnam ego
laboro & defraudo animam meam bonis? etiam hoc vanitas & negotium malum est.

⁷ Meliores sunt duo iusti in generatione,
quàm vnus, quia est illis merces bona in seculo venturo in laboribus suis, quos laborauerunt ad sustentandum generationem suam.

⁸ Nam si ceciderit vnus ex eis super lectum & cubauerit ægrotans, alter surgere faciet socium suum oratione sua. & si vnus innocens
solus fuerit in generatione sua, in tempore quo deciderit super lectum & cubabit ægrotans, non erit illi in generatione sua socius secundus
ad orandum super eum: sed in puritate sua surget ex ægitudine sua.

⁹ Et etiam si dormierint duo, vir & vxor eius, & calor eis erit
in hyeme: sed vnus quomodo calefiet?

¹⁰ Et si surrexerit vir improbus & robustus in generatione, & opera eius corrupta, &
& quantò congruentius tres iusti qui fuerint in generatione, & pax inter eos, sicut catena quæ contorta est ternis funibus, quæ non festi-
nanter conuelleretur.

¹¹ Maior est qui est pauper, & inest in eo spiritus sapientia ab-ante Dominum, quàm rex senex &
stultus: & vltra hæc non est cognitio vt admoneatur amplius.

¹² Etenim de domo vinculorum exiit & regnavit super
terram: etenim in diebus regni sui factus est pauper in seculo.

¹³ Vidi omnes viuentes qui ambulant sub Sole cum puero
secundo qui surrexerit & regnarit in loco hæreditatis suæ.

16 * אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם
האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הכל ורעיון
רוח: 17 * שמור דגלך כאשר תלך אל בית האלהים
וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים
לעשות רע:

ח
1 * אל תבהל על פיד ולבך אל ימהר להוציא
דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על
הארץ על כן יהיודברך מעטים:

2 * כי בא החלום ברכ ענין וקול כסיל ברכ דברים:
3 * כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו
כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם:

4 * טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם:

5 * אל תתן את פיד לחטיא ארץ בשוך ואל
תאמר לפני המלאך כי שגגתי היא למר יקצף
האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך:

6 * כי ברכ חלמות ובהלים ודברים הרבה כי את
האלהים ירא:

7 * אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה
אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר
וגבהים עליהם:

8 * ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבר:

9 * אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא
תבואה גם זה הבל:

10 * ברבור הטובה רבו אוכלי ומוזב בשרון
לבעליה כי אם ראית עיניו:

11 * מתוקה שנת העבר אם מעט ואם הרבה יאכל
והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון:

16 * Infinitus numerus est populi omnium
qui fuerunt ante eum, & qui postea futuri
sunt, non lætabuntur in eo. sed & hoc va-
nitas & afflictio spiritus. 17 * Custodi pe-
dem tuam ingrediens domum Dei, & ap-
propinqua ut audias. Multo enim melior
est obedientia, quam stultorum victimæ,
qui nesciunt quid faciunt mali.

CAP. V.

1 * NE temerè quid loquaris, neque cor tuum
fit velox ad proferendum sermonem
coram Deo. Deus enim in cælo, & tu su-
per terrâ: idcirco sint pauci sermones tui.

2 * Multas curas sequuntur somnia, & in
multis sermonibus inuenietur stultitia.

3 * Si quid vouisti Deo, ne moreris red-
dere. Displicet enim Deo infidelis & stul-
ta promissio. sed quodcunque uoueris redde.

4 * Multoque melius est non vouere, quam
post votum promissa non reddere.

5 * Ne dederis os tuum ut peccare facias
carnem tuam, neque dicas coram angelo,
Non est prouidentia, ne fortè iratus Deus
contra sermones tuos dissipet cuncta ope-
ra manuum tuarum. 6 * Vbi multa sunt

somnia, plurimæ sunt vanitates & sermo-
nes innumerari. Tu verò Deum time.

7 * Si videris calumnias egenorum & vio-
lenta iudicia, & subuerti iustitiam in pro-
uincia, non mireris super hoc negotio, quia
excelfo excelsior est alius, & super hos quo-
que eminentiores sunt alij: 8 * Et insu-
per vniuersæ terræ rex imperat seruienti.

9 * Auarus non implebitur pecunia; &
Cui amat diuitias, fructum non capiet ex
eis: & hoc ergo vanitas.

10 * Vbi multæ sunt opes, multi qui come-
dunt eas. Et quid prodest possessori, nisi
quod cernit diuitias oculis suis?

11 * Dulcis est somnus operanti siue parû
siue multum comedat, saturitas autem di-
uitis non finit eum dormire.

תרגום

16 * לית סוף לכל עמא דהוה קדמיהון אף לכתראי לא יחרון בה ארי אף דין הכל ויחבירו רוחא: 17 * אנת בר נש טר רגלך בעדן דחיל
לכור מקדשא לצלאה דלא תהך תמן מלא חובין קדם וי עד לא תחוב ויחתי מקרב ית ארנך לקבל אלפן אוריתא מן כהנא ויכמיא ולא
הוה כספשיא דמקרבין קרפנא על חוביהון ולא תיבין מן עובדין בישין דאחידין בידיהון וליחיהו מתקבל ברענא ארום ליתיהון ויעין
למעבר בהון בין טב ובין כיש: ח * לא תבהל על מימרך לשבשא ית מלי פסך ולבך לא יוחי לאפקא ממלל בעדן דאת מצלי קדם
וי ארום וי שלט על כל עלמא ויחב על כרסי יקרא בשמי מרומא ואנת יחב על ארעא בגין כן יהוה מלי פסך קרלין: 2 * ארום היכמא דייחתי
חלמא על הררהי לבא בסגיאות גונין אף כרן קל שטיא בסגיאות פתגמין בטלין: 3 * בעדן דתדר נדרא קדם וי לא תעכב לשלמותה ארום
בגין כן לית רענא מן קדם וי כספשיא מן בגלל דמעכבין נדריהון ואנת ית דיר תנדר שלם: 4 * טב לך די לא תנדר מדתנדר ולא תשלם:
לא תנבל ית מימר פסך למגרם דין גהנם עלוי בשך וביום דינא רבא לא תפל למימר קדם מלאכא אכזרא דרדי כן ארום שלומא היא
למה דן ויחגר רגזא דיי על כל מלך דאתאמר בגנותא ויחבל ית עובדי ירך: 6 * ארום בסגיאות חלמין דנביאי שקרא ויחבלין דבעלי חרשין
ויחלין סגיאין דרשיעיא לא תהימן ארום ית חכימא תהי משמש ומנהון תתבע אלפנא וסן קדם וי תהי דחל: 7 * אין אניסות מספנא וגלא ודין
דאקתא חחמי בקרתא לא תחמה בלך איכרן רעותא דיי על כל אלן ארום אלהא אדיר על שמי מרומא נטר עובדי בני אנשא בין טב לכיש
וסן קדמוי משחליחין גברין גיחנין ויחפין למרדי ברשיעיא וימהויהון מתמנן רבנין עליהון: 8 * ומותר שבח פלחנות ארעא על-
עבר משחעבר: 9 * גבר חגר די ירחם למכנש ממון לא ישבע למעבר כסף וסן די ירחם למכנש ממון יחיר לית לה שבח לעלמא דאחי אן לא
יעבר מנה צדקתא בדיל דלית לה אגר עלל למיכל אף דין הכל: 10 * כד סגיא טיבותא בעלמא סגיאן אף בני אנשא דייכלונה ומה-
תנא אית למרה דיצברנה אן לא יעבר מנה טיבותא בגין דייחתי לעלמא דאחי יחבית אגריתא בעינוהי: 11 * כסמת דמכת גברא די-
פלח למרי עלמא ואית לה נוחא על בית קבורתה אן זערת שנין יחי אן סגיאות שנין בחר דפלח למרי עלמא תרו לעלמא דאחי אגר
עובדי ודיי יחסן ויחכמת אוריתא דיי לגבר עתיר כחכמתא היכמא דמעסק בה בעלמא תרו ואשתדל באלפנא כרן תנוח עלוהי בבית קבורתה
ולא תשקנה בלחודותי היכמא דלא שבקת אתתא לגברה בלחודותי דמכא:

* Non est finis omni populo omnibus quicum-
que fuerunt ante eos. & ultimi non letabun-
tur in eo: quoniam & hoc vanitas & electio
spiritus. * Custodi pedem tuum in quo uti-
que ambulaueris in domum Dei. & propè ut
audias super donum stultorū sacrificium tuum:
quoniam non sunt scientes facere bonum.

CAP. V.

NE festines in ore tuo: & cor tuum ne pro-
peret efferre sermonem ante faciem Dei:
quoniam Deus in cælo sursum, & tu super ter-
ram. idcirco sint sermones tui pauci.

* Quoniam aduenit insomnium in multitu-
dine tentationis, & vox stulti in multitudi-
ne sermonum. * Quodcumque uoueris

votum Deo, ne moreris ut reddas illud: quoniā
non est voluntas in stultis. tu igitur quaecumque
uoueris redde. * Bonum non uouere te,

quā uouisse te & non reddere.

* Ne dederis os tuum ut peccare facias car-
nem tuam, et ne dixeris ante faciem Dei, Quod
ignorantia est: ne irascatur Deus super uocem
tuam, & dissipet opera manuum tuarum.

* Quoniam in multitudine somniorum &
vanitatum & sermonum multorum: quoniam
simul Deum time. * Si calumniam pau-

peris, & rapinam iudicij & iustitiæ videris in
regione, ne mireris super re. quoniam excelsus
super excelsum custodiet, & excelsi super ipsos.

* Et abundantia terræ in omni est rex agri labo-
rati. * Diligens argentum non implebitur ar-
gento. Et quis dilexit in multitudine eius ger-

men? & hoc vanitas. * In multitudine bonitatis
multiplicati sunt comedentes eam. & quæ for-
tudo illi qui ab ea? Quoniam principium vi-

dendi oculi eius. * Dulcis somnus serui si parum,
et si multum comedet, & repleto ditari. non est
qui dimittat eum ut dormiat.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Non est finis omnis populi qui fuit ante illos: neque etiam posteriores letabuntur in eo: quia etiam hoc vanitas & cōfractio spiritus.
"Tu fili hominis custodi pedes tuos in tempore quo ieris in domū sanctuarij ad orandum, ne venias eō plenus peccatis ante Dominum
quoad conuertaris: & esto admouens aurem tuam ad excipiendam doctrinam Legis à Sacerdotibus & sapientibus, & ne fueris ut stulti
qui offerunt munus pro peccatis suis, & non conuertuntur ab operibus malis quæ apprehendunt manibus suis, & non est ipsum accep-
tum in beneplacito, quia ipsi nesciunt facere in eis inter bonum & malum.

CAP. V.

Non accelerabis super dictū tuum ut confundas eloquia oris tui, & cor tuū non festinabit proferre loquelam in tempore quo tu oras
ante Dñm: nāq; Dñs imperat super oēm mundū, & sedet super soliu gloriæ in cælis altissimis, & tu sedes super terrā: propterea erunt
verba oris tui modica. * Ecce enim quēadmodū venit somniū sup cogitationes cordis in multitudine negotiorū, sic etiā vox stulti in multi-
tudine verborū otiosorū. * In tēpore quo uoueris votū ante Dñm, ne tardes exoluere illud: quoniam propterea non est beneplacitum ante
Dñm in stultis q; differāt vota sua: & tu quod uoueris exoluito. * Melius est tibi ut nō uoueas, quā ut uoueas & nō exoluas. * Ne cōiicias
dictū oris tui ut causam adferas iudicij gehēne super carnē tuā, & in die iudicij magni nō poteris dicere ante angelum crudelē qui potesta-
tem exercebit in te quod ignorantia fuerat: ad quid nā roborabitur indignatio Dñi super oē eloquiū tuū quod dictū fuerit incōgruē, & cor-
rumpet opera manus tuæ? * Etenim in multitudine somniorū Prophetarū mēdacij, & vanitatibus auctorū incantationū, & loquelis multis
improbōrū nō credes: verū sapientibus ministrabis, & ex eis queres doctrinā, & à cōspectu Dñi timebis. * Si violentiā pauperis, & dire-
ptionem iudicij & iustitiæ videris in ciuitate, ne admireris in corde tuo; quomodo voluntas Domini sit super oīa hęc: quia Deus potens
super cēlos altissimos obseruat opera filiorū hominis tā bona quā mala: & à facie eius mittūt viri magnifici & robusti, ut potestate exer-
ceāt in improbos, & ut sint ppositi magistratus super eos. * Et excellentia laudis culturę terrę super oīa est, quod in tēpore quo rebellāt fi-
lii regni, & rex datur in villas à facie eorū, si nō est ipsi frumētū ad comedēdū, ipse idē rex viro culturā in agro faciētū seruiēs seruus efficitur.

* Vir negotiator qui amabit cōgregare diuitias, nō saturabitur cumulādo argenti: & qui amauerit cōgregare diuitias copiosiores, nō est ei
laus in seculo venturo, nisi fecerit ex eis eleemosynā: propterea q; nō est ei merces prouētus ad comedendum. etiam hoc vanitas. * Quādo
multiplicatur bonum in seculo, multiplicantur etiam filij hominum qui comedant illud: & quę utilitas est dño eius qui congregabit illud;
nisi fecerit ex eo bonum, ut videat in seculo venturo retributionem mercedis in oculis suis? * Suauis somnus viri qui colit Dñm mundi,
& est ei quies in domo sepulchri eius, siue paucos annos vixerit siue multos postquam seruauit dño mūdi in seculo hoc, ad seculū venturū
mercedē operū suarū hereditabit: & sapientia Legis Dñi erit viro diuiti in sapientia. ecce quēadmodū studuit in ea in seculo hoc, &
solicitus fuit in doctrina, sic requiescet super eum in domo sepulchri eius, & non deferet eum solum, quemadmodum non finit vxor vi-
rum suum ut dormiat solus.

16 * ὅκ ἐστὶ πειρασμός τῶ πᾶσι λαῶ τοῖς πασιν ὁ θεὸς ἐλέ-
νοντο ἐμπεροῦσιν αὐτῶν. καί γε οἱ ἔχατο, ὅκ ἀφραγθή-
θησαν ἐν αὐτῶ. ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ ἀφραγέσις
17 πνύματος. * Φύλαξαι τὴν πόδα σου ἐν ᾧ δὴ πορεύῃ
εἰς οἶκον θεοῦ. Ἐξῆς δ' ἀκέραιον ἐξ δόμα τῶν ἀφρόνων θυ-
σία σου ὅτι ὅκ εἰσὶν εἰδότες δ' ποιῆσαι κακόν.

Ε.

1 * Μὴ σπεύδεις ὑπὲρ νόμον σου. καὶ καρδία σου μὴ τα-
χύνεται τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸς ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.
ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ δύνει. καὶ σὺ ὑπὲρ τῆς γῆς, ὑπὲρ τοῦ-
τῶ ἐσῶσαι ὁ λόγοι σου ὀλίγοι.

2 * ὅτι ἀφραγνέει ἐνύπνιον ἐν πλήθει πειρασμοῦ, & φω-
νὴ ἀφραγνέει ἐν πλήθει λόγων. * κατὰ δὴ δόξῃ δὴ-
χίλῳ τῶ θεοῦ, μὴ χροίσῃς δ' ἀποδοῦναι αὐτῷ, ὅτι ὅκ ἐστὶ
δέλημα ἐν ἀφραγῇ, σὺ οὐκ ὅσα δόξῃ ἀποδοῖς.

3 * ἀλλὰ θὼν τὸ μὴ δόξαι αἰ σε ἢ τὸ δόξαι αἰ σε μὴ
ἀποδοῦναι. * μὴ δὴ τὸ νόμα σου δ' ἐξαμαρτεῖν

4 τῷ Λάρκα σου, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸς ἀνθρώπου δ' θεοῦ, ὅτι
ἀγνοία ἐστίν, ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ὑπὲρ φωνῇ σου, καὶ δια-
6 φθείρῃ τὰ ποιήματά σου. * ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων

7 ἐματαιότητων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν θεὸν φοβῇ.
8 * ἐδὴ συκοφαντῇ περὶ τοῦ ἀρεῖα γλῶσσαι καὶ
δικαιοσύνης ἰδῇ ἐν χάρα, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῶ πρᾶγμα-
9 τι. ὅτι ὁ ψηλὸς ἐπὶ δὴ ὁ ψηλοῦ φυλάξει καὶ ὁ ψηλοῦ ἐπὶ
10 αὐτοῖς. * καὶ περισσεύει γῆς ὑπὲρ πάντι ἐστὶ βασιλεὺς δ' ἄν-
11 ἄνθρωπος εἰργασμένου. * ἀλλὰ πᾶν δ' ἐργεῖον αὐτοῦ πληθύνει
(εἰ) δ' ἐργεῖον. καὶ τίς ἡγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶ γλῶσσαι
12 μα; καί γε τοῦτο ματαιότης. * ἐν πλήθει τ' ἀγαθού-
νης ἐπληθύνησαν ὁ ἐδόντες αὐτῷ. καὶ τίς δὴ δόξα τῶ
παρ' αὐτῶ; ὅτι δ' ἐργεῖον δ' ὀρθῶ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ.

11 * γλυκὺς ὁ πνύς δ' δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φα-
γεται, καὶ τῶ ἐμπληθύνει δ' πλουτῇ. ὅκ ἐστὶν ἀφίων
αὐτῶ δ' ὁ πνύς.

יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור
לבעליו לרעתו:

ואבד העשר ההוא בענין רע וחוליד בן ואין
בדומאומה:

כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא
ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו:

וגם זה רעה חולה כל עמל שבה בן ילדומה
יתרון לו שיעמל לרוח:

גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף:

הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול
ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת
השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי
הוא חלקו:

גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר
ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו
ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא:

כי לא הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים
מענה בשמחה לבו:

יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה
היא על האדם:

איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא
ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי
יאכלנו זה הכל וחלי רע הוא:

אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורבי
שיחיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם
קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:

כי בהכל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה:

¹² * Est & alia infirmitas pessima quam vidi sub Sole, Diuitiæ conseruatae in malum domini sui.

¹³ * Pereunt enim in afflictione pessima. generauit filium qui in summa egestate erit.

¹⁴ * Sicut egressus est nudus de vtero matris suæ, sic reuertetur, & nihil auferet secum de labore suo.

¹⁵ * Miserabilis prorsus infirmitas. Quomodo venit, sic reuertetur. Quid ergo prodest ei quod laborauit in ventum?

¹⁶ * Cunctis diebus vitæ suæ comedit in tenebris, & in curis multis, & in ærumna atque tristitia.

¹⁷ * Hoc itaque visum est mihi bonum, vt comedat quis & bibat, & fruatur lætitia ex labore suo quo laborauit ipse sub Sole numero dierum vitæ suæ quos dedit ei Deus: & hæc est pars illius.

¹⁸ * Et omni homini cui dedit Deus diuitias atque substantiam, potestatemque ei tribuit, vt comedat ex eis, & fruatur parte sua, & letetur de labore suo: hoc est donum Dei.

¹⁹ * Non enim satis recordabitur dierum vitæ suæ, eo quod Deus occupet delitiis cor eius.

CAP. VI.

¹ * Est & aliud malum quod vidi sub Sole, A & quidem frequens apud homines.

² * Vir cui dedit Deus diuitias & substantiam, & honorem, & nihil deest anime suæ ex omnibus quæ desiderat, nec tribuit ei potestatem Deus vt comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. hoc vanitas & magna miseria est.

³ * Si genuerit quispiam centum liberos, & vixerit multos annos & plures dies ætatis habuerit, & anima illius non vtatur bonis substantiæ suæ, sepulturaque careat, de hoc ego pronuncio quod melior illo sit abortiuus.

⁴ * Frustrâ enim venit & pergit ad tenebras, & obliuione delebitur nomen eius.

תרגום

¹² אית בישתא מרעיתא חמית בעלמא הון תחות שמשא ולית בה אסו גבר דיכנש עתרא ולא ועבד מנה מדעם טב לסוף יומיא ההוא עתרא נטר לה לאבאשא לה לעלמא דאתי: ¹³ והוא עתרא די ישיבק לברה בחר מוחה יהובד על דקנא לה בגין ביש ולא יתקיים בחרותי ביד ברה די יולד ולא אשתאר לה בידוי מדעם: ¹⁴ תיכמה די נפק ממעי אמה ערשתי בלא זכו ובלא מדעם טב כון יתוב למייל לבית קבורה חסר מן זכותא תיכמה די אתא לעלמא הון ומדעם אגר טב לא יקבל בטרחה לסוכרא עמה לעלמא דהוא אול:

¹⁵ ואף דא בישתא מרעיתא ולית לה אסו דכל קבל דאתא לעלמא הון כון יול לעלמא דאתי ומחר מוחר הוי לה די טרח לקבלת רוחא: ¹⁶ אף כל יומותי בחשוכא שרי בדיל דלחמיה בלחודותי טעם ונכסים סגי ובמרעין ורגין הון חיותי: ¹⁷ והא די חיותי אגא טבא הוא לבני אנשא ודשפיר להון למעבר בעלמא הון די יכלין וישתון מן טרחותהון בדיל דלא לאושטא ידא באניסא וחטוף ולמטר פחגמי אוריתא ולמחן עניי ואכסניא מן בגלל דיחיון טבא בכל טרחותהון די טרחו בעלמא הון תחות שמשא מנין יומי חיותי דגבר די יתב לה אלה ארום הוא חלקה: ¹⁸ אף כל אנשא דיחב לה יי עיתר ונכסין ואשליטה ויילמיכל מנה בעלמא הון ולמעבר מנה צדקתא ולקבלא יתאגר חלקה שלים לעלמא דאתי ולמברח בטרחה עם צדיקיא הא דא מתנא דאתיחבת לה מן קדם יי הוא: ¹⁹ ארום לא יומין סגיאין חיו אנש די ידבר ית יומי חיותי כמה מנהון עתידין למחוי טבין וכמה מנהון עתידין למחוי בישין מטול דלא אתמסר לבני אנשא ארום מן קדם יי אהגור עלוחי כמה יומין יסתגף וכמה יומין יחי בחרות לבה: ¹ אית בישתא רחזית בעלמא הון תחות שמשא ורביתא היא על בני אנשא: ² גבר דיחב לה יי עתר ויקר ונכסין וליתותי מתסר לנפשה מכל די יתריע ולא אשליטה יי על חובתה למטעם מנה אלה יסות בלא ולד ולא חס על קריבה לאחסנותה לה ארום אנתחה תהא מתנסבא לגבר חלוני ויחסננה ויכלנה כל דין גרמו לה חובותי דלא עבד מנה מדעם טב ואחתפך לה עתרה למחוי להבלו ולמרעא בישא: ³ אן יולד גבר מאה בנין ושנין סגיאין יחי ובשלטנותא ורבנותא חיו יתיון יומי חיותי ונפשה לא שבעת מן טיבותא דחות לה על דחס על עתרה ולא קנא מנה שמה טבא ואף בית קבורתא לא תהא מוקנא לה אמרת דטב מנה שלילא דלא חזא עלמא הון: ⁴ ארום בהכלו אתא לעלמא הון ובהכלו יול לעלמא דאתי ובחשך שמה מתחפין:

* Est infirmitas quam vidi sub Sole, diuitia seruata illi qui ab eis in malitiam eius, & peribunt diuitia eius: * Ille in occupatione mala, & genuit filium, & non est in manu eius quicquam. * Sicut egressus est de utero matris sue nudus reuertetur ut eat ut venit, & nihil accipiet in labore suo, ut eat in manu sua.

* Et hoc mala infirmitas. sicut enim aduenit, sic & abibit. & quæ abundantia eius qua laborat in ventum?

* Et cuncta dies eius in tenebris, et in luctu & indignatione multa, et infirmitate et ira.

* Ecce quod vidi ego bonum, quod est bonum comedere & bibere, & videre bonitatem in omni labore eius quo utique laborauerit sub Sole numerum dierum vite sue quos dedit ei Deus, quoniam hoc pars illius.

* Et omnis homo cui dedit ipsi Deus, diuitias & substantiam, & potestatem dedit ei ut comedat ab eo, & ut accipiat partem suam, et ut latetur in labore suo. hoc donum Dei est:

* Quoniam non multum recordabitur dierum vite sue, quoniam Deus occupat illum in letitia cordis eius.

CAP. VI.

Est malitia quam vidi sub Sole, & multa est apud homines. * Vir cui dabit ei Deus diuitias & substantiam & gloriam, et non est priuans animam eius ab omnibus quæ desiderabit. et non tribuet potestatem ei Deus ut comedat ex eo: quoniam vir extraneus comedet illud: & hoc vanitas & infirmitas mala est.

* Si genuerit vir centum, & annos plures viuet, & multitudo erunt dies annorum eius, & anima eius non replebitur à bonitate. & sepultura non fuit ei, dixi; Bonum super illum abortiuus.

* Quoniam in vanitate venit, et in tenebris pergit, & in tenebris nomen eius operietur.

* ἔστιν δὲ ῥωσία ἡ εἶδον ὑπὸ τὴν ἥλιον, πλεονεξία φύλας σόμην & τὰ παρ' αὐτῶν εἰς κακίαν αὐτῶν καὶ ἀπολείται ὁ πλοῦτος αὐτῶν. * ἐκεῖν & ἐν ἀεισπασμῷ πονηρῷ, καὶ ἐκλήνησεν ὅν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτῶν οὐδέν.

* καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν γυμνὸς ἐπιτρέψει τὸ πορνεύειν ὡς ἡκεῖ & οὐκ ἔστιν λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτῶν, ἵνα πορνεύῃ ἐν χειρὶ αὐτῶν. * καί γε τὸ πονηρὸν δὲ ῥωσία. ὥσπερ γὰρ παρεγγύετο, οὕτως καὶ ἀπαλῶσε. καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτῶν ἢ μοχθῆς εἰς δύνεμον;

* καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ δὲ ῥωσία, καὶ χόλω.

* ἰδοὺ ὁ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὃ ἐστὶν καλὸν τοῦ φαγεῖν καὶ ἔπειν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθὸν ὡς ἡκεῖ ἐν πᾶσι μόχθῳ αὐτῶν ὡς δὲ μοχθήσῃ ὑπὸ τὴν ἥλιον δειτμόν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν ὡς ἔδωκεν αὐτῶν ὁ θεός, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτῶν.

* καί γε πᾶς δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔδωκεν αὐτῶν ὁ θεός πλοῦτον καὶ ὑπαρχόντα, καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῶν, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτῶν, καὶ τὸν δὲ φρενὴν αὐτῶν ἐν μόχθῳ αὐτῶν. τὸ δόγμα θεοῦ ἐστίν. * ὅτι ἐπὶ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, ὅτι ὁ θεός ἀεισπασαὶ τὸν ἐν δὲ φρεσιν καὶ καρδίᾳ αὐτῶν.

5.

* Ἐστὶν πονηρία ἡ εἶδον ὑπὸ τὴν ἥλιον. καὶ πολλὴ ἔστιν ἀρετὴ τοῖς ἀνθρώποις.

* ἀνὴρ ὃς δώσει αὐτῶν ὁ θεός πλοῦτον καὶ ὑπαρχόντα, καὶ δόξαν καὶ οὐκ ἔστιν ὑπερῶν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμῶσι. καὶ οὐκ ἐξουσίαν αὐτῶν ὁ θεός τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῶν. ὅτι ἀνὴρ ἐκείνῳ φάσεται αὐτὸν, καί γε τὸ ματαιότης καὶ δὲ ῥωσία πονηρὰ ἐστίν.

* εἰ μὴ κληθήσῃ ἀνὴρ ἐκείνῳ, & ἐπὶ πολλὰ ζήσῃ, & πληθὺς ὁ πῦρ ἡμέρας ἐτῶν αὐτῶν, & ἡ ψυχὴ αὐτῶν οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγαθοσύνης. καί γε ταφὴν ἐκ ἐγγύετο αὐτῶν, εἴπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἐκτεῶμα.

* ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτῶν καλυφθήσεται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Est malus morbus quem vidi in seculo hoc sub Sole, & non est in eo sanitas: vir qui congregat diuitias, & non facit ex eis quicquid boni: in finem dierum ille sibi diuitias custodit ut contristent eum in seculum venturum. * Et illa diuitia quas relinquit filio suo post mortem suam peribunt, eo quod comparauerit eas negotio malo: & non permanebunt post illum in manu filii sui quæ genuit, nec residuum erit illi in manu eius quicquam. * Quemadmodum exiit de utero matris sue nudus absque merito & absque omni bono, sic reuertetur ad eundem in domum sepulture sue indigens merito, quemadmodum venit in seculo hoc, nequicquam mercedis bonæ excipiet in labore suo, ut tollat seculum in seculo ad quod ipse vadit. * Et etiam hic malus morbus cui nec sanitas est: quia omnino quemadmodum venit in seculo hoc, sic ibi ad seculum venturus: & quid reliqui est ei quod laborauerit ut reciperet vetum? * Etiam omnes dies suos in tenebris habitat ut panem suum solus degustet: & in furore multo & in egrotationibus & indignatione fuit vita eius. * Et ecce quod vidi ego bonum esse filiis hominum & pulchrum illis ut faciant in seculo hoc: ut comedant & bibant ex labore suo, ita ut non extendant manum in violentiam & rapinam, sed custodiant verba Legis, & ut misereantur pauperum & hospitum, ut propterea videant bonum in omni labore suo quo laborauerint in seculo hoc sub Sole numero dierum vite hominis quæ dederit ei Deus: etenim hæc pars eius est. * Etiam omnis homo cui dederit Dominus diuitias & facultates, & preposuerit ei Dominus, ut comedat ex eis in seculo hoc, & ut faciat ex eis elemosinam, & ut accipiat mercedem partis sue perfectam in seculo venturum; & ut letetur in labore suo cum iustis: ecce hoc donum quod datum est illi, à Domino est. * Etenim non dies multi vite hominis sunt ut recorderetur dierum vite sue quotnam ex eis futuri sint boni, & quotnam ex eis futuri sint mali, propterea quod non est traditum filio hominis: quia à Domino decretum est super eum quot diebus affligetur, & quot diebus viuet in gaudio cordis sui.

CAP. VI.

Est malum quod vidi sub Sole in seculo hoc, & magnum illud est super filios hominis. * Vir cui dedit Dominus diuitias & gloriam facultatum, & nihil deficit anime eius ex omnibus quæ voluit: sed non dedit potestatem ei Dominus ob peccatum suum ut gustaret ex eis: sed morietur absque liberis, & non misertus est proximi sui ut hæredem eum sibi constitueret: etenim vxor eius tradetur viro alieno, qui hæreditas eius & comedet ipsas: omnis huius rei causa peccata sua illi fuerunt, quod non fecerit ex illis quicquam boni, & conuersæ sunt ei diuitia: eius ut essent in vanitatem & in aegritudinem malam. * Si genuerit vir centum filios, & annos multos vixerit, & in imperio & magistratu totidē fuerint dies vite eius, & anima eius non satiata fuerit bono quod erat ei, eo quod abstinuit à diuitiis suis, & non acquisiuit ex illis nomen bonum, etiamque domus sepulture non fuerit preparata illi; dixi quod melior est eo abortiuus qui non vidit seculum hoc. * Etenim in vanitate venit in seculum hoc, & in vanitate ibi in seculum venturum, & in obscuritate nomen eius obuoluetur.

h H

גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה :
ואלו היה אלה שנים פעמים וטובה לא ראה
הלא אל מקום אחד הכל הולך :

כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא :
כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע
להלך נגד החיים :

טוב מראה עינים מהלך נפש גם זורח הבל
ורעות רוח :

מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוציא
אדם ולא יוכל לדין עם שהתקף ממנו :
כי יש דברים הרבה מרבים הבל

מה יותר לאדם :

כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימים
חיי הבל ויעשם בצל אשר מי יגיד לאדם מה
יהיה אחריו תחת השמש :

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו :
טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם והחיי יתן אל לבו :

טוב בעס משחוק כי ברע פנים ייטב לב :
לב חכמים בבית אבל ולב כסילים במחה :
טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים :

כי בקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל גם
זה הבל : כי העשק יחולל חכם ויאבד את לב
מתנה : טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך-

רוח מבנה רוח : אל תבהל ברוחך לבעוס כי בעס
בחק כסילים ינוח :

* Non vidit Solem, neque cognouit di-
stantiam boni & mali: * Etiam si duobus
millibus annis vixerit, & non fuerit per-
fruitus bonis. Nōne ad vnum locum pro-
perant omnia? * Omnis labor hominis in
ore eius, sed anima eius non implebitur.
* Quid habet amplius sapiens à stulto,
& quid pauper nisi vt pergat illuc vbi est
vita? * Melius est videre quod cupias, quàm
desiderare quod nescias. Sed & hoc vanitas
est, & præsumptio spiritus. * Qui futurus
est iam vocatum est nomen eius, & scitur
quod homo sit, & non possit contra for-
torem se in iudicio contendere.
* Verba sunt plurima, multamque in
disputando habentia vanitatem.

CAP. VII.

* Vid necesse est homini maiora se que-
rere, cum ignorat quid conducatur sibi
in vita sua numero dierum peregrinatio-
nis suæ, & tempore quod velut umbra pre-
terit? aut quis ei poterit indicare quid post
eum futurum sub Sole sit? * Melius est no-
men bonum, quàm vnguenta preciosa; &
dies mortis, die natiuitatis. * Melius est ire
ad domum luctus, quàm ad domum con-
uiuij. in illa enim finis cunctorum admo-
netur hominum, & viuens homo cogitat
quid futurum sit. * Melior est ira risu, quia
per tristitiam vultus corrigitur animus de-
linquētis. * Cor sapientium, vbi tristitia est;
& cor stultorum, vbi lætitia. * Melius est à
sapiente corripi, quàm stultorum adulatione
decipi. * Quia sicut sonitus spinarum arden-
tium sub olla, sic risus stulti. Sed & hoc vani-
tas. * Calumnia conturbat sapientem, &
perdet robur cordis eius. * Melior est finis
orationis, quàm principium. melior est pa-
tiens arrogante. * Ne sis velox ad irascen-
dum, quia ira in sinu stulti requiescit.

תרגום

ואף נחור אוריתא לא תמא ולא ידע ביוטב לביש ולמכתין בין עלמא הוון ובין עלם אחרון :
אלפין שנים ובאוריתא לא עסק ודינא וצדקתא לא עבר בשבועת מימרא דיוו דביום מותה נפשה נחתה לגהנם לאחר חרד כל חייבא אולין
תמן : כל טרחא דגברא כדיל מוזן פמה הוא טרח ועל מימר פמא דיוו מתון ואף נפשא דאנש לא תשבוע מיכלא ומשתנא :
ארום מה יותר לחכימא בעלמא הוון יחיר מן שטיא ומה אית להווא עניא אלחן למעסק באלפין אוריתא דיוו בגין די יגדע היכרן
עחיד למחר כל קבל צדיקא בגנתא ודעון : טב לגברא למחרי על מה דאית לה ולמעבר צדקתא ולמחמי אגר עובדיו ליום דינא רבא
מן דיוויל לעלמא הווא בסגוף נפש ברם דן הבלו לגברא חכא וחכירות רוחא : מה דחנה בעלמא הא כבר אתקרי שמה ואשחמודע
לכני אנשא מן יומא דחנה אדם קרמא וליה רשו לגברא למקם בדינא עם מרי עלמא דחקיף מנה : ארום אית פתגמין סגיאין דמסגין
הבלו בעלמא מה יותר אית לגברא דמעסק בהוון : ארום מן הוא די יגדע מה יוטב לאנשא בעלמא הוון אלחן
למעסק באוריתא דאנון חיי עלמא וכל מנן יומי חיי הבלו די יחי בעדן מוחה אנון חשיבין כסללא דמן הוא דיתני לאנשא מה דעתיד למחוי
במפוחי בעלמא הוון חוח שמשא : טב שמה טבא דיוקנון צדיקא בעלמא הוון יחיר מן משח רבוחא דחנה מתרבי על רישי
מלכא וכחניא ויומא דישב גבר ויפטר לבית קבורתא בשם טב ובזכותא מן יומא די אתברי רשיעא בעלמא :
טב למיזל לבית אכלא לנחמותה למיזל לבית משתי חמרא דמתלעבין דבית אכלא תמן הוא סוף לב כל אנשא למיזל די על כלהוון
אתגורגור מותא ומן בגלל דיתך לבית אכלא גברא צדיקא יתב ויתן ללפה מלי מותא ואן אית בה מדעם ביש ישבקנה ויתוב בחיובתא :
טב רגין דרגו מרי עלמא על צדיקא בעלמא הוון מן חוכא די הוא מחיד עם רשיעא ארום באבאשורא אפי שכינתא אחי בצדקתא
ופרענותא בעלמא בגין לאוטבא לב צדיקא ויצלון קדם מרי עלמא ואיהו מרחם עליהוון : לב חכימא עצב ולב שטין בחרות
מה ליצנותהוון אכלין ושחין וסתפנן ולא יתבון על לבהוון סגוף איתיהוון : טב למשמע נזוף גבר חכימא באוריתא מגבר דאזל
למשמע קל נבלא דשטין : ארום בקל קבלת כובין דמחוקקין תחות דורא כרן קל חוכא דשטיא אף דן הבלו :
ארום אניסא יתהל בחכימא ומהווד במלוי בישא ית חכמה לב דאיתיהבת לה למתנה מן שטיא : טב סוף עסקא מן שריות
דנשריות לא אשחמודע לגבר מה דעתיד למחוי בסופה וטב קדם יי גבר די שלט ברוחה ומכבשית יצרה מגברא דאזל בנסות רוחא :
ובעדן דחיתו עלך אובחיתא מן שטיא לא תבהל בנפשו למרחח ולמימר פתגמי סרבנותא כלפי שטיא ארום אן אנת סבל ישחבק לך
ואן את מסרב ומרחח דע ארום רחמא בעשף שטין ינוח ער דיהווד יתחון :

* Et Solem non vidit, & non nouit requie-
tes huic super hunc. * & si vixit mille annis,
reditus & bonitatem non vidit. nonne in lo-
cum vnum omnia ibunt?

* Omnis labor hominis in os eius, & anima
non implebitur.

* Quoniam quæ abundantia sapienti super
stultum? quoniā pauper nouit ire contra vitam.

* Bona visio oculorum superambulans ani-
me. & hoc vanitas & electio spiritus.

* Si quid fuit iam vocatum est nomen eius. 10
& notum est quid est homo, & non poterit vt
iudicetur cum forti super ipsum.

* Quoniam sunt sermones multi implentes 11
vanitatem.

CAP. VII.

Quid abundans homini, quoniam quis nouit
quid bonum homini in vita eius, nume-
rum dierum vite vanitatis eorum? & fecit eas
in umbra, quoniā quis nuntiabit homini, quid
erit post eum sub Sole? * Bonum nomen su-

per oleum bonum, & dies mortis super diem
generationis eius. * Bonum ire in domum

luctus, quā ire in domum conuiuij. quoniam
hic finis omnis hominis, & viuens dabit bonum
in cor eius. * Bonum ira super risum, quo-

niam in malitia vultus bonificabitur cor.

* Cor sapientum in domo luctus, & cor stul-
torum in domo letitie. * Bonum audire cor-

reptionem sapientis super virū audientem can-
tum stultorum. * Quoniam sicut sonitus spi-

narum sub lebetes, sic risus stultorum: et hoc va-
nitas. * Quoniam calumnia circumfert sa-

pientem, & perdit cor generositatis eius.

* Bonus finis sermonum super principium e-
ius. bonum patiens super excelsum spiritu.

* Ne sis velox in spiritu tuo ad irascendum. 10
quia ira in sinu stultorum requiescet.

* καὶ γὰρ ἥλιον οὐκ εἶδε, & οὐκ ἔγνω ἀναπαύσεις τῶ-
ν ἡμερῶν αὐτοῦ. * καὶ εἰ ἐζητήσῃ χιλίων ἐτῶν, καὶ θόδιος

καὶ ἀγαθοσύνη οὐκ εἶδε. μὴ οὐκ εἰς τόπον εἶναι τὰ πάλιν
τοῦ πορεύεσθαι; * πᾶς μόχθῳ ἀνθρώπου εἰς σόμα

αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.

* ὅτι τίς περιέσσεια τὰ ὅσα ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην; διότι ὁ
πενὴς οἶδε πορεύεσθαι κατὰ τὴν ζωὴν.

* ἀγαθὸν ὄραμα ὁφθαλμῶν ὑπερπορεύεσθαι πνύματι
καὶ τὸ τοῦ ματαίότητος καὶ ἀφροσύνης πνύματος.

* εἴπερ ἔχρησεν ἡδὴ κέκληται ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐγνώσθη τί
ἐστὶν ἀνθρώπου, καὶ οὐδυνήσεται τὸ κερδιῶμα αὐτοῦ
ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ.

* ὅτι εἰς λόγους πολλοὺς πληθυνόντες ματαίότητά.

Ζ.

* Τί φεισὸν τὰ ἀνθρώπων, ὅτι τίς οἶδε τί ἀγαθὸν τὰ
ἀνθρώπων ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, ἡμερῶν ζωῆς ματαί-
ότητος αὐτοῦ; & ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιά, ὅτι τίς ἀγγελεῖ τὰ
ἀνθρώπων, τί ἐστὶν ὅπισθεν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἥλιον;

* ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἑλπίων ἀγαθόν, καὶ ἡμέρα τοῦ
θανάτου ὑπὲρ ἡμερῶν γυνήσεως αὐτοῦ. * ἀγαθὸν πο-

ρεύεσθαι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορεύεσθαι εἰς οἶκον πό-

του. καθότι ἔστι τέλος πάντες τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώ-

σει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτοῦ. * ἀγαθὸν θυμὸς ὑ-

πὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ παρὰ τὸν ἀγαθὸν ἔστι

καρδία. * καρδία ὅσων ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία

ἀφροσύνης ἐν οἴκῳ ἀφροσύνης. * ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι

ἐπιτίμησιν ὅσων ὑπὲρ ἀνδρῶν ἀκούσας αἶμα ἀφροσύνης.

* ὅπως φωνὴ τῶν ἀκατανόητων ὑπὸ τὴν λέβητα, ἕως ὅτε

λῶς ὁ τῶν ἀφροσύνης, καὶ γὰρ τὸ ματαίότητος.

* ὅτι ἡ συκοφαντία ἀφαιρῇ τὸν φόβον, καὶ ἀπολλύει τὴν

καρδίαν διὰ χρείας αὐτοῦ. * ἀγαθὴ ἐχάτη λόγων ὑπὲρ

ῥημάτων αὐτοῦ. ἀγαθὸν μακροθυμὸς ὑπὲρ ὑψηλῶν πνύ-

ματι. * μὴ σπύσῃς ἐν πνύματί σου τὸ θυμολογῆσαι. ὅτι

θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφροσύνης ἀναπαύεται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Etiam lucem Legis non vidit, & nō cognouit inter bonū & malū, & ad diiudicandum inter seculum hoc & seculū alterum. * Et tamen si
fuerint dies vite viri duo millia annorum, & in Lege non studuerit, & iudiciū & iustitiā non fecerit, in iuramento dicti Domini quod fuerit
in die mortis eius, aīa eius descēdet ad gehennā ad locū vñū quō omnes peccatores eunt. * Omne laborē vir propter cibū oris sui ipse la-
borat, & in dicto oris Domini alitur, & etiam anima hominis non satiabitur cibo & potu. * Etenim quid amplius est sapientibus in seculo
hoc quā stultis? & quid est ipsi pauperi, nisi vt studeat in disciplina Legis Dñi, vt cognoscat quomodo futurū sit vt eat omnino corā iustis
in paradysum Ghedē? * Melius est viro vt letetur super eo quod ipsi est, & vt faciat iustitiā, & vt videat mercedē operū suorū in die iudicii ma-
gni, quā vt eat ad seculū illud in afflictione aīe: verū hoc vanitas est viro peccatori, & cōfractio spiritus. * Id quod fuit in mūdo, ecce iam
vocatū fuit nomē eius & cognitū filiis hoīs à die quo fuit Adā antiquus, & nō est facultas viro consistendi in iudicio cum Dño mundi, qui
fortior est illo. * Etenim res multe sunt quæ multiplicant vanitatem in mundo. quæ adiectio est viro qui studuerit in eis? CAP. VII.

Q Vis enim est qui nouerit quid proderit homini in seculo hoc, nisi vt studeat in Lege, quod ipsa vita seculi & oīs numerus dierum vite
vanitatis eius quos vixerit, in tēpore mortis sue illi reputetur vt umbra: nā quis indicabit homini qd futurū est vt fiat in fine eius in se-
culo hoc sub Sole? * Melius est nomē bonū quod cōparabūt iusti in seculo hoc, quā vnguētū vnctionis quod fuerit inūctū super capita re-
gū & Sacerdotū. & dies quo iacebit vir & emittetur in domū sepulchri cū noīe bono atq; iustitia, quā dies quo creat⁹ est improb⁹ in mūdo.

* Melius est ire in domū luctus ad cōsolādā eā, quā ire in domū cōuiuij vini subannatorū: quod in domo luctus sit finis oīs hoīs vt eat;
siquidē super oēs illos decreta est sententia mortis: propterea qui iuerit ad domum luctus, vir iustus sedebit & ponet in corde suo loque-
las mortis: & si est in ipso quicquā mali, deponet illud, & cōuerteretur in pēnitentiā. * Melior est indignatio qua indignabitur Dñs mūdi ad-
uersus iustos in seculo hoc, quā risus quo ille deridet improbos: dū enim cōtristatur vultus maiestatis, venit penuria & vindicta in seculū ad
beandū cor iustorū qui orabūt ante Dñm mūdi, & ipse miserebitur ipsorū. * Cor sapientū dolet, & cor stultorū est in letitia domus derisio-

nis: comedūt & bibunt & delitiātur, & nō reuoluūt super cor suū afflictionē fratrum suorum. * Melius est audire increpationem viri sapiētis
in Lege, quā si quis eat ad audiendā vocem nabli stultorum. * Etenim sicut vox clamoris spinarū quæ cōburuntur sub olla, sic vox risus
stultorum. etiam hoc vanitas. * Etenim violentia decipiet sapientem, & perdet per eloquia mala sapientiam cordis quæ data fuerit ei do-
no celitus. * Melior est finis negotij quā initium eius: quod in principio eius non notum est viro quid futurum est vt fiat in fine eius: &
melior est ante Dñm vir qui imperat spiritui suo & subigit concupiscentiam suam, quā vir qui ambulat in timore spiritus. * Et in tem-
pore quo veniet super te correctio de cælis, ne festines in anima tua vt incalendas, & dicas verba contumaciæ contra cælum: etenim si tu su-

stinens fueris, remittetur tibi: & si tu exacerbaueris & incalueris, scito quod furor in sinu stultorum quiescet, quoad perire faciat eos.

* אֶל-תֹּאמַר מֶה הִיָּה שְׁהֵימִים הָרֵאשִׁימִים הָיוּ
 טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מַחֲכֵמָה שָׁאֵלָתָ עַל-זֶה :
 * טוֹבָה חֲכָמָה עִם-נַחֲלָה וְיִתְרֹן לִרְאֵי הַשֶּׁמֶשׁ :
 * כִּי בִצֵּל הַחֲכָמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף וְיִתְרֹן דַּעַת הַחֲכָמָה
 תַּחֲיִיָּה בְעָלֶיהָ :
 * רֵאֵה אֶת-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוּכַל לִתְקַן אֶת
 אֲשֶׁר עָוְתוּ :
 * בְּיוֹם טוֹבָה הִיָּה בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רֵאֵה גַם אֶת-
 זֶה לַעֲמֹת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים עַל-דְּכָרְתָּ שְׁלֹא יִמָּצֵא
 הָאָדָם אַחֲרָיו מְאֻמָּה : * אֶת-הַכֹּל רֵאִיתִי בְיָמַי הַכֹּלִי
 יֵשׁ צָדִיק אֶבֶד בְּצַדִּיקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מְאָרִיךְ בְּרַעְתּוֹ :
 * אֶל-תְּהִי צָדִיק הַרְבֵּה וְאֶל-תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר לְמָה
 תִּשְׁוֹמֵם : * אֶל-תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֶל-תְּהִי סָכָל לְמָה
 תָּמוּת בְּלֹא עֵתָךְ : * טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחֵז בְּזֶה וְגַם-מִזֶּה
 אֶל-תֵּנַח אֶת-יָדְךָ כִּי-יֵרָא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת-כָּלֶם :
 * הַחֲכָמָה תַּעֲזֹר לַחֲכָם מַעֲשֵׂה שְׁרָה שְׁלִיטִים אֲשֶׁר הָיוּ
 בְּעִיר : * כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-
 טוֹב וְלֹא יִחַטֵּא :
 * גַּם לְכֹל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְּבָרוּ אֶל-תִּתֵּן לִבְךָ
 אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע אֶת-עֲבֹדְךָ מִקָּלְלֶךָ :
 * כִּי גַם-פְּעָמִים רַבּוֹת יִדַּע לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם-אֶת
 קָלִילֶת אַחֲרֵיהֶם :
 * כָּל-זֶה נִסִּיתִי בַּחֲכָמָה אֲמַרְתִּי אַחֲכָמָה וַחֲיִי
 רַחֲקָה מִמֶּנִּי :

* Ne dicas, Quid putas causæ est quòd
 priora tempora meliora fuere, quàm nunc
 sunt? Stulta enim est huiusmodi inter-
 rogatio.
 * Vtilior est sapientia cum diuitiis, &
 magis prodest videntibus Solem.
 * Sicut enim protegit sapientia, sic
 C protegit pecunia. Hoc autem plus habet
 eruditio & sapietia, quòd vitam tribuunt
 possessori suo.
 * Confidera opera Dei, quòd nemo
 possit corrigere quem ille despexerit.
 * In die bona frui bonis, & malam
 diem præcaue. Sicut enim hæc, sic & illam
 fecit Deus, vt non inueniat homo contra
 eum iustas querimonias.
 * Hęc quoque vidi in die vanitatis meę.
 Iustus perit in iustitia sua, & impius mul-
 to viuuit tempore in malitia sua.
 * Noli esse iustus multum, neque plus
 sapias quàm necesse est, ne obstupescas.
 * Ne impiè agas multum, & noli esse
 stultus, ne moriaris in tempore non tuo.
 * Bonum est te sustentare iustum, sed
 ab illo ne subtrahas manum tuam; quia
 qui timet Deum, nihil negligit.
 * Sapientia confortauit sapientem su-
 per decem principes ciuitatis.
 * Non est enim homo iustus in terra qui
 faciat bonum, & non peccet.
 * Sed & cunctis sermonibus qui dicun-
 tur, ne accommodes cor tuum, ne forte au-
 dias feruum maledicentem tibi.
 * Scit enim conscientia tua, quia & tu
 crebrò maledixisti aliis.
 * Cuncta tentauit in sapientia. Dixi, Sa-
 piens efficiar, & ipsa longius recessit à me,

תרגום

* וְעַדְּכָן עָקַמְךָ לֹא-תִימַר מֶה הִיָּה דְיוֹמִין קְדָמָאִין הָיוּ טוֹבִין וְאַנְשֵׁי דְרָא הָיוּ שְׁפִירִי עוֹבְדֵי אֱלֹהִים מִן אֵלֶּן בְּגִין כִּן טַבָּא הָיוּ מְטִי
 לְהוֹן וְאַנְחָא לֹא-עַל-חֲכָמָה שָׁאֵלָתָ עַל-דָּנָא :
 * וְיִתְרֹן דְּחֹן טַב וּבִישׁ חֲחֹת שְׁמַשׁ בְּעֵלְמָא דְּחֹן :
 * כְּעַד דְּיַעֲבֹד מִנָּה צְדָקָתָא וּסְחָר מִנְדַּעַת חֲכָמָה יָקִים יֵת מִרְהָא :
 * לְמַהוּיָהוֹן פְּרִישָׁן בְּעֵלְמָא אֲרוֹם מִן-הוּא רִיכִיל לְתַקְנָא יֵת חַד מִנְהוֹן אֱלֹהִים מְרִי עֲלֵמָא דִּירְעוּתָה :
 * בְּשִׁיבְתָּא וְהוֹסִיב לְכָל-עֲלֵמָא בְּגִין דְּלֹא יִיְתִי עֲלֶיךָ יוֹסֵא בִישָׁא חַוִּי וְאַסְתַּכֵּל וְאַף יֵת דִּין לְקַבֵּל דִּין עֲבֹד יִיבְגִין לְאוֹכְחָא אֲנָשִׁי עֲלֵמָא מִן בְּגִל דְּלֹא
 יִשְׁכַּח אֲנָשׁ בְּתַרְוֵהוּ מְדַעַם כִּישׁ לְעֵלְמָא הָהוּא :
 * גִּבְרָא זָכִי אֶבֶד בְּצַדִּיקוּתָהּ בְּעֵלְמָא דְּחֹן וְכֹכְתָהּ נְטִיר לֵה לְעֵלְמָא דְּאִתִּי וְאִיר גִּבְרָא חֵיב מִסָּרֵךְ יוֹסִין בְּחֹכְמוֹתֵי וְחִשְׁבֵּן עוֹבְדוֹתֵי בִישָׁא נְטִירִין
 לֵה לְעֵלְמָא דְּאִתִּי לְאַחֲפָרְעָא לְיוֹם דִּינָא רַבָּא :
 * לְמַקְשִׁלָּה וְלֹא-תִתְחַכֵּם בְּכֵן יִתִּיר בַּחֲכָמָה רְשִׁיעִיא וְלֹא-חֲאֵלָף אֲרַחְתְּהוֹן לְמָה דִּין תַּעֲדִי יֵת אֲרַחְתְּךָ :
 * לְאַחֲחִיבָא סְגִי וְלֹא-תִתְחַכֵּם אֲרַחְתְּךָ מִבֵּית אֶלְפִין אֲוִרְתָּא לְמַהוּיָהוֹן שְׁטִיא לְמַח דִּין אֲנִת גִּרְם מוֹתָא לְנַפְשָׁךְ עַד-דְּלֹא יִמָּטִי זְמַנְךָ לְמַסָּרָא :
 * טַב דְּחֵאחֵד בְּעַסְקִי עֲלֵמָא דְּחֹן לְמַגְמֵל טִיבּוֹ לְנַפְשָׁךְ בְּאַרְחַת חֲגִירָא וְאַף מִדִּין סָפֵר אֲוִרְתָּא לֹא-תִשְׁבֵּק חֲלָקְךָ אֲרוֹם גִּבְרָא דְּחַל מִן
 קִרְם יִי נַפְקָא מִן-יְדֵי חֹכְמָת כְּלָהוֹן :
 * וְחֲכָמָה חֲסִיעַ לְחִכְמָא דִּיכְבֵּשׁ יֵת יִצְרָא בִישָׁא מְטוּל דְּלֹא לְמַחֲטִי יִתִּיר מִן עֲשָׂרְתִּי שְׁלִישִׁין
 דְּחֹן בְּקִרְתָּא :
 * אֲרוֹם לִית גִּבְרָא זָכִי בְּאַרְעָא דִּירְעֹבֵד טַב קִרְם יִי כָּל-יוֹמֵי חַיָּוִתִּי וְלֹא יָחֹב :
 * כִּרְם לְכָל-פְּתָגְמִיא דִּימְלִין לֵךְ רְשִׁיעִיא לֹא-חֲסִיר לְבַבְךָ לְקַבֵּל וְהוֹדוֹן דְּלֹא יִיְהוֹן יוֹסִין דִּירְעֹבֵד יֵת עֲבֹדְךָ דְּמִלְשֵׁט לֵךְ :
 * אֲרוֹם חַוִּי לֵךְ לְמַעֲדָךְ יֵת דִּינָא בְּזִמְנֵי דִירְעֹבֵד לֵךְ גִּבְרָא דְּלִית הוּא דְּכֹתֵךְ דְּאַף זְמַנִּין סְגִיאִין יִדַּע בְּלִבְבְּךָ דְּאַף אֲנִת הוּיָתָא לְטִי גִבְרִין
 אֲרַחְתִּין :
 * כָּל-דָּא אֲמַרְתָּ בְּחִנְתָּ בַּחֲכָמָה אֲמַרְתָּ בְּמִימְרֵי אַחֲכָם יֵת כָּל-חֲכָמָה אֲוִרְתָּא וְהוּא אֲרַחְתְּךָ מִמֶּנִּי :

* Ne dicas, Quid fuit, quoniam dies priores fuerunt bonæ super has. quia non in sapientia interrogasti de hoc.

* Bona sapientia cum distributione et abundantia contemplantibus Solem.

* Quoniam in umbra eius sapientia sicut umbra pecuniæ: & abundantia cognitionis sapientie vivere faciet eum qui ab ea.

* Vide opera Dei: quoniam quis poterit ornare quem utique Deus peruerterit eum?

* In die bonitatis vive in bono, & vide in die malitiæ. vide, & hoc consonans huic fecit Deus de locutione, ne inueniat homo post eum quicquam.

* Omnia vidi in diebus vanitatis meæ. Est iustus qui perit in iustitia sua, & est impius permanens in malitia sua.

* Ne sis iustus multum, & ne sapias superflua, ne quando obstupescas.

* Ne impiè agas multum, & ne sis durus: ne moriaris in non tempore tuo.

* Bonum inharere te in hoc, & ab hoc ne contamines manum tuam: quoniam timentibus Deum exhibunt omnia.

* Sapientia adiuuabit sapientem super decem potentes existentes in ciuitate.

* Quoniam homo non est iustus in terra, qui faciet bonum, & non peccabit.

* Et in omnes sermones quos loquentur, ne posueris cor tuum, ut non audias seruum tuum maledicentem tibi.

* Quoniam multoties malignatur in te, & modis multis malè afficiet cor tuum, quoniam tu & tu maledixisti aliis.

* Omnia hæc tentavi in sapientia. Dixi: Sapiens efficiar. & ipsa elongata est à me

11 * μὴ εἴπῃς τί ἐχρῆτο. ὅτι ἡμέραι αἱ πρῶται ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ τούτων. ὅτι οὐκ ἐν θφίᾳ ἐπρωτίσας ᾤει τούτου. 12 * ἀγαθὴ θφία μὲν κληροδοσίας, καὶ περιόσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον.

13 * ὅτι ἐν σκιά αὐτῆς ἡ θφία ὡς σκιά τῆς ἀργυρίας. καὶ περιόσεια γνώσεως τῆς θφίας ζωποιοῖται τὸν παρ' αὐτῆς.

14 * ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ. ὅτι τίς διωκὲς τὸν κοσμήσαντα αὐτὸν ὁ θεὸς διασρέψῃ αὐτόν.

15 * ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθοσύνης ζῇ διὰ τὴν ἀγαθότητα, ὅτι ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας. ἴδε καὶ τὸ συμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλίας. ἵνα μὴ ὀρθῇ ὁ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτῆς μηδέν.

16 * Σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου. ἔστι δίκαιος ἀπολύμνητος ἐν δικαίῳ αὐτῆς, καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μωρὸν ἐν κακίᾳ αὐτῆς.

17 * μὴ γίνου δίκαιος πολὺ καὶ μὴ θφίζεσθαι ὡς ἀσά, μή ποτε ἐκπλαγῇς.

18 * μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐκαιρίᾳ σου.

19 * ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι τὴν ἐν τούτῳ καὶ γε ἀπὸ τοῦ τοῦ μὴ μιανῆς τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβουμένων τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20 * ἡ θφία βοηθήσει τῷ θφῶ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντες οὐκ ὄντες ἐν τῇ πόλει.

21 * ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ αἵμαρτή(ε).

22 * καὶ γε εἰς πᾶσι λόγοις οἷς λαλήσῃς, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου κατὰ ῥωμάνου(ε).

23 * ὅτι πλεῖστές ποιεῖται καὶ κατὰ ὁδοὺς πολλὰς κακώσῃ καρδίαν σου, ὅτι ὡς καὶ γε σὺ κατηγό(ε) ὡς ἐτέρους.

24 * πάντα ταῦτα ἐπείρασεν ἐν τῇ θφίᾳ. εἶπα, θφιδήσεται. καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Et in tempore molestiae tuae ne dicas, Quid fuit quod dies antiqui fuerunt boni, & homines generationis illius fuerunt pulchriores opere quam hi: ideo bonum contigit eis, & tu non ex sapientia quaesisti super hoc.

" Bona est sapientia Legis cum hereditate: sed longe melius est ut sit vir in mansuetudine cum viris habitatoribus terrae qui videntur bonum & malum sub Sole in seculo hoc.

" Etenim quemadmodum custoditur vir in umbra sapientiae, sic custoditur in umbra argenti in tempore quo facit ex eo elemosynam: & augmentum cognitionis sapientiae viuificabit dominum suum.

" Contemplare opus Domini & fortitudinem eius, qui fecit caecum & claudum, ut sint mirabilia in seculo: etenim quis est qui poterit dirigere vnum ex illis, nisi Dominus mundi qui curauit eum?

" In die quo benefecerit tibi Dominus, esto etiam tu in bonitate, & benefac toti mundo, ut non veniat super te dies malus: vide & contemplare, etiam hoc est regione huius fecit Dominus ut corripiat homines mundi: ideo ut non inueniat homo post se quicquam mali in seculo hoc.

" Omnia vidi in diebus vanitatis meae, quod a conspectu Domini decernuntur bonum & malum ut sint in mundo: quoniam innocens perit in innocentia sua in seculo hoc, & meritum eius custoditur illi in seculum venturum: & est vir peccator prolongans dies in peccatis suis, & computatio operum eius malorum custoditur ei ad seculum venturum, ut puniatur in die iudicii magni.

" Ne sis iustus nimium in tempore quo reus est peccator mortis, ut clementer agas erga eum, non occidens eum; nec sapiens fias sic amplius iuxta sapientiam improborum, & ne discas vias eorum. ad quidnam peruerteris viam tuam?

" Ne eas post cogitationes cordis tui ad peccandum multum, & ne elonges viam tuam de domo doctrinae Legis, ut sis stultus: ad quidnam tu causam affers mortis animae tuae, cum nondum peruenerit tempus tuum moriendi?

" Bonum est te adiungi negotiis mundi huius ut retribuas beneficentiam animae tuae in via negotiatorum, & etiam ab hoc libro Legis ne dimittas partem tuam: etenim qui timet Dominum, exit de manibus omnium delictorum illorum.

" Et sapientia auxiliabitur sapienti qui subegerit concupiscentiam malam, ideo ut non peccet magis quam decem imperatores qui fuerint in ciuitate.

" Quoniam non est vir innocens in terra qui faciat bonum ante Dominum omnibus diebus vitae suae, & non peccet.

" Verum ad omnia verba quae loquentur tibi impij ne tradas cor tuum, ut excipias ea, ne veniant dies ut audias seruum tuum maledicentem tibi.

" Etenim animaduerte tibi ut iustifices iudicium in tempore quo maledixerit tibi vir qui non fuerit sicut tu: quia etiam persaepe notum est in corde tuo quod maledixeris viris aliis.

" Omne hoc quod dixi, probaui in sapientia. dixi in dicto meo, Sapiam omnem sapientiam Legis, & ipsa elongata est à me.

* רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: 25
 * סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה: 26
 * וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: 27
 * ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא: 27
 * מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני: 27
 * האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: 27
 * ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחרת לאחרת: 28
 * למצא חשבון: 28
 * אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד: 29
 * מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29
 * לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את: 30
 * האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים: 30
 * מי בהחכם ומי יודע פשר דבר: 31

ח

חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: 1
 * אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אלהים: 2
 * אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי: 3
 * כל אשר יחפץ יעשה: 3
 * באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מר: 4
 * תעשה: 4
 * שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע: 5
 * לב חכם: 5
 * כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם: 6
 * רבה עליו: 6
 * כי איננו ידע מה שיהיה כי באשר יהיה: 7
 * מי יגיד לו: 7

תרגום

25 * הוא כבר אחרת מן ימי עלמא וזו יום מותא וזו יום דייתא מלכא משיחא מן הוא די יסכחנה
 26 * חזרת אנא לחשבא בלבבי ולמדע ולא ללא ולמחבט חכמתא וחשבון אגר עובדי צדיקא ולמדע פרענות חובת שטיא
 27 * ואשכחא אנא פתגם דמריר על אנש יחיר מן מרירות יום מותא ית אחתא דהיא עבדא עקין סגיאין
 28 * חזי דן עובדא דאשכחא אמרה קהלת כונת מולא חדא עס חכמה למשכח חשבון כני
 29 * ואית פתגם אחר דעור חכמת נפשי ולא אשכחא גבר שלים וזכי בלא חבולא מן ימי אדם ואחתא בכל אלן
 30 * לחד חזי דן אשכחא די עבר יי ית אדם קדמא תקין קדמוי וזכי ואנן חבטו למשכח חשבון סגיאין: 1
 ח חכמתא דגבר חכים תנהר זיו אפיה בוני צדיקא וחציף
 2 * הוי זהר ית פגם על גזרת מלכא למשר מה די פקדנך ועל עסק מותא דיין אזהר ולא תימי
 3 * ובדעון רגזא דיין לא תנוח בדיל דלא לצלאה קדמוהי אחבהיל מן קדמוהי אול וצלי וחבעי רחמין מנה בדיל
 4 * בחר דאחגזרת מימרא דמלכא דשלט על עלמא מתעבדא
 5 * גבר די נטר פקדנא דיין לא ינדע מדעם ביש לעלמא דאחי ועדן צלותא ודין
 6 * ארום לכל עסקא אית עדן טב וביש ועל דין קשוט אחדן כל עלמא וכד אחגזר קדם יי
 7 * ארום ליהוה חכים ידע מה דעתיר למחוי בסופה עלוהי ארום בעדן די יתי רעוא מן קדם יי לאבאשא לה מן הוא דיחילה:

* multo magis quam erat. Et alta profunditas, quis inueniet eam?

* Lustraui vniuersa animo meo vt scirem & considerarem, & quærerem sapientiam & rationem, & vt cognoscerem impietatem stulti, & errorem imprudentium.

* Et inueni amariorem morte mulierem, quæ laqueus venatorum est, & sagena cor eius. vincula sunt manus illius. Qui placet Deo, effugiet illam: qui autem peccator est, capietur ab illa.

* Ecce hoc inueni, dixit Ecclesiastes, vnum & alterum vt inuenirem rationem:

* Quam adhuc quærit anima mea, & non inueni. Virum de mille vnum reperi, mulierem ex omnibus non inueni.

* Solummodo hoc inueni quod fecerit Deus hominem rectum, & ipse se infinitis miscuerit quæstionibus.

* Quis talis vt sapiens est? & quis cognouit solutionem verbi?

CAP. VIII.

Sapientia hominis lucet in vultu eius, & potentissimus faciem illius commutabit.

* Ego os regis obseruo, & præcepta iuramenti Dei:

* Ne festines recedere à facie eius, neque permanes in opere malo, quia omne quod voluerit faciet.

* Et sermo illius potestate plenus est, nec dicere ei quisquam potest, Quare ita facis?

* Qui custodit præceptum, non expe-rietur quicquam mali. Tempus & respon-sionem cor sapientis intelligit.

* Omni negotio tempus est, & oppor-tunitas, & multa hominis afflictio:

* Quia ignorat præterita, & futura nullo scire potest nuncio.

* Longè super quoderat: & profunda pro-
funditas, quis inueniet eam?

* Lustraui ego & cor meum vt cognoscerem
& vt considerarem, & vt quærerem sapien-
tiam & rationem, & vt cognoscerem impij stul-
titiā, & turbulentiam & circulationem.

* Et inuenio ego eam amariorem super mor-
tem. simul mulierem quæ est laquei venatorum,
& sagena cor eius, & vincula in manus illius.
bonus ante faciem Dei auferetur ab ea, & pec-
cans comprehendetur in ea.

* Ecce hoc inueni, dixit Ecclesiastes, vna v-
na vt inueniam rationem:

* Quam quæsiuit anima mea. & non inue-
ni, & hominem vnum de mille repperi. et mu-
liorem in omnibus his non inueni.

* Sed ecce hoc inueni quod fecit Deus simul
hominem rectum. & ipsi quæsierunt conside-
rationes multas.

* Quis nouit sapientes, & quis nouit solu-
tionem verbi?

CAP. VIII.

Sapientia hominis illuminabit vultum eius,
& inuerecundus facie sua odio habebitur.

* Os regis obserua, et de sermone iuramen-
ti Dei

* ne festines à facie eius ambulaueris, ne ste-
teris in verbo malo: quoniam quod voluerit
faciet.

* Sicut rex potens: & quis dicet ei, Quid
facis?

* Qui custodit præceptum, non cognoscet
verbum malum, & tempus iudicij cognoscit
cor eius.

* Quoniam omni negotio est tempus & iu-
dicium, quoniā cognitio hominis multa in eum.

* Quia non est cognoscens quid futurū, quo-
niam sicut erit quis annuntiabit ei?

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Ecce iam pridem elongatum est à filiis hominis, vt sciant omne quod fuit à diebus seculi, & secretum diei mortis, & secretum diei
quo veniet rex Christus. quis est ille qui inueniet illud in sapientia sua?

12 Reuersus sum ego ad cogitandum in corde meo, & ad cognoscendum & ad inuestigandum & ad inquirendum sapientiam, & æsti-
mationem mercedis operum iustorum, & ad cognoscendam vltionem peccati stultorum, & intelligentiam immutationis regni.

13 Inueni autem ego rem quæ amara est super hominem magis quàm amaritudo diei mortis, vxorem quæ facit molestias multas
viro suo: & retia & offendicula sunt in corde eius, ligataeque manus eius, sic vt non faciant opus: acceptus coram Domino erit vir qui dimi-
serit eam libello repudiij seq; liberauerit ab ea: peccator verò est in conspectu Domini vir qui acceperit eam, & capietur in fornicatione eius.

14 Aspice hoc opus quod inueni, dixit Ecclesiastes, contuli sydera vnum cum altero, vt inuenirem computationem filiorum hominum,
& quid erit in extremis eorum.

15 Et est res alia quam adhuc quæsiuit anima mea, & non inueni virum perfectum & innocentem absque corruptione à diebus A-
dam, & mulierem in omnibus his rectam non inueni.

16 Tantummodo vide, hoc inueni, quod fecit Dominus hominem primum, rectum ante se & innocentem, & ipsi quæsierunt vt inue-
nirent computationes multas.

* Quis est sapiens qui possit consistere aduersus sapientiam Domini, & scire solutiones eloquiorum in prophetia?

CAP. VIII.

Sapientia viri sapientis illustrat splendorem faciei eius inter iustos: & impudens facie, immutantur viæ eius de bono in malum.

1 Custodi os tuum super sententiam regis, vt obserues quod iusserit tibi, & super negotium iuramenti Domini cautus esto, & ne iures
in nomine dicti Domini in vanum. 2 Et in tempore indignationis Domini ne cesses orare ante eum: territus à facie eius, vade ora, &
quare misericordias ab eo, vt non insistas in re mala: etenim Dominus totius mundi quod voluerit faciet. 3 Postquàm decretum est

dictum regis qui imperat super mundum, fit in celeritate: & quis est vir qui percutiet manum eius, & dicet ei, Quid fecisti? 4 Vir qui
custodit præcepta Domini, non cognoscet quicquam mali in seculo venturo, & tempus orationis & iudicium veritatis cognoscitur in cor-
de sapientis. 5 Etenim omni negotio est tempus bonum & malum, & iuxta iudicium veritatis iudicatur vniversus mundus, & quan-
do discernitur ante Dominum vt fiat vltio in mundo ob peccatum hominum facientium malum quod multum est in eo.

6 Etenim non est sapiens qui sciat quidnam sit futurum vt fiat in extremo eius super ipsum: in tempore enim quo erit voluntas à cor-
spectu Domini vt male sit ei, quis est qui nuntiabit ei?

25 * μακρὸν ὑπὲρ ὃ ἦν, & βαθὺ βάθος, τίς διρήσει αὐτό;

26 * ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γινῶναι καὶ τοῦ
κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι θόρον καὶ ψῆφον καὶ
τοῦ γινῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀχλήριον καὶ πε-
ρεφορῶν.

27 * καὶ δὲρίσκω ἐγὼ αὐτῶν πικροτέραν ὑπερβολήν.
Ὡς τὴν γυναῖκα ἥ τις ἐστὶ θηρίωμα, καὶ λαλῶσαι
καρδία αὐτῆς, δεσμός ἐστι χειρὸς αὐτῆς. ἀγαθὸς πᾶς
πρωτόγονος τοῦ θεοῦ (ἡξαρεθῆσεν) ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀμαρ-
τηρῶν συλληφθή(ε) ἐν αὐτῇ.

28 * ἴδε τοῦτο δίδρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής· μίαν τῇ μιᾷ δι-
ρεῖν λογισμόν,

29 * ὃν ἐπέζητησεν ἡ ψυχὴ μου. καὶ οὐχ ἴδρον, καὶ δι-
δρων οὐκ ἴδρον ἀπὸ χιλίων δίδρον. καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τού-
τοις οὐχ ἴδρον.

30 * πλὴν ἴδε τοῦτο δίδρον ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς πᾶσι τὸν δι-
δρων διδῆναι. & αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς.

1 * τίς οἶδε θόρον καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

ἢ.

Σοφία ἀνθρώπου φωτίζει πᾶν ἄνθρωπον αὐτὸς, καὶ δυνά-
μεις πᾶσι αὐτὸς μισηθήσεται.

2 * σῶμα βασιλέως φύλαξον, καὶ πᾶς λόγος ὅρκου
θεοῦ

3 * μὴ σουδάσης ἀπὸ πᾶσι αὐτὸς πορεύσῃ, μὴ
σηῖς ἐν λόγῳ πονηρῶν, ὅτι ὁ δὲ θελήσῃ ποιήσῃ.

4 * καθὼς βασιλεὺς ἡξαρεθῶν, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί
ποιεῖς;

5 * ὁ φυλάσων ἐν τῷ λῶ, οὐ γινώσκει ῥῆμα πονηρῶν,
καὶ κερὸν κέρσεως γινώσκει καρδία θοῦ.

6 * ὅτι παντὶ πρᾶγμα ἔπαινος καὶ κέρως, ὅτι γινώσκεις
τοῦ ἀνθρώπου πολλὴν ἐπ' αὐτόν.

7 * ὅτι ὅδε ἐστὶ γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔ-
σαι τίς ἀναγέλει αὐτῷ.

* אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין
שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא
ימלט רשע את בעליו:
* את כל זה ראיתי ונתת את לבי לכל מעשה
אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם
באדם לרע לו:
* ובכז ראיתי רשעים קברים וכאז וממקום
קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר בן עשו גם
זה הכל:
* אשר אין נעשה פתגם מעשה הרע מהרה
על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע:
* אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם
יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר
ייראו מלפניו:
* וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים בצל
אשר איננו ירא מלפני אלהים:
* יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש
צדיקים אשר מגיע אלהם במעשה הרשעים ויש
רשעים שמגיע אלהם במעשה הצדיקים אמרתי
שגם זה הכל:
* ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב
לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות
ולשמח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו
האלהים תחת השמש:
* כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות
את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו איננו ראה:

* Non est in hominis potestate prohi-
bere spiritum, nec habet potestatem in
die mortis, nec finitur quiescere ingruen-
te bello, neque saluabit impietas im-
pium.

* Omnia hæc consideraui, & dedi cor
meum in cunctis operibus quæ fiunt sub
Sole. Interdum dominatur homo homini
in malum suum.

* Vidi impios sepultos, qui etiam cum
adhuc viueret, in loco sancto erant, & lau-
dabantur in ciuitate quasi iustorum ope-
rum. Sed & hoc vanitas est.

* Etenim quia non profertur citò con-
tra malos sententia, absque timore vllò fi-
lij hominum perpetrant mala.

* Attamen peccator ex eo quòd cen-
ties facit malum, & per patientiam su-
stentatur, ego cognoui quòd erit bo-
num timentibus Deum qui verentur fa-
ciem eius.

* Non sit bonum impio, nec prolon-
gentur dies eius, sed quasi vmbra transeat,
qui non timent faciem Dei.

* Et est alia vanitas quæ fit super ter-
ram: Sunt iusti quibus mala proueniunt,
quasi opera egerint impiorum, & sunt im-
pii qui ita securi sunt quasi iustorum fa-
cta habeant. Sed & hoc vanissimum iu-
dico.

* Laudaui igitur lætitiā, quòd non ef-
fet homini bonum sub Sole, nisi quòd co-
mederet & biberet, atque gauderet, &
hoc solum secum auferret de labore suo
omnibus diebus vitæ suæ quos dedit ei
Deus sub Sole.

* Et apposui cor meum vt scirem sa-
pientiam, & intelligerem dissensionem
quæ versatur in terra. Est homo qui die-
bus & noctibus somnum non capit o-
culis.

תרגום

* לית אדם שליט ברוח נשמתו ודחי בגין ולא יפוק מן גופא דאנשא ולית שלטונא ביום מותא לשינא גבר לחברה
ולית מניין מסייע בקרבא ולא ישוב חזקא ית מרוח ביום דינא רבא * ית כל דן חיות די הוה בעלמא ויהבת ית לכבי לסנדע ית
כל עובדא דאעבד בעלמא הון חחות שמשא בעדן די יושל אכש באנש לאבאשא לה * ובקשטא חיות חיבא דאחקברו ויאשחציו
מן עלמא מאתר קדוש דצדיקא שרין חמן ואזלו לאחוקרא בגהנם ואתנשיו מבין יחבי קרמא ותיכמא דעבדו אחעבד להון אף דן הכלו
* ומן בגלל דלית מהעבד פחגם פרענוה רשיעא בפריע על עובדיהון בישא בכך אחטלי לבא דבני אנשא כהון למעבד ביש בעלמא הון
ובמן דחיבא יעבד ביש מאה שנין ומן קדם יי אתיהבה לה ארכא בגין דיהוב ארום אחגלי לי ברוח קדשא וידעה אנא דיהיטב לעלמא
דאחי לדחליא דיי דחלין מן קדמוהי ועבדי רעיהה * וטב לא יהי לרשיעא ולא יהי לה ארכא לעלמא דאחי ובעלמא הון יתקטעון
ימי חיותה יערקון ויפל חון כטללא בגין דליתוהי דחל מן קדם יי *
* אית הכל דאחגור למחוי מתעבד על אפי ארעא דאחי צדיקא דמטי להון ביש בארז אנן עבדין בעובדי חיבא ואית חיבין דמטי להון טב
בארז אנן עבדין בעובדי צדיקא וחיות ברוח קדשא דבישא דמטי לצדיקא בעלמא הון לא על חוביהון אלהן למגבי מנחון חזקא קרילא
למחוי אגרהון שלים לעלמא דאחי וטב דמטי לחיבא לא וכוהון אלהן למפרע להון אגרא על זכותא קרילא דעבדו למחוי והון אכלין
אגרהון בעלמא הון ולהיכריהון חלקהון לעלמא דאחי אמרת במימרי דאף דן הכלו:
* ושבחתי אנא ית חרות אורייתא ארום לית טבא לאנש בעלמא הון חחות שמשא ארום אלהן למיכל ולמשחי ולמחוי מן טרחה
ובחלקה דאחיהב לה מן שמיא ולא יושט ודה בחטופין ואניסא והוא ילונה לשלם לעלמא דאחי ויקבל אגרא שלים על טרחה די טרח
בשלמותא כל יומי חיותי ויהי לה יי בעלמא הון חחות שמשא * במא די יהבת ית לכבי למנדע חכמת אורייתא ולמחוי ית גגן דאחעבד
על ארעא ארום הא תבימא דיעבי למעסק באורייתא ולא שפחא חכמתא טרחה תוא לה ארום אף ביסמא לא ינוח וכלילא שנתא בעינותי
לא תני:

* Non est homo potestatem habens in spiri-
tu, ut prohibeat simul spiritum. & non est po-
testatem habens in die mortis, & non est missio
in die belli. & non saluabit impietas eum qui
est ab ea.

* Et omne hoc vidi, & dedi cor meum in
omne opus, quod factum est sub Sole. in quibus-
cumque potestatem habuit homo in homine ad
malefaciendum ei.

* Et tunc vidi impios in sepulchra introdu-
ctos, & ex sancto. & iuerunt et laudati sunt
in ciuitate: quoniam sic fecerunt. & hoc va-
nitas.

* Quoniam non est facta contradictio, ab istis
malum velox: propter hoc fiduciam habuit cor
filiorum hominum in eis ad faciendum malum.

* Qui peccauit fecit malum ex tunc, & à
longitudine eorum. quoniam & cognosco ego,
quod est bonum timentibus Deum, ut timeant
à facie eius.

* Et bonum non erit impio, & non prolon-
gabit dies in umbra, qui non est timens à facie
Dei.

* Est vanitas quæ facta est super terram,
quoniam sunt iusti quod præuenit ad eos, ut o-
pus impiorum, & sunt impij quod præuenit ad
eos ut opus iustorum. Dixi quod & hoc va-
nitas.

* Et laudaui ego simul letitiam, quo-
niam non est bonum homini sub Sole: quoniam
nisi comedere & bibere & letari. & hoc co-
mitabitur eum in labore suo diebus vite sue,
quos dedit ei Deus sub Sole.

* In quibus dedi cor meum ut cognoscerem
sapientiam, & ut viderem occupationem quæ
facta est in terra: quoniam & in die & in no-
cte somnum in oculis suis non est videns.

* ὅτι ἐστὶν αὐτῷ ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνύματι, & κω-
λύσαι σὺν τῷ πνύματι. καὶ ὅτι ἐστὶν ἐξουσιάζων ἐν ἡμέρᾳ
θανάτου, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀποβολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· καὶ ἐ-
κ διασώσει ἀσέβεια τὸν πᾶν αὐτῆς.

* καὶ σύμπαν ἔτι εἶδον, ὅτι ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς
πᾶν ποίημα. ὃ πεποιήται ὑπὸ τὸν ἥλιον· τὰ ὅσα ἐξουσιάζει
ὁ ἀνθρώπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

* καὶ ὅτε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφοις εἰσαχθέντας, ὅτι ἐν
ἐσθίου. καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπλευρέθησαν ἐν τῇ πόλει·
ὅτι οὕτως ἐποίησαν. καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης.

* ὅτι ὅτι ἐστὶ γνομὴν δυνάμει, ἀπὸ τῶν τοιούτων τὸ
πονηρὸν ταχὺ, διὰ τοῦτο ἐπληροφόρηθη καρδία ὑμῶν ἐν
ἀνθρώπῳ ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν.

* ὅς ἡμαρτον ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τῆς καὶ ἀπὸ μα-
κρότητος αὐτῶν. ὅτι καὶ γὰρ γινώσκω ἐγώ, ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν
τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεόν· ὅπως φοβῶνται ἀπὸ τοῦ εὐσεβεῖ
αὐτῶν.

* Καὶ ἀγαθὸν ὅτι ἐστὶν τὰ ἀσεβεῖ. καὶ οἱ μακρυωεῖ
ἡμέρας ἐν σκιά, ὅς ὅτι ἐστὶν φοβούμενοι τοῦ Θεοῦ
τοῦ Θεοῦ.

* ἐστὶ ματαιότης ἡ πεποίηται ὑπὸ τῷ γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι
ὅτι φθονοῦντες αὐτοῖς, ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, ὅτι εἰσὶν ἀ-
σεβεῖς ὅτι φθονοῦντες αὐτοῖς ὡς ποίημα τῶν δικαίων. εἴ-
πα ὅτι καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης.

* καὶ ἐπῆνεκα ἐγὼ σὺν τῷ δόφροσύνῳ, ὅτι ὅτι ἐ-
στὶν ἀγαθὸν τὰ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι εἰ μὴ ἔφαθην
καὶ τοῦ πίνειν καὶ ἔσθην δόφροντα. καὶ αὐτὸ συμπεροσέσαι
αὐτῶν ἐν μόχθῳ αὐτῶν ἡμέρας ζωῆς αὐτῶν, αἷς ἔδωκεν αὐ-
τῶν ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

* ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου ἐγὼ γινώσκαι τὴν ὀφίαν,
ὅτι ἔιδεν τὸν ἀειπασμὸν τὸν πεποιημένον ὑπὸ τῷ γῆς, ὅτι
καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὅτι
ἐστὶ βλέπων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non est vir qui imperet spiritui animæ, ut prohibeat animam vitalem ne exeat à corpore hominis, & non est imperator in die mor-
tis, ut eripiat quisquam socium suum, neque vasa armorum auxiliantur in prælio, neque eripiet impietas dominum suum in die iudi-
cij magni.

* Omne hoc vidi quod fuit in mundo, & dedi cor meum ad cognoscendum omne opus quod fit in mundo hoc sub Sole in tempo-
re quo imperat homo homini ad malefaciendum ei.

* Et in veritate vidi peccatores qui sepulti sunt & exterminati de mundo de loco sancto ubi iusti habitant, & abierunt ut comburan-
tur in gehennam, & obliuioni traditi sunt inter habitatores vrbis: & ecce sicut fecerunt, factum est eis. etiam hoc vanitas.

* Et ideo quod non fit verbum ultionis improborum velocissimè super opera eorum mala, propterea plenum est cor filiorum homi-
nis ad faciendum malum in mundo hoc.

* Et in tempore quo peccator fecerit malum centum annis, & à Domino datur ei spacium ut conuertatur, etenim reuelatum est
mibi in spiritu sancto, & scio ego quod erit bonum in seculo futuro timentibus Dominum qui timent eum, & faciunt voluntatem eius.

* Bene non erit improbo, neque erit ei longitudo in seculo venturo, & in seculo hoc præcindentur dies vite eius; fugient & succi-
dentur velut umbra, quia non ipse timet Dominum.

* Est vanitas quæ constituta est ut fiat super faciem terræ: Sunt iusti quibus accidit malum, ac si illi facerent opera peccatorum; &
sunt peccatores quibus contingit bonum, ac si illi facerent opera iustorum. & vidi in spiritu sancto quia malum quod accidit iustis in secu-
lo hoc, non est propter peccata eorum, sed ad remouendum ex eis culpam leuem, ut sit merces eorum integra in seculo venturo: & bo-
num quod contingit peccatoribus non est meriti eorum, sed ad retribuendum eis mercedem meriti leuis quod fecerunt, ut comedant
mercedem suam in seculo hoc, & ut perdant partem suam in seculo venturo. dixi in dicto meo quod etiam hoc esset vanitas.

* Et laudaui ego gaudium Legis, quia non est bonum homini in seculo hoc sub Sole, nisi tantum comedere & bibere & gaudere
de labore suo, & pro parte sua quæ data est ei ex cælo, atque non extendere manum suam in rapinas & violentiam, & hoc conducet illum
in pacem ad seculum venturum, & accipiet mercedem perfectam pro labore suo quo laborauit in integritate omnibus diebus vite sue
quos dedit illi Dominus in seculo hoc sub Sole.

* Quemadmodum dedi cor meum ad sciendum sapientiam Legis, & ad videndum negotium quod fit super terram, etenim sapiens
qui vult studere in Lege, & inuenire sapientiam, labor est illi: nam etiam interdiu non quiescit, & noctu somnium oculis suis non videt.

17 * וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל
האדם למצוא את המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש
ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא
יוכל למצא:

* כי את כל זה נתתי אל לבי ולבדור את כל זה

ט

אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד
האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם
הכל לפניו:

* הכל כאשר לכל מקורו אחד לצדיק ולרשע
לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח
כטוב כחוטא הנשבע כאשר שבועה ירא:

* זהו רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה
אחד לכל וגם לב בני האדם מלא דע והוללות
בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים:

* כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי
לכלב חי הוא טוב מן האריה המר:

* כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם:

* גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה
וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת
השמש:

* לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך
כי כבר רצה האלהים את מעשיך:

* בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך
אל יחסר:

17 * Et intellexi quod omnium operum
Dei nullam possit homo inuenire ratione
eorum quæ fiunt sub Sole, & quanto plus
laborauerit ad quærendum, tanto minus
inueniat. Etiam si dixerit sapiens se nosse,
non poterit reperire.

* Omnia hæc tractavi in corde meo ut
curiosè intelligerem.

CAP. IX.

Sunt iusti atque sapientes, & opera eo-
rum in manu Dei. & tamen nescit ho-
mo utrum amore an odio dignus sit:

* Sed omnia in futurum seruantur in-
certa, eo quod vniuersa æquè eueniant iu-
sto & impio, bono & malo, mundo & im-
mundo, immolanti victimas & sacrificia
contemnenti. sicut bonus, sic & peccator,
ut periurus, ita qui verum deierat.

* Hoc est pessimum inter omnia quæ
sub Sole sunt, quia eadem cunctis eue-
niunt. Vnde & corda filiorum hominum
implentur malitia & contemptu in vita
sua, & post hæc ad inferos deducuntur.

* Nemo est qui semper viuatur, & qui hu-
ius rei habeat fiduciam. Melior est canis
vuius leone mortuo.

* Viuentes enim sciunt se esse moritu-
ros, mortui verò nihil nouerunt amplius:
nec habent vltra mercedem, quia obliui-
oni tradita est memoria eorum.

* Amor quoque & odium & inuidia
simul perierunt, nec habent partem in hoc
seculo, & in opere quod sub Sole geritur.

* Vade ergo & comede in læticia pa-
nem tuum, & bibe cum gaudio vinum
tuum, quia Deo placent opera tua.

* Omni tempore sint vestimenta tua
candida, & oleum de capite tuo non de-
ficiat.

תרגום

17 וחיות אדם ית כל עובד גבורתא דיי ארום דחילא היא ולית רשו לאנש לאשכחא ית כל עובד גבורתא דיי דאחשבה בעלמא חזן
חיות שמשא ד יסרח אנש למחבע מה דעתיך למחוי ולא ישכח ואף אם יימר גבר חכים במימרה למנדע מה דעתיך למחוי בסוף יומיא
לית לה למשכח: ארום ית כל דין יחבת על לבבי ולמכלש ית כל דין די צדיקא וחכימא ותלמידיהון דמשחעבדין
לחזן מסירין בידא דיי ומנה אתגור על כל מרה דייח ביומיהון אף רחמימא דירחמינן גבר אף שנאתא דיסנינן גבר לית די ינדע מה דייח
באנשא כלא בסולא אתגור למחוי קרמיהון: כלא בסולא תליא ומן שמיא אתגור מה דעתיך למחוי לכלא ארעון חר לזכא ולחיכא
לחנקן ארחתה ולמרכי נפשה ולמסאב ולמקרב נכסת קדשין ולדליתוהי מקרב נכסת קדשין כטבא כחיכא דלא דחל מוסחא כגבר
דמוסחא דחל: דן כיש בכל עלמא בכל דאחגור חחות שמשא ארום ארעון חר לכלא דירי ארעא ואף לפא דבני אנשא אהמלי כיש
על דא וחלחלתא בלבבון כל יומי חיייהון ובחר יומיהו דאנשא נטיר לה לאתוכחא עם מתא כרין חיכא: ארום מן גברא דיראחבר
לכל פחגי אוריתא ולמקני חיי עלמא דאחי אית לה סבר ארום כלכא חיא הוא טב מן אריא די הוא מחו: ארום צדיקא ידעין דאן יחובון
עתידין למחוייהון חשיבין כמתא לעלמא דאחי בגין דנטרו ארחתהון ולא חיבין ואן יחובון חיבין בחיבתא וחכימא ליתיהון ידעין מדעם
טב על דלא אושבו עובדיהון בחייהון ולית ידעין מדעם טב לעלמא דאחי ולית להון אגר טב כתר מוחהון ארום אהנשי דכרנהון מביני
צדיקא: אף רחמימא דייח אף שניאיהון אף קנאתהון הא כבר הוכרא מן עלמא וחלק טב לית להון עם צדיקא לעלמא דאחי ולית להון
חגיגה מן כל מה דמתעבד בעלמא חזן חחות שמשא: אמר שלמה ברוח נבואה מן קדם יי עתיך מרי עלמא למימר לכל צדיקא וצדיקא
באנפי נפשה אזל טעם בחדנא לחמך דאחוב לך על לחמך דיריחבתא לעניא ולחשוכא דהני כפן ושתי בלב טב חמרך חלף חמרך דמוסחא
לעניא וחשוכא דהני צחין ארום הא כבר אתרעין קדם יי עובדך טבא: בכל ערן יתונן כסותך חורין מפל סואכות חובתא
ושמא טבא דמתיל למשח רבותא קני בגין דיימסון ברכן ברכן על רישך ושיבותך לא יחסר:

* Et vidi omnia opera Dei, quoniam non
potens erit homo ut inueniat simul opus quod
factum est sub Sole. quaecunque laborauerit
homo ut querat & non inueniet. & quaecun-
que utique dixerit sapiens ut cognosceret, non
poterit inuenire.

* Quoniam omne hoc dedi in cor meum, &
cor meum omne vidit hoc.

CAP. IX.

Quoniam iusti et sapientes, & opera eorum
in manu Dei. & amorem & odium non
est sciens homo:

* Omnia ante faciem eorum vanitas in om-
nibus. Occursus unus iusto & unus impio, bo-
no & malo, & mundo & immundo, & im-
molanti & non immolanti. sicut bonus, sic qui
peccat: sicut iurans, sic qui iuramentum timet.

* Hoc malum in omni quod factum est sub
Sole, quod occursus unus omnibus. & cor fi-
liorum hominis impletum est malo. & circum-
ferentia in corde eorum in vita eorum, & post
eos ad mortuos.

* Quoniam quis qui participat ad omnes
viuentes: est spes, quoniam canis viuens ipse
bonus super leonem mortuum.

* Quonia viuentes cognoscent quod morien-
tur, et mortui non sunt cognoscentes quicquam.
& non est eis ultra merces, quia obliuioni tra-
dita est memoria eorum.

* Et dilectio eorum & odium eorum, et ze-
lus eorum iam perit. & pars non est eis am-
plius in seculum in omni quod factum est sub
Sole.

* Vade comede in letitia panem tuum, et bi-
be in corde bono vinum tuum. quia iam appro-
bavit Deus opera tua.

* In omni tempore sint vestimenta tua can-
dida, & oleum super caput tuum ne deficiat.

* καὶ εἶδον ὅτι πάντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐδύ-
νη(ε) ὁ ἄνθρωπος τὸ δύρεν. καὶ τὸ ποίημα τὸ πεποιημέ-
νον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅσα δὲ μοχθήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ζῆν-
σαι καὶ οὐχ ὀρήσει. καὶ ἔοσα δὲ εἶπῃ ὁ θεὸς ὅτι γινώσκαι
οὐ δύνηται τὸ δύρεν.

* ὅτι ὅτι πάντα τὰ ἐδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία
μου πάντα εἶδε τὸ τ.

F.

Οἱ δὲ δίκαιοι καὶ οἱ θεοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν
χείρ τοῦ θεοῦ καὶ γε ἀγάπη καὶ γε μῖθος οὐκ ἔστιν εἰδὼς
ὁ ἄνθρωπος.

* τὰ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῶν ματαιότης ἐν τοῖς
πάνσιν. συνδύματα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ ἀσεβεῖ, τὰ ἀ-
γαθὰ καὶ τὰ κακά, καὶ τὰ κατὰ καὶ τὰ ἀκαθάρτα, &
τὰ θυσιάζοντι καὶ τὰ μὴ θυσιάζοντι. ὡς ὁ ἀγαθός, ὡς ὁ ἀ-
μαρτωλός. ὡς ὁ ὀμνύων, καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος.

* τὸ τὸ πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅ-
τι συνδύματα ἐν τοῖς πάνσιν. καὶ γε καρδία ὑμῶν τὸ δυνά-
του ἐπληρώθη πονηροῦ. καὶ ἀειφύερα ἐν καρδίᾳ αὐτῶν
ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν τὸς θεὸς οὐκ ἔστιν ὀφείλει.

* ὅτι τίς ὁς κοινωνεῖ τὸς πάντας οὐκ ἔστιν ζῶντας; ἔστιν ἐλ-
πίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθός ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν
νεκρὸν.

* ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθάνουσι, καὶ οἱ
νεκροὶ οὐκ εἰσὶν γινώσκοντες οὐδὲν. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐπι-
μιθός ὅτι ἐπελήθη ἡ μνήμη αὐτῶν.

* καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν, καὶ γε μῖθος αὐτῶν, καὶ γε ζῆ-
λος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο. & μερίς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

* δῶρε φάγε ἐν δὲ φρεσὶ καὶ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν
καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου. ὅτι ἤδη δὲ δόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποι-
ήματα σου.

* ἐν παντὶ καιρῷ ἔσῃ ἱμάτια σου λευκά, & ἔλαιον
ἐπὶ κεφαλῇ σου μὴ ὑστερησάτω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et vidi ego omne opus fortitudinis Domini, quoniam terribilis est: & non est facultas homini inueniendi omne opus fortitudi-
nis Domini quod factum est in mundo hoc sub Sole; quando laborauerit homo ut inquirat id quod futurum est ut fiat, non inueniet: &
etiam si dixerit vir sapiens in dicto suo ut sciat id quod futurum est ut fiat in fine dierum, non erit illi inuenire.

Etenim omnia hæc posui in corde meo, & ut scrutarer omnia hæc.
Quod iusti & sapientes, & discipuli eorum qui subditi sunt eis, traditi sunt in manum Domini: & ab eo decretum est omne quod
erit in diebus eorum; etiam amor quo dilexerit eos aliquis, & etiam odium quo eos persecutus fuerit: non est qui sciat id quod erit
homini: omne in prouidentia decretum est ut sit ante eos. Omne ex prouidentia pendet atque ex celo decretum est quod futurum est ut
fiat omnibus. euentus vnus innocenti & peccatori, ei cuius viæ rectæ sunt, & purificanti animam suam, & polluenti; & offerenti oblationem
sanctitatum, & ei qui non offert oblationem sanctitatum. sicut bonus, sic peccator; qui non timet iuramentum, sicut vir qui iuramentum
timet.

Hoc malum est in toto mundo in omni quod constitutum est sub Sole, quod euentus est omnibus vnus, omnibus inquam
habitoribus terræ, & etiam cor filiorum hominum repletum est malo propter hoc, & infamia in corde eorum erit omnibus diebus vitæ
eorum, & post dies hominis seruatur ei ut corripiatur cum mortuis iuxta iudicium peccatoris.

Etenim quis est vir qui associat
bitur omnibus verbis Legis? ad acquirendam vitam seculi venturi est illi spes: etenim canis viuus melior est, quam leo qui mortuus est.
Quoniam iusti norunt quod si peccauerint, futuri sunt ut reputentur ut mortui in seculo venturo: propterea custodiunt vias suas, &
non peccant: quod si peccant, conuertuntur in pœnitentia: & peccatores nesciunt quicquam boni, eo quod non correxerunt opera sua in me-
lius in vita sua, & nesciunt quicquam boni de seculo venturo, & non est eis merces bona post mortem eorum: etenim obliuioni data est me-
moriam eorum inter iustos.

Etenim amor eorum, etiam odium eorum, inuidia quoque, ecce pridem perit ex mundo, & pars bo-
na non est eis cum iustis in seculo venturo, nec est eis utilitas ex omni quod fit in hoc mundo sub Sole.

Dixit Selomoh in spiritu prophetiæ à conspectu Domini: Futurum est ut Dominus mundi dicat singulis iustis in facie vnus cuiusque:
Vade gusta in letitia panem tuum, qui repositus est tibi propter panem tuum quem dedisti pauperi & humili qui erat esuriens, & bibe in
corde iucundo vinum tuum pro vino tuo quod miscuisti pauperi & humili qui fuerunt sitientes: ecce enim iam beneplacita fuere ante
Dominum opera tua bona.

In omni tempore sint vestes tuæ lotæ ab omni contaminatione peccati: & nomen bonum quod
allumatur vnguento unctionis, tibi acquire, ut contingant benedictiones & benedictiones super caput tuum, & bonitas tua non deficiat.

* Et vide vitam cum muliere quam dilexisti omnibus diebus vite vanitatis tue, qui dati sunt tibi sub Sole omnibus diebus vanitatis tue: quoniam hoc pars tua in vita tua, & in labore tuo quo tu laboras sub Sole.

* Omnia quaecunque inuenerit manus tua ut faciat, secundum potentiam tuam fac: quoniam non est opus, & ratio, & cognitio et sapientia in inferno, quod tu vadis illuc.

* Verti & vidi sub Sole quoddam non velocibus cursus, & non potentibus bellum, & non sapientibus panis, & non intelligentibus diuitie, & non cognoscentibus gratia: quoniam tempus & occursum occurrerit omnibus his.

* Et non nouit homo tempus suum, sicut pisces capti in reti malo, & sicut aues captæ in laqueo. sicut ipsæ, illaqueantur filij hominis in tempus malum, cum inciderit in eos extemplo.

* Et hoc vidi sapientiam sub Sole, & magna est ad me

* Ciuitas parua, et viri in ea pauci, & uenerit ad eam rex magnus, & circumdabit eam, & edificabit in eam aggeres magnos:

* Et inuenerit in ea virum pauperem sapientem. & saluabit ipse ciuitatem in sapientia sua. & homo non recordatus est simul viri pauperis illius.

* Et dixi ego, Bona sapientia super potentiam. & sapientia pauperis contempta, & sermones eius non sunt auditi.

* Sermones sapientum in quiete audiuntur super clamorem potentium in stultitiis.

* Bona sapientia super vasa belli. & peccatus vnus perdet bonitatem multam.

* καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναῖκα ἣς ἠγάπησας πάσας ἡμέρας ζωῆς ματαίότητάς σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας τὰς ἡμέρας ματαίότητάς σου, ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, & ἐν τῇ μόχθῳ σου ὃ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

* πᾶντα ὅσα αὐτὸν ὄρη ἢ χεῖρ σου ἔποιήσας ὥς ἡ δυνάμις σου ποίησεν, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνώσις καὶ σοφία ἐν αἰδῇ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.

* ἐπέσρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κέφοις ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καὶ γε οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἀρῆς, καὶ γε οὐ τοῖς σωεῖσι ὁ πλοῦτος, καὶ γε οὐ τοῖς γνῶσκουσι χάρις, ὅτι καὶ εὖ καὶ ἀποκρίτημα συναντήσῃ τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

* καὶ γε οὐκ ἐγνώσθη ἀνθρώπων τὴν καὶ εὖ αὐτῶν, ὥς οἱ ἰχθύες ἐν θηρσύνῳ ἐν ἀμφιβλήτρῳ κακῷ, καὶ ὥς ὄρνεα τὰ θηρσύνοντα ἐν παγίδι. ὥς αὐτὰ παγιδεύονται ἐν τοῖς δυνάμεσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς καὶ εὖ πονηρὴν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἀφνὴ.

* καὶ γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλην ἐστὶν ἡ σοφία μου

* πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας, καὶ κυκλώσει αὐτήν, καὶ οἰκοδομήσει ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους.

* καὶ ὄρη ἐν αὐτῇ δυνάμεις πᾶντα θρόνους καὶ διασώσει αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς. καὶ ὁ ἀνθρώπων οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρός ὃ πᾶν ἔκρινεν.

* καὶ εἶπα ἐγὼ, ἀγαθὴ ἡ σοφία ὑπὲρ δυνάμιν. καὶ ἡ σοφία τοῦ πένητος ἔξουθενώμενη, καὶ λόγοι αὐτῆς οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι.

* λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγῶν ἔξουθενωμένων ἐν ἀφροσύνῃς.

* ἀγαθὴ ἡ σοφία ὑπὲρ σκέυη πολέμου. καὶ ἁμαρτάνων εἰς δύο λείπει ἀγαθοσύνην πολλήν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Fruere vita bona cum vxore quam amasti omnibus diebus vite vanitatis tue quos dedit tibi Dominus, quia hæc est pars tua in vita tua & in labore tuo quo tu laboras in mundo hoc sub Sole.

* Omne quod suppeditauerit manus tua ad faciendam eleemosynam pauperi, facito: etenim post mortem non est viro opus, aut cogitatio vel scientia, aut sapientia in domo sepulchri quod tu vadis, & non adiuuabunt te, nisi opera bona & iustitia tantummodo.

* Contemplatus sum & vidi in seculo hoc sub Sole, quod nec viri qui veloces fuerint sicut aquilæ adiuti sunt currendo ut eriperentur à morte in prælio, neque robusti adiuuantur dum ineunt prælium robore suo, nec sapientes adiuuantur sapientia sua ut satientur pane in tempore famis, neque etiam intelligentes adiuuantur intelligentia sua ad congregandas diuitias, neque etiam scientes prudentiam iuuantur scientiis suis ad inueniendam gratiam in oculis regis: quoniam tempus & euentus accidet omnibus his.

* Etenim non notum est viro tempus suum tam bonum quam malum ex eo quod futurum est in seculo & venturum super eum: sicut pisces maris qui capiuntur reti, & sicut aues cælorum quæ comprehenduntur laqueo, sic illaqueantur filij hominis in tempore mali, quod ruiturum est super eos puncto vno cælitus.

* Etiam hoc vidi quoddam est sapientia in seculo hoc sub Sole, & magna quidem est ipsa mihi.

* Corpus filij hominis quod simile est ciuitati parue, & viri pollentes exigua virtute in medio ipsius, ecce cum leues fuerint iustitiæ in medio cordis hominis, intrabit in corpus concupiscentia mala, quæ assimilatur regi magno & robusto, ad opprimendum, & obsidet eum ut errare faciat illud: & edificat in illo locum ad sedendum vbicunque voluerit, ut declinare faciat illud à viis quæ rectæ sunt ante Dominum, ad comprehendendum illud in retibus maximis gehennæ ut comburat eum propter peccata sua.

* Inuentus est autem in medio corporis affectus bonus humilis & sapiens, & præualuit super illud, & subiecit illud sapientia sua, & eripuit illud à iudicio gehennæ robore suo & sapientia sua, sicut vir faciens prælium liberat habitatores vrbis sapientia cordis sui, & homo non recordatur postea affectus boni qui liberauit eum, sed dicit in corde suo, Innocens ego sum, sicut etiam habitatores vrbis illius non recordati sunt humilis illius qui liberauit eos.

* Et dixi ego in dicto meo: Melior est sapientia iusti, quam vis fortitudinis improbi, & sapientia iusti pauperis vilipenditur in oculis improborum generationis eius, & in tempore quo corripit illos propter opera eorum mala, verba correptionis illius non suscipiuntur.

* Verba orationis sapientum in silentio suscipiuntur ante Dominum mundi, magis quam clamor vocis improbi qui imperat stultis clamantibus, & non est qui attendat.

* Melior est sapientia sapientum in tempore afflictionis, quam vasa bellica in tempore ineundi prælij: & vir peccator vnus qui est in generatione, occasionem affert ut perdatur bonum magnum ex mundo.

זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה
מכבוד סכלות מעט:

לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו:

וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל
סכל הווי:

אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח
כי מרפא יניח חטאים גדולים:

יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא
מלפני השליט:

נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
ישבו:

ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים
כעבדים על הארץ:

חפר גומץ בו יפל ופרץ גדר ישכנו נחש:

מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים
יסכן בהם:

אם קתה הברזל וחוא לא פנים קלקל וחילים
יגברו יתרון הכשיר חכמה:

אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל
הלשון:

דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו:

תחלית דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו
הוללות רעה:

והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה
שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו:

M Vscæ morientes perdunt suavitatem
vnguenti. Preciosior est sapientia, par-
uaque gloria ad tempus stultitia.

2 * Cor sapientis in dextera eius, & cor
stulti in sinistra illius.

3 * Sed & in via stultus ambulans cum
ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat.

4 * Si spiritus potestatem habentis ascen-
derit super te, locum tuum ne dimise-
ris, quia curatio faciet cessare peccata ma-
xima.

5 * Est malum quod vidi sub Sole, quasi
per errorem egrediens à facie principis:

6 * Positum stultum in dignitate sublimi,
& diuites sedere deorsum.

7 * Vidi seruos in equis, & principes am-
bulantes super terram quasi seruos.

8 * Qui fodit foueam, incidet in eam. &
qui dissipat sepem, mordebit eum co-
luber.

9 * Qui transfert lapides, affligetur in eis:
& qui scindit ligna, vulnerabitur ab eis.

10 * Si retusum fuerit ferrum, & hoc non
vt prius, sed hebetatum fuerit, multo la-
C bore exacuetur, & post industriam seque-
tur sapientia.

11 * Si mordeat serpens in silentio, nihil eo
minus habet qui occultè detrahit.

12 * Verba oris sapiētis gratia, & labia in-
sipientis præcipitabunt eum.

13 * Initium verborum eius stultitia, & no-
uissimum oris illius error pessimus.

14 * Stultus verba multiplicat. Ignorat ho-
mo quid ante se fuerit: & quid post se fu-
turum sit, quis ei poterit indicare?

תרגום

ויערא בישא דשרי על חרעי לבא חי כדבבא דגרים מותא בעלמא על דמסרי חכמא בעדן דחטיו ומחבל שמא טבא דחוא דמי
מז קרסת דנא למשח רבותא דמכסם בבסמין וכמה וקיר ונאה ויתיר מן חכמת חכמים ומן עתה עתירין גבר דטפשותה זער וקליל:

לבא דחכמא למקני אוריתא דאחיהבת ביד ימינא דניי ולבא דשטיא למקני נכסין דכסף ודבב:

ואף בארמא סריא בעדן דשטיא אזל לבה חסר מן חכמתא דעבד מלין דלא כשרין לאתעבדא וכלא אמרין דשטיא חוא:

אד רוחא דיערא בישא מחל בן ומחבר למסק עלך אתרד טב די חיותא נחג למקם בה לא תשבק ארום פתגמי אוריתא
אחבריו אסו בעלמא למשבק ולמנשי מן קדם יי חובין דברבנין:

אית בישתא דחזיה בעלמא דרין תחזת שמשא כפתגמא דשלותא דנפקא מהחצפא על גברא מן קדם שלטן:

יהב ית רשיעא ושטיא למחוי במולא ומשמש באצלחותא מן שמי מרומא וחילוחיה גותנין וסגיאין ועמא משתעבדין
תחוחיה ומן סגיאיות חוביהון עתירי נכסין די בידיהון מהמסכנין ובמפיכותא ויתבין:

חזית עבריא דחוו מתגברין על סוסין ורברבין אזלין חי כעבדין על ארעא:

אחוב למפל ומקפו גדרא נפלו ביד רשיעא דנכל להון כחויא:

אחוקר בהון: כד יחובין עמא יתעבדון שמיא חקיפין כפרזלא מלאחתא מטרא וחחוא דרא לא צלי קדם יי בגין בן אחקלקל כל
שלמא בכפנא וכו' חובין ומהנכשין אוכלוסין ומהגברין על יצריהון למכעי רחמין מן אלה שמנא אית רעוא על מותר

אכשרות חכמההון: כד מתגדן חזן קלז לנזקא בעלמא בחשי ואף לית מותר לגבר אכל קרצין ומשחעי לשון חליתי ביש ארום
באשחא דגהנכ עתיר לאחוקרא:

גויפתא ובגין בן בלי עלמא סתגמרין: שריו מלי פמה חולחולא וסוף מימר פמה שטותא ובישא:

סריקין דלית בהון צרוך ער דלא יגדע אנש מה דעתיר למחוי ביומיה ומה דעתיר למחוי מן סופה מן יחיה ליה:

CAP. X.

Musca mortuæ corrumpunt condimentum
Molei dulcedinis. preciosum paucum sapien-
tie super gloriam stultitiæ magnæ.

* Cor sapientis in dextrum eius, & cor stul-
ti in sinistrum illius.

* Et in via cum stultus ambulauerit cor e-
ius posterius erit. & quæ cogitabit omnia stul-
titiæ sunt.

* Si spiritus potestatem habentis ascenderit
in te, locum tuum ne dimiseris: quia curatio fa-
ciat cessare peccata magna.

* Est malum quod vidi sub Sole tanquam
inuitum, quod exiuit à facie potestatem ha-
bentis.

* Datus est stultus in sublimitatibus magnis
& diuites in humili sedebunt.

* Vidi seruos in equis, & principes ambu-
lantes vt seruos super terram.

* Qui fodit foueam, in eam incidet: & dis-
sipantem sepem mordebit eum coluber:

* Qui tollit lapides, labore torquebitur in
eis. qui scindit ligna, periclitabitur in eis.

* Si ceciderit ferrum, & ipse faciem turba-
uit. & potentias confirmabit: & abundantia
viro cuius sapientia.

* Si momorderit coluber in non murmure,
& non est aliquid amplius incantanti.

* Sermones oris sapientis gratia, & labia
stulti præcipitabunt eum.

* Initium oris eius stultitia, & nouissima
oris illius ambages malæ.

* Et stultus multiplicabit verba. non nouit
homo quid quod factum est, & quid quod futu-
rum est: quoniam post eum quis nunciabit ei?

1 * Μῦα θανούσα κατελύει τὴν οὐρανίαν ἐλαίου ἡδύ-
σμα. τίμιον ὀλίγον θείας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης
μεγάλης.

2 * καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ καρδία ἀφροῦ
εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.

3 * καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἀφρων πορεύηται καρδία αὐτοῦ
ὑπερήσει. καὶ αὐτὸς λογίζεται πάντα ἀφροσύνη ἐστίν.

4 * εἰὰ πνεῦμα τοῦ ἔξουσιάζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σέ, ῥέ-
πον σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας με-
γάλας.

5 * ἔστι πονηρία ἡ ἐῖδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀκούσιον ὃ ἐξῆλ-
θεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἔξουσιάζοντος.

6 * ἐδόθη ὁ ἀφρων ἐν ὑψηλοῖς μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν
ταπνῷ κατήγονται.

7 * εἶδον δούλους ἐφ' ἵπποις καὶ ἀρχοντας πορευομένους
ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.

8 * ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσείτω, καὶ κατα-
ρυσσάτω φεγγαμὸν δέξεται αὐτὸν ὄφεις.

9 * ἔξαιρών λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς. χιζὼν ξύ-
λα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.

10 * ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήρεον, καὶ αὐτὸς πρὸς ὥρον ἐτά-
ραξε. καὶ δυναμίς δυναμώσει, καὶ περιστάς τὰς ἀνδρῶν
οὐ θεία.

11 * ἐὰν δάκῃ ὁ ὄφεις ἐν οὐ ψιδυλισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι πε-
ρίσσεια τὰ ἐπαδόντι.

12 * λόγοι σώματος σοφοῦ χάρις, καὶ χεὶρ ἀφροῦ κα-
ταπονητοῦσιν αὐτόν.

13 * δεχθὲν ὁ σώματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐλάττω σώματος
αὐτοῦ ἀειφέρεται πονηρία.

14 * καὶ ὁ ἀφρων πληθυνεὶ λόγους. οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρω-
πος τί τὸ γινώσκον, καὶ τί τὸ ἐσόμενον. ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ
τίς ἀπαγγελεῖ αὐτόν;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. X.

Et concupiscentia mala quæ manet iuxta portas cordis, est sicut musca, quod causam adferat mortis in mundo, adeo vt tradat sapientem
in tempore quo peccat, & corrumpat nomen bonum quod simile fuerat antea vnguento vnctionis suauissimo cum aromatibus: &
quanto preciosior & decentior est quàm sapientia sapientum, & quàm diuitiæ diuitum, vir cuius stultitia exigua & leuis est.

* Cor sapientis incumbit ad acquirendam Legē quæ data est manu dextera Dei, & cor stulti ad acquirendas facultates argenti & auri.
Etiam in via perplexa tempore quo stultus ambulat, cor eius caret sapientia, ita vt faciat verba quæ non decent fieri, & omnes dicunt
ipsum esse stultum.

* Si spiritus concupiscentiæ malæ dominatus in te fuerit, & adeo inualuerit vt super te conscendat, locum tuum
bonum, in quo consueueras stare, ne dimittas: etenim verba Legis creata sunt pro medicamine in mundo, vt remittantur atque obliuioni
tradantur à Domino peccata maxima.

* Est malum quod vidi in seculo hoc sub Sole, velut verbum ignorantie quod profertur
impudens super virum, ab imperante.
Posuit improbum stultum vt sit in felicitate, & ministret in prospe-
ritate ex cælo alto, & exercitus eius sint sublimes & multi, & populus seruituti subditus sub eo, & præ multitudinem peccatorum suorum
diuites facultatibus quas in manibus suis habent depauperantur, & in humilitate sedent.

* Vidi seruos prævalentes super equos, & magnates ambulantes sicuti seruos super terram.
Vir qui foderit foueam in biuio itineris, in eam dignus est vt cadat: & qui dissiparunt maceriem, ceciderunt in manum improbi
qui insidiatur eis vt serpens.

* Qui adorabit statuas lapidum, angustiaabitur in illis; & qui adorauerit statuas lignorum,
comburetur in illis.
Cum peccauerit populus fient cæli duri in modum ferri, ne demittant pluiam: & illa generatio non
orat ante Dominum, propterea dissipatus est totus mundus fame: & quando conuertuntur & congregantur turbæ singulæ & prævalent
aduersus concupiscentias suas, postulantes misericordiam à Deo cæli, complacet sibi in augmento rectitudinis sapientiæ eorum.

* Quando excitantur serpentes leues ad nocendum in mundo, in taciturnitate id fit. etiam non est utilitas viro fraudulentè accusan-
ti, vt narret triplici lingua malum, quoniam in igne gehennæ futurum est vt cremetur.

* Sermonibus oris vir sapiens qui inuenitur in generatione, inuenit misericordias ante Dominum, & labia viri stulti plena sunt in-
crepatione, & propterea totus mundus destruitur.

* Initium sermonum oris eius amentia, & finis verbi oris eius stultitia & malum.
Et stultus multiplicat verba inania, in quibus nulla est utilitas, donec cognoscat homo quid futurum sit vt fiat in diebus suis. &
quid futurum sit in fine eius, quis indicabit illi?

15 * עֲמַל הַכְּסִילִים תִּיגְעֶנּוּ אֲשֶׁר לֹא יָדָע לִלְכֹּת
אֶל-עִיר:

16 * אִי-לֶךְ אֶרֶץ שְׂמֵלֶכָךְ נָעַר וְשֹׁרֶיךְ בִּבְקָר יֹאכְלוּ:

17 * אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ שְׂמֵלֶכָךְ בֶּן-חֹרִים וְשֹׁרֶיךָ בַּעֲרָה
יֹאכְלוּ בַּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׂתִי:

18 * בַּעֲצָלָתִים יִמָּךְ הַמִּקְרָה וּבִשְׁפָלוֹת יָדַיִם יִדְלָף

19 הַקֵּיִת: * לְשֹׁחֹק עֲשִׂים לָחֶם וַיֵּין יִשְׂמַח חַיִּים
וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת-הַכֹּל:

20 * גַּם בַּמַּדְעָה מֶלֶךְ אֶל-תִּקְלָל וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכְּבְּךָ
אֶל-תִּקְלָל עֲשִׂיר בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת-הַקּוֹל
וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יַגִּיד דְּבָר:

יב

1 * שֶׁלַח לַחֲמֶךְ עַל-פְּנֵי הַמַּיִם כִּי-בָרַב הַיָּמִים
תִּמָּצְאוּ:

2 * תֵּן חֵלֶק לַשִּׁבְעָה וְגַם לַשְּׁמוֹנֶה כִּי לֹא תִדַּע מָה
יִהְיֶה רֵעֶךָ עַל-הָאָרֶץ:

3 * אִם-יִמְלְאוּ הָעֵבִים גִּשְׁם עַל-הָאָרֶץ יִרְקוּ וְאִם-
יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בַּצָּפוֹן מָקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שָׁם
יִהְיֶה:

4 * שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרַע וּרְאֵה בָעֵבִים לֹא יִקְצֹר:
5 * כֹּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדֵעַ מָה דֶּרֶךְ הָרוּחַ כִּעֲצָמִים בִּבְטָן
הַמֵּלֶאכֶה כִּכְהָ לֹא תִדַּע אֶת-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת-הַכֹּל:

6 * בִּבְקָר זֶרַע אֶת-זֶרַעְךָ וְלַעֲרֹב אֶל-תִּנַּח יָדְךָ כִּי
אֵינְךָ יוֹדֵעַ אִי זֶה יִכְשֹׁר הַזֶּה אוֹ-זֶה וְאִם-שְׁנֵיהֶם
כְּאַחַד טוֹבִים:

CAP. XI.

1 **M**itte panem tuum super transeuntes
A aquas, quia post tempora multa in-
uenies illum.

2 * Da partem septem necnō & octo, quia
ignoras quid futurum sit mali super ter-
ram.

3 * Si repletæ fuerint nubes, imbrem su-
per terram effundent. Si ceciderit lignum
ad Austrum aut ad Aquilonem, in quocun-
que loco ceciderit, ibi erit.

4 * Qui obseruat ventum, non seminat:
& qui considerat nubes, nunquam metet.

5 * Quomodo ignoras quæ sit via spiritus,
& qua ratione compingantur ossa in ven-
tre pregnantis, sic nescis opera Dei qui fa-
bricator est omnium.

6 * Manè semina semen tuum, & vespere
ne cesset manus tua; quia nescis quid ma-
gis oriatur hoc aut illud, & si vtrumque si-
mul melius erit.

תרגום

15 * שְׂרָחוֹת שְׂטוֹת דְּטִרְחָה בְּשִׁטּוֹתָ אוֹהוּ מִשְׁלָחֵי לֵה עַל-דָּלָא אֶלְף לְמִיזַל לְקִרְחָה דְּחִסְמָא שְׂרִי בְּגוֹה לְמַחְבֵּעַ מִנָּה אֶלְפִּנָּה: 16 וְיִלֵּךְ
אֶרְעָא בְּעֵדְךָ דִּי-יִמְלֵךְ עַלְיָךְ יִרְבַּעַם חִיבָא וְיִבְטַל מִנִּיךְ חִקְרוּכָה דְּאַפְרָא וּבִרְבִּינִיךְ עַד דָּלָא יִקְרַבּוּן חֲדִירָא דְּאַפְרָא לְחִסְמָא וְיִכְלוּן:
17 טַב לֵךְ אֶרְעָא בְּעֵדְךָ דִּי-יִמְלֵךְ עַלְיָךְ גְּבַר מְקִיף בְּאוֹרֵיתָא וּבִרְבִּינִיךְ כְּחַד דְּמִקְרָבִין חִסְמָא אֶכְלִין לְחִסְמָא מִן עַמְלֵי יִדְוִהוּן בַּגְבוּרָה
אוֹרֵיתָא וּפְקוּדֵיתָא וְלֹא בְּחִלְשׁוֹת וּבְמִיּוֹת עֵינָהּ: 18 בְּחִרְשׁוֹת עֵסֶק אוֹרֵיתָא וּפְקוּדֵיתָא מִחִסְמִין גְּבַר מִבְּנִין וּבְמִכִּיכּוֹת חִפְקוּדֵיתָא
דְּאַחְפְּקוּדֵיתָא אֶתְחֵתָא לְמַנְטֵר מִן רְחוֹק סוֹאֲבוֹת דְּמָא וְלֹא נִטְרָא מִחֻבְרָא דְּחֵתָא בְּגוֹ בֵּיתָא: 19 לְחֻזְכָּא עֲבָדִין צְדִיקָא לְחִסְמָא לְפִרְנָסָא
עֵינִין כְּפִינִין וְחִסְמָא דְּמִזְגִין לְדַחֲחִין וְהָא לְהוֹן לְחֵדְנָא לְעֵלְמָא דְּאַחֵי וּכְסָף פְּרִקְנָהוֹן וְסִחָד עֲלִיּוֹהוֹן וְכֻחָא לְעֵלְמָא הָהוּא בְּאַנְפִי כָּלָא:
20 אִף בְּמַנְדְּעָךְ בְּחִבְיָנִי לְכַבֵּךְ מִלְּכָא לֹא-תִלוֹט וּבְאַדְרוֹן בֵּיתָא מִשְׁכְּבְּךָ לֹא-תִלוֹט עֲחִירָא אֲרוֹם מִלְּאָכָא אֲזַל פֶּרַח בְּאַנְיִר שְׁמִיָּה הִי
כְּנִשְׂרָא מְרִי גַפִּין וּמִחֵי מִלִּין דְּמַחְעָבְרִין בְּטִמְרִיתָא לְכָל-דִּירֵי אֶרְעָא:

יב

1 * אוֹשֵׁט פְּרִנְסוֹתֶיךָ לְעֵנִי דְּאֲזִילִין בְּסַפִּינִין עַל-אַפִּי מִנָּה אֲרוֹם כְּחַד עֵדִין יוֹסִין סְגִיָּאִין חֲשִׁכָּה אֲגִרָה בְּעֵלְמָא חֲדִין וּבְעֵלְמָא דְּאַחֵי:
2 חַב חוֹלֶק טַב מִן זֶרַעָא לְחִקְלֶךְ בְּחִשְׂרֵי וְלֹא חֲתִמְנַע מִלְּמוֹרַע אִף בְּכִסְלוֹ אֲרוֹם לֹא הִנְדַּע מָה יִהְיֶה בִישָׁא עַלְיָ אֶרְעָא:
3 * אִם-אֶחָדִין עֵנְנָא מִטְרָא עַלְיָ אֶרְעָא מַעֲרָן יִתְ-מִיּוֹהוֹן וְאִין אֶתְגּוֹר מִן-שְׁמִיָּה לְמַנְפֵּל מִלְּכָא וְיַעֲטוּהִי מִן-שְׂרָחוֹתֵיהוֹן מִן קִנְדָּם
מִסְרָא דִּיִּי הִי וְאִף סְבָעָא וּכְפִנָּה בְּדִרּוּמָא אוּ בַּצָּפוֹנָא אֶתְר דְּאַחְגוֹר לְמַתְקִימָא הָהִיא עֲטָא חֲמִין מִשְׁחִלְחָא לְמַחְוִי:
4 גְּבַר דְּנִטְר חֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין לֹא יַעֲבֹר טַב לְעֵלָם וְדִמְסַחֲפֵל בְּמִלְּיָא לֹא סְגִי אֲגִר אֲרוֹם חֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין מִחִלְין לְרוּחָא דְּלֹא מַחֲפִס
בִּידוֹ דְּבִר נֶשׁ וּמִלְּיָא מִחִלְין לְעֵנְנֵי שְׁמִיָּה דְּאֲזִילִין וְלֹא חִיבִין:
5 וְהִיכְמָה דְּלִיתֶךָ יָדַע אֲכַדְוִין יִתְדֶךָ רוּחַ נִשְׁמָתָא דְּחֵי בְּגוֹף עֵלְמָא
שְׁלִילָא דְּשִׁרִי בְּמַעֲיָנָא דְּאַסְמָה מַעֲבָרָא וְהִיכְמָה דְּלֹא תִנְדַּע אִין דְּכִר אִין נִקְבָּא עַד זְמַן דְּאַחֲלִיל חֲכָדוֹן לִיתֶךָ יָדַע יִתְ עוֹבְדָא דִּיִּי דְּיַעֲבֹד בְּחִקְמָתָא
וְלִכְלָא:
6 בִּיּוֹמֵי עֲלִמּוֹתֶךָ חֲסִב אֶתְחֵתָא וְחִלְדִּין כְּנִין וְלַעֲדִין סִיבּוֹתֶךָ לֹא-תִשְׁבֶּק אֶתְר חֲלָקֶךָ מִלְּמִילָא כְּנִין אֲרוֹם לֹא אֶשְׁחַסְדַּע
לֵךְ אִין מְנַהוֹן אֶתְחֵתָר לְמַחְוִי טַב חֲדָן אוּ דָן וְאִין תְּרוּיָהוֹן כְּחַדָּא טַבִּין:

* Labor stultorum affliget eos, qui non nouit
pergere in ciuitatem.

* Væ tibi ciuitas, cuius rex tuus iunior,
& principes tui in hora matutina comedunt.

* Beata tu terra, cuius rex tuus filius liberi,
& principes tui ad tempus vrescentur in poten-
tia, & non confundentur.

* In pigritiis humiliabitur contignatio,
& in segnitie manuum perstabit domus.

* In risum faciunt panem, & vinum latifi-
cat viuentes, & argento obediunt simul omnia.

* Et tu in conscientia tua regi non detrahas,
& in recessibus cubiculi tui ne maledixeris di-
uiti. quia volatile cæli portabit vocem tuā, &
qui habet pennas, annuntiabit sermonem tuum.

CAP. XI.

Mette panem tuum in faciem aquæ, quia in
multitudine dierum inuenies eum.

* Da partem septem, & octo, quia non co-
gnoscis quid erit malum super terram.

* Si repleta fuerint nubes imbre, super ter-
ram effundent. Et si ceciderit lignum in Austro,
& si in Borea, in loco ubi cadet lignum, illic
erit.

* Qui obseruat ventum, non seminabit; &
qui aspicit in nubibus, non metet.

* In quibus non est cognoscens quæ via spi-
ritus. sicut ossa in ventre pregnantis, sic non
cognosces opera Dei, quæcunque faciet cuncta.

* In hora matutina semina semen tuum, &
in vespertina ne cesset manus tua. quia non co-
gnoscis quod orietur an hoc an illud: & si duo
simul, bona.

* μόχθῳ τὰν ἀφρόνων κοπώσῃ αὐτοῖς, ὅς ὅτε ἔγνω
τὸ πορδὺ τῶν αἰς πόλιν.

* οὐαὶ σοὶ πόλις, ἥς ὁ βασιλὺς σου νεώτερός ἐστι τοῖς ἀρ-
χοντέσιν σου ἐν πρώτῃ ἐδίοῦσι.

* μακαρία σὺ γῆ, ἥς ὁ βασιλὺς σου υἱὸς ἐλδοθέρου,
καὶ ὁ ἀρχοντὲς σου πρὸς καιρὸν φάγοντες ἐν δυνάμει, καὶ
ὅτε αἰχμηθῇσονται.

* ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσῃ ἡ δηκόσις, καὶ ἐν δαργίᾳ
χειρῶν σάξει ἡ οἰκία.

* εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνος διφραίνει ζῶντας,
καὶ τὸ δαργυρίου ὑπακούει τῷ τὰ πάλαι.

* καὶ γε σὺ ἐν σωειδήσει σου βασιλεῖα μὴ κατὰ ἐξουσίαν,
καὶ ἐν ταμείοις κοιτῶνός σου μὴ κατὰ ἐξουσίαν πλούσιον. ὅτι
πετεινὸν τὸ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνὴν σου, & ὁ ἔχων πτε-
ρυγὰς ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

ιδά.

* Αποστείλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρὸς ὄψωπον τεύχεα, ὅτι
ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν ἐνρήσεις αὐτόν.

* ὁὗς μερίδα τοῖς ἐπὶ αἰῶνα, καὶ ἡ τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γνώσκεις
τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τῇ γῇ.

* εἰὰ πληρωθῶσι τὰ νέφη υἱὸς τοῦ ἐπὶ τῇ γῇ ἐκχεῖ-
σιν. καὶ εἰὰ πῆσθι ξύλον ἐν τῇ νότῳ, & εἰὰ ἐν τῇ βορρᾷ, ὅ-
τι οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται.

* τηρῶν δὲ ἄνεμον οὐ σπερεῖ, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέ-
λαις οὐ θείσει.

* ἐν οἷς ὅτε ἐστὶ γνώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος. ὡς
ὅτε ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορήσεως, ἔτι οὐ γνώσῃ τὰ ποιή-
ματα τοῦ θεοῦ, ὅτε ποιήσει τὰ σύμπαντα.

* ἐν πρώτῃ σπερεῖν τὸ σπέρμα σου. καὶ ἐν ἑσπέρᾳ μὴ
ἀφίετω ἡ χεὶρ σου. ὅτι οὐ γνώσκεις ποῖον σοιχήσῃ ἡ τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀγαθὰ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Fatigatio stulti qua defatigatur in stultitia, ipsa lassat eum, adeo ut non discat ire in ciuitatem intra quam sapiens habitat ad
querendum ab eo disciplinam.

" Væ tibi terra in tempore quo regnabit super te Iarabgham peccator, & cessare faciet ex te oblationem matutinam, & magnates tui
antequam offerant iuge matutinum sacrificium, panem comedent.

" Bene erit tibi terra quo tempore regnabit super te vir valens in Lege, & magnates tui postquam obtulerint iuge sacrificium, come-
dent panem ex labore manuum suarum in fortitudine Legis & præceptorum, & non in debilitate & in cæcitate oculorum.

" In debilitate studij Legis & præceptorum depauperatur vir ab ædificio: & in negligentia præcepti quo mandatum est mulieri
ut custodiat se ab abominatione contaminationis sanguinis, & non custodit se, fit tristitia intra domum.

" Ad gaudium faciunt iusti panem, ad alendum pauperes esurientes, & vinum quod miscent sitientibus, erit eis in lætitiā in seculo
venturo, & argentum redemptionis eorum testabitur pro eis meritum in seculo ipso in conspectu omnium.

" Etiam in conscientia tua in absconditis cordis tui Regi ne maledicas, & in penitrali domus cubiculi tui ne maledicas diuiti: etenim
angelus it volans in aëre cæli velut aquila alata, & nunciat sermones qui fiunt in latibulo omnibus habitatoribus terræ.

CAP. XI.

Porrige alimentum tuum pauperibus qui ambulant in nauibus super facies aquarum, quoniam post tempus dierum multorum inuenies
mercedem eius in seculo hoc, & in seculo venturo.

* Dato partem bonam ex semine agro tuo in Tisri, & ne cesses seminare etiam in Kasleu: etenim nescies quid erit mali super
terram.

* Si impleta fuerint nubes pluuia super terram, effundent aquas suas. & si decretum fuerit de cælo ut cadat rex & consiliarij eius
de principatu eorum, ex auctoritate dicti Domini fiet. & etiam saturitas aut fames in Meridiē aut Septentrionē vbicunque decretum fue-
rit ut firmetur illud consilium, mittitur eò ut fiat.

* Vir qui obseruauerit incantatores & ariolos, non faciet bonum in seculo: & qui studet in astris, non congregat mercedem: etenim
incantatores & arioli assimilantur vento qui non apprehenditur manibus filij hominis, & astra assimilantur nubibus cæli, quæ eunt, & non
reuertuntur. Et quemadmodum non cognoscis quoniam modo ibit spiritus animæ vitæ in corpus infantis abortiui, qui manet in vtero
matris suæ pregnantis; & quemadmodum non cognoscis an mas aut femina fuerit, quoad nascatur: sic tu non cognoscis opus Domini
qui facit in sapientia omnia. In die iuuentutis tuæ accipies uxorem, & gignes filios: & in tempore senectutis tuæ ne dimittas uxorem
quæ est pars tua quo minus generes filios: etenim non notum est tibi quisnam ex illis electus sit, ut sit bonus hic an ille, an ambo boni
pariter sint futuri.

* ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש:
* כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכל יום ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבי הבל:
* שמה בחור בילדותו ויטיב לבד בימי בחורותיו והלך בדרכי לבד ובמראה עיניו ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט:

יב

* והסר בעם מלבך והעבר רעך מבשרך בילדות והשחרור הבל:
* וזכר את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ:
* עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושנו העבים אחר הגשם:
* ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות:
* וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בגור השיר:
* גם מגבה ייראו וחתחתים בדרך וינאץ השקר ויסתכל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עלמו וסבבו בשוק הסופדים:
* עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כל על המכוער ונרץ הגלגל אל הבור:
* וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה:

* Dulce lumen, & delectabile est oculis videre Solem.
* Si annis multis vixerit homo, & in his omnibus letus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis & dierum multorum, qui cum venerint, vanitatis arguentur preterita. * Latere ergo iuuenis in adolescentia tua, & in bono sit cor tuum in diebus iuuentutis tuæ, & ambula in viis cordis tui, & in intuitu oculorum tuorum: & scito quod pro omnibus his adducet te Deus in iudicium. CAP. XII.
A Vfer iram à corde tuo, & amoue malitiam à carne tua. Adolescentia enim & A voluptas vanæ sunt.
* Memento creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ, antequàm veniat tempus afflictionis tuæ, & appropinquent anni de quibus dicas, Non mihi placent.
* Antequàm tenebrescant Sol & lumé, & stellæ, & Luna; & reuertantur nubes post pluuiam.
* Quando commouebuntur custodes domus, & nutabunt viri fortissimi, & obciose erunt molentes in minuto numero, & tenebrescent videntes per foramina:
* Et claudent ostia in platea in humilitate vocis molentis, & consurgent ad vocem volucris, & obsurdescent omnes filie carminis.
* Excelsa quoque timebunt & formidabunt in via, florebit amygdalus, impingabitur locusta, & dissipabitur capparis. quoniam ibit homo in domum æternitatis suæ, & circuibunt in platea plangentes.
* Antequàm rumpatur funiculus argenteus, & recurat vitta aurea, & conuertatur hydria super fontem, & confringatur rota super cisternam:
* Et reuertatur puluis in terram suam vnde erat, & spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

תרנום

* ובמים נהור וטב לאנהרא עיניו חשיכון למחיו וקר אפי שכינתא דיוי לרעהיד לאנהרא אפי צדיקא מן ויו שכינתה ולמחיו שפדון כשמשא:
* ארום אז יומין סגיאין חיי אנשא בכלהון חזי לה למחיו ולמסעס באוריתא דיוי ויהא דכר יח יומי חשוכא דמותא ולא יחוב ארום סגיאין אנון יומא דישבב שכיבא בבית קבורתא וחזי לה לקבלא דינא מן שמיא כל יומן דיוי עלוהי פדענתא על הבלותא דרעבר:
* חרי עלמא ביומי עלמותו ויהי לבבך טב עלך ביומי רביתך ואל בענתותא עם ארתי לבך ויהי ויהי בחייו עינך דלא תסתכל בבישא ואשתמודע לך דעל כל אלן עתיד יי לא עלותך בדינא:
יב
* ויהי דבר יח כריך ליקרותה ביומי רביתך עד דלא ייהון לותך יומי בישא על בשרך ארום עלמות ויומי אופסות שער תכלי:
* עד דלא ישחני ויו יקר אפך דמחיל לשמשא ונהורא דעינך עד דלא יסתמוז ויהי לסתך עד דלא יתקדדו ויבבי עינך דמחילין לכוכביא עד לא יתעסמוז ריסי עינך ויהון זלנן דמעין בעננין בחר מטרא:
* ביומא דיו יזועין ארכובתך ויתקשין אדרעך ויהון רגלך כבילך מלמפק בשוקא ויערי:
* ואף מן עובדין דהיו מן קדמת דנא ויהון רגלך דמחילין לשמשא ונהורא דעינך עד דלא יסתמוז ויהי לסתך עד דלא יתקדדו ויבבי עינך דמחילין לכוכביא עד לא יתעסמוז ריסי עינך ויהון זלנן דמעין בעננין בחר מטרא:
* ויהון רגלך כבילך מלמפק בשוקא ויערי ואף מן עובדין דהיו מן קדמת דנא ויהון רגלך דמחילין לשמשא ונהורא דעינך עד דלא יסתמוז ויהי לסתך עד דלא יתקדדו ויבבי עינך דמחילין לכוכביא עד לא יתעסמוז ריסי עינך ויהון זלנן דמעין בעננין בחר מטרא:
* ויהון רגלך כבילך מלמפק בשוקא ויערי ואף מן עובדין דהיו מן קדמת דנא ויהון רגלך דמחילין לשמשא ונהורא דעינך עד דלא יסתמוז ויהי לסתך עד דלא יתקדדו ויבבי עינך דמחילין לכוכביא עד לא יתעסמוז ריסי עינך ויהון זלנן דמעין בעננין בחר מטרא:
* ויהון רגלך כבילך מלמפק בשוקא ויערי ואף מן עובדין דהיו מן קדמת דנא ויהון רגלך דמחילין לשמשא ונהורא דעינך עד דלא יסתמוז ויהי לסתך עד דלא יתקדדו ויבבי עינך דמחילין לכוכביא עד לא יתעסמוז ריסי עינך ויהון זלנן דמעין בעננין בחר מטרא:

* Et dulce lumen, & bonum oculis aspice-
re simul Solem.

² Quia & si annos multos uiuet homo, in omnibus illis letus erit, & memor erit dierum tenebrarum, quoniam multi erunt: omne quod venit Vanitas.

* *Letare iuuenis in adolescentia tua, & beneficiat tibi cor tuum in diebus iuuetutis tue. & ambula in viis cordis tui irreprehensibilis, & in intuitu oculorum tuorum. & cognosce quod in omnibus his ducet te Deus in iudicio.*

CAP. XII.

ET aufer iram à corde tuo, & amoue mali-
tiam à carne tua, quoniam adolescentia &
amentia vanitas.

* Et memento eius qui possedit te in diebus
iuuentutis tue: usquequo non veniant dies ma-
litiæ. & præueniant anni, in quibus dices: Non
est mihi in eis voluntas.

** Usquequo non tenebrescat Sol, & lumen,
& Luna & stellæ: & conuertant nubes post
pluiam*

** In die qua utique commovebuntur custo-
des domus, & pervertentur viri potentie, &
ocioſa fuerunt molentes quoniam diminutæ fue-
runt: & tenebrescent quæ vident in foramini-*

bus, ² Et claudent ostium in platea in infirmitate vocis molentis. & consurget ad vocem passeris, & humiliabuntur omnes filie cantus.

⁴ Et ab excelsō videbunt, & pauores in
via, & florebit amygdalus, & impinguetur
locusta, & dissipetur capparīs; quoniam iuit ho-
mo in domum seculi sui, & circuierunt in pla-
tea plangentes.

³ Usquequo non euertatur funiculus argenti, & comprimatur aurum electum auri, & conteratur hydria super fontem; & coartetur rota super laccum.

² Et reuertatur puluis in terram vt erat: et
Spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

7 καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ
βλέπειν ἐν τῷ ἥλιον.

8 * ὅπ καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσῃ) ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐν πᾶσι τοῖς
αὐτοῖς διφρανεθήσεται καὶ μνησθήσῃ τὰς ἡμέρας τοῦ
σκότους, ὅπ πολλὰ ἔσθῃ), πλὴν τὸ ἐρχόμενον ματαίωτος.

*, διφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητι σου, καὶ ἀγαθωτάτω
σε ἡ καρδιά σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου· καὶ πεπαισται
ἐν ὁδοῖς καρδιάς σου ἄνωμθ', καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμοῦ
σου, καὶ γνώθι ὅτι ἐπὶ πάντι τοῖς ἀξίει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει.

16.

* Καὶ δόξῃς σου ἀπὸ καρδίας σου, καὶ ᾠδαίαις
πονεραίς σου ἀπὸ σαρκὸς σου, ὅτι ὁ νεότης καὶ ἡ δόξα μα-
ταίότης.

2 καὶ μνήσῃ τοῦ κτήσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου· ἕως οὗ μὴ ἔλθω πινῇ μέλαι τ' κακίας· καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἔρεῖς, ὅσα ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θάλημα.

* ἔως ἵνα μὴ σκοπιῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη
καὶ ④ ἀστέρες. καὶ ὁ πνεύματι ἠγάπησεν ὁ πᾶσις ἵνα ὑποταγῇ

* ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνὶ Καλδουθῶσι φύλακες τῶ οἰκίας, ἐδιδασθε φῶπιν ἀνδρες τῶ διουλίμειος, καὶ ἤρηναν ἀλήτου Καμ ὅπως ὠλώθησαν· καὶ σκοτάθουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὁπαῖς,

* καὶ κλείουσι θύραν ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀστυνείᾳ φ^ρ ἥσων
ἀληθείης. καὶ δυνάστη(εῖ) εἰς φωνὴν τοῦ σερουθίου, καὶ τα-
πεινωθή(ν) πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος.

* καὶ γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται· καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδοῖ, καὶ δαῖσός τε ἀμύγδαλον, καὶ παχυθήνη ἀκρίως. Ἐδιδασκέαδ' ἡ καὶ ππαρίς, ὅτι ἐπορεύθη ὁ δούλωπ ① εἰς οἶκον αἰῶν ② αὐτῶν, καὶ ἐκύκλωσθον ἐν ἀγορᾷ ③ κοπτήμυροι.

7 * ἕως ἡμῶν δὲ ἀνατραπῇ χοροὶν τοῦ δρυμίου καὶ σω-
θῶσιν τὸ ἀνθέμιον ἔχουσιν, ὅσων τελεθῇ ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν
πηγὴν. καὶ σωτρεχάσθῃ ὁ τερχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον.

* Ἐπετρέψθη ὁ Χρὺς πρὸς τὸν γυνῶν ὡς ὡς. Ἐπὶ πνεύματι
μα εἰς τρέψην αὐτὸς τὸν θεὸν ὁ δὲ ἐδωκεν αὐτόν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

⁷Et dulcis est lux, & bona ad illuminandum oculos caligantes, vt videant gloriam faciei maiestatis Domini, quia futurum est vt illuminentur facies iustorum ex splendore maiestatis eius, & vt sit pulchritudo eorum vt Solis.

¹ Etenim si dies multi vitæ hominis fuerint, in omnibus illis decet eum gaudere, & studere in lege Domini: & erit memor dierum tenebrarum mortis, & non peccabit, quia multi sunt dies quibus iacebit mortuus in domo sepulturæ, decetque eum suscipere iudicium à cælo omni tempore quo venerit super eum punitio, propter vanitatem quam fecit.

¹ Latere puer in diebus pueritiæ tuæ, & sit cor tuum bonum super te in diebus adolescentiæ tuæ, & ambula in humilitate cum viis cordis tui, & esto cautus in visu oculorum tuorum, ut non contempleris malum, & notum sit tibi quod propter omnia hæc futurum est ut Dominus introducat te in iudicium.

С А Р. XII.

Et remouebis iracundiam à corde tuo, ne moliaris malum super carnem tuam; etenim adolescentia & dies nigredinis capillorum vanitas.

Antequam mutetur splendor gloriæ faciei tuæ, qui assim-
latur Soli, & lumen oculorum tuorum antequam obeacetur, & decor maxillarum tuarum antequam obtenebretur, & pupillæ oculorum
tuorum, qui assimulantur stellis, antequam extinguantur; palpebræ oculorum tuorum stillabunt lachrymas, ut nubes post pluuiam.

¹In die quo contremiscent coxæ tuæ & concutientur brachia tua & deficient dentes oris tui antequam possint masticare cibum, & caligabunt oculi tui qui vident per cancellos capitis tui. ²Et erunt pedes tui ligati, vt non prodeant in plateam, & recedet à te

⁹ Et etiam facta quæ antea fuerunt, timebis, memor eorum; & tumultus levis, similis erit in facie animæ tuæ monti excelso, tempore

quo ieris in via, & germinabit caput spinæ tuæ præ macie sicut amygdalus, & inflabuntur tibi pedum tuorum, & prohibeberis à concubitu, etenim declinat homo ad eundem in domum sepulchri sui, & circumdabunt angeli inquisitores iudicij tui, ut lamentantes qui circumdant per plateam ad scribendum iudicium rationis tuæ. ⁷ Antequam obmutescat lingua tua à loquendo, & sit fractus vertex

Et redibit caro tua quæ creata est ex pulvere in terram, quemadmodum erat ab antiquo: & spiritus animæ tuæ redibit, ut stet in iudicio ante Dominum qui dedit illum tibi.

* הַבֵּל הַבָּלִים אָמַר הַקֹּהֵלֶת הַבֵּל הַבֵּל :
 * וַיִּתֵּר שְׁהִיָּה קֹהֶלֶת חֲכָם עוֹד לְמַד דַּעַת אֶת-
 הָעָם וְאֵזֶן וַחֲקֵר תִּקֵּן מְשָׁלִים הֲרִבָּה :
 * בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצָא דְבָרֵי-הַפֶּץ וּכְתוּב יִשָּׁר
 דְּבָרֵי אָמַר :
 * דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּדַרְבָּנוֹת וּבְמִשְׁמְרוֹת נְטוּעִים
 בְּעָלֵי אִסְפוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד :
 * וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֶּהֱרָעִשׁוֹת סִפְרֵים הֲרִבָּה אֵין
 קֶץ וְלֹהֵג הֲרִבָּה יִגְעַת בָּשָׂר :
 * סוֹף דְּבַר הַבֵּל נִשְׁמַע אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְאֵה וְאֶת-
 מִצְוֹתָיו שִׁמּוֹר כִּי זֶה כָּל-הָאָדָם :
 * כִּי אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂי-הָאֱלֹהִים יִבָּא בְּמִשְׁפָּט עַל
 כָּל-נַעֲלָם אִם-טוֹב וְאִם-רָע :

⁹ * Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes, & omnia vanitas.
¹⁰ * Cumque esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit populum, & enarrauit quæ fecerat, & inuestigans composuit parabolas multas.
¹¹ * Quæsiuit verba vtilia, & conscripsit sermones rectissimos ac veritate plenos.
¹² * Verba sapientium sicut stimuli & quasi clavi in altum defixi, quæ per magistrorum consilium data sunt à pastore vno.
¹³ * His amplius fili mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis, frequensque meditatio, carnis afflictio est.
¹⁴ * Finem loquendi pariter oēs audiamus. Deū time, & mandata eius obserua. Hoc est omnis homo.
¹⁵ * Cuncta quæ fiunt adducet Deus in iudicium pro omni abscondito, siue bonum siue malum sit.

תרגום

* כִּד אֶסְתַּכֵּל שְׁלֹמֹה מֶלֶכָא דְיִשְׂרָאֵל בְּהִבְלֵי דְעֵלְמָא הָדָן וּבְהִבְלֵי דְעֵבְרִין בְּנֵי אֲנָשָׁא אָמַר קֹהֶלֶת בְּמִסְמְרָה כָּלֵא הַבֵּל :
 * כָּל-בְּנֵי אֲנָשָׁא הָיוּ שְׁלֹמֹה דִּי-מִתְקָרִי קֹהֶלֶת מֶלֶכָא חֲכָמִים וְהוּא הָיוּ מֵאַרְף מִנְדַּעַא יִת וְיִשְׂרָאֵל וְאַצִּית לְקַל חֲכִימָא וּבְלֵשׁ בְּמִפְרֵי חֲכָמָא
 וּמִתְלִין דְּסִכְלָתָנּוּ סְגִיִּיאִין לְחֵרָא :
 * בְּעָא שְׁלֹמֹה דְּמִתְקָרִי קֹהֶלֶת בְּחִכְמָתָה לְמַדֵּן דִּינִין עַל-הַרְחֹרִי לְבָא דְאֲנָשָׁא וּבְלֵא סְהַדִּין
 בְּכֹן אֶתְאָמַר לֵה בְרוּחַ נְבוּאָה מִן קָדָם וַיִּהְיֶה כְּכֹר אֶתְכֹּב בְּסִפְרֵי אֲוִרִיתָא חֲקִינִין פִּתְגָמִין וּמִהִימָנִין עַל מִימְרָא דִּינִי וּבְמִימְרֵי סְהַדִּיא יְקוּם פִּתְגָמָא :
 * פִּתְגָמֵי חֲכִימִין מִתְלִין לִזְקָתִין וּלְקִלְשׁוֹנִין דְּאִנְסִין לְאַלְפָא מִנְדַּעַא לְסִרְיָקִי מִנְדַּעַא הִיכְמָה דְּמֵאַרְף לְחִזְרָתָא וּרְבִנֵי מְרִי הַלְכָתִין
 וְאַתְיָתְבוּ עַל-יְדֵי דְמִשְׁה נְבִיא דְרַעַא בְּלַחֲדוּי וַת-עָמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּסִדְרָא :
 * וַיִּתֵּיר מִנְהוֹן בְּנֵי אֲזֻדְהָר לְמַעַבְד סִפְרֵי חֲכָמָא סְגִי
 עַד דְּלִית סוֹף וְלִמְעַסְק בְּפִתְגָמֵי אֲוִרִיתָא סְגִי וְלִאֶסְתַּכֵּלָא בְּלֵאוֹת בָּשָׂרָא :
 * סוֹף פִּתְגָם דְּאַתְעֵבְד בְּעֵלְמָא בְּצִנְעָא כָּלֵא עֲתִיד לְאַתְפְּרִסְמָא
 לְאַשְׁחַמְעָא לְכָל-בְּנֵי אֲנָשָׁא בְּגִין כֵּן וַת-מִימְרָא דִּינִי הָיוּ דְחַל וַת-פְּקוּדוּי הָיוּ נִטְרָא דְלֵא לְמַחֲב בְּסִתְרָא וְאֵן תְּחַוֵּב הָיוּ וְחִיר לְמַחֲב אֲרוּם
 קִדְנֵי חָיו לְמַחֲיו אֲרַח כָּל-אֲנָשׁ :
 * אֲרוּם וַת-כָּל-עוֹבְדָא וַיִּי וְעַל לִיוֹם דִּינָא רַבָּא וְעֲתִיד לְפִרְסָמָא עַל-כָּל-פִּתְגָם דְּאַתְחֲסִי מִן בְּנֵי אֲנָשָׁא אֵד-טֹב וְאֵד-בִּישׁ :

תם ספר קהלת

וְנִקְרָא וּמוֹנָה עִם רַב עֵיוֹן עַל יְדֵי בְנֵיכְטוּס אֲרִיאֵשׁ מוֹנִטְנוּס מְמוֹנָרָה עַל הַמְּלֹאכָה
 הַזֹּאת בְּמִצְוֹת פִּילִיפּוּס מֶלֶךְ סִפְרֵי מֶלֶךְ טוֹב וִירָא הָאֱלֹהִים עַל
 כָּל אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ :

zali

ב א ט

* Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes, 9
omnia vanitas.

* Et superfluum, quoniam fuit Ecclesiastes 10
sapiens: & docuit cognitionem populum. et au-
ris inuestigabit ornatum parabolarum. Multa

* quæsiuit Ecclesiastes ut inueniret sermo- 11
nes voluntatis, & quod scriptum est rectitu-
dinis, sermones veritatis.

* Sermonem sapientum ut stimuli boum: et 12
ut clau plantati, qui à consedentibus dati sunt
de pastore vno

* superfluum ex his, fili mi caue facere libros 13
multos; non est finis, & meditatio multa labor
carnis.

* Finis sermonis, omne audi, Deum time, et 14
mandata eius obserua. quoniā hoc omnis homo.

* Quia omne opus ducet Deus in iudicio, in 15
omni neglecto si bonum & si malum.

* ματαιότης ματαιότητων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, τὰ 9
πάντα ματαιότης.

* καὶ πλεονέκτημα ὅτι ἐγχετο ἐκκλησιαστής σοφός. καὶ ἐδί- 10
δαξε γινώσκειν τὸν λαόν. καὶ οὗς ἐξιχνιά(ε) κόσμιον πα-
ρεχολών. πολλά

* ἐζητήσεν ἐκκλησιαστής ἵνα δῶρῃ λόγοις θελήματος, 11
καὶ γεγραμμένων διθήτης λόγοις ἀληθείας.

* λόγον σοφῶν ὡς τὰ βούκοντρα. καὶ ὡς ἡλι πεφυ- 12
τθυμένοι, οἱ ὧν τῶν σωθεμάτων ἐδόθησαν ἐν ποιμέ-
13 νος οὗτος * πλεονέκτημα αὐτῶν, ἵνα μου φυλάσσω τοῦ
ποιῆσαι βιβλία πολλά. ὅτι ἐστὶν περισσότης καὶ μελέτη
πολλὴ κόπωσης σαρκός.

* τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε, τὸν θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐν- 14
τολάς αὐτοῦ φύλασσε. ὅτι τοῦτο πᾶς ἄνθρωπος.

* ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ἀξίζει ὁ θεὸς ἐν κρίσει. ἐν παιγνί- 15
παιρῶν ἀγαθὸν καὶ ἐν πονηρίῳ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quando contemplatus est Selomoh rex Israel vanitatem mundi huius, & vanitates quas faciunt filij hominum, dixit Ecclesiastes in verbo suo, Omnia vanitas.

* Et plus quàm omnes filij hominum fuit Selomoh, qui vocatur Ecclesiastes, rex sapiens: & ipse docuit scientiam Israel, & attendit voci sapientum, & scrutatus est libros sapientiæ, & parabolas intelligentiæ multas valdè.

* Quæsiuit Selomoh, qui vocatur Ecclesiastes, sapientia sua iudicare iudicia super cogitationes cordis hominis & sine testibus: propterea dictum fuit per spiritum prophetiæ à facie Domini, Ecce iam scripta sunt in libro Legis rectissima verba & fidelia per verbum Domini, & in dicto testium stabit verbum.

* Verba sapientum assimilantur stimulis & ligonibus, quæ impellunt ad docendum scientiam indigentes scientia, sicut qui docet bonum & magistri ductores viarum qui dati sunt per manum Moseh prophetæ, qui pavit solus populum domus Israel in deserto.

* Et quod plus est præ illis, fili mi monitus esto, ut facias libros sapientiæ plurimos, adeò ut non sit finis, & ut studeas verbis Legis multum, conspiciasque defatigationem carnis.

* Finis verbi quod factum est in seculo occultè, totum futurum est ut publicetur atque diuulgetur omnibus filiis hominum: propterea verbum Domini time, & præcepta eius custodito, ut non pecces in secreto: quod si peccaueris, circumspectus esto ut te conuertas: nam huiusmodi decet esse viam omnis hominis.

* Etenim omne factum Dominus adducet in diem iudicij magni, & futurum est ut publicetur aduersus omnem rem quæ velata fuerit à filiis hominum, tam bonum quàm malum.

FINIS ECCLESIASTÆ.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

A SCVLETVR me ab oculis oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino,
* Fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum, ideò adolescentulæ dilexerunt te.
* Trahe me post te, curremus. Introduxit me rex in cellaria sua. Exultabimus & letabimur in te, memores vberum tuorum super vinum. Recti diligunt te.
* Nigra sum, sed formosa, filia Ierusalem sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis.
* Nolite me considerare quòd fusca sum, quia decolorauit me Sol. Filii matris meæ pugnaverunt contra me, posuerunt me custodem in vineis. Vineam meam non custodiui.
* Indica mihi quem diligit anima mea, vbi pascas, vbi cubes in Meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum.
* Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere & abi post vestigia gregum tuorum, & pascce hœdos tuos iuxta tabernacula pastorum.

יר השירים אשר לשלמה:
* ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין:
* לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:
* משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך:
* שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה:
* אל תראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים ברמי שלי לא נטרתי:
* הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה בעטיו על עדרי חבריך:
* אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים:

תרגום

שיר

והשבתן די אמר שלמה נביא מלכא ישראל ברוח נבואה קדם רבון כל עלמא ויי עסרתי שירתא אתאמר ובעלמא הדין שירא דין משבח מן כללון שירתא קמיתא אמר אדם בזמן דאשתביק לה חובתה ואתא יומא דשבתא ואגין עלוי פתח פומה ואמר מןמור שיר ליומא דשבתא שירתא חנינא אמר משה עם בנוי ישראל בזמן די בוע להון מרי עלמא ית ופא דסוף פתחו כללון פמהון ואמר פחדא שירתא דהכרין כתיב בכן שבח משה ובני ישראל שירתא חליתא אמרו בנוי ישראל בזמן דאשתביק להון בארא דמא דהכרין כתיב בכן שבח ישראל שירתא רביעא אמר משה נביא בר אצא זמנה למפטר מן עלמא ואזכח בה ית עמא בית ישראל דהכרין כתיב אצותו שמא ואמלל שירתא חמישא אמר יהושע בר נון כר אצח קרבא בגבעון וקמו לה שמשא וסיתרא חלחין ושית שעין ופסקו מלמסר שירתא פתח פומה איתו ואמר שירתא דהכרין כתיב בכן ושבח יהושע קדם יי שירתא שתיתא אמרו ברק ודבורה ביומא דמסר יי ית סיתרא וית משריתיה ביד בנוי ישראל דהכרין כתיב ושבחת דבורה וברק בר אבינועם שירתא שביעא אמרה חנה בזמן דאשתביק לה בר מן קדם יי דהכרין כתיב וצליח חנה בנבואה ואמרת שירתא חמינא אמר דוד מלכא ישראל על כל ניסא דעבד לה יי פתח פומה ואמר שירתא דהכרין כתיב ושבח דוד בנבואה קדם יי שירתא חשיעא אמר שלמה מלכא ישראל ברוח קדשא קדם רבון כל עלמא יי ושירתא עשיריתא עתידין למימר בני גלותא בעדן דיפקון מגלותא דהכרין כתיב ומפרש על ידו די ישעיה נביא דהכרין כתיב שירא דרין יתא לכון לחרה כליל אתקדשות חנה דפסחא וחרות לכא כעמא דאזלין לאתחזא קדם יי חלית זמנין בשתא בסיני זמר וקל טבלא למעל לטורא דיי ולמפלח קדם יי חקיפא ישראל:
על ידו די משה ספרא רבא כתיבא על חרין לוחי אבנא וחרה סתמלל עמן אפין באפין כגבר דנשק לחברה מן סגיאיות חובתא דחבב לן יחיד משבעין עממא:
גבורתך ואחרך טבא ושמן קדישא אשחמע בכל ארעא דחרה בחיר ממשה רבותא דחרה מתרבי על רישי מלכין וכתנין ובגין כן רחמי צדיקא למדך בחר אורחא טובך בדיל דיוחסנון עלמא הדין ועלמא דאתי:
שכינת מרי עלמא קדמיהון בעמורא דעננא ביממא ובעמורא דאשתא כלילא אמרו צדיקי דרא תהוא רבון כל עלמא נגדנא בחרך ונתי רחמיך בחר אורח טובך וקרב יתו בשפולא דטורא דסיני והכ לן ית אוריתך מן בית גגנך דרקיעא ונחרי ונבדח ונתי דכרין יתהון ונרחם ית אלהותך ונתי מתרחקין מבחר טעות עממא וכל צדיקא דעבדן דחקין קדמך יהוה דחלן מנך ורחמיך ית פקודך:
בר עבדו בית ישראל ית עגלא אתקדשו אפיהון בבנוי דכוש דשרון במשכני קדר וכד תבו בחיובתא ואשתביק להון סנא יי וקר אפיהון כמלאכיא על דעבדו וריעתא למשכנא ושרת ביניהון שכינתא דיי ומשה רבון סלק לרקיעא ויתב שלם ביניהון ובין מלכהון:
אמרת כנישתא דישאל כל קבל עממא לא תבזון יתי על די אצא קדריחא מנכון על דעבדת כעובדיכון וסגרת לשמשא וסגרת דנביא שקרא אנן גרמו לאסחפקא תקוף רגזא דיי עלי וארפנו למפלח טעותכון ולהלכא בגמוסיכון ולמרי עלמא די הוא אלהי לא פלח ולא אזלת בגמוסיה ולא נטרת ית פקודיו וית אוריתא:
יי גלי קדמי דעמא הדין עתידין למחב ולמהלכא בגלותא כען חוי קדמי איכרין יתפרנסין וישרון ביני עממא דקשין גזירתהון כחופתא וקשרבי שמשא דטיהרא בתקופת חמוז ולמה דין יהוה מטלילין ביני עדרי בנוי דעשו וישמעאל די משחפין לך טעותהון לחבריא:
אמר קדשא ברין הוא למשרה נביא אה בעיא להון למחי גלותא כנישתא דמחילא לריבא שפירתא ודנפשי תחא רחם לה תחא מחלכא באוריתיהון דצדיקא וקדשא מסדרא צלותא על פום ברזילתא ומדברי דרעא ויהי מאלפא לבנהא דמחילין לגדיי עוין למחך לבית כנישתא ולבית מדרשא ובההוא זכותא יתוין סתפרנסין בגלותא עד זמן דאשלח מלכא משיחא ויהי מדבר יתהון בנח על משכניהון הוא בית מקדשא דייכני להון דוד ושלמה רעיהו ישראל:

CANTICVM CANTICORVM.

CAPVT I.



*Anticum canticorum, quod est Salomoni. * Osculetur me ab osculis oris sui. quoniam bona vbera tua super vinum.*

** Et odor vnguentorum tuorum super omnia aromata, vnguentum euacuatum nomen tuum. propter hoc adolescentule dilexerunt te: * Traxerunt me. post te in odorem vnguentorum tuorum curremus.*

*introduxit me Rex in cellarium suum. exultamus & letemur in te. diligemus vbera tua super vinum. rectitudo dilexit te. * Nigra sum et formosa filie Hierusalē. sicut tabernacula Cedar: sicut pellis Salomonis. * Ne aspiciatis quod ego sum nigrescēta, quoniam aspexit me Sol: filij matris meae pugnaverunt in me. Posuerunt me custodem in vineis, vineam meam nō custodiui.*

** Renuncia mihi quem dilexit anima mea, vbi pascis, vbi cubas in Meridie. nequando fiam vt circumducta in gregibus sodalium tuorum. * Si non nosti te ipsam pulchram mulieribus: egredere tu in vestigiis gregum, et pascce hœdos tuos in tabernaculis pastorum.*

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

κεφαλ. α.



Σμα ασμάτων, ὅ ἐστι τὰ Καλομήρ.

** φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ. ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ θου ὑπὲρ οἶνον. * καὶ ὁσμὴ μύρων θου ὑπὲρ πάντα τὰ δρώματα μέρην ἐκκονώσθαι ὄνομά*

*4 θου. διὰ τοῦτο νεδύιδες ἠγάπησάν σε. * ἔλκυζώ με. ὀπίσω θου εἰς ὁσμὴν μύρων θου δραμοδμή. εἰσέωγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ. ἀγαλλίαζόμεθα ἐ*

*5 δὲ φρεσίν θου ἐν θείᾳ ἀπαλήθρῳ μαστὲς θου ὑπὲρ οἶνον. δὲ θυτὴς ἠγάπησέ σε. * μέλαινα εἰμὶ καὶ καλὴ θυγα-*

*6 τέρης ἱερουζαλήμ. ὡς σκηνώματα κηδάρ. ὡς δέρεες Καλομήρης. * μὴ βλέψῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι*

παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος, υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσθητό ἐν ἐμοί. ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσιν, ἀμπελώνει

*7 ἐμὸν ὄχλον ἐφύλαξα. * ἀπάγλῳ μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, πού ποιμαίνεις, πῶς κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε χρώμαι ὡς περικαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταί-*

*8 ρων θου. * ἐδόμην γνῶς σε αὐτῇ ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν. ἐξέλθε σύ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποιμαίνε τὰς ἐ-*

ρίφοις θου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμνίων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO IN CANTICA

CANTICORVM, EX BIBLIOTHECA COMPLVTEN. AD HEBRAICAM

veritatem ex Chaldaeis exemplaribus correctā, opera B. Aria Montani.

CAP. I.

CANTICA & laudes quæ dixit Salomon propheta rex Israel per spiritum sanctum coram Domino dominatore totius seculi. Decem cantica dicta fuerunt in seculo isto, & hoc canticum laudabilius est omnibus illis. Primum canticum dixit Adam in tempore quo dimissum fuit illi peccatum suum: & venit dies Sabbati, & protexit eum: aperuit os suum, & dixit psalmum cantici diei Sabbati. Canticum secundum dixit Moyses cum filiis Israel in tempore quo diuinit eis dominator seculi mare carectosum: aperuerunt omnes os suum, & dixerunt simul canticum. quoniam sic scriptum est: Tunc cecinit Moyses & filij Israel.

Canticum tertium dixerunt filij Israel in tempore quo datus fuit eis puteus aquæ. sic enim scriptum est: Tunc cecinit Israel. Canticum quartum dixit Moyses propheta quando peruenit tempus eius vt dissolueretur ab hoc seculo: & increpauit in eo domum Israel. quoniam sic scriptum est: Audite celi, & loquar. Canticum quintum dixit Iosue filius Nun quando inuit prælium in Gabaon, & steterunt ei Sol & Luna triginta & sex horis, & cessauerunt dicere canticum. aperuit ille os suum, & dixit canticum. sic enim scriptum est: Tunc cecinit Iosue coram Domino. Canticum sextum dixerunt Barach & Debora, in die quo tradidit Dominus Sisaram & exercitum eius in manus filiorum Israel. quoniam sic scriptum est: Et cecinit Debora & Barach filius Abinoem. Canticum septimum dixit Anna in tempore quo datus fuit ei filius a facie Domini. sic enim scriptum est: Et orauit Anna in prophetia, & dixit. Canticum octauum dixit Dauid rex Israel pro omnibus miraculis quæ fecit ipsi Dominus: aperuit os suum & dixit canticum. quoniam sic scriptum est: Et cecinit Dauid in prophetia coram Domino. Canticum nonum dixit Salomon rex Israel in spiritu prophetico coram Domino dominatore totius seculi. Canticum decimum dicturi sunt filij captiuitatis, quando egressi fuerint de captiuitate sua. quoniam sic scriptum est & declaratum per manus Eliaze prophetae. sic enim scriptum est: Canticum istud erit vobis in gaudium, sicut in nocte qua sanctificata est solennitas Pasche, & lætitia cordis sicut populi qui ambulant vt appareant coram Domino tribus vicibus in anno, in organis musicorum & voce tubæ corneæ, vt ingrediantur in montem Domini, & vt seruiant coram Deo fortissimo Israel. Dixit Salomon Propheta: Benedictum nomen Domini, qui dedit nobis Legem per manum Moysi scribæ magni scriptam in duabus tabulis lapideis: & loquebatur nobiscum facie ad faciem, sicut vir qui osculatur socium suum, præ multitudinem dilectionis suæ, qua dilexit nos magis quam septuaginta nationes.

A voce miraculorum tuorum & potentie tuæ quæ fecisti populo tuo domui Israel, commoti sunt omnes populi qui audierunt famam potentie tuæ, & signorum tuorum bonorum, & nomen tuum sanctum auditum est in vniuersa terra, quod est electum magis quam oleum vntionis quo vnguntur capita Regum & Sacerdotum: & ideò dilexerunt iusti ambulare post viam bonitatis tuæ, vt possideant seculum hoc & seculum venturum. Quando egressi fuerunt populus domus Israel de Aegypto, maiestas dominatoris seculi erat dux eorum in columna nubis per diem, & in columna ignis per noctem. Dixerunt iusti illius generationis, Dominator totius seculi, trahere nos post te, & curremus post viam bonitatis tuæ, & applica nos ad radices montis Sinai, & da nobis Legem tuam de thesauro tuo quod est in firmamento: & delectabimur & exultabimus, & recordabimur eorum, & diligemus deitatem tuam, & recedemus ab idolis populorum, & omnes iusti qui faciunt quod rectum est coram te, timebunt te, & diligunt præcepta tua.

Quando fecerunt domus Israel vitulum, denigratae sunt facies eorum sicut filiorum Aethiopiæ qui morantur in tabernaculis Cedar. & quando egerunt poenitentiam & dimissum fuit eis peccatum, multiplicatus fuit splendor gloriæ vultus eorum, sicut vultus angelorum, eo quod fecerunt cortinas tabernaculi, & resedit in medio eorum maiestas Domini. Moyses autem magister eorum ascendit ad æthera, & posuit pacem inter eos & regem eorum. Dixit cæterus Israel coram populis: Nolite me despiciere eo quod nigrior vobis sum, & quia feci iuxta opera vestra, & adoravi Solem & Lunam, quia propheta falsi fuerunt causa vt deuolueretur ira furoris Domini super me, & docuerunt me vt seruirem idolis vestris, & ambulare in institutis vestris: Domino autem seculi, qui est Deus meus, non seruiui, neque ambulaui in legibus eius, neque custodiui præcepta eius & Legem eius.

Quando peruenit tempus vt Moyses propheta dissolueretur ab hoc seculo, dixit coram Domino: Manifestum est coram me quod populus iste futurus est vt peccet, & vt vadat in captiuitatem. nunc autem indica mihi quomodo gubernabuntur, & quomodo habitabunt inter populos quorum decreta sunt eis grauiora calore & æstu Solis in meridie in reuolutione Tammuz, & quare erunt transmigrantes inter greges filiorum Esau & Ismael, qui applicant tibi idola sua pro sociis.

Dixit sanctus & benedictus Moysi propheta: Tu postulas vt deleatur illis exilium: Synagoga quæ comparata est puellæ pulcherri- mæ, & quam anima mea diligit, ambulet in viis iustorum, & ordinet orationem suam in ore præceptorum suorum, & deducat generationes suas, & doceat filios suos, qui comparantur hœdis caprarum, vt ambulent in domum Ecclesiæ & in domum doctrinæ, & propter illud meritum sustentabuntur in captiuitate, donec mittā eis regem Messiam, qui ducat eos in requiē ad tabernaculum ipsorum, quod est domus sanctuarij, quam ædificabunt eis Dauid & Salomon pastores Israel.

* לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי :
 * נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים :
 * תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף :
 * עד שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו :
 * צרור המר דודי לי בין שדי ילין :
 * אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי :
 * הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יוניס :
 * הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה :
 * קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים :

ב

* אני חבצלת השוון שושנת העמקים :
 * בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבגרות :
 * כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבגים בצל
 חמדותי וישבתי ופריו מתוק לחבי :
 * הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה :
 * סמכוני באששות רפדוני בתפוחים כי חולת
 אהבה אני :

⁹ * Equitatu meo in curribus Pharaonis
¹⁰ affimilau te amica mea. * Pulchræ sunt
¹¹ D genæ tuæ sicut turturis, collum tuum sicut
¹² monilia. * Murenulas aureas faciemus
¹³ tibi, vermiculatas argento.
¹⁴ * Dum esset rex in accubitu suo, nardus
¹⁵ mea dedit odorem suum.
¹⁶ * Fasciculus myrrhæ dilectus meus mi-
¹⁷ hi, inter vbera mea commorabitur.
¹⁸ * Botrus cypri dilectus meus mihi, in
¹⁹ vineis Engaddi. * Ecce tu pulchra es a-
²⁰ mica mea, ecce tu pulchra, oculi tui colum-
²¹ barum. * Ecce tu pulcher es dilecte mi
²² & decorus. Lectulus noster floridus:
²³ * Tigna domorum nostrarum cedrina,
²⁴ laquearianostre cupressina. CAP. II.
²⁵ **E** Go flos campi & lilium conuallium.
²⁶ * Sicut lilium inter spinas, sic amica
²⁷ mea inter filias.
²⁸ * Sicut malus inter ligna sylvarum, sic
²⁹ dilectus meus inter filios. Sub vmbra il-
³⁰ lius quem desideraueram sedi, & fructus
³¹ eius dulcis gutturi meo.
³² * Introduxit me in cellam vinariam, or-
³³ dinauit in me charitatem.
³⁴ * Fulcite me floribus, stipate me malis,
³⁵ quia amore languo.

תרגום

כד נפקו ישראל ממצרים רדפו פרעה ומשריתיה בתריהון ברתיקין ובפרשין וחות אורח סגירא להון מארבע סטריהון מן ימינא
 וסאלא חוון מדבריא דמלך חוון קלן ומן בתריהון חוה פרעה רשיעא ומשריתיה ומן קרמיהון חוה וסוף מה עבר קרשא ברך הוא
 אתגלי בכת גבורתה על ימא דאשחנקו פרעה וחילתותיה רחיקותיה ופרשותיה וסוסותיה אלולי משה נביא דפרש ידיו בצלון קדם יי ואחב
 דגא דיי מנהון ופתח איהו וצדיקי דראית פומהון ואמרו שירתא ועברו בגו וסוף ביבששתא בגין זכותא דאברהם וצחק ויעקב
 רחמיא דיי :
¹⁰ כד נפקו למדברא אמר יי למשה כמה יאי עמא דרין לאתהיבא להון פתגמי אוריתא ויהון כוסמין בליסחהון דלא
 יעדון מן אורחא טבא היכמה דלא ערי סוסיא דוסמא בליסחיה וכמה יאי קדלהון לסוכרא ניר פקודי ויהי עלויהון כנירא על קדל תורא
 והוא חרש בחקלא ומפרנס יתה ויה סריה :
¹¹ בכין אחמר למשה סק לרקיעא ואחן לך ית תרין לחי אבנין חציבין מספיר כרמי
 יקריהון כרהב טב מסדרן בשטין כתיבין באצבעי גלוי בהון עשרתי דבריא וקיקין יחיר מן כספא דמזקק שבוע זמנין שבועה ואחנהון
 על יד לעמא בית ישראל :
¹² ועור דהנה משה רבון ברקיעא לקבלא ית תרין לחי אבניא ואוריתא ותפקדתא קמו רשיעי דרא
 תורא ועברו עגל דרהב ועברו כיון די ביניהון ואסריו עובריהון ונפק להון שום ביש בעלמא דמקדמת דנא הנה נפק ריחהון נדף בעלמא
 ובחר מן סריו כנרדא ריחה ביש לחדא :
¹³ כי היא זמנא אמר יי למשה אזל חות ארום חבלו עמד פסק מני ואשיצנון ככן חב
 משה ובעא רחמי מן קדם יי ודבר יי להון עקרת יצחק דכפחה אביו בטור מוריה על מדבחה וחב יי מן רגזה ואשרי שכניהה ביניהון
 כמלקדמין :
¹⁴ הא ככן נחת משה ותרין לחי אבנין בידיו ובגין חובי ישראל אתיקרו ידיו ונפלו ואחברו ככן אזל משה ושף ית עגלא
 ובר ית עפרה לנחלא ואשקי ית בני ישראל וקטל ית כל מן דאתחב קטול וסלק זמנא חתיתא לרקיעא וצלי קדם יי וכפר על בני
 ישראל ככן אתפקד למעבר משכנא וארונא בי היא זמנא אחי משה ועבר ית משכנא וית כל מנוי וית ארונא ושוי בארונא ית תרין לחיין
 אחרנין ומני ית כנני דאחרן כהנא למקרב קרבנא על מדבחה ולנסכא ית חמרא על קרבנא ומנן הנה להון חמרא לנסכא חלא אנן
 במדברא לא אחר כשר לבית דרע ואף לא תינן וגפנין ורמונין אלא הוון אזלין לכרמי עין גדי ונסבין מחמן אתכלין דענבין ועצרון מנהון
 חמרא ומנן חבין יתה על מדבחה רבעות הינא לאמר חדא :
¹⁵ כד עברו בני ישראל רעותא דמלכהון הוא במיטרה משבחוחוון
 בפסליא בסלמא קדישית ואמר כמה יאון עוברך כרמי חביבתי כנישתא דישאל בזמן די אנת עבדא רעותי וססקא בפתגמי אוריתי וכמא
 חקנין עוברך וענינך כגוזלין בני יונתא דמתכשרין לאתקרבא על מדבחה :
¹⁶ אחיבת כנישתא דישאל קדם רבון עלמא וכן
 אסרת כמה יאי שכניהה קרשך בערן די את שרי ביננא ומקבל ברענא צלותא ובערן די את משרי בפורנא חתתא ובננא סגין עלוי ארעא
 ואנחנא פישין וסגין כאילן דנציב על עינא דמיא די עפיה שפיר ואנבה סגי :
¹⁷ אמר שלמה נביא כמה יאי בית מקדשא ריי
 דאחבני על ידי מן קיסי גולמיש אבל יחיר יהי יאי בית מקדשא דעחיד לאתבנא ביומי מלכא משיחא דבשורוהי יהוון מן ארון דגנחא
 דעין ושירותוהי יהוון מן בראתי ושאגי ושורבני :
 ב
¹ אסרת כנישתא דישאל בערן משרי מרי עלמא
 ושכניהה ביני אבנא מתילא לנרקיס רשיב מגנחא דערן ועוברי יאין כורדא דבמישור גנוניתא דערן :
² ובערן די אבנא סטיו מן
 אורחתי דחקנן קדמוי ואיהו מסלק שכניהה קדמוי מני אבנא מתילא לורדא דמלבלבא ביני סלוא דנעיצן עפיהא ובזיען חכדין אבנא נעיצא
 ובזיעא מגזירן בישין בגלוחא ביני פלכי עממיא :
³ היכמה דיאי ומשבח אטרונא ביני אילני סרק וכלה עלמא מודעין יתה כן
 רבון עלמא ומשבח ביני מלאכיא בערן דאחגלי על טורא דסיני בזמן דיהב אוריתא לעמה בהיא שעתא בסלל שכניהה רגגת למחב
 ומתגמי דאוריתא בסיסן על מוריגי ושכר פקודי נטרין לי לעלמא דאתי :
⁴ אסרת כנישתא דישאל אעיל יתי יי לבית מחיבת
 מרשא דישאל דסיני למילף אוריתא מפום משה ספרא רבא וטקס פקודי קבלת עלי בחבתא ואסרת כל די פקד יי אעבר ואשמע :
⁵ ובערן די שמעתות קלה די מתמלל מגו שלוחות אשתא זעת ורחעת בתראי מן רחיתא ככן קרבת לוח משה ואחרן ואמררת להון
 קבלו אחון קל פתגמי דיי מגו אשתא ואעילו לבית מדרשא וסעדו יתי בפתגמי אוריתא די עלויהון אהבסם עלמא ויהו רדיין על
 צארי מפשר מליא קדישין דמתיקן על מוריגי כתפוחי גנחא דערן ואחי עסקא בהון סאיים אחסא בהון ארום מרעת חתתא אבנא :

* Equo meo in curribus Pharaonis assimila-
 ui te amica mea. * Quid pulchra facta sunt ge-
 ne tue vt turturis, collum tuum sicut monilia?
 * simulachra auri faciemus tibi, cum vermicu-
 lationibus argenti, * donec rex in accubitu suo.
 nardus mea dedit odorem suum. * Fasciculus
 stactes nepos meus mihi. in medio uberũ meo-
 rum morabitur. * Botrus cypri nepos meus mihi
 in vineis Engaddi. * Ecce es pulchra amica mea,
 ecce es pulchra. oculi tui columbæ. * Ecce es pul-
 cher nepos meus. & decorus ad lectulum no-
 strum vmbrosus: * Tigna domorum nostrarum
 cedri, laquearia nostra cupressi. CAP. II.

E *Gloss campi, lilium convallium: * Sicut li-*
limum in medio spinarum, sic amica mea in
*medio filiarum. * Sicut malum in lignis sylve, sic*
nepos meus in medio filiorum. in umbra eius
desideravi, & sedi, & fructus eius dulcis in
*gurgure meo. * Introduce me in domum vini,*
*ordinate in me dilectionem. * Firmate me in un-*
guentis, constipate me in malis, quia vulnerata
amore ego.

9 * τῇ ἰππῳ με ἐν ἀρμασι φαραῶ ὁμοιώσαί σε ἡ πλη-
 10 σίον μου. * τί ὥρα ἰώθησθαι παγόνες θυ ὡς τευγόνος. τρά-
 11 χηλός θυ ὡς ὁρμίσκοι· ὁμοιώματα χρυσίς ποιήθη ἑμὴ θυ.
 12 μετ' ἐργμάτων ἔδρυγεις, * ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνὰ κλί-
 13 σει αὐτῆς. ναρδὸς μου ἔδωκεν ὁ σμὺς αὐτῆς. * ἀπόδεσ-
 14 μος τ' σακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί. ἀνά μέθην τῶν μα-
 15 τῶν μου ἀνὰ λιθὴν (ἐ). * βότρες τ' κύπερον ἀδελφιδός
 16 μου ἐμοί, ἐν ἀμπελῶσιν ἐν γαδδί. * ἰδοὺ εἴ καλὴ ἡ πλη-
 17 σίον με, ἰδοὺ εἴ καλὴ. ὀφθαλμοί θυ ὡς ἰσχυροί.
 18 * ἰδοὺ εἴ καλὸς ἀδελφιδός με. καὶ γε ὥρα ἵθι πρὸς
 19 κλίνην ἡ μὲν σύ σκιᾷ. * δοκοὶ οἴκων ἡ μὲν κέδρε,
 20 φατνώματα ἡ μὲν κυπαρίσσοι. β.
 21 * Εἰ γὰρ ἄνθρωπος ἔπειδ' ἐκ, κέρον τῶν κοιλάδων. * ὡς κέρον
 22 ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνά μέθην τῶν θυ-
 23 γατέρων. * ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις ἔδρυμον ἔτως ἀ-
 24 δελφιδός μου ἀνά μέθην τῶν υἱῶν. ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῆς ἐπεθύ-
 25 μησα, ἔσκαθισα, καὶ καρπὸς αὐτῆς γλυκύς ἐν λαρυγγί
 26 μου. * εἰς ἀγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατέ ἐπ' ἐμὴ
 27 ἀγάπην. * σπείρατέ με ἐν μύρρις, σοιβάσατέ με ἐν
 28 μήλοις, ὅτι τετραμυρὴ ἀγάπης ἐγώ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Quado egressi sunt filij Israel de Ægypto, secuti sunt Pharaon & exercitus eius post eos in curribus & in equitibus; & erat via clausa eis à quatuor partibus, à dextris & à sinistris erat deserta plena serpētibus ignitis, & post tergū eorū erat Pharaon impius & exercitus eius, & ante eos erat mare caretosum. Quid fecit ille sanctus & benedictus? reuelatus est in virtute potētiæ suę super mare, cū suffocatus est Pharaon & exercitus eius, & currus & equites & equi eius. & similiter perussit Israel nisi Moyses propheta extendisset manus suas in oratione coram Dño, & auertisset irā Dñi ab ipsis. & aperuerūt ipse & iusti generationis illius os suum, & dixerūt canticū, & transierunt in medio maris caretosi per sicum, propter meritum Abraham & Isaac & Iacob dilectorum Domini. " Quando egressi sunt ad desertum, dixit Dominus ad Moysen: Quam pulcher est populus hic vt dentur eis verba Legis, & sint sicut inauris in maxillis eorum, vt non recedant à via bona, sicut non recedit equus in cuius maxilla est frenum: & quam pulchra sunt dorsa eorum vt sustineant iugum præceptorum meorum, & sint super eos sicut iugum super ceruice bouis qui arat in agro, & sustentat se & dominum suum. " Tunc dictum est Moysi: Ascende ad firmamentū, & dabo tibi duas tabulas lapideas excisas ex saphyro throni gloriæ meæ, & splendidas sicut aurum optimum, ordinatas per lineas, scriptas digito meo, in quibus sculpta sunt decem verba quæ expurgata sunt magis quam argentū quod expurgatū est septies septē vicibus: dabo autem ea per manū tuam populo domus Israel. " Dum esset Moyses magister eorū in firmamento vt susciperet duas tabulas lapideas, & Legē & præcepta: surrexerunt impij generationis illius, & fecerunt vitulum aureum vnā cū promiscuis qui erant inter eos, & fœtida fecerunt opera sua, & egressum est eis nomen pessimum in seculo, quoniam antea odor eorū exibat diffusus per orbē, & postea fœditū factū sunt vt absinthium cuius odor quam pessimus est. " In tempore illo dixit Dominus ad Moysen: Vade & descēde, quia corripit se populus tuus: dimitte me vt cōsumā eos. Tūc reuersus est Moyses & quæsiuit misericordiā à facie Domini: & recordatus est Dominus inclinationis Isaac qui ligatus fuerat à patre suo in mōre Moriah super altare: & conuersus est Dominus ab ira sua, & habitare fecit maiestatem suā in medio eorum sicut antea. " Tunc enim descendit Moyses, & duas tabulas lapideas portabat in manibus suis, & propter peccata Israel aggrauatæ sunt manus eius, & ceciderunt tabule, & fractæ sunt: & tunc abiit Moyses & comminuit vitulum, & dispersit puluerem eius in fluuium, & potum dedit filiis Israel; & occidit omnes qui erant rei mortis. & ascendit secundò ad firmamentum, & orauit coram Domino, & placauit pro filiis Israel. Tunc præceptum est ei vt faceret tabernaculum & arcam. In illo tempore festinauit Moyses & fecit tabernaculum & omnia vasa eius, & arcam, & posuit in arca duas tabulas alias, & constituit filios Aaron sacerdotes vt offerrent oblationes super altare, & vt libarent vinum super oblationes. & vnde erat illis vinum ad libandum? nonne ipsi morabantur in deserto loco qui non est aptus ad seminandum, neque etiam erant ibi ficus, neque vites, neque malogranata? sed ibant ad vineas Engadi, & accipiebant inde botros vuarum, & exprimebant ex eis vinum, & libabant ex illo super altare quartam partē hin super singulos arietes. " Quando faciebant filij Israel voluntatem regis sui, ipse in verbo suo laudabat eos in consistorio angelorum sanctorum, & dicebat: Quam pulchra sunt opera tua filia mea dilecta mea congregatio Israel, in tempore quo facis voluntatem meā, & laboras in verbis Legis meę! & quam recta sunt opera tua & occupationes tuæ, sicut pullorum columbæ, qui mundi sunt vt offerantur super altari meo. " Respondit cœtus Israel coram dominatore seculi, & ita ait: Quam pulchra est maiestas sanctitatis tuæ! quoniam in tempore quo tu habitas inter nos, & suscipis voluntariē orationes nostras; & in tēpore quo tu habitas in lectulo nostro dilecto; filij nostri multi sunt super terrā, & crescimus & multiplicamur sicut arbor quæ plantata est iuxta fontem aquarum, cuius folium pulchrum est, & fructus eius multus. " Dixit Salomon propheta: Quam pulchra est domus sanctuarij Domini quæ ædificata est per manus meas ex lignis cedrinis: sed pulchrior est domus sanctuarij quæ ædificanda est in diebus regis Messie, cuius trabes erunt ex cedris quæ sunt in paradiso voluptatis; & tigna eius erunt ex abietibus & arceuthis & pinis.

CAP. II.

Dixit cœtus Israel: Tempore quo dominator seculi collocat maiestatem suam inter me, ego similis sum lilio viridi ex paradiso voluptatis, & opera mea pulchra sunt sicut rosa quæ est in campo horti voluptatis. ¹ In tempore autem quo ego declino à viis quæ recte sunt coram eo, & ipse aufert maiestatem sanctitatis suæ à me; ego comparata sum rosæ quæ germinat inter spinas, à quibus perforantur & rumpuntur folia eius: sic ego sum compuncta & scissa propter pessimas impositiones in captiuitate inter prouincias populorum.

² Ecce sicut pulchra est & laudabilis malus citrea inter arbores instructuosas, & totus mundus cognoscit illam; ita dominator seculi fuit laudabilis inter angelos in tempore quo reuelatus fuit in monte Sinai, quando dedit Legem populo suo: tunc temporis in vmbra maiestatis eius desideravi habitare: & verba Legis eius dulcia fuerunt gutturi meo, & præmia præceptorum eius seruauerunt mihi in seculo venturo.

³ Dixit cœtus Israel: Introduxit me Dominus in domum gymnasij doctrinæ Israel, in montem Sinai, vt discerem Legem ex ore Moysis scribæ magni, & vexillum præceptorum eius suscepi super me in dilectione, & dixi, Omnia quæ præcepit Dominus, faciam & audiam.

⁴ Et in tẽpore quo audiui vocẽ eius qui loquebatur de medio flammæ ignis, cõmota sum & cõtremui retrorsum præ pauore. Tũc accessi ad Mosem & Aaron, & dixi ad eos: Suscipite vos vocẽ sermonũ Domini de medio ignis, & introducite me in domũ doctrinæ, & sustentate me in verbis Legis in quibus suaue fit seculum; & imponite velamina super ceruicem meam, interpretationem verborum sanctorum quæ dulcia sunt gutturi meo, sicut poma paradisi voluptatis, & laborabo in eis si fortẽ sanabor ex eis, quia languedo amore.

* שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני :
 * השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאור או
 באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ :
 * קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ
 על הגבעות :
 * דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה
 עומד אחר כתלנו משניח מן החלזות מציץ מן
 החרבים :
 * ענף דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפרי
 ולכי לך :
 * כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו :
 * הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור
 נשמע בארצנו :
 * התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח
 קומי לכי רעייתי יפתי ולכי לך :
 * יונתי בחגגי הסלע בסתר המדרגה הראיני
 את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב
 ומראיך נאור :
 * אחזו לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים
 ברמים וכרמינו סמדר :

* Laeva eius sub capite meo, & dextera
 illius amplexabitur me.
 * Adiuro vos filie Hierusalé per capreas
 ceruosque camporum, ne suscitatis ne-
 que euigilare faciatis dilectam quousque
 Bipfa velit.
 * Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens
 in montibus, transfiliens colles.
 * Similis est dilectus meus capreae hin-
 nuloque ceruorum. En ipse stat post parie-
 tem nostrum, respiciens per fenestras, pro-
 spiciens per cancellos.
 * En dilectus meus loquitur mihi: Sur-
 ge & propera amica mea formosa mea, &
 veni.
 * Iam enim hyems transiit, imber abiit
 & recessit.
 * Flores apparuerunt in terra, tempus
 Cputationis aduenit. Vox turturis audita est
 in terra nostra.
 * Ficus protulit grossos suos, vineae flo-
 rentes dederunt odorem. Surge propera a-
 mica mea speciosa mea, & veni:
 * Columba mea in foraminibus petrae
 in cauerna maceriae. Ostende mihi faciem
 tuam, sonet vox tua in auribus meis. vox
 enim tua dulcis, & facies tua decora.
 * Capite nobis vulpes paruulas quae
 demoliuntur vineas. nam vinea nostra
 floruit.

תרגום

* כד הוה עמא בית ישראל אזלין במדברא הוה ענני יקרא מסחרן לחון מארבע רוחי עלמא בגין ולא ישלט בהון שרביא ושמשא
 ואף לא מטרא וברכא :
 * בחר בן אהאמר למשה בנבואה מן קדם יי למשלח אנדון לאללא ורת ארעא וכדו חבו מלאללא אפקו
 שום ביש על ארעא דישראל ואהעכבו ארבעין שנין במדברא פתח משה בפומה וכן אמר אשבעת יתכון כנישתא דישראל ביי צבאור
 ובחפא ארעא דישראל ולא חזיון למסק לארעא דכנען עד דיהא רענא מן קדם יי ויסופון כל דרא אנשי קרבא למסת מגו משריתא
 היקסה דודו אחוכון בני אפרים די נפקו חלחין שנין ממערים עד לא מטא קצא ונפלו ביד פלשתאי דיתבין בגת וקטלו יתחון אלהן אורכו
 עד זמן ארבעין שנין ובחר בן יעלון כניכון ויחסנון יתה :
 * אסר שלמה מלכא בעדן דהוה יתבין עמא בית ישראל במערים סלקת
 קבלחון לשמי מרומא הא בכין אהגלי יקרא דייני למשה על טורא דחורב ושדר יתה במערים למפרק יתחון ולמפק יתחון מגו דחוק מרות
 מערים וטפו על קצא בגין זכתא דאבהתחון דמחילין לטוריא ושור על זמן שעבודא מאה ותשעין שנין על צדקתא דאמתת דמחילין
 ללשחא :
 * אמרת כנישתא דישראל בזמן דאהגלי יקרא דייני במערים בליליא דפסחא וקטל כל בכרא רכב על חזווא קלילא ורהט
 בטביא וכאדוילא דאילא ואגין על כתיא די אגן חפון ואהעמד בחר אשוחא ואשגח מן כותא ואסתכל מן חרביא וחזא רמא דנכסא דפסחא
 דמא דגורח מהולתא דחקיק על תרענא וחש מן שמי מרומא וחמא לעמה דאכלין ית נכסת חגא טוי נורא על חסכה ועולשין ופטרין וחם
 על זולא יתב רשותא למלאך מחבל למחבלא כן :
 * ובעדן צפרא אתיב רחמי ואמר לי קומי לך כנישתא דישראל רחמייתי די מלקדמין
 ארום הא זמן שעבודא דדמי לסתוא פסק ושנא דאמרת לאברהם בני פלגא :
 * ארום הא זמן שעבודא דדמי לסתוא פסק ושנא דאמרת לאברהם בני פלגא :
 * ומשה ואהרן ומחילין ללולבי
 * אמר אחחון למעבר נסין בארעא דמערים ועדן קטוף בכריא מטא וקל רוחא דקדשא דפרקנא דאמרת לאבוכון כבד שמעתין מה
 דאמרת לה ואף ית עמא די ושתעבדון בהון דאן אגא ובחר בן ופקין בקנינא סגיא וכען צביתי למעבר מה דקיימת לה כסימרי :
 * כנישתא דישראל דמחילא לבכורי תאנים פתחת פומה ואמרת שירתא על ימא דסוף ואף עלימא וננקיא שבחו למרי עלמא
 דלשחון מן יד אסר להון מרי עלמא קומי לך כנישתא דישראל רחמייתי ואלי מכא לארעא דקיימת לאבהתך :
 * וכדדוד פרעה רשיעא בחר עמא דישראל הוה כנישתא דישראל ליונתא דסגורא בחגוי טנרא וחזיא מעיק לה מגין
 וינא מעיק לה סגורא חקין הוה כנישתא דישראל סגורא מארבע סטרוי דעלם דמן קדמיהון ימא ומן בחריהון דוד סגורא ומן חרין
 סטרויהון מרבין דמלן חיון קלן דנכתין וקטלין בארסהון ית בני נשא ומן יד פתחת פומה בצלו קדם יי ונפקת קלא מן שמי מרומא וכן
 אמרת אנה כנישתא דישראל דמחילא ליונתא דכיתא ומשמרא בסגור חגוי טנרא ובחבייני דרגיתא אחזיני ית חזויד ורת עובדך דתקנן
 אשמענני ורת קליד ארום קליד עריב בצלותא בבית מקדש זעיר וחזויד שפיר בעוכרין טבין :
 * בחר דעברו ית ימא אחרעמו
 על מנא ואחא עליהון עמלק רשיעא די גטר להון דבבו על עסק בכרותא ובכרתא די שקל יעקב אכונא מן עשו ואחא לאנחא קרבא
 דישראל על דבטלו פהגמי אוריתא והוה עמלק רשיעא גנב מתחונה גרפי ענני יקרא נפשחא משבטוי דדן ומקטל יתחון כי תהיא שעתא
 אחיבו בית ישראל דמחילין לכרמא לאתחבלא אלוני צדיקי דרא תהוה דמחילין לבוסם טב :

* *Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.*

* *Adiuravi vos filie Hierusalem in potentis & in fortitudinibus agri, si suscitaueritis & excitaueritis dilectionem quousque voluerit.*

* *Voce nepotis mei, ecce hic venit saliens in montes, transfiliens super colles.*

* *Similis est nepos meus caprea aut hinnulo ceruorum. ecce ubi stetit post parietem nostrum, prospiciens per fenestras, respiciens per retia.*

* *Respondet nepos meus, & dicit mihi: Surge veni amica mea, formosa mea, columba mea:*

* *Quia ecce hyems transiit, imber abiit, recessit sibi:*

* *Flores apparuerunt in terra, tempus putationis praeuenit: vox turturis audita est in terra nostra.*

* *Ficus protulit grossos suos, vineæ germinantes dederunt odorem. Surge veni amica mea, formosa mea columba mea. & veni tu*

* *Columba mea in tegmine petrae inherens antemurali. ostende mihi aspectum tuum, & audire fac me vocem tuam: quoniam vox tua dulcis, & facies tua decora.*

* *Capite nobis vulpes paruas quæ demoliantur vineas, & vineæ nostræ germinant.*

* δῶνυμ' αὐτῆς ὑπὸ τῷ κεφαλῷ μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς περιλήψεται με.

* ὥρμισα ὑμᾶς θυγατέρες ἱερουζαλήμ ἐν ταῖς δυναμέσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσιν ἕως αἰῶνος. ἐδὼ ἐγείρητε & ἐξεγείρητε τὸν ἀγάπῃν ἕως οὗ θελήσῃ.

* φωνὴ ἀδελφιδῶς μου, ἰδοὺ ἔδῃ ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμεν' ἐπὶ οὐ βοιωτῆς.

* ὁμοίος ἐστὶν ἀδελφιδῶς μου τῇ διορκάδι ἢ νεβρώ ἐλάφῳ. ἰδοὺ οὗ ἐσηκὼν ὀπίσω τὸ τρίχον ἡμῶν, ὥσπερ κύπτων διὰ τῶν θυρίδων. ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.

* ἀποκρίνε' ἀδελφιδῶς μου, καὶ λέγει μοι, δῖάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περὶσερά μου.

* ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρ' ἡλθεν. ὁ ὑετὸς ἀπ' ἡλθεν ἐπορβύθη αὐτὰ.

* τὰ ῥῶδη ὥφθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ῥῆς τ' ἐφθασε, φωνὴ τ' ἐρυγόν' ἡκούθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

* ἡ συκὴ ἐξέλιέ γιν' ὀλιώθους αὐτῆς. αἱ ἄμπελοι κυπερίζου ἐδωκαν ὄσμιν. ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλή μου, περὶσερά μου. καὶ ἐλθέ σύ

* περὶσερά μου, ἐν σκέπῃ τ' πέτρας ἐχομένη & περὶ τειχίσματ' ὁδεῖξόν μοι τὸν ὄψιν σου, καὶ ἀκούσόν με τὸν φωνῶν σου, ὅτι ἡ φωνή σου ἡδύα, καὶ ἡ ὄψις σου ὠραία.

* πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας. καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπερίζουσιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quando populus domus Israel ambulabat per desertum, erant nubes gloriae circumdantes eos per quatuor ventos mundi, ut non dominaretur in eos æstus, neque Sol, neque pluuia, neque grando. Post hæc dictum fuit Moysi in prophetia à facie Domini, ut mitteret nuncios ad explorandam terram: & quando reuersi sunt ab explorando, detraxerunt terræ Israel, & demorati sunt quadraginta annis in deserto. Aperuit Moyses os suum, & sic ait: Adiuro te ecclesia Israel in Domino exercituum, & in fortitudinibus terræ Israel, ne superbe contendatis ascendere ad terram Chanaā, donec sit voluntas à facie Domini: & consumatur tota generatio virorum bellatorum ut moriantur de medio castrorum: sicut superbierunt fratres vestri filij Ephraim, qui ex Ægypto egressi sunt triginta annis antequam peruenissent finis: & ceciderunt in manum Philistinorum qui habitabant in Gerh, & occiderunt eos. sed exspectate vsque ad tempus quadraginta annorum, & postea ingredientur filij vestri & possidebunt eam. Dixit Salomon rex: In tempore quo habitabat populus domus Israel in Ægypto, ascendit clamor eorum ad caelos excelsos: tunc reuelata est gloria Domini Moysi super montem Horeb, & misit eum in Ægyptum ut redimeret eos, & ut educeret eos de oppensione subiectionis Ægyptiorum, & abbreviatum est tempus praefinitum propter merita patrum qui comparati sunt montibus: & diminuit de tempore seruitutis centum nonaginta annos, propter iustitiam matrum quæ comparatae sunt collibus. Dixit cætus Israel: In tempore quo reuelata est gloria Domini in Ægypto in nocte Phasæ, & occidit omnem primogenitum; ascendit super fulgur velocissimum, & cucurrit sicut caprea & sicut hinnulus ceruorum, & protexit domos in quibus eramus, & stetit post parietes nostros, & prospexit per fenestras, & aspexit per cancellos, & vidit sanguinem victimæ Phasæ & sanguinem circumcisionis qui impressus erat in portis nostris, & contéplatus est de caelis excelsis, & vidit populum suum qui comedebat victimam solennitatis assam igni cum intestinis & lactucis agrestibus & azymis; & pepercit nobis, & non dedit potestatem angelo dissipatori ut disperderet nos.

* Et in tempore matutino respondit dilectus meus & dixit mihi: Surge tibi synagoga Israel, dilecta mea ab initio, & pulchra operibus, vade egredere de subiectione Ægyptiorum.

* Quoniam ecce tempus subiectionis, quod simile est hyemi, cessauit, & anni quos dixi Abraham inter diuisiones, abbreviati sunt; & dominium Ægyptiorum, quod comparatum est pluuiæ continuæ, transiit & abiit, & non addetis ultra videre eos vsque in seculum.

* Moses autem & Aaron qui comparati sunt ramis palmarum, apparuerunt ut ederent miracula in terra Ægypti: & tempus putationis primogenitorum aduenit, & vox Spiritus sancti & redemptionis quam dixi Abraham patri vestro. iam enim audistis quid dixerim ei: Et etiam populum cui serituri sunt iudicabo ego, & postea egredientur cum substantia magna: & nunc volo facere quod iuravi ei in verbo meo.

* Cætus Israel qui comparatus est præcocibus ficibus, aperuit os suum, & dixit canticum super mare carectosum; & etiam pueri & infantes laudauerunt dominatorem seculi linguis suis. Illico dixit eis dominator seculi: Surge tibi congregatio Israel dilecta mea & formosa mea, vade hinc ad terram quam iuravi patribus tuis.

* Quando persecutus est Pharaon impius populum domus Israel, erat cætus Israel similis columbæ quæ clausa est in foraminibus petrae, quam serpens coarctat intrinsecus, & accipiter coarctat eam extrinsecus: sic erat cætus Israel clausus à quatuor partibus mundi, quoniam ante eos erat mare, & post eos persequabatur hostis, & à duobus lateribus eorum erant deserta plena serpentibus ignitis, qui mordebant & occidebant veneno suo filios hominum. illico autem aperuit os suum in oratione coram Domino, & descendit vox de caelis excelsis, & sic ait: Tu congregatio Israel quæ comparata es columbæ mundæ, & occultata es in clausura foraminum petrae & in absconditis graduum, ostende mihi aspectum tuum & opera tua recta. fac me audire vocem tuam, quoniam vox tua suavis est in oratione in domo sanctuarij modici, & aspectus tuus pulcher in operibus bonis.

* Postquam transierunt mare, murmurauerunt propter aquas; & venit contra eos Amalech impius, qui oblerauit eis inimicitiam propter primogenituram & benedictionem quam tulerat Iacob pater noster ab Esau, & venit ut pugnaret contra Israel, eo quod irrita fecerant verba Legis: & Amalech impius furabatur de sub alis nubium gloriae animas de tribu Dan, & occidebat eas. In illo tempore condemnatus est populus domus Israel, qui comparatus est vineæ, ut disperderetur, nisi adfuissent iusti generationis illius, qui comparati sunt optimo aromati.

* דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: 16
 * עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי 17
 * לצבי או לעפר האילים על הרי בחר: ג
 * על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה 1
 * נפשי בקשתי ולא מצאתי: 2
 * אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחכות 2
 * אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי: 3
 * מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה 3
 * נפשי ראיתם: * כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי 4
 * את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד- 4
 * שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי: 5
 * השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאור או 5
 * באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את- 5
 * האהבה עד שתחפץ: 6
 * מי זאת עלה מן המדבר בתימרות עשן מקטרת 6
 * מר ולבונה מכל אבקת רובל: * הנה מטתו 7
 * של שלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: 7
 * כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על- 8
 * ירכו מפחד בלילות: * אפריון עשה לו המלך 9
 * שלמה מעצי הלבנון: 9

16 * Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pa-
 17 scitur inter lilia, * donec aspiet dies, & in-
 clinentur umbræ. reuertere, similis esto di-
 lecte mi caprea hinnuloque ceruorum su-
 per montes Bethel. CAP. III.
 1 IN lectulo meo per noctem quæsiui quem
 A diligit anima mea. quæsiui illum, & non
 2 inueni. * Surgam & circuibo ciuitatem;
 per vicos & plateas quæram quem diligit
 anima mea. quæsiui illum, & non inueni.
 3 * Inuenerunt me vigiles qui custodiunt
 B ciuitatem: Num quem diligit anima mea
 4 vidistis? * Paululum cum pertransis-
 sem eos, inueni quem diligit anima mea.
 Tenui eum, nec dimittam, donec intro-
 ducam illum in domum matris meæ, &
 in cubiculum genitricis meæ.
 5 * Adiuro vos filia Hierusalem per capreas
 ceruosque camporum, ne suscitatis neque
 euigilare faciatis dilectā, donec ipsa velit.
 6 * Quæ est ista quæ ascendit per deser-
 tū sicut virgula fumi ex aromatibus myr-
 C rhæ & thuris, & vniuersi pulueris pigmen-
 tarij?
 7 * En lectulum Salomonis sexaginta for-
 tes ambiunt ex fortissimis Israel,
 8 * Omnes tenentes gladios & ad bella do-
 ctissimi. Vniuscuiusque ensis super femur
 suum propter timores nocturnos.
 9 * Ferculum fecit sibi rex Salomon de li-
 gnis Libani.

תרגום

16 כי הוויא שעתא דהרובתיה בך אהער משה נביא וצלי קדם יי ויהושע משומשנה אדרו ונפק מתחות גרפי עננא יקרא דיני
 ועמה גברין צדיקא דמין בעובדיהו לורדא ואגיתו קרבא בעמלק וחברו יתה וית עמה בשמחא דיני וקטלא וחברא בפתגם דחרב:
 17 ובוערות יומיא עברו בני ישראל יח עגלא ודהבא ואסתלקו ענני יקרא דיני מטללין עליוהו ואשתארו מפרסמן ואחרונת תקון
 וניהו דחקיק בה שמא רבא מפרש בשבעין שמהו ובעא יי להובדא יתהו מן עלמא אלולי דאדכר קדמוי קים דקים במימרה לאברהם
 לצחק ויעקב דחיו קלילין בפלחנה כטביא וכאורזילא דאילא וחקרובתא די קרב אברהם ית יצחק ברה בטור מזריה ומן קדמת דנא
 קרב מן ית קרבניה ופלג יתהו בשורה:
 1 וכלילא דקדשא דאתיהב להו בסיני אהנטילח מנהו ואשתארו חשיכין כלילא ובעו ית כלילא דקדשא דאסתלק מנהו ולא אשכחונותי:
 2 אמרין בני ישראל אלן לארן נקום ונייל ונסחר למשכן ומנא דפרסה משה מכרא למשריתא ונחבע אלפן מן קדם יי ושכינת
 קדשא דאסתלק מנא וחזרו בקריון ובפלטיא ובפתגן ולא אשכחו:
 3 אמרה בנישחא דישראל אשכחו יתי משה ואחרן ולואי
 נסרו מטרם מימרא דמשכן ומנא די מסחרן יתה חזור חזור ושאלת להו על עסק שכינת יקרא דיני דאסתלקת מני אתיב משה ספרא רבא
 דישראל וכן אמר אסק לשמי מרומא וצלי קדם יי מאים וכפר על חוביכו וישרי ית שכנתה בניכו במדקדמין:
 4 כזעיר צבחר
 5 וזה וכן יי מתקוף רגזה ופקד למשה נביא למעבד משכן ומנא וארונה ואשרי שכנתה בגזה ועמא בית ישראל חזו מקרבין קרבניהו
 ועסקין בפתגמי אוריתא באדרון בית מדרשא דמשה רבהו ובקטונא דיהושע בר נון משומשנה:
 6 כד שמעו שבעא אמאי דבני
 ישראל עתידין למחסן ית ארעהו וקמו כחדא וקצצו ית אילניא וסתמו ית מבועי מנא וצדיו ית קרויהו וערקו אמר קדשא ברך הוא למשה
 נביא אמא קומרת לאכההו דאלין לאעלא ית בניהו לאחסנא ארעא עבדא חלב ודבש כען אמא סעכב יתהו ארבעין שנין במדברא ויהי
 אורתי מתערבא בגופיהו ומכתר בן אנון עממין רשעין ויבנו מרה דאצדיו בך אמר משה לבני ישראל אשבעת לכון בנישחא דישראל
 ביי צבאות ובחקיפי ארעא דישראל ולא חזיון למסק לארעא כנענא עד משלם ארבעין שנין ויהא רענא מן קדם יי למסר יתבי
 ארעא בידיו ויתעברו ית ירדנא ויהי ארעא כבישא קדמיכו:
 6 כד סלקו ישראל מן מדברא ועברו ית ירדנא עם יהושע בר נון
 אפרעמי ארעא מה היא דא אומא בחרתא דסלקא מן מדברא מתגמרא מן קטורה בסמין וסעידא בזכותה דאברהם ופלח וצלי קדם
 יי בטור מזריה ומסחרקא משה רבותא בצדקתה דיצחק די אהערקד באחר בית מקדשא דמתקרי טור די לבונתא ומתעברין לה נסין
 בחסידותה דיעקב דאשתדל עמה עד מסק קריצתא ואחגבר מנה ואשתתוב הוא וחרי עסר שבטוי:
 7 כד בנא שלמה מלכא דישראל ית בית מקדשא דיני בירושלם אמר יי במימרה כמה יאי בית מקדשא דרין דאתבני לי על ידוי
 מלכא שלמה בר דוד וכמה יאי בנהנא בעדן דפרסין ודיהו וקומין על דוכנהו ומברכין לעמא בית ישראל ויהי ברכתא מסחרא
 להו כשור רם וחקיף ובה מתגברין ומצלחין כל גברי ישראל:
 8 כפתגמי אוריתא דמתילין לחרבא ושקלן ושארן בהו כגברין מאליי קרבא וכל חר וחד מנהו חתימת מילה על בשרהו היכמה אתחתיתת
 בגמרה דאברהם ומתגברין בה כגבר דחרבא חגורא על ירכה ובגין כן לא דחלין מן מויקנא ושלני דאלין כלילא:
 9 היכל קדשא
 בנאלה שלמה מלכא מן אילני ונגבילא ושאג ושוברגני דאתי מן לבנון וחפא יתה דהב דכי:

* *Nepos meus mihi, & ego illi: qui pascit in
lilis: * Donec aspirauerit dies, & mota fue-
rint umbra. Reuertere, similis esto tu nepos
meus dorcadi vel hinnulo ceruorum super mon-
tes concauitatum.*

CAP. III.

*Super lectulum meum in noctibus, quæsiui
quem dilexit anima mea. quæsiui illum, &
non inueni illum: vocaui eum, & non audiuit
me. * Surgam iam & circuibo in ciuitate, in
foris & in plateis, & quæram quem dilexit a-
nima mea. quæsiui illum, & non inueni illum.
* Inuenerunt me qui custodiunt, qui circueunt
in ciuitate. Num quem dilexit anima mea vi-
distis? * Ut parum cum pertransiui ab eis, do-
nec inueni quem dilexit anima mea. tenui eum,
& non dimisi eum, donec introduxi eum in
domum matris meæ, & in cellam eius quæ con-
cepit me. * Adiuraui vos filia Hierusalem in
potentiis & in fortitudinibus agri, si suscitau-
eritis & excitaueritis dilectionem donec volue-
rit. * Quæ ista quæ ascendit à deserto, sicut
truncus fumi euaporans myrrham & thus ab
omnibus pulueribus unguentarij! * En lectu-
lum Salomonis, sexaginta potentes in circuitu
eius ex potentibus Israel: * Omnes tenentes gla-
dium docti bellum: vir ense eius super femur
suum à timore in noctibus. * Ferculum fecit sibi
rex Salomon de lignis Libani.*

16 * ἀδελφιδός μου ἐμοί, καὶ γὰρ αὐτῷ. ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς
17 κείνοις, * ἕως οὗ διαπνύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ
σκιαί. ἀπὸς ρεψον, ὁμοιώσῃ σὺ ἀδελφιδέ μου τὰ δόρ-
κωνι ἢ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων. γ.
1 * Ἐπὶ κοίτῳ μου ἐν νυξίν, ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ
ψυχὴ μου. ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ ὄρων αὐτὸν. ἐπάλε-
2 σα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπῆκουσέ μου. * δυνάστημαι δὲ καὶ
κυκλώσω ἐν τῇ πόλει. ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλα-
τείαις. καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐζήτησα
3 αὐτὸν, καὶ οὐχ ὄρων αὐτὸν. * ὄρεσθί με ὁ Θεοφιῶτες,
ὁ κυκλωῶν ἐν τῇ πόλει. μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ
4 μου ἴδετε; * ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν. ἕως οὗ
ὄρων ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐκρέτησα αὐτὸν καὶ
ὄρα αἰφῆκα αὐτὸν, ἕως ἃ εἰσῆγαγον αὐτὸν. εἰς τὸν οἶκον μη-
5 τρώς μου, καὶ εἰς ταμιεῖον τ' συλλαβούσης με. * ὥρμισα
ὑμᾶς θυγατέρες ἱεροῦζαλήμ ἐν ταῖς δυνάμεσι ὅς ἐν ταῖς
ἰχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. ἐδὲ ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀλᾶ-
6 πῳ ἕως δὴ τελέσῃ. * τίς αὐτὴ ἡ δυνάβαινουσα ἀπὸ
τ' ἐρήμου, ὡς ἐλέχη καπνοῦ τεθυμιαμμένη σμύρῳ καὶ
7 λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ. * ἰδοὺ ἡ κλίνη
τοῦ θλομῶντος, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτὴ ἀπὸ δυνα-
8 τῶν ἰσραήλ, * πάντες κατέχοντες ῥομφαίῳ δεδογα-
μῶντο πόλεμον. αὐτὴ ῥομφαία αὐτῆς ἐπὶ μηρὸν αὐτῆς ἀ-
9 πὸ θάμβους ἐν νυξί. * φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῇ ὁ βασι-
λεὺς θλομῶν ἀπὸ ξύλων τοῦ λίβανου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" In illo tempore conuersi sunt in pœnitentia. tunc stetit Moyses propheta & orauit coram Domino; & Iosue minister eius accinctus est, & egressus est de sub alis nubium gloriæ Domini, & cum eo viri iusti qui similes sunt rosæ in operibus suis, & inierunt prælium contra Amalech, & confregerunt illum & populum eius in nomine Domini, qui occidit & contriuit eos in ore gladij. 17 Et post paucos dies fecerunt filij Israel vitulum aureum, & sublata sunt nubes gloriæ quæ obumbrabant eos: & remanserunt discooperiti, & exuerunt ornamentum armorum suorum in quibus sculptum erat nomen magnum expositum in septuaginta nominibus; & voluit Dominus disperdere eos defeculo, nisi subiisset memoria coram eo iuramenti sui quod iurauit in verbo suo Abraham, Isaac & Iacob, qui erant velocissimi in cultu eius sicut caprea & hinnulus ceruorum, & etiam oblationis quam obtulit Abraham Isaac filium suum in monte Moriah: & antehac obulerat illic oblationes suas, & diuiserat eas æqualiter.

CAP. III.

ET quando vidit populus domus Israel quod sublata essent nubes gloriæ ab eis, & corona sanctitatis quæ data fuit eis in Sinai, ablata esset ab eis, remanserunt contenebrati sicut nox, & quæsierunt coronam sanctitatis quæ sublata fuerat ab eis, & non inuenerunt illam.

Dixerunt filij Israel ad inuicem: Surgamus & eamus & circundemus tabernaculum fœderis quod extendit Moyses extra castra, & quæramus doctrinam à facie Domini, & maiestatem sanctam quæ sublata est à nobis: & circuierunt per ciuitates & plateas & per vicos, & non inuenerunt eam.

Dixit cœtus Israel: Inuenerunt me Moyses & Aaron & Leuitæ obseruantes custodiam verbi tabernaculi fœderis qui circuiebant illud per gyrum, & interrogauit eos de maiestate gloriæ Domini quæ sublata fuerat à me. Respondit Moyses scriba princeps Israel, & sic ait: Ascendam ad cœlos excelsos & orabo coram Domino, si fortè placabitur super peccata vestra, & habitare faciet maiestatem suam inter vos sicut olim.

Quasi paulum & modicum fuit, & reuersus est Dominus ab ira furoris sui, & præcepit Dominus Moysi prophetæ ut faceret tabernaculum fœderis & arcam; & collocauit maiestatem suam in medio eius: & populus domus Israel offerebant oblationes suas, & nauabant operâ verbis Legis in cœnaculo domus doctrinæ Moysi magistri eorum, & in cubiculo Iosue filij Nun mini- stri eius.

Quando audierunt septem populi quod filij Israel possessuri essent terram ipsorum, surrexerunt simul & succiderunt arbores, & obturauerunt fontes aquarum, & destruxerunt vrbes suas & fugerunt. Dixit ille sanctus & benedictus Moysi prophetæ: Ego iuravi patribus istorum me introduciturum filios eorum in possessionem terræ fluentis lacte & melle. nunc autem ego retinebo eos quadraginta annis in deserto, & erit Lex mea aduersa corporibus eorum; & postea illi populi impij ædificabunt quod destruxerunt. Tunc dixit Moyses filiis Israel: Adiuro vos cœtus Israel per Dominum exercituum, & per fortēs terræ Israel, ne superbè contendatis ut ascendatis in terram Chananeorum, donec impleantur quadraginta anni, & sit voluntas coram Domino ut tradat habitatores terræ in manus vestras: & transibitis Iordanem, & erit terra subiecta coram vobis.

Quando ascenderunt filij Israel de deserto, & transierunt Iordanem cum Iosue filio Nun, dixerunt populi terræ: Quæ est ista gens electa quæ ascendit de deserto, suffumigata ab incensu aromatum, & adiuta propter meritum Abraham, qui seruiuit & orauit coram Domino in monte Moriah, & extersa oleo vñctionis propter iusticiam Isaac, qui ligatus fuit in loco domus sanctuarij, qui vocatus est Mons thuris: & fiunt ei mirabilia propter misericordiam Iacob, cum quo luctatus est vsque ad

ascensum auroræ, & præualuit illi, & liberatus est ipse & duodecim tribus eius. 7 Quando ædificauit Salomon rex Israel domum sanctuarij Domini in Ierusalem, dixit Dominus in verbo suo: Quàm pulchra est domus sanctuarij hæc quæ ædificata est mihi per manus regis Salomonis filij Dauid! & quàm pulchri sunt Sacerdotes in tempore quo extendunt manus suas & stant in suggesto suo, & benedicunt populo domus Israel! & illa benedictio circumdat eos sicut murus excelsus & fortis, & in ea præualēt & prosperantur omnes fortēs Israel.

Sacerdotes autem & Leuitæ & omnes tribus Israel vniuersi apprehendūt verba Legis, quæ comparantur gladio, & ponderant & agitant ea sicut fortēs docti in bello, & super vnoquoque eorum signata est circumcisio in carne ipsorum, sicut signata fuit in carne Abraham: & prævalent & confortantur in ea sicut fortis qui accinctus est gladio super femur suum; & ideo non timent à spiritibus nociuis & demonibus qui ambulant in nocte. 8 Templum sanctuarij ædificauit sibi rex Salomon de lignis cedrinis, & arceuthinis & pinis quæ adducuntur de Libano, & operuit illud auro purissimo.

* עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן
תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם:
* צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחר
לבו:
ד

* הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד
לצמחך שערך בעדר העזים שגלשו מהר גלעד:
* שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימור ושכלה אין בהם:
* כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה
הרמון רקתך מבעד לצמחך:
* כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלה המגן
תלוי עליו כל שליטי הגבורים:
* שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים
בשושנים:
* עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אל-הר
המורואל גבעת הלבונה:
* כלך יפה רעיתי ומום אין בך:
* אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות
מהררי נמרים:
* לבבתני אחתי כללה לבבתני באחד מעיניך
באחד ענק מצורניך:

¹⁰ * Columnas eius fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum media charitate constravit, propter filias Hierusalem. * Egredimini filiae Sion, & videte regē Salomonem in diademate quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis eius.

CAP. IIII.

¹ **Q**uam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum quæ ascenderunt de monte Galaad. * Dentes tui sicut greges tonfarum quæ ascenderunt de lauacro. omnes gemellis fœtibus, & sterilis non est inter eas. * Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ absque eo quod intrinsecus latet.

⁴ * Sicut turris David collum tuum quæ ædificata est cum propugnaculis. Mil-le clypei pendent ex ea, omnis armatura B fortium.

⁵ * Duo vbera tua sicut duo hinnuli capree gemelli qui pascuntur in liliis, * donec aspi-ret dies, & inclinentur umbræ. Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

⁷ * Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. * Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni coronaberis de capite Aman, de vertice Sanir & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. * Vulnerasti cor meum soror mea sponsa; vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum, & in vno crine colli tui.

תרגום

¹⁰ וכח ד' שלם ויהי שני בנה ית ארזא דסחרותא דהוא עמודא דעלמא ובנה חרין לוחי אבנא ד' אצנע חמן משה בחורב ד' קורין מן כסף ופירין מן זהב טב ופרש וטל מן עלוה ית פרוכתא ותכלא וארגנא וביני כרוביא ד' עליו כפורתא חוח שריא שכינתא ד' דשכן שמה בירושלם מן כל כרבי ארעא ד' ישראל:
¹¹ פד אהא שלמה מלכא למעבד ית חנוכת בית מקדשא פרוצא ופקחיל וכן אמר פוקו וחזו יחבי פלכיא ארעא ד' ישראל ועמא ד' ציון בתנא ובכלילא דכללו עמא בית ישראל ית מלכא שלמה ביום חנוכת בית מקדשא וחדרי בחדות חגא דמטללחא דעבד שלמה מלכא בעדנא ההיא ארבעה עשר יומין:
ד ובההוא יומא קרב מלכא שלמה אלה עלון על מדבתא ואתקבל ברענא קרבנה קדם יי גפקה קלא מן שמיא וכן אמרה כמח יאה אנה כנישתא ד' ישראל וכמה ואן אנון רבבי כנישתא וחסימיא יחבי סנהדרין דאנון מנהרין לעלמא לעמא בית ישראל ודמין לגולין בני יונתא ואפילו שאר בני כנשתך ועמא ד' ארעא אנון צדיקין כבנוי ד' עקב די לקטו אבנין ועבדו גלשושיתא כטורא דגלעד:
כמה ואן כחנא וליאוי דמקרבין ית קרבנך ואכלין כסר קדשא ומעשרא ואפרשתא ודכין מפל אונסא וגזילא תיכמא ד' דהו דכין עדא ענא ד' עקב בעד ד' דהו גזיון וסלקן מן נחלא ד' יבקא דלא חור כהון אנוסותא וגזילא וכלהון דמין דא לדא וילין חיומין ככר עדן ועקרא ומתכלא לא חנה כהון:
דמין לחוט וחריתא ומחרין יתהון כעמר נקי ומלכא די הוא רישון מלי פקודיא כרמונא בר מן אמרכליא וארכונין דאנון קריבין למלכא די אנון צדיקא וליה כהון מדעם ביש:
ועל סמר פמה חנה מתבני עלמא ובאלפן דאורייתא חנה עסק רחיצת עמא בית ישראל ומנצחין בקרבא כאלו אחרין בידהון כל מיני ויני דגברין:
בית ישראל בזכותיהון ארבעין שנין במדברא כמנא ובעופין פטימין ומי בארא דמרים:
בידיון אונסות אכחיהון צדיקא חו ערקין מויקי וטלני ואפרירי וטהרי מביניהון על דהוה שכינת יקרא ד' שריא בבית מקדשא ד' חנה מתבני כטור מוריה וכל מויקא ומחבליא חו ערקין מריח קטורת בסמין:
דוא מקלם יתהון בשמי מרומא וכן אמר כלך שפירתא כנישתא ד' ישראל ומחתא ליה ביק:
כנישתא ד' ישראל דמניא לננפי דתוא צניעא ועמי חעלקן לבית מקדשא ויהון מקרבין לך דורון ראשי עמא ד' יתבין על גבר דאמנה ודרי ד' חסין כריש טור חלגא ואמניא די בחרמון ויהון מסקין לך מסין יחבי כרכין חקופין די אנון גברין כארנון חקרבמא מן קרני טוריא ד' חסין מן נמרים:
קביע על לוח לבי רחמיך אחתי כנישתא ד' ישראל דמחילא לננפי די היא צניעא קביע על לוח לבי חבת ושר די כנך די הוא צדיקא כחד מן רבני סנהדרין וכחד מן מלכיא דבית יתהוה דהוה יחבא כלילא דמלכותא על צורה:

* Columnas eius fecit argenti, & reclinato-
rium eius aureum. ascensus eius purpuram, in-
terius eius lapidibus stratum dilectionem à fi-
liabus Hierusalem. * Egredimini & vi-
dete filie Sion in rege Salomone in corona qua
coronavit eum mater sua in die desponsationis
illius, & in die letitiæ cordis eius.

CAP. IIII.

Ecce es pulchra amica mea, ecce es pulchra.
oculi tui columbæ extra silentium, casaries
tua sicut greges caprarum; quæ reuelatæ sunt
à Galaad.

* Dentes tui sicut greges tonsarum quæ as-
cenderunt de lauacro; omnes gemellis fœtibus,
& sterilis non est in eis.

* Sicut funiculus coccineus labia tua, & e-
loquium tuum decorum sicut cortex mali puni-
ci, malum tuum extra silentium tuum.

* Sicut turris David collum tuum, quæ edi-
ficata est in Thalphioth. mille clypei pendent su-
per eam, omnia iacula potentium. * Duo vbe-
ra tua sicut duo hinnuli gemelli caprea qui pas-
cuntur in liliis. * Donec affiret dies, & mo-
te sint umbræ. vadam mihi ad montem myr-
ræ, & ad collem thuris.

* Tota pulchra es amica mea, & macula
non est in te.

* Veni de Libano sponsa, veni à Libano. ve-
nies & transibis à principio fidei. de capite Sa-
nir & Aermon de cubilibus leonum, de monti-
bus pardorum.

* Stupescisti nos soror mea, sponsa: stupe-
fecisti nos uno ab oculis tuis; in uno torque
colli tui.

10 * σὺλοις αὐτῆς ἐποίησεν ἀργυρίου, καὶ ἀνακλίτην αὐ-
τῷ χρύσειον. Ἰπιδάσεις αὐτῆς πορφύρεον· ἐντὸς αὐτῆς λι-
θόσρων ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων ἱερουζαλήμ.

11 * Ἐξέλθετε καὶ ἴδετε θυγατέρες σιών ἐν τῷ βασιλεῖ
θλομήρῃ ἐν τῷ σεφθῶν ὃ ἐσεφθῶσεν αὐτὴν ἡ μήτηρ
αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῆς, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὑφρο-
σύνης καρδίας αὐτῆς.

δλ.

1 * Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδὲ εἰ καλὴ. ὀφθαλμοί σου
ἀεισεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως. τείχομαί σου ὡς ἀγγέλοι
τῶν αἰγῶν. αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ γαλαάδ.

2 * ὀδόντες σου ὡς ἀγγέλοι τῶν κεκαρυμένων αἱ ἀνέβησαν
ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμίδουσαι καὶ ἀτεκνοῦσαι
ὅτι ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3 * ὡς σαρτίον κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡ-
ραία ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς, μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως

4 σου. * ὡς πύργος δαυὶδ, τεράχηνός σου, ὁ ὠκοδομημέ-
νός σου ἐν θαλφιώ. χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν πᾶ-

5 ραι βολίδες τῶν δυνατῶν. * δύο μασοὶ σου ὡς δύο νε-
βροὶ διδυμοὶ δορκάδός σου. * νεμόμενοι ἐν κείνοις.

6 * ἕως οὗ διαπνύσῃ ἡ ἡμέρα ἐκινήσῃ αἱ σικαί. πο-
ρύθμαι ἐμαυτὰ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν
βουβὸν τοῦ λιθῶν.

7 * ὅλη καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου ἐμῶμος ὅτι ἔστιν ἐν σοί.

8 * δῶρεν ἀπὸ λιθῶν ὡς νύμφη, δῶρεν ἀπὸ λιθῶν. ἐ-
λδύση καὶ διελδύση ἀπ' ἀρχῆς πίσεως. ἀπὸ κεφαλῆς σε
νεῖς καὶ ἀερμών ἀπὸ μανδρῶν λεόντων ἀπὸ ὀρέων παρ-
9 δάλεων. * ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου, νύμφη.

ἐκαρδίωσας ἡμᾶς εἰ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ἐν μιᾷ εἰ θέ-
μα πτερχήλου σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et postquam consummauit illud, posuit in medio eius arcam testimonij quæ erat columna seculi, & in medio eius erant duæ tabulæ
lapideæ quas reposuit ibi Moyses in Horeb, quæ erant preciosiores argento purgato, & pulchriores auro optimo: & extendit & obumbravit
super eam velum hyacinthinum & purpureum, & inter Cherubim, quæ erant super propitiatorium, residebat maiestas Domini, qui habita-
re fecit nomen suum in Ierusalem magis quam in omnibus urbibus terræ Israel. 11 Quando venit Salomon rex ut faceret dedicationem
domus sanctuarij, præco egressus est in fortitudine, & sic ait: Egredimini & videte habitatores prouinciarum terræ Israel & populus Sion
diadema & coronam qua coronauerunt populus domus Israel regem Salomonem in die dedicationis domus sanctuarij: & lætatus est in læ-
ticia solennitatis tabernaculorum quam fecit Salomon rex in tempore illo quatuordecim diebus.

CAP. IIII.

Et in illo die obtulit rex Salomon mille holocausta super altare, & suscepta est cum beneplacito oblatio eius coram Domino. irruiit vox
de celis & sic ait: Quam pulcher es cætus Israel, & quam pulchri sunt principes cōgregationis & sapientes habitantes in concilio: quia
ipsi semper illuminant populum domus Israel, & similes sunt pullis filiis columbæ, & etiā reliqui filij congregationis tuæ & populus terre sunt
iusti sicut filij Iacob, qui collegerunt lapides & fecerunt aceruum in monte Galaad. 2 Quam pulchri sunt Sacerdotes & Leuitæ qui offerunt
oblaciones tuas, & comedunt carnes sanctificatas, & decimas & primitias: & mundi sunt ab omni violentia & rapina, sicut erant mundi gre-
ges ouium Iacob in tempore quo tondabantur, & ascendebant de torrente Iaboc, in quibus non erat violentia & rapina; & omnes simi-
les erant ad inuicem, & pariebant gemellos in omni tempore: & sterilis & orbata non erat in eis. 3 Et labia Sacerdotis magni deprecaban-
tur in oratione in die propitiationis coram Domino, & verba eius auerrebant peccata Israel, quæ similia erant vittæ coccineæ, & dealbabat
ea sicut lanam mundam: & rex qui erat princeps eorum plenus erat præceptis sicut malogranatum, exceptis præpositis & principibus qui
accedunt ad regem, qui sunt iusti, in quibus non est quicquam mali. 4 Et princeps scholæ qui erat magister tuus, fortis in iustitia, & magi-
ster operum bonorum, sicut David rex Israel, & per verbum oris eius edificatum est seculum: & in doctrina Legis in qua laborabat confide-
bant populus domus Israel, & vincebant in bello, quasi essent tenentes manibus suis omnia genera armorum fortium. 5 Duo saluatores
tui qui te saluaturi sunt, similes sunt Moysi & Aaron filiis Iocabed, qui comparati sunt duobus hinnulis gemellis caprea, & pascebant po-
pulum Israel per merita sua quadraginta annis in deserto manna & auius pinguis, & aqua putei Miriam. 6 Et omni tempore quo po-
pulus domus Israel tenebat manibus suis arcem patrum suorum iustorum, fugiebant nocentes spiritus, tenebriones & matutini ac meridiani demones
de medio eorum, eo quod maiestas gloriæ Domini residebat in domo sanctuarij quæ edificata est in monte Moriah, & omnes demones &
spiritus nocentes fugiebant ab odore incensi aromatatum. 7 Et in tempore quo populus domus Israel faciunt voluntatem dominatoris
seculi, laudat eos in celis excelsis, & sic dicit: Tota pulchra es congregatio Israel, & macula non est in te. 8 Dixit Dominus in verbo suo:
Mecum habitabis cætus Israel, qui similis es sponsæ honestæ, & mecum ingredieris in domum sanctuarij, & offerent tibi manus principes
populi qui habitant super fluuium Amana, & incolæ qui morantur in vertice Montis niuis, & gentes quæ sunt in Hermon, & offerent tibi
tributa habitatores ciuitatum fortium, qui sunt robusti sicut leones, & munus ab urbibus montium qui sunt fortiores leopardis.

9 Infixus est in tabula cordis mei amor tuus, soror mea, cætus Israel, quæ comparata es sponsæ quæ est honesta: infixa est in tabula cor-
dis mei dilectio minimi filiorum tuorum qui est iustus, sicut vnus de principibus concilij, & sicut vnus ex regibus domus Iuda super cu-
ius collum positum est diadema regni.

* מה יפן דרך אחתי כלל מה טבו דרך מין
 וריח שמניך מכל בשמים:
 * נפת תטפנה שפתותיך כלל דבש וחלב תחת
 לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון:
 * גן נעול אחתי כלל גל נעול מעין חתום:
 * שלחיד פרדם רמונים עם פרי מגדים כפרים
 עם נרדים:
 * נרד וכרם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר
 ואהלות עם כל ראשי בשמים:
 * מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון:
 * עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמי

ה

יבא דלי לגנו ויאכל פרי מגדיו:
 * באתי לגני אחתי כלל אריתי מורי עם בשמי
 אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים:
 * אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל
 קוצותי רסיסי לילה:
 * פשטתי את כתנתי איכבה אל בשנה רחצתי
 את רגלי איכבה אטנפם:
 * דודי שלח ידו מן החור ומעי המועליו:

10 * Quam pulchrę sunt maminae tuę so-
 ror mea sponfa! pulchriora sunt vbera tua
 vino, & odor vnguentorum tuorum super
 11 omnia aromata. * Fauus distillans labia tua
 sponfa, mel & lac sub lingua tua, & odor
 D vestimentorum tuorum sicut odor thuris.
 12 * Hortus conclusus soror mea sponfa,
 13 hortus conclusus fons signatus. * Emissio-
 nes tuę paradisi malorum puniceorum cū
 pomorum fructibus. Cypri cum nardo:
 14 * Nardus & crocus, fistula & cinnamomū
 cum vniuersis lignis Libani, myrrha & a-
 15 loe cum omnibus primis vnguentis. * Fons
 hortorum puteus aquarum viuētium, quę
 16 fluunt impetu de Libano. * Surge Aquilo,
 & veni Auster: perfla hortum meum, &
 fluent aromata illius. C A P. V.

A V Eniat dilectus meus in hortum suum,
 vt comedat fructum pomorum suorum.
 1 Veni in hortum meum soror mea sponfa:
 messui myrrham meam cum aromatibus
 meis. Comedi fauum cum melle meo, &
 bibi vinum meum cum lacte meo. Come-
 2 dite amici & bibite, & inebriamini charis-
 2 fimi. * Ego dormio, & cor meum vigilat.
 Vox dilecti mei pulsantis. aperi mihi soror
 mea, amica mea, columba mea, immacu-
 3 lata mea, quia caput meum plenum est ro-
 B re, & cincinnati mei guttis noctium.
 3 * Expoliaui me tunica mea, quomodo
 induar illa? laui pedes meos, quomodo in-
 4 quinabo illos? * Dilectus meus misit ma-
 num suam per foramen, & venter meus
 intremuit ad tactum eius.

תרגום

10 כמה שפירין עלי חבתך אחתי כנשתא דישאל דמחילא לנגפי דהיא צניעא כפיה טב
 ודעך דמחילא כהנא בעזרתא דקדשא ולחן ספנותי יערות דבשא ולשניך נגפי צניעא במחלותיך
 11 שיריך ותשבתן מתיקין כחלב ודבש וריח לבוש כהנן כריח אלבנין:
 ודיתרשו לגבר למעל לגנה אלהן צריקא דנפשיותן משחלחין לגנה על יד מלאכיא ובחולותיך טמירן וגנין באנפלין וחתימן כבן כמבועי
 12 וסין חין דנפק מן חות אילנא ומתפרט לארבעה רישי נהרין ואלמלי דיהוה חתים בשמא רבא וקדישא חנה נפק ומבע ושטף כל עלמא:
 13 ועלמך סלין פקודיא חכמונין ורחימין לנשיהון וילדן בנין כן צדיקין כנהון וריחיהון מהול חכי כבסמין טבין דגנתא דערן
 14 פקודין עם רשקין:
 15 רשק ומוריקא וקנה בסמא וקנמון עם כל קיסי לבונה מירא דכיא ואקסיל אלוטון עם כל מיני כסמין:
 16 ומיא דשילוח מדברין בניה עם מותר מין דנגרין מן לבנון לאשקארה ות ארעא דישאל כגין דאגון עסקין כפתגמי אוריתא
 דמחילא לבירא מין חין ובזכותא דנסוך מיא דנסכין על מדכחא בבית מקדשא דמתבני כירושלם דמתקרי לבנון:
 17 צונא חנה פתורא ועלותי חרי עמר לחמן דאפין ועל סטר דרומא חור בוצינא לאנתרא ועל מדכחא חור מקרבין כהנא קרבנא ומסקין
 עליו קטורת כסמין:
 18 כנשתא דישאל אמרת יעול אלהא רחימי לבית מקדשא ויקבל ברענא קרבנהון דעמה:
 19 אמר קדשא בריך הוא לעמה בית ישראל עלת לבית מקדשי דבניה לי אחתי כנשתא דישאל דמחילא לנגפי צניעא ואשריתי
 שכינתי ביניך קבלת ית קטורת כסמין דעבדת לשמי שלחת אשתא מן שמיא ואכל ית עלון ונת נכסת קדשא אתקבל ברענא קדמי נסוך
 20 חמר חור דנסכו כהנא על מדכתי כען אתו כהנא רחמי פקודי אכלו מר דמשחאר מן קרבנא ואהפנקו מן טובא דאתעטר
 21 לכו:
 22 כתר כל פתגמיא האלין חבו עמא בית ישראל ומסר יתהון וי ביד נבוכדנצר מלכא דבבל ואוביל יתהון בגלותא ויהו דמין
 בגלותא כגבר דמכא דלא יכל לאהערע משנתה וקל רוחא דקדשא מותרא להון על יד נביאיא ויהו עירא יתהון מדמוך לבהון ענה רבון
 כל עלמא וכן אמר הררי בחיובתא פתחי פומיך ובועי ושבת לי אחתי רחימתי כנשתא דישאל דמחילא לנגפי צניעא בשלימות עובדיך ארום
 23 שער רישי אהמלי מן דמעתוך כגבר דסער רישה מצטבע מטלא דשמיא וצוצית גורי אהמלי מן שפי עינוך כגבר דצוצית נזרותי מלון
 24 משפי מטרא דנחתין בליליא:
 25 ענה כנשתא דישאל כל קבל נביאיא הא כבר אעדיתי מני ניר פקודי ופלחת לטעות
 עממיא וחכדין יתהון לי אפין למחדר לותיה אתיב להון מרי עלמא על יד נביאיא ואף אנא הא כבר סלקת שכינתי מביניך ויהכדין אהדר
 26 ואת עבדך עובדין בישין ואנא קדשתי ית רגלי מסובתך ויהכדין אטופגין ביניך בעובדיך בישין:
 27 כד אתגלי מן קדם יי דעמא בית ישראל לא צבן למחרט ולמחב לוחה אושיט מחר גבורתה על שבטא דראובן וגד ופלגות
 28 שבטא דמנשה למעברא לירדנא ומסר יתהון ביד סנחריב מלכא דאחור ואגלי יתהון כלחלת ובחבור נהרי גוזן וקרני מדי ויכר מנהון
 29 עלמא מחבא דשוי ירכעם חבא בלשם דן דמחקרין פמיאס ביומי פקח בר דמליו וכו' שמעת אנא רחמי אתגלגלו עליהון:

* Quid pulchra facta sunt vbera tua soror mea, sponsa? quid pulchra facta sunt vbera tua à vino, & odor vestimentorum tuorum super omnia aromata? * Fauum distillant labia tua sponsa: mel & lac sub lingua tua. & odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

* Hortus conclusus soror mea sponsa. hortus conclusus; fons signatus: * emissiones tuæ paradysus malorum puniceorum cū fructu pomorum. cypri cum nardis. * Nardus & crocus, fistula & cinnamomum cum vniuersis lignis Libani, myrrha aloë cum omnibus primis vnguentis: * Fons hortorum, puteus aquæ viuentis & strepentis de Libano.

* Surge Boreas, & veni Note, perfla hortum meum. & fluant aromata mea.

CAP. V.

Descendat nepos meus in hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum. ingressus sum in hortum meum soror mea sponsa. vinemianum myrrham meam cum aromatibus meis. comedi panem meum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo. comedite amici & bibite & inebriamini nepotes. * Ego dormio, et cor meum vigilat. vox nepotis mei pulsatur ad portam: Aperi mihi soror mea amica mea, columba mea perfecta mea: quia caput meum plenum est rore, & cinnamini mei guttis noctis.

* Exui tunicam meam: quomodo induam eam? laui pedes meos, quomodo inquinabo illos?

* Nepos meus misit manum suam à foramine, & venter meus turbatus est super illum.

τίς ἐκαλλιώθησαν μασοί σου ἀδελφή μου, νύμφη. τί ἐκαλλιώθησαν μασοί σου ἀπὸ οἴνου καὶ ὁσμῆς ἱματίων σου ὡς πρὸς πάντα τὰ ᾄσματα. * κηρίον ἀποσάζεις χεῖλη σου νύμφη. μέλι & γάλα ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ σου. καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὡς ὁσμὴ λίβανου. * κῆπός κεκλεισμένός ἀδελφή μου, νύμφη. κῆπός κεκλεισμένός, πηγὴ φρεσὶς, γαστήρ, ἀποστολαὶ σου ὡς ἀδελφὸς ῥοιῶν μετὰ καρποῦ ἀκροθρύων. κύπελλον μετὰ νάρδων. * νάρδος & κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ λίβανου, σμύρνα ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν πρώτων μύρων, * πηγὴ κήπων· φρέαρ ὕδατος ζῶντος ἢ ῥοιζῶντος ἀπὸ τοῦ λίβανου. * Ἰξεγέρθητι βορέα, & ἔρχου νότε, διαπνέου κῆπόν μου καὶ ῥέε λάττω σου ᾄσματα μου.

ε.

* Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτῆς καὶ φάγέτω καρπὸν ἀκροθρύων αὐτῆς. εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη. ἐπεύξησα σμύρνα μου μετὰ ᾄσματων μου. ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου· ἔπιον οἶνον μου μετὰ γάλακτός μου. φάγετε & πλησίον, καὶ πίετε καὶ μεθύσητε ἀδελφιδοί. * ἐγὼ καὶ θυδῶ, καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τῷ θυρῶν. ἀντιζῶν μοι ἀδελφή μου ἡ πλησίον μου, περὶ σελῆς μου τελεία μου. ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη ὀσμῆς σου, καὶ ὁ βόσρυχός μου ψεκάδων νυκτός.

* Ἰξεδυσάμην τὴν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσθαι αὐτήν, ἐν ψάμῳ οὗ πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτήν;

* ἀδελφιδός μου ἀπέσειλε χεῖρα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτήν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Quam pulchræ sunt super me dilectiones tuæ soror mea, cætus Israel, quæ comparata es sponsæ pudicæ! quam bonæ sunt super me dilectiones tuæ magis quam septuaginta nationum: & nomen bonum iustorum tuorum fragrantius est omnibus aromatibus." Et in tempore quo orant Sacerdotes in atrio sanctuarij, labia eorum stillant fauum mellis: & lingua tua est instar sponsæ honestæ in sermone tuo; cantica & laudes dulces sicut lac & mel; & odor vestimentorum Sacerdotum sicut odor aromatum Libani. "Et mulieres tuæ quæ nuptæ sunt viris, honestæ sunt sicut sponsæ honestæ; & sicut hortus voluptatis ad quem nullus vir habet potestatem introcundi, nisi iusti, quorum animæ mittuntur illuc per manus angelorum. & virgines tuæ absconditæ sunt & reconditæ in penetralibus, & signatæ sunt sicut fons aquarum viuentium qui oritur sub arbore, & diuiditur in quatuor capita fluminum: & nisi esset signatus in nomine magno & sancto, egrederetur & flueret & inundaret vniuersum mundum. "Iuuenes autem tui pleni sunt præceptis sicut malogranata, & diligunt vxores suas, & generant filios iustos similes eis: & ideo odor eorum sicut aromata optima horti voluptatis, & sicut cypri cum nardo. "Nardus, & crocus, & calamus aromaticus, & cinnamomum cum omnibus lignis thuris, myrrha munda & ligna aloes cum omnibus speciebus laudabilium aromatum.

"Et aquæ Siloe quæ ducuntur in quiete cum reliquis aquis quæ defluunt de Libano ut irrigent terram Israel, eo quod nauant operam verbis Legis quæ comparatur puteo aquarum viuentium; & in iustitia libationis aquarum quæ libantur super altare in domo sanctuarij quæ ædificata est in Ierusalem, quæ vocatur Libanus. "Et in latere Aquilonari erat mensa, & super eam duodecim panes facierum, & in latere Australi erat candelabrum ad illuminandum, & super altari offerebant Sacerdotes oblationes, & adolebant super illo incensum aromaticum.

CAP. V.

Dixit populus Israel: Ingredietur Deus dilectus meus in domum sanctuarij, & suscipiat voluntariè oblationes populi sui. "Dixit ille sanctus & benedictus populo suo domui Israel: Ingressus sum domum sanctuarij mei quam edificasti mihi soror mea congregatio Israel, quæ comparata es sponsæ honestæ, & habitare feci maiestatem meam in medio tui; suscepisti incensum aromaticum tuorum quod fecisti nomini meo: misi ignem de cælis, qui consumpsit holocausta & victimas sanctificatas; suscepta est voluntariè coram me libatio vini rubicundi, & vini albi quod libauerunt Sacerdotes super altare meum. Nunc autem venite Sacerdotes diligentes præcepta mea, comedite quod relictum est de oblationibus, & delectamini bonis quæ præparata sunt vobis.

"Post omnia verba hæc peccauerunt populus domus Israel, & tradidit eos Dominus in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, & adduxit eos in captiuitatem: & erant similes in captiuitate viro dormienti, qui non potest expergisci de somno suo. & vox Spiritus sancti admonebat eos per manus Prophetarum, & excitabat eos de somno cordis eorum. Respondit dominator totius seculi, & sic ait: Convertere ad pœnitentiam, aperi os tuum & exulta & lauda me soror mea dilecta mea synagoga Israel, quæ comparata es columbæ, in perfectione operum tuorum: quoniam capilli capitis mei pleni sunt lachrymis tuis, sicut vir cuius capilli capitis tinguntur de rore cæli, & cincinnus cæsariei meæ repletus est guttis oculorum tuorum, sicut vir cuius cincinnus cæsariei suæ plenus est guttis pluuiæ quæ descendunt in nocte. "Respondit cætus Israel coram Prophetis: Ecce iam abstuli à me iugum præceptorum eius, & seruiui idolis populorum: quomodo ergo erit mihi facies ut conuertar ad eum? Respondit eis dominator seculi per manus Prophetarum: Ego quoque abstuli maiestatem meam de medio tui, & quomodo conuertar? tu autem fecisti opera mala. ego sanctificaui pedes meos ab immunditiis tuis, sed quomodo coinquinabo eos inter te operibus tuis malis? "Quando manifestum fuit coram Domino quod populus domus Israel nolebat pœnitentiam agere, & conuerti ad eum, extendit plagam fortitudinis suæ contra tribum Ruben & Gad & dimidiam tribum Manassæ quæ erat trans Iordanem, & tradidit eos in manus Sennacherib regis Assyriorum, qui transtulit eos in Lachlach & Chabor fluuios Gozan, & ciuitates Medorum, & tulit e manu eorum vitulū conflatilem quem posuerat Ieroboam impius in Lefem-dan, quæ vocata est Pameias, in diebus Phacee filij Romeliæ. & quando audiui ego, miserationes meæ reuolūtæ sunt super eos.

* קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי
 מור עבר על כפורת המנעול:
 * פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
 בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא
 ענני:
 * מצאתי השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני
 נשאו את דודי מעלי שמרי החמור:
 * השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
 את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני:
 * מה דורך מדוד היפה בנשים מה דורך מדוד
 שכבה השבעתנו:
 * דודי צח ואדום דגול מרבבה:
 * ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרור
 בעורב:
 * עיניו כיונים על אפיקי מים רחצור בחלב
 ישבור על מלאה:
 * לחיו בערוגת הזשם מגדלור מרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר:
 * ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת
 שן מעלפרת ספירים:
 * שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו
 כלבנון בחור בארזים:
 * חבו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי
 בנות ירושלם:

* Surrexi vt aperirem dilecto meo. Ma-
 nus meae stillauerunt myrrham, & digiti
 mei pleni myrrha probatissima. Pessu-
 lum ostij mei * Aperui dilecto meo,
 at ille declinauerat atque transierat. Ani-
 ma mea liquefacta est vt dilectus locutus
 est. Quæsiui, & non inueni illum: vocaui,
 & non respondit mihi.
 * Inuenerunt me custodes qui circuie-
 runt ciuitatem. Percusserunt me & vulne-
 rauerunt me, tulerunt pallium meum cu-
 stodes murorum.
 * Adiuro vos filia Hierusalem, si inuene-
 ritis dilectum meum vt nuncietis ei, quia
 amore languo.
 * Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o
 pulcherrima mulierum? Qualis est dilectus
 tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos?
 * Dilectus meus candidus & rubicun-
 dus, electus ex millibus. * Caput eius au-
 rum optimum. comæ eius sicut elatæ pal-
 marum, nigrae quasi coruus. * Oculi eius
 sicut columbæ super riuulos aquarum quæ
 lacte sunt lotæ, & resident iuxta flueta ple-
 nissima. * Genæ illius sicut areolæ aro-
 matum confitæ à pigmentariis. Labia eius
 lilia distillantia myrrham primam.
 * Manus illius tornatiles aureæ, plenæ
 hyacinthinis. Venter eius eburneus, distin-
 ctus sapphiris.
 * Crura illius columnæ marmoreæ, quæ
 fundatæ sunt super bases aureas. Species
 eius vt Libani, electus vt cedri.
 * Guttur illius suauissimum, & totus de-
 siderabilis. Talis est dilectus meus, & ipse
 est amicus meus filia Hierusalem.

תרגום

* וכדו תקפת עלי מחת גבורתא דיי תהית על עובדי וכהנא קרבו קרבנא ואסקו קטורת בסמין ולא אתקבל ברעוא ארום מרי עלמא
 * אמרת כנישתא דישאל צבתי למתבע אלפז מן קדם יי ואיהו סלק שכינתה מביני ונפשי תאבה לקל
 מרי תבעת שכינת יקרא ולא אשכחת צבתי קדמוהי ואיהו טלל שמא בענני ולא קבל צלותי * אדבקוי לי כשדאי דנטרין ארתתא
 ובעיקר חוזר על קרתא דירושלם מני קטלו בהרבא ומני אוכלו בשכינתא נטלו תגא דמלכותא מעל צוארה דצדקיהו מלכא דיהודה
 ואוכלו יתה ברבלא וסמו ית עינוהי עמא דבבל דמעיקר על קרתא ונטרין ית שוריא * אמרת כנישתא דישאל אשבעת לכוז
 גביא בגורית מימרא דיי מאים אתגלי עליכוז רחמכוז חיו קדמוהי דמרתיתא מן חפת רחמיהי אנא * ענו גביא ואמרו
 לבית ישראל אירין אלהא אנת בענא למפלח כנישתא דישאל שפירחא מכל עממא לאירין אנת צבית למרחל דהכרין קימח עלנא *
 * ככן שרית כנישתא דישאל למשחעי בשכחא למרי עלמא וכן אמרת לתהוא אלהא רעותי למפלח דעטיף ביסמא באצטלא חיו
 פלח ויוי יקרא דיי דאנפוחי וחרין כנורא מסגאות חכמתא וסברא דהוא מחדת שמועין חרתין בכל יומא ועתיד לפרסומנן לעמה ביומא
 דבא וטקמח על רבוא רבון מלאכין דשמשין קדמוי * אוריתא די היא רגנית מרחב טב ופרוש מלא דבהן דגורין דגורין טעמין
 * עינוהי מסתכלין חוריא על ירושלם * עינוהי מסתכלין חוריא על ירושלם
 באוריתא ומנתרין ית דינא למתוי שעיע פחלב ויתבין בבית מדרשא ומתנין דינא עד דגמין לזכאה ולחובא *
 * חרין לוחי אבנין דיהב לעמה פתיבן בעשר שטין דמן לשטי גברת בסמא מרבין דקרוקין וטעמין חכמא דגנוניתא מרי בסמין
 ומפנותיה חכמוי דעסקין באוריתא ולחין טעמין בכל סטר ומאמר פומהון כמירא בחירא * חרי עסר שבטין דיעקב עברה
 גליל על ציץ כליא דרתבא דקדשא גליפן על חרי עסר טרגליתא עם אבתח תלתא דעלמא אברחם יצחק ויעקב ראובן גליף על אחר
 שמעון גליף על עקיף לוי גליף על ברקן ועפרן יהודה גליף על כחלי יששכר גליף על אומור זבולן גליף על גיור דגליף על
 בירלא נפתלי גליף על אספור גד גליף על טבאג אשר גליף על פרוג יוסף גליף על מריבג בנימין גליף על אפנטור דמן לחרי
 עסר מולא נהירין כעששיר צחיחין בעובדיהון כשן רפיל ובהיקין כשבזיון * * צדיקיא אנון עמדי עלמא בסמין על סמכין דרתב
 טב אנון פתגמא דאוריתא דעסקין בהון ומוכחין עמא בית ישראל למעבר רעותה ואיהו מתמלי רחמין עליוהון כסכא ומחור חוביהון דבית
 ישראל כחלג ומתעמד למעבר נצחון קרבא בעממא דעברין על מימרה כעולם גבר וחסיין כגלמשיין * מלי מוריגוי מתיקין כדכשא
 וכל פקודיו רגיון על חכמוי מרחב וכסף דין הוא תשבחתה דאלהא רחמי ודין הוא תקוף חסנה דמרי חכמי גביא דמתכבאין בירושלם:

* Surrexi ego ut aperirem nepoti meo. manus mea stillauerunt myrrham, digiti mei myrrha pleni super manus. Pessulum

* aperui ego nepoti meo. Nepos meus transiit. anima mea exiit in sermone eius. quasi uidi illum, & non inueni illum: uocaui eum, & non audiuit me.

* Inuenerunt me custodes qui circueunt in ciuitate. percusserunt me, vulnerauerunt me. tulerunt theristrum a me custodes murorum.

* Adiuraui vos filie Hierusalem, in potentis & in fortitudinibus agri. si inueneritis nepotem meum quid nunciaueritis ei? quod vulnerata amore sum ego.

* Quid nepos tuus a nepote, pulchra in mulieribus? quid nepos tuus a nepote, quod sic adiurasti nos?

* Nepos meus candidus & fuluus electus ex decem millibus.

* Caput eius aurum cephar, coma eius diuiles nigrae sicut coruus.

* Oculi eius sicut columbae super plenitudines aquarum lota in lacte, sedentes super plenitudinem.

* Genae illius sicut phiala aromatis producentes pigmentaria. labia eius lilia stilitantia myrrham plenam. * Manus eius torquantes aureae plena Tharsis. venter eius pyxidula eburnea in lapide Sapphiro.

* Tibiae eius columna marmorea fundata super bases aureas. species eius ut Libanus electus ut cedri. * Guttur illius suauitates & totus desiderium. Hic nepos meus, & hic amicus meus, filie Hierusalem.

* ὁὕτως ἐγὼ ἀνοίξαι τὰ ἀδελφιδὰς μου, χεῖρες μου ἔσασαν σμύρναν. δάκτυλοί μου σμύρνης πλήρεις ἐπὶ χείρας. τοῦ κλείθρου * ὡοῖζα ἐγὼ τὰ ἀδελφιδὰς μου. ἀδελφιδός μου παρήλθε. ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εἶδον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουέ με.

* ὄρεσθώ με (4) φύλακες (4) κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. ἐπάταξέ με, ἐτραυμάτισέ με. ἦσαν τὸ θέρειρον ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τεχνῶν.

* ὥρμιζα ὑμᾶς θυγατέρες ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ αἵματος. εἰ μὴ ὄρητε τὸν ἀδελφιδόν μου τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ· ὅτι τετραμμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ. * τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδῶν ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδῶν, ὅτι οὕτως ὥρμιζας ἡμᾶς;

* ἀδελφιδός μου λευκὸς ὡς πυρεθρὸς ἐκλελογισμένη ἀπὸ μυριάδων.

* κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον κεφαλῆς, βόσφυχοι αὐτοῦ ἑλαιοὶ μέλθρες ὡς κόραξ.

* ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς ὠκυρεαὶ ἐπὶ πληρώματι ὁδῶν λευσομένη ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματι. * σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ δρώματος φούζαι μυρεψικά. χεῖλη αὐτοῦ κρένα σάζοντα σμύρναν πλήρη.

* χεῖρες αὐτοῦ ὁρδοῦναι χρυσαῖ πεπληρωμέναι θαρσεῖς. κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθῳ λαμφεῖρι. * κνήμαι αὐτοῦ σύλοι μαρμαρίνοι τετραμελιωμένοι ἐπὶ βάσει χρυσαῖ. εἶδ' αὐτὸς ὡς λίβα.

* ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι. * φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλ' ἐπὶ θυμῷ. εἶδ' ἀδελφιδός μου καὶ εἶδ' πλησίον μου θυγατέρες ἱερουσαλήμ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Cum autem praeluit contra me plaga fortitudinis Domini, obstupui propter opera mea: & Sacerdotes obtulerunt oblationes, & adoleuerunt incensum aromaticum, & non fuit acceptum cum beneplacito: quoniam dominator seculi clausit portas poenitentiae in conspectu meo. * Dixit coetus Israel: Volui querere doctrinam a facie Domini, ipse autem abstulit maiestatem suam de medio mei: & anima mea desiderauit vocem verborum eius: quasi uidi maiestatem gloriae eius, & non inueni: orauit coram eo, & ipse obumbravit caelos nubibus, & non suscepit orationem meam. * Comprehenderunt me Chaldaei qui custodiebant vias, & obsidebant in circuitu contra ciuitatem Ierusalem; quosdam meorum occiderunt gladio, & quosdam meorum duxerunt in captiuitatem. Tulerunt torquem regium Sedechiae regis Iuda de collo eius, & duxerunt eum in Ribla, & excacerunt oculos eius populi Babylonis qui obsidebant ciuitatem & custodiebant muros. * Dixit coetus Israel: Adiuro vos Prophetarum per decretum verbi Domini, quod si reuelatus fuerit vobis misericors vester, annuncietis coram eo, quod amore miserationis eius ego langueo. * Responderunt Prophetarum & dixerunt domui Israel: Qualis est Deus quem tu vis colere coetus Israel qui pulcher es super omnes populos? qualis est Deus quem tu vis timere, quia sic adiurasti nos?

Tunc coepit coetus Israel narrare laudes dominatoris seculi, & sic ait: Illi Deo volo seruire qui amicus est per diem stola alba sicut nix: & splendor gloriae vultus Domini lucet sicut ignis, propter multitudinem sapientiae & opinionis, quia rumores novos ipse innouat quotidie, & futurum est ut manifestet eos populo suo in die magno, & vexillum eius erit supra mille millia angelorum qui ministrant coram eo.

Lex eius quae desiderabilior est auro obrizo, & interpretatio verborum quae in ea sunt coaequata, & eloquia & praecepta, custodiunt ea sunt alba sicut nix: his autem qui non custodiunt ea, sunt nigra sicut alae corui.

Oculi eius contemplantur semper Ierusalem, ut beneficiat ei & benedicat ei a principio anni usque ad finem eius, sicut columbae quae stant & aspiciunt ad exitum aquarum, propter meritum eorum qui habitant in concilio qui laborant in Lege, & illuminant iudicium ut sit lene sicut lac, & habitant in domo doctrinae & disceptant in iudicio donec consumment ut iustificent & ut condemnent.

Duae tabulae lapideae quas dedit populo suo, scriptae erant decem lineis similibus lineis horti aromatici quae germinant acutissimos sensus & suaves sicut hortus germinat aromata: & labia sapientum qui laborant in Lege, fluunt sententiis ex omni parte, & eloquium oris eorum sicut myrrha electa.

Et duodecim tribus Iacob serui eius dispositae erant per circuitum in lamina coronae aureae sanctae, sculptae in duodecim margaritis cum tribus patribus mundi, Abraham, Isaac & Iacob. Ruben sculptus erat in lapide Sardio: Simeon sculptus erat in lapide Topazio: Levi sculptus erat in Sapphiro: Iuda sculptus erat in Carbunculo: Issacar sculptus erat in Smaragdo: Zabulon sculptus erat in Iaspide: Dan sculptus erat in Beryllo: Neptalim sculptus erat in Achate: Gad sculptus erat in Amethysto: Affer sculptus erat in Chrysolitho: Ioseph sculptus erat in Onychino, Benjamin sculptus erat in Ligurio: qui similes erant duodecim signis caelestibus, lucidi sicut lampas, & politi in operibus suis sicut dentes elephantis, & splendentes sicut gemmae.

Iusti autem ipsi sunt columna seculi, & bases super sustentacula auri optimi, sunt verba Legis in quibus laborant, & corrigunt populum domus Israel ut faciat voluntatem eius: & ipse impletur super eos miserationibus sicut senis, & dealbat peccata domus Israel sicut niuem: & paratus est ut faciat victorias in bello contra populos qui transgrediuntur verbum eius, sicut iuuenis fortis qui robustus est sicut cedri. * Verba gutturis eius dulcia sunt sicut mel, & omnia praecepta eius desiderabilia sapientibus eius super aurum & argentum. Haec est laus Dei dilecti mei, & haec est fortitudo virtutis Domini dilecti mei, o Prophetarum qui prophetatis in Ierusalem.

אָנָה הֵלֵךְ דֹּדְךָ הִיפָּח בְּנָשִׁים אָנָה פָּנָה דֹּדְךָ
וַיִּבְקֹשׁ שָׁנָה עִמָּךְ :

1

דֹּדִי יָרַד לָגֹן לְעֹרֹגֵי הַבָּשָׂם לָרְעוֹת בְּגָנִים
וּלְלֶקֶט שׁוֹשְׁנִים :

אֲנִי לְדֹדִי וְדֹדִי לִי הָרֹעָה בְּשׁוֹשְׁנִים :
יִפָּה אֶת רַעֲיָתִי כְּתֹרֶצֶה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלַם אֵימָה
בְּנִדְגָלוֹת :

הַסִּבִּי עֵינַיךָ מִנְּגִדִי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרְךָ כְּעֶדֶר
הָעֹזִים שָׁגֵלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד :

שִׁנֶּיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים שְׁעָלוּ מִן־הָרֹחֶצֶה שְׁבָלֶם
מִתְאַיְמוֹת וּשְׁבָלָה אֵין בָּהֶם :

כַּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ :
שֵׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוּת וּשְׁמָנִים פִּילָגְשִׁים וְעַלְמוֹת
אֵין מִסְפָּר :

אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה
הִיא לְיוֹלֶדֶתָהּ רְאוּהָ בְנוֹרָה וַיֵּאשְׁרוּהָ מַלְכוּרָה
וּפִילָגְשִׁים וַיַּהֲלִלוּהָ :

מִי־זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שַׁחַר יִפָּה כְּלָבָנָה בָּרָה
בַּחֲמָה אֵימָה בְּנִדְגָלוֹת :

אֵל־גִּנַּת אֲגֹזֵי יִרְדְּתִי לִרְאוֹת בְּאֵבִי הַנֶּחֱל לִרְאוֹת
הַפְּרָחִי הַגֶּפֶן הַנָּצוֹ הַרְמָנִים :

לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שֶׁמִּתְּנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב :

¹⁷ * Quò abiit dilectus tuus, ô pulcherri-
ma mulierû? quò declinavit dilectus tuus,
& quæremus eum tecum.

CAP. VI.

¹ Dilectus meus descendit in hortum suum
A ad areolam aromatum, ut ibi pascatur
in hortis, & lilia colligat.

² * Ego dilecto meo, & dilectus meus mi-
hi qui pascitur inter lilia. * Pulchra es ami-
ca mea, suavis & decora sicut Hierusalem,
terribilis ut castrorum acies ordinata.

⁴ * Auerte oculos tuos à me, quia ipsi me
auolare fecerunt. Capilli tui sicut grex ca-
prarum quæ apparuerunt de Galaad.

⁵ * Dentes tui sicut greges ouium quæ a-
B scenderunt de lauacro. omnes gemellis for-
tibus, & sterilis non est in eis.

⁶ * Sicut cortex mali punici, sic genæ tuæ,
absque occultis tuis. * Sexaginta sunt re-
ginæ, & octoginta concubine, & adolescé-
tularum non est numerus. * Vna est co-
lûba mea perfecta mea, vna est matri suæ,
Celesta genitrici suæ. Viderunt eam filia, &
beatissimam prædicauerunt: reginæ & con-
cubinae laudauerunt eam.

⁷ * Quæ est ista quæ progreditur quasi au-
rora, confurgens pulchra ut Luna ele-
D cta, ut Sol terribilis, ut castrorum acies
ordinata?

¹⁰ * Descendi in hortum nucum ut vide-
rem poma conuallium, & inspicerem si
florisset vinea, & germinassent mala pu-
nica.

¹¹ * Nesciui. Anima mea conturbauit me
propter quadrigas Aminadab.

תרגום

¹⁷ אָחִיבִי נִבְיָאָה כִּד שְׁמַעוּ וְכֵן אָמְרוּ הַשְׁבַּחְתָּהּ דִּינִי מִפּוֹם כְּנִישְׁתָּהּ דִּישְׂרָאֵל עַל אִידִין חֻבָּא אֶסְתַּחֲלֵק מִבִּינָךְ שְׂכִינְתָּהּ דִּינִי אֶת דְּשִׁפְרָא
עוֹבְדֵךְ מִכָּל אוֹמְיָא וְלֹאֵן אַחֵר אַחֲפָנִי רְחִימְךָ בְּאֶסְתַּחֲלֵקְתָּהּ מִמְּקוֹדְשֵׁיךָ אֶמְרַת כְּנִישְׁתָּהּ דִּישְׂרָאֵל עַל חֻבְיָן וּמְרִירִין וְאֶשְׁתַּדּוֹר דִּי הַשְׁבַּחְתָּהּ בִּי
אֶמְרִין נִבְיָאָה כִּד שְׁמַעוּ וְכֵן אָמְרוּ הַשְׁבַּחְתָּהּ וְנִקְוֹם אֶנְתָּהּ וְאֶנְן וְנִצְלִי קְרַמְוִהּ וְנִבְעִי רַחֲמִין עִמָּךְ :

1

¹ וּמְרִי עֲלֵמָא קַבֵּל צִלְוֹתְהוֹן בְּרַעְוָא וְנַחַת לִכְבֵּל לְסַנְהֶדְרִין דְּחִכְמִיָּא וַיְתֵב רוּחָא לְעַמָּה וְאֶסְקִנְתּוּ מִגְּלוֹתְהוֹן עַל יַד כּוֹרֶשׁ וְעֶזְרָא
וְנַחֲמִיהּ וְדִרְבְּכֵהּ בְּרִשְׁאֲלֵהּ וְסִבִּי יַהֲוָדָאִי וְכֵן יַת בֵּית סְקָדְשָׁא וּמִנֵּי כְּהֵנָא עַל קִרְבָּנָא וְלִינְיָא עַל סְטֵרַת מִימְרָא דְּקִדְשָׁא וְשִׁלַּח אֶשְׁתָּהּ
מִן שְׁמִיָּא וְקַבֵּל בְּרַעְוָא יַת קִרְבָּנָא וְיַת קְטוֹרֶת בְּסִמִּין וְכִנְבֵּר דְּפִרְסָא יַת בְּרָהּ רְחִימָא בְּתַפְנוּקִין כֵּן פְּנוּקִנָּהּ וְכִנְבֵּר דְּמִגְבָּב וְרִירִין מִן מִישְׁרֵיָּא כֵּן
כְּנִשְׁתָּהּ מִן בְּבֵר :

² וְכִתְהִיָּא יוֹמָא אֲנָה אֶפְלַח לְמִרְיָא עֲלֵמָא רְחִימִי וְרְחִימִי אֶשְׁרִי שְׂכִינַת קִדְשָׁא בִּינִי וְזִנְיָתִי בְּתַפְנוּקִין :
³ אָמַר יְיָ בְּמִימְרָה כְּמָה יֵאֵר אֶת חִבְיָתִי בְּזִמְן דְּצִבּוֹתֶיךָ לְמַעַבְדִּי רַעְוִתִּי שְׁפִיר בֵּית סְקָדְשָׁא דְּבִנְיָה לִי כְּמִקְדָּשׁ קִדְמָאִי בְּנָא לִי שְׁלֵמָה מְלָכָא
בִּירוּשָׁלַם וְאִימְתָּךְ עַל כָּל עַמְמֵיָּא בְּיוֹמָא דְּהִלְכוֹ אַרְבַּע טַקְסִין בְּמִדְבָּרָא :

⁴ אֶסְתַּחֲרִי רַבְּנִיךָ חִכְמִי כְּנִישְׁתָּהּ רַבְּתָא חֲזוֹר חֲזוֹר לְקַבְּלִי
דִּי אֲנִי אֶמְלִכְוִי בְּגִלְוֹתָא וְקִבְעִי מְדִרְשָׁא לְאַלְפִין אוֹרִיתִי וְשֹׁאֵר זַעֲטוּטֶיךָ וְעַמָּא דְּאַרְעָא אֶצְדִּיקוּ בְּמִימְרֵי פִּמְחוֹן כְּבִנְיָו דִּיעֲקֹב וְלִקְטוּ אֲבָנֵיָּא
וְעִבְדוּ גִלְיִישׁוּשִׁיתָא בְּטוֹרָא דְּגִלְעָד :

⁵ וְכִתְהִיָּא וְלִינְיָא אֶכְלִי קִרְבָּנֶיךָ וּמַעֲשֵׂר קִדְשָׁא וְאַפְרִשׁוּתָא דְּכֵן מִכָּל אֲנִיסוֹת וּגְזִילוֹת דְּהוּן חִיכְמָה
וְכֵן עֲדָרָא דְּעָנָא דִּיעֲקֹב בְּזִמְן דְּסִלְקוֹן מִן נַחַל יוֹבְקָא וְלֹא הוּרַת בְּהוֹן אֲנִיסָא וּגְזִלָּה וְכִלְהוֹן דְּמִן דָּא לְדָא וְיִלְדִין חֲיוֹמִין בְּכָל עֵדֶן וּמַחְכְּלָא
וְעִקְרָא לֹא תוֹת בְּהוֹן :

⁶ וּמַלְכוּת בֵּית חֲשִׁמוֹנָאִי כְּלָהוֹן מִלֵּן פְּקוּדִיָּא כְּרַמְוִנָא בְּרִי מִן מַחְתִּיָּה כְּהֵנָא רַבָּא וּבְנֵיהּ דָּאֲנֹן צִדִּיקִין מִכְּלָהוֹן
וּמִקְמִין פְּקוּדִיָּא וּפְתִגְמִי אוֹרִיתָא בְּצִהוֹתָא :

⁷ בְּאִדִּין קָמוּ יוֹנְאִי וּבְנֵי שְׁשׁוּשְׁתִּין מַלְכִין מִבְּנֵי דְּעֵשׂוּ מְלַכְשִׁי שְׁרִינְיָן רֹכְבִין עַל סוּסִין
וּפְרָשִׁין וְחִסְנִין דּוּכְסִין מִבְּנֵי דִישְׁמַעֲלֵא רֹכְבִין עַל פִּלָּא בְּרִי מִן שְׁאֵר עַמְמֵיָּא וּלְשִׁנְיָא דְּלִית בְּהוֹן מִנֵּן וּמִנֵּי אֶלְכְּסָנְדֵּרוֹס מְלָכָא עֲלִיהוֹן
וּבְעֵדָנָא הָתִיָּא תוֹת כְּנִישְׁתָּהּ דִּישְׂרָאֵל דְּסַחֲלִילָא לִינְיָתָא שְׁלֵמָתָא פְּלַחָא כְּלָב חֵד לְמִרְהָא

⁸ וּבְעֵדָנָא הָתִיָּא תוֹת כְּנִישְׁתָּהּ דִּישְׂרָאֵל דְּנִפְקַת מִמְצָרִים הָא בְּכֵן נִפְקוּ בְּנֵי חֲשִׁמוֹנָאִי וּמַחְתִּיָּה וְכָל
עַמָּא דִּישְׂרָאֵל וְאִינְחוּ בְּהוֹן קִרְבָּא וּמִסֵּר יְיָ יַתְהוֹן בִּידִיהוֹן וְכֵן חֲזוּ יַתְבִּי פְּלָכִיָּא אֶשְׁרִי יַתְהוֹן וּמַלְכוּת אַרְעָא וְשִׁלְטוֹנָא וְקַלְסוּ לְהוֹן :

⁹ אָמְרוּ אֲמִיָּא כְּמָה זִנְיָנִין עוֹבְדֵי עַמָּא הָדָא בְּקִרְיָתָא שְׁפִירִין עֲלִימָתָא כְּסִחְרָא וּבְרִירִין זְכוּתָא כְּשִׁמְשָׁא וְאִימְתָּהּ עַל כָּל יַתְבִּי אַרְעָא
בְּזִמְן דְּהִלְכוֹ טַקְסָתָא בְּמִדְבָּרָא :

¹⁰ אָמַר מְרִי עֲלֵמָא לְבֵית מִקְדָּשְׁ חֲנִין דְּאַחֲבִי עַל יְדוּתִי דְּכוֹרֶשׁ אֶשְׁרִי שְׂכִינְתִּי לְמַחְמִי
עוֹבְדִין טְבִין דְּעַמִּי וְלְמַחְמִי אֱלוֹהִי פִּשְׁן וּסְגֵן חִכְמִיָּא דְּסַחֲלִילִין לְגִפְנָא וּלְבָלוּבִיהוֹן מִלֵּן עוֹבְדִין טְבִין חֲכָמִין וְכֵן
וְכֵן אֲחִילִי קִדְם יְיָ דִּי אֲנִי צִדִּיקִין וְעַסְקִין בְּאוֹרִיתָא אָמַר יְיָ בְּמִימְרָה לֹא אוֹסִיף לְמַכְכְּנוֹן וְאִף לֹא אֶעֱבֹד עִמְהוֹן גְּמִירָא אֶלְהוֹן
אֶמְלִךְ בְּנַפְשִׁי לְאוֹטְבוֹתְהוֹן וְלִשְׁנֵיהּ יַתְהוֹן גִּיְתִין בְּרִחְיִי מַלְכִין בְּגִין זְכוּתָא דְּצִדִּיקִי וְדָא דְּרִמְיָן בְּעוֹבְדִיָּהוֹן לְאַבְרָהָם אֲבוֹהוֹן :

* Quod abiit nepos tuus, pulchra in mulieribus? quod respexit nepos tuus? & queremus eum tecum.

CAP. VI.

Nepos meus descendit in hortum suum ad phialas aromatis ut pascat in hortis, & ut colligat lilia.

* Ego nepoti meo, & nepos meus mihi, qui pascit in liliis.

* Pulchra es amica mea, ut beneplacitum. decora sicut Hierusalem: pauor ut ordinatae acies.

* Auerte oculos tuos de contra me, quia ipsi auolare fecerunt me. caesaries tua sicut greges caprarum quæ ascenderunt de Galaad.

* Dentes tui sicut greges tonsarum quæ ascenderunt de lauacro. omnes gemellis fœtibus, & sterilis non est in eis. sicut funiculus coccineus labia tua, & eloquium tuum decorum.

* Sicut cortex mali punici genæ tuæ extra silentium tuum.

* Sexaginta sunt reginæ, & octoginta concubinae, & adolescentulae, quarum non est numerus.

* Vna est columba mea perfecta mea. vna est matri suæ, electa est genitrici suæ. vident eam filia, & beatam predicabunt eam: reginæ & concubinae laudabunt eam.

* Quæ ista quæ inclinat quasi aurora, pulchra ut Luna, electa ut Sol, pauor ut ordinata?

* In hortum nucis descendi ut viderem in genimine torrentis, ut viderem si floruit vinea, si floruerunt mala punica. * Non nouit anima mea. posuit me currus Aminadab.

* ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναῖξί σου; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσῃ αὐτὴν μετ' ἐμοῦ.

5.

* Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτῆς εἰς φιάλας & δρώματα ποιμαίνει ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.

* ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

* καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς διδοκία. ὡραία ὡς ἱερουζαλήμ. θάμβω ὡς τεταγμέναι.

* Ὄπισθε φωνὴ ὀφθαλμοῦ σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ὠκείως ἐρώσῃ με. τείχωμά σου ὡς ἀγγέλαι πάντων αἰγῶν αὐτῆς ἐβήσαν ὑπὸ τῆς γαλααδ.

* ὀδόντες σου ὡς ἀγγέλαι πάντων κεκαρμένων αὐτῆς ἐβήσαν ὑπὸ τοῦ λουτροῦ. αἰπάσαι διδυμίδουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσαι ὅσα ἔστιν ἐν αὐταῖς. ὡς σπαρτίον κόκκινον χεῖλη σου καὶ ἡ λαλία σου ὡραία.

* ὡς λέπυρρον τῆς ροιᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου. * ἐξήκοντα εἰσὶ βασιλίσσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν ὅσα ἔστιν δριτμός.

* μία ἐστὶ φεισερά μου τελεία μου. μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκούσῃ αὐτῆς. εἶδοσαν αὐτῇ θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτῇ. βασιλίσσαι & παλλακαὶ αἰνέουσιν αὐτῇ.

* τίς αὐτῇ ἐκκύπτουσα ὡς ὀρθρῆς. καλὴ ὡς σελήνη. ἐκλεκτὴ ὡς ἡλιος. θάμβω ὡς τεταγμέναι.

* εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γηνήματι & χειμάρρῳ, ἰδεῖν εἰ ἔβησαν ἡ ἀμπέλους εἰ ἔβησαν αἱ ῥοαί.

* ὅσα ἔβη ἡ ψυχὴ μου. ἐθέτω με ἄρματα ἀμυναδᾶς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Responderunt Prophetæ cum audirent laudes Domini ex ore cætus Israel, & ita dixerunt, Propter quod peccatum sublata est de medio tui maiestas Domini, o tu quæ pulchra es in operibus tuis super omnes nationes? & ad quæ locum declinauit dilectus tuus quando eleuatus est de sanctuario tuo? Dixit cætus Israel: Propter peccata & rebelliones & prodicionem quæ inuenta sunt in me. Dixeruntque Prophetæ: Nunc conuertere ad pœnitentiam, & surgamus tu & nos, & oremus coram eo, & queramus misericordiam tecum.

CAP. VI.

Dominator autem seculi suscepit voluntariè orationem eorum, & descendit in Babylonem ad concilium sapientum, & dedit populo suo requiem; & eduxit eos de captiuitate ipsorum per manū Cyri & Esdre & Nehemie & Zorobabel filij Sealthiel, & seniorum Iudeorum; & edificauerunt domum sanctuarij, & constituerunt sacerdotes super oblationes, & Leuitas super custodiam verbi sanctitatis, & misit ignem de celis, & suscepit voluntariè oblationem, & incensum aromaticum: & sicut vir qui nutrit filium suum dilectum in delitiis, ita delicate nutrit eos; & sicut vir qui colligit rosas de conuallibus, ita congregauit eos de Babylonia. * Et in illo die ego seruiui domino seculi dilecto meo, & dilectus meus habitare fecit maiestatem sanctam in medio mei, & nutrit me delitiis. * Dixit Dominus in verbo suo: Quæ pulchra es tu dilecta mea in tēpore quo vis facere voluntatē meam! pulchra est domus sanctuarij, quā edificasti mihi similem priori domui sanctuarij; quam edificauit mihi Salomon rex Ierusalem; & terror tuus fuit super omnes populos in die quo ambulauerunt vexilla tua per desertum. * Fac accumbere magistros tuos sapientes, congregatio magna, in circuitu in conspectu meo; ipsi enim consulebant me in captiuitate, & constituebant gymnasium doctrinæ legis meæ. Reliqui autem magnates tui & populus terræ iustificauerunt me in verbo oris sui, sicut filij Iacob qui collegerunt lapides, & fecerunt acruum in monte Galaad. * Sacerdotes autem & Leuitæ qui comedunt oblationes tuas & decimas sanctificatas & primitias, mundi sunt ab omni violentia & rapina, quemadmodum mundi erant greges ouium Iacob in tempore quo ascendebant de torrente Iaboc, in quibus non erat violentia nec rapina; & omnes similes erant ad inuicem, & pariebant gemellos fœtus in omni tempore: & orbata & sterilis non erat in eis. * Regnum autem domus Hasmenæorum omne plenum est præceptis sicut malogranatū, præter Mathatiā sacerdotem magnū & filios eius qui erant iustiores illis omnibus, & confirmabant præcepta & verba legis in puritate. * Tunc surrexerunt Græci & congregauerunt sexaginta reges de filiis Esau, indutos loriceis, ascendentes super equos, & equites & octoginta duces de filiis Ismael, ascendentes super elephantos, præter reliquos populos & linguas quorū non erat numerus; & constituerunt Alexandrum regem super eos in principem, & venerunt ut pugnarent contra Ierusalem. * Et in illo tempore erat cætus Israel similis columbæ perfectæ, & seruiebat vnanimis domino suo, & apprehendebat legem, & laborabat in verbis legis in corde perfecto, & pura erant iustitiæ eius sicut in die quo egressa est de Aegypto. Tunc egressi sunt filij Hasmenæorum & Mathatias & omnis populus Israel, & pugnaverunt contra eos, & tradidit eos Dominus in manus eorum: & cum hoc vidissent habitatores prouinciarum, beatos eos dixerunt, & regna terræ & potentes, & laudauerunt eos. * Dixerunt nationes: Quam splendida sunt opera populi huius sicut matris! Pulchri sunt iuuenes eius sicut luna, & pura sunt merita eius sicut sol: & terror eius erat super oēs habitatores terræ, quando ambulabant vexilla eius per desertum. * Dixit dominator seculi: In domo sanctuarij secunda quæ edificata est per manum Cyri, habitare feci maiestatem meam ut viderem opera bona populi mei; & ut viderem si crescant & multiplicentur sapientes qui comparantur viti, & si germina eorum plena sint operibus bonis sicut mala punica. * Cum autem reuelatum fuit coram Domino quod essent iusti, & quod laborarent in lege, dixit Dominus in verbo suo: Non addam vltra humiliare eos, neque faciam cum eis contumtionem, sed consilium inibo in anima mea ut beneficiam eis, & ut ponam eos excelsos in curribus regum propter merita iustorum generationis illius: qui similes sunt in operibus suis Abraham patri suo.

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלֵמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנַחֲזֶה בְךָ

ז

מִה־תַּחֲזוּ בַשּׁוֹלֵמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִיִּים :

מִה־יִּפּוּ פַעַם מִיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת נָרִיב חֲמוּקֵי יָרֵכֶיךָ

כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמְךָ :

שֶׁרֶךְ אֲנִי הַסֹּהַר אֶל־יִחְסֹר הַמִּזֵּג בְּטֶגֶךָ עֲרֹמֶת

חֲטִיִּים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים :

שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֲפָרִים תֵּאֲמִי צִבְיָה :

צֹאֲרֶךְ כְּמַגְדֵּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרֻכּוֹת בַּחֲשׁוֹן עַל־

שַׁעַר בֵּת דָּבִים אַפְךָ כְּמַגְדֵּל הַלְבָנוֹן צוּפֵה פָנֶי

דְּמָשֶׁק :

רֹאשְׁךָ עַל־יָדְךָ כְּכַרְמֶל וְדֹלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ

אֲסוּר בְּרֹהֲטִים :

מִה־יִּפִּית וּמִה־נַּעֲמַת אֲהַבָה בַּת עֲנוּגִים :

זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתֹמֶר וּשְׂדֵיךָ לֹא שְׂכָלוֹת :

אֲמַרְתִּי אֲעֹלָה בְּתֹמֶר אַחֲזָה בְּסִסְנִיּוֹ וַיְהִי נָא

שְׂדֵיךָ כְּאֲשְׂכָלוֹת הַנֶּזֶן וְרִיחַ אַפְךָ כְּתַפּוּחִים :

וְחֶכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב

שִׁפְתֵי יִשְׁנִים :

אֲנִי לְדוֹדֵי וְעַל־יָתְשׁוּקְתוֹ :

לֵכָה דוֹדִי נִצָּא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בְּכַפְרִים :

¹² Reuertere reuertere Sunamitis, reuertere reuertere vt intueamur te.

CAP. VII.

A Vid videbis in Sunamite, nisi choros castrorum? ¹ Quam pulchri sunt

gressus tui in calciamentis filia principis! Iuncturæ feminum tuorum sicut monilia quæ fabricata sunt manu artificis.

² Umbilicus tuus crater tornatilis, nunquam indigens poculis. Venter tuus sicut aceruus tritici vallatus liliis. ³ Duo vbera tua sicut duo hinnuli gemelli capreæ.

⁴ Collum tuum sicut turris eburnea: oculi tui sicut piscinæ in Efebon quæ sunt in porta filia multitudinis. Nasus tuus sicut turris Libani qui respicit contra Damaſcum. ⁵ Caput tuum vt Carmelus,

& comæ capitis tui sicut purpura regis iuncta canalibus. ⁶ Quam pulchra es, & quam decora charissima in delitiis!

⁷ Statura tua assimilata est palmæ, & vbera tua botris.

⁸ Dixi: Ascendam in palmam, & apprehendam fructus eius. Et erunt vbera tua sicut botri vineæ, & odor oris tui sicut odor malorum.

⁹ Guttur tuum sicut vinum optimum, Dignum dilecto meo ad potandum, labiisque & dentibus illius ad ruminandum.

¹⁰ Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius. ¹¹ Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis.

תרגום

¹² חֲבוּי לֹחֲתִי כְּנִישְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל חֲבוּי לִירוּשָׁלַם חֲבוּי לְבֵית אֶלְפָן אֲוִרְתָּא חֲבוּי לְקַלְכָּל נְבוּאָה מִן נְבִיאָא דִּי מִתְנַבְּאִין בְּשׁוּם מִימְרָא וּמִה־יִּפּוּ כִּכּוֹן נְבִיאִי שְׁקָרָא לְמַטְעִי עֲמָא דִּירוּשָׁלַם בְּנְבוּאָהֶון דִּי אַחֲזָן מִמְלִין סְטִיָּא עַל מִימְרָא דִּינִי וְלֹא חֲלָא מִשְׁרַח יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדִיָּה :

¹ אֲמַר שְׁלֹמֹה בְּרוּחַ נְבוּאָה מִן קָדָם יִי כִמָּה שְׁפִירָן רַגְלֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל כִּד סִלְקוֹן לֹא חֲחֲזָאֵה קָדָם יִי חֲלָאִין בְּשִׁתָּא בְּסַנְדְּלִין וְסִסְגֻּנָא וּסְקָרְבִין יִת נְדִיחֵון וַיִּתְּנֵהוֹן נֶפֶקִי יִרְכִיחֵון יִצְחָן פִּיחֲרִין דְּקִבְעֵן עַל כְּלִילָא דְּקִדְשָׁא דְּעִבְרָא בְּצִלָּא אֲוִמְנָא לֹא חֲרִין כְּתָנָא :

² וְרִישׁ מַחֲבִיבְךָ דִּי בִזְכּוּתָהּ מִתְּפָרְסִין עַל כָּל עֲלָמָא חִיכְמָה דְּעוֹבְרָא מִתְּפָרְסִין מִן פִּרְתָּהּ בְּמַעֲנֵיא דְּאִמָּהּ בְּחִיק בְּאֲוִרְתָּא כְּאֲוִגְנָא דְּסִתְרָא בְּמִיתָה לְרַבָּה וְלִסְאָבָא לְזִכָּרָה וְלִחֲיָבָא וְלֹא חֲסִרִין פִּתְגָמִי אֲוִרְתָּא חֲדִירָא מִפּוּמָה חִיכְמָה דְּלֹא חֲסִרִין מוֹי דְּנִתְרָא רַבָּא דִּי נֶפֶק מִעֵדָן וְשִׁבְעִין חֲכִימִין מִסְחֲרִין יִתָּה כְּאֲדָר סְגֻלָּל וְאֲוִרְתָּהּ מִלִּין מִן מַעֲשֵׂר קִדְשָׁא וְנִדְרָא וְנִדְרָא דְּסִיגוֹ לְהוֹן עֲזָרָא כְּתָנָא וְחִירָבָל וְיִשְׁוֹעַ וְנַחֲמִיָּה וּמִרְדְּכִי כְּלָשֵׁן אֲנָשִׁי כְּנִישְׁתָּא רַבָּהּ דְּמַחֲלִין לְוִרְדִּין בְּגִין דִּי יְהִי לְהוֹן חִילָא לְמַעֲסַק בְּאֲוִרְתָּא יִמָּס וְלִיָּיָא :

³ פְּרִיקוֹךְ דְּעַחֲדִין לְמַפְרָקִין דְּמִין לְמַשְׁרָה וְאַחֲרִין כְּנִי יִכְבֹּד דְּכַתִּילָן לְחִרִין אֲוִרְתָּהּ חִימִי טְבִיָּא :

⁴ וְאֵב בֵּית דִּינָא דְּרִנָּה דִּינִיךָ חֲסִין עַל עֲמָא לְכַפְתָּא יִתְהוֹן וְלִמְנָגֵן מִן דִּי יִתְחַיֵּב בְּדִינָא לְנִגְדָא כְּשִׁלְמָה מִלְכָּא דְּעִבְרָא מְגִלָּא דְּשִׁן דְּפִיל וְכִבְשׁ יִת עֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרִין יִתְהוֹן לְמַרִי עֲלָמָא סְפָרִיךְ מִלִּין חֲכִמָּתָא כְּפִרְקִינִין דְּמִיָּא וְיִדְעִין לְמַמְנֵי חֲשַׁבְנִין עֲבוּרִין וּסְעָבְרִין שְׁנִין וְקִבְעִין רִישֵׁי יִרְחִין וְרִישֵׁי שְׁנִין בְּתֹרַע בֵּית סִנְהֶדְרִין רַבָּא וְרַב בֵּית אָבָא לְבֵית יִתְהוּדָה דְּמִי לְדוֹר מִלְכָּא דְּבִנָּא מִצְדָּתָא דְּצִיּוֹן דִּי מִתְקַרִי מְגִלָּא דְּלִבְנֵן וְכָל מִן דִּיקוּם עֲלוּתִי וְכָל לְמַמְנֵי כָּל מְגִלָּתִין דִּי בְּדִמְשֶׁק :

⁵ מִלְכָּא דְּאַחֲמִנִי עַל־ךָ רִישָׁא צְדִיקָא כְּאַלְהֵוֹ נְבִיא דְּקִנִי קִנְאָתָא לְמַרִי שְׁמִיָּא וְקִטְל יִת נְבִיאִי שְׁקָרָא בְּטִרְאָה דְּכַרְמֶל וְאַחֲבִי יִת עֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל לְדַחֲלָתָא דִּינִי אֲלֵהָא וְדֹלֶת עֲמָא דִּי אֲזִלִין בְּרִישָׁא מְכָא עַל דִּי אֲנִין מִסְכְּנִין עַחֲדִין לְמַלְבֹּשׁ אֲרֻגָּנָא חִיכְמָה דִּי לְבֹשׁ דְּנִיָּאל בְּקִרְתָּא דְּכָבֵל וּמִרְדְּכִי בְּשׁוֹשֵׁן בְּגִין וְכֹתָא דְּאַבְרָהָם דְּאַמְלִין מִן קִדְמָת דְּנָא לְמַרִי עֲלָמָא וּבְאַדְקָתָא דִּי צִחֶק דְּכַפְתָּה אֲבֹחִי לְמַקְרָבָהּ וּבְחִסְדוֹתָא דִּיעֲקֹב דְּקָרָף עַל חֲסִרְתָּא בְּרִתְּשָׁא :

⁶ אֲמַר מִלְכָּא שְׁלֹמֹה כִּמָּה יִתָּה אֲנִי כְּנִישְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל בְּשׁוּם דִּי חֲסִבְלִי עֲלִיךָ יִת נִיר מִלְכּוּתִי בְּעֵדָן דְּאַנָּא מִזְכָּח יִתִּיךָ בִּיסוּרִין עַל חוֹבִיךָ וְאַנְתָּה מְקַבְּלָא יִתְהוֹן בְּרַחֲמִים דְּמִין בְּאַנְפִּיךָ כְּחַפְנִיקִין :

⁷ וּבְעֵדָן דִּי פִרְסִין כְּתָנִיךָ יִדְיָהוֹן בְּצִלּוֹ וּמִבְרַכִּין לֹא חֲחִיחִין בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּמִין אֲרַבְעַת יִדְיָהוֹן מִתְּפָרְשִׁין כְּלִילָבִי דְּחִסְרָן וְקוֹמַתְהוֹן כְּדִקְלָא וְאַחֲרִין קִימִין אֲפִין בְּאַפִּין כָּל קֶבֶל כְּהִנָּא וְאַפִּיהוֹן כְּבִישֵׁן לְאַרְעָא כְּאַחֲכָלָא דְּעִנְבִין :

⁸ אֲמַר יִי בְּמִימְרָה אֶסְק וְאַנְסָה לְדִנִּיָּאל וְאַחֲרִין אִיפְחִיל לְמַקָּם בְּנִסְיוֹנָא הִנָּא חִיכְמָה דְּקָם אֲבָרָהָם דְּדִמִי לְלֹלְכָא בְּעִסְרָא נִסִּין וּכְחֵן אִיף אֲנִי לְחִנְנִיָּה מִישָׁאֵל וְעִזְרִיָּה אִי כְּחִילָן לְמַקָּם בְּנִסְיוֹנָהוֹן אֲפָרָק בְּדִיל וְכֹתְהוֹן לְעֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּמַחֲלִין לְאַחֲכָלִין דְּעִנְבִין וְשׁוּמָהוֹן דְּנִיָּאל חֲנִיָּא מִישָׁאֵל וְעִזְרִיָּה וְשִׁחְמֵוֹ בְּכָל אֲרָעָא וְרִיחֵהוֹן יְהִי גִרָף כְּרִיתָא דְּתַפּוּחִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדָן :

⁹ אֲמַר דְּנִיָּאל וְחִבְרִיָּהי קֶבֶלָא נְקִיבֵל עֲלָנָא גִזִּירָה מִימְרָא דִּינִי חִיכְמָה דִּי קֶבֶל עֲלָה אֲבָרָהָם אֲבֹנִין דְּמַחֲלִין לְחִסְרָן עֲחִיק וְנִתְךָ בְּאֲוִרְתָּהּ וְתִקְנֵן קִדְמוֹתִי חִיכְמָה דְּאַזְלוֹ אֲלֵהָו וְאַלִישֵׁעַ נְבִיאָא דִּי בְּכִיתְהוֹן קִמִּי מִימְנִין לְגִבְרָה דְּדִמְךָ וְכִיחֻקָּאֵל כִּד בּוֹזִי כְּתָנָא דְּמִנְבּוּאָה פּוּמָה אֲחֻעֲרוֹ דְּמִכִּי מִימְנִין דִּי בְּכַקְעַת דּוֹרָא :

¹⁰ אֲמַרְתָּ דְּשִׁלָּם כָּל זִמְנִין דִּי אֲנִי מִחֲלָא בְּאֲוִרְתָּא דְּמַרִי עֲלָמָא מִשְׁרִי שְׂכִינְתָּהּ בִּינִי וְעַלִי מִתּוֹרָה וּבְעֵדָן דִּי אֲנִי סְטִיָּא מִן אֲוִרְתָּהּ מִסְלָק שְׂכִינְתָּהּ מִבִּינִי וּמִטְלָטֵל יְהִי בִּינִי עֲמָמָא וְאַנְוִן שְׁלִטִין בִּי כְּגִבְרָה דְּשִׁלָּט בְּאַנְחֻתָהּ :

¹¹ כִּד חֲבוּי עֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲגִלִי יִי יִתְהוֹן בְּאַרְעָא דְּשַׁעִיר חֲמִלִי אֲדוֹם אֲמַרְתָּ כְּנִישְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל בְּכִעוּ מִנְךָ רִבּוֹן כָּל עֲלָמָא קֶבֶל עֲלֹתִי דִּי אֲנִי מִצְלָא קִדְמֶךָ בְּקִרְוִי גִלּוּתָא וּבְכַפְלִי עֲמָמָא :

* Reuertere reuertere Sulamitis, reuertere
reuertere & intuebimur in te.

CAP. VII.

Quid videbitis in Sulamitide quæ vadit
ut herba castrorum.

* Quid pulchri facti sunt gressus tui in cal-
ciamentis filia Nadab! aptitudines femorum
tuorum similes monilibus operum manuum ar-
tificis. * Umbilicus tuus crater tornatilis,
non indigens mixtione. Venter tuus cumulus
tritici vallatus in liliis. * Duo vbera tua
sicut duo hinnuli gemelli caprea.

* Collum tuum sicut turris eburnea. oculi tui
ut piscina in Asebon, in portis filia multorum.
nasus tuus sicut turris Libani quæ respicit fa-
ciem Damasci. * Caput tuum super te ut Car-
meli, & casaries capitis tui sicut purpura. Rex
ligatus in transcurribus.

* Quid pulchra facta es, & quid iucunda
facta es dilectio! in delitiis tuis

* hac magnitudo tua. similis facta es palma,
& vbera tua botris.

* Dixi, Ascendam in palma, apprehendam ca-
cumina eius. & erunt quidem vbera tua sicut
botri vineæ: & odor naris tuæ sicut mala.

* Et guttur tuum sicut vinum bonum. Va-
dens nepoti meo in rectitudinem sufficiens in la-
biis meis & dentibus.

* Ego nepoti meo, & ad me conuersio eius.

* Veni nepos mi: egrediamur in agrum, com-
moremur in villis.

* Ἐπίσρεφε Ἐπίσρεφε ἡ Σουλαμίτις, Ἐπίσρεφε Ἐπί-
σρεφε, καὶ ὁψόμεθα ἐν σοί.

Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χορὴς
παρεμβολῶν.

* τί ὡραιώθησαν διαθήματα σου ἐν ὑποδήμασι θυ-
γατρὸς ναδάβ. ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὀρμίσκοις ἔργων
χειρῶν τεχνίτου.

* ὀμφαλός σου κρατὴς τροχῶν, μὴ ὑπερέμψος κρα-
μα. κοιλία σου σημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις.

* δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδου.

* τραχήλος σου ὡς πύργος ἐλεφάντιος. ὀφθαλ-
μοὶ σου ὡς λίμναι ἐν ἀρεῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολ-
λῶν. μυκτὴς σου ὡς πύργος τοῦ λιβαίου σκοπιδίων παρ-
ώπων δαμασκοῦ.

* κεφαλὴ σου ἐπὶ σέ ὡς καρμύλη· & πτόκιον κεφαλῆς
σου ὡς πορφύρεα. βασιλεὺς δεδεμένος ἐν ᾠδαδμοαῖς.

* τί ὡραιώθης & τί ἡδυνώθης ἀγάπη. ἐν τευφαῖς σου

* τοῦτο μέγεθός σου. ὡμοιώθης τῇ φοίνικι, καὶ οἱ μα-
στοὶ σου τοῖς βότρυσιν.

* εἶπα, ἀναβήσομαι ἐν τῇ φοίνικι. κρατήσω τὰν ὑψέ-
ων αὐτῆς. καὶ ἔσονται δὴ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆ ἀμπέλης·
& καὶ ὁ σμῆρμός σου ὡς μῆλα. * καὶ λαρυγξ σου ὡς οἶνος
ἀγαθός. πορδύμηνος τὰ ἀδελφιδῶ μου εἰς διθύπητα

ικανούμηνος ἐν χεῖλεσί μου καὶ ἐδοῦσιν.

* εἰὼ τὰ ἀδελφιδῶ μου· καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ Ἐπιστροφὴ αὐτῆς.

* ἐλθέ ἀδελφιδῆ μου ἵνα ἐλθῶμεν εἰς ἀγρόν. αὐ-
λιώμεν ἐν κώμας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Reuertere ad me cætus Israel: reuertere ad Ierusalem; reuertere ad domum doctrinæ legis meæ, reuertere ad suscipiendam prophe-
tiam à prophetis qui prophetant in nomine verbi Domini.

CAP. VII.

Quid prodest vobis ò prophetæ falsi, ut decipiatis populum qui est in Ierusalem in prophetia vestra; qua vos loquimini auersionem
contra verbum Domini, ut profanetis castra Israel, & Iuda? Dixit Salomon in spiritu prophetiæ à facie Domini: Quam pulchri sunt
pedes Israel, quādo ascendunt ut appareāt corā Domino tribus vicibus in anno, cū calceamentis taxeis, & offerunt vota sua & oblationes vo-
luntarias suas! & filij eorū qui egressi sunt de femore eorū pulchri sunt sicut lapides pretiosi, qui fixi sunt in corona sancta, quā fecit Beseleel
artifex Aaron sacerdoti. Et princeps scholæ tuæ per cuius meritū gubernātur omnia secula, sicut fœtus enutritur per vmbilicū in vtero ma-
tris suæ, splēdidus est in lege sicut circulus Lunæ; quādo venit ad mundandū, & ad contaminandū, & ad iustificandū, & ad condemnandū:
& non deficiunt verba legis vnquā ab ore eius, sicut non deficiunt aquæ fluminis magni, quando egreditur de paradiso, & septuaginta sa-
pientes circundant eum sicut aream rotundam, & cellaria eorum plena sunt decimis sanctificatis & votiuīs & spontaneis, quas constitue-
rūt eis Eldras sacerdos, & Zorobabel, & Iosue, & Nehemias, & Mardocheus & Belsan, viri ecclesiæ magnæ, qui comparantur rosīs ut sit eis
virtus ut laborent in lege die ac nocte. Saluatores tui qui te redempturi sunt, similes sunt Mosi & Aaron filiis Iocabed qui comparan-
tur duobus hinnulis gemellis capræ. Iudex quoque tuus qui iudicat iudicium tuum, fortis est super populum, ut alliget eos, & ut
trahat eos, qui condemnantur in iudicio, ad carcerem, sicut Salomon rex, qui fecit turrim eburneam, & subiecit populum domus Israel;
& conuertit eos ad dominatorem seculi. scribæ tui pleni sunt sapientia sicut piscinæ aquarum: & sciunt constituere rationes embolismorū,
& annos intercalant, & signant principia annorum & mensium, in porta domus concilij magni: & princeps familiarum domus Iuda simi-
lis est Dauid regi, qui ædificauit arcem Sion, quæ vocatur Turris Libani, quoniam omnis qui steterit in ea, potest numerare omnes turres
quæ sunt in Damasco. Rex qui constitutus est super te in principem, iustus est sicut Helias propheta, qui zelo zelatus est pro Domino
celi, & occidit prophetas falsos in monte Carmelo, & conuertit populum domus Israel ad timorē Domini Dei: & pauperes populi qui am-
bulabant apud principem hinc & inde, eò quòd egeni sunt, futurum est ut induantur purpura, sicut indutus est Daniel in ciuitate Baby-
lonis, & Mardocheus in Sussis, propter meritum Abraham, quē regem constituit ab initio in dominatorem seculi; & propter iustitiam Isaac,
quem ligauit pater eius ut offerret eum in holocaustum; & propter benignitatem Iacob, qui decorticauit virgas, & posuit eas in canalibus.

Dixit Salomon rex: Quam pulcher es cætus Israel in tempore quo tu portas super te iugum regni mei, in tempore quo ego corri-
pio te infirmitatibus propter peccata tua, & tu suscipis eas in charitate, & videntur tibi quasi delicta! Et in tempore quo Sacer-
dotes tui extendunt manus suas in oratione, & benedicunt fratribus suis domui Israel, similes sunt digiti manus eorum extensi ramis

palmarum, & statura eorum est sicut palma, & ecclesia tua stat facie ad faciem contra Sacerdotes, & facies eorum inclinata sunt in terram
sicut botri vuarum. Dixit Dominus in verbo suo: Ascendam & tentabo Danielelem, & videbo si potest stare in tentatione
hac sicut stetit Abraham, qui similis fuit ramo palmarum, quem probauit decem tentationibus: & probabo ego quoque Ananiam, Mizael,
& Azariam, & si possunt stare in tentationibus suis, redimam propter merita eorum populum domus Israel, qui comparatus est botris v-
uarum: & nomen Daniel, Anania, & Mizael & Azariae audietur in vniuersa terra, & odor eorum erit fragrans sicut odor pomorum para-
disi voluptatis. Dixit Daniel & socij eius: Suscipiendo suscipiemus super nos decretum verbi Domini, sicut suscepit super se Abraham
pater noster, qui comparatus est vino veteri; & ambulabimus in viis quæ rectæ sunt coram eo, sicut ambulauerunt Helias & Helisæus pro-
phetæ, per quorum merita surrexerunt mortui, qui similes sunt viro dormienti: & sicut Ezechiel filius Buzi Sacerdos, quia in prophetia
oris sui suscitati sunt dormientes mortui qui erant in campo Dura. Dixit Ierusalem: In omni tempore quo ego ambulo in via domina-
toris seculi, habitare facit maiestatem suam in medio mei, & ad me est desiderium eius. & in tempore quo ego declino à viis eius, auferit
maiestatem suam à me, & transfert me inter populos, & ipsi dominantur in me sicut vir qui dominatur uxori suæ. Quando peccau-
erunt populus domus Israel, transigrare eos fecit Dominus in terram Seir regionis Idumææ. dixit cætus Israel: Obsecro te dominator
totius seculi suscipe orationem meam, qua ego oro coram te in vrbibus transmigrationis meæ & prouinciis populorum.

* נשכימה לכרמים נראה אם פרחו הגפן פתח
 הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך:
 * הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים
 חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך: ח
 * מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
 אשקך גם לא יבוז לי:
 * אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך
 מיין הרקח מעסים רמני:
 * שכאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:
 * השבעתי אתכם בנות ירושלם מה העירומה
 תעדרו את האהבה עד שתחפץ:
 * מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דורה
 תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמן שמה
 חבלה ילדתך:
 * שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי
 עזה כמות אהבה קשרה כשאל קנאה רשפיה
 רשפי אש שלהבתיה:
 * מיס רבים לא יוכלו לכבד את האהבה
 ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון
 ביתו באהבה בוז יבוז לו:
 * אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה
 לאחותנו ביום שידבר בה:

* Manè surgamus ad vineas, videamus
 si floruit vinea, si flores fructus parturiunt,
 si floruerunt mala punica. ibi dabo tibi v-
 bera mea. * Mandragoræ dederunt odorem
 in portis nostris. Omnia poma noua &
 vetera dilecte mi seruauit tibi.

CAP. VIII.

A Vis mihi det te fratrem meum sugen-
 tem vbera matris meæ, vt inueniam
 te foris, & deosculer, & iam me nemo de-
 spiciat. * Apprehendam te & ducam in do-
 mum matris meæ. ibi me docebis, & da-
 bo tibi poculum ex vino condito, & mu-
 stum malorum granatorum meorum.
 * Læua eius sub capite meo, & dextera
 illius amplexabitur me. * Adiuro vos filie
 B Hierusalem, ne suscitatis neq; euigilare fa-
 ciatis dilectam, donec ipsa velit. * Quæ est
 ista quæ ascendit de deserto, delitiis affluens
 innixa super dilectum suum? Sub arbore
 malo suscitaui te. ibi corrupta est mater
 tua, ibi violata est genitrix tua. * Pone me
 vt signaculum super cor tuum, vt signaculum
 super brachium tuum, quia fortis est
 vt mors dilectio, dura sicut infernus emu-
 C latio. Lampades eius vt lampades ignis at-
 que flammæ. * Aquæ multæ non po-
 tuerunt extinguere charitatem, nec flumi-
 na obruent illam. Si dederit homo omnem
 substantiam domus suæ pro dilectione,
 * quasi nihilum despicient eum. * Soror no-
 stra parua, & vbera non habet. Quid facie-
 mus sorori nostræ in die quando alloquen-
 da est?

תרגום

אמרין בני ישראל אליו לאלין נקדים בצפרא ונהגך לבית כנישתא ולבית מדרשא ונבקר בספרא דאורייתא ונחמי אי מטא זמן
 פרקנא דעמא בית ישראל דמתילין לגפנא לאתפרקא מגלותהון ונשאל לחכימא אי אחגלי קדם ויזכותא צדיקא דמלן פקודיא כרומנא אי
 מטא קצא למסק לירושלם למתן חסן שבח לאלהא שמיא ולמקרב עלון ונכסת קדשין: * וכד יהי רעוא מן קדם וי למפרק יח עפה
 מן גלותא ואמר למלכא משיחא כבר שלים קצ גלותא וזכותא צדיקא אתבסס קדמי כרית בלסמון וחכימי דררא קביען על חרעי מדרשא
 עסקין כפחמי ספריא ופתגמי אורייתא כען קום קבל מלכותא די גנח לך: ח
 מלכא משיחא לכנישתא דירשאל וימרין לה בני ישראל אתא חתא עמנא לאח ונסק לירושלם ונהי ינקין עמך טעמי אורייתא היכמה
 דיניק ונקא בחדא דאמה דכל זמן דהוית מלטלא לברא מן ארעי כד הוית דכרא ית שום אלהא רבא ומסרא נפשי על אלהותה אף
 עמי ארעא לא חו מבזין לוי: * אדברנך מלכא משיחא ואעילנך לבית מקדשי וחאלף ית למדחל מן קדם וי ולמחך בארתחה ותמן
 נסער סעודתא ונשתי חמר עתיק דאצטנע בענבוהי מן יומא דאתברי עלמא ומרמוני פרי דאתעחדו לצדיקא בגנחא דעין: * אמרת
 כנישתא דירשאל אנה בחירתא מכל עממיא די אנה קטרא הפילין ביד שמאלי וברישו וקביעא מוזתא בסטר ימינא דרשי חולתא לקביל
 חקי דלית רשולמויקא לחבלא בוי: * ואמר מלכא משיחא משיחא אנה עליכון עמי בית ישראל מה דין אחון מהגרינ בעמי ארעא למפק
 מן גלותא ומה דין אחון מרדין בחילותה דגוג ומגוג אהעכבו פון זעיר עד דשיצון עממיא די עלו לאנתא קרבא לירושלם ובמר כן ידבר
 לכו מרי עלמא רחמי צדיקא ויהי רעוא מן קדמותי למפרקכון: * אמר שלמה נביא כד יחון מיתא עתיד לאתבזעא טור משחא וכל
 מיתא דירשאל עתידין למפק מתחותיה ואפילו צדיקא דמיתו בגלותא עתידין למיתא אורח כוביא סלרע לארעא ונפקין מן חחור טור
 משחא ורשיעניא דמיתו ואתקברו בארעא דירשאל עתידין לסהויהון רמין היכמה דרמי גבר אבנא בארעא ככז וימרין כל דירי ארעא מה הוה
 זכותא דעמא דדין דמלקא מן ארעא רבא רבבן כיומא דמלקת מן מדברא לארעא דירשאל ומתפנקין על רחמי מרתא כיומא דאתחמרת
 חחור טורא דסיני לקבל ית אורייתא ובהיא שעתא עתידא ציון דהיא אמון דירשאל למילד ית בנחא וירושלם לקבלא ית בני גלותא:
 אמרין בני ישראל כיומא ההוא לרבונהון בכעו מנך שוי יתן כגלוף דעוקא על לבך כגלוף דעוקא על אדרעד דלא נוסיק עוד לסהוי
 זלן ארום חקיפא כמותא אהבת אלהותך וחסינא בגהינכ קנאתא דעמא מקנאן לו ודכבו דנטרין לו דמיא לגומרין דאשא דגהינכ
 דברא יתה וי לאוקידא בה פלחי פלחנא נכרארה: * אמר מרי עלמא לעמה בית ישראל אולי מתכנשין כל עממיא דמתילין למוי
 דמא דאנן סגיאין לא יכלין למטפי ית רחמי מנך ואי מתכנפין כל מלכי ארעא דמתילין למוי דנהרא דנגרא בחקוף לא יכלין למסחי יתיד
 מעלמא ואולי יתב גבר כל מסון ביתה למקני חכמתא בגלותא אנה מחדר לה כפיל לעלמא דאחי וכל בוזא דיבזון מן משריתה דגוג יהי
 דילה: * בעדנא החיא וימרין מלאכי שמיא אלן לאלן אומא חנא איתר לו בארעא וקלילו וקתתא ומלכין ושלטונין לית
 לה למפק לאנתא קרבא עם משריתה דגוג מה נעבד לאתחנא כיומא דמללו אמנא למסק עלמא לקרבא:

* *Manè surgamus ad vineas. videamus si floruit vinea, floruit germinatio, floruerunt mala punica. illic dabo vbera mea tibi.*

* *Mandragora dederunt odorem. et in portis nostris omnia poma noua ad vetera nepos miseruui tibi.*

CAP. VIII.

Quis det te fratrem meum sugentem vbera matris meae? inueniens te extra osculabor te, & non despicient me. * Apprehendam te, & introducam te in domum matris meae, & in cellam eius quae concepit me. Dabo potum tibi de vino pigmentato, de lacte malorum puniceorum meorum. * Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. * Adiuraui vos filiae Hierusalem in potentibus & in fortitudinibus agri: quid suscitaueritis & quid excitaueritis dilectionem, donec voluerit. * Quae ista quae ascendit ab eremo, innixa super nepotem suum, sub arbore malo suscitauit te. illic cum dolore parturiuit te mater tua, illic cum dolore parturiuit te quae peperit te. * Pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachium tuum: quia fortis vt mors dilectio, dura sicut infernus emulatio. Volatilia eius volatilia ignis flammæ eius. * Aqua multa non poterit extinguere dilectionem, & flumina non obruent illam. si dederit vir omnem vitam suam in dilectione, despectione despicient eum.

* *Soror nostra parua, & vbera non habet. quid faciemus sorori nostrae in die qua utique verbum factum fuerit in ea?*

12 * ὁ ῥήριζωμην εἰς ἀμπελῶνας· ἰδὼμην εἰς λῶθησεν ὁ ἀμπελῶν. λῶθησεν ὁ κυπρίσμος. ἦν θησαν αἱ ῥοαὶ ἐκείνῳ δώσω σοὶ μαζοὺς μου θεί. * Ὁ μωδραγόραι ἔδωκαν ὁσμὴν. καὶ ἐπὶ θυραὶς ἡμῶν πάντα τὰ ἀκρόθρυα νέα παρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά θει.

ή.

1 * Τίς δώη σε ἀδελφὸν μου θηλάζοντα μαζοὺς μητρὸς μου; ὁ ῥοαὶ σε ἔξω φιλήσω σε, καὶ γε ὅσα ἔξουδενώ-
2 θυσίμε. * Ὁ θαλήφομαι σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με. ποπῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ ναίματος ῥοῶν μου.

3 * Διάνυμος αὐτῆς ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ
4 αὐτῆς περιλήψεται με. * Ὁ ρίσα ὑμᾶς θυγατέρες ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς διωάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰχρύσει τοῦ ἀγροῦ. τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως
5 ὅθ' ἐβλήθη. * τίς αὐτῆς ἡ ἀναβάνουσα ἀπὸ ἐρήμου ἐπιστηρίζουμένη ἐπὶ τὴν ἀδελφιδὸν αὐτῆς, ὑπὸ μῆλον ἔξῃ γειράσει. ἐκεῖ ὠδίνῃ σε ἡ μήτηρ σου. ἐκεῖ ὠδίνῃ σε ἡ τεκούσά σε. * Ἐγὼ μεῶς φραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς φραγίδα ἐπὶ τὴν βρεχίονά σου. ὅτι κραταὶ ὡς θάλασσα ἡ ἀγάπη. σκληρὸς ὡς ἄδης ὁ ζῆλος· περίπλερα αὐτῆς περίπλερα πυρὸς φλόγας αὐτῆς.

7 * Ὑδὼς πολὺ οὐ δύνηται βρέσαι τὴν ἀγάπην, & ποταμοὶ οὐ συγκλύθουσιν αὐτῇ. ἐὰν δὲ ὁ ῥοαὶ πᾶσα τὴν βίον αὐτῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἔξουδενώσεται ἔξουδενώθουσιν αὐτῇ. * ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαζοὺς ὅσα ἔχει. τί ποιήθωμην τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ δούλαθητῇ ἐν αὐτῇ;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Dixerunt filij Israel ad inuicem: Surgamus manè, & eamus ad domum ecclesiae & ad domum examinis, & inuestigemus in libro Legis, & videamus an peruenerit tempus redemptionis populi domus Israel, qui comparatus est viti, vt redimatur de captiuitate sua: & interrogemus sapientes an manifesta sit coram Domino iustitia iustorum, qui pleni sunt præceptis sicut malogranata, & an peruenerit finis vt ascendamus in Ierusalem, vt demus ibi laudem Deo cæli, & offeramus holocausta & victimas sanctificatas." Et cum fuerit voluntas à facie Domini vt redimat populum suum de captiuitate, dicetur regi Messiae: Iam completus est finis captiuitatis, & meritum iustorum suauis est coram me sicut odor balsami: & sapientes generationum constituti in portis gymnasij, operam dant verbis Scribarum & verbis Legis: nunc surge suscipe regnum quod reposui tibi.

CAP. VIII.

Et in tempore illo reuelabitur rex Messias cœtui Israel, & dicent ei filij Israel: Veni, esto frater noster, & ascendamus in Ierusalem, & sugemus tecum sententias Legis, sicut sugit infans vbera matris suæ: quia omni tempore quo eram extorris extra terram meam, cum recordabar nominis Dei magni, & tradebam animam meam propter deitatem eius, etiam populi terrarum non despiciebant me.

* Ducam te rex Messias & introducam te in domum sanctuarij mei, & docebis me timere à facie Domini, & ambulare in viis eius, & ibi prandebimus prandium, & bibemus vinum vetus quod reconditum est in vasis suis à die quo creatum est seculum, & de malis puniceis quæ præparata sunt iustis in paradiso voluptatis.

* Dixit cœtus Israel: Ego electa sum supra omnes populos, quia ego alligo frontalia manui sinistrae meæ, & capiti chartulaque infixa est lateri dextero portæ meæ, cuius tertia pars respicit thalamum meum, vt non habeant licentiam demones ad nocendum mihi.

* Dicet rex Messias: Adiuro vos popule mi domus Israel, quare contenditis contra populos terrarum vt egrediamini ex captiuitate? & quare vos vultis rebellare contra exercitum Gog & Magog? sustinete modicum donec consumantur populi qui ascenderunt ad belligerandum contra Ierusalem, & postea recordabitur vobis dominator seculi miserationum iustorum, & erit voluntas à facie eius vt liberet vos.

* Dixit Salomon propheta: Quando reuiuiscunt mortui, futurum est vt scindatur mons oliuarum: & oēs mortui Israel egressuri sunt ex eo; & etiā iusti qui mortui sunt in captiuitate, venturi sunt per viā spinarum sub terra, & egredientur ex monte oliuarum. Futurum est autem vt impij qui mortui sunt & sepulti sunt in terra Israel, deiciantur sicut lapis quem proicit homo super terram. tunc dicent omnes habitatores terræ: Quod est meritum populi huius qui ascendit de terra in mille millibus, sicut in die quo ascendit de deserto in terram Israel, & delitijs affluunt propter miserationes Domini sui, sicut in die qua visus est sub monte Sinai vt susci-

peret Legem? & futurum est in illa hora vt Syon, quæ est mater Israel, pariat filios suos, & Ierusalem suscipiat filios captiuitatis. * Dicent filij Israel in die illa Domino suo: Obsecro te, pone nos sicut sculpturam anuli super cor tuum & sicut sculpturam anuli super brachium tuum, vt non addamus vltra esse exules: quoniam fortis est sicut mors dilectio deitatis tuæ, & robustus sicut gehenna zelus populorum qui zelant nos, & inimicitia quam referunt nobis, similis est prunis ignis gehennæ, quem creauit Deus vt succendantur in eo cultores idololatriæ.

* Dixit dominator seculi populo suo domui Israel: Quauis congregentur omnes populi qui comparati sunt aquis maris, quæ sunt multe, non poterunt extinguere miserationes meas à te: & si congregati fuerint omnes reges terræ, qui comparati sunt aquis fluminis quod defluit cum impetu, non poterunt euellere te à seculo: & si dederit vir omnem pecuniam domus suæ vt possideat sapientiam in captiuitate, ego reddam ei duplum in seculo venturo; & omnis præda quam deprædabitur de castris Gog, ipsius erit.

In illo tempore dicent angelici cæli ad inuicem: Gens vna est nobis in terra, & merita eius leuia sunt, & reges & dominatores non habet vt egrediantur ad pugnandum contra exercitum Gog; quid faciemus sorori nostræ in die qua locutæ fuerint nationes, vt ascendant contra eam ad bellam?

* אִם-חֹמֶר הִיא נִבְנְהָ עָלֶיהָ טִירָה
 כֶּסֶף וְאִם-דָּלָת הִיא נַצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרֹז:
 * אֲנִי חֹמֶר וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו
 כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם:
 * כִּרְס הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת-הַכֶּרֶם
 לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בִּפְרִיו אֶלֶף כֶּסֶף:
 * כִּרְמִי שָׁלִי לִפְנֵי הָאֵלֶף לֶךְ שִׁלְמָה וּמֵאתִים
 לְנִטְרִים אֶת-פְּרִיו:
 * הִישָׁבֶר בְּנָגִים חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ
 הַשְּׁמִיעָנִי:
 * בְּרַחֲדוֹדֵי וְדָמָה לֶךְ לַצִּבִּי אֲזִי לַעֲפֹר הָאֵילִים
 עַל הָרֵי בְּשָׁמִים:

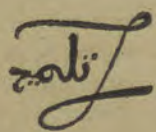
* Si murus est, ædificemus super eum
 propugnacula argentea. si ostium est, com-
 pingamus illud tabulis cedrinis.
 * Ego murus, & vbera mea sicut turris,
 ex quo facta sum coram eo quasi pacem
 reperiens.
 * Vinea fuit pacifico, in ea quæ habet
 populos. Tradidit eam custodibus, vir af-
 fert pro fructu eius mille argenteos.
 * Vinea mea coram me est. Mille tui pa-
 cificæ, & ducenti his qui custodiunt fru-
 ctus eius.
 * Quæ habitas in hortis, amici auscul-
 tant, fac me audire vocem tuam.
 * Fuge dilecte mi, & assimulare caprea
 hinnuloque ceruorum super montes aro-
 matum.

תרגום

* יִמַר מִיכָאֵל רִבְחוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אִם הִיא מִתְעַתָּה כְּאוֹשָׁא בִּינֵי עַמְמֵיָא וְיִתְבָּא כֶּסֶף לְמַקְנֵי וְיִחֹד שְׁמָה דְּמִרֵּי עֲלָמָא נְהִי אֲנָא וְאַחֲזִין
 עִם סְפָרֵיהוֹן סְחָרִין לֵה כְּנִדְבָכִין דְּכֶסֶף וְלִירָת רְשִׁי לְעַמְמֵיָא לְמַשְׁלֵט בְּהָ הִיכְמָה וְלִירָת רְשִׁי לְזַחְלָא לְמַשְׁלֵט בְּכֶסֶף וְאַפִּילוּ אִי מִסְכְּנָא
 הִיא מִן פְּקוּדֵיָא נְבִיעֵי רַחֲמִין עֲלֵהָ קִדְם וְיִי וְיִדְבֹר לֵה זְכוּת אֲוִרֵתָא דְּעַסְקָן בְּהָ וְנִקְיָא דְּכִתְיָבָא עַל לֹחָא דְּלִבָּא וּמִתְעַתָּה לְקַבֵּיל אֲמִיָּא
 כְּאוֹשָׁא * מִתְיָבָא כְּנִישְׁתָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְאַמְרֵתָא אֲנָא חֲקִיפָא בְּפִתְגָמֵי אֲוִרֵתָא כְּשׁוּרָא וּבְנֵי חֲסִינִין כְּמַגְדְּלָא וּבְהִתְיָא זְמַנָּא חֲתָה
 כְּנִישְׁתָּא דְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁכָּחָא רַחֲמִין בְּעֵינֵי מִרְתָּא וְיִהוֹן שְׁאֵלִין בְּשִׁלְמָא כָּל דִּירֵי אֶרֶצָא:
 * אֲוִמָּא חֲדָא סִלְקָת בְּעֵרְבָה דְּמִרֵּי עֲלָמָא
 דְּשִׁלְמָא עֲמָה דְּהִיא מִחִילָא לְכֶרֶמָא אֲוִתִּיב יְתָה בִּירוּשָׁלַם וּמִסֵּר יְתָה בְּיָד מַלְכָּא דְּבֵית דָּוִד דִּיהוֹן נְטָרִין יְתָה הִיכְמָה דְּאַרִיסָא נְטָר לְכֶרֶמָא
 בְּחֵר דְּמִית שִׁלְמָה מַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל אֲשִׁתָּאֲרָא בִּידוּי רַחֲבֵעִם בְּרָה אֲתָא יְרֵבֵעִם בֶּר נִבְט וּפְלָג עֲמָה מַלְכוּתָא וְדִבֵּר מִן יְדוּי עֶסֶר שְׁבִטִין עַל
 מִסֵּר פּוֹמָה דְּאַחֲזִיהָ דְּמִן שִׁילָה דִּי הוּא גִבְרָא רַבָּא:
 * וְעֵרַק אֲחִיהָ מִן קִדְם שִׁלְמָה וְאַזֵּל לְמַצְרַיִם וּבְהִתְיָא שְׁעָתָא אֲתָאֲמֵר בְּנִבְוָאָה לְמַלְכָּא שִׁלְמָה לְמַחֲזִי אִיהוּ שִׁלְט בְּעֶסֶר שְׁבִטִין כָּל יוֹמָתָהּ
 וּבְחֵר מוֹתָהּ יְתָה שִׁלְט בְּהוֹן יְרֵבֵעִם בֶּר נִבְט וְהָרִין שְׁבִטִין יְהוּדָה וּבְנִימִין יְהִי שִׁלְט בְּהוֹן רַחֲבֵעִם בֶּר שִׁלְמָה:
 * אֲמֵר שִׁלְמָה בְּסוֹף
 נִבְוָאָה עֲחִיד מִרֵּי עֲלָמָא לְמִימֵר לְכִנִּישְׁתָּא דְּיִשְׂרָאֵל בְּסוֹף יוֹמָיָא אֲתָ כְּנִישְׁתָּא דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִחִילָא לְגִנְתָּא קִלְיָלָא בִּינֵי אֲמִיָּא וְיִתְבָּא בְּבֵית
 מִרְשָׁא עִם חֲבֵרֵי סְנֵהֲרִין וְשָׂאֵר עֲמָא דְּאַחֲזִין לְקַל רִישׁ מִתְיָבָתָא וְאַלְפִין מִן פּוֹמָה פְּתִגְמָה אֲשִׁמִּיעָנִי אֲוִרֵתָא קַל מְלִיךָ בְּעֵרַן דְּאַחֲזִי יִתְבָּא
 לְזַקָּח וְלִחְיָבָא וְאַחֲזִי מִסְכִּים לְכָל מָה דְּאַחֲזִי עֲבָדָה:
 * בְּהִתְיָא שְׁעָתָא יִמַרְזִין סְבִי כְּנִישְׁתָּא דְּיִשְׂרָאֵל עֵרַק לֶךְ רַחֲמֵי מִרֵּי עֲלָמָא
 מִאֶרֶץ חֲדָא מִסְכָּבָא וְהַשְׁרִי שְׁכִינְתָּךְ בְּשָׁמֵי מְרוֹמָא וּבְעֵרַן עֲקָתִין דִּי אֲנִיחָא מְצִלִין קִדְמָךְ חֲתִי דְּמִלְטָבִיָּא דִּי בְּעֵרַן דְּמִסְכָּבָא עֵינָא חֲדָא קִמֵּץ
 וְעֵינָא חֲדָא יְתָה פְּתִיחָא אֲזִי כְּאוֹרִיָּלָא דְּאִילָא דְּבְעֵרַן דְּעֵרַק מִסְכָּבָל בְּתֵרָה כִּן אֲנִיחָא חֲתָא מְשַׁנָּח כִּן וּמִסְכָּבָל בְּצֵעֵרַן וּבְסִגּוּפִין מְשָׁמֵי מְרוֹמָא
 עַד זְמַן דִּי תִחְרַעֲרֵי כִן וְתִפְרֹק יְתָה וְתַעֲיִל יְתָה עַל טוֹרָא דִּירוּשָׁלַם וְתַסֵּן יִסְקִין כְּהִנְיָא קִדְמָךְ קְטוֹרֶת בְּסִמְנִין:

תם ספר שיר השירים

וְנִקְרָא וּמוֹגָה עִם רַב עֵיּוֹן עַל יְדֵי בְּנֵיכְטוּס אַרִיאָשׁ מוֹנִטְנוּס מְמוֹנָה עַל הַמְּלָאכָה
 הַזֹּאת בְּמַצוֹר פִּילִיפּוּס מֶלֶךְ סַפְרָד מֶלֶךְ טוֹב וִירָא הָאֱלֹהִים עַל
 כָּל אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:



ב א מ

* Si murus est, adificabimus super eam propugnacula argentea. & si ostium est, describamus super illud tabulam cedrinam.

* Ego murus, & tura mea sicut turres. ego fui in oculis eius quasi reperiens pacem.

* Vineam fuit Salomoni in Beelamon. tradidit vineam suam custodientibus. vir feret in fructu suo mille argenteos.

* Vineam meam coram me, mille Salomoni, & ducenti his qui custodiunt fructum eius.

* Qui sedet in hortis, amici attendentes voci tue audire fac me.

* Fuge nepos mi, & assimulare capream aut hinnulo ceruorum super montes aromatum.

* εἰ τείχος ἐστίν, οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ ἐπάλξεις ἀργυρέας. & εἰ θύρα ἐστίν, διαγράψω ἐπ' αὐτῷ ὀφθαλμὸν ἀσημένιον. ἐγὼ τείχος & πύργοί μου ὡς πύργοι. ἐγὼ ἦμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς διέσκοῦσα εἰρήνην.

* ἀμπελὼν ἐγρήθη τῷ θεῷ ἐν βεελαμών. ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτῷ τοῖς τηροῦσιν. αὐτὸς οἶσεν ἐν καρπῷ αὐτοῦ χίλιους ἀργυρίους.

* ἀμπελὼν μου ἐμὸς ἐνὶ πόλιν μου & χίλιοι θεῶν & διακόσιοι τοῖς τηροῦσιν τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

* ὁ κατήλθεν ἐν κήποις, ἔταρξεν ἡσυχάζοντες τῇ φωνῇ σου ἀκούσόν με.

* φύγε ἀδελφιδέ μου καὶ ὁμοιωθήτω τῇ δολοφονίᾳ ἢ τῷ νεβρώ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη δρυμάτων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Dicit Michael princeps Israel: Si ipsa steterit sicut fundamentum inter populos, & dederit argentum ut possideat unitatem nominis dominatoris seculi, erimus ego & vos cum scribis eorum circumdantes eam sicut ordines argentei, & non habebunt potestatem populi ut dominentur in eam, sicut non est potestas vermi ut dominetur argento: & quamvis sit egena praeceptis, quaeremus miserationem propter eam coram Domino, & recordabitur eius propter meritum Legis in qua laborant pueri, quae scripta est in tabulis cordis: & stat contra gentes sicut cedrus.

Respondebit coetus Israel & dicit: Ego fortis sum in verbis Legis sicut murus, & filij mei robusti sicut turres. & in illo tempore coetus Israel inueniet misericordiam in oculis Domini sui, & salutabunt eam omnes habitatores terrae.

Gens una ascendit in sortem dominatoris seculi, apud quem est pax, quae comparata est vineae: collocavit eam in Ierusalem, tradiditque eam in manum regum domus David, ut custodirent eam, sicut agricola custodit vineam suam. Postquam mortuus est Salomon rex Israel, remansit in manu Roboam filij eius, & venit Ieroboam filius Nabat, & diuisit eum cum eo regnum: & tulit de manu eius decem tribus, iuxta verbum oris Achiae Sydonitae, qui erat vir magnus.

Quando audiuit Salomon rex Israel prophetiam Achiae Sydonitae, quaesivit occidere eum: & fugit Achia a facie Salomonis, & abiit in Aegyptum. & in illo tempore dictum est in prophetia Salomoni regi, quod dominaretur decem tribubus omnibus diebus suis, & post mortem suam dominaretur eis Ieroboam filius Nabat: & duabus tribubus, videlicet Iuda & Benjamin, dominaretur Roboam filius Salomonis.

Dixit Salomon in fine prophetiae suae: Dicturus est dominator seculi coetus Israel in fine dierum: Tu congregatio Israel quae comparata es horto minimo inter nationes, & habitas in domo doctrinae cum focis concilij & reliquis populis qui auscultant vocem principis scholae, & discunt ab ore eius verba eius: audire fac Legem, vocem scilicet sermonum tuorum in tempore quo tu sedes ad iustificandum & ad condemnandum, & assentiar omnibus quae feceris.

In illo tempore dicent senes coetus Israel: Fuge tibi dilecte mi dominator seculi de terra hac immunda, & habiter maiestas tua in caelis excelsis: & in tempore tribulationis quo nos orauerimus coram te, eris similis capreae, quae in tempore quo dormit, unus oculus eius est clausus, & alter oculus est apertus: aut sicut hinnulus ceruorum, qui in tempore quo fugit respicit post se: sic tu contemplaberis nos, & respicies tribulationem nostram & afflictionem nostram de caelis excelsis, usque ad tempus quo beneplacitum erit tibi in nobis, & redimes nos & introduces nos in montem Ierusalem, & ibi adolebunt Sacerdotes coram te incensum aromaticum.

FINIS CANTICORVM.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

PROLOGVS IN LIBRVM SAPIENTIAE.

LIBER Sapien-
tiae apud Hebraeos nusquam est. Vnde & ipse stylus Graecam
magis eloquentiam redolet. Hunc Iudaei Philonis esse affirmant. Qui proinde Sa-
pientiae nominatur, quia in eo Christi aduentus, qui est sapientia Patris, & passio
eius euidenter exprimitur.

LIBER SAPIENTIAE.

Translat. B. Hierony.

CAP. I.

Diligite iustitiā, & iudicatis ter-
ram. Sentite de Dño in bonita-
te, & in simplicitate cordis
querite illū. * Quoniā in-
uenitur ab his qui nō ten-
tāt illū; apparet autē eis qui
fidē habent in illū. * Per-
uerse enim cogitationes se-
parant à Deo: probata autē
virtus corripit insipientes.

* Quoniā in maleuolā ani-
mam nō introibit sapiētia,
nec habitabit in corpore
subdito peccatis. * Spiritus
enim sanctus disciplinæ ef-
fugiet fictū, & auferet se à
cogitationib⁹ quę sunt sine
intellectu, & corripietur à
superueniēte iniquitate. * Be-
nignus est enim spiritus sa-
pientie, & nō liberabit ma-
ledictū à labiis suis, quoniā
renū illius testis est Deus, &
cordis illi⁹ scrutator est ve-
rus, & lingue eius auditor.

* Quoniā spiritus Dñi re-
pleuit orbē terrarū, & hoc
quod cōtinet omnia, sciētiā
habet vocis. * Propter hoc qui
loquitur iniqua, non potest
latere, nec præteriet illū cor-
ripiciens iudiciū. * In cogita-
tionibus enim impij inter-
rogatio erit: sermonū autē
illi⁹ auditio ad Deū veniet,
ad correptionē iniquitatū
illi⁹. * Quoniā auris zeli au-
dit omnia, & tumult⁹ mur-
murationū nō abscondetur.
* Custodite ergo vos à mur-
muratione quę nihil pdest:
& à detractiōne parcite lin-
guę. Quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem quod mentitur, occidit animam.

SAPIENTIA.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΟΜΩΝΤΟΣ.

κεφ. α.



Γαπήσατε τὴν δικαιο-
σύνην οἱ κείμενοι τὴν
γλῶσσαν φερόντες περὶ
τοῦ κυρίου ἐν ἀγαθό-
τητι, & ἐν ἀπλότῃ καρ-
δίᾳ ζητήσατε αὐτόν.

* ὅτι δόξειεν τοῖς μὴ πειράζουσιν
αὐτόν, ἐμφανίζεῖν τῷ κυρίῳ μὴ ἀπιστοῦσιν
αὐτῷ. * σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρί-
ζουσιν ἀπὸ θεοῦ· δοκιμαζομένη δὲ ἡ δύ-
ναμις ἐλέγχει αὐτοὺς ἀφρονας.

* ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ
εἰσελεύσεται σοφία, ἐδὲ καὶ τακθήσεται ἐν
σώματι κατὰ χεῖρα ἀμαρτίας.

* ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φούζε-
ται δόλον, καὶ ἀπανασή(ε) ἀπὸ λο-
γισμῶν ἀσωτέων, καὶ ἐλεγχθή(ε)
ἐπελθόντος ὀνομίας.

* φιλόφρων γὰρ πνεῦμα σο-
φία, & οὐκ ἀθώσεται βλάσφημον ἀπὸ
χειλέων αὐτοῦ· ὅτι πᾶν νεφρὸν αὐτοῦ
μάρτυς ὁ θεός, & τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπι-
σκοπῶν ἀληθείας, & τῆς γλώσσης ἀκου-
σῆς. * ὅτι πνεῦμα κυρίου πεπλήρωκε
τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ συνέχον τὰ
πάντα γνώσιν ἔχει φωνῆς.

* διὰ τοῦτο φερόμενος ὁ ἄδικος ἐ-
δεῖς μὴ λαθῇ, ἐδὲ μὴ παρελθούσῃ
αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δική.

* ἐν γὰρ διαβολοῖς ἀσεβοῦς ἐξέτασις
ἔσται· λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς κύριον
ἢ εἰς ἐλεγχον ἀνομιμάτων αὐτοῦ.

* ὅτι ὅς τις ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ
πρώτα, & τοῦτος γογγυσμῶν οὐκ ἀπο-
κρύπτει. * φυλάξατε τοίνυν γογγυ-
σμὸν δυνάμεν, & ἀπὸ κατὰλαλιάς φεί-
σατε γλώσσης· ὅτι φέγγμα λα-
θραίου κενὸν ἐπορεύσεται· σῶμα δὲ κα-
τὰ ψευδόμενον δυνάμει ψυχῆς.

Interp. Græc.

CAP. I.



Diligite iusti-
tiam qui iu-
dicatis ter-
ram: sentite
de Domino
in bonitate,

& in simplicitate cordis qua-
rite illū. * Quoniā inuenitur ab
his qui non tentant illū, appa-
ret autem non infidelibus illi.

* Perversę enim cogitatio-
nes separant à Deo, probata au-
tem virtus corripit insipientes.

* Quoniā in maleficam animā
non introibit sapientia, neque
habitabit in corpore subdito pec-
cato. * Sāctus enim spīritus di-
sciplinę effugiet dolum, & amo-
uebitur à cogitationibus stul-
tis, & corripietur superueniēte

iniquitate. * Benignus enim spi-
ritus sapientia, & nō liberabit
maledicum à labiis suis, quoniā
renum eius testis Deus, & cor-
dis eius speculator verus, &
linguę auditor. * Quoniam spi-
ritus Domini repleuit orbē ter-
rarum, & quod continet om-
nia scientiam habet vocis.

* Propter hoc qui loquitur
iniqua nullus latebit, neq; præ-
teribit illum corripiciens iudiciū.

* In enim cogitationibus im-
pij inquisitio erit; sermonū au-
tem illius auditio ad Dominum
veniet ad correptionem iniqui-
tatum illius. * Quoniam au-
ris zeli audit omnia, & rumor
murmurationum nō abscondi-

tur. * Cauete ergo murmura-
tionē inutilem, & à detractiō-
ne parcite linguę, quoniā sermo
obscurus vacuum nō ibit; os autē
quod mētitur, occidit animam.

¹² * Ne zeletis mortem in errore vite vestre, neque attrahatis perditionem in operibus manuum vestrarum.

¹³ * Quoniam Deus mortem non fecit, neque latatur in perditione viuorum.

¹⁴ * Creauit enim vt essent omnia, & salutes nationes mundi, & non est in illis medicamentum perditionis, nec inferorum regnum in terra.

¹⁵ * Iustitia autem immortalis est.

¹⁶ * Impij vero manibus & verbis accersierunt eam, amicum æstimantes ipsam, tabuerunt, & sponsonem posuerunt ad eam, quoniam digni sunt illius partis esse.

CAP. II.

Dixerunt enim intra se cogitantes nõ rectè: Exigua est cum iadio est vita nostra, & non est remedium in fine hominis, & non agnitus est reuersus ex inferno.

² * Quia per nos nati sumus, & post hoc erimus tanquam non fuerimus, quoniam fumus afflatus in naribus nostris, & sermo scintilla in motu cordis nostri.

³ * Qua extincta cinis euadet corpus, & spiritus noster diffundetur tanquam mollis aer.

⁴ * Et nomen nostrum obliuionem accipiet in tempore, & nemo memoriam habebit operum nostrorum, & transibit vita nostra tanquam vestigia nubis, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est à radiis Solis, & à calore eius aggrauata.

⁵ * Umbra enim transitus tempus nostrum, & non est impedimentum finis nostri, quoniam consignatus est, & nemo reuertitur.

⁶ * Venite ergo & fruamur quæ sunt bonis, & utamur possessione tanquam in iuuentute celeriter.

⁷ * Vino precioso & vnguētis impleamur, & ne prætereat nos flos aeris.

¹² * µὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν, µὴ δὲ ἑπισπᾶσθε ὀλεθρον ἐν ἔργοις χειρῶν ὑμῶν.

¹³ * ὅτι ὁ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐτέρπετο ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων.

¹⁴ * ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα καὶ σωτήριοι αἱ χυρέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου, ἀλλ' αἰδοῦ βασιλείον ἑπὶ γῆς.

¹⁵ * δικαιοσύνη δ' αἰδιματὴς ἐστίν.

¹⁶ * ἀσεβεῖς δ' ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτήν. φίλον ἡγησάμενοι αὐτήν, ἐτάκησαν, & συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτήν, ὅτι ἄξιοί εἰσι τὸ κείνου μερίδι εἶναι.

β.

¹ * Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς, ὀλίγον & λυπηρὸς ἐστὶν ὁ βίος ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τελυτῇ θύτρῳ, & οὐκ ἐγνώσθη ὁ θάνατος ἀπὸ τοῦ ἔξ ἁδου.

² * ὅτι αὐτοχρῆδως ἐξηνήθημεν, καὶ µὴ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς ἐχὺ παρῆσαντες· ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος σπινθήρ ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν.

³ * ὅτε ἐσθ' αὐτὸ τὸ τέφρα ἀπὸ θήσε' τὸ σῶμα, καὶ τὸ πνεῦμα ἡμῶν διαχυθήσεται ὡς χάδι ἀήρ.

⁴ * καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ὑπὸ πληθύνε' ἐν χρόνῳ, & ἄλλοις μνημονόσει τῶν ἔργων ἡμῶν· καὶ παρελθόντ' ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἰχνη νεφέλης, καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδάσθ' ἐν διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου & ὑπὸ θερμότητ' αὐτῆς βαρυθεῖσα.

⁵ * σκιᾶς γὰρ πάροδος καὶ ἡμῶν, & οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τὸ τελυτῆς ἡμῶν, ὅτι καλεσθ' ἐγὼ γινώσκω, & ἄλλοις ἀνασρέφει.

⁶ * δεῦτε οὖν & ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν, & χερσώμεθα τῇ κτήσει ὡς ἐν νεότητι σουδαίως.

⁷ * οἶνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πληθύνωμεν, καὶ µὴ παροδυσάτω ἡμᾶς θύτ' ἀήρ.

¹² * Nolite zelare mortem in errore vite vestre, neq; acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum.

¹³ * Quoniam Deus mortem non fecit, nec latatur in perditione viuorum. * Creauit enim

vt essent omnia, & sanabiles fecit nationes orbis terrarum, & nõ est in illis medicamentum exterminij, nec inferorum regnum in terra. * Iustitia

enim perpetua est & immortalis, iniustitia autem mortis

acquisitio. * Impij aut manibus & verbis accersierunt illam, & æstimantes illam amicam, defluerunt, & sponsones posuerunt ad illam, quoniam morte digni sunt, qui sunt ex parte illius. CAP. II.

Dixerunt enim impij cogitantes apud se nõ rectè: Exiguū & cū tedio est tempus vite nostre, & nõ est refrigeriū in fine hominis, & nõ est qui agnit' sit reuersus ab inferis. * Quia ex nihilo

nati sumus, & post hoc erimus tanquam non fuerimus. Quoniam fumus afflatus est in naribus nostris, & sermo scintille ad comouendū cor nostrū. * Quia extinctus cinis erit corpus nostrū, & spiritus diffundetur tanquam mollis aer. Et transibit vita

nostra tanquam vestigiū nubis, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est à radiis Solis, & à calore illius aggrauata. * Et nomē nostrū obliuionē accipiet per tempus, & nemo memoriam habebit operū nostrorū. * Umbra enim transitus est tempus nostrum, & nõ est reuersio finis nostri, quoniam consignata est, & nemo reuertitur. * Venite ergo & fruamur bonis quæ sunt, & utamur creatura tanquam in iuuentute celeriter. * Vino

precioso & vnguētis nos impleamus, & non prætereat nos flos temporis.

* Coronemus nos rosis 8
antequā marcescant, nullū
pratū sit quod nō pertran-
seat luxuria nostra. * Nemo 9
vestiū exors sit luxuriæ no-
stræ. Vbiq; relinquamus si-
gna lætitiæ, qm̄ hec est pars
nostra, & hec est fors nostra.

* Opprimamus pauperē iu- 10
stū, & nō parcamus viduæ,
nec veterano, nec reucrea-
mur canos multi temporis.

* Sit aut̄ fortitudo nostra lex 11
iniustitiæ. qđ enim infirmū C
est, inutile inuenitur. * Cir- 12

cūueniam⁹ ergo iustū, qm̄
inutilis est nobis, & cōtra-
rius est operibus nostris, &
improperat nobis peccata
legis, & diffamat in nos
peccata disciplinæ nostræ.

* Promittit se scientiā Dei 13
habere, & filiū Dei se nomi-
nat. * Fact⁹ est nobis in tra- 14

ductionē cogitationū no-
strarū. * Grauis est nobis etiā 15

ad videndū, quoniā dissimi-
lis est aliis vita illius, & im-
mutatæ sunt viæ eius. * Tā- 16

quam nugaces estimati fu-
mus ab illo, & abstinet se à
viis nostris tanquā ab im-
mundiciis, & præfert nouis-
sima iustorum, & gloriatur

patrem se habere Deū. * Vi- 17
deamus ergo, si sermones D
illius veri sint, & tentemus

quæ vëtura sunt illi, & scie-
mus quæ erūt nouissima il-
lius. * Si enim est verus filius 18

Dei, suscipiet illū, & libera-
bit illū de manibus contra-
riorū. * Contumelia & tor- 19

mento interrogemus eū, vt
sciamus reuerētiam eius, &
probemus patientiā illius.

* Morte turpissima cōdem- 20
nemus eū, erit enim ei respe-
ctus ex sermonibus illius.

* Hæc cogitauerūt & erra- 21
uerūt; excæcavit enim illos
malitia eorū. * Et nescierūt

sacramēta Dei, neq; merce-
dem sperauerūt iustitiæ, nec
iudicauerūt honorem ani-
marum sanctarum.

S A P I E N T I A.

* σεψώμεθα ρόδων κάλυξι πρὶν 8
ἢ μαρανθίνῃ.

* μηδὲς ἡμῶν ἀμοιβὴς ἔσω τῆς ἡ- 9
μετέρας ἀγερῶ χείρας· πανταχῇ κα-
ταλείψωμεν σύμβολα τῆς διφροσύ-
νης, ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆ-
ρον ὅστις.

* καταδιώκασθωμεν πνίγη δι- 10
καιον, μὴ φοισώμεθα χήρας, μὴ δὲ
πρεσβύτες ἐντραπώμεν πολιὰς πο-
λυχρονίους.

* ἔσω ὃ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμου τῆς δι- 11
καιοσύνης, ὃ γὰρ ἀδυνάτους ἀχρηστον ἐ-
λέγχεται.

* ἐνεδιδύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι 12
δύσχρητος ὁ ἡμῶν ἐστὶ, & ἐναντιοῦται τοῖς
ἔργοις ἡμῶν, καὶ ὀνειδίζει ἡμῶν ἀμαρ-
τήματα νόμου, καὶ ἐπισημίζει ἡμῶν
ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν.

* ἐπαγγέλλεται γινώσκιν ἔχειν θεοῦ καὶ 13
παῖδα κυρίου ἐαυτὸν ὀνομαζει.

* ἐγγύς ἐστι ἡμῶν εἰς ἐλεγχον ἐννοίων 14
ἡμῶν.

* βαρὺς ἐστὶν ἡμῶν καὶ βλεπόμε- 15
νος, ὅτι ὁμοιωθεὶς τοῖς ἄλλοις ὁ βίβει
αὐτὸς, καὶ ἐξηλλαγμένη αἱ τρίβοι
αὐτοῦ.

* εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτὸς, 16
καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ
ἀκαθαρσιῶν· μακαρίζει ἑαυτὸν δι-
καίων, & ἀλαζονδία πατέρα θεόν.

* ἰδωμεν εἰ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀλη- 17
θεύς, καὶ πειρασώμεν τὰ ἐν ἐκβάσει
αὐτοῦ.

* εἰ γὰρ ἐστὶν ὁ δίκαιος υἱὸς θεοῦ, 18
ἀντλήσει αὐτὸς, καὶ ῥύξει αὐτὸν ἐκ
χειρὸς διώδεστικῶν.

* ὕβρει & βαρύνῃ ἐξετάσωμεν 19
αὐτὸν, ἵνα γινώσκωμεν τὴν ἐπιείκειαν
αὐτοῦ, & δοκιμάσωμεν τὴν ἀνέξικακίαν
αὐτοῦ. * θανάτῳ ἀχρήμονι καταδι- 20

κασώμεν αὐτὸν, ἔσται γὰρ αὐτὸς ἡ ἐπι-
σκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.

* ταῦτα ἐλογίσαντο, & ἐπλανήθη- 21
σαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κα-
κία αὐτῶν.

* καὶ οὐκ ἐγνώσαν μυστήρια θεοῦ, 22
ἐδὲ μισθὸν ἠλπίσαν ὁσιότητος, ἐδὲ
ἐκείνην γέρας ψυχῶν ἀμώμων.

8 * Coronemur rosarum cali-
culis antequam marcescant.

9 * Nemo nostrum expers sit
nostræ strenuitatis. ubique re-
linquamus signa letitiæ, quo-
niam hæc pars nostra & fors
talīs.

10 * Opprimamus pauperem iu-
stum, non parcamus viduæ, nec
senis reuereamur canos multi
temporis.

11 * Sit autem nostra fortitudo
lex iustitiæ, nam infirmū inuti-
le arguitur.

12 * Circumueniamus autem iu-
stum, quoniam inutilis nobis
est, & contrarius est operibus
nostris, & improperat nobis
peccata legis, & celebrat nobis
peccata disciplinæ nostræ.

13 * Promittit scientiam habe-
re Dei, & filium Domini se no-
minat.

14 * Factus est nobis in redar-
gutionem cogitationum nostra-
rum.

15 * Grauis est nobis etiam vi-
sus, quoniam dissimilis alijs vi-
ta illius, & immutata viæ
eius.

16 * In spurium æstimati sumus
ei, & abstinet à vijs nostris
tanquam ab immundicijs: bea-
ta dicit nouissima iustorum, &
iactat patrem Deum.

17 * Videamus si sermones il-
lius veri, & tentemus quæ in
exitu eius.

18 * Si enim est iustus filius Dei,
suscipiet eum, & liberabit eum
de manu contrariorum.

19 * Contumelia & tormento
interrogemus eum, vt sciamus
mansuetudinem eius, & pro-
bemus patientiam illius.

20 * Morte turpi condemnemus
eum, erit enim eius observatio
ex sermonibus ipsius.

21 * Hæc cogitauerunt, & er-
rauerunt; excæcavit enim illos
malitia eorum.

22 * Et non cognouerunt my-
steria Dei, neque mercedem
sperauerunt iustitiæ, neque iu-
dicauerunt honorem animarum
immaculatarum.

* Quoniam Deus creauit hominem in integritate, & imaginem propriæ similitudinis fecit eum.

* Inuidia autem diaboli mors introiuit in mundum; tentant autem eum qui illius partis sunt.

CAP. III.

Iustorum autem animæ in manu Dei, & non tanget illos tormentum.

* Visi sunt in oculis insipientium mori, & æstimata est afflictio exitus illorum.

* Et quod à nobis iter contritio: illi autem sunt in pace.

* Etenim in conspectu hominum si tormenta passi sint, spes eorum immortalitate plena.

* Et in paucis vexati, in multis bono afficientur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se.

* Tanquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocaustum hostiæ accepit illos, et in tempore visitationis ipsorum

* Refulgebunt, & tanquam scintillæ in stipula discurrent.

* Iudicabunt gentes & dominabuntur populis, & regnabit eorum Dominus in secula.

* Qui considerunt in illo, intelligent veritatem, & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam gratia & misericordia in sanctis eius, & visitatio in electis eius.

* At impij sicut cogitauerunt habebunt correptionem, qui neglexerunt iustum & à Domino recesserunt.

* Sapientiam enim & disciplinam qui abiicit, infelix; & vacua spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum.

* Mulieres eorum stultæ, & nequam filij eorum.

* Maledicta generatio eorum, quoniam felix sterilis incoinquinata, quæ nō nouit thorum in delicto: habebit fructum in visitatione animarum.

* ὅτι ὁ θεὸς ἐκτίσεν τὸν ἀνθρώπον ἡπὶ ἀφθαρσία, καὶ εἰκόνα τῆς ἰδίας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐτόν.

* Φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· πειράζουσι δὲ αὐτὸν ὅτι ἐκείνου μερίδος ὄντες.

γ.

* Δικαίων δὲ ψυχὰς ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ ἐμὴ ἀψήγαστοι πάντες βασανίζονται.

* ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναίνειν, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν.

* καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σιωτέρημα· ὅτι εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

* καὶ γὰρ ἐν ὧσιν ἀνθρώπων ἐδὴ κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.

* καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα διεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ δοκίμασεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ.

* ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

* ἀνὰ λάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.

* κενόουσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς πάντοτε αἰῶνας.

* ὅτι πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ σιυνήουσιν ἀλήθειαν, καὶ ὅτι πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμνησθήσονται αὐτόν· ὅτι χάρις καὶ ἐλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* ὅτι ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο ἔξουσιν ἐπιμίαν, ὅτι ἀμελήσαντες τῆς δικαίου & κυρίου δόξης.

* ὅφραν γὰρ ἐπαιδείαν ὁ θεὸς θενανταλαπύργους, καὶ κενὴ ἡ ἐλπίς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι δυνήσονται καὶ ἀχρηστὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

* αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἀφρονες καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν.

* ἡ καταράσας ἡ γυνὴ αὐτῶν· ὅτι μακαρία ἡ εἰς ἡμῶν, ἥ τις οὐκ ἐγνωκότες ἐν παραπτώματι, ἔξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν.

* Quoniam Deus creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis

sue fecit illum: * Inuidia autem diaboli mors introiuit in orbem terrarum. imitatur autem illum qui sunt ex parte illius.

CAP. III.

Iustorum autem animæ in manu Dei sunt, & nō tanget illos tormentum mortis.

* Visi sunt oculis insipientium mori, & æstimata est afflictio illorum. * Et ab itinere iusto abierunt in exterminium, & quod à nobis est

iter exterminij, illi autem sunt in pace. * Et si coram hominibus tormenta passi sunt,

spes illorum immortalitate plena est. * In paucis vexati, in multis bene disponentur, quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se.

* Tanquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit

respectus illorum. * Fulgebunt iusti, & tanquam scintillæ in arundinetis discurrent.

* Iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. * Qui

cōfidunt in illo, intelligent veritatem, & fideles in dilectione acquiescent illi; quoniam donum & pax est electis eius.

* Impij autem secundum quæ cogitauerunt, correptionem habebunt, qui neglexerunt iustum, & à Domino recesserunt.

* Sapientiam enim & disciplinam qui abiicit, infelix est; & vacua est spes illorum, & labores sine fructu,

& inutilia opera eorum. * Mulieres eorum insensate sunt, & nequissimi filij illorum. * Maledicta creatura eorum, quoniam felix est sterilis, & incoinquinata, quæ nesciuit thorum in delicto: habebit fructum in respectu animarum sanctarum.

* Et spado qui non operatus est per manus suas iniquitatē, nec cogitavit aduersus Deum nequissima. dabitur enim illi fidei donum electū, & fors in tēplo Dei acceptissima. * Bonorum enim laborū gloriosus est fructus, & quæ non cecidit radix sapientiæ. * Filij autē adulterorū in cōsummatione erūt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. * Et si quidē longæ vitæ erūt, in nihilū cōputabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorū. * Et si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis allocutionē. * Nationes enim iniquæ, dire sunt consummationis.

CAP. IIII.

Quam pulchra est casta generatio cū claritate; immortalis est enim memoria illius: quoniā & apud Deū nota est, & apud homines. * Cum præsens est, imitatur illam; & desiderat eam cū se eduxerit, & in perpetuū coronata triumphat incoinquatorū certaminū premiū vincēs. * Multigena autē impiorum multitudo nō erit utilis, & spuria vitulina non dabunt radices altas, nec stabile firmamentum collocabunt. * Et si in ramis in tēpore germi nauerint, infirmiter positæ à vēto cōmouebuntur, & nimietate ventorū eradicantur. * Confringentur enim rami incōsummati, & fructus illorū inutiles, & acerbi ad manducandū, & ad nihilū apti. * Ex iniquis enim oēs filij q nascūtur, testes sunt nequitiae aduersus patres in interrogatiōe sua. * Iust⁹ aut si morte pōcupatus fuerit, in refrigerio erit. * Senectus enim venerabilis est nō diuturna, neque annorum numero computata.

SAPIENTIA.

* καὶ δυνούχῳ ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ἐν θυμῷ κτλ τοῦ κυρίου πονηραὶ· δοθή(ε) γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτῇ, καὶ κληρῶ ἐν ναὶ κυρίου θυμηρέσει. * ἀθάτων γ' ὁ πόνων καρπὸς δὴ κλέης, καὶ ἀδιάπτωτῳ ἡ ρίζα τῆς φρονήσεως. * τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσονται, καὶ ἐκ παραινόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται. * ἐδύτε γὰρ μακρόβιοι γυνῶν, εἰς ἐδὲν λογιζήσονται, ὅτι ἀπὸ μὲν ἐπ' ἐχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν. * ἐδύτε ὁξέως τελευτήσωσιν, ἐχ' ἐξέσιν ἐλπίδα, ἐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παρὰ μύθιον. * γυνεὺς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

δι.

* Κρείσσων ἀτεκνία μὲν ἀρετῆς, ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἐν μνήμῃ αὐτῆς· ὅτι (ὅτι) ἀπὸ θεοῦ γινώσκῃ (ὅτι) ἀπὸ ἀνθρώπων. * παρὰ δὲ τε μιμουμένη αὐτήν, ἐποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν, ἐν τῷ αἰῶνι σεφανηφοροῦσα πομπῇ τὸν τῶν ἀμειβύτων ἀθλῶν ἀγῶνα νικήσουσα. * πολὺ γονον δὲ ἀσεβῶν πλήθος, χησιμώσαι, καὶ ἐκ νόθων μοχλομάτων ἐδώσει ρίζαν εἰς βάθος, ἐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἐδράσει. * καὶ γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλη, ἰπποφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀέμου σαλευθή(ε), καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκείρωθή(ε). * περικλασθή(ε) κλώνες ἀτέλεστοι, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἀχρηστῶς, ὥς εἰς βράσιν καὶ εἰς ἐπὶ τῆς τήδε. * ἐν γὰρ δυνάμει ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρες εἰσι πονηρίας καὶ γυνεῶν ἐν ἱξέτασμά αὐτῶν. * δίκαιῳ δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῇ, ἐν δὴ ἀπαύσει ἔσται. * γῆρας γὰρ τίμιον ἐστὶ πολυχρόνιον, ἐδὲ δριμύς ἐτῶν μεμέτηται.

* Et spado qui non operatus est in manu iniquitatem, nec cogitavit aduersus Dominum mala: dabitur enim illi fidei gratia electa, & fors in templo Domini acceptior. * Bonorum enim laborū fructus gloriosus, & quæ non cecidit radix sapientiæ. * Filij autem adulterorum non initiati erunt, et ab iniquo thoro semen exterminabitur. * Si enim longæ vitæ fuerint, in nihilum computabuntur, & sine honore in nouissimis senectus illorum. * Et si celeriter defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis solatium. * Nationis enim iniquæ dire consummationes.

CAP. IIII.

Melior sterilitas filiorum cum virtute, immortalitas enim est in memoria illius, quoniam & apud Deum nota est & apud homines. * Præsentemque imitantur eam, & desiderant recedentem, & in seculum coronata triumphat incoinquatorū premiorum certamen vincens. * Multigena autem impiorum multitudo non erit utilis, & ex spuris stolonibus nō dabit radicē in profunditatē, neque stabile firmamentum collocabit. * Et si enim in ramis ad tempus germinauerit, infirmiter ascendentia à vento commouebuntur, & à violentia ventorum eradicabuntur. * Confringentur rami incōsummati, & fructus illorum inutilis, immaturus ad manducationem & ad nihilum aptus. * Ex enim iniquis somnijs filij qui nascuntur, testes sunt nequitiae aduersus parentes in questione sua. * Iustus autem si præoccupatus fuerit morte, in refrigerio erit. * Senectus enim venerabilis non diuturna, neque numero annorum computatur.

* Canices autem est sapientia 9
hominibus, & ætas senectutis
vita immaculata.

* Placens Deo factus dilectus 10
est, & viuens inter peccatores
translatus est.

* Raptus est, ne malitia mu- 11
taret intellectum eius, aut do-
lus deciperet animam illius.

* Fascinatio enim nugacitatis 12
obscurat bona, & inconstantia
concupiscentiæ transuertit mē-
tem sine malitia.

* Consummatus in breui ex- 13
pleuit tempora longa.

* Placita enim erat Domino 14
anima ipsius; propter hoc pro-
perauit de medio iniquitatis.

* At populi videntes & non 15
intelligentes, nec ponentes in
intellectu tale, quoniam gratia
& misericordia in sanctis eius,
& obseruatio in electis eius.

* Condemnat iustus mortuus 16
viuentes impios, & iuuentus
cōsummata celerius longæuam
senectutem iniusti.

* Videbunt enim finem sa- 17
pientis, & nō intelligent quid
decreuerūt de ipso, & ad quid
muniuit se Dominus.

* Videbunt & contemnent. 18
illos autem Dominus irride-
bit.

* Et erunt post hoc in ruinam 19
sine horrore, & in contumeliā
inter mortuos per seculū, quo-
niam disrumpet illos sine voce
pronos, & commouebit illos à
fundamentis, & vsque ad su-
premiū desolabuntur, & erunt
in dolore, & memoria eorum
peribit.

* Venient in cogitatione pec- 20
catorum suorum timidi, & ar-
guent illos ex aduerso iniqui-
tates ipsorum.

CAP. V.

Tunc stabit in confidentia 1
multa iustus contra faciem
eorum, qui angustiauerunt eū,
& irritantium labores eius.

* Videntes turbabuntur ti- 2
more vehemēti, & stupebūt in
insperata salute. & dicent in-
tra se pœnitentiam agentes,

9 * πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις,
καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10 * διάρετος πρὸ θεοῦ ἡρόμενος ἡ-
γαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ αἱμαρτω-
λῶν μετετέθη.

11 * ἡρπάζη μὴ ἡ κακία ἀλλάξῃ
οἰῶσιν αὐτῶν, ἢ δόλος ἀπαλήσῃ ψυ-
χὴν αὐτῶν.

12 * βασκανία γὰρ φαυλότης ἀ-
μαρτοῦ τὰ καλὰ, & ῥεμβασμός ἐπι-
θυμίας μεταλλάσσει νοῦν ἀκακόν.

13 * τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε
χρόνους μακροῦς.

14 * ὄρεσθ' γὰρ κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐ-
τοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πο-
νηρίας.

15 * ὅτι λαοὶ ἰδόντες & μὴ νοήσαντες,
μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοῦτον,
ὅτι χάρις & ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶν,
& ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

16 * κατακρίνει δίκαιος θανάτῳ τοῦ
ζῶντος ἀσεβεῖς, & νεότης τελεωθεῖσα
ταχέως πολυτέρες γῆρας ἀδίκου.

17 * ὁφονται γὰρ τελευτήν ἑαυτοῦ, καὶ
ὁ νοήσων τί ἐβλάβυσται περὶ αὐτῶν,
καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο ἑαυτὸν ὁ κύ-
ριος.

18 * ὁψον' & ἰξουθενήσων αὐτῶν
ὁ κύριος ἐκγελάσει.

19 * καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πῶμα
ἀπμον, & εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι' αἰῶ-
νος, ὅτι ῥήξει αὐτῶν ἀφώνους περὶ νεῖς,
καὶ σαλεύσει αὐτῶν ἐν θεμελίων, &
ἕως ἑκάτου χερσὼθήσονται, καὶ ἔσυν-
ται ἐν ὀδυῇ, & ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπο-
λείται.

20 * ἐλδύσονται ἐν συλλογισμῶ ἀ-
μαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, & ἐλέγξει
αὐτοὺς ἰξεναντίας τὰ ὀνομήματα
αὐτῶν.

ε.

1 * Τότε σήξει ἐν παρησΐᾳ πολλῇ
ὁ δίκαιος κατὰ πρὸς ὤπον τῶν θλι-
ψάντων αὐτὸν καὶ τῶν ἀβεβαιώτων τοῦ
πόνους αὐτῶν.

2 * ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ
δεινῷ, & ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ
τῆς σωτηρίας· καὶ ἐρῶσιν ἐν ἑαυτοῖς με-
τανοοῦντες.

9 * Cani autē sunt sensus ho-
minis, & ætas senectutis vi-
ta immaculata. * Placens

Deo factus dilectus, & vi-
uens inter peccatores tras-
latus est. * Raptus est, n-

malitia mutaret intellectu
eius, aut ne fictio deciperet
animam illius. * Fascinatio

enim nugacitatis obscurat
bona, & inconstantia con-
cupiscentiæ transuertit sen-
sum sine malitia. * Consum-

matus in breui expleuit te-
pora multa. * Placita enim
erat Deo anima illius; pro-
pter hoc properauit educa-

re illū de medio iniquitatū.
* Populi autem videntes,
& nō intelligentes, nec po-
nentes in præcordiis talia:

quoniā gratia Dei & mise-
ricordia est in sanctos eius,
& respectus super electos
illius. * Condemnat autē

Diustus mortuus viuos im-
pios; & iuuetus celerius cō-
summata, longam vitā in-
iusti. * Videbūt enim finē

sapientis, & non intelligēt
qd cogitauerit de illo Deo,
& quare minuerit illū Dñs.

* Videbunt enim, & con-
temnent eum; illos autem
Deus irridebit. * Et erunt

post hæc decidētes sine ho-
nore, & in contumelia inter
mortuos in perpetuū: quo-
niam disrumpet illos infla-

tos sine voce, & cōmouebit
illos à fundamentis, & vsq;
ad supremum desolabūtur.

& erunt gementes, & me-
moria illorū periet. * Ve-
nient in cogitatione pecca-

torū suorū timidi, & tradu-
cēt illos ex aduerso iniqui-
tates ipsorum. CAP. V.

Tunc stabunt iusti in ma-
gna constantia aduersus
eos qui se angustiauerūt, &
q abstulerūt labores eorū.

* Videntes turbabūtur ti-
more horribili, & mirabun-
tur in subitatione inspera-
tæ salutis.

* Gementes præ angustia ; spiritus, dicētes intra se, poenitentia agentes, & præ angustia spiritus gemētes: Hi sunt quos habuim⁹ aliquādo in derisum, & in similitudinē improperij. * Nos infensati vitā illorū estimabamus infaniā, & finē illorū sine honore. * Ecce quomodo cōputati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorū est! * Ergo errauimus à via veritatis, & iustitiæ lumē nō luxit nobis, & Sol intelligentiæ non est ortus nobis. * Lassati sumus in via iniquitatis, & perditionis, & ambulauim⁹ vias difficiles, viam autem Dñi ignorauimus. * Quid nobis profuit superbia, aut diuitiarū iactantia quid contulit nobis? * Trāsierunt omnia illa tanquā vmbra, & tanquā nuncius præcurrens. * Et tanquā naus quæ pertransit fluctuantē aquā; cuius cum præterierit, non est vestigiū inuenire, neq; semitā carinæ illius in fluctib⁹. * Aut auis quæ transuolat in aëre, cui nullū inuenitur argumētū itineris illius, sed tātum sonitus alarū verberās leuem ventū, & scindens per vim itineris aërē, commotis alis trāsuiolauit. & post hoc nullum signū inuenitur itineris illius. * Aut tanquā sagitta emissa in locum destinatum, diuisus aër cōtinuò in se reclusus est, vt ignoretur transitus illius. * Sic & nos nati, continuò desuimus esse. * Et virtutis quidem nullū signū valuimus ostēdere; in malignitate aut nostra consumpti sumus. * Talia dixerunt in inferno hi, q peccauerunt, quoniam spes impij tanquā lanugo est, quæ à vento tollitur, & tanquā spuma gracilis quæ à procella dispergitur, & tanquam fumus qui à vento diffusus est, & tanquam memoria hospitis vnius diei prætereuntis.

* καὶ διὰ στενοχωρίαν πνύματ' 3
σενάξονται ἐν ἐρῶσιν, ὥστ' ὡς ὃν ἔχο-
μεν ποτὲ εἰς γέλωτα, & εἰς παραβο-
λήν ὀνειδισμοῦ.

* Ὁ ἄφρονες τὸν βίον αὐτὸς ἐλο- 4
γασάμεθα μαυρίαν, καὶ τὴν τελυτὴν
αὐτὸς ἀτίμον.

* πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, 5
καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρ' αὐτὸς ἐστίν;

* ἀρὰ ἐπ' ἀνθρώπων ἀπὸ οὐδοῦ ἀλη- 6
θείας, καὶ τὸ τ' δικαιοσύνης φῶς ὅκ' ἐ-
λαμψεν ἡμῖν, & ὁ ἥλιος τ' δικαιο-
σύνης ὅκ' ἀνέτειλεν ἡμῖν.

* ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τείβοις 7
καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδύσαμεν ἐ-
ρήμοις ἀβάτοις, τὴν δ' οὐδὸν κυρίως ὅκ'
ἐγνωμεν.

* τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφά- 8
νεία; καὶ τί πλοῦτος μὲν ἀλαζονίας
συμβέβλη' ἡμῖν;

* παρήλθεν ἐκεῖνα πῶτα ὥσεί, 9
σκιά καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα.

* ὡς ναὺς διερχομένη κυμαινόμενον 10
ὕδωρ, ἥς διαβάσεως ὅκ' ἐστὶν ἵχνος δι-
ρῆν, & δὲ αἰτρεπὸν πορείας αὐτῆς ἐν
κύμασιν.

* ἢ ὡς ὀρνέας διαπιδύτος αἰέρεα οὐ- 11
δὲν δρέσκεται τεκμήριον πορείας.
πληγὴ δὲ ταρσῶν μασιζόμενον πνεύ-
μα κοῦφον & χιζόμενον βία ροίζε,
κινεμένων περὶ γῶν διωδύθη. & μὲν
τοῦτο ἔχ' ὀρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως
ἐν αἰπῶ.

* ἢ ὡς βέλοισ βληθέντος ἑπι σκο- 12
πὸν, τμηθεὶς ὁ αἷρ διττέως εἰς ἑαυτὸν
διελύθη, ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον
αὐτῆς.

* ἔτως καὶ ἡμεῖς ἠρνηθέντες ἔξε- 13
λείπομεν.

* & δρετῆς μὲν σημεῖον ἔδ' ἔχο- 14
μεν δειξάιν. ἐν τῇ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κα-
τεδαπανήθημεν.

* ὅτι ἐλπίς ἀσεβῆς ὡς φερό- 15
μενος χνούς ἀπὸ δυνέως, & ὡς πάχνη
ἀπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτή, καὶ
ὡς καπνὸς ἀπὸ δυνέως διελύθη, ἢ καὶ
ὡς μνεία κατὰ λύτου μονοήμερου πα-
ράδουσε.

* ὅτι ἐλπίς ἀσεβῆς ὡς φερό- 15
μενος χνούς ἀπὸ δυνέως, & ὡς πάχνη
ἀπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτή, καὶ
ὡς καπνὸς ἀπὸ δυνέως διελύθη, ἢ καὶ
ὡς μνεία κατὰ λύτου μονοήμερου πα-
ράδουσε.

* Et præ angustia spiritus gement & dicent, Hic erat quem habuimus aliquando in derisum & in similitudinem improperij.

* Stulti vitam illius aestima- uimus insaniam, & finem il- lius sine honore.

* Quomodo computatus est in filiis Dei, & in sanctis fors illius est!

* Ergo errauimus à via ve- ritatis, & iustitiæ lumen non luxit nobis, & Sol iustitiæ non ortus est nobis.

* Iniquitatis impleti sumus vijs & perditionis, & per- ambulauimus deserta inaccessibilia; at viam Domini non nouimus.

* Quid profuit nobis super- bia? & quid diuitiæ cum ia- ctantia contulerunt nobis?

* Trāsierunt illa omnia tanquam vmbra, & tanquam nuntius percurrrens.

* Tanquam naus quæ per- transit fluctuantem aquam; cuius cum præterierit, non est vestigiū inuenire, neque semi- tā itineris illius in fluctibus.

* Aut veluti auis trans- uolantis aerem nullum inue- nitur argumentum itineris: ictus autem alarum verbera- tum ventum leuem & scissum vi stridoris, commotis alis pertransijt: & post hoc non inuentum est signum processus in eo.

* Aut tanquam sagitta missa in scopū, diuisus aer con- tinuo in se resolutus est, vt ignoretur transitus illius.

* Sic & nos nati desuimus.

* Et virtutis quidem si- gnum nullum valuimus osten- dere: in autem malignitate no- stra consumpti sumus.

* Quoniam spes impij tan- quam quæ tollitur lanugo à vento, et tanquā spuma à pro- cella impulsā gracilis, & tan- quam fumus à vento diffusus est, aut & tanquam memoria hospitis vnius diei præterijt.

* Iusti autem in seculum
vivunt, & in Domino merces
eorum, et cogitatio ipsorum apud
Altissimum.

* Idcirco accipient regnum
decoris & diadema speciei de
manu Domini, quoniam dexte-
ra sua proteget eos, & brachio
defendet illos.

* Accipiet armaturam ze-
lum illius, & armabit crea-
turam ad ultionem inimico-
rum.

* Induet thoracem iustitiam,
& circumponet galeam iudi-
cium simplex.

* Sumet scutum inexpugna-
bile æquitatem.

* Acuet autem duram iram
in gladium; pugnabit verò cum
illo mundus contra stultos.

* Ibunt directe emissiones
fulgurū, & tanquam à bene-
curvato arcu nubium ad sco-
pum insilient.

* Et à petras iacente ira ple-
næ mittentur grandines. ex-
candescet in illos aqua maris, flu-
mina verò inundabunt du-
riter.

* Stabit contra illos spiritus
virtutis, & tanquam turbo
venti ventilabit illos, & de-
solabit omnem terram iniqui-
tas, & malignitas evertet se-
des potentium.

CAP. VI.

*
A Vdite ergo reges & intel-
ligite, discite iudices fi-
nium terræ.

* Præbete aures qui conti-
netis multitudinem, & super-
bitis in turbis nationum.

* Quoniam data est à Do-
mino potestas vobis, & virtus
ab Altissimo, qui exquiret ve-
stra opera, & cogitationes scru-
tabitur.

* Quoniam ministri existen-
tes eius regni non iudicatis re-
ctè, neque custodistis legem, ne-
que secundum voluntatem Dei
ambulastis.

16 * δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ
ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ἥ ἡ φρενι-
σις αὐτῶν ὡς ὑψίστου.

17 * διὰ τοῦτο λήψον τὸ βασίλειον
τὸ ὑπερείας ἐπὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλ-
λους ἐν χειρὶ κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ σκεπάσει αὐτὸς, καὶ τῷ βραχί-
ονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

18 * λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐ-
τοῦ, & ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυ-
ναν ἐχθρῶν.

19 * ἐνδύσει θώρακα δικαιοσύνης,
καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν θνύ-
ποχρον.

20 * λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον
ὁσιότητα.

21 * ὁξυνεῖ δὲ δάπτομον ὀργῇ εἰς
ρομφαίαν. συνεκπολεμήσει ἡ ἀπὸ
ὁ κόσμος ἐπὶ αὐτῷ ὡς ἀφ' ἑσθλῶν.

22 * πορεύσονται ἑυσχοιοὶ βολίδες ἀσρα-
πῶν, ὡς ἀπὸ κύκλου τόξου τῶν νε-
φελῶν ἐπὶ σκοπὸν αἰῶνος.

23 * καὶ ἐν πετρῶδου θυμοῦ πλή-
ρεις ῥιφήσονται χάλασαι. ἀγανακ-
τήσονται κατ' αὐτῶν ὕδαρ θαλάσσης,
ποταμοὶ δὲ συγκλύουσιν δάπτο-
μος.

24 * ὀπσθήσονται αὐτοῖς πνεύμα δυ-
νάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλειμήσει
αὐτὸς. & ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν
ὁμοίᾳ, ἥ ἡ κακοπραγία περιτρί-
ψει θρόνους δυναστῶν.

5.

2 * Ακούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ
συνέετε, μάθετε δικασαὶ περὶ τῶν
γῆς.

3 * ἐνωτίσαθε & κρατῶντες πλή-
θοις καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις
ἐθνῶν.

4 * ὅτι ἐδόθη ὡς αὐτοῦ κυρίου ἡ κρατία
ὑμῖν, & ἡ δυναστεία ὡς ὑψίστου, ὃς
ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, & τὰς βου-
λάς διεσυνήσει.

5 * ὅτι ὑπηρεταὶ ὄντες τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, ἐδὲ ἐφυ-
λάξατε νόμον, & δὲ καὶ τὴν βουλὴν
τοῦ θεοῦ ἐπορεύθητε.

16 * Iusti aut in perpetuum
vivēt, & apud Dominū est
merces eorū, & cogitatio il-
lorū apud Altissimū.

17 * Ideo accipient regnū decoris &
diadema speciei de manu
Dñi, quoniam dextera sua
teget eos, & in brachio fan-
cto suo defendet illos.

18 * Et accipiet armaturā zelus il-
lius, & armabit creaturā ad
ultionē inimicorum.

19 * Induet pro thorace iustitiam,
& accipiet pro galea iudiciū
certum.

20 * Sumet scutum
inexpugnabile æquitatem:

21 * Acuet autem diram
iram in lanceam, & pugna-
bit cum illo orbis terrarum
contra insensatos.

22 * Ibunt directe emissiones
fulgurū, & tanquam à bene-
curvato arcu nubium exter-
minabuntur, & ad certum
locū insilient.

23 * Et à petro-
fa ira plenæ mittentur grā-
dines, excandescet in illos
aqua maris, & flumina con-
current duriter.

24 * Contra il-
los stabit spiritus virtutis,
& tanquā turbo venti diui-
det illos, & ad cremū per-
ducet omnē terram iniqui-
tatis illorum, & malignitas
evertet sedes potentium.

CAP. VI.

1 M **E**lior est sapiētia quā
vires, & vir prudens
quā fortis.

2 * Audite ergo reges & in-
telligite: discite iudices fi-
nium terræ.

3 * Præbete au-
res vos qui continetis mul-
titudines, & placetis vobis
in turbis nationum.

4 * Quoniam data est à
Domino potestas vobis, &
virtus ab Altissimo, qui in-
terrogabit opera vestra, &
cogitationes scrutabitur.

5 * Quoniam cū essetis
ministri regni illius, non
rectè iudicastis, nec custo-
distis legem iustitiæ, neque
secundum voluntatem Dei
ambulastis.

* Horrendè & citò appa-
rebit vobis, quoniam iudi-
cium durissimū in his qui
presunt, fiet. * Exiguo enim
cōceditur misericordia, po-
tentes autē potēter tormēta
patientur. * Non enim sub-
trahet personā cuiusquam
Deus, qui est omnium do-
minator, nec verebitur ma-
gnitudinē cuiusquā, quo-
niam pusillū & magnū ipse
fecit, & equaliter est illi cu-
ra de omnib⁹. * Fortioribus
aut fortior instat cruciatio.

* Ad vos ergo reges sunt
hi sermones mei, ut discatis
sapientiam, & ne excidatis.

* Qui enim custodierint iu-
stitiam, iustè iudicabuntur;
& qui didicerint iusta, in-
venient quid respondeant.

* Cōcupiscite ergo sermo-
nes meos, & diligite illos, &
habebitis disciplinā. * Clara
est, & quæ nunquam mar-
cescit, sapientia, & facile vi-
detur ab his, qui diligunt
eam, & inuenitur ab his qui
quærunť illam. * Præoccu-
pat qui se concupiscunt, ut
illis se prior ostendat. * Qui
de luce vigilauerit ad illā,
non laborabit: assidentem
enim illam foribus suis in-
ueniet.

* Cogitare ergo de illa, sen-
sus est consummatus: & qui
vigilauerit propter illā, citò
erit securus. * Quoniam di-
gnos se circuit ipsa quæres,
& in viis suis ostendet se il-
lis hilariter, & in omni pro-
uidētia occurret illis. * Ini-
tium enim illius verissima
est disciplinæ concupiscētia.

* Cura ergo disciplinæ di-
lectio est, & dilectio custo-
dia legum illius est. Custo-
ditio autē legum, consum-
matio incorruptionis est.

* Incorruptio autem fa-
cit esse proximum Deo.

* Concupiscentia itaque
sapientiæ deducit ad regnū
perpetuum.

* Φεικλὸς καὶ ταχέως ἐπισήκεται
ὁ μὴ, ὅτι κρείσσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑ-
περέχουσιν, γίνεται.

* ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγκινῶς ἐστὶ
ἐλέος, διωκτοὶ δὲ διωκτικῶς ἐταδῆ-
νται.

* ἔ γὰρ ὑποσελεῖται πρὸς ὅσων
ὁ πόντων δεσποτῆς, ἔ δὲ ἐντραπή(ε)
μέγεθος· ὅτι μικρὸν ἔ μέγαν αὐτὸς
ἐποίησεν, ὁμοίως τε θεωρεῖται περὶ
πόντων.

* Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρῶς ἐφίστα-
ται ἔρδυνα.

* πρὸς ὑμᾶς οὐκ ὡς τύραννοί (ε) λό-
γοι μου, ἵνα μάθητε θείαν ἔ μὴ πα-
ραπέσητε.

* (ε) γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ
ὅσα ὁσώθη(ν), καὶ (ε) διδασχέντες
αὐτὰ διήκουσιν ἀπολογία.

* Ἀπθυμήσατε οὐκ πᾶν λόγων
μὲν, ποθήσατε ἔ παιδευθήσεσθε.

* λαμπρῶς καὶ ἀμαράντως ἐστὶ ἡ
θεία, καὶ διχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν
ἀγαπώντων αὐτήν, ἔ δὲ εἰσκέ(ε) ὑπὸ
τῶν ζητούντων αὐτήν.

* φθονεῖ δὲ ἡ πθυμονία τὴν θεω-
γνώδιν.

* ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν ἐκοπιᾶ-
σει, παρέδρεν γὰρ διήσει τῶν πυλῶν
αὐτῆς.

* ὅτι γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς
φρονήσεως τελείτης· καὶ ὁ ἀγρυπνή-
σας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμος
ἔσται.

* ὅτι δὲ ἀξίως αὐτῆς αὐτὴ πε-
ριέρχεται (ε) ζήτῳσα, καὶ ἐν ταῖς τείβοις
φθοναί(ε) αὐτοῖς ὁμιλῶν, ἔ ἐν πά-
σῃ ἡπνοίᾳ ἀπαντᾷ αὐτοῖς.

* Δεχθῆναι γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθευσαμένη
παιδείας ἐπιθυμία.

* φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,
ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς·
πρὸς τὴν ὅ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρ-
σίας.

* ἀφθαρσία δὲ ἐχρὺς εἶναι ποιεῖ
θεοῦ.

* ἐπιθυμία γὰρ ἀπὸ θείας ἀνάγει
ἐπὶ βασιλείαν.

* Horrendè & citò instabit
vobis, quoniam iudicium du-
rum in his qui presunt, fit.

* Nam minimus dignus est
misericordia; potentes autem po-
tenter tormenta patientur.

* Non enim subtrahet per-
sonam omnium dominator, nec
verebitur magnitudinem, quo-
niam paruum & magnum ipse
fecit, equaliterque curam gerit
de omnibus.

* At fortibus fortis instat
scrutatio.

* Ad vos ergo reges sermo-
nes mei, ut discatis sapientiam,
& ne excidatis.

* Qui enim custodierint iu-
stè iusta, iustè iudicabuntur; &
qui edocti fuerint ea, inuenient
responsionem.

* Concupiscite ergo sermo-
nes meos, optate & erudie-
mini.

* Clara & quæ nunquam
marcescit, est sapientia, & fa-
cilè videtur ab his qui diligunt
eam, & inuenitur ab his qui
quærunť illam.

* Præoccupat cupientes ut
prænoscat.

* Qui manè surrexit ad il-
lam, non laborabit; assidentem
enim inueniet foribus suis.

* Nam cogitare de illa scien-
tia consummatio; & qui vigi-
lauerit propter eam, citò securus
erit.

* Quoniā dignos se ipsa cir-
cuit quærens, & in vijs appa-
ret illis hilariter, & in omni
excogitatione occurrat illis.

* Initium enim illius ve-
rissima disciplinæ concupiscen-
tia.

* Cura autem disciplinæ, di-
lectio; dilectio autem custodia
legum illius: attentio autem le-
gum cōfirmatio incorruptionis.

* Incorruptio autem propè
esse facit Deum.

* Concupiscentia enim igitur
sapientiæ deducit ad re-
gnum.

* Si ergo delectamini in sedibus & sceptris reges populorum, honorate sapientiam, ut in seculum regnetis. * *

* Quid autem est sapientia & quemadmodum facta sit, referam, & non abscondam vobis mysteria; sed ab initio natiuitatis inuestigabo, & ponam in perspicuum scientiam eius, & non prateribo veritatem.

* Neque quidem cum inuidia tabescete iter habebo, quoniam iste non erit particeps sapientiae. * Multitudo aut sapientum salus mundi, & rex sapiens stabilimentum populi.

* Quamobrem accipite disciplinam verbis meis, & utilitatem habebitis.

CAP. VII.

Svm quidem & ego mortalis homo equalis omnibus, & terrigena a genere primo facti:

* Et in ventre matris figuratus sum caro decem mensium tempore, coagulatus in sanguine de semine viri & delectamento somno conueniente.

* Et ego autem natus traxi communem nobis aërem, & in similiter passam decidi terram. primam vocem similem omnibus emisit plorans.

* In inuolumentis nutritus sum & curis.

* Nullus enim rex aliud habuit natiuitatis initium.

* Vnus autem omnium introitus ad vitam, exitusque equalis. * Propter hoc optaui, & scientia data est mihi; inuocaui et venit mihi spiritus sapientiae.

* Preposui illam sceptris & thronis, & diuitias nihil aestimaui in comparatione illius.

* Neque comparaui illi lapidem preciosum, quoniam omne aurum in conspectu ipsius arena exigua, & tanquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius.

* Super salutem & speciem dilexi illam, & proposui illam pro luce habere, quoniam inquietum quod ex hac lumen.

* εἰ οὖν ἤδεσθε ἐπὶ θρόνοις & σκήπτροις ὑψαντοὶ λαῶν, ἐμνήσατε θεοῦ, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. * *

* τί δὲ ἐστὶ θεοῦ καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγέλω, καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γένεως ἐξιχνιάσω, καὶ φήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνώσιν αὐτῆς. καὶ ἐμὴ παρδύσω τὴν ἀλήθειαν.

* ἔτε μὴν φθόνῳ τεληκόπι συνοδύσω, ὅτι οὐδ' ἐκ κοινωθήσεται θεοῦ.

* πλῆθος γὰρ θεῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος δὲ σταθεὶα δέη μου. * ὥστε παιδιδέσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

Ζ.

* Εἰμὶ μὲν καὶ γὰρ θνητὸς ἀνθρώπος ἰσὺς ἅπασιν, καὶ γηγενὺς ἀπόγονος πρῶτος πάντων.

* καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ δέκα μηνῶν χρόνῳ, παγὴς ἐν αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς & ἡδονῆς ὑπνῶ στυγερῆς.

* καὶ ἐγὼ γὰρ γρόμηντο ἑσπασα τὸν κοινὸν ἡμῶν αἶμα, & ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθεῖν κατέπεσα γλῶττι πρῶτον φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἡμεῖς κλαίων.

* ἐν σπαραγμοῖς ἀνέτειλάμην καὶ ἐν φροντίσιν.

* ἐδὲ ὅτε βασιλεὺς ἐτέραν ἔχε γενέσεως ἀρχὴν. * μία γὰρ πρῶτων εἰσόδος εἰς τὸν βίον, ἐξόδός τε ἴση.

* διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἀμὲν, & φρόνησις ἐδόθη μοι, ἐπεκαλεσάμην καὶ ἦλθε μοι πνεῦμα θεοῦ.

* ἀπεκρίνα αὐτῷ σκήπτρων καὶ θρόνων, & πλοῦτον ἐδὸν ἡγεσάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς.

* ἐδὲ ὁμοίωσα αὐτῇ λίθον τίμιον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὅψι αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς λογιστὴν (ἐ) ἀργυρῶ ἐναντίον αὐτῆς.

* ὑπερὺ γίγαντι καὶ διμορφίᾳ ἡγάπησα αὐτῷ, & ἀρετὰ αὐτῷ ἀπὸ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγει.

mabitur argentum in conspectu illius. dilexi illam, & proposui pro luce habere illam, quoniam inextinguibile est lumen illius.

* Si ergo delectamini sedibus & sceptris, o reges populi, diligite sapientiam, ut in perpetuum regnetis. * Diligite lumen sapientie omnes

qui preestis populis. * Quid est aut sapientia, & quemadmodum facta sit, referam, & non abscondam vobis sacramenta Dei; sed ab initio natiuitatis inuestigabo, & ponam in lucem scientiam illius, &

non prateribo veritatem. * Neque cum inuidia tabescete iter habebo, quoniam talis homo non erit particeps sapientiae. * Multitudo aut sapientium, sanitas est orbis terrarum: & rex sapiens, populi stabilimentum est. * Ergo accipite disciplinam per sermones meos, et proderit vobis.

CAP. VII.

Svm quidem & ego mortalis homo, similis omnibus, & ex genere terreno il-

lius qui prior factus est. * Et in ventre matris figuratus sum caro; decem mensium tempore coagulatus sum in sanguine, ex semine hominis, & delectamento somnicone-

niete. * Et ego natus accepi communem aerem, & in similiter factam decidi terram, & primam vocem similem omnibus emisit plorans. * In inuolumentis nutritus sum, & magnis curis;

* Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis ini-

tium. * Vnus ergo introitus est omnibus ad vitam, & similis

exitus. * Propter hoc optaui, & datus est mihi sensus; & inuocaui, & venit in me

spiritus sapientiae. * Et preposui illam regnis & sedibus, & diuitias nihil esse dixi in

comparatione illius. * Nec comparaui illi lapidem preciosum, quoniam omne aurum in

comparatione illius, arena est

B exigua, & tanquam lutum aesti-

Super salutem & speciem

dilexi illam, & proposui

pro luce habere illam, quoniam inextinguibile est lumen illius.

* Venerunt aut̃ mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius. * Et lætat̃ sum in omnibus, quoniā antecedebat me ista sapientia, & ignorabā, quoniā bonorū omnium mater est. * Quam sine fictione didici, & sine invidia cōmunico, & honestatem illius nō abscondo.

* Infinitus enim thesaurus est hominibus; quo qui vñ sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinæ dona commendati.

* Mihi aut̃ dedit Deus dicere ex sententiā, & presumere digna horū quæ mihi datur, quoniā ipse sapientiæ dux est, & sapientū emēdator. * In manu enim illius & nos & sermones nostri, & omnis sapientia, & operum scientiæ disciplina. * Ipse enim dedit mihi horū quæ sunt, scientiā verā, vt sciam dispositionē orbis terrarū, & virtutes elemētorū. * Initium & cōsummationē & medietatē temporū, vicissitudinū permutationes, & cōsummationes temporum;

* Et morum mutationes, diuisiones tēporū, anni cursus & stellarū dispositiones;

* Naturas animalū, & iras bestiarum, vim vētorum, & cogitationes hominum, differentias virgultorū, & virtutes radicū. * Et quæcunq; sunt abscoīsa & improuisa, didici. omniū enim artifex docuit me sapientia. * Est enim in illa spiritus intelligētia sanctus, vnicus, multiplex, subtilis, disert⁹, mobilis, incoinquinatus, certus, suavis, amans bonum, acutus, qui nihil vetat bene facere; * Humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnē habens virtutē, omnia prospiciens, & qui

capiat omnes spiritus intelligibiles, mundus, subtilis.

* ἦλθε δέ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμῶς πάντα μετ' αὐτῆς, καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς.

* ὁ φρένθλιος δὲ Ἰπὶ πᾶσιν, ὅτι αὐτὴν ἠγείται θεία· ἠγνόουν δὲ αὐτῇ ἡρέτιν εἶναι τούτων.

* αἰδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μετέδιδωμι, τὴν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτωμαι.

* ἀνεκλείπτῃς θησαυρὸς ἐστὶν ἀνθρώποις, ὃν οἱ χηρσάμενοι πρὸς θεὸν ἐξείλαντο φιλίαν διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσθείνεσθαι.

* ἐμοὶ δὲ δέδωκεν ὁ θεὸς εἰπεῖν καὶ γινώσκω, ὅτι ἐν θυμῷ αὐτῆς αἰξίως τὴν διδομένην, ὅτι αὐτὴς ἐστὶ θείας ὁδηγὸς ἐστὶ καὶ τῶν θφῶν διορθωτὴς.

* ἐν γὰρ χερσὶ αὐτῆς καὶ ἡμεῖς ἐσμεν λόγοι ἡμῶν πᾶσά τε φρένησις καὶ ἐργασιῶν Ἰπὶσήμη.

* αὐτὴς γὰρ μοι ἔδωκε τῶν ὄντων γινώσκιν ἀψευδῆ, εἰδέναι σύσασιν κόσμου καὶ ἐνέργειαν στοιχείων.

* ἀρχὴν καὶ τέλος ἐκ μεσότητος χροόνων.

* τρέπων ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν, ἐνιαυτοὺς κύκλους καὶ ἀσέρονων θέσεις.

* φύσεις ζώων καὶ θυμὸς θηρίων, πνευμάτων βίαις ἐκ διαλοισμῶν ἀνθρώπων, διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν.

* ὅσα τέ ἐστι κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ ἔγνω· ἡ γὰρ πρώτην τεχνίτις ἐδίδαξέ με θεία.

* ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, μονομήκες, πολυμερές, λεπτόν, δίκνητον, τρανόν, ἀμόλυντον, σαφές, ἀπῆλκτον, φιλάγαθον, ὁρῶν, ἀκώλυτον, διεργετικόν.

* φυλάνθρωπον, βέβαιον, ἀσφάλές, ἀμέριμνον, παντοδύαμον, πανεπίσκοπον, ἐκ διαπρότων χωροῦ πνευμάτων νοερῶν καὶ θαρῶν λεπτοτάτων.

* πάσης γὰρ κινήσεως κινήκωτερον θοφία· δίκη δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πρῶτων διὰ τὴν καθαρότητα.

* Venerunt autem mihi bona pariter omnia cum illa, & innumerabiles diuitiae in manibus eius. * Lætatus sum autē in omnibus, quoniā eorum dux est sapientia; ignorabam autem ipsam matrem esse horum.

* Sine doloque didici, sine inuidiaque comunico: diuitias eius non abscondo.

* Inficiens thesaurus est hominibus; quo qui vñ sunt, ad Deum seposuerunt amicitiam, propter quæ ex disciplina dona commendati.

* Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, & cogitare dignè de datis, quoniam ipse sapientiæ dux est & sapientum emendator.

* In enim manu illius & nos & sermones nostri omnisque sapientia & opificiorū scientia. * Ipse enim mihi dedit eorum quæ sunt scientiā veram, vt scirem compositionem orbis terrarum & operationem elementorū: * Principium & cōsummationem & medietatem

temporum: * Morū mutationes et permutationes tēporum, anni circulos & stellarū dispositiones. * Naturas animalū et iras bestiarum, ventorum vires & cogitationes hominum, differentias plantarum et virtutes radicū.

* Et quæcunq; sunt abscoīsa & perspicua, noui. nam omnium artifex docuit me sapientia.

* Est enim in ea spiritus intelligens, sanctus, unigenitus, multiplex, subtilis, mobilis, integer, incoinquinatus, manifestus, illaesus, amans bonum, acutus, expeditus, beneficus;

* Humanus, stabilis, firmus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, & ad omnes capax spiritus intelligentes mundos subtilissimos.

* Omni enim motu mobilior sapientia: attingit autem & capax est per omnia propter munditiam.

44 Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia. Attingit autem vbiq; propter suam munditiam.

* Vapor enim est Dei virtutis, & emanatio omnipotentis gloriæ sincera, ob hoc nihil inquinatum in eam incurrit.

* Splendor enim est lucis æternæ & speculum sine macula Dei operationis, & imago bonitatis eius.

* Vna autem existens omnia potest, & permanens in se omnia innouat, et per nationes in animas sanctas descendens, amicos Dei & prophetas constituit.

* Nihil enim diligit Deus, nisi eum qui cum sapientia habitat.

* Est enim hæc speciosior Sole, & super omnem stellarum dispositionem, luci comparata inuenitur prior.

* Huic quidē succedit nox; sapientiam autem non vincet malitia.

CAP. VIII.

Atingit autem à fine in finem fortiter, & disponit omnia utiliter.

* Hanc amavi & exquisiui à iuuentute mea, & quasiui sponsam ducere mihi, & amator factus sum pulchritudinis illius.

* Generositatem glorificat, contubernium Dei habens, & omnium Dominus dilexit illam.

* Doctrinx enim est Dei disciplina & electrix operum illius.

* Si autem diuitiæ sunt appetibilis possessio in vita, quid sapientia locupletius omnia operante?

* Si autem prudentia operatur, quis eorum quæ sunt quàm illa magis est artifex?

* Et si iustitiam diligit quis, labores huius sunt virtutes. sobrietatem enim & prudentiam edocet, iustitiam & fortitudinem, quibus utilius nihil est in vita hominibus.

* ἀτμίς γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης ἐιλικρινής· διὰ τοῦτο οὐ μεμιασμένην εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.

* ἀπαύγασμα γὰρ ἐστὶν φωτὸς αἰδίου, καὶ ἐπιφάνεια κηλίδων τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.

* μία ὅσα πάντα διώκει, & μέγιστα ἐν αὐτῇ τὰ πάντα καινίζει, καὶ καὶ ἡγεῖα εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα, φίλους θεοῦ καὶ θεωφύτους καθισκιάζει.

* οὐδὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ θεός, εἰ μὴ τὸν θεοφίαν συνοικοῦντα.

* ἐστὶ γὰρ αὕτη διπρὸς πρὸς ἡλίου, & ὑπὲρ πάντων ἀστέρων θέσιν φωτὶ συγκεινομένη, διρίσκεται θεωτέρα.

* τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται ὡς θεφίας ὅτι καὶ χύσει κακία.

ἡ.

* Διατείνει δὲ ἀπὸ πέρας τοῦ εἰς πέρας διρώσως, καὶ διοικεῖ τὰ πάντα χρησῶς.

* ταύτῃ ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐν νεότητί μου, & ἐζήτησα νύμφην ἀγαθέα ἐμαυτῷ, & ἐραστὴς ἐγένονό μοι καὶ ἄλλοις αὐτῆς.

* διχρίαν δοξάζει, συμβίωσιν θεοῦ ἔχουσα, & ὁ πάντων δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν.

* μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ.

* εἰ γὰρ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυμητὸν κτήμα ἐν βίῳ, τί θεφίας πλουσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐργαζομένης;

* εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται, τίς τῶν ὄντων αὐτῆς μάλλον ἐστὶ τεχνίτης;

* καὶ εἰ δικαιοσύνη ἀγαπᾷ τις, οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ὄφελος· σωφροσύνη γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκιδάσκει, δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶ ἐν βίῳ ἀνθρώποις.

* Vapor est enim virtutis Dei, & emanatio quædā est claritatis omnipotentis Dei sincera, & ideo nihil inquinatū in eam incurrit.

* Candor est enim lucis æternæ, & speculū sine macula Dei maiestatis, & imago bonitatis illius. * Et

cū sit vna, omnia potest; & in se permanens, omnia innouat, & per nationes in animas sanctas se transfert. amicos Dei & prophetas

constituit. * Neminem enim diligit Deus, nisi eum qui cum sapientia inhabitat. * Est enim hæc spe-

ciosior Sole, & super omnē dispositionē stellarum, luci comparata inuenitur prior.

* Illi succedit nox: sapientiam autem non vincit malitia.

CAP. VIII.

Atingit ergo à fine usque ad finem fortiter, & disponit omnia suauiter.

* Hanc amavi & exquisiui à iuuentute mea, & quasiui in sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formæ illius. * Generositatem illius glorificat contubernium habēs Dei, sed & omnium Dominus dilexit illam.

* Doctrinx enim est disciplina Dei, & electrix operum illius.

* Et si diuitiæ appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia?

* Si autem sensus operatur, quis horum, quæ sunt magis quàm illa, est artifex?

* Et si iustitiam quis diligit, labores huius magnas habent virtutes: sobrietatem enim & prudentiam docet, & iustitiam, & virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus.

* Et si multitudinē sciē-
tia desiderat quis, scit prae-
terita, & de futuris aestimat.
scit versutias sermonum &
dissolutiones argumētōrū,
signa & monstra scit ante-
quam fiant, & euentus tem-
porum & seculorū. * Pro-
posui ergo hanc adduce-
re mihi ad conuiuandum,
sciens quoniam mecū com-
municabit de bonis, & erit
allocutio cogitationis & tē-
dij mei. * Habebo propter
hanc claritatē ad turbas, &
honore apud seniores. * Iu-
uenis & acutus inueniar in
iudicio, & in conspectu po-
tentium admirabilis ero, &
facies principū mirabuntur
me. * Tacentē me sustine-
būt, loquentē me respiciēt,
& sermocinante me plura,
manus ori suo imponent.
* Præterea habebō per
hanc immortalitatē, & me-
moriā æternā his qui post
me futuri sunt, relinquam.

* Disponam populos, &
nationes mihi erūt subditæ.
* Timebūt me audientes
reges horrēdi, et in multitu-
dine videbor bonus, & in
bello fortis. Intrans in do-
mū meam, conquiescā cum
illa. * Nō enim habet ama-
ritudinē conuersatio illius,
nec tedium cōuictus illius,
sed latitiā & gaudiū. * Hæc
cogitans apud me, & com-
memorans in corde meo,
quoniā immortalis est in co-
gitatione sapientia. * Et in
amicitiā illi⁹ delectatio bo-
na, & in operibus manuum
illius, honestas sine defe-
ctione, & in certamine lo-
quelæ illius sapiētia, & præ-
claritas in cōmunicatione
sermonū ipsius, circuibam
quærens, vt mihi illam
assumerē. * Puer autē eram ingeniosus, & sortitus sum animā bo-
nam. * Et cū essem magis bonus, veni ad corpus incoquinatū.
* Et vt sciui quoniam aliter nō possem esse cōtinens, nisi Deus det,
& hoc ipsum erat summa sapientia, scire cuius esset hoc donū, adi
Dominum, & deprecatus sum illū, & dixi ex totis præcordijs meis.

SAPIENTIA.

* εἰ ὅ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε
τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει,
ἐπιστάται σφοδρὰς λόγων καὶ λύσεις
αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προ-
γνώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρέων.

* ἐκείνη τὴν ὥρην ταύτην ἀγαγέας
ἐμαυτῷ πρὸς συμβίωσιν, εἰδὼς ὅτι
ἔσται μοι σύμβουλος ἀγαθὸν, καὶ πα-
ραίνεσις φροντῖδων καὶ λύπης.

* ἐξω δὲ αὐτῷ δόξαν ἐν ὄχλοις,
καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέρους ὀνέσθω.

* ὅς τις διρεθήσεται ἐν κρίσει, καὶ
ἐν ὀφειδωσάντων θαυμάσθωμαι.

* σιγῶντά με περιμενεύουσι, καὶ
φθεγγομένην προσέξουσιν, καὶ λαλοῦν-
τά ὁππότεν, χεῖρα ὁππότεν
ἐπὶ σόμα αὐτῶν.

* ἐξω δὲ αὐτῷ ἀθανασίαν, καὶ μνή-
μην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ διπολείψω.

* διοικήσω λαὸν, καὶ ἔσθω ἡ πόλις
γίνεταί μοι. * φοβηθήσονται με ἀ-
κράντες τύραννοι φοβεροί, ἐν πλήθει
φανοῦμαι ἀγαθός, καὶ ἐν πολέμῳ δω-
δρεῖος εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου πρὸς
ἀναπαύσασθαι αὐτῇ.

* καὶ ὅ ἔχει πικρίαν ἢ στυγνὰς
φῆ αὐτῆς, καὶ ὁδυῖν ἢ συμβίωσις
αὐτῆς, ἀλλὰ διφροσύνῃ καὶ χαρᾷ.

* ταῦτα λογισάμενθ' ἐν ἐμαυτῷ,
καὶ φρονίσας ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι ἀθανα-
σία ἐστὶν ἐν συγγενείᾳ θεῆς.

* καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρεψις ἀγα-
θή, καὶ ἐν πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος
δυσκλιπῆς, καὶ ἐν συγγενείᾳ ὁμι-
λίας αὐτῇ φρόνησις, καὶ εὐκλεία ἐν κοι-
νωσίᾳ λόγων αὐτῆς, περιήειν ζητῶν ὅ-
πως λάβω αὐτῷ πρὸς ἐμαυτὸν.

* καὶ ὅ ἡμῶν δύφης, ψυχῆς τε
ἐλαχον ἀγαθῆς. * μᾶλλον ὅ ἀγαθός
ὢν ἦλθον εἰς σῶμα αἰμίαντον. * γινῶσκ
ὅτι ὅσα ἄλλως ἐβόμαι ἐγκρατῆς, ἐδὸν
μὴ ὁ θεὸς δῶ, καὶ τοῦτο δ' ἔγωγε φρονήσεως
τὸ εἰδέναι τίν' ἢ χάρις, ἐνέτυχον τῷ
κυρίῳ, καὶ ἐδέξθην αὐτῷ, καὶ εἶπον ὅτι
ὅλης τῆς καρδίας μου.

* Puer autē eram ingeniosus, & sortitus sum animā bo-
nam. * Et cū essem magis bonus, veni ad corpus incoquinatū.
* Et vt sciui quoniam aliter nō possem esse cōtinens, nisi Deus det,
& hoc ipsum erat summa sapientia, scire cuius esset hoc donū, adi
Dominum, & deprecatus sum illū, & dixi ex totis præcordijs meis.

* Si autem & experiētiā
desiderat quis, scit antiqua, &
futura imaginatur, scit versu-
tias sermonum & dissolutio-
nes enigmatum, signa & pro-
digia prægnoſcit, & euentus
opportunitatum & temporū.

* Proposui ergo hanc addu-
cere mihi ad contubernium,
sciens quoniam erit mihi consi-
liatrix bonorum, & admoni-
tio cogitationum & tēdij.

* Habebo propter eam glo-
riam in turbis, & honorem
apud seniores iuuenis. * Acu-
tus inueniar in iudicio, et in cō-
spectu potētū admirabilis ero.

* Tacentem me sustinebunt,
& loquenti attendent, & lo-
quente multum, manum im-
ponent in os suum.

* Habebo per hanc immor-
talitatem, & memoriā æter-
nam his qui post me, relinqū.

* Disponam populos, &
nationes subditæ erunt mihi.

* Timebunt me audientes ty-
ranni horrendi, in multitudine
videbor bonus & in bello for-
tis: intrans in domum meam
conquiescam cum illa. * Non

enim habet amaritudinē con-
uersatio illius, nec tēdiū conui-
ctus illius, sed latitiā & gau-
diū. * Hæc cogitās apud me,
& cōmemorans in corde meo,
quoniam immortalitas est in
cognitione sapientiæ.

* Et in amicitia illius dele-
ctatio bona, & in laboribus
manuum illius diuitiæ sine de-
fectione, & in certamine col-
loquij illius prudētia, & præ-
claritas in cōmunicatione ser-
monum ipsius, circuibam quæ-
rens vt sumerem illam ad me.

* Puer autē eram ingenio-
sus, animāque sortitus sum
bonam. * Magis autē bonus
existens veni ad corpus incoin-

quinatū. * Cū cognouissē autē
quoniā non aliter ero continēs,
nisi Deus det, & hoc aut erat
prudētiæ scire cuius gratia,
adij Dñm et deprecatus sum il-
lū, & dixi ex toto corde meo.

b

CAP. IX.

DEus patrū & Domine misericordie, qui fecisti omnia in verbo tuo, ² Et sapientia tua constituisti hominem, ut dominaretur à te factarum creaturarum:

³ Et disponat mundum in æquitate & iustitia, et in directione animæ iudicium iudicet: ⁴ Da mihi tuarum sedium assitricem sapientiam; & ne me reprobaueris à pueris tuis.

⁵ Quia ego seruus tuus, et filius ancilla tua, homo infirmus & exigui temporis, & minor in intellectu iudicij & legū. ⁶ Et si enim quis fuerit consummatus inter filios hominum, ea quæ est à te sapientia absente, in nihilum computabitur.

⁷ Tu me elegisti regem populi tui, & iudicem filiorum tuorum & filiarum.

⁸ Dixisti, ædificare templum in monte sancto tuo, et in ciuitate habitationis tue altare, similitudinem tabernaculi sancti, quod præparasti ab initio.

⁹ Et tecum sapientia, quæ nouit opera tua, & quæ affuit, quando fecisti mundum; & quæ scit, quid placitū in oculis tuis, & quid directū in præceptis tuis.

¹⁰ Emitte illam de sanctis cælis, & à sede gloriæ tuæ mitte illam, ut præsens mihi laboret, & sciam quid acceptum est apud te. ¹¹ Scit enim illa omnia, & intelligit, & deducet me in operibus meis sobriè, & custodiet me in gloria sua. ¹² Et erunt accepta opera mea, & disponam populum tuum iustè, & ero dignus sedium patris mei. ¹³ Quis enim hominū cognoscet cōsiliū Dei, aut quis cogitabit quid vult Deus?

¹⁴ Cogitationes enim mortalium timide, & incertæ prouidentia nostræ.

Σ.

¹ Θεὸς πατέρων & κύριε ἡ ἐλπίς ὁ ποιήσας τὰ πρῶτα ἐν λόγῳ σου. ² καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκεύασας τὸν ἀνθρώπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ἐκ σοῦ χυομένων κτισμάτων.

³ καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν οὐσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν δυνάτει ψυχῆς κρείων κρείων.

⁴ δός μοι τὴν πάντων θρόνων πατρὸς σου σοφίαν, ἵνα μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου.

⁵ ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου & υἱὸς τῆς παιδείας σου, ἀνθρώπος ἀδυνάτης καὶ ὀλιγοχρόνιος, & ἐλάσων ἐν συνέσει κρείων καὶ νόμων.

⁶ καὶ γὰρ ἡ τέλει σου ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων, τὸ ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀποδοκιμασίαν εἰς ἐκὼν λογισθῆναι.

⁷ σύ με ἀνέλεος βασιλεῦ λαοῦ σου, καὶ δικαστὴς υἱῶν σου καὶ θυγατέρων.

⁸ εἶπας, οἰκοδομήσαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου, καὶ ἐν πόλει κατασκευάσῃς σου θυσιαστήριον, μίμημα σκηνῆς ἁγίας καὶ ἀντιτύπον αὐτῆς ἀπὸ δεξιῆς.

⁹ καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου, & παρῶσα ὅτε ἐποίησας τὸν κόσμον, & ἤπισα μὲν, τί ἀρετὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τί δυνάτης ἐν ἐντολαῖς σου.

¹⁰ Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων ἐρανῶν, & ἀπὸ θρόνων δόξης σου πέμψον αὐτήν, ἵνα συμπαραοῦσά μοι κοπιᾷ σὺ καὶ γινώσκῃ τί ἀνέρετόν ἐστι παρὰ σοῦ.

¹¹ οἶδε γὰρ ἐκείνη τὰ πρῶτα, καὶ σωφρονεῖ, καὶ ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μου σωφρονῶς, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

¹² ἔσται ἀποδεκτὰ τὰ ἔργα μου, καὶ διακρινά τὸν λαόν σου δικαίως, & ἔσμαι ἅγιος θρόνων πατρός μου.

¹³ τίς γὰρ ἀνθρώπων γινώσκῃ βουλὴν τοῦ θεοῦ; ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ θεός;

¹⁴ λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοὶ, καὶ ἡπιστοφαλεῖς αἱ ἡννοιαὶ ἡμετέραι.

CAP. IX.

DEus patrum meorum, & Domine misericordie, qui

² fecisti omnia verbo tuo: ³ Et sapientia tua constituisti hominem ut dominaretur creaturæ, quæ à te facta est; ⁴ Ut disponat orbem terrarum in æquitate, & iustitia, & in directione cordis iudiciū iudicet:

⁵ Da mihi sedium tuarū assitricem sapientiā, & noli me reprobare à pueris tuis.

⁶ Quoniam seruus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ, homo infirmus & exigui temporis, & minor ad intellectum iudicij & legum. ⁷ Et si quis erit consummatus inter filios hominum, si abfuerit ab illo sapientia tua, in nihilum computabitur.

⁸ Tu autem elegisti me regem populo tuo, & iudicem filiorum tuorum & filiarum.

⁹ Et dixisti me ædificare templū in monte sancto tuo, & in ciuitate habitationis tuæ altare, similitudinē tabernaculi sancti tui, quod præparasti ab initio.

¹⁰ Et tecum sapientia tua, quæ nouit opera tua, quæ & affuit tunc, cum orbem terrarū faceres; & sciebat quid esset placitum oculis tuis, & quid directum in præceptis tuis. ¹¹ Mitte illam de cælis sanctis tuis, & à sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te.

¹² Scit enim illa omnia & intelligit, & deducet me in operibus meis sobriè, & custodiet me in sua potentia.

¹³ Et erunt accepta opera mea, & disponam populum tuum iustè, & ero dignus sedium patris mei.

¹⁴ Quis enim hominū poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus?

¹⁵ Cogitationes enim mortalium timide, & incertæ prouidentia nostræ.

* Corpus enim quod corrū-
pitur, aggrauat animā, & ter-
rena inhabitatio deprimit sen-
sum multa cogitantem. * Et
difficile estimamus quæ in ter-
ra sunt, & quæ in conspectu
sunt, inuenimus cum labore.
quæ in cælis sunt aut, quis in-
uestigabit? * Sensum aut tuū
quis sciet, nisi tu dederis sapiē-
tiam, & miseris spiritū sanctū
tuū de altissimis? * Et si corre-
ctæ sint semitæ eorū qui sunt
in terris, & quæ tibi placēt di-
dicerint homines. * Nam per
sapientiam sanati sunt, qui-
cunque placuerūt tibi à prin-
cipio. CAP. X.

Hæc, illū qui primus for-
matus est à Deo pater or-
bis terrarum, cū solus esset
creatus, custodiuit, & eduxit
illū à delicto suo. * Et eduxit
illū de limo terræ, & dedit illi
virtutē continēdi omnia. * Ab
hac ut recessit iniustus in ira
sua, per iram homicidij frater-
nitas deperijt. * Propter quod
cū aqua deleret terrā, sanauit
iterū sapiētia, per contemptibile
lignū iustum gubernās. * Hæc
& in cōsensu superbiæ, cū se
nationes extulissent, sciuit ius-
tum, & conseruauit sine que-
rela Deo, & in filiis misericor-
diam fortē custodiuit. * Hæc
iustū à pereuntibus impijs li-
berauit fugientē descendētē
ignem in pentapolim. * Qui-
bus in testimonium nequitie
fumigabunda constat deserta
terra, & incerto tēpore fructus
habētes arbores, & incredibi-
lis animæ memoria stās figmē-
tū salis. * Sapiētiā enim præ-
tereūtes nō tantū in hoc lapsi
sunt, ut ignorarēt bona, sed &
insipientiæ suæ reliquerūt ho-
minibus memoriā, ut in his q̃
peccauerunt, nec latere potuis-
sent. * Sapiētiā aut hos qui se
obseruant, à doloribus libera-
bit. * Hæc aut profugum iræ
fratris iustū deduxit per vias
rectas, & ostendit illi regnum
Dei, & dedit illi sciētiam san-
ctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius.

SAPIENTIA.

* Φθαρτὴν γὰρ σῶμα βαρύνει
ψυχὴν, καὶ βεβητὸν γεῶδες σκῆ-
νον πολυφροντίδα.

* καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ
γῆς, & τὰ ἐν χερσὶν δεικνόμενα
μὴ πόνον τὰ ἐν ἔργοις τίς ἐξιχνιάσει;

* βαλλὼν δὲ οὐ τίς ἐγνώ; εἰ μὴ
σὺ ἔδωκας θείαν, καὶ ἐπέμψας τὸ
ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστων;

* καὶ ἔως διαβόησαν αἱ τρί-
βοι τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ δρεσά σου
ἐδιδάχθησαν ἀνθρώποι.

* καὶ τῇ θείᾳ ἐσώθησαν.

* Αὕτη πρῶτον πλάσων πατέρα
κόσμου μόνον κτίσεντα διεφύλαξε.

* καὶ ἐξέλατ ἀπὸν ἐκ παρα-
πώματος ἰδίου, ἔδωκε τε αὐτῷ ἰσχύ-
ον κρατῆσαι ἀπάντων.

* ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἀδικ-
ῶν ἐν ὁργῇ αὐτῆς, ἀδελφοκτόνοις σωμα-
πώλετο θυμοῖς. * διὸν κατὰ κλυζο-

μήνην γλῶσσά αὐτῆς ἔσωσε θεία, δι' οὗ
τελεῖς ζύλον τὸν δίκαιον κυβερνήσα-
σα. * αὕτη δὲ ἐν ὁμοιοῖα πονηρίας

ἐθνῶν συλκυσάντων ἐγνώ τὸν δίκαιον,
καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἀμεμπτον πρὸ θεῶ,
& ἐπὶ τέκνῳ ἀπλάχνοισι ἰσχυρὸν ἐ-

φύλαξεν. * αὕτη δίκαιον ἐξάπο-
λυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσατο φυγόντα
καταβάσιον πῦρ πενταπόλεως.

* ἥς ἐπὶ μαρτύριον τῆς πονηρίας
καπνίζουμένη κατέβηκε χέρως, καὶ
ἀτελέσιν ὡραῖς καρποφοροῦντα φυ-
τὰ, ἀπιστίας ψυχῆς μνημεῖον ἐση-
κῆα σήλη ἀλός.

* Θείαν γὰρ παροδύσαντες
μόνον ἐβλάθησαν τοῦ μὴ γινώσκειν τὰ
καλά, ἀλλὰ & τῆς ἐαυτῶν ἀφροσύ-
νης ἀπέλειπον πρὸ βίῃ μνημόσμων,
ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μὴ ᾶ λαθεῖν
δυσηθῶσι. * Θεία δὲ σὺν θεῷ

πρόνοιας αὐτῶν ἐκ πόνων ἐρρύσατο.
* αὕτη φυγάδα ὁργῆς ἀδελφοῦ

δίκαιον ἀδήγησεν ἐν τείβοις οὐθεί-
αις, ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν θεοῦ, &
ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων, ὁποῖ-
ον αὐτὸν ἐν μόχοις & ἐπ' ἀκλίβουσιν
σὺν πόνοις αὐτῶν.

* Corruptibile enim corpus
aggrauat animam, & onerat
terrena habitatio mentē mul-
ta cogitantē. * Et vix ima-

ginamur quæ in terra, et quæ
in manibus inuenimus cū la-
bore: quæ autē in cælis, quis
inuestigauit? * Consilium
autem tuum quis nouit? nisi
tu dederis sapiētiam, & mi-

seris sanctum tuum spiritum
de altissimis? * Et sic cor-
rectæ sunt semitæ eorum qui
in terra, & placita tibi docti

fuerūt homines. * Et sapiē-
tia saluati sunt. CAP. X.

Hæc primo formatū pa-
trem mundi, cū solus
esset creatus, custodiuit.

* Et eduxit illum à delicto
suo, deditque illi fortitudinē
continēdi omnia. * Ut re-

cessit aut ab ea iniustus in ira
sua, fratricidalibus deperijt
furoribus; * Propter quem
inundatā terrā iterū saluauit

sapiētiā, per contemptibile
lignū iustū gubernaus. * Hæc
& in consensu nequitie gen-
tium confusariū nouit iustum,

et cōseruauit ipsum sine que-
rela Deo, & in filij visceri-
bus fortem custodiuit. * Hæc

iustum pereuntibus impijs li-
berauit fugientem descendē-
tem ignē pentapolis. * Cuius

adhuc testimoniū nequitie fu-
migabūda cōstitit deserta ter-
ra, & imperfectis tēporibus

fructus ferētes planta, incre-
dula animæ memoria stās colū-
na salis. * Sapiētiā enim præ-

tereūtes, nō tantū lesi sunt,
quod nō cognouerūt bona, sed
& suæ insipientie reliquerūt
in vita memoriā, ut in qui-
bus errauerunt neque latere

potuissent. * Sapiētiā autem
venerātes illā, à doloribus li-
berauit. * Hæc profugum iræ

fratris iustū deduxit in semi-
tis rectis, ostendit illi regnum
Dei, et dedit illi sciētiam san-
ctorū, locupletauit illum in

laboribus, & multiplicauit
labores illius.

b 2

¹¹ * In superioritate inualefcē-
tium in eum affuit, et ditavit
illum. * Custodiuit illum ab
inimicis, & ab insidiatori-
bus tutata est; et certamē for-
te vincere dedit illi, ut sciret,
quoniam omnium potentior est
religio. * Hæc venditum iu-
stum non dereliquit, sed à pec-
cato liberauit illum; descendit
cum illo in lacum. * Et in
vinculis non dimisit illū, do-
nec attulit illi sceptrum regni,
& potentiam imperantium
ei: mendaces aut ostendit eos
qui vituperauerunt illum, et
dedit illi gloriam æternam.

* Hæc populum iustum &
semen sine defectu liberauit à
natione prementium. * In-
trauit in animam serui Dñi,
& stetit cōtra reges horren-
dos in portentis & signis.

* Reddidit iustis mercedem
pietatis laborum suorum. de-
duxit eos in via mirabili, &
fuit illis in velamentum die,
& in flammā stellarū nocte.

* Transtulit illos per mare
rubrum, & transuexit illos
per aquam nimiam. * At ini-
micos illorum demersit, & à
profunditate abyssi eduxit il-
los. * Ideo iusti expoliauerūt
imprios, & decātauerunt Do-
mine nomen sanctum tuum,
& victricē tuam manū lau-
dauerūt pariter. * Quoniam
sapientia aperuit os mutorum;
& linguas infantium po-
suit disertas.

CAP. XI.

Direxit opera eorum in
manu prophetae sancti.

* Iter fecerunt per desertū
quod non habitatur, et in in-
accessibilibus fixerunt taber-
nacula.

* Steterunt contra hostes,
& inimicos vlti sunt.

* Sitierunt & inuocauerūt
te, & data est illis de petra
abrupta aqua, & sanitas si-
tis de lapide duro. * Per quæ
enim cruciati sunt inimici il-
lorum,

¹¹ * ἐν πλεονεξία καὶ πυχρόντων αὐ-
τὸν παρέστη, καὶ ἐπ' ἐλπίσιν αὐτὸν.

¹² * διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν,
καὶ ἀπὸ ἐνεδρῶν ὁνίων ἠσφαλίσατο.
καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτὸν,
ἵνα γνῷ, ὅτι παντὶς δυνατωτέρου
ἐστὶν ἢ δύσεβεια.

¹³ * αὐτὴν παραθέντα δίκαιον οὐκ
ἐγκατέλειπεν, ἀλλ' ἐξ ἁμαρτίας
ἐρρύσατο αὐτὸν. συγκατέβη αὐτῷ εἰς

¹⁴ λάκκον. * καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀ-
φῆκεν αὐτὸν, ἕως ἡνεγκεν αὐτῷ σκῆ-
πη βασιλείας, & ἐξουσίαν τυραν-
νουμένων αὐτῶν. ψευδεῖς δ' ἐδείξε στυ-
γμωμισαμένους αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ δόξαν αἰώνιον.

¹⁵ * αὐτὴ λαὸν ὅσιον ἐσπέρμα ἁ-
μεμπτον ἐρρύσατο ἐξ ἐθνῶν θλι-
βόντων. * εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θε-
ραπόντος κυρίου, & ἀντίστη βασιλεὺς
φοβεροῖς ἐν τέρασιν καὶ σημείοις.

¹⁷ * ἀπέδωκεν ὅσοις μισθὸν ὁσιότη-
τος κόπων αὐτῶν. ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν
ὁδῷ θαυμαστῇ, & ἐγένετο αὐτοῖς εἰς
σκέπην ἡμέρας, & εἰς φλόγα ἀσέ-
ρων τῶν νύκτων.

¹⁸ * διεβίβασεν αὐ-
τὰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, & διήγα-
γνεν αὐτὰς διὰ ὕδατος πολλοῦ.

¹⁹ * στυγρὴ δ' ἐκ θρῶν αὐτῶν κατέκλυ-
σε, καὶ ἐν βάθοις ἀβύσσου ἀνέβρα-
σεν αὐτὰς.

²⁰ * διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλασσον
ἀσεβεῖς, καὶ ὑμνήσουσιν κύριον τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιόν σου, πᾶντε ὑπέρμαχόν
σου χαῖρα ἡνέσαν ὁμοθυμαδόν.

²¹ * ὅτι ἡ θεία ἡνοίξε στόμα κωφῶν,
καὶ γλώσσας νηπίων ἐθήκε τρανάς.
ιαί.

¹ * Ευώδωσε τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν
χειρὶ τοῦ προφήτου ἁγίου.

² * διώδυσαν ἐρημον αἰόκητον, καὶ
ἐν ἀβάτοις ἐπηξάν σκηνάς.

³ * ἀντίστησαν πολεμίοις, καὶ ἐχ-
θροῖς ἡμιώαντο.

⁴ * ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλῆσαν τὸ
σε, & ἐδόθη αὐτοῖς ἐν πέτρῃς ἀκρο-
τόμῳ ὕδωρ, & ἰάμα δίψης ἐν λίθου
σκληροῦ. * δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθη-
σαν ἐχθροὶ αὐτῶν,

¹¹ * In fraude circumuenientiū
illum affuit illi, & honestum
fecit illum. * Custodiuit illū

¹² ab inimicis, & à seductoribus
tutavit illū, & certamen forte
dedit illi ut vinceret, & sciret
quoniam omnium potētior est sa-
pientia. * Hæc venditū iustū

¹³ nō dereliquit, sed à peccatori-
bus liberauit eū, descenditque
cū illo in foueam. * Et in vin-
culis nō dereliquit illū, donec

¹⁴ afferret illi sceptrum regni, &
potentiā aduersus eos, qui eū
deprimebāt, & mēdaces ostē-
dit qui maculauerunt illū, &
dedit illi claritatem æternam.

¹⁵ * Hæc populū iustū, & semē
sine querela, liberauit à natio-
nibus, quæ illū deprimebant.

¹⁶ * Intrauit in animā serui Dei,
D & stetit cōtra reges horrendos
in portētis & signis. * Et red-
didit iustis mercedē laborum

¹⁷ suorum, & deduxit illos in via
mirabili, & fuit illis in vela-
mēto diei, & in luce stellarum
per noctē. * Et transtulit illos

¹⁸ per mare rubrū, & transuexit
illos per aquā nimiam. * Inimi-
cos aut illorū demersit in ma-
re, & ab altitudine inferorum

¹⁹ eduxit illos. * Idēō iusti tulerūt
spolia impiorū, & decantaue-
runt, Dñe, nomen sanctū tuū,
& victricē manū tuā laudaue-
runt pariter. * Quoniam sapien-
tia aperuit os mutorū, & lin-
guas infantium fecit disertas.

CAP. XI.

Direxit opera eorū in ma-
nibus prophetae sancti.

² * Iter fecerūt per deserta, quæ
non habitantur, & in locis
desertis fecerunt casae.

³ * Steterunt contra hostes, &
de inimicis se vindicauerunt.

⁴ * Sitierunt & inuocauerunt
te, & data est illis aqua de pe-
tra altissima, & requies sitis
de lapide duro.

⁵ * Per quæ enim pœnas passi
sunt inimici illorum à defe-
ctione potus sui, in eis cum
abundarent filij Israel, læta-
ti sunt:

* Per hæc cum illis deessent, 6
bene cum illis actum est.

* Nam pro fonte quidem 7
sempiterni fluminis, huma-
num sanguinem dedisti iniu-
stis. * Qui cum minueren- 8
tur in translatione infantium B
occisorum, dedisti illis abun-
dantem aquam insperatè;

* Ostendens per sitim quæ 9
tunc fuit, quemadmodum tuos
exaltares, & aduersarios illorum
necares. * Cum enim tenta- 10
ti sunt, & quidem cum mise-
ricordia disciplinam accipientes,
scierunt, quemadmodum cum ira
iudicati impij tormenta pate-
rentur. * Hos quidem tanquam 11
pater monens, probasti; illos
aut tanquam durus rex interro-
gans, cõdemnasti. * Absentes 12
enim & p̃sentes similiter tor-
quebatur. * Duplex enim illos 13
acceperat tædiũ & gemitus cum
memoria præteritorũ. * Cum 14
enim audirèt per sua tormẽta
bene secum agi, cõmemorati
sunt Dñm, admirantes in fine
exitus. * Quem enim in expo- 15
sitione praua p̃iectum derise-
runt, in fine euentus mirati sunt:
nō similiter iustis faciens. * Pro 16
cogitationibus autẽ insensa-
tis, iniquitates illorum. Quod
quidam errantes colebant mutos
serpentes, & bestias superua-
cuas, immisisti illis multitudi-
nẽ mutorũ animalium in vin-
dictam; * Vt scirent, quia per 17
quæ peccat q̃s, per hæc & tor-
quetur. * Non enim impossi- 18
bilis erat omnipotens manus
tua, quæ creauit orbẽ terrarũ
ex materia inuisa, immittere
illis multitudinẽ vr̃sorum, aut
audaces leones;

* Aut noui generis ira ple- 19
nas & ignotas bestias, aut va-
porem igneum spirantes, aut
fumi odorem proferentes, aut
horrendas ab oculis scintillas
emittentes.

* Quarum non solum læ- 20
sura poterat illos extermina-
re, sed & aspectus per timorẽ
occidere.

* διὰ τῶτων αὐτοὶ ὑποκρίντες 6
διεργετήθησαν.

* ὅτι μὲν πηγῆς αἰνῶς ποτα- 7
μοῦ αἷμα πλυθῶδες ταραχθέν-
τες εἰς ἐλεγχον ὑποκρίντες διατάγ-
ματ' ὁ, ἔδωκας αὐτοῖς δαψιλὲς ὑ-
δάρ ἀνελπίστως.

* δείξας διὰ τοῦ ὅτε δίψοις πῶς 9
ἔδυναναντὶς ἐκόλασας.

* ὅτε γὰρ ἐπειρήθησαν, καὶ περ 10
ἐν ἐλέει παιδιδύμενοι, ἐγνώσαν πῶς
ἐν ὀργῇ κενόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασα-
νίζοντο.

* Τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νο- 11
θετῶν ἐδοκίμασας, ἐκείνους δ' ὡς δπό-
τεμ' ὁ βασιλεὺς κατὰδικάζων ἐξή-
τασας.

* καὶ δπόντες δ' ἐ παρόντες ὁ- 12
μοίως ἐτεύχοντο.

* διπλὴ γὰρ αὐτῶς ἔλαβε λύ- 13
πη, καὶ σενάγμος μνημῶν τῶν πα-
ρελθόντων.

* ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων 14
κολάσεων διεργετούμενους αὐτῶς,
ἤδοντο ὁ κύριος.

* ὅν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ρι- 15
φέντα ἀπέπον χλευάζοντες, ὅτι
τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν,
ἐχθροῖα δικαίοις διψήσαντες.

* ὅτι δ' ὁ λογισμὸς ἀσωέτων ἀ- 16
δικίας αὐτῶν, ἐν οἷς πλανηθέντες ἐ-
θρήσκουν ἄλογα ἐρπετὰ, ἐκνώδαλα
διτελῆ· ἐπαπέσειλας αὐτοῖς πλή-
θος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν,

* ἵνα γινώσκον, ὅτι δι' ὧν πᾶσα μαρτῶ 17
ναι, διὰ τῶτων κολάζει.

* ἐγὰρ ἠπόρει ἡ παντοδυνάμους 18
τοῦ χειρ, καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ
ἀμόρφου ὕλης, ὅτι πέμψαι αὐτοῖς
πλήθος ἀρκίων, καὶ θαρσεῖς λέοντας,

* καὶ νεοκτίσας θυμὸν πλήρεις θή- 19
ρας ἀγνώστους, καὶ τοῖς πυρπύρον φυ-
σῶντας αἶμα, καὶ βεβῶμον λιχμο-
μύς καπνοῦ, καὶ δεινὰς ἀπ' ὀμμά-
των σπινθήρας ἀσεβήποντας.

* ὧν ἐμόνον ἡ βλάβη ἡδυνάτο 20
συνεκτεῖναι αὐτῶς, ἀλλὰ καὶ ἡ
ὄψις ἐκφοβήσασα διωλέσθαι.

6 * Per hæc ipsi indigentes

7 beneficium acceperunt. * Pro
quidem fonte sempiterni flu-
minis sanguine cruento turba-
ti in correptionem infantium
occisoris præcepti, dedisti illis
abundantem aquam inspera-

9 tẽ: * Ostendens per quæ tunc
fuit sitim, quæadmodum ad-

10 uersarios punisti. * Cum enim
tentati sunt quamuis in mi-
sericordia disciplinam acci-
pientes, scierunt quemadmo-
dum in ira iudicati impij tor-

11 mēta patiebantur. * Hos qui-
dem tanquā pater monēs pra-
basti, illos aut tanquā durus
rex condemnans examinasti.

12 * Et absentes autem &
p̃sentes similiter torque-

13 bantur. * Duplex enim illos
acceperat tædiũ & gemitus
memoriarum præteritorum.

14 * Cum enim audierūt per
propria tormēta beneficio af-
fectos se, senserunt Dominũ.

15 * Quem enim in exposi-
tione quodam proiectum ab-
negauerunt subsannantes, in
fine euentorum mirati sunt,
non similia iustis sitientes.

16 * Pro autem cogitationi-
bus sine intellectu iniquita-
tes illorum: in quibus erran-
tes colebant irrationalia re-
ptilia, et bestias viles, immi-

17 sisti illis multitudinem irra-
tionalium animalium in vin-

18 dictam: * Vt scirent, quod
per quæ quis peccat, per hæc
torquetur. * Non enim im-

19 potens erat omnipotens tua
manus, & quæ creauit mun-

19 dum ex informi materia, im-
mittere illis multitudinem
vr̃sorum aut audaces leones;

19 * Aut nouiter creata ira ple-
nas bestias ignotas, aut igni-
uorum spirantes halitum, aut
sonitum ventilati fumi, aut
horrendas ab oculis scintillas
more fulgurum emittentes.

20 * Quarum non solum læsura
poterat exterminare illos, sed
& aspectus timorem incu-

20 tiens perdere.

* Et sine autem his, vno spiritu cadere poterant à pœna persecutionem passi, & dispersi ab spiritu virtutis tuæ. sed omnia mensura, & numero, & pondere disposuisti. * Nam multum valere tibi adest semper, & robori brachij tui quis resistet?

* Quoniam tanquã momentum ex stateris totus mūdus ante te, & tanquã gutta ro-
ris matutina, quæ descendit in terram. * Misereris autē omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominū ad pœnitentiam. * Diligis enim quæ sunt omnia, & nihil abominaris eorum quæ fecisti, neq; enim odians aliquid constituisti. * Quomodo autem permansisset aliquid, nisi tu voluisses? aut non vocatum à te conseruaretur?

* Parcis autem omnibus, quoniam tua sunt, Domine, animarum amator.

CAP. XII.

NAm incorruptibilis tuus spiritus est in omnibus.

* Ideo eos qui aberrant, paulatim corripis, & in quibus peccauerint, in memoriā ducens admones, vt liberati à malitia, credāt in te Domine.

* Etenim antiquos habitatores sanctæ tuæ terræ odio habens: * Eò quòd odibilia facerent opera medicamento-
rum, & sacrificia nō sancta,

* Filiorumq; necatores im-
misericordes, & viscerū comestores humanarū carnium:

* Et deuoratore sanguinis de medio sacramenti diuini tui, & principes parētes animarū inauxiliatarū, voluisti perdere per manus patrū nostrorū. * Vt dignā peregrinationē reciperet Dei puerorum quæ apud te omnium charissima terra.

* Sed & his tanquã hominibus pepercisti, misisti-
que antecursores exercitus tui vespas, vt eos paulatim exterminarent.

* & χερσὶ τῶν πνύματι πεσὲν ἠδυνώαντο ὑπὸ τῆς δίκης διαχθέντες, & λιμνηθέντες ὑπὸ πνύματος δυνάμεως σου. ἀλλὰ πάντα μέτρω & ἀριθμῶ & σταθμῶ δέταξας.

* ὃ γὰρ μεγάλως ἰσχύει σοὶ παρὲς πάντοτε, καὶ κρατεῖ βραχίονός σου τίς ἀντιστήσῃ; * ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστῶν ὁλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου, & ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν.

* ἐλεῖς δὲ πάντας ὅτι πάντα δύνασαι, & παρρησῶς ἀμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.

* ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ ἐδὼν βδελύσῃ ὧν ἐποίησας, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν μισῶν τι κατεσκοῦσας.

* πῶς δὲ ἐμείνεν ὅτι εἰ μὴ σὺ ἠδὲ ἐλήσας; ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήσῃ;

* φεῖδῃ δὲ πάντων, ὅτι σὰ ἐστὶ δεσποτὰ φιλόψυχε.

ιβ.

* Τὸ γὰρ ἀφθαρτὸν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πάν.

* διὸ ἐγὼ ὡς ἀπίπλοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις, & ἐν οἷς ἀμαρτανώσιν ὑπομιμνήσκων νοθεύεις, ἵνα ἀπαλλαχῶτες τῆς κακίας πισθώσιν ἐπὶ σὲ κύριε.

* καὶ γὰρ ἐγὼ παλαιὸς οἰκήτορας τῆς ἀγίας σου γῆς μισήσας,

* ἐπὶ τῶν ἐχθιστῶν πρᾶσεν ἔργα φαρμακεῶν, καὶ τελετὰς δνόςας.

* τέκνων τε φονέας, δνέλεήμονας, καὶ σπλαγχνοφάγους ἀνθρώπων σαρκῶν.

* καὶ πόιναν αἵματι ἐν μέσῳ μύσας θείας σου, & αὐτόντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων, ἐβουλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν.

* ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξῃς θεοῦ παίδων ἢ ὡς αὐτοὶ πασῶν ἡμιωτάτη γῆ.

* ἀλλὰ καὶ τῶν ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω, ἀπέσειλάς τε παροδρόμους & στρατοπέδους σου σφῆκας ἵνα αὐτοὺς καταβραχὺ ἐξολοθρεύσωσιν.

* Nam & sine his vno spiritu poterant occidi, persecutionē passi ab ipsis factis suis, & dispersi per spiritū virtutis tuæ, sed omnia in mensura & numero & pondere disposuisti.

* Multum enim valere tibi soli superat semper, & virtuti brachij tui quis resistet?

* Quoniam tanquã momentū statēræ, sic est ante te orbis terrarum, & tanquã gutta ro-
ris antelucani, q̄ descendit in ter-

ram. * Et misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam.

* Diligis enim omnia quæ sunt, & nihil eorū odisti quæ fecisti, nec enim odians aliquid constituisti, aut

fecisti. * Quomodo autē posset aliquid permanere, nisi tu voluisses? aut quod à te vocatum non esset, conuerfaretur?

* Parcis aut omnibus, quoniam tua sunt, Domine, qui amas animas.

CAP. XII.

O Quam bonus & suavis est, Dñe, spiritus tuus in omnibus! * Ideoque hos qui exerrāt partibus, corripis, & de quibus peccāt, admones & alloqueris, vt relicta malitia credant in te Dñe: * Illos enim antiquos inhabitatores terræ sanctæ tuæ, quos exhorruisti.

* Quoniam odibilia opera tibi faciebant per medicamina & sacrificia iniusta. * Et filiorum suorū necatores sine misericordia, & comestores viscerum hominum.

* Et deuoratores sanguinis, & auctores parentes animarum inauxiliatarum, perdere voluisti à medio sacramento tuo per manus parentum nostrorum:

* Vt dignam perciperent peregrinationē puerorū Dei, quæ tibi omnium charior est terra.

* Sed & his tanquã hominibus pepercisti, & misisti antecessores exercitus tui vespas, vt illos paulatim exterminarent.

* Non quia impotens eras in bello, subicere impios iustis, aut bestiis suis, aut verbo duro simul exterminare; * Sed partibus iudicans, dabas locū pœnitentiæ; non ignorās, quoniam nequam est natio eorū, & naturalis malitia ipsorum, & quoniā non poterat mutari cogitatio eorū in perpetuum.

* Semen enim erat maledictum ab initio, nec timens aliquem, veniam dabas peccatis illorum. * Quis enim dicet tibi, Quid fecisti? aut quis stabit cōtra iudicium tuum? aut quis in conspectu tuo veniet vindex iniquorum hominū? aut quis tibi imputabit, si perierint nationes quas fecisti?

* Non est enim alius Deus quā tu, cui cura est de omnibus, vt ostendas quoniam nō iniuste iudicas iudicium.

* Neque rex, neque tyrannus in conspectu tuo inquirēt de his quos perdidisti. * Cum ergo sis iustus, iuste omnia disponis, ipsum quoque qui nō debet puniri, condemnas, & exterum æstimas à tua virtute.

* Virtus enim tua iustitiæ initium est, & ob hoc quod omnium Dominus es, omnibus te parcere facis. * Virtutem enim ostendis tu, qui non crederis esse in virtute confirmatus, & hos qui te nesciunt, in audacia traducis. * Tu autem dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas, & cum magna reuerētia disponis nos. subest enim tibi cum volueris, posse.

* Docuisti enim populum tuum per talia opera, quoniā oportet iustum esse & humanum. & bonæ spei fecisti filios tuos, quoniam iudicans das locum in peccatis pœnitentiæ.

* Si enim inimicos seruatorum, & debitos morti cum tanta cruciasti attentione, & liberaisti, dans tempus & locum per quæ possent mutari à malitia:

* ὅκ ἀδυνατῶν ἐν παρτάξει, ἀσεβεῖς δικαίοις ὑποχείριους δοῦναι, ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτρίψαι.

* κείνων δὲ κατὰ βραχὺ ἐδίδοις ῥῆπον μετάνοίας, ὅκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν, καὶ ἐμφυτὸν ἡ κακία αὐτῶν, ὅτι καὶ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὴν αἰῶνα.

* σπέρμα γὰρ ἡ κατηραμένη ἀπὸ ἀρχῆς. καὶ οὐκ ἐδύλαβεν ἡ ἡμάρτανον, ἀδίκαν ἐδίδοις.

* τίς γὰρ ἐρεῖ, τί ἐποίησας; ἢ τίς ἀντιτίθεται τῷ κρίματί σου; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι ἐναντὶ ἀπολογητῶν, ἃ σὺ ἐποίησας; ἢ τίς εἰς κατὰ σὺν σοι ἐλθὺν ἐκδικῇ καὶ ἀδίκων ἀνθρώπων;

* ἔτε γὰρ θεὸς ἐστὶ πᾶσι, ὃ μὲν περὶ πάντων, ἵνα δείξῃς ὅτι ὅκ ἀδίκως ἐκείνας.

* ἔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντιτίθεται τῷ δυνάμει σου; τίς δὲ ἐναντὶ σου ἀντιτίθεται;

* δίκαιος δὲ ὢν δικαίως τὰ πάντα δέπεις, αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολάσῃ καὶ ἀδικάσαι ἄλλοτερον ἢ γένηται τῇ σῆς δυνάμει.

* ἢ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης δόξης, καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν πάντων φείδεσθαι σε ποιεῖ.

* ἰσχύς γὰρ ἐκδείκνυσθαι ἀπὸ πάντων, καὶ τῇ δυνάμει σου τελειοτῆτι, καὶ ἐν τοῖς εἰδοῖσι τὸ θαῦμα ἐξελέγχεις.

* σὺ δὲ δεσπότης ἰσχύος ἐν ἡμῖν, καὶ κείνους, καὶ μὴ πολλὰς φειδὸς διοικεῖς ἡμᾶς.

* παρέστι γὰρ σοι ὅταν θέλῃς τὸ δυνάσθαι. ἐδίδοξας δὲ σοὶ τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιαύτων ἔργων, ὅτι δὲ τὸν δίκαιον εἶναι φιλόφρονος. καὶ ἐλέησας ἐποίησας ὅτι ἡσυχία σου, ὅτι δίδως ἡμῖν ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.

* εἰ γὰρ ἐχθρὸς παίδων σου ὁ φερόμενος θανάτῳ μὴ τῶν αὐτῶν ἐτιμωρήσῃ, ἀλλὰ χρόνον καὶ τρόπον διδόν ἀπαλλαγῇ κακίας.

* Non impotens in acie impios iustis subditos dare, aut bestiis suis, aut verbo duro simul exterminare.

* Iudicans autē paulatim dabas locum pœnitentiæ; non ignorans, quod nequam generatio illorum & nativa malitia eorum, & quod non mutaretur cogitatio illorum in perpetuū.

* Semen enim erat maledictum ab initio: neque veritus aliquem in quibus peccauerūt, veniā dabas. * Quis enim dicet, Quid fecisti? aut quis resistet iudicio tuo? quis autem accusabit te de nationibus quæ perierunt, quas tu fecisti? aut quis in conspectu tuo veniet vindex contra iniquos homines?

* Neque enim Deus est præter te, cui cura est de omnibus, vt ostendas quoniam non iniuste iudicasti.

* Neque rex aut tyrannus resistere poterit tibi de quibus torquisti. * Iustus autē existens iuste omnia disponis, ipsum qui non debet puniri condemnare exterum extimans à tua virtute.

* Nam vis tua iustitiæ initium, & omnium te dominari omnibus parcere te facit.

* Robur enim ostendis qui non crederis in virtutis consumptione, et in scientibus audaciam arguis.

* Tu autē dominator virtutis in equitate iudicas, & cum multa paritate gubernas nos.

* Adest enim tibi cum volueris posse; docuisti autem tuum populum per talia opera, quoniam oportet iustum esse humanum, & bonæ spei fecisti filios tuos, quoniam das in peccatis pœnitentiam.

* Si enim inimicos seruatorum tuorum & debitos morti cum tanta cruciasti attentione, dans tempus & modum per quæ mutarentur à malitia:

* Cum quanta diligentia ²¹ iudicasti filios tuos, quorum parentibus iuramenta & conventiones dedisti bonarum promissionum. * Nos ergo ²² instruens, inimicos nostros in multitudine flagellas, ut tuā bonitatem curemus iudicantes; iudicati autem speremus misericordiam. * Unde ²³ eos qui in stultitia vitæ vixerunt iniuste, per proprias cruciasti abominationes.

* Etenim erroris vijs longius errauerunt, deos æstimantes quæ & in animalibus inimicorum vilia, infantium more stultorum decepti.

* Propter hoc tanquam ²⁵ pueris sine ratione iudicium in ludibrium misisti.

* Illi autem ludibrijs increpationis non correcti, dignum Dei iudicium experientur.

* In quibus enim ipsi patientes indignabantur, in his quos putabant deos, in ipsis puniti videntes quem olim negabant nosse, Deum agnouerunt verum: propterea & finis condemnationis in illos superuenit.

CAP. XIII.

Vani quidem omnes homines natura, quibus adest Dei ignorantia, de his quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est; neque operibus attendentes agnouerunt artificem.

* Sed aut ignem, aut spiritum, aut celerem aërem, aut gyrum stellarum, aut violentam aquam, aut luminaria celi, rectores mundi deos putauerunt.

* Quorum si quidem specie delectati, hæc deos putauerunt, sciant quanto his Dñs est melior; nam speciei præcipuus generator creauit hæc. * Si autem virtute & operatione mirati, intelligant ab illis quanto qui constituit ipsa, potentior est.

²¹ * ὡς πόσης ἀκρίβειας ἐκτινας τὸν υἱόν σου, ὃν τοῖς πατέράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἐδώκας ἀγαθῶν ἐπαγγελῶν.

²² * ἡμᾶς οὖν παιδίζων, τοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν ἐν μυριάδι μαστιγῶν, ἵνα σου τιμὴ ἀγαθότητος μεμνημένοι κείνοντες, κεινόμενοι τῷ ποσειδοκώμεν ἔλεος.

²³ * ὅθεν & τοῦ ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκως, διὰ τὴν ἰδίαν ἐβασανίσας ἐδελυγμάτων.

²⁴ * & γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν, θεὸς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζωαῖς τῶν ἐχθρῶν ἄπμα, νηπιῶν δίκλῳ ἀφρόνων ψευδοῦντες.

²⁵ * διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίσοις τιμὴν κείνῳ εἰς ἐμπαιγμὸν ἐπέμψας.

²⁶ * ὅ τῷ παιγνίῳ ἑπιπλήσεως μὴ νουθετηθέντες, ἀξίαν θεοῦ κείνῳ παραβούσιν.

²⁷ * ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάχοντες ἠγανάκτου, ἐπὶ τοῖς ἐξ ἐδόκου θεῶν, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι ἰδόντες ὃν πάλα ἠρνούτο εἰδέναι, θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ· διὸ καὶ τὸ τέλος τῆς κατὰ δίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθε.

γ.

¹ * Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρὰ θεοῦ ἀγνοσία, καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν, ὅσα ἴχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα, ἕτε τοῖς ἐργοῖς πορρῶντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην.

² * ἀλλ' ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχυνὸν αἶερα, ἢ κύκλον ἀστρῶν, ἢ βίαιον ὕδωρ, ἢ φωστῆρας ἑρανοῦ, πρὸς δυνεὶς κόσμου θεῶν ἐνόμισαν.

³ * ὃν εἰ μὲν τῇ καλλοῇ τερπόμενοι, ταῦτα θεῶν ὑπελάμβανον, γνώτωσαν πόσω τέτων ὁ δεσπότης ἐς ἡβελτίων, ὁ γὰρ & κάλλος ἡγεσιάρχης ἐκίχεν αὐτά.

⁴ * εἰδὲ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ ἐκπλαγῆτες, νοσητάωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσω ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν.

²¹ * Cum quanta diligentia iudicasti filios tuos, quorum parentibus iuramenta & conventiones dedisti bonarum promissionum. * Cum ergo das nobis disciplinam, inimicos nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogitemus iudicantes; & cum de bonis iudicatur, speremus misericordiam tuam. * Unde & illis qui in vita sua insensate & iniuste vixerunt, per hæc quæ coluerunt dedisti summa tormēta. * Etenim in erroris via diutius errauerunt, deos æstimantes hæc quæ in animabus sunt superuacua, infantium insensatorum more viuētes. * Propter hoc tanquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti. * Qui autem ludibrijs & increpationibus non sunt correcti, dignum Dei iudicium experti sunt. * In his enim quæ patiebatur, moleste ferebāt, in quibus impatientes indignabantur. per hæc quos putabāt deos in ipsis, cum exterminarentur vidētes illum, quem olim negabāt se nosse, verum Deum agnouerunt. propter quod & finis condemnationis eorum veniet super illos.

CAP. XIII.

Vani sunt autem omnes homines, in quibus non subest scientia Dei; & de his quæ non videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est; neque operibus attendentes agnouerunt, quis esset artifex. * Sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aërem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut Solem & Lunam rectores orbis terrarum, deos putauerunt. * Quorum & si specie delectati deos putauerunt, sciant quanto his dominator eorum speciosior est. speciei enim generator hæc omnia constituit. * Aut si virtutem & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis; quoniam qui hæc fecit, fortior est illis.

* A magnitudine enim spe-
ciei & creaturæ cognoscibili-
ter poterit creator horū vide-
ri. * Sed tamen adhuc in his
minor est querela. & hi enim
fortasse errant, Deum quære-
tes & volentes inuenire. * Ete-
nim cū in operibus illius con-
uerfentur, inquirunt & persua-
sum habent, quoniam bona
sunt quæ videntur. * Iterum
autē nec his debet ignosci. * Si
enim tantum potuissent scire,
ut possent æstimare seculum,
quomodo huius dominū non
facilius inuenerunt? * In-
felices autē sunt, & inter mor-
tuos spes illorum est, qui ap-
pellauerūt deos opera manū
hominum, aurum & argentū,
artis inuentionē, & similitu-
dines animalium, aut lapidem
inutilē opus manus antiquæ.
* Aut si quis artifex faber de
sylua lignum rectum secuerit,
& huius doctē eradat omnem
corticem, & arte sua vsus, dili-
genter fabricet vas inutile in
conuerfationem vitæ;

* Reliquiis autem eius o-
peris ad præparationem escæ
abutatur; * Et reliquum ho-
rum quod ad nullos vsus fa-
cit, lignum curuum & ver-
ticibus plenum sculpat dili-
genter per vacuitatem suam,
& per scientiam suam artis fi-
guret illud, & assimilet illud
imagini hominis.

* Aut alicui ex animalibus
illud comparet, perliniens ru-
brica, & rubicundum faciens
fusco colorem illius, & om-
nem maculam quæ in illo est,
perliniens.

* Et faciat ei dignam habi-
tationem, & in pariete ponens
illud, & confirmans ferro;

* Ne fortē cadat prospiciens
illi, sciens quoniam non po-
test adiuuare se. imago enim
est, & opus est illi adiuto-
rium.

* Et de substantia sua & de
filiis suis, & de nuptiis vorum
faciens, inquit.

* ἐν γὰρ μεγέθει & καλλονῇ καὶ
κλισιάτων, δυνάμει ὁ χρυσὸς
γὰρ αὐτῶν θεωρεῖται.

* ἀλλ' ὁμῶς ἐπὶ τοῖς μέ-
ψις ἐστὶν ὀλίγη· καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα
πλανῶν) θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλον-
τες εὐρεῖν.

* ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτῶν δύναμις
φύσιν διερυνῶσι, καὶ πείθονται τῇ
ὁψι, ὅτι καλὰ τὰ βλέπομενα.

* πάλιν γ' εἰ αὐτοὶ συγνωστοί.
* εἰ γὰρ τοῦτον ἴχυσαν εἰδέναι,
ἵνα διώκον) σοχάσασθαι τὴν αἰῶνα,
τὴν τούτων δεσποτίῳ πᾶς τάχον
εἴη εὐρεῖν;

* ταλαίποροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς
αἰετῶδες αὐτῶν, οἵτινες ἐκάλεσαν
θεὸς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, χρυ-
σὸν καὶ ἀργυρὸν τέχνης ἐμμελέτη-
μα καὶ ἀπεικάσματα ζώων, ἢ λίθον
ἀχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.

* εἰ δὲ καὶ ἡς ὑλοτμή) τέκτων
ἐύηκτον φυτὸν ἐκπέρας, περιέξε-
σεν δὲ μαθῶς πᾶν τὸν φλοιὸν αὐτῶν,
καὶ τεχνησάμεν) εὐπρεπῶς κα-
τεσκεύασε χρῆσιμον σκεῦ) εἰς ὑπὴ-
ρεσίαν ζωῆς.

* τὰ δὲ δόλοβλήματα τῆς ἐργα-
σίας εἰς ἐτοιμασίαν τροφῆς δυνά-
μει ἐνεπλήσθη.

* τὸ δὲ ἔξ αὐτῶν δόλοβλημα εἰς
εἶν) εὐχρηστον ξύλον σκολιόν, καὶ
ὁζοῖς συμπεφυκός, λαβὼν ἐλῦψεν
ἐν ἐπιμελείᾳ ἀρχίας αὐτῶν, & ἐμ-
πειρία συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτῶν, ἀ-
πείκασεν αὐτῶν εἰκόνι ἀνθρώπου.

* ἢ ζῶν ἡνὶ διτελεῖ ὁμοίωσεν
αὐτῶν, κατὰ χεῖρας μίλτω καὶ φύκει
ἐρυθρίῳ χροὸν αὐτῶν, καὶ πᾶσαν
κηλίδαν τὴν ἐν αὐτῶν κατὰ χεῖρας.

* καὶ ποιήσας αὐτῶν αἰὲς ἀξίον
οἶκημα, ἐν τοίχῳ ἐθηκεν αὐτῶν ἀσφα-
λισάμεν) σιδήρῳ.

* ἵνα μὴ εἴη κατὰ πέσον) παρ-
νόησεν αὐτῶν, εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ εἶ-
να αὐτῶν βοηθῆσαι. & γὰρ ἐστὶν εἰκὼν &
χρεῖαν ἔχει βοηθείας.

* περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων
αὐτῶν & τέκνων παροσχόμεν),

* Ab enim magnitudine et
specie, & creaturis, per ana-
logiam generator illorum con-
spicitur. * Sed tamen in his
querela est parua: & enim
illi fortē errant Deum quæ-
rentes & volentes inuenire.

* In enim operibus illius
conuersantes scrutantur, &
persuasum habent aspectu,
quoniam bona quæ videntur:

* Iterum autem neque illi
venia digni. * Si enim tan-
tum potuerunt scire, ut pos-
sent æstimare seculum, horū
dominum quomodo citius nō
inuenerunt? * Infelices autē
& inter mortuos spes eorū,
qui appellauerunt deos ope-
ra manuum hominū, aurum
& argentum, artis medita-
tiones & similitudines ani-
malium, aut lapidē inutilem
manus opus antiquæ. * Si au-
tem & aliquis lignator fa-
ber rectam arborem cū se-
cuerit, circumrasit doctē om-
nem corticem eius, & arte
vsus decore præparauit vtile
vas in ministerium vitæ:

* At reliquias operis in
præparationē escæ expendens
satiatus est. * Quod autem
ex illis abijcitur ad nihil vti-
le lignum curuum, & ramis
natura plenū, accipiens scul-
psit in diligentia oculi sui, &
experientia intellectus figu-
rauit illud, assimilauit illud
imagini hominis. * Aut ani-
mali cuiusdam vili similem fe-
cit illud, delinens rubrica et
fusco rubricum faciens colorem
illius, & omnem maculā quæ
in eo, perliniens. * Et cū fe-
cerit ei ipso dignam habita-
tionem, in pariete posuit illud
confirmans ferro.

* Ut quidem non decide-
ret prouidit illi, sciens quod
non potest se adiuuare: &
enim est imago, & necessita-
tem habet adiutorij.

* Pro autem possessioni-
bus & nuptijs suis, & filio-
rum orans;

* Non erubescit in anima-
tum alloqui, & pro quidem
sanitate infirmum inuocat,
pro autem vita mortuum ro-
gat, pro aut auxilio inexper-
tissimo supplicat. * Pro aut
itinere, neque gressu uti po-
tenti, pro autem acquisitione
& operatione & manuum
euentu, ab ignauissimo mani-
bus bonum euentum petit.

CAP. XIII.

AD nauigandū quispiam
iterum paratus, & fe-
ros pertrāsiturus fluctus, fe-
rente se naue putridius lignū
inuocat.

* Illud quidem enim cu-
piditas lucrorum excogita-
uit, artifex autē sapientia fa-
bricauit.

* At tua pater gubernat
prouidentia, quoniam dedisti
& in mari viam & in flu-
ctibus semitam securam.

* Ostendens quod potes ex
omni saluare, ut et si sine ar-
te aliquis ascendat. * Vis au-
tem non otiosa esse sapientia
tua opera, propter hoc & mi-
nimo ligno credunt homines
animas, & qui transferunt
tempestatē rate liberati sunt.

* Et in initio enim cū pe-
rissent superbi gigantes, spes
mundi ad ratem confugiens,
reliquit seculo semen natiui-
tatis tua gubernata manu.

* Benedictum est enim li-
gnum per quod fit iustitia.

* At manu factum male-
dictū illud & qui fecit illud:
quia hic quidem operatus est,
illud autē corruptibile Deus
nominatum est. * Similiter
odiosa Deo & impius & im-
pietas eius. * Etenim quod
factū est cum eo qui fecit tor-
menta patietur.

* Propter hoc & in ido-
lis nationum visitatio erit,
quoniam in creatura Dei in
abominationem facti sunt,
& in scandala animabus ho-
minum, & in laqueum pe-
dibus insipientium.

18 * ἐκ αἰχμῆς τῷ ἀψύχῳ πρὸς
λαλῶν & περὶ μὲν ὑγείας τὰ ἀδε-
νές ἐπικαλεῖται· περὶ δὲ ζωῆς τὸ νε-
κρὸν ἀξιοῖ, περὶ δὲ ἐπικυρίας τὰ ἀπει-
ρήτα τὸν ἰκετεύει.

19 * περὶ δὲ ὁδοιπορίας, τὸ μὴ ἵε-
σαι χεῖνται διωάμενον, περὶ δὲ πο-
ρισμὸς & ἐργασίας & χειρὶν ἐπι-
χίας, τὴν ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν
διδράνειον αἰτεῖται.

ιδί.

1 * Πλοὺν ἡς πάλιν σελόμενθ,
& ἄγρια μέλλων διοδῶν κύματα,
τὸ φέροντ' αὐτὴν πλοῖα σαθεύ-
τερον ξύλον ἐπιβοᾷται.

2 * ἐκείνο μὲν γὰρ ὁρεξίς πορισμῶν
ἐπενόησε, τεχνίτις δὲ θρία κατεσ-
κόδασεν.

3 * ἢ δὲ σὴ πάτερ διακυβεῖν ἀπο-
νοία, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσῃ ὁ-
δὸν καὶ ἐν κύμασι τρέβονα ασφαλή.

4 * δεικνύς ὅτι διώσσαι ἐν παντὶ
σώζειν, ἵνα καὶ δὴ δῶν τέχνης τις
ἐπιβῇ.

5 * θέλεις δὲ μὴ δεῦρά εἶναι τὰ
θρίας σου ἔργα· διὰ τοῦτο καὶ ἐλα-
χίσῳ ξύλῳ πισύσαν θύρωποι ψυ-
χάς, & διελθόντες κλύδωνα χεδία
διεσώθησαν.

6 * καὶ δεχῆς γὰρ ἀπολυμνῶν
ὑπερηφάνων γιγνόντων, ἡ ἐλπίς &
κόσμος ἔτι χεδίας καταφυγούσα,
ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γένεως τῇ
σὴ κυβερνηθεῖσα χειρί.

7 * δολύμνη γὰρ ξύλον δι' ἧς γί-
νε' δικαιοσύνη.

8 * τὸ δὲ χειροποίητον ἐπικατάρα-
τον αὐτὸ καὶ ὁ ποιήσας αὐτὸ· ὅτι ὁ
μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν θεὸς
ὠνομάσθη.

9 * ἐν ἴσῳ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσε-
βων & ἡ ἀσέβεια αὐτῶν.

10 * & γὰρ τὸ πρᾶχον σὺν τῷ δέ-
σαντι κολαδῇ(ε).

11 * διὰ τοῦτο & ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐ-
πισκοπῇ ἔσαι, ὅτι ἐν κτίσματι θεοῦ
εἰς βδέλυγμα ἐξήθησαν καὶ εἰς
σκῶδαλα ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ
εἰς παγίδα ποσὶν ἀφέντων.

18 * Non erubescit loqui cum
illo, qui sine anima est, & pro
sanitate quidem infirmum de-
precatur, & pro vita rogat mor-
tuū, & in adiutoriū inutile in-
uocat. * Et pro itinere petit
ab eo, qui ambulare non po-
test, & de acquirendo & de
operando, & de omnium rerū
euentu petit ab eo, qui in om-
nibus est inutilis.

CAP. XIII.

1 **I**Terum alius nauigare cogi-
tans, & per feros fluctus iter
facere incipiens ligno portā-
te se, fragilius lignum inuo-
cat.

2 * Illud enim cupiditas
acquirendi excogitauit, & ar-
tifex sapientia fabricauit sua.

3 * Tua autem pater proui-
dencia ab initio cuncta gu-
bernat, quoniam dedisti in
mari viam, & inter fluctus se-
mitam firmissimā: * Osten-
dens, quoniam potens es ex
omnibus sanare, etiam si sine
rate aliquis adeat mare.

5 * Sed ut non esset vacua sa-
piētiae tuæ opera, propter hoc
etiam & exiguo ligno credunt
homines animas suas, & tran-
seunt mare per ratem libe-
rati sunt.

6 * Sed & ab initio cum pe-
rissent superbi gigantes, spes
orbis terrarum ad ratem con-
fugiens, remisit seculo semen
natiuitatis, quæ manu tua
erat gubernata.

7 * Benedictum est enim li-
gnum, per quod fit iustitia.

8 * Per manus autem quod fit
idolum, maledictum est & ip-
sum, & qui fecit illud, quia ille
quidē operatus est, illud autē
cum esset fragile, Deus cognō-

9 minatus est. * Similiter autem
odio sunt Deo impius & im-
pietas eius.

10 Etenim quod fa-
ctū est cū illo, qui fecit tormē-

11 ta, patietur. * Propter hoc & in
idolis nationū non erit respec-
tus, quoniam creature Dei in
odiū factæ sunt, & in tentatio-
nē animæ hominū, & in mu-
scipulam pedibus insipientiū.

* Initium enim fornicationis est
exquisitio idolorum, & adinuen-
tio illorum corruptio vitæ est.

* Neque enim erant ab initio,
neque erunt in perpetuum.

* Superuacuitas enim hominum
nec adinuenit in orbem terrarum;
& ideo brevis illorum finis est
inuetus.

* Acerbo enim luctu
dolens pater rapti citò sibi fi-
lij, fecit imaginem; & illum qui
tunc quasi homo mortuus fue-
rat, nunc tanquam Deum colere
cepit, & constituit inter seruos
suos sacra & sacrificia.

* Deinde interueniente tempore, con-
ualescente antiqua consuetu-
dine, hic error tanquam lex cu-
stodit⁹ est, & tyrannorum impe-
rio colebatur figmenta.

* Et hos
quos in palam homines hono-
rare non poterat, propter hoc quod
longè essent, à longinquo figu-
ra eorum allata euidentem ima-
ginem regis, quem honorare vo-
lebant, fecerunt, ut illum, qui abe-
rat, tanquam presentem colerent
sua sollicitudine.

* Prouexit
autem ad horum culturam, & hos
qui ignorabant, artificis eximia
diligentia.

* Ille enim volens
plus placere illi, qui se assum-
psit, elaborauit arte sua, ut si-
militudinem in melius figu-
raret.

* Multitudo autem ho-
minum abducta per speciem
operis, eum qui ante tempus tan-
quam homo honoratus fue-
rat, nunc Deum æstimauerunt.

* Et hæc fuit vitæ humanæ de-
ceptio, quoniam aut affectui aut
regibus deseruietes homines,

incommunicabile nomen lapidi-
bus & lignis imposuerunt. * Et
non suffecerat errasse eos circa
Dei scientiam, sed & in magno vi-
uentes inscientiæ bello, tot & tanta
magna mala pacem appellant.

* Aut enim filios suos sacrifi-
cantes, aut obscura sacrificia
facientes, aut insaniam plenas
vigilias habentes,

* Neque
vitam, neque nuptias mundas
iam custodiunt, sed & alius
alium per inuidiam occidit,
aut adulterans contristat.

* ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἡ πόσις εἰ-
δωλῶν. ὅρεσις γὰρ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.

* ὅτε γὰρ ἡ ἀπὸ ἀρχῆς ὅτε εἰς τὸν
αἰῶνα ἔσται.

* κενοδοξία γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι διὰ τοῦτο σὺν το-
μῶν αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενοήθη.

* αἰῶνα γὰρ πένθει τευχόμενος πα-
τὴρ τῆς ἑταχέως ἀφαιρεθείσης τέκνου,
εἰκόνα ποιήσας τὸν τότε νεκρὸν ἀν-
θρώπου, καὶ ὡς θεὸν ἐτίμησε, ὅτι πα-
ρέδωκε τοῖς ὑποχείρισις μυστήρια ὅτι
τελετάς.

* εἴτε ἐν χρόνῳ κρατήσῃ τὸ ἀσε-
βὲς ὅτι ὡς νόμος ἐφυλάχθη, ὅτι
τυραννῶν ἡπισταίς ἐθροισάμετο τὰ
γλυπτά.

* ὅς ἐν ὅφει μὴ δυναμένοι πι-
μῶν ἀνθρώποι διὰ τὸ μακρὸν οἰκεῖν,
τὴν πόρρωθεν ὅφιν ἀνατυπωσά-
μενοι ἐμφανῆ εἰκόνα ἑλμυρίδα
βασιλέως ἐποίησαν, ἵνα τὸν ἀπόντα
ὡς παρόντα κολακάζωσι διὰ τὸ ἀσε-
βεῖν.

* εἰς ἡπιστασιν δὲ θρησκείας
καὶ οὕτως ἀγνοουῦντας ἢ τοῦ τεχνίτου
ἀρετῆς ἢ φιλοτιμίας.

* ὁ μὲν γὰρ τάχα τὴν κρατὶς πι-
μῶν ἀνθρώπων ἀρέσας, ἡξειδιάσατο τῇ
τέχνῃ τὴν ὁμοιότητά ἐπὶ τὸ κάλλιον.

* τὸ δὲ πλήθος ἐφελκόμενον διὰ
τὸ ὅτι χαλεπὴ ἐργασίας τὴν ἀπολί-
γαν πμηνότα ἀνθρώπων, καὶ σέ-
βασμα ἐλογίζασατο.

* καὶ τοῦτο ἐγχεῖτο τῷ βίῳ εἰς ἐνε-
δρον ὅτι ἡ συμφορὰ ἢ τυραννίδι δα-
λύσονται ἀνθρώποι τὸ ἀκοινωνήτων
ὄνομα λίθοις ὅτι ξύλοις περιέσθηκαν.

* εἴτε ὅτι ἤρκεσε τὸ πλανᾶσθαι πε-
ρὶ τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ ὅτι ἐν
μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ,
τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρῶνι ἀποσα-
γορεύουσιν.

* ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετάς, ἢ
κρύφια μυστήρια, ἢ ἐμμανεῖς ὅτι
ἄλλων θεῶν κώμοις ἄγοντες.

* ὅτε βίους ὅτε γάμοις ὅτι κα-
θαρὰς φυλάσσουσιν, ἕτεροι δὲ ἕτε-
ρον ἢ λοχῶν δυνάμει, ἢ νοθεύων ὁ-
δῶν.

* Initium enim fornica-
tionis excogitatio idolorum;
inuentio autem illorum cor-
ruptio vitæ.

* Neque enim
erant ab initio, neque in per-
petuum erunt.

* Vana glo-
ria enim hominum ingressa est
in mundum, & ideo brevis
illorum finis excogitatus est.

* Intempestiuo enim luctu
teuctus pater citò rapti fi-
lij imaginem faciens tunc mor-
tuum hominem, nunc ut Deum
coluit, & tradidit subditis
mysteria & sacrificia.

* Deinde in tempore quæ
inualuerat impia consuetudo
tanquam lex custodita est, et
tyrannorum imperijs cole-
bantur sculpta.

* Quos in conspectu non
potentes honorare homines eò
quod longè habitarent, à lon-
gè conspectum figurantes ma-
nifestam imaginem honorati
regis fecerunt, ut absenti tan-
quam presenti assentarentur
per sollicitudinem.

* In extensionem autem
cultus & ignorantes artifi-
cis adhortata est ambitio.

* Ille enim fortè dominan-
ti volens placere, elaborauit
arte similitudinem in melius.

* At multitudo attrahita
per speciem operis eum qui
paulò antè honoratus fuerat
homo, nunc numen æstima-
uerunt.

* Et hoc fuit vitæ in-
sidias, quoniam aut cala-
mitati aut tyrannidi seruien-
tes homines incommunicabi-
le nomen lapidibus & lignis

imposuerunt. * Postea non suf-
fecerat errasse circa Dei scien-
tiâ, sed et in magno viuentes
inscitia bello, tanta mala pa-
cem appellant.

* Aut enim fi-
licum occisiua sacrificia, aut
occulta mysteria, aut insanas
ex alijs legibus comestationes

agentes: * Neque vitas neque
nuptias amplius mundas cu-
stodiunt, alter autè alterum
aut insidians occidit, aut
adulterans contristat.

* Omnia autem mixtè habet sanguis et cædes, furtum & dolus, corruptio, infidelitas, turbatio, periurium, tumultus bonorum.

* Gratia immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis mutatio, nuptiarum inordinatio, mæchia & impudicitia.

* Nam innominatorum idolorum cultura omnis initium mali & causa & finis est.

* Aut enim dum lætantur, infaniunt, aut vaticinantur falsa, aut viuunt iniuste, aut peierant citò.

* Inanimatis enim confidentes idolis malè iurantes, lædi non expectant.

* Vtraque autem eos complectentur iusta, quoniã malè senserunt de Deo attendentes idolis, & iniuste iurauerunt in dolo contemnentes iustitiam.

* Non enim iurantiũ virtus, sed peccatium pœna perambulat semper iniustorum transgressionem.

CAP. XV.

TV autè Deus noster utilis & verus, patiens & in misericordia disponens omnia.

* Etenim si peccauerimus, tui sumus sciẽtes tuam potentiam; non peccabimus aut, scientes, quoniam apud te computati sumus. * Nam

scire te, consummata iustitia; & nosse tuam virtutem, radix immortalitatis. * Neque enim decepit nos hominũ mala artis excogitatio, neq; vmbra picturarum, labor sine fructu, species maculata coloribus varijs. * Quorum

aspectus stultis in concupiscentiam venit, desideratque mortuæ imaginis formã sine anima. * Malorum amatores

dignique talium expectationum, & facientes et desiderantes & colentes.

25 * πάντα δὲ ἡμίξῃ ἔχει αἷμα καὶ φόνο, κλοπὴ καὶ δόλο, φθορὰ, ἀπιστία, τάρχευ, ἡγορκία, φόρυβος ἀγαθῶν.

26 * χάριτος ἀμνησία, ψυχῶν μιαινομός, γυνέσεως ἐναλλαγή, γάμων ἀταξία, μοιχεία & ἀσέλγεια.

27 * ἢ γὰρ τῶν ἀνθρώπων εἰδώλων θρησκεία πάντες δέχθη κακοῦ & αἰτία & πέρας ἐστίν.

28 * ἢ γὰρ ὁφθαλμόμενοι μεμψώσιν, ἢ περφητὸν ψευδῆ, ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιποροδοὶ ταχέως.

29 * αἰψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις κακῶς ὁμοσάντες, ἀδικηθῆναι & περσδέχοντο.

30 * ἀμφοτέρωθεν γὰρ αὐτὸς μετελδύσει τὰ δίκαια. ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ θεοῦ περσέχοντες εἰδώλοις, & ἀδίκως ὁμῶσαν ἐν δόλῳ κατὰ φρονησάντες ὁπότῃς.

31 * & γὰρ ἢ πᾶν ὁμνομήνων δυνάμεις, ἀλλ' ἢ τῶν ἀμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται αἰετῶ τῶν ἀδίκων παρέμβασι.

15.

1 * Σὺ δὲ ὁ θεὸς ἡμεῶν χρηστὸς καὶ ἀληθής, μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.

2 * καὶ γὰρ ἐδὼ ἀμαρτωμοί, θίεσμεν εἰδότες, σὺ γὰρ κράτιστος. & χαμαρτησόμεθα δέ, εἰδότες ὅτι σὺ λογίσμεθα.

3 * γὰρ ἡπίσταταί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰδέναι σὺ γὰρ κράτιστος ρίζα ἀθανασίας.

4 * ὅτε γὰρ ἐπληθύσεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότητι, ἡπνοία, ὅτε σκιά γραφῶν, πόνος ἀκαρπύς, εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοισι.

5 * ὧν ὅψις ἀφροσιν εἰς ὄρεξιν ἐρχεται, ποθεῖτε νεκρῶς εἰκόνος εἶδος ἀπνοῦ.

6 * κακῶν ἐρασαὶ ἀξιοῖτε τοῖς τῶν ἐλπίδων, καὶ ὁρῶντες καὶ ποθεῶντες καὶ σεβόμενοι.

25 * Et omnia commista sunt, D sanguis, homicidium, furtum, & fictio, corruptio & infidelitas, turbatio & periurium, tumultus bonorum,

26 * Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio mæchia & impudicitia.

27 * Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium & finis.

28 * Aut enim dum lætantur, infaniunt, aut certè vaticinantur falsa, aut viuunt iniuste, aut periurant citò.

29 * Dum enim confidunt in idólis, quæ sunt sine anima, malè iurantes noceri se non sperant.

30 * Vtraque ergo illis euenient dignè, quoniam malè senserunt de Deo, attendentes idólis, & iurauerunt iniuste in dolo contemnentes iustitiã.

31 * Non enim iurantium est virtus, sed peccantium pœna perambulat semper iniustorum prauaricationem.

CAP. XV.

TV autem Deus noster, suavis & verus es, patiens, & in misericordia disponens omnia.

* Etenim si peccauerimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam: & si nõ peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati.

* Nosse enim te, consummata iustitia est; & scire iustitiam & virtutem tuam, radix est immortalitatis.

* Non enim in errorem induxit nos hominum malæ artis excogitatio, nec vmbra picture, labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores.

* Cuius aspectus dat insensato concupiscentiã, & diligit mortuæ imaginis effigiem sine anima.

* Malorum amatores, digni sunt morte, qui spem habent in talibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt.

* Sed & figulus mollem terram premens, laboriosè fingit ad vñs nostros vñumquodq; vas, & de eodem luto fingit quæ munda sunt in vñsum vasa, & similiter quæ his sunt contraria. horum autem vasorum quis sit vñsus, iudex est figulus.

* Et cum labore vano Deū fingit de eodem luto, ille qui paulò antè de terra factus fuerat, & post pusillum reducit se vñde acceptus est, repetitus animæ debitum quem habebat.

* Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam brevis illi vita est; sed concertatur aurificibus & argentariis, sed & ærarios imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fingit.

* Cinis est enim cor eius, & terra superuacua spes illius, & luto vilior vita eius.

* Quoniam ignorauit qui finxit, & qui inspirauit illi animam, quæ operatur, & qui insufflauit ei spiritum vitale.

* Sed & æstimauerunt lulum esse vitam nostram, & conuersationem vitæ compositam ad lucrum, & oportere vñdecunque etiam ex malo acquirere.

* Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terref materia fragilia vasa & sculptilia fingit.

* Omnes enim insipientes & infelices supra modum animæ suæ superbi sunt inimici populi tui, & imperantes illi.

* Quoniam omnia idola nationum deos æstimauerunt, quibus neque oculorum vñsus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad tractandum, sed & pedes eorum pigri ad ambulandum.

* καὶ γὰρ κεραμὶς ἀπαλὴν γῆν 7
θλίβων ἐπιμοχθὸν πλάσσει πρὸς
ὑποηρεσίαν ἡμῶν ἐκαστον, ἀλλ' ἐκ
τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ διὰ πλάστα τὰ τε
τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκδὴν,
τὰ τε ἐναντία πρῶτα ὁμοίως· τῶν
δὲ ἐκατέρω τὴν ἐκάστῃ ἐστὶν ἡ
χρῆσις, καὶ τῆς ὁ πηλεργός.

* Ἐκακόμοχθον θεὸν μάταιον 8
ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ, ὃς πρὸ
μικροῦ ἐκ γῆς γεννηθεὶς μετ' ὀλί-
γον πορεύεται ὅς ἡ ἐλήφθη, τῇ τῆς
ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρεῖσθαι.

* ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ φροντίς ἐχ' ὅτι 9
μέλλει κάμνειν, ἐδ' ὅτι βραχυτε-
λῆ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντερείδεται
μὴ χειρουργοῖς καὶ ἀργυροχοοῖς,
χαλκοπλάστῃς τε μιμῆται, καὶ
δόξαν ἡγείται ὅτι κίβδηλα
πλάσσει.

* αποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ γῆς 10
ὅτε λεσέρεαι ἡ ἐλπίς αὐτῶν, πηλοῦ
τε ἀτιμώτερος ὁ βίος αὐτοῦ.

* ὅτι ἠγνόησε τὸν πλάσαντα αὐ- 11
τὸν, καὶ τὸν ἐμπνύσαντα αὐτῷ ψυ-
χῶ ἐνεργούσαν, καὶ ἐμφυσήσαν-
τα πνεῦμα ζωτικόν.

* ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι 12
τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ τὸν βίον πα-
νηγυρισμὸν ἐπικερδῆ· δεῖν γὰρ φα-
σὶν ὅθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορεύ-
εσθαι.

* οὗτοι γὰρ πρὸς πάντας οἶδον 13
ὅτι ἀμαρτάνει, ὕλης γεώδους δι-
θραυστα σκδὴν καὶ γλυπτὰ δημι-
ουργῶν.

* πάντες δὲ ἀφρονέσασθαι ἐκ τὰ 14
λανεῖς ὑπὲρ ψυχῆς νηπίων, ὅ
ἐχθροὶ ἑταροῦ καὶ καταδυναστεύον-
τες αὐτῶν.

* ὅτι πάντα τὰ εἰδωλα τῶν ἐθνῶν 15
ἐλογίσαντο θεοὺς, οἷς ἔτε ὁμμά-
των χρῆσις εἰς ὅρασιν, ἔτε ῥῖνες εἰς
συνολκλὴν αἶρθαι, ἔτε ὅτα ἀκχεῖν,
ἔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφῃ-
σιν, ὅτι πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς
ἐπιβάσιν.

* Et enim figulus mollem terram premens laboriosè fingit ad ministerium nostrum vñumquodque, sed de eodem luto finxit & mundis operibus seruiencia vasa, & contraria omnia similiter: horum autem utriusque quis cuiusque est vñsus, iudex figulus.

* Et malè laborans deum vanum ex eodem fingit luto, qui paulò antè de terra genitus paulò post abiit ex qua sumptus est, animæ repetitus debitum.

* Sed est ei cura non quia laboraturus est, nec quia breuem vitam habet, sed certat quidem cum aurificibus & argentariis, ærariosque imitatur, & gloriam reputat quoniam adulterina fingit.

* Cinis cor eius & terra vilior spes illorum, lutoque vilior vita eius.

* Quoniam ignorauit qui finxit se, & qui inspirauit illi animam quæ operatur, qui insufflauit spiritum vitalem.

* Sed æstimauerunt lulum esse vitam nostram, & viuendi modum conuersationem vitæ qua stuosam: oportere enim dicunt vñdecunque etiam ex malo acquirere.

* Hic enim præter omnes nouit quòd peccat, materiæ terrea fragilia vasa & sculptilia fabricans.

* Omnes autem insipientissimi & infelices super animas infantium, inimici populi tui imperantes illi.

* Quoniam omnia idola gentium æstimauerunt deos, quibus neque oculorum vñsus ad visionem, neque nares ad attractionem aëris, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad contrectationem, & pedes eorum pigri ad ingressum.

* Homo enim fecit illos, & spiritum mutuatus finxit eos. nullus enim illorum similem homo virtute fingere poterit Deum.

* Mortalis autem existens, mortuum operatur manibus iniquis. melior enim est culturis suis, quorum ipse quidem vixit, illa autem nunquam.

* Et animalia autem miserrima colunt. dementia enim comparata aliis sunt deteriora.

* Neque quantum desiderare, quod in animalium conspectu bona sunt. effugerunt autem & Dei laudem, & benedictionem eius.

CAP. XVI.

Propter hoc per similia puniti sunt dignè, & per multitudinem bestiarum cruciati sunt.

* Pro quo tormento beneficio affecisti populum tuum, quibus in concupiscentiam appetitus novum gustum, escam preparasti ortygometrā.

* Ut illi quidem concupiscentes escam, propter ostensum immissorum, & necessarium appetitū, auerterentur; hi autem in breui inopes facti, & novum participant gustum.

* Oportebat enim illis quidem inexcusabilem inopiam superuenire exercentibus tyrannidem; his autem solum ostendi, quemadmodum inimici illorum cruciabantur.

* Et enim cum illis saeva superuenit bestiarū ira moribusque peruersorum corrumpebantur colubrorum.

* Non usque in finem permansit ira tua. in hortatione autem ad breue turbati sunt, signum habentes salutis, ad commemorationem mandati legis tue.

* Nam qui conuersus est non per id quod videbatur, saluabatur; sed per te omnium saluatorem.

* ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτοὺς, & τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἐπλασεν αὐτοὺς. ἑδείς γὰρ αὐτῶν ὁμοίου ἄνθρωπος ἰσχύϊ πλάσαι θεόν.

* θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται τὰ χερσὶν ἀνθρώποις. κρείσσων γὰρ ἐστὶν τῶν σεβασμάτων αὐτῶν, ὢν αὐτὸς μὲν ἐζησεν, ἐκείνα δὲ ἐδέχοντο.

* καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἐχθιστά σεβόν. αἰτία γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα.

* ἑδ' ὅσον ἡπιποθήσεται ὡς ἐν ζῶων ὄψει καλὰ τυγχάνει. ἐκπέφυγε δὲ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ἑπαινον καὶ τὴν δόλογίαν αὐτῶν.

15.

* Διὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως, καὶ διὰ πλήθους κινδάλων ἐβασανίσθησαν.

* ὁ δὲ ἡς κολάσεως ἀνηγέτησας τὸ λαόν σου, οἷς εἰς ἡπιδυμίαν ὀρέξεως ἐκίνη γένειν, τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτησαν.

* ἵνα ἐκείνοι μὲν ἡπιδυμοῦντες τροφῆς, διὰ τὴν δειχθεῖσαν τῶν ἐπαπεσάλμυρων & τὴν ἀναγκαίαν ὀρεξίν, ἀποσρέφονται, ἑτοίμοι δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γινόμενοι καὶ ξένης μετασχῶσι γούσεως.

* ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαράτητον ἐνδεῖαν ἐπελθεῖν τυραννοδοσί, τοῦτοι δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.

* καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς δῆγμασί τε σκολίων διεφθείροντο ὄφρων.

* ἕμέλει τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου. εἰς καθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν, σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου.

* ὁ γὰρ ἡπιστραφεὶς ἐδία τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

* Homo enim fecit illos, & qui spiritum mutuatus est, is finxit illos; nemo enim sibi similem homo poterit Deum fingere.

* Cum enim sit mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. melior enim est ipse his quos colit; quia ipse quidem vixit cum esset mortalis, illi autem nunquam.

* Sed & animalia miserrima colunt. insensata enim comparata his, illis sunt deteriora.

* Sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiciere. effugerunt autem Dei laudem, & benedictionem eius.

CAP. XVI.

Propter hæc & his similia passi sunt dignè tormenta, & per multitudinem bestiarum exterminati sunt.

* Pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum, quibus dedisti concupiscentiæ delectamenti sui novum saporem, escam parans eis ortygometrā.

* Ut illi quidem concupiscentes escam propter ea quæ illis ostēsa & missa sunt, etiam à necessaria concupiscentia auerterentur. hi autem in breui inopes facti, novam gustauerunt escam.

* Oportebat enim illis sine excusatione quidem superuenire interitum exercentibus tyrannidem: his autem tantum ostendere, quemadmodum inimici eorum exterminabantur. N. 11. b

* Etenim cum illis superuenit saeva bestiarū ira, moribus peruersorum colubrorum exterminabantur.

* Sed nō in perpetuum ira permansit, sed ad correptionem in breui turbati sunt, signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuæ.

* Qui enim cōuersus est, non per hoc, quod videbat, sanabatur, sed per te omnium saluatorem.

* In hoc autem ostendisti inimicis tuis, quia tu es qui liberaberas ab omni malo.

* Illos enim locustarum & muscarum occiderunt morsus; & non est inuenta sanitas animæ illorum, quia digni erāt ab huiusmodi exterminari. * Filios autem tuos nec draconum, nec venenatorum vicerunt dentes: misericordia enim tua adueniens, sanabat illos.

* In memoria enim sermonum tuorum exterminabantur, & velociter sanabantur, ne in altam incidentes obliuionem, non possent tuo vti adiutorio.

* Et enim neque herba, neque malagma sanauit eos, sed tuus, Domine, sermo, qui sanat omnia.

* Tu es, Domine, qui vitæ & mortis habes potestatem, & deducis vsque ad portas mortis, & reducis.

* Homo autē occidit quidem per malitiā animā suam, & cum exierit spiritus, nō reuertetur, nec reuocabit animā quæ recepta est.

* Sed tuam manum effugere impossibile est.

* Negantes enim nosse te impij, per fortitudinem brachij tui flagellati sunt, nouis aquis & grandinibus & pluuiis persecutionem passi, & per ignem consummati.

* Quod enim mirabile erat, in aqua quæ omnia extinguit, plus ignis valebat. vindex est enim orbis iustorum.

* Quodam enim tempore mansuetabatur ignis, ne combureretur quæ ad impios missa erant animalia; sed vt ipsi videntes scirent, quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem.

* Et quodam tempore in aqua supra virtutem ignis exardebat vndique, vt iniquam terræ nationem exterminaret.

* καὶ ἐν τούτῳ ὅτι ἐπέσας ἐπὶ ἐχθρούς ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ.

* ὅς μὲν γὰρ ἀκρίδων ἐμῶν ἀπέκτεινε δῆγματα, ἐκ δὲ δὴ ῥέθη ἱματῶν τῆς ψυχῆς αὐτῶν· ὅτι ἄξιοι ἦσαν τοῦ τῶν κολαδιῶν.

* ὅτι ὅς ἐν τῷ ἐξ ἐξουσιῶν δεικνύων ἐνίκησαν ὁδόντες· ὅς ἐλεῖ γὰρ σὺ ἀντιπαρήλθης καὶ ἰάσατο αὐτούς.

* εἰς γὰρ ἐκ μνήμης τῶν λόγων σὺ ἐνεκέντρειζόντες, καὶ ὁξέως διεσώζοντες· ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθω, ἀπερίσπαστοι γίνωμαι τῆς σῆς ἐργασίας.

* καὶ γὰρ ὅτε βοτάνη ἔτε μάλα γὰρ ἐξ ἐράπιδος αὐτῶν, ἀλλ' ὁ σὸς κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.

* σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἔχεις· σίαν ἔχεις, καὶ κατὰ γαίης εἰς πύλας αἰῶνος καὶ ἀνάγεις.

* ὡς θρῶπός τις ἀποκτείνει μὲν τὴν κακίαν αὐτοῦ, ἔξελθόν δὲ πνεύματός τοι δὴ ἀσπρέψει, ὅς δὲ δὴ ἀλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

* τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν.

* ἀνέμους γὰρ σε εἰδέναι ἀσεβείς, ἐν ἰσχύϊ βραχίονός σου ἐμασγώθησαν, ἐξουσίᾳ ὑέτος καὶ χαλάζης ἐκ οὐβρεῖς διωκόμενοι ἀπαραιτήτως· καὶ πρὸς καταναλισκόμενοι.

* ὅς γὰρ παραδοξότατον ἐν τῷ κόσμῳ τα σβεννύει ὕδατι πλεῖον ἐνήργει ὁ πῦρ, ὡς ἐρμαχὸς γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων.

* ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροδὸτο φλόξ, ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβείς ἀπεσάλμυρά ζωῆς, ἀλλ' αὐτοὶ ἐλέποντες ἴδωσιν, ὅτι κρείσσει Θεὸς ἐλαύνονται.

* ποτὲ δὲ καὶ μετὰ τὸ ὕδατος ὡς ἐρ τὴν πρὸς δυνάμιν φλέγει, ἵνα ἀδίκῃ γῆς γυνήματα διαφείρη.

* Et in hoc autem persuasisti inimicis nostris, quod tu es qui liberaberas ab omni malo.

* Quos enim locustarum & muscarum occiderunt morsus, & non inuenta est sanitas animæ illorum, quia digni erant ab huiusmodi cruciari.

* At filios tuos neque venenatorum draconum vicerunt dentes: misericordia enim tua venit in auxilium, & sanauit illos.

* In enim memoriam sermonum tuorum inferebantur, & velociter saluabantur, vt non in altam incidentes obliuionem, immobiles fierent tui beneficij.

* Et enim neque herba neque malagma sanauit eos, sed tuus Domine sermo omnia sanans.

* Tu enim vitæ & mortis potestatem habes, & deducis ad portas inferni, et reducis.

* Homo autē occidit quidem malitia sua; cum exierit autem spiritus, non reuertetur, nec resoluit animam assumptam.

* At tuam manum effugere impossibile est.

* Negantes enim te nosse impij, in fortitudine brachij tui flagellati sunt, nouis pluuijs, & grandinibus, & imbribus persecutionem passi inexcusabiliter, & igne consumpti.

* Nam res mirabilissima in omnia extinguenti aqua plus operabatur ignis, vindex enim mundus est iustorum.

* Aliquando quidem enim mansuetabatur flamma, vt non combureret ad impios missa animalia, sed ipsi videntes sciant, quoniam iudicio Dei persecutionē patiuntur. * Aliquando autem & inter aquam super ignis virtutē ardet, vt iniqua terra genimina corrumperet.

* Pro quibus angelorum 20
esca cibasti populum tuum, et
paratū panē à cælo misisti illis
sine labore, ad omnem volu-
ptatem valentem, & ad om-
nem congruum gustum.

* Et enim hypostasis tua 21
tuam in filios ostēdebat dul-
cedinem. at oblatis desiderio
subseruiens ad quod quisque
volebat, conuertebatur.

* Nix autem & glacies 22
sustinebant ignem, & non
tabescebant, ut scirent, quo-
niam inimicorū fructus cor-
rupit ignis ardens in grandine,
& in pluuiis coruscans.

* Hoc autem iterum ut 23
nutrarentur iusti, & propriè
oblatus est virtutis.

* Nam creatura tibi qui 24
fecisti omnia deseruiens, in-
tenditur in tormentum con-
tra iniustos, & remittitur in
beneficium, pro his qui in te
confidunt.

* Propter hoc & tunc in 25
omnia transformata omnia
nutrienti tuo dono deseruit,
ad egentium voluntatem.

* Ut discant filij tui, quos 26
dilexisti Domine, quoniam
non natiuitates fructuum
pascunt hominem, sed ver-
bum tuum tibi credentes cō-
seruat.

* Nam ab igne non cor- 27
ruptum simpliciter à breui
radio Solis calefactum tabe-
scebat;

* Ut notum esset, quo- 28
niam oportet prauenire So-
lem in gratia tua, & ad or-
tum lucis occurrere tibi.

* Ingrati enim spes tan- 29
quam hyemalis glacies tabe-
scet, & fluet tanquam aqua
inutilis.

20 * δὴ ὡς ἀγγέλων τροφὴν ἐψώ-
μισας ἐν λαόν σου, καὶ ἔτοιμον ἄρ-
τον ἀπ' οὐρανοῦ ἐπέμψας αὐτοῖς
ἀκοπιάτως, πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν
ἰσχύοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρμόνιον
γεῦσιν.

21 * ἢ μὴ γὰρ ὑπόστασις σου τὴν
σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφαίνε γλυκύ-
τητα. τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου
ἐπιθυμίας ὑπηρετῶν πρὸς ὃ πᾶς ἐ-
βέλετο μετεκρινάτο.

22 * χιών δὲ καὶ κρύσταλλος ὑπέ-
μεινε πῦρ καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γινώ-
σιν, ὅτι οὐ τῶν ἐχθρῶν καρπὸς κα-
τέφθειρε πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ
χαλάζῃ, & ἐν τοῖς ὑετῇ διασεί-
πτον.

23 * Τοῦτο δὲ πάλιν ἵνα τροφῇσι δίκαιοι,
καὶ τῇ ἰδίᾳ ἐπιλέληται δύ-
νάμει.

24 * ἢ ὅτι κτίσις θεὸς τὰ ποιήσαντι τὰ
πρώτα ὑπηρετοῦσα, ἐπιτείνε) εἰς κό-
λασιν καὶ τῶν ἀδίκων, καὶ δύνειται
εἰς δουλείαν, ὑπὲρ τῶν ἐπὶ θεῷ πε-
ποιθότων.

25 * διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα
μεταλλομορφή τῇ παντοτρόφῃ σου
δωρεὰ ὑπηρετεῖ, πρὸς τὴν τῶν δεο-
μένων θέλησιν.

26 * ἵνα μάθωσιν ὅτι ὑοὶ σου, ὅς ἡ-
γάπησας κύριε, ὅτι ἐχ αἱ χυεῖς
τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἀνθρώπον,
ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σου τὰς θεοπισθύνοντας
διατηρεῖ.

27 * τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθει-
ρόμενον ἀπλῶς ὑπὸ βραχείας
ἀκτίνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτή-
κετο.

28 * ὅπως γινώσκῃς ὅτι, ὅτι δεῖ προδύναι
τὸν ἥλιον ἐπ' ἀρχαίῳ σου, καὶ
πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχά-
νειν θεῷ.

29 * ἀχαίριος γὰρ ἐλπίς ὡς χαμέ-
λει παχυντακή(ε), & ῥυή(ε) ὡς
ὕδωρ ἀχρηστον.

20 * Pro quibus angelorū esca
nutriuisti populum tuum, &
paratum panem de cælo præ-
stitisti illis sine labore, omne
delectamentū in se habentem,
& omnis saporis suauitatem.

21 * Substantiam enim tuam
& dulcedinem tuam, quam
in filios habes, ostendebas, &
deseruiens vniuscuiusque vo-
lūtati. ad quod quisque vole-
bat, conuertebatur.

22 * Nix autem & glacies su-
stinebant vim ignis, & nō ta-
bescebant, ut scirēt quoniam
fructus inimicorum extermi-
nabat ignis ardens, in grandine
& pluuiis coruscans.

23 * Hoc autem iterum ut nu-
D trarentur iusti, ignis etiā suæ
virtutis oblatus est.

24 * Creatura enim tibi facto-
ri deseruiens, exardescit in tor-
mentum aduersus iniustos,
& lenior fit ad benefacien-
dum pro his qui in te confi-
dunt.

25 * Propter hoc & tunc om-
nia transfigurata, omnium
nutrici gratiæ tuæ deserue-
bant, ad voluntatem eorum
qui à te desiderati sunt.

26 * Ut scirent filij tui quos
dilexisti Domine, quoniam
nō natiuitatis fructus pascunt
homines, sed sermo tuus hos,
qui in te crediderint, conser-
uat.

27 * Quod enim ab igne non
poterat exterminari, statim ab
exiguo radio Solis calefactum
tabescebat.

28 * Ut notum omnibus esset,
quoniam oportet prauenire
Solem ad benedictionē tuam,
& ad ortum lucis te adorare.

29 * Ingrati enim spes tanquā
hybernalis glacies tabescet, &
disperiet tanquam aqua su-
peruacua.

C P. XVII.

Magna sunt enim iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua. propter hoc indisciplinatae animæ errauerunt.

* Dum enim persuasum habent iniqui posse dominari nationi sanctæ, vinculis tenebrarum & longe noctis cōpediti, inclusi sub tectis fugitivi, perpetuæ providentiæ iacuerunt. * Et dum putant se latere in obscuris peccatis, tenebroso obliuionis velamēto dispersi sunt, pauentes horrēdē, & cum admiratione nimia perturbati. * Neq; enim quæ continebat illos spelunca, sine timore custodiebat, quoniam sonitus descendens perturbabat illos, & personæ tristes illis apparentes, pauorem illis præstabant. * Et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen præbere, nec syderum lympidæ flammæ illuminare poterant illam noctem horrendam. * Apparebat autem illis subitaneus ignis timore plenus, & timore percussi illius, quæ nō videbatur faciei, æstimabant deteriora esse quæ videbantur. * Et magicæ artis apppositi erant derisus; & sapientiæ gloria, correptio cū contumelia. * Illi enim qui promittebant timores & perturbationes, expellere se ab anima languente, hi cum derisu, pleni timore languebant.

* Nam & si nihil eos ex mortuis perturbabat, transitu animalium & serpentium sibilatione commoti, tremebundi peribant, & aërem quem nulla ratione quis effugere posset, negantes se videre.

* Frequenter enim præoccupant pessima, redarguente conscientia.

* Cum sit enim timida nequitia, data est in omnium condemnationem; semper enim præsumit sæua perturbata conscientia.

SAPIENTIA.

17.

* Μεγάλα γὰρ τοῦ αἰ κρείσσει καὶ δυσδιήγηται διὰ τοῦτο ἀπαίδευται ψυχὰς ἐπλανήθησαν.

* ὑπειληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνη ἄγχιον ὁμοιοι, δέσμιοι σκότοις καὶ μακρῶς πεδιῇται νύκτις κατακλεισθέντες ὁρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίου παρουσίας ἐκείντο.

* λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἑπικρυφαίοις ἀμαρτήμασιν, ἀφεγχεί λήθης ὡς ἀκαλύμματι ἐσκορπίθησαν, θαμβέμενοι δεινῶς καὶ ἰνδάμασιν ἐκταρασόμενοι.

* ἔδὲ γὰρ κατέχων αὐτὸς μυχὸς ἀφόβοις διεφύλασεν ἡχοὶ δὲ καταράσσοντες αὐτὸς περικόμπουν, καὶ φάσματα ἀμειδίτοις κατηφῇ παρσώποισιν ἐνεφανίζετο.

* καὶ πυρὸς μὲν ἐδεμία βία, κατίχυν φωτίζειν, ἔτε ἄστρον ἐκλαμψεὶ φλόγες καταυγάζειν ὑπέμεινον τῷ συγνῶ ἐκείνῳ νύκτι.

* διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ φόβου πλήρης ἐκδειματίζεμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρημῆς ἐκείνης ὄψεως, ἡγοῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

* μαγικῆς δὲ κατέκειντο ἐμπαίγματα τέχνης, καὶ τῆς ἑπικρυφῆς ἀλαζονίας ἐλεγχος ἐφύβεισθε.

* ὅ γ' ὑπὸ χινέμενοι δέματά τε ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοθείας, ἔτοι καταγέλασον δολάβειαν ἐνόησαν.

* καὶ γὰρ εἰ μὴ δὲ αὐτὸς ταραχῶδες ἐφόβει, κνωδάλων παρόδοις ἔρπετῶν συρσμοῖς ἐκσεβόμενοι, διώλλυντο ἐντρομοί, καὶ τὴν μηδαμόθεν φευκτὴν αἴρα παρσιδεῖν δυνάμενοι.

* δειλὸν γὰρ ἰδίῳ πονηρίᾳ μάρτυρι καταδικαζομένη· αἰ δὲ παρσιείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδήσει.

CAP. XVII.

Magna enim tua iudicia & inenarrabilia, propter hoc indisciplinatae animæ errauerunt.

* Opinantes enim dominari nationi sanctæ iniqui, vincti tenebrarum & longè compediti noctis inclusi tectis, fugitivi perpetuæ providentiæ iacuerunt.

* Latere enim putantes occultis peccatis, tenebroso obliuionis velamento dispersi sunt, pauentes horrendè & simulachris perturbati.

* Neque enim quæ continebat illos spelunca intrepidus custodiebat: sonitus autem perturbantes eos circumstrebebant, & visiones tristibus mæstæ vultibus apparebant.

* Et ignis quidem nulla vis poterat lucere, neque stellarum nitida flammæ illuminare sustinebant tristem illam noctem.

* Apparebat autē illis solum spontanea pyra timore plena; territi autem à nō visa illa visione, æstimabant deteriora quæ videbantur.

* Magica autem apposita erant ludibria artis, & in prudentia iactantiæ correptio contumeliosa.

* Nam promittētes timores & turbationes expellere ab anima languente, hi ridiculo timore languebant.

* Et enim si nihilo eos turbulentum terrebat, bestiarum transitibus & serpentium sibilis commoti, peribant tremebundi, & nulla ex parte fugiendum aërem aspicere negantes.

* Timida res enim proprio malitia teste cōdemnata, semper autem præoccupavit sæua contenta conscientia.

C 3

* Nihil enim est timor, nisi perditio eorum qui à cogitatione auxiliorum.

* Ab intro autem existens minor expectatio maiorem putat ignorantiam prebente tormentum causa.

* At impotentem verè non item ex impotentis inferni speluncis superuenientem, eodem somno dormientes,

* Aliquando quidem monstrosis agitabantur phantasmatum, aliquando autem animæ dissoluebantur traditione. subitaneus enim illis insperatus timor superuenit.

* Deinde sic; quicumque igitur erat illic decidens, custodiebatur in inferrati carcerem inclusus.

* Siue enim agricola erat quis, aut pastor, aut eorum qui in deserto, operarius laborum, preoccupatus inuitabilem sustinebat necessitatem.

* Vna enim catena tenebrarum omnes ligati erant.

* Siue spiritus sibilans, aut circum densos ramos auium sonitus suauis, aut concentus aquæ euntis, aut sonus validus præcipitarum petrarum, aut lasciuientium animalium cursus inuisus, aut ululantium seuarum bestiarum vox, aut percussa de cœcauitate montium echo, dissoluebant illos deterrentia.

* Totus enim mundus nido illuminabatur lumine, & non impeditis continebatur operibus.

* Solis autem illis superposita erat grauis nox, imago, quæ debebant eis succedere, tenebrarum; sibi autem erant grauiiores tenebris.

CAP. XVIII.

AT sanctis tuis maxima erat lux: quorum vocem quidem audientes, figuram autem non videntes.

* ἔδεν γὰρ ἐπὶ φόβῳ, εἰ μὴ πρεδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων.

* ἐνδοθεν δὲ ἔστα ἡτῶν ἡ πρεδοσία κία πλείονα λογίζετο τὴν ἀγνοίαν τῆς παρεχόμενης τῷ βάσανον αἰτίας.

* ὁ δὲ τῷ ἀδυνάτῳ ὄντως νύκτα ἔξ ἀδυνάτου ἀδὲ μυχῶν ἐπελθοῦσαν, τὴν αὐτὴν ὕπνον κοιμώμενοι,

* τὰ μὲν τέρασιν ἡλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελόντο πρεδοσία. αἰφνίδι ὡς αὐτοῖς καὶ ἀπρεδοκῆτο φόβος ἐπῆλθεν.

* εἴθ' ἔτως, ὃς δὴ ποτ' οὐκ ἔκει κατεπίπῳ, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἰρκτὴν κατακλεισθεῖς.

* εἴτε γὰρ γεωργὸς ὡς ἢ ποιμὴν, ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, μετληθεὶς τῷ δυσάλυκτον ἔμενον δυνάμει.

* μιᾷ γὰρ αἰλύσει σκότῃς πᾶντες ἐδέσθον.

* εἴτε πνεῦμα συρίζον, ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδας ὀρνέων ἡχοῦ δὲ μελῆς, ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορροῦ μὲν βία, ἢ κτύπος ἀπλῆς καταρριπτομένων πετρῶν, ἢ σκιρτάντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος, ἢ ὠρυμμένων ἀπνευσάτων θηρίων φωνή, ἢ δυνάμει κλωμένη ἐκ κοιλότητος ὀρέων ἡχώ, παρέλυσεν αὐτοὺς ἐκφοβούντα.

* ὅλῳ γὰρ κόσμῳ λαμπρῶς κατέλαμπεν φωτί, καὶ ἀνεμποδίσεις σὺνείχετο ἔργοις.

* μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα νύξ, εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους. ἐαυτοῖς δὲ ἡσθὲν βαρύτεροι σκότοις.

ἡ'.

* Τοῖς ὅσοις τοῦ μεγίστου φωτός ὡς φωνὴ μὲν ἀκούοντες, μορφὴ δ' ἐχέοντες.

* Nihil enim est timor, nisi presumptionis adiutoriū, proditio cogitationis auxiliorum.

* Et dum ab intro minor est expectatio, maiorem putat potentiam eius causa, de qua tormentum præstat.

* Illi autem qui in potentē venēre noctem, & ab infimis, & ab altissimis superuenientem eundem somnum dormientes;

* Aliquando monstrorum exagitabantur timore, aliquando animæ deficiebant translatione. subitaneus enim illis & insperatus timor superuenit.

* Deinde si quisquam ex illis decidisset, custodiebatur in carcere sine ferro reclusus.

* Si enim rusticus quis erat, aut pastor, aut agri laborum operarius præoccupatus esset, ineffugibilem sustinebat necessitatem.

* Vna enim catena tenebrarum omnes erant colligati.

* Siue spiritus sibilans, aut inter spissos arborum ramos auium sonus suauis, aut vis aquæ decurrentis nimium, aut sonus validus præcipitarum petrarum, aut ludentium animalium cursus inuisus, aut mugientium valida bestiarum vox, aut resonans de altissimis montibus echo, deficientes faciebat illos præ timore.

* Omnis enim orbis terrarum lympido illuminabatur lumine, & non impeditis operibus continebatur.

* Solis autem illis superposita erat grauis imago tenebrarum, quæ superuentura illis erat. ipsi ergo sibi erant grauiiores tenebræ.

CAP. XVIII.

Sanctis autem tuis maxima erat lux, & horum quidem vocem inimici audiebant, sed figuram non videbant.

* Et quia non & ipsi eadem passi erant, magnificabant te; & qui antè læsi erant, quia nō lædebantur, gratias agebant tibi, & ut esset differentia, te Deum petebant.

* Propter quod ignis ardētem columnā ducem habuerunt ignotē viā, & Solem sine læsura boni hospitij præstitisti.

* Digni quidem illi carere luce, & pati carcerem tenebrarum, qui inclusos custodiebant filios tuos, per quos incipiebat incorruptum legis lumen seculo dari.

* Cum cogitarent iustorū occidere infantes, & vno exposito filio, sed liberato in translationem illorum multitudinem filiorum abstulisti, & pariter illos perdidisti in aqua valida.

* Illa enim nox antè cognita est a patribus nostris, ut verè scientes quibus iuramentis crediderūt, animæquiores essent.

* Suscepta est autem à populo tuo sanitas quidem iustorum, iniustorum autem exterminatio.

* Sicut enim læsisti aduersarios nostros, sic & nos prouocans magnificasti.

* Absconsè enim sacrificabant iusti pueri bonorum, & iustitiæ legem in concordiam disposuerunt, similiter bona & mala percepturos iustos, patri omnium decantantes laudes.

* Resonabat autem inconueniens inimicorum vox, & flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium.

* Simili autem pœna feruus cum domino afflictus est, & popularis homo Regi similia passus. * Similiter ergo omnes vno nomine mortis mortuos habebāt innumerabiles. nec enim ad sepeliendum viui sufficiebant: quoniam vno momento quæ erat præclarior natio illorū, exterminata est.

* ὅτι μὲν ἐκ αὐτῶν ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον, ὅτι δὲ ἐβλάπτουσι πρὸς ἡμᾶς, ἡνυχάζουσιν, καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.

* αὐτὸν δὲ πνεύματι σου ὁδοῦ πορείας, ἡλίου δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξεντείας παρέχες.

* ἄλλοι μὲν γὰρ ἐκείνοι ἐξηθήναι φωτὸς καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει, ὁ κατὰ κλείους φυλάξαντες σὺ ἕως τοῦ, δι' ὧν ἡμελλε τὸ ἀφ' ἑαυτῶν νόμον φῶς τῷ αἰῶνι δίδουσαι.

* βουλοσάμενους δ' αὐτοὺς τὰ πάντοτε σκοτεινὰ νύκτα, καὶ ἐνὸς ἐκτεθέντος τέκνου ἐσωθέντος, εἰς ἑλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφελὲς πληθους τέκνων, ὅμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῶς.

* ἐκείνη ἡ νύξ πρὸς γενώδη πατράσιν ἡμῶν ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἱς ὑπὸς οὐρανὸν ὁρκοῖς, ἐπιδιτυμῶσι.

* πρὸς δὲ λαὸν σου σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια.

* ὥς γὰρ ἐτιμωρήσω σὺ ὑπεναντίς, τούτῳ ἡμᾶς πρὸς καταλέσασθαι ἐδόξασας.

* κρυφῆ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσοι παῖδες ἀγαθῶν, καὶ τὸν τ' εὐδοκίαν νόμον ἐν ὁμοιοῦς διέθεντο, τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδυνῶν μεταλήψασθαι σὺ ἁγίοις, πατέρων ἡδὲ πρὸς ἀναμέλποντες αἰνοῦς.

* ἀντήχει δὲ ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοή, ὅτι οἱ κτερεῖς φωνὴν θρηνημένων παιδῶν.

* ὁμοίᾳ δὲ δίκη δοῦλος ἅμα δὲ πότῃ κολαδίς, ὅτι δημοῦς βασιλεὺς τὰ αὐτὰ πάχων.

* ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἐνὶ ὀνόματι θανάτου νεκρὸς εἶχον θύει μὴ τῶν· ἐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψασθαι ζῶντες ἦσαν ἱκανοί. ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπλὴν ἢ ἐν ἡμετέροις χρόνοις αὐτῶν διεφθάρη.

* Quoniam quidem non & ipsi passi erant, beatam prædicabāt, quoniam autem non nocent ante iniuria affecti, gratias agebant, & differendi gratia orabant.

* Propter quæ ignis ardētis columnam, ducem quidem ignoti itineris, Solem autem non ledentem honorifici hospitij præstitisti.

* Digni quidem enim illi priuari luce & custodiri in tenebris, qui inclusos custodiebant filios tuos, per quos debebat incorruptum legis lumen seculo dari.

* Cogitantes autem ipsos iustorum occidere infantes, & vno exposito filio & liberato, in correptionem illorum abstulisti multitudinem filiorum, & pariter perdidisti in aqua vehementi.

* Illa nox præcognita est patribus nostris, ut securè scientes quibus crediderunt iuramentis, latarentur.

* Suscepta est autem à populo tuo sanitas quidem iustorum, inimicorum autem perditio. * Quomodo enim cruciasti aduersarios, hoc nos prouocans magnificasti.

* Absconsè enim sacrificabāt sancti pueri bonorum, & diuinitatis legem in concordia disposuerunt, ipsorum similiter & bonorum & periculorum participaturos iustos, patrum iam præcinentes laudes. * Resonabat autē inconsonans inimicorū clamor, & miserabilis ferebatur vox ploratorum infantium.

* Simili autem pœna feruus simul cum domino punitus, & popularis cum rege eadem patiens.

* Pariter autem omnes in vno nomine mortis mortuos habebāt innumerabiles; neque enim ad sepeliendum viui erant sufficientes: quoniam ad vnum momentum honorabilior generatio illorum corrupta est.

* Omnia enim non creden-
tes propter beneficia in pri-
mogenitorum interitu, con-
fessi sunt Dei filium populum
esse.

* Tacito enim silentio con-
tinente omnia & nocte in
propria velocitate dimi-
diata.

* Omnipotens tuus sermo
à cælis de thronis regalibus
durus bellator in medium
perniciose profiliuit terræ.

* Gladium acutum non
simulatum imperiū tuum fe-
rens, & stans repleuit omnia
morte; & cælum quidem at-
tingebat, descenderat autem
in terram.

* Tunc continuò visiones
quidem somniorum grauium
turbauerunt illos, timores
autem insisterunt insperati.

* Et alius aliò proiectus
semimortuus, propter quam
moriebatur, causam osten-
debat.

* Nam somnia quæ tur-
bauerunt eos, hoc præsigna-
bant, ne ignorantes cur male
patiuntur, perirent.

* Tetigit autem tandem
& iustos tentatio mortis, &
fractio in eremo facta est
multitudinis, sed nō diu per-
mansit ira.

* Properans enim vir si-
ne querela propugnauit, pro-
prii ministerij arma, oratio-
nem & incensi placationem
ferens, restitit iræ, & finem
imposuit calamitati, osten-
dens quoniam tuus est fa-
mulus.

* Vicit autem deuastan-
tem non robore corporis, non
armorum operatione, sed ver-
bo torquentem subiecit, iura-
menta patrum & testamen-
ta commemorans.

* Aceruatim enim iam ia-
centibus super alterutrum
mortuis, interstans ampu-
tauit iram, & diuisit quæ
ad viuos, viam.

* πάντα γὰρ ἀπιστούντες διὰ τὰς
φαρμακείας Ἰπὶ τῶν πρωτόκων
ὀλεθρῶ, ὁμολόγησαν θεῖόν λαὸν
εἶναι.

* ἡσυχὰς γὰρ σιγῆς περιεχέσης
τὰ πάντα καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει
μεταζέσης.

* ὁ παντοδυνάμους σου λόγος
ἀπ' ἐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλείων
ἀπότομος πολέμινης εἰς μέσον τῆς
ὀλεθρίας ὑλλάτο γῆς.

* ἔξιστο ὁξὺ τὸ πῦρ ἀνυπόκριτον
Ἰπὶ ταγῶν σου φέρων. & σὰς ἐπλή-
ρωσε τὰ πάντα θανάτου, καὶ οὐ-
ρανὸς μὴ ἤπλετο, βεβήκει δὲ Ἰπὶ
γῆς.

* ὅτε παραχρῆμα φαντασίαι
μὴ ὀνείρων δεινὰν ἱξετάραξαν
αὐτοὺς, φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδό-
κητοι.

* καὶ ἄλλος ἄλλα χῆρι φείδεις ἡ-
μίθνητο, δι' ἧν ἐθνησκεν αἰτίαν
ἐνεφάνισεν.

* ὁ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες
αὐτοὺς τοῦτο παρεμύνησαν, ἵνα μὴ
αἰνοῦντες διὸ κακῶς πάσχουσιν, ἀπο-
λῶνται.

* ἡ ψαῖς δὲ ποτε καὶ δικαίων πεί-
ρα θανάτου, & θρασυῖς ἐν ἐρήμῳ
ἐχρῆτο πλήθους. ἀλλ' ὅσα Ἰπὶ πο-
λὺ ἐμεινεν ἡ ὀργή.

* πωδύσας γὰρ δυνὴρ ἀμεμπῶς
παρεμάχησε, τὸ τῆς ἰδίας λαιτურ-
γίας ὄπλον, παροδύχων καὶ θυ-
μιάματός, ἱξίλασμον κομίσας,
ὡς τῇ τῶν θυμῶν, καὶ πέρρας ἐπέ-
στηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνὺς ὅτι σὸς ἐστὶ
θεράπων.

* ἐνίκησε δὲ τὸν ὀλεθρῶντα
ὅχι χυρὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' ὄπλων
ἐνεργεία, ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολά-
ζοντα ὑπέταξεν, ὅρκους πατέρων
& διαθήκας ὑπομνήσας.

* σωερόν γὰρ ἡδὴ πεπλοκότων
ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν, μεταξὺ σὰς
ὀνείρων τὴν ὀργὴν, & δυνάμει
παρὰ τὸν ζῶντα ὁδόν.

* De omnibus enim non
C credentes propter beneficia,
tunc cū primū fuit exter-
minium primogenitorū, spo-
ponderunt populum Dei se
esse. * Cū enim quietum
silentium contineret omnia,
& nox in suo cursu medium
iter haberet;

* Omnipotens sermo tuus
Domine, exiliens de cælo à re-
galibus sedibus, durus debel-
lator in mediā exterminij ter-
ram profiliuit.

* Gladius acutus insimu-
latum imperium tuum por-
tans, & stans repleuit omnia
morte, & vsque ad cælum at-
tingebat stans in terra.

* Tunc continuò visus som-
niorum malorum turbauerūt
illos, & timores superuenerūt
insperati.

* Et alius alibi proiectus, se-
miuiuus, propter quam mo-
riebatur, causam demonstra-
bat mortis.

* Visiones enim quæ illos
turbauerunt, hæc præmone-
bant, ne inscij, quare malè pa-
tiebantur, perirent.

* Tetigit autem tunc & iu-
D stos tentatio mortis, & cōmo-
tio in eremo facta est multi-
tudinis, sed non diu perman-
sit ira tua.

* Properans enim homo
sine querela deprecari pro po-
pulis, proferens seruitutis sue
scutum orationem, & per in-
censum deprecationem alle-
gans, restitit iræ, & finem im-
posuit necessitati, ostendens
quoniam tuus est famulus.

* Vicit autem turbas, non
in virtute corporis, nec arma-
tura potentiæ, sed verbo illū
qui se vexabat, subiecit, iura-
menta parentum, & testamen-
tum commemorans.

* Cū enim iam acerua-
tim cecidissent super alteru-
trū mortui, interstitit & am-
putauit impetum, & diuisit
illam, quæ ad viuos ducebat,
viam.

* In veste enim poderis, quâ² 4
habebat, totus erat orbis ter-
rarum, & parentum magna-
lia in quatuor ordinibus lapi-
dum erant sculpta, & magni-
ficientia tua in diademate ca-
pitis illius scripta erat.

* His autem cessit qui ex-²⁵
terminabat, & hæc extimuit.
erat enim sola tentatio iræ suf-
ficiens.

CAP. XIX.

Impius usque in no-¹
uissimum sine misericordia A
ira superuenit.

* Præsciebat enim & futu-²
ra illorum; quoniam cum ipsi
permisissent, ut se educerent,
& cum magna solitudine
præmisissent illos, conseque-
bantur illos pœnitentiæ actus.

* Adhuc enim inter manus³
habentes luctum, & deplorā-
tes ad monumenta mortuo-
rum, aliam sibi assumpserunt
cogitationem inscientiæ; &
quos rogantes proiecerant,
hos tanquam fugitivos perse-
quebantur.

* Ducebat enim illos ad⁴
hunc finem digna necessitas,
& horum quæ acciderant cō-
memorationem amittebāt, ut
quæ decrant, tormentis reple-
ret punitio:

* Et populus quidem tuus⁵
mirabiliter transiret, illi autē
nouam mortem inuenirent.

* Omnis enim creatura ad⁶
suum genus ab initio refigu- B
rabatur, deseruiens tuis præ-
ceptis, ut pueri tui custodire-
tur illesi.

* Nam nubes castra eorum⁷
obumbrabat, & ex aqua que
antē erat, terra arida apparuit,
& in mari rubro via sine im-
pedimento, & campus germi-
nans de profundo nimio.

* Per quem omnis natio⁸
transiuit, quæ tegebatur tua
manu, videntes tua mirabilia
& monstra.

* Ἰπὶ γὰρ ποδήρεσι ἐνδύματ²⁴
ῶν ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δό-
ξαι ἱππεύοντες λίθων γλυφῆς,
καὶ μεγαλωσύνη σου ἱπὶ διαδή-
ματ²⁴ κεφαλῆς αὐτῶν.

* Τούτοις εἰξεν ὁ ὀλοφρόων, τὰ δ²⁵
τα δὲ ἐφοβήθη. ὡς γὰρ μόνη ἡ πᾶρε
τὸ ὀργῆς ἱκανή.

19.

* Τοῖς δὲ ἀτεβέσι μέχρι τέλει¹
ἀνελήμων θυμὸς ἐπέστη.

* προήδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλ-²
λοντα. ὅτι αὐτοὶ ἱππεύσαντες τὸ
ἀπείναι, καὶ μὴ σπουδῆς προπέμ-
ψαντες αὐτούς, διώξουσιν ἀμελε-
θῆντες.

* ἐπὶ γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ³
πένθη, καὶ προθυροῦμενοι τὰ φοῖς
νεκρῶν, ἕτερον ἐπεσπασάντο λο-
γισμὸν ἀνείας, καὶ ἐς ἱκετεύοντες
ἔξέβαλον, τούτοις ὡς φυγάδας ἐ-
δίωκον.

* εἰλκε γὰρ αὐτούς ἡ ἀζία ἱπὶ τῶ⁴
τοῦ πέρας ἀνάγκη, ἢ τῶν συμ-
βεβηκότων ἀμνησίαν ἐνέβαλεν, ἵνα
τὴν λείπουσαν τοῖς βασάνοις προ-
σαναπληρώσωσι κόλασιν.

* καὶ ὁ μὲν λαὸς σου ἀσάδοξον,⁵
ὁδοιπορίαν περάσῃ, ἐκείνοι δὲ ξένον
ὄρωσι τὸ ἄσπετον.

* ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πά-⁶
λιν ἀρῶσιν ἀνευποδοῖτο, ὡς ἡρε-
τόσα ταῖς ἰδίαις ἱππεύοντες. ἵνα
ὅτι παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλα-
βεῖς.

* ἡ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα⁷
νεφέλη. ἐν δὲ προφύεσσι τῶν ὕδα-
των ξηρῶς ἀνάδυσιν γῆς ἐθεωρήθη,
καὶ ἔξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀ-
νεμπόδις, καὶ χλοηφόρον πε-
δίον ἐν κλύδωνι βιβαίον.

* δι' ἐπὶ ᾧ ἐστὶν ὁ δῆλτος ὁ τῆ⁸
σὴ σκεπαζόμενοι χεῖρ, θεωρήσαν-
τες θαυμαστὰ τέρατα.

* In enim talari tunica²⁴
vestimenti erat totus mun-
dus, & patrum glorie in
quatuor ordinum lapidū scul-
ptura, & magnitudo tua in
diademate capitis illius.

* His cessit destruens, hæc²⁵
autem timuit: erat enim sola
tentatio iræ sufficiens.

CAP. XIX.

AT impijs usque in fi-
nē immisericors ira in-
stitit:

* Præsciebat enim illorum²
& futura: quoniam ipsi cum
permisissent abire, & cum
diligentia præmisissent illos,
persequentur pœnitentiā a-
gentes.

* Adhuc enim in manibus³
habentes luctus, & deplorā-
ntes ad monumenta mor-
tuorum, alteram euulserunt
cogitationem stultitiæ; &
quos supplicantes proiece-
runt, hos tanquam fugitivos
persequebantur.

* Ducebat enim illos di-⁴
gna ad hunc finem necessitas,
& eorum quæ acciderāt ob-
liuionem iniecit, ut deficien-
tem tormentis replerent pu-
nitionem:

* Et quidem populus tuus⁵
mirabile iter transiret, illi au-
tem nouam inuenirent mor-
tem.

* Omnis enim creatura⁶
in proprio genere rursus ab
initio refigurabatur, deser-
uiens proprijs præceptis: ut
tui pueri custodirentur illesi;

* Castra inumbrans nu-⁷
bes, ex autem antē existente
aqua, sicca ortus terra visus
est; & ex rubro mari via si-
ne impedimento, & viridem
herbā ferens campus de tem-
pestate violenta.

* Per quem omnis gens⁸
transierunt, qui tua protege-
bantur manu, videntes mi-
rabilia monstra.

* Tanquam enim equi pa-
sti sunt, & tanquam agni
exultauerunt laudantes te,
Domine, liberantem eos.

* Memores erant enim
adhuc eorum quæ in peregri-
natione illorum, quemadmo-
dum pro quidem generatione
animalium eduxit terra mu-
scam, pro autem aquatilibus
eructauit fluuius multitudi-
nem ranarum.

* In nouissimo autem vi-
derunt & generationē nouā
auium, cum concupiscentia ad-
ducti, postulauerūt escas de-
liciarum.

* In enim consolationem
ascendit eis de mari ortygo-
metra. & supplicia pecca-
toribus superuenerunt.

* Non sine antè factis ar-
gumentis vi fulminum iustè
enim patiebatur propriis eo-
rum nequitiiis. & enim gra-
uiorem inhospitalitatē exer-
cuerunt. illi enim ignorantes
non recipiebant præsentes. hi
autē benefactores hospites in
seruitutem redigebant.

* Et non solum, sed quæ-
dam visitatio erit illorum,
quoniam odiosè recipiebant
alienos.

* Qui autem cum festiui-
tatibus receperunt eos, qui
iam ipsorum participauerunt
iustorum, grauib. afflixerunt
laboribus.

* Percussi sunt autem &
cæcitate, sicut illi in iusti fo-
ribus: quoniam vastis coo-
pertis tenebris, unusquisque
suarum portarum transitum
quærebat.

* Per se enim elementa
aptè conuersa, sicut in psalte-
rio soni concentus nomen per-
mutant, semper manentia in
sono, quod est æstimare ex fa-
ctorum visu diligenter.

* Terrea enim in aquatica
transmutabantur, & nata-
tilia transibant in terram.

* ὥς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ
ὥς ἄμνοι διεσκίρτησαν αἰνούντες σε
κύριε τὸν ῥυόμενον αὐτούς.

* ἐμμένοντο γὰρ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πα-
ροικίᾳ αὐτῶν, πᾶς δὲ ὅτι μὴ γνέ-
σεως ζώων ἐξήγαγον ἢ γῆ σκίῃπα,
ὅτι δὲ ἐν ὕδασι ἐξηρῶντο ὁ πο-
ταμός πληθὺν βατράχων.

* ἐφ' ὕψερω δὲ εἶδον καὶ γνέσιν
νέαν ὀρνέων, ὅτε ἐπιθυμία πω-
ραχθέντες ἠτήσαντο ἐδεσμάτα τρυ-
φῆς.

* εἰς γὰρ παρεμυθίαν δῶβη
αὐτοῖς ἐκ θαλάσσης ὀρτυγομή-
τρα· καὶ αἱ πικρώματα τοῖς ἀμαρτω-
λοῖς ἐπῆλθον.

* ὅχι δὲ τῶν παρεγγονότων
τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν
δικαίως γὰρ ἐπαχον ταῖς ἰδίαις αὐ-
τῶν πονηρίαις· καὶ γὰρ χαλεπωτέ-
ραν μίσθιν ἐπετίδυσαν. ὅ-
μην γὰρ οὐκ ἀγνοοῦντας ὅχι ἐδέ-
χοντο παροῦσας· ἔτοι δὲ δὲργέ-
τας ἐξόους ἐδουλοῦντο.

* καὶ ἐμόνον ἀλλ' ἥτις ἐπισκο-
πῇ ἔσαι αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς πω-
ρεῖσθαι αὐτοῖς ἀλλοτείοις.

* ὁ δὲ μετὰ ἐορτασμάτων εἰς-
δεξάμενοι οὐκ ἦδη τῶν αὐτῶν με-
τεχνηκότες δικαίων, δεινοῖς ἐκἀκω-
σθαι πόνοις.

* ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀσρασία,
ὥσπερ ἐκείνοι. ἐπὶ ταῖς τοῖς δικαί-
σιν αὐτῶν· ὅτι ἀχανεῖ περιβληθέντες
σκότει, ἕκαστος τῶν ἐαυτοῦ θυρῶν
τὴν δίοδον ἐζητεῖ.

* δι' ἐαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα με-
ταμορφοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλ-
τηρίῳ φθόγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνο-
μα διαλλάσσει, πάντοτε μέ-
νοντα ἢ χω, ὅπερ εἰς εἰκάσαι
ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὁψέως ἀ-
κριβῶς.

* χερσαῖα γὰρ εἰς ἐνδρα με-
τεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέβαινον
ἐπὶ γῆς.

* Tanquam enim equi de-
pauerunt escam, & tanquam
agni exultauerunt magnificā-
tes te Domine, qui liberaſti
illos.

* Memores enim erant ad-
huc eorum, quæ in incolatu
illorum facta fuerant, quem-
admodū pro natione anima-
lium eduxit terra muscas, &
pro piscibus eructauit fluuius
multitudinem ranarum.

* Nouissimè autem viderūt
nouam creaturā auium, cum
abducti concupiscentia postu-
lauerunt escas epulationis.

* In allocutione enim defi-
derij ascendit illis de mari or-
tygometra, & vexationes pec-
catoribus superuenerunt.

* Non sine illis quæ antè
facta erant argumētis per vim
fluminū. iustè enim patiebant-
ur secundum suas nequitias.
Etenim detestabiliorem inho-
spitalitatem instituerunt. alij
quidem ignotos non recipie-
bant aduenas. alij autem bo-
nos hospites in seruitutem re-
digebant.

* Et non solum hæc, sed &
alius quidem respectus illorū
erat, quoniam inuiti recipie-
bant extraneos.

* Qui autem cum lætitiā re-
ceperunt hos, qui eisdem vi
erant institutis, sæuissimis af-
flexerunt doloribus.

* Percussi sunt autem cæci-
tate, sicut illi in foribus iusti,
cum subitaneis cooperti es-
sent tenebris. vnusquisq; tra-
situm ostij sui quærebat.

* In se enim elementa dum
conuertuntur, sicut in orga-
no qualitatis sonus immuta-
tur, & omnia suum sonū cu-
stodiūt. vnde æstimari ex ipso
visu certo potest.

* Agrestia enim in aqua-
tica conuertebantur, & quæ-
cunque erāt natantia, in terra
transibant.

* Ignis in aqua valebat su-
pra suam virtutem, & aqua
extinguentis naturæ obliuif-
cebatur.

* Flammæ econtrario cor-
ruptibilium animalium non
vexauerunt carnes coambu-
lantium, nec dissoluebant
illam, quæ facile dissolueba-
tur, sicut glacies bonâ escam.

* In omnibus enim magni-
ficasti populum tuum Domi-
ne, & honorasti, & non despe-
xisti in omni tempore, & in
omni loco assistens eis.

* πῦρ ἰσχυρεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας
δυνάμεως ὑπερλήσιμον. καὶ ὕ-
δωρ τῆς σβεστικῆς φύσεως ἐπελαν-
θῆκετο.

* φλόγες δυνάπαλιν δὲ φθάρτων
ζώων, ὅτι ἐμάρανται σαρκας ἐμ-
περιπατούτων, ὅδε τῆκτον κρυ-
σταλλοειδὲς δὲ τῆκτον γὰρ ἀμβρο-
σίας τροφῆς.

* καὶ πάντα γὰρ κύριε ἐμεγάλυν-
νας τὸν λαόν σου ἐδόξασας, καὶ
ἐχ' ὑπερέδεις ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τό-
πῳ παριστάμενος.

* Ignis valebat in aqua
proprie virtutis oblitus, &
aqua extinctivæ naturæ obli-
uifcebatur.

* Flammæ econtrario
facile corruptibilium ani-
malium, non marcescere fece-
runt carnes inambulantium,
neque liquefactium glacia-
lis generis liquefactibile ge-
nus ambrosianæ escæ.

* In omnibus enim Domi-
ne magnificasti populum tuum
& honorasti, & non despe-
xisti in omni tempore & lo-
co assistens.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ.

FINIS LIBRI SAPIENTIÆ.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probavit.

B. Arias Montanus

SAPIENTIA IESV
FILII SYRACH.



ESVS hic Sirach quidem fuit filius, nepos autem Iesu eiusdem nominis sibi: hic igitur in temporibus inferioribus fuit post captivitatem & reuocationem, & post prophetas ferè omnes. ergo auus eius Iesus, sicut & ipse testatur, laborisq; amator fuit vir inter Hebraeos & prudentissimus, qui non solum aliorum qui ante eum prudentum virorum sapienter dicta collegit, sed & ipse propria quadam dictauit, multæ intellectiōis & sapientiæ plena. postquam igitur librum hunc primus Iesus ferè collectum relinquens ex hominibus abiit, Sirach hic post illum rursus accipiens domestico filio reliquit Iesu: qui quidem eum amplectens, in vnam omnem concinnam constructionem collegit, sapientiam in qua suo & patris, atque & aui nomine vocans, ex ipso sapientiæ nomine amanter magis vt haberet auditorem ad ipsius libri meditationem attrahens. Sermones igitur prudentiæ anigmata quæ & parabolas continet & particulares quasdam antiquas diuinas historias, de quæ viris qui bene placuerunt Deo, & orationem & hymnum eius: adhuc autem quibus Deus beneficijs dignatus est populum suū, & quibus repleuit malis inimicos eorum, scētor Salomonis hic Iesus fuit, nihilo minus illo circa sapientiam & disciplinam approbatus, multæ disciplinæ verè & existens & vocatus.

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ
ἡ τοῦ Συράχ.



HΘΟΣ ἔδωκε συράχ μὲν υἱός, ἔργον δὲ ἐν ἑβραϊστί μου ἀπὸ· ἔδωκε οὖν ἐν χερόνι κατὰ γέγονε μὲν τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἀνάκλησιν, καὶ μὲν ἔδωκε παρρησίας χεδὸν ἀπαντας· οὐκ ἀπὸ παππὸς αὐτοῦ ἐν ἑβραϊστί, καθὰ καὶ αὐτὸς μαρτυρεῖ, φιλόπονος τε γέγονεν δὴ ἐν ἐβραϊστί & φρονιμώτατος, ὃς ἐ μόνον τὰ ἐτέρων τῶν πατρῶν συνείων δυνάμεων ἀποφθέγματα συνήγαγεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ ἵνα ἀποφθέγξατο πολλῆς συνέσεως καὶ βφίας γέμοντα· ἐπεὶ οὐκ ἔτι ἐβραϊστί τὸ πρῶτον ὁ πατὴρ ἐν ἑβραϊστί χεδὸν ἡ συνειλεγμένη καὶ ἀκριβὴς ἔξ δυνάμεων ὡς ἐπὶ συράχ ἔδωκε μετ' αὐτὸν πάλιν λαβὼν τὰ οἰκίῳ παιδί κατέλιπον ἐν ἑβραϊστί· ὃς δὴ ταύτης λαβόμενος, εἰς τὴν ἀπασαν ἐναρμόνιον συντάγμα συνήγαγεν, βφίαν ἐπὶ τε αὐτὴ καὶ τὸ πατρὸς, ἀλλαμὴν καὶ τὸ παπποῦ ὀνόματι κεκληκώς, ἔξ αὐτῶν τῶν βφίας ὀνόματι ἀγαπητῶς μᾶλλον ἔχειν τὴν ἀρετὴν πατρὸς τῆς αὐτῆς τῆς βίβλου μελέτῃ ἡπιστάμενος· λόγοις οὖν φρονήσεως ἀνίγματα τε & παρρησίας περιέχει καὶ μερικὰς τινας παλαιὰς θεοφιλεῖς ἱστορίας, περὶ τε δυνάμεων δυνάρεσιν δυνάμεων τῶν θεῶν, & δυνάμεων καὶ ὕμνον αὐτῶν· ἐπεὶ δὲ ὡς ὁ θεὸς δυνάμεων ἡξίωσε τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ὡς ἐπλησε κακῶν ἑαυτὸν ἐχθρῶς αὐτῶν, ὁ πατὴρ τὸν βλοσυρὸν ἔδωκε ὁ ἐν ἑβραϊστί γέγονεν, ἐδὲν ἡττον ἐκείνου περὶ τὴν βφίαν καὶ παιδείαν δοκιμήσας, πολυμαθὴς ἀληθῶς καὶ ὡς καὶ καλέμενος.

PROLOGVS LIBRI
IESV FILII SIRACH;
Qui Ecclesiasticus appellatur.



MUtorū nobis & magnorū per Legem & Prophetas, aliosque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est, in quibus oportet laudare Israel, doctrinæ & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse & discentes & scribentes doctissimos fieri. Auus meus Iesus, postquā se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis & prophetarū, & aliorum librorū, qui nobis à parentibus nostris traditi sunt, voluit & ipse scribere aliquid horū, quæ ad doctrinam & sapientiam pertinent, vt desiderantes discere, & illorū periti fieri, magis magisque attendant animo, & confirmentur ad legitimam vitam. Hortor itaque venire vos cum beneuolentia, & attētor studio lectionem facere, & veniam habere in illis, in quibus videmur sequentes imaginem sapientiæ, & deficere in verborum compositione. Nam deficient verba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autē solū hæc, sed & ipsa Lex & Prophetæ, cæteraque, aliorū librorum non paruam habent differentiā quādo inter se dicuntur. Nam in octauo & tricesimo anno temporibus Ptolemæi Euergetis regis, postquā perueni in Ægyptū, & cū multū temporis ibi fuisset, inueni ibi libros relictos nō paruè neque cōtemnēde doctrinæ. Itaque bonū & necessariū putavi, & ipse aliquā addere diligentia & labore interpretandi librum istum, & multa vigilia attuli doctrinā in spacio temporis ad illa, quæ ad finē ducunt, librum istum dare, & illis qui volūt animū intendere, & discere quemadmodū oporteat instituere mores quæ secundū legē Dñi pposuerint vitā agere.

CAPVT I.



Mnis sapiētia
à Dño Deo A
est, & cū illo
fuit semper,
& est ante æ-
uum. * Arenā

maris & pluuiæ guttas, & dies
seculi, quis dinumerauit? * Al-
titudinem celi, & latitudinem
terræ, & profundū abyssi, quis
dimensus est? Sapientiam Dei
præcedentē omnia, quis inue-
stigauit? * Prior omniū creatā
est sapientia, & intellectus pru-
dētiæ ab æuo. * Fons sapientiæ
verbū Dei in excelsis, & ingres-
sus illius mādāta æterna. * Ra-
dix sapiētiæ cui reuelata est, &
astutias illius quis cognouit?
* Disciplina sapiētiæ cui re-
uelata est & manifestata, &
multiplicationē ingressus illi-
us intellexit? * Vnus est altis-
simus creator omniū, omnipo-
tēs & rex potēs, & metuendus
nimis, sedens super thronū il-
lius, & dominans Deus. * Ipse
creauit illā in Spiritu sancto, &
vidit, & dinumerauit, & men-
sus est. * Et effudit illā super o-
mnia opera sua, & super omnē
carnē, secūdū datū suū, & præ-
bet illā diligētibus se. * Timor
Dñi gloria, & gloriatio, & lēti-
tia, & corona exultationis.
* Timor Dñi delectabit cor,
& dabit lætitiā & gaudiū in
longitudinē dierū. * Timenti
Dñm bene erit in extremis, &
in die defunctionis suæ bene-
dicetur. * Dilectio Dei hono-
rabilis sapientia: * quibus autē
apparuerit i visu, diligūt eā in
visione & in agnitiōe magna-
liū suorū. * Initiū sapiētiæ ti-
mor Dñi, & cū fidelib⁹ in vul-
ua concreatus est, & cū electis
fœminis graditur, & cū iustis
& fidelibus agnoscitur. * Ti-
mor Dñi scientiæ religiositas.
* Religiositas custodiet & iu-
stificabit cor, iocunditatē atq; C
gaudiū dabit. * Timēti Deū bñ

erit, & in dieb⁹ cōsolationis illius benedicetur. * Plenitudo sapiētiæ timere Deū, & plenitudo à fructib⁹
illius. * 11. Omnem domum illius implebit à generationibus, & receptacula à thesauris illius.

ECCLESIASTIC.

κεφ. α.



Ασα θφία ωδρα
κυρίς, & μετ' αὐτῆς
ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα.

* ἀμμον θαλασ-
σῶν καὶ σαγόνας
ὕψους καὶ ἡμέρας αἰῶν & τίς ἐξα-
ριθμήσει;

* ὕψος ἔραν & καὶ πλάτος γῆς
καὶ ἄβυσσον & θφίαν τίς ἐξιχνιά-
σει; * πρυτὲρα πάντων ἐκίλισα
θφία, καὶ σὺνέσις φρονήσεως ἐξ αἰ-
ῶν & πηγὴ θφίας λόγος
θεοῦ ἐν ὕψισις, & αἱ πορεῖαι αὐτῆς
ἐν τοταῖς αἰώνιοις.

* ρίζα θφίας τίνι ἀπεκαλύφθη;
καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς
ἐγνώ; * εἰς ἐστὶ θφός φοβερός σφό-
δρα καθήμενος ἐπὶ θρόνου αὐτῆς.

* κύριος αὐτῆς ἐκποσεν αὐτὴν
καὶ εἶδε & ἐξηρίθμησεν αὐτὴν.

* καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα
τὰ ἔργα αὐτῆς. καὶ πάσης σαρκὸς
καὶ τῶν δόσιν αὐτῆς, καὶ ἐχορήγησεν
αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν.

* φόβος κυρίως δόξα & καύχη-
μα καὶ εὐφροσύνη & εὐφρανθὲς ἀ-
γαλλιάματος.

* φόβος κυρίως τέρπει καρδίαν
καὶ δώσει εὐφροσύνην & χαρὰν καὶ
μακροήμερον.

* τὸ φῶς ἐμύρω τὸν κύριον δὲ εἶσαι
ἐπ' ἐχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς
αὐτῆς δόλογηθή(ε).

* ἀρχὴ θφίας φοβεῖσθαι τὸν κύ-
ριον, & μετ' ἐκείνων ἐν μήτρᾳ σωεκ-
τίᾳ αὐτοῖς.

* μετ' ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶ-
νός ἐνόσσευσεν, & μετ' ἐκείνων
αὐτῶν ἐμπισδύθη(ε).

* πλησμονὴ θφίας φοβεῖσθαι τὸν
κύριον, καὶ μεθύσκει αὐτῆς ἀπὸ πάντων
καρπῶν αὐτῆς.

* πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐνέπλη-
σεν ἐπιθυμημάτων αὐτῆς, καὶ τὰ
δοχοχεῖα ἀπὸ πάντων χρημάτων αὐ-
τῆς.

CAP. I.



Mnis sa-
pientia à
Domino,
& cum
illo est in
seculum.

* Arenam maris & gut-
tas pluuiæ, et dies seculi quis
enumerabit?

* Altitudinem celi &
latitudinem terræ, & abyf-
sum, & sapientiam quis in-
uestigabit?

* Prior omnibus creatā
est sapientia, & intellectus
prudētiæ ab æuo.

* Fons sapientia verbum
Dei in excelsis, & viæ eius
mandata æterna.

* Radix sapientia cui re-
uelata est? & astutias illius
quis cognouit?

* Vnus est sapiens terri-
bilis valdē, sedens super thro-
num suum. * Dominus ipse
creauit illā, & vidit & di-
numerauit illam.

* Et effudit illam super o-
mnia opera sua. Cum omni
carne secūdum datum suum,
& præbuit illam diligenti-
bus se. * Timor Domini glo-
ria & gloriatio, & lætitia,
& corona exultationis.

* Timor Domini delecta-
bit cor & dabit lætitiā, &
gaudium, & longitudinem
dierū. * Timenti Dominū be-
ne erit in extremis, & in die
defunctionis suæ benedico-
tur.

* Initiū sapientia
timere Dominum, & cum fi-
delibus in vulua concreatum
est eis. * Cum hominibus fun-
damentum seculi nidificauit,
& cum semine eorum fidem
habebit. * Plenitudo sapien-
tiæ timere Dominū, & ine-
briat eos à fructibus illius.

* Omnem domum eorum
impleuit desiderijs eius, &
receptacula de generationi-
bus illius.

d

* Vtraque autem sunt dona 23
na Dei ad pacem. * Coro- 22
na sapientiæ timere Dominū,
germinans pacem, & sanita-
tem salutis. dilatat autē glo-
riatio diligentibus eum.

* Scientiam & cognitionē 24
intellectus distillauit sapien-
tia, & gloriam possidentium
eam exaltauit. * Radix sa- 25
pientiæ timere Dominum, et
rami illius longitudo dierum.

* Timor Domini expellit 27
peccata, perseverans autem
auertit iram.

* Non poterit iracundus 28
vir iustificari; nam declina-
tio ira eius casus ei.

* Usque in tempus susti- 29
nebit patiens, & postea ei
pullulabit letitia.

* Usque in tempus absco- 30
det verba illius, et labia mul-
torum enarrabunt sensum
illius.

* In thesauris sapientiæ 31
parabole scientiæ; abomina-
tio autem peccatori cultus
Dei.

* Concupiscens sapientiā, 32
serua mandata, & Dominus
præbebit tibi illā. * Sapien- 33
tia enim & disciplina timor
Domini, & beneplacitum
eius fides & mansuetudo.

* Non sis incredulus ti- 34
mori Domini indigēs existēs,
& ne accesseris ad eum in
corde duplici.

* Ne sis hypocrita in ore 35
hominum, et in labijs tuis ne
attendas.

* Ne extollas te, ut non 36
cadas, et inducas animæ tuæ
ignominiam.

* Et reuelabit Dominus 37
absconsa tua omnia, & in
medio synagoga deiciet te.

* Quoniam nō accessisti in 38
veritate ad timorē Domini,
& cor tuum plenum dolo.

CAP. II.

Fili, si accesseris ad seruiē- 1
dum Domino, præpara
animam tuam ad tentatio-
nem.

* ἀμφοτέρω δὲ ἐστὶ δῶρον Θεοῦ 23
εἰς εἰρήνην.

* στέφανος θείας φοβεῖται 22
τὸν κύριον, ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ
ὑγίαν ἰσέως· πλατύνει δὲ καὶ
χρῆσις τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

* ἡ στήμη καὶ ἡ γνώσις συνέσεως 24
ἐξώμευσεν ἡ θεία, καὶ δόξαν κρα-
τῶτων αὐτῇ δυνάτωσε.

* ῥίζα θείας φοβεῖται τὸν κύ- 25
ριον, καὶ ἡ κλάδος αὐτῆς μακροῦ
μέρουσις.

* φόβος κυρίου ἀπωθεῖται ἀ- 27
μαρτήματα, παραμυθῶν δὲ ὀπο-
τερέσει ὁργῇ.

* ὁ θυμὸς (ἐν) θυμῷ αὐτοῦ δι- 28
καιωθῆναι, ἢ γὰρ ῥοπή τοῦ θυμοῦ αὐ-
τοῦ πλάσις αὐτοῦ.

* ἕως καιροῦ ἀνέξεται μακροῦ 29
θυμοῦ, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει

ὁ φρεσὶν. * ἕως καιροῦ κρύψει 30
ὁ λόγος αὐτοῦ, καὶ χεῖλη πολλῶν
ἐκδηγήσιν αὐτοῦ.

* ἐν θησαυροῖς θείας παραβο- 31
λαὶ ἡ στήμη, ἐδέλυμα δὲ ἡ ἀμαρ-
τωλὸς θεοσέβεια.

* ἡ στήμη θείαν διατήρη- 32
σιν ἐν τῇ αἰσῇ, καὶ κύριος χορηγήσει
ἐν αὐτῇ. * θεία γὰρ ἡ παιδεία 33
φόβος κυρίου, καὶ ὁδοῦ αὐτοῦ πί-
στις καὶ πραότης.

* μὴ ἀπειθήσης φόβῳ κυρίου ἐν- 34
δεῖξ ὦν, καὶ μὴ πωροῦσθαι αὐτῷ ἐν
καρδίᾳ διανοῇ.

* μὴ ὑποκρίθῃς ἐν σώματι αὐ- 35
τῶν καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν οὐ μὴ
πωροῦσθαι.

* μὴ ἐξύψου σεαυτόν, ἵνα μὴ πέ- 36
σης ἐκ παγάνης τῇ ψυχῇ σε ἀτι-
μίαν. * καὶ ὀποκαλύψει κύριος 37
τὰ κρυπτά σου πάντα, καὶ ἐν μέσῳ συ-
ναγωγῆς καταβαλεῖ σε.

* ὅτι ὁ πωροῦσθαι ἐν ἀληθείᾳ τῷ 38
φόβῳ τοῦ κυρίου, καὶ ἡ καρδία σου
πλήρης δόλου.

β.

* Τέκνον εἰ πωροῦσθαι δουλεύειν 1
τῷ κυρίῳ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου
εἰς πειρασμόν.

* Corona sapientiæ timor 22
Domini, replens pacem & sa-
lutis fructum. & vidit & di-
numeravit eam.

* Vtraque autem sunt dona 23
Dei. * Scientiam & intelle-

ctum prudentiæ sapientiā com- 24
partietur, & gloriam tenentiū
se exaltat. * Radix sapientiæ 25
est timere Deum, & rami illius

longæui. * In thesauris sa- 26
pientiæ intellectus & scientiæ
religiositas; execratio autem
peccatoribus sapientia.

* Timor Domini expellit 27
peccatum. * Nam qui sine

timore est, non poterit iustifi- 28
cari. iracundia enim animo-

ditatis illius, subuersio illius 29
est. * Usque in tempus su-

stinebit patiens, & postea red- 30
ditio iocunditatis.

* Bonus sensus vsque in té- 31
pus abscondet verba illius, &
labia multorum enarrabunt
sensum illius.

* In thesauris sapientiæ fi- 32
gnificatio discipline; execratio
autem peccatori cultura Dei.

* Fili, concupiscens sapien- 33
tiam, conserua iustitiam, &
Deus præbebit illā tibi. * Sa-
pientia enim & disciplina ti-
mor Dñi, & quod beneplacitū
est illi, fides & mansuetudo, &
adimplebit thesauros illius.

* Contumax non sis, & in- 34
credibilis timori Dei, & ne ac-
cesseris ad illū duplici corde.

* Ne fueris hypocrita in cō- 35
spectu hominū, & non scan-
dalizeris in labijs tuis.

* Attēde in illis, ne fortē ca- 36
das & adducas animæ tuæ in-
honoratorem.

* Et reuelet Deus absconsa 37
tua, & in medio synagogæ
elidat te.

* Quoniam accessisti mali- 38
gnē ad Dominū, & cor tuum
plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

Fili, accedens ad seruitutem 1
Dei, sta in iustitia & in ti-
more, & præpara animā tuam
ad tentationem.

* Deprime cor tuum, & sustine, & inclina aurem tuam, & suscipe verba intellectus, & ne festines in répus obductionis. * Sustine sustentationes Dei, coniungere Deo, & sustine, ut crescat in nouissimo vita tua. * Omne quod tibi ap-
plicitum fuerit, accipe, & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habe:

* Quoniam in igne probatur aurum & argentum, homines verò receptibiles in camino humiliationis. * Crede Deo, & recuperabit te, & dirige viam tuam, & spera in illum. serua timorem illius, & in illo veterasce. * Metuentes Dominum sustinete misericordiam eius, & non deflectatis ab illo, ne cadatis.

* Qui timetis Dominum, credite illi, & non euacuabitur merces vestra. * Qui timetis Dominum, sperate in illum, & in oblectationem veniet vobis misericordia.

* Qui timetis Dominum, diligite illum, & illuminabuntur corda vestra. * Respici te filij nationes hominum, & scitote quia nullus sperauit in Domino, & confusus est.

* Quis enim permansit in mandatis eius, & derelictus est? Cuius inuocauit eum, & despexit illum? * Quoniam pius & misericors est Deus, & remittit in die tribulationis peccata, & protector est omnibus exquirentibus se in veritate.

* Væ duplici corde, & labiis scelestis & manib⁹ malè facientibus, & peccatori terrā ingrediēti duabus viis. * Væ dissolutis corde, q^{ui} nō credūt Deo, & ideo nō p^{ro}tegetur ab eo. * Væ his qui perdiderūt sustententiā, & q^{ui} dereliquerūt vias rectas, & diuerterunt in vias prauas.

* Et quid faciet cū inspicere cœperit Dñs? * Qui timet Dominum, nō erunt incredibiles verbo illius; & qui diligūt illum, conseruabūt verbū illius.

ECCLESIASTIC.

* ὁθύνων τὴν καρδίαν σου ἐκ καρτέρηθαι, καὶ μὴ ἀποσύνης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς.

* κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστής, ἵνα αὐξήθῃς ἐπ' ἐχάτων σου.

* πρὸς ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοί, δέξαι ἀσμενῶς, ἐν ἀλλάγματι ταπεινώσεως σου μακροθύμηθαι.

* ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.

* πίστευθαι αὐτῷ ἐκ δυνάμει πείθεται σου, καὶ ὁθύνων τὰς ὁδούς σου καὶ ἐλπίζον ἐπ' αὐτόν.

* ☩ φοβέμενοι τὸν κύριον πίστευσάτε αὐτῷ, ἐκ μὴ πείσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν.

* ☩ φοβέμενοι τὸν κύριον, ἐλπίζσατε εἰς ἀγαθὰ ἐκ εἰς διφρεσιύμνη αἰῶν ὃ ἐλέους.

* ☩ φοβέμενοι τὸν κύριον, ὁρμήματα ἔλθουσιν αὐτῷ, ἐκ μὴ ἐκκλίνῃ ἵνα μὴ πέσητε.

* ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἰδέτε· τίς ἐνεπίστευσε κυρίῳ καὶ κατηχηώθη;

* ἢ τίς ἐνέμενε τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπέκαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερείδεν αὐτόν;

* διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακροθύμων καὶ πολέλεος, ἐκ ἀφίησιν ἀμαρτίας ἐκ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

* καὶ καρδίας δειλαῖς καὶ χερσὶ παρεισφύουσιν, καὶ αἰμυλωτῶν ἐπιβάνοις δύο τείβοις.

* καὶ καρδία παρμένη, ὅτι οὐ πισθεῖ, διὰ τοῦτο ἐσκεπαδῇσεται.

* καὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν.

* καὶ τί ποιήσετε ὅτε ἐπισκέπηται κύριος;

* ☩ φοβέμενοι κύριον ὁκλήσιν ῥήμασιν αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶντες αὐτόν σωτηριεύουσιν τὰς ὁδούς αὐτοῦ.

* Dirige cor tuum & sustine, & ne festines in tempore inductionis.

* Conglutinare ei, & ne discesseris, ut augearis in extremis tuis.

* Omne quodcunque adductum fuerit tibi, accipe libenter, & in mutatione humilitatis tue patientiam habe.

* Quoniam in igne probatur aurum, & homines receptibiles in camino humilitatis.

* Crede ei, & recuperabit te, & dirige vias tuas, & spera in illum.

* Qui timetis Dominum, credite illi, & non cadet merces vestra.

* Qui timetis Dominum, sperate in bona, & in letitiā seculi & misericordiæ.

* Qui timetis Dominum, expectate misericordiā eius, & ne declinetis, ut non cadatis.

* Inspectite in antiquas nationes, & scitote. quis fiduciam habuit Domino, confusus est?

* Aut quis permansit in timore illius, & derelictus est? aut quis inuocauit eum, & despexit illum?

* Quoniam pius & misericors Dominus, patiens & multum misericors, & remittit peccata, & liberat in tempore tribulationis.

* Væ cordibus timidis, & manibus dissolutis, & peccatori ingredienti duas semitas.

* Væ cordi dissoluto, quoniam non credit, propter hoc non protegetur.

* Væ vobis qui perdidistis patientiam.

* Et quid facietis cū inspexerit Dominus?

* Qui timent Dominum, non erunt increduli verbis eius, & qui diligunt illum, conseruabunt vias eius.

* Qui timent Dominum, 19
inquirent complacentiam ab
eo.

* Et qui diligunt eum, re- 20
plebuntur lege.

* Qui timent Dominum, 21
preparabunt corda sua, &
in conspectu illius humilia-
bunt animas suas.

* Incidemus in manus 22
Dei & non in manus ho-
minum.

* Sicut enim magnitudo 23
illius, sic & misericordia il-
lius.

CAP. III.

ME patrem audite filij, 2
& sic facite, ut salui
sitis.

* Nam Dominus hono- 3
rauit patrem in filiis, & iu-
dicium matris firmavit in
filios.

* Qui honorat patrē, ve- 4
niam impetrat peccatorum.

* Et sicut thesaurizans 5
qui honorat matrem suam.

* Qui honorat patrem, le 6
tabitur in filiis, et in die ora-
tionis suæ exaudietur.

* Qui honorat patrem, 7
longam vitam cōtinet: & qui
obedit Domino, quietem da-
bit matri suæ.

* Qui timet Dominum, 8
honorabit patrem, & quasi
dominis seruiet his qui ge-
nuerunt se.

* In opere & sermone ho 9
nora patrem tuum & ma-
trem, ut superueniat tibi be-
nedictio ab hominibus.

* Benedictio enim patris 11
firmat domos filiorum; male-
dictio autem matris eradi-
cat fundamenta.

* Ne gloriaris in contu- 12
melia patris tui, non enim est
tibi gloria patris ignominia.

* Nam gloria hominis ex 13
honore patris sui, & dede-
cus filijs mater in ignomi-
nia.

* Fili, adiuvā in senectā 14
patrem tuum, & ne contri-
stes eum in vita tua.

19 * Φοβέμενοι κύριον ζητή-
σουσιν διδοκίαν παρ' αὐτοῦ.

20 * καὶ ὁ ἀγαπῶντες αὐτὸν πλη-
θήσουσι τοῦ νόμου.

21 * Φοβούμενοι κύριον ἐτοιμά-
σουσι καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνώπιον
αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐ-
τῶν.

22 ἐμπεσόμεθα εἰς χεῖρας Θεοῦ
& οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 * ὡς γὰρ ἡ μεγαλοσύνη αὐτοῦ,
ὕτως & ἡ ἐλεῖς αὐτοῦ.

γ.

2 * Εμοὶ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε
τέκνα, καὶ ὕτως ποιήσατε, ἵνα σω-
θῇτε.

3 * ὁ γὰρ κύριος ἐδόξασε πατέ-
ρα ὑπὲρ τέκνων, καὶ κρείων μητρὸς
ἐξερῶσεν ἐφ' ἑαυτοῦ.

4 * ὁ ὑμῶν πατέρα ἐξιλιάσει
ἀμαρτίας.

5 * καὶ ὡς ἀποθησαυρίζων ὁ δο-
ξάζων μητέρα αὐτοῦ.

6 * ὁ ὑμῶν πατέρα ἀφραγήσει
ὑπὲρ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ πωρο-
χῆς αὐτοῦ εἰσακισθήσει.

7 * ὁ δοξάζων πατέρα μακρο-
μερῶσει, & ὁ εἰσακίων κυρία δόξα-
παύσει μητέρα αὐτοῦ.

8 * ὁ φοβέμενος κύριον τιμήσει
πατέρα, & ὡς δεσπόταις δουλώσει
τοῖς γεννήσαν αὐτὸν.

9 * Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἵνα
ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' ἀνθρώ-
πων.

10 * εὐλογία γὰρ πατρὸς σπείρει οἰ-
κοῖς τέκνων, κατάρα δὲ μητρὸς
ἐκείνοις θεμέλια.

11 * μὴ δοξάζῃς ἐν ἀπμῷ πα-
τρός σου, & γὰρ ἐστὶ σοι δόξα πατρὸς
ἀπμῷ.

12 * ἢ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐν τιμῇ
πατρὸς αὐτοῦ, & οὐκ ἐστὶν τέκνοις μή-
τηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

13 * τέκνον ἀντιλαβὸν ἐν γήρᾳ πα-
τρός σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν
ζῳῇ σου.

19 * Qui timent Dominum,
inquirent quæ beneplacita
sunt ei, & qui diligunt eum,
replebuntur lege ipsius.

20 * Qui timet Dominum, præ-
parabit corda sua, & in con-
spectu illius sanctificabit ani-
mas suas.

21 * Qui timent Do-
minum, custodiunt manda-
ta eius, & patientiam habe-
bunt usque ad inspectionem

22 illius, dicentes: * Si pœni-
tentiam non egerimus, inci-
demus in manus Domini, &

23 non in manus hominū. * Se-
cundum enim magnitudinē
illius, sic & misericordia illius
cum ipso est.

CAP. III.

1 **F**ilij sapientiæ ecclesia iusto-
A rū; & natio illorū obedien-
tia & dilectio. * Iudicium

2 patris audite filij, & sic facite
3 ut salui sitis. * Deus enim
honoravit patrē in filiis, & iu-
diciū matris exgruens, firmavit

4 in filios. * Qui diligit Deū,
exorabit pro peccatis, & cōti-
nebit se ab illis, & in oratione

5 dierū exaudietur. * Et sicut q
thesaurizat, ita & qui honori-
6 ficat matrē suā. * Qui honorat
patrē suū, iucundabitur in filiis;

7 & in die orationis suæ exau-
dictur. * Qui honorat pa-
B trem suū, vita viuet longiore;

8 & qui obedit patri, refrigera-
bit matrē. * Qui timet Dñm,
honorat parētes, & quasi dñs

9 seruiet his, qui se genuerunt
10 In opere & sermone, & om-
ni patientia. * Honora patrē

tuū, ut superueniat tibi bene-
dictio à Deo: & benedictio il-
lius in nouissimo manet. * Be-

11 nedictio patris firmat domos
filiorū, maledictio autē matris
12 eradicat fundamēta. * Ne glo-
rieris in contumelia patris tui;

13 nō enim est tibi gloria, sed cō-
fusio. * Gloria enim hominis
ex honore patris sui, & dede-
cus filij pater sine honore.

14 * Fili, suscipe senectam pa-
tris tui, & non contristes eum
in vita illius.

* Et si defecerit sensu, veniā da, & ne spernas eum in tua virtute.

* Eleemosyna enim patris non erit in obliuione.

* Nam pro peccato matris restituetur tibi bonum, & in iustitia ædificabitur tibi, & in die tribulationis commemorabitur tui, & sicut in sereno glacies, soluentur peccata tua.

* Quam malæ famæ est qui derelinquit patrem, & est maledictus à Deo, qui exasperat matrem!

* Fili, in mansuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligêris.

* Quanto magnus es, humilia te in omnibus, & corā Deo inuenies gratiam.

* Quoniam magna potentia Dei solius, & ab humilibus honoratur.

* Altiora te ne quæsieris, & fortiora te ne scrutatus fueris, sed quæ præcepit tibi Deus, illa cogita semper, & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus.

* Non est enim tibi necessarium ea quæ abscondita sunt, videre oculis tuis.

* In superuacuis rebus noli scrutari multipliciter, & in pluribus operibus eius nō eris curiosus.

* Plurima enim super sensum hominū ostensa sunt tibi.

* Multos enim supplantauit suspitio illorum, & in vanitate detinuit sensus illorum.

* Cor durū habebit malē in nouissimo; & qui amat periculum, in illo peribit.

* Cor ingrediens duas vias, nō habebit successus; & prauū cor in illis scandalizabitur.

* Cor nequam grauabitur in doloribus, & peccator adjiciet ad peccandum.

* Synagogæ superborum nō erit sanitas, frutex enim peccati eradicabitur in illis, & non intelligetur.

* Ἐὰν δὲ ἀπολείπῃ θινύειν συγγνώμην ἔχει, & μὴ ἀτιμώσῃ αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰαυῇ σου.

* Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς σου οὐκ ἀπληροῦνται.

* καὶ ὅτι ἀμαρτιῶν πλεονάζουσιν, κοδομηθήσεται σοι. ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως δὲ ἀμνησθήσεται σου, οἷς δὲ δόξα ἐπὶ παγετῶ, ὅπως διαλυθήσονται σου αἱ ἀμαρτίαι.

* ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλείπων πατέρα αὐτοῦ, καὶ κεκατηραμμένον ὑπὸ κυρίου, ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.

* τέκνον τὰ ἔργα σου ἐν πραότητι διεξάγαγε, & ὑπὸ ἀνθρώπου δεξιῶ ἀγαπήθῃ.

* ὅσω μέγας εἶ, τοσάτω ταπεινὸν σεαυτὸν, & ἐναντι κυρίου διήσεις χάριν. * πολλοὶ εἰσιν ὑψηλοὶ & ἐπιδόξοι, ἀλλὰ πράξειν ἀποκαλύπτεται μυθήματα. ὅτι μεγάλη ἡ δυνάμεις κυρίου, καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.

* χαλεπώτερά σου μὴ ζητεῖς ἀναιδήτως, καὶ ἰσχυρότερα σου μὴ ἐξετάζεις ἀφροσύνη. ἀπερσετάγη σοι ταῦτα διανοοῦσός τις.

* & γὰρ ἐστὶ σοι χρεία τῶν κρυπτῶν βλέπειν ὀφθαλμοῖς.

* ἐν τοῖς περισοῖς τῶν λόγων σου μὴ περιεργάζεαι.

* πλείονα γὰρ σωέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.

* πολλὰς ἐπλόησεν ἡ πόλις αὐτῶν ἡ ματαία, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίγησε διδύοιαν αὐτῶν. κόρας μὴ ἔχων ἀπορήσεις φῶς, γνώσεως δ' ἀμοιβῶν μὴ ἐπαγέλεις.

* καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐχάτων, καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῇ ἀπολείται.

* καρδία σκληρὰ βαρυωθήσεται πόνοις, & ὁ ἀμαρτωλὸς πλεονήσει ἀμαρτίας ἐφ' ἀμαρτίας.

* ἐν ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνους, ὅχι ἐξ ἰσότητος. ὁδοὶ ποταμοὶ αὐτῶν ἐκρίζωθῃσονται. φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῇ.

* Et si defecerit sensu, veniam habe, & ne inhonores eum in tota virtute tua.

* Eleemosyna enim patris tui non dabitur obliuioni.

* Et pro peccatis readificabitur tibi. In die tribulationis recordabitur tui, sicut serenitas in glacie, sic soluentur tua peccata.

* Quam malæ famæ qui relinquit patrem suum, & maledictus à Domino, qui exasperat matrem suam!

* Fili, opera tua in mansuetudine perfice, & ab homine acceptabili diligêris.

* Quantum magnus es, tantum humilia teipsum, & coram Domino inuenies gratiam.

* Multi sunt excelsi & gloriosi, sed mansuetis reuelantur mysteria: quoniam magna potentia Domini, & ab humilibus honoratur.

* Difficiliora te ne quæras sine sensu, & fortiora te ne exquiras cum stultitia.

* Quæ præcepta sunt tibi hæc cogita sanctè: non enim est tibi opus occulta videre oculis.

* In superuacuis sermonum tuorum ne sis curiosus.

* Plura enim intellectui hominum ostensa sunt tibi.

* Multos supplantauit suspitio illorum vana, & cogitatio praua labefecit sententiam eorum. Pupillas non habens indigebis luce; cognitione autem carens ne profitearis.

* Cor durum male habebit in nouissimis, & qui amat periculū, in illo peribit.

* Cor durum grauabitur laboribus, & peccator adjiciet peccata super peccata.

* In inductione superbi, non est sanitas, itinera eius eradicabuntur, planta enim nequitie radices misit in eo.

* Cor sapientis cogitabit 32
parabolam, & auris audito-
ris desiderium sapientis.

* Ignem ardentem ex- 33
tinguet aqua, & in eleemo-
synis veniam impetrabit pec-
cati.

* Et Dominus qui retri- 34
buit gratias meminit in po-
sterum, & in tempore casus
sui inueniet firmamentum.

CAP. IIII.

Fili vitam pauperis ne de- 1
fraudes, & ne protrahas
oculos indigentes.

* Animam esurientem ne 2
tristifices, & ne protrahas
uirum in inopia sua.

* Cor irritatum ne con- 3
turbes, & ne protrahas da-
tum indigentis.

* Supplicem in tribula- 4
tione positum ne abiicias, &
ne auertas faciem tuam ab
egeno.

* Ab inope ne auertas 5
oculum, & ne dederis locum
homini maledicendi tibi.

* Maledicentis enim tibi 6
in amaritudine animæ suæ,
deprecationem eius exaudiet
qui fecit eum.

* Amicabilem te fac con- 7
gregationi; & magnati hu-
milia caput tuum.

* Inclina aurem tuam pau- 8
peri sine tristitia, & respon-
de illi pacifica in mansuetu-
dine.

* Libera eum qui iniu- 9
riam patitur de manu iniu-
riantis, & ne sis impatiens
cum iudices tu.

* Esto pupillo vt pater, & 10
pro viro matri eorum.

* Et eris vt filius altissi- 11
mi, & diliget te magis quam
mater tua.

* Sapientia filios suos ex- 12
altauit, & suscipit inquiren-
tes se.

31 * καρδία σίμωτο διανοηθήσε-
ται παροβολῶν, καὶ εἰς ἀκροατοῦ
ἐπιθυμία ἑσθού.

32 * πῦρ φλογίζοννον ἀποσβέσει
ὕδωρ, & ἐν ἐλεημοσύναις ἐξιλά-
ζεται ἁμαρτίας.

33 * Ἐκύριε ὁ δὲ ἀποδοδὲς χά-
ριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐν καιρῷ πώσεως αὐτοῦ δέξηται
σήμερον.

δλ.

1 * Τέκνον τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ
ἀποσπέρῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς
ὀφθαλμούς σου ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

2 * Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς,
καὶ μὴ παρελκύσῃς ἀνδρα ἐν ἀπο-
ρίᾳ αὐτοῦ.

3 * καρδίαν παρωργισμένην μὴ
πρὸς τὸ ἐξοργίζειν, καὶ μὴ παρελκύσῃς
δόσιν πρὸς δεισμονίου.

4 * ἐν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα μὴ ἀπα-
ναίῃς, & μὴ ἀποσπέρῃς τὸ πρὸς σω-
πὸν σου ἀπὸ πτωχοῦ.

5 * ἀπὸ δεισμονίου μὴ ἀποσπέρῃς
ὀφθαλμόν σου, καὶ μὴ δῶς ἔπον ἀν-
θρώπῳ κατὰ ἐξοργισαμένον σε.

6 * κατὰ ἐξοργισμένον γὰρ σε ἐν π-
είρᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δεισσεως
αὐτοῦ εἰσακέσεται ὁ ποιήσας αὐ-
τόν.

7 * πρὸς φιλήσας αὐτὸν ποίει σωμα-
γωγῇ, & μετὰ δὲ τὴν ταπεινότητα τὴν κε-
φαλῇ σου.

8 * κλῖνον τὸ ὤς σου πτωχῷ ἀλύπως,
καὶ ἀποκρίθη αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν
πραότητι.

9 * Ἐξελὼν ἀδικέμενον ἐκ χειρὸς
ἀδικούντος, & μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν
τῷ κρῖναι σε.

10 * γίνεσθαι ὡς ὁφθαλμὸς πατρός, & ἀντὶ
δουλοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

11 * καὶ ἕσθαι ὡς υἱὸς ὑψίστου, καὶ
ἀγαπήσει σε μάλλον ἢ μήτηρ
σου.

12 * ἡ σοφία υἱὸς ἑαυτῆς ἀνύψω-
σε, καὶ ἐπὶ λαμβάνεται τῶν ζη-
τούντων αὐτήν.

31 * Cor sapientis intelligetur
in sapientia, & auris bona au-
diet cum omni concupiscētia
sapientiam.

32 * Sapiens cor & intelligibi-
le abstinebit se à peccatis, & in
operibus iustitię successus ha-
bebit. * Ignem ardentē ex-
tinguit aqua, & eleemosyna
resistit peccatis.

34 * Et Deus spectator est eius
qui reddit gratiam. meminit
in posterū, & in tempore ca-
sus sui inueniet firmamentū.

CAP. IIII.

Fili, eleemosynam pauperis
A ne defraudes, & oculos
tuos ne transfueras à paupere.

2 * Animam esurientem ne
despexeris, & non exasperes
pauperem in inopia sua.

3 * Cor inopis ne afflixeris, &
non protrahas datum angu-
stianti. * Rogationē cōtribu-
lati ne abiicias, & non auertas
faciem tuam ab egeno.

5 * Ab inope ne auertas ocu-
los tuos propter iram, & non
relinquas querentibus tibi re-
trō maledicere.

6 * Maledicētis enim tibi in
amaritudine animæ exaudiet-
ur deprecatio illius; exaudiet
autem eum qui fecit illum.

7 * Congregationi pauperum
B affabilem te facito, & presby-
tero humilia animā tuam, &
magnato humilia caput tuū.

8 * Declina pauperi sine tri-
stitia aurē tuam, & redde de-
bitum tuum, & responde illi
pacifice in mansuetudine.

9 * Li bera eum, qui iniuriam
patitur, de manu superbi, &
non acide feras in anima tua.

10 * In iudicando esto pupillis
misericors vt pater, & pro vi-
ro matri illorum.

11 * Et eris tu, velut filius Al-
tissimi, obediens, & miserebi-
tur tui magis quam mater.

12 * Sapientia filiis suis vitam
inspirat, & suscipit inquiren-
tes se, & præbit in via iustitię.

* Et qui illam diligit, diligit
vitam: & qui vigilauerint ad
illā, cōplectentur placorē eius.

* Qui tenuerint illam, vitā
hæreditabunt; & quò introi-
bit, benedicet Deus.

* Qui seruiunt ei, obsequē-
tes erūt Sancto: & eos qui di-
ligunt illam, diligit Deus.

* Qui audit illam, iudicabit
gentes, & qui intuetur illam,
permanebit confidens.

* Si crediderit ei, hæredita-
bit illam, & erūt in confirma-
tione creaturæ illorum.

* Quoniam in tentatione
ambulat cum eo, & in primis
eligit eum.

* Timorē & metum & pro-
bationem inducet super illū,
& cruciabit illum in tribula-
tione doctrine sue, donec ten-
tet eū in cogitationibus suis,
& credat animæ illius.

* Et firmabit illum, & iter
adducet directum ad illum, &
latificabit illum.

* Et denudabit absconsa sua
illi, & thesaurizabit super illū
scientiā & intellectū iustitiæ.

* Si autē oberrauerit, dere-
linquet eum, & tradet eum
in manus inimici sui.

* Fili, conserua tēpus, & de-
uita à malo. * Pro anima tua
ne confundaris dicere verum.

* Est enim confusio addu-
cens peccatum, & est confusio
adducens gloriam & gratiam.

* Ne accipias faciem aduer-
sus faciem tuam, nec aduersus
animam tuam mendacium.

* Ne reuercearis proximum
tuum in casu suo:

* Nec retineas verbum in
tempore salutis. Non abscon-
das sapientiam tuam in deco-
re suo.

* In lingua enim sa-
pientia dignoscitur: & sensus,
& scientia, & doctrina in ver-
bo sensati, & firmamentum in
operibus iustitiæ.

* Non contradicas verbo
veritatis villo modo, & de mē-
dacio ineruditionis tuæ con-
fundere.

* ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν αἰσάται τὴν ζωὴν,
& ὁ ἐκζητῶν αὐτὴν ἐμ-
πληθήσεται δόξῃ.

* ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομή-
σει δόξαν, & εἰς πορεύεται δόλο-
γῶν κύριος.

* ὁ λατρεύων αὐτὴν λειτουργ-
γήσει ἀγίῳ, & εὖ ἀγαπήσας
αὐτὴν ἀγαπήσει κύριος.

* ὁ ἐπακούων αὐτῆς κενεῖ ἔθνη,
καὶ ὁ ἀκούων αὐτῆς κατασκευά-
σει πεποιθώς.

* ἐὰν ἐμπισδύσῃ κατὰ κληρονο-
μήσει αὐτὴν, & ἐν καταστάσει ἐθ-
νῶν αἱ χρεαὶ αὐτῶν.

* ὅτι διεσπαρμένως πορεύεται
μετ' αὐτῆς ἐν πρώτοις.

* Φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ'
αὐτὴν, & βασανίσει αὐτὴν ἐν παιδείᾳ
αὐτῆς, ἕως ἃ ἐμπισδύσῃ τῇ ψυχῇ
αὐτῆς, καὶ πειράσῃ αὐτὴν ἐν τοῖς δι-
καιώμασιν αὐτῆς.

* & πάλιν ἐπαιθήσει κατ' ὁδοῦ
αὐτῆς, & ἀφ' ὧν αὐτὴν.

* καὶ ἀποκαλύψει αὐτῇ τὰ κρυ-
πὰ αὐτῆς.

* ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλεί-
ψει αὐτὴν, & παραδώσει αὐτὴν εἰς
χεῖρας πώσεως αὐτῆς.

* σωθήσῃ καὶ ἐν φύλαξαι
ἀπὸ πονηροῦ.

* καὶ μὴ αἰχμηθῇ περὶ τῆς
ψυχῆς σου.

* ἐστὶ γὰρ αἰχμὴ ἐπάγουσα ἀ-
μαρτίαν, καὶ ἐστὶν αἰχμὴ δόξα &
χάρις.

* μὴ λάβοις πρὸς ὄψον κτ' τῆς
ψυχῆς σου, & μὴ ἐντραπῇς εἰς πλῆ-
σύν σου.

* μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ
σωτηρίας.

* καὶ μὴ κρύψῃς τὴν σοφίαν σου
εἰς κάλλον.

* ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σο-
φία, & παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

* μὴ ἀντίλεγαι τῇ ἀληθείᾳ κα-
τὰ μὴ δὲ ἐν, καὶ περὶ ψεύσμα-
τος τῆς ἀπαίδουσίας σου ἐντρα-
πήσῃ.

* Qui diligit illam, diligit
vitam; & vigilantes manē
ad illam, replebuntur læ-
titia.

* Qui tenuerit eam, hære-
ditabit gloriam: & quò in-
gressus est, benedicet Domi-
nus.

* Qui colunt eam, mini-
strabunt Sancto: & dili-
gentes eam, diligit Domi-
nus.

* Qui audit eam, iudica-
bit gentes, & qui attendit
ei, habitabit confidens.

* Si crediderit, hæredita-
bit illam, & in possessione
erunt generationes illorum.

* Quoniam peruersè am-
bulabit cum eo in primis.

* Timorem & metum in-
ducet super eum, & crucia-
bit illū in disciplina sua, quo-
usque credat animæ eius, &
tentet eum in iustificationi-
bus suis.

* Et rursus redibit recta
ad eum, & latificabit il-
lum.

* Et denudabit illi ab-
sconsa sua.

* Si oberrauerit, derelin-
quet eum, & tradet eum
in manus casus sui.

* Conserua tempus, &
caue à malo.

* Et ne confundaris pro
anima tua.

* Est enim confusio addu-
cens peccatum, & est confu-
sio gloria & gratia.

* Ne accipias faciem ad-
uersus animam tuam, & ne
confundaris in casum tuum.

* Ne prohibeas sermonē
in tempore salutis:

* Et ne abscondas sapien-
tiam tuam in decore.

* In enim sermone cogno-
scetur sapientia, & discipli-
na in verbis lingue.

* Ne contradicas verita-
ti secundum aliquid, & de
mendacio ineruditionis tuæ
confundere.

* Ne confundaris confiteri in peccatis tuis, & ne vim inferas cursui fluminis.

* Ne subijcias homini fa-
tuo teipsum, & ne accipias
personam potentis.

* Usque ad mortem cer-
ta pro veritate, & Domi-
nus Deus pugnabit pro te.

* Ne sis temerarius in lin-
gua tua, & piger & remis-
sus in operibus tuis.

* Ne sis sicut leo in do-
mo tua, & phantasia percu-
tiens in seruis tuis.

* Ne sit manus tua por-
recta ad accipiendum, & in
dando collecta.

CAP. V.

NE attendas in operibus
tuis, et ne dixeris, Suf-
ficiens mihi est ad vitam.

* Ne sequaris animam
tuam, & fortitudinem tuam,
ut ambules in viis cordis
tui.

* Ne dixeris, Quis me
subijciet propter opera mea?
nam Dominus vindicans vin-
dicabit tuam iniuriam.

* Ne dixeris, Peccaui, et
quid mihi factum est triste?
nam Dominus est patiens,
non te dimittet.

* De propitiatione ne sine
timore sis in abundantia, ad
addendum peccata super pec-
cata.

* Et ne dicas, Misericordia
eius multa, multitudinis pec-
catorum meorum miserebi-
tur.

* Misericordia enim &
ira apud ipsum properabit,
& in peccatores requiescet
ira illius.

* Ne tardes conuerti ad
Dominum, & ne differas de
die in diem.

* Subito enim egredietur
ira Domini, & cum negli-
gens fueris detereris, & in
tempore vindictæ disperde-
ris.

31 * μὴ αἰγυῶνθῃς ὁμολογῆσαι ἐφ'
ἁμαρτίαις σου, καὶ μὴ βιάζεσθαι
πόλεμον.

32 * μὴ ὑποσώσης ἀνθρώπων
ρῶσάυτον, & μὴ λάβῃς πρὸς ὅπλον
δυνατός.

33 * ἕως θανάτου ἀγωνίζου περὶ
ἀληθείας, καὶ κύριος ὁ θεὸς πολε-
μήσει ὑπὲρ σου.

34 * μὴ γίνῃς θρασύς ἐν τῇ γλώσ-
σῃ σου, & νωθεὶς καὶ παρεμυῖος ἐν
τοῖς ἔργοις σου.

35 * μὴ ἴδῃς ὡς λέων ἐν τῇ οἰκίᾳ
σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέ-
ταις σου.

36 * μὴ ἔσῃ ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη
εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι
συνεσταλμένη.

Ε.

1 * Μὴ ἔπρεχε τῇ τοῖς χήμασί
σου, καὶ μὴ εἴπῃς, αὐτάρεχί μοι ἐσὶν
εἰς ζωὴν.

2 * μὴ ἔξακολουθεῖ τῇ ψυχῇ σου
& τῇ ἰσχύϊ σου, ὅτι πορεύεται ἐν ὁδοῖς
καρδίας σου.

3 * μὴ εἴπῃς, τίς με δυνασθῶσει
διὰ τὰ ἔργα μου; ὁ γὰρ κύριος
ἐκδικῶν ἐκδικήσει σου τὴν ὕβριν.

4 * μὴ εἴπῃς, ἡμαρτον, καὶ τί μοι ἐ-
γίνετο λυπηρὸν; ὁ γὰρ κύριός ἐστι
μακρόθυμος, & μὴ σε ἀνῇ.

5 * περὶ ἔξιλασμός σου μὴ ἀφοβῇ
γίνου ἐν πλεονασμῷ, πρὸς εἶναι ἁ-
μαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας.

6 * καὶ μὴ εἴπῃς, ὁ οἰκισμὸς αὐτοῦ
πολύς, & πλήθος πάντων ἁμαρτιῶν
μου ἔξιλασμός μου.

7 * ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ
ταχυεῖ, καὶ τῇ οὐδ' ἁμαρτω-
λοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

8 * μὴ ἀναμείνης τῇ σπέρῃ σου τῇ
κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλῃς ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας.

9 * ἔξαπίνης γὰρ ἔξελεύσεται ὀρ-
γὴ κυρίου, καὶ ὡς ἀμελήσεις ἐκτε-
βήσῃ, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἔξ-
ολῇ.

31 * Nō confundaris confite-
ri peccata tua, & ne subiicias
te omni homini pro peccato.

32 * Noli resistere contra fa-
ciem potentis, nec coneris cō-
tra ictum fulminis.

33 * Pro iustitia agonizare pro
anima tua, & usque ad mor-
tem certa pro iustitia, & Deus
expugnabit pro te inimicos
tuos.

34 * Noli citatus esse in lingua
tua, & inutilis & remissus in
operibus tuis.

35 * Noli esse sicut leo in do-
mo tua, euertens domesticos
tuos, & opprimens subiectos
tibi.

36 * Non sit porrecta manus
tua ad accipiendum, & ad dā-
dum collecta.

CAP. V.

NOli attēdere ad possessio-
nes iniquas; & ne dixeris,
Est mihi sufficiens vita. nihil
enim proderit in tēpore vin-
dictæ & obductionis.

2 * Ne sequaris in fortitudine
tua concupiscentiam cordis
tui.

3 * Et ne dixeris, Quomodo
potui, aut quis me subijciet
propter facta mea? Deus enim
vindicans vindicabit.

4 * Ne dixeris, Peccaui, & quid
mihi accidit triste? Altissimus
enim est patiens redditor.

5 * De propiciato peccato no-
li esse sine metu, neque adij-
cias peccatum super pecca-
tum.

6 * Et ne dicas, Misericordia Do-
mini magna est, multitudi-
nis peccatorum meorum mi-
serebitur.

7 * Misericordia enim &
ira ab illo citò proximant, &
in peccatores respicit ira il-
lius.

8 * Non tardes conuerti ad
Dominum, & ne differas de
die in diem.

9 * Subito enim veniet ira il-
lius, & in tempore vindictæ
disperdet te.

* Noli anxius esse in diuitiis iniustis; non enim proderunt tibi in die obductionis & vindictæ. * Non ventiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam. sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. * Esto firmus in via Domini, & in veritate sensus tui & scientia. & prosequatur te verbum pacis & iustitiæ.

* Esto mansuetus ad audiendum verbum Dei, vt intelligas & cum sapientia proferas responsum verum.

* Si est tibi intellectus, responde proximo; sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in verbo indisciplinato, & confundaris.

* Honor & gloria in sermone sensati, lingua verò imprudentis subuersio est ipsius.

* Non appelleris susurro in vita tua, & in lingua tua ne capiaris & confundaris.

* Super furem enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguē. susurratori autē odium & inimicitia & contumelia.

* Iustifica pusillum, & magnum similiter.

CAP. VI.

NOli fieri pro amico inimicus proximo. improperium enim & contumeliā malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis.

* Non te extollas in cogitatione animæ tuæ velut taurus, ne fortè elidatur virtus tua per stultitiam. * Et folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquare velut lignum aridum in eremo.

* Anima enim nequā disperdet qui se habet, & in gaudiū inimicis dat illum, & deducet in sortem impiorum.

* Verbū dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos, & lingua eucharis in bono homine abundabit. * Multi pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi vnus de mille.

* μὴ ἐπεχε ἐπὶ χεῖμασιν ἀδίκους, ἔδεν γὰρ ὠφελήσει ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.

* μὴ λίκυμα ἐν παντὶ δυνέμω, καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ. οὕτως ὁ ἀμαρτωλὸς ὁ δὲ δίγλωσσος.

* ἴδι ἐξηργηθήσῃ ἐν συνέσει τοῦ ἀσφαλεῖ, καὶ εἰς ἔσω ὁ λόγος τοῦ.

* γίνου ταχύς ἐν ἀκροάσει τοῦ ἀγαθῆς, καὶ ἔσω ἐν ἀληθείᾳ ἢ ζωῇ τοῦ, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέρῃς ἀποκρίσιν ὀρθῶς.

* εἰ ἐστὶ τοῖ συνέσεις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον, εἰδὲ μή, ἢ χεὶρ τοῦ ἔσω ἐπὶ τῷ σώματί τοῦ.

* δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλίᾳ, ἔγλωσσα δυνάμει πλάσας αὐτῶς.

* μὴ κληθῇς ψεύστης, καὶ τῇ γλώσσῃ τοῦ μὴ ἐνέδρῃς.

* ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπῃ ἐστὶν αἰχρὺς καὶ μοχθηρία, καὶ κατὰ γνώσιν πονηρία. ἐπὶ δὲ δίγλωσσος.

* ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνοεῖ μὴ δὲ εἶ.

5.

* Καὶ δυνάμι φίλου μὴ γίνῃ ἐχθρὸς. ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰχρὺν καὶ ὄνειδος κληρονομήσει. οὕτως ὁ ἀμαρτωλὸς ὁ δὲ δίγλωσσος ἀτιμίαν ἔξει.

* μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς τοῦ, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταύρος ἡ ψυχὴ τοῦ.

* τὰ φύλλα τοῦ καταφάγεται, καὶ οὐ καρπὸς τοῦ ἀπολέσεται. καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν, ὡς ξηρὸν ξύλον.

* ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτήσάμινον αὐτῶς, καὶ ἐπὶ χαρμᾷ ἐχθρῶν ποιήσει αὐτῶς.

* λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ, καὶ γλώσσα δὲ ἀλαλὸς πληθυνεῖ διωροσήγορα.

* εἰρηνδόντες τοῖ ἔσωσαν πολλοί. ὁ δὲ σύμβουλοι τοῦ εἰς ἀπὸ χιλίων.

* Ne attendas in diuitiis iniustis, nihil enim proderunt in die inductionis.

* Ne ventiles in omni vento, & ne eas in omni semita: sic peccator qui est bilinguis.

* Esto firmus in intellectu tuo tuto, & vnus sit sermo tuus.

* Esto velox in auditione tua bona, & sit in veritate vita tua: & in patientia loquere responsum rectum.

* Si est tibi intellectus, responde proximo: si autem non, manus tua sit super os tuum.

* Gloria & ignominia in loquela, & lingua hominis casus ipsi.

* Ne appelleris susurrator, & linguae tuae ne insidieris.

* Super enim furem est confusio nequam, & damnatio mala super bilinguem.

* In magno & in paruo ne ignores aliquid.

CAP. VI.

ET pro amico non fias inimicus. Nomen enim malum pudorem & improperium hereditabit. Sic peccator bilinguis ignominiam habebit.

* Ne extollas te in consilio animæ tuæ, ne diripiatur vt taurus anima tua.

* Folia tua comedes, & fructus tuos perdes; & dimittes te, velut siccum lignum.

* Anima nequam disperdet possidentem se, & derisum inimicorum faciet se.

* Guttur dulce multiplicabit amicos suos, & lingua beneloquens multiplicat bonas loquelas.

* Qui pacem afferant tibi sint multi; at consiliarij tui vnus de mille.

* Si possides amicum, in 7
tentatione posside eum, & ne
facile credas ei teipsum.

* Est enim amicus in tem 8
pore suo, & non permanebit
in die tribulationis tue.

* Et est amicus qui con- 9
uertitur in inimicitiam, &
rixam conuitij tui reuela-
bit.

* Et est amicus particeps 10
mensarum, & non perma-
nebit in die tribulationis
tue.

* Et in bonis tuis erit ut 11
tu, & in domesticos tuos fi-
ducialiteraget.

* Si humiliatus fueris, erit 12
contra te, & a facie tua ab-
scondetur.

* Ab inimicis tuis sepa- 13
rare, & ab amicis tuis at-
tende.

* Amicus fidelis protectio 14
fortis; at qui inuenit illum,
inuenit thesaurum.

* Amici fidelis non est 15
commutatio, & non est pon-
dus pulchritudinis eius.

* Amicus fidelis medica- 16
mentum vitæ, & qui me-
tuunt Dominum, inuenient
illum.

* Qui timet Dominum, 17
diriget amicitiam eius, quo-
niam secundum illum sic &
proximi eius.

* Fili à iuuentute tua eli- 18
ge doctrinam, & usque ad
canos inuenies sapientiam.

* Et sustine bonos fructus 19
illius.

* In enim opere ipsius exi- 20
guum laborabis, & citò edes
de generationibus illius.

* Quàm aspera est nimium 21
indoctis, & non permanebit
in ea excors.

* Quasi lapis probationis 22
fortis erit in eo, & non mo-
rabitur proijcere illam.

* Sapientia enim secun- 23
dum nomen eius est, & non
multis est manifesta.

7 * εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ
κτῆσαι αὐτόν, & μὴ ταχὺ ἐμπισδύ-
σης ἀπὸ σεαυτοῦ.

8 * ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, &
οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεώς σου.

9 * καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος
εἰς ἐχθρὸν, καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου
ἀποκαλύψει.

10 * καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπε-
ζῶν, καὶ οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς σου.

11 * καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς
σύ, & ἐπὶ τοῖς οἰκέταις σου παρρη-
σιάζεται.

12 * ἐὰν ταπεινωθῇς ἔσται κατὰ
τοῦ, καὶ ἀπὸ προσώπου σου κρυβή-
σεται.

13 * ἀπὸ πάντων ἐχθρῶν σου διαχω-
ρεῖσθαι, καὶ ἀπὸ πάντων φίλων σου
ἀποσσεχε.

14 * φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά·
ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν ὄρεθαι αὐτόν.

15 * φίλου πιστοῦ ὅσα ἔσιν ἀντάλ-
λαγμα, καὶ ὅσα ἔστι σαθρὸς τῆς
καλλονῆς αὐτοῦ.

16 * φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς,
καὶ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ὀρή-
θουσιν αὐτόν.

17 * ὁ φοβούμενος κύριον, ἀθυνεῖ
φιλίᾳ αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν ἔσται
καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.

18 * τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι
παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν ὀρήσεις
σοφίαν.

19 * καὶ δυνάμεις τοῦ αἵματος καρ-
πὸς αὐτοῦ.

20 * ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ ὀλί-
γον κοπιάσεις, καὶ ταχὺ φάγεσαι
ἀπὸ πάντων χρημάτων αὐτοῦ.

21 * ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς
ἀπαιδύτοις, & ὅσα ἐμμενεῖ ἐν αὐ-
τῇ ἀκαρδίᾳ.

22 * ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς
ἔσται ἐπ' αὐτῶν, καὶ οὐ χεονεῖ ἀπορρί-
ψαι αὐτούς.

23 * σοφία γὰρ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἔστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερόν.

7 * Si possides amicū, in ten-
tatione posside eum, & ne fa-
cile credas ei te ipsum. * Est
enim amicus secundum tem-
pus suum, & non permanebit
in die tribulationis. * Et est
amicus qui cōuertitur ad ini-
micitiam; & est amicus qui
odium & rixam & cōuitia de-
nudabit.

10 * Est autem amicus socius
mensæ, & non permanebit in
die necessitatis.

11 * Amicus si permanferit fi-
xus, erit tibi quasi cōequalis,
& in domesticis tuis fiduciali-

12 teraget. * Si humiliauerit se
contra te, & a facie tua absco-
derit se, vnanimem habebis a-

13 micitiam bonam. * Ab ini-
micis tuis separare, & ab ami-
cis tuis attende.

14 * Amicus fidelis protectio
fortis, qui autem inuenit illū,
inuenit thesaurum.

15 * Amico fideli nulla est cō-
paratio, & non est digna pon-
deratio auri & argenti contra

16 bonitatē fidei illius. * Amicus
fidelis medicamentum vitæ &
immortalitatis; & qui metuūt
Dominum, inuenient illum.

17 * Qui timet Deum, æquē
habebit amicitia bonā, quo-
niam secundum illū erit ami-
cus illius.

18 * Fili, à iuuentute tua excipe
doctrinam, & usque ad canos
inuenies sapientiam.

19 * Quasi is qui arat & qui se-
minat, accede ad eam, & susti-
ne bonos fructus illius.

20 * In opere enim ipsius exi-
guum laborabis, & citò edes
de generationibus illius.

21 * Quàm aspera est nimium
sapientia indoctis homini-
bus, & non permanebit in il-
la excors.

22 * Quasi lapidis virtus pro-
batio erit in illis, & non de-
morabuntur proijcere illam.

23 * Sapientia enim doctrinæ
secundum nomen est eius, &
non est multis manifesta.

* Quibus autem cognita 24
est, permanet usque ad conspe-
ctum Dei.

* Audi fili, & accipe consi- 25
lium intellectus, & ne abiicias
consilium meum. inijce pedem
tuum in compedes illius, & in
torques illius collum tuum.

* Subiice humerum tuum, 26
& porta illam, & ne acidieris
vinculis eius.

* In omni animo tuo acce- 27
de ad illam, & in omni virtu-
te tua conserva vias eius.

132.1 * Inuestiga illam, & mani- 28
festabitur tibi; & continens fa-
ctus, ne derelinquas eam.

* In nouissimis enim inue- 29
nies requiem in ea, & con- D
uertetur tibi in oblectatio-
nem.

* Et erunt tibi compedes 30
eius in protectionem fortitu-
dinis & bases virtutis, & tor-
ques illius in stolam gloriæ.

* Decor enim vitæ est in 31
illa, & vincula illius alligatu-
ra salutis.

* Stola gloriæ indues eam, 32
& coronam gratulationis im-
pones tibi.

* Fili, si attenderis mihi, di- 33
sces eam; & si accommodaue-
ris animum tuum, sapiens
eris.

* Si inclinaueris autem 34
tuam; excipies doctrinam; &
si dilexeris audire, sapiens
eris.

* In multitudine presbyte- 35
rorum prudentium sta, & sa-
pientiæ illorum ex corde con-
iungere, ut omnem narratio-
nem Dei possis audire, & pro-
uerbia laudis non effugiant
à te.

* Et si videris sensatum, cui- 36
gila ad eum, & gradus ostio-
rum illius exerat pes tuus.

* Cogitatum tuum habe 37
in præceptis Dei, & in man-
datis illius maximè assiduus
esto; & ipse dabit tibi cor, &
concupiscentia sapientiæ da-
bitur tibi.

* ἀκούον τέκνον ἐκλέξαι γνώ- 25
μω μου, καὶ μὴ ἀπαναίου τὴν συμ-
βολίαν μου. καὶ εἰσένεγκαι τοὺ πό-
δας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ
εἰς τὴν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τραχήλον
σου.

* ὑποθέσ τὸν ὤμὸν σου, καὶ βά- 26
σαι ζων αὐτῇ, ἵνα μὴ παρορμηθῇς
τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς.

* ἐν πάσῃ ψυχῇ σου ἐρώσ ἐλθε 27
αὐτῇ, ἵνα ἐν ὅλῃ δυνάμει σου σω-
τήρηθῇ τὰς ὁδούς αὐτῆς.

* ἔξιχνυσον καὶ ζήτησον, ἵνα γνώ- 28
σθῇς αὐτήν, καὶ ἐγκρατὴς γινώ-
σκῃς μὴ ἀφῇς αὐτῇ.

* ἐπ' ἐσχάτων γὰρ διρήσεις τὴν ἀ- 28
νάπαυσιν αὐτῆς, καὶ σεραφήσει αὐτήν
εἰς ὠφελον.

* καὶ ἐσονται σοὶ αἱ πέδες αὐτῆς 30
εἰς σκέπην ἰσχύος, καὶ ὁ κλοιὸς αὐ-
τῆς εἰς σολὴν δόξης.

* κόσμος γὰρ χρυσεὸς ἐστὶν ἐπ' 31
αὐτῆς, καὶ ὁ δεσμὸς αὐτῆς κλάσ-
μα ὑακίνθινον.

* σολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτῇ, ἵνα 32
σέφανον ἀγαλλιάματός περικυ-
βῇς σεαυτῇ.

* ἐὰν θέλῃς τέκνον, παιδευθήσῃ, 33
ἵνα ἐὰν ἐπιδῷς τὴν ψυχὴν σου, παι-
νοῦργός ἐσθι.

* ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν, ἐκδέ- 34
ξῃ σὺνέσειν. ἵνα ἐὰν κλίνῃς τὸ ὅς σου,
ὁ φόβος ἐσθι.

* ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στήθι 35
καὶ τίς φόβος, αὐτῷ παρορμηθήσῃ.
πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκρο-
ᾶσθαι, καὶ παρορμιαί συνέσεως μὴ
ἐκφυγέτωσάν σε.

* ἐὰν ἴδῃς ἀνδρὰ συνέτον, ὀρθοί- 36
ζε τοὺς αὐτοὺς, καὶ βαθυμὲς θυρᾶν
αὐτῶν ἐκτελέτω ὁ πούς σου.

* διανοοῦ ἐν τοῖς προτάγμασι 37
κυρίου τελείως, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτῶν μελέτα διαπαντός. αὐτὸς σε-
ρεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυ-
μία τῆς σοφίας δοθήσεται σοί.

* Audi fili, & collige sen-
tentiam meam, & ne abij-
cias consilium meum; & in-
ijce pedes tuos in compedes
illius, & in torquem eius col-
lum tuum.

* Subijce humerum tuum, 26
& porta illam, et ne sis ini-
micus vinculis eius.

* In tota anima tua acce- 27
de illi, & in tota virtute
tua conserva vias eius.

* Inuestiga & quere, & 28
cognoscetur à te, & con-
tinens factus ne relinquas
eam.

* In nouissimis enim inue- 29
nies requiem eius, & con-
uertetur tibi in oblectatio-
nem.

* Et erunt tibi compedes 30
eius in protectionem fortitu-
dinis, & torques illius in sto-
lam gloriæ.

* Decor enim aureus est 31
in ea, & vincula illius ne-
xus hyacinthinus.

* Stolam gloriæ indues 32
eam, & coronam exultatio-
nis circumpones tibi.

* Si volueris fili, doctus 33
eris; et si tradideris animam
tuam, callidus eris.

* Si dilexeris audire, re- 34
cipies intellectum; & si in-
clinaueris aurem tuam, sa-
piens eris.

* In multitudine presby- 35
terorum sta, & qui sapiens
ipsi coniungere. Omnem nar-
rationem diuinam cupe au-
dire, & proverbia intelle-
ctus non effugiant te.

* Si videris virum pru- 36
dentem, manè surge ad eum,
& gradus ostiorum illius de-
terat pes tuus.

* Cogita in præceptis Do- 37
mini consummatè, et in man-
datis illius meditare semper:
ipse firmabit cor tuum, &
concupiscentia sapientiæ da-
bitur tibi.

CAP. VII.

NE facias mala, & non te comprehendent mala.

* Discede ab iniquo, & declinabit à te peccatum.

* Fili ne semines in sulcis iniustitiæ, & non metes ea septupla.

* Ne quæras à Domino ducatu, neque à rege cathedram gloriae.

* Ne te iustifices coram Domino, & apud regem ne videaris sapiens.

* Ne quæras fieri iudex, & non valebis tollere iniustitias. Ne quando pertimescas à facie potentis, & pones scandalum in rectitudine tua.

* Ne pecces in multitudine civitatis, & ne immittas te in turba.

* Ne alliges bis peccatum. In enim vno non innocens eris.

* Ne dicas, Multitudinem munerum meorum inspiciet, & cum obtulero ego Deo altissimo, suscipiet. Ne sis pusillanimis in oratione tua, & eleemosynam facere ne neglexeris.

* Ne derideas hominem existentem in amaritudine animæ suæ, est enim qui humiliat & exaltat.

* Ne ares mendacium in fratre tuo, neque amico simile facias.

* Ne velis mentiri omne mendacium, nam assiduitas eius non in bonum.

* Ne sis verbosus in multitudine presbyterorum, & ne iteres verbum in oratione tua. * Ne oderis laboriosum opus & rusticationem ab altissimo creatam. * Ne compares te ipsum in multitudine peccatorum.

* Memento quoniam ira non tardabit.

* Humilia valde animam tuam, quoniam vindicta impij ignis & vermis.

1 * Μὴ ποίει κακά, & ἐμὴ σε καταλάβῃ κακά.

2 * Δὲ πόσῃ διὰ τὸ ἀδικεῖν, & ἐκκλινεῖ διὰ τὸ ἁμαρτῖα.

3 * Ὥς μὴ σπείρῃ ἐπ' αὐλάκας ἀδικίας, καὶ ἐμὴ θείῃς αὐτὰ ἐπὶ ἀπλάσια.

4 * μὴ ζῇτι πάρα κυρίῳ ἡγεμονίαν, μηδὲ πάρα βασιλέως καθέδραν δόξης.

5 * μὴ δικαιοῦ ἐναντὶ κυρίῳ, & πάρα βασιλεῖ μὴ θφίζῃ.

6 * μὴ ζῇτι χυεῖσθαι κερτῆς, καὶ ὅς ἰχύσεις ἐξ ἁρᾶς ἀδικίας. μὴ ποτε διλαβῇς διὰ τὸ πρὸς ὅπως δυνάσου, καὶ θῇς σκάνδαλον ἐν θυτήτι σου.

7 * μὴ ἁμαρτάνῃς εἰς πλῆθος πόλεως, καὶ ἐμὴ καταβάλης σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.

8 * μὴ καταδεσμώσης δις ἁμαρτίαν. ἐν γὰρ μιᾷ ὅς ἀθάσῃ ἔσθῃ.

9 * μὴ εἴπῃς, τὰ πλῆθει τῶν δώρων με ἐπόψεται, & ἐν τῷ προσενέγκαι με θεῷ ὑψίστῳ προσδέξῃ. μὴ ὀλιγοψυχῇς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσίῳ ποῖσαι μὴ παράλῃς.

10 * μὴ καταγέλα δυνάμειον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, ἐστὶ γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ δυνύων.

11 * μὴ δροτεία ψευδῶς ἐπ' ἀδελφῷ σου, μηδὲ φίλῳ ὅμοιον ποίει.

12 * μὴ θέλῃ ψεύδεσθαι πρὸς ψευδῶς, ὃ γὰρ ἐνδεδεχόμενος αὐτὸς ὅς ἐἰς ἀγαθόν.

13 * μὴ ἀδολέσχει ἐν πλῆθει πρεσβυτέρων, καὶ μὴ διδωτέρως λόγον ἐν προσευχῇ σου.

14 * μὴ μισήσης ἐπίπονον ἔργασίαν καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.

15 * μὴ προσλογίζῃς σεαυτὸν ἐν πλῆθει ἁμαρτωλῶν.

16 * μνήσθητι ὅτι ἐργήσῃς χρονί.

17 * Ταπεινῶν σφόδρα τὴν ψυχὴν σου, ὅτι ἐκδικήσεις ἀσεβούς πρὸς καὶ σκώληξ.

C P. VII.

1 **N**Oli facere mala, & non te apprehendent. * Disce.

2 A de ab iniquo, & deficient mala abs te. * Fili, non semines mala in sulcis iniustitiæ, & non metes ea in septuplum.

3 * Noli quærare ab homine ducatum, neque à rege cathedram honoris.

4 * Nō te iustifices ante Deū, quoniam agnitor cordis ipse est, & penes regem noli velle videri sapiens.

5 * Noli quærare fieri iudex, nisi valeas virtute irrumpere iniquitates, ne fortè extimescas faciem potentis, & ponas scandalum in agilitate tua.

6 * Non pecces in multitudine civitatis, nec te immittas in populum.

7 * Neq; alliges duplicia peccata. nec enim in vno eris immunis. * Noli esse pusillanimis in animo tuo.

8 * Exorare & facere eleemosynam ne despicias.

9 * Ne dicas, In multitudine munerum meorum respiciet Deus, & offerente me Deo altissimo munera mea suscipiet.

10 * Non irrideas hominem in amaritudine animæ; est enim qui humiliat & exaltat circumspexitor Deus.

11 * Noli amare mendacium aduersus fratrem tuum, neque in amicum similiter facias.

12 * Noli velle mentiri omne mendacium; assiduitas enim illius non est bona.

13 * Noli verbosus esse in multitudine presbyterorum, & non iteres verbum in oratione tua.

14 * Non oderis laboriosa opera, & rusticationem creatam ab Altissimo.

15 * Non te reputes in multitudine indisciplinatorum.

16 * Memento iræ, quoniam non tardabit.

17 * Humilia valde spiritum tuum, quoniam vindicta carnis impij ignis & vermis.

* Noli præuaricari in ami-
cum pecuniâ differentē, neq;
fratrē charissimū auro spreue-
ris. * Noli discedere à mu-
liere sensata & bona, quā for-
titus es in timore Dñi; gratia
enim verecundiæ illius super
aurū. * Non ledas seruum in
veritate operantē, neque mer-
cenariū dantē animam suam.
* Seruus sensatus sit tibi di-
lectus quasi anima tua, nō de-
fraudes illum libertate, neque
inopē derelinquas illū. * Pe-
cora tibi sunt, attende illis; &
si sunt vtilia, perseueret apud
te. * Filij tibi sunt, erudi illos,
& curua illos à pueritia eorū.
* Filie tibi sunt, serua corpus
illarū, & nō ostendas hilarem
faciem tuam ad illas. * Trade
filiam, & grande opus feceris,
& homini sensato da illam.
* Mulier si est tibi secundum
animam tuam, non proicias
illam, & odibili non credas te
in toto corde tuo. * Honora
patrem tuum, & gemitus ma-
tris tuæ ne obliuiscaris.
* Memeto quoniam nisi per
illos natus nō fuisses, & retri-
bue illis, quomodo & illi tibi.
* In tota anima tua time
Dñm, & sacerdotes illius san-
ctifica in omni virtute dilige
eum qui te fecit, & ministros
eius ne derelinquas. * Ho-
nora Deū ex tota anima tua,
& honorifica sacerdotes, &
propurga te cum brachiis.
* Da illis partem sicut man-
datum est tibi. * Primitia-
rum & purgationis, & de ne-
gligentia tua purga te cū pau-
cis. * Datum brachiorū tuo-
rum, & sacrificium sanctifica-
tionis offeres Domino, &
initia sanctorum: * Et pau-
peri porridge manum tuam, vt
perficiatur propitiatio & be-
nedictio tua. * Gratia datus
in conspectu omnis viuentis,
& mortuo nō prohibeas gra-
tiam. * Non desis ploranti-
bus in consolatione, & cum
ludentibus ambula.

ECCLESIASTIC.

* μὴ ἀλλάξης φίλον ἀδιαφόρως
καὶ μὴ τὸ ἐν, μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον
ἐν χρυσίῳ θυφείρ.
* μὴ ἀσώχει γυναῖκός ὁφῆς καὶ
ἀγαθῆς, ἢ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ
τὸ χρυσίον.
* μὴ κακώσης οἰκέτῳ ἐργαζό-
μενον ἐν ἀληθείᾳ, μηδὲ μίσθιον δι-
δόντῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
* οἰκέτῳ σωτὴρ ἀγαπάτω ὁ
ἡ ψυχὴ, μὴ σερήσης αὐτὸν ἐλδοθε-
ρίας. * κτλὴν θεὸς ἐστίν, ἡπισκέπῃ
αὐτά, καὶ εἰ ἐστὶ θεὸς χερίμα, ἐμμε-
νέτω θεὸς. * τέκνα θεὸς ἐστὶ, παίδου-
σθαι αὐτά, ἡ καὶ ψὸν ἐν νεότητι τὸν
τρεφόντα αὐτῶν.
* θυγατέρες θεὸς εἰσὶ, πρὸς σε
τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ μὴ ἱλαριότης
πρὸς αὐτάς τὸ πρὸς σὸν πόντον.
* ἐκ δὲ θυγατέρων, ἡ ἐστὶν τετε-
λεσμένον ἔργον μέγα, ἡ ἀνδρὶ σωτὴρ
δώρησάιν αὐτῷ.
* γυνὴ θεὸς ἐστὶ καὶ ψυχὴ, μὴ ἐκ-
βάλης αὐτῷ μισοῦμένη τὴν μὴ ἐκ-
δῶς σεαυτὸν.
* ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξα ὦν τὸν πα-
τέρα σου, ἡ μητρὸς ὡδίνης μὴ ἡπι-
λάθῃ.
* μνήσθῃς ὅτι δι' αὐτῶν ἐγενή-
θης, ἡ τί δὴ ταποδώσεις αὐτοῖς, κα-
θὼς αὐτοὶ θεὸς.
* ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου διλαβοῦ τὸν
κύριον, ἡ ὅσον ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε.
ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιή-
σαντά σε, καὶ ὅσον λειτουργὸς αὐτοῦ
μὴ ἐγκαταλίπῃς.
* φοβοῦ τὸν κύριον, καὶ δέξασθαι
ἱερεῖα. * καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ
καθὼς ἐντέταλται θεὸς, ἀπαρχὴν
τῆς περὶ πλημμελείας,
* καὶ δὸς βραχίωνων, ἡ θυσίαν
ἀγιασμοῦ ἡ ἀπαρχὴν ἀγίων.
* καὶ πτωχῷ ἐκτεινον τὴν χεῖρα
σου, ἵνα τελειωθῇ ἡ διλογία σου.
* χάρις δόματος ἐναντι πάντων
ζώντων, ἡ ἡπί νεκρῷ μὴ ἀποκαλύ-
ψῃς χάριν.
* μὴ ὑσέρι δὲ κλαίωντων, ἡ μὴ
πενθομένων πένθῃσιν.

* Ne commutes amicum
indifferenter secundum ali-
quid, neque fratrem legiti-
mum in auro Supbir.
* Ne discedas à muliere
sapiente & bona; nam gra-
tia eius super aurum.
* Ne ledas seruum ope-
rantem in veritate, neque
mercenarium dantem ani-
mam suam.
* Seruum prudentem di-
ligat tua anima, ne defraudes
illum libertate.
* Pecora tibi sunt, atten-
de illis: & si sunt tibi vtilia,
permaneant apud te.
* Filij tibi sunt, erudi il-
los, & curua à iuventute col-
lum eorum.
* Filie tibi sunt, attende
corpori earum, & ne hila-
rem ostendas ad illas faciem
tuam.
* Trade filiam, & perfe-
ceris opus magnum, & ho-
mini prudenti da illam.
* Uxor tibi est secundum
animā, ne abijcias eam; odi-
bili autē ne tradas teipsum.
* In toto corde honora pa-
trem tuum, & matris dolo-
rum partus ne obliuiscaris.
* Memento quod propter
eos natus es, & quid retri-
bues eis, sicut ipsi tibi.
* In tota anima tua cole
Dominum, & sacerdotes
eius mirare. In tota virtute
dilige eum qui fecit te, & mi-
nistros eius ne derelinquas.
* Time Dominum, & ho-
nora sacerdotem,
* Et da partē ei sicut mā-
datum est tibi. * Primitias
de delicto,
* Et donum brachiorum,
& sacrificium sanctificatio-
nis & primitias sanctorum;
* Et pauperi porridge ma-
num tuam, vt perficiatur be-
nedictio tua. * Gratia doni
in conspectu omnis viuentis,
& in mortuo ne prohibueris
gratiam. * Ne desis ploran-
tibus, & cū lugentibus luge.

* Ne te pigeat visitare in-
firmum; ex enim talibus di-
ligeris. * In omnibus ser-
monibus tuis memorare no-
uissima tua; & in seculum
non peccabis.

CAP. VIII.

NE litiges cū homine po-
tente, ne fortè incidas
in manus illius.

* Ne contendas cum ho-
mine locuplete, ne fortè con-
tra trahat tuum pondus.

* Multos enim perdidit
aurum, & corda regum in-
clinauit. * Ne litiges cum
homine loquace, & ne struas
super ignem illius ligna.

* Ne ludas cum indocto, &
ne inhonorentur maiores tui.

* Ne improperes homini
auertenti se à peccato: memē-
to quòd omnes sumus in in-
crepationibus.

* Ne inhonores hominem
in senectute sua, & enim ex
nobis senescunt.

* Ne gaudeas in mortuo
inimicissimo tuo, memento
quòd omnes morimur.

* Ne despicias narrationē
sapientum, & in prouerbiis
eorum conuersare.

* Quoniam ab ipsis discēs
disciplinam, & seruire ma-
gnatibus faciliter.

* Ne discedas à narratio-
ne seniorum, & enim ipsi di-
dicerunt à patribus suis.

* Quoniam ab illis discēs
intellectum, & in tempore
necessitatis dare responsum.

* Ne accendas carbones
peccatoris, ne incendaris in
igne flammæ illius.

* Ne exurgas à facie cōtu-
meliosi, ne insideat sicut insi-
dia ori tuo. * Ne fœnereris

homini fortiori te, et si fœne-
raueris, quasi qui perdidit,
esto. * Ne spondeas super vir-
tutem tuā, & si sponderis,
quasi soluturus cogita.

* Ne iudices contra iudi-
cem, secundum enim opinionē
eius iudicabunt eum.

39 * μὴ ὀκνεῖ ἑπικέπτεσθαι ἀρρω-
στον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.
40 * ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνή-
σκῃ τὰ ἐχάτα σου, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα
ἐχάμαρτήσῃς.

ἢ.

1 * Μὴ διαμάχεσθαι ἀνθρώπῳ
δυνατῷ, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ.

2 * μὴ ἐρίζῃς μὲν ἀνθρώπῳ πλεσίῳ,
μήποτε ἀντὶς ἑσέως σου τιωθήσῃ.

3 * πολλὰς γὰρ ἀπώλεσε τὸ χρυσίον
καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινε.

4 * μὴ διαμάχεσθαι μετὰ ἀνθρώπῳ
γλωσσώδῳ, καὶ μὴ ἑπαισινῶσῃς
ἐπὶ τῷ πύρρῳ αὐτοῦ ξύλα.

5 * μὴ ἐσθλαίζῃς ἀπαιδευτῶν ἵνα
μὴ ἀτιμάζῃς, & ἐσθλοὶ σου.

6 * μὴ ὀνειδίζῃς ἀνθρώπον ἑπαιρέ-
φοντα διὰ ἁμαρτίας, μὴ δὲ ἡλιότι
πάντες ἐσμὲν ἐν ἑπαιμίῳ.

7 * μὴ ἀτιμάσῃς ἀνθρώπον ἐν γή-
ρα αὐτοῦ, & γὰρ ἐξ ἡμῶν γεράσκει.

8 * μὴ ἐπὶ χαρῇ ἑπαινεκῶς τὰ ἐχ-
θροτάτῳ σου, μὴ δὲ ἡλιότι πᾶντες τέ-
λευταίμεν.

9 * μὴ παρίδῃς διήγημα ὁσίων,
καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀνα-
στρέφῃς.

10 * ὅτι πᾶς ἀπὸ τῶν μαθήσῃ παιδεί-
αν, & λείβεργήσῃ μεγαλύνει ἐμα-
ρῶς.

11 * μὴ ἀσόχει διήγηματ' & γε-
ρόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐμάθον πα-
τέρων αὐτῶν.

12 * ὅτι πᾶς ἀπὸ τῶν μαθήσῃ συνέ-
σιν, καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι διό-
κεισιν.

13 * μὴ ἐκκαίῃς ἀνθρώπου ἀ-
μαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρρῶσθαι ἐν πυ-
ρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

14 * μὴ ἐξαναστῇς
διὰ προσώπου ὑβριστοῦ, ἵνα μὴ ἐγ-
καθίσῃ ὡς ἐνεδρὸν τῷ σώματί σου.

15 * μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροῦ
ῥῳ σου, & ἐδὼ δανείσῃς, ὡς ἀπολω-
κὼς γίνου.

16 * μὴ ἐγγυήσῃς ὑπὲρ δύ-
ναμίν σου, καὶ ἐδὼ ἐγγυήσῃς, ὡς ἀπο-
τίσων φροντίσιν.

17 * μὴ δικάζῃς κατὰ κριτοῦ, καὶ
γὰρ τὸ δόξασθαι αὐτοῦ κρινούσιν αὐτόν.

39 Non te pigeat visitare in-
firmum, ex his enim in dile-
ctione firmaberis. * In om-
nibus operibus tuis memora-
re nouissima tua: & in æter-
num non peccabis.

CAP. VIII.

NOn litiges cū homine po-
tente, ne fortè incidas in
manus illius. * Nō contēdas
cum viro locuplete, ne fortè
cōtra te constituat litem tibi.

3 * Multos enim perdidit au-
rum & argentū, & vsq; ad cor
regū extēdit & cōuertit. * Nō
litiges cum homine linguato,
& nō strues in ignē illi ligna.

5 * Nō cōmunices homini in-
docto, ne malè de p̄genie tua
loquatur. * Ne despicias ho-
minē auertentem se à peccato,

B neq; improperes ei. memento
quoniā omnes in corruptione
sumus. * Ne spernas hominē
in sua senectute, etenim ex no-

8 bis senescūt. * Noli de mor-
tuo inimico tuo gaudere, sciēs
quoniam omnes morimur, &
in gaudium volumus venire.

9 * Ne despicias narrationem
presbyterorum sapientium, &
in prouerbiis eorum conuer-

10 sare. * Ab ipsis enim discēs
sapientiam & doctrinam in-
tellectus, & seruire magnatis
sine querela.

11 * Non te prætereat narratio
seniorū. ipsi enim didicerunt
à patribus suis. * Quoniam
ab ipsis discēs intellectum, &
C in tempore necessitatis dabis
responsum. * Non incendas
carbones peccatorum arguens
eos, & ne incendaris flamma
ignis peccatorum illorum.

14 * Ne contra faciem stes con-
tumeliosi, ne sedeas quasi in-
sidiator ori tuo. * Noli fœne-
rari homini fortiori te: quòd
si fœneraueris, quasi perditum

16 habe. * Non spondeas su-
per virtutem tuam, quòd si
sponderis, quasi restituens
cogita. * Non iudices cōtra
iudicem, quoniam secundum
quod iustum est, iudicat.

* Cum audace nō eas in via, 18
ne fortē grauet mala sua in te.
ipse enim secundū voluntatē
suā vadit, & simul cū stultitia
ipsius peries. * Cū iracūdo nō 19
facias rixā, & cū audace nō eas
in desertū, quoniā quasi nihil
est ante illū sanguis, & vbi nō
est adiutoriū, elidet te. * Cum 20
fatuis consiliū nō habeas, non
enim poterūt diligere, nisi quæ
eis placēt. * Corā extraneo ne 21
facias consiliū, nescis enim qd
pariet. * Nō omni homini cor 22
tuū manifestes, ne fortē infe-
rat tibi gratiā falsam, & con-
uitietur tibi.

CAP. IX.

NON zeles mulierem sinus
tui, ne ostēdat super te ma-
litiam doctrinæ nequā. * Nō 2
des mulieri potestatem animæ
tuæ, ne ingrediatur in virtute
tua, & cōfundaris. * Ne respi- 3
cias mulierē multiuolam, ne
fortē incidas in laqueos illius.
* Cū saltatrice ne assiduus sis, 4
nec audias illā, ne fortē pereas
in efficacia illius. * Virginē ne 5
cōspicias, ne fortē scandalize-
ris in decore illius. * Ne des 6
fornicariis animā tuā in villo,
ne perdas te & hæreditatem
tuā. * Noli circūspicere in vi- 7
cis ciuitatis, nec oberraueris in
plateis illius. * Auerte faciem 8
tuam à muliere compta, & ne 9
circūspicias speciem alienā.
* Propter speciem mulieris 9
multi perierunt, & ex hoc cō-
cupiscentia quasi ignis exar-
descit. * Omnis mulier quæ 10
est fornicaria, quasi stercus in
via ab omnibus prætereunti-
bus cōculcabitur. * Speciem 11
mulieris alienæ multi admira-
rati, reprobī facti sunt; collo-
quium enim illius quasi ignis
exardescit. * Cum aliena mu- 12
liere non sedeas omnino, nec
accumbas cum ea super cubi-
tum. * Et non alterceris cum 13
illa in vino, ne fortē decli-
net cor tuum in illam, & san-
guine tuo labaris in perdi-
tionem.

ECCLESIASTIC.

* μὴ ἐλμηνόμην πορεύεσθαι ἐν ὁδῷ, 18
ἵνα μὴ βαρυῶν) κτ' ὅς, αὐτὸς γὰρ
κτ' ὁ θάλημα αὐτὸ ποίησει, ἐκ τῆς
ἀφροσύνης αὐτὸς συναπολῇ.

* μὴ θυμώδεις μὴ ποιήσης μά 19
χλῶ, ἐκ μὴ πορεύεσθαι μετ' αὐτὸς τὴν
ἐρημον. ἕως ὅθεν ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτὸ αἷμα, ἐξ ὅπου οὐκ ἐστὶ βοήθεια
καταβαλεῖ σε ἐκεῖ.

* μὴ μαρὸν μὴ συμβεβηλός, ἐ 20
γὰρ διωχέ(ε) λόγον εἰζαί.

* ἐνώπιον ἀλλοτρίων μὴ ποιήσης 21
κρυπτόν, ἐγὼ γινώσκεις τί τέξῃ).

* παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐκφαίνε 22
τὴν καρδίαν σου, ἐκ μὴ δόξα φερέτω
ὁ χάρειν ψευδῆ.

9.

* Μὴ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου 1
σου, μὴ δὲ διδάξης ἐπισκευτὴν παι-
δείαν πονηροῦ.

* μὴ δῶς γυναικὶ τὴν ψυχὴν 2
σου, ἐπιβλέψαι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ψυ-
χὴν σου.

* μὴ ἀπ' αὐτὰ γυναικὶ ἐταιριζο- 3
μήνη, μήποτε ἐμπέσης εἰς τὰς πα-
γίδας αὐτῆς.

* μὴ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχ- 4
ζε, μήποτε αἰδῶς ἐν τοῖς ἐπιτηδύ-
μασιν αὐτῆς.

* παρθένον μὴ καταμύθωνε, μή 5
ποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιμήτοις
αὐτῆς. * μὴ δῶς πόρναις τὴν ψυ- 6
χὴν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσης τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

* μὴ περιβλέπῃς ἐν ῥύμαις πό- 7
λεως, καὶ ἐν τοῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ
πλανῶ. * ἀπόσρεψον ὀφθαλμόν 8
ἀπὸ γυναικὸς δymόρφου, ἐκ μὴ κατα-
μάθωνε καλῶς ἀλλότριον.

* ἐν γὰρ καλλεῖ γυναικὸς πολλοὶ 9
ἐπλανήθησαν, ἐκ ἐκ τούτου φιλία ὡς
πύρ δυνάμει), καὶ μὴ κατακλιθῇς
ἐπ' ἀγκαλῶν μετ' αὐτῆς.

* μὴ ὑποδύσῃς γυναικὸς μὴ κα- 12
θῇς ἐπὶ τὸν ὄλον.

* καὶ μὴ συμβολοκοπήσης μετ' 13
αὐτῆς ἐν οἴνῳ. μήποτε ἐκκλίνη ἡ ψυ-
χή σου ἐπ' αὐτὴν, ἐκ τὰ πνύματί
σου ὁλισθῇς εἰς ἀπώλειαν.

* Cum audace ne eas in
via, ne grauetur contrate;
ipse enim secundū volun-
tatem suam faciet, & cum
stultitia ipsius simul peribis.

* Cum iracundo ne feceris
rixam, & ne eas cum eo in
desertum. Sic nihil in oculis
eius sanguis, & tibi non est
adiutorium, deijciet te illic.

* Cum fatuo non habeas
consilium, non enim poterit
verbum calare.

* Coram extraneo ne fa-
cias occultum, non enim co-
gnoscis quid pariet.

* Omni homini ne mani-
festes cor tuum, & ne refe-
rat tibi gratiam falsam.

CAP. IX.

NE zeles mulierem sinus
tui, neque ostēdas in te
disciplinam malam.

* Ne dederis mulieri ani-
mam tuam, ut ascendat ipsa
super animam tuam.

* Ne occurras mulieri
meretrici, ne fortē incidas in
laqueos illius.

* Cum cantatrice ne assi-
duus sis, ne fortē capiaris in
exercitijs eius.

* Virginem ne consideres,
ne fortē scandalizeris in præ-
nijs eius.

* Ne dederis scortis ani-
mam tuam, ne perdas hæredi-
tatem tuam.

* Ne circūspicias in vi-
cis ciuitatis, & in desertis il-
lius ne erres.

* Auerte oculum à mu-
liere formosa, & ne confide-
res speciem alicnam.

* In enim specie mulieris
multi errauerunt, & ex hoc
amicitia ut ignis accenditur,
& ne accubueris in cubilijs
cum ea.

* Cum coniugata muliere
ne sedeas omnino.

* Et ne conuerferis cum
ea in vino: ne fortē declinet
anima tua in illam, & spiri-
tu tuo labaris in perditionē.

* Ne derelinquas amicū antiquum. nam nouus nō est æqualis illi.

* Vinum nouum, amicus nouus; si inueteratum fuerit, cum latitia bibes illud.

* Ne imiteris gloriam peccatoris, non enim nosti quæ est subuersio eius.

* Ne placeas tibi approbationibus impiorū. memento quod vsque ad inferos non iustificabuntur.

* Longè abesto ab homine qui potestatem habet occidendi, & non suspicaberis timorem mortis.

* Et si accesseris, ne erres, ne auferat vitam tuam continuū.

* Scito quod in medio laqueorum pertransis, & super pinnacula ciuitatis deambulas.

* Secundū virtutem tuam coniecta de proximo, & cum sapientibus consilium fac, cū prudentibus sit disputatio tua, & omnis narratio tua in lege Altissimi.

* Viri iusti sint conuiuii tui, & in timore Domini sit gloriatio tua.

* In manu artificum opus laudabitur, & princeps populi sapiens in sermone suo.

* Terribilis in ciuitate sua homo linguosus: & petulans in verbo suo, odio erit.

CAP. X.

Index sapiens docet populū suū, & principatus prudentis protensus erit.

* Secundum iudicem populi, sic & ministri eius; & secundum gubernatorem ciuitatis, omnes inhabitantes eam. * Rex insipiens perdet populū suū, & ciuitas habitabitur in intellectu potentū.

* In manu Domini potestas terra, & vtilem suscitabit ad tempus super eam.

* In manu Domini felicitas hominis, & faciei scribe imponet gloriam suam.

14 * μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον· ὁ γὰρ παλαιότερος οὐκ ἐστὶν ἐπίσης αὐτῷ. οὐ γὰρ νέος, φίλος νέος· ἐνὶ παλαιότητι μετ' αὐτοῦ πίνεσαι αὐτόν.

16 * μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἀμαρτωλοῦ, ὅτι οἶδας τίς ἐστὶν ἡ καταστροφή αὐτοῦ.

17 * μὴ διδοικῇς τῇ δόξῃ αἰσέων· μὴ ἡδῇ τῇ ὅτι ἔως ἀδῶς & μὴ δικαιωθῶσι.

18 * μακρὰν ἀπέχεσθαι ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔξουσίαν ἔχει τοῦ φονεῖν, καὶ μὴ ὑποπίδῃς φόβον θανάτου.

19 * καὶ ἐνὶ παροξύνῃ, μὴ πλημελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέλῃς τὴν ζωὴν σου παρὰ χρεῖμα.

20 * Ἰππὶ γνωθὶ ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, & ἐπὶ ἐπαλξεων πόλεως περιπατεῖς.

21 * καὶ τὴν ἰσχύ σου εὐχάσαι τοῖς πλησίον, & μὴ θοῶν βαλόντων, καὶ συνετὴν ἔσῃ ὁ διαλογισμός σου, & πᾶσα διήγησις σου ἐν νόμῳ ὑψίστῃ.

22 * ἄνδρες δίκαιοι ἔσωσαν συνειπνοὶ σου, καὶ ἐν φόβῳ κυρίου ἔσω τὸ καύχημά σου.

24 * ἐν χειρὶ τεχνητῶν ἔργον ἐπαινεθῇ(εῖ), καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ θρόνος ἐν λόγῳ αὐτοῦ.

25 * Φοβερός ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ παροργιστὴς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθῇ(εῖ).

Ι.

1 * Κεφαλὴς θρόνος παιδεύει τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετὸς τεταμμένη ἐστί.

2 * καὶ τὸν κεφαλὴν τοῦ λαοῦ, ἕως ἐπὶ λειτουργοὶ αὐτοῦ· καὶ καὶ τὸν ἡγούμενον τῇ πόλει, πρῶτος κατὰ τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ.

3 * βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαόν αὐτοῦ, & πόλις οἰκισθῇ(εῖ).

4 ἐν συνεσίᾳ δυναστῶν. ἐν χειρὶ κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρησίμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.

5 * ἐν χειρὶ κυρίου διδοῖται ἀνδρὶ & παρὰ ὅπου γραμματεὺς ἰππὶθήσεται δόξαν αὐτοῦ.

14 * Ne derelinquas amicū antiquum, nouus enim non erit similis illi. * Vinū nouū, amicus nouus. veterascat, & cum

16 suauitate bibas illud. * Non zeles gloriam & opes peccatoris, non enim scis quæ futura

17 sit illius subuersio. * Nō placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam vsq; ad inferos non placebit impius.

18 * Longè abesto ab homine, potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem

19 mortis. * Et si accesseris ad illud, noli aliquid committere, ne fortè auferat vitam tuam.

20 * Communione mortis scito, quoniā in medio laqueorū ingredieris, & super dolentiū

21 arma ambulabis. * Secundū virtutem tuam caue te à proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta.

22 * Viri iusti sint tibi conuiuiæ, & in timore Dei sit tibi

23 gloriatio. * Et in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi.

24 * In manu artificum opera laudabuntur, & principes populi in sapientia sermonis sui: in sensu verò seniorum, verbum.

25 * Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus: & temerarius in verbo suo odibilis erit.

CAP. X.

1 **I**ndex sapiens iudicabit populum suum, & principatus sensati stabilis erit.

2 * Secundum iudicem populi, sic & ministri eius, & qualis rector est ciuitatis, tales &

3 inhabitantes in ea. * Rex insipiens perdet populū suū, & ciuitates inhabitabuntur per sensum prudentium.

4 * In manu Dei potestas terræ, & execrabilis omnis iniquitas gentium, & vtilem rectorem suscitabit in tempus super illam.

5 * In manu Dei potestas hominis, & super facie scribe imponet honorem suum.

* Omnis iniuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniuriæ.

* Odibilis coram Deo est & hominibus superbia, & execrabilis omnis iniquitas gentiū. * Regnū à gente in gentē trāsfertur propter iniustitias, B & iniurias, & contumelias, ac diuersos dolos. * Auaro autē nihil est scelestius. * Quid superbis terra & cinis? nihil est iniqui⁹ quàm amare pecuniā. hic enim & animā suam venalem habet, quoniā in vita sua proiecit intima sua. * Omnis potētatus brevis vita, languor plixior grauat medicū. * Breuem languorē pręscidit medicus, sicut & rex hodie est, & cras morietur.

* Cū enim morietur homo, hæreditabit serpentes, & bestias, & vermes.

* Initium superbiæ hominis apostatare à Deo, quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius: * Quoniā initium omnis peccati est superbia, qui tenuerit illā, adimplebitur maledictis, & subuertet eū in finem.

* Propterea exhonorauit Dñs conuētus malorū, & destruxit eos vsque in finem.

* Sedes ducum superborū destruxit Deus; & sedere fecit mites pro eis.

* Radices gentiū superbarū arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. * Terras gētium euertit Dominus, & perdidit eas vsque in fundamentum. * Arefecit Deus ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum à terra. * Memoriam superborum perdidit Deus, & reliquit memoriam humiliū sensu.

* Non est creata hominibus superbia, neque iracūdia nationi mulierum. * Semen hominum honorabitur hoc quod timet Deum; semen autem hoc exhonorabitur, quod præterit mandata Domini.

* Ὡς πᾶσι ἀδικήματι, μὴ μνήσῃς τὰ πλησίον, & μὴ πείσῃς μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

* μνηστὴ ἑνὶ κυρίῳ & ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμέλεια ἀδικίας.

* βασιλεία δὲ ἐθνῶν εἰς ἔθνη μεταγέ· διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεως & χεῖματα δόλια, τί ὑπερηφανύεσθαι γῆ καὶ ἀποδοῦναι; * φιλαργύρου μὲν γὰρ ἐδὲν ἀνομώτερον.

* ὅτι γὰρ καὶ τὸ ἐαυτοῦ ψυχὴν ἐκπρακτὸν ποιεῖ· ὅτι ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐρρηψάτω τὰ ἐντόδια αὐτοῦ.

* μακρὸν ἀρρώστημα κόπῃ ἰατρὸς, & βασιλεὺς σήμερον, & αὐριον τελευτήσει.

* ἐν γὰρ τῷ δαπαναεῖν ἀνθρώπον, κληρονομήσει ἐρπετὰ καὶ θηρία, & σκώληκας.

* ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπου ἀφισαμύνει δὲ κύριον, καὶ δὲ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδιά αὐτοῦ. * ὅτι ἀρχὴ ἁμαρτίας ὑπερηφανία, καὶ ὁ κρατὴν αὐτῆς ἐξυβρίσει ἐδέλυγμα, & κατασραφή· (εἰ) εἰς τέλος. * διὰ τοῦτο παρεδόξασε κύριος τὰς ἐπαγωγὰς καὶ κατέσρεψεν εἰς τέλος αὐτάς.

* θρόνοις ἀρχόντων καθέλκεν ὁ κύριος, & ἐκάθισεν περὶ αὐτῶν ἐνδοθῶν. * ῥίζας ἐθνῶν ὑπερηφάνων ἐξέλε κύριος, καὶ ἐφύττωσεν αὐτὰν ἐν δόξη ταπεινῶς. * χώρας ἐθνῶν κατέσρεψε κύριος, καὶ ἀπώλεσεν αὐτάς ἕως θεμελίων γῆς.

* ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτάς. * καὶ κατέπαυσεν δὲ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

* ὅτι ἐκλίσαι ἀνθρώποις ὑπερηφανία, & δὲ ὀργὴ θυμοῦ θυνήμασι γυναίκων.

* σπέρμα ἀσφαλείας· φοβέμενοι κύριον, & ἐντιμὸν φύττωμα· ἀγαπῶντες αὐτόν. σπέρμα ἀτιμίας οἱ μὴ προσέχοντες τὰ νόμω, σπέρμα πλανήσεως οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.

* Et cessare fecit à terra memoriam eorum.

* Non creata est hominibus superbia, neque ira furoris generationibus mulierū.

* Semen securitatis qui timet Dominum, & pretiosa planta qui diligunt illum. Semen ignominie qui non attendunt legi; semen erroris qui transgrediuntur mandata.

* In omni iniuria, ne irascaris proximo, & ne facias quippiam in operibus iniuriæ.

* Odibilis corā Domino & hominibus superbia, & ex ambobus error iniustitiæ.

* Regnū de gente in gentem transfertur propter iniustitias, & iniurias, & opes dolosas; quid superbit terra & cinis? Auaro quidem enim nihil iniquius.

* Hic enim & suam animam venalem facit: quoniam in vita sua proiecerunt intima sua.

* Longum morbum incidit medicus, & rex hodie, & cras morietur.

* Cū enim moriatur homo, hæreditabit serpentes & bestias, & vermes.

* Initium superbiæ, hominis recedentis à Domino, & ab eo qui fecit illum recessit cor eius.

* Quoniam initium peccati superbia, & qui tenuerit illā, iniuriabit abominationem, & subuertetur in finem.

* Propter hoc exhonorauit Dominus inductiones, & subuertit in finem illos.

* Sedes imperantium destruxit Dominus, & sedere fecit mites pro eis intus.

* Radices gentium superbarum abstulit Dominus, & plantauit pro illis in gloria humiles.

* Regiones gentium subuertit Dominus, & perdidit eas vsque ad fundamenta terræ.

* Abstulit ex eis & perdidit eos.

* Et cessare fecit à terra memoriam eorum.

* Non creata est hominibus superbia, neque ira furoris generationibus mulierū.

* Semen securitatis qui timet Dominum, & pretiosa planta qui diligunt illum. Semen ignominie qui non attendunt legi; semen erroris qui transgrediuntur mandata.

* In medio fratrum rector
illorum honoratus, & qui ti-
met Dominū in oculis illius.

* Ante finem initium ti-
mor Domini; abiectio autem
principatus obduratio et su-
perbia: diues & honoratus
& pauper gloriatio eorum
timor Domini.

* Nō iustū inhonorare pau-
perē intelligentē, & nō de-
cet honorare virū peccatorē.

* Magnates & iudices et
potentes honorabuntur, &
non est aliquis eorum maior
timente Dominum.

* Seruo prudēti liberi ser-
uient, & vir sapiens non
murmurabit correptus.

* Ne velis videri sapiens
in faciendo opus tuum, & ne
extollas te in tempore angu-
stie tue:

* Melius enim qui operatur
& abundat in omnibus quā
qui gloriatur & eget pane.

* Fili in mansuetudine tua
honora animam tuam, & da
illi honorem secundum digni-
tatem eius. * Peccantem in
animam suam quis iustifica-
bit? et quis honorabit inho-
norantem vitam suam?

* Pauper honoratur propter
sciētiam suam, et diues hono-
ratur propter diuitias suas.

* Qui est honoratus in
paupertate, & in diuitijs
quanto magis?

CAP. XI.

Sapientia humilis exaltabit
caput illius, & in medio
magnatum collocabit eum.

* Ne laudes virum in spe-
cie sua, & ne abomineris ho-
minem in visu suo.

* Brevis in volatilibus apis,
& principatus dulcorū fru-
ctus eius. * In indumento
vestimentorū ne glorieris, et in
die glorie ne extollaris, quo-
niā mirabilia opera Dñi sunt;
& occulta opera eius homi-
nibus. * Multi tyranni fede-
runt super pavimenta, at in-
suspiciatus tulit diadema.

* ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος
αὐτῶν ἐν τιμῇ, & ἐν φόβῳ κυ-
ρίου ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

* πρὸ λήξεως δὲρχῇ φόβος κυρίου,
ἐκβολὴ δὲ ἀρχῆς σκληροσμός καὶ
ὑπερηφανία· πλάσιος ἐστὶν δόξα
ἐν πτωχῷ ὅτι καὶ χιμα αὐτῶν φόβος

κυρίου. * ἐδίκαιον αἰτιμάσαι πτω-
χὸν σωτῆρα, καὶ ἐκαστὴν δοξάσαι
ἀνδρα ἀμαρτωλόν.

* μετισταίνεις ἐκ κριταῖς ἐδυνατάσαι
δοξαδότην, καὶ οὐκ ἐστὶ τις αὐτῶν
μείζων τοῦ φοβεμένου τὸν κύριον.

* οἰκέτη σωτῆρα ἐλευθεροῦ λει-
τουργήσουσι καὶ δούλοι ἐπισήμων ἐ-
ργήσουσι παῖδες δούλων.

* μὴ θορίζῃ ποιῆσαι τὸ ἔργον
σου, & μὴ δοξάζῃ ἐν καιρῷ στενοχω-
ρίας σου.

* κρείσσον γὰρ ἔργαζόμενός καὶ
περὶ δούλων ἐν πάσιν, ἢ ὁ δοξάζόμε-
νος καὶ δούλων ἀρτοῦ.

* τέκνοι ἐν
πραύτητί σου δοξάζου τὴν ψυχὴν
σου, καὶ δὲς αὐτῇ τιμὴν καὶ τὴν ἀ-
ξίαν αὐτῆς.

* τὸν ἀμαρτάνοντα εἰς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; &
τίς δοξάσει τὸν αἰτιμάζοντα τὴν
ζωὴν αὐτοῦ; * πτωχὸς δοξάζει διὰ
ἐπισήμω αὐτοῦ, & πλάσιος δοξά-
ζει διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.

* ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ,
καὶ ἐν πλείῳ ποταχός·
ἰά.

* Σοφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κε-
φαλὴν αὐτοῦ, & ἐν μέσῳ μεγα-
λῶν καθίσει αὐτόν.

* μὴ αἰέσης ἀνδρα ἐν κάλλει
αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐδελύξῃ ἀνδρα πονεῖν ἐν
ὀρέσει αὐτοῦ.

* μικρὸν ἐν πτερυγοῖς ἢ μέλιοντα,
καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς
αὐτῆς.

* ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυ-
χήσῃ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαί-
ρου, ὅτι θαυμάσια τὰ ἔργα κυρίου
ἐστὶν, καὶ κρυπτά τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀνθρώ-
ποις.

* πολλοὶ τύραννοι ἐκάθι-
σαν ἐπ' ἐδάφοις, ὃ ὁ ἀνυπὸνός
ἐφόρεσε διάδημα.

* In medio fratrum rector
illorū in honore, & qui timet
Dominū, erūt in oculis illius.

* Gloria diuitū honoratorū,
& pauperum timor Dei est.

* Non despicere hominem
iustū pauperē, & non magni-
ficare virum peccatorē diuitē.

* Magnus est iudex, & po-
D tens est in honore, & non est
maior illo qui timet Deum.

* Seruo sensato liberi ser-
uient, & vir prudens & disci-
plinatus nō murmurabit cor-
reptus, & inscius non honora-
bitur.

* Noli extollere te in
faciendo opere tuo, & noli
cunctari in tempore angustie.

* Melior est qui operatur,
& abundat in omnibus, quā
qui gloriatur, & eget pane.

* Fili, in mansuetudine ser-
ua animā tuam, & da illi ho-
norem secundū meritū suum.

* Peccantē in animā suam,
quis iustificabit? & quis ho-
norificabit exhonorantē ani-
mam suam?

* Pauper glo-
riatur per disciplinam & timo-
rem suum, & est homo qui ho-
norificatur propter substantiā
suam.

* Qui autem gloria-
tur in paupertate, quantō ma-
gis in substantia! & qui glo-
riatur in substantia, pauper-
tatem vereatur.

CAP. XI.

A Sapientia humiliati exalta-
bit caput illius, & in medio
magnatorum confedere illum
faciet.

* Non laudes virum in spe-
cie sua, neque spernas homi-
nem in visu suo.

* Brevis in volatilibus apis,
& initium dulcoris habet fru-
ctus illius.

* In vestitu ne glorieris vn-
quam, nec in die honoris tui
extollaris. quoniam mirabilia
opera Altissimi solius, & glo-
riosa, & absconsa, & inuisa o-
pera illius.

* Multi tyranni federunt in
throno, & insuspiciabilis por-
tauit diadema.

* Multi potentes oppressi sunt valde, & gloriosi traditi sunt in manus alterorum.

* Priusquam interrogas, ne vituperes quenquam; & cum interrogaueris, corripe iuste.

* Priusquam audias, ne respondendas verbum, & in medio seniorum ne adicias loqui.

* De ea re quæ te non molestat, ne certeris: & in iudicio peccantium ne confistas.

* Fili, ne in multis sint actus tui; & si diues fueris, non eris immunis à delicto. si enim secutus fueris, non apprehendes, & non effugies si præcurrens.

* Est homo laborans & festinans & dolens impius, & tanto magis non abundabit.

* Est homo marcidus egens recuperatione, plus deficiens virtute, & abundans paupertate; & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius.

* Et exaltauit caput eius, & mirati sunt in illo multi, & honorauerunt Deum. * Bona & mala, vita & mors; paupertas & honestas à Deo sunt. * Sapientia, disciplina & scientia legis apud Dominum, dilectio & via bonorum apud ipsum.

* Error & tenebræ peccatoribus concreatæ sunt: qui autem exultat in malis, confenescit in malo.

* Datio Dei permanet iustis, & profectus illius successus habebit in æternum.

* Est qui locupletatur parca agendo, & hæc est pars mercedis illius, in eo quod dicit:

* Inueni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus, & nescit quod tempus prætereat illum, & mors appropinquet & relinquet omnia aliis, & morietur.

* Sta in testamento tuo, & in illo colloquere, & in opere mandatorum tuorum veterasce.

* Ne manferis in operibus peccatorum. confide autem in Deo, & mane in loco tuo.

* πολλοὶ δυνασταὶ ἠπιάθησαν σφόδρα, καὶ ἐνδοξοὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἐτέρων.

* πρὶν ἢ ἐξετάσῃς, μὴ μέμψῃ, ἢ νόηθῃ πρῶτον καὶ τότε ὑπείκῃ.

* πρὶν ἢ ἀκοῦσαι, μὴ ἀποκρίνῃς, ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρέμβαλλε ῥήματα. * περὶ πραγμάτων δὲ οὐκ ἔστι σοί, μὴ ἐρίζῃς, καὶ ἐν κρίσει ἀμαρτωλῶν μὴ σωέδρευς.

* τέκνον μὴ περὶ πολλὰ ἐξώσῃς αἱ πράξεις σου ἐπὶ πληθύνῃς οὐκ ἀθωωθήσῃ· ἐπὶ δὲ δικῆς δὲ μὴ κατὰ λαβῆς, ἐπὶ δὲ ἐκφύγῃς διαδράς.

* ἐστὶ κοπιῶν ἐπὶ πονῶν ἐπὶ σπείδων, καὶ τοσάτω μάλλον ὑπερεῖται.

* ἐστὶν ἄνθρωπος περὶ σφοδρόμενος δὲ πλήρης, ὑπερῶν ἰσχύϊ καὶ περισσῶν πτωχείᾳ, καὶ ὁφθαλμοὺς κυρίως ἐπέβλεψεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δώρῃ θωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ.

* καὶ δυνήσκει κεφαλῇ αὐτοῦ ἀπὸ σωτηρίας, ἐπὶ δὲ θαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοὶ θεωρήσαντες.

* ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ ἐπὶ θάνατος, πτωχεία ἐπὶ πλοῦτος, ὅλα κυρίου ἐστὶ.

* σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐπὶ γνώσις νόμου, ὅλα κυρίως· ἀγάπησις καὶ ὁδοὶ καλῶν ἔργων παρ' αὐτοῦ εἰσι.

* πλῆθὺς καὶ σκότος ἀμαρτωλοῖς συνέκλινται, τοῖς δὲ γαυρωμένοις ἐπὶ κακὰ συνηγορεῖ κακία.

* δόσις κυρίου παραμυθεῖ δόσεις βέσι, καὶ ἡ δόδοξία αὐτοῦ δόδοι εἰς τὴν αἰῶνα.

* ἐστὶν πλεῖστον ἀπὸ περὶ ὀφείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ μερὶς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτὸν· ὄρεθι δυνάμει, καὶ νῦν φάγωμαι ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν μου ἀδιαλείπτως. καὶ οὐκ οἶδε τίς καιρὸς παρελθόντος αὐτοῦ, καὶ κατελείψει αὐτὰ ἐτέροις ἐπὶ δόξαν αὐτοῦ.

* ὅτι ἐν διαθήκῃ σου ἐομίλει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθη. * μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἀμαρτωλοῦ, πισθὺς δὲ κυρίως καὶ ἐμμενε τῷ πόνῳ σου.

* Multi potentes inhonorati sunt valde, & gloriosi traditi sunt in manus aliorum.

* Priusquam exquiras, ne accuses: intellige primum, & tunc reprehende.

* Priusquam audias ne respondeas, & in medio sermonum ne interijcias verbum.

* De re de qua non est ad te, ne certes, & in iudicio peccatorum ne præsideas.

* Fili non erga multa sint actus tui; si enim repletus fueris, non eris innocens, & si secutus fueris, non apprehendes, & non effugies a fugiens. * Est laborans & operans, & festinans, & tanto magis eget.

* Est piger egens auxilio, deficiens virtute & abundans paupertate: & oculus Domini respexit illum in bona, & erexit eum de humilitate ipsius.

* Et exaltauit caput eius à contritione, & mirati sunt in illo multi qui viderunt.

* Bona & mala, vita & mors, paupertas & diuitiæ, à Domino sunt.

* Sapientia & scientia et cognitio legis à Domino: dilectio & via bonorum operum ab ipso sunt.

* Error et tenebræ peccatoribus concreatæ sunt, at exultantibus in malis confenescit malitia.

* Datio Domini permanet religiosi, & beneplacitum eius prosperatur in seculum.

* Est qui locupletatur ab attēione & parsimonia sua, & hæc pars eius à mercede illius, in eo quod dicit ipse, * Inueni requiem, et nunc manducabo à bonis meis assidue. Et non nouit quod tempus præteribit ipsum, & relinquet illa aliis & morietur.

* Sta in testamento tuo et colloquere in illo, & in opere tuo veterasce. * Ne mireris in operibus peccatoris, confide autem in Domino, & permane in labore tuo.

* Quoniam leue in oculis 22
Domini velociter repente di-
tare pauperem.

* Benedictio Domini in 23
mercede pñ, & in hora velo-
ci germinat benedictionem
eius.

* Ne dixeris, Quæ est mihi 24
necessitas complacentiæ, & à
quo ex nūc erunt mihi bona?

* Ne dicas, Sufficiens 25
mihi sunt, & multa mihi
quæ habeo, & quid ex nunc
mali habebo in vita?

* In die bonorum obliuio 26
malorum, & in die malorum
non recordabitur bonorum.

* Quoniā leue coram Do- 27
mino in die obitus reddere
homini secundum opera eius.

* Malitia horæ obliuio- 28
nem facit delictarum, & con-
summationē hominis reuela-
tio operum illius.

* Ante mortem ne dicas 29
beatum aliquem, & in filiis
suis cognoscetur vir.

* Non omnē hominem in- 30
ducas in domum tuam, mul-
ta enim insidiæ diaboli.

* Perdix capta in cauea, 31
sic cor superbi, & vt prospe-
ctor ascendens ad casum.

* Nam bona in mala con- 32
uertens insidiatur, & in ele-
ctis imponet maculam.

* Ab scintilla parua auge- 33
tur pruna, & homo peccator
ad sanguinem insidiatur.

* Attende à malefactore, 34
praua enim fabricat, ne for-
tè det tibi maculam in secu-
lum.

* Inhabitare fac peregri- 35
num, & peruertet te in tur-
batione, & abalienabit te à
proprijs tuis.

CAP. XII.

Si benefeceris, scito cui 1
facis, & erit gratia bo-
nis tuis.

* Benefac pio, & inuenies 2
retributionem, & si non ab
ipso, at ab Altissimo.

22 * ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς κυ-
ρίου διὰ τάχους ἐξαπὶνα πλουτί-
σαι πένητα.

23 * δόλογία κυρίου ἐν μισθῷ δόσε-
βους, καὶ ἐν ὥρᾳ ταχυνῇ ἀνατάλλει
δόλογίαν αὐτῷ.

24 * μὴ εἴπῃς, τίς ἐστὶ μου χρεία ἀ-
ρεσκείας, & τίνι ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσαι μοι
τὰ ἀγαθὰ;

25 * μὴ εἴπῃς, αὐτάρκη μοι ἐστὶ, &
πολλὰ μοι ἂν ἔχω, & τί ἀπὸ τοῦ νῦν
κακωθήσμαι ἐν ζωῇ;

26 * ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία
κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν ἀμνη-
σθήσεται ἀγαθῶν.

27 * ὅτι κοῦφον ἐναντὶ κυρίου ἐν ἡμέ-
ρᾳ τελουτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

28 * κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονῶν
ποιεῖ τευφήν, & σωτέλειαν ἀνθρώ-
που ἀποκαλύψει ἔργων αὐτοῦ.

29 * πρὶν τελευτῆς μὴ μακάριζε
μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνω-
σθήσεται ἀνὴρ.

30 * μὴ πλῆτα ἀνθρώπων εἰσαγε-
εἰς τὸν οἶκόν σου, πολλὰ γὰρ τὰ ἐνε-
δρα τοῦ διαβόλου.

31 * πέρδιξ θηροθεὶς ἐν καρτάλ-
λῳ, ὅπως καρδία ὑπερηφάνου, & ὡς
κατάσκοπος ἐπιβὰς ἐπὶ πύλιν.

32 * τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μετα-
σφύρων ἐνεδρῶει, & ἐν τοῖς αἰρέτικοις
ἐπιθήσει μῶμον.

33 * ἀπὸ σπινθήρος μικρῆς πλη-
θύνει δὐθρακία, καὶ ἀνθρώπος
ἀμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρῶει.

34 * πρὸς σε γὰρ ἀπὸ κακῆς πο-
νηρᾶς γὰρ τεκταίνει, μήποτε δώῃ
μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα.

35 * ἐνοίκετον ἀλλότριον & διασφύ-
ψει σε ἐν ταραχῇ, καὶ ἀπαλλο-
τρώσει σε ἐκ πάντων ἰδίων σου.

ιβ.

1 * Εὐδοῖ ποιῆς, γινώθι τίνι ποιῆς,
καὶ ἔσαι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου.

2 * δὲ ποίητον δόσεβῃ, καὶ δώρησις
αὐταπόδομα, καὶ εἰ μὴ πλὴν αὐτοῦ,
ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑψίστου.

22 * Facile est enim in oculis
Dei subito honestare paupe-
rem.

23 * Benedictio Dei in merce-
dem iusti festinat, & in hono-
re veloci processus illius fru-
ctificat.

24 * Ne dicas: Quid est mihi
opus, & quæ erunt mihi ex
hoc bona?

25 * Ne dicas, Sufficiens mihi
sum, & qd ex hoc pessimabor?

26 * In die bonorum ne imme-
mor sis malorum: & in die 12. 13. 14
D malorum ne immemor sis bo-
norum.

27 * Quoniam facile est coram
Deo in die obitus retribuere
vnicuique secundum vias suas.

28 * Malitia horæ obliuionem
facit luxuriæ magnæ, & in fine
hominis denudatio operum
illius.

29 * Ante mortem ne laudes
hominē quenquam, quoniam
in filiis suis agnoscitur vir.

30 * Non omnem hominē in-
ducas in domum tuam; mul-
ta enim sunt insidiæ dolosi.

31 * Sicut enim eructant præ-
cordia foetētium, & sicut per-
dix inducitur in caueam, & vt
caprea in laqueum; sic & cor
superborū, & sicut prospector
videns casum proximi sui.

32 * Bona enim in mala con-
uertens, insidiatur; & in ele-
ctis imponet maculam.

33 * A scintilla enim vna au-
getur ignis, & ab vno doloso
augetur sanguis; homo verò
peccator sanguini insidiatur.

34 * Attende tibi à pestifero. fa-
bricat enim mala, ne fortè in-
ducat super te subsannationē
in perpetuum.

35 * Admitte ad te alienigenā,
& subuertet te in turbine, &
abalienabit te à viis proprijs.

CAPVT XII.

1 **S**i benefeceris, scito cui fe-
ceris, & erit gratia in bonis
tuis multa.

2 * Benefac iusto, & inuenies
retributionem magnam, & si
non ab ipso, certè à Domino.

* Non est enim ei bene, qui assiduus est in malis, & elemosynas non danti, quoniam & Altissimus odio habet peccatores, & misertus est poenitentibus.

* Da misericordiam, & ne suscipias peccatorem, & impiis & peccatoribus reddet vindictam, custodiens eos in diem vindictæ.

* Da bono, & non receperis peccatorem: benefac humili, & non dederis impio: B prohibe panes illi dare, ne in ipsis potentior te sit. nam duplicia mala inuenies in omnibus bonis quæcunque fecerit illi.

* Quoniam & Altissimus odio habet peccatores, & impiis reddet vindictam.

* Non agnoscetur in bonis amicus, & non abscondetur in malis inimicus.

* In bonis viri inimici illius, in tristitia & in malitia illius amicus agnitus est.

* Non credas inimico tuo in æternum.

* Sicut enim ærumentum, æruginat nequitia illius.

* Et si humiliatus vadat curuus, abijce animum tuum, & custodi te ab illo.

* Non statuas illum penes te, nec sedeat ad dexteram tuam, ne conuersus stet in loco tuo; ne fortè conuersus in locum tuum, inquirat cathedram tuam, & in nouissimo cognoscas verba mea, & in sermonibus meis stimuleris.

* Quis miserebitur incantatori à serpente percusso, & omnibus qui appropiant bestiis? sic & qui comitatur cum viro iniquo, & obuolutus est in peccatis eius.

* Vna hora tecum permanebit: si autem declinaueris, non supportabit.

* In labiis suis indulcat inimicus, & in corde suo insidiatur, vt subuertat te in foueam.

* ὅτι ἐστὶ ἀγαθὰ τὰ ἐνδελεχίζουσι εἰς κακά, καὶ τὰ ἐλεημοσύνης μὴ χωρίζοντο· ὁ δὲ τὰ δυσεβεί, & μὴ δούτιλὰ ἐν ἀμαρτωλοῖς.

* ὅτι ποίηθ' ὑποτακτικὰ καὶ μὴ δῶς ἀσεβεί· ἐμπόδιον δὲ ἀρτοῖς τοῖς μὴ δῶς αὐτῶ, ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε διυνασθῇ, διπλάσια γὰρ κακὰ δώρῃσι τοῖς ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς αὐτοῖς αὐτῶ.

* ὅτι καὶ ὁ ὑψίστος ἐμίσησεν ἀμαρτωλούς, & τοῖς δυσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν. φυλάσσει γὰρ αὐτὸς εἰς ἡμέραν ἐκδικήσεως αὐτῶν κακὰ ταῦτα. ὁ δὲ τὰ ἀγαθὰ, & μὴ δούτιλὰ βῇ ἀμαρτωλῶ.

* ὅτι ἐκβληθή(εῖ) ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, καὶ ἐκρυβή(εῖ) ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.

* ἐν ἀγαθοῖς δώδρεός (εἰ) ἐχθροῖς αὐτῶ ἐν λύπῃ, & ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ ὁ φίλος διαχωρεῖθή(εῖ).

* μὴ πισδύσῃς τῷ ἐχθρῷ τοῦ εἰς τὴν αἰῶνα.

* ὥς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰούται, ἕως ἡ πονηρία αὐτῶ.

* καὶ ἐὰν ὑποτακτικῇ (εἰ) πορδύῃ) συγκεκυφώς, ἴππῃσιν τὴν ψυχὴν τοῦ καὶ φύλαξαι αὐτῶ, καὶ ἐπὶ αὐτῶ ὡς ἐκμεμαχὼς ἐπιθῇ, καὶ γνώσῃ ὅτι ὅτι εἰς τέλος κατίωσεν.

* μὴ στήσῃς αὐτὸν ὡς σέαυτῶ, μήποτε κατὰ σέφας σε σὴ ἴππῃ τὸν ἵππον τοῦ. μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκδεξιῶν τοῦ, μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν τοῦ λαβεῖν, καὶ ἐπ' ἐξάτων ἴππῃ γνώσῃ δὲ λόγοις μου, καὶ ἴππῃ τῶν ῥημάτων μου κατὰ νύκτα.

* τίς ἐλέησει ἐπαοιδὸν ὁφειδὴκτον, καὶ πάντα δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποδοῦναι δώδρεϊ ἀμαρτωλῶ καὶ συμφρονημένον ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶ.

* ὥραν μὲν δὲ διαμυρεῖ ἐν σταθμῇ δικαίᾳ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, ἔμην καρτερήσῃ. καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρός, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶ βουλῶσεται ἀναστέφαι σε εἰς βόθρον.

* Non erunt bona ei qui assuetus est ad mala, & elemosynam non separanti, da pio, & ne suscipias peccatorem.

* Benefac humili & ne dederis impio, prohibe panes tuos & ne dederis ei. Ne in illis te supprimat; duplicia enim mala inueniet tibi in omnibus bonis quæcunque feceris illi.

* Quoniam et altissimus odio habuit peccatores, & pijs reddet vindictam. Seruat autem eos in diem vindictæ eorum fortem. Da bono, & ne suscipias peccatorem.

* Non eijcietur in bonis amicus, & non abscondetur in malis inimicus:

* In bonis viri inimici illius in tristitia, & in malis illius, et amicus separabitur.

* Ne credas inimico tuo in sæculum.

* Sicut enim æs æruginat, sic nequitia illius.

* Et si humiliatus fuerit & vadat incuruatus, superpone animam tuam & caue ab illo, & eris ei vt qui absterfit speculum, & cognoscas quod non in finem terfit æruginem.

* Ne statuas eum penes te, ne fortè cum subuerterit te, stet super locum tuum. Ne colloques eum à dextris tuis, ne fortè querat cathedram tuam accipere, & in nouissimis cognoscas verba mea, et in sermonibus meis stimuleris.

* Quis miserebitur incantatoris à serpente morfi, & omnium accedentium bestiis; sic eius qui accedit viro peccatori, et qui commiscetur in peccatis eius.

* Per horam tecum permanebit in statione iusta: & si declinaueris, non tolerabit.

* Et in labijs suis indulcabit inimicus, & in corde suo deliberabit subuertere te in foueam.

* In oculis suis lachryma-
bitur; & si inuenerit tem-
pus, nō satiabitur à sanguine.
Mala si occurrerint tibi, in-
uenies illum priorem te illic,
& quasi homo adiuuans suf-
fodiet calcaneum tuum.

* Caput suum mouebit &
plaudet manibus, & multa
susurrabit, & commutabit
vultum suum.

CAP. XIII.

Qui tetigerit picem, in-
quinabitur in ea; & cō-
municans superbo similis erit
illi.

* Ponderis super te ne tol-
las in vita tua; & fortiori
te, & ditiori te ne commu-
nices.

* Quid communicabit olla;
ad cacabum? ipsa impinget,
& ipsa conteretur.

* Diues iniuriam fecit, et
ipsum rogabunt; pauper in-
iuriam fecit, & ipse minas
patietur.

* Si utilis fueris, opera-
tur in te; & si egueris, affli-
get te.

* Et si habueris, conuiuet
tecum, & exinaniet te, &
ipse non dolebit.

* Opus habuit tui, & de-
cipiet te, & arridebit tibi,
& dabit tibi spem: loque-
tur tibi bona, & dicet, Quæ
necessitas tua?

* Et confundet te cibus
suis, donec exinaniat te bis
aut ter, & in nouissimis de-
ridebit te. Et post hæc vide-
bit te, & relinquet te, & ca-
put suum mouebit super te.

* Attende ne decipiaris
mente.

* Et ne humilieris in la-
titia cordis tui.

* Cum aduocauerit te po-
tens, discedens esto, & tan-
to magis te aduocabit repe-
tens.

* Ne incidas, vt non ex-
pellaris sine iudicio, & ne
longè distes ne obliuioni tra-
daris.

* ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει,
& ἐὰν ὄρη καιρὸν, οὐκ ἐμπληθή-
σεται ἀφ' αἵματός. κακὰ ἐὰν ὑ-
παντήσῃ σοι, ὁρήσεις αὐτὸν πρὶν
πρὶν σε ἐκεῖ, & ὡς ἰδοὺ τρωπὸς βοή-
θων ὑποχάσει πῖναι σε.

* τὸ κεφάλιν αὐτοῦ κινήσει καὶ
ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶ, καὶ πολλὰ
διαψιθυγίει καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ.

γ.

* Ὁ ἀπὸ μένους πίστεως, μολυν-
θήσεται ἐν αὐτῇ. & κοινωνῶν ὑπερη-
φάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.

* Βάρθολομῆς ὑπὲρ σε μὴ ἀρῆς ἐν ζῳῇ
σοι, & ἰσχυροτέρῳ σοι & πλουσιωτέρῳ
σοι μὴ κοινωνῶν.

* τί κοινωνήσῃς χύτρον πρὸς λέ-
βητα; αὐτὴν πρὸς κρήνην, & αὐτὴ
σωτηριώσεται.

* πλάσῃς ἡδίκησας, & αὐτὸς πρὸς
δεδιχημένον. πτωχὸς ἡδίκησας, καὶ αὐ-
τὸς πρὸς ἀπειληθέντα.

* ἐὰν χρησιμώσης, ἐργάται ἐν
σοι. καὶ ἐὰν ὑσερήσης, κατατλί-
ψει σε.

* καὶ ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεται
σοι, καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ
πονήσει.

* χρεῖαν ἔχοντά σοι, & ἀποπλανή-
σει σε, & πρὸς ἐλάσσεται σοι, & δώ-
σει σοι ἐλπίδα. λαλήσει σοι καλὰ,
& ἐρεῖ, τίς ἡ χρεῖα σοι;

* καὶ αἰχμυνεῖ σε τοῖς βρώμασιν
αὐτοῦ, ἕως ἃ ἀποκενώσει σε δις ἢ
τρὶς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων καταμωμή-
σεται σοι. & μετὰ ταῦτα ὀψεται σε,
& καταλείψει σε, καὶ τὸ κεφάλιν
αὐτοῦ κινήσει πρὸς σοι.

* πρὸς σε μετὰ ἀποπλανητικῆς τῆς
διανοίας.

* καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν ἀφροσύνῃ
καρδίας σοι.

* πρὸς καλεσάμενός σε διωάσας,
ὑποχωρῶν γίνε, & ἐξ ὧν μάλλον
σε πρὸς καλέσει πλεονάζων.

* μὴ ἐμπιπτε, ἵνα μὴ ἀπωδῇς
ἀκρίτως, & μὴ μακρὸν ἀφίσσῃς ἵνα
μὴ ἐπιληθῇς.

* In oculis suis lachryma-
tur inimicus, & si inuene-
rit tempus, non satiabitur san-
guine; & si incurrerint ti-
bi mala, inuenies eum illic
priore, & quasi adiuuans suf-
fodiet plantas tuas.

* Caput suum mouebit &
plaudet manu, & multa su-
furrans commutabit vultum
suum.

CAP. XIII.

Qui tetigerit picem, inqui-
nabitur ab ea; & qui com-
municauerit superbo, induet
superbiam.

* Ponderis super se tollit, qui
honestiori se communicat. &
ditiori te ne socius fueris.

* Quid communicabit ca-
cabus ad ollam? quando enim
se colliserint, confringetur.

* Diues iniuste egit & fre-
mebit, pauper autem læsus ta-
cebit.

* Si largitus fueris, assumet
te; & si non habueris, dere-
linquet te.

* Si habes, conuiuet tecum
& euacuabit te, & ipse nō do-
lebit super te.

* Si necessarius illi fueris,
supplantabit te, & subridens
spem dabit, narrans tibi om-
nia bona, & dicet: Quid opus
est tibi?

* Et confundet te in cibis
B suis donec te exinaniat bis &
ter, & in nouissimo deridebit
te. Postea videns derelinquet
te, & caput suum mouebit ad
te. * Humiliare Deo, & ex-
pecta manus eius.

* Attende, ne seductus in
stultitia humilieris.

* Noli esse humilis in sa-
pientia tua, ne humiliatus in
stultitiam seducaris.

* Aduocatus à potentiore,
discede; ex hoc enim magis te
aduocabit.

* Ne improbus sis, ne im-
pingaris; & ne longè sis ab eo,
ne eas in obliuionem.

* Ne retineas ex æquo lo-
qui cum illo, nec credas mul-
tis verbis illius. ex multa enim
loquela tentabit te, & subri-
dens interrogabit te de absco-
ditis tuis. * Immitis animus
illius conseruabit verba tua,
& non parcat de malitia & de
vinctulis. * Caue tibi, & at-
tende diligenter auditui tuo,
quoniam cū subuersione tua
ambulas. * Audiens verò
verba illa, quasi in somnis vi-
de, & vigilabis.

* Omni vita tua dilige Deū,
& inuoca illum in salute tua.

* Omne animal diligit simi-
le sibi, sic & omnis homo pro-
ximum sibi.

* Omnis caro ad simile sibi
coniungetur, & omnis homo
simili sui sociabitur.

* Sicut communicabit lu-
pus agno aliquando, sic pec-
cator iusto.

* Quæ communicatio san-
cto homini ad canem, aut quæ
pars bona diuiti ad pauperē?

* Venatio leonis onager in
cremo: sic & pascua diuitum
sunt pauperes.

* Et sicut abominatio est
superbo humilitas, sic & exe-
cratio diuitis pauper.

* Dives commotus confir-
matur ab amicis suis: humilis
autem cū ceciderit, expelle-
tur & à notis.

* Diuiti decepto multi re-
cuperatores. locutus est super-
ba, & iustificauerunt illum.

* Humilis deceptus est, in-
super & arguitur. locutus est
sensatè, & nō est datus ei loc⁹.

* Dives locutus est, & om-
nes tacuerunt; & verbum il-
lius vsque ad nubes perducet.

* Pauper locutus est, & di-
cunt: Quis est hic? & si offen-
derit, subuertent illum.

* Bona est substantia, cui nō
est peccatum in cōscientia: &
nequissima paupertas in ore
impij. * Cor hominis immu-
tat faciem illius, siue in bona,
siue in mala.

* μὴ ἐπέχε εἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτῶν, καὶ μὴ πεισθῇς τοῖς πλείοσι
λόγοις αὐτῶν: ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς
πειράσει σε, ὥς πρὸς σκελετὸν ἐξε-
τάσει τὰ κρυπτά σου.

* δυνελέμων ὁ μὴ συνιήρων λό-
γους, ὃς ἐμὴ φείσεται περὶ κακώ-
σεώς σου ὡς δεσφῆς. * σωτήρηθι ὡς
πρόχους σφοδρῶς τοῦ ἀκύνειν, ὅτι μετ'
τῆς πίστεώς σου περιπατεῖς.

* ἀκύνων ταῦτα ἐν ὕπνῳ σου, γρη-
γόρηθι.

* πᾶτη ζωῇ ἀγάπα τὸν κύριον, ὃς
ἐπικαλοῦται τὸν εἰς σωτηρίαν σου.

* πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐ-
τῷ, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν
πλησίον αὐτοῦ. * πᾶσα σαρκὶς καὶ
χρὺς συνάγει, καὶ τὰ ὁμοίῳ αὐτοῦ
προσκολληθήσεται ἄνθρωπος.

* τί κοινωνήσεται λύκος ἀμνῷ, ὡς
ἁμαρτωλὸς πρὸς δόσεβῆ.

* τίς εἰρήνην ὑμῖν πρὸς κυνᾶ, ὡς
τίς εἰρήνην πλυσίῳ πρὸς πένητα;

* κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐ-
ρήμῳ, ὥτως νομαὶ πλυσίων πτωχοί.

* βδέλυγμα ὑπερηφάνων τα-
πεινότης, ὥτως βδέλυγμα πλου-
σίῳ πτωχός. * πλάσιος σαλδόμε-
νος ὡς φιλων, πτωχὸς ὡς
πλουσίος πρὸς φιλων.

* πλάσιος σφαλέντος, πολλοὶ δυν-
αμήτορες, ἐλάλησεν ἀπόρρητα ὡς
ἐδικαίωσαν αὐτόν.

* ταπεινὸς ὡς φαλεὶς ὡς πε-
τίμησαν αὐτῷ. ἐφθέγγετο σῶσιν,
καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ ῥπος.

* πλάσιος ἐλάλησεν, ὡς πλού-
τεις ἐσίγησαν, ὡς τὸν λόγον αὐτοῦ δυνάτω-
σαν ὡς τῶν νεφελῶν.

* πτωχὸς ἐλάλησε, ὡς εἶπαν, τίς
οἶδεν; ὡς ἐπὶ προσκόφῃ πρὸς ἀνα-
τρεψουσιν αὐτόν.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* ἀγαθὸς ὁ πλούτος ὃς μὴ πρὸς
σέσω ἀμαρτία, καὶ πονηρὸς ὁ πτω-
χεύς ἐν σώματι αἰσέβους. * καρδία
ἀνθρώπου ἄλλοις τὸ πρὸς ὥπον αὐ-
τοῦ, ἐδύτε εἰς ἀγαθὰ ἐδύτε εἰς κα-
κά. καὶ ἀγαθῶς πρὸς ὥπον ἐν
τέρεψι καρδία θαλάσσης.

* Ne contineas alloqui cū
eo, & ne credas pluribus ver-
bis illius. Ex multa enim lo-
quela tētabit te & tanquam
arridēs exquiret occulta tua.

* Immisericors qui non
conseruat sermones, & non
parcet de malitia tua & vin-
culis.

* Caue & attende vehe-
mēter ad audiendum, quo-
niam cum casu tuo deambu-
las.

* Audiens hæc in somno
tuo, vigila.

* Tota vita dilige Domi-
num, & inuoca illum in sa-
lutem tuam.

* Omne animal diligit si-
mile sibi, & omnis homo di-
ligit proximum suum.

* Omnis caro secundum
genus coniungitur, & simili
sui copulabitur vir.

* Quid communicabit lu-
pus agno? sic peccator ad piū.

* Quæ pax hyænæ ad ca-
nem, & quæ pax diuiti ad
pauperē? * Venationes leo-
num onagri in deserto, sic pa-
scua diuitum pauperes.

* Abominatio superbiorum
humilitas, sic execratio di-
uiti pauper.

* Dives commotus firma-
tur ab amicis, pauper autem
cū ceciderit expellitur ab
amicis. * Cū dives offende-
rit, multi adiutores; locutus
est arcana & iustificauerunt
eum. * Humilis errauit &
increpauerunt eum: locutus
est intellectum, & non datus
est ei locus. * Dives locutus
est, & omnes tacuerunt, &
verbum illius exaltauerunt
vsque ad nubes. * Pauper
locutus est, et dixerūt, Quis
hic? & si offenderit, sub-
uertent illum. * Bona diui-
tiæ cui non adest peccatum, et
mala paupertas in ore impij.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Cor hominis mutat fa-
ciem illius, siue in bona siue in
mala, & bonam reddit faciē
in delectatione cor tūrens.

* Vestigium cordis in bonis, vultus virens, & inuentio parabolariū cogitatio cum labore.

CAP. XIII.

Beatu vir qui non lapsus est in ore suo, & non stimulat in multitudine peccatorum.

* Beatus quem non condemnauit anima sua, & qui non cecidit à spe sua quæ in Domino.

* Viro parco non bonæ diuitiæ, & viro liuido ad quid pecuniæ?

* Qui congregat ex anima sua, congregat alius, & in bonis eius luxuriabuntur alij.

* Nequam sibi, cui erit bonus? & non letabitur in opibus suis.

* Inuidente sibi, non est peior. & hæc redditio malitiæ illius.

* Et si bene fecerit, non volens facit, & in nouissimis manifestabit malitiam suam.

* Nequā inuidens videre oculo, auertens faciem, & despiciens animas. * Auari oculus non repletur parte, & iniustitia mali arefacit animam suam.

* Oculus malus inuidus in pane, & indigens in mensa sua.

* Fili, quomodocunque habueris, bene fac tibi; & oblationes Domino dignè offer. * Memor esto, quoniam mors non tardabit, & testamentū inferni non ostensum est tibi.

* Antequam tu moriaris, bene fac amico, & secundum potestatem tuam porrige, & da ei.

* Ne defraudes à bona die, & pars desiderij boni ne te prætereat.

* Nōne alteri relinques dolores tuos, & labores tuos in diuisione sortis?

* Da & accipe, & sanctifica animam tuam.

* Ἰχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς, πρὸς σωπὸν θάλλον, καὶ ὕρσις παροβολῶν διαλογισμὸς μὲν κόπος.

ιδ.

* Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃς ὅκ ὠλίγησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, & ἐκατένευσεν ἐν πλήθει ἀμαρτιῶν.

* μακάριος ὁ ἐκτέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὃς ὅκ ἐπέσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ τὸ πικύριον.

* ὁ δὲ μικρολόγος & καλὸς ὁ πλοῦτος, & ὁ δὲ βασιλεύων ἰνατὶ χεῖματα;

* ὁ συναίων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συναγεί αἰσίοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τευφθήσονται ἕτεροι.

* ὁ πονηρὸς ἐαυτὸν, τίς ἐξαμαρτάνῃ; καὶ ὃς ὁφθαλμοὺς ἐν τοῖς χεῖμασιν αὐτοῦ.

* Τὸ βασιλεύοντος ἐαυτὸν, ὃς ἐστὶ πονηρὸς & τὸ δὲ ἀνταποδοματὶ κακίας αὐτοῦ.

* Ἐὰν δὲ ποιήσῃ, & ἐκὼν ποιεῖ, καὶ ἐπ' ἐχάτων ἐμφανεῖ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

* πονηρὸς ὁ βασιλεύων ἰδεῖν ὀφθαλμῶν, ἀποσφραγίσας πρὸς σωπὸν καὶ ὑπερβολὴν ψυχῆς.

* πλεονέκτης ὀφθαλμὸς ἐπίμπατος μερίδος, καὶ ἀδικία πονηροῦ δὲ ἀναξαρτεῖ ψυχὴν αὐτοῦ.

* ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἀπὸ τοῦ ἐλλείπει τῆς τροπῆς αὐτοῦ.

* τέκνον κατὰ ὅς ἐδὲ ἔχῃς δὲ ποιεῖ σεαυτῷ, καὶ πρὸς φοβὴν κυρίου ἀξίως πρὸς αὐτόν.

* μνήσθητι ὅτι θάνατος ἐχεινέει, & διαθήκη αὐτοῦ ἐχ' ὑποδείχθη σοι.

* πρίν σε τελευτῆσαι, δὲ ποιεῖ φίλῳ, καὶ κτ' τὴν ἰσχυρίαν σου ἐκτεῖνον, & δὸς αὐτῷ.

* μὴ ἀφυσπρήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, & μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μὴ σε παρελθέτω.

* ἐχὶ ἑτέρῳ κατὰλείψεις τὸν πόνον σου, & τὸν κόπον σου εἰς διαιρέσεις κληρῶν; * δὸς καὶ λάβε, & ἀγίασον τὴν ψυχὴν σου.

* Vestigium cordis boni, & faciem bonam difficile inuenies, & cum labore.

CAP. XIII.

Beatu vir qui nō est lapsus verbo ex ore suo, & nō est stimulat in tristitia delicti.

* Felix qui non habuit animi sui tristitiam, & non excidit à spe sua.

* Viro cupido & tenaci sine ratione est substantia, & homini liuido ad quid aurum?

* Qui aceruat ex animo suo iniuste, aliis congregat: & in bonis illi' alius luxuriabitur.

* Qui sibi nequam est, cui alij bonus erit? & non iocundabitur in bonis suis.

* Qui sibi inuidet, nihil est illo nequius, & hæc redditio est malitiæ illius.

* Et si bene fecerit, ignoranter & non volens facit, & in nouissimo manifestat malitiam suam.

* Nequam est oculus liuidi, & auertens faciem suam, & despiciens animam suam.

* Infatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis non satiabitur, donec consumat arefaciens animam suam.

* Oculus malus ad mala, & non satiabitur pane indigens. & in tristitia erit super mensam suam.

* Fili, si habes, benefac tecum, & Deo dignas oblationes offer.

* Memor esto, quoniam mors non tardat, & testamentū inferorum quia demonstratū est tibi. testamentum enim huius mundi morte morietur.

* Ante mortem benefac amico tuo, & secundum vires tuas exporrigens da pauperi.

* Non defrauderis à die bono, & particula bonæ dici non te prætereat.

* Nōne aliis relinques dolores & labores tuos? in diuisione sortis

* Da & accipe, & iustifica animam tuam.

* Ante obitum tuum operare iustitiam : quoniam non est apud inferos inuenire cibū. * Omnis caro sicut fœnum veterascet, & sicut foliū fructificans in arbore viridi.

* Alia generantur, & alia deijciuntur: sic generatio carnis & sanguinis, alia finitur, & alia nascitur. * Omne opus corruptibile in fine deficiet: & qui illud operatur, ibit cū illo. * Et omne opus electū iustificabitur: & qui operatur illud, honorabitur in illo.

* Beatus vir qui in sapientia morabitur, & qui in iustitia sua meditabitur, & in sensu suo cogitabit circumspeditionem Dei. * Qui cogitat vias illius in corde suo, & in absconditis suis intelligēs, vadens post illam quasi inuestigator, & in viis illius consistens.

* Qui respicit per fenestras illius, & in ianuis illius audiens. * Qui requiescit iuxta domū illius, & in parietibus illius figens palum: statuet casulam suam ad manus illius.

* Et requiescent in casula illius bona per æuum: statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis eius morabitur.

* Protegetur sub tegmine illius à feruore, & in gloria eius requiescet.

CAP. XV.

Qui timet Deū, faciet bona; & qui continens est iustitiæ, apprehendet illam.

* Et obuiabit illi quasi mater honorificata, & quasi mulier à virginitate suscipiet illū.

* Cibabit illum pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potabit illum.

* Et firmabitur in illo & non flectetur; & continebit illum, & non confundetur.

* Et exaltabit illum apud proximos suos. & in medio Ecclesiæ aperiet os eius. & adimplebit eum spiritu sapientiæ & intellectus, & stola gloriæ vestiet illum.

ECCLESIASTIC.

17 * ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ᾧ δὲ ζητῆσαι τροφὴν.

18 * πάντα σαρκὸς ὡς ἱμάτιον παλαιόταται, ἢ γὰρ διαθήκη ἢ ἀπ' αἰῶνος θανάτῳ δαπανῇ. ὡς φύλλον θαλάσσης ἐν ᾧ δὲ ἐνδρὺν δασέει.

19 * τὰ μὲν καταβάλλει, ἀλλὰ ὅφρως, ὥς καὶ γυνὴ σαρκὸς καὶ αἵματός, ἢ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρας δὲ γυνάται.

20 * πρὸ ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελθόν.

21 * μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ μελετήσει καλὰ, ὃς ἐν σωέσει αὐτὸς διαλεχθήσεται ἁγία.

22 * ὁ διανοόμενος τὰς ὁδούς αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ ἐννοηθήσεται. ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνυθῆς, ὃς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐνέδρευε.

23 * ὁ παρακώπων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται.

24 * ὁ καταλύων σιῶν ἐξ ἑαυτοῦ οἴκου αὐτῆς, ὃς ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς πῆξει πάσσαλον. στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ χεῖρας αὐτῆς.

25 * καὶ καταλύσας ἐν καταλύματι ἀγαθῶν. θέσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ ὄνυχα κλάδους αὐτῆς ἀνιωθήσεται. * σκεπαθήσεται ἀπ' αὐτῆς δὲ καύματός, ὃς ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

16.

1 * ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ποιήσει αὐτὰ, καὶ ὁ ἐγκρατὴς γνώσεως νόμος διήσει αὐτὸν.

2 * καὶ ὡς μήτηρ ὑπαντήσας αὐτὸν, ὃς ὡς γυνὴ παρθενίας παρσώδεσσεται αὐτόν.

3 * ψωμίει αὐτὸν ἄρτον συνέσεως, καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίει αὐτόν.

4 * σκελεθῇ ἐπ' αὐτὸν ὃς ἐμὴ κλιθῇ, ὃς ἐπ' αὐτῆς ἐφέξει, καὶ ἐμὴ κατακλιθῇ.

5 * ὃς ὑψώσει αὐτὸν ὡς ὁ θεὸς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ.

17 * Quoniam non est in inferno querere cibum.

18 * Omnis caro ut vestis veterascit; nam testamentum quod à sæculo, morte morietur. Sicut folium germinans in arbore densa.

19 * Alia quidem deijcit, alia autem producit; sic & generatio carnis & sanguinis, alia quidem finitur, alia autem gignitur.

20 * Omne opus putridū deficit; & qui operatur illud, cum illo ibit.

21 * Beatus vir qui in sapientia meditabitur bona, & qui in intellectu suo differet sancta.

22 * Qui cogitat vias illius in corde suo, & in absconditis illius cogitabitur. Egrede post illam ut inuestigator, & in vijs eius insidiare.

23 * Qui prospicit per fenestras eius, & in ianuis illius audiet.

24 * Qui hospitatur prope domum illius, & in parietibus illius figet palum: statuet casam suam secundum manum illius.

25 * Et hospitabitur in hospitio bonorum. Ponet filios suos in tegmine illius, & sub ramis eius morabitur.

26 * Protegetur ab ea à feruore, & in gloria eius hospitabitur.

CAP. XV.

1 **Q**ui timet Dominum, faciet illa, & continens cognitionis legis inueniet eā.

2 * Et tanquā mater obuiabit illi, & quasi mulier virginitatis suscipiet illum.

3 * Cibabit illum pane intellectus, & aqua sapientiæ potabit eum.

4 * Firmabitur super illam, & non inclinabitur, & super eam continebit, & non confundetur.

5 * Et exaltabit illum apud proximos suos, & in medio Ecclesiæ aperiet os eius.

F

* Iocunditatem & coronam exultationis inueniet, et nomen seculi hereditabit illum. * Et non apprehendēt illam homines stulti:

* Et viri peccatores non videbunt eam. longè est à superbia, & viri mendaces non erunt memores illius.

* Non speciosa laus in ore peccatoris: * Quoniam non à Domino missa est ei. in enim sapientia dicetur laus, & Dominus prosperabit illum.

* Ne dicas, Quoniam propter Dominum absum: quæ enim odio habuit, non facies.

* Ne dicas, Ipse me formauit, nō enim opus habet viri peccatoris.

* Omnem abominationem odio habuit Dominus, et non est amabilis timentibus eum.

* Ipse ab initio fecit hominem, & reliquit illū in manu consilij sui.

* Si volueris, conseruabis mandata, & fidem facere beneplaciti. * Apposuit tibi ignem & aquā. ad quodcunque volueris, extēde manum tuam. * Ante homines

vita & mors. * Et quodcunque placuerit, dabitur illi.

* Quoniam multa sapiētia Domini, & fortis in potētia, & vidēs omnia. * Et oculi eius super timentes eum, & ipse cognoscet omnem operam hominis. * Non mandauit

impiē agere cuiquam, & non dedit licētiam alicui peccādi.

CAP. XVI.

NE desideres filiorū multitudinem inutilem, neque lateris in filiis impiis. si multiplicati fuerint, ne obli-
teris in illis: si non est timor Domini cum eis.

* Ne credas vitæ illorū, & ne insistas in multitudine eorum.

* Melius enim unus iustus, quàm mille:

* Et mori sine filiis, quàm habere filios impios.

6 * Διφροσύνη καὶ εὐφροσύνη ἀγαλλιάματα δώρηται, καὶ ὄνομα αἰῶνος καὶ κατακληρονομήσει αὐτόν.

7 * καὶ ἐμὴ κατελήφοντα αὐτὴν δούτρωποι ἀσιώεσι.

8 * καὶ δούδρες ἀμαρτωλοὶ ἐμὴ ἴδωσιν αὐτὴν. μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ υπερηφανίας, & δούδρες ψεύσαι ἐμὴ μνηστῆρ(όν) αὐτῆς.

9 * ἔχ ὥραι(α) αἰ(ν) ἐν σώματι ἀμαρτωλοῦ.

10 * ὅτι ἐπὶ κυρίῳ ἀπεσάλη αὐτῶς. ἐν γὰρ θείᾳ ῥηθί(ε) αἰνος, καὶ ὁ κύριος δίδωσιν αὐτόν. * μὴ εἴπῃς ὅτι

11 διὰ κύριον ἀπέστην, ἃ γὰρ ἐμίσῃσεν, & ποιήσεις. * μὴ εἴπῃς, αὐτὸς με

12 ἐπλασεν, & γὰρ χεῖραν ἔχει ἀνδρός ἀμαρτωλοῦ. * πᾶν ἐδέλυγμα

13 ἐμίσῃσεν ὁ κύριος, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀγαπήτην τοῖς φοβεμένοις αὐτόν.

14 * αὐτὸς δὲ δέχῃς ἐποίησεν δούτρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν ἐν χειρὶ διαβουλίας αὐτῶς.

15 * ἐδὼ θέλης, σωτηρήσεις ἐν τοῖς, & πῖσιν ποιῆσαι διδοκίας.

16 * παρέθηκε(ν) σοι πύρ(α) & ὕδωρ. & ἐδὼ θέλης, ἐκτενον τὴν χεῖρά σου.

17 * ἐναντὶ δούτρωπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. * καὶ ὁ ἐδὼ διδοκίαν δο-

18 θῆ(ε) αὐτῶς. * ὅτι πολλὴ ἡ θεία τοῦ κυρίου, καὶ ἰσχυρὸς ἐν δυνα-

19 σεῖα & βλέπων τὰ πάντα.

20 * & ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτῶς ἐπὶ τοῖς φοβεμένοις αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγνώ(ε) πᾶν ἔργον δούτρωπος.

21 * ὅσα ἐνετείλατο ἀσεβεῖν ἐδένι, & ἐκ ἐδωκεν δύνειν ἐδένι ἀμαρτάνειν.

15.

1 * Μὴ ἐπιθύμει τέκνον πλῆθος ἀχρηστον, μηδὲ διφραίνε(ν) ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν. ἐδὼ πληθύνωσι, μὴ διφραίνου ἐπ' αὐτοῖς. εἰ μὴ ἐστὶ φόβος κυρίου μετ' αὐτῶν.

2 * μὴ ἐμπισδύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν, & μὴ ἐπεχε(ν) ἐπὶ τῷ πλῆθος αὐτῶν.

3 * κρείσσον γὰρ εἰς δίκαι(α), ἢ χίλιοι.

4 * καὶ ἀποθάνειν ἀτεκνον, ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.

6 * Iocunditatē & exultationē B thesaurizabit super illū, & nomine aeterno hereditabit illū.

7 * Homines stulti non apprehendēt illā, & homines sensati obuiabūt illi. * Homines stulti

8 non videbunt eam; longè enim abest à superbia & dolo. viri mendaces non erūt illius memores, & viri veraces inuenientur in illa, & successum habebūt vsque ad inspectionē

9 Dei. * Non est speciosa laus C in ore peccatoris, quia nō est à Dño missus: * Quoniā à Deo profecta est sapiētia. sapiētia enim Dei astat laus, & in ore

10 fideli abūdabit, & dominator dabit eam illi. * Non dixeris, Per Deū abest; quæ enim odit

11 ne feceris. * Non dicas, Ille me implanauit; non enim necessarij sunt ei homines impij.

12 * Omne execramentū erroris odit Dñs, & non erit amabile

13 timentibus eum. * Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illū in manu consilij

14 sui. * Adiecit mandata & pre-

15 cepta sua. * Si volueris man-

16 data conseruare, conseruabūt te, & in perpetuū fidē placitā

17 seruare. * Apposuit tibi aquā & ignē; ad quod volueris, por-

18 rige manū tuam. * Ante hominem vita & mors, bonū & malū. * Quod placuerit ei,

19 dabitur illi: * Quoniam multa sapiētia Dei, & fortis in potētia vidēs omnes sine intermis-

20 sione. * Oculi Dñi ad timētes eum, & ipse agnoscit omnem

21 operā hominis. * Nemini mā-

22 dauit impiē agere, & nemini dedit spaciū peccādi. nō enim cōcupiscit multitudinē filiorū infidelīū & inutilīū. C A. XVI.

1 **N**E iocūderis in filiis impiis si multiplicētur, nec obli-

2 teris super ipsos, si non est timor Dei in illis. * Non credas vitæ illorū, & ne respexeris in

3 labores eorū. * Melior est enim vnus timēs Deum, q̄ mille filij

4 impij. * Et vtile est mori sine filiis, q̄ relinquere filios impios.

* Ab vno sensato inhabita-
bitur patria, & à tribus im-
piis deferetur.

* Multa talia vidit oculus
meus, & fortiora horum audi-
uit auris mea.

* In synagoga peccantium
exardebit ignis, & in gente in-
credibili exardescit ira.

* Non exorauerunt pro pec-
catis suis antiqui gigantes, qui
destructi sunt confidentes sue
virtuti.

* Et non pepercit peregrini-
tationi illorum, sed percussit
eos, & execratus est eos præ
superbia verbi illorum.

* Non misertus est illis ge-
tem totam perdens, & extol-
lentem se in peccatis suis.

* Et sicut sexcenta millia
peditum, qui congregati sunt
in duritia cordis sui, & si vnus
fuiſſet ceruicatus, mirum si fuiſ-
ſet immunis.

* Misericordia enim & ira
est cum illo.

* Potens exoratio & effun-
dens iram secundum miseri-
cordiam suam, sic & correctio
illius, hominem secundum ope-
ra sua iudicat.

* Non effugiet in rapina
peccator, & non retardabit
sufferentia misericordiam fa-
cientis.

* Omnis misericordia fa-
ciat locum vnicuique secun-
dum meritum operum suorum,
& secundum intellectum pe-
regrinationis ipsius.

* Nō dicas, A Deo abscon-
dar, & ex summo quis mei
memorabitur?

* In populo magno non
agnoscar. quæ est enim ani-
ma mea in tam immensa crea-
tura?

* Ecce cælum & cæli cæ-
lorum, abyssus & vniuersa
terra, & quæ in eis sunt, in
conspectu illius commoue-
buntur.

* ὁ δὲ ὅς ἐστις συνεὶς συνοικί-
σῃσι πόλιν, φυλὴν δ' αἰσέων ἐρη-
μωθήσῃ ἐν τάχει. * πολλὰ θαυ-
τα ἑώρακον ὁ ὀφθαλμός μου, & ἰχ-
ρύτερα τούτων ἀκήκοε τὸ ὅς μου.

* ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκ-
καυθήσῃ πυρ, καὶ ἐν ἐθνείᾳ πειθεῖ
ἔξεκαύθη ὀργή.

* ἐκ ἑξήκοντα περὶ τῶν ἀρχαίων
πρώτων γιγνόντων, οἱ ἀπέστησαν ἐν
τῇ ἰχρὺ τ' ἀφροσύνης αὐτῶν.

* ὅς ἐφείσατο περὶ τ' παρρι-
κίας λώτ· ὅς ἐβδελύξατο διὰ τὴν
ὑπερηφανίαν αὐτῶν. * ὅς ἠλέησεν
ἔθνος ἀπωλείας, ὅς ἐξερχομένης
ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν αἰς ἐποίουν.

* ὅς ἔως ἑξακοσίας χιλιάδας
πρώτων ὅς ἐπισυναχθέντας ἐν σκλη-
ροκαρδίᾳ αὐτῶν, μασιγῶν, ἐλεῶν,
τύπῶν, ἰώμενθ, κύριθ ἐν οἰκίρ-
μῳ & παιδείᾳ διεφύλαξε. ὅς ἐδωκ' ἡ
εἰς σκληροτέραν ἐν λαῷ θαν-
μασὸν τοῦτο εἰς ἀθωωθῆναι. * ἔλεος
γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῶν. * διατάχας
δυναστεὶς ἑξήκοντα περὶ τῶν ὀρ-
γῶν καὶ τὸ πολὺ ἔλεθ' αὐτῶν, ἔως
καὶ τ' ἐλέγχθ' αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ
ἔργα αὐτῶν κενεῖ.

* ὅς ἐκφύξε' ἐν ἀρπάγματι
ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐμὴ καυτερίσῃ
ὑπομονὴν αἰσέως. * πάσῃ ἐλεημο-
σίῳ ποιήθῃ τὸν ἄνθρωπον, ἕκασθ γὰρ καὶ
τὰ ἔργα αὐτῶν δὴρήσῃ· ὡς καὶ ἐκλή-
ρωσε φαραὼ μὴ εἰδέναι αὐτὸν, ὅπως
δὴ γνώσῃ ἐν ἐργήματι αὐτῶν τῇ ὑπ'
ἐρανοῦ. πάσῃ τῇ κτίσει τὸ ἔλεος αὐ-
τῶν φανερόν, ὅς τὸ φῶς αὐτῶν ὅς τὸ σκό-
τθ' ἐμέρισε τὰ ἀδάμαπ.

* μὴ εἴπῃς, ὁ κύριος κρυβήθ-
μαι, καὶ ἔξ ὑψους τίς με μνησθή-
σεται; * ἐν λαῷ πλείονι ἐμὴ
μνησθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχὴ με ἐν ἀμε-
τητῇ κτίσει;

* ἰδὲ ὁ ἔρανός καὶ ὁ ἔρανός τοῦ
ἔρανος, ἄβυσθ καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν
αὐτοῖς, ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν σα-
λευθήσεται. ἅπας ὁ κόσμθ' γε-
γονὸς καὶ γινόμενθ' ἐν θελήμα-
τι αὐτῶν.

* Ab enim uno prudente
cohabitabitur ciuitas, tribus
aut impiorum desolabitur velo-

citer. * Multa talia vidit ocu-
lus meus, & fortiora his au-

diuit auris mea. * In synago-
ga peccatorum incēdetur ignis,

& in gente infideli incēsa est
ira. * Nō placatus est pro an-

tiquis omnibus gigantibus,
qui abscesserunt in fortitu-

dine stultitiæ eorum. * Nō pe-
percit de peregrinatione Lot,

quos execratus est propter
superbiā eorum. * Non mi-

sertus est gentis perditionis,
qui egrediebantur in pecca-

tis suis quæ faciebant.

* Et sic sexcenta millia pe-
ditum, qui congregati sunt in

duritia cordis sui, verberans,
miserans, percutiens, sanans,

Dominus in miseratione &
disciplina custodiuit; & si

fuerit vnus dura ceruicis in
populo, mirum hoc si inno-

cens erit. * Misericordia
enim & ira apud illum.

* Velociter potens placā-
tionum, & effundens iram,

secundum multam misericor-
diam eius; sic & correptio

illius, virum secundum ope-
ra eius iudicabit. * Non effu-

giet in rapina peccator, & nō
tardabit expectatio impij.

* Omni eleemosynæ fac lo-
cum, vnusquisq; enim secun-

dum opera sua inueniet. Do-
minus obdurauit Pharaonē

ne nosceret eū, ut utique co-
gnoscerentur operationes eius

in ea quæ sub calo. Omni crea-
turæ misericordia eius mani-

ifesta, & lumen eius, & te-
nebras diuisit adamātē. * Ne

dicas, A Domino abscondar,
et ex altitudine quis mei me-

morabitur? * In populo multo
nō memorabor: quæ enim ani-

ma mea in immensa creatura?
* Ecce calum & cæli cæli,
abyssus & terra, & quæ in
eis, in visitatione eius cōmo-
uebūtur. Totus mūdus factus
& qui sit, in voluntate eius.

* Simul montes & fun-
damenta terræ, cū conspe-
xit ad illa Dominus concu-
tiuntur tremore.

* Et dignè non cogitabit
in illis cor,

* Et vias illius quis esti-
mabit? procella quam non vi-
debat homo, at plura operum
eius sunt in absconditis.

* Opera iustitiæ eius quis
annunciabit, aut quis susti-
nebit? longè enim testamen-
tum, & interrogatio omnium
in consummatione.

* Qui minuitur cogitat
hec, & vir stultus cogitat
errans fatuus.

* Audi me fili & disce
scientiam, & in verbis meis
attende in corde tuo.

* Ostendam in pondere di-
sciplinam, & in diligentia
annunciabo scientiam eius.

* Et in iudicio Domini
opera eius ab initio, & à fa-
ctiōne eorum distinxit partes
illorum.

* Ornauit in seculum ope-
ra eius, et in manu eius prin-
cipatus illius in generationes
generationum: nec esurierunt
nec laborauerunt in operibus
eius, & non destiterunt ab
operibus eius.

* Vnusquisque proximum
suum non angustiauit.

* Et usque in seculum
non erunt increduli verbo
illius.

* Et post hæc in terram
prospexit Dominus, & re-
pleuit eam bonis suis.

* Animam omnis anima-
lis abscondit vultus eius, &
in illam reuersio illorum.

CAP. XVII.

Dominus creauit de ter-
ra hominem. * Et rursus
conuertit illum in eam.

* Dies numeri & tem-
pus dedit eis, & dedit eis po-
testatem eorum quæ in ea. Ve-
stiuit autem eos secundum
seipsos fortitudine, et ad ima-
ginem suam fecit illos.

* ἅμα τὰ ὄρη & τὰ θεμέλια τῆς
γῆς, ἐν τῷ ἐπιβλέψαι ἐπ' αὐτὰ
κύριον συσείοντο τρέμω.

* καὶ ἀξίως οὐ διανοηθήσεται ἐπ'
αὐτοῖς καρδία.

* Ὡς οὐδὲ αὐτὸς τις ἐνθυμηθή-
σεται; καὶ γὰρ οὐκ ὄψεται ὁ ὄ-
φθαλμος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων
αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἀποκρύφοις.

* ἔργα δικαιοσύνης αὐτοῦ τίς ἀ-
ναγγελεῖ, ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὸν
γὰρ ἡ διαθήκη, & ἐξέτασις ἀπάντων
ἐν τελευτῇ.

* ἐλαττέμεν & δια-
νοεῖται ταῦτα, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀφρων δια-
νοεῖται πλανώμεν & μωρὰ.

* ἀκούσον με τέκνον καὶ μάθε ἐπι-
σημῶ, & ἐπὶ τῶν λόγων με πρὸς
σεχετῇ καρδίᾳ σου.

* ἐκφανεῖ ἐν σαρκὶ παιδείαν,
καὶ ἐν ἀκρεβείᾳ ἀπαγγελεῖ ἐπιση-
μῶ αὐτὸν.

* καὶ ἐν κρίσει κυρίου τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἀπὸ δεξιῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως
αὐτῶν διέσφιλε μερίδας αὐτῶν.

* ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, καὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ αἱ δεχαὶ
αὐτοῦ εἰς ἡμέρας ἡμερῶν ἕτε ἐπείνα-
σαν, ἕτε ἐκοπίασαν ἐν ποιήμασιν
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέλειπον ἀπὸ τῶν
ἔργων αὐτοῦ.

* ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ
ἐξέβληκε.

* Ὡς αἰῶν & οὐκ ἀπειθήσου-
σι τὸν λόγον αὐτοῦ.

* καὶ μετὰ ταῦτα εἰς γῆν ἐπέβλε-
ψεν ὁ κύριος, καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν
τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

* ψυχῶ πάντες ζώου ἐκάλυψε
τὸ πρὸς ὤπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν
ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.

ΙΖ.

* Κύριος ἐκτίσεν ἐν γῆς ὁ-
μῶν. * καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν
αὐτὸν εἰς αὐτὴν.

* ἡμέρας δεξιῶν & καιρὸν ἔδω-
κεν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξ-
ουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς. ἐνέδυσεν δὲ αὐτοὺς
καθ' ἑαυτοὺς ἰσχύϊ, καὶ κατ' εἰκόνα
αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτοὺς.

* Montes simul & colles &
fundamenta terræ, & cū cō-
spexerit illa Deus, tremore

cōcutientur. * Et in omnibus
his insensatū est cor, & omne

cor intelligitur ab illo. * Et
vias illius quis intelligit? &
procella quam nec oculus vi-

dit hominis. * Nam plurima
illius opera sunt in absconditis,
sed opera iustitiæ eius quis e-
nunciabit, aut quis sustinebit?
longè enim est testamentum à
quibusdā, & interrogatio ho-
minū in consummatione est.

* Qui minoratur corde, co-
gitat inania, & vir imprudens

& errans cogitat stulta. * Audi
me fili, & disce disciplinā sen-
sus, & in verbis meis attēde in

corde tuo: * Et dicā in equi-
tate disciplinam, & scrutabor
enarrare sapientiam, & in ver-
bis meis attēde in corde tuo.

* Et dico in equitate spiritus,
virtutes quas posuit Deus in
opera sua ab initio, & in veri-
tate enuncio scientiam eius.

* In iudicio Dei opera ip-
sius ab initio, & ab institutio-
ne hominum impiorū distin-
xit partes illorum, & initia eo-
rum in gentibus suis.

* Ornauit
in æternum opera illorum, nec
esurierunt nec laborauerūt, &
non destiterunt ab operibus

suis. * Vnusquisque proximū
sibi non angustiauit vsque in

æternum. * Non sis incredi-
bilis verbo illius. * Post hæc

Deus in terrā respexit, & im-
pleuit illam bonis suis. * Ani-
ma autem omnis vitalis de-
nunciauit ante faciem ipsius,

& in ipsa iterum reuersio il-
lorum.

CAP. XVIII.

Deus creauit de terra ho-
minem, & secundum ima-
ginem suam fecit illum. * Et

iterum conuertit illum in ip-
sam, & secundum se vestiuit
illum virtute. * Numerum

dierum, & tempus dedit illi,
& dedit illi potestatem eorum
quæ sunt super terram.

* Posuit timorem illius 4
super omnem carnē, & do-
minatus est bestiarum &
volatilium.

* Creavit ex ipso adiuto-
rium simile sibi, consilium
& linguam & oculos & au-
res & cor dedit illis excogi-
tandi, & disciplina intelle-
ctus repleuit illos.

* Creavit illis scientiam 6
spiritus sensu impleuit cor
illorum, & mala & bona
ostendit illis.

* Posuit oculos ipsorum 7
super corda illorum, osten-
dere illis magnalia operum
suorum.

* Ut nomen sanctifica- 8
tionis collatident, & glo-
riari in mirabilibus illius,
ut magnalia enarrent ope-
rum eius.

* Addidit illis discipli- 9
nam, & legem vitæ hære-
ditavit illos.

* Testamentum æternū 10
cōstituit cum illis, & iusti-
tiam & iudicia sua osten-
dit illis.

* Et magnalia honoris 11
eius vidit oculus illorū, &
honorem vocis audierunt
aures illorum; & dixit il-
lis:

* Attendite ab omni ini- 12
quo, & mandavit illis vni-
cuique de proximo suo.

* Viæ illorum coram il- 13
lo sunt semper, non sunt
absconſæ ab oculis ipsius.

* In vnamquamque gen- 14
tem præposuit rectorem, &
pars Dei Israel facta est ma-
nifesta.

* Et omnia opera illo- 15
rum velut Sol in conspectu
Dei, & oculi eius sine in-
termissione inspicientes in
viis eorum.

* Non sunt absconſa te- 16
stamenta propter iniqui-
tatem illorum, & omnes
iniquitates eorum in con-
spectu Dei.

* ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης 4
σαρκός, καὶ κατεκυριεύει θηρίων
& πετεινῶν ἐν ὁμοιωμάτι.

* ἔκτεν ὃ νοῦν αὐτοῖς ἐδώρησατο 5
μερίζων, καὶ τὴν ἐξέδομον λόγον ἐρ-
μηνεία τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ.

* διαβόλιον & γλώσσαν & ὀφ- 6
θαλμὸν αὐτοῖς, καὶ καρδίαν ἐδωκε δια-
νοεῖν αὐτοῖς. ἔπλησεν αὐτοὺς, & ἀγαθὰ καὶ κακὰ
ὡς ἐδείξεν αὐτοῖς. * ἔθηκε τὸν ὀφ- 7
θαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐ-
τῶν. ἐδωκε δὲ αἰώνων καυχᾶν ἐπὶ
τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ, ἵνα διηγῶν
τὰ ἔργα αὐτοῦ συνετάς. * ὁ νόμος αἰ- 8
γιασμοῦ αὐτοῦ ἀνέβησιν ἐκλεκτοῖς.

* προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπισήμην, 9
καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐ-
τοῖς, εἰς τὸ νοῦν αὐτοῦ. ἔνθεν οὗτοι ὄντες ὑ-
πάρχουσιν νῦν. * διαθήκεν αἰῶνος 10
ἔθηκε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κείμενα
αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς. * μεγα- 11
λείαν δόξης εἶδον. * ὁφθαλμοὶ αὐ-
τῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτοῦ ἤκουσε τὸ
ἔξ αὐτῶν, & εἶπεν αὐτοῖς.

* προσέχετε ὑποπάντες ἀδίκαι. 12
καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἐκάστῳ περὶ τῆς
πλησίον. * ἐκρυβήθησαν ὑποπάντες 13
ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ αἱ ὁδοὶ αὐτῶν,
ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντός. πᾶς ὃ δὴ
ἄνθρωπος ἐκ νεότητος ἐπὶ τὰ πονη-
ρά. καὶ οὐκ ἔγνω τὰς καρδίας
αὐτῶν ὅτι λίθινων ποιῆσαι σαρ-
κίνας.

* ἐν τῷ μερισμῷ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς 14
πάσης, ἐκάστῳ ἔδωκε καθέστηκεν ἡ γῆ-
μενον, & προσελάβετο τὴν ἰσραὴλ
ἐαυτῇ μερίδα. ὃν πρωτόγονον ὄντα
ἡθνην παιδεία, & μερίζων φῶς ἀ-
γαπήσεως, οὐκ ὤκνησεν αὐτῷ. * διό 15
πρώτα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος
ἐναντίον αὐτοῦ ἔστι, & οἱ ὁφθαλμοὶ αὐ-
τοῦ ἐντελεχῶς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

* οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐ- 16
τῶν ἀπ' αὐτοῦ, & πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι
αὐτῶν ἐναντι κυρίου. κύριος ὃ ἤσκη-
σεν ὢν καὶ εἰδὼς τὸ πλάσμα αὐτοῦ,
ἔτε δὴ ἤκουεν αὐτοὺς, ἔτε ἐγκατέλιπε
φειδόμενος αὐτῶν.

* Posuit timorem illius in 4
omni carne, & dominari be-
stiarum & volatiliū in si-
militudine.

* Sextam autem mentem 5
illis donavit diuidens, & se-
ptimum sermonem interpre-
tatio operationum eius.

* Consilium & linguam, 6
& oculos, aures & cor de-
dit ad cogitandum illis: scien-
tia intellectus repleuit illos,
& bona et mala ostēdit illis.

* Posuit oculum suum su- 7
per corda illorum. Dedit per
secula gloriari in mirabilibus
suis, ut enarrent opera eius
sapienter.

* Et nomen sanctifica- 8
tionis eius laudabunt electi.

* Addidit eis scientiam, 9
& legem vitæ per heredita-
tem dedit illis, ut intelligant
quod mortales existētes exi-
sunt nunc. * Testamentum 10
seculi statuit cum illis, & iu-
dicia sua ostendit illis.

* Magnitudinem gloriæ 11
viderunt oculi eorū, & glo-
riam vocis eorum audiuit
auris eorum, & dixit illis:

* Attendite ab omni ini- 12
quo. & mandavit illis vni-
cuique de proximo. * Non 13
abscondentur ab oculis eius
viæ eorū, coram ipso semper.
Omnis autem homo à iuuen-
tute ad mala, & non value-
runt corda sua pro lapideis fa-
cere carnea.

* In enim diuisione 14
gentiū terra totius, vni-
cuique genti constituit ducē,
& accepit Israel sibi partem.
Quem primogenitum existen-
tem nutrit disciplina, & di-
uidens lumen dilectionis, nō
remittit illum. Ideo omnia 15
opera eorum ut Sol corā ipso
sunt, & oculi eius assidue su-
per vias eorum. * Non sunt 16
absconſæ iniustitiæ illorum ab
eo, & omnia peccata eorum
coram Domino. Dñs aut vti-
lis existens & sciens fictionē
suā, neque dimisit eos, neque
reliquit parcens eis.

* Eleemosyna enim viri 17
sicut sigillum cum ipso, &
gratiam hominis quasi pupil-
lam conseruabit. Distribuens
filiis suis & filiabus pœnitē-
tiam, post hæc exurget &
retribuet eis. & retributio-
nem eorum in caput ipsorum
retribuet. * Verum pœ- 18
nitentibus dedit reditum, et
aduocauit deficientes expe-
ctatione. * Conuertere igi- 19
tur ad Dominum, & relin-
que peccata: precare ante fa-
ciem, & minue offendicu-
lum.

* Reuertere ad Altissimū, 20
auertere ab iniustitia; ipse
enim ducet de tenebris in
lucem salutis.

* Et valde odio habe abo- 21
minationem. * Altissimum 22
quis laudabit in inferno? pro
viventibus & dantibus con-
fessionem. * A mortuo tan- 23
quam non existente, perit cō-
fessio.

* Viuens & sanus corde 24
laudabit Dominum.

* Quam magna misericor- 25
dia Domini Dei nostri, &
propitiatio conuertentibus ad
se sancte!

* Non enim possunt om- 26
nia esse in hominibus, quoniā
non immortalis filius homi-
nis. * Quid lucidius Sole? 27
& hoc deficit, & vir qui co-
gitabit carnem & sanguinē.

* Virtutē altitudinis cæli 28
ipse considerat, & homines
omnes terra & cinis.

CAP. XVIII.

Qui viuit in seculum, 1
creauit omnia commu-
niter.

* Dominus solus iustus, 2
& nō est alius præter illum:
gubernans mundum in pal-
mo manus eius, & omnia
obediunt voluntati eius. ipse
enim rex omnium in forti-
tudine sua, distinguens in eis
sancta à profanis.

17 * ἐλεημοσύνην ὡς σφρα-
γὶς μετ' αὐτῶν, καὶ χάριν ἀνθρώ-
που ὡς κόρυς σωτηρήσει. μερίζων
ὑἱοῖς αὐτῶν καὶ θυγατέρας μετὰ-
νοίας, μὲν ταῦτα ἐξαναθήσεται
καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς. καὶ τὸ ἀν-
ταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐ-
τῶν ἀνταποδώσει.

18 * πλὴν μετάνοσον ἔδωκεν ἐπ' ἀ-
νοδον, καὶ παρεκάλεισεν ἐκλείποντας
ὑπομονήν.

19 * ἐπίσρεφε οὐκ πρὸς κύριον, καὶ
ἀπόλειπε ἀμαρτίας, δέηθῃ καὶ
ἰατρῶπον, καὶ σμίκρυνον πρῶ-
σκομμα.

20 * ἐπαναγάγε ἐπὶ ὕψισον καὶ
ἀπόσρεφε ἀδικίας. αὐτὸς γὰρ ὁδηγή-
σει ἐκ σκοτίας εἰς φωτισμὸν ὑγείας.

21 * καὶ σφόδρα μίσῃσον βδέλυ-
γμα.

22 * ὕψιστο τίς αἰνέσει ἐν αἰδου; ἀν-
τὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνταποδό-
γησιν.

23 * ἀπὸ νεκροῦ ὡς μὴ δεόντος, ἀπό-
λυσαι ἐξομολόγησις.

24 * ζῶν καὶ ὑγιὴς τῇ καρδίᾳ αἰνέ-
σει τὸν κύριον.

25 * ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ
κυρίου θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐξυλασμός
τοῖς ἁμαρτήμασι ἐπ' αὐτὸν ὁσίως.

26 * ὅ γὰρ διὰ τὸ πάντα εἶναι ἐν ἀν-
θρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος ὁ υἱὸς
ἀνθρώπου.

27 * τί φωτύτερον ἡλίου, καὶ τοῦτο
ἐκλείπει, καὶ ἀνὴρ ὃς ἐνθυμηθῇ
σάρκα καὶ αἷμα.

28 * διὰ μὲν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς
ἡπιοῦσιν, ὅτι ἀνθρώποι πάντες γῆ
καὶ σποδοῦ.

ἡ.

1 * Οὗτος εἰς τὸν αἰῶνα ἐκτίσας τὰ
πάντα κοινῇ.

2 * κύριος μόνος δίκαιος, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. οἰκίζων τὸν
κόσμον ἐν σοφίᾳ καὶ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι
πάντα ὑπακούει τῷ θελήματι αὐ-
τοῦ. αὐτὸς γὰρ βασιλεὺς πάντων ἐν
κράτει αὐτοῦ, διασέλλων ἐν αὐτοῖς
ἄγλα ἀπὸ βεβήλων.

17 * Eleemosyna viri quasi fac-
culus cum ipso, & gratiam ho-
minis quasi pupillam conser-
uabit. & postea resurget & re-
tribuet illis retributionē vni-
cuique in caput ipsorum, &
conuertet in inferiores partes

18 terræ. * Pœnitentibus autem ^{AA, 3, d}
dedit viam iustitiæ, & confir-
mauit deficientes sustinere, &
destinauit illis sortē veritatis.

19 * Conuertere ad Dominum
& relinque peccata tua, pre-
care ante faciem Domini; &
minue offendicula.

20 * Reuertere ad Dominum,
& auertere ab iniustitia tua.

21 * Et nimis odito execratio-
nem, & cognosce iustitias &
iudicia Dei.

22 * Et sta in sorte propositio-
nis & orationis altissimi Dei.

23 * In partes vade seculi san-
cti cum viuis & dantibus con-
fessionem Deo.

24 * Non demoreris in errore
D impiorum, ante mortem con-
fiteri.

25 * A mortuo quasi nihil pe-
rit confessio.

26 * Confiteberis viuēs, viuus
& sanus confiteberis & lauda-
bis Deum, & gloriaberis in
miserationibus eius.

27 * Quam magna misericor-
dia Domini, & propitiatio il-
lius conuertentibus ad se!

28 * Nec enim omnia possunt
esse in hominibus, quoniam
non est immortalis filius ho-
minis, & in vanitate malitiæ
placuerunt.

29 * Quid lucidius Sole? & hic
deficiet.

30 * Aut quid nequius, quàm
quod excogitauit caro & san-
guis? & hoc arguetur.

31 * Virtutem altitudinis cæli
ipse conspicit. & omnes ho-
mines terra & cinis.

CAP. XVIII.

1 **Q**ui viuit in æternum, crea-
uit omnia simul.

2 * Deus solus iustificabitur,
& manet inuictus rex in æter-
num.

* Quis sufficiet enarrare opera illius? quis enim inuestigabit magnalia eius?

* Virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit? aut quis adiciet enarrare misericordiam eius? * Non est minuere neque adijcere, nec est inuenire magnalia Dei.

* Cum consummauerit homo, tunc incipiet; & cum quiesuerit, operabitur.

* Quid est homo, & quæ est gratia illius; & quid est bonum, aut quid nequam illius?

* Numerus dierum hominum ut multum centum anni, quasi guttæ aquæ maris deputati sunt. & sicut calculus arenæ, sic exigui anni in die æui.

* Propter hoc patiens est Deus in illis, & effundit super eos misericordiam suam.

* Vidit præsumptionem cordis eorum, quoniam mala est; & cognouit subuersionem illorum, quoniam nequam est.

* Ideo impleuit propitiationem suam in illis, & ostendit eis viam æquitatis.

* Misericordia hominis circa proximum suum.

* Misericordia autem Dei super omnem carnem.

* Qui misericordiam habet, docet & erudit quasi pastor gregem suum. * Misericors excipiens doctrinam miserationis, & qui festinat in iudiciis eius.

* Fili, in bonis non des querelam, & in omni dato non des tristitiam verbi mali. * Nonne ardorem refrigerabit ros? sic & verbum melius quam datum.

* Nonne ecce verbum super datum bonum? sed utraq; cum homine iustificato. * Stultus acriter improperebit, & datus indisciplinati, tabescere facit oculos.

* Ante iudicium paratiuitiam tibi, & antequam loquaris, disce. * Ante languorem adhibe medicinam,

& ante iudicium interroga te ipsum, & in conspectu Dei inuenies propitiationem.

* τὴν ἐξέποιήσεν ἐξαγέλλαι τὰ ἔργα αὐτῆς; & τίς ἐξιχνιάσει τὰ μεγαλῆα αὐτῆς; * καὶ τίς μετὰ τὴν σὺν ἑσέῃ τίς ἐξαριθμήσεται; & τίς προσθήσει ἐκδοθήσασθαι τὰ ἐλεῖν αὐτῆς; * ὅτι ἐστὶν ἐλαττώσει καὶ προσθήσει, & ὅτι ἐστὶν ἐξιχνιάσει τὰ θαυμάσια τοῦ κυρίου.

* ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἀρχεται; καὶ ὅταν παύσῃται, τότε ἀποκρίνεται.

* & τί ἄνθρωπος, καὶ τίς ἡ χεὶρ αὐτῆς; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτῆς, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτῆς;

* ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατὶν, ἀλογίστων δὲ ἐκάστη πᾶσιν ἡ κοίμησις. ὡς ἑξακκλιῶν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης & ὡς ψῆφος ἄμμου, ἕως χίλια ἔτη ἐν ἡμέραις αἰῶνος.

* δια τοῦτο μακροθυμεῖ κύριος ἐπ' αὐτοῖς, καὶ διαχέσει τὸ ἐλεῖν αὐτῆς ἐπ' αὐτῆς.

* εἶδε καὶ ἐπέγνω τὴν κατὰ σαρκαὶ φὴν αὐτῶν ὅτι πονηροί.

* δια τοῦτο ἐπλήθυνε τὴν ἐξέλασιν αὐτῆς. * ἔλεος ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτῆς. * ἔλεος ὁ κύριος ἐπὶ πᾶσαν σάρκα.

* ἐλέγχων καὶ παιδύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτῆς.

* ὅτι ἐκδεχόμενος παιδεῖαν ἐλεῖ, καὶ ὅτι κατὰ σαρκαὶ δύνανται ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτῆς.

* τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μάταιον, μὴ δὲ ἐν πάσῃ δέῃσει λύπην λόγῳ πονηροῦ.

* ἔχει καύσωνα ἀνὰ παύσει δρόσος; ἕως κρείσσον λόγῳ ἢ δόσις.

* ὅτι ἰδὲ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἀμφοτέρω παρὰ ἀνθρώπῳ κεχαριστωμένα.

* μαρὸς ἀχαλῖστος ὀνειδιῖ, καὶ δόσις βασιλεὺς ἐκτὴν οὐφθαλμῶν.

* περὶ καλῆσαι, μὴ δύνανται.

* καὶ πρὸ ἀρρώστιας θεραπεύει πρὸ κρίσεως ἐτίμαζε σεαυτὸν καλλιεργεῖν, & ἐν ᾧ ἐπισκοπῆς δόσεις ἐξέλασμον.

* Cui copiam fecit enunciandi opera sua? & quis inuestigauit magnalia eius?

* Vim magnificentia eius quis enumerabit? et quis adiciet enarrare misericordias eius? * Non est minuere neque adijcere; & non est inuestigare mirabilia Domini.

* Cum consummauerit homo, tunc incipit; & cum cessauerit, tunc indigebit. * Et quid homo, & quæ utilitas illius? quid bonum eius, &

quid malum illius? * Numerus dierum hominis multi anni centum, irrationabili autem cuiusque omnibus dormitio. Sicut gutta aquæ a mari, & sicut calculus arenæ, sic mille anni in diebus

seculi. * Propter hoc patiens est Dominus in illis, & effundet misericordiam suam super eos. * Vidit & cognouit subuersionem eorum;

quoniam mala. * Ideo adimpleuit propitiationem suam. * Misericordia hominis in proximum suum.

* Misericordia autem Domini in omnem carnem. Corripuens, & erudiens, & docens, & conuertens, ut pastor gregem suum.

* Excipientium disciplinam miseretur, & festinanti ad iudicia eius. * Fili, in bonis non des reprehensionem, neque in omni inopia tristitiam verbi mali.

* Nonne ardorem sedabit ros? sic melius verbum quam donum. * Nonne ecce verbum super datum bonum? & utraq; apud hominem gratiosa. * Fatuus acerbè improperebit, & donum liuidi tabescere facit oculos.

* Antequam loquaris, disce: Et ante languorem curare. Ante iudicium paratiuitiam ad beneficiendum, & in hora visitationis inuenies propitiationem.

* Antequam egrotas tu, 22
humiliare continentia, & in
tempore peccatorum ostende
aduerentiam.

* Ne prohibeas reddere 23
votum oportune, & ne expe-
ctes vsque ad mortem iusti-
ficari.

* Antequam ores prępa- 24
ra teipsum, & ne sis quasi ho-
mo tentans Dominum.

* Memento irę in diebus 25
consummationis, & tempus
vindictę in auersione vultus.

* Memento temporis famis 26
in tempore abundantię, pau-
pertatis & egestatis in die
diuitiarum.

* Amanē vsq; ad vespē- 27
ram mutatur tempus, & om-
nia hæc sunt citata coram
Domino. Et in diebus deli-
ctorum attendet ab errore,
& stultus non conseruabit
occasionem.

* Omnis sapiens nouit sa- 28
pientiam & disciplinam.

* Et ei qui inuenit eam, 29
dabit confessionem.

* Sapientes in sermonibus 30
& ipsi sapienter egerunt, et
stillauerunt proueria dili-
gentia ad vitam. Melior fi-
ducia in Domino solo, siqui-
dem mortuum cor mortuo
adheret.

* Post concupiscentias tuas 31
ne eas, & ab appetitibus tuis
auertere. * Si prębueris 32
animę tuę concupiscentiam
beneplaciti eius, facies deri-
sionem inimicorum tuorum,
qui inuidebunt tibi.

* Ne lateris in multis de- 33
litijs tuis, neque indigeas con-
silio eius. * Ne fias pauper 34
participans ex scēnore, et ni-
hil tibi est in marsupio; eris
enim insidiator proprię vitę
dignus dictu.

CAP. XIX.

O Perarius ebriosus non
locupletabitur; & qui
spernit modica, paulatim de-
cidet. * Vinum & mulieres 2
apostatare facient sapientes.

22 * πρὶν ἀρρώστῃσαι σε, ταπεινώ-
θητι ἐγκρατεία, & ἐν καιρῷ ἀμαρ-
τημάτων δείξον ἡπιστοφίαν.

23 * μὴ ἐμποδίσῃς τὸ δόξασθαι
διχλὺ δίκαιως, καὶ μὴ μείνης ἕως
θανάτου δικαιοσύνης.

24 * πρὶν δόξασθαι ἐτίμαθ' ἑαυ-
τόν, καὶ μὴ γίνῃς ὡς ἄνθρωπος πει-
ρίζων τὸν κύριον.

25 * μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τε-
λευτῆς, καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν
ἀποστοφῇ προσώπου.

26 * μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν και-
ρῷ πλησμοῦς, πτωχείαν & ἐνδεϊαν
ἐν ἡμέρᾳ πλεΐας.

27 * ἀπὸ πρωῒθεν ἕως ἑσπέρας με-
ταβάλλει καιρὸς, καὶ πάντα ταῦτά
ἐστὶ ταχυνά ἐναντὶ κυρίου. καὶ ἐν ἡμέ-
ραις ἀμαρτιῶν προσέξῃ ἀπὸ πλημ-
μελείας, καὶ ἄφρων ἔσται σωτηρήσει
καιρὸν.

28 * πᾶς σωεὶς ἐγνώσθητι καὶ
παιδείαν.

29 * καὶ τῷ δούλῳ αὐτοῦ δώσει
ἱσομολόγησιν.

30 * σωεὶς ἐν λόγοις & αὐτοὶ ἐβ-
φίσαντο, & ἀνόμελσαν παρομιίας
ἀκελεῖς εἰς ζωὴν. κρείσσων παρρη-
σία ἐν δεσπότῃ μόνῳ, εἴπερ νεκρὰ
καρδία νεκρὰ δυνέχεται.

31 * ὀπίσω πάντων ἐπιθυμιῶν σου μὴ
πορεύῃς, καὶ ἀπὸ πάντων ὀρέξεών σου κω-
λύσῃς.

32 * ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ
σου ἐπιθυμίαν διδοκίας αὐτῆς, ποιή-
σεις ἡπικαρμα τῶν ἐχθρῶν σου, οἱ
βασκανοῦσι σε.

33 * μὴ διφραίνου ἐπὶ πολλῇ τευ-
φῇ σου, μὴ ᾧ πρὸς δεξιῇ σου συμβου-
λῇς αὐτῆς.

34 * μὴ γίνῃς πτωχὸς συμβολοκο-
πῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ ἐδένθῃς ἐν
ἐν μαρτυρίῳ ἔσῃ γὰρ ἡπίβροτος τῆς
ιδίας ζωῆς λαλήτης.

19.

1 * Ἐργάτης μέθυ & πλετι-
θήσε' & ὁ ἰουδαίων τὰ ὀλίγα,
καταμικρὸν πεσέται.

2 * οἶνον καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι
σωετές.

22 * Ante languorem humi-
lia te, & in tempore infirmi-
tatis ostende conuersationem
tuam.

23 * Non impediaris orare sem-
per, & ne veteris vsq; ad mor-
tem iustificari, quoniam mer-
ces Dei manet in æternum.

24 * Ante orationem prępara
animā tuam, & noli esse quasi
homo qui tentat Deum.

25 * Memento irę in die con-
summationis, & tempus re-
tributionis in conuersatione
facies.

26 * Memento paupertatis in
tempore abundantię, & ne-
cessitatem paupertatis in die
diuitiarum.

27 * A manē vsque
ad vespērā immutabitur tem-
pus;

28 & hæc omnia citata in
oculis Dei. * Homo sapiens
in omnibus metuit, & in die-
bus delictorum attendet ab
inertia.

29 * Omnis astutus agnoscit
sapientiam, & inuenienti eam
dabit confessionem.

30 * Sensati in verbis & ipsi
sapienter egerūt, & intellexe-
runt veritatem & iustitiam, &
implorauerunt proueria &
iudicia.

31 * Post concupiscentias tuas
non eas, & à voluntate tua
auertere.

32 * Si pręstes animę tuę cō-
cupiscentias eius, faciet te in
gaudium inimicis tuis.

33 * Ne oblecteris in turbis,
nec in modicis. assidua enim
est commissio illorum.

34 * Ne fueris mediocris in
contentione ex scēnore, & nō
est tibi nihil in seculo. eris e-
nim inuidus animę tuę.

CAP. XIX.

O Perarius ebriosus non lo-
cupletabitur; & qui sper-
nit modica, paulatim deci-
dit.

2 * Vinum & mulieres apo-
statare faciunt sapientes, &
arguunt sensatos.

* Et qui se iungit fornicariis, erit nequam. putredo & vermes hæreditabunt illū, & extolletur in exemplū maius, & tolletur de numero anima eius. * Qui credit citò, leuis corde est, & minorabitur, & B qui delinquit in animā suam, insuper habebit.

^{sup. 10 d} * Qui gaudet iniquitate, denotabitur; & qui odit corruptionem, minuetur vita.

* Et qui odit loquacitatem, extinguit malitiam. qui peccat in animam suam, poenitebit: & qui iocundatur in malitia, denotabitur.

* Ne iteres verbum nequam & durum, & nō minoraberis.

* Amico & inimico noli narrare sensum tuum: & si est tibi delictum, noli denudare.

* Audiet enim te, & custodiet te, & quasi defendēs peccatum odiet te, & sic aderit tibi semper.

* Audisti verbum aduersus proximum tuum, commoriatur in te fidens, quoniam non te dirumpet.

* A facie verbi parturit fatuus, tanquam gemitus partus infantis. * Sagitta infixa femori carnis, sic verbum in corde stulti.

* Corripe amicum, ne fortè non intellexerit, & dicat, Non feci; aut si fecerit, ne iterum addat facere.

* Corripe proximum, ne fortè non dixerit: & si dixerit, ne fortè iteret.

* Corripe amicū, sæpe enim fit commissio.

* Et non omni verbo credas. est qui labitur lingua sua, sed non ex animo: quis est enim qui non deliquerit in lingua sua?

* Corripe proximum antequam commineris, & da locū timori Altissimi;

* Quia omnis sapientia timor Dei, & in illa timere Deum, & in omni sapientia dispositio legis.

* καὶ ὁ κολλώμενος πόρνους τλημῆρες ἔσται· σῆτες δὲ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν, καὶ ξηρανθή(ε) ἐν παραδειγματισμῷ μέizoni.

* ὁ ταχὺ ἐμπισδύων, κοῦφος καρδία· ὁ ἀμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει. * ὁ ὑφραίνόμενος ἐπὶ κακοεξία καὶ ἀγνωσίᾳ(ε)· ὁ δὲ αὐτοφθαλμῶς ἡδοναῖς σεφανοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ· ὁ ἐκκραυγόμενος γλώσση ἀμάχῳ συμβιώ(ε).

* ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττωτα κακία. * μηδέποτε δὲ διερῶσθης λόγον, ἐὰν οὐ γένοιτο ἐλαττώσει.

* ἐν φίλῳ ἔχθρῳ μὴ διηγούβεις ἀλλοτρίους, καὶ εἰ μὴ οὐ γένοιτο ἀμαρτία, μὴ ἀποκαλύπτει.

* ἀκήκοε γὰρ οὗ ἐφυλάξατό σε, ἐν καιρῷ μισῆσε. * ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω οὗ, ἐδιδασκῆς γίνου· ἔγὼ μὴ σε ῥήξῃ.

* ἀπὸ προσώπου λόγου ὀνειδίζει μωρός, ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἢ τίκτουσα.

* βέλ(ε) πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκός· ἔτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ. * ἔλεγε φίλον, μήποτε οὐκ ἐποίησε, καὶ εἰ ἐποίησε μήποτε προσέειπεν. * ἔλεγε τὸν πλησίον, μήποτε οὐκ εἶπε, καὶ εἰ εἶρηκεν, ἵνα μὴ δουτερώσῃ.

* ἔλεγε φίλον, πολλάκις γίνε(ε) διαβολὴ ματαία. * καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πισυέτω ἡ καρδία οὗ. ἔστιν ὀλιθαίνων λόγῳ καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς, ἐκ τῆς ἐξουσίας οὐκ ὀλιθισεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ; * ἔλεγε τὸν πλησίον προσηγορεύσας, ἐδιδότ(ε) τον νόμῳ ὑψίστου γινόμενος ἀμωλής. φόβ(ε) κυρίου δὲ χὴν προσλήψεως, θοφία δὲ πρὸς αὐτὸν ἀγάπησιν πεποιεῖ. γνῶσις ἐντολῶν κυρίου, παιδεία ζωῆς· οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ δέξασα αὐτῶ ἀθανασίας δένδρον καρποῦν(ε).

* πᾶσα θοφία φόβ(ε) κυρίου, ἐν πάσῃ θοφίᾳ ποίησις νόμου, ἐκ γνῶσις τῆς παντοκρατορίας αὐτοῦ· οἰκέτης λέγων τὰ δεσπότη, ὡς ἀρεσκείᾳ ποιήσω, εἰ μὴ ταῦτα ποιήσῃ, παροργίζει τὸν τρέφοντα αὐτόν.

* Et qui coniungitur meretricibus, audax erit; putredo & vermes hæreditabunt illum, & arefiet in infamia maiore. * Citò credens, leuis corde, et qui delinquit in animam suam errabit.

* Qui letatur in male agendo cōdemnabitur, at resistens voluptatibus coronat vitam suam, continens lingua diffi-

cili conuiuet. * Et qui odit loquacitatē imminuitur malitia.

* Nunquā iteraueris verbum, & nihil tibi erit in diminutione.

* In amico & inimico ne narres vitas alienas; & si non tibi est delictum, non reueles. * Audiuit enim te & obseruauit te, & in tempore odio habet te.

* Audisti verbum, commoriatur tibi, et confidens esto: nō enim te dirūpet.

* A facie verbi improperebit fatuus, sicut a facie infantis quæ perit.

* Sagitta fixa in femore carnis: sic verbum in ventre fatui.

* Corripe amicū, ne fortè nō fecit, & si fecit, ne fortè addat.

* Corripe proximum, ne fortè non dixit, & si dixit, Ne reiteret.

* Corripe amicum, sæpe enim fit calumnia vana.

* Et non omni sermoni credat cor tuum. Est qui labitur verbo & non ab anima, & quis est qui non lapsus est in lingua sua? * Corripe proximum antequam mineris, & da locum legi Altissimi factus sine ira.

Timor Domini initium assumptionis, sapientia autem ab eo dilectionē acquirit: cognitio mandatorum Domini, disciplina vite; at facientes quæ placita sunt ei, immortalitatis arborem decerpunt.

* Omnis sapiētia timor à Domino, & in omni sapientia factio legis, & cognitio omnipotentiae eius. Seruus dicens Dño, sicut placet non faciam; si post hæc fecerit, irritat frustrantem se.

* Non est sapientia nequitia scientia, & non est tibi consilium peccatorum prudentia. * Est nequitia & ipsa abominatio, & est stultus qui minuitur sapientia. * Melior stupidus in intellectu cum timore, abundante in prudentia, & transgrediente legem Altissimi.

* Est astutia diligens & ipsa iniqua, & est pervertens gratiam, ut ostendat iudicium, & est iustificans iudicio sapiens.

* Est prave agens incurvatus nigredine, & interioribus eius plenus dolo ignito.

* Incurvans vultum & surdum se simulans, ubicunque cognitus fuerit, praeveniet te ut malefaciat.

* Et si ab imbecillitate virum vetetur peccare, si inuenerit tempus malefaciet.

* Ex visu cognoscetur vir, & ab occursum faciei cognoscetur prudens.

* Amictus viri & risus dentium, & gressus hominis annuntiabit quæ de eo. * Est correctio quæ non est pulchra, & est tacens, & ipse prudens.

CAP. XX.

Quam bonum est redarguere potius quam irasci occultè; & qui confitetur, prohibebitur à diminutione.

* Concupiscentia spadonis vitare puellam, sic qui facit in vita iudicia.

* Est tacens qui inuenitur sapiens, & est odibilis à multa loquacitate sua. * Est tacens, non enim habet responsum, & est tacens sciens tempus.

* Homo sapiens tacebit usque ad tempus, at lascivus & imprudens transgreditur tempus. * Qui abundat sermone, abominabitur; & potestatem sibi assumens, odio habebitur. quam bonum correptum manifestare penitentiam; sic enim fugies voluntarium peccatum.

* ὅτι ἐστὶν ὁφεία πονηρίας ἡ πονηρία, & ὅτι ἐστὶν ὅπως βελὴ ἀμαρτωλῶν φρόνησις. * ἐστὶν πονηρία καὶ αὐτὴ βδέλυγμα, & ἐστὶν ἄφρων ἐλαττωμένη ὁφεία. * κρείσσων πρὸς μὲν ἐν σωείᾳ ἐμφορῇ, & περισσύνοντι ἐν φρονήσει καὶ παρβαίνοντι νόμιμα ὑψίστα.

* ἐστὶν πανουργία ἀκελεῖς & αὐτὴ ἀδικία, καὶ ἐστὶν διασείρων χάριν & ἐκφύων κέσμα, & ἐστὶν δικαίων κρείσσει ὁφός. * ἐστὶν πονηρὸς μένος συγκεκυφὼς μελανία, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλος πυρώδης.

* συγκύφων πρὸς ὥσπον καὶ ἐθελοκωφὼν, & ἐδὴ ἐπὶ γνωστῇ, πρὸς θάσει σε κακοποιήσει.

* καὶ ἐδὴ ὑπὸ ἐλαττώματι ἰσχυρῇ καλυπθῇ ἀμαρτεῖν, ἐδὴ δὲ ῥῆ καὶ ἐν κακοποιήσει.

* ὁπρὸς ὁρῶσεως ἐπὶ γνωστῇ (εἴται) δὴ ῥῆ, καὶ ὁπρὸς ἀπαντήσεως πρὸς ὥσπον ἐπὶ γνωστῇ (εἴται) νοήμων.

* σολισμός δὴ ὁρῶς καὶ γέλως ὁδόντων, & βῆμα δὴ ὁρῶς δὴ ἀγγελεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ.

* ἐστὶν ἐλεγχὸς ὅς ἐστιν ὡραῖος, καὶ ἐστὶν σιωπῶν, καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

κ.

* Ὡς καλὸν ἐστὶν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦ κρυπῶς, καὶ ὁ ἀνθομολογῶν καλυπθῇ (εἴται) ὑπὸ ἐλαττώματι.

* ἐπιθυμία δὴ ἰσχυρὰ ὁπρὸς παρβαίνειν νεώτεια, ἔτι ὡς ὁ ποιῶν ἐν βίῳ κέσματα.

* ἐστὶν σιωπῶν δὴ ἐλεγχόμενος ὁφός, καὶ ἐστὶν μισητός ὁπρὸς πολλῆς λαλιάς αὐτοῦ.

* ἐστὶν σιωπῶν, & ὅς ἐχει ὁπρὸς κρείσσιν, & ἐστὶν σιωπῶν εἰδὼς καιρὸν.

* ἀνθρώπος ὁφός σιγήσει ἕως καιροῦ. ὁ δὲ λαπιστής καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρὸν.

* ὁ πλεονάζων λόγῳ βδέλυχθήσεται, & ὁ ἐνεξισταζόμενος μισηθήσεται. ὡς καλὸν ἐλεγχθεῖν τὰ φανερώσαι μετάνοιαν, ἔτι ὡς ὁ φρόνιμος ἐκείσιν ἀμαρτήματα.

* Et non est sapientia nequitia disciplina, & non est cogitatus bonus peccatorum prudentia. * Est prudentia nequitia & in ipsa execratio; & est insipiens qui minuitur sapientia.

* Melior est homo qui minuitur sapientia, & deficiens sensu in timore Dei, quam qui abundat sensu, & transgreditur legem Altissimi.

* Est solertia certa, & ipsa iniqua: & est qui emit tit verbum certum enarrans veritatem.

* Est qui nequiter humiliat se, & interiora eius plena sunt dolo.

* Et est iustus qui se nimium submittit à multa humilitate.

* Et est iustus qui inclinat faciem suam, & fingit non videre se quod ignoratum est. & si ab imbecillitate viri vetetur peccare, si inuenerit tempus malefaciendi, malefaciet.

* Ex visu cognoscitur vir, & ab occursum faciei cognoscitur

sensus. * Amictus corporis & risus dentium & ingressus hominis enunciant de illo.

* Est correctio mendax in ira contumeliosi, & est iudicium quod non probatur esse bonum: & est tacens, & ipse est prudens.

CAP. XX.

Quam bonum est arguere quam irasci, & confitentem in oratione non prohibere. * Concupiscentia spadonis de virginavit iuenculam; sic qui facit per vim iudicium iniquum. * Quam bonum est correptum manifestare penitentiam; sic enim effugies voluntarium peccatum.

* Est tacens qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui prociac est ad loquendum.

* Est autem tacens & non habens sensum loquelæ. & est tacens sciens tempus apti temporis.

* Homo sapiens tacebit usque ad tempus; lascivus autem & imprudens non servabit tempus.

* Qui multis utitur verbis, lædet animam suam; & qui potestatem sibi sumit iniuste, odietur.

* Est procellio in malis viro 8
indisciplinato, & est inuentio B
in detrimentum.

* Est datum quod non est 9
vtile, & est datum cuius retri-
butio duplex.

* Est propter gloriam mi- 10
noratio, & est qui ab humili-
tate leuabit caput.

* Est qui multa redimat 11
modico precio, & restituens ea
in septuplum.

* Sapiens in verbis seipsum 12
amabilem facit, gratiæ autem
fatuorum effundentur.

* Datus insipientis nō erit 13
utilis tibi, oculi enim illius
septemplices sunt.

* Exigua dabit, & multa 14
improperabit, & apertio oris
illius inflammatio est.

* Hodie fœneratur quis, & 15
cras expetit, & odibilis est ho-
mo huiusmodi.

* Fatuo non erit amicus, & 16
non erit gratia in bonis illius. C

* Qui enim edunt panem 17
illius, falsæ linguæ sunt.

* Quotiens & quanti irri- 18
debunt eū. neque enim quod
habendum erat, directo sensu
distribuit, similiter & quod
non erat habendum.

* Lapsus falsæ linguæ quasi 19
qui in pavimento cadens; sic
casus malorū festināter veniet.

* Homo acharis quasi fa- 20
bula vana, & in ore indiscipli-
natorum assidua erit.

* Ex ore fatui reprobabitur 21
parabola; non enim dicit illā
in tempore suo.

* Est qui vetatur peccare 22
præ inopia, & in requie sua
stimulabitur.

* Est qui perdet animam 23
suam præ confusione, & ab
imprudēti persona perdet eā;
personæ autē acceptione per-
det se.

* Est qui præ confusione 24
promittit amico, & lucratus D
est eum inimicum gratis.

* Opprobrium nequam in 25
homine mendacium, & in ore
indisciplinatorū assiduè erit.

* ἔστιν ἐδοκίμα ἐν κακοῖς ἀνδράσι 8
μαρτυρῶν, ὅτι ἐστὶν ὄφελος εἰς ἐλάτ-
τωσιν. * ἔστι δόσις ἢ ἐλυσίτελής 9

οἱ, καὶ ἔστι δόσις, ἥς τὸ δῶκεν ὁδομα
διπλοῦν. * ἔστιν ἐλάττωσις ἐν ἐκόν 10
δόξης, καὶ ἔστιν ὅς δὲ τὸ ἀπεινώσεως
ἦρε κεφαλῶν.

* ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγῃ, 11
ὅτι δὲ πολλῶν αὐτὰ ἐπὶ ἀπλάσιον α.

* ὁ ὁφθαλμὸς ἐν λόγοις ἐαυτὸν ὡρεσ- 12
φιλή ποιήσει, χάριτες δὲ μαρῶν ἐκ-
χυθήσονται. * δόσις ἀφρονῶ 13

ἐλυσίτελής οἱ λαβόντι, ὁμοίως δὲ
καὶ βασιλεὺς διὰ δυνάμειν αὐτῶν.
④ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν δὲ ἐν ὁσὶ εἰς
τὸ λαβεῖν πολλοί.

* ὀλίγα δώσας ὅτι πολλὰ ὀνειδίζει, 14
ὅτι δὲ οὐκ εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν ὡς κήρυξ.

* σήμερον δανείῃ, καὶ αὐριον α- 15
πατήσας· μισθὸς κυριῶν δὲ δυνά-
μειν οὐ τοιούτων. * μαρῶν ἐρεῖ, ἐχ 16
ὑπάρχει μοι φίλος, ὅτι ἔστι χά-
ρις τοῖς ἀγαθοῖς με.

* ④ ἐδόντες τὸν ἄρτον με φάσιν 17
λοιτῇ γλώσῃ.

* ποσάκις ὅτι κατὰ γλῶσσαν 18
αὐτῶν, ὅτι τὸ ἔχειν ἐν ὁρῇ αἰσθάν-
σαι εἰληφέν· καὶ τὸ μὴ ἔχειν ὁμοίως
ἀδιάφορον αὐτῶν.

* ὀλιώθημα δὲ ἐδάφους μάλλον 19
ἢ δὲ τὸ γλῶσσης, ὅτι τὸ πᾶσι κακῶν
κτ' ἀπὸ τῆς ἡξεί.

* ἀνθρώπος ἀχαρὶς, μὴ δὲ α- 20
καρῶν, ἐν σῶματι ἀπαυδῶν ἐν-
δελεχισθήσεται. * δὲ τὸ σῶμα αὐ- 21
τοῦ δὲ τὸ δοκίμασθαι (ἐ) παραβο-
λή· ἐγὼ μὴ εἶπα αὐτῶν ἐν καιρῷ
αὐτῆς.

* ἔστι κωλυόμενος αἰμαρτῶν 22
δὲ τὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ δυνάμει
αὐτῶν ἐκαστηνῇ (ἐ).

* ἔστι δὲ πολλῶν τῶν ψυχῶν αὐ- 23
τοῦ διὰ αἰχμῶν, καὶ δὲ τὸ λήψας
ὡρεσῶπου δὲ πολλοὶ αὐτῶν.

* ἔστι χάριν αἰχμῶν ἐπαγγελ- 24
λόμνος φίλῳ, καὶ ἐκτῆσαι αὐτὸν
ἐχθρὸν δωρεῶν. * μῶμος πονηρῶ 25
ψευδὸς ἐν δυνάμει, ἐν δὲ τὸ σῶμα
ἀπαυδῶν ἐνδελεχισθήσεται (ἐ).

* Est beneplacitum in ma-
lis viro peccatori, & est in-
uentio in diminutionem.

* Est datio quæ non prode-
rit tibi; & est datio, cuius
retributio duplex.

* Est diminutio causa glo-
riæ, & est qui ab humilitate
leuauit caput.

* Est emens multa paruo,
& soluens illa septula.

* Sapiens in verbis seip-
sum amabilem faciet, gratiæ
autem fatuorum effundetur.

* Datio insipientis nō erit
utilis tibi accipienti; simili-
ter autem & liuidi propter
necessitatem eius: nam oculi
eius pro uno ad accipiendum
multi.

* Exigua dabit & multa
improperabit, & aperiet os
suum tanquam præco.

* Hodie fœnerabitur, &
cras repetet; odibilis Domi-
no & hominibus talis.

* Fatuus dicet, Nō est mihi
amicus, non est gratia bonis

meis. * Edentes panem
meum vitiosi lingua.

* Quotiens & quot irri-
debunt eum, neq; enim ipsum
habere in recto sensu acce-
pit: & ipsum non habere
similiter indifferens illi.

* Lapsus à pavimento po-
tius quàm à lingua, sic casus
malorum festināter veniet.

* Homo sine gratia, fabu-
la intempestiua, in ore indi-
sciplinatorum assiduus erit.

* Ab ore fatui reprobabi-
tur parabola, non enim dicit
illam in tempore suo.

* Est qui vetatur peccare
præ inopia, & in requie sua
non stimulabitur.

* Est qui perdit animam
suam propter verecundiam,
et ab acceptione persona per-
det eam. * Est gratia verecun-
diæ promittens amico, & ac-
quisiuit eum inimicū gratis.

* Opprobrium nequā men-
daciū in homine, in autē ore
indisciplinatorū assiduū erit.

* Eligibilis fur, quàm qui assuescit mendacio; ambo autem perditionem hereditabunt.

* Mos hominis mendacis ignominia, & confusio eius cum eo sine intermissione.

* Sapiens in verbis manifestabit seipsum, & homo prudens placebit magnatibus. * Qui operatur terram suam, altum faciet aceruum suum, & placens magnatibus placabit iniustitiâ suam.

* Xenia et dona excacant oculos sapientum, & quasi frenum in ore auertunt correptiones.

* Sapientia absconsa, & thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtrisque?

* Melior homo celans facultatem suam, quàm homo celans sapientiam suam. Melior expectatio inevitabilis in inquisitione Domini, quàm carens domino auriga propriæ vitæ.

CAP. XXI.

Fili peccasti, non adijcias amplius, & de prioribus deprecare.

* Quasi à facie colubri, fuge à peccato: si enim accesseris ad illud, suscipiet te.

* Dentes leonis, dentes ei interficientes animas hominum. * Quasi romphæa anceps omnis iniquitas, plagæ illius nō est sanitas. * Obiurgatio & iniuria desolabunt diuitias; sic domus superbiorū desolabitur. * Deprecatio pauperis ex ore vsque ad aures eius, & iudicium illius festinanter venit.

* Qui odit correptionem, in vestigio peccatoris; & qui timet Dominum, cōuertetur in corde suo. * Notus à longè potens in lingua, at sapiens scit cūm labitur ipse. * Qui ædificat domū suam in pecunijs alienis, quasi qui congregat sibi lapides ad tumulum sepulchri sui.

* αἵρετὸν κλέπτης, ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμφοτέρω δὲ ἀπώλειδι κληρονομήσουσιν.

* ἢ ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ψεύδους ἀπίμια, & ἡ αἰσχυνὴ αὐτῶ μετ' αὐτῶ ἐνδελεχῶς.

* ὁ θεὸς ἐν λόγοις παραγάξει εαυτὸν, & ἀνθρώπου φρόνιμος ἀρέσει μεγαλύνει.

* ὁ ἐργαζόμενος γῆν αὐτῶ, αὐψώσει θημωνίαν αὐτῶ. & ὁ δρέσκων μεγαλύνει δόξαν (εἰ) ἀδικίαν αὐτῶ.

* Ξενία & δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς ὁφθαλμῶν, καὶ ὡς φιδός ἐν σόματι ἀποτρέπει ἐλέγχους. * Θφία κεκρυμμένη & θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

* κρείσσων ἀνθρώπου ἀποκρύπτων τὴν μαρίαν αὐτῶ, ἢ ἀνθρώπου ἀποκρύπτων τὴν θφίαν αὐτῶ. κρείσσων ὑπομονὴ ἀπαραίτητος ἐν ζητήσῃ κυρίου, ἢ ἀδέσποτος τροχίλατης τῆς ἰδίας ζωῆς.

καί.

* Τέκνον ἡμαρτες, μὴ παροργίζῃς ἐπὶ & περὶ τῶν παροργίων δέηθῃς.

* ὡς ἀπὸ προσώπου ὀφείως, φδύγε ἀπὸ ἀμαρτίας, ἐδὴ γὰρ παροργίζῃς αὐτῇ, δέξεται σε.

* ὀδόντες λέοντος, ὀδόντες αὐτῇ ἀναιργόντες ψυχὰς ἀνθρώπων.

* ὡς ῥομφαία δίσομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς ὅσα ἐστὶν ἰάσις. * κατὰ πληγὸς & ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, ἕτως οἶκος ὑπερηφάνων ἐρημωθή(εἰ).

* δέησις πτωχοῦ ἐν σόματι ἕως ὠτίων αὐτῶ, καὶ τὸ κρίμα αὐτῶ κατὰ πρὸς αὐτῶν ἔρχεται.

* μισῶν ἐλεγμὸν, ἐν ἵχνει ἀμαρτωλοῦ, & ὁ φοβούμενος κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ αὐτῶ.

* γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλιγαίνειν αὐτόν.

* ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτῶ ἐν χερίμασιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ συναγων εαυτῶ λίθους εἰς χάρμα ταφῆς αὐτῶ.

* Potior fur, quàm assiduitas viri mendacis: perditione autem ambo hereditabunt.

* Mores hominum mendacium sine honore, & confusio illorum cum ipsis sine intermissione.

* Sapiens in verbis producet seipsum, & homo prudens placebit magnatis.

* Qui operatur terrā suam, inaltabit aceruum frugum: & qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur; qui verò placet magnatis, effugiet iniquitatē.

* Xenia & dona excacant oculos iudicum, & quasi mutus in ore auertit correptiones eorum.

* Sapientia absconsa, & thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtrisque?

* Melior est qui celat insipientiam suam, quàm homo qui abscondit sapientiā suam.

CAP. XXI.

Fili peccasti, nō adijcias iterum, sed & de pristinis deprecare, ut tibi dimittantur.

* Quasi à facie colubri fuge peccata, & si accesseris ad illa, suscipient te.

* Dentes leonis dentes eius, interficientes animas hominū.

* Quasi romphæa bis acuta hominis iniquitas, plagæ illius non est sanitas.

* Obiurgatio & iniuriæ annullabunt substantiam; & domus quæ nimis locuples est, annullabitur superbia: sic substantia superbi eradicabitur.

* Deprecatio pauperis ex ore vsque ad aures perueniet, & iudicium festinatò adueniet illi.

* Qui odit correptionem, vestigiū est peccatoris: & qui timet Deum, conuertetur ad cor suum.

* Notus à longè potens lingua audaci, & sensatus scit labi se ab ipso.

* Qui ædificat domū suā impendiis alienis, quasi qui colligit lapides suos in hyeme.

* Stuppa collecta synagoga¹⁰
peccantium, & consummatio
illorum flamma ignis.

* Via peccantium compla-¹¹
nata lapidibus, & in finē illo-
rū inferi & tenebræ & pœnæ.

* Qui custodierit iustitiam,¹²
continebit sensum eius.

* Consummatio timoris Dei¹³
sapientia & sensus. * Nō eru-¹⁴
diatur, qui non est sapiens in
bono. * Est autē insipientia¹⁵
quæ abundat in malo, & non
est sensus ubi est amaritudo. C

* Scientia sapientis tanquā¹⁶
inundatio abundabit, & cōfi-
lium illius sicut fons vitæ per-
manet. * Cor fatui quasi vas¹⁷
cōfractum, & omnem sapien-
tiam non tenebit.

* Verbū sapiens quodcun-¹⁸
que audierit, sciens laudabit &
ad se adiiciet; audiuit luxu-
riosus, & displicebit illi, &
prijciat illud post dorsum suū.

* Narratio fatui quasi far-¹⁹
cina in via. nam in labiis sen-
fati inuenietur gratia.

* Os prudentis quæritur in²⁰
Ecclesia, & verba illius cogita-
būt in cordibus suis. * Tan-²¹
quam domus exterminata, sic
fatuo sapientia; & scientia in-
sensati inenarrabilia verba.

* Compedes in pedibus, do-²²
ctrina stulto, & quasi vincula
manuum super manū dexte-
ram. * Fatuus in risu exaltat²³
vocem suam; vir autē sapiens
vix tacitè ridebit. D

* Ornamentū aureum pru-²⁴
denti doctrina, & quasi bra-
chiale in brachio dextero.

* Pes fatui facilis in domum²⁵
proximi, & homo peritus cō-
fundetur à persona potentis.

* Stultus à fenestra respiciet²⁶
in domum, vir autē eruditus
foris stabit.

* Stultitia hominis auscul-²⁷
tare per ostiū, & prudens gra-
uabitur contumelia.

* Labia imprudentium stul-²⁸
ta narrabunt, verba autem
prudentium statéra pondera-
buntur.

* συππίον σιωνηγυμνόν, σιωναγω¹⁰
γὴ δούμων, καὶ ἡ σιωτέλεια αὐτῶν
φλόξ πυρὸς εἰς ἀπώλειαν.

* ὁδὸς ἀμαρτωλῶν ὡμαλισμύνη¹¹
ὑπὸ λίθων, & ἐπ' ἐσχάτῃ αὐτῆς θό-
βρος ἄδρα.

* ὁ φυλάσσων νόμον κυρίως κρα-¹²
τεῖ τὸ ἐννοήματ' αὐτῶν. * σιωτέ-¹³
λεια ἡ τὸ φόβος κυρίως θείας περὶ-
ληψίς. * ἐπαυδαυθὴ (ἐ) ὅς οὐκ ἐστὶ¹⁴
πανούργος. * ἐστὶ γὰρ πανουργία¹⁵
πληθυνῶσα πικρίαν.

* γνώσις θεοῦ, ὡς καὶ τεκλυσμός¹⁶
πληθυνθὴν (ἐ), & ἡ βαλὴν αὐτῶν, ὡς
πηγὴ ἀγνῆς ζωῆς. * ἐγκαταμωροῦ¹⁷
ὡς ἀγχείον σιωτετεμυμνόν, πᾶσαν
γνώσιν ἐκκρατήσκει ἐν ζωῇ αὐτῶν.

* λόγον θεοῦ ἐδὼ ἀκρόστη Ἰπ-¹⁸
σήμων, αἰνέσει αὐτὸν, καὶ ἐπ' αὐτὸν
περὶθήσεται. ἡ κέσεν αὐτὸν ἀτιμώτερος,
& ἀπῆρεσεν αὐτῶν & ἀπέσρεψεν αὐ-
τὸν ὀπίσω τῷ νότῳ αὐτῶν.

* Ἰξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορ-¹⁹
τίον, Ἰπὶ ἡ χεῖρας σιωτετὸν δὲ περὶ-
(ἐ) χάρει. * σόμα φρονίμως ζητη-²⁰
θήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ.

* ὡς οἶκ' ἡ φανισμύνη, ἔτως²¹
μωρὸς θεία, καὶ ἔδω λόγους αὐτῶν
διανοηθῆν (ἐ) ἐν καρδίᾳ, καὶ γνώσις
ἀτιμώτερος ἀδιεξέτατος λόγοι.

* πέδα ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παι-²²
δεία, καὶ ὡς χειροπέδα Ἰπὶ χειρὸς
δεξιᾶς. * μωρὸς ἐν γέλῳ δούψοι²³
φωλὴ αὐτῶν, δούρ ἡ πανούργος, μό-
λις ἡ συχὴ μειδιάσει. * ὡς κόσμος²⁴
χευθεὶς φρονίμως παιδεία, & ὡς χλι-
δὼν Ἰπὶ βραχίον' αὐτοῦ δεξιῶν.

* πὲρ μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν,²⁵
δούτρωπος δὲ πολὺ πειρος, αἰχυν-
θή (ἐ) ἀπ' αὐτῶν.

* ἀφρων διὰ θυροῦ παρακύ-²⁶
ψει εἰς οἰκίαν, δούρ δὲ πεπαιδευ-
μύνη ἔξω στή (ἐ).

* ἀπαιδυσία δούτρωπος ἀκρο-²⁷
αῖται διὰ θυροῦ, ὁ δὲ φρόνιμος
βαρυνθή (ἐ) ἀτιμίστω.

* χεῖλη πολυλάλων, τὰ ὅσα αὐ-²⁸
τῶν διηγή (ἐ). λόγοι δὲ φρονίμων
ἐν ζυγῷ σταθῆνται.

* Stuppa collecta, synago-¹⁰
ga impiorum, & consumma-
tio illorum flamma ignis in

perditionem. * Via pec-¹¹
catorum complanata à lapi-
dibus, & in ultimo eius fo-
nea inferni. * Qui custodit¹²
legem Dñi, dominatur cogi-
tationis suæ.

* Consummatio autem ti-¹³
moris Domini sapientiæ as-
sumptio. * Non erudietur¹⁴
qui non est astutus; * Est¹⁵
enim astutia multiplicans a-
maritudinem. * Cognitio¹⁶
sapientis tanquam inundatio
abundabit, & consilium il-
lius sicut fons purus vitæ.

* Interiora fatui quasi vas¹⁷
confractum, omnem cogni-
tionem non tenebit in vita

sua. * Verbum sapiens si¹⁸
audierit sciēs, laudabit illud,
& ad illud adiiciet. Audi-
uit illū imprudens, & displic-
uit illi, & auertit illum post

dorsum suum. * Narratio¹⁹
fatui quasi in via sarcina; in
autem labio prudentis inue-
nietur gratia. * Os pruden-²⁰
tis quæretur in Ecclesia.

* Tanquam domus destru-²¹
eta, sic fatuo sapientia; & ser-
mones eius cogitabunt in cor-
de, & cognitio imprudentis
ininvestigabilia verba.

* Compedes in pedibus stul-²²
ti disciplina, & quasi vincu-
la manuum in manu dextra.

* Fatuus in risu exaltat²³
vocem suam; vir autem astu-
tus vix tacitè subridebit.

* Ut ornamentum aureum²⁴
prudenti disciplina, & quasi
brachiale in brachio dextro.

* Pes fatui velox ad domū,²⁵
homo autē multum expertus
cōfundetur ab eo. * Stultus à²⁶
ianua prospiciet in domū, vir
autem eruditus foris stabit.

* Ineruditio hominis auscul-²⁷
tare ad ianuas, at prudēs gra-
uabitur ignominia. * Labia

loquacium, quæ non sua nar-²⁸
rabunt, verba autem prudē-
tum in statéra ponderabuntur.

* In ore fatuorum cor ipso-
rum: in autem corde sapientum,
os eorum. * Dum maledi-
cit impius satanā, ipse male-
dicit suam animā. * Inqui-
nat suam animā susurro, &
ubicunq; peregrinatus fue-
rit, odietur.

CAP. XXII.

Lapidi polluto comparatus
est piger, & omnis sibila-
bit in ignominia illius.

* Stercori boum de sterquili-
niis comparatus est piger. om-
nis tollens eum excutiet ma-
num.

* Confusio patris in genera-
tione indisciplinati: filia au-
tem in diminutione fit.

* Filia prudens heres erit
viri sui, & quæ confundit, in-
tristitiam genitoris. * Pa-
trem & virum confundit quæ
est audax, & ab utrisq; in-
honorabitur. * Musica in

luctu, importuna narratio;
flagella autē & disciplina in
tempore sapientia. Filij in bo-
na vita escam habentes, pro-
piorum parentum celabunt
ignobilitatem. Filij in cōtem-
ptu & insipientia gloriātes,
cognitionis suæ maculant no-
bilitatem. * Conglutinans

testam qui docet fatuum, &
excitat dormientes de profun-
do somno. * Narrat dor-
mitanti qui narrat fatuo, &
in fine dicet, Quid est?

* Super mortuū plora, defe-
cit enim lux, & super fatuū
plora, defecit enim intelle-
ctus.

* Dulcius plora super mor-
tuum, quoniam requieuit.

* Nam fatui super mortem
vita. * Luctus mortui se-
ptem dies, fatui autē & im-
pij omnes dies vitæ illius.

* Cum stulto ne multiplices
sermonem, & ad insipientem
ne accedas, non sentiens enim
spernet tua omnia.

* Cave ab illo, ne laborē ha-
beas, & non coinquinaberis
in concussione illius.

* ἐν σώματι μωρῶν ἡ καρδία αὐ-
τῶν, ἐν δὲ καρδίᾳ σοφῶν, τὸ σῶμα αὐ-
τῶν. * ἐν τῇ καταράσῃ ἀσεβῆ
τὸν σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἐ-
αυτοῦ ψυχὴν. * μολυνᾷ τὴν ἐαυ-
τοῦ ψυχὴν ὁ ψεύτης, & εἰάν πα-
ροικήσῃ μισηθῇ.

κβ.

* Αἰσθῶ ἡρδάλω μὲν συνεβλή-
θη ὁ κνηρὸς, & πᾶς ἐκσυρεῖ τὴν ἀπὸ
μῖα αὐτοῦ. * βολεῖτω κοπείων συ-
νεβλήθη ὁ κνηρὸς. πᾶς ὁ ἀναιρού-
μενος αὐτὸν ἐκπινάξει χεῖρα.

* αἰχμὴ πατρὸς ἐν γυνήσιν ἀπαι-
δεύτου, θυγάτηρ δ' ἐπ' ἐλατλώσει
γίγνεσθαι. * θυγάτης φρόνιμος

κληρονομήσει ἀνδρὸς αὐτῆς, & ἡ κα-
ταγμύουσα, εἰς λύπην γυνήσαν-
τος. * πατέρας & ἀνδρα καταγύ-
νει ἡ θρασεία καὶ ἀπὸ ἀμφοτέρων
ἀτίμαθήσεται.

* μουσικὰ ἐν πένθει, ἀκαρῶς διή-
γησις, μάστιγες δ' καὶ παιδεία ἐν
καιρῷ θείας. τέκνα ἐν ἀγαθῇ ζωῇ
τὴν τροφὴν ἔχοντα, τῶν ἰδίων γυνη-
τόρων κρύψουσιν δυσχέριαν. τέκνα ἐν
καταφρονήσει & ἀπαιδυσία γε-
λασιώμενα, συγχυεῖας ἐαυτῶν
μολύνουσιν τὴν διήγησιαν.

* συγκολλῶν ὄσσεα καὶ ὁ διδάσκων
μωρὸν, & ἐξελεῖται καθύδοντας ἐκ
βαθέος ὕπνου.

* διηγεῖται νύσταζοντι ὁ διηγόμε-
νος μωρῶ, καὶ τὴν σωτελείαν ἐρεῖ,
τί ἐστιν. * ἐπὶ νεκρῷ κλαῦθον, ἐξέ-
λιπε γὰρ φῶς, & ἐπὶ μωρῷ κλαῦθον,
ἐξέλιπε γὰρ σωσεις. * ἡδίων κλαῦ-
θον ἐπὶ νεκρῷ ὅτι ἀνεπαύσατο.

* ὁ γὰρ μωρὸς ὑπὲρ θάνατον ἢ ζωὴν.

* πένθος νεκρῷ ἐπὶ αἱ ἡμέραι, μω-
ροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι
τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

* μὴ ἀφρονέω μὴ πληθύνης λό-
γον, καὶ πρὸς ἀπίστους μὴ πορεύου,
ἀναιδῶντων γὰρ ἐξουθενήσει σε τὰ
πρόστα.

* φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα μὴ κό-
πον ἔχῃς, καὶ εἰ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ
ἐντινασμῷ αὐτοῦ.

* In ore fatuorum cor il-
lorum, & in corde sapientium
os illorum. * Dum maledi-
cit impius diabolum, maledi-
cit ipse animam suam. * Su-
surro coinquinabit animam
suam, & in omnibus odietur;
& qui permanferit, odiosus
erit: tacitus & sensatus hono-
rabitur.

CAP. XXII.

IN lapide luteo lapidatus est
piger, & omnes loquentur
super aspernationem illius.

* De stercore boum lapida-
tus est piger: & omnis qui te-
tigerit eum, excutiet manus.

* Confusio patris est de fi-
lio indisciplinato: filia autē fa-
tua in deminoratione fiet.

* Filia prudens hæreditas
viro suo; nam quæ confundit,
in contumeliam fit genitoris.

* Patrem & virum confun-
dit audax, & ab impiis nō mi-
norabitur; ab vtrisque autem
inhonorabitur.

* Musica in luctu importu-
na narratio: flagella & doctri-
na in omni tempore sapientia.

* Qui docet fatuum, quasi
qui conglutinat testam.

* Qui narrat verbum non
audienti, quasi qui excitat dor-
mientem de graui somno.

* Cum dormiente loquitur,
qui enarrat stulto sapientiam;
& in fine narrationis dicit;
Quis est hic? * Supra mor-
tuum plora; deficit enim lux
eius: & supra fatuum plora;
deficit enim sensu.

* Modicū plora super mor-
tuum, quoniam requieuit.

* Nequissimi enim nequissi-
ma vita super mortem fatui.

* Luctus mortui septē dies;
fatui autem & impij omnes
dies vitæ illorum.

* Cum stulto ne multum
loquaris, & cum insensato ne
abieris.

* Serua te ab illo, vt non
molestiam habeas, & non
coinquinaberis in peccato il-
lius.

* Deflece ab illo, & inue-
nies requiem, & nō acidiabe-
ris in stultitia illius. * Super
plumbū quid grauabitur? &
quod illi aliud nomen quā
fatuus? * Arenam & salem &
massam ferri facilius est ferre,
quā hominē imprudentem,
& fatuum & impium. * Sicut
loramentū ligneum colligatū
fundamēto ædificij nō dissol-
uetur, sic & cor confirmatū in
cogitatione cōsiliij. * Cogita-
tus sensati in omni tempore,
vel metu non deprauabitur.

* Sicut ornatus arenosus in
pariete limpido, & sicut pa-
leæ in excelsis, & cimenta sine
impensa posita, contra faciem
venti non permanebūt: * Sic
& cor timidū in cogitatione
stulti contra impetum timoris
non resistet: sic & cor trepidū
in cogitatione fatui omni tē-
pore non metuet, sed & qui in
præceptis Dei permanet sem-
per. * Pungens oculū dedu-
cit lachrymas: & qui pungit
cor, profert sensum. * Mittēs
lapidem in volatilia, deiciet
illa: sic & qui cōuiciatur ami-
co, dissoluit amicitiam. * Ad
amicū etsi produxeris gladiū,
non desperes; est enim regres-
sus ad amicum. * Si aperuerit
os triste, non timeas. est enim
concordatio, excepto conui-
cio & improperio & superbia
& mysterij reuelatione & pla-
ga dolosa. in his omnibus effu-
giet amicus.

* Fidem posside cum amico
in paupertate illius, vt & in
bonis illius lateris.

* In tempore tribulationis
illius permane illi fidelis, vt in
hæreditate illius coheres sis.

* Ante ignem camini vapor
& fumus ignis in altatur, sic &
ante sanguinem maledicta &
contumeliæ & minæ.

* Amicū salutare non con-
fundaris. à facie illius non
me abscondam: & si mala
mihi euenerint, per illum
sustinebo.

* ἐκκλινον ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὐρήσεις
ἀνάπαυσιν, καὶ ἐμὴ ἀκηδία τῆς ἐν
τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ. * ὑπὲρ μόλυ-
βον τί βαρυτέρα (ἐ), ἐπὶ αὐτῷ ὄνο-
μα, ἀλλ' ἢ μόλυβος.

* ἄμμου καὶ ἄλας καὶ βάλαν
σιδήρεος ὀκοπώτερον ὑπενεγκέιν, ἢ
ὄνθρωπον ἀπώτερον.

* ἱμαρτώσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη
εἰς οἰκοδομίαν, ἐν συσσεισμῷ & δια-
λυθῇ (ἐ), ὥτως καρδία ἐξηγερμένη
ἐπὶ διανοήματι βελῆς, ἐν παντὶ
καρῶ φόβῳ & δειλίᾳ σφ. * καρδία ἡ-
δρασμένη ἐπὶ διανοίᾳ σιμύσεως, ὡς
κόσμος ψαμμῶς ἐπὶ τῆς ξυσῆς.

* χάρακες ἐπὶ μετεώρῳ κείμε-
νοι κατέναντι ὀρέμε, ἐμὴ μείνωσιν.

* ὥτως καρδία δειλή ἐπὶ διανοή-
ματι μωροῦ κατέναντι παντὸς φό-
βου ἐμὴ ὑπομείνη. * ὁ νόσων ὄφ-
θαλμὸν κατὰ ξειδάκρυα, ἐπὶ νό-
σων καρδία, ἐμφάνει αἰσθησιν.

* βάλλον λίθον ἐπὶ πετεινῷ, ἀ-
ποθνήσκει αὐτὸ, καὶ ὀνειδίζων φί-
λον, διαλύσει φιλίαν.

* ἐπὶ φίλον ἐδὼ σπάση μάχα-
ραν, μὴ ἀπελπίσης, ἐστὶ γὰρ ἐπ' ὀνό-
μα.

* ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνείξῃς σόμα, ἐμὴ
δύλαβῃς, ἐστὶ γὰρ διαλλαγή.
πλὴν ὀνειδισμοῦ & ὑπερηφανίας &
μυστηρίου ἀποκαλύψεως & πληγῆς
δολίας, ἐν τοῖς γὰρ ἀποφύξεταί
πᾶς φίλος.

* πῶςιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μὴ
τοῦ πλησίον ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐ-
τοῦ δι' ὀφθαλμοῦ.

* ἐν καρῶν θλίψεως διάμενε αὐ-
τῷ, ἵνα τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ συγ-
κληρονομήσῃ. & κατὰ φρονήτεον
γὰρ αὐτῆς περιγρηφῆς, & ὁ θαυ-
μαστός πλεῖστον καὶ ὁκνῶν ἔχων.

* πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνε καὶ
καπνός, ὥτως πρὸ αἱμάτων λοι-
δορία.

* φίλον σκεπάσαι ὅχι αἰχμῶ-
ν θήσωμαι, καὶ ὑπὸ πρὸς ὅπλῳ αὐτοῦ
ἐμὴ κρυβῶ, ἐπεὶ κακὰ μοι συμβή-
σιν δι' αὐτόν.

* Declina ab illo, & inue-
nies requiem, & non acidiabe-
ris in ociositate illius.

* Super plumbum quod
grauabitur, & quod illi no-
men, nisi plumbum?

* Arenam & salem, &
massam ferri facilius ferre,
quā hominē imprudentem.

* Connexio lignea ligata
in ædificium, in concussionē
non dissoluetur: sic cor fir-
matum in cogitatione consi-
lij, in omni tempore timore
non timebit.

* Cor firmum in mente in-
tellectus, sicut ornatus are-
nosus in pariete raso.

* Sustentacula in alto po-
sita contra ventum, non per-
manebunt.

* Sic cor timidum in co-
gitatione fatui. Contra omnē
timorem non sustinebit.

* Pungens oculum educet
lachrymas, & pungens cor
profert sensum. * Mittens
lapidem in volatilia, arcebit
illa, & qui conuiciatur ami-
co, dissoluet amicitiam.

* In amicum si strinxeris
gladium, ne desperes; est enim
regressus in amicum. * Si
aperueris os, ne timeas, est
enim permutatio, præter con-
uicium & superbiam, & se-
creti reuelationē, & plagam
dolosam, in his enim effugiet
omnis amicus.

* Fidem posside in pauper-
tate cum proximo, vt in bo-
nis illius lateris.

* In tempore tribulatio-
nis permane illi, vt in hære-
ditate eius coheres sis. Non
despicienda est enim semper
circumscriptio, neque mira-
bilis diues mentem non ha-
bens.

* Ante ignem vapor ca-
mini & fumus, sic ante san-
guines conuicia.

* Amicum protegere non
erubescam, & à facie illius
nō abscondar, etsi mala mihi
euenient per illum.

* Omnis qui audierit, caue-
bit ab illo.

* Quis dabit mihi super
os meum custodiam, & super
labia mea signaculum astutū,
ne cadam subito ab illa, &
lingua mea non perdat me?

CAP. XXIII.

Domine pater & domina-
tor vitæ omnis, ne dere-
linquas me in consilio eorū:
& ne finas me cadere in illis.

* Quis imponet in cogita-
tione mea flagella, & in cor-
de meo disciplinam sapientiæ:
ne in ignorationibus meis nō
parcas tu Domini: at iniurias
eorum qui in professione pec-
catorum non prætereas.

* Ut non multiplicentur
ignorantia mea, & peccata
mea abundabunt in contri-
tionem, & cadam in conspe-
ctu aduersariorū, & gaude-
bit super me inimicus meus,
à quibus longè est spes mise-
ricordie tuæ.

* Domine pater & Deus
vitæ meæ, extollentiam oculo-
rū ne mihi dederis, & gi-
ganteam animam amoue sem-
per à seruis tuis.

* Spes inanes & concupi-
scentias auerte à me, et tene-
bis volentem tibi seruire sem-
per. Ventrīs appetitus &
concubitus ne comprehendāt
me, & animæ irreuerenti ne
tradas me seruum tuum.

* Audite filij disciplinam
oris veri: & qui custodierit,
non capietur in labiis suis.

* In stultitia sua comprehēde-
tur peccator, & conuiciator
& superbus scandalizabun-
tur in illis.

* Iurationi non assuesca-
cias os tuum, & nominationi
sancti non assuescas.

* Sicut enim seruus qui
scrutatur assidue à vibice nō
minuetur; sic iurans & no-
minans semper non purga-
bitur à peccato.

* πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξῃ ἀπ'
αὐτοῦ.

* τίς δώσει μοι ἐπὶ στόματός μου
φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου
σφραγίδα πανούργου, ἵνα μὴ πέ-
σω αἰφνιδίως ἀπ' αὐτῆς, & ἡ γλῶσ-
σά μου μὴ ἀπολέσῃ με.

κγ.

* Κύριε πατέρα καὶ δεσποτα
ζωῆς ἀπάσης, μὴ ἐγκαταλίπῃς
με ἐν βουλῇ αὐτῶν, & μὴ ἀφῇς με
πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.

* τίς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ διανοήμα-
τός μου μάστιγας, καὶ ἐπὶ τῆς καρ-
δίας μου παιδείαν θείας, ἵνα μὴ
ἐπὶ τοῖς αἰσθημασί μου μὴ φείσῃ σὺ
κύριε· τὰς δ' ὑβρεις τῶν ἐν ἐπαγχε-
λίας ἀμαρτωλῶν μὴ παρῇς.

* ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἁ-
γνοαί μου, καὶ αἱ ἀμαρτίαι μου
πλεονάθωσιν εἰς συντριβὴν, & πε-
θῶμαι ἐναντὶ τῶν ὑπεναντίων, καὶ
ἐπιχαρεῖται μοι ὁ ἐχθρός μου, ὡς
μακροῦ ἐστιν ἡ ἐλπίς σου.

* κύριε πατέρα καὶ θεὲ ζωῆς μου,
μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ μοι
δῶς, & γιγαντώδη ψυχὴν δόξῃ σου
διαπαντὸς ἀπὸ δέλων σου.

* ἐλπίδας κενὰς καὶ ἐπιθυμίας
ἀπόσρεψον ἀπ' ἐμοῦ, & κρατήσεις
τὴν θέλοντά σου δελεῖν διαπαντὸς
κοιλίας ὀρεξίς καὶ συνεισασμὸς μὴ
καταλαβέτωσόν με, καὶ ψυχὴ ἀ-
ναιδεῖ μὴ παραδῶς με τὴν οἰκέτῳ σου.

* ἀκῶσατε τέκνα παιδείαν σο-
μάτος ἀληθινῆς, & ὁ φυλάσσων ἐμὴ
ἀλῶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

* ἐν τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ κατα-
λειφθήσεται ὁ ἀμαρτωλός, & λοιδό-
ρησεται καὶ ὑπερήφανος σκανδαλι-
σθήσεται ἐν αὐτοῖς.

* ὀρκῶ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, καὶ
ὀνομασία σου ἀγίης μὴ συνεπιθῇς.

* ὡς περὶ οἰκέτης ἐξεταζόμε-
νος ἐν δειλεῶς ἀπὸ μάλωπος οὐκ
ἐλαττωθήσεται, ὅπως ὁ ὁμνῶν καὶ
ὀνομαζὼν διαπαντὸς ἐμὴ κατα-
λειφθῇ ἀπὸ ἀμαρτίας.

* Omnis qui audiet, caue-
bit se ab eo. * Quis dabit
ori meo custodiam, & super
labia mea signaculum certū,
vt non cadam in ipsis, & lin-
gua mea perdat me!

CAP. XXIII.

Domine pater & domina-
tor vitæ meæ, ne derelin-
quas me in cogitatu & consi-
lio eorum, nec finas me cadere
in illa exprobratione.

* Quis supponit in cogita-
tu meo flagella, & in corde
meo doctrinam sapientiæ, vt
ignorationibus eorū non par-
cant mihi, & non appareant
delicta eorum?

* Et ne adincrescant igno-
rantia meæ, & multiplicentur
delicta mea, & peccata mea a-
bundent, & incidam in con-
spectum aduersariorum meo-
rum, & gaudeat inimicus meus.

* Domine pater & Deus vi-
tæ meæ, ne derelinquas me in
cogitatu illorum.

* Extollentiam oculorum
meorum ne dederis mihi, &
omne desiderium auerte à me.

* Aufer à me ventris concu-
piscencias, & concupitus con-
cupiscencie ne apprehendant
me, & animæ irreuerenti, & in-
frunitæ ne tradas me.

* Doctrinam oris audite
filij, & qui custodierit illam,
nō periet labiis suis, nec scan-
dalizabitur in operibus ne-
quissimis.

* In vanitate sua apprehen-
ditur peccator, & superbus &
maledictus scandalizabitur in
illis.

* Iurationi non assuescat os
tuū; multi enim casus in illa.

* Nominatio verò Dei non
sit assidua in ore tuo, & nomi-
nibus Sanctorum non admis-
cearis; quoniam non eris im-
munis ab eis.

* Sicut enim seruus interro-
gatus assidue à liuore non mi-
nuitur: sic omnis iurans & no-
minans in toto à peccato non
purgabitur.

* Vir multū iurans, implebitur iniquitate, & non discedet à domo illius plaga. * Et si frustraerit fratrē, delictū illius super ipsum erit, & si dissimulauerit, delinquet dupliciter. * Et si in vacuum iurauerit, non iustificabitur, replebitur enim retributione domus illius. * Est & alia loquela contraria morti: non inueniatur in hæreditate Iacob. * Etenim à misericordiis omnia hæc auferentur, & in delictis non voluptabunt. * Indisciplinosa loquelæ non assuescat os tuum; est enim in illa verbum peccati. * Memento patris & matris tuæ; in medio enim magnatorum consistis. * Ne fortè obliuiscatur te Deus in conspectu illorum, & assiduitate tua infatuatus improperium patiaris, & maluisses nō nasci, & diem natiuitatis tuæ maledicas. * Homo assuetus in verbis improperij, in omnibus diebus suis non erudietur. * Duo genera abundant in peccatis, & tertium adducit iram & perditionem. * Anima calida quasi ignis ardens nō extinguetur, donec aliquid glutiat. * Et homo nequam in ore carnis suæ non desinet, donec incendat igne. * Homini fornicario omnis panis dulcis: non fatigabitur transgrediens vsque ad finem. * Omnis homo qui transgreditur lectū suum, contemnens in animā suā, & dicens, Quis me videt? * Tenebræ circumdant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circūspicit me: quem vereor? delictorum meorum nō memorabitur Altissimus. * Et non intellexit, quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit à se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum, & non cognouit, quoniam oculi Domini multo plus lucidiores sunt super Solem.

ECCLESIASTIC.

* ὁ ἄνθρωπος πολυὺς ὀρκίζων πληθήσει ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποστήσει ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ. * ἐὰν πλημμελήσῃ ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπὶ αὐτῷ, καὶ ὑπερίδῃ ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. * εἰ διακενῆς ὤμοσεν ἐν δικαιοσύνῃ, πληθήσει ὁ ὅρκος αὐτοῦ. * ἐστὶ λείξις ὁ ὅρκος περὶ βλαβερῆς θανάτου, μὴ δὲ ἐρεθίσῃ ἐν κληρονομίᾳ ἰακώβ. * ἀπὸ τοῦ ὅρκου ἀφαιρῶν ταῦτα πᾶσι τοῖς ἀποστήσει, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλιώσῃ. * ἀκολασία ὀρκος μὴ ἐθίσης τὸ στόμα σου, ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας. * μνησθήσῃ πατὴρ καὶ μήτηρ σου, ὅτι ἀνὰ μέσον γὰρ μεγιστάνων σινοδρεύσεις. * μήποτε ἐπιλάθῃ ἐν ὀνόματι αὐτῶν, καὶ τὰ ἐπιστάσεις σου μαρτυρήσῃ, καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγκυλήσῃς, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκέως σου καταράσῃ. * ὁ ἄνθρωπος σιωπευδὴς ἐν λόγοις ὀνειδισμοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ μὴ παιδευθή. * δύο εἶδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργὴν. * ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καίόμενον, καὶ μὴ σβενδῇ. * ἕως δὲ καταποθῇ ὁ ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ παύσῃται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ. * ὁ ἄνθρωπος πόρνος πᾶς ἀρτὸς ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως δὲ τελευτήσῃ. * ὁ ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τίς με ὀρεῖ; * σκοτὸς κύκλω με, καὶ οἱ τοῖχοι με καλύπτουσιν, καὶ θεὸς με ὀρεῖ, τί δὲ λαβοῦμαι; τὰν ἁμαρτιῶν μου καὶ μὴ μνησθῇ ὁ ὕψιστος, καὶ ὁφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἐγνώσκει ὁφθαλμοὶ κυρίου τοῦ ὕψιστου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροί εἰσιν.

* Vir multum iurans implebitur iniquitate, & non discedet à domo illius flagellum. * Si deliquerit peccatum eius super ipsum, & si despexerit, peccauit dupliciter. * Et si in vacuum iurauit, non iustificabitur, replebitur enim calamitate domus illius. * Est sermo vestitus morte, non inueniatur in hæreditate Iacob. * Ab enim pijs hæc omnia auferentur, & in peccatis non inuoluentur. * Intemperantia iuramenti ne assuescias os tuum, est enim in ea verbum peccati. * Memento patris & matris tuæ, in medio enim magnatum præsidebis. * Ne fortè obliuioni tradaris in conspectu illorum, et assiduitate tua marcescas, & voles si non natus esses, & diem natiuitatis tuæ maledices. * Homo assuetus verbis improperij, in omnibus diebus suis non erudietur. * Due species multiplicant peccata, & tertium inducet iram. * Anima calida quasi ignis ardens, non extinguetur; donec deglutiat hominem fornicarius in corpore carnis suæ: non desinet donec accendat ignem. * Homini fornicario omnis panis dulcis, non quiescet donec perficiat. * Homo transgrediens à lecto suo, dicens in anima sua, Quis me videt? * Tenebræ circum me, & parietes me cooperiunt, & nullus me videt; quid vereor? Peccatorum meorum nō memorabitur Altissimus, et oculi hominum timor eius. * Et non nouit quod oculi Domini altissimi infinities Sole lucidiores sunt.

* Insipientes omnes vias
hominum, & cogitantes in
absconditas partes.

* Antequam crearentur
omnia, agnita sunt ei omnia:
sic & post consummationem
respicit omnia.

* Hic in plateis ciuitatis
vindicanbitur; & ubi non
suspiciatus est, apprehēdetur.

* Similiter & mulier re-
linquens virum suum, &
acquirens hereditatem ex
alio.

* Primum quidem enim
in lege Altissimi nō credidit,
& secundo in virum suum
deliquit, & tertio in forni-
catione adulterauit, & ex
alio viro filios acquisiuit.

* Hæc in Ecclesia educe-
tur, & in filios eius visita-
tio erit.

* Non mittent filij eorum
radicem, & rami illius non
ferent fructum.

* Deficiet in maledictionē
memoria eius, & improp-
riam illius non delebitur.

* Et cognoscent qui relictī
sunt, quoniā nihil est melius
timore Domini: & nihil dul-
cius attendente mandatis
Dei.

* Gloria magna sequi Deū,
longitudo autem dierum as-
sumi te ab ipso.

CAP. XXIIII.

Sapientia laudabit animā
suam, & in medio populi
sui gloriabitur.

* In Ecclesia Altissimi os
suum aperiet, & coram po-
tentia illius gloriabitur.

* Ego ex ore Altissimi pro-
diij, & sicut nebula cooperui
terram.

* Ego in excelsis habitavi,
& thronus meus in colum-
na nubis.

* Gyrum celi circuiui so-
la, & in profundo abyssi de-
ambulavi.

* ὁ θεὸς ἀνέσκει ψυχὴν αὐ-
τῆς. καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυ-
χήσεται.

* ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστης τὸ σῶμα
αὐτῆς ἀνοίξει, καὶ ἐν αἰνῇ δυνάμεως
αὐτῆς καυχήσεται.

* ἐγὼ ἐκ τοῦ στόματος ὑψίστης ἐξ-
ῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα
τὴν γῆν.

* ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνω-
σα, καὶ ὁ θρόνός μου ἐν σύλῳ νε-
φέλης.

* γύρῳ ἐρανοῦ ἐκύκλωσα μό-
νη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιε-
πάτησα.

* ἐγὼ ἐκ τοῦ στόματος ὑψίστης ἐξ-
ῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα
τὴν γῆν.

* ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνω-
σα, καὶ ὁ θρόνός μου ἐν σύλῳ νε-
φέλης.

* γύρῳ ἐρανοῦ ἐκύκλωσα μό-
νη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιε-
πάτησα.

* ἐγὼ ἐκ τοῦ στόματος ὑψίστης ἐξ-
ῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα
τὴν γῆν.

* ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνω-
σα, καὶ ὁ θρόνός μου ἐν σύλῳ νε-
φέλης.

* γύρῳ ἐρανοῦ ἐκύκλωσα μό-
νη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιε-
πάτησα.

* ἐγὼ ἐκ τοῦ στόματος ὑψίστης ἐξ-
ῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα
τὴν γῆν.

* ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνω-
σα, καὶ ὁ θρόνός μου ἐν σύλῳ νε-
φέλης.

* γύρῳ ἐρανοῦ ἐκύκλωσα μό-
νη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιε-
πάτησα.

* Circūspicientes omnes vias
D hominū, & pfundū abyssi, &
hominū corda intuētes in ab-

sconditas partes. * Dñō enim
Deo antequā crearetur omnia
sunt agnita, sic & post perfe-

ctū respicit omnia. * Hic in
plateis ciuitatis vindicabitur,
& quasi pullus equinus fuga-

bitur, & vbi nō sperauit, appre-
hendetur. * Et erit dedecus
omnibus, eò qd nō intellexerit

timorem Dñi. * Sic & mulier
omnis relinquens virū suū, &
statuens hæreditatē ex alieno

matrimonio. * Primò enim in
lege Altissimi incredibilis fuit,
& secundo virū suū deliquit,

tertiò in adulterio fornicata
est, & ex alio viro filios statuit
sibi. * Hæc in Ecclesiam addu-

cetur, & in filios eius respicie-
tur. * Non tradent filij eius
radices, & rami eius nō dabūt

fructū. * Derelinquet in male-
dictū memoriā eius, & dedec⁹
illius nō delebitur. * Et agno-

scēt qui derelicti sunt, quoniā
nihil melius est q̄ timor Dei,
& nihil dulci⁹ quā respicere

in mandatis Dñi. * Gloria ma-
gna est sequi Dñm; longitudo
enim dierū assumetur ab eo.

CAP. XXIIII.

Sapientia laudabit animam
suā, & in Deo honorabitur,
& in medio populi sui gloria-

bitur: * Et in ecclesiis Altissi-
mi aperiet os suum, & in con-
spectu virtutis illius gloriabi-

tur; * Et in medio populi sui
exaltabitur, & in plenitudine

sancta admirabitur. * Et in
multitudine electorum habe-
bit laudē, & inter benedictos

benedicetur, dicēs: * Ego ex
ore Altissimi prodiui, primo-

genita ante omnē creaturam.

* Ego feci in celis, vt oriretur
lumē indeficiēs, & sicut nebu-
la texi omnē terrā. * Ego in al-

tissimis habitavi, & thronus
me⁹ in colūna nubis. * Gyru
celi circuiui sola, & pfundū a-
byssi penetraui, & in fluctibus
maris ambulavi, & in omni

terra steti. * Et in omni populo
& in omni gente primatū ha-
bui: * & omniū excellētū & hu-
miliū corda virtute calcaui.

* Et in his omnibus requiem
quæsiui, & in hæreditate Dñi
morabor. * Tūc præcepit & di-
xit mihi creator omniū, & qui B
creavit me, requieuit in taber-
naculo meo, & dixit mihi: * In
Iacob inhabita, & in Israel he-
reditare, & i electis meis mitte
radices. * Ab initio & ante secu-
la creata sum, & vsq; ad futu-
rū seculū nō definā, & in habi-
tatione sancta corā ipso mini-
strauī. * Et sic in Sion firmata
sum, & in ciuitate sanctificata
similiter requieui, & in Hieru-
salē potestas mea. * Et radicaui
in populo honorificato, & in
partes Dei mei hereditas illi,
& in plenitudine Sanctorum
detentio mea. * Quasi cedrus
exaltata sū in Libano, & quasi
cypressus in mōte Siō. * Quasi
palma exaltata sum in Cades,
& quasi plantatio rosæ in Hie-
richo. * Quasi oliua speciosa in
cāpis, & quasi platanus exalta-
ta sum iuxta aquā in plateis.
* Sicut cinamomū & balsamū
aromatizans odorē dedi. quasi
myrrha electa dedi suauitatē
odoris, & quasi storax & gal-
banus & vngula & gutta.

* Quasi Libanus non incisus
vaporauī habitationē meā, &
quasi balsamū nō mixtū odor
meus. * Ego quasi terebinthus
extendi ramos meos, & rami
mei honoris & gratiæ. * Ego
quasi vitis fructificaui suaui-
tatem odoris, & flores mei
fructus honoris & honestatis.

* Ego mater pulchræ dile-
ctionis, & timoris, & agnitio-
nis, & sanctæ spei. * In me
gratia omnis vitæ & veritatis;
in me omnis spes vitæ & vir-
tutis. * Transite ad me omnes
qui concupiscitis me, & à ge-
nerationibus meis adimple-
mini. * Spiritus enim meus
super mel dulcis, & hæreditas
mea super mel & fauū.

* ἐν κύματι θαλάσσης καὶ ἐν
πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντί λαῷ καὶ
ἐν τοῖς ἐκτεταμένω.

* καὶ ἐν ταῖς τέτρωτον πώτων ἀνά-
παυσιν ἐζήτησα, & ἐν κληρονομίᾳ
πνὸς ἀνελιθῆμα.

* ὅτε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίστης ἅ-
πλων, & ὁ κτίσας με κατέπαυ-
σε τὴν σκηνήν μου, & εἶπεν,

* ἐν ἰακώβ κατασκηνώσῃ καὶ ἐν
ἱερουσαλὴμ κατακληρονομήσῃ.

* ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἀπαρχῆς ἐκ-
πύε με, & ἕως αἰώνων ἔμῃ ἐλλείπω,
ἐν σκηνῇ ἀγία ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλει-
τούργησα.

* καὶ ὅπως ἐν σιών ἐσηρέχθην ἐν
πόλει ἡγιασμένη ὁμοίως με κατέ-
παυσε, & ἐν ἱερουσαλὴμ ἡ Ἰερουσα-
λὴμ. * καὶ ἐρείξωσα ἐν λαῷ δε-
δοξασμένη ἐν μεγάλῃ κυρίᾳ κλη-
ρονομίᾳ αὐτοῦ.

* Ὡς κέδρος ἐν ὕψωθι ἐν τῷ λι-
βάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν
αἰερμών.

* ὡς φοίνιξ ἐν ὕψωθι ἐν γαδδί,
& ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν ἱερικῷ.

* ὡς ἐλαία ἐν πεδίῳ ἐν πεδίῳ
ὡραίῳ, καὶ ὡς πλάτανος ἐν ὕψωθι
ἀφ' ὕδατος.

* ὡς κιννάμωμον & ὡς πάλα-
θος ὀσμύτων, καὶ ὡς σμύρνα ἐκ-
λεκτὴ ἐδωκα δωδίκαν.

* ὡς χαλβδών & ὄνυξ & σακτὴ,
& ὡς λιβάνου αἰτμός ἐν σκηνῇ.

* ἐγὼ ὡς τερέβινθος Ἰζεταῖνα
κλάδοις μου, & κλάδοι μου δό-
ξης & χάριτος.

* ἐγὼ ὡς ἀμπελὶς ἐβλάστησα
δωδίκαν, καὶ τὰ ἀνθή μου καρπὸς
δόξης καὶ πλάτους.

* ἐγὼ μήτηρ τῆς ἀγαπήσεως
καλῆς & φόβου & γνώσεως καὶ τῆς
οἰκίας ἐλπίδος.

* Δίδωμι ὅτι πᾶσι τοῖς τέκ-
νοις μου ἀειχρεῖς τοῖς λεγομένοις
ὑπ' αὐτοῦ.

* ἀποστείλατε πρὸς με ὅτι
θυμούντες με, καὶ ὅτι πάντων γεννημά-
των με ἐμπλήσῃτε.

* In vnda maris & in o-
mni terra & in omni populo
& gente possedi:

* Et cum his omnibus re-
quiem quæsiui: & in hæredi-
tate alicuius morabor:

* Tunc præcepit mihi crea-
tor omnium, & qui creauit
me quiescere fecit tabernacu-
lum meum: & dixit,

* In Iacob inhabita & in
Hierusalem hereditare.

* Ante seculum ab initio
creauit me, & usque ad se-
cula non deficiam: in habita-
culo sancto coram ipso mini-
strauī.

* Et sic in Sion fir-
mata sum. In ciuitate sancti-
ficata similiter me quiescere
fecit: & in Hierusalem pote-
stas mea.

* Et radicaui in populo ho-
norificato in parte Domini
hereditatis illius.

* Quasi cedrus exaltata
sum in Libano: & quasi cy-
pressus in montibus Aermōn.

* Quasi palma exaltata
sum in Gaddi: & quasi plan-
ta rosæ in Hiericho.

* Quasi oliua speciosa in
campo pulchro: & quasi pla-
tanus exaltata sum ab aqua.

* Sicut cinamomum &
sicut massa aromatum, &
quasi myrrha electa dedi
suauem odorem.

* Quasi galbanum et onyx
& statte, & quasi thuris va-
por in tabernaculo.

* Ego quasi terebinthus
extendi ramos meos, & ra-
mi mei gloriæ & gratiæ.

* Ego quasi vitis germi-
naui suauem odorem: & flo-
res mei fructus gloriæ & di-
uitiarum.

* Ego mater dilectionis
pulchræ & timoris & co-
gnitionis et sanctæ spei.

* Do autem cum omnibus
filijs meis sempiternos dictis
ab illo.

* Accedite ad me qui con-
cupiscitis me: & à genera-
tionibus meis adimplemini:

* Nam memoria mea super mel dulcis, & hereditas mea super mellis fauum.

* Qui edunt me, adhuc esurient; & qui bibunt me, adhuc sitient. * Qui obedit mihi non confundetur semper; & qui operantur in me, non peccabunt.

* Hæc omnia liber testamenti Dei altissimi.

* Lex quam mandauit nobis Moyses, hereditatem in congregationibus Jacob. Ne deficiatis vires habere in Domino, ut confortet vos ipse. Coniungimini ad illum, Dñs omnipotens Deus solus est, & non est amplius præter eum saluator.

* Qui implet quasi Phison omnia sapientia sua, & sicut Tigris in diebus nouorum.

* Qui adimplet quasi Euphrates intellectum, & quasi Jordanis in diebus messis.

* Qui ostendit tanquam lucem disciplinam cognitionis, & quasi Geon in diebus vindemiæ. * Non perfecit primus scire illam, & sic ultimus non inuestigauit eam.

* Ab enim mari multiplicatae sunt cogitationes illius, & consilium illius ab abyssos magna.

* Ego sapientia sicut fossa à flumine. * Et quasi aqua ductus egressa sum in paradysum. * Dixi, Potum dabo meo horto optimo, & inebriabo meam viriditatem iustam. * Et ecce facta est mihi fossa in fluuium, & fluuius meus factus est in mare.

* Quoniam disciplinam quasi antelucanum illuminabo, & ostendam eam usque ad longinquum.

* Quoniam doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam eam in generationes seculorum.

* Videte quoniam nõ mihi soli laboraui, sed omnibus exquirentibus illam.

* ὅτι ἡ μνημοσύνη μου ὡς μέλι γλυκύ, & ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηρίου. * ὁ ἐδίων-
τες με ἐτι πεινάσουσι, καὶ ὁ πίνων-
τες με ἐτι διψήσουσιν.

* ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰχμηθή-
σει διαπαντός. & ὁ ἐργαζόμενος
ἐν ἐμοί, οὐχ ἁμαρτήσουσι.

* Ταῦτα πάντα βίβλη διαθή-
κης θεοῦ ὑψίστου.

* νόμος ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν με-
σῆς, κληρονομίαν ἐν συναγωγαῖς
Ἰακώβ. μὴ ἐκλύεσθε ἰσχύειν ἐν κυ-
ρίῳ, ἵνα κραταιώσῃ ὑμᾶς αὐτός.
κολλᾶσθε πρὸς αὐτόν, κύριε πάν-
τοκρατωρ ὁ θεὸς μόνος ἐστί, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐπὶ πλὴν αὐτοῦ σωτήρ.

* ἐμπιπλὼν ὡς φρεσὼν πάντα τὴ
Θεΐας αὐτοῦ, καὶ ὡς τίγρης ἐν ἡμέ-
ραις νέων.

* ὁ ἀναπληρὼν ὡς ἀφραγῆς σύ-
νεσιν, καὶ ὡς ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θε-
ρισμοῦ. * ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παι-
δείαν γνώσεως, καὶ ὡς γηὼν ἐν ἡμέ-
ραις τευγῆτος.

* ὁ συμετέλεσεν ὁ πρῶτος γινώ-
σκει αὐτὴν, καὶ ὁ ἔσχατος οὐκ
ἔξιχνίασεν αὐτήν.

* Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη
τὰ διανοήματα αὐτῆς, καὶ ἡ βελὴ
αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης.

* ἐγὼ ἡ Θεΐα ὡς διώρυξ ἀπὸ πο-
ταμοῦ.

* καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἔξῃ λήθον
εἰς τὸ ἔσθαι.

* εἶπον, ποτίσω με τὴν κῆπον τὴν
ἀρίστον, & μεθύσω με τὴν πρασίαν
τὴν δικαίαν.

* καὶ ἰδὲ ἐγένετό μοι ἡ διώρυξ εἰς
ποταμόν, καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο
εἰς θάλασσαν.

* ὅτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φῶς, &
ἐκφανὲς αὐτὴν ἕως εἰς μακρόν.

* ὅτι διδασκαλίαν ὡς προφη-
τείαν ἐκχεῶ, & καταλείψω αὐτὴν
εἰς γενεὰς τῶν αἰώνων.

* ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκο-
πίασα, ἀλλὰ πάντες ἐκζητοῦσιν
αὐτήν.

* Memoria mea in genera-
tione seculorum. * Qui edunt

me, adhuc esurient: & qui bi-
bunt me, adhuc sitient. * Qui
audit me, nõ confundetur, &
qui operantur in me, non pec-

cabunt. * Qui elucidat me,
vitæ æternæ habebunt. * Hæc
omnia liber vitæ, & testamen-

tum Altissimi, & agnitio veri-
tatis. * Legē mandauit Moy-
ses in præceptis iustitiarum, &
hereditatem domui Iacob, &

Israel promissiones. * Posuit
Dauid puero suo excitare re-
gem ex ipso fortissimum, & in
throno honoris sedentem in

sempiternum. * Qui implet
quasi Phison sapientiam, & si-
cut Tygris in diebus nouorū.

* Qui adimplet quasi Eu-
phrates sensum. qui multipli-
cat quasi Iordanis in tempore

messis. * Qui mittit disci-
plinam sicut lucem, & assistēs
quasi Geon in die vindemiæ.

* Qui perficit primus scire
illam, & infirmior non inuesti-
gabit eam. * A mari enim a-

bundabit cogitatio eius, & cō-
silium illius in abyssos magna.

* Ego sapientia effudi flu-
mina. * Ego quasi trames aque
immesæ de fluuiio. ego quasi

fluuius Dorix, & sicut aquæ-
ductus exiui de paradiso. * Di-
xi: Rigabo hortum plātatio-

num, & inebriabo partus mei
fructum. * Et factus est mihi
trames abundans, & fluuius

meus appropinquauit ad ma-
re. * Quoniā doctrina quasi
antelucanum illuminabo omni-

bus, & enarrabo illum usque
in longinquum. * Penetrabo
inferiores partes terræ, & inspi-

ciam omnes dormientes, & il-
luminabo omnes sperantes in
Dñō. * Adhuc doctrinā quasi

prophetiam effundā, & relin-
quam illam quærentibus sa-
pientiam, & non desinam in
progenies illorū usq; in æuum
sanctum. * Videte quoniam

nõ soli mihi laboraui, sed om-
nibus exquirentibus veritatem.

CAP. XXV.

ΚΕ

IN tribus placitum est spiri-
tui meo, quæ sunt probata A
coram Deo & hominibus.

* Concordia fratrum, & a-
mor proximorū, & vir & mu-
lier sibi bene consentientes.

* Tres species odiuit anima
mea, & aggrauor valde anime
illorum. * Pauperem super-
bum, & diuitem mēdacem, &
senem fatuum & insensatum.

* Quæ in iuuentute tua nō
congregasti, quomodo in se-
nectute tua inuenies?

* Quàm speciosum caniciei
iudicium, & presbyteris co-
gnoscere consilium! * Quàm
speciosa veteranis sapientia, &
gloriosus intellectus & consi-
lium! * Corona senum mul-
ta peritia, & gloria illorum
timor Dei.

* Nouem
insuspicabilia cordis magnifi-
caui, & decimum dicam in lin-
gua hominibus.

* Homo qui iocundatur in
filiis, viuens & videns subuer-
sionem inimicorum suorum.

* Beatus qui habitat cum
muliere sensata, & qui lingua
sua non est lapsus, & qui non
seruiuit indignis se.

* Beatus
qui inuenit amicum verū, &
qui enarrat iustitiam auri au-
dienti. * Quàm magnus qui
inuenit sapientiam & scien-
tiam, sed non est super timen-
tem Dominū! * Timor Dei
super omnia se superposuit.

* Beatus homo cui donatū
est habere timorē Dei. qui te-
net illum, cui assimilabitur?

* Timor Dei initiū dilectio-
nis eius; fidei aut̄ initium ag-
glutinandum est ei. * Omnis
plaga tristitia cordis est, & om-
nis malitia nequitia mulieris.

* Et omnem plagam & non
plagam videbit cordis: * Et
omnem nequitiam, & nō ne-
quitiam mulieris:

* Et omnem obductum &
non obductum odientium: &
omnem vindictam & nō vin-
dictam inimicorum.

* Εἰς τρεῖς ὥραιοι καὶ δυνά-
στην ὥραιοι ἐναντία κυρίῳ· ἐν δυνά-
μει καὶ ἀνθρώπων

* ὁμόνοιαν ἀδελφῶν καὶ φίλων
ἐπλησίον, καὶ δυνήρ καὶ γυναῖκα ἐαυ-
τοῖς συμπεριφερόμενοι.

* Τρεῖς δὲ εἶδη ἐμίσησεν ἡ ψυχὴ
μου καὶ περισώχθισα σφόδρα τῇ
ζωῇ αὐτῶν.

* Πτωχὸν ὑπερήφανον καὶ πλῆ-
στον ψεύστην, καὶ γέροντα μοιχὸν
ἐλαττωμένον συνέσει.

* ἐν νεότητί σου ἐσυνήγαγες, καὶ
πῶς δὴ δύστην ἐν τῇ γήρᾳ σου.

* ὡς ὥραιοι πολὺς κρίσις, καὶ
πρεσβυτέροις γινώσκει βελύ.

* ὡς ὥραιοι γερόντων ὁφείλονται, καὶ
δεδοξασμένοι διακονοῦν καὶ βελύ.

* ἑφάνθη γερόντων πολυπει-
ρία, καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος
κυρίου.

* ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρι-
σα ἐν καρδίᾳ μου, & τὸ δέκατον ἐρῶ
ἐν τῇ γλώσσῃ μου.

* ἀνθρώπου ἐπὶ τέκνοις διφρα-
νόμενου ζῶντος καὶ βλέποντος ἐπὶ πτώ-
σει ἐχθρῶν.

* μακάριος ὁ συνοικῶν γυναῖκα
συνετῇ, ἥ ὅς ἐν γλώσσῃ ἐκ ὠλίγησεν,
ἥ ὅς ἐκ ἐδύσεν ἀναξίω ἐαυτοῦ.

* μακάριος ὁ δῖρε φρόνησιν, ἥ
ὁ διηλούμενος εἰς ὧτά ἀκούοντων.

* ὡς μέγας ὁ δυνάστης ὁφείλονται, ἀλλ'
ὅς ἐστιν ὑπὲρ τὸν φοβερόν τὸν
κύριον.

* ἀγάπησις δὲ κυρίου ὑπὲρ πάντων
ὑπερέβαλεν εἰς φωτισμόν.

* ὁ κρατὼν αὐτὸν τίνος ὁμοιωθή-
σεται;

* φόβος κυρίου δόξα ἀγαπή-
σεως αὐτοῦ· πίστις δὲ δόξα καὶ κολήσεως
αὐτοῦ.

* πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν
καρδίας, καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ
πονηρίαν γυναῖκος.

* πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπα-
γωγὴν μιθύντων, καὶ πᾶσαν ἐκδί-
κησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.

CAP. XXV.

IN tribus pulchra facta sū,
& surrexi pulchra coram
Domino: Coram Domino &
hominibus

* Concordiam fratrum &
amicitiam proximi, & vir
et mulier sibi consentientes.

* Tres autem species odi-
uit anima mea, et grauis fui
valde vitæ illorum.

* Pauperem superbum &
diuitem mēdacem, & senem
adulterum diminutum intel-
lectu.

* In iuuentute tua
non congregasti, & quomodo
poteris inuenire in senectute
tua. * Quàm speciosum canis
iudicium, & presbyteris co-
gnoscere consilium!

* Quàm speciosa senum sa-
pientia, & gloriosis cogitatio
& consilium!

* Corona senum multa ex-
perientia, & gloriatio illo-
rum timor Domini.

* Nouem suspiciones bea-
tas dixi in corde meo, & de-
cimam dicam in lingua mea.

* Homo in filiis qui iocun-
datur viuens & videns in
casu inimicorum.

* Beatus qui habitat cum
muliere prudenti, & qui in
lingua non lapsus est, & qui
non seruiuit indigno se.

* Beatus qui inuenit pru-
dentiam, & qui enarrat in
aures audientium.

* Quàm magnus qui inue-
nit sapientiam, sed non est su-
per timentem Dominum.

* Dilectio autem Domini
super omnia supergressa est in
claritatem. * Qui tenet
illam, cui assimilabitur?

* Timor Domini initium
dilectionis eius. Fides autem
initium agglutinationis eius.

* Omnem plagam & non
plagam cordis, et omnē nequi-
tiam & non nequitiam mulieris.

* Omnem inductionem et
non inductionem odientium,
& omnem vindictam & nō
vindictam inimicorum.

* Non est caput super caput colubri, & non est ira super iram inimici.

* Cohabitare cum leone et dracone apud probo, magis quam cohabitare cum muliere mala.

* Nequitia mulieris alienat faciem eius, & obscurat vultum suum tanquam vrsus.

* In medio proximorum suorum decidet vir illius, & inuitè suspirabit propter eam.

* Parua omnis malitia ad malitiam mulieris, fors peccatoris cadat super illam.

* Sicut ascensus arenosus in pedibus senis, sic mulier linguata viro taciturno.

* Ne incidas in speciem mulieris, & mulierem ne concupiscas ad delicias.

* Ira & inuerecundia et confusio magna mulier, si præbeat viro suo.

* Cor humile & facies mæsta, & plaga cordis mulier nequam.

* Manus debiles & genua dissoluta, quæ non consolabitur virum suum in gemitu.

* A muliere initium peccati, & propter illam morimur omnes.

* Ne des transitum aquæ, neque mulieri male libertatem exitus.

* Si non ambulat secundum manum tuam,

* A carnibus tuis abscinde illam, da & absolue.

CAP. XXVI.

Mulieris bonæ beatus vir, & numerus dierum illius duplex.

* Mulier fortis oblectat virum suum, & annos vitæ suæ implebit in pace.

* Mulier bona pars bona, in parte timentium Dominum dabitur.

* Diuitis autem & pauperis cor boni erga Dominum, in omni tempore vultum habentes hilarem, exultabunt.

* A tribus cauit meum cor, & in quarto facie timui.

* ὅτι ἐστὶ κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλῆς ὀφθαλμοῦ, καὶ ὅτι ἐστὶ θυμὸς ὑπὲρ θυ-

μοῦ ἐχθροῦ. * σιωποῦναι λέοντι καὶ δράκοντι ὁδοῦ, ἢ σιωποῦναι μετὰ γυναικὸς πονηρῆς.

* πονηρία γυναικὸς ἀλλοτριῶι τὸ πρὸς ὁπὸν αὐτῆς, ὥς σκοτεινὸν τὸ πρὸς ὁπὸν αὐτῆς ὡς ἀρκῦς.

* δυνάμει τῶν πλησίων αὐτῆς δυνάπεσται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ αἰκισίως δυνάσκει αὐτὴν δι' αὐτὴν. * μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικὸς, κληρὸς ἀμαρτωλοῦ ἐπιπέσει αὐτῇ.

* ὡς ἀνάβασις ἀμμόδου ἐπὶ ποσὶ πρεσβύτου, ἕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσυχῶ.

* μὴ πρὸς αὐτὴν εἰς κάλλος γυναικὸς, καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσης εἰς τευφλόν. * ὀργὴν ἔχει ἀνδρεία ἔχει αἰχμὴν μεγάλην γυνὴ ἐν ἐπιχορηγίᾳ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς.

* καρδία ταπεινὴ καὶ πρὸς ὁπὸν σκυθρωπὸν ἔχει πληγὴν καρδίας γυνὴ πονηρῆ.

* χεῖρες παρειμύσαι ἔχει γόνατα παραλελυμένα, ἥ τις ἐπ' αὐτῇ λέσει τὸν ἀνδρα αὐτῆς ἐν σενίῳ.

* ἀπὸ γυναικὸς ἄρχη ἀμαρτίας, ἔχει αὐτὴν ἀποθνήσκουσι πάντες.

* μὴ δὸς διέξοδον ὕδατι, μὴ δὲ γυναικὶ πονηρᾷ παρρησίαν ἐξόδου.

* εἰ μὴ πορεύεῃ μετὰ χεῖρά σου.

* ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπώμεναι αὐτὴν, δίδε καὶ ἀπὸ λυγρῶν.

καὶ.

* Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, ἔχει ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιον.

* γυνὴ ἀνδρεία ἀφραίνει τὸν ἀνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς αὐτῆς πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

* γυνὴ ἀγαθὴ, μερὶς ἀγαθῆς, ἐν μερίδι φοβεμένων τὸν κύριον δοθήσεται.

* πλεονεξία ἔχει πτωχὸς καρδία ἀγαθὴ πρὸς κύριον, ἐν παντί καιρῷ πρὸς ὁπὸν ἔχοντες ἰλαρὸν γαυροῦνται.

* ἀπὸ τριῶν ἀνδραβήθη μετὰ ἡ καρδία, καὶ ἐπὶ τῷ τεταρτῷ πρὸς ὁπὸν ἐφοβήθη.

* Non est caput nequius super caput colubri, non est ira

super iram mulieris. * Commorari leoni & draconi placebit, quàm habitare cum muliere nequam.

* Nequitia mulieris immutat faciem eius, & obsecabit vultum suum tanquam vrsus, & quasi saccum ostendit in medio proximorum.

* Ingemuit vir eius, & audiens suspiravit modicum.

* Brevis omnis malitia super malitiā mulieris, fors peccatorum cadat super illam.

* Sicut ascensus arenosus in pedibus veterani, sic mulier linguata homini quieto.

* Ne respicias in mulieris speciem, & non concupiscas mulierem in specie.

* Mulieris ira irreuerentia & confusio magna. * Mulier si primatum habeat, contraria est viro suo.

* Cor humile & facies tristis & plaga mortis, mulier nequā.

* Manus debiles & genua dissoluta, mulier quæ non beatificat virum suum.

* A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes morimur.

* Non des aquæ tuæ exitum nec modicum, nec mulieri nequam veniam prodeundi.

* Si non ambulauerit ad manum tuam, confundet te in conspectu inimicorum.

* A carnibus tuis abscide illam, ne semper te abutatur.

CAP. XXVI.

Mulieris bonæ beatus vir, numerus enim annorum illorum duplex.

* Mulier fortis oblectat virum suum, & annos vitæ illius in pace implebit.

* Pars bona mulier bona, in parte bona timentium Deum dabitur viro pro factis bonis.

* Diuitis autem & pauperis cor bonum, in omni opere vultus illorum hilaris.

* A tribus timuit cor meum, & in quarto facies mea metuit.

* Delaturā ciuitatis, & collectionem populi,

* Et calumniam mēdacem, 7
super mortem omnia grauiā.

* Dolor cordis & luctus, 8
mulier zelotypa.

* In muliere zelotypa flagellum linguæ, omnibus communicans.

* Sicut boum iugum quod 10
mouetur, ita & mulier nequā.
qui tenet illam, quasi qui apprehendit scorpionem.

* Mulier ebriosa ira magna, 11
& contumelia, & turpitudine
illius non tegetur.

* Fornicatio mulieris in excellentia oculorum, & in palpebris illius agnoscetur.

^{inf. 42, b} * In filia auertente se firmam custodiam, ne inuenta occasione abutatur se.

* Ab omni irreuerētia oculorum eius caue, & ne mireris si te neglexerit.

* Sicut viator sitiens ad fontem os aperiet, & ab omni aqua proxima bibet, & contra omnem palum sedebit, & contra omnem sagittam aperiet pharetram, donec deficiat.

* Gratia mulieris sedule delectabit virum suum, & ossa illius impinguabit.

* Disciplina illius datum Dei est. * Mulier sensata & tacita, non est immutatio eruditæ animæ.

* Gratia super gratiam mulier sancta & pudorata.

* Omnis autem ponderatio non est digna continētis animæ.

* Sicut Sol oriens mundo in altissimis Dei: sic mulieris bonæ species in ornamentum domus eius. lucerna splendens super candelabrum sanctum:

* Et species faciei super ætatem stabilem.

* Columnæ aureæ super bases argenteas, & pedes firmi super plantas stabilis mulieris.

* Fundamenta æterna supra petram solidam: sic mandata Dei in corde mulieris sanctæ.

* διαβολὴ πόλεως, ἢ ἐκκλησίαν ὄχλου,

* καὶ καταψευδισμὸν ὑπὲρ θανάτου, πάντα μοχθηρά.

* ἀχθὲ καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλθὺ γυναικί, ἐμᾶσις γλώσσης πᾶσιν ἑπικοινωνοῦσα.

* βοοζύγιον σαλδοῦμενον, γυνὴ πονηρά, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς δεσπόμεινθ σκορπίου.

* ὄργη μεγάλη, γυνὴ μέθυρος, καὶ ῥεμβάς. καὶ τὴν ἀχρυσὴν αὐτῆς ἐσυγκαλύψει.

* πορνεία γυναικὸς ἐν μετέωρομοῖς ὀφθαλμῶν, ἐν τοῖς βλέφαροις αὐτῆς γνωσθήσεται.

* ἑπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέψω, σε-ρέωσον φυλακὴν, ἵνα μὴ διροῦσα ἀνέσιν ἑαυτὴν χεῖρσιν.

* ὀπίσω ἀναιδεῖς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμασθῆς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ.

* ὡς διψῶν ὁδοιπόρθ στόμα ἀνοίξαι δὴρὼν πηγὴν καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατθ τοῦ σωῆντος πίει. κατέναντι παντὸς πασσαλου καθήσεται, καὶ ἐναντὶ βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.

* χάρις γυναικὸς τέρψει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὅσα αὐτῇ πιανεῖ ἡ ἐπιήμη αὐτῆς.

* δόσις κυρίου γυνὴ σιγηρὰ καὶ δουλοῖς, καὶ ὅκ ἐστιν ἀντάλλαγμα παιδοδουλῆς ψυχῆς.

* χάρις ἑπὶ χάριτι, γυνὴ αἰχμωτηρὰ ἐπισή. * ἐστὶν ἐσαθμὸς πᾶς ἄξιος ἑκράτους ψυχῆς αὐτῆς.

* ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις κυρίου, καὶ κάλλθ γυναικὸς ἀγαθῆς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς, λύχνθ ἐκλάμπων ἑπὶ λυχνίας ἀγίας,

* ἐκάλλθ προσώπου ἑπὶ ἡλικίας σασίμῃ.

* σύλοι χεῦσεσι ἑπὶ βάσειν ἀργυραῖς, καὶ πόδες ὡρεῖοι ἑπὶ σέρμοις δὺσαθῆσι.

* τέκνον ἀκμὴν ἡλικίας σου στήρηθον ὑγίαν, ἐμὴ δὲ ὡς ἀλλοτρίοις τὴν ἰσχύ σου.

* Calumniā ciuitatis, & collectionem turbæ,

* Et falsum testimonium super mortem: omnia praua.

* Dolor cordis & luctus mulier zelotypa contra mulierem, & flagellum lingue omnibus communicans.

* Boum iugum cōcūssum, mulier nequam; qui dominatur illius quasi qui apprehendit scorpionem.

* Ira magna, mulier ebriosa & mente aliena, & turpitudinem suam non celabit.

* Fornicatio mulieris in extollentis oculorum, & in palpebris suis cognoscetur.

* Super filiam inuertibilem, firma custodiam; ne inueniens solutionem se ipsa vitatur.

* Post inuerecundum oculum caue, & ne mireris si in te errauerit.

* Sicut sitiens viator os aperiet cum inuenerit fontē, & ab omni aqua proxima bibet, contra omnem palum sedebit, & contra sagittam aperiet pharetram.

* Gratia mulieris delectabit virum eius; & ossa illius impinguabit scientia illius.

* Datum domini mulier tacita prudens, & non est commutatio eruditæ animæ.

* Gratia super gratiam, mulier pudorata & fidelis:

* Et non est pondus omne dignum continentis animæ suæ.

* Sol oriens in altissimis domini, & pulchritudo mulieris bonæ in ornamento domus eius: lucerna splendēs super candelabrum sanctum,

* Et species faciei in ætate stabili.

* Columnæ aureæ super bases argenteas, & pedes formosi super pavimenta stabilia.

* Fili; florē ætatis tuæ conserua sanam, & ne des alienis robur tuum.

* Cum requisieris omnis campi
fertilem sortē, semina propria se-
mina, confidens in nobilitate tua.

* Sic generationes tue supersti-
tes, & audaciā nobilitatis habē-
tes, magnæ erunt. * Mulier mer-
cenaria æqualis porco reputabitur;
coniugata autē turris mortis vtē-
tibus reputabitur.

* Mulier impia iniquo pars da-
bitur, religiosa autem datur ti-
menti Dominum.

* Mulier turpis ignominiam cō-
mutabit; filia autem honesta &
virū reueretur. * Mulier in-
uertibilis sicut canis reputabitur;
at habens verecundiam, Dominū
timebit. * Mulier virū proprium
honorans, sapiens omnibus appa-
rebit; inhonorans autem impia in
superbia omnibus cognoscetur.

* Mulieris bona beatus vir. nam
numerus annorū eius, duplex erit.

* Mulier vociferās & linguo-
sa in inimicorum fugationem con-
templabitur; * Hominis autem
cuiusque anima similis his, belli se-
ditionibus animam transiget. * In
duobus contristatū est meum cor,
& in tertio ira mihi aduenit.

* Vir bellator deficiens per ino-
piam. & viri prudentes si cōtem-
nantur. * Rediens à iustitia ad
peccatum, Dominus parabit eum
ad romphæam: difficile eruitur
negotiator à deceptione, & non in-
stificabitur caupo à peccato.

CAP. XXVII.

Gratia indifferentis multi pec-
cauerunt, & qui querit mul-
tiplicare auertit oculum suum.

* In medio compaginum lapi-
dearum figetur palus, & in me-
dio venditionis & emptionis com-
primetur peccatum. * Si non in
timore Domini tenuerit cum dili-
gentia, citò subuertetur eius do-
mus. * In cōcussione cribri per-
manent stercora, sic sfolia hominis
in cogitatione illius.

* Vasa figuli probat fornax,
& tentatio hominis in cogitatio-
ne illius.

* Culturam ligni ostendit fru-
ctus illius, sic locutio cogitationis
in corde hominis.

* δὴ αὖ ζητήσας παντὶ πεδίῳ δὴ-
γεων κλήρον, ἀπείρε τὰ ἴδια ἀπέρ-
ματα πεποισῶς τῇ δὴ γείῃ σου.

* ἔτῳ τὰ χυρήματα σου περιόν-
τα καὶ παρρησίαν δὴ γείας ἔχοντα
μεγαλυνούσι.

* γυνὴ μιῶν ἰσὴ σάλῳ λο-
γισθῆσεται, ὑπανδρὸς δὲ πύργῳ & τα-
νάτῃ τοῖς χειρῶν τοῖς λογισθῆσεται.

* γυνὴ ἀσεβὴς δὴ ὁμῶς μερὶς δο-
θήσεται, ἀσεβὴς δὲ δίδεται τῇ φο-
βερῶν τὸν κύριον.

* γυνὴ ἀχρήμων ἀτιμίαν κατα-
τείλει, θυγάτηρ δὲ δαχρήμων ἐν
δύσῳ ἐντραπῆσεται.

* γυνὴ ἀδιάτρεπτος ὡς κύων λο-
γισθῆσεται. ἡ δὲ ἔχουσα αἰχμῶν,
τὸν κύριον φοβηθήσεται.

* γυνὴ δὴ ὁμῶς ἰδίον πῦρ, ὅφρ᾽
πᾶσι φανήσεται, ἀπμαῖστα δὲ ἀσε-
βὴς ἐν ὑπερηφανίᾳ πᾶσι γνωθήσεται.

* γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος
ὁ ἀνὴρ. ὁ δὲ δριμύτης τῶν ἐτῶν αὐτῆς,
διπλασιᾶται ἔσται.

* γυνὴ μεγάλῳ φωνῶν ἐν γλῶσ-
σῶν εἰς πολέμων τροπὴν θεω-
ρηθήσεται. * ἀνδρῶν δὲ παντὶ
ψυχῇ ὁμοίῳ τροπῇ τούτοις, πο-
λέμῳ ἀκατάστασις τῶν ψυχῶν
διατηθήσεται. * ἡ δὲ δύσιν λελύ-
πηται μετὰ τὴν καρδίαν, ἐν τῇ τῇ τεί-
τῳ θυμὸς μοι ἐπῆλθεν. * ἀνὴρ
πολεμικὸς ὕστερον δὲ ἐνδειαν καὶ ἀν-
δρὲς συνετοῖ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν.

* ἐπιδάγων δὴ δὴ δικαιοσύνης εἰς
ἀμαρτίαν, ὁ κύριος ἐτιμάσει αὐ-
τὸν εἰς ρομφαίαν. μόλις ἐξαιρεῖται
ἐμπορος δὴ πημελείας, καὶ ἐδι-
καιώθησεται καὶ πηλος δὴ ἀμαρτίας.

κζ.

* Χαρὴν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἡμαρτον, ἐν ὅτῳ πληθυνῶν δὴ πο-
τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν. * ἀναμέθεν ἀρμύρῃ λιθίνων παγῆσεται
πᾶσα αὐτῶν, ἐν δὴ ἀναμέθεν πείσεως καὶ ἀγορασμοῦ σωτηρίῃ (ἐν)
ἀμαρτία. * ἐδὴ μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατήσῃ καὶ σωδὴν, ἐν τῇ
χει καὶ ἀσεβήσεται αὐτῶν οἱ καὶ. * ἐν σείσματι κοσκίνῃ διαμέ-
νει κόπρις, ἔτῳ σκύλα ἀνδρῶν ἐν λογισμῶ αὐτῶν. * σκῆλη κε-
ραμέως δοκιμαῖται καμίνῳ, καὶ πειρασμὸς ἀνδρῶν ἐν διαλο-
γισμῶ αὐτῶν. * γεώργιον ξύλα ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτῶν, ἔτῳ
λογισμὸς ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐν καρδίᾳ ἀνδρῶν.

* In duobus contrista-
tum est cor meum, & in
tertio iracundia mihi ad-
uenit.

* Vir bellator deficiens
per inopiam, & vir sensa-
tus contemptus, & qui
transgreditur à iustitia ad
peccatum. Deus parauit
eum ad romphæam.

* Duæ species difficiles
& periculose mihi appa-
ruerunt: Difficile exuitur
negocians à negligentia,
& non iustificabitur cau-
po à peccatis labiorum.

CAP. XXVII.

Propter inopiam multi
deliquerunt; & qui
querit locupletari, auertit
oculum suum.

* Sicut in medio com-
paginis lapidum palus fi-
gitur, sic & inter medium
venditionis & emptionis
angustiabitur peccatis.

* Conteretur cum de-
linquente delictum.

* Si non in timore Do-
mini tenueris te instan-
ter, citò subuertetur do-
mus tua.

* Sicut in percussura
cribri remanebit puluis,
sic aporia hominis in co-
gitatu illius.

* Vasa figuli probat for-
nax, & homines iustos tē-
tatio tribulationis.

* Sicut rusticatio de li-
gno ostēdit fructū illius,
sic verbū ex cogitatu cor-
dis hominis.

* Ante sermonem non lau-
des virum: hæc enim tentatio B
est hominum. * Si sequaris
iustitiam, apprehendes illam:
& indues quasi poderem ho-
noris, & inhabitabis cum ea,
& proteget te in sempiternū,
& in die agnitionis inuenies
firmamentum. * Volatilia ad
sibi similia conueniunt; & ve-
ritas ad eos qui operantur illā,
reuertetur. * Leo venationi
insidiatur semper: sic peccata
operantibus iniquitatem.
* Homo sensatus in sapien-
tia manet sicut Sol; nam stul-
tus sicut Luna mutatur. * In
medio insensatorū serua ver-
bum temporis: in medio autē
cogitantium assiduus esto.
* Narratio peccantiū odio-
sa, & risus illorum in delictis
peccati. * Loquela multum
iurans, horripilationem capiti
statuet; & irreuerentia ipsius
obturatio aurium. * Effusio
sanguinis in rixa superborum;
& maledictio illorum auditus
grauis. * Qui denudat ar-
cana, amici fidem perdit; & nō
inueniet amicum ad animum
suum. * Dilige proximum,
& coniungere fidem cum illo:
* Quod si denudaueris ab-
sconsa illius, non persequeris
post eum. * Homo qui per-
dit amicum suum, sic & qui
perdit amicitiam proximi sui.
* Et sicut qui dimittit auem
de manu sua: sic qui reliquisti
proximum tuum, & non eum
capiēs. * Non illum sequa-
ris; quoniam longè abest: ef-
fugit enim quasi caprea de la-
queo, quoniam vulnerata est
anima eius. * Ultra eum nō
poteris colligare, & maledicti
est concordatio. * Denuda-
re autem amici mysteria, de-
speratio est animæ infelicis.
* Annuens oculo, fabricat
iniqua, & nemo eum abii-
ciet. In conspectu oculorum
tuorum conculcabit os suum,
& super sermones tuos admi-
rabitur.

* ἀπὸ λόγου μὴ ἐπαυέσης
ἀνδρα, ὅτι γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώ-
πων. * ἐν δὲ δώκῃ τὸ δίκαιον, κα-
ταλήψῃ αὐτὸ, καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς
ποδήρη δόξης.
* πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς
καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς αὐ-
τὸν ἐργαζομένοις ἐπανήξει.
* λέων θήραν ἐνεδρεύει, ἕως ἀ-
μαρτία τοῖς ἐργαζομένοις κακίαν.
* διήγησις θυσεβοῦς διαπαντὸς ἐν
θφία, ὃ δὲ ἄφρων ὡς σελεύη ἀλ-
λιούται.
* εἰς μέθην ἀσωτέων σὺντήρη-
θῶν καὶ ἐν, εἰς μέθην δὲ διδουμένων
ἐνδελέχεται.
* διήγησις μαρῶν πρὸς ὁχλοῦ-
μα, ὃ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ
ἀμαρτίας.
* λαλιὰ πολυόρκου ὀρθώσει τέ-
χας, ὃ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς
ὠτίων. * ἐκχυσις αἵματος μά-
χη ὑπερηφάνων, ὃ ἡ διαλοδορή-
σις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.
* ὃ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώ-
λεσε πίσιν, ὃ ἔμνη θυμὸν φίλον πρὸς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
* ἐρξον φίλον, καὶ πισώθητι μετ'
αὐτοῦ.
* ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστή-
ρια αὐτοῦ, ἔμνη καταδιώξεις ὀπίσω
αὐτοῦ.
* καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἀνθρώπος
τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, ἕως ἀπώλεσε τὸν
πλησίον αὐτοῦ.
* καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρὸς τοῦ
ἀπολύτας, ἕως ἀφῆκε τὸν πλη-
σίον, ὃ ἔθρησκει αὐτόν.
* μὴ αὐτὸν διώξεις, ὅτι μακρὸν
ἀπέστη, καὶ ἔξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ
παγίδος. * ὅτι τραυμά ἐστι κατὰ δὴ-
σαι, ὃ λοιδόριας ἐστὶ διαλλαγή.
* ὃ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀ-
πώλεσε πίσιν.
* διδουμένων ὀφθαλμοὶ τεκταίνονται
πονηροί, καὶ ὁ εἰδὼς αὐτὸν ἀποστήσει
ἀπ' αὐτοῦ. ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
τοῦ γλυκανεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ, ὃ ἵπτι
τῶν λόγων τοῦ θαυμάσει.

* Ante sermonem ne lau-
daveris virum, hæc enim ten-
tatio hominum.
* Si sequaris iustitiā, ap-
prehendes ipsam, & indues
eam ut talarem tunicam glo-
ria. * Volatilia ad similia
sibi diuertent, & veritas ad
operantes reuertetur.
* Leo venationi insidia-
tur, sic peccatum operantibus
iniquitatem.
* Narratio pī semper in
sapientia, at stultus sicut Lu-
na alteratur.
* In medium impruden-
tium conserua tempus, in
medium autem cogitantium
assiduus esto.
* Narratio fatuorum one-
rositas, & risus eorum in ci-
bo peccati.
* Loquela multum iuran-
tis eriget capillos, & rixa
eorum obturatio aurium.
* Effusio sanguinis rixa su-
perborum, & conuiciatio il-
lorum auditio praua.
* Reuelans arcana perdi-
dit fidem, & non inueniet
amicum ad animam suam.
* Dilige amicum, & fi-
delis esto cum eo.
* Si autem reuelaueris ar-
cana illius, non persequaris
post eum.
* Sicut enim perdidit ho-
mo inimicum suum, sic per-
didit proximum suum.
* Et sicut auem de manu
tua dimittens, sic dimisisti
proximū, & non capies eum.
* Ne eum sequaris, quo-
niam longè abest, & effugit
tanquam dorcas de laqueo.
* Quoniam vulnus possi-
bile est alligare, & cōiūtiū est
conciliatio.
* At qui reuelauit arcana,
perdidit fidem. * Annuens
oculo fabricat mala; & qui
cognouerit eum, recedet ab
eo. In conspectu oculorum
tuorum indulcabit os suum,
& in sermonibus tuis admi-
rabitur.

* Postea autem peruertet os suum, & in sermonibus suis dabit scandala.

* Multa odio habui, & non assimilauī ei, & Dominus odiet.

* Qui mittit lapidem in altum, super caput suum mittit; & plaga dolosa diuidit vulnus.

* Qui fodit foueam, incidet in eam:

* Et statuens laqueū, capiētur in eo.

* Facienti mala, super ipsum morabuntur, & non cognoscet unde veniunt illi.

* Illusio & impropriū superborum, & vindicta sicut leo insidiabitur illis.

* Laqueo capientur qui latantur in casu piorum, & dolor consumet illos ante mortē eorū. ira & furor, & hæc sunt abominationes, & vir peccator continens erit illorū.

CAP. XXVIII.

Vindicans à Domino, inueniet vindictam, & peccata illius obseruans obseruabit.

* Dimitte iniuriam proximo, & tunc deprecante te, peccata tua soluentur.

* Homo homini conseruat iram, & à Domino querit medelam.

* Et in hominem similem sibi nō habet misericordiam, & pro peccatis suis deprecatur.

* Ipse caro existens conseruat iram, & quis propitiabit peccata illius?

* Memento nouissimorum, & desine inimicari:

* Et non mineris proximo interitum & mortem, & acquiesce præceptis.

* Memento mandatorum, & non irascaris proximo:

* Et testamenti Altissimi, & despice ignorantiam.

* Abstine à lite, & deminues peccata, homo enim iracundus incendet litem.

* ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ δώσει σκάνδαλα.

* πολλὰ ἐμίσησα καὶ ἔχωμοίωσα αὐτῶν, καὶ ὁ κύριος μισήσει.

* ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ δολία διαρρεῖ τραῦμα.

* ὁ οὐρύσων βόθρον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.

* καὶ ὁ ἰσθὺν παγίδα ἀλώσεται ἐν αὐτῇ.

* ποιοῦντι πονηρὰ ἐπ' αὐτὸν ἀνελπίστῃ, καὶ μὴ ἐπιγινώσκοντι ἥκει αὐτῶν.

* ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρῶσει αὐτούς.

* παγιδὶ ἀλώσονται οἱ ὑφραίνομενοι ἐν πτώσει δυσεβάν, καὶ ὀδυνη καταναλώσει αὐτούς πρὶν τοῦ θανάτου αὐτῶν. μεμνῆσαι καὶ ὀργῆς καὶ ταπεινότητος βδελύγματα, καὶ δυνάμει μαρτυρῶντες ἐγκρατὴς ἔσαι πάντων.

κη.

* Οὗ ἐκδικῶν ὡς κύριος δώρηται ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει.

* ἀφες τὸ ἀδίκημα τῷ πλησίον, καὶ ῥέτε δεηθῇ τοῦ αἰσθάνεσθαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ.

* ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπον σωτῆρὶ ὀργῇ, καὶ ὡς κύριος ζητεῖ ἰασίν.

* καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ ὅς ἐστι ἐλεῶν, καὶ περὶ πάντων ἀμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται.

* αὐτὸς σαρκῶν διατηρεῖ μεμνῶν, καὶ τίς ἐξιλάσεται τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ; μνησθήτω τὰ ἔχματα καὶ παύσαι ἐχθραίνων.

* καὶ μὴ μεμνῆσαι τῷ πλησίον καταφθορῶν καὶ θανάτου, καὶ ἐμμενε ἐντολαῖς.

* μνησθήτω ἐντολῶν καὶ μὴ μεμνῆσαι τῷ πλησίον, καὶ διαθήκης ὑψίστης, καὶ πάρεδρα ἄγνοϊαν.

* ἀπόχεσθαι ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἀμαρτίας, ὁ ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαίσει μάχην.

* Nouissimè autem peruertet os suum, & in verbis tuis dabit scandalum.

* Multa audiui, & non coequaui ei, & Dominus odiet illum.

* Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi diuidet vulnera.

* Et qui foueam fodit, incidet in eam: & qui statuit lapidē, proximo suo, offendet in eo.

* Et qui laqueum alij ponit, peribit in illo.

* Facienti nequissimū consilium, super ipsum deuoluetur, & nō agnoscat, unde eueniet illi.

* Illusio & impropriū superborum, & vindicta sicut leo insidiabitur illi.

* Laqueo peribunt, qui oblectantur casu iustorum: dolor autem consumet illos antequam moriantur: ira & furor vtrique execrabilia sunt, & vir peccator continens erit illorum.

CAP. XXVIII.

Qui vindicari vult à Dño, inueniet vindictā, & peccata illius seruans seruabit.

* Relinque proximo tuo nocenti te, & tunc deprecanti tibi peccata soluentur.

* Homo homini reſeruat iram, & à Deo querit medelā.

* In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur.

* Ipse dum caro sit reſeruat iram, & propitiationem petit à Deo: quis exorabit pro delictis illius?

* Memento nouissimorum, & desine inimicari.

* Tabitudo enim & mors imminet in mandatis eius.

* Memorare timorem Dei, & non irascaris proximo.

* Memorare testamentum Altissimi, & despice ignorantiam proximi.

* Abstine te à lite, & minues peccata.

* Homo enim iracundus 11
incendit litem, & vir peccator B
turbabit amicos, & in medio
pacem habentiū immittit ini-
micitiam.

* Secundum enim ligna syl- 12
uæ, sic ignis exardescit; & se-
cūdum virtutem hominis, sic
iracundia illius erit; & secun-
dum substantiam suam exal-
tabit iram suam. * Certamen 13

festinatum incendit ignem, &
lis festinans effundit sangui-
nem, & lingua testificans ad-
ducet mortem. * Si suffla- 14

ueris quasi ignis exardebit; &
si expueris super illam, extin-
guetur. vtraque ex ore profi-
ciscuntur. * Susurro & bilin- 15
guis maledictus; multos enim
turbauit pacem habentes.

* Lingua tertia multos cō- 16
mouit, & disperfit illos de
gente in gentem.

* Ciuitates muratas diuitū 17
destruxit, & domos magnato- C
rum effodit.

* Virtutes populorum con- 18
cidit, & gentes fortes dissol-
uit. * Lingua tertia mulieres 19
viratas eiecit, & priuauit illas
laboribus suis.

* Qui respicit illam, non 20
habebit requiem, nec habebit
amicum in quo requiescat.

* Flagelli plaga liuorem fa- 21
cit: plaga autem linguæ com-
minuet ossa.

* Multi ceciderunt in ore 22
gladij, sed non sic quasi qui
interierūt per linguam suam.

* Beatus qui tectus est à lin- 23
gua nequam, qui in iracun-
dia illius non transiuit, & qui
non attraxit iugum, & in vin-
culis eius non est ligatus.

* Iugum enim illius iugum 24
ferreum est, & vinculum illius
vinculum æreum est.

* Mors illius mors nequif- 25
lima, & utilis potius inferus D
quàm illa.

* Perseuerantia illius non 26
permanebit, sed obtinebit
vias iniustorū. In flamma sua
non comburet iustos.

* ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ταραξίζει φί- 11
λους, καὶ ἀναμείβει εἰρηνόδοντων
ἐμβαλεῖ διαβολὴν.

* καὶ τὸ πῦρ ἐν ὕλῃ ὥς πυρὸς ἐστὶν 12
ἐκκαυθή(ε'), καὶ τὸ πῦρ ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἀνθρώπου ὡς θυμὸς αὐτοῦ
ἐστίν, καὶ κατὰ τὴν πλοῦτιάν τοῦ ἀνθρώ-
που ὁ θυμὸς αὐτοῦ ὀργίζεται.

* ὁ ἐκ τῆς ἀσπιδόδοξης ἐκκαίει 13
πῦρ, & μάχη κατὰ σπυρίδουσα ἐκ-
χέει αἷμα.

* ἐὰν φυσήσῃς εἰς σκινὴν καὶ 14
(ε'), καὶ ἐὰν πύσῃς ἐπ' αὐτὴν ἄπο-
σβεσθή(εσται) & ἀμφοτέρωθεν ἐκ τῆς
στόματός τοῦ ἐκπορεύεται.

* ὁ ψιθυρὸν & δίγλωσσον κατὰ 15
ῥάσαντες πολλὰς εἰρηνόδους
ἀπώλεσαν.

* γλῶσσα διὰ τὴν πολλὰς ἐσά- 16
λυσεν, & διέσπασεν αὐτὰς ἀπὸ ἐθνῶν
εἰς ἔθνη.

* καὶ πόλεις ὁχυρὰς κατέειλε, & 17
οἰκίας μεγάλων κατέσρεψε.

* γλῶσσα διὰ τὴν γυναῖκας ἀν- 19
δρείας ἐξέβαλε, καὶ ἐσέσπασεν αὐ-
τὰς τῶν πόρων αὐτῶν.

* ὁ περὶ στόματος αὐτῆς ἔμνη δόξη 20
ἀπάπαντος, & ὁ κατακλυῶσαι με-
τὰ ἡσυχίας.

* πληγὴν μάστιγος ποιήσει μώ- 21
λωπα, πληγὴν δὲ γλώσσης σιωπῆ
σει ὁσέα.

* πολλοὶ ἐπέθεν ἐν στόματι μα- 22
χαίρας, καὶ ἐχρῶς πεπρωότες
διὰ γλώσσαν.

* μακάριος ὁ σκεπαθεὶς ἀπὸ 23
πρόσωπου αὐτῆς, ὅς ἐκ δὴ λθεν ἐν
τῇ θυμῷ αὐτῆς.

* ὅς ἐκ εἰλκυσεν τὸν ζυγὸν αὐ- 24
τῆς, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς ὅτι
ἐδέσθη. ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς
σιδηρεὺς, καὶ ὁ δεσμοὶ αὐτῆς δεσ-
μοὶ χαλκοῖ.

* ὁ θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος 25
αὐτῆς, καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ἄ-
θνη αὐτῆς.

* ἐμὴ κρατήση δόσεων, καὶ ἐν 26
τῇ φλογὶ αὐτῆς ἐμὴ καή(ε').

* Vir peccator turbabit 11
amicos, & in medium pacem
habentium immitteret calum-
niam.

* Secundum materiā ignis 12
sic incendetur, secundum fir-
mamentum rixæ ignis auge-
bitur; secundum robur homi-
nis ira eius erit, & secundū
diuitias hominis exaltat irā
suam.

* Certamen festinatum in- 13
cendit ignem, & lis festi-
nans effundit sanguinem.

* Si insufflaueris in scintillā, 14
accendetur; & si expueris
super illam, extinguetur. &
vtraque ex ore tuo profici-
scuntur.

* Susurronem & bilin- 15
guem maledicite; multos e-
nim pacem habentes perdi-
derunt.

* Lingua duplex multos 16
commouit, & diuisit illos de
gente in gentem.

* Et ciuitates munitas 17
destruxit, & domos magna-
tum euertit.

* Lingua duplex mulieres 19
fortes eiecit, & priuauit eas
laboribus suis.

* Qui attendit illi, non 20
inueniet requiem, neque ha-
bitabit cum silentio.

* Plaga flagelli faciet liuo- 21
rem; plaga autem linguæ cō-
minuet ossa.

* Multi ceciderunt in ore 22
gladij, & non vt qui cecide-
runt propter linguam.

* Beatus qui protectus est 23
à facie eius, qui non transiuit
in iracundia illius.

* Qui non traxit iugum 24
illius, & in vinculis eius
non est ligatus. nam iugum
illius iugum ferreum, & vin-
cula illius vincula ærea.

* Mors nequam mors il- 25
lius, & utilis potius infer-
nus quàm illa.

* Non dominabitur pio- 26
rum, & in flamma eius non
comburentur.

* Qui derelinquunt Dominum, incident in illam, & in illis exardescet, & non extinguetur. Immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus vastabit illos.

* Ecce circumualla possessionem tuam spinis, & ori tuo facianuas & seras.

* Argentum tuum & aurum tuum conflagra, & sermonis tui fac stateram, & ori tuo fac portam & seram.

* Et attende ne fortè labaris in illis. Ne cadas in conspectu insidiantis.

CAP. XXIX.

Qui facit misericordiam, facenerabitur proximo; & qui praualeat manu sua, seruat mandata.

* Fœnerare proximo in tempore necessitatis illius, et iterum redde proximo ad tempus.

* Confirma verbum tuum, & fideliter age cum illo, & in omni tempore inuenies necessitatem tuam.

* Multi quasi inuentionem æstimauerunt fœnus, et præstiterunt laborem his qui adiuerunt se.

* Donec accipiat de osculatione manus eius, & in pecuniis proximi humiliabit vocem.

* Et in tempore redditionis protrahet tempus, & reddet verbum pigritie, & tempus causabitur.

* Si autem potuerit dare, vix afferet dimidium, & computabit illud quasi inuentionem. * Si autem non, priuauit illum pecunijs suis, & acquisiuit illum gratis inimicum. * Maledicta conuitia reddet illi, pro gloria reddet illi ignominiam.

* Multi igitur causa malitiæ auerterunt hominem, defraudari autem timuerunt.

* Veruntamen in humilitate magno animo esto, & in elemosyna ne trahas illum.

* Καταλείποντες τὸν κύριον ἐμπεδύνῃς αὐτὴν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαυθήσεται, ὥς μὴ σβεσθῇ. ἐπαποσλήνῃ αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς παρδαλὶς λυμανῆται αὐτούς.

* Ἴδε περὶ φραζέων τὸ κλῆμά σου ἀκλύθαις, καὶ τὰ σώματί σου ποιήσῃς θυρώματα ἐμοχλῆς.

* τὸ δ' ἐργάζεόν σου καὶ χρυσίον σε καταάδησον, καὶ τὸ λόγος σου πείσῃς τὸν ζυγός σου, καὶ τὰ σώματι σου ποιήσῃς θύραν καὶ μοχλόν.

* καὶ προσέχε μήπως ὀλιώσῃς ἐν αὐτοῖς. μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρῶντων.

ΚΖ΄.

* Ὁ ποιοὺν ἔλεος δανείει τὸ πλεονέκτημα, καὶ ὁ ἐπιχρῶν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τρεῖς ἐν τολαῖς.

* δανείων τὸ πλεονέκτημα ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀποδοῦναι τὸ πλεονέκτημα εἰς τὸν καιρὸν.

* σερώμενος λόγον σου, ἐπισώθητι μετ' αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ δὴρήσεις τὴν χρεῖαν σου.

* πολλοὶ ὡς ὄρημα ἐνόμησαν τὸ δανείον, καὶ παρέχον κόπον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς.

* ἕως ἃ λάβῃ καταφιλεῖ χεῖρας αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν χρημάτων δ' ἐπλεονέκτημα ταπεινώσει φωνήν.

* ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον, ἐν ἀποδόσει λόγον ἀκηδίας ἐν καιρῷ αἰτιάσεθαι.

* ἐὰν δὲ ἰσχύσῃ δόξαις, μόλις κομίζεται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιέται αὐτὸ ὡς ὄρεμα.

* εἰ δ' μὴ, ἀπενέφησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτῆσατο αὐτὸν δώδεκα ἐχθρόν.

* κατάρας ἐλοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀπμίαν.

* πολλοὶ οὐκ ἔχοντες χάριν πονηρίας ἀπέσρεψαν τὸν δούλον, ἀποσερήθησαν δὲ διλαβήθησαν.

* πλεονέκτημα ταπεινώσει μακροθύμην, καὶ ἐπὶ ἐλεημοσίῳ μὴ παρελκύσεως αὐτόν.

* Qui derelinquunt Dominum, incidet in illam, & exardabit in illis, & non extinguetur, & immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus ledet illos.

* Sepi aures tuas spinis, & linguam nequam noli audire, & ori tuo facito ostia, & seras

auribus tuis. * Aurum tuum & argentum tuum conflagra, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos.

* Et attende, ne fortè labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.

CAP. XXIX.

Qui facit misericordiam, fœneratur proximo suo; & qui praualeat manu, mandata feruat. * Fœnerare proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo.

* Confirma verbum, & fideliter age cum illo, & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est.

* Multi quasi inuentionem æstimauerunt fœnus, & præstiterunt molestiam his, qui se adiuuerunt.

* Donec accipiant, osculantur manus datis; & in promissionibus humiliant vocem suam.

* Et in tempore redditionis postulabit tempus, & loquetur verba tædij & murmurationum, & tempus causabitur.

* Si autem potuerit reddere, aduersabitur: solidi vix reddet dimidium, & computabit illud quasi inuentionem.

* Sin autem fraudabit illum pecunia sua, & possidebit illum inimicum gratis.

* Et conuitia & maledicta reddet illi; & pro honore & beneficio reddet illi cõtumentiam. * Multi non causa nequitiae non fœnerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt.

* Veruntamen super humilem animo fortior esto, & pro elemosyna non trahas illum.

* Propter mādatum assume 12
pauperem, & propter inopiam
eius ne dimittas eum vacuum.

* Perde pecuniā propter fra- 13
trē & amicū, & nō abscondas il-
lam sub lapide in perditionē.

* Pone thesaurū tuū in præ- 14
ceptis Altissimi, & proderit ti-
bi magis quā aurū.

sup. 17c * Con- 15
clude eleemosynam in corde C

pauperis, & hæc pro te exora-
bit ab omni malo. * Eleemo- 16
syna viri quasi saccul' cū ipso,

& gratiā hominis quasi pupil-
lā cōseruabit: * & postea resur- 17
get & retribuet illis retribu-
tionē vniciq; in caput illorū.

* Super scutū potētis, & super 18
lanceā aduersus inimicū tuum
pugnabit. * Vir bonus fidem 19

facit pximo suo; & qui pdide-
rit cōfusionē, derelinquet sibi.

* Gratiā fideiussoris ne obliui- 20
scaris; dedit enim pro te animā
suā. * Repromissorē fugit pec-

cator & immūds. * Bona re- 21
promissoris sibi ascribit pec-

cator; & ingratus sensu dereli-
quit liberantē se. * Vir repro-

mittit de proximo suo; & cūm
perdiderit reuerentiā, derelin-

quetur ab eo. * Repromissio 24
nequissima multos perdidit
diligentes; & commouit illos

quasi fluctus maris. * Viros 25
potētes gyrans migrare fecit,

& vagati sunt in gētibus alie-
nis. * Peccator transgrediēs mā-

datū Dñi, incidit in pmissio- 26
nē nequā: & q̄ conatur multa
agere, incidet in iudiciū. * Re-

cupera proximū secundū vir- 27
tutē tuā, & attēde tibi ne inci-
das. * Initiū vitē hominis aqua 28

Inf. 9. d. & panis, & vestimentū, & do-
mus protegens turpitudinem.

* Melior est victus pauperis 29
sub tegmine asserū, quā epu-
læ splēdide in peregrē sine do-

milio. * Minimū pro magno 30
placeat tibi, & improprium
peregrinationis non audies.

* Vita nequam hospitandi de 31
domo in domum: & vbi di-
sputabitur, non fiducialiter

aget, nec aperiet os.

* χάριν ἐν λόγῳ δούλου σου πέ- 12
νητος, καὶ κτ' τὴν ἐνδεῖαν αὐτὸς μὴ
ἀποσρέψῃς αὐτόν.

* ἀπόλεθον ἀργύριον διὰ φίλον 13
ἐ ἀδελφόν, ἐ μὴ κατακρύβε αὐτὸ
ὑπὸ τὴν λίθον εἰς ἀπώλειαν.

* θές τὴν θησαυρὸν σου κατ' ἐν- 14
τολὰς ὑψίστου, καὶ λυσitteλήσει σοι
μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.

* σύγκλειθον ἐλεημοσύνην ἐν 15
ταῖς ταμείοις σου, ἐ αὐτὴ ἐξελεύεται
σε ἐκ πάσης κακώσεως.

* ὑπὲρ ἀσπίδα κράτεις ἐ ὑπὲρ 18
δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχθροῦ πολε-
μήσει ὑπὲρ σοῦ.

* δούλη ἀγαθὸς ἐγγύη(ε) τὴν πλη 23
σίον, ἐ ἀπολωλεκὸς αἰχμῶν, ἐγ-
καταλείπει αὐτόν.

* χάριτας ἐγγύτου μὴ ἀπλάθῃ, 20
ἐδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτὸς ὑπὲρ σοῦ.

* ἀγαθὴν ἐγγύην ἀνατέθεικε αὐ- 21
μαρτωλός.

* ἐγγύων φούζεται ἀμαρτωλός 22
καὶ ἀχρεὺς, ἐν διανοίᾳ καταλείπει
τὸν ῥυσάμενον αὐτόν.

* ἐγγύη πολλὰς ἀπώλεσε καὶ δου- 24
λεύοντας, καὶ ἐσάλωσεν αὐτὸς ὡς
κύμα θαλάσσης.

* δούλους δουλὰ τοὺς ἀπώκισε, 25
καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἐθνεσιν ἀλλο-
τείοις.

* ἀμαρτωλὸς παρβαίνει ἐν το- 26
λὰς κυρίου ἐμπεσέτω εἰς ἐγγύην,
καὶ διώκων ἐργολαβίας ἐμπεσέ-
τω εἰς κρίσεις.

* δούλου σου τοῦ 27
πλησίον κτ' διώκων σου, ἐ παρσε-
χε σε αὐτὸς μὴ ἐμπίσης.

* δεχὴ ζωῆς δούτρου σου ὕδωρ 28
ἐ ἀρτὸς ἐ ἱμάτιον, ἐ οἶκος καλύ-
πτων ἀχρημοσύνην.

* κρείσσων βίβη πτωχοῦ ὑπὸ 29
σπέτρῳ δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμ-
πρὰ ἐν ἀλλοτείοις.

* τὸ μικρὸν ἐ μεγάλα δίδο- 30
κίαν ἔχει, ἐ οὐκιδισμὸν οἰκίας σου μὴ
ἀκέρσης.

* ζῶν πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰ- 31
κίαν, καὶ ἐ παροικήσεις, ἐκ δού-
ξαις σώμα.

12 * Gratia mandati adiuvaa
pauperē, & in egestate eius
ne auertas eum.

13 * Perde argentum pro-
pter amicum & fratrem; et
ne abscondas illud sub lapide
in perditionem.

14 * Pone thesaurum tuum
secundum præcepta Altissi-
mi, & proderit tibi magis
quā aurum.

15 * Conclude eleemosynam
in penetralibus tuis, & ipsa
eruet te de omni malo.

18 * Super scutum fortitudi-
nis, & super lanceam poten-
tie contra inimicum pugna-
bit pro te.

23 * Vir bonus spondebit pro
proximo, & qui perdidit ve-
recundiam, relinquet illum.

20 * Gratias fideiussoris ne
obliuiscaris, dedit enim ani-
mam suam pro te.

21 * Bonam fideiussionē euer-
tet peccator.

22 * Fideiussiones fugiet pec-
cator & inutilis, in cogita-
tione relinquet illum qui li-
berauit se.

24 * Fideiussio multos perdi-
dit diuites, & commouit il-
los quasi fluctus maris.

25 * Viros potentes migrare
fecit, & vagati sunt in gen-
tibus alienis.

26 * Peccator transgrediens
mandata Domini incidet in
sponsonem, & qui persequi-
tur mercedes, incidet in iu-
dicia.

27 * Recupera proximum se-
cundum potentiam tuam, et
attende tibi ipsi ne cadas.

28 * Initium vitæ hominis
aqua & panis, & vestimen-
tum, & domus tegens tur-
pitudinem.

29 * Melior victus
pauperis sub tegmine trabiū,
quā epulæ splēdide inter

30 alienos. * Super parua &
magna complacentiam habe,
& improprium domus tua

31 non audias. * Vita mala de
domo in domum, & vbi pe-
regrinus eris, non aperies os.

* Hospitio suscipies & 32
potum dabis in ingrata, &
super hæc amara audies.

* Transi, peregrine orna 33
mensam, & si quid in manu
tua ciba me.

* Exi peregrine à facie 34
gloriæ, opus est domo, hospitio
susceptus est à me frater.

* Grauia hæc habenti pru- 35
dentiam, increpatio domus
& impropriū scæneratoris.

CAP. XXX.

Qui diligit filium suum, 1
assiduabit flagella illi, ut
letetur in nouissimis suis.

* Qui docet filium suum, 2
letabitur in illo, & in me-
dio notorum in illo gloria-
bitur.

* Qui docet filium in ze- 3
lum mittet inimicum, & co-
ram amicis exultabit in illo.

* Mortuus est eius pater 4
& quasi non est mortuus;
similem enim sibi reliquit
post se.

* In vita sua vidit & 5
letatus est in illo, & in obitu
suo non est contristatus.

* Contra inimicos reliquit 6
defensorem, & amicis red-
dentem gratiam.

* Abstergens filiū collige- 7
bit vulnera eius, & in omni
clamore turbabuntur visce-
ra sua.

* Equus nō domitus eua- 8
dit durus, & filius dissolu-
tus euadit præceps.

* Lacta filium, & pauere 9
faciet te: collude cum eo, &
contristabit te.

* Ne corrideas illi, ne 10
doleas, & in nouissimis qua-
tias dentes.

* Ne des illi licentiam in 11
iuuentute, & ne despicias
ignorantias illius.

* Curua collum eius in iu- 12
uētute, & frange latera eius
dum est paruus. ne fortè in-
duratus non obediat tibi, &
erit tibi dolor animæ.

* Ξενίεις καὶ πόλεις εἰς ἀχάρισα, 32
& πρὸς τῇ τούτοις πικρὰ ἀκούσεις.

* παρέλθε, πύρρικε κόσμῳ 33
τρέπεζον, καὶ εἴπῃ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ
ψώμισόν με.

* ἐξέλθε πύρρικε ἀπὸ προσώπου 34
τῆ δόξης, χρεία τῆ οἰκίας, ἐπεξένω-
ταί μοι ὁ ἀδελφός.

* βαρέα ταῦτα ἔχοντι φερίην, 35
ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμός
ἀνείσοδ.

λ.

* Ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελε- 1
χίσει μάστιγας αὐτῷ, ἵνα διφραδῇ
ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ.

* ὁ παιδύων υἱὸν αὐτοῦ διφρα- 2
δῇ (εἰ) ἐπ' αὐτῷ, & διαμέθῃ γνω-
ρίμων ἐπ' αὐτῷ κορυφή (εἰ).

* ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ζηλώ- 3
σει τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐναντὶ φίλων ἀ-
γαλλιά (εἰ) ἐπ' αὐτῷ.

* ἐτελεύτησεν αὐτὸς ὁ πατήρ, καὶ 4
ὡς ὅτι ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ
κατέλιπε μετ' αὐτόν.

* ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε & διφρα- 5
δῇ ἐπ' αὐτῷ, & ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ
ὅτι ἐλυπήθη.

* ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπον ἐκ- 6
δικον, καὶ τοῖς φίλοις δῶτα ποδιδόν-
τα χάριν.

* ἀφ' ἡνίκαν υἱὸν κατεδυσμύ- 7
σει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ
βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα
αὐτοῦ.

* ἵππος ἀδάμας & ἐκβαίνει 8
σκληρός, & υἱὸς ἀναιδέος & ἐκβαίνει
πρωτότης.

* ἡλώθη τέκνον & ἐθαμβήσῃ 9
σε, σύμπαιζον αὐτῷ & λυπήσῃ σε.

* μὴ συζηλάσῃς αὐτῷ, ἵνα μὴ 10
ὀδυνηθῇς & ἐπ' ἐσχάτων γομφιά-
σῃ ὁδὸν ὀδόντας.

* μὴ δῶς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι, 11
& μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ.

* κάμψον τὸν τραχήλον αὐτοῦ 12
ἐν νεότητι, καὶ δάδον τὰς πλευράς
αὐτοῦ ὡς ἐστὶ νήπιος. μήποτε σκλη-
ρωθεὶς ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ἔσται σοι
ὀδυνη ψυχῆς.

* Hospitabitur, & pascet, & 32
potabit ingratos, & adhuc
amara audiet.

* Transi hospes, & orna me- 33
sam: & quæ in manu habes,
ciba cæteros.

* Exi à facie honoris ami- 34
corum meorum, necessitudine
domus meæ, hospitio mihi fa-
ctus es frater.

* Grauia hæc homini habēti 35
sensum: correptio domus &
impropriū scæneratoris.

CAP. XXX.

Qui diligit filium suum, af- 1
fiduat illi flagella, ut læte-
tur in nouissimo suo, & non
palpet proximorum ostia.

* Qui docet filiū suum, lau- 2
dabitur in illo, & in medio
domesticorum in illo gloria-
bitur.

* Qui docet filiū suū, in ze- 3
lū mittit inimicū, & in medio
amicorum gloriabitur in illo.

* Mortuus est pater eius, & 4
quasi nō est mortuus; similem
enim reliquit sibi post se.

* In vita sua vidit, & lætatus 5
est in illo: in obitu suo non
est contristatus, nec confusus
est coram inimicis.

* Reliquit enim defensorem 6
domus cōtra inimicos, & ami-
cis reddentem gratiam.

* Pro animabus filiorum 7
colligabit vulnera sua, & su-
per omnem vocem turbabun-
tur viscera eius.

* Equus indomitus euadet 8
durus, & filius remissus eua-
det præceps.

* Lacta filium tuum, & pa- 9
uentem te faciet: lude cum
eo, & contristabit te.

* Non corrideas illi, ne cō- 10
doleas, & in nouissimo obstu-
pescant dentes tui.

* Non des illi potestatem in 11
iuuentute, & ne despicias co-
gitatus illius.

* Curua ceruicem eius in 12
iuuentute, & tunde latera eius
dum infans est, ne fortè indu-
ret & non credat tibi, & erit
tibi dolor animæ.

* Doce filium tuū, & operare in illo, ne in turpitudine illius offendas. * Melior est pauper sanus & fortis viribus, quam diues imbecillis & flagellatus malitia. * Salus animæ in sanctitate iustitiæ, & melior est omni auro & argento, & corpus validū, quam census immensus. * Non est census super censum salutis corporis, & non est oblectamentum super cordis gaudium. * Melior est mors quam vita amara; & requies æterna, quam languor perseverans. * Bona abscondita in ore clauso quasi appositiones epularum circumpositæ sepulchro. * Quid proderit libatio idolo? nec enim maducabit, nec odorabitur: sic qui effugatur à Dño, & portas mercedes iniquitatis. * Videns oculis & ingemiscēs; sicut spado complectens virginem, & suspirans. * Tristitiam non des animæ tuæ, & non affligas te ipsum in consilio tuo.

* Iocunditas cordis, hæc est vita hominis, & thesaurus sine defectione sanctitatis: & exultatio viri est longæuitas.

* Miserere animæ tuæ placens Deo & contine, & congrega cor tuum in sanctitate eius, & tristitiam longè expelle à te. * Multos enim occidit tristitia, & non est utilitas in illa.

* Zelus & iracūdia minuunt dies, & ante tempus senectam adducet cogitatus.

* Splendidum cor bonum in epulis est, epulæ enim illius diligenter fiunt.

CAP. XXXI.

Vigilia honestatis tabefaciet carnes, & cogitatus illius auferet somnum.

* Cogitatus præscientiæ auertit sensum; & infirmitas grauis sobriam facit animam.

* Laborabit diues in congregatione substantiæ, & in requie sua replebitur bonis suis.

* παιδεύει τὸν υἱόν σου, & ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ αὐτοῦ πορευθῇς.

* κρείσσων πτωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχυρὸς τῇ ἐξέει, ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ.

* ὑγεία καὶ δυνάμεις βέλτερον παντὸς χρησίσ, & σῶμα ἑυρρῶστον ἢ ὀλβὸς ἀμέτρητος.

* οὐκ ἐστὶ πλοῦτος βελτίων ὑγείας σώματος, & οὐκ ἐστὶν διψροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.

* κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζῶν πικρὸν ἢ δόρωσιμα ἑμμονον.

* ἀγαθὰ κεκλεισμένα ὑπὸ σωματικῆς κλεισμένης, θείματα βρωμάτων παρὰ κλεισμένα τάφα.

* τί συμφέρει καρπῶπις εἰδῶλω, ἔτε γὰρ ἐδεῖ, ἔτε μὴ ὁσφρανθῇ ἔτως ὁ ἐκδοκώμενος ὑπὸ κυρίου.

* ὁ βλέπων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς & σενάζων, ὡς περ δυνούχος περιλαβὼν παρθένον & σενάζων.

* μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν ψυχὴν σου, & μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

* διψροσύνη καρδίας αὐτὴ ζῶν ἀνθρώπου, & ἀγαλλίαμα ἀνδρός μακροήμερος.

* ἀγάπα τὴν ψυχὴν σου, & παρακαλεῖ τὴν καρδίαν σου καὶ λύπην μακρὸν δόξωσιν ἀπὸ σοῦ.

* πολλὰς γὰρ ἀπώλεσε & ἀπέκτεινεν ἡ λύπη.

* ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, & πρὸ καιροῦ γῆρας ἀγειρεύονται. * λαμπρὰ καρδία ἀγαθὴ ὑπὸ ἐδέσματος τῶν βρωμάτων αὐτῆς ὑπὸ μελέτης.

λα.

* Αἰσχυρὴ πλῆτος ἐκτίνει σὰρκα, & ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὑπνοῦ.

* μέριμνα αἰσχυρίας ἀπατήσει νύσταγμόν, & δόρωσιμα βαρὺ ἐκνήψει ὑπνόν.

* ἐνοπίασε πλῆθος ἐν σίῳ γῆς χρημάτων, & ἐν τῇ ἀνάπαύσει ἐμπίπλαται τρυφημάτων αὐτοῦ.

* Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudine illius offendas.

* Melior pauper sanus & fortis habitudine, quam diues flagellatus in corpus suū.

* Sanitas & bona habitudo melius omni auro; & corpus validum, quam opes immensa.

* Non sunt diuitiæ meliores sanitate corporis, & non est letitia super gaudium cordis.

* Melior mors super vitam amarā, aut languorem perseverantem.

* Bona clausa in ore clauso; positiones epularum adiacentes sepulchro.

* Quid prodest libatio idolo? neque enim edet, neque odorabitur. sic qui persecutionē patitur à Domino.

* Videns in oculis, & gemiscens, sicut spado complectens virginem & suspirans.

* Ne des in tristitiam animam tuam, & ne affligas te ipsum in consilio tuo.

* Latitia cordis ipsa vita hominis, & exultatio viri longitudo dierum.

* Dilige animam tuam, & consolare cor tuum: & tristitiam longè remoue à te.

* Multos enim perdidit & occidit tristitia.

* Zelus & iracundia minuunt dies, & ante tempus senectam ducit cura.

* Splendidum cor & bonum in epulationibus ciborum eius curam geret.

CAP. XXXI.

Vigilia diuitiarū tabefaciet carnes, & cura earum auertit à somno.

* Cura vigilie repetet dormitationem, & infirmitatem graue moderatam faciet somnus.

* Laborauit diues in congregatione diuitiarum, & in requie repletur delitiis suis.

* Laboravit pauper in di-
minutione vite, & in fine
suo indigens fit. * Qui diligit
aurum, nō iustificabitur; &
qui sequitur corruptionē, hic
replebitur. * Multi ligati
sunt gratia auri, & facta est
perditio eorum contra faciem
ipsorum. * Lignum offensio-
nis est sacrificantibus ei, &
omnis insipiens capietur in
illo. * Beatus dives qui in-
uentus est sine macula, et qui
post aurum non abiit.

* Quis est hic & beatum,
dicemus eum? fecit enim mi-
rabilia in populo suo.

* Quis probatus est in il-
lo & perfectus est, & erit
in gloriationem? Quis potuit
transgredi, et non transgres-
sus est, & facere malitiam,
& non fecit?

* Ideo firmabuntur bona
illius, & eleemosynas illius
enarrabit ecclesia.

* In mensa magna cum se-
deris, ne aperias guttur tuū
super illam.

* Et non dicas, multa qui-
dem quæ sunt super ipsam.

* Memento quoniam ma-
lum oculus nequam.

* Nequius oculo quid
creatum est? Ideo ab omni fa-
cie lachrymatur.

* Quocunque inspexeris,
ne extendas manum tuam.

* Et ne cōiunctus sis cum
eo in catino.

* Intellige quæ sunt proxi-
mi ex te ipso, et in omni ver-
bo cogita. Comede ut homo
apposita tibi, & non nimis
denores, ne odio habearis.

* Desine prius gratia di-
sciplina, et ne sis insatiabilis,
fortè offendas.

* Et si in medio multorum
sedisti, prior illis ne extendas
manū tuā. * Quam sufficiens
homini crudito exiguum, &
in cubiculo suo non anhelat!
Somnus sanitatis in intesti-
no moderato surrexit manē,
& anima eius cum eo.

* ἐνοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώ-
σει βίου, καὶ ἐν τῇ ἀπαύσει αὐτοῦ
ἡ πεινὴ γίνετο).

* ὁ ἀγαπῶν χρυσίον ἐδικαιώθη-
(εἶ), καὶ ὁ διώκων διαφθορῶν, ὅτι
πλησθήσεται).

* πολλοὶ ἐδέθησαν χάριν χρυ-
σίῳ, καὶ ἐλήθη ἡ ἀπώλεια αὐτῶν
καὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν.

* ξύλον προσκόμματος ἐστὶ τοῖς
δυσιάζουσιν αὐτῷ, ἐκ πᾶς ἀφρων ἀ-
λώσετο ἐν αὐτῷ.

* μακάριος πλάσιος ὁς ἐδύρε-
θη ἀμωμῶς, ἐὼς ὀπίσω χρυσίου
ὅτι ἐπορεύθη.

* τίς ἐστιν ὅτι καὶ μακαριούμην
αὐτῶν, ἐποίησε ᾧ θαυμάσια ἐν λαῷ
αὐτοῦ.

* τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ ἐτε-
λειώθη, καὶ ἔσται εἰς καύχημα. τίς
ἐδυῶτο πᾶσι βλάψαι, ἐκ παρέβη, ἐκ
ποιῆσαι κακίαν, ἐὼς ἐποίησε.

* διὰ τοῦτο σερεωθήσεται τὰ ἀ-
γαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας
αὐτοῦ ἐκκληγήσεται ἐκκλησία.

* ἡ πειρασμένης μεγάλης καθί-
σας, μὴ ἀνοίξης φάρυγγά σου ἐπὶ
αὐτῆς. * καὶ μὴ εἴπῃς, πολλά γε
τὰ ἐπὶ αὐτῆς.

* μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς
πονηρὸς. * πονηρότερον ὀφθαλ-
μοῦ τί ἐκπίπτει; διὰ τοῦτο ἀπὸ παν-
τὸς προσώπου δακρύει.

* εἰδὼν ἡ πειρασμένη, μὴ ἐκτείνῃς
χεῖρά σου. * καὶ μὴ συνθλίβῃς
αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ. * νόει τὰ τοῦ

πλησίον ἐν σεαυτοῦ, ἐκ πᾶσι ῥή-
ματι διανοοῦ. φάγε ὡς ἀνθρώπου
τὰ παρακείμενά σοι, ἐκ μὴ διαμα-
σῶ, μὴ μισηθῇς. * παύσαι πρῶτον

19 χάριν παιδείας, ἐκ μὴ ἀπλησύνῃς,
μήποτε προσκόψῃς.

* ἐὰν ἀναμέθῃς πλεόνων ἐκεί-
σας, ἥτερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς

21 τὴν χεῖρά σου. ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπου
πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, ἐκ πᾶσι τῆς
κοίτης αὐτοῦ ὅτι ἀδμαίνει. ὕπνου
ὑγείας ἡ ἐντέρῳ μετέωρὸν δόξῃ
πρῶτον, ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

* Laboravit pauper in di-
minutione victus, & in fine
inopis fit. * Qui aurum di-
ligit, non iustificabitur; & qui

insequitur consumptionem,
replebitur ex ea. * Multi dati
sunt in auri casus, & facta est
in specie ipsius perditio illorū.

* Lignum offensionis est au-
rum sacrificantium; vā illis
qui sectantur illud: & omnis
imprudens deperiet in illo.

* Beatus dives qui inuen-
tus est sine macula, & qui post
aurum non abiit, nec speravit
in pecunia & thesauris.

* Quis est hic, & laudabi-
mus eum? fecit enim mirabilia
in vita sua.

* Qui probatus est in illo,
& perfectus inuentus est, &
erit illi gloria æterna: qui po-
tuit transgredi, & non est tras-
gressus; & facere mala, & non

fecit. * Ideo stabilita sunt
bona illius in Domino, & elee-
mosynas illius enarrabit om-
nis ecclesia Sanctorum.

* Supra mensam magnam
sedisti, non aperias super illam
faucem tuam prior.

* Non dicas si multa sunt,
quæ super illam sunt. * Me-
mento quoniam malus est ocu-
lus nequā. * Nequius oculo
quid creatū est? ideò ab omni
facie sua lachrymabitur, cum

viderit. * Ne extendas ma-
num tuam prior, & invidia
contaminatus erubescas.

* Ne comprimar in cōui-
vio vino. * Intellige quæ
sunt proximi tui ex te ipso. vte-
re quasi homo frugis his quæ
tibi apponuntur; vt non cum
manducas multum, odio ha-
bearis. * Cessa prior causā
disciplina; & noli nimius esse
ne fortè offendas. * Et si in
medio multorum sedisti, prior
illis ne extendas manū tuam,
nec prior poscas bibere.

* Quam sufficiens est homini
crudito vinum exiguum, & in
dormiendo non laborabis ab
illo, & non senties dolorem.

* Vigilia & cholera, & tortu-
ra viro infrunito, somnus fani-
tatis in homine parco. * Dor-
miet vsq; mane, & anima illius
cum ipso delectabitur. * Et si
coact⁹ fueris in edēdo multū,
surge ē medio & vome, & refri-
gerabit te; & nō adduces cor-
pori tuo infirmitatē. * Audi me
fili, & nō spernas me, & in no-
uissimo inuenies verba mea.
* In omnibus operibus tuis
esto velox, & omnis infirmitas
nō occurret tibi. * Splendidū
in panibus benedicent labia
multorum, & testimonium
veritatis illius fidele.

* In nequissimo pane mur-
murabit ciuitas, & testimoniū
nequitiae illius verū est. * Di-
ligētes in vino noli puocare;
multos enim exterminauit vi-
nū. * Ignis pbat ferrū durū,
sic vinū corda supborū arguet
in ebrietate potatū. * Aequa
vita hominib⁹ vinū in sobrie-
tate; si bibas illud moderatē,
eris sobri⁹. * Quae est vita quae
minuitur vino? * Quid defrau-
dat vitā? * mors. * Vinū in iocū
ditatē creatū est, & nō in ebie-
tatē ab inirio. * Exultatio ani-
mae & corporis vinū moderatē
potatum. * Sanitas est animae
& corpori, sobrius potus. * Vi-
num multū potatū, irritationē
& iram & ruinas multas facit.
* Amaritudo animae, vinum
multū potatū. * Ebrietatis a-
nimofitas imprudentis offen-
sio, minorans virtutem, & fa-
ciens vulnera. * In conuiuio
vini nō arguas proximū: & nō
despicias eum in iocunditate
illius. * Verba improprij nō
dicas illi, & non premas illum
in repetendo. CAP. XXXII.

Rectorem te posuerunt, noli
extolli: esto in illis quasi
vnus ex ipsis. * Curam illo-
rum habe, & sic considera:
* Et omni cura tua explicita
recumbe, vt lateris propter il-
los, & ornamentū gratiae acci-
pias coronam, & dignationem
consequaris corrogationis.

* πόνος ἀγρυπνίας & χολέρα
& σφόδρος μὲν δυνάμεις ἀπλήγες.

* καὶ εἰ ἐβιάσῃς ἐν ἐδέσμασιν,
δύνασα μεθ' ὧν, ἐμεῖν καὶ δυνά-
μωσιν.

* ἀκασόν με τέκνον, & μὴ ἔξω-
θενώσης με, καὶ ἐπ' ἐχάτων εὐρήσεις
τὸν λόγον μου.

* ἐν παντί τοῖς ἔργοις σου γίνε ἐν-
ταχής, & πᾶν ἀγρόνημα ἐμὴ θύ-
απαντί σῃ.

* λαμπερὸν ἐπ' ἄρτοις δόλογη-
σαι χάλη, μαρτυρία τ' καλλοῦς
αὐτῶ πηγή.

* ποιητὴς ἐπ' ἄρτῳ διαγογύσει
πόλιν, καὶ ἡ μαρτυρία τ' ποιητῆρος
αὐτῶ ἀκερής.

* ἐν οἴνῳ μὴ δυνάμεις, πολλὰς γὰρ
ἀπώλεσεν οἶνον.

* κάμινος δοκιμάζει σόμωμα
ἐν βαφῇ· ἔτως οἶνον ἐν καρδίᾳ
ὑπερηφάνων ἐν μέθῃ.

* ἴππον ζωῆς οἶνον δυνάμεις,
ἐν πίνῃ αὐτὸν ἐν μέθῃ αὐτῶ.

* τίς ζωὴ ἐλασσε μὲν οἶνον, καὶ
αὐτὸς ἐκλίσσῃ εἰς ἀφροσύνην δυνά-
μεις;

* ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ δυνά-
μεις φροσύνη ψυχῆς οἶνον πινόμηνον
ἐν καιρῷ αὐτάρετης.

* πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμηνος
πολύς, ἐν ἐρεθισμῷ & ἀνιπνώματι.

* πληθεύει θυμὸν μέθῃ ἀφρονος εἰς
ἀγροσύνην, ἐλαττώνει ἰσχύον καὶ
ἀφροσύνην τραύματα.

* ἐν συμποσίῳ οἶνον, μὴ ἐλέγξης
τὸν πλησίον, καὶ μὴ ἐξεδενώσης αὐ-
τὸν ἐν ἀφροσύνῃ αὐτῶ.

* λόγον ὀνειδισμοῦ, μὴ εἴπῃς αὐ-
τῷ, καὶ μὴ αὐτὸν ἐλπίης ἐν ἀπαν-
τήσῃ αὐτῶ.

λβ'.

* Ἡ γὰρ ἐμὸν σε κατέστησαν, μὴ
ἐπαίρει γίνε αὐτοῖς ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν.

* φροντίζον αὐτῶν & ἔτως καθί-
σθαι. * καὶ πᾶσαν τιλὴν χεῖρ σου
ποίησον, καὶ διδοκίμιας δυνάμει-
σαι· ἵνα ἀφροσύνης δι' αὐτῶς & δι-
κοσμίας χάριν λάβῃς σέφανον.

* Labor vigilia & cho-
lera & dolor intestinorum
cum homine insatiabili.

* Et si coactus fueris in
epulis, surge per mediū tran-
siens, vome & quiesces.

* Audi me fili, & non
spernas me, & in nouissimis
inuenies verba mea.

* In omnibus operibus
tuis esto velox, & omnis in-
firmitas non tibi occurret.

* Splendidum in panibus
benedicere labia, testimonium
pulchritudinis illius fidele.

* Malo in pane murmu-
rabit ciuitas, et testimonium
nequitiae illius diligens.

* In vino ne viriliter
agas, multos enim perdidit
vinū. * Fornax probat ferru-
minationem in tinctura. sic
vinum in corde superborum
in ebrietate.

* Additamentum vite
vinum hominibus, si biberis
illud in mensura sua.

* Quae vita ei qui dimi-
nuitur vino, & illud crea-
tum est in letitia hominibus?

* Exultatio cordis & le-
titia anima vinum epotum
in tempore sufficiens.

* Amaritudo anima vi-
num potatum multum, in ir-
ritatione & ruina.

* Multiplicat iram ebie-
tas stulti in offensionem, di-
minuens virtutem & ac-
quirens vulnera.

* In conuiuio vini, ne re-
darguas proximum, & non
despicias eum in letitia illius.

* Verbum improprij non
dicas illi, & ne illum premas
in occursum eius.

CAP. XXXII.

Rectorem te constituerunt,
ne extollaris; esto illis
quasi vnus ex ipsis.

* Curam habe illorum, &
sic sede. * Et omne vsum tui
fac, & approbatus quiesce.
Vt lateris propter illos et or-
namenti gratia, accipias co-
ronam.

* Loquere seniori, decet enim te.
 * In diligentia autē scientiæ & impedies musica.
 * Vbi auscultatio, non effundas loquelam, & importunè ne velis videri sapiens.
 * Signaculum carbunculi in ornamento aureo, concentus musicorū in cōuiuio vini.
 * In fabricatione aurea signaculum smaragdi, melodia musicorum super dulce vinum.
 * Loquere adolescens si necessitas tui.
 * Vix bis si interrogatus fueris, in summam redige sermonem.
 * In paucis multa, esto quasi sciens & simul tacens.
 * In medio magnatum ne te facias equalem, & ubi senes, ne multa garruleris.
 * Ante tonitrum festinat coruscatio, & ante verecundum præcedet gratia.
 * In hora excitare, & non sis ultimus: accurre in domum & ne desideas.
 * Illic lude & fac cogitationes tuas, & non in peccatis, & sermone superbo.
 * Et super hæc benedicito eum qui fecit te, et inebriantem te de bonis suis.
 * Qui timet Dominū, accipiet doctrinam eius, & qui diluculauerint, inuenient cōplacentiam. * Qui querit legem, replebitur ea; & simulator scandalizabitur in ea.
 * Qui timent Dominum inuenient iudicium, & iustificationes quasi lumen incendent. * Homo peccator declinat correptionem, & secundum voluntatem suam inuenit consonantiam. * Vir consilij non despiciet intelligentiam; alienus autē & superbus non pertimescet timorem. * Et postquam fecit se cum sine consilio. * Sine consilio nihil facias, et in faciendo ne te pœniteat.

4 * λάληθον πρεσβυτέρῳ, πρέπει γάρ σοι. * ἐν ἀκραιβείᾳ δὲ τῆς ἡμῆς ἐμποδίσεις μουσικά.
 6 * ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκ γένης λαλῶν, καὶ ἀκαίρως μὴ θοφίζου.
 7 * σφραγὶς δὲ τῆς χάριτος ἐπὶ κόσμῳ χερσῶν, σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου.
 8 * ἐν κατασκευάσματι χερσῶν σφραγὶς σμαράγδου, μέλι & μουσικῶν ἐφ' ἡδὲ οἴνω.
 10 * λάληθον νεανίσκῳ εἰ χρεία σοι.
 11 * μόλις δὲς ἐσὺ ἐπερωτηθῆς. κεφαλαίῳ γὰρ λόγον.
 12 * ἐν ὀλίγοις πολλά, γίνεσθαι ὡς γινώσκων & ἅμα σιωπῶν.
 13 * ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἔξις αἴσου, & ὅπως γέροντες μὴ πολλὰ ἀπολόγηται.
 14 * πρὸς βροτῆς κατασπῶν δὲ ἀστραπήν, καὶ πρὸς αἰχμητῆρα πρὸς σελίδι(ε) χάρις. * ἐν ὥρᾳ ἔξεργείσου, καὶ μὴ οὐράγῃ, διότι χεῖς οἴκον καὶ μὴ ῥαθύμει.
 16 * ἐκεῖ παίζει & ποιεῖ τὰ ἐνθυμήματα σου, & μὴ ἐν αἰμαρτίαις καὶ λόγῳ ὑπερηφάνῳ.
 17 * καὶ ἐπὶ τοῖς διλογίῳ τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε διὰ τὰν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
 18 * ὁ φοβούμενος κύριον ἐκδέξεται τὴν παιδείαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ὀρθοίξωντες διρήθουσιν διδοκίαν.
 19 * ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθή(ε) αὐτοῦ, & ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθή(ε) ἐν αὐτῷ.
 20 * ὁ φοβούμενος κύριον διρήθουσι κείμενα, καὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς φῶς ἔξαρτουσιν.
 21 * ἀνθρώπος ἀμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγχμόν, καὶ κτ' ὅτι δέλημα αὐτοῦ ἔξω θύσει σύγκριμα.
 22 * δούλη βουλῆς οὐκ ἀπαρτίη δια νόημα, ἀλλ' ὅτι δὲ καὶ ὑπερήφανος οὐκ ἀπαρτίη φόβον.
 23 * καὶ κτ' ὅτι ποιῆσαι μετ' ἐαυτοῦ
 24 δούλη βουλῆς. * δούλη βουλῆς μηδὲν ποιήσης, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαι μὴ μετὰ μετῶν.

4 * Loquere maior natu, decet enim te. * Primū verbū diligenti scientiam, & non impedias musicam. * Vbi auditus non est, nō effundas sermonē, & importunè noli extolli in sapientia tua. * Gemmula carbunculi in ornamento auri; & cōparatio musicorū in conuiuio vini. * Sicut in fabricatione auri signum est smaragdi; sic numer' musicorum in iocundo & moderato vino. * Audi tacēs, & pro reuerētia accedet tibi bona gratia. * Adolescens loquere in tua causa vix cū necesse fuerit. * Si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuū. * In multis esto quasi inscius, & audi tacens simul & quærens. * In medio magnatorū loqui nō præsumas, & ubi sunt senes, nō multū loquaris.
 14 * Ante grandinē præbit coruscatio, & ante verecundiam præbit gratia, & pro reuerētia accedet tibi bona gratia. * Et hora surgēdi nō te frices, præcurre autē prior in domū tuā.
 16 * Et illic aduocare, & illic clude, & age cōceptiones tuas, & non in delictis & verbo superbo. * Super his omnibus benedicito Dñm, qui fecit te, & inebriantem te ab omnibus bonis suis. * Qui timet Deū, accipiet doctrinam eius; & qui vigilauerint ad illā, inuenient benedictionem. * Qui querit legem, implebitur ab ea; & qui insidiosè agit, scandalizabitur ab ea. * Qui timet Deū, inuenient iudicium iustū; & iustitias quasi lumen accēdent.
 21 * Peccator homo vitabit correptionem, & secundū voluntatē suam inueniet cōparationē. * Vir consilij nō disperdet intelligentiam: alienus & superbus non pertimescet timorem. * Etiam postquam fecit cum eo sine cōsilio, & suis infestationibus arguetur. * Fili, sine consilio nihil facias, & post factum non pœnitebis.

* In via ruinæ non eas, & non offendas in lapides, nec credas te viæ laboriosæ, ne ponas animæ tuæ scandalū. * Et à filiis tuis caue, & à domesticis tuis attende. * In omni opere tuo crede ex fide animæ tuæ: hoc est enim conseruatio mandatorum. * Qui credit Deo, attēdit mandatis: & qui confidit in illo, non minoratus erit.

CAP. XXXIII.

Timenti Deum, non occurrant mala, sed in tentatione ne Deus illum conseruabit, & liberabit à malis. * Sapiens non odit mandata & iustitias, & non illidetur quasi in procella nauis. * Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis. * Qui interrogationem manifestat, parabit verbū; & sic deprecatus exaudietur, & conseruabit disciplinā, & tunc respōdebit. * Præcordia fatui quasi rota carri, & quasi axis versatilis cogitatus illius.

* Equus emissarius, sic & amicus subfannator, sub omni supra sedente hinnit. * Quare dies diem superat, & iterū lux lucem, & annus annū a Sole?

* A Dñi sciētia separati sunt, facto Sole & præceptū custodiēte, per Dei sapientiam diuiduntur. * Et immutauit tempora & dies festos ipsorum, & in illis dies festos celebrauerunt ad horam. * Ex ipsis exaltauit & magnificauit Deus, & ex ipsis posuit in numerum dierum, * Et omnes homines de solo & ex terra, vnde creatus est Adam. * In multitudine disciplinæ Domini separauit eos, & immutauit vias eorum. * Et ex ipsis benedixit & exaltauit, & ex ipsis sanctificauit, & ad se applicauit, & ex ipsis maledixit & humiliavit, & conuertit illos à separatione ipsorum.

* Quasi lutum figuli in manu ipsius, plasmare illud & disponere.

* ἐν ὁδῷ δυνήτωματ' ὅ μὴ πορεύου, καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσι· μὴ πειδύσῃς ἐν ὁδῷ ἀποσκόπιω.

* καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.

* ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ πίσυσε τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτο ἐστὶ τήρησις ἐν τοῖς.

* ὁ πισδύων κυρίῳ προσέχει ἐν τοῖς, & ὁ πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐλαττωθή(ε').

λγ'.

* Τὸ φοβερόν τὸν κύριον οὐκ ἀπαντήσῃ κακόν· ἀλλ' ἐν πειρασμῷ & πάλιν ἔξαιρεται αὐτόν.

* δυνὴρ θεὸς ἐμισήσῃ νόμον, ὃ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πολλῶν.

* ἀνδρῶν συνετὸς ἐμπισδύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστός.

* ὡς ἐρώτημα δῆλον· ἐτοίμαθ' λόγον, καὶ ἔτις ἀκουσθήσῃ, σιῶδον παιδείαν, & ῥτε δ' ἀποκρίσῃ.

* τροχὸς ἀμάξης σπλάγχνα, μωροῦ, & ὡς ἄζων σρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.

* ἵππος εἰς ὀχέῳ ὡς φίλος μάχος, ὑποκάτω παντὸς ἵππου χρεμετῇ.

* διαλίημερα ὑπερέχ' ἡμέρας, & πᾶν φῶς ἡμέρας ἐν αὐτῷ ἀφ' ἡλίου. * ἐν γνῶσι κυρίου διεχωρίσθησαν.

* & ἡλλοίωσε καιρὸς & ἐορταί.

* καὶ ἀπ' αὐτῶν δυνήσῃ & ἡγίασε, & ἔξ αὐτῶν ἐθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.

* καὶ δυνήσῃ πάντες ἀπὸ ἐδάφους, & ἐκ γῆς ἐκτίσθη ἀδάμ.

* ἐν πλήθει ἡγεμένης κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς, & ἡλλοίωσε τὰς ὁδούς αὐτῶν.

* ἔξ αὐτῶν διλόγησε καὶ δυνήσῃ, & ἔξ αὐτῶν ἡγίασε, & πρὸς αὐτὸν ἡγύσεν, ἀπ' αὐτῶν κατηγάσας, καὶ ἐταπείνωσε, & δυνήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ σάσεων αὐτῶν.

* ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

* In via ruinæ non eas, & non offendas in lapidosis, ne confidas in via sine offendiculo.

* Et à filiis tuis caue.

* In omni opere bono crede animæ tuæ, etenim hoc est custodia mandatorum.

* Qui credit Domino, attendit mandato, & qui confidit in illo, non diminuetur.

CAP. XXXIII.

Timenti Dominum, non occurrat malum, sed in tentatione & iterum eruet eum.

* Vir sapiens non odiet legem; at qui simulat in ea, quasi in procella multorum.

* Homo prudens credet legi, & lex illi fidelis.

* Quasi interrogatio manifesta: prepara verbum; et sic audieris: indue disciplinam, & tunc responde.

* Rota currus præcordia fatui, & quasi axis versatilis cogitatio illius.

* Equus ad admissuram sicut amicus subfannator, sub omni sessore hinnit.

* Quare dies est supra diem, & omnis lux diei anni à Sole?

* In cognitione Domini separati sunt.

* Et immutauit tempora & festiuitates.

* Et ab illis exaltauit, & sanctificauit, & ex ipsis posuit in numerum dierum.

* Et homines omnes à solo et ex terra creatus est Adam.

* In multitudine scientiæ Dominus separauit eos, & immutauit vias eorum.

* Ex ipsis benedixit & exaltauit, & ex ipsis sanctificauit, & ad se approximauit, ab ipsis maledixit, & humiliavit, & euerit illos à sedibus ipsorum.

* Quasi lutum figuli in manu ipsius.

* Omnes viæ eius secundum beneplacitum ipsius, sic homo in manu eius qui fecit eum, ad reddendum eis secundum iudicium suum.

* Contra malum bonum, & contra mortem vita. Sic contra peccatorem pius, & sic contra virum religiosum peccator. Et sic aspice in omnia opera Altissimi, duo duo, & unum contra unum.

* Et ego. Ultimus vigilaui: sicut qui colligit calamos post vindemiatores, in benedictione Domini praueni, & quasi qui vindemiat repleui torcular.

* Animaduertite quoniam non mihi soli laboraui, sed omnibus quærentibus disciplinam.

* Audite magnates, et rectores ecclesie auribus percipite.

* Filio & mulieri, fratri & amico, ne dederis potestatem super te in vita tua. & ne dederis alteri diuitias tuas, ne pœnitentia ductus preceris pro eis.

* Dum adhuc viuus & est spiritus in te, ne alienes te ipsum omni carni.

* Melius enim est filios indigere tui, quàm te aspicere ad manus filiorum tuorum.

* In omnibus operibus tuis esto præcellens, & ne des maculam in gloriam tuam.

* In die cōsummationis dierum vita tua, & in tempore mortis distribue hereditatem. * Pabula fœni & virga & onera asino, panis & disciplina, & opera seruo.

* Operare in disciplina, & quæret requiem; laxa manus illi, & quæret libertatē.

* Iugum & lorum curuant collum, & seruo malefico tortura & tormenta.

* Immitte illum in operationem ne vacet, multam enim malitiam docuit ociositas.

* πᾶσαι αἰδοὶ αὐτοῦ τὴν δοκίαν αὐτοῦ. ὥτως ὁ ἄνθρωπος ἐν χειρὶ ποιήσαντος αὐτόν, ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

* ἀπέναντι τῷ κακοῦ τὸ ἀγαθόν, & ἀπέναντι τῷ θανάτῳ ἡ ζωὴ. ὥτως ἀπέναντι τῷ ἀμαρτωλῷ ὁ δὺσεβής, & ὥτως ἀπέναντι τῷ ἀνδρὶ δὺσεβόδῳ ὁ ἀμαρτωλός. & ὥτως ἐμβλεψὼν εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ψύχου, δύο δύο, καὶ κατὰ κρίσιν ἑκαστός.

* καὶ γὰρ ἐχαλῶς ἠγρύπνησα. ὥς καλαμώμενον ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν δόλοισι κυρὶς ἐφθασα, & ὥς τρυγὼν ἐπλησα ληνόν.

* καὶ τὸ νοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

* ἀκούσατε μεγαλήτες, & ἡ γέμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσαθε.

* ὦς & γυναῖκα, ἀδελφὸν καὶ φίλον, μὴ δῶς ἐξουσίαν ἐπὶ σεαυτῷ ἐν ζωῇ σου, & μὴ δῶς ἐτέρῳ τὰ χεῖματα σου, ἵνα μὴ μετameληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν.

* ὥς ἐπὶ ζῆς καὶ ἐπὶ πνοῇ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξης σεαυτὸν πάσῃ σαρκί.

* κρείσσον γὰρ ἐστὶ τὰ τέκνα δεηθῆναι σου, ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

* ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνεο υπερέχων, καὶ μὴ δῶς μάστιγον ἐν τῇ δόξῃ σου.

* ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελειότητος διαδόχου κληρονομίαν.

* χορτάσματα & ῥάβδον καὶ φορτία ὄνω, ἄρτον καὶ παιδείαν καὶ ἔργα οἰκέτη.

* ἐργασαὶ ἐν παιδείᾳ καὶ ζητήσῃ δόξαν αὐτοῦ, ὥς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ζητήσῃ ἐλευθερίαν.

* ζυγὸς & ἵμας κάμπτει τρέχον, καὶ οἰκέτη κακὲργον ἐρέβλαι καὶ βάσανοι.

* ἐμβαλε αὐτόν εἰς ἐργασίαν ἵνα μὴ ἀργῇ· πολλὴ γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ δούλεια.

* Omnes viæ eius secundum dispositionem eius, sic homo in manu illius qui se fecit, & reddet illi secundum iudicium suum.

* Contra malum bonum est, & contra vitam mors: sic & contra virum iustum peccator: & sic intueri in omnia opera Altissimi: duo contra duo, & unum contra unum.

* Et ego nouissimus euigilaui, & quasi qui colligit acinos post vindemiatores. In benedictione Dei & ipse speraui, & quasi qui vindemiat, repleui torcular.

* Respicite, quoniam non mihi soli laboraui, sed & omnibus exquirentibus disciplinam.

* Audite me magnati & omnes populi, & rectores Ecclesie auribus percipite.

* Filio & mulieri, fratri & amico non des potestatem super te in vita tua, & non dederis alij possessionem tuam, ne forte pœniteat te, & depreceris pro illis.

* Dum adhuc superes & aspiras, nō immutabit te omnis caro.

* Melius est enim vt filij te rogent, quàm te respicere in manus filiorum tuorum.

* In omnibus operibus tuis præcellēs esto: ne dederis maculam in gloriam tuam.

* In die cōsummationis dierum vitæ tuæ, & in tempore exitus tui distribue hæreditatem tuam. * Cibaria & virga & onus asino panis, & disciplina & opus seruo.

* Operatur in disciplina, & quærit requiescere: laxa manus illi, & quærit libertatem.

* Iugum & lorum curuant collum durum, & seruum inclinant operationes assiduæ.

* Seruo maleuolo tortura & compedes: mitte illum in operationem, ne vacet: multam enim malitiam docuit ociositas.

* In opera constitue eum; 29
sic enim concedet illum.

* Quia si non obaudierit, 30
curua illum compedibus, &
non amplifies super omnem
carnem: verum sine iudicio
nihil facias graue. * Si est tibi 31
feru⁹ fidelis, sit tibi quasi ani-
ma tua: quasi fratre sic eū tra-
cta, quoniam in sanguine ani-
mæ comparasti illū. * Si læse- 32
ris eum iniuste, in fugam con-
uertetur; & si extollēs discesse-
rit, quem quæras, & in qua via
quæres illum, nescis.

CAP. XXXIII.

Vana spes & mendacium 1
viro insensato, & somnia A
extollunt imprudentes.

* Quasi qui apprehendit 2
vmbra, & persequitur ven-
tum; sic & qui attendit ad visa
mēdacia. * Secundū hoc visio 3
somnia: ante faciem ho-
minis similitudo alterius ho-
minis. * Ab immundo quid 4
mundabitur, & a mēdace quid
verum dicetur? * Diuinitio 5
erroris & auguria, mendacia
& somnia malefacientium va-
nitas est. * Et sicut parturien- 6
tis cor tuum phantasias pati-
tur, nisi ab Altissimo fuerit e-
missa visitatio: ne dederis in il-
lis cor tuum. * Multos enim 7
errare fecerunt somnia, & ex-
ciderunt sperantes in illis.

* Sine mendacio cōsumma- 8
bitur verbum legis, & sapien- B
tia in ore fidelis complanabi-
tur. * Qui non est tentatus, 9
quid scit? vir in multis exper-
tus, cogitabit multa: & qui
multa dicit, enarrabit intelle-
ctum. * Qui nō est expertus, 10
pauca recognoscit; qui autem
in multis factus est, multipli-
cat malitiam. * Qui tenta- 11
tus non est, qualia scit: qui
implanatus est, abundabit ne-
quitia. * Multa vidi enar- 12
rando, & plurimas verborum
consuetudines.

* Aliquoties vsque ad mor- 13
tem periclitatus sum horum
causa, & liberatus sum gra-
tia Dei. 14 Spiritus timentium Deum quæritur, & in respectu illius benedicetur.

* εἰς ἔργα κατὰ τὴν κατὰ 29
πρὸς αὐτὸν.

* καὶ ἐὰν μὴ πεῖθαι ἀρχῇ, βαρύν- 30
ον τὰς πόδας αὐτοῦ. καὶ μὴ περισ-
σώσης πάσῃ σαρκί, & δυνάμει κρείσσεως
μὴ ποιήσης μηδὲν.

* εἰ ἐστὶ τοῖ οἰκέτης, ἔσω τοῖ ὡς ἡ 31
ψυχὴ τοῦ ὅτι ἐν αἵματι ἐκλήσσω αὐ-
τόν. εἰ ἐστὶ τοῖ οἰκέτης, ἀγε αὐτὸν ὡς
ἀδελφόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχὴ τοῦ ἑπι-
δείσῃς αὐτόν.

* ἐὰν κακώσης αὐτὸν ἀδίκως καὶ 32
ἀπάρας ἀποδείξῃς, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζη-
τήσεις αὐτόν;

λδ.

* Κεναὶ αἱ ἐλπιδες καὶ ψευδεῖς 1
ἀσυνέτω δυνάμεις, & ἐνύπνια ἀναπτε-
ροῦσιν ἀφρονάς.

* ὡς ὁ δρακόντιος σκιάς & διώ- 2
κων δυνάμεις, ἔτι ὁ ἐπέχων ἐν-
πνίσις. * Τούτο καὶ τούτο ὁρασίς 3
ἐνυπνίων, κατὰ τὴν ἀποσώπου ὁ-
μοίωμα ἀποσώπῃς. * ἀπὸ ἀκα- 4
θάρτου τί καθαρεύῃς; & ἀπὸ
ψευδοῦς τί ἀληθεύσεις;

* μαντεία καὶ οἰωνισμοὶ καὶ 5
ἐνύπνια, μάταια ἔσονται.

* καὶ ὡς ἀδινέσης φαντάζεται 6
τοῦ ἡ καρδία. ἐὰν μὴ ᾤσῃ ὑψίστου
ἀποσταλῇ ἐν ἑπισκοπῇ τοῦ, μὴ δώσῃ
εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν τοῦ.

* πολλὰς γὰρ ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, 7
& ἔξεπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.

* δυνάμεις ψεύδους σωτελεύῃς 8
νόμος, καὶ σοφία σώματι πικρῶ τε-
λείωσις.

* δυνὴρ πεπλανημένος ἐγνώ πολ- 9
λά, καὶ ὁ πολὺ περὶ ἐκδιηγῇ 10
σύνεσιν. * ὅς οὖν ἐπειράσῃ οἱ- 10
δὲν ὀλίγα.

* ὁ γὰρ πεπλανημένος πληθεύει 11
πανουργίαν.

* πολλὰ ἐώρακα ἐν τῇ ἀποπλά 12
νήσει μου, & τὰ πλάσματά τῶν λό-
γων μου, σώσεις μου.

* πλεονάκεις ἕως θανάτου ἐκιν- 13
δυνεύσας. & διεσώθην, τούτων χά-
ριν.

* πνεῦμα φοβεμένων τὸν 14
κύριον ζήσεται.

* In opera cōstitue quem-
admodum decet eum.

* Et si non obedierit, ag-
graua compedes eius. Et non
abundes omni carni, & sine
iudicio non facias aliquid.

* Si est tibi seruus, sit tibi
sicut anima tua, quoniam in
sanguine acquisisti illum. Si
est tibi seruus, tracta eum vt
fratrem, quoniam tanquam
anima tua indigebis eo.

* Si malefeceris ei iniuste
& tollens aufugerit, in qua
via quæres eum?

CAP. XXXIII.

Vana spes & mendaces
imprudenti viro, et in-
somnia eleuant stultos.

* Quasi qui apprehendit
vmbra & persequitur ven-
tos, sic qui intendit insom-
nijs.

* Hoc secundū hoc visio
insomniorum, ante faciem si-
militudo faciei.

* Ab immūdo quid mun-
dabitur? & a mendace quid
verum erit? * Vaticinium
& auguria & insomnia, va-
na sunt. * Et sicut parturien-
tis phantasias patitur tuum
cor. Nisi ab Altissimo missa
sint in visitatione tua, ne
dederis in illa cor tuum.

* Multos enim deceperunt
insomnia, & exciderunt spe-
rantes in illis. * Sine men-
dacio cōsummabitur lex, &
sapiētia ori fideli cōsummatio.

* Vir qui vagatus est no-
uit multa; et multum exper-
tus enarrabit intellectum.

* Qui non expertus est,
nouit pauca.

* At qui deceptus est, mul-
tiplicat astutiam.

* Multa vidi in deceptio-
ne mea, & fictiones ver-
borum meorum, intellectus
meus.

* Pluries vsque ad mor-
tem periclitatus sum, & li-
beratus sum, horum gratia.

* Spiritus timentium Do-
minum viuet.

* Nam spes illorum in sal-
uantem illos.

* Qui timet Dominum, ni-
hil timebit, & nō trepidabit,
quoniam ipse spes eius.

* Timentis Dominū, bea-
ta anima.

* Cui intendit, & quod
eius firmamentum.

* Oculi Domini super amā-
tes eum, protectio potentia
& firmamentum fortitudi-
nis. Tegmen ab ardore, &
tegmen à meridie, custodia
ab offensione, & adiutorium
casus.

Exaltans animam, &
illuminans oculos, sanitatem
dans vitam & benedictionē.

* Sacrificans ex iniusto,
oblatio ridicula, & non in
beneplacitū donaria iniquo-
rum.

* Nō complacet Altissimus
oblationibus impiorum, neq;
in multitudine sacrificiorum
propitiatur pro peccato.

* Sacrificans filium coram
patre eius, qui adducit sacri-
ficiū ex substantia pauperū.

* Panis indigentium, vita
pauperum; qui defraudat il-
lum, homo sanguinum.

* Occidens proximum, au-
ferens conuictum: * Et ef-
fundens sanguinem, defrau-
dans mercedem mercenarij.

* Vnus edificās, & vnus
destruens, quid lucratur plus
quàm labores?

* Unus orans, & vnus
maledicens, cuius vocē exau-
diat Dominus?

* Qui intingitur à mortuo,
& iterum tangit eum, quæ
utilitas in lauacro illius?

* Sic homo qui ieiunat in
peccatis suis, & iterum va-
dens & hæc faciens. oratio-
nem illius quis exaudiet: &
quid profecit in humiliādo se?

CAP. XXXV.

Qui conseruat legem, mul-
tiplicat oblationes:

* Sacrificator salutaris, qui
attendit mandatis.

15 * ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σῶ-
ζοντα αὐτούς.

16 * ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐδὲν
δύλαβηθήσεται, & ἐμὴ δειλιάσῃ ὅτι

17 αὐτὸς ἐλπίς αὐτοῦ. * φοβούμενος τὸν
κύριον, μακαρία ἡ ψυχή. * τίνι

ἐπέχει, & τίς αὐτὸς στήριγμα;

19 * ὁ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ ᾧ
ἀγαπῶνται αὐτὸν, ὑπερασπισμὸς
δυναστείας & στήριγμα ἰσχύος. σκέπη
ἀπὸ καύσωνος, καὶ σκέπη ἀπὸ με-
σημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ πειρασμού-

20 ματος & βοήθεια πτώσεως. * ἀνυ-
ψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλ-
μούς, ἵασιν διδῶς ζωὴν & δόλογίαν.

21 * θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφο-
ρὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ εἰς δόδο-
κίαν δωρήματα δούλων.

23 * οὐκ ὀδοκεῖ ὁ ὕψις & προσ-
φοραῖς ἀσεβῶν, ἐδὲ ἐν πλήθει θυ-
σιῶν ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

24 * θυὼν ὅν ἐναντὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ προσάγων θυσίαν ἐν χη-
μάτων πενήτων.

25 * ἄρτος ἐπιδεομένων ζῶν πτω-
χῶν, ὁ ἀποσερῶν αὐτὸν ἀνθρώπου
αἱμάτων.

26 * φονδύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαι-
ρέμενος συμβίωσιν.

27 * καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποσερῶν
μυθὸν μυθῶτο.

28 * εἰς οἰκοδομὴν & εἰς καταλύων,
τί ὠφελούσι πλέον ἢ κόποις;

29 * εἰς δόχον & εἰς καταρώ-
μην, τίνος φωνῆς εἰσακέσεται ὁ
δεσπότης;

30 * βαπτίζοντες ἀπὸ νεκροῦ καὶ
πάλιν ἀπὸ νεκροῦ αὐτοῦ, τί ὄφελος
ἐν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;

31 * ὅπως ἀνθρώπου νηστεύων ἐπὶ
πάντων ἁμαρτιῶν αὐτοῦ καὶ πάλιν πο-
ρεύμενος & ταῦτα ποιῶν, τί προσ-
ευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακέσεται, καὶ τί
ὠφελήσεται ἐν τῷ ταπηνωθῆναι αὐτοῦ;

λέ.

1 * Ὁ σωτηρῶν νόμον πλεονάζει
προσφορὰς.

2 * θυσιάζων σωτηρίας ὁ προσέ-
χων ἐν τολαῖς.

15 * Spes enim illorum in sal-
uantem illos, & oculi Dei in

16 diligētes se. * Qui timet Dñm,
nihil trepidabit, & non pau-
bit: quoniam ipse est spes eius.

17 * Timētis Dñm, beata ani-
ma eius: * Ad quem respicit, &

19 qui est fortitudo eius. * Oculi
Dñi super timētes eum, prote-
ctor potentia, firmamentum
virtutis, regimen ardoris, &
vmbraculū meridiani, depre-
catio offensionis, & adiutoriū

20 casus: * Exaltans animam, &
illuminans oculos, dans sani-
tatē, & vitam, & benedictionē.

21 * Immolantis ex iniquo, ob-
latio est maculata: & non sunt
beneplacitæ subsannationes

22 iniustorū. * Dñs solus susti-
nentibus se in via veritatis &

23 iustitiæ. * Dona iniquorū nō
probat Altissimus, nec respicit

in oblationes iniquorum, nec
in multitudine sacrificiorum,
eorum propitiabitur peccatis.

24 * Qui offert sacrificiū ex sub-
stantia pauperū, quasi qui vi-
ctimat filiū in cōspectu patris

25 sui. * Panis egentium vita pau-
peris est: qui defraudat illum,

26 homo sanguinis est. * Qui au-
fert in sudore panē, quasi qui

27 occidit proximū suum. * Qui
effundit sanguinem, & qui

28 fraudem facit mercenario, fra-
tres sunt, * Vnus edificans,

& vnus destruēs: quid prodest
illis nisi labor? * Vnus orans,

& vnus maledicens; cuius vo-
cem exaudiet Deus? * Qui ba-

ptizatur à mortuo, & iterum
tangit mortuum, quid proficit

31 lauatō illius? * Sic homo qui
ieiunat in peccatis suis, & iterū
eadē faciens, qd proficit humi-
liando se? orationē illius quis

exaudiet? CAP. XXXV.

1 **Q**ui conseruat legem, mul-
tiplicat orationem. * Sa-

2 crificium salutare est attēdere
mandatis, & discedere ab om-
ni iniquitate: * Et propitia-

tionem litare sacrificiis super
iniustitias, & deprecatō pro

peccatis recedere ab iniustitia.

Exo. 23. b
& 24. d.

Deu. 16a

2. Corin. 9. b.

Tob. 4. b.

Rom. 2. 10. f

* Retribuet gratiam, qui of-
fert similaginem; & qui facit
misericordiā; offert sacrificiū.
* Beneplacitū est Dño recede-
re ab iniquitate; & deprecatio
pro peccatis, recedere ab iniu-
stitia. * Nō apparebis ante cō-
spectū Dñi vacu⁹: * Hæc enim
omnia ppter mādāta Dei sūt.
* Oblatio iusti impinguat al-
tare: & odor suauitatis est in
cōspectu Altissimi. * Sacrificiū
iusti acceptū est, & memoriam
ei⁹ nō obliuiscetur Dñs. * Bono
animo gloriā redde Deo, & nō
minuas primitias manuū tua-
rū. * In omni dato hilarē fac
vultū tuum, & in exultatione
sanctifica decimas tuas. * Da
Altissimo secundū donatū ei⁹,
& in bono oculo adinuentionē
facito manuū tuarū: * Quoniā
Dñs retribuēs est, & septies tā-
tum retribuet tibi. * Noli of-
ferre munera praua; non enim
suscipiet illa. * Et noli inspicere
sacrificiū iniustū, quoniā Dñs
vindex est, & nō est apud illū
gloria personæ. * Nō accipiet
Dñs personā in pauperē, & de-
precationē læsi exaudiet. * Nō
despiciet preces populi; nec
viduā, si effundat loquelā ge-
mitus. * Nōne lachrymæ vi-
duæ ad maxillā descēdunt, &
exclamatio eius super dedu-
centē eas? * A maxilla enim a-
scendunt vsq; ad cælū, & Dñs
exauditor nō delectabitur in
illis. * Qui adorat Deū, in ob-
lectatione suscipietur; & depre-
catio illius vsq; ad nubes pro-
pinquabit. * Oratio humili-
tis se, nubes penetrabit; & do-
nec propinquet non cōsolabi-
tur: & nō discedet, donec Al-
tissimus aspiciat. * Et Dñs nō
elōgabit, sed iudicabit iustos,
& faciet iudicium, & fortissi-
mus non habebit in illis pa-
tientiam, vt contribulet dor-
sum ipsorum. * Et gentibus
reddet vindictam, donec tol-
lat plenitudinem superbo-
rum, & scepra iniquorum
contribulet.

ECCLESIASTIC.

* ὁ δὲ ἀποδοὺς χάριν ὡς παρ-
φέρων σιμίδαλιν καὶ ὁ ποίων ἐλε-
μοσύνην, θυπάζων αἰνέσεως.
* διδοκία κυρίῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ
πονηρίας, ὅτι ἐξήλασμός ἀποστρέψαι
ἀπὸ ἀδικίας. * μὴ ὁφθῇς ἐνώπιον
κυρίου κενός. * πάντα γὰρ ταῦτα
χάριν ἐν ὁλῇ. * παρσφορὰ δι-
καίῃς λιπαίνει θυσιάζοντα, ὅτι ἡ δω-
δία αὐτῆς ἐναντὶ ψίχας.
* θυσία ἀνδρὸς δικαίῃς δεκτὴ, καὶ
τὸ μνημόσυον αὐτῆς οὐκ ἐπιλη-
θῆ(εῖ). * ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ
δόξα ἔσται τῷ κυρίῳ, ὅτι μὴ σμικρυνῇς
ἀπαρχὴν χειρὸν σου.
* ἐν πάσῃ δόσει ἰλαρωθῇ τὸ πρό-
σωπόν σου, ὅτι ἐν διφρεσὶν ἁγία-
σθαι δεκάτῃ.
* δόξῃ ψίχῃ καὶ τῷ δόσιν αὐτῆς,
καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθύρε-
μα χειρὸς.
* ὅτι κύριος δὲ ἀποδοὺς ἐστὶ, καὶ
ἀποδώσει ἐπὶ πλάσια· μὴ δω-
ροκόπει. * ὅτι γὰρ παρσφύξῃ, καὶ
μὴ ἔπεχε θυσία ἀδικῶ.
* ὅτι κερτὴς κύριός ἐστι, ὅτι οὐκ ἐστὶ
πλὴρ αὐτῶν δόξα παρσώπας.
* ὅτι λήψῃ κύριος τὸ πρόσωπον
ἐπὶ πτωχῶν, καὶ δέσιν ἡ δικημύρου εἰ-
σακῆ(εῖ). * ὅτι μὴ ὑπερβῇ ἐκείαν
ὀρφανὸν καὶ χήραν ἐν ὁλῇ ἐκείῃ λα-
λῶν. * ὅτι χεὶρ δακρυῶν χήρας ἐπὶ
σαγόνῃ καὶ ταβάνει, ὅτι ἡ κατὰ βόη-
σιν αὐτῆς ἐπὶ τῇ κατὰ γόνυ αὐτῆς.
* θέρσας δὲ ἐν διδοκίᾳ δεχθῆ-
(εῖ), καὶ ἡ δέσιν αὐτῆς ἕως τῶν νεφε-
λῶν συναίψαι.
* παρσφύχῃ ταπεινοῦ νεφέλας
διήλθῃ, ὅτι ἕως συνεγίστην, ὅτι μὴ πα-
ρακληθῇ. * καὶ ὅτι μὴ ἀποστῇ ἕως δὲ
ἐπισκέψῃται ὁ ὕψιστος. * κρινεὶ δι-
καίῃς, καὶ ποιήσει κρίσιν.
* καὶ ὁ κύριος ὅτι μὴ βραδυῇ,
ὅτι μὴ μακροθυμήσῃ ἐπὶ αὐτοῖς ὁ
κραταίος. ἕως δὲ τέρψῃ ὁ σφύρα-
νελεμονών.
* καὶ τοῖς ἐθνεσιν ἀποδώσει ἐν-
δίκην· ἕως ἵνα πληθὺς ὕβριστῶν
ἐκκλήσῃ ἀδικῶν συνέλψῃ.

* Et retribuens gratiam vt
qui offert siliginem; & qui
facit elemosynam, sacrificator
laudis. * Beneplacitum Do-
mini recedere ab iniquitate,
& propitiatio recedere ab
iniustitia. * Ne appareas
ante Dñm vacuus. * Omnia
enim hæc gratia mandati.
* Oblatio iusti impinguat al-
tare; et suavis odor eius in cō-
spectu Altissimi. * Sacrificium
viri iusti acceptabile, & me-
moriam eius non tradetur ob-
liuioni. * In bono oculo glo-
rifica Dñm, & ne diminuas
primitias manuū tuarū: * In
omni dato hilarifica vultum
tuū, & in letitia sanctifica
decimas. * Da Altissimo secū-
dum donum eius, & in bono
oculo adinuentionem manus.
* Quoniam Dominus re-
tribuens est, & retribuet
septupla: ne diminuas ex do-
no. * Non enim suscipiet:
& non intendas sacrificio
iniusto. * Quoniā iudex Do-
minus est, & non est apud
illum opinio personæ.
* Non accipiet Dominus
personam super paupere, &
deprecationem iniuria affecti
exaudiet. * Non despiciet
supplicationem pupilli & vi-
duam si effundat loquelam.
* Nōne lachryma viduæ ad
maxillam descendit? & ex-
clamatio eius super eum qui
deduxit eam. * Qui colit in
beneplacito suscipietur, &
deprecatio illius vsq; ad nu-
bes attinget. * Oratio humi-
lis nubes penetravit, & do-
nec appropinquet, non conso-
labitur, & non discedet do-
nec respexerit Altissimus. Ju-
dicabit iustos, & faciet iudi-
cium. * Et Dñs non tardabit
neq; patientiā habebit in il-
lis fortis. Quousq; conterat
lumbos crudelium. * Et gen-
tibus retribuet vindictam,
donec tollat multitudinem
contumeliosorum & scepra
iniustorum conterat.

* Donec reddat homini secundum actus eius, & opera hominum secundum cogitationes eius. * Donec iudicet iudicium populi sui, & letificabit eos in misericordia sua. * Quam pulchra misericordia in tempore tribulationis, quasi nubes pluuia in tempore siccitatis.

CAP. XXXVI.

Miserere nostri Domine Deus omnium, et respice.

* Et immitte timorem tui super omnes gentes non exquirentes te.

* Leua manum tuam super gentes alienas, & videant potentiam tuam.

* Sicut in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificeris in eis. * Et cognoscant te sicut et nos te cognouimus. quia non est Deus prater te Domine. * In noua signa & immuta mirabilia.

* Glorifica manum & brachium dextrum, ut enarrēt mirabilia tua.

* Excita furorem & effunde iram. * Tolle aduersarium & contere inimicum.

* Accelera tempus & mento iræ, & enarrent tibi mirabilia tua.

* In ira ignis deuoretur qui saluatur, & malefacientes populo tuo inueniant perditionem.

* Contere capita principum gentium dicentium, Non est prater nos. * Congrega omnes tribus Iacob, & hereditauit eos sicut ab initio. * Miserere populi Domine vocati in nomine tuo, & Israel quem primogenitum nominasti.

* Miserere ciuitatis sanctificationis tue Hierusalem loci quietis tue. * Reple Sion extollere oracula tua, & a gloria tua populum tuum.

* Da testimonium in initio creaturis tuis, et suscita prophetas in nomine tuo.

* ἕως ὥστε ἀποδώσῃ ᾧ ἄνθρωπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, & τὰ ἔργα ᾧ ἄνθρωπον κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ.

* ἕως ὃν κρινήτω κρίνῃ ὁ λαὸς αὐτοῦ, καὶ ἀφαιρήσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐλπίδι αὐτοῦ.

* ὥς ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως, ὥς νεφέλαι ὑέτος ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

λς.

* Ἐλέηθον ἡμᾶς δέσποτα ὁ θεὸς πατέρων, & πατέρων σου.

* & ἐπιβάλε τὴν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐκζητῶντά σε.

* Ἐπάρεν τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν ἀλλότριά, ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου. * ὥστε ἰδοῦντες αὐτῶν ἡγάδῃς ἐν ἡμῖν, ὥστε ἐναντίον ἡμῶν μεγαλυνθῇς ἐν αὐτοῖς.

* καὶ ἐπιγνώσῃ σε καθάπερ & ἡμεῖς σε ἐγνωμεν. ὅτι ὅτι ἐστὶ θεὸς πλὴν σου κύριε.

* ἐγκαίνισον σημεῖα & αἰτιολογίας θαυμάσια. * δόξα σου χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν, ὅπως διηγῶνται τὰ θαυμάσια σου.

* ἐγείρε θυμὸν & ἐκχεε ὀργὴν.

* Ἐπάρεν ἀντίδικον & ἐκτελέσῃ ἐχθρόν. * ἀπέθνηκε καὶ ἐμνήσθη πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἐκδιηγῶνται τὰ θαυμάσια σου.

* ἐν ὀργῇ πυρὸς κατεβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ ὁ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὐροισθῶ ἀπώλειαν.

* σὺντελέσῃ κεφαλὰς ἀρχόντων ἔθνων λεγόντων, ὅτι ἐστὶ πλὴν ἡμῶν. * σὺνάγαγε πάσας φυλάδας ἰακώβ. & κατεκληρονόμησα αὐτοὺς καθὼς ἀπαρχῆς.

* Ἐλέηθον λαόν κύριε κεκληρωμένον ἐπὶ ὀνόματί σου, & ἰσραὴλ ὃν πρῶτον ἔγονον ὀνόμασας. * οἴκτειρον πόλιν ἀγιάσματος σου ἱερὸν σάλημ τὸν κατεπαύσεώς σου. * πλῆθον σὺν ἅραι τὰ λόγια σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.

* δός μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίμασί σου, & ἐγείρον ἀφ᾽ ὧν ἐπὶ ὀνόματί σου.

* Donec reddat hominibus secundum actus suos, & secundum opera Adæ, & secundum presumptionem illius: * Donec iudicet iudiciū plebis suæ, & oblectabit iustos misericordia sua. * Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis, quasi nubes pluuia in tempore siccitatis. CAP. XXXVI.

Miserere nostri Deus omnium, & respice nos: & ostende nobis lucem miserationum tuarum.

* Et immitte timorē tuū super gentes quæ nō exquisierūt, ut cognoscāt quia nō est Deus nisi tu, ut enarrēt magnalia tua.

* Alleua manū tuā super gentes alienas, ut videant potentiam tuā.

* Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis: sic in conspectu nostro magnificaberis in eis.

* Ut cognoscāt te, sicut & nos cognouimus, quia non est Deus prater te Dñe.

* In noua signa, & immuta mirabilia. * Glorifica manū & brachiū dextrū.

* Excita furorē, & effunde iram. * Extolle aduersarium, & afflige inimicū.

* Festina tempus, & memeto finis, ut enarrēt mirabilia tua.

* In ira flammæ deuoretur qui saluatur, & qui pessimāt plebem tuā, inueniāt perditionē.

* Cōtere caput principum, & inimicorum, dicentium, Nō est alius prater nos.

* Cōgrega omnes tribus Iacob, & cognoscāt quia non est Deus nisi tu, ut enarrent magnalia tua, & hereditabis eos sicut ab initio.

* Miserere plebi tuæ, super quam Cinuocatum est nomē tuum, & Israel, quem coequalisti primo-

genito tuo. * Miserere ciuitatis sanctificationis tuæ Hierusalem, ciuitatis requiei tuæ.

* Reple Sion inenarrabilibus virtutibus tuis, & gloria tua populū tuū.

* Da testimonium, quia ab initio creaturæ tuæ sunt: & suscita preces quas locuti sunt in nomine tuo prophetæ priores.

Inf. cod. Tob. 9. d.

Sup. cod.

* Da mercedē sustinētibus te, vt prophetæ tui fideles inueniantur, & exaudi orationes seruorū tuorū. * Secundum Num. 6. d. benedictionem Aaron da populo tuo, & dirige nos in viā iustitiæ, vt sciant omnes qui habitant terram, quia tu es Deus conspector seculorum.

* Omnem escam manducabit venter, & est cibus cibo melior. * Fauces contingunt cibum, & cor insensatū verba mendacia. * Cor prauum dabit tristitiam, & homo peritus resistet illi. * Omnē masculū excipiet mulier, & est filia melior filia. * Species mulieris exhilarat faciem viri sui, & super omnem concupiscentiam hominis superducet desiderium. * Si est lingua curationis, est & mitigationis & misericordiæ: nō est vir illius secundū filios hominū. * Qui possidet mulierē bonā, inchoat possessionē: adiutorium secundū illum est, & columna vt requies. * Vbi nō est sepes, diripietur possessio: & vbi nō est mulier, ingemiscet egens. * Cui credit, qui non habet nidū: & defle-ctens vbicūque obscurauerit, quasi succinctus latro exiliens de ciuitate in ciuitatem.

CAP. XXXVII.

Omnis amicus dicet, Et ego amicitiam copulaui: A sed est amicus solo nomine amicus. * Nonne tristitia inest usque ad mortē? sodalis autē & amicus ad inimicitiam conuertetur. * O præsumptio nequissima, vnde creata es cooperire aridā malitia & dolositate illi! * Sodalis amico cōiucū dabitur in oblectationibus; & in tēpore tribulationis aduersari erit. * Sodalis amico cōdolet causā vētris, & cōtra hostē accipiet scutū. * Nō obliuiscaris amici tui in animo tuo, & non immemor sis illius in operibus tuis. * Noli cōsiliari cum focero tuo; & a zelantibus te absconde consilium.

ECCLESIASTIC.

* δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομνούσί σε, & ὁ ἀποφθῆται σου ἐμπισθῆνται. εἰσάκουσον κύριε δεήσεως τῶν οἰκείων σου, * καὶ τὴν δόλογίαν ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, & γνώθι πᾶσι τοῖς γῆς, ὅτι σὺ κύριος τῶν αἰώνων. * πᾶν βρώμα φάγεται κοιλία, ἐστὶ δὲ βρώμα βρώματος καλλιόν. * φάρυγξ γαστήρ βρώμα τῆς θήρας, ὅπως καρδία σκεπτεῖ λόγοις ψευδεῖς. * καρδία σκεπτεῖ δώσει λύπην, & ἀνθρώπος πολυπείρος ὁὐταποδώσει αὐτῷ.

* πᾶντα ἀρρενα ἡπιδέξεται γυναῖκα, ἐστὶ γὰρ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.

* καλλὸν γυναικὸς ἰλαρύνει πρόσωπον, & ὑπὲρ πάντων ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπερέχει.

* εἴ ἐστιν ἡπὶ γλώσσης ἔλεος καὶ πραύτης καὶ ἰασις. ὅσα ἐστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς κατ' ὑπὸς ἀνθρώπων.

* ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐναρξεται κτήσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν & σύλον ἀναπαύσεως. * ὅσα ἐστὶ φραγμός, διαεργήσεται κτήμα· καὶ ὅσα ἐστὶ γυναῖκα, σκιάζει πλανώμενον.

* τίς γὰρ πισύσει διζώνῳ ληστῇ σφαλομένη ἐν πόλει εἰς πόλιν; ὅπως ἀνθρώπων μὴ ἐχθρὸν νοσηθῇ καὶ καταλύσῃ ἐν ὁψίσει.

λζ.

* Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλίασα καὶ γὰρ, ἀλλ' ἐστὶ φίλος ὀνόματι μόνον φίλος. * ἐχὶ λύπη μὲν εἰς θανάτου; ἐταῖρος δὲ φίλος τρεπόμενος εἰς ἐχθρὸν. * ὧ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐκκυλίσῃς καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι.

* ἐταῖρος φίλος συνδιατᾷ ἐν διφροσύνῃ, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἐσταί ἀπέναντι. * ἐταῖρος φίλος συμπονεῖ χάριν γαστρός, & ἐναντὶς πολεμὶς λήψεται ἀσπίδα.

* μὴ ἐπιλάβῃς φίλον ἐν τῇ ψυχῇ σου, & μὴ μνημονόσης αὐτὸν ἐν χεῖμασί σου. * μὴ ἐκλάβῃς τὸ ὑποβλεπομένον σε, & ἀπὸ τῶν ζηλουύτων σε κρύψον βελών.

in anima tua, & non memor sis illius in diuitiis tuis. * Ne consilieris cum eo qui reueretur te, & a zelantibus te absconde consilium.

* Da mercedem sustinentibus te, & propheta tui fidem habeant. Exaudi Domine deprecationem seruorum tuorum. * Secundum benedictionem Aaron de populo tuo, & cognoscent omnes qui super terram, quoniam tu Dominus seculorum. * Omnē escam comedet venter; est autem cibus cibo melior.

* Guttur gustat cibos venationis, sic cor prudens verba mendacia. * Cor distortū dabit tristitiā & homo multum expertus retribuet ei.

* Omne masculum suscipiet mulier, est enim filia quā filia melior.

* Species mulieris exhilarat faciem, & super omnem concupiscentiam hominis superinducit. * Si est in lingua misericordia & mansuetudo & sanitas; non est vir illius secundū filios hominū.

* Qui possidet mulierem inchoat possessionem, adiutorium secundū ipsum & columnam quietis. * Vbi non est septum, diripietur possessio: & vbi non est mulier, ingemiscet peregrinās. * Quis enim confidet expedito latroni erranti de ciuitate in ciuitatem. sic homini nō habenti nidum & hospitanti vbicūque aduersperauerit.

CAP. XXXVII.

Omnis amicus dicet, Amicus sum & ego: sed est amicus nomine solū amicus. * Nonne tristitia manet usque ad mortem? sodalis & amicus versus in inimicitiam. * O praua cogitatio, unde inuoluta es cooperire aridam in dolositate! * Sodalis amico conuiuit in letitia, & in tēpore tribulationis erit contrarius. * Sodalis cum amico simul laborat causā ventris, & cōtra hostem accipiet scutum. * Non obliuiscaris amici

* Omnis consiliarius au-
 fert consilium, sed est qui con-
 siliatur in seipsum. * A consi-
 liario serua animā tuam, &
 scito prius quæ eius necessi-
 tas. Et enim ipse sibi consu-
 lit, ne fortè iaciat in te fortè.
 * Et dicat tibi, Bona via
 tua, & stabit è contrario ad
 videndum quod euenturū est
 tibi. * Ne consilieris cum
 eo qui reueretur te, & à ze-
 lantibus te absconde consi-
 lium. Cum muliere de pellice
 eius, & cum timido de bello:
 * Cum mercatore de com-
 mutatione, & cum emēte de
 venditione. Cum inuido de
 gratitudine, & cum immise-
 ricordia de beneficentia.
 * Cum pigro de omni opere,
 & cum mercenario annuali
 de consummatione. serua pi-
 gro de multa operatione.
 * Ne attendas super his
 de omni consultatione.
 * Sed cū viro pio assiduus
 esto. quem cognoueris con-
 seruante mandata Domini.
 * Qui in anima sua secun-
 dum animam tuam, & si of-
 fenderis, condolebit tibi.
 * Et consilium cordis sta-
 tue, non enim est tibi fidelior
 eo. * Anima enim viri nun-
 ciare aliquādo consuevit, ma-
 gis quā septem speculato-
 res sedētes in excelsō speculæ.
 * Et in omnibus his de-
 precare Altissimū, vt dirigat
 veritas viam tuam.
 * Initium omnis operis,
 verbū, & ante omnē actum
 consilium. * Vestigium muta-
 tionis gaudij vultus. Qua-
 tuor partes oriūtur, bonum,
 malū, vita, mors, et domina-
 trix illorū assidue lingua est.
 * Est vir astutus multorū
 eruditor, & propriæ animæ
 inutilis est. * Est sophisticans
 in sermonibus odibilis, hic o-
 mni sapiētia defraudabitur.
 * Non enim data est illi à
 Domino gratia, quoniā omni
 sapientia priuatus est.

* πᾶς σύμβουλος ἀφαιρεῖ βελήν,
 ἀλλ' ἐστὶ σύμβουλος εἰς ἑαυτὸν.
 * ἀπὸ συμβούλου φύλαξαι ψυ-
 χήν σου, καὶ ἰνῶδι περὶ τὸν τίς αὐτὸς
 χρεῖα. καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν συμβου-
 λεύει, μή ποτε βάληται ἐν κληῶν.
 * καὶ εἰπὴ σοι, καλὴ ὁδὸς σου, καὶ
 σήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβη-
 σόμενόν σοι.
 * μὴ συμβουλεύῃς μετ' ἐπι-
 βλεπομένης σε, & ἀπὸ τῶν ζηλου-
 τῶν σε κρύψον βελήν. μετ' γυναι-
 κὸς περὶ ἀντιζήλων αὐτῆς, καὶ μετ'
 δειλοῦ περὶ πολέμου.
 * μετ' ἐμπορῶν περὶ μεταβολίας,
 & μετ' ἀγοράζοντι περὶ περισσεύς.
 μετ' βασιλέων περὶ διαχειρίας, &
 μετ' ἀνελήμονος περὶ χρηστοθείας.
 * μετ' ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου,
 καὶ μετ' μισθίου ἐπετείς περὶ σωτε-
 λείας. οἰκίηται ἀργῶ περὶ πολλῆς ἐρ-
 γασίας. * μὴ ἐπεχε ἐπὶ τοῖς
 περὶ πάσης συμβουλίας.
 * ἀλλ' ἢ μετ' ἀνδρὸς δικαιοῦς ἐν-
 δελέχῃ. ὃν δὲ ἐπιγνώσῃ σωτη-
 ροῦντα ἐν τοῖς κυρίαις.
 * ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ τὴν
 ψυχὴν σου, & ἐν πᾶσι σωματι-
 γήσει σοι.
 * & βελὴν καρδίας στήθου, & γὰρ
 ἐστὶ σοι πιστότερον αὐτῆς. * ψυχὴ
 γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλει ἐν ὁρῇ εἰσθεῖν,
 ἢ ἐπὶ ἀσκοποὶ καθήμενοι ἐπὶ με-
 τώρου ἐπισκοπῆς. * καὶ ἐπὶ πᾶσι
 τοῖς δεικνύουσιν ἐν ψυχῇ, ἵνα διδῶν
 ἡ ἀλήθεια τὴν ὁδὸν σου.
 * ἀρχὴ παντὸς ἔργου, λόγος, &
 πρὸ πάσης πράξεως βελή.
 * ἵχνος ἀλλιώσεως χαρῆς πρὸς
 σωπὸν. τέσσαρα μέρη διατέλλει,
 ἀγαθόν, κακόν, ζωὴν, & θάνατον, &
 ἡ κυριεύουσα αὐτῶν ἐνδελεχῶς ἰδῶσ-
 σά ἐστιν. * ἐστὶν ἀνὴρ πανούργος πολ-
 λῶν παιδευτῆς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ
 ἀχρηστός ἐστιν. * ἐστὶν ὁ βλαπτόμενος
 ἐν λόγοις μισήτης, ὅστις πάσης β-
 λείας καθυστερίσει. * & γὰρ ἐδόθη
 αὐτῷ πρὸς κυρίαις χάρις, ὅτι πάσης
 βλαείας ἐσέρηθη.

* Omnis consiliarius prodit
 consilium, sed est consiliarius
 in semetipso. * A consiliario
 serua animā tuam: prius scito
 quæ sit illius necessitas, & quid
 ipse in animo suo cogitabit; ne
 fortè mittat sudem in terram.
 * Et dicat tibi: Bona est via
 B tua, & stet e contrario videre
 quid tibi eueniat. * Cum vi-
 ro irreligioso tracta de sancti-
 tate, & cum iniusto de iustitia,
 & cum muliere de his quæ æ-
 mulatur: cū timido de bello,
 * Cum negociatore de traie-
 ctione, cum emptore de ven-
 ditione, cū viro liuido de gra-
 tiis agendis, cū impiis de pie-
 tate, cum inhonesto de hone-
 state, * Cū operario agrario de
 omni opere, cum operario an-
 nuali de consummatione anni,
 cū seruo pigro de multa ope-
 ratione. * Nō attendas his in
 omni consilio. * Sed cum vi-
 ro sancto assiduus esto, quem-
 cunque cognoueris obseruā-
 tem timorem Dei: * Cuius
 anima est secundum animam
 tuam: quicumque titubauerit
 in tenebris, nō condolebit tibi.
 * Et cor boni consilij statue
 tecum; non est enim tibi aliud
 plus illo. * Anima viri sancti
 C enunciat aliquādo vera, quā
 septem circumspectores sedētes
 in excelsō ad speculandū. * Et
 in his omnibus deprecare Al-
 tissimū, vt dirigat in veritate
 viam tuā. * Ante omnia ope-
 ra verbū verax præcedat te, &
 ante omnem actum consilium
 stabile. * Verbum nequam
 immutabit cor: ex quo partes
 quatuor oriuntur, bonum &
 malum, vita & mors, & dun-
 taxat illorum est assidua lin-
 gua. * Vir peritus multos
 erudiuit, & animæ suæ sua-
 uis est.
 * Qui sophisticè loquitur,
 odibilis est; in omni re de-
 fraudabitur.
 * Non est enim illi data à
 Domino gratia; omni enim
 sapientia defraudatus est.

* Est sapiens animæ suæ sapiens, & fructus sensus illius D laudabilis. * Vir sapiens plebem suā erudit, & fructus sensus illius fideles sunt.

* Vir sapiens implebitur benedictionibus, & videntes illum laudabunt.

* Vita viri in numero dierum; dies autem Israel innumerabiles sunt.

* Sapiens in populo hæreditabit honorem, & nomen illius erit viuens in æternum.

* Fili, in vita tua tenta animam tuam: & si fuerit nequā, non des illi potestatem.

1. Cor. 6. 6. & 10. 6. * Non enim omnia omnibus expediunt: & non omni animæ omne genus placet.

* Noli auidus esse in omni epulatione, & non te effundas super omnem escam.

* In multis enim escis erit infirmitas: & auiditas appropinquabit vsq; ad choleram.

* Propter crapulam multi obierunt; qui autem abstinēs est, adiiciet vitam.

CAP. XXXVIII.

Honora medicum propter necessitatem; etenim illū A creauit Altissimus.

* A Deo est enim omnis medela, & à rege accipiet donationem.

* Disciplina medici exaltabit caput illius, & in cōspectu magnatorum collaudabitur.

* Altissimus creauit de terra medicinam, & vir prudens non abhorrebit illam.

* Nōne à ligno indulcata est aqua amara?

Exo. 15. 1. * Ad agnitionem hominū virtus illorum, & dedit hominibus scientiā Altissimus, honorari in mirabilibus suis.

* In his curans, mitigabit dolorem:

* Et vnguentarius faciet pigmēta suauitatis, & vñctiones conficiet sanitatis, & non consummabuntur opera eius, pax enim Dei super faciem terræ.

* ἐστὶ σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, & καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ σόματος αἰνετεῖ. * ὁ δὲ ἄνθρωπος σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύει, & καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί. * ὁ δὲ ἄνθρωπος πλοῦτὴς (ἐν) δόξῃ, καὶ μακαροὶ σὺν αὐτῷ πάντες ὁράντες.

* Ζωὴ δὲ τοῦ ἁνθρώπου ἐν αἰσθητοῖς ἡμερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς ἡμέραι Ἰσραὴλ ἀνείριθτοι.

* ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει δόξαν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

* τέκνον ἐν ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχὴν σου, & ἴδε τί ποιήσῃ αὐτῇ, & μὴ δῶς αὐτῇ.

* καὶ γὰρ τὰ πάντα πᾶσι συμφέροι, καὶ ἡ πᾶσα ψυχὴ ἐν πλούτῳ δοκιμαί. * μὴ ἀπλησθῇς ἐν πάσῃ τρυφῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων.

* ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσται νόσος, & ἡ ἀπλησία ἐγγίει ἕως χολέρας.

* διὰ ἀπλησίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ ἀποστέχων προσέχων σώσει ζωὴν.

λη.

* Τίμα ἰατρον ὡς τὰς χεῖρας πατρὸς αὐτοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκτίσεν ὁ κύριος.

* ὡς δὲ γὰρ ὁ υἱοῦ ἐστὶν ἰατρὸς, καὶ ὡς δὲ βασιλέως λήψεται δόξαν.

* Ἡ στήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐναντὶ μεγιστάνων θαυμάσῃται.

* κύριος ἐκτίσεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ὁ ἄνθρωπος φρονίμος ἐπεσοχθήσεται αὐτοῖς.

* ὅτι ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ. * εἰς τὸ γνωστὸν τὴν ἰσχυρίαν αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου; καὶ αὐτὸς ἐδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζουσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

* ἐν αὐτοῖς ἐδεράσθη ὁ ἄνθρωπος τὸν πόνον αὐτοῦ.

* μυρεψὸς ἐν ἰατροῖς ποιήσεται μίγμα, καὶ ἐμὴ σωτελεσθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς.

* Est sapiens propriæ animæ, & fructus intellectus eius in ore laudabiles.

* Vir sapiens suam plebē erudit, et fructus intellectus eius fideles.

* Vir sapiens implebitur benedictione, & beatū dicent eum omnes videntes.

* Vita viri in numero dierum, & dies Israel innumerabiles.

* Sapiens in populo suo hæreditabit gloriam, & nomen illius erit in seculum.

* Fili, in vita tua tenta animam tuam, & vide quid malum illi, & non des ei.

* Non enim omnia omnibus conferunt, & non omnis anima in omni complacet.

* Non sis insatiabilis in omnibus delitijs, & ne effundaris super epulas.

* In multis enim escis erit infirmitas, & insatiabilitas appropinquabit usque ad choleram.

* Propter insatiabilitatem multi obierunt, at attendens adiiciet vitam.

CAP. XXXVIII.

Honora medicum ad necessitates honoribus eius. etenim illū creauit Dominus.

* Ab enim Altissimo est medela, & à rege accipiet gloriam.

* Scientia medici exaltabit caput illius, & corā magnatibus in admiratione erit.

* Dominus creauit de terra medicinalia, & vir prudens non grauabitur illis.

* Nōne à ligno indulcata est aqua, & ad cognoscendum virtutem eius ab homine? & ipse dedit hominibus scientiam, vt glorificetur in mirabilibus suis.

* In illis curauit, & abstulit dolorem eius.

* Vnguentarius in his faciet mixtionem, & non consummabuntur opera eius, & pax ab illo est super faciem terræ.

* Fili in infirmitate tua ,
ne despicias, sed ora Dominū,
& ipse sanabit te. * Auerte
ab errore & dirige manum,
& ab omni peccato munda
cor. * Da suauem odorem
& memoriam similaginis, et
impingua oblationem, quasi
non existens. & medico da
locum. * Et enim illum Do-
minus creauit, & non disce-
dat à te, & enim illius neces-
sitas. * Est quando tempus,
& in manibus eorum suavis
odor. * Etenim ipsi Domi-
num deprecabuntur, ut det
illis requiem & sanitatem
gratia conuersationis.

* Qui peccat in conspectu
eius qui fecit eum, incidat in
manus medici.

* Fili super mortuum pro-
duc lachrymas, & quasi di-
ra passus incipe luctus; se-
cundum autem iudicium il-
lius, contege corpus illius, &
non despicias sepulturam il-
lius.

* Acerbum fac fletum,
& accende planctum.

* Et fac luctum secundum
dignitatem eius. Diem vnum
& duo gratia detractionis,
& consolare te tristitia cau-
sa. * A tristitia enim pro-
cedit mors, & tristitia cor-
dis flectet vires. * In indu-
ctione permanet & tristitia,
& vita pauperis maledictio
cordis.

* Ne des in tristitiam cor-
tuum, repelle eam memor no-
uissimorum.

* Ne obliuiscaris, nō enim
est reditus, & huic non pro-
deris, & tibi ipsi malefacies.

* Memento iudicij mei, quo-
niam sic & tuum; mihi heri,
& tibi hodie. * In requie
mortui requiescere fac me-
moriā eius, & consolare te
in illo in exitu spiritus sui.

* Sapientia scribe in op-
portunitate ocij, & dimi-
nutus opere suo non erit sa-
piens.

* τέκνον ἐν ἀρρώστιατί σου μὴ
ὀφθαλμολέπῃ, ἀλλ' ἐύξαι κυρίῳ, καὶ
αὐτὸς ἰάται σε.

* ἀπόστηθον πλημμελείας καὶ
δύμῳ χεῖρα, καὶ ἀπὸ πάσης ἀ-
μαρτίας καθάρῃς καρδίαν.

* δὸς δωδία καὶ μνημόσυον
σεμιδάλεως, καὶ λίπανον ὡροσφο-
ρὸν, ὡς μὴ ὑπάρχων καὶ ἰατρὰ δὸς
τόπον.

* καὶ ὃ αὐτὸν ὁ κύριος
ἐκτίσῃ, καὶ μὴ ἀποστήτω σου, ὅτι γὰρ
αὐτὸς χεῖρα.

* ἐστὶν ὅτε καιρὸς, ὅτε ἐν χερσὶν αὐ-
τῶν δωδία.

* ὅτε αὐτοὶ κύριος δεηθήσονται,
ἵνα ἐνδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ
ἰασιν χάριν ἐμβώσεως.

* ὁ ἀμαρτηρὸν ἐναντίον τοῦ ποιή-
σαντος αὐτὸν, ἐμπέθῃ εἰς χεῖρας
ἰατροῦ.

* τέκνον ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε
δάκρυα, ὅτι δεινὰ πάχων ἐναρξαι
θρήνων καὶ ὅτι τὸ κρῖν αὐτὸ, πε-
ρὶ σῶμα αὐτὸ, καὶ μὴ ὑπε-
ρὶ τὸν τάφον αὐτὸ.

* πικρὰ κλαυθμόν, καὶ θέρ-
μανον κοπετόν. * ὅτε ποιήσῃ τὸ πένθος
καὶ τὴν ἀξίαν αὐτὸ. ἡμέραν μίαν ὅτε
δύο χάριν διαβολῆς, ὅτε ὀφθαλμολέ-
ψῃ λύπης ἕνεκα.

* ἀπὸ λύπης ὃ ἐκβαίνει τὸ θάνα-
τος, ὅτε λύπη καρδίας κάμψῃ ἰσχύν.

* ἐν ἐπαγωγῇ ὀφθαλμοῦ ὅτε λύ-
πη, ὅτε βίβῃ πτωχοῦ κατάρα καρ-
δίας. * μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν
καρδίαν σου, ἀπόστηθον αὐτῇ μνη-
θεῖς τὰ ἐχθρὰ.

* μὴ ἐπιλάθῃ, ὅτι γὰρ ἐστὶν ἐπ' ἀ-
νοδόν, ὅτε τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ
σεαυτὸν κακώσεις.

* μνήσθῃς τὸ κρίμα μου, ὅτι ἔτῳς
ὅτε τὸ σὸν ἐμοὶ χθὲς, ὅτε σήμερον.

* ἐν ἀνάπαυσιν νεκροῦ κατά-
παυσον τὸ μνημόσυον αὐτὸ, καὶ πα-
ρακληθήσῃ ἐπ' αὐτὸ ἐν ἐξόδῳ πνέ-
ματός αὐτὸ.

* ὁφθαλμολέπῃ ἐν δίκαι-
ρίᾳ χολῆς, ὅτε ὁ ἐλαττέμενος περ-
αῖ αὐτὸς ἐφωτισέται.

* Fili, in tua infirmitate nō
despicias teipsum, sed ora Do-
minum, & ipse curabit te.

* Auerte à delicto, & dirige
manus, & ab omni delicto
munda cor tuū. * Da suauit-
tatem & memoriam similagi-
nis, & impingua oblationem,
& da locum medico.

* Etenim illum Dominus
creauit, & non discedat à te;
quia opera eius sunt necessaria.

* Est enim tempus, quando
in manibus illorum incurras.

* Ipsi verò Dominum de-
precabuntur, ut dirigat requiē
eorum in sanitatem, propter
conuersationem illorum.

* Qui delinquit in conspe-
ctu eius qui fecit eum, incidet
in manus medici.

* Fili, in mortuum produc
lachrymas, & quasi dira pas-
sus, incipe plorare, & secundū
iudicium contege corpus il-
lius, & non despicias sepultu-
ram illius.

* Propter delaturam autem
amarè fer luctū illius vno die:

* Et consolare propter tri-
stitiam, & fac luctum secundū
meritū eius vno die, vel duo-
bus propter detractionem.

* A tristitia enim festinat
mors, & cooperuit virtutem;
& tristitia cordis flectit cerui-
cem. * In abductione per-
manet tristitia, & substantia
inopis secundum cor eius.

* Non dederis in tristitia
cor tuum, sed repelle eam à te,
& memento nouissimorum.

* Noli obliuisci, neq; enim
est cōuersio: & huic nihil pro-
deris, & teipsum pefsimabis.

* Memor esto iudicij mei;
sic enim erit & tuum: mihi
heri, & tibi hodie.

* In requie mortui requie-
scere fac memoriā eius, &
consolare illum in exitu spi-
ritus sui.

* Sapientiam scribe in tem-
pore vacuitatis: & qui mino-
ratur actu, sapientiā percipiet;
quia sapientia replebitur.

* Qui tenet aratrum, & qui
gloriatur in iaculo, stimulo
boues agitat, & conuersatur in
operibus eorum, & narratio
eius in filiis taurorum.

* Cor suum dabit ad versan-
dos sulcos, & vigilia eius in
sagina vaccarum.

* Sic omnis faber & archi-
tectus, qui noctem tanquam
diem transigit, qui sculpsit si-
gnacula sculptilia, & assidui-
tas eius variat picturam: cor
suum dabit in similitudinem
picturæ, & vigilia sua perficit
opus.

* Sic faber ferrarius, sedens
iuxta incudem, & considerans
opus ferri: vapor ignis vret
carnes eius, & in calore fornaci-
cis concertatur.

* Vox mallei innouat au-
rem eius, & contra similitudi-
nem vasis oculus eius.

* Cor suum dabit in con-
summationem operum, & vi-
gilia sua ornabit imperfectio-
nem.

* Sic figulus sedens ad opus
suum, conuertens pedibus suis
rotam, qui in solitudine po-
situs est semper propter opus
suum, & innumera est omnis
operatio eius.

* In brachio suo formabit
lutum, & ante pedes suos cur-
uabit virtutem suam.

* Cor suum dabit vt con-
summet linitionem, & vigilia
suam mundabit fornacem.

* Omnes hi in manibus suis
speraerunt, & vnusquisque in
arte sua sapiens est.

* Sine his omnibus non æ-
dificatur ciuitas: & non inha-
bitabunt nec inambulabunt,
& in Ecclesiam non transi-
lient.

* Super sellam iudicis non
sedebunt, & testamentum iu-
dicij non intelligent, neque
palam facient iudicium & di-
sciplinam.

* Et in parabolis non inue-
nientur, sed creaturam æui
confirmabunt.

* τί ὁφείλη(εῖ) ὁ κρατὴν ἄρο-
τρον, καυχόμενος ἐν δόξῃ κέντρον.
βόας ἐλαύνων, & ἀνατρεφόμενος
ἐν ἔργοις αὐτῶν. & ἡ διήγησις αὐτοῦ
ἐν υἱοῖς τaurorum.

* καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι
ἀλλανκας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς
χορτάσματα δαμάλεων.

* ἔτι πᾶς τέκτων, & ἀρχιτέκτων,
ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέραν διάγει. &
γλύφει γλύμματα σφραγίδων,
& ἐπιμονὴν αὐτοῦ ἀλλοιοῦσαι ποικι-
λίαν. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς τὸ ὁ-
μοιοῦσαι ζωγραφίαν, & ἡ ἀγρυπ-
νία αὐτοῦ σιωτελεῖσαι ἔργον.

* ἔτι χαλκὸς καθήμενος ἐγ-
γὺς ἄκμων, & κατὰ μανθάνων ἐν
ἔργῳ σιδήρεϊ. αἱ τρεῖς πυρὸς τήξει σάρ-
κας αὐτοῦ, καὶ ἐν θερμῇ καμίνου δια-
μαχή(εῖ).

* φωνὴ σφύρας & ἄκμων, καὶ
νέει τὸ ἔξ αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώ-
μαί(ε) σκεύος. & ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ.

* καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς σιωτέ-
λειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ
κοσμήσαι ἐπὶ σιωτελείας.

* ἔτι κεραμὸς καθήμενος ἐν
ἔργῳ αὐτοῦ, & συσφύων ἐν ποσὶν αὐ-
τοῦ ποτόν. ὅς ἐν μερίμνῃ κείται δια-
παντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, & ἐναριθ-
μεῖ(ε) πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ.

* ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πη-
λόν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰχμὺν
αὐτοῦ. * καρδίαν ἐπιδώσει εἰς τὸ σιω-
τελεῖσαι τὸ χεῖσμα, & ἡ ἀγρυπνία
αὐτοῦ, καθαίρειν καμίνον.

* πάντες ἔτι εἰς χεῖρας ἐαυτῶν
ἐπίσδυσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ
αὐτοῦ ὀφεί(εῖ). * αὐτοὶ αὐτῶν οὐκ
οἰκισθή(εῖ) πόλεις, & ἐπαροικήσουσιν
& ὃ ὡσεὶ πατήσουσιν. ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ
& ζητηθή(εῖ), καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἔχ-
ωεραλοῦνται.

* ἐπὶ δίφρον δικαστῶν & καθίσαν-
ται, & διαθήκην κείμεν(ε) & δια-
νοηθή(εῖ). & ὃ μὴ ἐκφύωσι παι-
δείαν & κείμεν(ε). * καὶ ἐν ὡσεὶ βο-
λαῖς ἔχ(ε) εὐρεθή(εῖ), ἀλλὰ κτήμα
αὐτῶν(ε) σπυροῦσι.

* In quo erit sapiens qui
tenet aratrum, qui gloriatur
in fuste stimuli: boues agitās
& nutritus in operibus eo-
rum: & narratio eius in fi-
lius taurorum. * Cor suū dabit
ad versandos sulcos, & vi-
gilia eius in pabula fœnilia
vaccarum.

* Sic omnis faber & ar-
chitectus, qui nocte tanquam
diem transigit. Qui sculpunt
sculpturas signaculorum, &
instantia eius immutare va-
rietatem. Cor suum dabit ad
assimilandam picturam; &
vigilia eius perficere opus.

* Sic faber ferrarius se-
dens iuxta incudem, & con-
siderans in opere ferri. Vapor
ignis liquefaciet carnes eius,
& in calore fornacis pugna-
bit. * Vox mallei & incudis
innouabit aurem eius, et cō-
tra similitudinem vasis oculi
eius. * Cor suū dabit in con-
summationem operum, &
vigilia eius ornare in perfe-
ctione.

* Sic figulus sedens in ope-
re suo, & conuertens in pe-
dibus suis rotam. Qui in sol-
litudine positus est semper
in opus suum, & numerata
omnis operatio eius.

* In brachio suo figurabit
lutum, & ante pedes flectet
vires suas.

* Cor dabit ad consummā-
dum linitionem; & vigilia
eius, mundare fornacem.

* Omnes hi in manus suas
confiderunt, & vnusquisq;
in opere suo sapiens est.

* Sine eis nō habitabitur
ciuitas, & non inhabitabunt
neque deambulabunt. In con-
silio populi non requirentur,
& in congregatione non trā-
siliunt.

* Super sedē iudicij
non sedebunt, & testamētū
iudicij non intelligent. Neq;
manifestabunt disciplinā &
iudiciū. * Et in parabolis non
inuenientur, sed possessionem
seculi firmabunt.

* Et deprecatio illorum in operatione artis: prater dantem animam suam, & cogitantem in lege Altissimi.

CAP. XXXIX.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret, & in prophetis vacabit.

* Narrationem virorum nominatorum conseruabit, et in versutiis parabolarum simul introibit.

* Occulta prouerbiorum exquiret, & in enigmatibus parabolarum conuersabitur.

* In medio magnatum ministrabit, & coram ducibus conspicietur.

* In terra alienarum gentium pertransibit: bona enim & mala in hominibus tetrauit. * Cor suum tradet ad Dominum, ut vigilet diluculo ad eum qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. * Et aperiet os suum in oratione, & pro peccatis suis deprecabitur.

* Si Dominus magnus voluerit, spiritu intellectus replebitur. * Ipse distillabit verba sapientie sue, & in oratione confitebitur Domino.

* Ipse dirigit consilium eius, & scientiam, & in absconditis suis cogitabit. * Ipse manifestabit disciplinam doctrinae sue, & in lege testamenti Domini gloriabitur.

* Laudabunt intellectum eius multi, & usque in seculum non delebitur. * Recedet memoria eius, & nomen eius uiuet in generationes generationum. * Sapientia eius enarrabunt gentes, & laudem eius enuntiabit ecclesia.

* Si permanserit nomen, relinquet plusquam mille; & si requieverit, inducit illi.

* Adhuc cogitas enarrabo, quoniam sicut Luna semiplena, repletus sum. * Exaudite me sancti, et germinate quasi rosa plantata super fluxum humidum.

* καὶ ἡ δέσποινα αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης. πλεὺς τὸ ἐπιδιδόντ' ὅτι τὴν ψυχὴν αὐτῆς, καὶ διανοημένης ἐν νόμῳ ὑψίστου.

λθ'.

* Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει, & ἐν θεωρηταῖς ἀχοληθήσεται. * διήγησιν ἀνδρῶν ὀνομασῶν συνηρήσει, & ἐν εὐφραῖς παρβολῶν συνησελεύσεται.

* ἀποκρυφα παρρημιῶν ἐκζητήσει, & ἐν αἰνίγμασι παρβολῶν ἀνασφαλήσεται. * ἀνάμεσον μεγάλων ὑπηρετήσει, & ἐναντὶ ἡγεμόνων ὀφθήσεται. * ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ & κακά ἐν αὐτοῖς ἐπεύρασε.

* τὴν καρδίαν αὐτῆς ἐπιδώσει πρὸς κύριον, ὅπως ἴδῃ πρὸς τὸν ποιήσαντα αὐτήν, & ἐν αὐτῇ ὑψίστου δευθήσεται. * & ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτῆς ἐν πνεύματι, & περὶ πάντων ἀμαρτιῶν αὐτῆς δευθήσεται.

* ἐὰν ὁ κύριος ὁ μέγας θέλῃ, πνύματα συνέσεως ἐμπληθήσεται. * αὐτὴς δόξασει ῥήματα σοφίας αὐτῆς, καὶ ἐν πνεύματι ἔξομολογήσεται τῷ κυρίῳ.

* αὐτὴς καταδυθήσεται βουλήν αὐτῆς ἐν πνεύματι, & ἐν τοῖς ἀποκρυφοῖς αὐτῆς διανοηθήσεται.

* αὐτὴς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτῆς, καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης κυρίου καυχήσεται.

* αἰνεῖται τὴν σιών αὐτῆς πολλοί, & ἕως ἡμεῶν ὅσον ἔξελθῃ θήσεται.

* ἀπείρησεν τὸ μνημόσυον αὐτῆς, & τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως γενεῶν γυναικῶν. * τὴν σοφίαν αὐτῆς διηγήσεται ἔθνη, καὶ τὸν ἑπαινον αὐτῆς ἔξαγγελεῖ ἐκκλησία.

* ἐὰν ἐμμένῃ ὄνομα κατὰ λέξιν ἢ χίλιοι, & ἐὰν ἀπαύσηται ἐμποιεῖ αὐτῆς. * ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγέσθαι, ὅτι ὡς διχομυλία ἐπληρώθη.

* εἰσακέσαστέ μου ὅσοι, καὶ ἐλαλήσατε ὡς ῥόδον φύλλον ἐπὶ ῥόματι & ὕγρον.

* Et deprecatio illorum in operationem artis, accommodantes animas suas, & conquirentes in lege Altissimi.

CAP. XXXIX.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret sapiens, & in prophetis vacabit. * Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in versutias parabolarum simul introibit.

* Occulta prouerbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. * In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu praesidis apparebit. * In terra alienigenarum gentium pertransiet: bona enim & mala in omnibus tentabit. * Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur.

* Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. * Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiae replebit illum. * Et ipse tanquam imbres emittet eloquia sapientiae suae, & in oratione confitebitur Domino. * Et ipse diriget consilium eius & disciplinam, & in absconditis suis confiliabitur. * Ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae, & in lege testamenti Domini gloriabitur. * Collaudabunt multi sapientiam eius, & usque in seculum non delebitur.

* Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur a generatione in generationem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enuntiabit Ecclesia. * Si permanserit nomen eius, derelinquet plusquam mille, & si requieverit, proderit illi.

* Adhuc confiliabor ut enarrem, ut furore enim repletus sum. * Et in voce dicit: Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum, fructificate.

* Quasi Libanus, odorem suauitatis habete.

Gen. 1. d.
Mar. 7. d.

Gen. 7. d.
Exo. 14. c.

Sup. 29. d.

Inf. 40. b.

* Florete flores quasi liliū, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate canticū, & benedicite Dñm in operibus suis. * Date nomini eius magnificentiam, & cōfitemini illi in voce labiorum vestrorū, & in canticis labiorum & citharis: & sic dicetis in confessione. * Opera Domini uniuersa bona valde. * In verbo enim eius stetit aqua sicut congeries, & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarū: * Quoniam in præcepto ipsius placor fit, & nō est minoratio in salute ipsius. * Opera omnis carnis coram illo, & nō est quicquam absconditum ab oculis eius. * A seculo vsque in seculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. * Non est dicere: Quid est hoc, aut quid est istud? omnia enim in tempore suo querentur. * Benedictio illius quasi fluuius inundabit: & quomodo cataclysmus aridā inebriabit; sic ira ipsius gentes quæ non exquisierunt eum, hæreditabit. * Quomodo cōuertit aquas in siccitatem. * Et siccata est terra, & viæ illius viis illorum directæ sunt; sic peccatoribus offensiones in ira eius. * Bona bonis creata sunt ab initio: sic nequissimis bona & mala. * Initium necessariæ rei vitæ hominum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & panis similagineus, & mel, & botrus vuæ, & oleum, & vestimentum. * Hæc omnia sanctis in bona; sic & impiis & peccatoribus in mala conuertentur. * Sunt spiritus, qui ad vindictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua: & in tempore consummationis effundent virtutem, & furorem eius qui fecit illos confundent. * Ignis, grando, fames, & mors: omnia hæc ad vindictam creata sunt.

* καὶ ἀνθήσατε ὁστος ὡς κρίνον, δάδοτε ὁσμὴν καὶ αἰνέσατε αἶσμα. * ὀλοήσατε τὸν κύριον ἐν παντί τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἐν ὡδαῖς ψαλμῶν καὶ ἐν κινύραις· καὶ ὅπως ἐρεῖτε ἐν ὁμολογήσει. * τὰ ἔργα κυρίου πάντα καλὰ σφόδρα· καὶ πᾶν πρῶταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται· ὅτι ἐστὶν εἰπεῖν τί τοῦτο ἐστὶ, πάντα γὰρ ταῦτα ἐν καιρῷ αὐτῶν ζητηθήσεται. * ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔσται, ὡς θημῶν ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι φόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων. * ἐν πρῶταγματι αὐτοῦ πάντα ἡ διδοκία, καὶ ὅτι ἐστὶν ὅς ἐλατλώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ. * ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐστὶ κρυβύμην ἀπὸ πάντων ὁφθαλμῶν αὐτοῦ. * ἀπὸ τῆς αἰῶνος εἰς τὴν αἰῶνα ἐπέβλεψε, ὅτι ἐστὶν θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ. * ὅτι ἐστὶν εἰπεῖν, τί τοῦτο ἐστὶ, πάντα γὰρ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐκπῆται. * ἡ δόξα αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψε, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρῶν ἐμέθυσεν· ὅπως ὄργην αὐτοῦ ἐστὶν κληρονομήσει. * ὡς μετέσπρεψεν ὕδατα εἰς ἄλμυρα. * αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ διδῶσι τοῖς ὁσίοις, ὅπως τοῖς ἀνόμοις πρῶτομα. * ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἐκπῆται ἀπὸ δρεχῆς· ὅπως τοῖς ἀμαρτωλοῖς κακὰ. * δρεχὴ πάσης χεῖρας εἰς ζωὴν ὁρῶντες, ὕδωρ ὅτι πῦρ, ὅτι σίδηρος, ὅτι ἄλας· ὅτι σερμίδαλις πυρρὸν, ὅτι γάλα, καὶ μέλι, αἷμα σαφυλῆς καὶ ἔλαιον, ὅτι ἱμάτιον. * πάντα ταῦτα τοῖς ἀσεβέσιν ἀγαθὰ· ὅπως τοῖς ἀμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακὰ. * ἐστὶ πινύματα ἀπὸ ἐκδίκησιν ἐκπῆται, ὅτι ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐσερέωσεν μάστιγας αὐτῶν. ἐν καιρῷ σωτελείας ἰσχυρὸν ἐκχέουσι, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν κοπάουσιν. * πῦρ καὶ θάλασσα καὶ λιμὸς ὅτι θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἐκπῆται.

* Et producite florē quasi lilium, mittite odorem & laudate canticum. * Benedicite Dominū in omnibus operibus eius, in canticis labiorum & in citharis. Et sic dicetis in confessione. * Opera Domini omnia bona valde. Et omne præceptum in tempore suo erit. non est dicere, quid hoc est, omnia enim hæc in tempore suo quærentur. * In verbo eius stetit, quasi cumulus aqua, & in sermone oris illius receptacula aquarum. * In præcepto eius omnis complacentia, & nō est qui minuat saluationē eius. * Opera omnis carnis coram illo, & non est abscondi ab oculis eius. * A seculo in seculum respexit, & nihil est mirabile in conspectu eius. * Non est dicere, Quid hoc est, omnia enim ad vsum eorum creata sunt. * Benedictio eius quasi fluuius cooperuit, & sicut diluuium aridam inebriauit, sic iram eius gētes hæreditabūt; * Sicut conuertit aquas in falsuginem. * Via eius rectæ sanctis, sic iniquis offensiones. * Bona bonis creata sunt ab initio; sic peccatoribus mala. * Initium omnis necessitatis ad vitam hominis, aqua & ignis, & ferrum, & sal, & siligo tritici, & lac, & mel, sanguis vuæ & oleum, & vestimentum. * Omnia hæc pijs bona; sic peccatoribus conuertentur in mala. * Sunt spiritus qui ad vindictam creati sunt, et in furore suo confirmauerunt flagella sua. In tempore consummationis virtutē effundunt, & furorem eius qui fecit illum sistent. * Ignis & mare, & fames, & mors, omnia hæc ad vindictam creata sunt.

* Bestiarum dentes & scorpionum, & viperæ, & romphæa vindicans in perniciem impios.

* In ortu eius letabuntur.

* Et super terram ad manus preparabuntur, & in temporibus suis non prateribunt verbum.

* Propterea ab initio firmatus sum, & cogitavi & in scriptura dimisi.

* Opera Domini omnia bona, & omnē usum in tempore suo prebebit.

* Et non est dicere hoc isto peius. omnia enim in tempore comprobabuntur.

* Et nunc in omni corde & ore laudate & benedicite nomen Domini.

CAP. XL.

Ocupatio magna creata est omni homini, & iugum graue super filios Adam. A die exitus de ventre matris eorum, usque ad reversionis diem ad matrem omnium. * Cogitationes eorum & timorē cordis, adinuentio expectationis, dies finitionis.

* A sedente super sedem gloriæ & usque ad humilitatum, in terra & cinere.

* A ferente vestem hyacinthinam & coronam, & usque ad eum qui induitur lino crudo.

* Furor & zelus, turbatio & fluctuatio, & timor mortis, & imitatio, & contentio, & in tempore quietis in cubili somnus noctis immutat cognitionem eius.

* Modicum tanquā nihil in requie, & ab illo in somnis quasi in diebus speculæ.

* Conturbatus in visione cordis sui, tanquam qui euasit à facie belli. In tempore salutis suæ exsurrexit & admirans in nullum timorem;

* Cum omni carne ab homine usque ad pecus, & super peccatores septupla ad hæc.

* θηρίων ὀδόντες & σκορπίοι καὶ ἔχιδες καὶ ῥομφαία ἐκδικούσα εἰς ὅλεθρον ἀσεβείς. * ἐν τῇ δυνάτει αὐτῆς ὁφρανθήσονται.

* καὶ ἐπὶ τῇ γῆς εἰς χεῖρας ἐτοιμαθήσονται, καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν ἐξαβήσονται λόγον.

* διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην, & διενόηθην & ἐν γραφῇ ἀφῆκα.

* τὰ ἔργα κυρίου πάντα τὰ ἀγαθὰ, & πᾶσαν χεῖραν ἐν καιρῷ αὐτῆς χορηγήσει.

* καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τοῦτο τοῦτο πονηρότερον. πρῶτα γὰρ ἐν καιρῷ δοκιμηθήσεται.

* καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ & στόματι ὑμνήσατε καὶ ὁλοκληρώσατε τὸ ὄνομα κυρίου.

μ.

* Αἰχολία μεγάλη ἐκτίσθη παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ ὑμῖν ἀδάμ. ἀφ' ἡμέρας ἐξόδου ἐν γαστρὶ μήτρῃ αὐτῶν, ἕως ἐπιστροφῆς ἡμέρας εἰς μήτρα πρῶτων.

* οὗτοί τε διαλογισμὸς αὐτῶν καὶ φόβος καρδίας, ἐπινοία περὶ δοξίας, ἡμέρα τελευτῆς.

* ἀπὸ κατὰ θνητὸν ἐπὶ θρόνον δόξης καὶ ἕως τεταπεινωμένης, ἐν γῇ & σποδῷ.

* ἀπὸ φορβύοντος ὑακίνθινον καὶ σέφανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὁμόλινον.

* θυμὸς & ζῆλος & ταραχὴ καὶ σάλος & φόβος θανάτου & μίμημα, & ἐλπίς, & ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὑπνὸς νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνώσιν αὐτῶν.

* ὀλίγον ὥς ἐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνης ἐν ὑπνοῖς ὥς ἐν ἡμέραις σκοπιάς.

* τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτῆς, ὥς ἐκφυγὼν ἀπὸ πρὸς πόλεως πολέμου. ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτῆς ἐξηγέρθη καὶ ἀποθαυμάζων εἰς ἐδὲν φόβον.

* μὲν πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἀμαρτωλῶν ἐπὶ ἀπλάσια πρὸς ταῦτα.

Bestiarum dentes & scorpionum & serpentes, romphæa vindicans in exterminium impios.

* In mandatis eius epulabuntur.

* Et super terram in necessitate preparabuntur, & in temporibus suis non praterient verbum.

* Propterea ab initio confirmatus sum, & cōfiliatus sum, & cogitavi, & scripta dimisi.

* Omnia opera Domini bona, & omne opus hora sua subministrabit.

* Non est dicere: Hoc illo nequius est; omnia enim in tempore suo comprobabuntur.

* Et nunc in omni corde & ore collaudate & benedicite nomen Domini.

CAP. XL.

Ocupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulturæ in matre omnium.

* Cogitationes eorum & timores cordis adinventiones expectationis, & dies finitionis.

* A præsidente super sedem gloriosam, usque ad humilitatum in terram & cinerem,

* Ab eo qui utitur hyacintho, & portat coronā usque ad eum qui operitur lino crudo.

* Furor, zelus, tumultus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia perseverans & contentio, & in tempore refectionis in cubili somnus noctis immutat scientiam eius.

* Modicum autem tanquam nihil in requie, & ab eo in somnis quasi in die respectus.

* Conturbatus est in visu cordis sui, tanquam qui euaserit in die belli. in tempore salutis suæ exsurrexit, & admirans ad nullum timorem;

* Cum omni carne ab homine usque ad pecus, & super peccatores septuplum.

* Ad hæc mors, sanguis, contentio & romphæa, oppressiones, fames, & contritio & flagella: super iniquos creata sunt hæc omnia; & propter illos factus est cataclysmus.

Gen. 7.
Inf. 4. b.

* Omnia enim quæ de terra sunt, in terram conuertentur, & aque omnes in mare conuertentur. * Omne munus & iniquitas delebitur. * Et fides in seculum stabit. * Substantiæ iniustorum sicut fluiuius siccabuntur, & sicut tonitruum magnū in pluuia personabunt. * In aperiendo manus suas lætabitur, sic præuaricatores in consummatione tabescent. * Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos, & radices immunde super cacumen petræ sonant.

* Super omnem aquam viriditas, & ad oram fluminis ante omne fœnum euellitur.

* Gratia sicut paradysus in benedictionibus, & misericordia in seculo permanet.

* Vita sibi sufficientis operarij conculcabitur, & in ea inuenies thesaurum. * Fili, edificatio ciuitatis confirmabit nomen, & super hanc mulier immaculata computabitur.

* Vinum & musica lætificant cor, & super vtrique dilectio sapientiæ.

* Tibiæ & psalterium suauem faciunt melodiam, & super vtraque lingua suavis.

* Gratiam & speciem desiderabit oculus tuus, & super hoc virides sationes.

* Amicus & sodalis in tempore conuenientes, & super utrosque mulier cum viro.

* Fratres in adiutorium in tempore tribulationis, & super eos misericordia liberabit. * Aurum & argentum, & constitutio pedum, & super vtrunque consilium beneplacitum.

* Facultates & virtutes exaltant cor, & super hæc timor Domini.

* ὁ δὲ αἷμα, ἐπαλωγὰι λιμοῦ ἐσω-
τερίματός ἐστι μάστιγος. Ἐπὶ δὲ
δύο μὲς ἐκτίθη ταῦτα πάντα, καὶ
δι' αὐτὰς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.

* πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γλῶ-
σσας ῥέφει, ἐκ τῶν ὑδάτων εἰς θά-
λασσαν ἀνακάμπτει.

* πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξα-
λειφθήσεται.

* Ἐπίστις εἰς τὴν αἰῶνα στήσεται.

* χεῖματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς
ξηρανθήσεται, καὶ ὡς βροχὴ μεγάλη
ἐν ὑέοις ἐξηχῆσαι.

* ἐν τῷ ἀνοίξει αὐτὸν χεῖρας δι-
φρανθήσεται, ὅπως οἱ πῶλες αἰνούντες
εἰς σωτέλειαν ἐκλείψουσιν.

* ἔγκονα ἀσεβῶν ἐπληθυνεῖ
κλάδους, ἐκρίναι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀ-
κροῦς πέτρης. * ἀχὴ ἐπὶ πάντας
ὑδάτας καὶ χεῖρας ποταμοῦ πρὸ
πάντος χόρτου ἐκίλησεται.

* χάρις ὡς παρὰ θεοῦ σὺν δόλο-
γίας καὶ ἐλεημοσύνῃ εἰς τὴν αἰῶνα
διαμύσει.

* ζωὴ αὐτάρκους ἐργάτης γλῶ-
σσαν θήσει, ἐκ τῶν ἀμφοτέρων ὁ
δύσειων θησαυρὸν. * τέκνα ἐκ οἴκο-
δομῆς πόλεως σπείξουσιν ὄνομα.

* οἶνον καὶ μουσικὴν διφραίνουσι
καρδίαν, καὶ τῶν ἀμφοτέρων ἀγά-
πησις θεοφίας.

* αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύ-
νουν μέλη, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων
γλῶσσα ἡδέϊα.

* χάριν ἐκ κάλλους ἐπιθυμῶσι
ὀφθαλμός, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων
χρῶμα πόρου.

* φίλος καὶ ἐταῖρος εἰς καιρὸν
ἀπὸ τῶν ὄντων, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων
γυνὴ καὶ ἀνδρὸς.

* ἀδελφοὶ ἐκ βοήθειας εἰς καιρὸν
ἐλπίσως, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐ-
λεημοσύνη ῥύσεται. * χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα, ἐκ τῶν
ἀμφοτέρων βελὴν διδοκίμεται.

* χεῖματα ἐκ ἰσχύος ἀνυψώσουσι
καρδίαν, ἐκ τῶν ἀμφοτέρων φόβος
κυρίου.

* Mors & contentio & romphæa; & sanguis, indu-
ctiones famis, & contritio-
nis, & flagelli. In iniquos
creata sunt hæc omnia, &
propter illos factum est di-
luuium.

* Omnia quæcunque de
terra, in terram reuertuntur,
& ab aquis in mare defle-
ctunt. * Omne munus & in-
iustitia delebitur. * Et fides
in seculum stabit.

* Opes iniustorum sicut flu-
uius siccabuntur, & sicut
tonitruum magnū in pluuiis
personabunt.

* In aperiendo ipsum ma-
nus lætabitur, sic præuaria-
tores in consummatione de-
ficient. * Posteriores impiorum
non multiplicabunt ramos, et
radices immunde super præ-
cipitem petram.

* Viriditas super omnem
aquam & labij fluminis an-
te omne fœnum euellitur.

* Gratia sicut paradysus
cum benedictionibus, & mi-
sericordia in seculo perma-
net. * Vita sibi sufficientis

operarij dulcis erit, & super
vtraque qui inuenit thesau-
rum. * Filij & edificatio
ciuitatis firmannt nomen.

* Vinum & musica læti-
ficant cor, & super vtraque
dilectio sapientiæ.

* Tibia & psalteriū sua-
uem faciunt melodiam, & su-
per vtraque lingua suavis.

* Gratiam & pulchritudi-
nem desiderabit oculus, &
super vtraque viriditatem
seminis. * Amicus & sodalis
ad tempus occurrentes, &
super vtraque mulier cum viro.

* Fratres & auxilium ad
tempus tribulationis, & su-
per vtraque eleemosyna libe-
rabit. * Aurum & argentum
statuent pedes, & super vtra-
que consilium approbatur.

* Diuitiæ & vires exal-
tabunt cor, & super vtra-
que timor Domini.

* Non est in timore Domini minoratio, & non est querere sibi auxilium. * Timor Domini sicut paradisus benedictionis, & super omnem gloriam operuit illum. * Fili vitam medicitatis ne viuas, melius mori quam medicare.

* Vir respiciens ad alienam mensam non habet vitam in ratione vite, inquinabit animam suam in cibis alienis.

* Vir autem sapiens & eruditus custodiet.

* In ore impudentis indulcabitur mendicitas, & in ventre eius ignis ardebit.

CAP. XLI.

O Mors quam amara tui memoria homini pacifice viuenti in his quæ sunt eius. * Viro quieto & prospero in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum.

* O mors bonum tuum iudiciū est homini indigenti, et diminuto viribus. * In ultima senectūta constituto & occupato de omnibus, & non credenti, & ei qui perdidit expectationem.

* Ne timeas iudiciū mortis: memento priorum te & ultimarum, hoc enim iudicium tuæ carni à Domino.

* Et quid recusas in beneplacito Altissimi: siue decem, siue centum, siue mille anni.

* Non est in inferno redargutio vite. * Filij abominabiles fiunt, filij peccatorum, & qui conuersantur in vicinijs impiorum. * Filiorum peccatorum peribit hereditas, & cum semine eorum continue manet improperiū. * Patrem impium accusabunt filij, quoniam propter illum erūt in opprobrio. * Væ vobis viri impij, qui dereliquistis legem Altissimi. Si enim multiplicati fueritis in perditionem:

* Et si nati fueritis, in maledictionem nati eritis: & si mortui fueritis, in maledictionem diuisi eritis.

27 * ὅτι ἐστὶν ἐν φόβῳ κυρίου ἐλάττωσις, & ὅτι ἐστὶ ζήτησις αὐτῷ βοήθειαν. * φόβος κυρίου ὡς ἀθάνατος δόξα, & ὑπὲρ πάντων δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν. * τέκνον ζῶν ἐπατήσεως μὴ βιώσης, κρείσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαυτεῖν.

30 * ὁ ἄνθρωπος βλέπων εἰς ἀλλοτρίαν τροφὴν περὶ αὐτοῦ ὅτι ἔχει βίον ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγῇ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις.

31 * ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐπισημῶν & πεπαιδευμένος φυλάξει. * ἐν σόματι δυνάδους γλυκανθή(ε) ἐπαίπσις, & ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καί(ε).

μα'.

1 * Ὡς θάνατε ὡς πικρὸν τοῦ μνημόσυνον ὁ ἄνθρωπος εἰρυνόνομα ἐν τοῖς ὑπαρχουσιν αὐτῷ.

2 * ὁ ἄνθρωπος ἀπερρωπῶν καὶ διδοὺς μὲν ἐν πᾶσι & ἐπὶ ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφὴν.

3 * Ὡς θάνατε καλὸν τοῦ κρίματός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἐπιδομῶν & ἐλασσομῶν ἰσχύϊ.

4 * ἔχρατον ἢ περρωπῶν περὶ πάντων, & ἀπερρωπῶν & ἀπολωλεκότι τὴν ὑπομονὴν. * μὴ δὺλασθὸν κρίμα θανάτος μνησθῆναι περὶ τέρων τοῦ ἐχράτων, τοῦτο γὰρ τὸ κρίμα σὴ σαρκὶ ἀθάνατος.

6 * καὶ τί ἀπαναίην ἐν δόδοις αὐψίσεως, εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατόν, εἴτε χίλια ἔτη.

7 * ὅτι ἐστὶν ἐν αἰσέλεγκτος ζωῆς.

8 * τέκνα βδελυρὰ γίνε(ε), τέκνα ἀμαρτωλῶν, & συνδυαστέφωρα παροικίας ἀσεβῶν.

9 * τέκνων ἀμαρτωλῶν ἀπολείται κληρονομία, καὶ μὴ ἔσται σπέρμα τῶν αὐτῶν ἐνδελεχί(ε) οὐκ εἰδ(ε).

10 * πατὴρ ἀσεβὴς μέμψε(ε) τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν οὐκ εἰδ(ε).

11 * καὶ ὑμεῖς ἄνθρωποι ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νόμον ὑψίστου. ἐδὴ γὰρ πληθύνετε εἰς ἀπώλειαν.

12 * & ἐδὴ ἡρνησάμενοι, εἰς κατάραν ἡρνησάμεθα. & ἐδὴ ἀποθνήσκοντες, εἰς κατάραν μεμεσάμεθα.

27 * Non est in timore Domini minoratio, & non est in eo inquirere adiutoriū. * Timor Domini sicut benedictio paradisi, & super omnem gloriam operuerunt illum. * Fili, in tempore vitæ tuæ ne indigeas, melius est enim mori, quàm indigere. * Vir respiciens in mensam alienam, non est vita eius in cogitatione victus: alit enim animam suam cibis alienis. * Vir autem disciplinatus & eruditus custodiet se. * In ore imprudentis condulcabitur inopia, & in ventre eius ignis ardebit.

CAP. XLI.

O Mors, quàm amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis!

2 * Viro quieto, & cuius viæ directæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum.

3 * O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, defecto ætate. * Et cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit sapientiam.

5 * Noli metuere iudicium mortis: memento quæ ante te fuerunt, & quæ superuentura sunt tibi. hoc iudicium à Domino omni carni.

6 * Et quæ superuenient tibi in beneplacito Altissimi, siue decem, siue centum, siue mille anni: * Non est enim in inferno accusatio vitæ.

8 * Filij abominationum fiunt filij peccatorum, & qui conuersantur secus domos impiorum. * Filiorum peccatorum periet hereditas, & cum semine illorum assiduitas opprobrij.

10 * De patre impio queruntur filij: quoniam propter illum sunt in opprobrio.

11 * Væ vobis viri impij, qui dereliquistis legem Domini altissimi. * Et si nati fueritis, in maledictione nascemini: si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra.

^{Sup. 40 b} * Omnia quæ de terra sunt, ¹³ in terram conuertentur : sic C impij à maledicto in perditionem.

* Luctus hominum in corpore ipsorum, nomen autem impiorum delebitur.

* Curam habe de bono nomine; hoc enim magis permanebit tibi quàm mille thesauri pretiosi & magni.

* Bonæ vitæ numerus dierum: boni autem nomen permanebit in æuum.

* Disciplinam in pace conseruate filij.

* Sapientia enim abscondita, & thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtrisque?

^{Sup. 20 a} * Melior est homo qui abscondit stultitiam suam, quàm homo qui abscondit sapientiam suam.

* Veruntamen in his quæ procedunt de ore meo : non est enim bonum omnem irreuerentiam obseruare, & non omnia omnibus beneplacent in fide.

* Erubescite à patre, & à matre de fornicatione, & à præfidente & à potente de mendacio.

* A principe & à iudice de delicto, à synagoga, à plebe de iniquitate.

* A socio & amico de iniustitia, & de loco in quo habitas,

^{Luc. 14.} * De furto : de veritate Dei & testamento, de discubitu in panibus, & offuscatione dati & accepti.

* A salutantibus de silentio, à respectu mulieris fornicariæ, & ab auersione vultus cognati.

* Ne auertas faciem à proximo tuo, & ab auferendo partem & non restituendo.

* Ne respicias mulierem alieni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius.

* Caue ab amicis de sermonibus improprij : & cum dederis, ne impropere.

* πάντα ὅσα ἐκ γῆς εἰς γῆν ἀπελθούσεται, ὅτως αἰσεβεῖς εἰς ἀπώλειαν.

* πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἀνθρώπων οὐκ ἀγαθὸν ἔξαλειφθήσεται.

* φρόνησον περὶ ὀνόματός, αὐτὸ γὰρ σοὶ διαμείνει, ἢ χίλιοι θησαυροὶ μεγάλοι χρυσοῦ.

* ἀγαθὴς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνας διαμείνει.

* παιδείαν ἐν εἰρήνῃ σωτηρήσας τε τέκνα.

* ὦφια κεκρυμμένα ἐν θυσσαυρῷ ἀφανὴς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις; * κρείσσων ἀνθρώπου δόπο-

κρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἀνθρώπου δόποκρύπτων τὴν ὠφίαν αὐτοῦ.

* Τίγαρον ἐν τρεσπὶς ἐπὶ τῷ ῥήματί μου· ἐγὰρ ἐστὶ πάσῃ αἰχμῇ διαφυλάττει καλόν, καὶ ἐκ παντὸς τοῖς πάνσιν ἐν πίστει διδοκίμεται.

* αἰχμῶδες δὲ πατρὸς καὶ μητρὸς ὡς πορνείας, καὶ πατρὸς ἡγουμένου καὶ δυνάτου ὡς ψεύδους.

* καὶ πατρὸς κλητοῦ καὶ ἀρχόντος περὶ πλημελείας, πατρὸς συναγωγῆς ἐκ λαοῦ περὶ ἀνομίας.

* πατρὸς κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας, καὶ πατρὸς τόπου ἐκ παροικίας,

* ὡς κλοπῆς· πατρὸς ἀληθείας θεοῦ καὶ διαθήκης καὶ πατρὸς πῆξεως ἀγκῶν ἐπ' ἀρτοῖς. πατρὸς σκορακισμοῦ λήψεως ἐκ δόσεως,

* ἐκ πατρὸς ἀπαζομένης ὡς πωπῆς· πατρὸς ὀρέξεως γυναικὸς ἐταίρας καὶ πατρὸς δόσεως ὡς ὁπῶς ἀνθρώπου διγυροῦς.

* πατρὸς ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως καὶ πατρὸς κατανοήσεως γυναικὸς ὑπὸ δόρου,

* πατρὸς ὡς ἐργίας καὶ παιδείας, ἐκ μὴ ἐπισήσης ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς. * πατρὸς φίλου περὶ λόγων ὀνειδισμῶν, ἐκ μὴ τοῦ δοῦναι, μὴ ὀνειδίσει.

¹³ * Omnia quacunque ex terra, in terram reuertentur, sic impij in perditionem.

¹⁴ * Luctus hominum in corporibus ipsorum; nomen autem hominum non bonum delebitur.

¹⁵ * Curam habe de nomine; illud enim tibi permanet, plus quàm mille thesauri magni auri.

¹⁶ * Bonæ vitæ numerus dierum, & bonum nomen in secula permanet.

¹⁷ * Disciplinam in pace conseruate filij.

¹⁸ * Sapientia abscondita & thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtrisque?

¹⁹ * Melior homo qui abscondit stultitiam suam, quàm homo qui abscondit sapientiam suam.

²⁰ * Igitur verebitur in verbo meo. non enim est omnem verecundiam seruare bonū, & nō omnia omnibus in fide approbantur.

²¹ * Erubescite à patre & matre de fornicatione : & à duce & potente de mendacio.

²² * Et à iudice & principe de delicto, à synagoga & plebe de iniquitate.

²³ * A socio & amico de iniustitia; & à loco vbi habitas

²⁴ * De furto. de veritate Dei & testamento, & à fitione cubiti in panibus. à contemptu acceptionis & dationis.

²⁵ * Et à salutante de silentio. ab inspectione mulieris meretricis; & ab auersione vultus hominis nobilis.

²⁶ * Ab ablatione partis & dationis, & ab animaduersione mulieris coniugata.

²⁷ * A curiositate & ancilla, & ne steteris ad cubiculum eius.

²⁸ * Ab amico de sermonibus improprij, & postquam dederis, ne impropere.

CAP. XLII.

ET ab iteratione & sermone auditus, & reuelatione de sermonibus absconditis. Et eris verecundus vere, & inueniens gratiam in conspectu omnis hominis.

* Ne de his erubescas, & ne accipias personam vt pecces. * De lege Altissimi & testamento, & de iudicio iustificare impium.

* De verbo socij & viatorum & de datione hereditatis amicorum: * Et diligentia stateræ & ponderum. De acquisitione multorum et paucorum. * De differente venditione mercatorum, & de disciplina filiorum multa: & seruo prauo latus sanguinare. * Super mulierem nequam bonum signaculum.

* Et ubi manus multæ claudere. Si tradideris, in numero & pondere, & datio & acceptio omnia in scriptura. * De disciplina amētis & fatui, et decrepiti litigantis cum iuuenibus: & eris eruditus verax, & approbatus coram omni viuente.

* Filia patri abscondita vigilia, & sollicitudo eius aufert somnum, & in iuuentute eius, ne fortè abutatur flore ætatis, & cum cohabitauerit, ne fortè odio habeatur. * In virginitate ne quando polluetur, & in paternis suis grauida fiat: & cum viro existens ne fortè transgrediatur, & cum cohabitauerit, ne fortè sterilis sit.

* Super filiam inuertibilem firma custodia, ne quando faciat te ludibrium inimicis, loquelā in ciuitate & appellationē populi, & confundat te in multitudine multorum.

* Omni homini ne aspicias in pulchritudine, & in medio mulierum ne commoreris. * De enim vestimentis procedit tinea, & à muliere iniquitas mulieris.

αβ.

* Καὶ ἀπὸ δουτερώσεως ἐ λόγου αἰσῶς, & ἀποκαλύψεως περὶ λόγων κρυφίων. & ἔσῃ αἰχμητὴς ἀληθινός, καὶ δούσκων χάριν ἐναντὶ πάντων ἀνθρώπων.

* μὴ περὶ τέτων αἰχμηθῆς, & μὴ λάβῃς πρὸς ὅσον ἑ αἰμαρτῶν.

* περὶ νόμου ψίξης & διαθήκης, & περὶ κρίματος δικαιοσύμης τὴν ἀσεβῆ.

* περὶ λόγων κοινωνῶν & ὁδοιπόρων & περὶ δόσεως κληρονομίας ἐταίρων. * καὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμῶν. περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων.

* περὶ διαφορὰς πρῶσεως ἐμπόρων, & περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς & οἰκίῃ πονηρᾷ πλοῦται αἰμάξαι.

* Ὅτι γυναῖκι πονηρᾷ καλὸν σφραγίς.

* Ὅπου χεῖρες πολλαὶ κλείθου. ἐδὼ πρῶαδιδῶς, ἐν δούλῳ καὶ σταθμῶν, & δόσις καὶ λήψις πάντα ἐν γραφῇ.

* περὶ παιδείας δούλου & μωροῦ καὶ ἐχάτῃ κεινομένῳ πρὸς νέας. καὶ ἔσῃ πεπαυδευμῆς ἀληθινός, καὶ δεδοκιμασμῆς ἐναντὶ πάντων ζώντων.

* θυγάτηρ πατρὶς ἀπόκρυφος ἀγρυπνία, & ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφυσᾷ ὕπνον, & ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε πρῶακμάσῃ & συωκηκῆα μήποτε μισηθῇ.

* ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ, & ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἐγκυθῇ γήνηται καὶ μὴ δούδρως ἔσῃ μήποτε πρῶαβῇ & συωκηκῆα μήποτε σερωθῇ.

* Ὅτι θυγάτηρ ἀδιατέτῳ σερέων φυλακὴν, μήποτε ποιήσῃ σε ὅτι χαρμα τοῖς ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει & ἐκκληθῇ λαοῦ, καὶ καταιχυνῇ σε ἐν πλήθει πολλῶν.

* παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐμβλεπε ἐν κάλλει, & ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συωδέσθῃ. * ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεσθαι σῆς, & ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός.

CAP. XLII.

NON duplices sermonē auditus, de reuelatione sermonis absconditi, & eris verè sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominū. * Ne pro his omnibus confundaris, & ne accipias personam vt delinquas.

* De lege Altissimi & testamento, & de iudicio iustificare impium. * De verbo sociorum & viatorum, & de datione hereditatis amicorum.

* De æqualitate stateræ & ponderum, de acquisitione multorum & paucorum,

* Et de corruptione emptionis & negociatorū, & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latus sanguinare.

* Super mulierem nequam bonum est signum: * Vbi manus multæ sunt, claudere. & quodcunque trades, numera & appende, datum verò & acceptum omne describe.

* De disciplina insensati & fatui, & de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus, & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium virorum.

* Filia patris abscondita est: vigilia & sollicitudo eius aufert somnum, ne fortè in adolescentia sua adultera efficiatur, & cum viro commorata odibilis fiat: * Ne quando polluetur in virginitate sua, & in paternis suis grauida inueniatur, ne fortè cum viro commorata transgrediatur, aut certè sterilis efficiatur.

* Super filiam luxuriosam confirma custodiam, ne quando faciat te in opprobriū venire inimicis, à detractione in ciuitate, & obiectione plebis, & confundat te in multitudine populi.

* Omni homini noli attendere in specie, & in medio mulierū noli commorari. * De vestimentis enim procedit tinea, & à muliere iniquitas viri.

* Melior est enim iniquitas viri, quàm benefaciens mulier, & mulier confundens in opprobrium. * Memor ero igitur operū Domini, & quæ vidi annunciabo in sermonibus Domini opera eius. * Sol illuminans per omnia respexit, & gloria Domini plenum est opus eius. * Nōne Dominus fecit Sanctos enarrare omnia mirabilia sua, quæ confirmavit Dominus omnipotens stabilis in gloria sua? * Abyssum & cor hominum inuestigavit, & in astutia eorum excogitavit. * Cognovit enim Dñs omnē scientiam, & inspexit in signum eius, annuncians quæ præterierunt, & quæ superuentura sunt, reuelans vestigia occultorum. * Non præterit illum omnis cogitatus, & non abscondit se ab eo ullus sermo. * Magnalia sapientiæ suæ decoravit, quæ est ante seculū & usque in seculum: * Neque adiectū est, neque minuetur, & non eget alicuius consilio. * Quàm desiderabilia omnia opera eius, & tanquā scintilla quæ est considerate. * Omnia hæc viuunt & manent in seculū, & in omni necessitate omnia obaudiunt ei. * Omnia duplicia, vnum contra vnum, & non fecit quicquam deesse. * Vnius cuiusque conferuabit bona: & quis satiabitur videns gloriam eius?

CAP. XLIII.

Alitudinis firmamentū, pulchritudo eius, species cæli in visione gloriæ. * Sol in aspectu annuncians in exitu, vas admirabile opus Excelsi. * In meridiano exurit terram, & in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere? fornacē custodiens in operibus ardoris. * Tripliciter Sol exurens, montes radios igneos exufflans: & refulgens radiis suis obæcat oculos.

* κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή. γυνὴ καταχινύσασα εἰς ὀνειδισμόν. * μνησθήσμαι δὴ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἀεὶ ὡρακα ἐκδιηγέσμαι ἐν λόγοις κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ. * καὶ ἡλιος φωτίζων καὶ πᾶσι ἐπέβλεψε, καὶ τὴ δόξης κυρίου πλήρες τὸ ἔργον αὐτοῦ. * ὅτε ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις κυρίου, ἐκδιηγέσασθαι πᾶν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ἐσερέωσε κύριος παντοκράτωρ, συζητήσας ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν. * ἀβυσσον καὶ καρδίαν ἐξέκρινυσε, καὶ ἐν πανουργίαισιν αὐτῶν διανοήθη. * εἶπεν γὰρ ὁ ὑψίστος πᾶσαν εἰδήσιν, καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖα αἰώνων. ἀπαγγέλων τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ ἐσόμενα, καὶ ἀποκαλύπτων ἵχνη ἀποκρύφων. * ἐπαρήλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα. ὅτε ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ ἡ δὲ εἰς λόγος. * τὰ μεγαλεῖα διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ ἐκόσμησεν. ὅς ἐστι πρὸ πάντων αἰώνων καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. * ἔτε πλεονεκτήσῃ ἔτε ἡ λατρίῃ. καὶ ἐπλεονεκτήσῃ ἔτε δυνάμει συμβέλει. * ὡς πᾶν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἴπθυμνα, καὶ ὡς πᾶν τὸ πᾶν ἐστὶ θεωρησάμεν. * πᾶν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει. * πᾶν τὰ διὰ τὸ κατέναντι τοῦ ἐνός, καὶ ὅτε ἐποίησεν ἔδεν ἐλλείπον. * ἐν τῷ ἐνός ἐσερέωσε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πληροῖ (ἐν) ὁρᾶν δόξαν θεοῦ;

μγ.

* Γαυρίαμα ὑψοῖς σερέωμα καθαρῶς, εἰδὲν ἔρανον ἐν ὁραματι δόξης. * ἡλιος ἐν ὀπασίᾳ διαγέλων ἐν ἐνδόξῳ, σκεδὸς θαυμαστὸν ἔργον ὑψίστου. * ἐν μεσημβρίᾳ αὐτῶν ἀναξήραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; καμινὸν φυσᾶν ἐν ἔργοις καύματος. * τετραπλάσιον ἡλιος ἐκκαίων ὄρη. ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσᾶν καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῦ ὀφθαλμούς.

* Melior iniquitas viri, quàm benefaciens mulier. mulier confundens in opprobrium. * Memor ero igitur operum Domini, & quæ vidi, enarrabo. in sermonibus Domini opera eius. * Et Sol illuminans in omnibus inspexit, & gloria Domini plenum est opus eius. * Non induxit sanctos Domini, ut enarraret omnia mirabilia sua. firmavit Dominus omnipotens, ut firmaretur in gloria sua universum. * Abyssum & cor inuestigavit, & in astutiis eorum excogitavit. * Cognovit enim Altissimus omnem cognitionem, & inspexit in signa seculi. Annuncians præterita & futura, & reuelans vestigia occultorum. * Non præterit illum omnis cogitatus. non abscondit se ab illo, neque ullus sermo. * Magnalia per sapientiam suam decoravit. qui est ante seculum & in seculum: * Neque additus est, neque diminutus est. & non indiguit alicuius consilij: * Quia omnia opera eius desiderabilia, & usque ad scintillam est contemplari. * Omnia hæc viuunt & manent in seculū in omnibus necessitatibus, & omnia obaudiunt. * Omnia duplicia vnum contra vnum, & non fecit quicquam defectuosum. * Vnum vnus firmavit bona, & quis satiabitur videns gloriā Dei? CAP. XLIII. **S**uperbia altitudinis firmamentum munditiæ: species cæli in visione gloriæ. * Sol in aspectu annuncians in glorioso, vas admirabile opus Altissimi. * In meridie eius arefacit regionem, & in conspectu ardoris eius quis sustinebit? fornacē insufflans in operibus ardoris. * Tripliciter Sol exurens montes: vapores igneos exufflans, & refulgens radiis, obfuscet oculos.

* Magnus Dominus qui fecit illum, & in sermonibus eius cessare fecit iter. * Et Luna fecit in statu ad tempus suum. demonstrationem temporum, & signum seculi.

* Et à Luna signum festivitatis : luminare quod minuitur in consummatione.

* Mensis secundum nomen eius est : crescens mirificauit mutatione. * Vas castrorum, in altitudine, in firmamento celi resplendens.

* Species celi gloria stellarum, ornatus illuminans in Altissimis Domini.

* In sermonibus sancti consistunt condemnationem, & non accenduntur in custodia sua. * Vide arcum & benediceum qui fecit illum, valde speciosum in splendore suo. * Gyrauit calum in circuitione glorie: manus Altissimi extenderunt illum. * Imperio suo cessare fecit niuem, & accelerat coruscationes iudicii sui.

* Propterea aperti sunt thesauri, & euolauerunt nubes sicut volatilia. * In magnitudine sua fortificauit nubes, & confracti sunt lapides grandinis.

* Vox tonitruum eius dolere fecit terram, & in aspectu eius commouebuntur montes. In voluntate eius flabit Notus, & tempestas Borea & conuersio spiritus.

* Sicut aues volantes dispergit niuem, & sicut locusta destruens descensus eius.

* Pulchritudinem candoris eius admirabitur oculus, & super imbrem eius expauescet cor.

* Et glaciem sicut salem super terram effundit, & congelata sunt sudium cacumina.

* Frigidus ventus Aquilo flabit, & gelabitur gelu ab aqua, super omnem congregationem aquae quiescet, & tanquam lorica induet aqua.

* μέγας κύριος ὁ ποιήσας αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέπαυσε πορείαν. * Ἐσελλύλυ ἐποίησε εἰς ἅσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς· ὥστε δόξιν χρόνων, & σημεῖον αἰῶνος. * καὶ ὅτι σελλύλης σημεῖον ἑορτῆς· φωστὴρ μετέμεινεν ἐπὶ συντελείας.

* μὲν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστίν· αὐξάνομενος ἐθαυμάσῃ αλλοιώσει. * σκεδὸς παρεμβολῶν ἐν ὑψί, ἐν στερώματι ἔρανος ἐκλάμπων.

* κάλλος ἔρανος δόξα ἄστρων, κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίστοις κυρία.

* ἐν λόγοις ἁγίοις ἡγήσεται κατὰ κριμα, & ἐμὴ ἐκκαυθῶσιν ἐν φυλακῇ αὐτῶν.

* ἴδε ἔξον, καὶ δὴ λόγηθι τὸν ποιήσαντα αὐτόν, σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγασματι αὐτοῦ.

* ἐγύρῳσεν ἔρανον ἐν κυκλώσει δόξης· χεῖρες ὑψίστου ἐλάυνον αὐτόν.

* πρὸς αἶματι αὐτοῦ κατέπαυσε χόνα, & ταχυέας ἀσραπὰς κελμάτων αὐτοῦ. * διατότο ἠνεώχθησαν θησαυροί, καὶ ἐξέπησαν νεφέλαι ὡς πετεινά.

* ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἰχυσεν νεφέλας, & διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης.

* φωνὴ βρογνῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γλῶσσαι, & ἐν ὀπασίᾳ αὐτοῦ σαλδύσειται ὄρη. ἐν θελήματι αὐτοῦ πνύσεται ἰότης, & καταγίς βορέας καὶ συσροφὴ πνύματα.

* ὡς πετεινά καὶ διπλάμια πάσει χόνα, καὶ ὡς ἀκρίς καταλύσσει ἢ κατάβασις αὐτῆς.

* κάλλος λαμπρότης αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑέτου αὐτοῦ ἐκστήσει καρδιά.

* καὶ πάλιν ὡς ἄλας ἐπὶ γλῶσσαι, καὶ παγεῖσα γίνεται σκολόπων ἄκρα.

* ψυχρὸς ὄνεμος βορέας πνύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἀφ' ὕδατος, ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, & ὡς θώρακα ἐνδύσει τὸ ὕδωρ.

* ψυχρὸς ὄνεμος βορέας πνύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἀφ' ὕδατος, ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, & ὡς θώρακα ἐνδύσει τὸ ὕδωρ.

* Magnus Dominus qui fecit illum, & in sermonibus eius festinauit iter.

* Et Luna in omnibus in tempore suo, ostensio temporis, & signum æui.

* A Luna signum diei festi, luminare quod minuitur in consummatione.

* Mensis secundum nomen eius est crescens mirabiliter in consummationem.

* Vas castrorum in excelsis, in firmamento celi respondens gloriosè.

* Species celi, gloria stellarum, mundum illuminas in excelsis Dominus.

* In verbis sancti stabunt ad iudicium, & non deficient in vigiliis suis.

* Vide arcum, & benediceum qui fecit illum : valde speciosus est in splendore suo.

* Gyrauit cælum in circuitu gloriæ suæ, manus Excelsi aperuerunt illum.

* Imperio suo accelerauit niuē, & accelerat coruscationes emittere iudicii sui.

* Propterea aperti sunt thesauri, & euolauerunt nebulae sicut aues. * In magnitudine sua posuit nubes, & confracti sunt lapides grandinis.

* In conspectu eius commouebuntur montes, & in voluntate eius aspirauit Notus.

* Vox tonitruum eius verberauit terram, tempestas Aquilonis, & congregatio spiritus.

* Et sicut auis deponens ad sedendum aspergit niuem, & sicut locusta demergens descensus eius.

* Pulchritudinem candoris eius admirabitur oculus, & super imbrē eius expauescit cor.

* Gelu sicut salem effundet super terrā, & dū gelauerit, fiet tanquam cacumina tribuli.

* Frigidus ventus Aquilo flauit, & gelauit crySTALLUS ab aqua : super omnem congregationē aquarū requiescet, & sicut lorica induet se aquis.

* Et deuorabit mōtes, & exu-
ret desertū, & extinguet viride
sicut ignem. * Medicina om-
niū in festinatione nebulæ, &
ros obuians ab ardore veniē-
ti, humilē efficiet eū. * In ser-
mone eius siluit vētus, & cogi-
tatione sua placauit abyssum,
& plantrauit illum Dñs Iesus.

* Qui nauigat mare, enarrat
pericula eius: & audientes au-
ribus nostris, admirabimur.

* Illic præclara opera & mira-
bilia, varia bestiarū genera, &
omniū pecorū, & creatura be-
luarū. * Propter ipsum cōfir-
matus est itineris finis, & in
sermone eius composita sunt
omnia. * Multa dicimus, & de-
ficimus verbis; consummatio
aut sermonū ipse est. * In om-
nibus gloriātes, ad quid vale-
bimus? ipse enim omnipotens
super omnia opera sua. * Terri-
bilis Dñs & magnus vehemē-
ter, & mirabilis potētia ipsius.

Pal. 95.

* Glorificātes Dñm quantū-
cūq; potueritis, supualcebit ad-
huc, & admirabilis magnificē-
tia ei⁹. * Benedicētes Dñm, exal-
tate illū quātū potestis, maior
enim est omni laude. * Exalta-
tes eū, replemini virtute. * Ne
laboretis, nō enim cōprehēde-
tis: quis videbit eū, & enarra-
bit? & q̄s magnificabit eū sicut
est ab initio? * Multa abscondita
sunt maiora his: pauca enim
vidim⁹ operū ei⁹. * Omnia aut
Dñs fecit, & piē agentibus de-
dit sapientiam. CAP. XLIII.

L Audemus viros gloriosos,
& parētes nostros in gene-
ratione sua. * Multā gloriā
fecit Dominus magnificentia
sua à seculo. * Dominantes in
potestatibus suis, homines ma-
gni virtute, & prudentia sua
prēditi, nunciantes in prophe-
tis dignitatem prophetarum.

* Et imperantes in præsenti
populo, & virtute prudentiæ
populis sanctissima verba.

* In pueritia sua requirentes
modos musicos, & narrantes
carmina Scripturarum.

* καὶ τὰ φάργε) ὄρη & ἐρημον ἐκ-
καύσει, καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς
πῦρ.

* ἰασις πόντων καὶ σπουδῶν, ὅ-
μιχλη δρόσος ἀπαντὰσα ἀπὸ καύ-
σων & ἰλαρώσθ.

* λογισμῷ αὐτῷ ἐνόησεν ἅ-
βυσσος, & ἐφύτασεν ἐν αὐτῇ νήσος.

* ὁ πλέοντες τὴν θαλάσσαν
διηγούνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ
ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμαζόμενοι.

* καὶ ἐκείναι τὰ θαλάσσια & θαυ-
μάσια ἔργα ποικιλία πάντες ζῶν-
τες καὶ κητῶν.

* καὶ δι' αὐτὸν δόδοι ὁ ἀγγελὸς
αὐτῷ, & ἐν λόγῳ αὐτῷ σύγκει-
τὰ πόρτα.

* πολλὰ ἐροῦμεν & οὐ μὴ ἐπι-
κώμεθα & συντέλειαν λόγων αὐ-
τοῦ ἐστὶ τὸ πᾶν. * δοξάζοντες ποῦ
ἰσχυρόμεν αὐτὸς γὰρ μέγας ὁ θεὸς
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

* φοβερὸς κύριος & μέγας σφό-
δρα & θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ.

* δοξάζοντες κύριον ὑψώσατε,
καθόσον δύνασθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ
ἐπὶ. * & ὑποδύναται αὐτὸν πληθύνει-
τε ἐν ἰσχύϊ. * μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ
μὴ ἐφίκησθε. τίς ἐώρακεν αὐτὸν,
& ἐκδιηγῆται; καὶ τίς μεγα-
λυνεῖ αὐτὸν καθὼς ἐστὶ;

* πολλὰ ἀπόκρυφα ἐστὶ μέγιστα
τούτων, ὅλβια ἐωράκαμεν τῶν ἔργων
αὐτοῦ. * πᾶντα γὰρ ἐποίησεν ὁ κύριος,
& τοῖς δούλοισιν ἐδωκε θύμην.

μολ.

* Αἰνέσωμεν δὴ ἀνδρες ἐνδό-
ξοις & πατέρας ἡμῶν τῇ γυνέσθ.

* πολλὰ δόξαν ἐκίχεν ὁ κύριος
ἐν αὐτοῖς τῇ μεγαλωσίᾳ αὐτοῦ ἀπὸ
αἰῶνος. * κυριεύοντες ἐν ταῖς βασι-
λείαις αὐτῶν, & ἀνδρες ὀνομαστοὶ ἐν
δυνάμει. βυλδόντες ἐν συνέσει
αὐτῶν ἀπηγγελκότες ἐν προφη-
τείαις. * ἡγήμενοι λαοῦ ἐν διαβί-
λίοις, καὶ ἐν συνέσει γραμματείας
λαοῦ. * ὅσοι λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐ-
τῶν ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν καὶ
διηγόμενοι ἐπὶ ἐγγραφῇ.

* Deuorabit montes &
desertum incendet, & ex-
tinguet viriditatem sicut
ignem. * Medicina omnium
in festinatione, nebula ros
occurrens ab ardore letifica-
bit. * In sermone eius quie-
uit abyssus, & plantauit in
ea insulas. * Qui nauigant
mare, enarrat periculū eius,
& auditionibus aurium no-
strarum admiramur. * Et illic
inopinata & mirabilia ope-
ra, varietas omnis animalis,
discretio belluarum.

* Et propter ipsum prospe-
ratur angelus eius, & in ser-
mone eius cōposita sunt om-
nia. * Multa dicimus &

non assequemur & consum-
mationem sermonum ipse est
in omnibus. * Gloriantes ubi
ualebimus: ipse enim ma-
gnus ultra omnia opera sua.

* Terribilis Dominus &
magnus vehementer, & mi-
rabilis potentia ipsius.

* Glorificantes Dominum
exaltate, quantum potestis,
excedet enim & amplius.

* Et exaltantes eum mul-
tiplicate in viribus. * Ne
laboretis, non enim asseque-
mini. quis vidit illū, et enar-
rabit? & quis magnificabit

eum sicut est? * Multa ab-
scōdita sunt maiora his, pau-
ca vidimus operum eius.

* Omnia enim fecit Dñs, &
pijs dedit sapientiam.

CAP. XLIII.

L Audemus iam viros glo-
riosos, & patres nostros
generatione. * Multā gloriā
creauit Dñs in eis magnifi-
centia sua à seculo. * Domi-
nantes in regnis suis, & viri
nominandi in potentia consi-
liantes in intellectu suo, qui
annūciauerunt in prophetijs.

* Duces populi in consilijs,
& in intellectu literatura
populi. * Sapientes sermones
in disciplina eorum requiren-
tes melodias musicorum, &
enarrantes carmina scripta.

* Viri diuites submini-
strati in fortitudine, pacificè
agētes in habitationibus suis.

* Omnes hi in generatio-
nibus gloriam adepti sunt, et
in diebus suis gloriationem.

* Sunt eorū qui relique-
runt nomen ut enarraren-
tur laudes. * Et sunt, quo-
rum non est memoria, & pe-
rierunt quasi qui non fue-
runt, & nati sunt quasi non
nati, & filij eorum post eos.

* Sed hi viri misericordiae,
quorū iustitie eorū non sunt
obliuioni tradita. * Cū semine
eorū permanet bona heredi-
tas nepotes eorū in testamē-
tis. * In testamētis est semen
eorum, & filij eorū post eos.

* Usque in seculum manet
semen eorum, & gloria eorū
non delebitur. * Corpora
eorum in pace sepulta sunt,
& nomen eorum viuit in ge-
nerationem & generationē.

* Sapientiam ipsorum nar-
rabunt populi, & laudem eo-
rum enunciat ecclesia.

* Enoch bene placuit Do-
mino Deo, & translatus est
exemplum pœnitentie gene-
rationibus. * Noë inuentus
est perfectus, iustus, in tem-
pore iræ factus est reconci-
liatio. * Ideo factum est di-
luuium; * Et testamenta se-
culi statuta sunt apud illum:
ne deleteretur diluuiο omnis
caro. * Abraā magnus pa-
ter multitudinis gentium, et
non est inuentus similis in glo-
ria eius, qui conseruauit le-
gem Altissimi, & fuit in te-
stamento cum illo. * In carne
eius statuit testamentum, &
in tentatione inuentus est fi-
delis. * Ideo in iuramēto sta-
tuit illi, benedicere gentes in
semine eius. * Multiplicare il-
lum quasi puluerē terræ, &
hereditare illos à mari vsq;
ad mare, & à flumine vsque
ad extremum terræ.

* Et in Isaac statuit sic pro-
pter Abraam patrē eius.

* ἄνδρες πλεῖστοι κεχορηγημέ-
νοι ἐν ἰσχύϊ, εἰρηνόοντες ἐν κατω-
κήταις αὐτῶν. * πλεῖστες ἔσονται ἐν γε-
νεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτῶν καύχημα.

* εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλιπον ὄνο-
μα & ἐκδιηγῆσάσθαι ἐπαίνους.

* καὶ εἰσὶν, ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυ-
νον ἢ ἀπώλυντο ὡς ἐχθροὶ ἀρχόντες,
ἢ ἐχθρόντες ὡς ἐγεγονότες, καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτῶν. * ἀλλ' ἢ

ἔσονται ὁσὶν ἐλεός, ὧν αἱ δικαιοσύ-
ναι αὐτῶν οὐκ ἐπελήσθησαν.

* μὲν γὰρ σπέρματι αὐτῶν δια-
μῖναι ἀγαθὴ κληρονομία ἐγίονα
αὐτῶν ἐν ταῖς διαθήκαις.

* ἐν διαθήκαις ἐστὶ τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

* ἕως αἰῶνος μῖναι σπέρμα αὐτῶν,
ἢ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσε-

ται. * τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ
ἐτάφη, ἢ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γε-
νεὰ καὶ γυναι.

* ὁφίαν αὐτῶν
διηγῆσθαι λαοί, καὶ τὸν ἐπαινον αὐ-
τῶν ἐξαγγέλει ἐκκλησία.

* ἐνώχ διηρέσησε κυρίῳ θεῷ, καὶ
μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας
ταῖς γυναι. * νῶε διέρεθαι τέλειος,
δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγχετο δὴ-
τάλαγμα.

* διατῶτο ἐγχετο ὁ κατακλυσμός.

* καὶ διαθήκαι αἰῶνι ἐσάσθησαν
πρὸς αὐτὸν ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κα-
τακλυσμὸς πάντα σαρξ.

* ἀβραάμ μέγας πατὴρ πλῆ-
θους ἐθνῶν, ἢ ἐχθρὸς ὁμοίος ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ, ὃς σωτήρησε νόμον ὑ-
ψίστου καὶ ἐγχετο ἐν διαθήκῃ μετ'
αὐτοῦ.

* ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔσῃσε διαθή-
κῃ, καὶ ἐν πειρασμῷ διέρεθαι πιστός.

* διατῶτο ἐν ὀρκῷ ἔσῃσεν αὐτῷ,
ἐν βουλογεῖν ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ.

* πληθύνει αὐτὸν ὡς χορὴ τῆς
γῆς, καὶ κατακληρονομήσει αὐτῶν
ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ
ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς.

* καὶ ἐν τῇ ἰσαὰκ ἔσῃσεν ἕτως
διὰ ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

* Homines diuites in virtu-
te pulchritudinis studium ha-
bētes pacificantes in domibus

fuis. * Omnes isti in genera-
tionib⁹ gētis suæ gloriā adepti
sunt, & in diebus suis habētur

in laudibus. * Qui de illis nati
sunt, reliquerunt nomē narrā-
di laudes eorū. * Et sunt quo-

rum non est memoria: perie-
runt quasi qui non fuerint, &
nati sunt quasi nō nati, & filij

eorū cum ipsis. * Sed illi viri
misericordiæ sunt, quorū pie-
tates nō defuerunt. * Cum se-

mine eorum permanēt bona,
hereditas sancta nepotes eorū.

* Et in testamētis stetit semē
eorū, & filij eorū propter illos
vsque in æternum manent.

* Semen eorum & gloria eo-
rum non derelinquetur.

* Corpora eorum in pace se-
pulta sunt, & nomen eorū vi-
uet in generationē & genera-

tionem. * Sapientiam ipsorū
narrent populi, & laudē ipso-
rum nunciet Ecclesia. * Enoch

placuit Deo, & translatus est
in Paradisum, vt det gentibus
sapientiam. * Noë inuentus

est perfectus iustus, & in tēpo-
re iracundiæ factus est recon-
ciliatio. * Ideo dimissum est

reliquum terræ, cū factū est
diluuium. * Testamenta secu-
li posita sunt apud illū; ne de-

leri possit diluuiο omnis caro.

* Abraam magn⁹ pater mul-
titudinis gentium, & non est
inuentus similis illi in gloria.

qui cōseruauit legem Excelsi,
& fuit in testamento cum illo.

* In carne eius stare fecit te-
stamentum, & in tentatione
inuentus est fidelis. * Ideo

iureiurando dedit illi gloriam
in gente sua, crescere illum
quasi terræ cumulum.

* Et vt stellas exaltare se-
men eius, & hæreditare illos
à mari vsque ad mare, & à
flumine vsque ad terminos

terræ. * Et Isaac eodem mo-
do fecit propter Abraam pa-
trem eius.

Sup. 39b
Gen. 5, 6
Heb. 11b

Gen. 6b
Heb. 11b

Gen. 17a

Gen. 22b
Heb. 11b

* Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, & testamentum suum confirmavit super caput Iacob.

* Agnouit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hereditatem, & diuisit illi partem in tribubus duodecim.)

* Et conseruauit illi homines misericordiae, inuenientes gratiam in oculis omnis carnis.

CAP. XLV.

Exo. 112

Dilectus Deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est.

* Similem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificauit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placauit.

* Glorificauit illum in conspectu regum, & iussit illi coram populo suo, & ostendit illi gloriam suam.

* In fide & lenitate ipsius sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne.

* Audiuit enim eum & vocem ipsius, & induxit illum in nubem.

* Et dedit illi cor ad precepta, & legem vitae & disciplinae docere Iacob testamentum suum, & iudicia sua Israel.

* Excelsum fecit Aaron fratrem suum, & similem sibi de tribu Leui.

* Statuit ei testamentum æternum, & dedit illi sacerdotium gentis, & beatificauit illum in gloria.

* Et circumcinxit eum zona iustitiae, & induxit eum stola gloriae, & coronauit eum in vasis virtutis.

* Circum pedes & femoralia, & humerale posuit ei.

Exo. 113

* Et cinxit illum tintinabulis aureis plurimis in gyro, dare sonitum in incessu suo, auditum facere sonitum in templo in memoriam filiis gentis suae.

* Stolam sanctam auro & hyacintho, & purpura, opus textile, viri sapientis iudicio & veritate præditi.

* ὁ λόγιαν παῖδων δὲ τῶν ἀνθρώπων, & διαθήκην, καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλῇ ἰακώβ.

* ἐπέγνω αὐτὸν ἐν δόλοισι αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν, καὶ διέσπειλε μερίδα αὐτοῦ ἐν φυλαῖς αἷς ἐμέρισε δώδεκα.

* καὶ ἐξήγαγεν ἔξ αὐτοῦ ἀνδράς ἐλεος, δύναντον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

μέ.

* Ἡγαπημὸν ὑπὸ θεοῦ & ἀνθρώπων μωσὲς, & τὸ μνημόσυον ἐν δόλοισι.

* ὁμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν, ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσε.

* καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ πρὸς βασιλέων. ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ, & ἐδείξεν αὐτῷ τὴν δόξην αὐτοῦ.

* ἐν πίστι καὶ πραότητι αὐτοῦ ἡγάσεν αὐτὸν. ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός. ἡγάπησεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, & εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν γνώφον.

* καὶ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ πρὸς βασιλέων ἐντολὰς, νόμον ζωῆς & ἐπιστήμης. ἐδίδαξε τὸν ἰακώβ διαθήκην, & κείμενα αὐτοῦ τὴν ἰσραήλ.

* ἀαρών δυνήψωσεν ἄγιον ὁμοιον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς λευί.

* ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ. ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν δικαιοσύνῃ.

* καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περισσεύων δόξης. ἐνέδυσεν αὐτὸν σιμυτέλειαν καυχήματι, καὶ ἐσερέωσεν αὐτὸν ἐν σκεδῇσιν ἰσχύος.

* περισκελῆ & ποδῆρην καὶ ἐπωμίδα. καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοίσκοις χρυσοῦς κώδωσι πλείοις κυκλόθεν, ἡχῆσαι φωνῇ ἐν βήμασιν αὐτοῦ. ἀκασὸν ποιῆσαι ἡχον ἐν ναῷ, & εἰς μνημόσυον ὑοῖς λαοῦ αὐτοῦ.

* σολῆ ἁγία χρυσῷ & ὑακίνθῳ καὶ πορφύρῃ ἔργῳ ποικιλοῦ. λογίῳ κείσεως δὴλοῖς ἀληθείας,

* Benedictionem omnium hominum & testamentum, et quieuit super caput Iacob.

* Agnouit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hereditatem, & diuisit partem eius in tribubus, quas diuisit duodecim.

* Et eduxit ex eo virum misericordiae inuenientem gratiam in oculis omnis carnis.

CAP. XLV.

Dilectum à Deo & hominibus Moysen, cuius memoria in benedictionibus.

* Similem fecit eum gloriae sanctorum, & magnificauit eum in timoribus inimicorum, in verbis suis signa cessare fecit.

* Et glorificauit illum in conspectu regum: iussit illi ad populum suum, & ostendit illi gloriam suam.

* In fide & mansuetudine eius sanctificauit eum. elegit eum ex omni carne.

* Audire fecit eum vocem suam, & induxit illum in caliginem.

* Et dedit illi in conspectu precepta, legem vitae & scientiae: docuit Iacob testamentum, & iudicia sua Israel.

* Aaron exaltauit sanctum similem illi fratrem eius de tribu Leui.

* Statuit ei testamentum seculi, et dedit illi sacerdotium populi. beatificauit illum in honestate.

* Et circumcinxit eum uestimento gloriae. induxit eum consummatione glorificationis, & firmavit eum in vasis virtutis.

* Femoralia & uestem talarem & humerale.

* Et circumdauit eum sphaerulis aureis tintinabulis plurimis in circuitu, ad sonandum vocem in gradibus suis: audibilem facere sonum in templo, & in memoriam filiis populi sui.

* Stola sancta auro & hyacintho & purpura opere polymitarij: rationalis iudicij signis veritatis,

* Retorto cocco opere artificis : lapidibus pretiosis sculpturis signaculi, in ligatura auri opere lapidarij. in memoriam scriptam sculpta secundum numerum filiorum Iffrael.

* Coronam auream super mitram, sculpturam signaculi sanctitatis, gloriationem honoris opera virtutis. concupiscentias oculorum ornata pulchra.

* Ante eum non fuerunt talia, & usque in seculum.

* Non indutus est alienigena, præter filios eius solum, & nepotes eius semper.

* Sacrificia illorum tota offerrentur quotidie assidue bis. * Replevit Moyses manus eius, & unxit illi oleo sancto.

* Factum est illi in testamenti seculi, & semini eius in die celi: ad ministrandum ei simul, & sacerdotio fungendum, & benedicendum populo in nomine suo.

* Elegit eum ab omni vi- uente, ad offerendam libationem Domino: incensum & bonum odorem in memoriam ad placandum pro populo.

* Dedit illi mandata eius potestatem in testamentis iudiciorum: ad docendū Jacob testimonia, & in lege sua ad illuminandum Iffrael.

* Conspirarunt in eum alieni, & zelauerunt eum in deserto: viri qui circa Dathan & Abiron, & congregatio Core in furore & ira.

* Vidit Dominus, & non probauit, & consummati sunt in furore ira.

* Fecit in illis monstra ad consumendum in igne flamme eos. * Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi hæreditatē: primitias primogenitorū diuisit illi. * Panē in primis parauit in satietate, et enim sacrificia Domini edent, quæ dedit illi & semini eius.

13 * κεκλωσμένον ποικίλ' ἔργω τεχνίτου· λίθοις πολυτέλει γλύμμασι σφραγίδ'· ἐν δέσει χρυσί' ἔργω λιθουργοῦ· εἰς μνημόσυνον ἔγγραφ' κεκολλημένη κτ' ἀριθμὸν υἱῶν Ἰσραήλ.

14 * στέφανον χειρὸν ἐπ' ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, ἐκτύπωμα σφραγίδ' αἰγλασματος· καύχημα τιμῆς ἔργα ἰσχύ'· ἡπιθυμήματα ὀφθαλμοῦ κοσμήμενα ὥραϊα.

15 * πρὸ αὐτοῦ γέγονε ταῦτα, ἔως αἰῶν'· * ὅκ' ἐδύσατο ἀλλοτρί'· πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, ἔτα' ἔχοντα αὐτὸ διαπαντός.

17 * θυσιάαι αὐτῶν ὅλοκαυστῶν καὶ θυμὸν ἐνδελεχῶς δός.

18 * ἐπλήρωσε μωσὴς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἔχειεν αὐτὸν ἐλαίω ἁγίῳ.

19 * ἔχρησεν αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰῶν'· ἔτα' σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἔρανος· λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν, καὶ διλογεῖν τὸν λαὸν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

20 * ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ πάντων ζώντων προσάγαγεῖν καρπὸν κυρίου· θυμίαμα ἔδωκεν εἰς μνημόσυνον· ἐξιλάσκεται περὶ τοῦ λαοῦ.

21 * ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τέλει αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν διαθήκαι· κεμάτων· διδάξαι τὸν Ἰακώβ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι τὸν Ἰσραήλ.

22 * ἡπιστάμενοι αὐτῷ ἀλλότριοι, ἔζηλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἄνδρες οἱ περὶ δαθὰν καὶ ἀβειρών, καὶ ἡ σιναίωγ' ἡ κορὲ ἐν θυμῷ ὀργῇ.

23 * εἶδε κύριος καὶ ὅκ' ἀδόκησε, καὶ συνετέλεσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς.

24 * ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς τέρατα καὶ σημεῖα ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

25 * καὶ προσέθηκεν αὐτῶν δόξαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀπαρχὴν πρωτογεννημάτων ἐμέρισε αὐτῷ.

26 * ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασεν ἐν πλησμονῇ, καὶ γ' ἡ θυσιάαι κυρίου φαγῶν, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὰ σπέρματι αὐτοῦ.

13 * Torto cocco opus artificis, gemmis preciosis figuratis in ligatura auri, & opere lapidarij sculptis in memoriam, secundum numerum tribuum Iffrael.

14 * Corona aurea super mitram eius, expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus virtutis, desiderio oculorum ornata. * Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia, vsq; ad originem.

16 * Non est indutus illa alienigena aliquis, sed tantum filij ipsius soli, & nepotes eius per omne tempus.

17 * Sacrificia ipsius consummata sunt igni quotidie.

18 * Complevit Moyses manus eius, & unxit illum oleo sancto. Leu. 3. b.

19 Et. * Factum est illi in testamentum æternum, & semini eius sicut dies celi: fungi sacerdotio & habere laudem, & glorificare populum suum in nomine suo.

20 * Ipsum elegit ab omni vi- uente, offerre sacrificium Deo incensum, & bonum odorem in memoriam placare pro populo suo.

21 * Et dedit illi in præceptis suis potestatem, in testamentis iudiciorum, docere Iacob testimonia, & in lege sua lucem dare Iffrael. Nu. 16. a

22 * Quia contra illum steterunt alieni, & propter inuidiam circumdederunt illum homines in deserto, qui erant cum Dathan & Abiron, & congregatio Chore in iracundia.

23 * Vidit Dominus Deus, & non placuit illi, & consumpti sunt in impetu iracundiæ.

24 * Fecit illis monstra, & consumpsit illos in flamma ignis.

25 * Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi hæreditatem, & primitias frugum terræ dimisit illi.

26 * Panem ipsius in primis parauit in satietatem, nam & sacrificia Domini edent, quæ dedit illi & semini eius.

* Cæterum inter gentes non hereditabit, & pars non est illi in gente: ipse est enim pars eius & hereditas.

* Phinees filius Eleazari, tertius in gloria imitando eum in timore Domini,

Nu. 25. c. * Et stare in reuerentia gentis, in bonitate & alacritate animæ suæ placuit Deo Israel.

* Ideò statuit illi testamentum pacis, & principem Sanctorum & gentis suæ, vt sit illi & semini eius sacerdotij dignitas in æternum.

* Et testamentum Dauid regi filio Iesse de tribu Iuda, hereditas ipsi & semini eius; vt daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia, ne abolerentur bona ipsorum, & gloriam ipsorum in gentem eorum æternam fecit.

CAP. XLVI.

Fortis in bello Iesus Naue successor Moyse in Prophetis:

* Qui fuit magnus secundum nomen tuum, maximus in salutem electorum Dei, expugnare insurgentes hostes: vt consequeretur hereditatem Israel.

10. 10. c. * Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas, & iactando contra ciuitates romphæas.

* Quis ante illum sic restitit? nam hostes ipse Dominus percussit.

* Aut non in iracundia eius impeditus est Sol, & vna dies facta est quasi duo.

* Inuocauit Altissimum potentem in oppugnando inimicos vndique, & audiuit illum magnus & sanctus Deus in faxis grandinis virtutis valde fortis.

* Impetum fecit contra gentem hostilem, & in descensu perdidit contrarios:

* πλὴν ἐν γῇ λαὸς ἐκκληρονομήσει, καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ. αὐτὸς γὰρ μερὶς αὐτοῦ ἐκκληρονομίας.

* καὶ Φινεὲς υἱὸς ἐλεάζαρ τρίτος ἐν δόξῃ· ἐν τῷ ζῆλῳ αὐτοῦ ἐν φόβῳ κυρίου.

* καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐν τροπῇ λαοῦ· ἐν ἀγαθότητι. πρὸς θυμίας ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξιλιάσατο περὶ Ἰσραὴλ. * διατὸ τοῦτο ἔστη αὐτῷ διαθήκη εὐρυμένης. πρὸς ἀτὼν ἁγίων καὶ λαῷ αὐτοῦ. ἵνα αὐτῷ ἦ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἱερωσύνης μεγαλείον εἰς τὸν αἰῶνα.

* καὶ διαθήκη τῷ δαυὶδ υἱοῦ ἐκ φυλῆς ἰσάα· ἐκκληρονομία βασιλείας υἱοῦ Ἰσὺ μόνου, ἐκκληρονομία ἀκράτου καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. δώνη ὑμῖν ὁφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν κρῖναι τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ τὸ δόξαν αὐτοῦ εἰς γενεάς αὐτῶν.

* καὶ διαθήκη τῷ δαυὶδ υἱοῦ ἐκ φυλῆς ἰσάα· ἐκκληρονομία βασιλείας υἱοῦ Ἰσὺ μόνου, ἐκκληρονομία ἀκράτου καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. δώνη ὑμῖν ὁφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν κρῖναι τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ τὸ δόξαν αὐτοῦ εἰς γενεάς αὐτῶν.

μς'.

* Κεραταὸς ἐν πολέμῳ ἡ τοῦ οὐνοῦ ἐν τῷ ναυῇ καὶ διάδοχος μωσῆ ἐν προφητείαις.

* ὃς ἐγένετο καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέγας Ἰησοῦς σωτήρ ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ἐκδικῆσαι ἐπεχειρομένους ἐχθρούς, ὅπως κατεκκληρονομήσῃ τὸν Ἰσραὴλ.

* ὡς ἐδόξασθαι ἐν τῷ ἐπ' αὐτοῦ χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ρομφαίαν Ἰησοῦ πόλεις.

* τίς πρὸτερον αὐτοῦ ἔτῳ ἔστη, ὅς γ' πολέμους κυρεῖ αὐτὸς ἐπὶ γαλγυ.

* ἐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ δυνάμεισιν ὁ ἥλιος καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;

* ἐπεκαλέσατο τὸν ὑψίστον δυνάστην, ἐν τῷ ἐκθλίψαι αὐτὸν ἐχθρούς κυκλῶν. καὶ ἐπὶ κούσῃ αὐτὸς μέγας κύριος ἐν λίθοις χαλαζῆς δυνάμειος κεραταῖας. * κατέρραξεν Ἰησοῦς τὸν πόλεμον, ὅς ἐν κατεβόσει ἀπώλεσεν δύστηνότας.

* Cæterum in terra populi non hereditabit, & pars non est illi in populo. Ipse enim pars eius hereditatis.

* Et Phinees filius Eleazar tertius in gloriam, in imitando eum in timore Domini;

* Et statuendo eum in conuersione populi. In bonitate promptitudinis animæ suæ, & placuit pro Israel.

* Ideo statuit illi testamentum pacis presidem sanctorum & populo suo: vt illi sit & semini eius sacerdotij magnificentia in seculum.

* Et testamentum Dauid filio de tribu Iuda hereditas regis filij de filio solo, hereditas Aaron & semini eius. Det vobis sapientiam in corde vestro ad iudicandum populum suum in iustitia: ne aboleantur bona ipsorum, et gloriam eius in generationes eorum.

CAP. XLVI.

Fortis in bello Iesus filius Naue, & successor Moyse in prophetijs:

* Qui fuit secundum nomen suum magnus in saluatione electorum eius: ad vindicandum insurgentes hostes, vt hereditaret Israel.

* Quam glorificatus est in extollendo manus suas, & in extendendo romphæam in ciuitates.

* Quis prior eo sic stetit, nam bella Domini ipse adduxit.

* Nonne in manu eius regressus est Sol, & vna dies facta est quasi due?

* Inuocauit Altissimum potentem, in premendo ipse inimicos in circuitu. & audiuit eum magnus Dominus in lapidibus grandinis virtutis fortis.

* Disrupit in gentes bellum, & in descensu perdidit contrarios.

* *Vt cognoscant gentes ar-
maturam eorum, quia contra
Dominum bellum eius. Et
enim insecutus est à tergo po-
tentis.*

* *Et in die Moyfi fecit mi-
sericordiam; ipse & Chaleb
filius Iephone ad resistendū
contra congregationem; ad
prohibendum populum à pec-
cato, & cessare faciendum
murmur malitiæ.*

* *Et ipsi duo existentes li-
berati sunt à sexcentis milli-
bus peditum: ad inducendum
illos in hereditatem, in ter-
ram manantē lacte & melle.*

* *Et dedit Dominus Cha-
leb fortitudinem, & usque
in senectutem permansit ei,
& ut ascenderet ipse in al-
titudinem terræ, & semen
ipsius obtinuit hereditatem.*

* *Vt viderent omnes filij
Israel, quia bonum ambulare
post Dominum.*

* *Et iudices singuli suo no-
mine.*

* *Quorum non fornicatū
est cor, & quicunque non a-
uerfi sunt à Domino. & me-
moriam eorum in benedictio-
nibus.*

* *Ossa eorum pullulent in
loco suo, & nomen eorū com-
mutatum in filiis glorificato-
rum eorum.*

* *Dilectus à Domino suo
Samuel, propheta Domini cō-
stituit regna, & vnxit prin-
cipes in populum suum.*

* *In lege Domini iudica-
uit congregationem, & visi-
tauit Dominus Jacob. In fi-
de sua examinatus est pro-
pheta.*

* *Et cognitus est in ver-
bo suo.*

* *Et inuocauit Dominum
potentem, in premendo ipse
hostes suos undique, in ob-
latione viri lacte nutriti.*

* *Et tonuit de celo Domi-
nus. Et in sono magno toni-
trui auditam fecit vocem
suam.*

8 * *ἵνα γινώσκῃ πάντες τὰς
ἐθνῶν, ὅτι ἐναντίον κυρίου ὁ πόλεμος
αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἐπηκολόθησεν ὀπίσω
δυναστείας.*

9 * *καὶ ἐν ἡμέραις μωσέως ἐποίησεν
ἐλεος αὐτῶν ὁ χάλεβ υἱὸς ἰεφονῆ
ἀντιπαραστὰς ἐναντίον ἐκκλησίας. κα-
λῶσαι λαὸν ἀπὸ ἀμαρτίας, ὁ κο-
πάσαι γογγυσμὸν πονηρίας.*

10 * *καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθη-
σαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιῶν πε-
ζῶν. εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρο-
νομίαν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι.*

11 * *καὶ ἔδωκεν ὁ κύριος τῷ χά-
λεβ ἰσχύ, ὥστε γήρεος διέμεινεν
αὐτῷ, ὥστε ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος
τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέ-
χευε κληρονομίαν.*

12 * *ὅπως ἴδωσι πάντες ὅτι υἱοὶ ἰσ-
ραὴλ, ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπί-
σω τοῦ κυρίου.*

13 * *ὁ δὲ κύριος κατεῖλε ἕκαστον τῶν αὐτῶν
ὀνόματι,*

14 * *ὅσων ὅσα ἐξέπόνρυσεν ἡ καρ-
δία, ὥστε ὅτι οὐκ ἀπεσεύφησαν ἀπὸ
κυρίου, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν
διλογίαις.*

15 * *τὰ ὅσα αὐτῶν ἀναθάλοι ἐπὶ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐ-
τῶν ἀντικαταλλασσόμενον ἐν υἱοῖς
διδοξασμῶν αὐτῶν.*

16 * *ἠγαπήμην ὁ κύριος αὐτῶν
σαμὺὴλ, τοῦ προφήτου κυρίου κατέ-
στησε βασιλείας, ὥστε ἔχρισεν ἀρχον-
τας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.*

17 * *ἐν νόμῳ κυρίου ἐκρίνε σωμαγω-
γῶν, ὥστε ἐπεσκέψατο κύριος τὴν ἰα-
κώβ. ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκελεύσθη
τοῦ προφήτου.*

18 * *καὶ ἐγνώθη ἐν ῥήματι αὐτοῦ.*

19 * *καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον δι-
νάστην, ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ κυκλῶν, ἐν περισφο-
ρᾷ ἀνδρῶν γαλαθῶν.*

20 * *καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ
ὁ κύριος. καὶ ἐν ἡχῷ μεγάλῳ
βροντῆς ἀκουσθῶν ἐποίησε τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ.*

8 * *Vt cognoscant gentes po-
tentiam eius, quia cōtra Deū
pugnare non est facile, & secu-
tus est à tergo potentes.*

9 * *Et in diebus Moyfi mise-
ricordiam fecit ipse, & Caleb
filius Iephone, stare contra
hostem, & prohibere gentem
à peccatis, & perfringere mur-
mur malitiæ.*

10 * *Et ipsi duo constituti à pe-
riculo liberati sunt, à numero
sexcentorum millium peditū,
inducere illos in hereditatem
in terram quæ manat lac &
mel.*

11 * *Et dedit Dominus ipsi Ca-
leb fortitudinem, & usque in
senectutem permansit illi vir-
tus, ut ascenderet in excelsum
terræ locum, & semen ipsius
obtinuit hereditatem.*

12 * *Et viderunt omnes filij
Israel, quia bonum est obsequi
sancto Deo.*

13 * *Et iudices singuli suo no-
mine:*

14 * *Quorum non est corru-
ptum cor, qui non auersi sunt
à Domino, ut sit memoria il-
lorum in benedictione.*

15 * *Et ossa eorum pullulant
de loco suo, & nomen eorum
permanet in æternum, perma-
nente ad filios illorū sancto-
rum virorum gloria.*

16 * *Dilectus à Domino Deo
suo Samuel propheta Domi-
ni, renouauit imperium, &
vnxit principes in gente sua.*

17 * *In lege Domini congre-
gationem iudicauit, & vidit
Deū Iacob, & in fide sua pro-
batus est propheta.*

18 * *Et cognitus est in verbis
suis fidelis, quia vidit Deum
lucis.*

19 * *Et inuocauit Dominum
omnipotentem in oppugnan-
do hostes, circumstantes vn-
dique in oblationem viri in-
uiolati.*

20 * *Et in tonuit de celo Do-
minus, & in sonitu magno
auditam fecit vocem suam.*

* Et contriuit principes Ty-
rorum, & omnes duces Phi-
listhiim. * Et ante tempus
finis vitæ & seculi testimoniū
præbuit in conspectu Domini
& Christi: pecunias & vsque
ad calciamenta ab omni carne
non accepit: & non accusauit
illum homo.

* Et post hæc dormiuit, &
votum fecit regi, & ostendit
illi finem vitæ suæ, & exaltauit
vocē eius de terra in prophe-
tia delere impietatem gentis.

CAP. XLVII.

Post hæc surrexit Nathan
propheta in diebus Dauid. A

* Et quasi adeps separatus
a carne, sic Dauid a filiis Israel.

* Cum leonibus lusit quasi
qui cum agnis: & in vrsis si-
militer fecit, sicut in agnis
ouium.

* In iuuentute sua nunquid
non occidit gigantem, & ab-
stulit opprobrium de gente?

* In tollendo manum in
saxo fundæ deiecit exultatio-
nem Goliath.

* Vbi non inuocauit Deum
omnipotentem: & dedit in
dextera eius tollere hominem
fortē in bello, & exaltare cor-
nu gentis suæ.

* Sic in decē millibus glo-
rificaui eum, & laudauit eum
in benedictionibus Domini,
in offerēdo illi coronam glo-
riæ.

* Contriuit enim inimicos
vndique, & extirpauit Philis-
thiim contrarios, vsque in ho-
diernum diem: contriuit cor-
nu ipsorum vsque in æternū. B

* In omni opere dedit con-
fessionem Sancto, & Excelso
in verbo gloriæ.

* De omni corde suo lau-
dauit Dominum, & dilexit
eum qui fecit illum, & dedit
illi contra inimicos potētiam.

* Et stare fecit cantores cō-
tra altare, & in sono eorum
dulces fecit modos.

* ἡ δὲ ἐξέτριψεν ἡ ἐκ μέρους ἱουδαίων,
ἐπὶ πάντας ἀρχοντας φυλιστίμ.

* καὶ πρὶν καιροῦ κοιμήσεως
αὐτοῦ ἐπεμαρτύρετο ἐναντὶ κυρίου
καὶ χριστοῦ αὐτοῦ. χεῖματά τε ἕως
ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς
οὐκ εἴληφα. καὶ οὐκ ἐνεκάλεισεν
αὐτῷ ἄνθρωπος.

* ὁ δὲ μὲν ἔτι πρὶν ἀνασταῖν αὐτὸν πρὸς
φήτους, ὁ δὲ ὑπέδειξε βασιλεῖ τῷ
τελευτῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ
γῆς τῷ φωνῶν αὐτοῦ, ἐν προφη-
τείᾳ ἐξαλείψαι ἀνομίαν λαοῦ.

μζ.

* Καὶ μὲν τὸτο ἀνέστη ναθαν ὁ
προφήτης ἐν ἡμέραις δαυίδ,

* ὥσπερ ἑὰρ ἀφωρισμὸν ἀπὸ
σωτηρίας, ἕως δαυὶδ ἀπὸ υἱὸν ἰσ-
ραήλ.

* ὡς λέγουσιν ἐπεξέκρινεν ὡς ἐν
ἐρίφοις καὶ ἐν ἀρκίοις, ὡς ἐν δρυάσι
προβάτων.

* ἐν νεότητι αὐτοῦ ἀπέκτεινε γί-
γαντα, καὶ ἐξῆρκεν ὀνειδισμὸν ἐκ
λαοῦ.

* καὶ ἐν τῷ ἐπάραι χεῖρα ἐν λί-
θῳ σφειδόντης κατέβαλεν γαυρία-
μα τῷ γολιάθ.

* ἐπεκάλεσα τὸ γυνέριον ὑψίσον,
ὁ δὲ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κρατὸς
ἐξάρει ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πο-
λέμῳ, ἀνύψωσα κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

* ἕως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν
αὐτὸν ὁ δὲ ἤνεσεν αὐτὸν ἐν δόλοισι
κυρίαις. ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτὸν διάδη-
μα δόξης.

* ἐξέτριψεν ἐχθρούς κυκλόθεν,
καὶ ἐξεδένωσε φυλιστίμ ὅτι ὑπε-
ραντίς. ἕως σήμερον συνέτριψεν
αὐτῶν κέρας,

* ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν
ἐξομολόγησιν. ἀγίῳ ὑψίσῳ ῥή-
ματι δόξης,

* ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε,
καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.

* καὶ ἔστησε ψαλμοὺς κατέ-
νδυσι θυσιαις, ὁ δὲ ἤχησι αὐ-
τοῦ γλυκαίνειν μέλη, καὶ καθ' ἡμέ-
ραν αἰνέουσιν ἐν ᾠδαῖς αὐτοῦ.

* Et contriuit duces Ty-
riorum & omnes principes
Philistijm.

* Et ante tempus dormi-
tionis seculi testimoniū per-
hibuit in conspectu Domini
& Christi sui. Pecunias &
vsque ad calciamenta ab o-
mni carne non accepi. et non
accusauit illum homo.

* Et postquam dormiuit
ipse prophetauit, & ostendit
regi finem eius, & exaltauit
de terra vocem suam, in pro-
phetia ad delendum iniqui-
tatem populi.

CAP. XLVII.

ET post hoc surrexit Na-
than propheta in diebus

David, * Sicut adeps separa-
tus a saluari, sic Dauid a fi-
liis Israel. * In leonibus fa-
miliariter egit quasi in hædis
& in vrsis, sicut in agnis
ouium.

* In iuuentute sua occidit
gigantem, & abstulit oppro-
brium de populo.

* Et in tollendo manum in
lapide fundæ, vt deiceret su-
perbiam Goliath.

* Inuocauit enim Dominū
altissimum, & dedit in dex-
tera eius robur ad occiden-
dum hominem potentem in
bello, vt exaltet cornu po-
puli sui.

* Sic in decē millibus glo-
rificaui eum, & laudauit
illum in benedictionibus Do-
mini: in afferendo illi diade-
ma gloriæ. * Contriuit inimi-
cos in circuitu, & destruxit
Philistijm aduersarios: vsque
hodie contriuit eorum cornu,

* In omni opere suo dedit
confessionem, Sancto excelsō
verbo gloriæ,

* In omni corde suo lau-
dauit, et dilexit eum qui fe-
cit illum.

* Et constituit cantores
contra altare, & ex sono eius
dulces facere modos, et quo-
tidie laudabunt in canticis
suis.

¹² * Dedit in festiuitatibus decentiam, & ornauit tempora vsque ad consummationem: in laudando ipsos sanctum eius nomen, & a mane sonando sanctitatem eius.

¹³ * Dominus abstulit peccata ipsius, & exaltauit in secula cornu eius. Et dedit illi testamentum regni & sedem gloriæ in Israel.

¹⁴ * Post hunc surrexit filius sapiens, & propter illum habitauit in latitudine.

¹⁵ * Salomon regnauit in diebus pacis, & glorificatus est, quonia Deus pacauit in circuitu suo. Ut statueret domum in nomine eius, & pararet sanctitatem in seculum. quia sapiens fuit in iuuentute sua. * Et impletus est quasi flumen intellectu. terram texit anima tua omnem.

¹⁷ * Et repleuit parabolis ænigmatum. * In insulas longe abiit nomen tuum, & dilexit in pace tua.

¹⁹ * In canticis & prouerbis & parabolis, & interpretationibus admirata sunt regiones. * In nomine Domini Dei omnis terra qui cognominatus est tuus Deus Israel. * Congregasti quasi stannum aurum & vt plumbum multiplicasti argentum. Inclinaisti viscera tua mulieribus.

²² * Et potestatem habuisti in corpore tuo.

²³ * Dedisti maculam in gloria tua, & prophanaasti semē tuum, vt induceres iram in filios tuos, & compungereris in stultitia tua. Ut fieres sine imperio, & ex Ephraim imperares imperium inobediens.

²⁴ * At Dominus non derelinquet misericordiam suam, & non corrumpetur ab operibus suis.

²⁵ * Neque delebit electi sui nepotes, & semen eius qui dilexit se, non tollet.

¹² * ἔδωκεν ἐν ταῖς ἐορταῖς διπρόπην, καὶ ἐκόσμησε καιρὸς μέχρι συντελείας· ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτὸς τὸ ἄγιον αὐτοῦ ὄνομα, καὶ ἀπὸ πρωΐας ἡχεῖν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

¹³ * κύριε· ἀφείλετὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ὀψώσῃς εἰς αἰῶνας τὸ κέρας αὐτοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλείας καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ ἱσραήλ.

¹⁴ * μετὰ τοῦτον ὤψθη υἱὸς Ἰσραήλ, καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυ-

¹⁵ μῶ. * Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, καὶ ἐδόξασθη, ὡς ὁ θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν αὐτοῦ. ἵνα στήσει οἶκον ἐπ' ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα· ὡς ἐβρίθθη ἐν νεότητι αὐτοῦ.

¹⁶ * καὶ ἐνεπλήσθη ὡς ποταμὸς συνέσεως. γλῶττι ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχὴ σου πᾶσαν.

¹⁷ * καὶ ἐνέπλησε ἀρετοῖς αἰνιγμάτων. * εἰς νῆδους πόρων ἀφίκετο τὸ ὄνομα σου, καὶ ἡγάπησεν ἐν τῇ εἰρήνῃ σου.

¹⁹ * ἐν ὠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ἐρμηνείαις ἀπεθαύμασαν αἱ χῶραι.

²⁰ * ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ πάσης τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐσκαμνύει σου θεοῦ ἱσραὴλ.

²¹ * συνέγαγες ὡς κασίτηρον τὸ χρυσίον καὶ ὡς μόλυβον ἐπλήθυνες τὸ ἀργύριον. παρενέκλινες τὰ σπλάγχνα σου γυναῖξιν.

²² * καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου.

²³ * ἔδωκας μάμμον ἐν τῇ δόξῃ σου, καὶ ἐβέβηλωσας τὸ σπέρμα σου, ἐπαγαγὲν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σου, καὶ κατανύλωμα ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου. ἡρέσθη δίχα τυραννίδος, καὶ ἔξ ἐφραὴμ ἀρξάμενος βασιλεὺς ἀπειθή.

²⁴ * ὁ δὲ κύριος καὶ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ μὴ διαφθαρή ἀπὸ πάντων ἔργων αὐτοῦ.

²⁵ * καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ ἐξ ὧν, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν καὶ μὴ ἐξάρῃ.

¹² * Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora vsque in consummationem vitæ, vt laudarent nomen sanctum Domini, & amplificarent manè Dei sancti-

¹³ tatem. * Christus purgauit peccata ipsius, & exaltauit in æternum cornu eius: & dedit illi testamentum regni, & sedem gloriæ in Israel.

¹⁴ * Post hunc surrexit filius sensatus, & propter illū deiecit omnē potentiam inimicorum. * Salomon imperauit in diebus pacis, cui subiecit Deus omnes hostes, vt conderet domū in suo nomine, & pararet sanctitatem in sempiternum, quemadmodum eruditus est in iuuentute sua.

¹⁶ * Et impletus est quasi flumen sapientia, & terram rexit anima sua.

¹⁷ * Et replesti in comparationibus ænigmata.

¹⁸ * Ad insulas longè diuulgatum est nomen tuum, & dilectus es in pace tua.

¹⁹ * In cantilenis & prouerbis & comparationibus, & interpretationibus miratæ sunt terræ. * Et in nomine Domini Dei, cui est cognomen Deus Israel.

²¹ * Collegisti quasi aurichalcum aurum, & vt plumbum complesti argentum, & inclinaisti femora tua mulieribus.

²² * Potestatem habuisti in corpore tuo.

²³ * Dedisti maculam in gloria tua, & prophanaasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos, & in ceteris stultitiā tuam, vt faceres imperiū bipartitū, & ex Ephraim imperare imperium durum.

²⁴ * Deus autem non derelinquet misericordiam suam, & nō corrūpet, nec delebit opera sua:

²⁵ * Neque perdet à stirpe nepotes electi sui, & semen eius qui diligit Dominum, non corrumpet.

3. Reg.
12. c.

* Dedit autem reliquum Iacob & Dauid de ipsa stirpe.

* Et finem habuit Salomon cum patribus suis.

* Et dereliquit post se de semine suo gentis stultitiam, & imminutum à prudentia Roboam, qui auertit gentem consilio suo. * Et Hieroboam filium Nabat, qui peccare fecit Israel, & dedit viam peccandi Ephraim, & plurima redoundauerunt peccata ipsorum.

* Valde enim auerterunt illos à terra sua. * Et quæsiuit omnes nequitias, vsque dum perueniret ad illos defensio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

CAP. XLVIII.

ET surrexit Helias propheta quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat.

3. Reg.
27. b.

* Qui induxit in illos famem, & imitantes illum inuidia sua, pauci facti sunt: non enim poterant sustinere præcepta Domini.

* Verbo Domini continuit cælum, & deiecit à se ignem terræ: sic amplificatus est Helias in mirabilibus suis.

* Et quis potest Israel gloriari tibi? * Qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in verbo Domini Dei.

* Qui deiecisti reges ad perniciem, & confregisti facilem potentiam ipsorum, & gloriosos de lecto suo.

3. Reg.
19. c.

* Qui audis in Sina iudiciū, & in Oreb iudicia defensionis.

4. Reg. 2. b.

* Qui vngis reges ad poenitentiam, & prophetas facis successores post te. * Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum: * Qui inscriptus es in iudiciis temporum lenire iracundiam Dñi, cōciliare cor patris ad filium, & restituere tribus Iacob.

* Beati sunt qui te viderūt, & in amicitia tua decorati sunt.

* Nam nos vita viuimus tantum; post mortem autē non erit tale nomen nostrum.

ECCLESIASTIC.

* Ἐπὶ Ἰακώβ ἔδωκε κατὰ μέρος 26
μα, Ἐπὶ δαυὶδ δὲ αὐτὸς ῥίζαν.

* καὶ ἀνεπαύσατο ἑλομὲν μὲν 27
τῶν πατέρων.

* καὶ κατέλιπε μετ' αὐτὸν δὲ 28
τὸ σπέρματός αὐτοῦ. λαοὺ ἀφ' ἐργ-
σιώων καὶ ἐλατρίων σὺν ἑσσι,
ροβοάμ ὃς ἀπέστη λαὸν ἐκ βουλῆς
αὐτοῦ.

* Ἐργ' ὁδοῦ ὑπὸς ναβὰτ, ὃς ἐξή- 29
μαρτε τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἔδωκε τὰ ἐ-
φραὶμ ὁδὸν αἰμαρτίας, ἥ ἐπληθύν-
θησαν αἱ αἰμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα.

* ἀποστήσας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς. 30

* ἕως ὀργῆς ἥ ἐκδίκησις ἐλθὼν ἐπ' 31
αὐτούς.

μή.

* Καὶ δόξα ἡλιάς προφήτης ὡς 1
πύρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμ-
πὰς ἐκαίετο.

* ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτούς λιμὸν 2
ἰσχυρὸν καὶ τὸ ζήλω αὐτοῦ ὀλιγο-
ποίησεν αὐτούς.

* ἐν λόγῳ κυρίου δόξα ἐγενήθη, 3
καὶ κατήγαγε τοὺς πύρ δὲ ἐγε-
νοῦ. ὡς ἐδοξάσθη ἡλία ἐν τοῖς θαυ-
μασίοις σου.

* καὶ τίς ὁμοίος σοὶ καυχᾶσθαι; 4
ὃ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου, καὶ
δὲ αὐτὸν ψυχρὸν ἐν λόγῳ ὑψίστου.

* κατὰ τὰ γὰρ βασιλεῖς εἰς ἀπώ- 5
λειαν, ἥ δεδοξασμένοι δὲ κλίνης
αὐτῶν.

* ὁ ἀκύνων ἐν σινᾷ ἐλεγμὸν κυ- 7
ρίου, καὶ ἐν χωρὶς κρίματά ἐκδι-
κῆσεως.

* ὁ κρίνων βασιλεῖς εἰς δὲ ἀπό- 8
δομα, καὶ προφήτας διαδόχοις
μετ' αὐτῶν.

* ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυ- 9
ρὸς ἐν ἁρμάτι ἵππων πυρίων.

* ὁ κατὰ γὰρ φεῖς ἐλεγμὸς εἰς 10
καρπὸς, κοπάσαι ὀργὴν κρίσεως κυ-
ρίου πρὸς θυμὸν. ἡπιστέψαι καρ-
δίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, ἥ κατὰ σῆ-
σαι φυλὰς Ἰακώβ.

* μακάριοι ὅι δὲ ἰδόντες σε, ἥ 11
ἐν ἀγαπήσει κεκοιμημένοι.

* ἥ ὅτι ἡμεῖς ζωὴν ζήσομεθα. 12

* Et ipsi Jacob dedit re- 26
liquum, & David ex ipso
radicem. * Et requieuit 27
Salomon cum patribus,

* Et reliquit post se de 29
semine suo. populi stultitiam
& diminutū intellectu, Ro-
boam, qui auertit populum
de consilio suo.

* Et Hieroboam filius Na- 29
bat, qui peccare fecit Israel:
& dedit Ephraim viam pec-
cati, et multiplicata sunt pec-
cata eorum valde:

* Vt auerteret eos à terra: 30

* Dum ira & vindicta 31
veniat super eos.

CAP. XLVIII.

ET surrexit Elias prophe-
ta quasi ignis, & verbū
ipsius quasi fax crebat.

* Qui induxit in illos fa- 2
mem fortem, & zelo suo di-
minuit eos.

* In verbo Domini susti- 3
nuit cælum, & deduxit ter-
ignem de cælo. quā glorifi-
catus fuisti Elia in mirabili-

bus tuis. * Et quis similis 4
tibi ut gloriatur?

* Qui suscitasti mortuum 5
à morte, & ab inferis ani-
mam in verbo Altissimi.

* Qui deduxisti reges ad 6
perditionem, & gloriosos
de lecto suo.

* Qui audis in Sina corre- 7
ptionem Domini, & in Cho-
reb iudicia vindictæ.

* Qui vngis reges ad re- 8
tributionem, & prophetas
successores post eum.

* Qui receptus es in tur- 9
bine ignis in curru equorum
igneorum.

* Qui scriptus es corre- 10
ptiones in tempora, ad lenien-
dam iram iudicij Domini ad
furorem; ad conuertendū cor
patris ad filium, & consti-
tuendum tribus Jacob.

* Beati qui viderunt te, 11
& qui in dilectione dormie-
runt.

* Etenim nos vita vi- 12
uemus.

* Elias qui tectus est in turbine: & Elifsee repletus est spiritu sancto, & in diebus suis non commotus est à principibus, & non subiecit illum aliquis.

* Omne verbum non sustulit eum, & in dormitione prophetavit corpus eius.

* Et in vita sua fecit monstra, & in morte sua mirabilia opera sua.

* In omnibus his non poenituit populus, & non recesserunt à peccatis suis. usquequo captiuati sunt de terra sua, & dispersi sunt in omni terra.

* Et relictus est populus perpauca, & princeps in domo Dauid.

* Quidam enim fecerunt ipsorum placitum, quidam autem multiplicarunt peccata.

* Ezechias muniuit ciuitatem suam, & induxit in medium eius aquam: fodit in ferro rupem, & edificauit fontes ad aquas. * In diebus ipsius ascendit Sennacherim, & misit Rabfacem de Lachis, & sustulit manum suam in Sion, & iactans factus est in superbia sua. * Tunc commota sunt corda & manus eorum, & doluerunt quasi parientes. * Et inuocauerunt Dominum misericordem, expandentes manus suas ad eum.

* Et Sanctus de calo exaudivit eos, & redemit eos in manu Esaiæ.

* Pessumdedit castra Assyriorum, & contriuit illos angelus eius.

* Fecit enim Ezechias placitum Domino, & fortis fuit in viis Dauid patris sui, sicut mandauit Esaias propheta magnus, & venerandus in conspectu eius.

* In diebus eius regressus est Sol, & addidit vitam regi.

* ἡλίας ὃς ἐσκεπάσθη ἐν λαίλαπι. καὶ ἐλίεσαι ἐνεπλήσθη πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ἀπὸ δρχόντων, καὶ οὐ κατεδυάσευσεν αὐτὸν ἑδείς.

* πᾶς λόγος οὐκ ὑπερήρην αὐτὸν, καὶ ἐν κοιμήσει προεφήτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ.

* καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.

* ἐν πᾶσι τοῖτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαός, καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. ἕως παρενομούθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

* καὶ ἐλείφθη ὁ λαός ὀλιγός, καὶ ἀρχὸν ἐν τῷ οἴκῳ δαυίδ.

* τινὲς μὲν ἐποίησαν αὐτῶν τὸ δρεσόν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἀμαρτίας. * ἐξ ἐκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέσον αὐτῆς ὕδωρ. ὥρυξεν ἐν σιδήρῳ ἀκρότομον, καὶ ὠκοδόμησε κρητὰς εἰς ὕδατα.

* ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη σενναχιρείμ, καὶ ἀπέστειλε τὸν ῥαψάκην ἐν λάχεϊ· καὶ ἀπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ σιών, καὶ ἐμεγαλύνησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ αὐτοῦ.

* τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτουσαι.

* καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον τὸν ἐλεήμονα ἐκπετάσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν.

* καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ ἡσάου.

* ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀσσυρίων, καὶ ἐξέτελεψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.

* ἐποίησε γὰρ ἐξ ἐκίας τὸ δρεσόν κυρίου, καὶ ἐνίκησεν ὁδοὺς δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὡς ἐνετείλατο ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ μέγας καὶ σεπτός ἐν ὁράσει αὐτοῦ.

* ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη ὁ δισεν ὁ ἡλίος, καὶ προσέθηκε τὴν ζωὴν βασιλεῖ.

* Helias qui in turbine tectus est, & in Heliseo completus est spiritus eius: in diebus suis non pertimuit principem, & potentia nemo vicit illum.

* Nec superauit illum verbum aliquod, & mortuum prophetavit corpus eius.

* In vita sua fecit monstra, & in morte mirabilia opera-

tus est. * In omnibus istis non poenituit populus, & non recesserunt à peccatis suis, usque dum abiecti sunt de terra sua, & dispersi sunt in omnem terram.

* Et relictæ est gens perpauca, & princeps in domo Dauid. * Quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo, alij autem multa commiserunt peccata.

* Ezechias muniuit ciuitatem suam, & induxit in medium eius aquam, & fodit ferro rupem, & ædificauit ad aquam puteum.

* In diebus ipsius ascendit Sennacherib, & misit Rabfacem, & sustulit manum suam contra illos, & extulit manum suam in Sion, & superbus factus est potentia sua.

* Tunc mota sunt corda & manus ipsorum, & doluerunt quasi parturientes mulieres.

* Et inuocauerunt Dominum misericordem, & expandentes manus suas extulerunt ad cælum, & sanctus Dominus Deus audiuit citò vocem ipsorum.

* Non est commemoratus peccatorum ipsorum, neq; dedit illos inimicis suis, sed purgauit illos in manu Esaiæ sancti prophetæ.

* Deiecit castra Assyriorum, & contriuit illos angelus Domini.

* Nam fecit Ezechias quod placuit Deo, & fortiter iuit in via Dauid patris sui, quam mandauit illi Esaias propheta magnus & fidelis in conspectu Dei.

* In diebus ipsius retrò rediit Sol, & addidit regi vitam.

4. Reg.
30. b.

* Spiritu magno vidit vltima, & consolatus est lugentes in Sion vsq; in sempiternum. * Ostendit futura & abscondita antequam euenirent.

CAP. XLIX.

MEmoria Iosie in compositione odoris facta opus A pigmentarij. * In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, & vt musica in conuiuio vini. * Ipse est directus diuinitus in pœnitentia gentis, & tulit abominationes impietatis. * Et gubernauit ad Dñm cor ipsius, & in diebus peccatorum corroborauit pietatem. * Præter Dauid & Ezechiam & Iosiam omnes reges peccatū commiserunt; * Nam reliquerūt legem Altissimi reges Iuda, & contempserunt timorē Dei. * Dederunt enim regnum suum aliis, & gloriam suam alienigenæ genti. * Incenderunt electam sanctitatis ciuitatē, & desertas fecerūt vias ipsius in manu Hieremiæ:

* Nam malè tractauerunt illum, qui à ventre matris consecratus est propheta, euertere & eruere, & perdere, & iterum ædificare & renouare. * Ezechiel qui vidit conspectū gloriæ, quam ostēdit illi in curru Cherubin. * Nam commemoratus est inimicorū in imbre, benefacere illis rectas vias. * Et duodecim prophetarum ossa pullulant de loco suo; nam corroborauerunt Iacob, & redemerunt se in fide virtutis suæ. * Quomodo amplificemus Zorobabel? nam & ipse quasi signū in dextera manu Israel. * Et Iesum filium Iosedech? quī in diebus suis ædificauerūt domum, & exaltauerunt templum sanctū Domino, paratū in gloriam sempiternam. * Et Neemias in memoria multi temporis, qui crexit nobis muros euerfos, & stare fecit portas & seras, qui crexit domos nostras.

ECCLESIASTIC.

* πνδύμαλι μεγάλη εἶδε τὰ ἐχάτα, καὶ παρεκάλεσε σὺ πενθοῦντας ἐν σιών.

* ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀποκρυφὰ πλενὴ ἀπαγγέλλεται αὐτά.

μδ.

* Μνημόσυνον ἰωσὶς εἰς σιών· σιν θυμιάματος· ἐσθλασμήνῳ ἔργῳ μυρεψοῦ, ἐν παντὶ σόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται, καὶ ὡς μεσικὰ ἐν συμποσίῳ οἶνε.

* αὐτὸς καθύψωθη ἐν Ἱερουσαλὴμ λαοῦ, καὶ ἐξῆρε βδελύγματα θυμιάας. * καθύψωσε πρὸς κύριον τὴν καρδίαν αὐτῶν, ἐν ἡμέραις θυμῶν κατίζυσε τὴν δυσέβειαν.

* παρέξ δαυὶδ ἔξεκίς καὶ ζωσίς, πρὸς πλεμμέλειαν ἐπλημέλησαν.

* κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον ἑὐψί- 58, 6 βασιλεῖς ἰσὺδα ἐξέλιπον.

* ἔδωκε τὸ κέρας αὐτῶν ἐτέρῳ, 7 ἔτι τὴν δόξαν αὐτῶν ἐθνεῖ ἀλλοτρίῳ.

* ἐνέπρησαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος, ἣ ἠρμήωσε τὰς ὁδὸς αὐτῆς ἐν χειρὶ ἱερεῖς.

* ἐκάκωσε γὰρ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγάσθη πρὸς φήτης ἐκείνου καὶ κακοῦ καὶ ἀπολύειν, ὡς αὐτῶς οἰκοδομεῖν καὶ καταφυγεῖν. * ἰεζεκιήλ ὃς εἶδεν ὄρασιν δόξης, ὡς ὑπέδειξεν αὐτῶν ἐφ' ἀρματὶ χειρὸς. * ἔτι ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὁμῶν ἔτι καὶ ὥρ- 7 ὥσε σὺ διθυώντας ὁδὸς.

* καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν εἶη τὸ μνημόσυνον ἐν διλογίαις. * πᾶς μεγαλύνωμεν τὸν ζοροβάβελ, καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾷ χειρὸς. * ἔτι ἰησοῦς υἱὸς ἰωσεδέκ, ὃς ἐν ἡμέραις αὐτῶν ὠκοδόμησαν οἶκον, ἔτι ὡς ψαυαν ναὸν αἴσιον κυρίῳ ἡτοιμασμήνῳ εἰς δόξαν αἰῶνος. * ἔτι ἐν ἐκλεκτοῖς ὡς νεμίας ὁ Ἱππολύτῳ μνημόσυνον αὐτῶν, ὁ ἐγείραντος ἡμῖν τέχνη πεπρωτότα, ἔτι ἡσαντος πόλεως ἔτι μοχλῆς, ἔτι ὡς ἐγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.

* Spiritu magno vidit nouissima, & consolatus est lugentes in Sion.

* Vsq; in seculum ostendit futura, & abscondita antequam euenirent illa.

CAP. XLIX.

MEmoria Josie in compositionem incensi: fabricato opere vnguentarij,

* In omni ore quasi mel indulcabitur, & vt musica in conuiuio vini.

* Ipse fuit directus in cōuersione populi, & abstulit abominationes iniquitatis.

* Direxit ad Dominū cor suum, in diebus iniquorum corroborauit pietatem.

* Præter Dauid & Ezechiam, & Zosiam, omnes errore errauerunt.

* Reliquerunt enim legem Altissimi, reges Iuda defecerunt. * Dedit cornu illorum alijs, & gloriam eorum genti alienæ. * Combusserūt electam ciuitatē sanctitatis, & desertas fecit vias eius in manu Hieremie. * Malè tractauit enim illum. Et ipse in matrice sanctificatus est propheta ad eradicandū & malefaciendū, & perdendum, similiter adificandū et plantandum. * Iezeciel qui vidit conspectū gloriæ, quam ostendit ei in curru Cherubim.

* Etenim memor fuit inimicorum in imbre, & direxit dirigentes vias. * Et duodecim prophetarū sit memoria in benedictionibus.

* Quomodo magnificamus Zorobabel, & ipse quasi signaculum in dextera manu.

* Sic Iesus filius Iosedec, qui in diebus suis adificauerunt domū, & exaltauerunt templum sanctū Dño paratum in gloriam seculi. * Et in electis fuit Neemias, cuius diuturna memoria eius, qui crexit nobis muros euerfos, & statuit portas & veches, et crexit sola domorum nostrarum.

* Nemo creatus est talis in terra qualis Enoch, & enim receptus est à terra.

* Neque sicut Joseph factus est vir princeps fratrum,

* Firmamentum populi, & ossa illius visitata sunt à Domino. * Sem & Seth in hominibus gloriâ adepti sunt & super omne in creatione Adam.

CAP. L.

Simeon filius Oniæ sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, & in diebus suis firmavit populum.

* Et in ipso fundata est altitudo duplex reparatio, excelsus circuitus templi.

* In diebus suis diminuta sunt receptacula aquæ, ætâquam maris supramodum.

* Curans populum suum à casu: * Et fortificans civitatem & obsidens, glorificatus es in conversatione populi in exitu domus velamenti.

* Quasi stella matutina in medio nubium, tanquâ Luna plena in diebus suis.

* Et quasi arcus illuminans nubes gloriæ.

* Quasi Sol refulgens super templum Altissimi: quasi flos rosarum in diebus novorum. Quasi lilia in exitu aquæ. quasi germen Libani in diebus veris.

* Quasi ignis & Libanus, in foco:

* Quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso.

* Quasi oliua decora germinans fructus, & quasi cypressus exaltata in nubibus: in recipiendo ipsum stolam gloriæ, & vestiendo illum consummatione gloriationis.

* In ascensu altaris sancti gloriificavit circuitum sanctitatis.

* In autem accipiendo membra de manu sacerdotum & ipse stans iuxta focum aræ.

* & δὲ ἐκτίθηται τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς, οἷον ἐν ὥχῳ, καὶ γὰρ ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς.

* & ὡς ἰωσήφ ἐγέννηται δυνήρ ἡ γέννησις ἀδελφῶν.

* στήριγμα λαοῦ, & τὰ ὅσα αὐτῷ ἐπεσκέπη ὑπὸ κυρίου. * Σὴμ καὶ σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν καὶ ὑπὲρ πάντων ἐν τῇ κτίσει ἀδάμ.

V.

* Σίμων ὁ ὄνις ὁ ἱερὸς ὁ μέγας, ὃς ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ὑπέρεβεν οἰκον, & ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐσερέωσεν λαόν.

* καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐβεμελιώθη ὕψος διπλοῦν ἀνάλημμα, ὑψηλὸν περιβολὸν ἱεροῦ.

* ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἡλατρώθη δοχεὶα ὕδατος χαλκῶς ὡς εἰς θαλάσσης & τεύμετρον.

* ὁ φρενιζὼν τὸ λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ πλώσεως. * καὶ ἐνιχυσας πόλιν & πολιορκήσας, ἐδοξάσθη ἐν αἰσερροφῇ λαοῦ ἐν Ἰζόδω οἴκῳ κατὰ πετάσματ.

* ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφελῶν, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις αὐτῆς. * καὶ ὡς ῥέον φωτίζον νεφέλας δόξης.

* ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου ὡς δυνάστης ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων. ὡς εἰ κείνα ἐπ' Ἰζόδω ὕδατος, ὡς βλαστὸς λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους.

* ὡς πυρὶς καὶ λίβανος ἐπὶ πυλῶν. * ὡς σκεῦος χρυσεὸν ὁλοσφύρατον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ. * ὡς ἐλαία ὀψέπης ἀναθάλλουσα καρπὸς, καὶ ὡς κυπαρίσς ὑψηλὴ νεφέλαις ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὴν σολὴν δόξης, & ἐν διδύσκεσθαι αὐτὴν σιντέλειαν καυχήματ.

* ἐν ἀναβάσει θυσιάσκειν ἀγίου ἐδόξασε ἀειβολῶν ἀγαθὰ ματ.

* ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρὸς ἱερέων καὶ αὐτὸς ἐς ὡς πλεονεχίαν βωμοῦ.

* Nemo natus est in terra qualis Enoch; nam & ipse receptus est à terra.

* Et Ioseph qui natus est homo princeps fratrum:

* Firmamentum gentis, rector fratrum, stabilitum populi, & ossa ipsius visitata sunt:

* Et post mortem prophetauerunt.

* Seth & Sem apud homines gloriâ adepti sunt, & super omnem animam in origine Adam.

CAP. L.

Simeon Oniæ filius sacerdos magnus, qui in vita sua diffulsi domum, & in diebus suis corroboravit templum.

* Templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex ædificatio, & excelsi parietes templi.

* In diebus ipsius emanauerunt putei aquarum, & quasi mare adimpleri sunt supra modum.

* Qui curavit gentem suam, & liberauit eam à perditione.

* Qui præualuit amplificare civitatem, qui adeptus est gloriam in conversatione gentis, & ingressum domus & atrij amplificavit.

* Quasi stella matutina in medio nebulae: & quasi luna plena in diebus suis lucet.

* Et quasi Sol refulgens, sic ille effulsi in templo Dei.

* Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis; & quasi lilia, quæ sunt in transitu aquæ; & quasi thus redolens in diebus æstatis.

* Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne.

* Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso.

* Quasi oliua pullulans, & cypressus in altitudine se extollens: in accipiendo ipsum stolam gloriæ, & vestiri eum in consummatione virtutis.

* In ascensu altaris sancti gloriam dedit sanctitatis amictum.

* In accipiendo autem partes de manu sacerdotum, & ipse stans iuxta aram.

* Circa illū corona fratrū, & 14
quasi plantatio cedri in mōte
Libano: sic circa illū steterunt
quasi rami palmæ, & omnes
filij Aaron in gloria sua.

* Oblatio autem Domini in 15
manibus ipsorum coram om-
ni synagoga Israel, & consum-
matione fungens in aram, am-
plificare oblationē excelsi re-
gis. * Porrexit manū suam 16
in libatione, & libavit de san-
guine vuæ. * Et effudit in 17
fundamento altaris odorem
diuinum excelsi principi.

* Tunc exclamauerunt filij 18
Aaron, in tubis ductilibus so-
nuerunt, & auditam fecerunt
vocem magnā in memoriam
coram Domino.

* Tunc omnis populus si- 19
mul properauerunt, & cecide-
runt in faciem super terram,
adorare Dominū Deum suū,
& dare preces omnipotenti
Deo excelsi.

* Et amplificauerunt psal- 20
lentes in vocibus suis, & in
magna domo factus est sonus
suauitatis plenus. * Et roga- 21
uit populus Dñm excelsū
prece, vsque dum perfectus est
honor Domini, & munus suū
perfecerunt. * Tunc descen- 22
dens manus suas, extulit in o-
mnem congregationem filio-
rum Israel: dare gloriam Deo
à labiis suis, & in nomine ip-
sius gloriari. * Et iterauit 23
orationē suam, volens osten-
dere virtutem Dei.

* Et post rursū plus ora- 24
uit Deum omnium: qui ma-
gna fecit in omni terra, qui
auxit dies nostros à ventre ma-
tris nostræ, & fecit nobiscū se-
cundum suam misericordiam.

* Det nobis iocunditatē cor- 25
dis, & fieri pacē in diebus no-
stris in Israel per dies sempi-
ternos. * Credere Israel no- 26
biscū esse Dei misericordiam,
vt liberet nos in diebus suis.

* Duas gentes odit anima 27
mea, tertia autem non est gens
quam oderim.

* κυκλῶν αὐτὸς σέφανος ἀδελ- 14
φῶν, ὡς βλάστημα κέδρων ἐν τῷ λι-
βάνῳ, & ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς σελέ-
χη φοινίκων· & πάντες οἱ υἱοὶ ἀα-
ρων ἐν δόξῃ αὐτῶν.

* καὶ προσφορὰ κυρίου ἐν χερ- 15
σὶν αὐτῶν ἐναντὶ πάσης ἐκκλησίας
ἰσραὴλ, & στυγέλαιαν λειτουργίαν
ἐπὶ βωμοῦ, κοσμήσαι προσφο-
ρὰν ὑψίστου πάντοτε ὁρῶν.

* Ἰξέτεινεν ἡ τοῦ σπονδαίου χεὶρ 16
αὐτοῦ, & ἐσπείσεν ἰξ αἵματός
σαφυλῆς. * Ἰξέχευεν ἡ τοῦ θεμέ- 17
λια θυσιαστηρίου ὁσμὴν δωδίας ὑ-
ψίστου παμβασιλέως.

* τότε ἠνέκραγον οἱ υἱοὶ ἀαρῶν, 18
ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς ἠχισαν. ἀ-
κυστὸν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην
εἰς μνημόσυνον ἐναντὶ ὑψίστου. * τότε 19
πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ
ἐπέθεν ἡ τοῦ προσώπου ἡ τοῦ τῆν γῆν
προσκυνῆσαι τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάν-
τοτε ὁρῶν θεῷ ὑψίστῳ.

* & ἦν ὁ κύριος ψαλμοδοῖ φωνῇ 20
ναῖς αὐτῶν, ἐν πλείῳ ἤχῳ ἐγλυ-
καίνθη μέλος.

* & ἐδέσθη ὁ λαὸς κυρίῳ ὑψίστῳ ἐν 21
προσευχῇ κατέναντι τοῦ ἐλεήμο-
ντος, ἕως συνετελέσθη ὁ κόσμος κυ-
ρίου καὶ τῇ λειτουργίᾳ αὐτοῦ ἐτε-
λείωσαν. * τότε κατὰ βῆρας ἐπῆρε 22
χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν
υἱῶν ἰσραὴλ, δοῦναι διλογίαν κυρίῳ
ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι
αὐτοῦ καυχῆσθαι. * καὶ ἐδευτέρῳ 23
κύριον ἐν προσκυνήσει ἡπιδέξασθαι
τῇ διλογίᾳ τοῦ ὑψίστου. * & νῦν 24

διλογήσατε τὸν θεὸν πάντων τὸν με-
γάλα ποιοῦντα μόνον πάντη· τὸν ὑ-
ψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας,
καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν καὶ τὸν ἔλεον
αὐτοῦ. * καὶ χυέσθαι εἰρηνικὴν ἐν 25
ἡμέραις ἡμῶν ἐν ἰσραὴλ καὶ ταῖς
ἡμέραις τοῦ αἰῶνος· ἐμπιστεύει
μεθ' ἡμῶν τὸν ἔλεον αὐτοῦ, & ἐν ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν λυτῶσά με ἡμᾶς.

* ἐν θυσίν ἐδίνεσι προσώχθη 27
σὺ ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ τρίτον ὄχι
ἐστὶν ἐν τῷ.

* In circuitu eius corona 14
fratrum, quasi plantatio ce-
drorum in Libano, & circū-
dederunt eum quasi rami pal-
marum: & omnes filij Aarō
in gloria sua. * Et oblatio

Dñi in manibus ipsorum co- 15
ram omni ecclesia Israel, &
cōsummationē ministrans su-
per aram, vt ornaret obla-
tionē Altissimi omnipotentis.

* Porrexit in libatione 16
manus suas, & libavit de
sanguine vuæ.

* Effudit super fundamen- 17
ta altaris odorem suauitatis
excelsi omnium regi.

* Tunc exclamauerunt fi- 18
lij Aaron, in tubis ductilibus
sonuerunt. Auditam fecerūt
vocem magnam in memo-
riam coram Altissimo.

* Tunc omnis populus com- 19
muniter properauit, & ce-
ciderunt in faciem super ter-
ram: adorare Dominū suū
omnipotentem Deum altissi-
mum. * Et laudauerunt

psallentes vocibus suis: in 20
plurimo sono dulce factum est
melos. * Et rogauit populus

Dñm excelsū in oratione 21
contra misericordem, vsque
quo perfectus est ornatus
Domini, & ministerium suū
perfecerūt. * Tūc descendēs

extulit manus suas in omnē 22
cōgregationem filiorū Israel,
vt daret benedictionem Do-
mini de labiis suis, & in no-
mine ipsius gloriaretur. * Et

iterauerunt in adoratione 23
vt acciperent benedictionem
vt ab Altissimo. * Et nunc be-
nedicite Deum omnium ma-
gna facientem solum ubique:
qui exaltat dies nostros de
matrice, & qui facit nobiscū
secūdum misericordiā suam.

* Et vt fiat pax in diebus no- 25
stris in Israel per dies seculi,
vt cū fide faciat nobiscum mi-
sericordiā eius, & in diebus
nostris liberet nos. * In dua-
bus gētibus onerosa fuit ani-
ma mea, et tertia nō est gens.

* Qui sedent in monte Samarie, & viri qui habitant Philisthim, & populus fatuus qui habitat in Sichimis.

* Disciplinam intellectus
& scientiæ scripsit in libro isto Iesus filius Sirach Hierosolymita, qui distillavit sapientiam à corde. * Beatus qui in his versabitur: & qui posuerit ea super cor suum, sapiens erit.

* Si enim fecerit hæc, ad omnia valebit, quia lux Domini vestigium eius, & pijs dedit sapientiam. Benedictus Dominus in seculum: fiat, fiat.

Oratio Iesu filij Sirach.

CAP. LI.

Confitebor tibi Domine rex, & laudabo te Deū saluatorem meum.

* Confiteor nomini tuo, quoniam protector & adiutor factus es mihi, & redemisti corpus meum à perditione, * Et à laqueo calumnie lingue, à labijs operantium mendacium: & contra aduersarios meos, factus es adiutor.

* Et redemisti me secundum multitudinem misericordie nominis tui, à rugitibus paratis ad escam: de manu querentium animam meam,

* De multis tribulationibus quas habui,

* A suffocatione flammæ in circuitu: de medio ignis non sum æstuatus:

* Et de profunditate ventris, & à lingua immunda, et à verbo mendacij regi calumnia, à lingua iniusta.

* Appropinquauit vsq; ad mortē anima mea; * & vita mea erat prope infernū infimum. * Circundederunt me undique, & non erat adiutor: inspiciebam ad subsidium hominum, & nō erat.

* Et memoratus sum misericordie tuæ, Domine, & operationis huius à seculo.

* Καθήμενοι ἐν ὄρει σαμαρείας, καὶ ἀνδρες καθικοῦντες φυλιστεῖν, & λαὸς μωρὸς ὁ καθικὼν ἐν σικίμοις.

* παιδείαν συνέσεως καὶ ἡπίστη-
μης ἐχάραξε ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ
ἐν ᾧ ὁ υἱὸς σιράχ ὁ ἱεροσολυμίτης,
ὃς δώμασε βίβαν ἀπὸ καρδίας.

* μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀνα-
στροφῇ, & ὁ θεὸς αὐτὰ ἐπὶ καρ-
δίαν αὐτοῦ ἐφιδέει.

* ἐδὼ γὰρ ποιήσῃ αὐτὰ, πρὸς πᾶ-
σι ἰσχύσει, ὅτι φῶς κυρίου τὸ ἰχνοῦ-
αὐτῶν, & τοῖς ἀσεβέσιν ἐδωκε βίβαν.
ὁ λόγος κυρίου εἰς τὴν αἰῶνα, γέ-
νοιτο, ἡρόιτο.

Προσυχὴ ἐν ᾧ υἱὸς σιράχ.
νέ.

* Ἐξομολογήμαί σοι κύριε
βασιλεῦ, & αἰνέσω σε θεὸν τὴν σω-
τῆρά μου.

* Ἐξομολογούμαι τῷ ὀνόματί
σου, ὅτι σκεπασῆς καὶ βοηθὸς ἐγ-
γύμου καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ
ἀπωλείας.

* καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς
γλώσσης ἀπὸ χειλέων ἐργαζομέ-
νων ψεύδου, καὶ ἐναντὶ τῶν ἀνθεστη-
κότων μοι, ἐγγύς βοηθός.

* καὶ ἐλυτρώσω με καὶ τὸ πλῆθος
τῶν ἐλπίδων ὀνόματός σου, ἐκ βρυγ-
μῶν ἐτοιμῶν εἰς βράμα. ἐκ χειρὸς
ζητούντων τὴν ψυχὴν μου.

* ἐκ πλεόνων θλίψεων ὧν ἔχον.

* ἀπὸ πνιγμοῦ πρὸς κυκλόθεν.
ἐκ μέσου πρὸς ὃν ἐξέκαυσά.

* καὶ ἐκ βάθους κοιλίας καὶ ἀπὸ
γλώσσης ἀκαθάρτου καὶ ἐκ λόγου
ψευδοῦς βασιλεῖ διαβολῇ ἐκ γλώσ-
σης ἀδίκης.

* ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχὴ
μου.

* καὶ ἡ ζωὴ μου ὡς ἐγγὺς ἦν κα-
τωτάτου.

* περιέχον με πᾶσι τοῖς, & ὃν
ὡς ὁ βοηθός, ἐνέβλεπον εἰς ἀντί-
ληψιν ἀνθρώπων & ὃν ὡς.

* καὶ
ἐμνήστω ὅτι ἐλῆες σου κύριε, καὶ τῆς
ἐργασίας ταύτης ἀπ' αἰῶνος.

* Qui sedent in monte Seir, & Philisthim & stultus populus qui habitat in Sichimis.

* Doctrinā sapiētiæ & discipli-
næ scripsit in codice isto Iesus
fili⁹ Sirach Hierosolymita, qui
renouauit sapientiam de cor-
de suo. * Beatus qui in istis

versatur bonis: qui ponit illa
in corde suo, sapiens erit sem-

per. * Si enim hæc fecerit,
ad omnia valebit, quia lux Dei
vestigium eius est.

Oratio Iesu filij Sirach.

CAP. LI.

Confitebor tibi Domine rex, & collaudabo te Deū saluatorem meum.

* Confitebor nomini tuo, quoniam adiutor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditione.

* A laqueo lingue iniquæ, & à labijs operantium mendacium, & in cōspectu aſtātium factus es mihi adiutor.

* Et liberaſti me secundum multitudinē misericordiæ nominis tui, à rugientibus præparatis ad escam de manibus querentium animam meam:

* Et de portis tribulationū quæ circundederunt me:

* A pressura flammæ, quæ circundedit me, & in medio ignis non sum æstuatus.

* De altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & à lingua iniusta.

* Laudabit vsque ad mortem anima mea Dominum.

* Et vita mea appropinquās erat in inferno deorsum.

* Circundederunt me undique, & non erat qui adiuuaret: respiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat.

* Memoratus sum misericordiæ tuæ, Domine, & cooperationis tuæ, quæ à seculo sunt.

* Quoniam eruis sustinen-
tes te, Domine, & liberas eos
de manibus gentium.

* Exaltasti super terram ha-
bitationē meam, & pro morte
defluente deprecatus sum.

* Inuocaui Dominum patrē
Domini mei, vt non derelin-
quat me in die tribulationis
meæ, & in tempore superbo-
rum sine adiutorio.

* Laudabo nomen tuum
assidue, & collaudabo illud
in confessione, & exaudita est
oratio mea. * Et liberaſti me
de perditione, & eruiſti me de
tempore iniquo.

* Propterea confitebor &
laudem dicam tibi, & benedi-
cam nomini Domini.

* Cū adhuc iunior sum
priusquam oberrarem, quæſiui
ſapientiam palām in oratione
mea. * Ante tempus postula-
bam pro illa, & vſque in no-
uiſſimis inquiram eam, & flo-
rebit tanquam præcox vna.

* Latatum est cor meum in
ea, ambulauit pes meus iter
rectum, in iuuentute mea in-
ueſtigabam eam.

* Inclinaui modicē aurem
meam, & excepi illam. * Mul-
tam inueni in meipſo ſapien-
tiam, & multum profeci in ea.

* Danti mihi ſapientiā, da-
bo gloriam. * Conſiliatus sum
enim vt facerem illam: zelatus
sum bonum, & nō confundar.

* Colluctata est anima mea
in illa, & in faciendo eam con-
firmatus sum. * Manus meas
extendi in altū, & in ſapientia
eius luxit anima mea, & igno-
rantias meas illuminauit.

* Animam meam direxi ad
illam, & in agnitione inueni
eam. * Poſſedi cum ipſa cor
ab initio, propter hoc nō de-
relinquar. * Venter meus

conturbatus est quærendo il-
lam, propterea bonam poſſi-
debo poſſeſſionem.

* Dedit enim mihi Domi-
nus linguam mercedē meam,
& in ipſa laudabo eum.

* ὅτι ἐξαίρῃ ἐκ τῶν ἐπομύροντων, &
σώζεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

* καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ ὀργῆς ἰκε-
τείαν μου, καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως
ἐδέηθην. * Ἐπεκαλεσάμην κύριον

πατέρα κυρίου μου μὴ ἐγκαταλι-
πεῖν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἐν και-
ρῷ ὑπερηφάνων ἀβουθησίας.

* αἰνέσω τὸ ὄνομα σου ἐν δαλεχῶς,
& ὑμνήσω σε ἐν ἐξομολογήσει, καὶ
εἰσηκέσθῃ ἡ δέησίς μου.

* ἔσωσας ῥῆμάς ἐξ ἀπωλείας,
& ἐξείλας με ἐκ καιροῦ πονηροῦ.

* διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ
αἰνέσω σε, καὶ δόλογήσω τὸ ὄνομα
σου κύριε.

* ἔτι ὡν νεώτερός σου πλὴν πλάνη-
θῶ αἰ με, ἐζητήσα ὁφίαν παρὰ
νάς ἐν παρορμητικῇ μου.

* ἐναντιανοῦ ἡξίου περὶ αὐτῆς,
καὶ ἕως ἐχάτου ἐκζητήσω αὐτήν.
ἐξ ἀνθρώπων ὡς περκαζέσης σαφυλῆς.

* ὁφρῶσθῃ ἡ καρδία μου ἐν
αὐτῇ· ἐπέβη ὁ πόδες μου ἐν ἀβύτῃ,
ἐκ νεότητός μου ἵχνεον αὐτήν.

* ἐκλινὰ τὸ ἔξ μου ὀλίγον, & ἐδε-
ξάμην.

* Ἐπολλὴν ὄρον ἐμαυτῷ παι-
δείαν. παρορμητικῇ ἐγχετό μοι ἐν
αὐτῇ. * τὰ διδόντι μοι ὁφίαν,

δώσω διώαμιν.

* διανοήσῃς τὸ ποῖσαι αὐ-
τήν. Ἐζηλώσα τὸ ἀγαθόν, & ἐμὴ
αἰχμηθῶ. * διαμεμάχη ἡ ψυ-
χή μου ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν ποιήσει λι-
μοῦ διηκρησάμην.

* τὰς χεῖράς μου ἐξέπέτασα
παρὰ ὑψοῦ, & τὰ ἀγνοήματα αὐ-
τῆς ἐπενόησα.

* τὴν ψυχὴν μου καθάρησα εἰς
αὐτήν, & ἐν καθαρισμῷ ὄρον αὐ-
τήν. * καρδίαν ἐκπασάμην μετ'

αὐτῆς ἀπαρχῆς, διὰ τοῦτο ἐμὴ ἐγ-
καταλειφθῶ.

* καὶ ἡ καρδία μου ἐταράχθη
ζητῆσαι αὐτήν. διὰ τοῦτο ἐκπασά-
μην ἀγαθὸν κτήμα. * ἔδωκε κύ-
ριος γλώσσαν μισθόν μου, καὶ ἐν

αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.

* Quoniam eruis sustinen-
tes, & liberas eos de manu

inimicorum. * Et exaltaui
ab ira supplicationem meam,

& pro morte liberationē ro-
gaui. * Et inuocaui Domi-

num patrem Domini mei vt
non derelinquat me in die
tribulationis, in tempore su-

perborum destitutionis.
* Laudabo nomen tuum
assidue, & collaudabo te in
confessione, & exaudita est
oratio mea.

* Liberaſti enim nos de
perditione, & eruiſti me
de tempore iniquo.

* Propterea confitebor et
laudabo te, & benedicam no-

mini tuo Domine. * Adhuc
existens iunior antequam er-
rare ipse, quaſiui ſapientiā
palām in oratione mea.

* Ante templum orabam
pro illa, & vſque in nouiſſi-
mum exquiram eam. ex flore
tanquam matureſcentis vna.

* Latatum est cor meum
in ea: ambulauit pes meus in
rectitudine, a iuuentute mea
inueſtigabam eam.

* Inclinaui aurem meam
modicē, & excepi;

* Et multam inueni mihi
ſapientiam. Profeſtus factus
est mihi in ea. * Danti mihi
ſapientiam, dabo potentiam.

* Cogitaui enim vt facerē
illam, & æmularer bonum,
& non confundar.

* Colluctata est anima mea
in illa, & in factione ſamis
diligentiam adhibui.

* Manus meas extendi ad
altitudinem, & ignorantias
eius intellexi. * Animam

meam direxi ad illam, & in
purgatione inueni eam.

* Cor poſſedi cum ipſa ab
initio, propterea non derelin-

quar. * Et cor meum contur-
batur est quærendo illā. Pro-
pterea poſſedi bonam poſſeſ-

sionem. * Dedit Dominus
linguam mercedem meam, et
in ipſa laudabo eum.

³¹ * *Appropinquate ad me* ³¹
indocti, & habitate in do-
mo disciplinæ.

³² * *Cur tardatis aut quid* ³²
dicitis in his, & animæ ve-
stræ sitiunt vehementer?

³³ * *Aperi os meum, & lo-* ³³
cutus sum: comparate vobis
sine pecunia. * *Collum ve-* ³⁴

strum supponite sub iugo, &
suscipiat anima vestra disci-
plinam, in proximo est inue-
nire eam.

³⁵ * *Videte in oculis vestris* ³⁵
quia laboravi, & inueni
mibi multam requiem.

³⁶ * *Participate disciplinam* ³⁶
in multo numero argenti, &
multū aurum possidete in ea.

³⁷ * *Latetur anima vestra* ³⁷
in misericordia eius, & ne
erubescatis in laude eius.

³⁸ * *Operamini opus vestrum* ³⁸
ante tempus, & dabit mer-
cedem vestram in tempore
suo.

³¹ * *ἐγγίστατέ μοι ἀπαίδευτοι, καὶ*
αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.

³² * *διότι ὑσερεῖτε ἢ τί λέγετε ἐν*
τούτοις, καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι
σφοδρῶς.

³³ * *ἠνοιξάτω στόμα μου, & ἐλάλη-*
σα, κτήσαδε ἐαυτοῖς ἀνδρὶ δρυ-
εῖου.

³⁴ * *τὸν τραχήλον ὑμῶν ὑποθέτε*
ὑπὸ ζυγόν, & ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ
ὑμῶν παιδείαν, ἐγγύς ἐστιν εὐρεῖν αὐ-

τὴν. * *ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν*
ὅτι ἐκοπίασα, & ὄρεον ἐμαυτῷ πολ-
λὴν ἀνάπαυσιν.

³⁶ * *μετάχετε παιδείας ἐν πολ-*
λῷ δριθμῷ δρυεῖς, καὶ πολὺν
χρυσὸν κτήσαδε ἐν αὐτῇ.

³⁷ * *διφραδυνέτω ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν*
τῇ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰχμυνθῇτε
ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

³⁸ * *ἐργάσαδε τὸ ἔργον ὑμῶν ὡρὴ*
καιροῦ, & δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν
καιρῷ αὐτοῦ.

³¹ * *Appropriate ad me indo-*
cti, & congregate vos in do-
mmum disciplinæ.

³² * *Quid adhuc retardatis, &*
quid dicitis in his? animæ ve-
stræ sitiunt vehementer.

³³ * *Aperi os meum, & locu-*
tus sum: comparate vobis sine
argento sapientiam.

³⁴ * *Et collum vestrum subij-*
cite iugo eius, & suscipiat ani-
ma vestra disciplinam: in pro-
ximo est enim inuenire eam.

³⁵ * *Videte oculis vestris, quia*
modicum laboravi, & inueni
mibi multam requiem.

³⁶ * *Assumite disciplinam in*
multo numero argenti, & co-
piosum aurum possidete in ea.

³⁷ * *Latetur anima vestra in*
miseriordia eius, & non con-
fundemini in laude eius.

³⁸ * *Operamini opus vestrum*
ante tempus, & dabit vobis
mercedem vestram in tempore
suo.

Sup. 6. b.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΙΗΣΟΥ ΤΟΥ ΣΙΡΑΧ

FINIS LIBRI ECCLESIASTICI.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

*Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probavit.**B. Arias Montanus*

12

1

